

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

GRAMMATICI LATINI

EX RECENSIONE

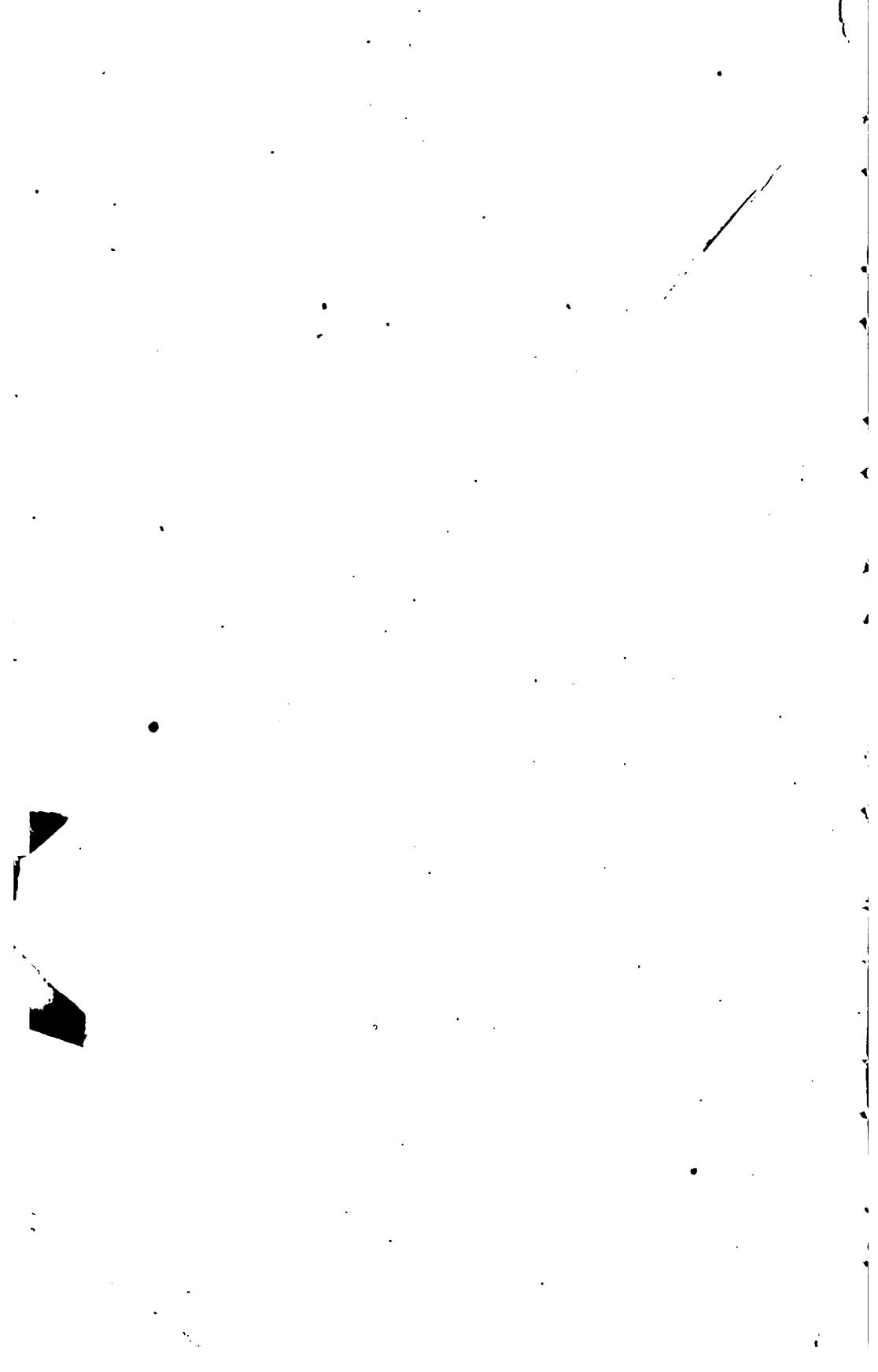
HENRI KEILII.

VOLVMINIS II FASCICVL

PRISCIANI INSTITVTIONVM VOL. I. PAG. 1—288

MARTINI HERTZII CONTINENS

RECENSIONE

GRAMMATICI LATINI

EX RECENSIONE

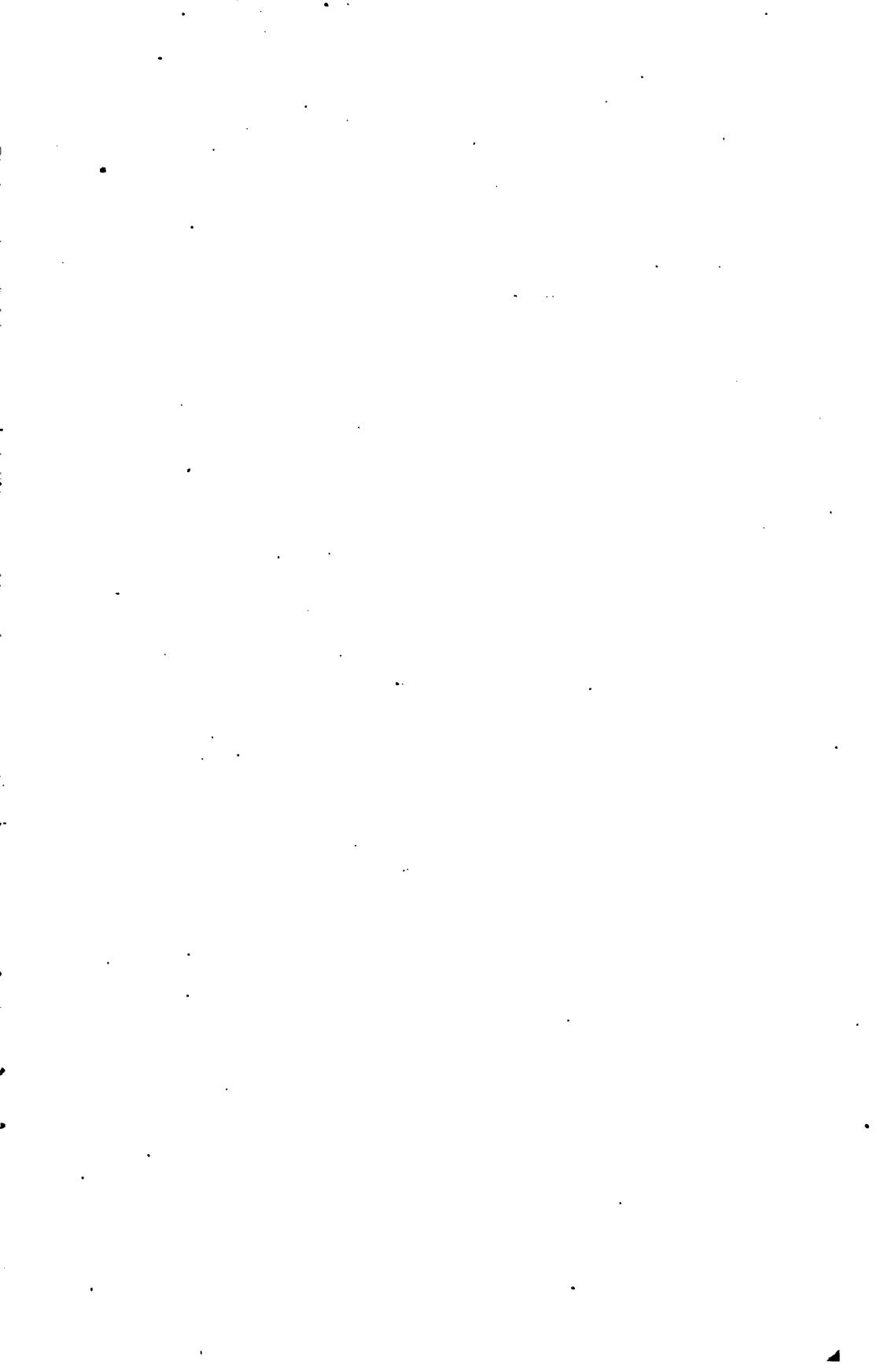
HENRICI KEILII

LIPSIAE IN AEDIBVS B. G. TEVNERI.

Diu multorum desiderio efflagitatum est ut grammatici Latini egregio studio atque industria olim ab Helia Putschio editi nova editione repeterentur. Itaque cum Fridericus Lindemannus eam curam in se suscepisset, mox vero vix susceptum opus omisisset, iam maioribus copiis instructi novam grammaticorum Latinorum editionem, quae magis esset ad horum studiorum rationem adcommodata, de integro parare constituimus. Qua in re hoc nobis sequendum proposuimus, ut verba scriptorum non solum e libris manu scriptis accurate conlatis quam maxime emendata exhiberentur sed etiam discrepantia scripturae una cum emendationibus virorum doctorum adnotata commentario critico instruerentur, interpretatione autem rerum nos abstineremus. Praeterea singulis voluminibus prolegomena accident, quibus et ratio, quam in textu verborum recensendo secuti sumus, explicetur et de ipsis scriptoribus deque conditione librorum exponatur. Indicem rerum et scriptorum suum cuique grammatico aut volumini parabimus, communem omnium grammaticorum indicem, quo magis commodo doctorum hominum consulatur, in fine universi operis addituri. Sed ut modicis finibus labor cohiberetur, nunc quidem ad eos tantum auctores, qui vel artes grammaticas composuerunt vel singularibus libellis partem artis

tractaverunt, qui olim a Putschio editi, postea cum ab aliis tum a Vindobonensibus analectorum grammaticorum editoribus aucti sunt, operam nostram pertinere voluimus: ex his quoque paucos, qui nullam omnino utilitatem habere videntur, omittemus. Nova autem cura et consilio, si res ita tulerit, his grammaticis scriptoribus postea et Festi Nonii Isidori libri, qui minus quam reliqui a communi usu impediti sunt, et glossariorum Latinorum collectio diu desiderata addentur. Eos igitur scriptores, quorum nunc editio paratur, ita disponere visum est, ut his voluminibus distributi se excipient:

- I. Charisius. Diomedes. Excerpta ex libris Charisii et Diomedis partim ab aliis edita partim nunc primum e libris manu scriptis expressa.
 - II. III. Prisciani institutiones ex recensione Martini Hertzii. Eiusdem scripta minora.
 - IV. Probus. . Donatus. Commentarii in Donatum qui feruntur Servii Sergii Cledonii Pompeii.
 - V. Claudius Sacerdos. Palaemon. Asper. Consentius. Phocas. Eutychius. Macrobius. Incertorum auctorum fragmenta et excerpta grammatica. Arusianus Messus. Incertorum auctorum libri de differentiis verborum.
 - VI. Scriptores orthographiae et artis metricae, Velius Longus, Caper, Agroetius, Terentius Scaurus, Cassiodorus, Beda, Terentianus Maurus, Marius Victorinus, Plotius, Caesius Bassus, Atilius Fortunatianus, Rufinus, Servius, Mallius Theodorus; incertorum auctorum fragmenta.
-

GRAMMATICI LATINI

EX RECENSIONE

HENRICI KEILII

VOL. II

PRISCIANI

INSTITUTIONVM GRAMMATICARVM LIBRI I — XII

EX RECENSIONE

MARTINI HERTZII

LIPSIAE

IN AEDIBVS B. G. TEVBNERI

A. MDCCCLV

PRISCIANI

GRAMMATICI CAESARIENSIS

INSTITUTIONVM GRAMMATICARVM

L I B R I X V I I I

EX RECENSIONE

M A R T I N I H E R T Z I I

V O L . I

LIBROS I—XII CONTINENS

L I P S I A E

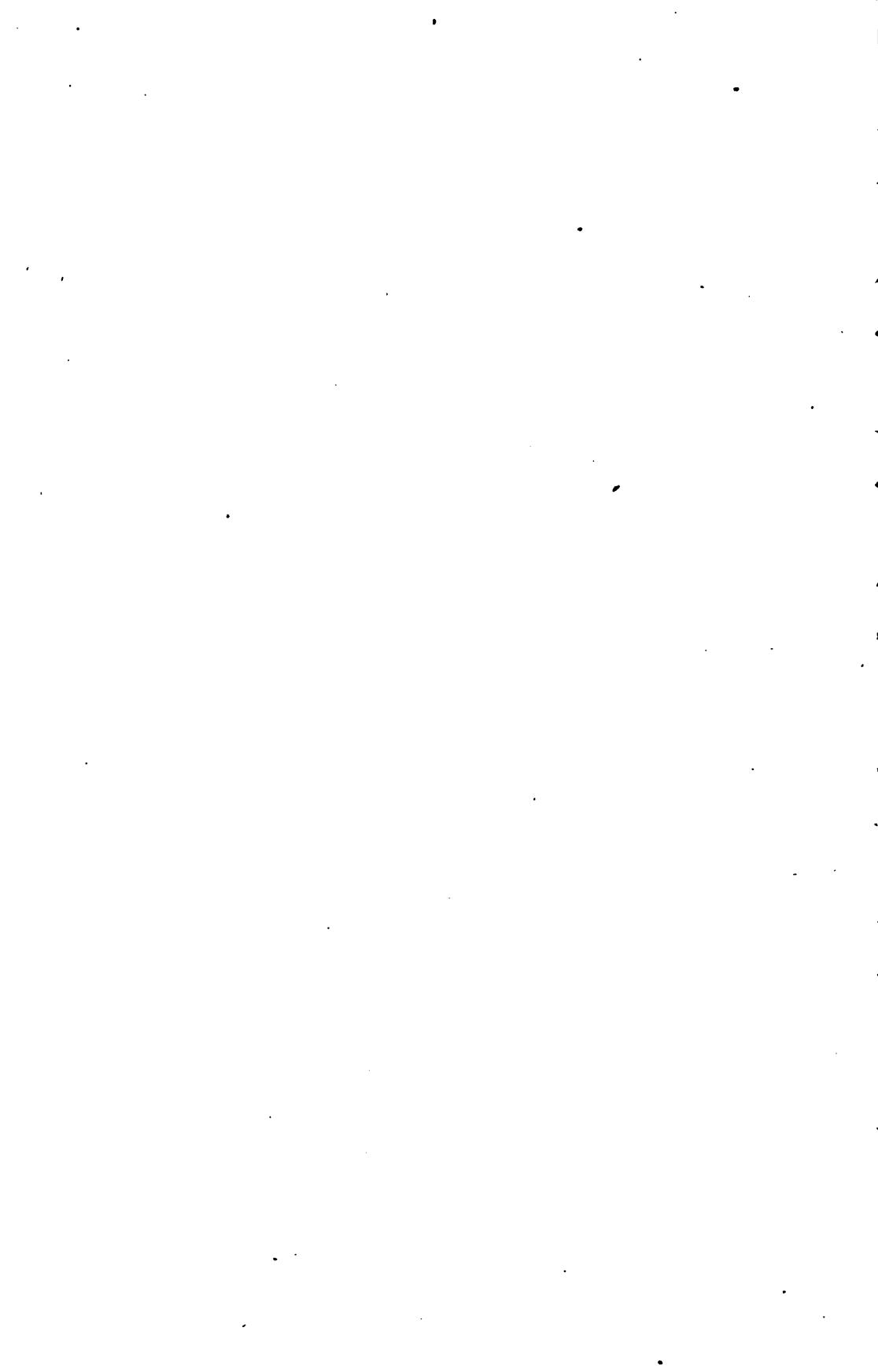
IN AEDIBVS B. G. TEVBNERI

A. MDCCCLV

1000
1000
1000

AVGVSTO BOECKHIO

SACRVM

P R A E F A T I O

Prisciani Caesariensis Mauri¹ aetas eo definitur, quod de laude Anastasii imperatoris anno fere p. C. n. 512² carmen composuit. et potuit certe ad eandem aetatem spectare Cassiodorus, qui, cum 'ad amantissimos orthographos discutiendos anno aetatis nonagesimo tertio'³, anno igitur fere 560⁴, pervenisset, iis de orthographia praeceptis, quae ex Prisciano excerptis, haec praefixit: 'ex Prisciano grammatico, qui nostro tempore Constantinopoli Romae doctor fuit, de libro ipsius ista collecta sunt'⁵. neque per se his obstat, quod Iustiniani temporibus 'apud Constantinopolim' eum 'grammaticae artis profunda rimatum esse' narrat Paulus Diaconus⁶. vereor tamen, ne haec sententia non nisi illo Cassiodori loco nitatur, cum uno Dionysio Exiguo interposito ipsi Cassiodoro Priseianum ibi Paulus adiungat. ceterum partim ipsum partim auctores ex ipso oriundos, ut alii ex aliis deinceps pendeant, secuti sunt adiecta passim accuratiore temporis nota, quam nullius momenti esse patet, fontes rerum Germanicarum: Ekkehardus in chronicō et Vircebursensi et universalī⁷ atque Sigebertus⁸, historia regum Franc. mo-

1 v. Niebuhrium in praef. corp. script. hist. Byzant. tom. I p. XXXIV 2 cf. Endlicheri ad huius carm. v. 289 sqq. annotationem p. 75 ed. suae 3 Cassiod. de orthograph. p. 227^{7/8} P. 4 cf. Mansoni's Geschichte des Ost-Gothischen Reiches in Italien p. 332 sqq. 5 Cassiod. l. l. p. 2318 P. 6 de gestis Longobard. I 25. ita rem sese habere constaret, si affirmari posset, quod nonnulli contendunt, Julianum consulem ac patricium, quo suasore institutionum grammaticarum libros Priscianus edidit cuique eos dedicavit, epitomes novellarum Iustinianearum Latinae circa annum 556 concinnatae (cf. Bienerum Geschichte der Novellen Justinians Berol. 1824 p. 74 sq.) esse auctorem. at is si summas dignitates amplius triginta annis ante (v. infra) obtinuisse, haud ita nude 'vir eloquentissimus, antecessor civitatis Constantinopolitanae' in libris mss. nominaretur. qua vix certior videtur altera vv. dd. coniectura, eum Symmachum, cui opuscula de figuris numerorum et de nummis vel ponderibus, de Terentii metris et de praeexcercitaminibus rhetoriciis in corpus aliquod redacta inscripsit Priscianus, fuisse consulem a. 485 7 monum. Germ. hist. ed. Pertzius scriptor. tom. VI p. 24, 32 (Iustiniani anno 20); 140, 7; 143, 24 8 ibid. 315, 53 (a. 528)

nast. S. Dionysii⁹, auctarium et Mellicense¹⁰ et Garstense¹¹, annales et Leodienses¹² et Admuntenses¹³ et S. Rudberti Salisburgenses¹⁴.

Omnibus vero his testibus haud maior auctoritas tribuenda est quam vel subscriptioni interpolatae codicis cuiusdam Leidensis¹⁵, quae Priscianum narrat obisse die kī Octōb̄ inductione V Olybrio consule, vel Aldhelmi in epistula ad Acircium hariolationi¹⁶, quae Osanni de Prisciani aetate disputationem¹⁷ irritam reddidit. quamvis enim subscriptionis ipsius partem aliquam addat Aldhelmus¹⁸, tamen numquam, opinor, confectus est codex ille XVIII grammaticae Prisciani voluminum, quae 'propriis palmarum digitulis calce tenus digesta' descriptsse fertur Theodosius, imperator ille calligraphus, anno scilicet 450 mortuus. Theodori nimirum nomen Aldhelmo fraudi fuisse olim exposui¹⁹ idque et Bernhardii²⁰ et Iahnii²¹ as sensu comprobatum est.

F1. enim Theodorum Dionysii²² v. d. memorialem sacri scrinii epistularum et adiutorem v. m. quaestoris s. palatii manu sua in urbe Roma Constantinopoli Prisciani doctoris sui artem grammaticam per annos 526 et 527 descriptsse, docent subscriptiones codicibus Prisciani vetustioribus plerisque ad calcem librorum V. VIII. XII. XIII. XVI. XVII, uni alterive in ipso quoque initio additae²³,

9 ibid. IX 396, 16 10 ibid. 536, 32 (a. 536) 11 ibid. 563, 3 (a. 535) 12 ibid. IV 10 (a. 533) 13 ibid. IX 571, 14 (a. 535) 14 ibid. 767, 5 (a. 535) 15 cod. Lat. Voss. F 36 v. Lindemann ad Prisciani opp. min. praef. p. XV O. Iahnium Berichte der sächs. Gesellschaft der Wissensch. ph. hist. Cl. a. 1851 p. 359 cf. infra ann. 23 16 auct. class. ed. Maius V 598 Aldhelmi opp. p. 328 sq. ed. Giles. 17 Beiträge zur Griech. u. Röm. Litteraturgesch. II 147 sqq. 18 'ego' inquit 'Theodosius totius orbis imperator inter curas palatii hoc volumen propria manu descripti' etc. 19 Monatsberichte der preuss. Akademie der Wissensch. 1847, 417 ein philolog. klin. Streifzug Berol. 1849 p. 22 sq.

20 Grundriss d. röm. Litteratur ann. 592 p. 671 ed. alt. 21 l. l. p. 358 sq.

22 Dionysium ? v. Iahnium l. l. p. 357 23 in vetustissimis, quae nunc supersunt, exemplaribus hanc inscriptionem non inveni. ex cod. Hamburgensi, quem ad saec. XI vel XIII refert Petersenius Gesch. der Hamburger Stadtbibliothek 1838 p. 206, eam affert Fabricius bibl. Lat. III 398 ed. Ern.; equidem eam vidi in cod. Turicensi C 37|280 saec., ut videtur, XI (cf. ann. 68, 110) et in cod. bibl. publ. Leid. Lat. 92, cuius saltem initium ad saec. pertinet XII. in illo sic legitur: 'incipit ars p̄sciani u. eloquentissimi gr̄matici caesariensis feliciter scripsi ego theodorus dionisii u. d. memorialis sacri scrinii ep̄tarū et adiutor u. m. questoris in urbe roma constantinopoli die kī. octobris indīc. V olibrio u. c̄', in hoc: 'incipit ars prisciani eloquentissimi gr̄matici cesariensis scripsi ego theodorus dionisii u. d. memorialis sacri scrinii ep̄tarū et adiutor u. m. questoris in urbe romana constantinopoli die kī. octb̄. indīc. V. olibrio const. a b c d e f g h γ cēta'. uterque igitur parum differt ab Hamburgensi, nisi quod hic addit distichon, quod saepius alibi reperitur:

Me legat antiquas qui vult proferre loquelas;

Qui me non sequitur, vult sine lege loqui.

patet, ex ipso hoc titulo confictam esse subscriptionem cod. Vossiani, quam supra commemoravi

quas post alios²⁴ ediderunt et enarraverunt Osannus²⁵ et Lerschius²⁶, plenissime atque accuratissime Iahnii²⁷.

Studiorum in Priscianum collatorum et auctoritatis, qua statim usus est, testem praeter Theodorum et Cassiodorum tertium prodere licet Eutychem sive Eutychium, qui summis eum extollens laudibus discipulum eius se esse profitetur art. de verb. I 1, 8²⁸.

Exemplar autem ex Theodori archetypo descriptum Aldhelmi († 709) aetate in Britanniam devenisse, non est quod miremur: vigeabant enim ibi tum studia alibi fere intermortua, ut bibliothecae hand paucae libris Roma potissimum arcessitis compositae per saeculum septimum existerent²⁹. vix igitur addendum est, nec Bedam († 735) caruisse notitia Prisciani, quem in libro de orthographia bis nominatim antestatur³⁰, nec Alcuinum³¹, sub tempus mortis Bedae et ipsum in Britannia natum, et edoctum et postea docentem Eboraci, cuius bibliotheca secundum ipsius testimonium³² continebat praeter alia:

Quid Maro Virgilius, Statius, Lucanus et auctor
Artis grammaticae vel quid scripsere magistri:
Quid Probus atque Phocas, Donatus Priscianusve,
Servius, Eutychius, Pompeius, Comminianus.

nec iuvat singula lectionis Priscianae per hanc et per proximam aetatem vestigia passim sparsa anxie colligere - verbo igitur sufficiat indicasse a Dungalo, de quo infra iterum dicendum erit³³, et ab Agobardo³⁴ singulos eius locos commemorari; id enim potius spectamus, ut indagemus, quomodo haec studia continuo quodam vinculo inter se coniuncta in ipsis libros nostros manuscriptos radices egerint. magis propterea oculos nostros in se vertit Hrabanus

24 v. Iahnium l. l. p. 355 25 l. l. p. 147 sqq. 26 Museum des Rheinisch-Westphäl. Schulmänner-Vereins III 1845, 265 sqq. in commentatione: Römische Diorthosen vom ersten Jahrhundert vor Chr. bis zum sechsten nach Chr. p. 229 — 274 27 l. l. p. 355 sqq. in comm.: über die Subscriptionen in den Has. röm. Classiker p. 327 — 372. similem ab eodem Theodoro operam navatam esse Boethio ibidem adnotatum est p. 354 sq. 28 p. 2154 P. cf. Osannum l. l. p. 162 sqq. 29 v. modo Heerenium Gesch. d. class. Litt. im Mittelalter I 100 sq. Frid. Monium de libris palimpsestis tam Latinis quam Graecis Carlsruhae 1855 p. 22 sq. coll. p. 9 30 p. 2347. 2350 P., unde sua hausit Alcuinus de orthographia II 311 et 312 opp. ed. Froben. 31 v. Alcuini grammat. p. 2088. 2106. 2111 P. (II 272. 281. 284 opp. ed. Froben.) cf. ann. praeed. 32 de pontiff. et sanctis eccl. Eborac. v. 1553 sqq. (II 257 opp. ed. Froben.) 33 Dungalus floruit circa annum 823 v. Muratorium antiqu. Ital. III 815 sqq. 824 sq. Bachrium Gesch. der röm. Literatur im karoling. Zeitalter p. 372 sq. quemque laudat Tiraboschium, quorum rationes frustra revertere conatur Peyronus de bibl. Bobiensi p. X. Priscianum laudat in libro responsionum contra Claudium Taurinensem episcopum (bibl. max. patr. Lugd. XIV 206 cf. Prisc. lib. VIII § 37) ipsumque Prisciani codices possedisse memoriae proditum est v. Muratorium l. l. p. 821 sq. et infra p. XVII 34 Agobardus († 840) contra obiectiones Fredegisi in bibl. max. patr. XIV 276 cf. Prisciani ad Julianum ep. § 3

Maurus, qui Alcuini olim disciplina Turonensi usus ³⁵ tanti Priscianum fecit, ut ex eo potissimum suos de arte grammatica libros duos excerpteret, quibus in editione operum Hrabani Coloniensi vel titulus praefigitur: ‘excerptio Hrabani Mauri de arte grammatica Prisciani’ ³⁶. haud igitur mirum, quod diligentem huic scriptori operam impedit Servatus Lupus, abbas Ferrarensis (natus circa annum 805, † non multo post annum 862) ³⁷, qui ut a Hrabano eruditus, Fuldae olim commoratus erat. quem doctrina Prisciana penitus imbutum fuisse demonstrant eius epistulae ad Adalgardum et ad Altuinum monachum datae ³⁸, quibus ad quaestiones grammaticas et prosodiacas ab amicis ipsi propositas Priscianus auctoritate ubivis fere adscita atque ipsis eius verbis allatis respondet. facile igitur fieri potuit, ut ipse, rei grammaticae et studiosus et satis peritus et in aliorum quoque grammaticorum operibus versatus ³⁹, contextui eius operam navaret.

Hunc igitur Lupum arbitror designari ab accurato 1) codicis bibliothecae imp. Parisinae 7496 (*R*), qui et ipse ad saeculum nonum pertinet, emendatore aequali (*r*) ad lib. VI § 77. qui cum persaepe deleat glossemata iam tum inter ipsa Priscianus verba illata, alibi etiam inter lineas, ‘magistri glosa’ ⁴⁰, ‘vetere glosa’ ⁴¹ usus, interpretamenta addit, veluti l. commemorato verbis ‘quomodo figuræ et colores’ superscribit: ‘ideas et formæ q̄ inprudentia mente diuina c̄stiter quār instar corpora firmarentur’. eadem tamen deinceps lineolis subductis notat, addens: ‘sed lupus de suo istā glosam deleuit’. satis igitur est credibile, ad ipsum Lupum pertinuisse illum, quem saepius hic emendator excitat, librum ‘vētustum’ ⁴². ipse vero ille codex, membranaceus, formæ quadratae, foliorum 249, post Priscianus artis grammaticae libros XVIII continet eiusdem de figuris numerorum, de metris fabularum Terentii, de praeexcercitaminibus rhetoriciis libellos, tum Rufini Antiochensis opuscula metrica, carmen denique de ponderibus et mensuris ἀνέφα-

• 35 v. Kunstmannum Hrabanus Magnentius Maurus p. 36 sqq. 36 Hrabani Mauri opp. ed. G. Colvenierius Colon. Agripp. tom. I a. 1627 fol. p. 28. Priscianeis, ex quibus fere solis liber prior compositus est, passim ibi immixta inveniuntur alia. libri alterius caput primum ‘de vi ac varia potestate metrorum’ ad verbum ex Diomedis libro III desumptum est inserto fragmento Suetoniano ex Isid. origg. VIII 7, 1. 2 petit. sequuntur deinde glossæ verborum in Donatum maiorem etc. 37 v. hist. litt. de la France V 255 sqq. 38 ep. VIII et ep. XXXIV in B. Servati Lupi opp. ed Baluzius p. 26 sqq. 69 sqq. ed. alt. Antwerpiae 1710. laudat Lupus Priscianum vel in opere quodam theologico, collectaneo de tribus quaestionibus, l. l. p. 235 39 veluti Caprum affert ep. XX p. 41, Donatum ep. V p. 22, Donati in Terentium commentum Roma a Benedicto papa expedit ep. CIII p. 155 etc. 40 v. lib. XIII 2 41 sic ad ‘cuspis’ lib. VI § 66 add. ‘uetus glosa summitas lanceae’ 42 cf. lib. XIII § 25 XIII 21. 37. ‘alter’ commemoratur lib. I § 50, plerumque var. lect. *r* indicat nota ‘At’ vel ‘At M’, interdum etiam nota v. lib. X § 28. 38 XI 2

lov⁴³. in margine superiore fol. 211 v literis fere detersis, ut non audirem affirmare, ipsum emendatorem supra commemoratum ea addidisse, quamvis mihi quidem ita visum sit, leguntur haec: 'Teotbt' monachus scripsit et supscriptis non fecit bene'. utrumque exemplar et scriptoris et emendatoris ex Theodoriana recensione profectum esse, docent subscriptiones. pleraque menda, quae corrector, homo diligens ac sollers, emendavit, primae manus neglegentiac tribuenda sunt, quamquam non dubito, quin aliquotiens ex codice suo vetusto vitia ex ipso prioris scriptoris archetypo translata emendarit; ab arbitria tamen correctione se fere abstinuit. variarum lectionum ab eo additarum in scriptore iam tum per scholas multifariam lectitato, correcto, glossis instructo non semper eadem auctoritas: in universum tamen libro R^r recensionis Theodoriana limpidiorem fontem inveni nullum, vetustiore uno tantum per exiguum operis partem uti mihi licuit.

Nam spes, quam Pertzio, viro illustrissimo, indice olim conceperam⁴⁴, fore ut inter grammaticorum Latinorum opera literis Merovingicis saeculo septimo scripta, quae bibliotheca monasterii S. Pauli in Carinthia custodit⁴⁵, inveniretur Priscianus, ea ad irritum redacta est, cum viro excellentissimo Prokeschio ab Osten, qui tum temporis legati Austriaci apud Borussorum regem vices obtinebat, sese interponente, codex eius bibliothecae, ut certe affirmabant monachi, Prisciani unus solus ad me delatus est saeculo duodecimo conscriptus, qui post opus aliquod liturgicum continebat libri septimi decimi artis Prisciani partem priorem satis vitiouse scriptam⁴⁶.

Libri porro octavi fragmenta palimpsesta, quae inveniuntur sub foliis aliquot codicis 141 bibliothecae schol. med. Montepessulanae saec. VIII rescriptis⁴⁷, ipso codice, ut videtur, haud multo vetustiora, diligentius examinare mihi non licuit, per ferias bibliothecae autumnales a medico satis moroso, qui his thesauris praepositus est, non sine aliqua difficultate ad id admisso, ut festinanter codices nonnullos inspicarem.

Vsus vero sum frustulis Parisinis saeculo octavo scriptis, quae continent notabilis ille et spectatus 2) bibl. imp. Parisinae codex 7530, olim Tellerianus (P), edito inde carmine de figuris et sche-

43 cf. catalogus codd. mss. bibl. reg. part. III tom. IV p. 366. vv. II. locorum aliquot Graecorum a Prisciano citatorum ex hoc cod. edidit Theodorus Presselius Revue de philologie I 1845, 145 — 158 44 Monatsberichte l. ann. 19 l. p. 419 45 v. Pertzium Archiv für ältere deutsche Geschichtskunde III 78 cf. analecta gramm. ed. ab Eichenfeld et Endlicher p. XXIII sq. 510 sqq. 46 [ipsas has plagulas corrigentibus afferebatur epistula Fridegari Monii me certiore facientes, se in illo monasterio vidisse codicem, saec. VIII Irice scriptum, quem inter 'tractatus diversos antiquorum grammaticorum' Priscianea quoque continetur arbitraretur. at postquam librum a Mouio indicatum liberalissime pertenti mihi transmisit Ferdinandus Steinringerus, monasterii eius abbas reverendissimus, statim vidi, hanc spem iterum esse abiciendam. de ipso codice alias agendi locus erit] 47 cf. Librius Journal des savans 1842 m. Ian. p. 42 Catalogue général des manuscrits des bibliothèques des départemens I 337 sq. Keilius Monatsberichte der preuss. Akademie 1852, 159 sq.

matibus atque anecdoto de notis in primis clarus⁴⁸. legitur ibi a pag. 84 extr. — pag. 99 med. liber tertius ac deinde particula libri II (§ 22—26 init.), fol. 112r — fol. 117r⁴⁹ inter excerpta ex Charisio et ex Diomede deprompta pars libri XVIII (§ 55—126). haec ἀποστασία sequuntur textum a codice R et reliquis eiusdem familiae libris haud longe recedentem atque, quamquam singularia quae-dam continent, ex eodem certe communi omnium, quotquot inspexi, librorum fonte, exemplari a Flavio Theodoro confecto, derivandum, ita tamen, ut codex eorum archetypus glossis et additamentis minus inquinatus fuisse videatur. nam saepe quidem is, qui fragmenta ista compegit, cum ipsius Prisciani verba tum locos scriptorum ab eo allatos vel omisit vel in brevius contraxit, ut saepe anceps haereat iudicium, utrum singula ob ipsum hoc brevitatis studium eicerit sedulus ille magister an in codice suo non invenerit: aliquotiens tamen mihi visus sum hoc alterum satis tuto posse affirmare, veluti p. 57, 9; 83, 22; 85, 1; 86, 24; 90, 4. vel additamentum genuinum servavit hic liber p. 57, 23; certam econtra interpolatio-nis speciem et ipse praebet p. 87, 12 sq. et p. 94, 1, quo loco ea-dem eaque emendatoria addita sunt in 3) codice Bambergensi.

Huius codicis (B) lectionum specimen ab Antonio Linsmayero diligenter confectum ante aliquot annos mecum communicavit Carolus Halmius; totum vero librum ut ipse conferre potuerim, id Rau-meri, viri excellentissimi, ministri regii, comitati debeo, qua et hunc et Monacensem aestate proxima ad me transmittendos curavit. codex vero hic Bambergensis inter libros a me collatos proximum post R locum obtinet, ut aliquotiens vel solus genuinam scripturam servarit. est bibliothecae publ., olim bibl. eccl. cathedralis, Bamberg., signatus M. IV 12, membranaceus, formae maximae, foliorum 187, saeculo nono conscriptus⁵⁰. fol. 1—182r continent Prisciani inst. gramm. lib. I—XVI, ut tamen uno quaternione deficiente incipiat demum a verbis ‘ov corripientes’ lib. I § 36; de aliis quibus-dam lacunis cf. adnotaciones ad lib. II § 38 IIII 2 VI 27 extr. VII 43. fol. 23v m. saec. ut videtur XI ad marginem ascriptum est: ‘IVIBOLDVS. Vogo. Hicco. Rudgerus. & Iuizo. Adelg.’ extrema folia praebent tractatum quendam de schematibus, de tropis, de meta-plasmo imperfectum: singula ibi secundum Donatum exposita inveni, additis exemplis ex sacra scriptura petitis.

Priscianus vero ‘Romanae lumen facundiae’, ‘communis homi-num praeceptor’⁵¹, ‘Latinae eloquentiae decus’⁵², totiens per omne me-

48 de vario eius argumento cf. H. Keilum in anecd. Paris. rhet. ed. Fr. A. Ecksteinus p. III sqq. 49 per alteram codicis partem paginae, per alteram folia nume-ri signata sunt 50 cf. laeckii vollst. Beschreibung der öffentl. Bibliothek zu Bamberg

I p. LII et p. 130 n. 1033 51 Eutychius l. ann. 28 l. 52 Alcuinus grammat. p. 2106 P.

dium aevum descriptus est, ut nulla fere ‘bibliothecla’ eo aut olim caruerit aut nunc careat. pro certo equidem affirmarim, in universis Europae librariis institutionum grammaticarum ad mille codices servari. quorum quidem libros XVIII omnes pauci complectuntur, libros postremos duos XVII et XVIII ‘de constructione’ sive ‘Priscianum minorem’ itidem satis pauci, libros sedecim primores ‘de octo partibus orationis’ sive ‘Priscianum maiorem’ plerique. ipsa vero hac codicum mss. copia effectum est, ut cuivis fere scriptori complures codices ad manum essent atque ut singuli et ab ipsis antiquariis et a doctoribus umbratilibus magistellisque scholasticis variis lectionibus, interpretamentis, additamentis instruerentur. singularum inde codicum originem et nexus persequi non licet.

Ex omnium tamen ceterorum librorum farragine emergunt nonnulli, qui ad recensionem quandam singularem et ipsam ex communi Theodoriani exemplaris fonte profectam a monachis ‘Scotis’⁵³ sive Hibernicis descripti sunt.

Trium vero huius recensionis veterum, quae mihi innotuerunt, exemplarium⁵⁴, saeculo nono meo quidem iudicio conscriptorum omnium, 4) unum (*L*) nunc Lugduni Batavorum adseratur in biblioteca universitatis publica, cod. Lat. 67 fol.⁵⁵, membranaceus foliorum 219, ex Germania eo translatus. nam d. 3 m. Aprilis a. 1583 nomen suum ei inscripsit ‘Lazarus Schönerus, scholae Corbachiensis in comitatu Walticeensi rector.’ tum Iani Gruteri fuit, cuius manu haec addita sunt: ‘Iani Gruteri est. Helias Putschius habuit hunc librum commodato sed negligentius eo usus est ob scripturae difficultatem. infinita enim emendatius hinc edi potuissent.’ incipit codex a Prisciani interpretatione periegesis Dionysii anepigrapha, omissis primis quinque versibus, cui fol. 7 v subscriptum est: ‘finit periegesis Prisciani.

Dubthac⁵⁶ hos uersus transcripsit tempore paruo

Indulge lector q̄ male scripta uidés.

tertio idū aprilis	tribus degitis
tertio anno decenno cicli	tribus instrumentis
tertio die an pascha	penna membrano
tertia decima luna incipiente	atramento “trice
tertia hora post meridiem	trinitate auxilia’.

quae si ad ipsum nostrum codicem et ad saeculum nonum spectant, anno p. C. n. 838 hunc librum assignare videntur secundum calculum a Ferdinando Pipero, viro eruditissimo, meo rogatu institutum. fol. 8 glossas aliquot rhetoricas Graeco-Latinas et disputa-

53 de nomine Scotorum cf. quae congescit Zappertus l. ann. 75 l. p. 100 sqq.

54 [quibus quartum accessurum esse cod. S. Pauli nuper credebam. at v. ann. 46] 55 catalogus librorum tam impressorum quam mss. bibl. publ. univ. Lugd. Bat. 1716 fol. p. 328

tionem de Prisciane vocis definitione continet, ab alia manu additas. fol. 9r incipiunt Prisciani artis grammaticae libri XVIII, variis manibus conscripti. nulla tamen lacuna inter scribendum relicta omissa est libri duodeviginti pars satis ampla eaque Graecis maxime referta a voce. *ιμᾶς εὐεργετεῖν* § 164 usque ad 'aliquid facere' § 296. minores defectus notati sunt lib. IIII § 38 V 56 XVI 15 XVII 159. exemplaris Theodoriani duo hic liber continent vestigia satis detersa in voce. 'praeceptoris mei' et 'doctoris mei', quorum illa libri VIII, haec libri XIIII subscriptio servavit. in fine m. recentiore saeculi XII adnexus est Prisciani de declinatione nominum libellus adiectis scholiis, ex quibus haec delibare placet: 'Prisciani proprium nomen est auctoris huius libri. Grammatici nomen est officii. Cesariensis dicitur a caesarea cappadocie regionis. Tres sunt Caesaree ex nomine Caesaris dictae. uidelicet una est palestine. regionis. Alia philippi quam aedificauit ipse philippus suoque nomine et imperatoris imposuit ei nomi. ut cesarea philippi; Tercia capadocie de qua iste dicitur cesariensis unde oriundus fuit et ibi multo tempore docuit. Postea ut quidam asserunt roinæ fuit. Vel secundum iohannem scottum cerariensis (*i. Caesariensis*) ideo dicitur propter dignitatem id est regalis.' talia atque his similia in aliis etiam libris passim leguntur.

5) Alterum horum exemplarium est codex bibliothecæ Caroliruhensis 223 (*K*) membr., foliorum formae maximaæ 103⁵⁶, institutionum gramm. lib. I—XVI complectens. Theodoriani exempli memoria ad calcem lib. XII et XIII suscitatur. ex monasterio Reichenaviensi codicem ortum esse, demonstrat titulus 'lib. Augie maioris'. cuius bibliothecæ extat catalogus anno Ludovici imperatoris octavo, p. C. n. 822, confectus⁵⁷. duorum tamen qui ibi laudantur⁵⁸ 'de libris Prisciani' codicum institutiones continentum alter 'de litera de syllaba et de octo partibus orationis lib. XVI et de constructione lib. V (*i. II*) in cod. I', alter eosdem libros adiecto Pompeii in Donatum tractatu exhibebat. ad horum alterutrum pertinet fortasse Klockii ad Livium VII 3, 7 adnotatio, qui narrat apud Priscianum lib. V § 9 in 'Augiae vetustissimo ms.' 'nurano' legi pro 'Ruscino'. noster enim liber, qui, cum in fine mutilus non sit, ab illis certe diversus est, eo *i. praebet 'nuscino'*. crederem potius eum esse 'Prisciani de arte gramm. lib. I, quem Vragrat presbyter dedit'⁵⁹, Erleboldo abbe (a. 823—838) scriptum, nisi ibi potius unus ex duodeviginti artis gramm. libris quam unus codex sedecim librorum

56 cf. Zeussii grammaticam Celticam I p. XXXII sq.; scripturae specimen accurate depictum extat apud Silvestrium paléographie universelle tom. IV Paris. 1841 fol. tab. 10 57 ap. Neugartium episcopatus Constantiensis Alemamicus p. I t. I typis S. Biasii 1803 4. p. 536 sqq. 58 *i. l. p. 542 sq.* 59 *i. l. p. 545*

designari videretur. at circa idem fere tempus ex uno fortasse alterove illorum codicum liber noster descriptus est. adfuerunt autem sive ipsius sive archetypi eius librario duo exemplaria, quorum alterum Romanum fuisse docent adnotaciones ad lib. I § 2. 7 II 35. quod per se mirum non est, cum Scotos Romam saepe peregrinatos esse librosque inde asportasse constet. at nunc Romae tam reverendae vetustatis librum frustra quaesivi. omnium enim qui ibi servantur Prisciani codicum saeculo decimo, cui assignandus est Vaticanus 1480, vetustiorem inveni nullum. at non patebat illo tempore bibliotheca Barberiniana, ubi ‘vetustissimus’ Prisciani codex dicebatur adservari ⁶⁰. sed ne hunc ⁶¹ quidem saeculum decimum excedere, postquam doctis bibliotheca illa reclusa est edoctus sum a Bethmanno, Brunnio, Ribbeckio, qui mea gratia eum inspicerunt.

Codices aliquot Sangallenses, qui anno 925, ut ab Hungarorum incursionibus servarentur, Reichenaviam delati erant, redditos non esse, narrat Ekkehardus ⁶². ad hos libros Caroliruhensem nostrum pertinere, demonstrari nequit. at 6) in bibliotheca conventus Sangallensis tertium exemplar eiusdem recensionis extat, signatum numero 904 (G), membr., paginarum formae maximae 249. amplectitur Priscianum maiorem et minoris initium usque ad voc. ‘naturaliter’ § 67 p. 1068 P. ⁶³ Theodori memoriam servat in subscriptionibus libri VIII et, ipso Theodori nomine addito, libri XII ⁶⁴. variorum qui eum conscripserunt librariorum unius nomen ascribitur in margine superiore pag. 157 a scriba illum excipiente: ‘huc usque caluus patricius depinxit’. alterius librarii nomen coll. codicis pag. 194. 207 Zeussio fuisse videtur Dongus sive Donngus. ad hunc codicem et ipsum conscribendum duo exemplaria usurpata esse docet nota, quae pag. 89 legitur: ‘I .i. in alia editione’, quae ad additamentum libro V assutum videtur pertinere ⁶⁵, eademque nota I etiam alibi in variis lectionibus adferendis adhibetur, veluti I 233. 513 II 21. 25 Kr. ipsum autem codicem nostrum non sine veri specie eum

⁶⁰ Blumii bibliotheca librorum mss. Italica p. 153: ‘1666. 1667. Prisciani grammatica. fol. cod. vetustissimus’. sunt autem libri duo, quorum hic ad saeculum XII pertinet 61 codicem 1666, nunc num. 97 signatum 62 Ekkehardi casus S. Galli ap. Pertium monum. Germ. hist. II 105 63 de hoc libro accurate egit Zeussius l. l. I p. XIII sqq. cf. etiam F. Kellerum Mittheilungen der antiquar. Gesellschaft zu Zürich VII 81 sq. addito scripturae specimine tab. XI n. 2 64 libri XIII subscriptio deest 65 in fine libri V pagina dimidia abscissa est, p. 88 col. b et p. 89 col. a continens. in ima paginae 88 col. a et p. 89 col. b legitur encomium Guntarii episcopi. in ima pag. 89 addita est illa nota, quae, cum p. 90 ab ipsa lib. VI praefatione incipiat, ut ipsi Prisciani textui nihil desit, mihi videtur indicare, in parte folii amissa illud additamentum ex alio quodam libro adiectum fuisse

esse censet Kellerus ⁶⁶, quem inter libros ab abbatе Grimoldo cum adiutorio Hartmoti praepositi sui per annos triginta et unum Ludovici Germanici et Caroli Crassi temporibus patratos laudat cod. S. Galli. 267 p. 27: ‘grammatica Prisciani vol I’ ⁶⁷. ipso enim hoc Grimoldo abbate Marcus, episcopus Scotus, eiusque nepos Moengalus Roma redeuntes monasterium Sangallense adisse ibique consedisse narrantur. pertinuerit igitur liber noster ad libros Marci, quos monasterio ab ipso donatos esse refert Ekkehardus ⁶⁸.

Hi tres codices *GLK* ita inter se conspirant, ut pateat, eos ex eodem fonte ductos esse, ita inter se dissentiant, ut aliis ex alio descriptus esse nequeat. *G* tamen et *L* artiore propinquitate coniuncti sunt, *K* ad alterius familiae codd. propius saepe accedit. insunt tamen recensioni huic Scoticae hic illic genuinae doctrinae vestigia (v. modo lib. I § 7), saepe tamen communem exemplaris Theodoriani fontem, ex quo hos etiam libros manasse docent subscriptio-nes supra laudatae, relinquit. a Scottis vero scriptos esse hos libros demonstrant nomina scriptorum in *GL* commemorata, genus scriptu-rarum, glossae denique et interpretamenta Irica, quae iis ascripta sunt, ita tamen, ut Sangallensis copia eorum reliquos longe superaret ⁶⁹. tales libros etiam in ditissima monasterii Bobiensis a Columbanus Hiberno conditi bibliotheca servatos fuisse constat ⁷⁰, quos ‘pro va-

⁶⁶ l. l. p. 82 ⁶⁷ cf. Ratperi casus S. Galli sp. Pertizium monum. Germ. hist. II 70 ⁶⁸ Ekkehardi casus S. Galli sp. Pertizium l. l. p. 78. certe cod. noster non is est, in fine mutilatus, qui in catalogo bibl. Sangallensis saec. VIII (cod. 728 p. 20) sic describitur:

‘Libri prisciani de octo partibus XVI

Item eiusdem de constructione partium orationis libri II

Item ad Simachum de figuris numerorum liber. haec omnia in vol. I’.

ac similiter inde in cod. 267 p. 22: ‘libri grammaticae artis XVI’ etc., haec enim Weidmanni (Gesch. d. Bibliothek von S. Gallen p. 394 n. 548) sententia eo refuta-tur, recte adnotante Zeussio l. l. p. XIX, quod iste liber non in priorem illius cata-logi partem inter ‘libros scottice scriptos’ receptus est. multo minus autem haec per-tinent ad cod. Prisciani maioris Sangall. 903, qui quidem Ildefonso ab Arxio sae-culum nonum superare, mihi autem non ultra saec. XI scriptus esse videtur. de omnibus his et de reliquis codd. Prisciani Sangallensem vicissitudinibus, quas hic perquirere longum est, cf. Weidmannum l. l. p. 394 sqq. 421 429. 436. codices duos, qui inde ad Turicenses pervenerunt a. 1712, Turici vidi in bibl. publ., alterum libros XVIII complectentem saec., ni fallor, XI (C 37/280 cf. ann. 23), alterum, fragmen-tum libros III — X continens, saec. X; tertium quendam eiusdem bibl. Priscianum maiorem s. XII descriptis Fritzschius in iud. lect. acad. Turic. a. 1848 aest. p. 10 sq.

⁶⁹ de his glossis cf. cum Pottius die keltischen Sprachen in Gödekii Deutsche Wochenschrift a. 1854 fasc. 15 et in Hall. allg. Lit. Zeit. Intell. Bl. a. 1846 n. 4, ubi cod. Leidensis glossas ex apographo meo edidit, tum Zeussius gramm. Celt. II. supra II. et p. 964 sqq. 1010 sqq., ubi copiae cod. Sangallensis, Caroliruhensis quo-que libri ratione habita, in lucem prolatae sunt ⁷⁰ v. inventarium saec. X infra laudatum apud Muratorium antiqu. Ital. III 819 coll. p. 871 et inventarii a. 1461

ria eorum antiquitate vel a D. Columbano ex Hibernia vel a Cumiano ex Scotia aliquis anglis monachis allatos' censem Peyronus⁷¹, eiusdemque bibliothecae catalogus saeculo, ut Muratorio visum est, decimo confectus inter libros a Dungalo 'praecipuo Scotorum' oblatos laudat Priscianum maiorem et duos Priscianos minores⁷², quos suspicaris ex eodem fonte ductos fuisse, cui Scotici nostri *GLK* originem debent⁷³. ubi autem et a quo haec recensio confecta sit, dicere nequeo. id unum addam, ne id quidem certum esse, num in ipsa Hibernia orta sit, cum natio Scotorum, 'quibus' ut ait vetus vita S. Galli⁷⁴ 'consuetudo peregrinandi iam fere in naturam conversa est', Italianam, Galliam, Germaniam, Helvetiam istis saeculis peragrariit indeque singula monasteria a Scottis passim obsessa commercio inter se non caruerint⁷⁵.

Cum ad hanc recensionem pauci tantum ex reliquis libri sese applicent, plerique ad alteram familiam pertinent, quae Theodori exemplar fidelius sequitur cuiusque testes locupletissimos esse vimus libros nostros *RB*, ita tamen, ut alii ex illa recensione plus minusve in usum suum converterint, alii variis modis temere interpolati sint, omnes corruptionis deinceps sese insinuantis permulta offerant vestigia. quos omnes conferre et inutile fuisse et spatium vitae uni homini datum fere excessisset. neque omnium, quos vel ipse evolverim vel aliunde cognoverim, manuscriptorum Prisciani codicum catalogum in lucem edere operae pretium est. id unum addiderim, praeter fragmenta Montepessulana pag. XI indicata ex iis libris, quos inspicere mihi non contigit, prae ceteris virorum

conscripti cod. 89 p. 26 ed. Peyron. pone Ciceronis orr. pro Scauro, pro Tullio et in Clodium fragmenta cum Peyroni adnotatione p. 188 sqq. 71 de bibliotheca Bobiensis comm. l. l. p. VI 72 v. Muratorium l. l. p. 821 sq. coll. ann. nostra 33

73 complures saeculo X monasterii Bobiensis bibliothecae codices Prisciani fuisse docet catalogus supra commemoratus, ubi, ut de solis instit. gramm. libris loquar, praeter libros Dungali p. 820 consignantur libri Prisciani minoris II; in brevi de libris Theodori presbyteri p. 822 Prisc. mai. lib. I, lib. I Ysidori... et Prisc. minoris; porro lib. Prisciaui min., in quo Caper et Agroecius et Alchoin habentur p. 823; item ibidem de libris fratris Smaragdi lib. Prisc. mai. I 74 ap. Pertzium mon. Germ. hist. II 30 cf. etiam monachi anon. Ratispon. vitae Mariani Scotti (act. sanct. Febr. II p. 365 sqq.) caput I 'Hiberni ad fidem conversi eam alibi praedican', cuius extrema verba sunt haec: 'postquam ardens flamma spiritus sancti populos Hiberniae temporibus primitivae ecclesiae efficaciter perlavit, peregrinationem cambientes pro patria, ita in transmarinas regiones se praecipitaverunt, ut diversas Europae partes semotas praedicando perlustrarent' 75 de his rationibus cf. act. sanct. l. l. p. 361 sq. Rettigium antiquiss. quat. evangel. cod. SGallensis Turic. 1836. 4. p. XLIV sq., cuius libri notitiam Bernhardio (Grandriss d. röm. Litt. ann. 250 ed. et alt. et tertiae) acceptam refero, Kellerum l. l. p. 61 sqq., Zeussium l. l. p. XVI sqq., Zappertum über das Frigm. eines liber dativus in act. concessum aad. Vindob. class. hist. phil. XIII p. 97

doctorum cura dignos videri libros duos saeculo nono conscriptos, cod. mus. Brit. Harlei. 2674, membr., quondam S. Nicolai prope Cusam, Prisciani gramm. libros XVIII continentem in fine m̄tulos ⁷⁶, et bibl. seminarii Augustodunensis cod. ms. n. 40 ^{*}, qui libros sedecim priores complectitur ⁷⁷.

Cum igitur haud multum interesse viderem, quosnam huius familiae libros inter eos, qui et vetustate et bonitate proxime ad codd. RB accedunt, praeter hos ad sensim gliscentes corruptionis progressus demonstrandos conferrem, duos potissimum eam ob causam elegi, quod altero, Bongarsiano (D), praeter Gruterianum, quem et ipsum in usum vocaveram, usus olim erat Putschius, alterum Halberstadiensem (H), quem Lutherium perperam dixit ⁷⁸, ducem fere sibi elegerat Krehlius.

Eorum librorum 7) is, instit. gramm. libros complectens omnes, qui olim S. Basoli prope Remos fuit, tum Iacobi Bongarsii, nunc est bibl. Bernensis publicae cod. 109, membr., formae maximaes. saeculo nono eum assignat Sinnerus ⁷⁹, equidem a variis manibus non ante saeculum X scriptum esse censeo. exciderunt quaterniones II et XVIII signati (cf. ann. ad lib. I § 33 XIII 31), quorum tamen hunc m. haud multo iunior ita instauravit, ut extremam pag. unam et dimidiam variis excerptis ex patribus potissimum Ambrosio, Augustino etc. Tironianis passim notis utens explerit; unum fol. m. rec. additum lib. VII § 85, adiecto altero, quod medicamentorum formulis etc. refertum est. item lib. XVIII § 31 post vocc. ‘cassa fraude parat’ maiori parti paginae varia de epactis et curiales quae-dam nugae notis Tironianis hic quoque admixtis inscripta: pag. deinde sq. ab alia manu continuatur Priscianus. ipsis eius verbis. iam iam glossemata haud pauca inserta sunt, quae a libris optimis absunt: ad emendandum et, ut vere fatear, saepe vel ad corrum-pendum librum alias codd. ad manus sibi fuisse testatur correctio ad lib. XVII § 72; alterius recensionis eum non expertem fuisse do-cket praeter alia additamentum ad lib. I § 7.

Ipsi saeculo X assignandus mihi visus est 8) alter codex inst. gr. lib. I—XVI, codice D paulo purior, quem ad nonum vel decimum saeculum rettulit Krehlius ⁸⁰, ad nonum Hertzbergius ⁸¹. ser-vatur in bibliotheca gymnasii Halberstadiensis, signatus M·59, est membranaceus, formae quadratae mai., foliorum 261, satis accurate descriptus ab Hertzbergio ⁸². ecclesiae cathedralis Halberstadiensis

76 a catalogue of the Harleian mss. in the British museum II 706 77 cata-logue général des bibliothèques publiques des départ. I 22 sq. 78 v. Hertzbergium Archiv f. Philol. u. Pädag. VII 235 79 catalogus codd. mss. bibl. Bern. I 583 sq.

80 Prisc. opp. I p. X 81 l. in ann. 78 laudato 82 l. I. p. 232 sqq.; ipsam cod. collationem, quatenus ibi publici iuris facta est, neglegentius instituit

eum olim fuisse docent haec verba in tertio a fine folio: 'hoc maius volumen prisciani artis grammaticae est beati stephani prothomartiris', cui teste eiusdem bibliothecae cod. 132^{ss} fol. 1 Priscianus cum aliquot aliis codd. 'ad eruditionem scolarium' oblatus est a Marcuando diacono sancti Stephani in Halberstad. canonico, qui anno ab incarnatione domini M.C.XL.VII apud trecas in burgundia VI idus aprilis de huius uite ergastulo ad requiem migrauit et apud sem lupum fideliter requiescit'. hic illic exciderunt folia, a m. rec. partim suppleta^{ss}.

His addidi eiusdem fere aetatis eiusdemque pretii 9) fragmentum bibliothecae publicae Amienensis (A), quod et ipsum in catalogo a Garnerio confecto saeculo nono tribuitur^{ss}, mihi a variis saec. X et XI manibus concinnatum videtur. constat ~~uno qua-~~
ternione artis gramm. initium exhibente usque ad 'navita' lib. I § 52 et tribus quaternionibus d e f signatis, quibus insunt libri IIII V VI usque ad 'eiusdem significationis' lib. VI § 43, nisi quod quat. e fol. 4 a b amissio periit pars libri IIII (§ 36 — § 50). ultimum quat. f folium (fol. cod. 30) praebet 'glosas minoris Priscianii', libelli sc. de nominum declinatione, qui et ipse sic nominatus est. in quinto denique quaternione (sign. VI *** - liturae ni f. inest num. III - fol. 31 — 38) lib. VI finis inde a voc. 'gaudium' § 77 et initium libri VII usque ad 'idem in secundo georg' § 27 literis consignata sunt.

Hi tres codices *ADH* ad ulteriorem textus historiam repreäsentandam videbantur plane sufficere. apposui igitur per libros XVI priores plenam codd. et *RBDH* et *GLK* et, ubicumque aderant, *PA* variam lectionem. at ex ipsis his codd. etiam paulo ultra magistel-lerum operam in Prisciano sive emendando sive interpolando collo-cessam licebat persequi. nam nullus fere liber invenitur, quin a complu-ribus scriptoribus postea correctus, immutatus, interpolatus, variis lectionibus adiectis amplificatus sit. eorum igitur opera ut et ipsa dignoseceretur ita effeci, ut literae minores singulis codd. notis respondentes; de qua ante dictum, *bhglka*, quibus perraro accedit *p*, has curas significant. et *r* quidem ab emendoribus recentioribus (*R m. rec.*)

Hertzbergius, quam decebat philologum ob eandem neglegentiam Krehlium theologum adroganter et acerbe vituperantem⁸³ 'evangelia cum lectionibus per anni circulum ordinata'. quae inde supra relata sunt, ea humanissime mecum communicavit Theodore Schmidius⁸⁴ v. Hertzbergium l. c. p. 233 sq.; addendum, quod etiam in fol. 1 r a m. rec. perscriptum est ep. ad Julianum datae initium; m. pr. fol. 1 v incipit a verbis: '(vitu)perandum me esse'⁸⁵ I. Garnier catalogue descriptif et raisonné des mss. de la bibliothèque communale de la ville d'Amiens, Amiens 1843 p. 347 sq.

ut discerneretur sedulo curavi; per reliquos libros singulos vastae huius farraginis auctores tuto seiungere non licuit.

Praeter hos codices multos etiam alios vel diligenter examinavim vel per aliquam partem contuli. nullum tamen inveni, qui genitinae lectionis fontem ab alterutra vetere recensione recedentem praebet. passim igitur tantum, ubi ex re videbatur, testium supra dies torum numerum per hos libros auxi unius alteriusve istorum codd. lectione addita, ubi is vel aliorum testimonium fulciret vel singulariter quid et notabile afferret. quo praeter codd. Romanos et 1) Vaticanum et 2) Barberinianum supra commemoratos pertinent:

3) cod. Monacensis A, de quo cum maxime loquar pluribus.

4) cod. Darmstadiensis 2190, bibl. olim Coloniensis 200, membr., formae max., librorum XVIII omnium, saeculo VIII assignatus ab Hartzheimio⁸⁶; at hunc librum ex Caroli Lachmanni et Mauritii Hauptii, quos de eius aetate per dies conventus philologorum Darmstadiensis consulere licuit, consensu saec. demum XII tribuere non dubito. (*Darmst. a*)

5) cod. Darmstadiensis 725 (olim 452) instit. gr. lib. I³⁶³, XVI, membr., formae quadratae, saec. XII, olim monasterii S. Iacobi Leodiensis. (*Darmst. b*)

6) fragmentum Darmstadiense 2172, olim Coloniense 202⁸⁷, membr., formae maximaes, saec. XII, libros primores exhibens usque ad voc. 'ut hic senatus' lib. VII § 91. initium et præfationis usque ad 'omnia fere' § 2 et libri I usque ad 'hae confundatae' § 4 deficit. (*Darmst. c*)

7) Caroliruhensis alter, 220, olim Reichenaviensis, membr. formae max., saec. XII. et huius et cod. K usum mihi paravit Baehrius.

8) Coloniensis, bibl. Wallrafianaæ, cuius libri usus Heimsoethii in primis comitati debeo, itidem membranaceus eiusdemque et formae et aetatis. hi duo libri eo conspicui sunt, quod loci auctorum a Prisciano citati ex ipsis horum scriptorum membris haud raro videntur esse emendati.

Neque his frequentius Krehlii codices, quos in utrūque tomo ed. suae præfationibus enumeravit, in auxilium vel præparatio vocavi, quod eos nec satis plene nec satis exacte contulit, id quod praeter alia multa me docuit iterata libri Halberstadiensis collatio ex reliquis eius codicibus eminent, saepe cum r conspirans, liber 'imperialis monasterii S. Maximini' Treviris, quem Heidelbergensem vocavit⁸⁸. cuius notitiam haud paulo accuratiorem quam

86 catalogus hist. crit. bibl. eccles. metropolit. Coloniensis Col. Agric. pp. 1752. 4.
p. 160 87 cf. Hartzheimium l. l. p. 161, qui saeculo X hunc cod. tribuit 88 v.
Krehlii præfat. I p. XI sq. Reiffenbergium bulletin de l'acad. des sciences et belles

ex ipsa Krehlii editione petere mihi licuit ex collatione a Friderico Lindemann, cui et ipsi a Friderico Creuzero codex transmissus erat, anno 1818 ad ed. Putschianam instituta, quam Henrici Keilii beneficio debeo. codex is membr., formae maximae, Halberstadiensi recentior⁸⁰, desinit in voce. lib. XVI § 14 'nam equidem'.

Cum vero codd. supra memoratis ad recensendos libros priores sedecim apparatu large sufficiente instructus mihi viderer, secus res sese habebat in libris duobus de constructione emendandis, qui a vetustissimis et optimis libris saepe aberant, ut ex meis *R* et *D* soli plenos eos adderent, Graecis plerisque vel a *D* omissis. nam in *BHKA* libri illi omnino deficiunt, *G* ante librum XVII medium desinit, *P* particulam tantum libri XVIII eamque multis omissis imperfectam praebet, in *L* gravissima eiusdem libri pars intercepta est. alia igitur ad provinciam illam administrandam subsidia quaerenda erant, ex quibus verbis praesertim Graecis certum ubique medellae fundamentum substrueretur.

Nihil igitur exoptatius contingere mihi potuit, quam ut 1) in cod. bibl. Lugd. Bat. Voss. O (i. e. formae octavae, est autem potius quadr. min.) 12 (*V*)⁸¹, membr., foliorum 72, saeculi VIII vel X ineuntis, reperirem gemellum codicis *R*, ipsi haud imparem. qui quamvis ab initio mutilus - incipit enim demum ab '(ανα)στραφεὶς εἰην' lib. XVIII § 92 vel, si laceras duorum foliorum particulas ad numeres, ab 'homines dicere' § 86 -, tamen per eam servatus est libri XVIII partem, quae Graecorum auctorum reliquiis scatet. tres praeter folia modo commemorata quaterniones perisse, ut ab initio lib. XVIII cod. olim orsus sit, docent notae singulis deinceps quaternionibus additae. finem lib. XVIII (fol. 50r) excipit carmen 'REMI FAVINI DE PONDERIBVS ET MENSVRIS' (fol. 50r — 52v) et 'FORMATA EPISCOPORV' (f. 52v, 53r); praeterea insunt Prisciani de figuris numerorum, de metris Terentii et aliorum comicorum, de praeeexcitaminibus rhetoricae libelli (f. 61v — 71r), Rufini deinde in metra Terentiana commentarii initium usque ad verba 'ne forte impru(dens)' p. 2709 P.

Contuli praeterea ad eosdem hos libros recensendos 2, 3) libros duos in membrana formae maximae scriptos, qui olim monasterii Neapolitani S. Ioannis de Carbonaria, nunc inter bibl. palat. Vindobonensis codd. phil. Lat. numeros CCCXLVII (*S*) et CCCXLVIII (*N*) obtinent, ab Endlichero accurate descriptos⁸².

lettres de Bruxelles 1844, 387 sq. (ex schedis Wietheimii e soc. Iesu). Confluentiae, ubi cod. extare suspiceris - Goerris enim fuisse dicitur - coll. Pertzio Archiv VIII 24, frustra eum quaesivi 89 iudice Krehlio l. l. p. XI 90 catal. bibl. Lugd. Bat. ann. 55 l. p. 386 91 catal. codd. phil. Lat. bibl. Palat. Vindob. p. 242 — 244 et p. 244 sq.

continet uterque Priscianum minorem saec. X descriptum, alter (*S*) post varias saec. X et XIII membranas conglutinatas f. 89r — 104, alter (*N*) post Prisciani volumen maius et ipsum saec. X. conscriptum f. 81v — 109v. deest tamen illi maior pars libri XVIII inde a voce. ‘clausus sit vel esto’ § 74, hic per extremam partem inde a § 157 Graeca omnino omittit eo usque satis vitiose addita. utriusque libri lectiones, quamvis *N* singularia quaedam praebeat, corruptionis crescentis specimen potius quam emendandi instrumentum praebuerunt.

Aliquantulum maiore cum fructu usus sum 4) variis lectionibus ex cod. bibl. imp. Parisinae 7499 (*O*) ^{**} a Theodoro Presselio enotatis milique concessis. hic enim liber, olim Puteaneus, qui praeter Prisciani de constructione libros saec. VIII scriptos habet Engelmodi episcopi carmina, Prisciani περὶ γῆς, Eutychem cum scholiis in fine mutilum, a puro et limpido fonte, ex quo *RV* manarunt, haud ita longe recedit.

Ex ipso illo fonte profluxisse 5) cod. Monacensem Lat. 280 *A* membr., foliorum formae max. 168, saeculi, ut equidem arbitror, XI [”], ipsum libri huius argumentum docere potest. duabus enim partibus codex constat: altera est Priscianus maior variis manibus conscriptus, altera eodem fere opusculorum corpore composita est, quod per optimos saeculi noni libros propagatum invenimus: continet enim Prisciani libros de constructione II (f. 107v — 160r), eiusdem de figuris numerorum, de metris Terentii, de praeexercitaminibus rhetorici tractatus (f. 160r — 168v), in extrema denique pag. extremae parte initium commenti Rufiniani, in cuius voce. ‘Flavius Caper in artibus’ p. 2707 P. desimit. ad Graeca sananda magnam eius esse utilitatem grammaticos docuerat Leonardi Spengelii ‘index Graecorum locorum apud Priscianum quae extant ex codice Monacensi’, quod pergratum ‘supplementum editionis Krehlianae’ Varroni suo adgregarat [“]. ac revera ad librorum *RV* praestantiam prope eum accedere probatum est collatione ab Ottone Heinio meum in usum sollerter instituta.

Ex eadem vero Spengelii commentatione [“] edocutus ‘hanc alteram Prisciani partem quattuor codd. collatam ab Anglis insertam extare novae Scapulae editioni’ i. e. Oxoniensi a. 1820 in lucem dattae, diu hunc librum apud nostrates frustra quaesivi. qua de re cum etiam Fridericum Ritschelium literis adirem, is mihi rescripsit, eius libri folia quae desiderarem ex Anglia a Iacobo Bernaysio asportata esse. qui postquam precibus meis facile obtemperans folia haec

92 catal. codd. mss. bibl. reg. part. III tom. IV p. 367 93 X saeculi secundum Spengelium l. ann. sq. l. p. 603 94 M. Terenti Varronis de lingua Lat. quae supersunt ed. p. 599 — 658 95 l. comm. p. 604

.mihi permisit inscripta: 'E Prisciani libro XVIII sive de constructione excerptum. — Vsus Latinus Graeco in omnibus partibus collatus', vidi iis inesse extremam lib. XVIII partem inde a § 157 emendatam cum ad libros, quibus et ipse usus eram, Lugdunenses et Gruterianum et Vossianum, tum ad editionis Basileensis exemplum, 'quod cum m.s. a Scaligerio collatum nunc bibliothecam Bodleianum ornat.' quodsi editor Anglus 'Scaligeri librum' ait 'a Putschio adhibitum esse, certis quibusdam indiciis reprehendimus', adiciendum est, ipsum Putschium et in auctorum syllabo narrare, ex Iosephi Scaligeri libro Graeca pleraque in libris *περὶ συντάξεως* esse restituta, et uberior in epistula ad lacubum Bongarsium ipsi Prisciano suo praemissa⁹⁶ exponere, in ipsis his libris sibi in primis usui fuisse, quae ex illustrissimi Scaligeri codice transcripta ad se miserit Cornelius van Dale, cognatus suus carissimus. conspirat collatio haec Scaligerana (*C*) plerumque cum codd. *RVM* lectionibus. paucis denique locis editor Anglus varias lectiones ab anonymo quodam excerptas addidit.

Sic etiam ad libros de constructione ad constantem optimorum librorum normam exigendos lectissimo codd. *RVMODLNS* (*PGC*) apparatus ornatus accessi.

Vix igitur quisquam harum rerum peritus vitio mihi vertet, quod largissima optimorum librorum supellectile fruens, editiones veteres eatenus tantum in usum vocaverim, ut, ubi quid citra libros mihi notos in iis emendatum viderem, id enotarem addito eius editionis titulo, ubi illam medellam scriptori primum invenirem adhibtam. non omnibus editionibus me uti potuisse, quarum plenus apud Schweigerum⁹⁷ extat catalogus, vix est quod doleam: sola fere ed. Romana s. l. et a. ab Vdalrico Hanio typis impressa et editione Iunctina aegre carui.

Ex altera codd. familia, cuius princeps nobis est *R*, priores editiones quotquot in notitiam meam pervenerunt fluxerunt omnes. ad manus vero beneficio praesertim et bibl. univ. Lipsiensis et bibl. reg. Berolinensis fuerunt hae:

1) ed. operum a. 1470 sine l. (Venet. ap. Vindelin. de Spiræ) fol., in qua instit. gramm. ex libro bono satis fideliter expressae sunt, Graecis tamen omissis (1).

2) editionem hanc presse plerumque sequitur Veneta altera a. 1472, (2) fol., ubi Graecorum magna pars ex libro bono, quamvis vitiosissime passim expresso, addita est. utramque Venetam commodavit bibl. Lipsiensis.

Haud longe certe ab iis recesserint edd. ibidem per proximos

96 gramm. Lat. auctores antiqui p. 53/2. 97 Handbuch der class. Bibliographie II 2, 822 sqq.

annos procuratae, ut primus Benedictus Brugnolus aliquam operam in emendandis institutionibus posuisse videatur, qui rursum Venetiis a. 1485 in fol. Prisciani opera edidit eademque addito Ioannis de Aingre commentario 'summo studio et ingenti cura emendavit recognovitque' a. 1488. ex hac ed. ea expressa dicitur, qua uti mihi licuit, 3) Veneta a. 1492 fol. (3) et in sequentes nonnullae: in universum haec haud longe ab antiquioribus Venetis recedit, alia emendata, alia pessumdata, Graeca passim iterum omissa sunt.

Quid praestiterit deinde ed. Mediolanensis a. 1503 equidem nescio. Venetae vero a. 1509 secundum ea, quae de hac editione memoriae tradita sunt, quin fidelem imaginem reddat 4) Mediolanensis a. 1511 fol. (μ), non dubito. atque harum quoque edd. a Daniele Caietano Cremonensi procuratarum tituli omnibus accuratissime emendatis gloriantur, modestius tamen in epistula ad Andream Mocenicum patricium Venetum data Caietanus 'ego vero' inquit 'hoc de me duntaxat polliceri possum loca graeca que minus intellecta esse perspexero pro mea portione enodare conabor.' et nonnulla revera haud imperite correcta invenies.

Alia haud pauca non sine libris emendavit 5) Parisiensis (π) 'maiore accuratione in editibus Ascensionis | Ad idus Septemb. M.D. XVI' (fol. CXLIXV) monitu Petri Rosseti impressa in fol. min.: omnino tamen ne hacc quidem a textu eo usque recepto longe recedit.

Nec Neapolitanae editionis a. 1520 nec Florentinae per heredes Phil. Iuntae a. 1525 in 4 impressae usus mihi concessus fuit. in hac secundum indicem 'omnia primum acri indicio Nicolai [Angelii] Bucinensis castigata mox ab Antonio Francino [Varchiensi] iterum recognita cum restitutione locis suis graecarum dictionum, quae antehac nunquam excusae fuerunt nunc primum in lucem edita addito indice copioso' ⁸⁸.

88 cf. Bandinii Iuutarum typograph. annales Lucae 1701 II 199 sqq.; ex Antonii Varchiensis ad studiosos epistula editioni praemissa (ap. Bandinum l. l. p. 201 sq.) eluet, Nicolaum Angelium olim Prisciani praeceptionibus castigandis auctore Bernardo Iunta operam navasse, Graeca tamen omnia et Latina nonnulla omisisse 'exemplariorum' ut videtur Antonio 'penuria'. id cum animadvertisset Iunta, 'paratis quotquot habere potuit exemplaribus, tum hactenus excusis' ipsi Antonio eas dedit recognoscendas. 'nos ergo', pergit ille 'collatis more nostro in unum his exemplaribus perfectisque multis et graecis et latinis exemplaribus quorum testimonio Priscianus utitur ad praecepta sua comprobanda in libris de octo partibus orationis, quamplurima, ne dicam omnia, tum graeca tum latina in pristinam integratem restituimus, libros vero de Constructione, quos librarii fere omnes, omnesque excusores, nescio qua conjectura, vel potius errore Prisciani cuiusdam minoris esse voluerunt, adeo iuversos, typisque tam foede excusos, ut a barbaris haud facile quis diguoscet, et ob id nullus antehac legere sit ausus, quia sensus inde nullus eliceretur, ad eam formam redigimus, ut facile omnes bonarum litterarum studiosi tam graecarum, quam latinarum,

At his promissis eos non stetisse indicare videtur opp. Prisciani editionum omnium nitidissima, quae duobus annis post prodit 6) Venetiis in aedibus Aldi et Andr. Asulanim. Maio a. 1527 in forma oct. impressa (a). ea enim singulis Prisciani operibus enumeratis addit haec: ‘quibus omnibus ad suum decus restituendis quantam adhibuerimus diligentiam, facile cognosces, si hanc nostram editionem conferes non modo cum caeteris editionibus, sed etiam cum ea quae proxime Florentiae ante hanc nostram facta est. et omnes in primis locos ubi graecum quod deerat, restituimus. in illis enim, sed et in multis aliis tantam differentiam deprehendes inter hanc et illam, ut illud musicorum sis dicturus δις διαπασῶν. Vale.’ atque hic revera membranarum optimarum fide cum Latina tum Graeca ex constanti artis norma emendata et haec praeterea saepius inde suppleta sunt. qua de re fusius agit editor praestantissimus Donatus Veronensis in epistula ad artis grammaticae studiosos data, quae folio ipsum titulum excipienti inserta est. ‘magnam’ ait ‘mihi exemplarium veterum, quae conferre possem, copiam fecit Andreas Asulanus, cuius officina librorum, satis iam diu studiosis omnibus nota est. Ita illis conferendis nullā (sic) mihi maiori adiumento fuit quam quod olim e Gallia Aldus Manutius magno pretio redemptum attulerat. Tanta huius Codicis tamque egregia de octo partibus orationis deque earumdem constructione dumtaxat bonitas atque integritas extitit, et alterius item vetustissimi de duodecim Aeneidos primis librorum carminibus, ut horum collatione tria haec sperem me ita restituisse, ut vel ipsum Priscianum hoc tempore vix putem emendatoria daturum’. quae si nimis exaggerata videantur, nemo tamen negabit, Donatum optimarum membranarum pretio recte aestimato et textu ad earum fidem sinceriter expresso atque haud raro bene emendato inter omnes Prisciani editores palmarum meruisse.

Iure igitur suo editores insequentes pedetemptim fere eius vestigia presserunt. ed. quidem Badii Parisinam a. 1527 exeuntis non novi; impudentissime vero factum est, quod 7) ed. Coloniensis (*), quae ipso anno proximo aere et impensa Godofredi Hyttorpii excusa est ab Euchario Cervicorno (MDXXVIII fol.) in ipso titulo sic sese iactaret: ‘Iis omnibus quantum operae, et id quidem potissimum in graecis, quae fere deerant, restituendis adhibitum sit, tum liquido cognosces, ubi diligentius omnia haec introspexeris’. maximam vero bilem movet editoris Ar. [noldi] Ves. [aliensis] praefatio, qui ‘videbis’ ait ‘plane nitidum, qui multis iam annis foedo neglectu squaluit, animadvertes castigatum, quem bis mille erroribus,

quum in his usus latinus elegantissime graeco collatus sit, hinc maximam utilitatem percipere possint’. anno 1554 Prisciani opp., anno 1529 ‘libri duo postremi Prisciani de syntaxi a Nicolao Angelio Bucinensi castigati’ in typographia Iuntina recusa sunt.

atque eo amplius misere dilaniatum doluisti, experieris integratii, quoad fieri potuit, diligenter restitutum: à quo, luxatis sententiis, violata orationis sutura partim Graecis expunctis, partim ignoto charactere obrutis, vel crassa inscritia temeratis, manco, mutilo, disceperto, confosso atque plane exangui hactenus abhorruisti.' quae omnia secure translata sunt in 8) ed. Basileensem a. 1545. 8 (β), quae saepius deinde repetita est.

Octoginta demum fere annis post editionem Aldinam 9) Helias Putschius grammaticorum Latinorum corpori concinnando intentus criticam Prisciano operam admovit ⁹⁹. qua in re praeter libros supra laudatos et ad nostram quoque editionem exhibitos, Gruterianum, Bongarsianum, Scaligeranum, cum aliis et Iani Gruteri et Iacobi Bongarsii tum Davidis Hoeschelii et Conradi Rittershusii libris adiutus est, quos tamen omnes illis inferiores fuisse, ex ipsis fere praeftationis verbis appareat ¹⁰⁰. his subsidiis non ea, quam spores, constantia usus est Putschius et ipse Aldinae potissimum editioni innisus, quamquam haud pauca, praesertim Graeca, emendavit. excusandus tamen est adulescens indefesso studio opus amplissimum moliens, quod singula non eadem ubivis accuratione et acrimonia administravit.

Krehlio igitur theologo, qui, postquam per duo amplius saecula iacuit Priscianus, eius edendi provinciam sibi imponi passus est, haud immerito succenseas, quod severa et iniqua de Putschio iudicia plus semel protulerit ¹⁰¹. cuius tamen superbiae satis superque poenas olim dedit vir reverendissimus. nam postquam 10) duobus voluminibus Lipsiae anni 1819 et 1820 Prisciani opera edidit, libris sat multis, bonis paucis, ea quae philologum decet diligentia nullo usus, censorem quidem hactus est clementissimum eundemque adversus I. G. Schneideri criminationes patronum in act. lit. Ienen-sibus a. 1822 ¹⁰², praeterea vero, quantum eidem scio, adversa-

99 Grammatici Latini auctores antiqui ... opera et studio Heliae Putschii Hanoviae 1605. 4 p. 520 sqq.; Prisciani inst. gramm. explent pagg. 533—1214 100 Ex Iosephi Scaligeri libro graeca pleraque in libris *περὶ συντάξεως* sunt restituta, in quibusdam tamen nos magis iuvit liber clariss. Gruteri, reliqua sunt ex libris Bongarsianis. Quaedam tamen etiam ex clariss. Davidis Hoeshelii (sic) et Conradi Rittershusii IC. libris emendata sunt. Lacunae aliquot restant, quas ut speramus ex P. Petavii Regio codice quem his excusis accepimus, in Notis explebimus'. Bongarsianos ipse Putschius Graecorum auctorum verbis carere queritur; alter, qui Bernae in bibl. publ. asservatur (n. 326 v. Sinnerum l. l. I 585 sq.) et mutilus est et nostro recentior; qui sint 'libri Cl. Gruteri', quos ibidem laudat, nescio: in praeftatione certe de uno eoque nostro agit cf. p. XLIII. notas quominus ederet praematura morte Putschium impeditum esse constat 101 Prisciani opp. I p. XV. 139. 157. 185. 283. 569 etc. 102 n. 234—236 p. 400—432, quae censura, literis D. E. signata, a Friderico Lindemann profecta esse dicitur. atque id indiciis quidem nonnullis confirmatur cf. tamen n. 236 p. 426, ubi censor Lindemannianam aliquam coniecturam resu-

rios invenit multos eosdemque partim acerrimos, laudatorem nullum, patronum unum Reinholdum Klotzium¹⁰³. ego quae de libris a Krehlio ad editionem suam adhibitis dicenda erant, supra dixi, ubi recte in glossis praesertim non sīne acumine indagandis et extirpan- dis rem administrasse visus est, eum, uti par erat, laudavi, litem intendere seni, qui haec studia diu reliquit, nec dulce mihi visum est nec utile¹⁰⁴. immo gratias ei agam, quod eius opera effectum est, ut Godofredi Hermanni de locis aliquot difficilioribus sententia cum orbe literato communicaretur.

At multo magis gratiae iis viris agendaes sunt, qui vel iisdem vel similibus officiis in opere perficiendo mihi ipsi affuerunt. cuius suscipiendi cum ante hos undecim annos consilium agitarem, pri- mum acerrimus suasor mihi extitit Carolus Lachmannus; tum cum aestate anni 1844 ad conferendum bibliothecae gymnasii codi- cem Halberstadium profecturus essem, literis commendaticiis ad Theodorum Schmidium datis humanissime me instruxit Ioannes Schulzius, qui studia mea per omnem hunc annorum decursum fovit et, ubicumque occasio offerebatur, adiuvit. literis autem illis viri summi traditis a Schmidio suavissimo hospitio exceptus sum, cuius gratissimam memoriam nec delevit tempus nec umquam delebit. per annos deinde 1845, 1846, 1847 patris dilectissimi beneficio mihi contigit, ut itinere per Germaniam, Hollandiam, Bel- giam, Galliam, Italiā, Siciliā suscepto praestantissimas et di- tissimas harum terrarum bibliothecas adirem. quarum praefecti ubi- vis fere summa cum liberalitate thesaurorum suorum indagationem atque usum mihi concesserunt. nemini tamen horum magis obstric- tum me esse confiteor quam Iacobo Geelio et Carolo Bene- dicto Hasio, qui qua comitate me exceperint, quantopere labores meos sustentarint, iam plus semel grato animo publice testatus sum, debitibus laudibus praedicare non valeo. quo modo deinde praeter Raumerum et Prokeschium, viros excellentissimos, Baehrius, Bernaysius, Bethmannus, Brunnius, Halmius, Heimsoe- thius, Heinius, Keilius, Linsmayerus, Presselius, Rib- beckius, Ritschelius libris mss. procurandis, conferendis, inspi- ciendis sibi me devinxerint, id supra indicatum est.

Ita largissima ad Priscianum recensendum supellectile praedi- tus id tamen in votis habebam, ut editione mea viris doctis simul de ea, qua ipse Priscianus usus esset, librorum penu iudicii ferendi facultatem preeberem. quamobrem locos scriptorum ab eo allatos cum ipsis eorum libris mss. ubicumque licebat ita conferre institui,

tare studet. nec variae lectiones a censore ad lib. VI § 20 allatae n. 235 p. 419 in collatione Lindemanniana adnotatae sunt 103 v. Archiv f. Philologie und Pädago- gik VII 232 104 cf. quae humanissime hanc in rem dixit Spengelius l. l. p. 603 sq.

ut optimarum ex illis membranarum varias lectiones cum lectione Prisciane diligenter componerem¹⁰⁵. quod uti in gravissimis saltem auctoribus plene efficere possem, in primis mihi datum est beneficio Friderici Ritschelii et suorum: Alfredum Fleckeisenum dico, Henricum Keilium, Ottone Ribbeckium, Guilemum Steinhartum. quorum ipse Ritschelius praestantissimorum Terentii librorum, Bembini¹⁰⁶ et Basilicani, Callipanae recensionis ducis alterius, varias lectiones excerptas mihi transmisit, Keilius ceterorum grammaticorum lectiones, quibus et ob eandem rationem et ob alias saepe indigebam, ex scriniis suis rogatu meo promptis, Ribbeckius, praeterquam quod comicorum suorum plagulas a prelo madidas mecum communicavit, lectissimi apparatus sui Vergiliani usum mihi concessit, ut accuratam optimorum codicum Palatini et Romani ac fragmentorum Vaticanorum (*Fr.*) et Veronensium (*Ver.*) notitiam ad Fogginianam Medicei memoriam adicere liceret, Steinhartus codd. Lucani Vossianorum *AB*¹⁰⁷ varietatem lectionis diligentissime a se exscriptam mihi commodavit, Fleckeisenus denique, ubiubi copiae Ritschelianae nondum reclusae erant, Plauti Palatinorum notitiam plenioram, quam quae a Pareo olim publici iuris facta est, ex Schwarzmanni, quam possidet, collatione supplevit. at multo magis amicus integerrimus eo de opera mea meritus est, quod et, ut ante hos duos annos in Gellio, ita nunc etiam in Prisciano recensendo prudentibus consiliis et praeclaris emendationibus in veteris potissimum poesis Romanae reliquiis emaculandis mihi adfuit et plagularum a typothetae, sollertissimi ceterum hominis, mendis corrigerendarum laborem molestissimum indefesso studio et subtilissima diligentia mecum communicavit.

Grata etiam memoria cum Augustus Nauckius et Gustavus Wolffius tum Mauricius Hauptius et Augustus Meinekius prosequendi sunt, qui quotienscumque per totum laboris longinqui decursum eos adii vel libros vel consilia petiturus, eadem semper sive amicitiae sive benivolentiae constantia votis meis satisfecerunt.

Studiis autem meis in Prisciano positis id efficere conatus sum, ut, quatenus liceret, illud institutionum grammaticarum exemplar restituerem, quod ex idiographo doctoris sui exemplo descriptsisse videtur Theodorus. illud autem festinantius quam voluisse sibi edendum fuisse, ob eos 'qui alienis laboribus insidiantes furtimque

105 Locorum a Prisciano saepius commemoratorum, ubi primum singuli leguntur, variae lectiones additae sunt; ubi memorabile quid allatum erat, loco iterum citato, lectores annotatione mea illuc alegavi; de rell. index consulendus 106 notandum est, a Bembino maiorem Andriæ partem usque ad act. IIII scen. 4 v. 48 abesse

107 cf. Steinharti de emendatione Lucani comm. Bonnae a. 1854 editam

et quasi per latrocinia scripta aliis subripientes, unius nominis ad titulum pertinentis infanda mutatione, totius operis in se gloriam transferre conarentur' conquestus est Priscianus¹⁰⁸. ipsum autem hoc opus 'doctoris urbis Romae Constantinopolitanae' ex scholis de arte grammatica ab eo habitis ita profectum esse arbitror, ut ea quae in schedis adnotata haberet componeret, concinnaret, explicaret, augeret. quibus fortasse inter describendum alia ex iis, quae per scholas a Prisciano habitas notando olim consecutus erat, addidit Theodorus. ita oratio saepe adnotationibus et additamentis incisa, qualia nos in inferiores paginarum margines solemus conicere. praeter haec autem in libris nostris haud raro alia interposita inveniuntur, quae ex proximorum saeculorum studiis Priscianeis orta videntur, orationis interpretamenta et amplificationes, saepe vel eo deprehendenda, quod in uno alteroive codice aut omnino omissa sunt, ut in marginem inferiorem inter adnotationes ea conicere liceret, aut inter lineas addita aut tamquam 'glosae' notata unciniisve inclusa. haec igitur ut a genuinis segregarem *uncis quadratis*, adnotationes illas *uncis rotundis* induxi, haud ignarus, omnia haec tam lubrica esse, ut, utrum quid ipsius orationis tenori inserendum an circumcludendum, utrum a Prisciano et ipso saeculi sexti scholastico eiusve discipulo profectum an a proximae aetatis doctoribus additum sit, saepe sensu magis quodam quam firmo stabilique iudicio possit discerni.

Praeter glossas, quae mature in ipsa scriptoris verba irruperunt, aliae ab his seclusae vel inter lineas vel in marginibus codicum remanserunt. at in omnibus his, quotquot inspexi, genuinae solidaeque doctrinae vestigia nusquam fere apparent, ut nugis his librum per se satis spissum onerare noluerim. talium scholiorum corpus ex interpretamentis Scotorum, Donato, Servio, Paulo, Beda, aliis consarcinatum¹⁰⁹ extat in cod. monasterii Einsidensis n. 32 saec. XI, membr., formae oct. tum in quaedam dicta Prisciani commentariolum ex Scotorum disciplina profectum laudatur auctore Sedulio Scoto, qui saeculi noni initio dicitur vixisse¹¹⁰. similium Ioannis Scoti studiorum memoriam supra p. XIII excitavimus.

108 ep. ad Julianum § 3 109 v. modo schol. lib. II §. 58 (cod. p. 28): 'Lacuna. altitudo tecti lī et lacuna dī et contraria sunt lacui sic scotti. lacuna .i. aq̄ a lacu diriuā quā alii lanā alii lustrā dicunt. sic paulus' (p. 117, 8 Muell.) 110 v. Baehrium Gesch. d. röm. Lit. im karoling. Zeitalter p. 365 sq. coll. tamen Waitzio Gött. gel. Anz. 1841 p. 949. extat hoc commentariolum in cod. Leid. Voss. F 67 ex bibl. Scobing. profecto (cf. catalogum bibl. Leid. saepius l. p. 373). in inventario quoque bibliothecae Sangallensis a. 1461 apud Weidmannum l. c. p. 421 laudatur idem commentariolum A 23 ac schedula eiusdem titulum continens agglutinata est tegumento cod. Turic. C 37/280 (cf. ann. 23) ex bibl. Sangallensi profecti: ipsum tamen codicem perlustrans in hoc opusculum non incidi. - flores Prisciani servat libellus, quod 'scalprum' dicitur v. cod. bibl. publ. Leid. n. 154 catalog. l. p. 331 etc.

Ne saeculis quidem proximis haec studia deferuisse praeter ingentem ipsorum librorum mss. copiam docet Ioannis de Garlandia (saec. XI) carmen de orthographia ex Prisciano petitum et Petri Heliae, quem postea ad usum suum adhibuit Vincentius Bellovacensis, expositio et compendium metricum ex Prisciano ducta¹¹¹, quae et ipsa ad saec. XI pertinent. saeculo insequenti ex fonte Priscianeo hortulos suos irrigavit auctor novi thesauri Latinitatis Vaticani apud Maium class. auct. tom. VIII. quae studia ut aliis quibusdam exemplis prosequi liceat, Wigo decanus Feuchtwangensis sub finem saec. X maiorem librum Prisciani petit a scholastico Augustano¹¹², saec. XI initio Fulbertus Carnotensis Boniperto episcopo Hungarico scribit: 'significavit autem nobis ... Hilduinus ... unum de nostris Priscianis te velle, quem et per eundem libenter mittimus'¹¹³. in universitate Parisiensi usque ad saec. XIII Priscianum studiose tractatum esse cum alii narraverunt tum Fabricius¹¹⁴ ac Pragae Lipsiaeque exemplis satis probatur, eundem per Germaniam saeculis quoque insequentibus in scholasticae institutionis cursum fuisse receptum¹¹⁵. at Parisiis, ut eo revertamur, philosophiae studium illa aetate ita effloruit, ut artem grammaticam despicerent et contemnerent. iam igitur perspicuum est, cur in Henrici Andelitani, canonici Rotomagensis saec. XIII¹¹⁶, pugna septem artium liberalium¹¹⁷ Donatus et Priscianus pro schola Aurelianensi contra Parisiensium patronos Platonem et Aristotelem pugnent. apud alios quoque poetas scholasticos tamquam artis grammaticae princeps in ordinem dicitur Priscianus; sic in scriptorum principalium catalogo quodam m.s. s. XII laudatur 'Priscianus primae artis restaurator strenuus'¹¹⁸, sic Goliae quae dicitur apocalypsis auctor¹¹⁹, duce Pythagora in terram quandam pere-

111 v., ne multus sim, Fabricium bibl. Lat. III 309 sq. coll. p. 392. 308 ed. Era. Leyserum hist. poet. med. aevi p. 340 coll. p. 311 sqq. et p. 2067 (1167) sq. 112 Pezii thes. anecd. VI 115, quem locum mihi indicavit Guilelmus Wattenbachius 113 Fulberti Carnot. ep. 5 v. Wattenbachii ad mon. Germ. script. XI 238 annot.; eiusdem vol. p. 582, 53 in annal. Farsens, ad ann. 1121 fit mentio Prisciani 'valde boni' 114 l. l. p. 400

115 v. Drobischium Berichte d. sächs. Gesellschaft d. Wissenschaften ph. hist. Cl. II 1849 p. 72. 100. 101. 103. utrubique Priscianus minor (cf. Fabricium l. l.) in grammatica per duos menses pro duorum grossorum minervali tractabatur. 'pro Prisciano breviori 2 menses, Pastus 2 gr.' secundum additamentum statutorum facultatis Lipsiensis a. 1410 l. l. p. 103 116 cf. de la Rue essais sur les bardes, les jongleurs et les trouvères normands et anglonormands t. III Caen 1834 p. 33 sqq.

117 oeuvres de Rutebeuf recueillis par Jubinal Paris. 1839 II 415 sqq. 118 v. Ravaissonium rapport sur les bibliothèques des départ. de l'ouest p. 405 (Alençon)

119 est Gualterus ab Insula saec. XII poeta v. Giesebrichtum allg. Monatsschrift für Wissenschaft und Lit. a. 1853 m. April. p. 363 sq. cf. p. 345 sqq. et F. A. G. Maldeneri de vita mag. Philippi Gualtheri ab Iusulis de Castellione diss. Gottingae a. 1854 editam

grinam delatus, una cum Cicerone, Ptolemaeo, Boethio, Euclide, Lucano, Vergilio, Statio, Ovidio, Terentio, Hippocrate conspicit Priscianum 'dantem palmis verbera'¹²⁰, sic saeculo XIII exeunte poeta Adolfus Vlricum, scholasticum Vindobonensem, his praeter alia extollit versibus:

Nunc es Aristoteles vel nunc [*add.* es] Paulus, Helias,

Priscius et Cicero, nunc es Apollonius¹²¹,

sic in Antonii Beccariensis, medici Ferrarensis, carmine circa annum 1343 confecto de obitu qui perhibebatur Petrarchae inter artes lugentes prima grammatica prodit eiusque comitum ordinem dicit Priscianus¹²². haud igitur mirum, etiam Italo eiusdem aetatis pictori sive Ioanni Campensi sive Iacobo Nipozzano, cum ecclesiae S. Mariae Novellae Florentinae capitulum Hispaniensium praeter alia multa quattuordecim virtutum et artium figuris exornaret iisque singulis singulos viros tamquam antistites adderet, iuri civili Justinianum, arithmeticae Pythagoram, dialecticae Aristotelem, rhetoricae Ciceronem etc., Priscianum dignum visum esse, qui artis grammaticae vices ageret.

Sed missis his, quae augeri facile possunt, pauca de ipsa hac editione addenda sunt. cui praeter apparatus criticum amplos addere commentarios eo minus ex re visum est, quod ipsos reliquorum grammaticorum locos ad singulas materias a Prisciano tractatas spectantes indicabunt indices, quos singulis auctoribus per totum hoc grammaticorum Latinorum corpus addendos curabit Keilius,

120 v. the Latin poems commonly attributed to Walter Mapes ed. Th. Wrightius London. 1841 p. 3 cf. ibid. p. 171 carminis de concubinis sacerdotum circa annum 1215 compositi initium: Prisciani regula penitus cassatur, 'Sacerdos' per 'hic' et 'haec' olim declinabatur [*f.* declinatur]: Sed per 'hic' solummodo nunc articulatur, Cum per nostrum praesulem 'haec' amoveatur .121 Adolfus fabula XI ap. Leyserum hist. poet. med. aev. p. 2035 (1135), ubi pr^e 'Paulo, Helia' Petri Heliae nomen substituendum esse perspexit Guil. Gieseblechtius, cui huius loci notitiam debo. idem me docuit Adolfi fabulas non ad annum 1315 pertinere, quae est sententia Leyseri p. 2007 et Büdingeri in comm. ex act. class. phil. hist. acad. Vindob. vol. XLII p. 314sqq. seorsim expressa über einige Reste der Vagantenpoesie in Oesterreich, Vindob. 1854 p. 21, sed ad annum 1285. de Vlrico cf. eundem Büdingerum l. c. p. 22 sq., de Adolfo Leyserum p. 2007 sqq. Priscicus autem nemo est nisi Priscianus, qui alibi Priscius nominatur, veluti in Hugonis Trimbergensis registro multorum auctorum, ubi codicis periegensis Priscianae mentione allata, Prisciani a fide Christiana defectio deploratur cf. Hauptium Berichte der preuss. Akademie der Wissensch. 1854 p. 147

122 v. le rime di F. Petrarcha ed. L. Carrerius Patavii 1837 II 691:

Grammatica era prima in questo pianto
E con lei Prisciano ed Vgoccione,
Papia, Grecismo e Dottrinale;
Dicendo: car figluol, tu amasti tanto
La mia scienza fin picciol garzone
Ch'lo non troval a te alcuno eguale etc.

ipsis his et reliquis Prisciani libris addet Guilelmus Hirschfelderus. ubicumque tamen vel critica quaedam difficultas vel quaestio quaedam ad literas spectans interpretationem aliquam grammaticam vel historiam exigebat, verbis non anxius pepercit, sed Syrianae istius sententiae memor:

Semper vocis et silenti temperamentum tene addidi, quae lectorum commodis prospectura esse putarem. quae de scriptoribus a Prisciano laudatis passim adicienda erant, primo quoque, quo singuli nominantur, loco attuli. ad notas criticas intellegendas ne Oedipo opus esset, sedulo cavi. monendum tamen est, cum asteriscos totidem literas vel deletas vel eratas notare, literas inductas illis postpositas eas, quae ante emendationem vel lituram adfuerint, tum notam codicis alicuius addita nota manus secundae eiusdem libri denotare, ea, quae in lectione allata ex emendatione profecta sint, alteri manui deberi, veluti 'apposuit' significat, pr. m. cod. *R* lectionem 'apposuit' ab altera in 'opponere' mutatam esse, 'eius' *Rr* pr. m. 'eius' praebere, alteram 'eidem' inde effecisse. ubi aptius videbatur, in primis ubi alterutra manus cum aliis libris congruebat, discrepantes utriusque manus lectiones separatas posui. sic etiam in librorum compendiis vel depingendis vel plenis literis exprimendis quod cuivis loco convenientissimum videretur repraesentandum curavi. ubicumque vero inter varias lectiones sola m. alicuius secundae nota comparet, prior cum lectione recepta congruit; ubi tamen illi vel 'ex corr.' vel 'in litura' additum est, quid pr. m. scriptum fuisse dignosci non potuit. uncini] nota post lectionem aliquam posita indicat, eam sic supra legi. quae lectio ita semper firmatur iis codd., quorum varia lectio addita non est, ut et literae v in codd. plerumque per u vocalem expressae et literarum initialium maiorum minorumve ibi indicandarum rationem non habuerim. id etiam addendum est, in libris meis omnibus Graeca literis maiusculis sine accentibus scripta esse. itidem in Latinis, ubi ex sensu Prisciani addendae erant, tacite addidi et quantitatis et accentuum notas, quarum vestigia in libris raro apparent. paragraphi Krehianae servatae sunt, paginarum et Putschianarum et Krehianarum numeris in superiore singularum paginarum margine adiectis: in ipso contextu hae simplici lineola |, illae duplice || distinctae.

Quod ad orthographiam denique attinet in scribendis locis scriptorum et a Prisciano ipso excerptis et ex aliorum grammaticorum artibus translatis orthographiae vetustioris vestigia, ubicumque ea offendebam, religiose servavi; per Prisciani verba regulas ab ipso satis plene propositas secutus sum, librorum varietate ubique indi-

cata. ubi tamen ille aut tacet aut sibi ipse non constat, ad optimarum et Priscianearum et reliquarum membranarum, quae illius aetatis usum scribendi repraesentant, fidem me applicavi, veluti vel tacite 'diminuo, diminutivum' scripsi propter lib. XIII § 54, non 'dimminuo' propter lib. I § 41; 'abicio, inicio' etc. coll. lib. X § 3, non 'abiicio, iniicio' ob lib. IIII § 17; neque ab ipso Prisciani usu me recessisse, quod m ante q scripserim non n, censeo coll. lib. I § 38, ubi Plinii ratio consuetudini videtur opponi. nonnullas et vulgares et frequentes discrepantias hic annotasse sufficiet. sic 'litera' libris alteram scribendi rationem plerumque offerentibus dedi ob veriloquium lib. I § 3 XVII 2, 'Virgilius' illis fluctuantibus ex eadem ratiocinatione coll. lib. IIII § 31; tum semper scripsi 'Sallustius', 'Sulla', 'Titinius', 'neglego', 'intellego', 'epistula', 'quattuor', 'auctor', 'paene', 'paenultima', pro quo voc. codd. praesertim Scotici non tantum 'penultima', sed etiam 'peneultima' et 'peniultima' exhibent, variis lectionibus sollemnibus non minus notatis quam vel constanti aliquot librorum, in primis *AD*, e pro ae usu vel codd. in vocabulis ad artem spectantibus sive rationibus sive erroribus sescentiens repetitis, quorum aliquotiens per initium exemplis propensis, tacite deinde exprimi iussi: 'diphthongus', 'patronymicus', 'syncope', 'apocope', 'synaeresis', 'synaloephe' 'elementum', 'syllaba', 'disyllabus', 'trisyllabus', 'genetivus', 'derivativus'. nec in ipsis Prisciani verbis codicum in praepositionibus per voces compositas sive integris servandis sive assimilandis inconstantiam nec Scoticorum in primis librorum discrepantias in vocabulis aliquot frequentissimis per totum opus enotandas duxi, veluti 'dissino' ibi invenitur et 'dissino', 'accusativus', 'ussus', 'divissio' etc., 'possesivus', 'pasivum' etc., 'mutta', 'motare', 'sopinum', 'commone' etc., 'bocolico', 'longua', 'iunguo' etc., 'verbialia', 'participalia', 'semplex'. at vel his ita profligatis vereor, ne nimis anxie res pusillas constanti accuratione prosecutus sim. sed malo diligentia peccare quam socordia.

Scr. Berolini d. III m. Maii a. MDCCCLV

SVBSIDIORVM CONSPECTVS

I codicum

1 per libros I—XVI v. p. X — XVIII

- R cod. bibl. imp. Paris. 7496
P " " " 7530
B " " publ. Bambergensis
D " " publ. Bernensis, olim Bongarsianus
H " " gymn. Halberstadiensis, Lutherius Krehlii
A " " publ. Amienensis
G " " conventus Sangallensis
L " " publ. Lugd. Bat. olim Gruterianus
K " " Caroliruhensis 223

de codd. praeterea in auxilium vocatis cf. p. XX sq.

2 per libros XVII et XVIII v. p. XXI — XXIII

- RPDG_L v. supra
V cod. bibl. Lugd. Bat. olim Vossianus
M " " Monac. 280 A
O " Parisinus 7499
N " bibl. palat. Vind. CCCXLVIII
S " " " CCCXLVII
C collatio Scaligerana
rpbdhaglkvmons eorundem librorum manus alteras significant.

II editionum v. p. XXIII—XXVII

- 1 ed. (Veneta) a. 1470
2 ed. Veneta a. 1472
3 ed. Veneta a. 1492
μ ed. Mediolan. a. 1511
π ed. Ascensiana Paris. a. 1516
α ed. Aldina Veneta a. 1527
ζ ed. Coloniensis a. 1528
β ed. Basileensis a. 1545
Putsch. ed. Putschiana a. 1605
Krehl. ed. Krehiana a. 1819 sq.

de rell. notis ad comm. crit. adhibitis v. p. XXXII; de uncis et rotundis et quadratis p. XXVIII; signa codd. eorum auctorum, quorum apud Priscianum mentiō fit, ea elegi, quae a quovis harum rerum perito per se intellegi possent cf. p. XXVIII.

PRISCIANVS CAESARIENSIS GRAMMATICVS

IVLIANO CONSVLI AC PATRICIO.

p. 533/4 ed. Putsch.

p. 3. 4 ed. Krehl.

Cum omnis eloquentiae doctrinam et omne studiorum genus sapientiae luce praefulgens a Graecorum fontibus derivatum Latinos proprio sermone invenio celebrasse et in omnibus illorum vestigia liberalibus consecutus artibus video, nec solum ea, quae emendata ab illis sunt prolata, sed 5 etiam quosdam errores eorum amore doctorum deceptos imitari, in quibus maxime vetustissima grammatica ars arguitur peccasse, cuius auctores, quanto sunt iuniores, tanto perspicaciores, et ingenii floruisse et diligentia valuisse omnium iudicio confirmantur eruditissimorum — quid enim Herodiani artibus certius, quid Apollonii scrupulosis quaestionibus enucleatus possit inveniri? — cum igitur eos omnia fere vitia, quaecumque antiquorum Graecorum commentariis sunt relecta artis grammaticae, expurgasse comperio certisque rationis legibus emendassem, nostrorum autem neminem post illos imitatorem eorum extitisse, quippe in neglegentiam ca-

Institutio prisciani de arte incipit grammatica . . . pscia caesariensis grammaticus iuliano consuli ac patricio G Incipit institutio prisciani uiri disertissimi caesariensis doctoris urbis romae constantinopolitanus iuliano consuli ac patricio de arte grammatica . . . ~ K Incipit prisciani volumen maius m. rec. (x), quae fol. 1^a conscripsit, in H. inscriptio ne carent A et, primo quaternione amiso, B, qui liber nunc inc. a verbis lib. I § 36 ov corripientes uel magis v grammaticus L

I eloquentiae D 2 diriuatū ADGK et sic saepe libri 3 cælebrasse D eorum x libralibus GK consequutos D 4 nec in his solum GL nec solum in his K ea om. ADHGLK emendata in emendata corr. L prolata] sic, in marg. add. uel stricta R scripta rell. 5 etiam deceptos quosdam K amore graecorum doctorum GLK deceptos om. K 6 maxime] maxime graeca GLK maxime greca d uetusstissima R ars] arte RAD num arte arguitur peccatum esse? 7 perspicaciores ADL et diligentia valuisse h. l. om. GL et diligentia — eruditissimorum om. D diligentia K diligencia x 8 iudicio A confirmatur] a confirmatur A eruditissimorum et diligentia valuisse GL, restituit ord. l quid Herodiani (i. e. quid enim rodiani) ni fallor in loco valde detrito R 9 Herodiani] d horodiani D cercius H appollonii L appollonii G appolonii D scrupulosis] scrupulosis difficilibusque K scrupulosis difficilibus G scrupulosis difficilibus que g scrupulosis difficilibus^{q;} L 11 Graecorum om. ADx gramatice comperio expurgasse x 12 comperio R rationis ex rationibus corr. H 13 extetisse G extetisse LK

dentibus studiis literarum propter inopiam scriptorum, quamvis audacter, sed non impudenter, ut puto, conatus sum pro viribus rem arduam quidem, sed officio professionis non indebitam, supra nominatorum praecepta virorum, quae congrua sunt visa, in Latinum transferre sermonem, collectis etiam omnibus fere, quaecumque necessaria nostrorum quoque inveniuntur artium commentariis grammaticorum, quod gratum fore credidi temperamentum, si ex utriusque linguae moderatoribus elegantiora in unum coeant corpus meo labore faciente, quia nec vituperandum me esse credo, si eos imitor, qui principatum inter scriptores Graios artis grammaticae possident, cum veteres nostri in erroribus etiam, ut dictum est, Graecos aequiperantes maximam tamen laudem sunt consecuti.

Exemplum etiam proponere placuit, ne pigeat alios etiam a me vel ignorantia forte praetermissa vel vitiouse dicta, — nihil enim ex omni parte perfectum in humanis inventionibus esse posse credo, — sua quoque industria ad communem literatoriae professionis utilitatem congrua rationis proportione vel addere vel mutare tractantes. namque festinatius quam volui hos edere me libros compulerunt, qui alienis laboribus insidiantes furtimque et quasi per latrocinia scripta aliis subripientes unius nominis ad titulum pertinentis infanda mutatione totius operis in se gloriam transferre conantur. sed quoniam in tanta operis materia impossibile est aliquid perfectum breviter exponi, spatii quoque veniam peto, quamvis ad Herodiani scriptorum pelagus et ad eius patris Apollonii spatiosa volumina meorum compendiosa sunt existimanda scripta librorum.

Huius tamen operis te hortatorem sortitus iudicem quoque facio, Iuliiane consul ac patricie, cui summos dignitatis gradus summa acquisivit in omni studio ingenii claritudo, non tantum accipiens ab excelsis gradibus honorum pretii, quantum illis decoris addens tui, cuius mentem tam Homeri credo quam Virgilii anima constare, quorum uterque arcem possederat musicae, te tertium ex utroque compositum esse confirmans, quippe non minus Graecorum quam Latinorum in omni doctrinae genere praefulgentem. || tibi ergo hoc opus devoveo, omnis eloquentiae

1 litterarum *G* quā^{nīs} audaciter *R* 3 offitio *A* 4 uissa *A* 7 elegantiora] d elegantiora *AGDL* 8 quia *om.*, *AL* add. *l* a perandum me esse inc. fol. 1^b et man. ant. in *H* me *om.*, *GL* add. *l* 9 imiter *L* graios ex gratios corr. *R* grecos D grammaticae artis *GL* 10 ueteris *A* 11 aequiperantes *H* sunt laudem *ADH*

12 etiam] quoque *AD* 13 ignorantia *L* uel etiam uitiose *GL* nil *D* 14 credo esse inuentionibus posse *ADH* 15 professionis *L* 16 motare *GK* et sic saepe h̄ libri festinatius *L* 17 aedere *G* libros me *GL* 18 latronicia *H* surripientes *GLK* nominis unius *K* 20 qn̄ *H* operis add. *l* materia] *l* materie *L* 21 erodiani *R* 22 pelages in pelagus corr. *D* paris d appollo- nii *DHGK* appollinii *k* 23 si^{nt} *D* existimanda in ras. *l* 24 ortatorem *H* uel ac

25 adq̄siuit *G* adq̄siuit *L* adquesiuit *K* 26 excipiens *G* 27 p̄ci R praetii A praeci H 28 animo *GLK* 29 possederet *K* musicae, te tertium ex utro- que] r musicae. Tertium in utroque *R* copossum *G* esse ego *ALK* 31 ge- nere *om.* *H* add. h̄ opus hoc *H* post opus add. quasi ad deum *GL* quasi Deo

p. 535/6 P.

p. 6-8 K.

praesul, ut quantamcumque mihi deus annuerit suscepti laboris gloriā, te comite quasi sole quodam dilucidius crescat.

Titulos etiam universi operis per singulos supposui libros, quo facilius, quicquid ex his quaeratur, discretis possit locis inveniri.

5 Primus liber continet de voce et eius speciebus; de litera: quid sit 5 litera, de eius generibus et speciebus, de singularum potestate, quae in quas transeunt per declinationes vel compositiones partium orationis.

Secundus de syllaba: quid sit syllaba, quot literis constare potest et quo ordine et quo sono, de accidentibus singulis syllabis; de dictione: quid sit dictio, quae eius differentia ad syllabam; de oratione: quid sit oratio, quot eius partes, de earum proprietate; de nomine: quid sit nomen, de accidentibus ei, quot sunt species priorum nominum, quot appellativorum, quot adiectiorum, quot derivativorum; de patronymicis: quot eorum formae, quomodo derivantur, ex quibus primitivis; de diversis possessivis terminationibus et eorum regulis.

Tertius de comparativis et superlativis et eorum diversis extremitatibus: ex quibus positivis et quā ratione formantur; de diminutivis: quot eorum species, ex quibus declinationibus nominum, quomodo formantur.

Quartus de denominativis et verbalibus et participialibus et adverbialibus: quot eorum species, ex quibus primitivis, quomodo nascuntur.

Quintus de generibus dinoscendis per singulas terminations; de numeris; de figuris et earum compage; de casu. |

Sextus de nominativo casu per singulas extremitates omnium nominum, tam in vocales quam in consonantes disentinentium, per ordinem; de genitivorum tam tūlīmis quam paenultimis syllabis.

Septimus de ceteris obliquis casibus, tam singularibus quam pluralibus.

K aeloquentiae presul **D** 1 quantumcumque **H** deus mihi **L** suscepti laboris] **h** susceptoris **H** 2 sole quodam] **l** quodam sole **GL** delucidius **GLK**

3 subposui **A** quo] quos **R** quo et **r** 4 post inueniri: fuit pr̄v. Incip̄ cap̄ add. **g** 5 huius **GL** eius peciebus **H** et quid **GL** 6 de hu- ius **G** quae et in **GLK** 7 vel] et **K** 8 sillaba **L** et sic saepe codd. et quot **K** quot] quod **R** 9 ordine ^{et} quo sono **A** accendentibus **L** accentibus **RD**

syllabis singulis **K** 10 deferentia **K** differentia ad **L** 11 quot] quod **R** quot sunt eius **K** et de **GLK** eorum **H** proprietate] proprietae hoc est praenomen cognomen et agnomen, add. gloss. ad voce. sqq. quot sunt species propriorum nominum **pertinente**, **R** proprietate et ordinatione **DL** proprietate et de ordinatione **DK** 12 accendentibus **L** ei om. **G** eius **AL** quod **R** quod **R** appellativorum **A**

13 quod adiectiorum **R** quod **R** quot derivatiuorum om. **H** diriuitorum **A** patrōnomicis **L** patrōnomicis **RADGKH** et sic et similiter in libris saepissime est peccatum

quod **R** 14 et ex **AH** ^{et} ex **L** 15 et eorum] sic in litura ni f. **G** et de **g** 16 et superlativiis om. **R** 17 possitius **G** firmantur **K** de diminutiis] **h** Deminutiviis **H** diminutiviis **GL** ex diminutiviis corr. in **L** quod **R** 18 spe- cies **A** quibus primitiuis declinationibus **H** 19 de om. **R** uerbialibus **DH** in uerbialibus corr. in **H** aduerbiali quod **R** 20 species. **A** 21 denoscendis **K** dinocendis **D** 22 casu om. **R** 24 disentinentium **G** 25 genitiuorum **RDGLK** et sic persaepe singuli libri penultimiis **G** penultimiis in penulti- mis corr. **L** 26 caeteris **L** oblicis in obliquis corr. **G** tam in **GK** quam in **GK**

p. 535[6] P.

p. 8 K.

- Octavus de verbo et eius accidentibus..
 Nonus de regulis generalibus omnium coniugationum.
 Decimus de praeterito perfecto.
 Undecimus de participio.
 Duodecimus et tertiusdecimus de pronomine.
 Quartusdecimus de praepositione.
 Quintusdecimus de adverbio et interiectione.
 Sextusdecimus de coniunctione.
 Septimusdecimus et octavusdecimus de constructione sive ordinatione
 partium orationis inter se. | ||

5

10

1 et de eius *H* accidentibus] *d* accendentibus *D* 3 *post* perfecto *add.* et
 praeterito perfecto primae et secundae coniugationis *h* 4 participatio *D* partici-
 pio cum accidentibus *GL* 5 de pronomine et tertius decimus *R* 6 propositione
d 7 interiectione *R* 9 ordinatione omnium partium *K* post inter se: explic-
 titiv . . . *g*

L I B E R P R I M V S.

p. 537 p.

DE VOCE.

p. 9 K.

Philosophi definiunt, vocem esse aerem tenuissimum ictum vel suum I 1 sensibile aurium, id est quod proprie auribus accedit. et est prior definitio a substantia sumpta, altera vero a notione, quam Graeci ἔννοιαν dicunt, hoc est ab accidentibus. accedit enim voci auditus, quantum in ipsa est.

Vocis autem differentiae sunt quattuor: articulata, inarticulata, literata, illiterata. articulata est, quae coartata, hoc est copulata cum aliquo sensu mentis eius, qui loquitur, profertur. inarticulata est contraria, quae a nullo affectu proficiscitur mentis. literata est, quae scribi potest, illiterata, quae scribi non potest. inveniuntur igitur quaedam voces articulatae, quae posse sunt scribi et intellegi, ut:

Arma virumque cano,
quaedam, quae non possunt scribi, intelleguntur tamen, ut sibili hominum et gemitus: hae enim voces, quamvis sensum aliquem significant proferentis eas, scribi tamen non possunt. aliae autem sunt, quae, quamvis scribantur, 2 15 tamen inarticulatae dicuntur, cum nihil significant, ut 'coax', 'cra'. aliae |

DE VOCE RH INCIPIT LIBER PRIMVS. DE VOCE. L INCIPIT LIBER DE VOCE ET LITTERA A INCIP. ARS PRISCIANI GRAMATICI CAESARIENSIS DE VOCE D INCIP ARS PRISCIANA. caesariensis LIBER primus de voce ... G incipit ars prisciani grammatici caesarsensis liber primus de voce. K

1 diffinunt GLK suum sensibile] sic ex corr. l sonum sensibilem GK et, ni f., L 2 proprie] r propriae R diffinitio GLK 3 notione] l notione G notatione LK uel notatione g ennoian A HNOIAN G HNNOYAN L 4 accidentibus L enim om. DL add. dl nox auditui ex corr. l ipso ex corr. l ipsa es] d ipsa voce est D 5 differentiae G quatuor G 6 illiterata om. R initia terata Dr 7 contraria vox quae GL 8 mentis proficiscitur GL Littera H quae] d que D Inlitterata RD Illitterata r est que scribi D 11 Verg. Aen. I 1

12 quedam que D quedam quae d scribi intelliguntur Ll post tamen add. ab ipsis proferunt eas R del. r sibeli g 13 hae enim] r Haenim R enim autem G significant L significant l 14 sunt voces quae K 15 inarticulatae] r inarticulac RH dicuntur] sunt GL significant GL coax cra] g corax cora GL cra] Dl uel crax d crax K post era. add. eas enim voces quanquam (quamquam K) intelligimus de quo sint volucrē (volucrē l volucrae L) profectae tamen inarticulatae dicuntur. quia vox ut superius (i.e. dixi add. g diximus K) inarticulata est quae a nullo affectu proficiscitur mentis GL et in schedula quadam codici insuta,

p. 537—39 p.

p. 10. II K.

vero sunt inarticulatae et illiteratae, quae nec scribi possunt nec intellegi, ut crepitus, mugitus et similia. scire autem debemus, quod has quattuor species vocum perficiunt quattuor superiorres differentiae generaliter voci accidentes, binae per singulas invicem coeuntes. 'vox' autem dicta est vel a vocando, ut 'dux' a ducendo, vel ἀνὸ τοῦ βοῶ, ut quibusdam placet. 5

DE LITERA.

II 3 Litera est pars minima vocis compositae, hoc est quae constat compositione literarum, minima autem, quantum ad totam comprehensionem vocis literatae — ad hanc enim etiam productae vocales brevissimae partes inveniuntur — vel quod omnium est brevissimum eorum, quae dividi possunt, id quod dividi non potest. possumus et sic definire: litera est vox, 10 quae scribi potest individua.

Dicitur autem litera vel quasi legitera, quod legendi iter praebeat, vel a lituris, ut quibusdam placet, quod plerumque in ceratis tabulis anti- 4 qui scribere solebant. literas autem etiam elementorum vocabulo nuncupaverunt ad similitudinem mundi elementorum: sicut enim illa coeuntia omnis perficiunt corpus, sic etiam haec coniuncta literalem vocem quasi corpus aliquod componunt vel magis vere corpus. nam si aer corpus est, et vox, quae ex aere icto constat, corpus esse ostenditur, quippe cum et tangit aurem et tripartito dividitur, quod est suum corporis, hoc est in altitudinem, latitudinem, longitudinem, unde ex omni quoque parte potest audiri. 20 praeterea tamen singulae syllabae altitudinem quidem habent in tenore, crassitudinem vero vel latitudinem in spiritu, longitudinem in tempore.

Litera igitur est || nota elementi et velut imago quaedam vocis literatae, quae cognoscitur ex qualitate et quantitate figurae linearum. hoc ergo interest inter elementa et literas, quod elementa proprie dicuntur ipsae pro- 25

add. nota m. aequalis sed in libro romano non habetur K aliae] r alia R 1 et add. l illiterate R inlitterate D inlitteratae d que D quae d et sic saepe e in codd. RD in ae corr. rd 2 ut strepitus GLh et mugitus Gr has] r as R quatuor GK 3 proficiunt G quatuor GK differentiae G accedentes L 5 a ducendo] r adducendo R quidam A 6 DE LITERA om. H Lytera G Lytera g compositae D compositae G constat ex A compositione D 7 minima est autem L ad totam add. g comprehensionem D apprehensionem G apprehensionem g 9 est om. GL add. l quae] qui D que d 10 non add. k diffinire GLK 12 uel om. RA add. a legitera R ligitera K legendi] g legentibus GL prebeat R 13 antiqui in ceratis tabulis DHr caeratis RALG coeratis K 14 solebant] g uolebant G solebant litteras. Litteras Dr litteras del. d autem om. G ylementorum G uel elimentorum g elimentorum K et in ras. L uocabulo ex vocabula corr. G noncupauerunt GL noncupauerunt K 15 ylementorum G elimentorum LK et sic saepe in hoc voc. peccatum est in libris enim add. l 16 hae coniunctae DHGLK 17 aliiquid A conponunt DH uere (ex aere corr.) corpus est G est om. L 18 icto] r hicto R et add. r tanguit K 20 longitudinem LK longitudinem G quoque om. ADH 22 crassitudinem L uero om. D longitudinem GLK 23 est igitur GL nota est K elementi LK ylementi G uelud H uelut quedam D quedam imago d 25 et] uel GL proprie] rd propriae RDK pronuntiationes] d pronunciations D

p. 539. 40 P.

p. 11. 12 K.

nuntiationes, notae autem earum literae. abusive tamen et elementa pro literis et literae pro elementis vocantur. cum enim dicimus non posse consistere in eadem syllaba r ante p, non de literis dicimus, sed de pronunciatione earum: nam quantum ad scripturam possunt coniungi, non tamen s etiam enuntiari, nisi postposita r.

Sunt igitur figurae literarum quibus nos utimur viginti tres, ipsae vero pronuntiationes earum multo ampliores, quippe cum singulae vocales denos inveniantur sonos habentes vel plures, ut puta a litera brevis quatuor habet soni differentias, cum habet aspirationem et acuitur vel gravatur, et rursus cum sine aspiratione acuitur vel gravatur, ut 'hábeo hábemus', 'ábeo ábimus'. longa vero eadem sex modis sonat: cum habet aspirationem et acuitur vel gravatur vel circumflectitur et rursus cum sine aspiratione acuitur vel gravatur vel circumflectitur, ut 'hámis hámorum hámus', 'árae áraruá ára'. similiter aliae vocales possunt proferri.

Praeterea tamen i et u vocales, quando mediae sunt, alternos inter se sonos videntur confundere, teste Donato, ut 'vir', 'optumus', 'quis'. et i quidem, quando post u consonantem loco digamma functam Aeolici ponitur brevis, sequente d vel m vel r vel t vel x, sonum y Graecae videntur habere, ut 'video', 'vim', 'virtus', 'vitium', 'vix', u autem, quamvis contractum, eundem tamen [hoc est y] sonum habet, inter q et e vel i vel ae diphthongum positum, ut 'que', 'quis', 'quae', nec non inter g et easdem vocales, cum in una syllaba sic invenitur, ut 'pingue', 'sanguis', 'linguae'.

In consonantibus etiam sunt differentiae plures, transeuntium in alias et non transeuntium, quippe diversae sunt potestatis. ||

Accidit igitur literae nomen, figura, potestas:

Nomen, velut a, b. et sunt indeclinabilia tam apud Graecos elemen-

III 7

1 autem om. D abussive G tamen ^{et} elementa Dd 4 coniungui GK
 5 etiam om. AH pronuntiari G postposita G 6 ante Sunt igitur inscriptio-
 nem de sono vocalium exhibent RA De sono vocalium questio d XXIII r XXIII
 R 8 plas (plures l) ut pote GL ut pote h lintera A 9 soni habet GL

et ante acuitur del. h 10 rursum D et acuitur L post uel grauatur om.
 ut habeo — cum sine asp. acuitur uel grauatur R add. r, quae m. et ipsa om. uel
 circumflectitur; hoc a tercia quadam m. add., quae notas ad exempla ascripsit: cum
 aspiratione ante voc. ut habeo habemus, sine aspiratione ad abeo abimus 11 longa
 G longua L habeat K 12 et post aspirationem del. h gratur H cir-
 cumblectetur Lg et rursus — uel circumflectitur om. L in mg. add. l 13 et acui-
 tur GK circumflectitur] d circumflectur D 14 similiter] d et similiter D Si-
 militer — proferri ad marg. add. K aliquae G 16 Donat. art. gr. 1 2, 1 p. 1735
 P. optimus] d optimus ni f. in litura D quis om. L add. l 17 digamma]
 uel ae

r digammae RK digammi L digammi G aeolici] r aeolice R aeolicae K aeolicae G
 18 uel t om. R add. r videntur in uidetur corr. H 19 vir*** (tus) R

21 ae] e R dyptongon Rd dyptongum Dr ut que quis quae r ut quaeque R
 22 sillaba — ut in marg. add. l pingue l et ex corr. r pinguae L 24 etiam]

nero l 25 potestates in potestatis corr. L 26 De accidentibus litterarum et cur
 litterae non declinantur inac. L De accidentibus litteris A de accidentibus litterarum
 in marg. d post nomen: figura potestas. Nomen om. H Accidunt igitur litterae
 tria nomen figura potestas. Nomen h 27 velud H elementorum (ylemento-

p. 540 P.

p. 12—14 K.

torum nomina quam apud Latinos, sive | quod a barbaris inventa dicuntur, quod esse ostendit Varro in II de antiquitate literarum, docens lingua Chaldaeorum singularum nomina literarum ad earum formas esse facta et ex hoc certum fieri, eos esse primos auctores literarum, sive quod simplicia haec et stabilia esse debent quasi fundamentum omnis doctrinae immobile, sive quod nec aliter apud Latinos poterant esse, cum a suis vocibus vocales nominentur, semivocales vero in se desinant, mutae a se incipientes vocali terminentur, quas si flectas, significatio quoque nominum una evanescit.

Vocales igitur, ut dictum est, per se prolatae nomen suum ostendunt, 10 semivocales vero ab e incipientes et in se terminantes, absque x, quae ab i incipit per anastrophen Graeci nominis ξ, quia necesse fuit, cum sit semivocalis, a vocali incipere et in se terminare, quae novissime a Latinis assumpta post omnes ponitur literas, quibus Latinae dictiones egent (quod autem ab i incipit eius nomen, ostendit etiam Servius in commento 15 quod scribit in Donatum his verbis: semivocales sunt septem, quae ita proferuntur, ut inchoent ab e litera et desinant in naturalem sonum, ut ef, el, em, en, er, es, ix. sed ix ab i in- 8 chuat. id etiam Eutropius confirmat dicens: una duplex ix, quae ideo ab i incipit, quia apud Graecos in eandem desinit), mutae 20 autem a se incipientes et in e vocalem desinentes, exceptis q et k, quarum altera in u, altera in a finitur, sua conficiunt nomina. h | enim aspirationis magis est nota.

rum G) nomina tam apud graecos LG apud graecos H 1 quod barbaris Dd 2 verba quod esse — auctores literarum om. RADH in marg. add. d, in schedula ad § 2 laud. exhibet K, ut haec voc. et ipsa a cod. Rom. ibi laud. videantur affuisse, om. edd.; ex L ed. Bondanus var. leci. II 13 p. 296, Walchius emendat. Livian. p. 172 sq. cf. Ritschelium de Varr. disc. libris p. 54 sq. mus. phil. VI p. 529 sq. 557 esse om. d post literarum: docens — literarum om. d 3 caldeorum GK 4 eos] eorum G simplitia hec A 5 et om. K immobile D immobile

G 7 disinant G dissinant K mutae L, qui in sqq. ubique fere mutus incipientes a se L 8 quas si d quasi AD 9 euanscit una K 10 per se prolatae ut dictum est GL 11 et add. k quae sola ab GLK 12 anastrophen G apostrophen RAD [semivocalis] r semiuocales R 13 terminare] GK terminari k vel terminari g a Latinis om. h 14 assumpta] r assumta R adassumpta ADH latine dictiones (dictiones r) R 15 huius GL Servius] r seruus R 16 scribit H scripsit GLK Donatus] r Donato R verbit. A pertinent haec Serviana ad Don. art. 1 2, 2 p. 1736 P. 5 L.: ad nos vero non propagatus est nisi commentator Servianus in Don. librum alterum, qui extat in gramm. vett. ed. Putsch. p. 1779 sqq.; similia, sed non prorebus eadem, praebet Sergius in comm. in lib. I Donati p. 1828 P. sunt] inquit sunt GL 17 designant] r designant R disinant GL dissinant K 18 f. l. m. n. r. s. x R x h Sed x RGdh Eutropius] auctor breviarii hist. R., quem praeter istum libellum 'κατ ἀλλα' scripsisse tradit Suidas s. v., cf. tamen G. I. Voissian de hist. Lat. II 8 p. 198 ed. alt. et Tzschuckium in Eutrop. p. 23 ed.

a. 1796 p. XIX ed. a. 1804 ix] ex corr. r x GLKh 20 eadem R eam GL eamdem l disinit GL dissinit K mutae et sic in sqq. fere ubique K 21 vocalem e GLKh vocalem desinentes e ni f. H disineutes GL 22 finitur] de- 23 sinit L disinit G conficiunt A nomina ex omnia corr. R enim] autem GL 23 est magis GL

p. 540. 41 P.

p. 14. 15 K.

Figuræ accident quas videmus in singulis literis.

Potestas autem ipsa pronuntiatio, propter quam et figuræ et nomina facta sunt. quidam addunt etiam ordinem, sed pars est potestatis literarum.

5 Ex his vocales dicuntur, quae per se voces perficiunt vel sine quibus vox literalis proferri non potest, unde et nomen hoc praecipue sibi defendunt; ceteræ enim, quae cum his proferuntur, consonantes appellantur. sunt igitur vocales numero quinque: a e i o u. utimur etiam y Graecorum causa || nominum.

10 Consonantium autem aliae sunt semivocales, aliae mutae: 9

Semivocales sunt, ut plerisque Latinorum placuit, septem: f l m n r s x; sed f multis modis ostenditur muta magis, de qua post docebimus. z quoque utimur in Graecis dictionibus. hae ergo [hoc est semivocales] quantum vincuntur a vocalibus, tantum superant mutas. ideo apud Graecos quidem omnes dictiones vel in vocales vel in semivocales, quae secundam habent euphoniam, desinunt, quam nos sonoritatem possumus dicere, apud Latinos autem ex maxima parte, non tamen omnes, inveniuntur enim quaedam etiam in mutas desinentes. 'Semivocales' autem sunt appellatae, quae plenam vocem non habent, ut 'semideos' et 'semiviros' appellamus, non qui dimidiā partem habent deorum vel virorum, sed qui pleni dii vel viri non sunt.

Reliquæ sunt mutae, ut quibusdam videtur, numero novem: b c d g 10 h k p q t et sunt qui non bene hoc nomen putant eas accepisse, cum hae quoque pars sint vocis. qui nesciunt, quod ad comparisonem bene sonantium ita sint nominatae, velut 'informis' dicitur mulier, non quae caret forma, sed quae male est formata, et 'frigidum' dicimus eum, qui non penitus expers est caloris, sed qui minimo hoc utitur: sic igitur etiam 'mutas', non quae omnino voce parent, sed quae exiguum partem vocis habent.

30 Vocales apud Latinos omnes sunt ancipites vel liquidae, hoc est quae facile modo produci modo corripi possunt, sicut etiam apud antiquissimos erant Graecorum ante inventionem η et ω, quibus inventis ε et ο, quae

2 De potestate litterarum *inscr. A et in marg. d* pronuntiatio] *k* pronuntio *K* 3 sed add. *l* 5 efficiunt *GL* vel] et *GL et in ras. H* 7 Caeteræ *L* Caetere *R* quae] *d* qui *D* proferuntur] *d* profertur *D* 8 etiam] *d* autem etiam *AD* y uo-
cali *DK* 10 sunt aliae *GL* 12 post add. *l* dicemus *A* 13 dictionibus] *r* dacionibus *R* 15 quidem *om. GL* 16 eufoniam *A* disinxunt *G* dissinxunt *K* possumus *L* 17 apud] *r* apud *R* ex add. *l* maxima ex *G* parte maxi-
ma *K* 18 enim] *a* etiam *A* disinxentes *G* 19 quae] quia *GL* 20 dime-
diam *L* demidiā *K* demidiā vel demidiā *G* habent *om. K* 24 partes *GLKh* sint *LKh* comparisonem *D* 25 uelud *H* imformis *K* non quae] *a* quae non *A* 26 est male *G* est *om. L* bis et ante male et post male add. *l* et] et sic *GL* et sicut *l* 27 caloribus] *ak* caloribus *A* coloris *K* qui minimo] quinimo *A* utitur vel cocitur *GL* igitur *om. GL* 28 mutas] *g* muttas vel multas *G* uocis partem *K* 30 post vocales *inscrutum* sunt in *k*, quod infra *om. K* 31 apud] *r* apud *R* sunt omnes *GL* 31 facilae *A* 32 graecorum erant *GLH in ras. et d*

p. 541. 42 P.

p. 15. 16 K.

ante ancipites erant, remanserunt perpetuo breves, cum earum producta-
rum loca possessa sint a supra dictis vocalibus semper longis.

11 Sunt etiam in consonantibus longae, ut puta duplices x et z: sicut
enim longae vocales, sic hae quoque longam faciunt syllabam. sunt simi-
liter ancipites vel liquidae, ut l r, quae modo longam modo brevem post
mutas positae in eadem syllaba faciunt syllabam. his quidam addunt non
irrationabiliter m et n, quia || ipsae quoque communes faciunt syllabas post
mutas positae, quod diversorum confirmatur auctoritate tam Graecorum
quam Latinorum. Ovidius in X metamorphoseon:

Piscosamque Cnidon gravi | damque Amathunta metallis. 10
Euripides in Phoenissis:

† Ἰσότητας ἔταιξεν κάρπιθμὸν διώρισεν.

Idem in eisdem:

Ἄπωλόμεσθα, δύο κακῶ σπεύδεις, τέκνουν.

invenitur tamen m etiam ante n positum, nec producens ante se vocalem is
more mutarum.

Kαλλίμαχος:

Τὼς μὲν ὁ Μνησάρχειος ἔφη ξένος, ὁδε συναινῶ.

ε et o] e et o RG H et ω e et o Dd 1 ante om. H perpetuo] H cum Heidelb.
(perpetue teste Lind.) nonnullisque aliis codd. Krehlianis perpetue Dr perpetuae
FAGLK 2 posesa G possesa ex corr. l possesessa H sunt ADHGX longis]
ξ longuis GEK 3 De duplicitibus consonantibus inscr. L longae] d longae lit-
terae D longuae ut pote GL ut pote Kh ξ et ξ L post z add. y enim
onguae vocales sic hae quoque longuam faciunt syllabam K 4 longuac G lon-
guam L longam faciunt om. R add. r faciunt longuam syllabam g 5 De li-
quidis litteris inscr. A anticipes uelliuide A l et r GKd longuam G
ξ possitae G eadem] r eadem R syllaba quidem faciunt D Hisdem addunt
z quidam in marg. ascr. r quidam] d quidem D 7 irrationabiliter RADH
juia et ipsae G communem faciunt syllabam L 8 possitae G 9 Ovid. metam.
X 531 10 Cnidon] d, et sic aliquot libri Ovid., Guidon Ovid. rel. **non D Ngid-
on A cf. lib. II § 12 grauidamne v. l. libror. Ovid. amathunda R metallis
in metallis corr. L 11 Eurip. Phoen. v. 542 Math. 552 Valck. cf. lib. II § 12
euppedes K Phoenissis] a phoentis Ad phoenicis D pheuissi G phenesi L 12
Ισότητας ἔταιξε Euripides ισοτητας &ta l, en kaia ΡΙΟΜΟΝΔΙΟΠΙCΕΝ R ΙCOTN. TAT.
εταξεναι APIEMON ΔΙΑΡΙCΕΝ A ιCOTATEZEN KATAPIEMON ΔΙΑΠΙCΕΝ sic ni f. in loco
N I Y

passim corr. D **ote. TATENTAZEN KAI APIEMON DIAPICEN d OTB, TATNETA, ZEN KAI.
APEMO DIAPICEN G om. L OTETA, ΕΝΗΤΑ, ΖΕΙΝΚ, APIEMON DIAPICEN sup. lin. add. versu
Lat. quando mortalia uiuere et numerum diuisit l ιCOTHTATA. TNETTA. ΞΕΝΚΑΤΑ. ΡΙΟΜΟΝ-
ΔΙΟΠΙCΕΝ. K ιCOTHTATETAZEN spatio duarum lin. rel. om. sqq. usque ad τέκνον H

13 Idem] r ΔΕM R eisdem] d isdem D Eur. Phoen. v. 582 Math. 591 Valck.
cf. lib. II l. l. 14 απωλομεσα A απολμеса K απωλомеса (аполомеicore)

d αια κακοσπαγде срвс (hoc voc. in litura) TEKNON D απωλομεσа δικακоспевуodeic
TEKNON G απωλомесеai αια καкоуc; παιδεуcеic; TEKNON in lac. a pr. m. relictam
add. versu perisse propter malos corriges filios inseruit l σπεύδεις] απеic R
15 ln (Inuenitur g) tamen etiam .m. G possitum G 16 mure A 17 Callimachus
DHGLK in Altlois lib. I § 30, in tertio Altlois lib. II § 12, fragm. XXVII Bentl.

18 τοc DKI τac G τac L ΜΗΝСАРХИОС A ΜΗНСАРХИОС R ΜНЕСАРХИОС D
TWCMEНОMНСАРХI rell. om. H εφн R εφе GL έφη — συναινώ om. D εφн
ХННОС οΔΗСУЛЯНО d ξένος] l ξ*НОС L συναινώ] l CYNAIN L CINAINW R CYNAINW
A verba sic τοcmen, o, ΜННС, АРХЕIOS, εφе, ΞЕНОС, ωΛЕ, CYNAINW dvoisa proprium
(τοcmen scil.!) mneticus antiquus dicebat peregrinos hic proprium nomen (CYNAINW!)

p. 542. 43 P.

p. 16. 17 K.

Apud antiquissimos Graecorum non plus sedecim erant literae, quibus IIII 12 ab illis acceptis Latini antiquitatem servaverunt perpetuam. nam si verisime velimus inspicere eas [hoc est sedecim], non plus duas additas in Latino inveniemus sermone:

5 *F* Aeolicum digamma, quod apud antiquissimos Latinorum eandem vim quam apud Aeolis habuit. eum autem prope sonum, quem nunc habet, significabat p cum aspiratione, sicut etiam apud veteres Graecos pro φ π et ψ, unde nunc quoque in Graecis nominibus antiquam scripturam servamus pro φ p et h ponentes, ut 'Orpheus', 'Phaethon'. postea vero in 10 Latinis verbis placuit pro p et h f scribi, ut 'fama', 'filius', 'facio', loco autem digamma u pro consonante, quod cognatione | soni videbatur affinis esse digamma ea litera. quare cum f loco mutae ponatur [id est p 13 et h sive φ], miror hanc inter semivocales posuisse artium scriptores: nihil enim aliud habet haec litera semivocalis nisi nominis prolationem, quae 15 a vocali incipit. sed hoc potestatem mutare literae non debuit: si enim esset semivocalis, necessario terminalis nominum inveniretur, quod minime reperies, nec ante l vel r in eadem syllaba poni posset, qui locus mutarum est dum taxat, nec communem ante easdem posita faceret syllabam. postremo Graeci, quibus in omnia doctrinae auctoribus utimur, φ, cuius 20 locum apud nos f obtinet, quod ostenditur in his maxime dictionibus, quas a Graecis sumpsimus, hoc est 'fama', 'fuga', 'fur', mutam esse confirmant. sciendum tamen, quod hic quoque error a quibusdam antiquis Graecorum grammaticis invasit Latinos, qui φ et Θ et χ semivocales putabant, nulla alia causa, nisi quod spiritus in eis abundet, inducti. quod si esset 25 verum, debuit c quoque vel t addita aspiratione semivocalis esse, quod omni caret ratione: spiritus enim potestatem literae non mutat, unde nec vocales addita aspiratione aliae flunt et aliae ea dempta. hoc tamen scire

*interpretatur l ᾠδε συναυτῷ ᾠλεσεν αίνως de Paui Hephaest. p. 103, at v. d'Orvillium vann. crit. c. X p. 508 sqq. φησε συναυτῷ Blomfield Callimach. p. 180 1 De numero litterarum apud veteres *inscr. ADL* plus quam sedecim *ADGLK* litterae erant D 2 uerissime om. GL 3 plus quam duas *ADGLK* 4 inuenimus *GLKH**

inueniamus D 5 De *F* *inscr. AD F* eras. in D *F* est aeolicum *GK F* est aeolicum L aptū H latinorum uerius eandem *GL* 6 Aeolis] r aeoles vel coles R refl. habuit] d habuit Φ D cf. Schneiderun Elementarlehre p. 263 sq. habet *F rgl* significabat K 7 p cum aspiratione significabat D apud] r aptū R

8 et ψ] in ras. r et h *ADH* 9 p et h] g p & in ras. r π et h D ph *GL* phaeton H pheton R phoeton *ADGLKr* 10 pro] loco G π & h D factio D

11 digamma] rd digammae *RDGLK* uideatur L 12 adfinis D digammae *RGLK* ponitur *AD* pro p D 13 et om. G add. g possuisse G 14 litera (littera L) de semiuocali sono semiuocalis *GL* (semiuocalis lin. subduct. in L) saemioucalis A quae] quod L 15 mutare] d motare *KD* litterae mutare H litterae motare G litterae om. H 16 esset om. K 17 reperies] d reperties RLD repperias A 18 dunataxat *GL* 19 omnia doctrinae R omni doctrina refl. cuius] r cui R 20 f. apud nos G optinet *HGLr* maximae in his D dictionibus] r diecionibus R 22 sciendum est tamen *GLK* sciendum tamen est

D 23 grammaticis] L vel grammaticis l inuassit G 24 in om. *ADG del. l* habundet h inducti in marg. add. l 25 aspiracione K semiuocalis] rd semiuocales *RDGL* quod] h quo H 26 mutat] d motat *GÖ* nec om. H 27 aspira H

P. 543. 44 P.

P. 17. 18 K.

debemus, quod non fixis labris est pronuntianda f, quomodo ph, atque hoc solum interest.

X etiam duplarem loco c et s vel g et s postea a Graecis inventam assumpsimus.

K enim et q, quamvis figura et nomine | videantur aliquam habere differentiam, cum c tamen eandem tam in sono vocum quam in metro potestatem continent. et k quidem penitus supervacua est: nulla enim videtur ratio, cur a sequente haec scribi debeat: 'Carthago' enim et 'caput', sive per c sive per k scribantur, nullam faciunt nec in sono nec in 15 potestate eiusdem consonantis differentiam. q vero propter nihil aliud scri-
10 benda videtur esse, nisi ut ostendat, sequens u ante alteram vocalem in eadem syllaba positam perdere vim literae in metro. quod si ideo alia litera est existimanda quam c, debet g quoque, cum similiter praeponitur u amittenti vim literae, alia putari, et alia, cum id non facit. dicimus enim 'anguis' sicuti 'quis' et 'augur' sicuti 'cur'. 15

Vnde si velimus cum veritate contemplari, ut diximus, non plus de-
10 cem et octo literas in Latino sermone habemus, hoc est sedecim antiquas Graecorum et f et x postea additas, et eas quoque ab eisdem sumptas. nam y et z Graecorum causa, ut supra dictum est, ascivimus nominum,
15 h autem aspirationis est nota et nihil aliud habet literae nisi figuram et quod in versu scribitur || inter alias literas. quod si sufficeret, ut elementum putaretur, nihilominus quorundam etiam numerorum figurae, quia in versu inter alias literas scribuntur, quamvis eis dissimiles sint, elementa

aliae fiunt ex alia efflunt corr. R flunt et aliae ea dempta] l flunt et alia ea dempta g flunt aliae dempta L flunt alia dempta G eadem dempta A 1 pronun-
tianda] r pronuncianda RH, in quo voc. per c vel per t scribendo constantem aliquot codd. inconstantiam non amplius enotabo pronuntianda A pronuntianda est GL p et h Arg 2 interest pronuntiando (pronuntiando in marg. add. K) DKL 3 De X inscr. D a om. R add. r 4 adsumpsimus D 5 De K et Q inscr. D euim D etiam supscr. d figurae A 6 tam ex quam corr. L 7 continent potestatem D poenit. H est om. GL add. l 8 a haec sequente k scribi K haec (hec A) k scribi RA, haec del. r debeat] d debet D cartago Ar karthago H kartago DGL caput] r capud R kaput H 9 in potestate] d in potestate in metro DGL 10 De Q inscr. D propter supscr. r 11 sequens A sequentem G 12 positam] g pos-
sitam G positum H 13 existimando. ** quā R 14 amittenti (amittenti L) u GL amittenti ex ammittenti corr. DH ex ammittendi A facit] r facit u R 15 enim om. K sicut G post sicuti voce. quis et augur sicuti om. R add. r sicut iācur G quer A 16 plus quam GK decim a 17 octo] viii efficit l
sedecim Kl sexdecim L 19 causa graecorum nominum ut supra dictum est asciuiimus GL adsciuiimus RAD asciuiimus rg 20 De H inscr. D autem] uero D
adspirationis H est om. GL nota est K 21 uersu] r uersus R ele-
mentum r aelementum R elimentum LK ylementum G ut assolent 22 nihilominus RD nihil ominis H post figurae: . VI. ERISIN. V. COPPE. A dcccc ENACNOS ad
marg. Noli scribere in textum A ut sunt ista ζ erisena pro vi q coppe p xc pro dcccc
A ennachos d cf. schol. cod. Vatic. 1480 s. X conscripti ad h. l. uidelicet alfabeti, in
eo enim tres scribuntur figurae significantes sex xc dcccc ita .ζ. q. A. quarum no-
mina haec eriseno. cose. equo. et iste siquidem dissimiles sunt litteris. quae figurae
si minimae sunt adhibendae elementa sine dubio nec h elementum sed nota aspiratio-
nis quia] d qua D 23 disimiles L dissimilesint K desimiles (uel disimiles
g) sunt G elementa] r helementa R

p. 544. 45 P.

p. 18. 19 K.

sunt habenda. sed minime hoc est adhibendum, nec aliud aliquid ex accidentibus proprietatem ostendit uniuscuiusque elementi, quomodo potestas, qua caret aspiratio; neque enim vocalis nec consonans esse potest. vocalis non est h, quia a se vocem non facit, nec semivocalis, cum nulla syllaba Latina vel Graeca per integras dictiones in eam desinit, nec muta, cum in eadem syllaba cum duabus mutis bis ponitur, ut ‘Phthius’, ‘Erichthonius’. nulla enim syllaba plus duabus potest mutis habere iuxta se positis, nec plus tribus consonantibus continuare. auctoritas quoque tam Varronis quam Macri teste Censorino nec k nec q nec h in numero adhibet literarum.

Videntur tamen i et u, cum in consonantes transeunt, quantum ad 17 potestatem, quod maximum est in elementis, aliae literae esse praeter supra dictas; multum enim interest, utrum vocales sint an consonantes. sicut enim, quamvis in varia figura et vario nomine sint k et q et c, tamen, 15 quia unam vim habent tam in metro quam in sono, pro una litera accipi debent, sic i et u, quamvis unum nomen et unam habeant figuram tam vocales quam consonantes, tamen, quia diversum sonum et diversam vim habent in metris et in pronunciatione syllabarum, non sunt in eisdem meo iudicio elementis accipienda, quamvis et Censorino, doctissimo 20 artis grammaticae, idem placuit.

Multa enim est differentia inter consonantes, ut diximus, et vocales. tantum enim fere interest inter vocales et consonantes, quantum inter animas et corpora. animae enim per se moventur, ut philosophis videtur, et 18 corpora movent, corpora vero nec per se sine anima moveri possunt nec 25 animas movent, sed ab illis moventur. vocales similiter et per se moventur || ad perficiendam syllabam et consonantes movent secum, consonantes vero sine vocalibus immobiles sunt. Et i quidem modo pro simplici modo

1 habendae *Ld* 2 propriaetatem *R* elementi] *r* aelementi *R* 3 neque consonans *Kr* 4 *h om. GL* facit *D* habet *supscr. d* nulla *add. d* 5 per integras dictiones] in perfecta dictione *GL* uel per integras in *mg. g* dictiones] *r* dictiones *R* eam] *rd* eadem *R* eam non *D* dissinit *K* desinat *DL* dissinat *G* 6 mutis] syllabis *A* ut. ut Phthius (o) *R* plitheus *GL* *phthiōc Dd* Erichthonius] *d* erichthonius *GD* 7 sillaba enim *L* mutis potest *ADHK* potest habere *om. GL* iuxta se] *g* se iuxta *LG* 8 possitis *G* continuare] continuare potest *Gl* autoritas *D* tam in *marg. add. h* 9 Varronis] pertinent haec vel ad libros de antiquitate literarum vel ad opus de origine linguae Latinae, cf. Hirschium de Varr. disc. libris p. 27, 54 sq. mus. phil. VI p. 529 macri et censorini *GL* teste in *marg. l* Macri f. Pompei Macri, cui ordinandas bibliothecas delegaverat Augustus, v. Suet. Caes. 56. de hoc Macro cf. Welckerum trag. Gr. p. 1329 sq. Meinekium act. menstr. acad. Berol. 1850 p. 255 sqq. vindic. Strab. p. 213 sq. Censorino] in op. inc. cf. O. Iahniit prolegg. in Cens. p. VII k] f *K* ante *k* unus lit., post *q* duarum lit. (ue ni f.) litura in *R* nomero *A* 11 De I et V inscr. *A* et in *marg. Dr* 13 sint *om. GL* 14 et in *uario GL* sint *K* 16 sic et *i* et *GL* habent *h. l. om. G* habent *HK add. g* 17 consonantes habeant tamen *G*. diuersum] *r* adiuersum *R* 18 habent] *l* habeant *L* et pronunciatione *A* eiusdem] *d* isdem *D* hisdem *GL* iisdem *l* 19 Censorino] cf. O. Iahniit *l. l.* 21 est *om. GLK* deferentia (ef in litura) *K* 22 quantum *R* 24 nec] non *GL* posunt *L* possent in possunt corr. *D* 25 et *om. D* et per se *om. H* 26 secum *add. r* 27 immobiles *A* immobiles *G* immobiles *H*

p. 545 P.

p. 19. 20 K.

pro duplice accipitur consonante: pro simplici, quando ab eo incipit syllaba in principio dictionis posita subsequente vocali in eadem syllaba, ut 'Iuno', 'Iuppiter', pro duplice autem, quando in medio dictionis ab eo incipit syllaba post vocalem ante se positam subsequente quoque vocali in eadem syllaba, ut 'maius', 'peius', 'eius', in quo loco antiqui solebant 5 geminare eandem i literam et | 'maiuss', 'peius', 'eius' scribere, quod non aliter pronuntiari posset, quam si cum superiore syllaba prior i, cum 19 sequente altera proferretur, ut 'pei-ius', 'ei-ius', 'mai-ius'; nam quamvis sit consonans, in eadem syllaba geminata iungi non posset: ergo non aliter quam 'tellus', 'mannus' proferri debuit. unde 'Pompeii' quoque gene- 10 tivum per tria i scribebant, quorum duo superiora loco consonantium accipiebant, ut si dicas 'Pompelli'; nam tribus i iunctis qualis possit syllaba pronuntiari? quod C a esari doctissimo artis grammaticae placitum a Vic- 15 tore quoque in arte grammatica de syllabis comprobatur. pro simplici quoque in media dictione invenitur, sed in compositis, ut 'iniuria', 'adiungo', 'ejectus', 'reice'. Virgilius in bucolico [proceles- maticum posuit pro dactylo]:

Tityre pascentes a flumine reice capellas;

20 numquam autem potest ante eam loco positam consonantis aspiratio inveniri, sicut nec ante u consonantem. unde 'hiulcus' trisyllabum est, nulla enim consonans ante se aspirationem recipit.

De I inscr. AD simplici] g semplici G 1 accepitur H consonante om. L simplici] gd semplici G simplici habetur quando D ab eo] om. G ab ipso Lg ab ea DH 2 positio GL 3 Iuppiter] a iupiter ALH dictionis R, in dictionis ut assolet corr. r eo] R ea rell. 4 se om. ADHGLK add. d subsequente] suquente A

quoque om. GL 5 eandem] eadem A 6 et] d ut D mains L maius peius eius R maius pei.ius (om. eiilus) H scribere] d scribebant D 7 superiori GL cum sequente] d consequente D consequenti A cum sequenti a 8 proferretur] d proferretur DGL peius eius malus R peius malius eiilus D eiilus om. AHGLK duo autem (et duo AD) i (ii DGL) pro duabus consonantibus accipiebant post maius add. ADGLK 9 sit i in Ad 10 quoque genitium per tria iii (i d) in marg. add. D genetivum om. GL genitivum RKA et sic saepe libri 11 trea G iii AHLr 12 pompeii GLK i] d iii ADHr syllaba possit K Nam postremum i pro nocali est accipendum post pronuntiari add. DGL 13 Caesaris] g cessari G inter C. Iuli Caesaris libri I de analogia fragmenta possit Nipperdeius in ed. Caes. p. 754 placitum fuisse r a Victore] Hrd auctore RDA auctori GLK uel auctori pro v. l. spcr. d a Victorino Bondamus var. lect. II 13 p. 307, ut v. Osannum Beiträge zur griech. u. röm. Litteraturgesch. II 377, qui C. Iuli Victoris rhetoris mentionem recte mihi videtur inieciisse. inter utramque sententiam fluctuatur Graefenhanianus Gesch. d. Phil. III 103 14 quoque om. D add. d de] in G conprobatur AD

15 simplici] g semplici G compositis] a compositis A compassis G 16 adiungo G reiectus DGK reice] h reice DGK Schneiderus Elementarlehre p. 278 reicere H ut Virgilius D Verg. eccl. 3, 98 bucolico] d bucolico D boclico GK bocō L procelesmaticum posuit pro dactylo post bucolico inserit r ibidemque haec leguntur in GH, post capellas eadem voce extant in R rell. procelesmaticum RADgk proclematicum K proclomaticum G 17 possuit G dactilo ADHGLKr 18 tytire AL tityre DKG titure H reice] d reice DGK rejice Schneiderus Elementarlehre p. 278 capelas K 19 Nuunquam GL potest post aspiratio collocat D eam] i in littera A I litteram D consonantis possitam G aspiratio H 20 De septem

p. 845. 46 P.

p. 20. 21 K.

Vero loco consonantis posita eandem prorsus in omnibus vim habuit apud Latinos, quam apud Aeolis digamma. unde a plerisque ei nomine hoc datur, quod apud Aeolis habuit olim *F* digamma, id est 'vau' ab ipsius voce profectum teste Varrone et Didymo, qui id ei nomen esse ostendunt. pro quo Caesar hanc *g* figuram scribi voluit, quod || quamvis illi recte visum est, tamen consuetudo antiqua superavit. adeo autem hoc verum est, quod pro Aeolico digamma *F* u ponitur: quod sicut illi solebant accipere digamma modo pro consonante simplici teste Astyage, qui diversis hoc ostendit usibus, ut in hoc versu:

10 'Οψόμενος Φελέναν ἐλικώπιδα,

sic nos quoque pro simplici habemus plerumque consonante u loco *F* digamma positum, ut:

At Venus haud animo nequiquam exterrita mater.

est tamen quando idem Aeolis inveniuntur pro duplice quoque consonante 21
digamma posuisse, ut:*Nέστορα δὲ φῶ παιδός.*

nos quoque videmur hoc sequi in praeterito perfecto et plusquamperfecto

potestatibus: u inscr. *A* de u. *D* 1 posita] *g* possita *G* prosns *L* prursus *K*
 2 Aeolis] *H* Darmst. a m. pr. aeoles *RDK* eoles *AGL* habuit digamma *Hr*
 3 Aeolis] *Hr* aeoles vel eoles *R* rell. habuit om. *A* abuit *R* olim] *g* ollim *G* *F* in
litura H, del. r 4 Varrone] cf. Corniod. ap. Cassiod. de orthogr. p. 2282 P. fr.
Varr. inc. p. 342 ed. Bip., ubi hic l. est addendum Didymo] *g* didimo *RK* dydimo
ABGL Didymo] Chalcentero, ut alii censem, Claudio iunior, ut alii auctore Suida,
in opero περὶ τῆς παρὰ Ρωμαῖων ἀναλογίας s. de Latinitate cf. M. Schmidtian Did.
Chalc. fr. p. 345 sq., qui h. l. posuit *ibid.* fr. 1 p. 340 sq. id add. d esse nomen
ei GL 5 esse] *d* vau esse *D* figuram *g* *AH* (*g* in *litura in H*) scripturam *g* *GL*
 scribere *D* 6 consuetudo antiqua] *a* antiqua consuetudo *AK* 7 dig (in fine
 pag. abscissae amma *F* periū) *R* *F* digamma *GL* *F* in *litura in H* u om. *H*
 ponitur u *GL* quod] *d* quod *F* *D* sicut super. in *A* 8 modo om. *H*
 semplice *G* semplice *g* Astyage] astiage *GLK* cf. Suid. s. v., Eudoc. p. 64. M.
Schmidtian Zeitschr. f. d. Gymnasialwesen 1854 p. 127 9 ostendit versibus ut est in
GLK 10 οὐομένος *RA* οφομένος *G* οφομηνως *D* οβομένος *Pul-*
schius ο+ομενος ελενην ελικωπεδα spscr. aspicens i. partim helenan circundo
 puerum in *litura l* prima tantum et quattuor extremis literis graecis profectis ab *L*
F

FELENAN R FELENAN γ φΕLENAN AH ΦΕLENAN ΕΛΙΚΩΠΙΔΑ D ΦΕLEN. ΜΕΛΙΚΑΙ πέδα
G ΕΛΙΚΩΠΙΔΑ γ ΕΛΙΚΩΠΙΔΑ A ΕΛΙΚΩΠΙΔΑ H ΜΕΛΙΚΩΠΕΔΑ K Alcmanis versus
 esse videtur, cf. Ahrenium de dial. *Aeol.* p. 8. 31. Bergkium poet. lyr. gr. ed. alt.
 fragm. adesp. 31 p. 1049 11 consonante simplici habemus plerumque *K* con-

sonante plerumque simplici habemus *LH* plerumque pro consonante semplici habemus
G plerumque *L* plerumque rell., sup. lin. add. in *R* loqvo ex loco *factum* in *R*
F eras. in *R*, in *litura H* 12 positum om. *L* ut] r vt *R* 13 Verg. Aen. VIII
 370 at ex ad corr. *AD* ad Venus aut (haut Rom. m. alt.) *Pal. Rom.* haut *GLK*

14 iidem *L* aeolis] r eolis *H* aeoles vel eoles *R* rell. inveniuntur] r *F* in-
 ueniuntur *R* quoque om. *L* 15 *F* ante digamma in *litura H*, add. r digam-
 ma add. *k* possuisse *G* 16 ΝΕΚΤΟΡΙΔΑΣ (*Δ* in *litura r*) ΔΕ οΦΙ ΠΑΡΔΟΣ *R* unde

F ΝΕΚΤΟΡΑ παρδος efficit r ΝΕΚΤΟΡΙΔΗΣ φωτιπαρδος *A* hecota ΔΕ***F παρδως *D*

passim corr. a d ΝΕΚΤΟΡΙΔΕΣ φωτιπαρδος (*F* in *lit.*) *H* ΝΕΚΤΟΡΑ de Far maidwē *G*
F φωτιπαρδος *edd.* om. *L* *Fai* πατα Δως *K* *F* πα***αδως add. inter-
 pret. totius loci proprium nomen (ΝΕΚΤΟΡΑ sc.) autem tradens *L* Alcmanis versus
 videtur, cf. Ahrenium l. l. et Bergkium l. l. fr. 32 17 perfecto add. r et] r

p. 546 P.

p. 21. 22 K.

tertiae et quartae coniugationis, in quibus i ante u consonantem posita producitur eademque subtracta corripitur, ut 'cupivi cupii', 'cupiveram cupieram', 'audivi audii', 'audiveram audieram'. inveniuntur etiam pro vocali correpta hoc digamma illi usi, ut Ἀλκμάν:

Kαὶ χεῖμα πῦρ τε δάσιον,

est enim dimetrum iambicum, et sic est proferendum, *F* ut faciat brevem syllabam. nostri quoque hoc ipsum fecisse inveniuntur et pro consonante u voalem brevem accepisse, ut Horatius 'siluae' trisyllabum protulit in epodo hoc versu:

Nivesque deducunt Iovem, nunc mare nunc siluae: 10
est enim dimetrum iambicum coniunctum penthemimeri heroico, quod aliter
22 stare non potest, nisi 'siluae' trisyllabum accipiatur. similiter Catullus
Veronensis

Quod zonam soluit diu ligata m

inter hendecasyllabos Phalaecios posuit, ergo nisi 'soluit' trisyllabum ac- 15
cipias, versus stare non possit. hoc tamen ipsum in derivativis vel com-
positis frequenter solet fieri, ut 'volvo volutus', 'solvo solutus', 'avis au-
ceps, auspicium, augurium, augustus', 'lavo laetus', 'faveo fautor'.

Digamma Aeolis est quando in metris pro nihilo accipiebant, ut:

'Αμες δ' Φειρήναν τὸ δε γαρ θετο Μῶσα λύεια, 20

ut *R* plusquamperfecto] *r* plusquam *R* 1 consonante producitur *A* possita *G*

• 2 que sup. lin. add. *R* 4 usi] *l* ussi *L* Alcman *RADH* ακμαν *GKL* *Alcma-*

nis fr. 77 Welckeri, 75 Bergkii l. l. 5 και. κει. μα. πυρ. τελαφίον *Rr* κικείμ

πυρ τε Δαφίον *A* κικείμα πιρτε λαφίον (*Fafion d*) *D* και κείμα πιρ τε Δαφίον *H*

F . . . ΔΦ και κείμα πιρ τε α *Fion Gg* και κείνα πυρ τεαφίον add. *interpret.* et illa ignisque

linguens in littera *l* da . *Fion K* 6 est in littera *l* iambicum] *r* iambigum

R om. A est om. *GL* ut om. *AD* add. *d* 8 Horat. epod. 13, 2 syluae

D 11 penthimimere *R* penthimemeri *r* pentemimere *H* pentememere *D* penthime-

nere *A* pentamemere *K* pentemere *G* pentime**re *L* heroicæ *r* heroicæ *H* 12

catulus *K* *Catull. carm. 2, 13 Veronensis L* 14 ligatum *G* 15 endacasylla-

bos *ADHK* entecasyllabos *R* endecas sillabas *L* endicas syllabas *G* phalecios *D*

phalegios *GLK* phalecios *A* phallecios *R* phalenios *H* possuit *K* 16 non

posit *L* diriuatiuis *ADGK* compositis *G* 17 fieri solet *G* ut om. *A*

18 auspitium *D* augurium] *g* augurium *GK* agustus *H* latus *H* 19 di-

gamma] *R F* digamma *HKrg* digamma *F AD F GL* aeoles *KLr* eoles *G* pro

nihilo in metris *HGLK* 20 αμες ΔΕ *Fiphnan* το δε γρη οετομωσα Δαλγαια *R* αμες

εε Φειρνα το δε γαρ ^*Fetomwsa* λλτεα *r* αμες. δεφει. π. ιηναντοδε ταρεετο ιω-

σσλτατα *H* αμες δφειρναν το δε γαρ οετο ιωσλαιγαια *A* αμες δε φειρναν τοδε

***ετομωσαι *D* αμες φειρναν ταδε τοιωμισαν *Faia d* αμες δεφει. πεναν. το. δε

καρεετο ιωσα λι*Faia K* αμες λεκειρηιηφιοιλσα*Faia G* αμες ειρηναντοδε τογ αεο

ιωσα*Faia supscr. interpret.* nos pacificauerunt ipsi iurauerunt semper in lac. l "Αμες

δ Φειρηναντο θεοι το δ' αμοσαν *Faie* & "Αμες δ' Φειρηναν το δε τ' αρ θετο

Μῶσα λιγαλα *Putschius. ad Alcmanem* versum hanc rectulerunt *Welckerus ad Alcmanem*

fr. l. Ahrensius l. l. Alcmani vel Terpandro tribuit Bergkius l. l. fr. adesp. 33

Αμες Bergkius αμες δε ε. αμει δε Danesiis misc. crit. p. 168 (p. 306 ed. Kidd.), at

p. 546. 47 P.

p. 22. 23 K.

est enim hexametrum heroicum. apud Latinos quoque hoc idem invenitur pro nihilo in metris, et maxime apud vetustissimos comicorum, ut Terentius in Andria:

Sine invidia laudem invénias et amicos pares:

est enim iambicum trimetrum, quod, nisi sine invi pro tribrachio accipiatur, stare [versus] non potest. sciendum tamen, quod hoc ipsum Aeolis quidem ubique loco aspirationis ponebant effugientes spiritus asperitatem, nos autem in multis quidem, non tamen in omnibus illos sequimur, ut cum dicimus ‘vespera’, ‘vis’, ‘vestis’.

Hiatus quoque causa solebant illi interponere F, quod ostendunt et poetae Aeolide usi - Ἀλκμάν:

Καὶ χείρα πῦρ τε δάφιον -

et epigrammata, quae egomet legi in tripode vetustissimo Apollinis, qui stat in Xerolopho Byzantii, sic scripta:

ΔΗΜΟΦΑΡΩΝ ΛΑΦΟΚΟΦΩΝ.

nos quoque hiatus causa interponimus v loco F, ut ‘Davus’, ‘Argivus’, 23 ‘pavo’, ‘ovum’, ‘ovis’, ‘bovis’. hoc tamen etiam per alias quasdam consonantes hiatus vel euphoniae causa solet fieri, ut ‘prodest’, ‘comburo’,

v. Giesium de dial. Aeol. p. 184 δ' Φειρήναν cf. Giesium l. l. p. 184 sqq., qui docet genuinam scripturam suisse s. δ' Ιφράναν s. δὲ Φράναν τὲ δέ, ταρροθὲ 'quamquam fortasse potius aliud obliterati digamma exemplum latet, velut τὸ δ' Φαρ.' Bergkius Μύετα Bergkius λύετα Danesius l. l. λύετα Ahrensius de dial. Dor. p. 187: olim perperam λύατα, λύατα, λύατα

1 exametrum RAHK exameter D exametrum d aeroicum exsametrum GL apud H 2 antiquissimos GL ueteres K ut om. K Terentius rd terentius RADGL et sic passim in codd. Ter. Andr. I 1, 39 in Andria om. K versi accentus indidi secundum Prisciani sententiam, v. Bentleum ad h. l. et Ritschelium prolegg. in Plaut. p. CXLVII sq. 4 sinuidia K inuenies GLK 5 enim metrum iambicum H trimetrum iambicum DK sine in sin mut. L tribrachio D accipietur H 6 uersus non potest RAHGLK non potest uersus D tamen om. K est tamen L tamen est G ipsum F. GL ipsum digamma K Aeolis] H aeoles in aeolis corr. R aeoles iterum r cum refl. 7 effugientes H effugientes K fugientes L asperitatem spiritus K 8 non tamen om. H in omnibus tamen GL in om. K sequimur add. k 9 uester r 10 interponere] intempore A F digamma F. RADH F. digamma r et om. H etiam D 11 aeolidae R eolidae GL Aeolidae uti Alcman Welckerus ad Alcn. fr. p. 71, Kiddius ad Danesii miscell. p. 206, ubi inde a p. 202 totus hic locus illustratur, Ahrensius de dial. Dor. p. Alcman

41 aeolide ωι***λφλΦОН λαφαФОН in lac. ampliore d Alcman H cf. § 21

12 κακηίκα πύρτλαФОН l και *ε***πιρτ***ФION L και χεμα πύρτλαФION H

χεμα R χεμа K πιур R πύρтлаФION G τε om. A Δαφιон K λαφιон A

13 ергаммати A tripone A trepode G tripodode uetustissimi R uetustissimo D appollinis RGL appollinius K 14 Xerolopho] r cf. Io. Bapt. Pię annott. poet. c. 177 exerolopho R χερολόφο L χιρολόφι - zanti (in mg. pho) K bizantii RHGL byzancii A 15 ΔημοφαФων ΛΛΦΟΚΟΦΩΝ] демонфаФон R ллафекаФон R unde демонфаФон лафокуФон effecit r лимофаФон лафокаФон A

o ΔεмFaФоналакаФон D лемлФаФон. ΛΛΦΟΚΛΦОН. H ανμοFaФон λакуФон K ανφаФон proprium nomen

λакаФон in tit. l ораFaФонzaфа καФон. G cf. var. lect. lib. VI § 69 16 Et nos H hiatus ex hiatur corr. R loco digamma ut K loco digamma F ut RADH

17 etiam om. K 18 ut prodes prodest D comburo A

p. 547. 48 P.

p. 23 K.

'sicubi', 'nuncubi', quod Graeci quoque solent facere: 'μηκέτι', 'οὐνέτι': sed tamen hoc attendendum est, quod praevaluit in hac litera [id est in u loco digamma posita] potestas simplicis consonantis apud omnium poetarum doctissimos.

In b etiam solet apud Aeolis transire F digamma, quotiens ab q incipit dictio, quae solet aspirari, ut 'φύτερος' 'βερήτωρ' dicunt, quod digamma nisi vocali praeponi et in principio syllabae non potest. ideo autem locum quoque transmutavit, quia b vel digamma post q in eadem syllaba pronuntiari non potest. apud nos quoque est invenire, quod pro u consonante b ponitur, ut 'caelesba', caelestium vitam dicens, per b scribitur, quod u consonans ante consonantem poni non potest. sed etiam 'Bruges' et 'Bellena' antiquissimi dicebant teste Quintiliano, qui hoc ostendit in primo institutionum oratoriis: nec mirum, cum b quoque in u euphoniae causa converti invenimus, ut 'aufero' pro 'abfero'.

V 24 Aspiratio ante vocales omnes poni potest, post consonantes autem 15 quattuor tantummodo more antiquo Graecorum: c t p r, ut 'habeo', 'Hennius', 'heros', 'hiems', 'homo', 'humus', 'Hylas', 'Chremes', 'Thraso', 'Philippus', 'Pyrrhus'. ideo autem extrinsecus ascribitur vocalibus, ut minimum sonet, consonantibus autem intrinsecus, ut plurimum: omnis || enim litera sive vox plus sonat ipsa sese, cum postponitur, 20

^{nu}
1 hincibi *deinde add.* sum enim es est conuro quasi conburo debuit facere D quae del. d quoque add. k μηκέτι οὐνέτι sic in lit. l ΜΕΚΕΤΙ ΟΥΝΕΤΙ RD μηκέτη AH μεκε . ΦΙΟΥΦΕΤΙ . G μεκιΦιούΦετι K 2 sed tamen] *litura absuntum in R* hoc *expunxit* r attendendum RADHK in ante u om. A 3 digammae GLK posito HGLKra, posito iterum del. et posita restit. est in R semplicis GK apud H omnium ἀπ̄ GL 5 apud aeoles solet K apud aeoles h apud aeolis ni f. H Aeolis] Ar aeolenses D uel aeoles supscr. d aeoles vel coles RGLK ab r. RAD 6 rhetor BPNTWP R rhetor BPHTWP A FPHTOP BPHTOP GL (op in WP utrubique corr. l) pro FPHTOPBPETOP K ut rhet. or br ethor P HTWP F
PHTWP. H quod] ideo quod r 7 praeponi non potest et in principio syllabae (sillabae L), ap̄ nos quoque GL, voc. non potest. ideo usque ad pronuntiari non potest in marg. add. gl et in principio syllabae om. K add. k 8 transmu-

^{r.P}
tanit] d transmotauit KD digamma] F. K. post r. AHgl post. Rr ut P profectum videatur ab r 9 apud H est inuenire quod add. d quoque inuenient Kt, pro var. lect. supscr. g est inuenire GL 10 celestem K consonans u. K 11 uel briges pro v. l. supscr. g bleua GLK 12 Quintiliano] g quintilliano AG cintilliano K Quint. inst. or. I 4, 15 institutionum libro GLK quoque add. d 14 ut om. RAH 15 DE h. ITERVM. inscr. AD Quot litteris aspiratio praeponi subponue potest L Aspiratio quoque ante ADh omnes uocales GLK possunt

^{fortis}
A autem] uero K 16 p. t. GLK herenius HL 17 heros A haeros L hiems] r hiemps RA chremes ex cheremes corr. R 18 thrasso GLK Philippus] g philippus G philosophus K phirrus GLK pirrhos g exemplis ab habeo usque ad Hylas suo loco omissis ut chremes thraso philippus pirrhos. Item in uocali-

heros bus ut habeo herenius hiemps homo humus. Ideo D Item — humus del., in marg. heros hiemps homo hilas add. d autem om. GL extrinsecus] extrin A ascribitur] l adscribitur RD ascribitur L 19 minimum L autem om. K plurimum sonet GLK 20 enim add. l sonat cum ipsa secum postponitur GLK sese] v. l. uel secum add. rd

p. 548 P.

quam cum anteponitur, quod vocalibus accidentis esse videtur, nec, si tollatur ea, périt etiam vis significationis, ut si dicam ‘Erennius’ | absque aspiratione, quamvis vitium videar facere, intellectus tamen permanet. consonantibus autem sic cohaeret, ut eiusdem penitus substantiae sit, ut, si auferatur, significationis vim minuat prorsus, ut si dicam ‘Cremes’ pro ‘Chremes’. unde hac considerata ratione Graecorum doctissimi singulas fecerunt eas quoque literas, quippe pro τῇ θ, pro πῃ φ, pro ςῃ χ scribentes. nos autem antiquam scripturam servavimus. in Latinis tamen dicti 25 nos quoque pro ph coepimus f scribere, ut ‘filius’, ‘fama’, ‘fuga’, nisi quod, ut supra docuimus, est aliqua in pronuntiatione eius litterae differentia cum sono ph.

Q^t autem ideo non est translatum ab illis in aliam figuram, quod nec sic cohaeret huic quomodo mutis nec, si tollatur, minuit significationem. quamvis enim subtracta aspiratione dicam ‘retor’, ‘Pyrrus’, intellectus integer manet, non aliter quam si antecedens vocalibus auferatur, unde ostenditur ex hoc quoque aliqua esse cognatio r litterae cum vocalibus. ex quo quidam dubitaverunt, utrum praeponi debeat huic aspiratio an subiungi. unde Aeolis loco, ut diximus, aspirationis digamma ponentes in dicti 20 bus ab ο incipientibus, solent loco digamma β scribere, iudicantes debere praeponi digamma quasi vocali: sed rursus quasi consonanti digamma in eadem syllaba praepone|re recusantes, commutabant id in β, ‘βρήτωρ’, ‘βρόδος’ dicentes. sed apud Graecos haec litera, id est ο, multis modis fungitur loco vocalis, ut in declinatione nominum in οα et in α puram desinentium, quae similiter a servant per obliquos casus, ut ‘ώρα’ οώρας, ‘σοφία’ σοφίας, apud Latinos autem non adeo.

(Quaeritur, cur in ‘vah’, ‘ah’ post vocales ponitur aspiratio, et dici-

1 accedens GL 2 ea om. H Erennius L absque] sine K 3 permanet integer. l permanet integer. K 4 eiusdem] l ex corr. huiusdem G substantiae A 5 pro Chremes H 7 quippe pro th θ pro ph φ pro ch χ D et in littera r TH AH πη AH κη A κ. h. H 8 antiquam add. k seruamus GLK dictionibus om. K in marg. add. k dictionibus uel notis GL 9 cepimus AD ut filius RA 10 fuga] fur K supra dixi-

mus HGK huius G eins differentia F cum ph. huius etiam ostendit ipsius palati pulsus et linguae et labiorum .F. cum sono p. h. A 11 differentia .F. cum H differentia cum G differentia hoc autem ostendit etiam ipsius palati pulsus et linguae et labiorum .F. cum sono ph. D eadem ab hoc — f in marg. inf. posuit l

12 ζῃ] rh RD r. h. AH 13 mutatis L 14 retor (add. k) K pictus DK pbirrus GL 15 intiger GK manet integer D auferatur aspiratio D 16 ex hoc quoque om. K esse aliqua D r] ο K 17 an subiungi huic aspiratio D aspirationi A subiungi] g subiungi G 18 Aeolis r aeoles R rell. ut diximus loco H digammā A digammae GKL 19 ο] R. RADH b. AK

20 rur^{sus} L 21 recusantes KL commutabant] d commutabant DGk commoda-
bant K b. ut AHK βρήτωρ βρόδος] ε brether brodos RDK brether brodos
AH brodos bretor GL 22 R. RADH 23 fungitur] g fungitur G ut est in
GLK in οα et in α] α in ra et in a RDHGK in rr. et in α· A in ra nel
in a L 24 disinentium G obliquos] g oblicos G casus om. K 25 cōfīa
cōfīa D copia copiac L non. Ideo queritur L 26 uah nahi ah GLK (ah ex

p. 548. 49 P.

p. 25. 26 K.

mus, quod apocopa facta est extremae vocalis, cui praeponitur aspiratio; nam perfecta 'vaha', 'aha' sunt. ideo autem abscisione facta extremae vocalis || tamen aspiratio mansit ex superiore pendens vocali, quia suum est interiectionis voce abscondita proferri. itaque pars absconditae extremitatis videtur congrue interiectionis naturali prolatione remansisse: nec mirum, 5 cum in Syrorum Aegyptiorumque dictionibus soleant etiam in fine aspirari vocales, — interiectionum autem pleraque communes sunt naturaliter omnium gentium voces.)

26 Inter c sine aspiratione et cum aspiratione est g, inter t quoque et th est d et inter p et ph sive f est b. sunt igitur hae tres, hoc est b g 10 d, mediae, quae nec penitus carent aspiratione nec eam plenam possident. hoc autem ostendit etiam ipsius palati pulsus et linguae vel labrorum consimilis quidem in ternis, in p et ph vel f et b et rursus in c et ch et g, similiter in t et th et d. sed in levibus exterior fit pulsus, in asperis interior, in | mediis inter utrumque supra dictorum locum, quod facile dinoscitur, si attendamus in supra dictis motibus ora mirabili naturae lege modulantibus voces. tanta autem est cognatio earum, quod invicem inveniuntur pro se positae in quibusdam dictionibus, ut 'ambo' pro 'ἄμφω', 'buxus' pro 'πύξος' et 'publicus' pro 'puplicus', 'triumphus' pro 'θριάμβος', 'governator' 'κυβερνήτης', 'gobio' 'καθητός', 'Caere' απὸ τοῦ 20

ach corr. K) 1 apocope K apogope G apagope L 2 uaha naha aha GL uaha naha acha K sunt om. GL extremae facta L extrema G uocalis cui pre- tamen aspiratio ponebatur aspiratio mansit R corr. pr. m. 4 proferri abscondita L abscondita(e) L

5 congruae G interiectionis] r interiectionis R in interiectionis HL in interiectionis G prolatione D, an prolationi? 6 syrrorum R sirorum DGL aegyptiorumque G dictionibus] r dictionibus R 7 interiectionum] r interiectionum R pleraque]

r plereque a pleraque K plerumque RA sunt om. L 9 DE COGNATIONE CONSONANTIVM INTER SE INSCR. AD et c cum G 10 th. d. HGL et ante inter om. GLK p et om. H tres om. H dg K 11 mediae R poenitus H carent penitus D aspiratione in litura H 12 ipsius om. KL palathi GL et labiorum KL consimilis est GL 13 in ternis in] in ternis g internis K inter L et ni f. G internis in ph H in p] cognatio inter p D inter p A uel] et D

in c] g inter c DGL in c et ch] in ch H 14 in t] g inter t DGL

in t et th] in th H 15 ntrunque L denoscitur G dignoscitur A 16 si ex sed corr. a attendamus RG modulantibus G modulantibus K modulantia H edd. nisi quod modulentia 3 17 uoces in marg. r 18 per se K possitae G αμφο GKL 19 πύξος AK πύξος H puplicus pro puplicus (φ in litura) K pro puplicos D et pro v. l. in marg. g pro πύβαλικος G pro πύφαλικος L pro βύπαλικος H pro κονκλίνος edd., nisi quod lac. Gr. voc. reliquit 1, pro πέδηλικος 3: ertraglicher wäre wenigstens Publicius pro Πονκλίνιος Schneiderus Elementarlehre I 225

trιάμβος D τριάμβος K τριάμβος G θιγίαμβος L 20 κυβερνήσης R κυβερνήτης A pro κυβερνήσης in litura l pro κυβερνάτος G pro γύβερνάτης K puniceus φωενκεώς porporeū πωρφύρων gubernator pro κυβερνήτης gobio pro κωβηώς pro H cera απω r τον καιρη dens οὐως D κωβηώς RA κοβιος H pro κοβυος G pro κοβιος K pro κοβιως L caera KL coera G apo εου καιρη R καιρη K et in litura l

p. 549. 50 P.

p. 26. 27 K.

χαῖρε', 'puniceus' 'φοινίκεος', 'deus' 'θεός', 'purpureum' 'πορφύρεον'.

Hoc quoque observandum est, quod ad comparationem aliarum consonantium, quae solent mutari vel abici per casus, immutabiles sunt apud nos tres, l n r: per omnes enim casus eadem permanent, ut 'sal salis', 'flumen fluminis', 'Caesar Caesaris'. t quoque et c, quamvis in tribus solis inveniantur nominibus, quae possunt declinari, hoc idem servant, ut 'caput capit' et ab eo composita 'sinciput sincipitis', 'occiput occipitis', 'allec allecis', 'lac lactis', in quo etiam t additur. quare a quibusdam non irrationabiliter nominativus 'hoc lacte' prolatus invenitur. reliquae vero consonantes mutantur vel abiciuntur: d, ut 'aliquid alicuius'; m, 'templum templi', 'Pelium Pelii'; s, 'magnus magni'; x, 'rex regis', 'nix nivis'.

In verborum quoque praeteritis perfectis solent omnes || modo mutari modo manere, | exceptis l p s x. hae enim numquam mutantur, ut 'habeo habui', 'iubeo iussi', 'compesco compescui', 'dico dixi', 'ascendo ascendi', 'laedo laesi', 'lego legi', 'pingo pinxi', 'demo dempsi', 'premo pressi', 'moneo monui', 'sino sivi', 'nequeo nequivi', 'torquo torci', 'dissero disserui', 'uro ussi', 'verto verti', 'flecto flexi'. illae autem quattuor, ut supra diximus, numquam mutantur in praeterito perfecto: l, 'caelo caelavi', 'doleo dolui', 'volo volui', 'mollio mollivi'; p, 'turpo turpavi', 'stupeo stupui', 'scalpo scalpsi', 'lippio lippivi'; s, 'quasso quassavi', 'censeo censui', 'arcesso arcessivi'; x, 'nexo nexui', 'texo texui'.

1 φΙΝΙΚΕΟC R φΙΝΙΚΕΟC A φΕΝΙΚΕΟC H προ φοΝΙΚΕΟC GL εε.ωc εx εεωc n.
s. effectum in G πορρυρεο pro πορφυρων G πορφιρεο RH προ πορφυρεο L
3 DE CONSONANTIBVS QVE MVTANTVR VEL NON IN NOMINIBVS inscr. A DE CONSONANTIBVS QVE
MVTANTVR (MOTANTVR D) IN NOMINIBVS ET QVAE (QVE L) NON. DL est om. H comparationem D 4 motari GK motari D abici G abiici LK inmutabiles Ad iumotabiles
D immutabiles GL sunt ut apud AD apud H 5 casus enim H eadem] dk ea-
dem DGK remanent GL 7 innueniuntur K nominibus innueniuntur D possunt R
posunt LK ut om. HL 8 composita D ut sincipit. (sinciput k) tis K 9 hal-
lec H alec alecis R hallec hallecis D hallec. is K aspir. not. utruberque add. g
t add. k t additur lac. D a add. dh 10 irrationabiliter RADK irrationabiliter H

11 abiciuntur uel motantur D abiiciuntur uel mutantur H uel motantur uel abici-
ciuntur G uel abiiciuntur uel motantur K m ut templum DHGLK 12 poelium
poelii L s ut magnus DHKr x ut rex DK 14 ante in uerborum inscr. DE
CONSONANTIBVS QVAE (QVE A) MVTANTVR (MOTANTVR D) IN VERBIS ET QVAE NON. (ET QVAE
NON om. A) ADL motari DGK 15 exceptis quatuor l AD nunquam GLK

matantur R motantur et sic fere constanter DGK 16 iussi] k iusi LK
compesco compescui] k compisco compiscui GLK compescui H 17 demsi H
praemo RA 18 munui D munui H 19 deseru GLK usi L flexo
D 20 nunquam GLK l ut caelo DHGLK ut celo. celani A 21 doleo do-
lui] r deleo dolau R 22 stupui L lippio lippiyi] r lipio lipui RAL quaso
quasau L 23 censiui H arcesco D

p. 560. 51 P.
 28 Vocales quoque in eisdem perfectis, quae in principalibus syllabis inveniuntur verborum, modo ex correptis producuntur, modo mutantur in alias vocales, modo manent eadem. producuntur plerunque omnes, ut 'saveo sāvi', 'caveo cāvi', 'sedeo sēdi', 'lego lēgi', 'video vīdi', 'moveo mōvi', 'soveo sōvi', 'fugio fūgi'. 5

Mutantur a et e: a quidem in e modo productam modo correptam; productam, ut 'ago ēgi', 'capio cēpi', 'facio fēci', 'frango frēgi'; correptam, 'tango tētigi', 'cado cēcidi', 'parco pēpercī'. e vero transit in i, ut 'eo' 'ivi' vel 'ii' - Solinus in collectaneis vel polyhistore: Tatus in arce, ubi nunc aedes est Iunonis Monetae, qui anno 10 quinto quam ingressus urbem fuerat, a Laurentibus interemptus est, septima et vicensima Olym|piade hominem exivit, 29 'queo' 'quivi' vel 'qui'. haec eadem vocalis paenultima in verbis secundae coniugationis saepe mutatur in u, ut 'doceo docui', 'moneo monui', 'doleo dolui'. quod similiter est quando in tertia vel quarta coniugatione patitur i, ut 'rapio rapui', 'aperio aperui'. 15

U et o manent in principalibus syllabis positae immutabiles, temporum quoque in quibusdam, ut 'ruo rui', 'domo domui', 'doceo docui'.

Hoc quoque observandum est, quod numquam in supra dicto tempore potest geminari nec in principio nec in fine syllaba, nisi quae a muta incipit, ut 'tondeo totondi', 'pendeo' vel 'pendo' 'pependi', 'disco didici', 'posco poposci', 'tundo tutudi', 'pedo pepedi', 'tango tetigi', 'caedo cecidi', 'cado cecidi', 'pello || pepuli', 'fallo fefelli', 'prodo prodidi', 'vendo vendidi', ex quo etiam appetat, si vim magis mutae obtinere, a qua incipiens geminata est syllaba. 25

I DE VOCALIBVS QVAE (QVE A) MVTANTVR (MOTANTVR D) IN PRINCPIO ET QVAE NON (VEL NON A) AD De vocalibus quae in p̄to ex correptis producuntur vel mutantur vel manent immobiles L isdem A hisdem HGKL 3 manent Eaedem producuntur H eaedem] g eadem GKL plerunque L 4 moneo moni (monui h) H 5 fugio fugi foueo foui K 6 post fugi inscr. DE A ET E AD Mutantur a et e om. A Mutatur (Motatur G) a quidem (a et e om.) GL 7 egī R caepi RD faeci R fregi et correptam D 8 ut tango K post pepercī inscr. DE E AD 9 solinius K Solin. polyhist. I § 21 cf. lib. X § 50 collectaneis Rr in polyhistore R in del. r polyhistore H

polihistores Tacius A polyhistore Statius K polihistorre statius D polyistorae. statius G polystorae statius L 10 aedes] h aedis H edis A 11 ingressus G 12 vicesima rd uigesima D uicessima KL uicissima G olimpiade KL olympiade D olimphiadæ G olimphiadæ gl 13 uel qui D penultima l peneultima G penultima L et sic fere constanter GL 14 minui D 15 tertia et quarta K 17 DE U ET O. inscr. A DE

O ET V. D O et u D inmutabiles AH innotabiles D 18 quibusdam sunt ut G 19 QVIBVS CONSONANTIBVS VERBA QVE SYLL. GEMINANT INCIPANT A DE CONSONANTIBVS A QVIBVS VERBA QVAE SYLLABAM (sillabam L) GEMINANT INCIPIVNT DL nunguam G 20 ad utrumque neo in marg. at. neq. add. r muta] g mutta et sic saepissime GLK

21 pendo pependi vel pendo H 22 tutudi] r tutundi RH caedo cecidi post fefelli collocat H 23 caedo cicidi GL caedo cecidi caedo cicidi K caedo cecidi om. GL cano cecini post cecidi add. d 24 magis uim L optinere GL

p. 551 p.

p. 28. 29 K.

S ante mutam posita inveniuntur duo, quae germinant syllabam, ‘sto VI 30 steti’, ‘spondeo spondi’. antiquissimi etiam ‘scindo’ ‘scicidi’ dicebant, quod iuniores ‘scidi’ dixerunt, ut in praeterito perfecto verbi ostendemus. nec sine ratione ante mutas invenitur germinatum, cum s amittit vim suam plerumque sic posita ante mutam; unde nec in secunda syllaba repetitur.

M quoque germinatur - ‘mordeo momordi’-, quae loco mutae in multis fungitur: nam et ante n posita communem facit syllabam, ut ‘Ramnes Ramnetis’, sicut ‘Chremes Chremetis’, - iambica enim sunt, quae sic declinantur, quod Callimachi quoque auctoritate confirmatur in *Altætœs*, sicut iam supra dictum est, hoc versu:

Tὸς μὲν ὁ Μνησάρχειος ἔφη ξένος, ὡδε συναεινῶ -

et numquam tamen eadem m ante se natura longam [vocalem] patitur in eadem syllaba esse, ut ‘illām’, ‘artēm’, ‘puppīm’, ‘illām’, ‘rēm’, ‘spēm’, ‘diēm’, cum aliae omnes semivocales hoc habent, ut ‘Maecenās’, ‘Paeān’, ‘sōl’, ‘pāx’, ‘pār’. praeterea sola haec semivocalis post s ponitur, quod mutarum est, ut ‘Smyrna’, ‘smaragdus’, et ante liquidam, ut ‘Samnis’, et quod ante s posita in finali syllaba [nominis] more mutae interposita i facit genetivum, ‘hiems hiemis’, velut ‘inops inopis’, ‘caelebs caelibus’.

20 Apparet igitur, quod elementorum alia sunt eiusdem generis, ut vocales et consonantes, alia eiusdem speciei, ut in vocalibus breves et longae et in consonantibus simplices et duplices, quae habent aspirationem et quae non habent et earum mediae. aliae vero sibi sunt affines per com-

1 DE s. inscr. AD 2 Atiquissimi A scicidi ex scidi efficit g 3 ut] quod GLK 4 ratione+ (s ni f.) D ratione s posita ante mutam in littera et ad marg. g ante muttas s posita inuenitur germinatum (ex germinata nif. corr.) K germinatum

del. r germinatio in littera g amittit G amittit L 5 plerumque (plerunque GL) sic posita ante mutam uim suam GLK 6 repetitur] inuenitur GL 7 DE VOCALIBVS MVTATIS. DE M. inscr. A DE M. D ut mordeo GLK 8 n. m. posita GL

syllabam facit DGLK 9 declinatur K 10 Callimachi] r callimachi R tallimachi K INAITHC L AITIOC K aitHC G aetiois AH aeticis d haeticis ni f. D estiois R 11 sicuti ex corr. h iam om. AG v. § 11 12 TOC MENO. MNHCAPE. ΦΕΥΕΝΟCAWΛΖCPEAINO G post MNHCAPE lac. reliquit H TOC DL MNACAPXAIOC (alt. i ex corr. l) L MENHCAPEHOOC K ZENOC Al ZENO K wae A ras. in L cynaino K et ex corr. l cynainw R cynaynw D 13 nunquam GLK longam vocalem] h longam H litteram longam (longuam LK) GLK 14 illam illam D

pupim GLK pumpim H illum] fructum D illum fluctum cod. Vind. CCCXLVII fluctum plerique codd. Krehli rem spem rem diem A 15 om̄semiuvocales H ut sol pean par mecenias pax D micenas G 16 haeo sola LK 17 smirna DK smaragdus] k smaracodus D smragdus L smargdas K scannis H 18 muttae more in finali sillaba nominis L nominis del. r mutae more G interposita G 19 genitium RGLK ut hiems G hiems] r hiemps R nelud R neluti Ar nelut est GLK

caelebs ex caelaibs corr. G caelebs caelebis H caelebis L celebis RD

20 DE VARIETATE (VARIETATE D) LITTERARVM inscr. AD Aparet G elementorum ex alementorum corr. G elimentorum LK ut et uocales et (prius et in littera G) GL 21 longuae GLK 22 semplices A semplices a et duplices et D 23 Alia D Alie d sunt sibi DH adfines DH

p. 551. 52 P.

p. 29. 30 K.

mutationem, id est quod invicem pro se | posita inveniuntur, ut breves et longae, quae habent aspirationem et quae carent ea, aliae autem per coniugationem vel cognationem, ut b p f nec non g c cum aspiratione vel sine ea, x quoque duplex, similiter d et t cum aspiratione sive sine ea et cum his z duplex, unde saepe d scribentes Latini hanc expriment sono, ut 'meridies', 'hodie'; || antiquissimi quoque 'Medentius' dicebant pro 'Mezentius'. quin etiam s simplex habet aliquam cum supra dictis cognationem, unde saepe pro z eam solemus geminatam ponere, ut 'patrisso' pro 'πατρόζω', 'pytisso' pro 'πυτίζω', 'massa' pro 'μάξα', et Doris 'τύ' pro 'σύ', unde nos quoque 'tu' pro 'σύ' et 'te' pro 'σέ', ¹⁰ Attici autem 'θάλαττα' pro 'θάλασσα' et 'Θερήττα' pro 'Θερησσα' et 'ηττον' pro 'ησσον' et 'ξύμμαχος' pro 'σύμμαχος', Romani etiam 'Ajax' pro 'Αἴας'.

32 In vocalibus quoque sunt affines e correpta sive producta cum ei diphthongo, qua veteres Latini utebantur ubique loco i longae: nunc autem is contra pro ea i longam ponimus vel e productam, ut 'Νεῖλος Nilus', 'Καλλιόπεια Calliopēa' ('χορεία chorea', e paenultima modo correpta modo

^{ca}
2 longuae GLK querent D post ea: DE COGNATIONE CONSONANTIVM INTER SE ITERVM.
uel coniunctionem

(inert. D) inscr. ADL autem] uero G 3 coniunctionem D coniunctionem GK nel nel per GL et per K post cognationem add. cognatae (cognate A) literae pro (et pro D) se inuicem positae AD b f et p cum aspiratione aut sine ea D g et c D 4 uel] siue ADHLKr siue] uel DHG et K 5 hanc z litteram exprimunt Dd

6 antiquissimi] d Antiqui D 7 medentius ex medientius corr. RDG medientius H DE S. inscr. D simplex G 8 geminatam solemus G ponere] proferre LK 9 patrizo GL patrwzw A π^rpyzo H patrozw K patrozw (ω) R patrizo Dh

pitisso DL petisso G patisso K πΥΤΥCCW pro PYTYZW H πΙΤΙΖΟ A πΙΤΙΖΟ
Y πΕΤΙΖΟ G πΑΤΥZW K πΥΤΙΖΟ D pro maza RDH 10 dores τΥΙ pro CYI (ultra-
o
dat)

que i erasa) L doris ^{es} D doris H ^e doresti (in doristi corr.) pro cy (ty m. pr. add. ut legendum esse conicias: δωριστή 'τύ') Rr τΥΙ pro CY A τΥΙ pro CYI (CYI sup. lituram) G t pro s ponunt ty pro cy (partim in lit. et ad mg. h) H tu pro coy r ty pro cy RH tu pro su K pro se RADHGK 11 Attici] Antiqui AGL autem pro G θελλάττα G θελλάττα H ταλαcca D θελλαcca H et om. L οηρεττα pro

θερεцца R οηретта pro θηressa A οηретта pro θηречца H οηретта pro οηречца D οηретта pro οηречца K οηретта pro οηречца ex corr. l pro τРЕССА G et ηττον pro ησσον om. H ηттωн R εтton DK 12 εccon AG ιccωn K ζyμmaxoc AG ζyμmaxoc D ζyμmaxoc H ζyμmaxoc A ζyμmaxoc D ζyμmaxoc H etiam] quoque etiam G autem K 13 Ajax] 2 aias codd. lac. Gr. voc. reliq. 1 14 DE VOCALIBVS MVTATIS (motatis D) inscr. AD Et in K adsines RD siue] uel D 15 dyptoon-

gon R dyptongo DLr dyptogo H diptongo AGK longuae GLK et sic saepe in his codd. autem] etiam GK 16 οηиawc R neilos K Νeilos D οηиawc. οηиawc H 17 καλλιοпeia l κραιопeia GLK καλλупeia H i in γ mut. h kalliopeia D kaliopeia d Calliopea] l caliopea GLK kalliopea D kaliopea d καλλιοпeia R καллиопeia

(i in γ mut. h) H ρηорeia, сeорeia. Rr ρhорeia. ρhорeia A ρhорeia (i in γ mut. h) ρhорeia H ρhорeia ρhорeia K ρhорeia seoreia G γoreia L e om. G producta

p. 532. 53 p.

p. 30—32 K.

producta); o brevis sive longa cum u, ut ‘bōs’ pro ‘βοῦς’, ‘ebur’, ‘robur’ pro ‘εβόρ’, ‘robōr’ et ‘platanus’ pro ‘πλάτανος’; a quoque cum e et i, ‘arceo coerco’, ‘facio inficio’, nec non aliae cum aliis. et quia frequenter hae in omnibus paene literis mutationes | non solum per casus vel tempora, sed etiam per figurarum compositiones vel derivationes et translationes a Graeco in Latinum fieri solent, necessarium est ponere eorum exempla.

A correpta convertitur in productam, ‘ſāveo ſāvi’, in e correptam ‘párco pepérci’, ‘ármatus inérmis’, productam, ‘ſácio ſéci’, ‘cápio cépi’, producta quoque a in e productam invenitur, ‘hálitus anhélitus’; in i correptam ‘amicus inimicus’; in o etiam, ‘μάρμαρον marmor’; in u, ‘sal-sus insulsus’, ‘ara arula’.

E correpta transit in productam, ‘lēgo lēgi’; in a, ‘séror satus’, ‘rēor ratus’; in i, ‘monēo monitus’, ‘lēgo diligō’; in o, ‘tēgo toga’: antiqui quoque ‘amplocti’ pro ‘amplēcti’ dicebant et ‘animum advorti’ pro ‘animum advērti’; in u, ‘tēgo tugurium’: et apud antiquissimos, quotienscumque nd sequuntur in his, quae a tertia coniugatione nascuntur, loco ē u scriptum invenimus, ut ‘faciundum’, ‘legundum’, ‘dicundum’, ‘vertendum’ pro ‘faciēndum’, ‘legēndum’, ‘dicēndum’, ‘vertēndum’.

I transit in a, ut ‘genus generis generatim’, ‘paulus pauli || paulatim’; 33 in e, ‘fortis forte’, ‘sapiens sapientis sapienter’; in o, ‘patris’ ‘patronus’ et ‘patro’ verbum, ‘ollī’ pro ‘illi’, ‘saxi saxosus’; in u, ‘carnis carnū-fex’ antiqui pro ‘carnifex’, ut ‘lubens’ pro ‘libens’ et ‘pessimum’ pro ‘pessimus’. sciendum tamen est, quod pleraque nomina, quae cum verbis sive participiis componuntur, vel nominativi mutant extremam syllabam in i correptam, - ut ‘arma arm̄potens’, ‘homo hom̄cida’, ‘cornu corn̄iger’, ‘stella stelliger’, ‘arcus arc̄itenens’, ‘fatum fatidicus’, ‘aurum au-

modo correpta G 1 siue] uel D byc GL bys R boys Adrl ebur pro ebor
robor pro robōr K 2 πλάτανος r πλάτανος R platanos L DE
A. inscr. D 3 ut arceo A allis A allis a 4 paene] sepe K fere k 5
uel per tempora DGL etiam — translationes a D om., add. d figurarum] singu-
larum A compositiones H diruptiones ADGKr 6 ponere ex perconere corr.
R earum ponere K 8 DE A. inscr. A de VOCALIBVS MVTATIS D De mutatione uo-
calis L ut faueo DGLK 9 ut parco LK inermis, in productam D ut fa-
cio K post cepi collocat in i correptam amicus inimicus D ord. restituit d 10
quoque a in] d quoque in DGL e om. D add. d ut halitus G anhelitus] gh
hanelitus GH 11 μάρμαρον] marmaron R ut μάρμαρων K ut salsus K 13 DE
E. inscr. AD e om. D add. d transit ex transiit corr. G ut lego DGL a corre-
ptam seror DLh sero K 14 deligo GLK 15 animaduerti A et k in litura
16 animaduerti ADK tugorium K tugorium ex tugorium corr. G antiquos
K quotiescumque GLK quotiescumque A 17 nd] r dn RAH secuntur RAH
sequuntur K seqñr G 19 pro faciendum legendum dicendum uertendum om. A
20 DE I. inscr. AD ut om. GL paulatim] r paulatim R 21 sapiens om. L
sapientis add. r o ut pater patris D 22 et om. L oli R 23 ut] et GL
pessimum ex pessimus corr. D 24 excidit quaternio, ut omnia inde a sciendum
usque ad terminatur in media lib. II § 11 om. D DE NOMINVM VLTIMA VOCALI MVTATA
IN I CORREPTAM A Quod nomina cum uerbis siue participiis composita mutant extre-
mam sillabam nominatiui in i correptam uel genitiui L est tamen GK seu K
25 componuntur H 26 ut om. GL *

p. 553. 54 P.

p. 32—34 K.

řifex', 'causa causidicus', 'luctus luctificus', 'cornu cornicen', 'tuba tubicen', 'fides fidicen' ('tibia' 'tibicen' pro 'tibiicen': 'tibia' enim a in i debuit mutare, ut supra dictum est, unde pro duabus i brevibus una longa facta est, quod in alia huiuscemodi compositione non invenies), 'vulnus vulnificus', 'magnus magnificus', 'amplus amplificus', 'fructus fructifer', 'opus opifex', - vel genetivi, ut 'vir viri viripotens', 'par paris parricida', quod vel a 'pari' componitur vel, ut alii, a 'patre': ergo si est a 'pari', r euphoniae causa additur, sin | a 'patre', t in r convertitur; quibusdam tamen a 'parente' videtur esse compositum et pro 'parenticida' per syncopam et commutationem t in r factum 'parricida'. 'lux' 10 quoque 'lucis lucifer', 'flos floris florifer', 'sacer sacri sacrificius', 'frater 34 fratris fraticida', 'soror sororis sororica', 'ars artis artifex'. pauca sunt, quae hanc non servant regulam, ut 'aueps', aves capiens, 'menteps', mente captus, 'augustus' et similia et quae ex duobus nominativis componuntur. sed ea, cum de figuris dicemus, latius tractabimus. 15

O aliquot Italiae civitates teste Plinio non habebant, sed loco eius ponebant u, et maxime Umbri et Tusc. transit o in a, ut 'creo creavi'; in e, 'tutor tutela', 'bonus bene', 'yōv genu', 'πός pes', antiqui 'com- 20 pes' pro 'compos', in quo Aeolis sequimur: illi | enim 'έδόντα' pro 'όδόντα' dicunt. convertitur o etiam in i, 'virgo virginis'; in u, 'tremo tretnui', 'huc illuc' pro 'hoc et illoc' - Virgilius in VIII:

Hoc tunc ignipo[tens] caelo descendit ab alto -
et pleraque, quae apud Graecos nominativum in o[ps] terminant, o in u convertunt apud nos, ut 'Κύρος Cyrus', 'σπονδεῖος spondeus', 'Κύπρος Cy- 25 prus', 'νέλαιος pelagus'. multa praeterea vetustissimi etiam in principa- libus mutabant syllabis, 'gungrum' pro 'gongrum', 'cunchin' pro 'con-

1 lutificus *H* 2 fidis *Rh* fides fidicen *om.*, *ADGL* post fidicen (post tubicen in *ADGL*): fides (fides fidicen sed fidicen expunct. *L*), cuius singulare fidis est (est *om.*, *GK*), unde et (et *om.*, *L*) diminutium (diminutium *L* minutium *A*) fidicula, fidicen (fidicen in litura *K*) add. codd. 3 i *om.* *G* 4 compositione huiuscemodi *L* compositione huiusquemodi *G* 6 DE VOCALI GENETIVI. inscr. *A* genitivi *h. l.* codd. cum *A* 9 tamen *om.* *K* uidetur a parente *GL* 10 sincopat *RH* sincopem *K* sinagogopam *G* et per commutationem *L* et per commutationem *G* 11 quoque *om.* *GL* 13 non seruant hanc *K* non seruant ex conservant corr. *A* seruant *G* auis *GK* [mences] *R m. tert.* (non *r*) *h* mens mentis *RH*
Augustus auctus (*m. tert.*)

14 auctus (del. *m. tert.*) augustus R auctus augustus *A* augur ante augustus in litura *h* augustus *om.* *G* 15 conponuntur *H* [tractabimus] *l* tractemus *GL* 16 DE o. inscr. *A* aliquod *R* ciuitataytes *K* [Plinio] *g* plineo *G* Plin. de dub. serm. fr. IV ap. Lerschium Sprachphilos. der Alten t. II p. 180 sed in loco *GL* 17 o) *R om. rell.* 18 e ut tutor *GLK* tutela] *g* intella *G* ronni *L* roni *R* ronw *G* πός πωc *K* pos *GL* cumpes *A* 19 Aeolis] r aeoles *Rh* eoles *GLK* έδόντα pro οδόντα] 2 cf. Greg. Cor. p. 597 ed. Schaeff. ibique Boissonad, p. 598 Ahrenstun de dial. Aeol. p. 80 odonta pro edunta *H* odonta pro aedunta *R* odonte pro odonto *L* odonte pro odonto *GK* (pro edonto *k*) odonta edunta (ex edonta corr.) *A* pro ex utraque parte lac. Gr. voc. relicta 1 20 O conuertitur *AHL* o *om.* *GK* 21 et *om.* *GLK* Verg. Aen. VIII 423 22 tunc hoc *GLK* huc tum *Pal.* discendit *GK* 23 nomitatinum *A* 24 κιρος *G* syroc *L* cirrus *GK* syrus *L* cyproc in cyrus corr. *R* σπονδαειος *H* κυρος cyprinus *A* cypros cyprius *G* cyprius *KD* 26 syllabis motabant *K* cungrum *GL*

p. 554 P.

p. 34. 35 K.

chain', 'huminem' pro 'hominem' proferentes, 'funte' pro 'fonte', 'frundes' pro 'frondes', unde Lucretius in libro primo:

Angustoque fretu rapidum mare dividit undis,
pro 'fretu'; idem in tertio:

Atque ea nimirum quaecumque Acherunte profundo,
pro 'Acheronte'; in eodem:

Nec Tityon volucres ineunt Acherunte iacentem,
quae tamen a iunioribus repudiata sunt, quasi rustico more dicta.

U quoque multis Italiae populis in usu non erat, sed e contrario o,
nde Romanorum quoque vetustissimi in multis dictionibus loco eius o po-
suisse inveniuntur, 'publicum' pro 'publicum', quod testatur Papirianus
de orthographia, 'polchrum' pro 'pulchrum', 'colpam' pro 'culpam'
didentes et 'Hercoleum' pro 'Herculem'. et maxime digamma antecedente
hoc faciebant, ut 'servos' pro 'servus', 'volgus' pro 'vulgaris', 'Davos'
is pro 'Davus'. Transit u in a, 'veredus veredarius'; in e, 'pondus ponde- 36
| ris', 'deierat' 'peierat' pro 'deiurat' 'pejurat', 'labrum labellum',
'sacrum sacellum', antiqui 'auger' et 'augeratus' pro 'augur' et 'augu-
ratus' dicebant; in i, ut 'cornu cornicen', 'arcus arcitenens', 'fluctus
fluctivagus', 'currus' vel 'cursus' 'curriculus' vel 'curriculum'; in o,
20 'nemus nemoris', 'ebur eboris', 'robur roboris'. ponitur haec eadem li-
tera in Graecis nominibus modo loco ov diphthongi, ut 'Musa' pro 'Μοῦ-
σα', modo pro o correpta, ut 'Homerus' pro Ὅμηρος, pro eadem pro-
ducta, ut 'fur' pro φώρη, sicut e contrario pro βοῦς 'bōs', modo
pro u longa, ut 'μῦς mus', modo pro correpta, πορφύρα purpura'. in
25 plerisque tamen Aeolis secutis hoc facimus: illi enim θουγάτης dicunt pro
congum A congraum K gonger scribiunt etiam ap. Plin. nat. hist. XXXII 11. 53. 148
et in cod. Char. p. 12. 65 P. cf. infra lib. VI § 33 2 lucretius A Lucret. I
720 Lachm. primo libro K 4 Lucret. III 978 5 ne miram GL quaecunque
30 GK acherante pro acheronte profundo K pro acheronte profundo. Idem in H

6 Lucret. III 984 7 tizion G tytyn K acherunta G et ex corr. L 9 DE
v. inscr. A populis om. GL add. l populus add. g e om. K sup. lin. add. k ex L
e contrio A o add. g 10 dictionibus] r diccionibus R 11 poplicum pro
puplicum G paperianus G Papirianus de orthographia] cf. Osannum ad Apulei.
de orthogr. p. 30 sq.: in Cassiodori ex Papiriano excerptis p. 2290 sqq. P. haec non
leguntur 12 orthographia AGLK polerum pro pulerum GL 13 ercoleum pro ercu-
leum AH 14 ut om. GLK 15 transit ex transiti corr. G u R om. rell.

ueraedus H ueraedus ueraedarius (ae utruberque in e corr.) R pondus ponderis L
16 degerat pegerat A 19 cursus uel currus GHk (uel currus om. K) uel

curriculum om. GL add. g siue curriculum add. l 20 ebor R 21 ov] y G uel
oy in mg. g dytongo in dyptongi corr. R diptongo A moyza musa K pro
Μοῦσα] om. HGL pro moyza Rgl 22 humerus K omerus pro omeros G
pro Ὅμηρος om. RHk add. k pro homeros ALr 23 pro om. AH post βοῦς in mg.
add. h boyc pro bos R byc pro bos G uel pro boyce bos g boyc pro bos L pro boyc
bos l 24 ut ^{pro} μῦς μύς H μῦς] mys R pro y (ov l) correpta GLK ut πορ-

φύρα G porpora GL 25 Aeolis] H aeoles rell. sequit K ll'i Rr εονταερ
TH

dicunt pro ενταερ. Rr τονταερ dicunt pro εντηρ A τονταερ pro τυραερ dicunt L
τονταερ pro ενταερ dicunt G ενταερ pro τυραερ H τονταερ pro τυκαερ K

p. 554. 55 P.

p. 35. 36 K.

‘θυγάτηρ’ οὐ corripienes, vel magis ν sono u soliti sunt pronuntiare ideoque ascribunt ο, non ut diphthongum faciant, sed ut sonum ν Aeolicum ostendant, ut:

Καλλιχόρον χθονὸς Οὐρέας θουγάτηρ,

quod nos secuti u modo correptam modo prolluctam habemus, quamvis 5
37 videatur ου diphthongi sonum habere. pro ο quoque ου solent frequenter ponere Graeci, ‘ούρος’ ‘ούλος’ pro ‘ορος’ ‘ολος’, ‘νοῦσος’ ‘νόσος’ di- centes, quod nos frequenter habemus in finalibus maxime syllabis, ut
‘Priamus’, ‘Pylus’, ‘Pelium’, u tamen corripienes. est quando amittit vim tam vocalis quam consonantis, ut cum inter q et aliam vocalem po- 10
nitur, sicut iam commemoravimus, | ut ‘quis’, ‘quoniam’. hoc idem ple- rumque patitur etiam inter g et aliquam vocalem, ut ‘sanguis’, ‘lingua’. s quoque antecedente et sequente a vel e hoc idem saepe fit, ut ‘suadeo’,
‘suavis’, ‘suesco’, ‘suetus’, quod apud Aeolis quoque ν saepe patitur et amittit vim literae in metro, ut *Σάπφω* 15

Ἄλλὰ τυῖδ' ἔλθ' αἴποτα κατέρωτα.

1 inde a voce. οὐ corripienes inc. B ον] om. R add. r y G uel] h ut uel H u] o G oy KLg soliti sunt pronunciare R soliti pronuntiare KLr soliti pro- nunciare A solitos pronuntiare G 2 adscribunt RBHK ascribunt L scribunt ex ascribunt effectum in G diptongon GLK faciant] faciant ibi Hb v in oy mat. K aeolicum K aeolicas L 3 ut: *Καλλιχόρον* ut καλλιχήρον 3 ut καλλιμάρον. χηρον π ut Callimachus καλλιχάρον α Alcman hunc versum tribuit Bentleius ad Callimachi fr. CCLVIII; Alcmani Valckenaerius in Theocr. X idyll. comm. p. 279 C, Corinnae Welckerus ad Alcman. fr. CXXIX p. 83, assentientibus Schneiderino del. Cor. fr. 6, Ahrensius de dial. Aeol. p. 180. Corinnae heteroeis inseruit Bergkius Corinn. fr.

8 poet. lyr. Gr. p. 945 ed. alt. 4 καλλιχορού rell. Gr. h. l. om. H κακίχοροι ε ο ο κανος συρε. ιας εεουτατερ. Rr καλριου. ρερος. κενοσεου. πειρα ιου. κατερ G καλ- αιούχερος ξενοσεού **** τογρατερ L passim ab l refectus, interpret. pulchri minoris hospitalis filia .i. vocatiū qñ p e cor. scribitur add. l καλλιχόρω Schneiderinus κενος B ονόρας sic etiam Welckerus l. l. ειρελας Krelius ω Peira Bentleius l. l. οουγρατερ BΑ οουγρατηρ K θουγάτηρ Ahrensius l. l. p. 186. 278 5 sequit K quam uideatur A 6 ου k γ K pro o] r y pro o R ον] y GLK 7 ονόρος om. B γροσιλος L γροσιλος. pro ονοσολος G οροσογαλος in litura h ορος om. B νυσος pro νοσος L νυσος pro νοσος G pro νοσος K

8 syllabis] literis G litteris L 9 priamus pilus pelium G priamos (ex priamus corr.) u pro ο ut priamus pilus pelium pro pelion u (pro pelion add. b) B pilus A tamen] r enim R 10 tam uocalis vim K ut in litura R 11 iam] etiam GL quis om. GL add. gl quoniam om. K plerunque GL 12 et aliam GL lingua om. K 13 antecedente u et B post fit: ~ hic d. sup. lin. add. b; quo pertinere videntur litterae fere evanidae in ima pag.: (d est quando uim?) u amittit tam uocalis quam consonantis ut om. GLK 14 suesco suauis K aeolis ex aeoles corr. R aeoles L eoles GK v] y R u r 15 amittit G ut om. K οαφφο AG Sapph. fr. 1 v. 5 ed. Neuii cf. Schneiderinus del.

ρ. 290 Bergkium poet. lyr. p. 665 ed. alt. οαφφοαλλατυδελ R οαφφοαλλατο- λελε B οαφφοαλλατυ · d · ea · l πο2 · οατε · ρω · τε · H οαφφο αλλατο · w

d. ελεπωσατερωτα. K οαφφω αλλα τηι, δελτο πιοτια τ' εροτα L add. interpret. sed qid dilta facit que interrogat l αλλα G αλποτα κατέρωτα] Is. Vossius αλποτα κατέρωτα cod. C Hephaest. p. 78 Gaisf. αποτυσατερωτα R αποτισατερωτα BA

p. 555. 56 P.

p. 36. 37 K.

similiter 'πήλυ' disyllabum invenitur apud eosdem, cum *v* non est diphthongus. est quando transit in consonantem *u*, ut 'nauta navita', 'gaudeo gavisus', sicut econtra a consonante transit in vocalem, ut supra diximus, 'caveo cautus', 'solvo solutus', 'volvo volutus', 'faveo fautor'. saepe interponitur inter cl vel cm in Graecis nominibus, ut 'Ηρακλῆς Hercules', 'Ασκληπίος Aesculapius', et antiqui 'Ἀλκμήνη Alcumena', 'Ἀλκμαῖον Alcumaeon'.

In consonantibus quoque multae fiunt similiter commutationes. L tri-VII 38 plicem, ut Plinio videtur, sonum habet: exilem, quando geminatur secundo loco posita, ut 'ille', 'Metellus'; plenum, quando finit nomina vel syllabas et quando aliquam habet ante se in eadem syllaba consonantem, ut 'sol', 'silva', 'flavus', 'clarus'; medium in aliis, ut 'lectum', 'lectus'. transit in *x*, ut 'paulum pauxillum', 'mala maxilla', 'velum vexillum'; in *r*, ut 'tabula taberna'.

M obscurum in extremitate dictionum sonat, ut 'templum', apertum in principio, ut 'magnus', mediocre in mediis, ut 'umbra'. transit in *n*, et maxime d vel c vel t vel q sequentibus, ut 'tantum tantundem', 'idem identidem', 'eorum eorundem', 'num nuncubi' et, ut Plinio placet, 'nunquis', 'nunquam', 'anceps' pro 'amceps'. 'am' enim praespositio f vel c vel q sequentibus in *n* mutat m: 'anfractus', 'ancisus', 'anquiro', vocali vero sequente intercipit b: 'ambitus', 'ambesus', 'ambustus', 'ambages', nec non etiam in 'comburo combustus' idem fit. fina-

amoticatepotā G 1 πελγι r πελγι K pelii R dy syllabum R dyssylabum H dissyllabum A desyllabum K *v*] k y GK 2 consonantem id est u au ut (u eras., gloss. id est uau ad consonantem u pertinet) R consonantem id est uau ut B consonantem idem uau ut A u] uau GLK ΝΑΥΤΑ B 3 gauissus L ut et contra A a in marg. add. g transit hic iterum et in sqq. saepius ex transit corr. G 4 uoluo uolutus add. b faueo fautor uoluo uolutus H 5 interponitur u

inter b uel] et L c et m B ΗΡΚΑΗС R ΗΡΚΑΗС AH ΗΕΡΚΑΗС G ΕΡΚΑΗС K ΗΕΡΚΑΗС ex corr. L iunonis gloria interpr. l 6 hercules RAHK ασκάηπιος H ασκάηπιοс K dure faciens vert. l ΑΛΚΜΗΝΑ AHGLK ΑΛΚΜΕΟΝΑ ΑΚΜΗΝΑ B

7 ΑΛΚΜΗΩΝ RAH ΑΛΚΜΕΩΝ B ΑΛΚΜΗΝ G ΑΛΚΜΗΝ L ΑΛΚΜΗΝEN alkuumenon dicebant K Alcumaeon) 'viebnehr Alcumaeo' Ritschelius mus. phil. VIII 476 8 IN QVI-

BVS CON TRAN IN SEMIVO² SED PRIM¹ DE TRIP¹ VIRTUT^E · L · inscr. A De semiuocalibus in mg. g quoque] ** L multae] r mutae R Plin. dub. serm. fr. I p. 180 ap. Lerschium l. l. 10 metallus K 12 lectus lectum GL lectus lecta lectum b 13 uixillum L 15 DE M. A dictionum] r dictionum R apertum. In principio B 16 principio A mediocre L n maximae K 17 d c uel q uel t (uel t add. k) Kk ut om. L tandem post tantundem: tam tandem add. LK f. recte 18 eorum om. BH add. h num om. RBAHK Plin. dub. serm. fr. II ap. Lerschium l. l. p. 180 placet add. k 19 nunquis nunquam ex numquis nūquam corr. R nunquam nunquis K numquam] om. L nunquam post ambiceps collocat G nunquis in nūquis corr. ibidem repetit L anceps] g anceps G amceps plerique

codd. Krehlii, edd. praeter Putschianam ambiceps libri mei (ambiceps H), Zwic. I Erl. 2 Krehlii, Putschius authiceps Heideb. teste Krehlio (?) 20 mutant H Ut anfractus B 21 incipit A ambesus K 22 cōbustus b combustus B combustus A.

p. 556 P.

p. 37. 38 K.

lis dictionis subtrahitur m in metro plerumque, si a vocali incipit sequens dictio, ut:

Illum exspirantem transfixo pectore flamas,
vetustissimi tamen non semper eam subtrahebant; Ennius in X annalium:
Insigneita fere' tum milia militum octo
Duxit dilectos bellum tolerare potentes.

39 N quoque plenior in primis sonat et in ultimis partibus syllabarum, ut 'nomen', 'stamen', exilior in mediis, ut 'amnis', 'damnum'. transit in g, ut 'ignosco', 'ignavus', 'ignotus', 'ignarus', 'ignominia', 'cognosco', 'cognatus'; potest tamen in quibusdam eorum etiam per concisionem adempta videri n, quia in simplicibus quoque potest inveniri per adiectionem g, ut 'gnatos', 'gnarus'. sequente g vel c, pro ea g scribunt Graeci et quidam tamen vetustissimi auctores Romanorum euphoniae causa bene hoc facientes, ut 'Agchises', 'agceps', 'aggulus', 'aggens', quod ostendit Varro in primo de origine linguae Latinae his verbis: ut Ion 15 scribit, quinta vicesima est litera, quam vocant agma, cuius forma nulla est et vox communis est Graecis et Latinis, ut his verbis: 'aggulus', 'aggens', 'aggilla', 'iggerunt'. in eiusmodi Graeci et Accius noster bina g scribunt, alii n et g, quod in hoc veritatem videre facile non est. similiter 20 'agceps', 'agcora'. transit n etiam in l, ut 'unus ullus, nullus', 'vinum villum', 'catena catella', 'bonus bellus', 'catinum catillum'; simi-

1 dictionis] & dictionis R subtrahit A incipiat K Verg. Aen. I 43 3 expirantem] g exspirantem G Rom. flammis H 4 Veteres K detrahebant K Enn. ann. lib. X v. 23 sq. p. 139 E. S. fr. IV p. 51. LXVIII sq. Vahl. annali K 5 insigneita Vahlenius insignata RBAK 6 dux A dilectos] g delectos RBAH dilectus GLK tollerare GK 7 DE N. A in primis plenior G sonat syllabis et B 8 stamen ex stammen corr. A ut om. AH damnum] r dampnum R

9 g ut add. k ignosco K ignotus om. GL add. g 10 adepmta R 12 Et sequente Bar 13 tamen] etiam cont. Ritschelius mon. epigr. tria p. 24 uetussum A autores K bene f. nempe Ritschelius l. l., quod non probare se talen scriptaram ostendat Priscianus lib. II § 8: at isto loco usum tantum cotidianum enarrare, non de eo iudicium ferre mihi videtur grammaticus hoc bene BA 14 agceps K post aggulus aggens voce. a quod ostendit usque ad alterum aggulus aggens om. A 15 Varro] cf. Ritschelius ll. cum maxime laudandis latinae linguae L post his uerbis voce. ut Ion usque ad alt. his uerbis om. RBH edd. add. r; ex L prinus ed. Iac. Gronovius in epis-tolis Livianis p. 20 (in Liv. Drakenb. XV 1 p. 245 sq. ed. Stuttg.), cf. praeterea Spen-gelium in ed. Varr. de l. L. p. 7 Muellerum ed. suae p. 261 Ritschelium de disc. libris Varr. p. 24 sqq. mus. phil. VI p. 529 sqq. mon. epigr. tria l. l., qui recte perspexit haec omnia usque ad voc. agcora ad Varronem pertinere, praeante vetere quodam in cod. Darmstad. 204 commentatore, qui ad voc. agceps agcora 'adhuc' inquit 'sunt uerba uar-ronis continuata, non enim priscianus ex sua parte diceret similiter agceps agcora.'

Ion] Chius sc., v. Schneiderinum mus. phil. VII p. 463 sq. 16 scripsit r uicesima quinta r nigesima ex uicesima corr. g uicissima K littera est r

17 nulla, set uox Ritschelius mon. tria l. l. ut om. r 18 his in uerbis r aggula G uel aggilla g aggilla K aggulla L 19 huiuscemodi GL huius-modi K actius H de his Atti studiis cf. Ritschelium mon. tria p. 22 sqq.

binam GLK g] b gg Bg .n.g. G 20 non facile L ueritatem facile uidere est, in illo non est Ritschelius mon. tria l. l. 21 etiam n B ut om. K nullus om. GLK 22 bonus bellus catinum catillum] catinum (catenum G) catellum

p. 556. 57 P.

liter 'collega', 'colligo', 'illido', 'collido'. transit in m, sequentibus b vel m vel p, auctore Plinio et Papiriano et Probo, ut 'imbibo', 'imbellis', 'imbutus', 'immineo', 'immitto', 'immotus', 'improbus', 'imperator', 'impello', similiter in Graecis nominibus neutrnis in *ov* desinentibus, 'Παλλάδιον Palladium', 'Πήλιον Pelium'. transit etiam in r, ut 'corigo', 'corrumpo', 'irrito'. hanc autem mutationem sciendum natu- 40 rali quadam fieri vocis ratione propter celeriorem motum linguae labrorumque ad vicinos facilius transeuntium pulsus. transit supra dicta consonans n etiam in s: 'scindo scissus', 'findo fissus'; in t: 'canis catulus, catel- 10 lus'; in c: 'ecquid' pro 'enquid'. expellitur a Graecis in *ov* desinentibus, cum in Latinam transeunt formam, ut 'Demipho', 'Simo', 'leo', 'draco', sicut contra additur || Latinis nominibus in o desinentibus apud Graecos, ut 'Κικέρων', 'Κάτων' pro 'Cicero', 'Cato'. transit etiam in u consonantem, ut 'sino | sivi', 'sterno stravi'.

15 R sine aspiratione ponitur in Latinis, in Graecis vero principalis vel geminata in media dictione aspiratur, ut 'rhetor', 'Rhenus', 'Rhodus', 'Pyrrhus', 'Tyrrhenus', 'Orrhoena', pro quo nunc 'Osrhoena' dicentes aspirationem antiquae servant scripturae. transit in l: 'niger nigellus', 'umbra umbella'; in s: 'arbos' pro 'arbor', 'odos' pro 'odor' - Plautus 20 in captivis:

Quorum odos subbasilicanos omnes †adegit in forum -,
'verror versus'; in duas s: 'uro ussi', 'gero gessi'; in u consonantem:
'tero trivi', 'sero sevi'; in n: 'aeneus' pro 'aereus'.

bonus bellus GL catillum] catillus B 2 autore H et plinio et BGL Plin. serm. dub. fr. III p. 180 Lersch. paperiano GK papyriano H v. Papir. ap. Cassiod. de orthogr. p. 2293 P. Probo] Berytio cf. ann. ad lib. V § 45; v. tamen Osannum Beitr. II 210 imbi+o (b) B 3 immitto] g immito G imperator impello add. r 4 in ante ov om. RBA in on GLK 5 ut palladion K Ηλίον] r παλιον R πελιον K pellon

L 6 corgigo A sciendum est GLK 7 caeleriore H laborumque H
8 facilior H transiuntium K 9 scindo scissus] r sciendo scissum R scissus
L fissus L fissus.. In B 10 *ov*] 2 on RBAH on GLK lacuna in 1 disinentibus GK saepissime et sic et dissinere, aliquotiens etiam dessinere libri, praesertim GLK

12 draco ex drago corr. R 13 ut om. GLK κικερον B κυκερον θατον R κυκερων katon H kiceron. katon A ciceron eton GLK 14 ut om. L 15 de r inscr. A principalia sitte prime ut geminata in ras. B 16 rhetor] rg rhetor R

rhetor G 17 Pyrrhus] r pyrrus R phirrus G pirrhus K phirrhus L Tyrrhenus]
r tyrenus R thirrenus L terrhenus B orrhena RBG horrhena H orrhea L
qua HLK orrhena GLr orrhena g orrhena similiter proprium B 18 aspirationem * post R antique B atique H seruat B 1 ut niger GLK 19 Plaut. capt. 815 (III 2, 35) odus KL odor k 21 sub basilica nos RB sub bassilica nos GK subbasilica .no⁸ H adegit] sic Prisc. libri omnes abegit Vet. cum parte librorum Plautinorum, abigit al.: abegit recte se habere 'et mihi Fleckeisenus persuasit et aliis olim probabit' - sunt verba Ribbeckii trag. Lat. p. VIII cf. p. IX

22 uerro L uersor R uersor G ueror B ss K

p. 58. 39 K.

p. 557 P.

p. 39. 40 K.

S in metro apud vetustissimos vim suam frequenter amittit. Virgilius in XI:

Ponite spes sibi quisque.

Idem in XII:

Inter se coisse virosque discernere ferro.

'ne' autem coniunctione sequente cum apostropho penitus tollitur, ut
41 'viden', 'satin', 'vin' pro 'videsne', 'satisne', 'visne'. nec non etiam
in Graecis nominibus as vel es terminantibus plerumque tollitur; cum sint
primaे declinationis, ut 'Geta', 'Byrrhia', 'Phaedria', 'Chaerea', 'poeta',
'sophista' quoque, 'Scytha', 'citharista', in quibus etiam e producta in 10
a correptam convertitur. transit haec eadem in m, ut 'rursum' pro 'rur-
sus', 'dimminuo' pro 'disminuo'. | Terentius in adelphis:

Dimminuetur tibi cerebrum.

in n mutatur s: 'sanguis sanguinis'; in r: 'flos floris', 'ius iuris', 'census' 'curriculus' vel 'curriculum'; in x: 'Ajax' pro 'Αἴας' et 'pistrix' 15 pro 'πλοτροκίς', in quo sequimur Doris: illi enim 'οὐρεῖς' dicunt pro 'οὐρεῖς'; in d: 'custos custodis', 'pes pedis', 'praeses praesidisi', 'palus paludis'; in t: 'nepos nepotis', 'virtus virtutis', 'Sannis Samnitis'; in u conso-
42 nantem: 'bos bovis'. saepe pro aspiratione ponitur in his dictionibus, quas a Graecis sumpsimus, ut 'semis', 'sex', 'septem', 'se', 'sal': nam 20 'ημισυ', 'ξεῖν', 'Ἐπτά', 'ξεῖν', 'αἴας' apud illos aspirationem habent in prin-

I DE s. inscr. A apud H uetussimos A antiquissimos K frequenter uim suam
G frequenter add. h ut virgilium GLK Verg. Aen. XI 309 2 in XI om.
BAH 4 Item A Verg. Aen. XII 709 5 se ex si corr. Pal. coisse]

Med. m. alt. coisse RrGL coisse BAK colisse Med. m. pr. coisse Rom. coisse Pal. uirosque ex uirosquae corr. R [uirosque discernere] uiros et decernere HGK Heidelb., sic et ex corr. L cum Med. Rom. Pal. m. alt.: 'posterioris' teste Servius ad Verg. l. l. uiros et cernere Pal. m. pr. Sen. ep. 58 Serv. l. l. : in Ver. in hoc ipso voc. lac. 6 coniunctione in coniunctione corr. R paenitus H penitus. S. tol-

litur *B* ut uiden** saten** vint** in ras. *B* 7 saten *H* 8 plerunque *GL*

9 Geta] *r* getha *R* byrrha *RH* byrrhya *B* birria *L* voc. cherea *per uiduā sup.*
lin. interpr. k 10 quoque *om. K* scitha *RAGLK* cytarista *R* cytharista *BK*
chitharista G *e* *es AHL* producta *es K* 11 transit et iam haec *GLK*
eadem. s. in B pro rursus] prorsus *B* 12 diminuo] *r* diminuo *Ra Ter.*
ad. IIII 2, 32 adētis A 13 diminuitur (*sic Bemb. diminuitur Bas.*) tibi qui-
dem iam cerebrum Terentius diminuitur] r diminuitur R diminuitur GL *tib A*
cerebrum tibi GLK cerebrum ex celerum corr. h cerebrum sensus (sensus in

litura) B 14 mutatur s] om. *L* ut *GK* ut flos *K* 15 curriculos *A* uel curri-
culum *om.* *GL add. g* *AIAX B* pro aias *BKL* 16 πτερως] *Hr* pistris rell. se-
quitur *A* *Doris* r dores *RAK* δρυνξ] *opniꝝ K* orniꝝ *G* ornix *L* pro ornis dicunt *G*

wpnic R ornis L 17 ut custos *K custor H* pales *R* 19 dictionibus) r dictio-
ciosibus *R similiter kaepe in sgg. corr.* 20 quas acrecis *A* assumptissimus *K*

se] α se si libri si ex lib. XIII § 24 illatum videtur (v. infra) sal]
sal uel sāi K sco G 21 ΗΜΙC εz επταευα R ΗΜΙC ή ΗΠΤΑ R. I. ΑΑΓ
ΗΜΙC Τ Σ. επτα A sup. lin. ΗΠΤI. ΠΛ. add. a ΗΜΙC θεζα θεπτα ΒΕΛΛΑC (in mg.
ΗΜΙC) ea K ΗΜΙC ή ΗΠΤΑ ea G et sic serie in littera (ΗΜΙC Τ Σ. ΕΠΤΑ Ζες) L
ΗΜΙC ή ηπτα λογικα / hemis hex hente be hi (he heli 2) hole 1 2 3

p. 557. 58 p.

cipio. adeo autem cognatio est huic literae [id est s] cum aspiratione, quod pro ea in quibusdam dictionibus solebant Boeotis h ponere, ‘muha’ pro ‘musa’ dicentes. huic praeponitur p et loco ψ Graecae fungitur, pro qua || Claudio Caesar antisigma ωc hac figura scribi voluit. sed nulli ausi sunt antiquam scripturam mutare, quamvis non sine ratione haec quoque duplex a Graecis addita videatur, nam multo molliorem et volubiliorem sonum habet ψ quam ps vel bs. hae tamen, id est bs, non alias debent poni pro ψ, hoc est in eadem syllaba coniunctae, nisi in fine nominativi, cuius genitivus in his desinit, ut ‘urbs urbis’, ‘caelebs caelibus’, ‘Arabs Arabis’. sicut ergo ψ melius sonat, sic x etiam quam gs vel cs. et x quidem assumpsimus, ψ autem non; sed quantum expeditior | est ψ quam ps, tantum ps quam bs, ideoque non irrationaliter plerisque videtur loco ψ ps debere scribi, quod de ordine literarum docentes plenius tractabimus.

X duplex modo pro cs modo pro gs accipitur, ut ‘apex apicis’, VIII 43 15 ‘grex gregis’. transit tamen etiam in u consonantem, ut ‘nix nivis’ nec non in ct, ut ‘nox noctis’, ‘supellex supellestis’, sed haec contra regulam declinari videntur. subit etiam loco aspirationis, ut ‘veho vesi’, ‘traho traxi’; vertitur in f, ut ‘efficio’ ‘effero.’ et sciendum, quod, quotienscumque ‘ex’ praepositio praeponitur composita dictionibus a voca- 20 libus incipientibus vel ab his quattuor consonantibus, hoc est c p t s, integra manet, ut ‘exaro’, ‘exeo’, ‘exigo’, ‘exoleo’, ‘exuro’, ‘executio’, ‘expeto’, ‘extraho’, ‘exsequor’, ‘exspes’, in quo videmur contra Graeco- rum facere consuetudinem. illi enim s sequente numquam x praeponunt, sed k pro ea, ut ‘Ἐκστασις’. melius ergo nos quoque x solam ponimus, 25 quae locum obtinet cs, cuius rationem non solum ipse sonus aurium iudi-

ημιστ] B (cf. lib. XIII § 25) et sic coni. Fischerus ad Veller. I 247, Giesius dial. Aeol. p. 246 ήμισις h ήμισις s. ήμισις in ras. H ήμισις B ήμισις ex lib. XIII § 24 in libros illatum videtur: si enim, quod ei respondet in exemplis Latinis a Prisc. allatis coll. lib. XIII § 7. 24 locum habere neguit: utrumque igitur voc. quamvis patronum nactum Krethii censorem Ienensem in I. A. L. Z. 1822 n. 236 p. 429 cum α delendum est. ήμισις certe in H sup. lin. add. ni f. h. si quis γ in RK iustae lectionis vestigia servare putet, is h. l. οὐδε scriperit, si supra in sui commutato ήμισις B ol. κρι Putech. Kreth. ήμισις H 2 Boeotis] r et in littera B boeotiae RG boetii KL alias Prisc. more consueto Boeoti id est pro s ante h add. libri sc. gloss. ad pro ea loco suo motum 3 Huic s A psi post ψ add. Ar fungitur] fungitur L ponitur K

4 caessar G antisima R antisimma BKr antissimma G antisima L ωc] r ωc RAH
 x ωc B c Schneiderus Elementarl. p. 5 sq. not. uolui B 5 aussi K haec]
 hoc B haec ψ a quoque om. H 6 uidetur K molto A 7 sonitum BA
 HL p et s uel b et s A b et s A 9 arabs bis celebs bis K celebs L
 11 asumpsimus R adumpsimus B quam p et s A 12 ideo L irrationaliter BAHK 13 dicentes b 14 ωc x. inscr. A 16 suppellex supellestis BGLK supellestis H haec] r hae R 17 ut om. A ueho uehis uexi H
 18 trahxi K 19 composita RH compositis g compositis h 20 quatuor K in-
 tigra G 22 expectio Kg exequor RA exspes om. K facere contra consue-
 tudinem graecorum GL 23 s] c H s L 24 k] rk c RBAHK ut insertum in B

ecceacis K ergo] enim K ponimus] b ponemus BK ponemus H ponamus
 L 25 optinet BAHGLK iuditio AH

GRAMMATICI LATINI II.

p. 40. 41 K.

p. 588. 59 P.

p. 41. 42 K.

cio possit reddere, sed etiam hoc, quod geminari s aliqua consonante antecedente minime potest: geminari autem videtur post consonantem, si x antecedente, quae loco cs fungitur, ipsa consequatur, ut 'exsequiae' 'exsequor'. quod si liceret, licebat etiam post bs vel ps, quas loco ψ duplicitis accipimus, addere s, ut diceremus 'obssessus', 'abssectus', quod 5 minime licet: | numquam enim nec s nec alia consonans geminari potest, ut diximus, alia antecedente consonante.

44 Nunc de multis dicamus. || B transit in c, ut 'occurro', 'succurro'; in f: 'officio', 'sufficio', 'suffio'; in g: 'suggero'; in m: 'summitto', 'globus glomus'; in p: 'suppono'; in r: 'surripi', 'arripi'; in s: 'iubeo iussi'. nam 'suscipio', 'sustuli' a 'susum' vel 'sursum' adverbio composita sunt, unde 'subtinnio' et 'subcumbo' non mutaverunt h in s. 'suspicio' quoque et 'suspicio' a 'susum' vel 'sursum' componuntur, sed abiciunt unam s, quia non potest duplicari consonans alia subsequente consonante, quomodo nec antecedente, nisi sit muta ante liquidam, ut 15 'supplex', 'suffragor', 'sufflo', 'effluo', 'effringo', quomodo et apud Graecos 'συγγνώμη', 'φθέγγω'.

C transit in u consonantem: 'quiesco quievi', 'pasco pavi', 'ascisco ascivi'; in x: 'dico dixi', 'duco duxi', 'noceo noxa noxius'; in s: 'parco parsi' et 'pepercī' dicitur; in g antecedente n: 'quadringtona', 'quingenta', 'septingenta', 'ango' quoque pro 'ancho'. et notandum, quod ante hanc solam mutam finalem inveniuntur longae vocales, ut 'hōc', 'hāc', 'sīc', 'hīc' adverbium; nam ante t, si qua inveniantur, per concisionem hoc evenit, ut 'audit', 'munit', 'fumāt' pro 'audivit', 'munivit', 'fumavit'. nec non post s posita transit aliquando in t vel assumit eam, 25 ut 'irascor iratus', 'nanciscor nactus', 'paciscor pactus', 'nascor natus.'

1 posit L aliqua] alia GLK antecedente] r cedente R 2 post consonantem uidetur K si om. GLK 3 c et s BAHGL fungitur GL ipsa K exequiae ex exequiae effecit r exquor ex exsor ni s. effecit r exsecor A 5 accepimus H s add. r obssessus] rg obssessus G obssessus B obssessus R absectus] r absectus R absecutus K 6 nec et s LK 7 ut diximus] r ut dicimus R om. AGLK consonante antecedente K consonante. B. Nunc B 8 DE MVTIS IN QVIBVS CONSONANTES TRANSEVNT SED PRIMVM DE B INCIPIT. A De mutarum transitu L dicemus K 9 sufflo om. H ut suggero K ut summitto K summitto] g summitto G 10 ut suppono K ut surripi K ut iubeo K 11 iusi L suspicio A susum] sum A 12 comsita K subtinnio] g subtinneo G subcumbo] r subcambo R succumbo Bh 13 susum] sussum K sussum aduerbio componuntur H 14 abiiciunt GK post s: non dicimus suspicio sed suspicio inculcavit b 15 niasi G 16 suffrago L suffragator A sufflo efflo effluo (efflo fere eras.) G sufflo efflo efflo K sufflo effluo] r suffluluo R et om. G 17 ΣΥΤΝΩΜΗ R ΣΥΤΤΝΩΜΗ R Β ΟΥΓΝΩΜΗ K φεετμα R φεεπμα K 18 DE C. inscr. A pascho A adscisco adsciui RBHK 20 et pepercī dicitur om. K quingenta septingenta] l septingenta quingenta GLK 21 quoque om. A anco AGLK notandum est quod BAHG 22 solam hanc L muta A longuae GL 23 aduerbium hic L aduerbia Gk inuenia^Ntur Rr inueniuntur GLK inneniatur BH per] r pro R 24 uenit R 25 post] pot ~ G post ~ g assumit] r adsumit BH assumit R 26 nasciscor in nanciscor corr. R

p. 339. 60 P.

p. 42—44 K.

D transit in c, ut 'accidit', 'quicquam'; in g: 'aggero'; in l: 45
 'allido'; in p: 'appono'; in r: 'arrideo', 'meridies'; antiquissimi vero
 pro 'ad' frequentissime 'ar' ponebant: 'arvenas', 'arventores', 'arvo-
 tos', 'arfines', 'arvolare', 'arfari' dicentes pro 'advenas', 'adventores',
 'advocatos', 'adfinis', 'advolare', 'adfasri', unde ostenditur recte 'ar-
 cesso' dici ab 'arcio' verbo, quod nunc 'accio' dicimus, quod est ex 'ad'
 et 'cio' compositum; 'arger' quoque dicebant pro 'agger'. transit etiam
 in s: 'assideo', 'rado rasi', 'suadeo suasi'; in duas quoque s, ut 'cedo
 cessi', 'fodio fossus'; in t: 'attinet', 'attingo', 'attamino'. haec eadem
 tamen frequenter interponitur compositis hiatus causa prohibendi, ut 'red-
 igo', 'redarguo', 'prodest'; subtrahitur etiam, cum se[ll]quens syllaba ab
 s et alia consonante incipit, ut 'aspiro', 'aspicio', 'ascendo', 'asto'.

F multis modis muta magis ostenditur, cum pro p et aspiratione, quae 46
 similiter muta est, accipitur, de quo sufficienter superius diximus, quam
 quam antiqui Romanorum Aeolis sequentes loco aspirationis eam ponebant,
 effugientes ipsi quoque aspirationem, et maxime cum consonante recusa-
 bant eam proferre in Latino sermone. habebat autem haec f litera hunc
 sonum, quem nunc habet u loco consonantis posita, unde antiqui 'af' pro
 'ab' scribere solebant; sed quia non potest 'vau', id est digamma, in fine
 syllabae inveniri, ideo mutata est in b. 'siflum' quoque pro 'sibilum'
 teste Nonio Marcello | de doctorum in dagine dicebant.

G transit in s: 'spargo sparsi', 'mergo mersi'; in x: 'rego rex', 47
 'pingo pinxi'; in ct: 'agor actus', 'legor lectus', 'pingor pictus'.

H literam non esse ostendimus; sed notam aspirationis, quam Grae-
 25 corum antiquissimi similiter ut Latini in versu scribebant: nunc autem di-
 viserunt et dextram eius partem supra literam ponentes psiles notam ha-
 bent, quam Remmius Palaemon exilem, Grillius vero ad Virgi-

*nactus (n) B paciscor pactus nascor natus] om. GL nascor natus paciscor pactus
 BH paciscor pactus suo loco, nascor natus ante nasciscor add. l 1 de d. inscr. A
 aggero] r aggeo R 3 ad. ar. frequenter GL ponebant ar L 4 arfari —
 adfari] adfari R in arfari mut., dicentes — adfari add. r dicentes om. K 6 artio*

*H verbo] a uerbum A accio^o B actio H 7 et cio compositum] b *** B
 compositum G compositum H 8 assideo ex assidio corr, K rasi ex rassi
 corr. G suadeo suassi rado rassi K quoque add. sup. lin. K 9 fodior b
 attingo] g attingo GL 10 frequenter tamen K interponitur frequenter GL
 in compositis K compositis H 11 etiam consequens A 13 de f. inscr. A aspira-
 tione ponitur quae similiter muta (muta g) accipitur GLK 14 diximus superius GL*

*15 Aeolis] r aeoles RAK eoles GL 16 quoque ipsi GL maximae K
 recusabant] g recusabant GLK 17 in latino proferre GLK autem litera (F
 ni f.) H F sup. lin. add. A ad marg. h haec f litera om. K ad mg. add. k
 18 antiqui] r antiqui romanorum R af] r ** R 19 id] hoc K 20 mutata est*

*F. in B. B siflum (i?) R quoque om. GL post sibilum: dicebant erasum
 in B 21 Non. Marc. s. v. siflare p. 531, 2 M. dicebant suo l. extat in B
 22 ut spargo Ar 23 pinguo L pinguor L pinctus in pictus corr. K 24 de*

*n. inscr. A 25 similiter om. K autem] eam G 26 dexteram AHGLK
 partem eius B supra s. litteram B + sup. lin. add. a, ibidem et ad mg. b
 27 qua A remnius L palemon B palemon A. de Remnio v. Suet. de ill. gr.
 c. 23 coll. Baehrio in Pauly encycl. V 1068, Graefenhano in hist. phil. III 72 sq.*

Grillius] cf. Suringarium hist. schol. Lat. II 230 sq. Graefenhanius l. l. p. 131, qui

lum de accentibus scribens levem nominat, sinistram autem contrariae aspirationis, quam Grillius flatilem vocat.

K supervacua est, ut supra diximus: quae quamvis scribatur, nullam aliam vim habet quam c.

48 De q quoque sufficienter supra tractatum est, quae nisi eandem vim haberet quam c, numquam in principiis infinitorum vel interrogativorum quorundam nominum posita per obliquos casus in illam transiret, ut 'quis cuius cui'. similiter a verbis q habentibus in quibusdam participiis in c transfertur, ut 'sequor secutus', 'loquor locutus'. transit in s, ut 'torqueo torsi', sicut et c, 'parco parsi'. similiter abicit n in praeterito, ut 'linquo liqui', | ut 'vinco vici'. transit etiam in x, ut 'coquo coxi', ut 'duco duxi'. apud antiquos frequentissime loco 'cu' syllabae 'quu' ponebatur et e contrario, ut 'arquus', 'coquus', 'oquulus' pro 'arcus', 'cucus', 'oculus', 'quum' pro 'cum', 'quur' pro 'cur'.

49 T transit in s: 'verto versus', 'concutio concussus', 'οστα' Graecum 15 'ossa'; c vero antecedente || in x: 'pecto pexui', 'flecto flexi'.

Y et z in Graecis tantummodo ponuntur dictionibus, quamvis in multis veteres haec quoque mutasse inveniantur et pro u, pro ξ vero, quod pro sd coniunctis accipitur, s vel ss vel d posuisse, ut 'fuga', 'murra' pro φυγη, μύρρα, 'Saguntum', 'massa' pro Ζάκυνθος, μᾶρα, 'odor' quoque ἀπὸ τοῦ ὄξειν, 'Sethus' pro Ζηθος dicentes et 'Medentius' pro 'Mezentius'. ergo 'corylus' et 'lympfa' ex ipsa scriptura a Graecis sumpta non est dubium, cum per u scribantur, ἀπὸ τοῦ καρπού κατ

praeceptorem Vergiliū Grillum fuisse in animum sibi induxit. eiusdem in Cic. de invent. libros commentum in cod. quodam bibl. Bambergensis nuper repperit Halmius, cf. Linsmayerum in Halmii anal. Tull. II p. 1, quae erit 'Rethorica Grilli', qua in expositione in Valerium Maximum conscribenda usus est Fr. Dionysius de Burgo, v. Endlicherum catal. codd. Lat. bibl. Vind. n. CLXXVII grylliis H

1 accentibus] r accentibus RALK accendentibus H sinistram] + sup. lin. add. A sup. lin. et ad mg. b contrariae illi aspirationis dasiam quam edd. ab α ad

Putschium 2 fatilem Rr 3 DE K. ET Q. A 4 uim aliam G 5 DE Q. Q quoque A tractum H est add. k quae] r quid R eundem G 6 principio H infinitiuum AH 7 quorundam G illam A 8 cui qui K 10 ut parco GLK post parsi: et peperi Kl abiicit GLK sicut et c post praeterito repetit B 11 ut linquo GLK ut om. HK vici] r uinci R ut om. H sicut K ut c. coquo BA 12 quu loco cu syllabae G ponebatur loco cu sit-

labae quu L quu] qu R q. u. A Q H q & u B 13 et ex L ut arquus acus

qv oculus Rr oculus B 14 qum R quom BL qur Rr quor B cur dicebant K 15 DE T. A ut uerto GLK uerte H concusus LK oceo in ocea corr. R 16 antecedente t in R antecedente transit in B ut pecto GLK flexui L 17 DE Y ET Z. A 18 inueniuntur ex inueniuntur corr. A inueniuntur L et] ut L 19 pro om. G pro sd uel ss L nel ss] r om. R rell. possuisse K 20 φτα AHr sacustum GL ZAKINEOC G 21 ANTO B τοι] G οζειν H ζεωσ GLK medientius RHK 22 pro mezentioc

G pro mezentius K pro mezentius L corylus] rb cyrillus R corillus G coryllus Bg

cyrillus K a om. GL 23 sumpa G scribantur ex scribuntur corr. B

p. 561 P.

τοῦν τύμπην. solebant enim vetustissimi Graecorum 1 pro n scribere, unde 'quinquaginta' quoque numeri signum, quod illi per n scribunt, nos per l more illorum antiquissimo scribimus.

p. 45—47 K.

DE ORDINE LITERARVM.

5 Ordo quoque accidit literis, qui quamvis in syllabis dinoscitur, ta- VIII 50 men, quia coniunctus esse videtur | cum potestate elementorum, non absurdum puto ei nunc illum subiungere.

Sunt igitur vocales praepositiae alii vocalibus subsequentibus in eisdem syllabis a e o, subiunctivae e u, ut ae au eu oe. i quoque apud antiquos post e ponebatur et ei diphthongum faciebat, quam pro omni i longa scribebant more antiquo Graecorum. invenitur haec eadem i post v in Graecis nominibus, ut *"Ἀρπυια"*: nam v diphthongus est.

Sunt igitur diphthongi, quibus nunc utimur, quatuor. diphthongi autem dicuntur, quod binos phthongos, hoc est voces, comprehendunt. nam singulae vocales suas voces habent et ae, quando a poetis per diaeresin profertur, secundum Graecos per a et i sribitur, ut 'aulai', 'pictai' pro 'aulae' et 'pictae'. Virgilius in III:

Aulai medio libabant pocula Bacchi,

idem in VIII:

20 Dives equum, dives pictai vestis et auri.

in Graecis vero, quotiens huiuscmodi fiat apud nos diaeresis paenultimae | syllabae, i pro duplice consonante accipitur, ut 'Maīa Maia', 'Aīas

τοῦν τούον R καρύον] om. A κορυον R καρυαον τ καρυ^νον K καρυ^να G καριως G καρυως H καλ] apo in littera H 1 ΝΙΜΦΗ K ΝΙΜΦΥ G

ΝΙΜΦΥ g ueteres K 1] λ L λ pro n K 2 quinquaginta G per n K
 3 nos per] r nos quoque per RGL more] r mere R antiquissimo(s) B
 4 DE ORDINE LITTERARVM SED PRIMVM DE PREPOSITIVIS VOCALIBVS A 5 qui in mg. add.
 h dinoscitur in syllabis R dignoscitur A 6 absurdum GK 7 illum ordinem
 subiungere GL subiungire K 8 praepositae K sequentibus A eisdem]
 r hisdem RGL isdem K 9 subiunctivae K e u om. A e et u B ae. oe.
 eu. au. G ae. au. eu. oe. eu. A eu. eo. ei R eu. oe. (ei del. et ascr.: alter non ha-
 buit) r ae. oe. au. ci. L 10 antiquos] latinorum sup. lin. add. r dyptongon H

faciebat L 11 longua i K longua GL longam B scribebant] ponebant

GLK antiquorum K gregorum B Invenitur] r Inventor R 12 arpia R
 APPYIA B 13 quatuor] u. GK quinque BL 14 phthongos RBAHK ptongos GL
 comprehendunt AH comprehendunt B 15 ae diptongus GLK per diariisin pro-
 fertur a poetis GL a poetis per diariisin profertur l per] p R diheresis B die-
 resis H diariisin K 16 secundum]. Sed A aulae et pictae] b aulac pictae BG
 LK 17 Verg. Aen. III 354 (deficit Rom.) in III] om. H in sup. lin. add. h in
 III li K 18 aulai in medio Rbh Krehlii nonnulli aulai medio r cum rell., Med.
 Pal. cf. lib. VII § 3 lib. XVII § 8 pocula] r procula R bachi RBHLK
 19 Verg. Aen. VIII 26 VIII BG 20 equum] r eaquum R *equum (a) B equum G
 ecum Pal. picta Med. picta (i) Pal. picta Rom. 21 q̄tiens G quotiens in
 huiuscmodi k apud H diheresis RBA diariisis GL diariisis K paenultimae
 GH penultimae ex penultimae corr. L 22 Maīa Maia Aīas Aīax] l MAHA maia
 AīAC aiāx L MAHA. maīas. AīAē. aiāx G maia maia AīAC aiāx K maia. ma-i-a aiā

51 Ajax. transit in i productam, ut 'quaero inquiro, exquo' - quamvis 'exquaero' Plautus dixit in aulularia:

I intro, exquaere, sitne ita ut ego praedico -
 'laedo illido', 'caedo occido'. ponitur pro e longa, ut 'scaena' pro || 'σκηνή', et pro a, ut 'Aesculapius' pro 'Ασκληπιός', in quo Aeolis sequimur: illi enim 'νύμφαις' pro 'νύμφας' et 'φαῖτιν' pro 'φαστίν' dicunt. invenitur tamen haec diphthongus in media dictione correpta tunc, quando compositae dictiois antecedentis in fine est sequente vocali, ut 'praestustus'. Virgilius in VII.:

Stipitibus duris agitur sudibusve praestustis. 10

Homerus:

'Ανιπτόποδες χαματεῦνται.

sic etiam longae vocales solent corripi, ut 'dehisco'. Virgilius in V.:

Infindunt pariter sulcos totumque dehiscit

Convulsum remis rostrisque + stridentibus aequor. 15

52 Oe quoque idem patitur apud Graecos. Aeschylus:

"Ιστρος τοιαύτας παρθένους λοχεύεται.

unde quidam non sine ratione | unum semis singulas eas habere tempus dicunt, ideoque, si consequatur consonans, quae dimidium tempus habet, omni modo producuntur. 20

Au quoque videtur quasi pati divisionem, cum i post u addita transit

a-i-a aias *B* MAIA MAIAC AIA AIAC *R* MAIA MAIAC AIAC AIAX *r* maia MAIAC. aia. aiak. *A* maia maiac aiak aiac *H* 1 exquo add. l 2 Plautus] *r* plautis *H* Plaut. aul. III 10, 70 aulularia *KL* 3 I] primo *L* i l **** (primo?) id *G* exquaere] sic Plauti libri aliquot dett. exquire *Vet.* 4 longua *GL* et sic saepe *GLK* ut add. *r* scaena pro σκηνα *G* σκηνη pro scaena *RAL* σκηνη pro *B* σκηνη σcena *H* pro σκηνη σcena *h* pro in litura *K* 5 аскантиос *R* аскантиос *A* аскантиос *K* Aeolis] *r* aeoles *RH* eoles *GLK* 6 νιμφaeς *G* νυμφaeς *K* νιμφas *R* nimphas *H* φαῖτιν] φaein *K* φaein *L* φaein pro φaein *R* φaycin pro φaein *r* φaesin pro fassin *G* φaycin pro phami *H* 7 haec om. *G* diphthongus haec *K* 8 compositae *H* dictiois] a dictiois *A* sequenti *H* praestustus] *r* praestustis *RGLK* 9 Verg. Aen. VII 524 in VII.] om. *H* in sup. lin. VII ad mg. add. *h* 10 stipitibus *A* 11 Hom. II. XVI 235 12 ανιπτοποδις *R* ανιπτοτοιος *B* ανιπтоподес *GK* ανιптоподес *A* ανиптоподес *H* αн+т+и+подес хамаинай *L* corr. ab *l* хамаинай *G* καλλιειναyc *H* хшмаинай

naι *K* 13 etiam] enim *L* Verg. Aen. V 142 sq. in om. *H* 14 infundunt Med. 15 remis — aequor om. *A* postrisque *L* plostrisque *l* stridentibus etiam Rom. et m. alt. Fr. tridentus Vergilius 16 de oe. *A* apud *H* Aeschylus — λοχεύεται om. *GL* in mg. add. *l*, infra § 59 inseruit *G* οες.chyllus (o del. *r*) *R* οες.chyllus *A* aesculus *H* aesculus *K* aesculus *l* Aesch. fragm. 161 t. I p. 352 Herm. Niob. fr. II p. 74 Wgnr., ex Niobe petuum teste Hephaest. p. 7 Gaisf. cf. Eustath. 1665, 38 et fragm. gramm. ad calcem lib. V positum 17 ιctoy αυτας ιταροενογ

C

aoхеуетαι *R* иctopos το τaуtac πaрeоnoyс aохеуетai *r* om. 1, 2 "Ιστρος] sic etiam Heph. codd. CMN Eustath. οιστρος 3α cum aliquot Heph. codd. et *H* infra l. l., praeferit

^Y Hermannus TOYAYTAC *B* TOITAYTAC *L* TOIA.TAC *K* τοιαύτης πaрθéνoν aliquot Heph.

o

codd. πaрeоnoyс *B* πaрeоnoyс *A* πaрeоnoyс *H* πaрeоnoyс *K* aохеуетai *H* aохеуетai *l* μηтstеvetai Eustathius, prob. Herm. ister flū tales uirgines accepit suspectas interpret. *l* 18 et semis *GLK* 19 dimedium *L* demedium *GK* dimi-

p. 582. 63 P.

p. 48. 49 K.

eadem u in consonantium potestatem, ut ‘gaudeo gavisus’ et ‘ναύτης na-vita’, ‘ναῦς navis’; transit tamen etiam in b, ut ‘aufero abstuli ablatus’. et sciendum, quod pro ‘ab’ praepositione au ponitur in his verbis: ‘aufu-gio’ et ‘aufero’. ex contrario quoque frequenter solet fieri, ut antecedentes te a et u loco consonantis sequente, si abiciatur vocalis posita post eam [id est post u consonantem], au diphthongus flat u redeunte in vocalem, ut ‘lavor laetus’, ‘faveo sautor’, ‘avis auceps, augurium, augustus’. transit in o productam more antiquo, ut ‘lōtus’ pro ‘lautus’, ‘plōstrum’ pro ‘plastrum’, ‘cōtes’ pro ‘cautes’; sicut etiam contra pro o au, ut ‘austrum’ pro ‘ostrum’, ‘ausculum’ pro ‘osculum’, frequentissimeque hoc faciebant antiqui. in u quoque longam transit: ‘fraudo defrūdo’, ‘claudio inclūdo’.

Eu transit in e longam, ut ‘Achillēs’ pro ‘Achilleus’, ‘Vlixēs’ pro 53 ‘Vlxeus’, quod ostenditur ex genetivo ‘Vlixei’. | Horatius in carmi-nis num primo:

Nec cursus duplices per mare Vlixei.

in u etiam mutatur: ‘fugio’ pro ‘φεύγω’.

Oe est quando per diaeresin profertur in Graecis nominibus et Grae-cam servat scripturam. per o enim et i ponitur, quae tamen, sicut supra dictum est, locum duplicitis obli-tinet consonantis, ut ‘Troia’ pro ‘Τρολα’, ‘Maia’ pro ‘Μαια’. in hoc quoque Aeolis sequimur; sic enim illi dividentes diphthongum ξόιλον pro ξοῖλον dicunt. apud Graecos tamen quoque i sequente producere licet antecedentem brevem, ut Homerus in hoc versu:

Νέστορα δ' οὐκ ἔλαθεν λαχὴ πλνοντά περ ἔμπης.

tium B 1 nauens R navtec AGL in nauita desinit A, inc. iterum ab initio libri quarti 2 et nayc BHGLK tamen om. GL 3 sciendum est G aufero au-fugio GL 4 et in litura R ex] Brhl fieri frequenter solet G solet fieri fre-quenter L 5 si om. GL add. l abiiciatur GK 6 post consonantem BHGLK

7 augorium L augorium G agurium R 8 plostrum] postix in plostix corr. H 9 contra] e contrario l au ex u corr. h 10 frequentissime (que om.) L 11 hoc add. h longum B ut fraudo K 13 longum BH achiles GLK achileus LK 14 Vlxeus] ulixes L ulyxei H Horatius — Vlixei post Vli-xei om. R in mg. add. r Hor. carm. I 6, 7 libro primo G primo libro L 16 currus GL duplices libri Prisc. et hic et lib. VI § 92 cum parte codd. Hor. du-pliceis libri Cruquiani duplices Horatius per maſtre (na) H 17 pro sup. lin. add. k φεύγω] l feruo GL φευρω oe | Est quando B 18 diheresis RBH diaherisin L diarisin G dierissim K 19 servant K per] pro RG 20 optinet L troia pro troia R troia pro troea corr. m. al., haud r Τρολα] troea GL troia sed i in litura K 21 maia pro maia R Μαια] in litura K maia (moea g) GL

Aeolis] r aeoles R eoles GLK enim] etiam GL 22 κολον B κοιλα** (κοι-λον r) pro κοειλον (e del. et canum sonus sup. lin. ascr. r) R καιλον pro καιλων K o quoque

pro om. L pro κοειλον GH quoque tamen G ** tamen L quoque] * o(h) quoque R + o quoque (h-c) B hoc quoque K 23 breuem. aeschilus κιρος totau. τας παρεειν. ισιλοχειεται. ut homerus G cf. p. 38, 16 ut] teste B homero ex homerus corr. B Hom. II. XIIII 1 24 nestora αυτη εειαχη πινοντερεμπετες R nestora δοτη ελαφειν ιαχη πινονταμπεμπετες r πιντοραδι. складения. хеппинон. тапер. επιπρε. G νετραν ab L omissum, adi. interpret. nestorem uelis latere bache

p. 563 P.

p. 49. 50 K.

aufertur ei [id est oe diphthongo] altera vocalis sequente e longa more Attico, ut 'poëta' pro 'ποιητής' et 'poëma' pro 'ποίημα', nec non pro ω diphthongo Graeca nos hanc [id est oe] ponimus, ut 'κωμῳδία co-moedia', 'τραγῳδία tragoedia' dicentes: nec mirum, cum pro ω quoque habemus o et pro i e in diphthongo accipimus. hoc tamen quoque ad imitationem Boeotorum solemus facere. transit in u longam, ut 'Phoenices 54 Pūnices', 'phoeniceon pūniceum', 'poena pūnio'. numquam diphthongus in praeterito perfectio mutatur, ut 'haereo haesi', 'audio audivi', 'moenio moenivi', excepto 'caedo cecidi'.

Ei diphthongo nunc non utimur, sed loco eius in Graecis nominibus ω e vel i productas ponimus. et in priore sequimur Aeolis: illi enim τῷ 'Ἀημοσθένη' dicunt pro 'Ἀημοσθένει' et 'ἡπον' pro 'εἰπον'. et nos plerumque, cum ei apud Gracos sit pura paenultima, in illis maxime semi-ninis, quae per adiectionem assumunt a apud Graecos, mutamus ει in e productam, ut 'Ἀηόπη Ἀηύσπεια Deiopēa', 'Καλλιόπη Καλλιόπεια Callio- 15 pēa'. nam in illis, quae in ia solum desinunt apud Graecos, raro fit hoc, ut 'Argia', 'Alexandria', 'Nicomedia', 'Langia', 'Lampia'.

Statius in III:

Candensque iugis Lampia nivosis.

bibentē tenebras add. l δ' οὐχ etc.] νογκοιλαενιαχε K πινοντα B περι
 ἔμπης] εμπες H εμηνс K 1 ei] ·i G ḫi L uocalis(s) L uocali BG 2 at-
 tice] g antiquo G ποιητής] 2 ποιнта BHGL ποета R ποиента K et om. K
 ποенна K wi m. tert. in litera R oi K 3 ut add. k κομοιαя RK κω-
 νωια L καμωια G pro comoedia B commoedia R commedia K 4 ερα-
 τωιαя R τρагωида G τрагωида L τραгоида trogoedia K pro tragedia B
 5 accepimus H 6 imitationem GK boetorum RHGL boelarum h Phoenices]
 ποенкес GL 7 poenices poeniceon K ποенким · punicum G phoenicion puni-
 cium L phoeniceon punicheum H 9 moenivi] r monui R cicidi GLKr
 10 diphthongoⁿ B 11 Aeolis] r aeoles R eoles GLK των ΔΗΜΟСӨНН R τοι
 λεωсөені G τωι ΔΗΜΟСӨНН H τοι ΔΗΜΟСӨНН K τοι ΔΗΜОСӨНН L de i subscr.
 in Δημοσθένη om. cf. Ahrensiun dial. Aeol. p. 90 12 dicunt] r ducunt R ΔΗΜОС-
 ΘΕΝΗ R ΔΗΜОСӨНЕИ H λεμοстннеи K demosthenei G demostenei L ηνοн R εποн
 B εипон L ει Hh pon et sqq. usque ad paenultima om. H add. h et
 om. GL 13 feminis Rr 14 adsumunt BH 15 ΔΗΙΟПН***** R ΔΗИОПН ΔΗИО-
 ПНЯ deiopea r ΔИ опе · ΔИИОПН · ΔИИОПН · B ΔΗИОПН ΔИИОПНя ΔИИОПНя L ΔИИО-
 ПНЯ deiopea H λειопн. ΔИИОПНя. ΔИИОПНя. G Δεиопн деиопня леиопна K
 КАЛАЮПН КАЛАЮПНя calliopea САЛАЮПНЯ СРАЛАЮПНЯ Rr КАЛАЮПНя. КАЛАЮПНя. Kal-
 liopea B καλιοπη. καλιοπη. καλιοпна. G καλιοпп. καλιοппя. καλиопна. H κα-
 λиоппя καλиоппя καлиоппя K τηλλиоппει καлиоппя caliopea L 16 ia] rh i RH
 17 alexandria GK alexandria. dia nicomedia B Nicomedia] r nichomedea R
 nicomidia GL languia GL 18 Stat. Theb. III 290 VII K thebaidos post
 III add. rh carminum B 19 candensque] r cadensque RBK iuguis L uiuoris L

p. 563. 64 P.

p. 50. 51 K.

idem in eodem:

Haec quoque secreta nutrit Langia sub umbra.

idem in II:

Tunc donis Argia nitet vilesque sororis

Ornatus sacro praeculta supervenit auro.

'raro' autem diximus propter 'Medeam', 'Plateam'. nam quod Virgilius

Qui tela Typhoea temnis

e correptam protulit, Doricum est: illi enim solent ei diphthongo abicere i.
in Latinis autem dictionibus difficile invenies i longam ante vocalem positi-
o tam, nisi in genetivis in ius desinentibus, ut 'illius', 'solius', 'ullius',
quae tamen licet et corripere, et in verbo 'flam fias fiat', quod ipsum
quoque contra aliorum ejusdem coniugationis fit regulam verborum.

In masculinis quoque ei pura in e longam convertitur: 'Αχιλλεος X 55
Achilleus', 'Αλφεος Alpheus', 'σπονδεος spondeus'. non sine ratione
tamen hoc sit, sed quia i pura paenultima ante us vel a vel um per no-
minativos non invenitur producta in Latinis dictionibus nisi in disyllabis
et ipsis Graecis. nam in Graecis saepe invenimus, ut 'Chius' et 'dia'
et in uno trisyllabo, quod apud Statium legi, 'Lycius'. Statius in X
Thebaidos:

20 At patrias si quando domos optataque, Paean,
Templa, Lycie, dabis tot ditia dona sacratis
Postibus et totidem voti memor exige tauros.

in aliis vero consonante sequente pro ei diphthongo longam i ponimus, ut
'Νειλος Nilus'.

25 In semivocalibus similiter sunt aliae praepositvae aliis semivocalibus 56
in eadem syllaba, ut m sequente n, ut 'Mnestheus', 'amnis', s quoque

1 idem ex id est corr. R Stat. Theb. IIII 717 2 nutrix B langoia GL
3 Stat. Theb. II 297 sq. 4 Tum Stat. Cass. al. 5 preculta r proculto R per-
cula tert. m. in R post auro: Virgi. dia camilla (Aen. XI 657) add. B 6 au-
tem ut G niceam post plateam add. GL et m. tert. in R Verg. Aen. I 665

7 tifoea R tiphoea L typhoa ex typhoea corr. Fr. lacuna in Pal. temnis Rr
tempnis B 8 correpta GL abiicere G abiicire K 9 autem] uero GL de-

scile LK inuenis Rr inuenis BH 10 solius ullius] add. r ullius solius GL
11 ipsum ~ quoque L 12 aliorum contra GL coniugationis regulam uerborum
sit. G fit om. L regula B 13 puram B convertitur ut BHGK καλλιοπεια
pro kalliopea ante Αχιλλεος add. B αχιλεος achileus GK 14 achileus L

αλφεios αλφεios K αλφειος G alpheios L alfeios alf**us Rr alfeus H σπονδαιος Rr
spondeios GL 16 dysyllabis G desyllabis K disyllabis L dissyllabis RBH 17 Chius]
dius GL dia** (et) ***** perchius arius. Statius L 18 in uno trisyllabo] in
paucis trisyllabis sperchius arius K in uno — legi] om. G lycius quod
apud statium legi K apud H legimus B lichini R licius perchius arius. G

Statius om. K Stat. Theb. X 343 sqq. 19 tebaidos K 20 At] Ad

RBH Et GL quando se domos obtataque B 21 lyciae B lyciae H chiae
R licie GL Stat. Cass. dicia H 22 Hostibus Cass. exiget auro G
23 longam] b longum B ut neilos L 24 pro nilus G 25 Quae de semivo-
calibus aliis praeponatur ad mg. L uero similiter GL 26 n Mnestheus GL
Mnestheus] h mnesteus RH

p. 564. 65 P.

p. 51. 52 K.

sequente m, ut 'Smyrna', 'smaragdus': nam vitium faciunt, qui zm scribunt; numquam enim duplex in capite syllabae posita potest cum alia iungi consonante. Lucanus quoque hoc ostendit in X:

Terga sedent, crebro maculas distincta smaragdo.

nam nisi esset s ante m, subtrahi in metro minime posset nec staret versus; s enim in metro saepe vim consonantis amittit. in fine autem syllabae omnes liquidae solent ante s poni, ut 'puls', 'hiems', 'mons', 'ars'; similiter ante x, excepta m, ut 'falk', 'lanx', 'arx'. in mutis praeponuntur b et g sequente d, ut 'βδελυρός', 'bdellium', 'Abdera', 'abdomen', 'Mygdonides'. c vero et p praeponuntur sequente t, ut 'actus', 'lectus', 'aptus', 'diphthongus'. semivocalis nulla praeponitur mutis nisi s sequente b, ut 'asbestus', 'Asbustes', c vel q: 'scutum', 'squalor', p, ut 'spes', 'sphaera', t: 'status', 'Sthenius', ante aliam autem nullam mutarum. mutae vero semivocalibus praeponuntur liquidis absque m omnes paene omnibus: bl, ut 'blandus'; cl: 'clarus'; dl, ut 'Abodlas', nomen barbarum; gl: 'gladius', 'Glabrio'; tl: 'Tlepolemus', 'Atlas'; pl: 'planus'; fl: 'flavus'; bn: 'abnuo', sed b magis superioris est syllabae; cn: 'Cnidus'; dn: 'Cydnus', 'Ariadne'; gn: 'Gneus'; tn: 'Aetna'; pn: 'Therapnae', 'Siphnus'; br: 'Brennus', 'umbrae'; cr: 'creber'; dr: 'Drances'; gr: 'gratus'; || fr: 'frater'; pr: 'pratum'; tr: 'tractus'. ante m autem inveniuntur c d g t, ut 'Pyramon', 'Alcmene', 'drachma', 'Dmois', 'Admetus', 'agmen', 'Tmolus', 'Isthmos'. tres autem consonantes non aliter possunt iungi in principio syllabae, nisi sit prima s vel c vel p,

1 ut om. GL smirna HGLK z ante m GLKh z. et m. B 2 potest duplex in capite syllabae posita GL iungiⁱ G 3 Luc. Phars. X 121 hoc add. r in X hoc ostendit GL 4 sedent] l sedente GL maculas sic etiam libri Luc. sere omnes cum utroque Voss. maculae RBH maculis codd. quidam Luc. zmaragdo Luc. Voss. B

5 *** (ni) B s] z b stare^t Rr 6 s — amittit in mg. add. g 7 ante s om. G mons sup. lin. add. L ars mons K 8 excepto B De mutis ante alias mutas in

mg. L 9 ΒΟΝΑΙΡΟΣ Rr ΒΑΛΕΙΡΟΣ BHK bdelyros L bdiellum G genus lapidis post bdellium libri: est gloss. ad abdira pertinens (sic enim libri, abdipa H), quod pro abdir habuerunt, cum sit Abdera, quod restitui. Priscianus ubique scribit abaddir vel abaddir v. lib. II § 6. V 18. VI 45. VII 32 10 migdonides BHGL praeponuntur mutis (mutis L) GL 11 semiuocales in semiuocalis corr. BHG 12 ut om. H asbestos add. r asbestus RBHK uel add. r ut scutum B p spes GL 13 sphera RB spera HGLKr Sthenius] Putschius cf. lib. II § 50. 55 sthenius RBGK stennius HL 14 uero **** semiuocalibus B 15 pene omnibus absque m (om. omnes) GL penae H bl blandus GL ut clarus K ut ante Abodlas om. BGL 16 tl ut tlepolemus (sic) post clarus posuit K tlepolemus G atlas om. K 17 fl. flauus supra post barbarum exhibet H abnuo ex abuno corr. R est om. GL 18 cn cuius B cf. p. 57, 20 dn: Cydnus om. L cyd**nus (us) R quidnus K

hariadne B haridne H aethna R ethna r 19 terapnae r therapne B terapne HGL thaerapnae K siphnus H Heidelb. siphnus rell. brenus L brenus G crebrum L dranges L 20 tractu B m autem add. h 21 autem sup. lin. k piracmon BG LK drachma] Schneiderus Elementarlehre I 239 dracma RH dragma BGL, h. l. om. K Dmois] r admois R 22 Admetus] admeais L admetus dragma agmen K istmos HGLK De tribus consonantibus pariter in eodem de consonantibus in quibus dictiones finiuntur inscr. L 23 posut L iungi in principio add. g

p. 565. 66 P.

p. 52. 53 K.

secunda post s quidem c vel t vel p, post c autem aut p principales secunda t, tercia l vel r, sed l in solis illis quae ab s incipiunt, ut 'Asclepiodotus', 'scriba', 'stloppus', 'stratus', 'splendidus', 'spretus', 'victrix', 'sceptrum'. nam post pt vel ct simul iunctas l non invenitur, ut ostendimus, ipsa soni natura prohibente. in fine vero dictionis contra invenimus primam liquidam, sequentem mutam, postremam s, ut 'urbs', 'stirps'. sin autem in duas desinit consonantes dictio, necesse est priorem liquidam esse et || sequentem s vel x, ut supra ostendimus, vel c vel t antecedente n, ut 'hinc', 'dicunt', 'amant', 'hunc', vel loco ψ Graecae bs vel ps scribere pro ratione genetivi, ut 'Arabs Arabis', 'Pelops Pelopis', 'caelebs caelibis', 'princeps principis'. quibusdam tamen, ut supra docuimus, non alter videtur ψ Graeca nisi per ps scribenda. quamquam enim ratio genetivi supra dictam exigat scripturam, tamen cognitionem soni ad hoc proclivorem esse aiunt. hoc tamen sciendum, quod principium syllabae omnino modo pro ψ ps debet habere, ut 'psittacus', 'pseudulus', 'ipse'; 'nubo' quoque 'nupsi', 'scribo' 'scripsi' faciunt, quamvis analogia per b cogit scribere, sed euphonía superat, quae etiam 'nuptam', non 'nubtam', et 'scriptum', non 'scriptum', compellit per p, non per b, dicere et scribere. | ||

1 secundae K post s ut asclepiodotus stratus spretus quidem B subducta a b, quae infra lin. repetit post s quidem post s R post t vel p in marg. ut asdepiodotus stratus spretus add. r, eadem in litura h, ut asclepiodotus add. LG, cui sup. lin. stratus spretus adiunxit g 2 asclepiodotus(c) B 3 stloppus BGK st opus L stratus] x prob. O. Jaknio ann. crit. ad Pers. sat. 5, 13, h. l. a libris omis- sum, qui inter spretus (spretus B) et viciet exhibent gloss. ad sententiam secunda quidem post s c vel t vel p pertinens: in graecis etiam (autem B) φ secunda (secundo R) ponitur (secunda ponitur φ H), quam nos per ph plerumque scribimus, σφραγίς PATRIC
 (σφραῖς Rr σφρατις G σφραῖς H) 4 iuncta, sl. B ostenditur R in mg. at. desinat ostendimus r 7 desinat B dissinat GK consonantes L 9 hunc amant GL 10 celeps H celebs h celebis B celibis b 11 quibus H videtur non aliter GL 12 per add. r p. et. s B 14 sciendum est BHGLK 15 psittacus] r psittactus R psittacus HGLK pseudulus L 16 et scribo r 17 scribere om. L nou nubtam om. R add. r non nuptam B 18 non scriptum B compellat B

de littera

EXPLICIT LIBER PRIMVS. INCIPIT LIBER II DE SYLLABA. Rr EXPLI LIĒ. I PRISCIANI GRAMMATICI CAESARIENSIS DE LITTERA. INCIP. LIĒ. II DE SYLLABA B lib. II custodis, ut vocant, loco H EXPLICVIT. LIBER. PRIMVS. DE. LITTERA . . . | INCIPIT LIBER. II. DE SYLLABA . . . G EXPLICIT LIBER PRIMUS DE LITTERA INCIPIT SCDS DE SYLLABA L FINIT . . . ∞ | SECUNDUS LIBER DE SYLLABA K

L I B E R S E C V N D V S.

p. 565. 66 p.

DE SYLLABA.

p. 54. 55 K.

I 1 Syllaba est comprehensio literarum consequens sub uno accentu et uno spiritu prolata; abusive tamen etiam singularum vocalium sonos syllabas nominamus. possumus tamen et sic definire syllabam: syllaba est vox literalis, quae sub uno accentu et uno spiritu indistincter profertur. a 5 singulis tamen incipiens, non plus quam ad sex literas procedere syllaba potest in Latino sermone, ut: 'a', 'ab', 'arx', 'mars', 'stans', 'stirps'.

Et sciendum, quod syllabae, quae ex singulis constant literis, non plures sunt quam ipsae vocales, ex quibus fiunt, quae autem ex amplioribus literis, paene innumerabiles. nulla syllaba tres vocales habet, unde u 10 et i non aliter iunguntur diphthongis nisi loco positae consonantium, u tamen etiam tum iungi potest diphthongo, cum amittit vim lita[r]ae, ut 2 'quae', 'linguae'. saepe inveniuntur pro duabus vocalibus iunctis, hoc est pro diphthongo, singulae vocales positae, ut 'plostrum' pro 'plaustrum' et 'inquo' pro 'inquaero' et ubique pro ei diphthongo e producta vel 15 i, sicut supra dictum est; pro ou autem u in Graecis dictionibus ponimus, ut 'σπονδεῖος spondeus', 'Νεῖλος Nilus', 'μουσα musa'. quae singularum literarum sunt syllabae ex vocalibus, ut dictum est, constant, ut 'a', 'e', quae autem ex duabus constant, vel a vocalibus fiunt et inveniuntur diphthongus, ut 'au', 'oe', vel a vocali consonante antecedente vel sequente: an- 20 tecedente, ut 'da', sequente, ut 'ad'. non plus tamen quam tres consonantes antecedere nec rursus consequi nisi tres possunt. sed tamen hoc

2 comprehensio B comprehensio K litterarum R 3 etiam ** singularum (in) B 4 diffinire GLK 5 quae ex qq. corr. L indistinctanter] b indistinctanter (ex indestitutus ni f. corr.) B Quot litteris syllaba constare potest ad marg. L

a] k ab HLK 7 arx] ars GL stirps] r strips R 8 ex singulis Bb constant] r constant R constat B 9 uocales sunt ex H quae autem quae ex Bb 10 innumerabiles sunt. b tres add. r i et u GL 11 iunguntur R 12 etiam om. H tum om. G tunc L amittit] r amittit R amittit G 13 quae et linguae b separe R 15 productam RBK 16 sicut] ut GL pro v L ponimus in graecis dictionibus G ponimus dictionibus BHL 17 σπονδεῖος RK spondeios GL οὐαίως K neilos GL μωσα R moica H moysa GL 18 sunt litterarum GL 19 autem a duabus GL inueniuntur (un) B 20 oe] r eo R vocali] uocali et HGLK uocale et B antecedente uel sequente om. GL uel

et K 21 De consonantibus quot praecedere uel consequi possunt in eadem syllaba uocalem in mg. L consonantes tres K 22 antecedentes] antecedere uocalem RLK antecedentes uocalem G uocalem antecedere h

p. 566. 67 P.

p. 55. 56 K.

notandum est, quod, si antecedant tres consonantes, non possunt nisi duae consequi vocalem, ut 'monstrans', nec iterum, si consequantur tres, possunt antecedere nisi duae, ut 'stirps'.

Si antecedens syllaba terminet in consonantem, necesse est etiam sequentem a consonante incipere, ut 'artus', 'ille', 'arduus', nisi sit compositum, ut 'abeo', 'adeo', 'pereo'. Herodianus tamen de orthographia ostendit, rationabilius esse sonoriusque quantum ad ipsam vocis prolationem, in compositis quoque simplicium regulam in ordinandis syllabarum literis servare. obicitur tamen huic illud, quod oportet ergo 'oblitus', 'oblatus', 'obruo', 'abrado' et similia, si b transit in secundam syllabam more simplicium dictionum, primam communem habere in metris, ut possit etiam corripi: sed hoc nusquam invenitur. praeterea 'circumeo' et 'circumago' et similia non paterentur elisionem m in pronuntiatione, si transiret in sequentem syllabam m, nec in 'perfibeo', 'exhibeo', 'inhumatus', 'anhelo', 'inhibeo', 'adhuc', 'abhinc' et similibus secundae syllabae principalis aspiraretur vocalis, si terminalis consonans praepositionis in eam transiret, quomodo in 'istic', 'istaec', 'istuc'. si in media dictione syllaba a vocali incipit, necesse est antecedentem quoque, nisi sit composita, in vocalem terminari, ut 'pietas', 'curialis', 'pareo', 'ruo', 'munio'. est tamen quando in compositis etiam subtrahitur consonans, ut 'coeo, cois'.

Principales syllabae, hoc est in principio dictionum positae, ab omnibus incipere literis, desinere tamen non in omnes possunt, sed in has: vocales quidem omnes, a quacumque consonante incipiat sequens syllaba, ut 'mare', 'genus', 'filius', 'votum', 'ludus'; in consonantes vero, si sequens syllaba a vocali incipiat, non possunt desinere, nisi, sicut supra dictum est, in dictionibus, quae ex praepositionibus in consonantes desi-

1no tandem Rr 2 ut] et ^{ut} K si consequuntur R tres consequantur GK
 tres consequuntur L 3 stirps] r stirps R 4 De litteris praecedentibus ac sequentibus inter sillabas. in mg. L antecedens H etiam consequentem L 5 incipere Rr arcus Rr compositum R compositum H 6 pereo peroro B Herodianus de orthographia] cf. Graefenhanius hist. phil. III 91 ortographia GK ortographia pertinet
 phia L 7 quantum quan H 8 prolationem Bb compositis H simplificium] g semplicium GK ordinandis] g ornandis GL 9 obiicitur GLK ergo om. GL 10 oblatus] ablatus ablatus R abruo K obrado G syllabam transit secundam corr. in secundam syllabam transit G 11 habere communem G 12 nunquam L circueo GK 13 circuago GK elisionem] abscisionem GL
 abscessionem g pronunciatione Rr 14 transisset G prohibeo H 15 inhibeo]
 adhibeo GL 16 aspiretur H consonans H 17 in ea B istic] r histic R
 isthic K istaec] r isthaec K istac RGL isthuc H 18 nisi] ni^{si} K 19 pie-
 tas] r piaetas R 20 consonans] consonans. n. k 22 De litteris quibus principales sillabae incipiunt et de illis in quas desinunt. inscr. L 25 in consonantibus uero syllabe
 L 26 nec possunt GLK possunt desinere Bb dissinire L superius GL

p. 567. 68 P.

p. 56 – 58 K.

nentibus vel aliis partibus orationis sint | compositae, ut ‘abutor’, ‘obedio’, ‘subeo’, ‘aduro’, ‘ineo’, ‘exacuo’, ‘intereo’, ‘perago’, ‘transeo’, ‘praetereo’, ‘alterutrum’. nec tamen, si sequens a consonante incipit, licet antecedenti in quamcumque consonantem desinere; ergo per singulas consonantes, ut potero, id tractare conabor.

In b invenitur syllaba desinens, si sequens quoque ab eodem incipiat, ut ‘Sabburra’, ‘sabbata’, ‘gibbus’, ‘gibberosus’, ‘gibber’, ‘obba’. composita quoque sunt a praepositionibus in b desinentibus et aliis dictionibus a b incipientibus, ut ‘subbibo’. quae tamen consonans sequente solet plerumque in eam mutari, ut ‘occido’, ‘occumbe’, ‘succino’, ‘succido’. 10 in quibusdam tamen pro ‘ab’ ‘abs’ praepositio cum dictionibus a c incipientibus componitur, ut ‘abscondo’, ‘abscedo’, ‘abscido’. ‘ob’ quoque est quando assumit s, cum componitur cum dictione a c incipiente, ut ‘obscurus’, ‘obsensus’. f etiam sequente in eandem convertitur b vel in u vocalem, ut ‘officio’, ‘offundo’, ‘sufficio’, ‘suffero’, ‘suffio’, similiter ‘au- 15 fero’, ‘aufugio’, ne, si ‘affero’, ‘affugio’ dicamus, pro ‘adfero’ et ‘adfugio’ accipientur. g quoque sequente in eam transit b, ut ‘suggero’, ‘oggannio’, nee non etiam m, ut ‘summitto’. praeterea ‘omitto’ dicimus pro ‘ommitto’. Terentius in adelphis:

Omitte mulierem.

20

Horatius in secundo sermonum:

Aut spem deponas aut partem inlusus omittas.

6 idem patitur p sequente, ut ‘oppono’, ‘suppono’. r quoque sequente plerumque in eam convertitur, ut ‘arripiō’, ‘surripiō’; in quibusdam autem manet immutabilis, ut ‘abrogo’, ‘abrado’, et puto differentiae causa, 25 ne, si ‘arrogo’ et ‘arrado’ dicamus, dubium sit, ‘ab’ an ‘ad’ praepositio sit, quae mutavit suam consonantem in r. aliis autem quibuscumque literis sequentibus integra manet b, ut ‘abdo’, ‘obdo’, ‘subdolus’, ‘abhinc’, ‘ab-

1 sunt R oboedio] obaudio. oboedio B abaudio in lit. k uel obaudio add. g

2 alterutrum transeo praetereo. H 3 De consonantibus antecedentibus atque sequentibus inter sillabas. sed primum de B dicendum est in mg. L incipiet GL incipiat k antecedenti] r antecedente R 4 quancumque GL quacumque H 5 potuero GL 6 eadem BG incipiat. hoc tamen in barbaris nominibus ut B

7 sabirae Hh gibber gibberosus LKg gibber om. G obba] ex abba corr. K uel abba add. g obba. In latinis vero si qua inueniantur composita quoque B

8 sunt om. H praepositionibus K 9 in eam solet mutari plerumque L solet in eam motari plerunque G 13 adsumit B cum praeponitur G 14 ob-

N scenus B eadem Rr in ante u add. bh 15 afficio B sufficio H suffero R 17 ogganneo in oggannio corr. R 18 in m HK summito L post omitto octo fere lit. ras. in B pro ommitto dicimus BHGL 19 Ter. ad. II 1, 18

21 oratius K Hor. serm. II 5, 26 in u. K sermonem R 22 partem] artem g Caroliruh. alter cum Horatio illusus RGLK 23 oppono pro obpono suppono pro subpono R utrique additamento glosa supscr. r plerumque sequente K 24 convertitur b consonans R: sed b consonans praeposito i.(id est) glossema esse indicavit uncisque inclusit r autem] tamen rb 25 immutabilis BH abrido B causa add. k 26 et arrodo B an ab an ad R 28 abluo ex subluo corr. K

p. 588. 69 P.

p. 58. 59 K.

luo', 'sublatus', 'obloquor', 'abnego', 'obnitor', 'subnixus'. ergo nulla, nisi praepositio cogat, antecedens syllaba in b potest desinere, nisi consequens quoque a b incipiat, ut in supra dictis nominibus ostendimus.

In c quoque nulla syllaba superior desinit, nisi sequens quoque a c vel a q incipiat, ut 'bacca', 'bucca', 'soccus', 'ecquis', 'quicquam'. atque ex hoc quoque ostenditur, eandem vim habere c et q.

In d pariter nulla potest syllaba desinere praepositiva, nisi sequens quoque ab eadem incipiat in simplicibus dictionibus et in plerisque compositis, ut 'abaddir' vel 'abaddier', 'addo', 'reddo', 'reduco', quod etiam 'reduco' dicitur.

Virgilius in VIII:

Reddidit una boum vocem.

Terentius in Phormione:

Sectari, in ludum ducere ac reducere.

Horatius in epodo:

Deus haec fortasse benigna

Reducet in sedem vice.

Virgilius in IIII: |

Eiectam classem, socios a morte reduxi.

haec tamen ipsa consolans in 'ad' praepositione mutatur sequente c vel g 7
vel p vel t, ut 'accumbo', 'accido', 'aggero', 'applico', 'appello', 'attingo', 'attinet'; f quoque sequente rationabilius: 'affectus'; l: 'allido'; r: 'arrideo'; n: 'annuo'; s: 'assiduus'. subtrahitur etiam in quibusdam,
cum sequens dictio a gn vel sp vel sc incipit, ut 'agnitus', 'aspectus',
25 'ascendo'. aliis enim sequentibus literis integra manet in compositione,
ut 'adbibo', 'adhaereo', 'admitto', 'adquiro', 'advoco'. frequenter ta-
men invenimus f vel l vel n vel r vel s sequentibus d scriptam, ut 'adfa-
tetur', 'adludo', 'adrideo', 'adnitor', 'adsisto', 'adsumo'. errore tamen
scriptorum hoc fieri puto quam ratione: nam quae sit differentia euphoniae,

a nisi
1 obnego Rr nulla praepositio Bb 2 nisi cum sequens L 3 quoque
syllaba
A.B. incipiat Bb ab b K in om. BH add. h 7 syllaba (sillaba L)
potest GLK 8 ab eadem] ab eodem r ab eadem (n) B simplicibus] g sempli-
cibus G in plerisque] r implerisque RBH 9 uel abaddir om. GL 10 reduco
R 11 Verg. Aen. VIII 217 VIII] r VIII. RBHGK IX. L 12 boum k
Pal. uocem * (q.) Pal. 13 Ter. Phorm. I 2, 36 formione RGK 14 lu-
dum canea ducere B ac et Terentius reducere] rg Schneiderus Elementarlehr
p. 621 reducere RGh Ter. Bemb. Bas. reducere (c) L 15 Horatius—vice. om. GL
add. g oratius K Hor. epod. 13, 7 sq. 17 reducere (er) R reducere r
Schneiderus l. l. sedeuice g vice] r vice. (m) B uiceret R 18 Verg. Aen.
III 375 19 Eiectam ex v. 373 eiectum litore petitum est lectam GL amissam
Vergilius classem] g clasem GL classam H socios ex socius corr. B sociosq.
G reduxit LK 20 Quibus litteris sequentibus ad mutetur uel integra maneat L
praepositionē b 21 aggero accido R 22 rationabilibus B ut affectus rk
24 cum consequens B cum subsequens H 25 intigra G 26 adbibo adhiebo
adhereo L admitto] g admoto G adquiro om. GL 27 uel r uel n K ut
om. GL 28 adsisto om. RBH adsummo R 29 nam quae sit deferentia r
namque sit deferentiae R euphoniae K

p. 567. 68 P.

nentibus vel aliis partibus orationis sint | compositae, ut 'abutor', 'obedio', 'subeo', 'aduro', 'ineo', 'exacuo', 'intereo', 'perago', 'transeo', 'praetereo', 'alterutrum'. nec tamen, si sequens a consonante incipit, licet antecedenti in quamcumque consonantem desinere; ergo per singulas consonantes, ut potero, id tractare conabor.

In b invenitur syllaba desinens, si sequens quoque ab eodem incipiat, ut 'Sabbrura', 'sabbata', 'gibbus', 'gibberosus', 'gibber', 'obba'. composita quoque sunt a praepositionibus in b desinentibus et aliis dictionibus a b incipientibus, ut 'subbibo'. quae tamen consonans c sequente solet plerumque in eam mutari, ut 'occido', 'occumbe', 'succino', 'succido'. 10 in quibusdam tamen pro 'ab' 'abs' praepositio cum dictionibus a c incipientibus componitur, ut 'abscondo', 'abscedo', 'abscido'. 'ob' quoque est quando assumit s, cum componitur cum dictione a c incipiente, ut 'obscurus', 'obscenus'. f etiam sequente in eandem convertitur b vel in u vocalem, ut 'officio', 'offundo', 'sufficio', 'suffero', 'suffio', similiter 'au- 15 sero', 'assugio', ne, si 'affero', 'assugio' dicamus, pro 'adfero' et 'ad fugio' accipientur. g quoque sequente in eam transit b, ut 'suggero', 'oggannio', nec non etiam m, ut 'summito'. praeterea 'omitto' dicimus pro 'ommito'. Terentius in adelphis:

Omitte mulierem.

20

Horatius in secundo sermonum:

Aut spem deponas aut partem inlusus omittas.

6 idem patitur p sequente, ut 'oppono', 'suppono'. r quoque sequente plerumque in eam convertitur, ut 'arripo', 'surripi'; in quibusdam autem manet immutabilis, ut 'abrogo', 'abrado', et puto differentiae causa, 25 ne, si 'arrego' et 'arrado' dicamus, dubium sit, 'ab' an 'ad' praepositio sit, quae mutavit suam consonantem in r. aliis autem quibuscumque literis sequentibus integra manet b, ut 'abdo', 'obdo', 'subdolus', 'abhinc', 'ab-

1 sunt R oboedio] obaudio. oboedio B abaudio in lit. k uel obaudio add. g

2 alterutrum transeo praetereo. H 3 De consonantibus antecedentibus atque sequentibus inter .sillabas. sed primum de B dicendum est in mg. L incipiat GL in- 5 potuero GL 6 eadem BG incipiat. hoc tamen in barbaris nominibus ut B

7 sabirae. Hh gibber gibberosus LKg gibber om. G obba] ex abba corr. K nel abba add. g obba. In latinis uero si qua inueniantur composita quoque B

8 sunt om. H praepositionibus K 9 in eam solet mutari plerumque L solet in eam motari plerumque G 13 adsumit B cum praeponitur G 14 ob-

scenus B eadem Rr in ante u add. bk 15 afflio B sufflio H suff- ferro R 17 ogganneo in oggannio corr. R 18 in m HK summito L post omitto octo fere lit. ras. in B pro ommitto dicimus BHGL 19 Ter. ad. II 1, 18

21 oratius K Hor. serm. II 5, 26 in u. K sermonem R 22 partem] artem g Carolinu. alter cum Horatio illusus RGLK 23 oppono pro obpono suppono pro subpono R utrique additamento glossa supscr. r plerumque sequente K 24 convertitur b consonans R: sed b consonans praeposito i.(id est) glossema esse indicavit uncisque inclusit r autem] tamen rb 25 immutabilitis BH abrido B causa add. k 26 et arrodo B an ab an ad R 28 abluo ex sublubo corr. K

p. 58. 60 P.

p. 58. 59 K.

luo', 'sublatus', 'obloquor', 'abnego', 'obnitor', 'subnixus'. ergo nulla, nisi praepositio cogat, antecedens syllaba in b potest desinere, nisi consequens quoque a b incipiat, ut in supra dictis nominibus ostendimus.

In c quoque nulla syllaba superior desinit, nisi sequens quoque a c vel a q incipiat, ut 'baccā', 'buccā', 'soccus', 'ecquis', 'quicquam'. atque ex hoc quoque ostenditur, candem vim habere c et q.

In d pariter nulla potest syllaba desinere praepositiva, nisi sequens quoque ab eadem incipiat in simplicibus dictionibus et in plerisque compositis, ut 'abaddir' vel 'abaddier', 'addō', 'reddo', 'reduco', quod etiam 'reduco' dicitur.

Virgilius in VIII:

Reddit una boum vocem.

Terentius in Phormione:

Sectari, in ludum ducere ac reducere.

Horatius in epodo:

Deus haec fortasse benigna

Reducet in sedem vice.

Virgilius in III: |

Eiectam classem, socios a morte reduxi.

haec tamen ipsa consolans in 'ad' praepositione mutatur sequente c vel g 7
vel p vel t, ut 'accumbo', 'accido', 'aggero', 'applico', 'appello', 'attingo', 'attinet'; f quoque sequente rationabilis: 'affectus'; l: 'allido'; r: 'arrideo'; n: 'annuo'; s: 'assiduus'. subtrahitur etiam in quibusdam, cum sequens dictio a gn vel sp vel sc incipit, ut 'agnitus', 'aspectus',
25 'ascendo'. aliis enim sequentibus literis integra manet in compositione, ut 'adbibo', 'adhaereo', 'admitto', 'adquiro', 'advoco'. frequenter ta-
men invenimus f vel l vel n vel r vel s sequentibus d scriptam, ut 'adfa-
tar', 'adludo', 'adrideo', 'adnitor', 'adviso', 'adsumo'. errore tamen
scriptorum hoc fieri puto quam ratione: nam quae sit differentia euphoniae,

a obnego Rr nulla nisi praepositio Bb 2 nisi cum sequens L 3 quoque
syllaba .A.B. incipiat Bb ab b K in om. BH add. h 7 syllaba (sillaba L)
potest GLK 8 ab eadem] ab eodem r ab ea*dem (a) B simplicibus] g sempli-
cibus G in plerisque] r implerisque RBH 9 uel abaddir om. GL 10 reduco
R 11 Verg. Aen. VIII 217 VIII] r VIII. RBHGK IX. L 12 boum k
Pal. uocem * (q.) Pal. 13 Ter. Phorm. I 2, 36 formione RGK 14 lu-
dum canes ducere B ac] et Terentius reducere] rg Schneiderus Elementarlehr-
p. 621 reducere RGh Ter. Bemb. Bas. redu*cere (c) L 15 Horatius—vice. om. GL
add. g oratius K Hor. epod. 13, 7 sq. 17 reduc** (er) R reducet r
Schneiderus l. l. sedeuice g vice] r uice* (m) B uicoret R 18 Verg. Aen.
III 375 19 Eiectam ex v. 373 electum litore petitum est lectam GL amissam
Vergilius classem] g clasem GL classam H socios ex sociis corr. B sociosq.
G reduxit LK 20 Quibus litteris sequentibus ad mutetur uel integra maneat L
praepositionē b 21 aggero accido R 22 rationabilibus B ut affectus rk
24 cum consequens B cum subsequens H 25 intigra G 26 adbibo adhibeo
adhereo L admitto] g adquiro om. GL 27 uel r uel n K ut
om. GL 28 adviso om. RBH adsummo R 29 nam quae sit differentia r
namque sit desserentiae R euphoniae K

p. 570. 71 P.

p. 62. 63 K.

R qua[icumque consonante sequente (excepta k) potest terminare priorem syllabam, ut 'morbus', 'parcus', 'ordo', 'perficio', 'Corfinium', 'margo', 'perhibeo', 'perlego', 'perluceo', 'interlita', 'interlunium', 'carmen', 'Sarnus', 'corpus', 'arquitens', 'currus', 'morsus', 'artus', 'periurus', 'corvus', 'Xerxes'. in compositis tamen quibusdam invenio r in s l converti, ut 'intellego' et 'pellicio' pro 'interlego' et 'perlicio', 'pellego' pro 'perlego', 'pelluceo' pro 'perluceo'. Plautus in asinaria:

A gedum istum ostende quem + conscripsisti syngraphum

Inter me et amicam et lenam, leges pelleget .

Nam tu poeta es prorsus ad eam rem unicus.

idem in eadem:

Ita +. pellucet quasi lanterna Punica.

S terminante antecedentem syllabam hae solae inveniuntur consonantes assequentes: c in compositis, ut 'abscondo', 'obscurus', quia s terminans est praepositionis, nam in simplicibus dictionibus necesse est s et c eiusdem esse syllabae, ut 'pascua', 'fluscus'. m quoque sequente vel p vel t in simplicibus dictionibus, si antecedat s, eiusdem est syllabae, ut 'Cosmus', 'prospera', 'testis'; similiter terminat altera s sequente, ut 'cassis', 'cossus', i quoque loco consonantis in compositis sequente, ut 'disiectus', c etiam sequente vel p vel t, praepositione in s desinente anteposita, ut 'discutio', 'displacet', 'disterminat', 'absterreo', 'distuli', 'asporto' pro 'absporto'.

11 T si superiore finit syllabam, necesse est sequentem quoque ab ea incipere, ut 'mitto', 'Cotta', 'attinet', 'Atticus'. 25

coen RHK hippocon G 1 excepta k om. RHK et fortasse ipse Priscianus et potest B 2 perficio H Corfinium] k cornifum K 3 perlego] om. GL perligo K 4 sarnus ex sarnum corr. B 5 corvus] curuus GLK inuenio *** *** L 6 pro interlego et perlicio om., pro interligo et perlicio et in mg. add. K

perlicio ex perliceo corr. L pelligeo] pelligo GK 7 per Rr perligo K pelluceo pro perluceo] pellucio B Plaut. asin. IIII 1, 1 (746) sqq. assinaria BK 8 age+dum (n) K conscripsisti] sic etiam libri Plaut. et Non. 225 16 M.; l.

conscripti singraphum RHGL 10 et lenam leges B lenam leges. Pellege R pellige GK 11 es istum prorsus LK eam] r eandem R unicum GL 12 in eadem] immo in autul. III 6, 30 13 ita is pellucet Plautus lanterna] sic

etiam Vet. laterna R et vel sic vel lacerna cett. codd. Plaut. 15 adsequentes Rr

d adsequentes BK assequentes L sequentes Dresd. Lips. 2 Krehlii obscurus] h obscurum H 16 in add. r dictionibus om. R add. r s add. r 18 s si antecedat GL 19 altera s] r altera s syllabam R s syllabam altera s Gk s sillabam alteram s L 20 casis casus cosus G cassis cassus cossus Lg cassis cassus KK

cōpositis B sequente om. G sequente ut om. L 21 disiunctus GL etiam ut supra dictum est sequente GL etiam ut supradictum sequente K praepositione in s desinente] etiam dis praepositione GL 22 abstergo GLK distuli

absterreo B 23 obsporto Rr 24 T — incipere in mg. add. h syllabam finit K quoque om. GLh 25 mitto] mutta GLK Cotta] gutta GL

P. 571. 73 P.

P. 63. 64 K.

In x nulla syllaba terminat in media dictione nisi in compositis a praepositione 'ex', quae integra manere potest sequente c vel p vel q vel s, ut quibusdam placet, vel t, ut 'excurro', 'expello', 'exquo', 'exsicco', 'exsequor' - sic enim placet iis, qui de orthographia scripserunt, 5 quamvis euphonia et ratio supra dicta de literis secundum Graecos abicit s antecedente x -, 'extendo'; I quoque sequente invenitur in nomine hoc: 'exlex'; f enim sequente in eam convertitur x, ut 'efficio', 'effundo', 'effero'; ceteris vero consonantibus sequentibus e, non ex, praeponi solet, ut 'ebibo', 'educo', 'egero', 'eludo', 'emineo', 'enitor', 'eruo', 'eveho'. ||

10 Z in peregrinis dictionibus semper in principio invenitur syllabae et, si antecedat alia syllaba, necesse est eam vel in vocalem desinere vel in n vel in r, ut 'gaza', 'μελαντοφος', 'Αριωθαρξανης'.

Sciendum autem, quod nulla diphthongus in duas consonantes potest desinere, in duplice autem invenitur, ut 'faex faecis' et | 'faux faucis'.
 15 Distat syllaba a dictione et sensu et accentu; nisi enim sciamus, quo modo posita sit syllaba in dictione, incertum est, quo accentu eam prounatiemus: syllaba enim per se, nisi cum sit dictio, sensum habere non potest. invenitur tamen et plena oratio in una dictione, ut in verbis imperativis, 'curre', 'lege', et similiter plena dictio in una syllaba; ut 'ars', 20 'do', 'dic', 'ji'.

Accidit unicuique syllabae tenor, spiritus, tempus, numerus literarum.

Tenor acutus vel gravis vel circumflexus. in dictione tenor certus, absque ea incertus, non potest tamen sine eo esse.

Similiter spiritus asper vel lenis.

25 Tempus unum vel duo vel etiam, ut quibusdam placet, unum semis vel duo semis et tria; unum, si vocalis est brevis per se, ut 'amo', vel si eam una consonans simplex consequitur, ut 'caput', unum semis in communibus syllabis, de quibus multi docuerunt, ut 'lacrimeae'. et sciendum,

1 terminatur *K* a dictione *iterum inc.* *D* 2 integra *G* 4 his libri orthographia *BDHGLr* ortographia *K* 5 abiicit *GLK* abiicit *D* 7 exlex] r explex *R* enim] r quoque *R* 9 ebibo educo] r ebido ceduko *R* 10 de z. *D* peregrinis *GK* 11 uocalem uel in n uel in r desinere *GL* 12 gaza *HK* μελαντοφος *R* zofoс 8

μηλανζωφοс r μελαν.οφοз *K* melanzophos *G* melanzophos *L* αριωθαρξανес *R* αριωθαρξанес *BDHK* ariobarzanes *GL* 13 Quod nulla diptongus in duas desinit con-

sonantes inscr. *L* DE DIPTONGO. *D* sciendum est autem *DGK* 14 facis *Rr* faecis faux *GL* 15 DE DIFFERENTIA SYLLABAE ET DICTONIS. *D* 16 sit] est *RBDHK*

dictione *K* quo* (d) *B* pronatiemus] r pronunciamus *R* 17 cum om. *H* 18 ut imuerbis *R* imperatiuis *B* 19 plena add. *k* dictio una r et lege *H* 20 do] uel dos add. *d* i om. *GLK* 21 De accidentibus singulis syllabae *K* De accidentibus syllabae *L* DE QVATTUOR ACCIDENTIBVS SYLLABAE. *D* uniu-
que *H* 22 accusus *R* circumflexus *L* certus add. *k* 23 ea] ea dictione *BDGLK* dictione *H* eo] d eo tenore *D* 24 lenis] r lenis *RB* uel leuis add. *g* 25 ut ** quibusdam (in) *B* 26 duo semis] r duo saemis *R* et] uel *HGL* trea *G* est om. *B* ut amo om. *HGLK* add. *h* 27 seam unani *H* consuinans *K* communibus] r communis *R* 28 sciendum est *G*

p. 572. 73 P.

p. 64. 65 K.

quod non solum ante l vel r, sed etiam ante m, ut supra docuimus, et n
positae mutae faciunt communes. *Eὐριπίδης* in Phoenissis:

Ἴσοτητ' ἔταξεν κἀριθμὸν διώρισεν.

idem in eadem fabula:

Ἀπωλόμεσθα, δύο κακῷ σπεύδεις, τέκνον.

Ovidius:

Piscosamque Gnidon gravidamque Amathunta me-
tallis.

praeterea m ante n posita fecerunt quidam communes, ut Callimachus
in tertio *Altīwōn*:

Τὼς μὲν ὁ Μνησάρχειος ἔφη ξένος, ὡδε συναινῶ.

13 illud quoque non est praetermittendum, quod tribus consonantibus sequen-
tibus potest fieri communis syllaba, quando in principio syllabae sequentis
post vocalem correptam s et muta et post eam liquida sequatur, quippe
cum's in metro subtrahi more soleat veteri, ut Horatius sermonum is
libro primo:

Linquimus, insani ridentes praemia scribae.

in longis naūtura vel positione duo sunt tempora, ut 'dō', 'ārs', duo semis,
quando post vocalem natura longam una sequitur consonans, ut 'sōl', tria,

1 ut iam supra *BDHK* et n] n K uel n k 2 et faciunt L επιπτίας

DH euripides *GL Eur. Phoen.* v. 542 M. v. lib. I § 11 phoenisis B PHONISIS (s)
D phenisis G phoenisis. οεστα. ΤΑΤΝΕΤΑ. ΕΗΝ (haec in littera) ΚΑΙΡΙΩΜΟΝ ΔΙΩΡΙΚΗΝ

K phenesi* **(s ic)eleta ΤΗΝΤΖΗΝΚΑΙ ΠΙΩΜΟΝ ΔΙΟ ΡΙΧΝ. L 3 ΙCOTΤΑΤΕΤΑΓΞΕK
icar APIOMON AIOPICEN R·ICOTΤΑΤΕΤΑΓΞΕK ΚΑΙΡΙΩΜΟΝ ΔΙΩΡΙΚΗΝ B ΙCOTΗ. ΤΑΤΝΕ ΤΑ-
ZEIN ΚΑΙ ΑΡΙΩΜΟΝ ΔΙΑΡΙΚΗΝ, al. m. in mg. R ICOTNTA T.eatazen και αρεομον ΔΙΩΡΙΚΗΝ
Dd ICOTeta tetağen kaiρie MON ΔΙΑΡΙΚΗΝ G ICOTΤΑΤΕΤΑΓΞΕK. αποδολλεσθλυτο. κακος.

πεν δειτεκ. non (med. om.) H 4 ibid. v. 582 M. v. lib. I § 11 5 απωλομεσα

Dd απωλομεσα GK απωλομεσα Ll ΔΙΟ RG ΔΥO Dd ουω K dra (a in littera l) L
a γ κως Rr kako Dd kako K какос Ll σπηγαεις Rr спедеис Dd

ΔΥω B κκως Rr kako Dd kako K какос Ll σπηγаеis Rr спедеис Dd
πε***** L πελεγεεис l 6 Ovid. met. X 581 Ouidius in decimo metamorphoseon D

7 Gnidon] r cum parte codd. Ovid. gnidum R cnidon DGKh v. lib. I § 11
que] r quae R amathuntha K 9 quidam] B Heidelb. Dreed. 2 Krethii quidem rell.
ut Callimachus] teste callimacho B Callimachus] r cahalimachus R 10 Altīwōn]

on action Rr action BDK actiwa G ακτιων L om. H 11 τως μενομησαρχι rell. om.

in lac. inseruit h τος GLK ωc D μηναρχειος Rr μνεσαρ. χειος G μηναρχειο

D εφε L εφο K εφιτενος R εφεισενος G εφνζенос D οαe DK ωα-
синаинω R οдеicinaинω, G συναινω] l синаин L 12 praetermittendum G

potest sequentibus GL 13 sequentis syllabae D 14 liquida * sequatur B
sequatur] seruatur H 15 soleat more GL uetera Br ueterum DGK uetera (e) H

Horatius] r oratius RK Hor. serm. I 5, 35 sermonum om. L libro ser-
monum K in libro sermonum D 16 liber l. B 17 linquimur H insani] r

insani] R reddentes G proemia B 18 do] 'complures mss.' Krehlii, Schneiderus
Elementarlehre p. 662 do DGK dos RBHL duo et semis h 19 una* (m) B

sequitur consonans ut sol] r sequitur at sol consonans R trea G et in tria

corr. B

p. 573. 74 p.

p. 65. 66 K.

quando post vocalem natura longam duae consonantes sequuntur vel una duplex, ut ‘mōns’, ‘rēx’. tamen in metro necesse est unamquamque syllaham vel unius vel duorum accipi temporum.

Numerus literarum accedit syllabae, quia, ut supra diximus, non minus quam unius nec plus quam sex literarum apud Latinos potest inveniri syllaba.

DE DICTIONE.

Dictio est pars minima orationis constructae, id est in ordine compo-III 14 sitae: pars autem, quantum ad totum intellegendum, id est ad totius sensus intellectum; hoc autem ideo dictum est, ne quis conetur ‘vires’ in duas partes dividere, hoc est in ‘vi’ et ‘res’, vel quaedam huiuscmodi. non enim ad totum intellegendum haec fit divisio.

Difserit autem dictio a syllaba, non solum quod syllaba pars est dictio-
nis, sed etiam quod dictio dicendum, hoc est intellegendum, aliquid habet.
15 syllaba autem non omni modo aliquid significat per se: ergo monosyllabae dictiones possunt quodammodo esse et syllabae, non tamen sincere, quia nunquam syllaba per se potest aliquid significare: hoc enim proprium est dictionis. unde si dicam ‘a’, per se scio esse syllabam, nec tempora tamen eius nec tenorem nec spiritum nec significationem agnosco, donec 20 cognovero dictionem, in qua ponitur. nam in ‘ara’ deorum ‘a’ paenultima producitur et circumflectitur in nominativo nec habet aspirationem, cum autem significat stabulum pororum, eadem syllaba paenultima corripitur et acuitur et habet aspirationem; haec eadem ‘a’, quando est praepositio, gravatur et producitur et est sine aspiratione. vides ergo per se 25 ipsam syllabam deficere praedictorum ratione nec aliter posse examussim tractari, nisi posita sit in dictione. ||

DE ORATIONE.

Oratio est ordinatio dictionum congrua, sententiam perfectam demon-IV 15 strans. est autem haec definitio orationis eius, quae est generalis, id est 30 quae in species sive partes dividitur. nam oratio dicitur etiam liber rheto-

1 secuntur *R* 3 du**um (or) *BDK* 4 quia om. *GLK* 5 nec] non *GL*
7 INCIP. DE DICTIONE. *G* De dictione quid sit dictio *L* SYLLABA HIC FINIT DICTIO INCIPIT. *D* inscr. om. *H* 8 pars] *d* par *D* ordinem *HGKd* 11 post et rea duodecim
fere litt. erasae in *B* 13 differ *Rr* difserit *K* desert *k* quod syllaba *H*
dictionis est *K* 16 sincore *G* sincerae *H* 17 est add. *h* 18 scio ea ee *B*
temp***** tamen *B* tamen tempora *D* 19 agnosco] cognosco *DK* 20 paenultima
om. GL 21 circumflectitur *L* circumflex. *H* uel circumflectitur add. *g* nec habet
aspirationem in nominativo *L* minatiuo *H* 22 eadem a syllaba (syllaba *G*) *BDH*
GLK syllaba *R* penultimate *G* penultimate *L* ut assolent 23 quando est] *r*
quando *R* 24 sine aspiratione est *D* 25 ipsam] *g* ips** *G* difficere *GLK* defi-
ficere *k* ratione ex ratione corr. *B* examussim] *d* examussim *D* examosim *GLK*
26 in dictione sit *GL* 27 DE RATIONE *B* INCIP DE ORATIO *G* om. inscr. *H*
28 congrua] *d* congruam *RBD* perfectam] *d* perfectamque *Dr* 29 diffinitio *HG*
LGK generalis est *G* 30 siue in partes *L* seu in partes *GLK* deuiditur *L*
etiam liber rhetoricus dicitur *K* rhetoricus] *r* rhetoricus *RBDHGL*

p. 572. 73 P.

p. 64. 65 K.

quod non solum ante l vel r, sed etiam ante m, ut supra docuimus, et n positae mutae faciunt communes. *Ἐνόριπλης* in Phoenissis:

'Ισότητ' ἔταξεν κάροιθμὸν διώρισεν.

idem in eadem fabula:

'Απωλόμεσθα, δύο κακῶ σπεύδεταις, τέκνον.

Ovidius:

Piscosamque Gnidon gravidamque Amathunta mettallis.

praeterea m ante n posita fecerunt quidam communes, ut Callimachus in tertio *Altiorum*:

Τὼς μὲν ὁ Μνησάρχειος ἔφη ξένος, ὡδε συναινῶ.

13 illud quoque non est praetermittendum, quod tribus consonantibus sequentibus potest fieri communis syllaba, quando in principio syllabae sequentis post vocalem correptam s et muta et post eam liquida sequatur, quippe cum's in metro subtrahi more soleat veteri, ut Horatius sermonum 15 libro primo:

Linquimus, insani ridentes praemia scribae.

in longis naūtura vel positione duo sunt tempora, ut 'dō', 'ārs', duo semis, quando post vocalem natura longam una sequitur consonans, ut 'sōl', tria,

1 ut iam supra *BDHK* et n] n *K* uel n *k* 2 et faciunt *L* εΥΡΙΠΙΔΕΣ

DH euripides *GL Eur. Phoen.* v. 542 *M. v. lib. I § 11* phoenisis *B PHONIASIS* (s) *D phenisis G phoenisis. οεστα. τατητα.ξην* (haec in littera) *ΚΑΙΡΙΜΟΝ ΔΙΩΡΙΧΝ*

*K phenesi** *(s ic)ετeta τΗΝΤΑΖΗΝΚΑΙ ΠΙΘΟΝ ΔΙΟ ΡΙΧΝ. *L* 3 ιCOTΤΑΤΕΤΑξεN
ιcαι απιομον αιοπιcen *R*·ιCOTΤΑΤΕΤΑξεN *ΚΑΙΡΙΜΟΝ ΔΙΩΡΙΧΝ* *B* ιCOTH. ΤΑΤΗΕ ΤΑ
zein και λριομον διαπιcen, al. m. in mg. *R* ιCOTNTA T.εtazēn και αρεμον διωριχν
Dd ιCOTeta tetaξeN καιρie μον διοπιcen *G* ιCOTΤΑΤΕΤΑξeN. αποδολλεσθατο. κακος.

πεν δειτεκ. NON (med. om.) *H* 4 *ibid. v. 582 M. v. lib. I § 11* 5 απωλομεσεα
Dd απολομεσεα *GK* απολομεсea *Ll* ΔΙΟ *RG* ΔΥΟ *Dd* ουω *K* δνa (a in littera l) *L*

α ΔΤω *B* κκωc *Rr* κακο *Dd* κακο *K* κακο *Ll* σπηταιc *Rr* σπεδεic *Dd*
πε***** *L* πελεγεεic *l* 6 *Ovid. met. X 581* Ovidius in decimo metamorphoseon *D*

7 *Gnidon*] r cum parte codd. *Ovid. gnidum R gnidon DGLKh v. lib. I § 11*
que] r que R amathuntha *K* 9 quidam] *B Heidelb. Dresd. 2 Krehlii quidem rell.*
ut Callimachus] teste callimacho *B Callimachus*] r cahalimachus *R* 10 *Altiorum*
on

αctiωn *Rr* action *BDK* αctiωn *G* αctiωn *L* om. *H* 11 τωc μενομηcpxi rell. om.

in lac. inseruit h τοc *GLK* ωc *D* μηcpxeioc *Rr* μηcpxar, κειoc *G* μηcpxarkeio
D εфе *L* εфo *K* εфiγeнос *R* εфeгeнос *G* εфnzenoc *D* οаe *DK* was-
cinaιnω *R* олеicnainw. *G* συναιω] l синaiω *L* 12 praetermittendum *G*
potest sequentibus *GL* 13 sequentis syllabae *D* 14 liquida * sequatur *B*
sequatur] seruatur *H* 15 soleat more *GL* ueterem *DGK* ueter* (e) *H*

Horatius] r oratius *RK Hor. serm. I 5, 35 sermonum om. L* libro ser-
monum *K* in libro sermonum *D* 16 liber .i. *B* 17 linquimor *H* insani] r
insani] r reddentes *G* proemia *B* 18 do] 'complures msa.' *Krehlii, Schneiderus*
Elementarlehre p. 602 do] *DGK* dos *RBL* duo et semis *k* 19 una* (m) *B*
sequitur consonans ut sol] r sequitur at sol consonans *R* trea *G* et in tria
corr. *B*

p. 573. 74 P.

p. 65. 66 K.

quando post vocalem natura longam duae consonantes sequuntur vel una duplex, ut 'mōns', 'rēx'. tamen in metro necesse est unamquamque syllabam vel unius vel duorum accipi temporum.

Numerus literarum accedit syllabae, quia, ut supra diximus, non minus quam unius nec plus quam sex literarum apud Latinos potest inveniri syllaba.

DE DICTIONE.

Dictio est pars minima orationis constructae, id est in ordine compo-III 14 sitae: pars autem, quantum ad totum intellegendum, id est ad totius sensus intellectum; hoc autem ideo dictum est, ne quis conetur 'vires' in duas partes dividere, hoc est in 'vi' et 'res', vel quaedam huiuscmodi. non enim ad totum intellegendum haec fit divisio.

Difserit autem dictio a syllaba, non solum quod syllaba pars est dictio-
nis, sed etiam quod dictio dicendum, hoc est intellegendum, aliquid habet.
15 syllaba autem non omni modo aliquid significat per se: ergo monosyllabae dictiones possunt quodammodo esse et syllabae, non tamen sincere, quia numquam syllaba per se potest aliquid significare: hoc enim proprium est dictio-
nis. unde si dicam 'a', per se scio esse syllabam, nec tempora tamen eius nec tenorem nec spiritum nec significationem agnosco, donec
20 cognovero dictionem, in qua ponitur. nam in 'ara' deorum 'a' paenultima producitur et circumflectitur in nominativo nec habet aspirationem, cum autem significat stabulum pororum, eadem syllaba paenultima corripi-
tetur et acutur et habet aspirationem; haec eadem 'a', quando est praeposi-
tio, gravatur et producitur et est sine aspiratione. vides ergo per se
25 ipsam syllabam deficere praedictorum ratione nec aliter posse examussim tractari, nisi posita sit in dictione. ||

DE ORATIONE.

Oratio est ordinatio dictio-
num congrua, sententiam perfectam demon-IV 15 strans. est autem haec definitio orationis eius, quae est generalis, id est
30 quae in species sive partes dividitur. nam oratio dicitur etiam liber rho-

1 secuntur R 3 du*sum (or) BDK 4 quia om. GLK 5 nec] non GL
7 INCIP. DE DICTIONE. G De dictione quid sit dictio L SYLLABA HIC FINIT DICTIO INCIPIT. D inscr. om. H 8 pars] d par D ordinem HGKD 11 post et res duodecim

fere litt. erasae in B 13 differ Rr d[ef]erit K defert k quod syllaba H
dictionis est K 16 sincere G sincerae H 17 est add. h 18 scio ea ee B
temp**** tamen B tamen tempora D 19 agnosco] cognosco DK 20 paenultima

om. GL 21 circumflectitur L circumflex. H uel circumflectitur add. g nec habet aspirationem in nominativo L minatiuo H 22 eadem a syllaba (sillaba G) BDH GLK syllaba R peneultima G peniultima L ut assolent 23 quando est] r quando R 24 sine aspiratione est D 25 ipsam] g ips** G difficere GK def-
ficere k ratione ex ratione corr. B examussim] d examusim D examosim GLK

26 in dictione sit GL 27. DE RATIONE B INCIP. DE ORATIO G om. inscr. H
28 congrua] d congruum RBD perfectam] d perfectarnque Dr 29 diffinatio HG
LK generalis est G 30 siue in partes L seu in partes GK deuiditur L
etiam liber rhetorius dicitur K rhetorius] r rhetorius RBDHGL

p. 576. 77 P.

p. 69. 70 K.

breviter dictum est, non incongruum esse arbitror, summatim de ceterorum quoque proprietate partium orationis percurrere.

- 20 Proprium est adverbii cum verbo poni nec sine eo perfectam significationem posse habere, ut 'bene facio', 'docte lego'. hoc ergo inter adverbium et praepositionem est, quod adverbium et sine casualibus potest 5 praeponi et postponi verbis et cum casualibus, ut 'pone currit' et 'currit pone', 'venit tempore longo post' et 'post longo tempore venit'. Terentius in adelphis:

post faceret tamen.

si igitur invenias cum nomine adverbium sine verbo, scias hoc per ellipsis 10 fieri, ut si dicam 'non bonus homo' pro 'malus', subaudio 'est'.

Praepositionis autem proprium est separatim quidem per appositionem casualibus praeponi, ut 'de rege', 'apud amicum', coniunctum vero per compositionem tam cum habentibus casus quam cum non habentibus, ut 'inductus', 'interitus', 'intercurro', 'proconsul', 'induco', 'inspiciens'. 15

- 21 Proprium est coniunctionis diversa nomina vel quascumque dictiones casuales vel diversa verba vel adverbia coniungere, ut 'et Terentius et Cicero', 'vel Terentius vel Cicero'; 'et formosus et sapiens', 'vel formosus vel sapiens'; 'et legens et scribens', 'vel legens vel scribens'; 'et ego et tu', 'vel ego vel tu'; 'et facio et dico', 'vel facio vel dico'; 'et bene et celeriter', 'vel bene vel celeriter'; quod praepositio non facit. interest autem etiam hoc,] quod praepositiones componi possunt cum verbis [coniunctio vero numquam], ut 'subtraho', 'addico', 'praepono', 'produco', 'dehortor', coniunctio autem, licet sit praepositiva, in compositione tamen non invenitur cum verbis, ut 'at', 'ast', 'sed', et quod praepositio causalibus separata praeponitur semper, coniunctio vero omnibus potest dictinibus modo praeposita modo postposita coniungi.

DE NOMINE.

- V 22 Nomen est pars orationis, quae unicuique subiectorum corporum seu

2 proprietate] r propriaetate R proprietate H partium proprietate GL 3 Proprium adverbii G perfectam K 4 benefatio H 5 praepositionem interest D casualibus G 6 et praeponi et BDHL uerbis add. k casualibus G, pone curit R 7 Ter. ad. I 2, 30 9 faceret] h facere HGL facere. (i) K cf. lib. XIIII § 27 10 adverbium sine uerbo cum nomine D scias tamen hoc D eclipsin RDH enlemissin G eclipsia K enlemissin L 11 si add. r subaudiens est (ii) b subaudiens *** B

12 Praepositionis K proprium est autem praepositionis D proprium et sic saepe in hoc voc. H est om. HGL separatis l separatis L apositionem H etiam

14 quam cum L quam etiam cum non habentibus casus G ut doctus inductus

D 15 interitus L induco om. GL add. g inspiciens R insipiens KD uel insipi-

tiens d 17 coniungere G ut trentius GL 21 uel celeriter D 22 autem om. GL add. g hoc inter praepositiones et coniunctiones quod D possunt ex

possus corr. R et coniunctio KL 23 nunquam G produco] praeduco G uel produco g praeduc L 24 dehortor] r deortor RHG 25 inuenitur add. in marg. K ut at] r ut est at R ast at BDHGKL . Sed et RL 26 separata add.

h omnibus] r cum omnibus R rell. 28 haec usque ad voc. deriuativa § 28

p. 577. 78 P.

p. 70. 71 K.

rerum communem vel propriam qualitatem distribuit. dicitur autem nomen vel a Graeco, quod est ‘νόμα’ et adiecta o ‘ὄνομα’, dictum a tribuendo, quod ‘νέμειν’ dicunt, vel, ut alii, nomen quasi notamen, quod hoc notamus uniuscuiusque substantiae qualitatem. et communem quidem corporis qualitatem demonstrat, ut ‘homo’, propriam vero, ut ‘Virgilius’, rerum autem communem, ut ‘disciplina’, ‘ars’, propriam, ut ‘arithmetica Nicomachi’, ‘grammatica Aristarchi’.

Accidunt igitur nomini quinque: species, genus, numerus, figura, casus.

Species sunt tam propriorum, quam appellativorum duae, principalis et derivativa. principalis, ut ‘Iulus’, ‘mons’, derivativa, ut ‘Iulius’, ‘montanus’, sub qua sunt aliae multae.

Nam propria habent species separatis quattuor: praenomen, nomen, cognomen, agnomen. praenomea est, quod praeponitur nomini vel differentiæ causa vel quod tempore, quo Sabinos Romani asciverunt civitatiis ad confirmandam coniunctionem, nomina illorum suis praeponebant nominibus et invicem Sabini Romanorum. et ex illo consuetudo tenuit, ut nemo Romanus sit absque praenomine. et notantur vel singulis literis vel binis vel ternis. tum singulis, quando a vocali incipit praenomen, ut ‘A.’ ‘Aulus’, vel ab una consonante, ut ‘P.’ ‘Publius’, ‘T.’ ‘Titus’; tum duabus, quando a duabus consonantibus incipit, ut ‘Gn.’ ‘Gneus’, ‘Sp.’ ‘Spurius’; tum tribus, quando a consonante incipit prima syllaba et in consonantem desinit, si tamen alia quoque praenominia ab eisdem incipiunt consonantibus. || idque fit differentiae causa, ut ‘Sex.’ ‘Sextus’, ‘Ser.’

p. 50, 10 continet P ITEM DE NOMINE PRIS. P INCIPIT DE NOMINE G 1 dicitur nomen vel greco quod est nomina et adiectio onoma de tribuendo, vel ut P 2 νόμα] l noma RD νόμων (o?) G νόμων L adiectio H o RD ὄνομα] l onoma RD ονομα GL 3 νήμειν G νέμειν K nemein RD vel ut] b u. ut B hoc nomine notamus RBKd hoc notamus nomine DGL 5 ut Virgilius — propriam om. R add. r 6 autem om. G commune P propria ut arithmeticam grammaticam.

Accidunt P arithmeticæ Gg arithmetica K 7 nichomachi R necomachi K aristochri G 8 DE ACCIDENTIBVS. DL Accidunt] g Accidunt G nomini] r nominum R numerus figura] k figura numerus RK 9 sunt P sunt communes rell. propriorum] r propriarum R appellatiuorum P appellatiuorum (appellatiuorum D) nominum rell. 10 principalis] P primitiva RBHK principales primitius G

principales (sic, pi in litura) primitiva L primitiva D diriuatiua PGK principaliſ P primitiva rell. diriuatiua PGK 11 multæ h mutae H 12 DE PRO principales D habent P habent R 13 differentia L 14 quo tempore G saunios B romani P adsuerunt P adscierunt RBH asscierunt K 15 illorum nomina P 16 saunii B illo tempore consuetudo B 17 ramanus L notantur singulis litteris P 18 Tunc singulis P 19 pupili GLK T. Titus om. P 20 duobus L quando a duabus] r quando duabus RG quando .ii. L Gn.] in uno Cn. v. ll. ll. a Schneidero l. i. p. 323 sq. Kempf Val. Max. p. 747, quavis hic illuc nota praenominis Gn. reperitur, v. modo Fabrettiū inscr. ant. p. 28 sg. Schneiderum p. 234: et sic Priscianus, v. lib. I § 57 Gneus] r genus R Sp. om. L 21 tum a tunc libri a consonantibus P 22 desinit] d desinet D si tamen — differentiae causa

om. P incipient DGL 23 idque] r idquæ R sex. sextus Rr Ser. Sergius] P, quod non eget mutatione, v. Borgesium in bull. dell' inst. archeol. 1845 p. 158 sqq., om. rell.

p. 578 P.

p. 71—73 K.

'Sergius', 'Tul.' 'Tullius', ne, si primam solam consonantem scribamus, 'T.' 'Titum' et 'S.' 'Sestium' significare putetur. unde in 'Marco' 'M.' solam scribimus, quamvis a consonante incipit syllaba et in consonantem 24 desinit, quia nullus error sit. nomen est proprius uniuscuiusque suum, ut 'Paulus' [proprium]; cognomen, cognationis commune, ut 'Scipio'; agnomen est, quod ab aliquo eventu imponitur, ut 'Africanus', 'Isauricus'. invenimus tamen multa in his quattuor speciebus proprietatum nominum invicem pro se posita, et quae in aliis personis sunt praenomina, haec in aliis loco nominis accipiuntur, ut 'Tullius Servilius': hic 'Tullius' praenomen est; 'M.' vero 'Tullius': hic nomen. similiter et in aliis loco 10 cognominis aliorum agnominata vel contra, ut 'Cicero', qui primus ab habitu | faciei nominatus est, agnomen hoc habuit, familiae vero eius cognomen fuit. similiter 'Caesar', 'Scipio'.

Hoc autem interest inter proprium et appellativum, quod appellativum naturaliter commune est multorum, quos eadem substantia sive qualitas vel 15 quantitas generalis specialis iungit: generalis, ut 'animal', 'corpus', 'virtus'; specialis, ut 'homo', 'lapis', 'grammaticus', 'albus', 'niger', 'grandis', 'brevis'.

25 Haec enim quoque, quae a qualitate vel quantitate sumuntur speciali, id est adiectiva, naturaliter communia sunt multorum: adiectiva autem ideo 20 vocantur, quod aliis appellativis, quae substantiam significant, vel etiam propriis adici solent ad manifestandam eorum qualitatem vel quantitatem; quae augeri vel minui sine substantiae consumptione possunt, ut 'bonum animal', 'magnus homo', 'sapiens grammaticus', 'magnus Homerus'.

Proprium vero naturaliter uniuscuiusque privatam substantiam et qualitatem significat | et in rebus est individuis, quas philosophi atomos

1 primam solam consonantem] *P* primas solum consonantes *rell.* 2 titum *P* sestium *GL* significare putemur .t. titum et .s. sestium *D* putetur] *R* Heidelb. Krehlii putemus *P* putemur *rell.* 3 sola *P* solum *RBDH* scribimus quia nullus error sit quamvis a consonante incipiat. Nomen *P* 4 sit] fit *Gr* erit *RBDHLK* est add. *h* propriæ *PRDH* 5 cognomen est *Dh* ,

6 inponitur *PH* Africanus] *g* africanus *G* Isauricus] *d* om. *P* issauricus *GK* et isauricus *D* 7 multa] *r* multam *R* 8 pro se posita] *praeposita* *P* possita *G* sunt personis *D* praenomina] *r* pronomina *R* 9 nominis] *P* nominum *rell.* Servilius] *r* serbilius *B* sertulus *R*. *immo* Servius 10 M.] marcus *G* nomen hic *K* nomen est *D* et *om.* *G* 11 cognominis] *P* cognominum *rell.* agnominata] agnominata vel nomina *RBD* vel contra] *d* contra *D* primis *P* habitu] *d* habitu *R* habitu* *D* 12 hoc add. *G* 13 caesar in littera *B* cesar *P* 14 De differentia inter proprium et appellativum *DL* 15 naturaliter add. *d* neutraliter *P* est *om.* *P* quos una eadem *B* vel quantitas] seu quantitas *PGK* sive

quantitas *DL* 16 specialis .ue. *P* vel specialis *rell.* iungat *Rr* 18 grandis] *P* magnus *rell.* 19 quoque *eras.* in *B* vel a quantitate *GL* sumuntur *adras.* in *B* sumuntur generali vel speciali *d* speciali *om.* *GL* speciali* *B* 20 naturaliter] *rdh* nascuntur. Naturaliter quoque *P* nascuntur naturaliter quoque *BD* nascuntur naturaliter *RH* naturaliter quoque *b* modo a generali modo a speciali qualitate vel quantitate nascuntur naturaliter *GL* 22 propriis *K* adiici *GK* 23 substantiae] *k* stantiae *K* 24 magnus Homerus *om.* *PL* add. *l* 25 vero] *d* uero quod *D* et qualitatem] vel quantitatem *P* qualitatemque *GLK* 26 individui *d* induit *D* quae *BGKL* philosophi] *g* philosophi *P* philippi *G* philo.phi *H* atoma *PBHGLK*

p. 578. 79 P.

p. 73. 74 K.

vocant, ut 'Plato', 'Socrates'. itaque caret communione naturali. cum igitur evenit, ut multi eodem nomine proprio nuncupentur, fortuito et sola voce, non etiam intellectu communis alicuius substantiae || vel qualitatis hoc fieri solet. et in proprio quidem etiam appellativa intellegi possunt, ut, si 5 dicam 'Virgilius', intellegitur homo et poeta, in appellativis autem propria non intelliguntur, ut 'homo', 'vir', nisi per excellentiam loco proprii in quibusdam personis accipientur, ut 'poeta' pro 'Virgilius' et 'urbs' pro 'Roma'.

Appellativorum multae sunt species, quarum quaedam communes inve- 26
niuntur cum propriis, sive sint primae positionis sive derivativa. sunt enim
quaedam corporalia in appellativis, ut 'homo', sunt etiam in propriis, ut
'Terentius', alia incorporalia in appellativis, ut 'virtus', in propriis, ut
'Pudicitia'. homonyma quoque tam in propriis quam in appellativis inveniuntur, ut 'Pyrrhus' filius Achillis et 'Pyrrhus' rex Epirotarum, 'nepos'
15 filius filii et 'nepos' luxuriosus. inveniuntur tamen quaedam homonyma
eadem propria et appellativa, ut 'Magnus Pompeius' et 'magnus civis'.
synonyma quoque tam appellativa quam propria inveniuntur. sicut enim
'ensis', 'gladius', 'mucro' unum atque idem significant, sic 'Publius', 'Cor-
'nelius', 'Scipio', 'Africanus' unum atque idem significant.

20 Aliae fere omnes species in nominibus inveniuntur appellativis. sunt 27
autem hae: adiectivum, ad aliquid dictum, quasi ad aliquid dictum, gentile,
patrium, interrogativum, infinitum, relativum vel demonstrativum vel similitudinis,
collectivum, dividuum, facticum; generale, speciale, ordinale, numerale,
absolutum, temporale, locale. hae species communes sunt et

1 ^o sacrates *P* communione naturali caret *K* commune *P* 2 nomine uocetur proprio fortuito *P* proprie *r* noncupentur *H* noncipentur *K* 3. Communis *P* communis *K* haec *P* 4 propriis *ni f.*, *in loco fere evanido B* quidem *om. GL* 5 virgilium *L* intellegitur homo et poeta] *P* intellego (intelligo) et (et *om. GL*) hominem (*ex homo corr. R*) et poetam *rell.* autem *add. k* 7 uer-

gilio *RH* uirilio *Kg* 9 De appellatiuorum divisionibus. *DL* multa *Rr* species sunt *G* quorum quedam *P* 10 prime *P* positionis *K* diriuatiue, *in quo voc. hoc frustulum desinit, P* 11 in propriis etiam sunt *GL* uti *H* 12 alia incorporalia] *r* aliam corporalia *R* *virtus*] *k* *virtus*. Communis *H* *virtus* communis *BK* ut *Pudicitia*] *Kretilius* ut *virtus* dea et pudicitia penelopae *GL* ut

pudicitia penelope *D* ut *virtus* dea ut (ut *om. Hd*) pudicitia (pudicitia *Rr*) penelopae (paenelope *R* paenelope *B*) uel ipsa *dea RBHKd* 14 pyrrhus] *hr* pyrrus *RBH* pyrrhus *D* phirrus *GL* post Pyrrhus: filius — Pyrrhus *om. K add. k* filius *H* achilis *GLk* pyrrus *B* phirrus *GL* epyrotarum *D* 15 luxuriosus *G*

uel luxuriosus *g* luxuriosus *K* quaedam] *d* quaedam adiectiva *D* omonyma *BDH*

omonima *GLK* omominima *R* 16 et eadem *K* pompeus *H* ciuir *H* 17 Synonima *B* Sinonima *DK* Sinonima *RGL* propria quam appellativa *GLK* 18 ensis] *r* ensus *R* moco gladius *G* unum atque idem] *k* atque unum *K* post significant: sic — significant *om. R add. r* sic p. publius (c in litura) *B* cornilius *GK* 19 africanus *K* adque *r* 20 fere *B* appellatiis inueniuntur *DGL*

21 autem *om. GK* 22 patrium *GL* pratrium *D* infinituum *d* 23 factitium *RG* factitium *H* generale] *r* generalem *R*

p. 578 P.

p. 71—73 K.

'Sergius', 'Tul.' 'Tullius', ne, si primam solam consonantem scribamus, 'T.' 'Titum' et 'S.' 'Sestium' significare putetur. unde in 'Marco' 'M.' solam scribimus, quamvis a consonante incipit syllaba et in consonantem 24 desinit, quia nullus error sit. nomen est proprie uniuscuiusque suum, ut 'Paulus' [proprium]; cognomen, cognationis commune, ut 'Scipio'; agnomen est, quod ab aliquo eventu imponitur, ut 'Africanus', 'Isauricus'. invenimus tamen multa in his quattuor speciebus proprietorum nominum invicem pro se posita, et quae in aliis personis sunt praenomina, haec in aliis loco nominis accipiuntur, ut 'Tullius Servilius': hic 'Tullius' praenomen est; 'M.' vero 'Tullius': hic nomen. similiter et in aliis loco 10 cognominis aliorum agnomina vel contra, ut 'Cicero', qui primus ab habitu | faciei nominatus est, agnomen hoc habuit, familiae vero eius cognomen fuit. similiter 'Caesar', 'Scipio'.

Hoc autem interest inter proprium et appellativum, quod appellativum naturaliter commune est multorum, quos eadem substantia sive qualitas vel 15 quantitas generalis specialis iungit: generalis, ut 'animal', 'corpus', 'virtus'; specialis, ut 'homo', 'lapis', 'grammaticus', 'albus', 'niger', 'grandis', 'brevis'.

25 Haec enim quoque, quae a qualitate vel quantitate sumuntur speciali, id est adiectiva, naturaliter communia sunt multorum: adiectiva autem ideo vocantur, quod aliis appellativis, quae substantiam significant, vel etiam propriis adici solent ad manifestandam eorum qualitatem vel quantitatem, quae augeri vel minui sine substantiae consumptione possunt, ut 'bonum animal', 'magnus homo', 'sapiens grammaticus', 'magnus Homerus'.

Proprium vero naturaliter uniuscuiusque privatam substantiam et qua- 25 litatem significat | et in rebus est individuis, quas philosophi atomios

1 primam solam consonantem] *P* primas solum consonantes *rell.* 2 tituum *P* setium *GL* significare putemur .t. titum et .s. sestium *D* [putetur] *R* Heidelb. Krehlii putemur *P* putemur *rell.* 3 sola *P* solum *RBDH* scribimus quia nullus error sit quamvis a consonante incipiat. Nomen *P* 4 sit] fit *Gr* erit *RBDHLK* est add. *h* proprie *rd* propriae *PRDH* 5 cognomen est *Dh* , 6 imponitur *PH* Africianus] *g* africianus *G* Isauricus] *d* om. *P* issauricus *GK* et isauricus *D* 7 multa] *r* multam *R* 8 pro se posita] *praeposita* *P* possita *G* sunt personis *D* praenomina] *r* pronomina *R* 9 nominis] *P*· nomi- num *rell.* Servilius] *r* serbilius *B* tertulus *R*. *immo* Servius 10 M.] marcus *G* no- men hic *K* nomen est *D* et *om.* *G* 11 cognominis] *P* cognominum *rell.* agnominis] agnoma uel nomina *RBD* vel contra] *d* contra *D* primis *P* ha- bitu] *d* abitu *R* abitu] *D* 12 hoc add. *G* 13 caesar in littera *B* cesar *P* 14 De differentia inter proprium et appellativum *DL* 15 naturaliter add. *d* neutraliter *P* est *om.* *P* quos una eadem *B* vel quantitas] seu quantitas *PGK* siue quantitas *DL* 16 specialis .ue. *P* uel specialis *rell.* iungat *Rr* 18 grandis] *P* magnus *rell.* 19 quoque *eras*. in *B* uel a quantitate *GL* sumuntur *adras*. in *B* sumuntur generali uel speciali *d* speciali *om.* *GL* speciali] *B* 20 naturaliter] *rdh* nascuntur. Naturaliter quoque *P* nascuntur naturaliter quoque *BD* nas- cuntur naturaliter *RH* naturaliter quoque *b* modo a generali modo a speciali qualitate uel quantitate nascuntur naturaliter *GL* 22 propriis *K* adici *GK* 23 substan- tiae] *k* stantiae *K* 24 magnus Homerus *om.* *PL* add. *l* 25 vero] *d* uero quod *D* et qualitatem] uel quantitatem *P* qualitatemque *GLK* 26 individuis *d* induis *D* quae *BGKL* philosophi] *g* philosophi *P* philippi *G* philo.phi *H* atoma *PBHGLK*

p. 578. 79 P.

p. 73. 74 K.

vocant, ut 'Plato', 'Socrates'. itaque caret communione naturali. cum igitur evenit, ut multi eodem nomine proprio nuncupentur, fortuito et sola voce, non etiam intellectu communis alicuius substantiae || vel qualitatis hoc fieri solet. et in proprio quidem etiam appellativa intellegi possunt, ut, si dicam 'Virgilius', intellegitur homo et poeta, in appellativis autem propria non intelleguntur, ut 'homo', 'vir', nisi per excellentiam loco proprii in quibusdam personis accipientur, ut 'poeta' pro 'Virgilius' et 'urbs' pro 'Roma'.

Appellativorum multae sunt species, quarum quaedam communes inve- 26 niuntur cum propriis, sive sint primae positionis sive derivativa. sunt enim quaedam corporalia in appellativis, ut 'homo', sunt etiam in propriis, ut 'Terentius', alia incorporalia in appellativis, ut 'virtus', in propriis, ut 'Pudicitia'. homonyma quoque tam in propriis quam in appellativis inveniuntur, ut 'Pyrrhus' filius Achillis et 'Pyrrhus' rex Epirotarum, 'nepos' filius filii et 'nepos' luxuriosus. inveniuntur tamen quaedam homonyma eadem propria et appellativa, ut 'Magnus Pompeius' et 'magnus civis'. synonyma quoque tam appellativa quam propria inveniuntur. sicut enim 'ensis', 'gladius', 'mucro' unum atque idem significant, sic 'Publius', 'Cornelius', 'Scipio', 'Africanus' unum atque idem significant.

27 Aliae fere omnes species in nominibus inveniuntur appellativis. sunt autem hae: adiectivum, ad aliquid dictum, quasi ad aliquid dictum, gentile, patrium, interrogativum, infinitum, relativum vel demonstrativum vel similitudinis, collectivum, dividuum, facticum, generale, speciale, ordinale, numerale, absolutum, temporale, locale. hae species communes sunt et

1 ^o sacrates *P* communione naturali caret *K* commune *P* 2 nomine uocetur proprio fortuito *P* proprio *r* noncupentur *H* noncipientur *K* 3 . Communis *P* communis *K* haec *P* 4 propriis *nī f. in loco fere evanido B* quidem *om. GL* 5 virgilium *L* intellegitur homo et poeta] *P* intellego (intelligo) et (et *om. GL*) hominem (*ex homo corr. R*) et poetam *rell.* autem *add. k* 7 uer-

gilio *RH* uirgilio *Kg* 9 De appellativorum divisionibus. *DL* multa. *Rr* species sunt *G* quorum quedam *P* 10 prime *P* positionis *K* diriuatiue, in quo voc. hoc frustulum desinit, *P* 11 in propriis etiam sunt *GL* uti *H* 12 alia incorporalia] *r* aliam corporalia *R* uirtus] *k* uirtus. Communis *H* uirtus communis *BK* ut Pudicitia] *Krelius* ut uirtus dea et pudicitia penelopae *GL* ut

pudicitia penelope *D* ut uirtus dea ut (ut *om. Hd*) pudicitia (pudicitia *Rr*) penelopae (paenelope *R* paenelope *B*) uel ipsa dea *RBHKd* 14 pyrrhus] *hr* pyrrus *RBH* pirrus *D* phirrus *GL* post Pyrrhus: filius — Pyrrhus *om. K add. k* filius *H* achilis *GLk* pyrrus *B* phirrus *GL* epyrotarum *D* 15 luxuriosus *G*

uel luxuriosus *g* luxuriosus *K* quaedam] *d* quaedam adiectua *D* omomyma *BDH*

omomyma *GLK* omominima *R* 16 et eadem *K* pompeus *H* cinis *H* 17 Synonima *B* Sinonima *DK* Sinonima *RGL* propria quam appellativa *GLK* 18 ensis] *r* ensis *R* mucro gladius *G* unum atque idem] *k* atque unum *K* post significant: sic — significant *om. R add. r* sic p. publius (o in litura) *B* cornilius *GK* 19 africanus *K* adque *r* 20 fere *B* appellatiis inueniuntur *DGL*

21 autem *om. GK* 22 patrium *GL* pratrium *D* infinituum *d* 23 factitium *RG* factitium *H* generale] *r* generalem *R*

p. 581. 82 P.

Speciale est, quod a genere dividitur, ut 'homo', 'equus', 'vitis', 'laurus'.

Ordinale est, quod ordinem significat, ut 'primus', 'secundus', 'tertius'.

Numerale est, quod numerum demonstrat, ut 'unus', 'duo', 'tres'.

Absolutum est, quod per se intellegitur et non eget alterius coniunctione nominis, ut 'deus', 'ratio'.

Temporale est, quod tempus ostendit, ut 'mensis', 'annus'.

Locale est, quod locum significat, ut 'propinquus', 'longinquus', 'proximus', 'medioximus'. Plautus in cistellaria:

At ita me di deaeque superi †. inferi et medioximi. 10

32 Hae, ut diximus, species omnes fere communes sunt tam principia-
lum quam derivativorum. seorsum autem derivativa species habent, quas
memoravimus, de quibus singulis hinc tractabimus.

DE PATRONYMICIS.

Patronymicum est, quod a propriis tantummodo derivatur patrum no- 15
minibus secundum formam Graecam, quod significat cum genetivo primi-
tivi filius vel nepos [‘Aeacides’, Aeaci filius vel nepos]. et hac forma poe-
tae maxime solent uti, pro qua Romani | cognominibus familiarium utuntur,
ut ‘Cornelii’, ‘Marcelli’; omnes enim ab illo, qui primus Cornelius et qui
Marcellus nominatus est, hoc nomen habuerunt, quicumque eiusdem fami- 20
liae sunt, sicut omnes minores Thesei ‘Thesidas’ Graeci appellant, quos
solent poetae quoque nostri imitari, unde Virgilius secundum Graecam
33 formam ‘Scipiadas’ dixit. nec non etiam possessiva loco patronymicorum inve-

1 Speciale quod *L* [genere] generali *D* sequus (a) *R* egs *G* 3 primus] r
prius *R* 5 absolutum *RBDHK* non eget ex egere non corr. *H* 6 dñ * ratio *B*
8 significat locum *GL* longinquus] r longincus *R* longuinquis *L* 9 medioximus pro-
ximus *K* Plautus (s) *RD* Plaut. cist. II 1, 35 10 at ita me di deaeque] exad
† at
1 aeque
ita mediae et q Gg ex aditu mediae et q L medii B dia (i) K dñ RDH superi
atque inferi Plauti omnes et om. H medioximus GL uel medioximi g 11 Hae* (c) B

12 deriuatiua *R* deriuatiua* (e) *D* habent] d habentur *RD* 14 De patroni-
micis *D* De patronomicis *KL* DE PATRONOMICO *H* inscr. om. *RBGL* 15 Patronomi-
cum *RDGHK* Patronimicum *L*. utrovis modo et similiter saepe hoc in voc. peccarunt
librarii 16 grecam formam *D* 17 filius vel nepos] d filios uel nepotes *RD*
ut post uepos (nepotes) add. *BD* Aeacides Aeaci filius vel nepos] om. *G* eaci-
des aeaci filius uel nepos *R* uncinis inclusus i. e. gloss. esse indicavit r aiacides ai-
acis filius uel nepos add. *g* aiacides aiacis *LK* aeacides eaci *H* aeacides *** aeaci
B ha*c (n) *R* poete *H* 18 uti solent *D* 19 cornilii *K* Cornelii Mar-
celli] r corneli marcelli *R* marcelli cornelii *L* marcelli cornilii *G* illo] eo *GL*

Cornelius om. *L* cornili GK 20 marcelles *H* quicunque; ex eisdem familia *B*
familia *H* 21 sicut] sic *H* Thesei] d thessei *DG* tesei *L* Thesidas] d
thesidas *DG* thesideas *H* tesidas *L* thesides *B* appellant Graeci *K* appellant] uocant *DGL* 22 poete *H* quoque poetae (poete *D*) *DGLK* imitari] *g* emi-
tari *G* Verg. georg. II 170 Aen. VI 843 23 scipiades *B* dixit scipiades *GL* dixit
scipiades *K* dixit] dixit αποτυχιμος scipionides dicere debuit *D* post dixit
ad marg. pro scipionides mutata o in a et dempta ni add. d απο τουςκημος. scipioni-

p. 382 P.

p. 78—80 K.

nimus apud Latinos usurpata, ut 'Aemilianus Scipio' pro Aemilii filius et 'Octavianus Caesar'. inveniuntur quaedam nomina formae patronymicorum significacione denominativa, ut 'Euripides' non Euripi filius, sed ab Euripo sic nominatus (similiter 'Thucydides'). sunt autem alia, quae cum sint in aliis patronymica, in aliis accipiuntur propria, ut 'Timarchides' Timarchi filius et 'Timarchides' proprium. et in omnibus fere speciebus nominum invenimus eiusdem formae etiam propria, quae tamen amittunt appellativorum significacionem, ut 'magnus' adiectivum et proprium, 'Iulianus' possessivum et proprium, 'Heraclides' patronymicum et proprium. sic in aliis quoque speciebus invenies.

Scire autem debeimus, abusive etiam a matribus et regibus sive conditoribus et a fratribus etiam patronymica solere formari, ut 'Latoides', Λητοῖς, id est Latona, filius Apollo, et 'Iliades', Iliæ filius Romulus. Ovidius in **XIII** metamorphoseon:

15 at corpora victa sopore

In vadunt portasque premunt, quas obice fultas

Clauserat Iliades.

similiter 'Coronides' a matre, Aesculapius - sic idem Ovidius in **XV** metamorphoseon:

des dici debuit *g* 1 usurpata *K* emelianus *LK* emilianus *DG* scipio *H* emili *DL* emelii *GK* 2 octouianus *G* Caesar] *g* cesar *G* pro octauiae filius post Caesar add. *d* patromonicorum *H* 3 erypides *D* euryipides *Hdg* *eripides

L Euryipides proprium non *RBDHLK* eripi *H* eurypi *g* eurypi *K* aeripi *L* 4 Euriopo] *dk* eurupo *GK* euripa *D* aeripo *L* nominatus est. *GL* nominatus est.

Dicitur Euryipides quia illo die natus est quo athenienses cum persis in euripa bellum commiserunt. *D* nominatus est quia dicitur eurypides (aeripides *L*) qui ist illo die natus est quo athenienses cum persis in euripa (*sic ex euripo corr.* *K* aeripo *L*) bellum commiserunt. *K* ad marg. *idem inde a quia in marg.* *L* quia in illo die natus cum persis

est quo athenienses in eurypo loco bellum commiserunt *ad marg. tamquam gloss.* add. *g* similiter Thucydides *om.* *G* Similiter tucidides aro τΟΥ ΘΕΙΚΟΥ ΤΟΥ ΕΠΟΝΟΥ add. *g* tucidides *K* tachyrides *r* αρο των ΘΕΙΚΩΝ ΕΠΩΝΩΝ post thucydides in textu *D.* *idem* (i. e. ἀχό τεῦ θάκον, θρόνον *s. secundum g* τοῦ θρόνου) *sic* αρο των ΘΕΙΚΟΥ ΕΠΑΝΟΥ *pro gloss.* alia quaedam *m. add. in R* 5 in aliis sint *GL* ut Timarchides] *r* ut imarchides *R* Timarchi] *r* thimarchi *RDH* 6 Timarchides] *rl* thimarchides *RL* 7 eiusdem [dem formae *L* amittunt] *g* amittunt *G* 9 ut heraclides *L* Heraclides] *r* erachydes *R* haeraclydes *D* heraclydes *H* patrono-

micōn *H* patronymicum *h* 10 spētib⁹s *Rr* inueniemus *Rr* 11 DE ORIGINE PATRONOMICORVM. *DL* abussiue *K* matribus uel ab auis maternis et regibus *GLK* matribus ab auis maternis a regibus *D* siue a conditoribus *GL* 12 patromonica *H* Latooides] *sic ex corr.* in littera *H* latooides (*e*) *R* letooides (*o*) *B* letooides *D* uel latonides *d* latonides *GLKr* voc. filius post latonides *collocatum*, deinde vero verborum ordo restitutus in *K* 13 λατωις *R* λαεωνιс *r* λατοις *B* λατωиc *D* latonois *GLK* λαтоиc (*a* in littera) *H* apollo (*p*) *G* appollo *LK* eliades *K* aliades *B* iliae *ex eliae corr.* *K* 14 Ovid. met. XIII 779 sqq. 15 at] ut *RDH* et Ovidius 16 inuadunt *ex inuadunt*, ut *vid.*, *corr.* *L* inuadunt *RBDH* portas *** *q;* (*quo*) *B* que (*a*) *R* premunt *RBDHK* petunt Ovidius. premunt *ex v.* 779 initio ore premunt voces *huc illatum* ouice *B* obiece *G* obiice *Lg* obique *K* fultas] firmo et firma libri Ovidiani 18 coronides coronae filius *GL* aesculapius

p. 581. 82 P.

p. 77. 78 K.

Speciale est, quod a genere dividitur, ut 'homo', 'equus', 'vitis', 'laurus'.

Ordinale est, quod ordinem significat, ut 'primus', 'secundus', 'tertius'.

Numerale est, quod numerum demonstrat, ut 'unus', 'duo', 'tres'.

Absolutum est, quod per se intellegitur et non eget alterius coniunctione nominis, ut 'deus', 'ratio'.

Temporale est, quod tempus ostendit, ut 'mensis', 'annus'.

Locale est, quod locum significat, ut 'propinquus', 'longinquus', 'proximus', 'medioximus'. Plautus in cistellaria:

At ita me di deaeque superi t. inferi et medioximi. 10

32 Hae, ut diximus, species omnes fere communes sunt tam principia-
Jium quam derivativorum. seorsum autem derivativa species habent, quas
memoravimus, de quibus singulis hinc tractabimus.

DE PATRONYMICIS.

Patronymicum est, quod a propriis tantummodo derivatur patrum no- 15
minibus secundum formam Graecam, quod significat cum genetivo primi-
tivi filius vel nepos ['Aeacides', Aeaci filius vel nepos]. et hac forma poe-
tae maxime solent uti, pro qua Romani | cognominibus familiarum utuntur,
ut 'Cornelii', 'Marcelli'; omnes enim ab illo, qui primus Cornelius et qui
Marcellus nominatus est, hoc nomen habuerunt, quicumque eiusdem fami- 20
liae sunt, sicut omnes minores Thesei 'Thesidas' Graeci appellant, quos
solent poetae quoque nostri imitari, unde Virgilius secundum Graecam
33 formam 'Scipiadas' dixit. nec non etiam possessiva loco patronymicorum inve-

1 Speciale quod *L* [genere] generali *D* [equus (a) *R* egs *G* 3 primus] r
prius *R* 5 absolutum *RBDHK* non eget ex eget non corr. *H* 6 dñ * ratio *B*
8 significat locum *GL* [longinquus] r longinus *R* longinquus *L* 9 medioximus pro-
ximus *K* Plautus (s) *RD* Plaut. cist. II 1, 35 10 at ita me di deaque] exad
† aequae

ita mediae et q̄ *Gg* ex aditu mediae et q̄ *L* medii *B* dia (i) *K* dñi *RDH* superi
atque inferi *Plauti omnes* et om. *H* medioximus *GL* uel medioximi *g* 11 Hae* (c) *B*

12 deriuatiua *R* deriuatiua+ (e) *D* habent] *d* habentur *RD* 14 De patroni-
micis *D* De patronomicis *KL* DE PATRONOMICO *H* inscr. om. *RBGL* 15 Patronomi-
cum *RDGHK* Patronicum *L*. utroris modo et similiter saepe hoc in voc. peccaron
librarii 16 grecam formam *D* 17 filius vel nepos] *d* filios vel nepotes *RD*
ut post nepos (nepotes) add. *BD* Aeacides Aeaci filius vel nepos] om. *G* eaci-
des aeaci filius uel nepos *R* uncinis inclusit i. e. gloss. esse indicavit r aiacides ai-
acis filius uel nepos add. *g* aiacides aiacis *LK* aeacides eaci *H* aeacides *** aeaci
B haec (n) *R* poete *H* 18 uti solent *D* 19 cornili *K* Cornelii Mar-
celli] *r* corneli marcelli *R* marcelli cornili *G* illo] eo *GL*

Cornelius om. *L* cornilius *GK* 20 marcelles *H* quicmq; ex eisdem familia *B*
familia *H* 21 sicut] sic *H* Thesei] *d* thessci *DG* thesei *L* Thesidas] *d*
thesidas *DG* thesideas *H* tesidas *L* thesides *B* appellant Graeci *K* appellant
uocant *DGL* 22 poete *H* quoque poetae (poete *D*) *DGLK* imitari] *g* emi-
tari *G* Verg. georg. II 170 Aen. VI 843 23 scipiades *B* dixit scipiades *GL* dixit

scipiades *K* dixit] dixit amoywymio scipionides dicere debuit *D* post dixit
ad marg. pro scipionides mutata o in a et dempta ni add. d anno toyckimio scipioni-

p. 582 P.

p. 78—80 K.

nimus apud Latinos usurpata, ut 'Aemilianus Scipio' pro Aemilii filius et 'Octavianus Caesar'. inveniuntur quaedam nomina formae patronymicorum significatione denominativa, ut 'Euripides' non Euripi filius, sed ab Euripo sic nominatus (similiter 'Thucydides'). sunt autem alia, quae cum sint in aliis patronymica, in aliis accipiuntur propria, ut 'Timarchides' Timarchi filius et 'Timarchides' proprium. et in omnibus fere speciebus nominum invenimus eiusdem formae etiam propria, quae tamen amittunt appellativorum significationem, ut 'magnus' adiectivum et proprium, 'Iulianus' possessivum et proprium, 'Heraclides' patronymicum et proprium. sic in aliis quoque speciebus invenies.

Scire autem debemus, abusive etiam a matribus et regibus sive conditoribus et a fratribus etiam patronymica solere formari, ut 'Latoides', Λητοῦς, id est Latona, filius Apollo, et 'Iliades', Iliae filius Romulus. Ovidius in XIII metamorphoseon:

15 at corpora victa sopore
Invadunt portasque premunt, quas obice fultaſ
Clauserat Iliades.
similiter 'Coronides' a matre, Aesculapius - sic idem Ovidius in XV
metamorphoseon:

des dici debuit *g* 1 usurpata *K* emelianus *LK* emilianus *DG* scypho *H*
emili *DL* emelii *GK* 2 octouianus *G* Caesar] *g* cesar *G* pro octauiae filius
post Caesar add. *d* patromonicorum *H* 3 erypides *D* erypides *Hdg* *erypides
L Euripides proprium non *RBDHLK* eripi *H* eryp *g* eryp *K* aeripi *L*
4 Euripo] *dk* eryp *GK* eryp *D* aeripi *L* nominatus est. *GL* nominatus est.

Dicitur Euripides quia illo die natus est quo athenienses cum persis in europo bellum commiserunt. *D* nominatus est quia dicitur erypides (aeripides *L*) qui ist illo die natus est quo athenienses cum persis in europo (*sic ex europo corr. K* aeripi *L*) bellum commiserunt. *K* ad marg. idem inde a quia in marg. *L* quia in illo die natus cum persis

est quo athenienses in europo loco bellum commiserunt ad marg. tamquam gloss. add. *g* similiter Thucydides om. *G* Similiter tucidides ανω τοι εωκοι τοι επονον add. *g* tucidides *K* tuchydides *r* ανω των εκων ερωνων post thucydides in textu *D*. idem (i. e. ανω των θανον, θρόνον s. secundum *g* των θρόνον) sic ανω των εκων ερων pro gloss. alia quaedam *m*, add. in *R* 5 in aliis sint *GL* ut Timarchides] *r* ut imarchides *R* Timarchi] *r* thimarchi *RDH* 6 Timarchides] *rl* thimarchides *RL* 7 eiusdem | dem formae *L* amittant] *g* amittit *G* 9 ut heraclides *L* Heraclides] *r* erachydes *R* haeraclydes *D* heraclydes *H* patrono-

micon *H* patronymicum *h* 10 speziebus *Rr* inueniemus *Rr* 11 DE ORIGINE PA-
TRONOMICORVM. *DL* abusivae *K* matribus uel ab auis maternis et regibus *GLK*
matribus ^{et} ab auis maternis a regibus *D* siue a conditoribus *GL* 12 patromonica
H Latoides] *sic ex corr. in litura H* latoides (*e*) *R* letoides (*o*) *B* letoides *D*
vel latonides *d* latonides *GLKr* voc. filius post latonides collocatum, deinde vero
verborum ordo restitutus in *K* 13 αντων *R* αεωνοιс *r* αντωи *B* αντωи *D* laton-

nois *GLK* αντои (a in litura) *H* appollo (*p*) *G* appollo *LK* eliades *K* aliades
B iliae ex eliae corr. *K* 14 Ovid. met. XIII 779 sqq. 15 at] ut *RDH*
et Ovidius 16 inuadunt ex inuadant, ut vid., corr. *L* inuadunt *RBDH* portas ***
g; (quo) *B* que (a) *R* premunt *RBDHK* petunt Ovidius, premunt ex v. 779
initio ore premunt voces *huc illatum* ouice *B* obiece *G* obifice *Lg* obique *K* ful-
tas] firmo et firma libri Ovidiani 18 coronides coronaes filius *GL* aesculapius

Vnde Coroniden circumflua Thybridis alti

Insula Romuleae sacris deiecerat urbis -

et 'Maiades', Maiae filius Mercurius. ab aliis quoque maternis: 'Atlantiades', Mercurius, id est Atlantis natae filius. Ovidius in I metamorphoseon:

Sedit Atlantiades et euntem multa loquendo

Detinuit sermone diem.

in eodem 'Inachides', Ionis filius Epaphus, quae filia fuit Inachi:

Non tulit Inachides 'matri' que ait 'omnia demens'.

35 A regibus sive conditoribus 'Thesidae', 'Cecropidae', id est Athenienses; 'Aeneadae', 'Romulidae', id est Romani. Virgilius in II georgicon:

Praemiaque ingentes pagos et compita circum

Thesidae posuere.

idem in VI-Aeneidos:

tum pendere poenas

Cecropidae iussi.

idem in VIII:

15

H aescolapius K aescolapius L Ovid. met. XV 624 sq. 1 Vnde] viii (uñ sc. inventerat) L coronidem R coronidam GL uel coronidem l coronidem HK cum aliquot mss. Ovid. coronyden B circumfluet R circumfluat Kr circumfluerat G circumfluerat L circumfluit H circumflua hg circumfluat thybydris B circumfluat hydridis D circumflua thybridis d tibridis GLK thibridis H alti] undis libri nonnulli Ovid.

2 insola GLK romulicae G uel romuliae g romyleae D sacri^s R deiecerat libri Prisc. omnes, nisi quod deicerat L adiecerat Erl. 2 Krehlii, adiecerit plerique codd. Ovid., alii libri Ovidiani accererit, accesserit, asciuerit etc. 3 et Maiades]

*maiades G maiades maiades L mades H Maiae] r mage R filius ex fluuius corr. R mercurius K materois quoque K post maternis: patronymicum fit ut add. R patrimonium BHK et tamquam gloss. ad atlantiades (sic) d ut G atlantiades BDLK atlantiades H 4 necurius R mercurius K id est om. GL atlantis R atlantis BHLK Ovid. met. I 682 sq. in om. K metamorphoseon R mettamorphoseon D 6 Atlantiades] r atlanciades R atlantiades BDLK euntem gl eundem GL multo BH 7 detinuit k ditinuit L ditinuit G detinuit HKg 8 Ovid. met. I 753 eodem sup. lin. add. k Ionis sic in litura h iohis R i.us r ius B rovc D cod. G. I. Vossii, Vossius de anal. II 28 p. 692 Eckst: issis K fls ionis GL epaphus filius rovc D ** (nt?) epaphus R neaphus B epapus Hh Inachi. Idem in eodem: non tulit K 9 inachiades R enachides*

B matriqua R 10 siue a GL condotoribus H thaesidae (i) R thesidae G cetropidae R cicropidae DK cecropide B atheniensis H athinenses K 11 Aeneadae] dg aeneade D aeniadie GK id est add. r unde uirg. K Verg. georg. II 382 sq. in iii H in. BK 13 proemia BD que om. Pal. quae RB ingentis Med. Pal. ingentis Rom. competa DGLK 14 thesidae (i) R

thessidae G theside Med. impossuere K 15 Verg. Aen. VI 20 sq. 17 cecropides B cecropide b cicropidae DGK iussit B insi K iussi om.: post Cecropidae: Idem in VIII. subitoque — seni In eodem: Aeneadae — cursu. A fratribus L post iussi: missef septena quot annis addendo versus Vergilianum integrum praebet G, in reliquis h. l. omnino conspirans cum L 18 Idem in VIII Aeneadae — litora cursu om., sed in membranula volumini illigata adicit K, addita nota: non sunt

p. 583 P.

p. 80. 81 K.

Aeneadae in ferrum pro libertate ruebant.

item in I:

Defessi Aeneadae, quae proxima litora, cursu.

idem in VIII:

5 subitoque novum | consurgere bellum

Romulidis Tatioque seni.

A fratribus 'Phaethontides', unde femininum 'Phaethontis'. Virgi-
lius in bucolico:

Tum Phaethontiadas musco circumdat amarae

10 Corticis;

'Phaethontiadas' tamen dixit pro 'Phaethontidas' poetica licentia.)

Sunt igitur patronymicorum formae apud Graecos tres: in 'des', quae dicitur communis apud illos, quod in omni sermone possunt hac uti, qua sola Romanorum quoque poetae utuntur. nam aliis duabus non utuntur, id est in 'ων' terminata, quae est propria Iadis linguae - 'Πηλεταον' pro 'Πη-
λεληνς' -, et in 'αδιος', quae est Aeolica, ut 'Hyrradios', Hyrrae filius, Pit-
tacus. de hac igitur forma dicendum est, qua utuntur nostri.

Si nominativus Graecus in 'ας' vel in 'ης' vel 'ιος' desinat, gene- VII 36
tivus vero in 'ον' diphthongum, a paenultima brevis ante 'des' inveni-
tur in patronymico, ut 'Pelias Peliades', 'Aeneas Aeneades', 'Menoeios

haec in libro Romano et ipse praebens Idem in eodem Verg. Aen. VIII 648
in VIII. aeneade. In ferrum B 1 Aeniade K ruebant] *h* rubant *H*
2 Idem DGK Verg. Aen. I 157 primo aeneidos D 3 defessi] *d* defessi
D litora GL 4 Verg. Aen. VIII 637 sq. 6 Romulidis] *rd* romulidi *R*
romulidae DGL uel remulidis *g* statioque romulidae *K* Tatioque] *g* statioque
GL 7 post seni: Promethidae id est homines add. tamen nota 8 *K* phoethon-
tides *R* phontides *BGK* phoentides *Dl* phoethontis *R* phoentoris *DL* phontis
BGK Verg. ecl. VI 62 sq. Virgilius dixit in *D* 8 bucolico] *g* bucolico

GK 9 phoethontiadas *R* phoentidas *DL* phontidas *G* phentidas *K* cir-
cundat *L* amaro *Rom.* 11 phoethontiadas *R* phoentidas *DL* phontidas *GK*
phoethontidas *R* phoentidas *DL* phontidas *BGK* phaethontides *H* liquentia
K 12 DE TRIBVS TERMINATIONIBVS MASCVLINORVM. *D* 14 quoque om. *L* nam

w in aliis *G* 15 ON *Rr* terminatis *R* proprie *B* linguae iadis *DGL* ΠΗ-

ΑΙΩΝ *R* ΠΗΑΝΙΩΝ *D* ΠΕΛΕΙΩΝ *GL* ΠΕΛΗΙΩΝ *K* pro add. *h* ΠΗΛΙΔΗΝ *Rr* ΠΗΛΕΙ-

ΑΔΕΣ *B* ΠΗΛΙΔΕΣ *H* ΠΕΛΕΙΔΗΝ *K* peliades *D* peliades *G* pelides *L* peleides *l*

INA 16 inαιδιος *Rr* inad 10c *H* αδιος] *l* αδιος *L* adios *DG* aeolica *H* hirra-

dius *R* pirrhadios *D* phirradios *G* pyrradios *BH* Phirradios *K* Tyrriadios *t* ure in

litura *l* pyrrae *H* pyre *B* pirri *D* phirri *G* Phirri ex hirrae corr. *K* pittacus *R*

pittacos *B* pyttacus *D* ptacuſ *Gg* pictacuſ *H* pitacuſ *L* cf. Suid. et Hesych. s. v. 'Τρ-

ράδιος et *ll.* a Bernhardio ad Suid. p. 1386 *ll.* 18 DE FORMATIONE MASCVLINORVM

ac EC 10c IN ADES *DL* in as uel in es uel oc *Rr* ac uel hc uel *loc* *B* in ac uel *i* hc uel *i*

loc *b* in as uel in es uel in ios *D* in as uel ios *Gg* in ac uel *loc* uel hc *K* ac

uel hc uel *loc* *H* in as uel in os *L* 19 uero desinit in *ov* *L* uero dissinit in

ο G ου dyp diptongum *R* diptongon *DK* *des *R* 20 peleias *L* Pe-

GRAMMATICI LATINI II. 5

p. 583. 84 p.

p. 81. 82 K.

Menoetiādes'; nam 'Aenides' magis contra regulam auctoritate poetica posuit Virgilius, e et a correptas in i productam convertens vel quasi ab 'Aeneus' 'Aenides', sicut a 'Peleus' 'Pelides', proferens in nono:

Sit satis, Aenide, telis inpune Numānum
Oppetiisse tuis.

5

In 'es' vero desinentibus, quorum genetivus Graccus in 'ov' desinit, tam in 'ades' quam in 'ides' inveniuntur apud auctores - 'Hippotes Hippotades', 'Butes Butades', 'Corynetes Corynetides' -, sed rationabilius in 'ades'. 'Anchises' ergo 'Anchisades' vel 'Anchisides' debuit facere, fecit autem 'Anchisiades', quasi ab 'Anchisios' nominativo, quomodo 'Laertios Laertiades'. ¹⁰ numquam enim patronymicum superat primitivi sui genetivum nisi una syllaba.

37 Alia vero omnia in 'ov' apud Graecos terminantia genetivum vel in 'og' vel in 'ou' diphthongum vel 'os' mutant eas in 'ides' et faciunt patronymicum, ut 'Πελαμος Πριάμου Priamides', ¹¹ 'Νέστωρ Νέστρος Nestorides', 'Πλισθένης Πλισθένους Plisthenides', 'Πηλέως Πελείδες'; ¹⁵ et per synaeresin e et i in ei diphthongum proferunt paenultimam, nos autem pro ea i longam ponimus, ut Virgilius in V:

Pelidae tunc ego forti
Congressi Aenean.

Ovidius in I metamorphoseon:

20

lias Peliaedes] *d* peleas peleades *D* meo[hetias *R* meueetios *r* menoetias *D* moenetios *GLK* menetios *h* menoetius (*u ex corr.*) *B* Menoetins *Sturzios opusc.* p. 9 1 menoetiades *B* moenetiades *GLK* posuit *K* 3 seneyc *K* seneos *D* uel eneus *d* aeniides (*e*) *H* Peleus] *d* peleyc *K* peleos *D* pel+ides (*e*) *H* Verg. Aen. VIII 653 sq. nono in litura *B* .VIII. *K* 4 Aenide] sic etiam de XII vs. Aen. § 100; *ex mae-*
*nidem corr. in B aenide** (*m*) *RG* aen+ide (*e*) *H* aenidae *l cf. v. l. lib.* VII § 6; aeneadae *Rom.* impune *DHLr* Numanum] *b* *Pal. m. alt.* nūmanum *B* numa-*sum* *Pal. m. pr.* 5 opetiisse *K* oppetisse *Rom.* et in opetiisse corr. *Pal.* oppetisse tuis primam hanc tibi magnus apollo *L* 6 ab in es *R* ** IN. HC. (*ab*) *B* INHC *H* uero add. *r* 7 ut hippotes *D* Hippotes] *r* hipotes *R* hippotaes *B* hippotes

ov *L* hipotades *R* 8 corinetes *H* coroinites *G* corouites *L* corinetides *D* coroinitides *GL* 9 ergo add. *l* anchisades *D* anchisoades *d* uel anchisides om. *GL* add. *g* 10 lertiadis *DG* uel lercios *g* lertiades *DG* 12 IN IDES inscr.

D 13 ov*c* ex wyc corr. *L* ov-f. *H* diptongon *DG* vel wc] om. *R* uel in uc

ov

Grd 14 ut *Πελαμος* — Peleides in litura *h* πριάμως *K* πριάμος πριάμως *Rr* priamos priamōs *DGL* priamos priamoi *h* Νέστωρ — Peleides in litura *r* νεστωρ *D* νικτορ *h* νεστρωρ *B* nestoros *Dh* 15 πλεσεηνης *r* πλεις. ονηνης *B* ple+sthenes (*i*) *D* phlestenes *GL* πλινσεηνης *h* πλινσεηνες *K* plestenes *l*

o
πλεις. ονηνης *B* plestenewyc (*h*) *L* πλινσεηνης *K* plestenoys *D* phlestenoys *G*

e *e*

πλινσεηνης *h* plistenides *r* plestenides *BDK* phlestenides *GL* plestenides *hl* πλινσεηνης πλινσεηνης uel πλινσεηνης *peleides r πλινσεηνης uel πλινσεηνης* (*sic*) πλιειδης

yc *ai*

B peleos pelew*c* pelides *Dd* peleyc pelewc pelides *G* πλινσεηνης πλινσεηνης uel πλινσεηνης *K* πλευες pelews pelides *L* peles+ peleos peleides *h* 16 sineresin *RHg* sinheresin *B* sinerisin *G* syneresin *D* sinarissin *K* synerisin *L* atque his omnibus modis in hoc voc. sapissime peccatum est 17 longum *B* Verg. Aen. V 808 sq. quinto aeneidos *D*. *l*. *L* 18 e+go (*r*) *RH* 19 congresum *G* aeneam *Rom.*

20 Ovid. met. I 300 metamorphoseon. I. *HLK*

p. 584 P.

p. 82. 83 K.

Inde Promethides placidis Epimethida dictis.

inveniuntur tamen poetae in quibusdam addentes quasdam literas vel adimentes: addentes, ut 'Peliades' pro 'Pelides' et 'Chalcodontiades' pro 'Chalcodontides', 'Atlantiades' pro 'Atlantides' - Ovidius in I metamorphoseon:

Sedit Atlantiades -;

adimentes, ut 'Deucalides' pro 'Deucalionides' et 'Scipiades' pro 'Scipionides' et, ut supra diximus, 'Aenides' pro 'Aeneades'. excipiuntur tamen haec, quae contra regulam paenultimas vocales producunt: 'Aeclides', 'Demades' per synaeresin pro 'Demeades', 'Codrides', 'Lycoorgides', 'Lagides', 'Belides', 'Euerides' etiam et 'Lycomedides', apud Graecos contra regulam paenultimam diphthongum habent, pro qua nos i longam ponimus.

Feminina vero patronymica vel in 'is' vel in 'as' desinunt vel in 'ne' 38 productam. fiunt autem a masculinis subtracta 'de' in 'is' vel in 'as' desinentia, ut 'Priamides Priamis', 'Dardanides Dardanis', 'Peliades Pelias'. igitur 'Aeneades' quoque secundum analogiam 'Aeneas' debet facere, non 'Aeneis'. ergo quomodo auctoritas est, quod dixit 'Aenides' pro 'Aeneades', sic auctoritate usus est Virgilius in tituli scriptione, quo 20 Aeneis inscripsit; quem Statius quoque secutus in fine Thebaidos ponit:

Vive precor nec tu divinam Aeneida tempta.

1 Inde] r Vnde RH prometides RB promethiades v. l. libror. Ovid. ephimeta R ephimethida BDH 2 poetae H quasdam add. g litteras d litteris D 3 chalcodontiades RB calcodontiades HGLr 4 chalcodontides RB cal-

codontides HGLr atlantiades R atlantiades BDLK pro atlantides add. r atlantiades BDL Ovid. met. I 682 in I metamorphoseon om. GL 6 sedit] r sedid R atlaniades R atlantiades BLK atlantiades et euntem multa loquendo detinuit sermone diem D 7 diocalides pro diocalionides L deocalides pro deocalionides G 8 ut supra diximus et GL pro aeniades L 9 haec om. L producunt penultimas vocales ut D producunt ut BGL Aeclides] ex acolides corr. in litura B f. recte: patron. sc. ab Aeclio, Eretriae conditore, quamvis exemplum desidero; aeolides D Hrabanus p. 33 oelides RHGLK; Aclides, Arati amicus, in mentem ve-

nit Augusto Meinekio, Cedides Fleckeisen 10 demades K synaeresim, pro aeoliades demades α synaeresin pro aeclides (ex aeolides corr.) pro demades co-

drides locoorgides lagides belides (e a b insertum, belides in ras.) B demades belides (ex pelides corr.) codrides H locoorgides Dr licorgides GL 11 Lagides] r largides R Belides h. l. om. H hellides R bellides r pelides K licomedides DGL 12 penultimam diptongou habent contra regulam D de toto h. l. praeter Sturzium l. supra l. cf. Lobeckum in paralipom. gramm. Gr. I p. 6 sq. 14 DE FEMINI-

NIS EODEM NUMERO D De femininis patronymicis L is] r his R is as D uel ne BH uel in e K 15 is] r his R 16 peleades peleas G 17 aenaeades quoque H 19 sic!] (ut) B scriptione] R inscriptione rell. quod GLK 20 inscripsit] g scripsit G Stat. Theb. XII 816 tebaidos K 21 posuit GL 22 Viuen (re) B diuinam] G uel diuina g diuina L aenida G Acueda tempita] r aeneidapta R

p. 584. 86 P.

p. 83. 84 K

notandum tamen, quod, si masculina i longam habuerint ante 'des' per synaeresin, apud nos in 'eis' divisas tamen faciunt femini|na, ut 'Pelides' pro 'Peleides' 'Pelets', Thesides pro 'Theseides' 'Theses': sic ergo 'Aenides' pro 'Aeneides' 'Aeneis'.

- 39 In 'ne' autem desinentia, quae sunt ladi linguae, patronymica eiusdem generis i longam habent paenultimam, si principale non habuerit eandem i vocalem, ut 'Adrestos Adrestine', 'Nereus Nerine'. si autem principale habuerit i, o producta ante 'ne' invenitur, ut 'Acrisos Acrisiōne', ex quo possessivum posuit Virgilius:

Acrisioneis Danae fundasse colonis,

ab Acrisione, id est Danae. et sciendum, quod inveniuntur multa eiusdem formae gentilia, ut 'Haemonis', 'Thessalis', 'Colchis', 'Argolis', 'Cyclas', 'Ias', 'Troas', alia vero propria, ut 'Bacchis', 'Doris', 'Pythias'.

DE POSSESSIVIS.

- VIII 40 Possessivum est, quod cum genetivo principalis significat aliiquid ex his quae possidentur, ut 'Euandrius ensis' pro 'Euandri ensis' et 'regius honos' pro 'regis honor'. hoc autem interest inter possessiva et patronymica, quod patronymica filios vel nepotes significant, possessiva autem non solum filios, sed omnia, quae possunt esse in possessione; et quod patronymica a propriis tantummodo derivantur, possessiva autem etiam ab appellativis; et quod patronymica a masculino descendunt plerunque genere, rarissime autem a feminino nec proprie, quando a matribus fiunt, ut supra ostendimus, possessiva autem ab omnibus nascuntur generibus; et quod patronymica ad homines pertinent vel ad deos, possessiva vero ad

1 notandum est tamen *GL* habuerunt *G* des] d *H* per add. r 2 si-
naris in ei *L* nos] latinos *GL* post diuisas tamen *duo folia desunt in B cf. § 50*
Pelides] r *pellides R* 3 Thesides pro Theseides Theseis] d tesides pro tesei-

des teseis r thessides pro thesseides thesseis *GD* aenides (e) *H* 4 pro aeides *Rr*
pro aeneades *G* 6 habuerist (n) *D* 7 ut om. *G* adrestinae r nereos *RL*
nereios *K* nerinae r sin *HK* sin autem habuerist (n) principale *D* 8

acrisios *H* 9 possuit *K* Verg. Aen. VII 410 10 acrisiois *Rr* acrisiois *H*
acrisiois *K* dane *RH* dane *G* danae *k* danaac *L* 11 acrisioea *Hr* danaa
RK danae (a) *DH* dane *G* danae *L* sciendum est *DLK* 12 themonis *DGL*
hemonius *d* Thessalis] r thesalis *RDGL* cholchis *DHK* ciclas ias *Ld* ciclasias
DGK 13 troias *DHK* bachis *DHGLK* pytias *R* pithias *GLK* 14 EX-

PLICAT DE PATRONOMICIS: INCIPIT DE POSSESSIVIS SE^D PRIMVM DE DIFFERENTIA INTER POS-

SESSIVA ET PATRONOMICA. *D* De possessionibus *H* de possessiuis incipi^t *K* De diffe-

rentia inter possessiua et patronomica *L* DE POSS. I inscr. om. *G* 15 principalis]
DGLK Lerschius Sprachphilos. II p. 124 principalis *RH* 16 possedentur *K*
Euandrius ensis] v. Verg. Aen. X 394 regius honos] v. Verg. Aen. VIII 814 sq.
honor regius *K* 17 onos *R* honor *Gh* autem add. l 20 ab] et *D* ap ab

ap pellatiuis *Rr* 21 appellatiuis *L* descendunt *GK* plerunque *KL* genere
plerunque *G* 22 rasissime *H* a add. r proprie] rk propriae *RK* 23 nas-
cuntur ab omnibus *D* 24 ad] r a *R* homines tantum pertinent *D* uel ad deos
pertinent *GL* uel add. r ad deos] d adeos *D* vero] autem *GL* res per-

p. 583. 86 P.

p. 84—86 K.

omnes res sunt igitur possessiva vel a nominibus, ut 'Caesar Caesareus', vel a verbis, ut 'opto optativus', vel ab adverbii, ut 'extra extraneus', et vel mobilia sunt, ut 'Martius Martia Martium', vel fixa, ut 'sarcarium', 'donarium', 'armarium'.

Possessiva autem dicimus non solum possessionem significantia, sed 41 etiam quae formam habent possessivorum. sunt enim quaedam gentilia similem possessivis habentia formam, | ut 'Romanus' civis et 'Romanus' ager, quaedam autem et propria eadem et gentilia et possessiva, ut 'Latinus' filius Fauni et 'Latinus' civis et 'Latinus' ager; alia tantummodo 10 propria formae possessivae, ut 'Quintilianus', 'Iulianus'; alia loco patronymicorum posita, quod supra quoque diximus, ut 'Aemilianus' Scipio et 'Octavianus' Caesar. ex eadem forma agnomina quoque multa invenies, 42 ut 'Africanus', 'Persicus', 'Gaetulicus', 'Creticus'. alia autem sunt eiusdem derivationis, quae ex materia principalium constare significantur, ut 15 'ferreus', ferro factus, similiter 'aureus', 'argenteus', 'marmoreus'; alia ex morbis, ut 'cardiacus'; alia a professionibus, ut 'mechanicus', 'grammaticus'; alia a disciplinis, ut 'Aristotelicus', 'Socraticus', 'rhetoricus'; alia, quae primitiorum similem possunt habere significationem, ut 'Thracius' pro 'Thrax'.

Sunt igitur formae possessivorum, quas a Graecis accepimus, hae: 43

In 'cos', quam mutamus in 'cus', antecedentibus a brevi vel i vel y, ut 'Bebriacus', 'Cypriacus', 'Italicus', 'Asiaticus', 'Libycus', quod solum y ante 'cus' habens invenitur [quod a principali accepit]. et sciendum, quod ea [id est in 'cus' desinentia], si a primitivis habeant c, pares habent 25 illis syllabas, ut 'Ithace Ithacus'. alia vero omnia a vel i ante 'cus' habentia, sive sint a nominativo seu a genetivo derivata, una syllaba vincunt ea, ex quibus derivantur, et si primitiva illa habuerint i paenultimam, haec

tinent. RBHK pertinent *uncis incl. r* 1 DE ORIGINE POSSESSIVORVM DL 2 optatiuis H 4 armarium donarium GL 5 Que nomina vocentur possessiva ad mg. d

7 civis et] cuius et R cuius gentile et HG ciues gentile et L cuius gentile. Possessuum ut r possessuum et romanus ager H et romanus ager possessuum h ager possessuum L ager posesium G 8 endem propria G ut add. k 9 fau- ni proprium et HGK ciues L 10 quintillianus K [alio R 11 quod] ut L emelianos K 12 Octavianus] r hoc tauianus R Caesar] g caesar G 13

africanus K getulicus libri cretius H 14 deriuacionis ex terminationis corr. L ex] et L 15 a ferro DHGLKr aureus] d aureos D 16 mechanicus] r chamicus R mechanicus GL grammaticus] r grammaticus rethoricus R 17 a om. H ut om. D rethoricus DGL et in litura h rethoricus K 18 thratius pro thrax

r thartius pro trax R tracius pro trax GLK tratius pro trax H 19 trax D 20 grecis h greces H hae] r add. k ae R 21 DE TERMINATIONIBVS IN CVS. DL INCVS l

22 bæbriacus (a) R breuiacus GL cipriacus D italicus cypriacus L italicus cipriacus G italicus DK asiaeticus R assiaticus K lybius R lybycus HKr libicus in litura g 23 principalij r principalia R 24 id est om. L cæsus (ui) R

c tum pares H pares (i) R 25 illis syllaba (u) Rr syllabas (sillabas L) illis habent GL habent illis syllabas l itace R omnia] nomina G 26 post sint diriuata collocat G sine GL 27 diriuantur primitiva et K primitiva illa] l

p. 56. 87 P.

p. 86. 87 K.

assumunt a, si o habuerint, tunc haec i habent ante 'cus'. et sciendum, quod non solum a primitivis, sed etiam a derivatis derivantur huiuscmodi possessiva nomina, ut 'Troos Troicus', 'grammatos grammaticus', 'rhetoros rhetorius', 'Persis Persicus', 'Asiatis Asiaticus', 'Creta Creticus', 'Afri Africus', 'Italus Italicus' - nam 'Italia' 'Italiacus' debuit fасere -, 'Cypricus Cypriacus' - nam 'Cyprus' 'Cypriacus' facit -, 'Ilium Ilia-
cūs', 'cardia cardiacus', 'mulio mulionicus'. Cicero pro Sestio: mu-
lionicam paenulam.

44 In 'us' quoque puram desinunt possessiva tam Graeca quam Latina antecedente e correpta et producta, i correpta, o producta, ae vel oe diphthongo: e brevi, ut 'Caesar̄us', 'Romul̄us', 'ferr̄us', 'aur̄us', 'argen-
t̄us', || 'vitr̄us', 'lign̄us', 'marmor̄us', 'ilign̄us' (tamen et 'ilic̄us'
dicitur: Terentius in adelphis:

Lectulos . . tiligneis pedibus.

Statius in sexto Thebaidos:

Ornique iliceaeque trabes metuendaque suco
Taxus.)

'marmor̄us' et fere omnia ad materiem pertinentia e brevem ante 'us' ha-
bent: 'plumb̄us', 'stagn̄us' - inveniuntur enim pauca sine e, ut 'quer-
nus', 'colurnus', 'abiegnus', 'oleaginus', 'faginus' -; e vero longam: 20
'spondēus', 'Phoeb̄us'; i brevem: 'Mart̄us', 'Arius̄us'; o: 'herous',
45 'Eous'; ae: 'Sabaeus', 'Cretaeus', 'Ptolemaeus' - haec autem ae diph-
thongum habent paenultimam, quae a femininis in e longam apud Graecos
desinentibus vel quae a verbis Graecis derivantur circumflexis, ut 'Cret̄e
Cretaeus', 'Tl̄η Hylaeus', 'Dionē Dionaeus', 'πτολεμῶ Ptolemaeus', 'τιμῶ 25

illa primitua L i habuerint K 1 adsumunt RGH o] H, Krehlius o pri-
mum R o primam DGr et in littera L o primitua edd. usque ad Krehlium non Kl
3 possessiva add. g 4 rhetoros rhetorius] r rethoros rhetorius RHGLK

rhe thoros rhetorius D perses GL perso K Asiatis Asiaticus] k assiatis assia-
ticus GK 5 Afri] DH uel afer d afer h afria fucus R affri affricus K Ita-
lia] r imitalia R Italiacus] r italicus r facere add. d 6 ciprius KLg ciprus

G cipriacus GLK ciprus ciprius DGLK cyprius H ilion G illi+um (ac)
R 7 mulio mulionis mulionicus DG mulionicus ex mulionis corr. R Cic. pro
Sest. 38, 82 Sestio] r sesio G setio L pessio R mulionicam] r mulioricam R
mulioniam libri Ciceron. 8 paenolam G penolam L 9 IN VS ID EST IN EVS ET IN IVS.
DL 10 et e producta G vel] diphthongo H 11 cesareus (s) G 12 ui-

treus om. GL add. l marmoreus om. GL add. l illigneus G ilicius H ili-
ceus(l) L 13 Ter. ad. III 2, 46: Lectulos in sole ilignis (sic Bemb. iligneis Bas.)
pedibus faciundos dedit aediphi H 14 illigneis GL 15 Stat. Theb. VI
101 sq. tebaidos DLK 16 ileceaeque L iliqueaeque K illicae equae (aequae
r) R metuenda que R 18 materiam DG habent ante us GL 19 blumbeus
K nt] Rl om. L rell. 20 abiegnus om. G 21 Phoebeus] r foebus R phe-
beus H aruisius H areussius GL areussius K o productam r herous] r
erous R serous GL erus H 22 eos ex eeus corr. H Cretaeus] r cretanus R
craeteus H ptolemaeus GLk ptolemens RDK ptolemaeus H 23 femininis] k
feminis H desinentibus (disinentibus G) spud graecos GL 24 circumflexis L
Crete] g cretae DG craete H 25 hyle H hyle D hilse(a) G hile KL hible k ηυ-
laeus H hilaeus GLK hiblaeus k Dione] g dionae HGr πτολομεω K πτηολομω

p. 587 P.

p. 87. 88 K.

Timaeus' -; oe antecedente, ut 'Euboea', 'euroea'. et quia apud Graecos in multis ei diphthongus ante 'os' invenitur, scire debemus, quod solent Latini eam modo in e longam convertere, ut 'Πυθαγόρειος Pythagoreus', 'σπονδεῖος spondēus', 'Ἀλφεῖος Alphēus': nam possessivum quoque similiter ut primitivum proferri Virgilius ostendit, qui protulit:

Alphēa ab origine Pisae.

hoc autem facere solent Latini [id est ei in e longam convertere in paenultima syllaba] 'us' pura sequente vel 'a' vel 'um', ut 'Ἀχιλλεῖος [possessivum Graecum] Achillēus', 'Ἀηιάπεια Deiopēa', 'γυναικεῖον gynaecēum'. hanc autem mutationem ei diphthongi in e longam faciunt more Ionio vel Attico - illi enim 'ῆδην' pro 'ῆδειν' dicunt et 'μῆνον' pro 'μεῖνον' et 'πλῆνον' pro 'πλεῖνον' - vel ideo, quia i paenultimam puram non producunt Romani nisi in 'fīo' verbo et in genetivis in 'īus' desinentibus et in disyllabis Graecis, quae apud illos quoque paenultimam longam habent, et in paucis aliis, in quibus auctores pro e | paenultima longa i longam posuerunt, ut 'Phthīus Phthīa', 'dius dia' et 'Chīus', 'Arius', 'Lycius', 'Sperchius'.

Virgilius in XI:

Italides, quas ipsa decus sibi dia Camilla.

h moy

H πτωλω. **Rr** ptolomo **G** ptoleme **D** ptolomeo **Ld** Ptolemaeus — apud add. r ptolemaeus **DGLK** ptolemeus **r** ptholomaeus **Hk** τύμω **K** timo **Grd** time **D**

1 ut om. **L** eboea **K** Euboea, euroea] euoeus euooea euooeum **G** euooeis euueoa (uel euroea **l**) euooeum **L** eyroea **D** IN EVS. **D** 3 πυταγωρειωc Rr

πυταγορειοc **K** pithagoreios **GL** Pythagoreus] **r** pythagoreius **R** pithagoreus **GLK** phythareus **H** phytagoreus **h** 4 σπονδηιοc **H** σπωνδηιωc **R** spondeios **GL** αλφηιοc **RH** αλφηιοc **K** alpheios **GL** alfeus **H** 5 proferri] profertur ut **GLK** Verg. Aen. X 179 6 Alpheia] alfea **R** alpheiae **Pal.** alphaeae **Rom.** hos parere iubent alpheia **GLK** Pisae] **r** pissae **RGLK** 7 autem] **r** tamen **R** solent facere **um** **D** solent latini facere **G** 8 sequentes **R** or **Rr** ut om. **GL** Ἀχιλλεῖος]

k αχυληιοc **Rr** αχιλειοc **GLK** 9 achileus **GLK** ΔΗΛΩΡΙΑ **R** ΔΕΙΟΠΕΙΑ **DGK** ΔΗΛΩΡΙΝΙΑ **H** ΔΕΙΩΡΙΝΙΑ in lit. **l** deioper*s* (i) **K** ΓΥΝΗΚΗΝΙΟ **R** ΓΥΝΕΚΗΝΙΟ **r** ΓΥΝΕΚΕΙΟ **DH** ΓΥΝΑΚΕΙΩN **GL** γυνακειωN **l** ginaceum **GL** gynaceum **l** gineceus **K** 10 ionico **rdh** Attico] **r** atico **R** 11 ἦδην *scripti*, cf. Eustath. ad Hom. Od. XXIII 220

Starzian de dial. Gr. p. 64 C. HAHN H ΗΑ. in Rr ΗΔΕ+Ν (i) D ΗΔΕΝ K eden **GL Ἠδειν**

scripti εΙΔΕΙΝ **R** eid+**n** (i) **D** eiden **HGLK** dicunt — μεῖον] ΕΤΜΗΝΟΝ pro ΜΗΗΝΟΝ (in ΜΗΗΝ corr.) in lit. **r** om. **G** et — μεῖον] om. **L** ΜΗΩΝ pro ΜΕΙΩΝ **l** ΜΕΩΝ **D** ΜΗΩΝ

HK meion **DHK** et om. **L** ΠΛΗΩΝ **Rr** πανον **D** πελην **d** πηληων **GL** πανον **H** πλεον **K** pro om. **D** 12 πλειοN ex πλειοN corr. in lit. **r** peleion ex πελαιοN ni f. corr. d πηλαιωN **L** peleion **G** pleion **K** peion **H** IN Ivs. **D** 13 φειο **R** uerbo flo **GL** dissyllabis **r** dissyllabis **K** 14 penultima* (m) **D** e paean

in nultima (s. penultima) longa **HGLKd** et paucis **Hh** 15 possuerunt **K** 16 phtius pathia (h) **R** phtius phthia **H** pthius phthia **K** ut dius **H** dius dia pthius phthia **L** dius dia pthius phthia **G** Chius] om. **H** conius et pthius et chius **K** post Chius: chia langia add. rd langia **D** et chia **L** et cius **G** licius **GL** licius **L** Sperchius] **h** spergius **GL** spertius **H** 17 Verg. Aen. XI 657 XI ex X0 corr. **r**

18 dia etiam Serv. et Med. m. rec. diua Med. m. pr. dura Rom. deficit Pal. ca-

p. 587. 88 P.

p. 88. 89 K.

idem in georgicon II:

Sperchiusque, et virginibus bacchata Lacaenis.

Horatius in II sermonum:

Caecuba vina ferens, Alcon Chium maris expers.

nam primitivum 'Chius' corripitur - Lucanus in VIII: 5

Quas † sasine cautes, et quas Chius asperat undas -.

'Lycius' apud Statium in X producta paenultima invenitur:

At patrias si quando domus optataque, Paean,

Templa, Lyce, dabis, tot ditia dona sacratis

Postibus et totidem voti memor exige tauros. 10

sed etiam 'Lyrcius', quod in quibusdam 'Lyreus' reperitur codicibus scriptum, Statius in III:

Aret Lerna nocens, aret Lyrcius et ingens

Inachus.

sed et 'Argia' et 'Argian' et 'Langia' idem secundum Graecos producta 15 paenultima i profert in II Thebaidos:

Nec mirum, nam tu infaustos donante marito

Ornatus Argia geris.

in eodem:

Egregiam Argian, nec formae laude secundam

Deipylen.

idem in IIII:

Vna tamen tacitas, sed iussu numinis, undas,

Haec quoque secreta nutrit Langia sub umbra.

Lucanus in III:

Substringens, Arimaspe, comas, hinc fortis Arius. 25

mella G kamilla K 1 idem — Lacaenis add. d Verg. georg. II 487 in om. K
 II geor H 2 spercheosq. Med. m. pr. spercheusq. m. alt. Pal. uel spergius
 add. g baccata D bachata GLK 3 Horatius] r oratius RHK Hor. serm. II
 8, 15 4 caecuua L alchon HGLK cum codd. quibusdam Hor. chion Dr
 5 primitivum] r primitivam R Lucan. Phars. VIII 195 6 quassa sine in quas sa-
 sines corr. in RH sasine g asine GL sasinae D assinae K et sic sasinae s. asinae
 (sic Voss. uterque) libri Lucani fere omnes, Samiae Cod. Luc. Marpurg. cautis
 Voss. b m. alt. chios HGL Voss. A chias K 7 licius GL Stat. Theb. X
 343 sqq. X. thebaidos RDG penultima producta K 8 ad HKrd patria GL
 domos Kd Stat. Cass. al. 9 Lycie] r licie RG Cass. lici* L lycia D sacra-
 tia H 11 lircius l licius GL in quibusdam] l etiam L lirceus GL lyraeus H
 reperitur] r repperitur RLg 12 Stat. Theb. III 711 sq. III K UI GL 13
 areet G Lerna] r lyrna RK lima D lirceus R lirceus DGL Cass. 15 Lan-
 gia] largia R langia et langian K langia et largian GL statius idem RHKd
 secundum add. d penultima i producta D penultima i profert producta r
 16 i] hi R Stat. Theb. II 265 sq. tebaidos GLK thaebaidos H 17 tu] tum
 Stat. Cass. inphaustos H donate K 18 argiuia Cass. 19 Idem in DGr
 Stat. Theb. II 203 sq. 20 argiam R laudae K 21 dephylen R Dey-
 pilen Cass. 22 Stat. Theb. III 716 sq. tertio GL uel III l 23 tacitas] r ci-
 tas R iusu LK 24 nutrix HK nutrix D largia GL 25 Lucan. Phars.
 III 281 26 comas] d tomas D fortis] Voss. b sortis Voss. B Arius] r ar-
 tius R

p. 588 p.

p. 89. 90 K.

inveniuntur tamen auctores frequenter in nominibus urbium in 'eia' desinen-^{IX-47}
tium apud Graecos varia proferentes: 'Alexandrīa' et 'Alexandrēa' ['Nicia'
et 'Nicea'], 'Antiochia' et 'Antiochēa'. Cicero pro Deiotaro: spe-
ravit credo difficiles tibi Alexandriae fore exitus. tamen et
5 'Alexandrea' dicitur. Horatius in III carminum:

nam tibi quo die
Portus Alexandrae suppplex
Et vacuam patefecit aulam.

[in eodem: Niceam Ephesumque mittebat.]

10 Est autem quando abiectione i.e correptam | ponunt ante 'us', ut 'Hec-
torēus', 'Agenorēus', in quo similiter Ionas sequuntur: illi enim quoque
abiciunt i in huiuscemodi nominibus, si non genetivus primitivi par sit no-
minativo possessivi, quare '*Aχιλλεος*' dicunt, ne, si '*Aχιλλεος*' dicant,
putetur primitivi genetivus. quos sequentes in hoc etiam pro ei diphthongo
15 e longam ponimus 'Achillēus' dicentes, unde Virgilius in III:

Stirpis Achillae fastus,

quamvis reperiatur etiam e correpta in huiuscemodi derivatis, ut Virgi-
lius in I:

Nate patris summi, qui tela Typhoëa temnis.

20 sed dicitur et 'Typhoeus' et 'Typhos' et 'Typhon'. Lucanus in V:

Conditus Inarimes aeterna mole Typhoeus.

1 in eis in nominibus urbium disinentibus apud G in ia DH in a R desi-
uel um nentibus L 2 varia] r uariae RH uarie DGLK Alexandria — tamen et om. H
add. h alaxandria GLk alaxandrea K et om. K alexandria Rr alaxandria

GLK nicea et nicea post Alexandria exhibit RD, nicea et nicea K, post Antiochea:
nicea nicea GL, evan. h 3 Antiochia et Antiochēa] r antiochea et antiochia K an-
tiocheia et antiocheia G antiocheia et antiocha L antiophia et antiopeha R Cic. pro
Deiot. 9, 24 deitaro L deitor-o(i) G 4 credo om. h alaxandriae GK post
exitus versus supra omissum Idem in georgicon secundo sperchiisque et uirginibus bac-
cata lanceis ponit D del. d tamen et — aulam om. GLK in mg. add.-k et inde ab

Horatius l et om. D 5 alexandria Rr Hor. carm. IIII 14, 34 sqq. VII k 6
tibi] r tibia RD tibi a Hl die] r diae R 7 ab alexandria DHrk 9 post aulam:

In eodem (Cicero in eodem G) niceam (r niceam R niceam GL niceam K) ephesum-
que (ephessumque K) mittebat libri, qui locus ex eodem cap. nono or. Cic. pro Deiot.
§ 25 desumptus a lectore quodam, qui in cod. suo Niceam scriptum inventit, ex mg.
insertus est et voc. Nicia et Nicea supra inculcandis ansam dedit 10 INEVs D

abiectione Rr haectoreus RD 11 secundunt R enim om. R quoque om.
K 12 sit cum nominatiuo H 13 '*Aχιλλεος*] l αχιλλειος R αχιλλεος GL αχιλ-
λεοс K achilleios H ne si in marg. add. K αχιλлеос RL αχιλλеос DGl αхил-
лееос K achilleos H 14 genitius primitiu L 15 achileus G unde om. GL
Verg. Aen. III 326 III aeneidos D 16 achileae GLK 17 reperiatur]
inneniatur DH Verg. Aen. I 665 18 primo aeneidos D 19 natae K
patria] Verg. Fr. ex corr. patres Fr. Rom. sumi R typhoea r thyphoea R tiphoea

GLK cf. lib. I § 54 tempnis H 20 et om. G tipphoeus R thipheus G ti-
phoeus LH tipphous GLK typhon et typhos. D tiphon GL Lucan. Phars.
V 101 in libro D in libro H III G 21 conditur DGL Inarimes] r inhar-
mes R Inarimes aeterna] l inare meae terna L mare mere terna G uel inarimere g

idem in VI:

idem in VI:

Antraque letiferi rabiem Typhonis anhelans

48 inveniuntur tamen quaedam huiuscemodi, in quibus ei diphthongus in i longam convertitur sequente v loco digamma Aeolici, ut 'Αργεος Argivus' - dicitur tamen et 'Argeus'. Horatius carminum libro II:

Tibur Argeo positum colono -

quod in Latinis quoque derivationibus invenitur, [id est i paenultima longa ante u consonantem], ut ‘nominativus’, ‘genetivus’, ‘datus’, ‘accusativus’, ‘indicativus’, ‘imperativus’, ‘optativus’, quorum alia a nominibus, alia a verbis derivantur. non solum autem in nominibus Latinis paenultima 10 i pura ante ‘us’ vel ‘a’ vel ‘um’ non potest produci, sed etiam in verbis praeteriti perfecti temporis et plusquamperfecti corripitur i sive paenultima sive antepaenultima, nisi secuta fuerit u loco consonantis, ut ‘audī audīstī audītū audīmus audīstis audīerunt, audīeram audīeras audīerat, audīsse’: ubique corripitur i; sin autem assumat u loco consonantis, ubique 15 productur, ut ‘audīvi audīvisti audīvit audīvimus audīvistis audīverunt, au- 49 dīveram audīveras audīverat, audīvisse’. invenitur tamen etiam ai diphthongus conversa in i longam, interposita similiter u pro consonante, ut ‘Achīvus’ pro ‘Ἀχαιός’, cum contra soleant Doris ei in ai diphthon- 20 gum convertere, ut ‘εἴ xέ ποθεί Zeώς’ pro ‘εἴ xε’, et ‘αἴθε’ pro ‘εἴθε’. et eas quidem formas supra dictas a Graecis accepimus, in Latino autem sermone non solum his utimur, sed etiam propriis quibusdam Latinorum in ‘us’ vel in ‘a’ vel in ‘um’ puram antecedente ‘ri’, ut ‘Catilinarius’, ‘hereditarius’, ‘legatarius’, ‘gladiatoriūs’, ‘uxoriūs’, ‘stlattaria’, ‘ptisana-

inaremes aeternae *K* tiphous *G* thyphous *K* 1 *Luc. Phars.* VI 92 in] libro
r in libro *D* 2 anthraque *K* laetiferi *HGLK* loetiferi *r Voss.* *B* typhoonis *H* ti-
phonis *GL Voss.* *B* thiphonis *K* 3 in ivvs *D* in huiuscemodi in *HKr* diptongon *K*

4 digamma *Rr* digammae *GL* dygamma D digamni *K* Aeolici] *r* aeolice *R* aeol
argeios *L* ut *'Αργειος*] om. *H* ut argius *h* APTHIOC *Rr* argeioc *D* argeios
GL 5 oratius *GK* Hor. carm. II 6, 5 in carminum *DGL* II] *a* III libri
8 possitum *K* 7 est in paenultima (peneultima *G* penultimate *L* penultimate *DK*)

i **DHGLK** 8 consonantem u **GL** aēs noct̄ ablat̄ **H** 9 imperatiūs **R**
 10 deriuantur (**diriuantur G**) alia a uerbis **G** 11 pura i **Dr** etiam **om.** **K**
 12 corripit] **r** corrumpit **R** 13 nisi] **r** sit, nisi **RDHGLk** 14 au-

disti *RH* audisse (i) *R* 15 i om. *GL add. l assumat] r adsumat RDH*
16 audiverunt] *r audiuerat R* 17 audiueras *add. d audiverat] r audi-*
ram R om. H rat add. h etiam om. L ai] rdh ae RDH 19 Achivus] *d achius*
D Αχιούς *rd axhoc R axi+oc D soleant] g solebant GL* dori *Gr dor+ L*
dores DK ei] i G nel es add. k ai] h ae Hg 20 Hom. II. I 128 etc. ut
ut κείσθε om. HGL add. a et om. vocc. ut et κείσθε Zejū hl aiuk *R aiuk K*

*1 evc pro mykh et aiex pro hiem
xodhi Zevgi in ras. DK noei ziec G pwey zhic pwej zeyc pro aike et aice Rr
eikei et aite pro erre K ai, oe pro ei, oe g aice pro eice Dl 21 has GL*

quidem] *r* quidam *R* supra dictas] *hr* supradictis *RH* acceperimus] *l* accipimus *L*
22 in rive *D* quibusdam propriis *GL* 23 ut in us et in a *E* *K* uel a
uel am *GL* pura *D* castilarescere *K* 24 becideritimus *G* benditimus *K*

gatoarius *R* legatarins *D* legatorius *K* stlattaria] *r* **stlattaria *R* stlattarias *D* stlattaria

p. 589. 90 P.

p. 92. 93 K.

rium'. et, quod iam supra diximus, sciendum, quod, quamvis forma sit possessiva haec, quae in 'rius' desinit, tamen diversae significationis nomina in hac quoque inveniuntur: alia ab officiis, ut 'tabellarius', 'mercennarius', 'cerarius', 'sagittarius', 'tabernarius', 'ostriarius', 'argentarius', 'aerarius'; alia a dignitatibus, ut 'praefectorius', 'quaestorius', 'praetorius', 'censorius', quae tamen etiam possessivam habent significationem; alia ab 50 aliis rebus, in quibus sunt vel de quibus vel quas habent: in quibus sunt, ut 'collarium', quod in colle est, 'plantarium', quod in planta est, 'mensarium', quod in mensa, 'motoria', quae in motu, 'palmarium', quod in palma est, hoc est in laude; de quibus sunt, ut 'frumentaria' est lex de frumento et 'agraria' de agris et 'nummaria' lex de nummis; ex his autem, quas continent, ut 'vinaria cella', quae habet vinum, et 'armamentarium', in quo arma posita sunt, sic 'violarium', 'aviarium', 'rosarium', 'viridiarium'.

In 'nus' quoque terminantium formae et significationes diversae inveniuntur, quibus Latini frequenter utuntur in significatione possessiva, ut 'Pompeianus', 'Caesarianus', 'Sullanus'. invenitur autem in quibusdam a longa ante 'nus', ut 'Romānus', 'Hispānus', 'Campānus', 'Stheniānus'; in aliis e longa, ut 'terrēnus', 'egēnus', 'aliēnus', 'Aviēnus', 'Rubrēnus', 'Aniēnus', unde Virgilius:

Aniena fluenta;

in aliis i longa: 'Camerīnus', 'Perusīnus', 'Regīnus', 'vicīnus', 'mascūlinus', 'feminīnus'. invenitur tamen etiam brevis i g antecedente in his, quae ab arboribus derivantur, ut 'oleagīnus', 'fagīnus', et in his, quae ab adverbīis nascentur temporalibus, 'cras crastīnus', 'horno hornotīnus', 'diutīnus'. u quoque longa ante 'nus', ut 'tribūnus'. r etiam et l inveniuntur.

GLKd ptisanarium] r tipsanarium d tisanarium RD rell. 1 sciendum] d sciendum est Dk 2 post desinit in mg. quod possessiva dicuntur non solum possessionem significantia sed etiam quae formam habent possessiōrum. r 3 mercenarius RL mercenarius GK 4 caerarius RDHLK coerarius G sagittarius] k sagittarius LK ostiarius] r hostiarius RH 5 questrius H pretorius d precorius D 6 haben R habent formam et significationem K ab] r ante ab R 7 aliis longa rebus K vel de] et de L 8 planta est] l planta GL mensarium] dl et mensurum K mensurum RDHg mesarium GL 9 mensa] l mesa L mensa est DHKl et motuaria K motaria GLd quod GK motu est K motu est et GL 10 palma hoc G palma id est hoc est K frumentaria lex L 11 nummaria de G 12 quas] l q GL uinum habet GL armamentarium] g armarium Gk armarium Dl

13 qua K positi H aviarium] D om. GL apiarium l uel apiarium add. d 14 viridarium DGK 15 de nvs Dl a nus quoque iterum inc. B v. § 38 et add. l 17 syllanus RBH sillanus DGLK inueniuntur H autem in litura d 18 stennianus campanus R sthenianus K stennianus L 19 longam B aegenus L

Aienus Krehlii, sibi ipse diffidens II 512 abienus RBGLK Heidelb. Krehlii abie-nus(g) D abienus H nomen poetae gloss. cod. Heidelb. Rubrenus] poetæ pauper gloss. cod. Heidelb., Rubrenus sc. Lappa, poetæ tragicus, v. Iuv. sat. 7, 72 ibique

schol. 20 Verg. georg. III 369 21 anina Med. alena Pal. fluentea D 22 perussinus GK 23 tamen om. B i breuis antecedente g GL 24 diruantur add. k 25 ut cras D

p. 590. 91 R.

p. 93—95 K.

tur ante 'nus', ut 'diurnus', 'nocturnus', 'hesternus', 'externus', 'hibernus', 'colurnus', 'quernus', 'fculnus', 'populnus'. Plautus in Casina:

Sed manet dum, num ista aut populna sors aut abi-
egna est tua?

Et quia diximus, diversas in his esse significaciones, commodum | est X 52 eorum exempla proponere. alia sunt possessiva, ut 'Caesarianus' miles, 'Pompeiana' domus, 'Tullianum' mancipium; alia et patriam significant et possessionem, ut 'Romanus' civis et 'Romanus' ager. potest tamen et hoc et paene omnes huiuscemodi formae nominum priorum quoque habere significaciones. 'Campanus' similiter et 'Ilsipanus' et 'Alexandrinus' et 'Placentinus' et 'Nolanus' et similia non solum patriam, sed etiam possessionem significant. sunt tamen multa supra dictae speciei, quae etiam agnominia inveniuntur, ut 'Camerinus', 'Numantinus', 'Coriolanus'; alia propria eiusdem formae nomina vel etiam agnominia, ut 'Adrianus', 'Mes-salinus', 'Silvanus', 'Claudianus', 'Corvinus', 'Probinus', 'Rufinus', 'Ae- 53 milianus'; alia a locis, ut 'rusticanus', 'urbanus', 'oppidanus', 'Capito-linus', 'Palatinus', 'Aesquilinus', 'Gallicanus', 'vicinus', 'externus'; alia a temporibus, ut 'matutinus' a Matuta, quae significat Auroram vel, ut quidam, Λευκοθέαν, 'hesternus', 'diurnus', 'nocturnus', 'meridianus', 'vespertinus', 'antelucanus', 'veteranus', 'diuturnus', 'aeternus'; vel a dignitatibus sive officiis, ut 'tribunus', 'antesiguanus'; vel a generibus, ut 'masculinus', 'semininus'; alia a mutis animalibus, ut 'taurinus', 'porci-nus', 'cervinus', 'anserinus'; alia a materia, ex qua constant, ut 'humani-nus', 'terrenus'; alia a fortuna, ut 'libertinus', 'egenus'; alia a numeris semper pluralia, ut 'bini', 'terni', 'deni' [sic ab omnibus numeris], quam-vis poetica auctoritate etiam singularia inveniuntur. Lucanus in VIII:

Syrtibus hinc Libycis tuta est Aegyptus, at inde
Gurgite septeno rapidus mare | submovet amnis.

1 externus hesternus *DG* hybernus *H* 2 colurnus *G* plaus-tus *Rr* *Plaut. Cas. II 6, 32* 3 manetdum *K* manendum num] *g* manet damnum *L* monendum num *B* manetdum num *GK* manendum *R* monendum *r* ne dum num *Plaut. Vet. al.* manendum, nondum, nundum *al. libri Plaut.* ista] *Plauti om-a istaec*
nes stet *Rr* istaec *BDHGL* isthaec *K*; f. sta *Fleckcisenus* abiegnast *Plaut. Vet.* estua *K* 5 esse significaciones in his *GL* 6 eorum *om.* *L* 7 et posesionem significant *K* 8 cines *L* tamen et hoc] *l* tamen hoc *LK* 9 poene *R* pene *r* 10 alexandrinus(a) *G* alexandrinus *LK* 11 nolanus et placentinus *D* nola+nus (i) *K* 13 adagnomina *H* adgnomina *B* Numantinus] *h* numatinus *H* cariola-nus *L* 14 huiusdem *L* adgnomina *B* adgnomina *H* mesalinus *GLK* 15 corbinus *K* Probinus] *h* prouinus *RBH* aemelianus *H* 16 opidanus *RHK* capitulinus *BHK* 17 extraneus *B* 18 temporalibus *B* ut *om.* *BHKL* auro-rum significat *GL* 19 Λευκοθέαν] *om.* *H* Ληγκοθέαν *R* λεγκοθέαν *h* haesternus *BH* heri hesternus *K* heri haesternus *h* nocturnus diurnus *K* 22 porcinus ceruinus anserinus porcinus *L* 24 terrenus add. *k* furtuna *LK* 26 poetaca *K* significaria *D* ut lucanus *GL* *Luc. Phars. VIII 444 sq.* *VIII K* 27 sirtibus *HLK* hin *Voss. A* Libycis] *g* libicis *RLK* libicis *BG* lybicis *DH* aegiptus *Voss. B* at] *r* ad *R* 28 rapidu *L* ^{pidus} *Rr* summouet *DK Voss. uterque* amnis] *r* annis *R*

p. 591. 92 P.

p. 95. 96 K.

Virgilius in X:

It gravis Aulestes centenaque arbore fluctum
Verberat adsurgens, spumant vada marmore verso.

et sciendum, quod alia eorum a nominibus fiunt, a Roma 'Romanus', a 54
5 Caesare 'Caesarianus'; alia a verbis, ut ab egeo 'egenus'; alia ab adver-
biis, ut 'infra infernus', 'supra supernus', 'hodie hodiernus'.

Conemur igitur, sicuti possumus, exponere rationem paenultimarum
in supra dictis derivationum formis literarum.

In a desinentia antecedente aliqua consonante seu vocali producta ea-
dem a et accepta 'nus' faciunt derivativum supra dictae formae, nisi sint
mutorum animalium, ut 'Sulla Sullanus', 'Perpenna Perpennanus', 'Roma
Romānus', 'silva Silvānus', 'Nola Nolānus', 'Suessula Suessulānus', 'Adria
Adriānus', 'Compsa Compsānus'. excipiuntur 'Iugurthinus', 'Messalinus',
'terrenus', quae quamvis a nominibus in a desinentibus consonante ante-
cedente derivantur, non servaverunt tamen a. [de 'mustelino' et 'aquilino'
paulo post tractabitur.] a pluralibus quoque in ae diphthongum desinen- 55
tibus vel in a derivata similiter a habent ante 'nus' [vel 'na' vel 'num'],
ut 'Acerrae Acerranus', 'Thebae Thebanus', 'Cumae Cumanus', 'Formiae
Formianus', 'signa antesignanus', 'membra membrana' (quod est femini-
num). possunt tamen haec et a singularibus esse ἀπὸ τοῦ 'signum' et
'membrum', quod paulo post ostendetur. similiter a habent ante 'nus',
quae derivantur a nominibus in 'ius' terminantibus vel ab adverbii in 'ie'
longam, ut 'Pompeius Pompeianus', 'Sthenius Sthenianus', 'Titius Titia-
nus', 'Tullius Tullianus', 'Fabius Fabianus', | 'Iulius Julianus', 'Virgilius
25 Virgilianus', 'Terentius Terentianus', 'Sallustius Sallustianus', 'cotidie
cotidianus', similiter a 'meridie' 'meridianus'; 'hodie' tamen 'hodiernus'
facit. similiter a habent ea, quae derivantur a nominibus in 'cus' vel in 56

1 Verg. Aen. X 207 sq. cf. de fig. num. § 24 X] r XII R 2 auletes G ab
arbore G fluctus Rom. 3 assurgens GKr marmora e uerso Med. uersu K
post uerso repetunt sic ab omnibus numeris RDHK 4 ut a roma BDLr 5 uer-
bis ab K *egeo(a) G adverbii] g aduerbis G 7 DE FORMATIONE IN ANVS.
inscr. DL possimus] r posuimus R possimus K posimus L 8 in supradictis
peneultimarum (peniultimarum L) GL 9 aliqua om. L eadem a] r eadem ea
R 11 mutorum] h mutarum LH silla sillanus RDGL syllabus BHK per-
uel n n
perperna perpernanus HL perperna perpernanus G 12 Suessula] d suesula DGLK Suess-
sula Suessulanus] r sues sulaues sulanus R suesulanus GLK adria adrianus] r
hadria hadrianus RBK 13 Compsa Compsanus] scripti copsa copsanus RBDHK capsas
capsanus GL iugurthinus R messallinus B mesalinus GL 15 deriuenter L diriu-
uentur DG mustelino K 16 quoque nominibus in B ae] r e R dyptongum R
dyptongon r diptongon D 17 diriuata K diriuatiua Gk deriuatiua L om. H num
aceriae DGH 18 tebae tebanus L Cumae] d cummae RD cu manus(m) D
formia B formia b 19 membra membrana H feminum K 20 ἀπὸ τοῦ om.
GL anw twi l τεν R 21 mēnbruim H 22 apaduerbiis Rr in e HGLK
n b

23 sthennius sthenianus K sthenianus H 24 fauius fauianus GL et in fabius
fabianus corr. B 25 terentius—cotidianus in ras. b salustius salustianus HGLKb
cotidie cotidianus H quotidie quotidianus GL 26 meridie] r meridiae R
27 tamen in litura ante a H

p. 592. 93 P.

p. 96. 97 K.

'culus' desinentibus, quae sunt ultra duas syllabas, ut 'rusticus rusticanus', 'publicus publicanus', 'Saticulus Saticulanus', 'Tusculus Tusculanus'. excipitur a masculo, quod est diminutivum maris, 'masculinus' factum: nam disyllaba in 'cus' desinentia sine a sunt, ut 'mancus Mancinus', 'lacus lacuna', 'porcus porcinus'. in 'um' quoque neutra consonante antecedente in derivatis a habent ante 'nus': 'oppidum oppidanus', 'Paestum Paestanus', 'Spoleto Spoletanus', 'Toletum Toletanus', 'castellum 5 castellanus', 'Beneventum Beneventanus'. similiter a habent paenultimam pleraque venientia a nominibus tertiae declinationis: 'Caesar Caesaris Caesarianus', 'fons fontis fontanus', 'mons montis montanus', 'urbs urbis urbanus', 'sol solis solanus' - ex quo 'subsolanus': ex eo tamen est etiam 'Solinus' -, 'Milo Milonis Milonianus', 'Piso Pisonis Pisonianus' - quamvis quidam et 'Pisoninus' et 'Miloninus' dici putaverunt. sed a propriis derivata plerumque i ante a habent: 'Iovis Iovianus', 'Caesaris Caesarianus'. possumus tamen dicere, quod a 'Caesarius' et || 'Milonius' et 'Pi- 15 sonius' et 'Iovius' derivata sint 'Caesarianus', 'Milonianus', 'Pisonianus', 'Iovianus' -, 'lux lucis Lucanus' - ex quo compositum sit 'antelucanus': ex eodem tamen nascitur etiam 'Lucina' -, 'vetus veteris veteranus', 'limes limitis 58 limitanus', 'Ancon Anconis Anconitanus', 'Gades Gaditanus'. ideo autem diximus pleraque, quia a neutris in e desinentibus derivata i habent pro- 20 ductam ante 'nus', ut 'mare marinus', 'Praeneste Praenestinus', 'Calathe Calathinus', 'Calacte Calactinus', et ab aliis, quae pares habent tam in nominativo quam in genetivo syllabas, 'Hercules Herculis Herculinus', 'Verres Verrinus', 'collis collinus', 'follis follinus'. 'er' quoque desinentia, si sint secundae declinationis, et 'us' consonante antecedente 25

D 2 publicus puplicanus *GK* publicanus ex publicus perperam repetito corr.
3 Excipiatur(un) *B* a masculino *K* est diminutivum *l* deriuatiuum *L*

5 IN VM inscr. *L* 6 habent] *r* inter *R* ut oppidum *Hl* • oppidum opidanus] *r* opidum opidanus *RL* Paestum — Spoletanus *om.* *GL add. gl*
7 Toletum Toletanus] *k om.* *K* tolletum tolletanus *GL* 8 castellanus] *r* castellanus *R* beuentum *H* Beneuentum Beneuentanus *om.* *L add. l* penultima *B* ante penultima *b* 10 urbs urbis urbanus *om.* *GL add. g* 11 etiam *om.* *G*

12 solinus proprium *BDHGLK* solinus et miloninus deci *Rr*, Milo — et Miloninus, *om.* et Pisoninus, in *mg.* add. *r* pisso pissonis pissonianus *L* pisso.nis pissonianus *GK*

13 pisonicus *H* pissoninus *LK* putauerunt dici *K* 14 diriuatiua plerunque (deriuatiua pleraque *L*) a propriis i habent ante a *GL* 15 quod a Caesarius] *d* quod caesarius *D* pissonius *GLK* 16 iouius(n) *B* sunt *G* caessarianus *G* pissonianus *GLK* 17 ex — antelucanus add. *g* compositum *d* sit *K* 18 ue- tanus *K* 19 anconanus *G* anconitanus *anitanus Dd* anconitanus. Hoc tamen potest. et ab anconites esse quod paulo post ostendetur. *B* gadis *RBDH* gadis.tis *K*

20 a] *om.* *D add. d* ab *BH* 21 Calathe — Calactinus] *add. gl* calate calathinus

g calate calatinus *RBDH* calatae calatinus *K* calete.nus *l* 24 a collis *K* colles *L* collinus] *k* collina *GLK* a follis *K* follina *G* uel follinus *g* folliuus o eaakoc (i. e. ο θύλακος) *D* IN ER inscr. *L* In er *GLK* 25 post declinationis: et

p. 593. 94 P.

p. 97. 98 K.

eiusdem declinationis exceptis in 'cus' supra duas syllabas vel in 'ulus', de quibus paulo ante docuimus, et in 'ium' propria, si faciant derivativa in 'nus' terminantia, i longam habebunt paenultimam, ut 'auster austri-nus', 'adulter adulterinus', 'macer Macrinus', 'libertus libertinus', 'divus 5 divinus', 'probus Probinus', 'rufus Rufinus', 'maximus Maximinus', 'Mar-cellus Marcellinus', 'carus Carinus', 'mancus Mancinus', 'Regium Regi-nus', [‘Venusium Venusinus’, ‘Signium Signinus’, ‘Perusium Perusinus’, ‘Opitergium Opiterginus’,] ‘Canusium Canusinus’. excipiuntur ab ‘humo’ ‘hu- 59 manus’ et ‘mundo’ ‘mundanus’ et ‘priscus Priscianus’, sed hoc magis a 10 Prisco videtur esse derivatum; nam quod a Taurominio ‘Tauromitanus’ dicimus, sequimur Graecos, qui ‘Taurominites’ dicunt. gentilia enim apud Graecos in ‘της’ desinentia mutata ‘es’ in a accipiunt ‘nus’, cum in hanc formam veniunt: ‘Μητροπολίτης Metropolitanus’, ‘Νεαπολίτης Neapo-litanus’. item i servant omnia, quae a nominibus mutorum animalium, cu- 15 iuscumque sint declinationis, derivantur in hanc formam: ‘aper aprinus’, ‘caper caprinus’, ‘cervus cervinus’, ‘porcus porcinus’, ‘taurus taurinus’, ‘ferus’ vel ‘fera’ ‘ferinus’, ‘canis caninus’, ‘lepus leporis leporinus’, ‘lupus lupinus’, ‘for|mica formicinus’ - Plautus in Menechmis: |

Atque eccum incedit; move formicinum gradum -,
20 ‘hirundo hirundininus’ - idem in rudente:

— declinationis *om.* R add. *r* et in us *Brl* 1 declinationis *G* vel] et *L*
bu
2 documus *R* faciunt *D* et in faciant *corr. B* 3 in us *G* habent *Rr*
4 macrinus(e) *RGL* 7 *venusium venusinu(i-m)* *B* Venusium — *Canusinus*
om. L add. l *Venusium* — *Opiterginus* *om. RG add. r* *Signium*] *d* *signum D*
perusium perusinus Kl 8 *caninus perussium perussinus venusium venus-*
sinus G *Signium signinus opitergium opiterginus in marg. add. g* *post Canusinus*
ad marg.: Nota quod pedium (*f. Pedum*) non facit pedinus sed pedanus, ut ostendit
oratius in principio IIII satyrae primi libri epistularum sic: Albi, nostrorum sermonum
candide iudex, Quid nunc te dicam facere in regione Pedana? Est autem pedium opi-
dum inter tiburtum et praeneste. Item Salust, cuiusdam transpedani (immo Transpa-
*dani) suplicium iniustum. (Cat. 40, 2) h homo *R* 9 prisco] *r* *prico R*
priscianus H hoc *om. G* 10 Prisco] *r* *pricio R* *prrecio gh* esse add. *l* Tau-
rominio] d tauromino D eadem voc. forman codd. praebent § 63 tib. VII § 14 XV § 15,
Kr VII § 13; equidem eam servavi auctore Augusto Meinekio, qui de hoc voc. in altero
Stephani Byz. volumine se dicturum esse pollicetur tauromitanus B 11 tauomi-
nites R tauromites H 12 tes GL muta] R 13 Μητροπολίτης] om. H μη-
τροπολίτες B metropolites GL metropolitanus GLK Νεαπολί-
της] om. H Νεαπολίτης RK νεαπολίτες B neopolites h neopolites neopolitanus GL
neopolitanus. Id est servant i ante nus omnia B 14 Item] d Eadem D Idem GL
seruant longam omnia D cuiusque H 17 lupus lupinus add. l lupus lu-
pinus formica formicinus] g formica formicinus lupus lupinus G 18 forma R
Plautus — gradum add. gl Plaut. Menechm. V 1, 7 (v. 888 R. V 3, 12 Par.)
*menechimis R menechmis r menechmes H men** mes g 19 eccum in littera r et cum*
g incedit] rd indicet RBl indt D incidunt H move] sic omnes mei (mouet h
ty ty teste Hertzbergi ap. Ritschelium) 20 herundo herundininus Gg hyrundo hyrundi-
nus H hyrundo hyrundinus K herundo herundinus L herundininus] r hirundin
*R Idem — adoririer add. g Plaut. rud. III 1, 6 sq. (v. 598 sq.)**

Ad hirundinum nidum visa est simia,
 Ascensionem ut faceret, † adoririer -,
 ' aquila aquilinus', 'mustela mustelinus', quamvis in a desinant, 'leo leonis
 leoninus', 'ovinus' quoque ab ove et 'suinus' a sue: nam 'ovilla' et
 60 'suilla' diminutiva sunt. in 'nus' enim desinentia vel in 'na' vel in 'num'
 si faciunt diminutiva, abiecta n duas assumunt l: 'unus ullus, una ulla,
 unum ullum', 'bonus bellus, bona bella, bonum bellum', 'geminus
 gemellus, gemina gemella, geminum gemellum', 'vinum villum'. sic
 ergo 'suina suilla', 'ovina ovilla'. inveniuntur quaedam in 'tinus' paenultimam
 corripiantia, sed quae a primitivis non habent t, ut 'diu diutinus',
 'cras crastinus', 'horno hornotinus', 'prius' vel 'priscus' 'pristinus'. nam
 'Constantinus' et 'Clementinus' a primitivorum genetivis habent t et 'ma-
 tutinus' a Matuta, quae Aurora intellegitur; 'mediastinus' autem a medio
 stando vel tenendo componi videtur. ('fiscina' corripit paenultimam, quo-
 modo 'fuscina', cur ergo 'piscina' producit? quia hoc sine dubio deriva-
 tum est a pisce; | 'fiscina' autem a fisco, an fiscus a 'fiscina', an neu-
 trum a neutro, dubium est. nam nec 'fuscina' a fusco nec 'pagina' a
 pago nec 'Mutina' a muto nec 'Ariminum' ab Arimo derivata, cum sint
 61 primitiva, paenultimam corripuerunt.) sin autem in 'er' desinentia tertiac
 sint declinationis vel in 'ius' facientia genetivum, accepta 'nus' ipse nomi-
 nativus facit derivativum, ut 'pater paternus', 'mater maternus', 'frater
 fraternus', 'ver vernus'. 'acer' quoque, de cuius declinatione dubitatur,
 arbos, huius 'aceris', quod Solinus protulit in memorabilibus, 'acer-
 nus' facit, 'alter alternus', illa scilicet observata regula, quam superius dixi-
 mus in mutis animalibus; ideoque 'anser anserinus' dicimus, 'passer pas-
 serinus'. ab adverbii quoque venientia in 'ra' desinentibus 'er' habent

1 hyrundinum *Hg* hirudinum *R* hirundinum *K* uasa *H* est simia] sic etiam libri Plaut. est mihi simia (symia *HK*) *RBHGLK* 2 adorrier *L* adorier *K* adoririer rell. admiririer *Plauti omnes* 3 mustela mustelinus (l) *G* musthela musthe-
 linus *K* desinant tamen non habet a. ante nus. Leo *B* 4 leoninus uerneous
 a ueruice et porcinus a porco. Ovinus *B* et om. *L* sue] *r* suae *R* et om.
HL 5 post sunt: ALITER inscr. *D* IN NVS ITERVM *L* 6 faciant *H* assumunt] *r* adsumunt *RBH* ut unus *BDHKr* 9 post ouilla: IN NVS ITERVM inscr. *D*
 10 sed illa quae *B* 11 cras**** crastinus (tinus?) *B* horno hornotinus post pris-
 tinus colloca *GL* ord. restit. l 12 Constantinus et Clementinus] *t* clementinus et
 constantinus *L* t ut matutinus *LK* 13 mediastinus *BDHKr* uel mediastinus *K*
 14 peneultimam (peniultimam *L*) corripit *GL* 15 post fuscina voc. cur — fuscina
 om. *R* add. *r* ergo] igitur *r* deriuatum (diriuatum *G*) a pisce sine dubio
GL deriuatiuum *BDH* diriuatiuum *K* 16 ficina *H* ficus *H* 17 nam] Quo-
 modo *B* pagana *R* 18 mutinum *R* arrinum (arriminum *l*) ab arrimo *L* ar-
 rimium ab arrimo *G* uel ariminum ab arrimo *g* ab add. *k* deriuatina (diriuatiua
R) *RBD* diriuata *r* 19 corripuerunt add. *r* IN ERNVS. *DL* er] *r* *D* 20
 sint declinationis] *r* declinationis sunt *R* ius] *rl* us *R* ris *GL* ipse nominativus]
l nominatiuum ipse *GLK* 23 arbor *K* Solin. 33, 8 memorabilibus] *r* memora-
 bilius *R* memorabilibus *G* 24 post alternus: aliter *D* 25 in mutis animalibus di-
 ximus *GL* ideoque] *r* ideo quoque *R* ideo et *GL* ideoque et *l* dicimus om. *H*
 passer passerinus (paser passerinus *L*) dicimus *GL* et passer *B* 26 adver-
 biis] *g* aduerbia *G* er] *r* *RG*

p. 594. 95 P.

p. 99. 100 K.

ante 'nus', 'infra infernus', 'extra exter[nus]', 'supra supernus'. ab aliis quoque adverbii temporalibus inveniuntur quaedam r ante 'nus' habentia, ut 'noctu nocturnus', 'diu diurnus', 'heri' alternitatis causa 'hesternus', 'semper sempiternus'. in 'teria' etiam desinentia faciunt derivativum sis miltier: 'Fabrateria Fabraternus', 'Sabrateria Sabraternus'; 'actas' quoque 'aeternus'. antiqui tamen | 'aevitas' et 'aeviternus' dicebant ab aevo, unde Varro in Pseudaenea: per

Aeviternam hominum domum,
Tellurem propero gradum.

10 'vetus' praetera 'veterus' facit, non solum 'veteranus', sed diversas habent significaciones. 'quercus' etiam 'querlus', 'corylus colurnus', 'tacitus taciturnus', 'mensis mensurnus': sic enim Cicero posuit pro 'menstruus' in primo rhetoriconum: pars quaedam aeternitatis cum aliquius anni, mensurni, diurni, nocturni, + vespertini certa 15 significatione. ab hieme quoque vel imbre 'hibernus' fit. in 'ia' desinentia n antecedente mutant 'ia' in 'us', et huiuscemodi formae faciunt derivativa, a primitivis tamen habentia n, ut 'Hispania Hispanus', 'Lavinia Lavinus', 'Hyrcania Hyrcanus', 'Mauretania Mauretanus', 'Campania Campanus'; 'Dardanus' vero proprium est et primitivum ideoque a cor- 20 reptam habet: abusive tamen poetae pro 'Dardanio' ponunt 'Dardanum'. si vero ante 'ia' aliam habuerint consonantem, i longam habent ab eis derivata ante 'nus': 'Luceria Lucerinus', 'Nuceria Nucerinus', 'Placentia Placentinus', 'Anagnia' quoque quia g ante n habet, 'Anagninus': similiter 63

I ut infra K post supernus INVRNVS ET INERNVS. DL 2 adverbii] g aduerbis G
3 diuturnus K 4 INTERIA L tercia K similiter faciunt deriuatiuum (diriuatiuum K) BDHLK 5 Sabrateria] f. oppidum Africaman, quod vg. Sabrata, a Procopio de aed. Iustin. VI 4 Sabaratha nominatur. an Sabrateria Sabraternus dittographia ortum? 6 dicebant] d dicebat D ab aeno dicebant GL 7 barre B Varr. sat. LXXV p. 199 Oehl. in Pseudaenea om. GL in pseudenea l pseudenea RDH pseudenia K Pseudena 1 — π Ρseudonea α Putschius Pseudoneo Ausonius Popma conjectaneorum in Varronis satyras p. 670 ed. operum Varr. ex offic. Plantin. a. 1601 versus glycineos agnovit Meinekius in act. antiqu. Marburg. 1845, 93, 740 8 hominem H domus

h 11 coryllus K 12 Cicero de invent. I 26, 39. possuit K quam L 13 rethoriconum libri 14 anni D mensurni] sic pauci ex codd. Cic. Oxx. duo Med. ap. Orellium, R Baiteri, G Halmii: 'cum antiquissimus codex V menstrui habeat, iam non adeo certa est lectio mensurni, ut Klotzia visa est in preaf. p. XVI; saltem nullo codice apparatus Baiteriani praeter R, non ita bonum, confirmatur, vereorque, ne a Prisciano ex exemplari vitatio allata sit' Linsmayerus in Halmii analect. Tull. fasc. II n. 63 nocturni diurni GL vespertini] ue spatii Cicero (mensurni vespertini nocturni spatii cod. Cic. Med.) 15 significacione] l significatio L imbre] r imbre R IN ANVS ITERVM. D IN IA. IN anus iterum. L 16 n] *n H in us

— habentia n add. r 17 diriuat^{ta} Kk n ante ia ut d et ni f. B, ubi post n sex fere litt. ras. 18 hircania hircanus GKd hircinia hircinus D mauritania mauritanus G 19 vero] quoque G 20 habent L abussiue L abussiue GK posuerunt GL dardanum(i) H 21 IN INVS ITERVM. DL aliam] aliam non B aliam non n Dl et in litura H aliam *** (non n) R aliam quam n K habuerint ex ha- buerunt corr. B habent H habuerint consonantem] l consonantem habuerint GL 22 nucerina H placentia D 23 habent D habent B

p. 593. 96 P.

p. 100. 101 K.

'Alexandria Alexan^{drinus}', 'Numantia Numantinus', 'Aricia Aricinus'. quae vero apud Graecos a nominibus urbium derivata in της desinunt, ea apud Latinos in 'tanu' plerumque efferuntur, sicut supra diximus, ut Νεαπολίτης | 'Neapolitanus', Τριπολίτης 'Tripolitanus'. similiter a Caralibus 'Caralitanus', a Salapia 'Salapitanus', a Gadibus 'Gaditanus', a Tauromonio 'Taurominitanus', a Cephaloedio 'Cephaloeditanus', a Drepano 'Drepanitanus. 'gnus' quoque vel 'gna' vel 'gnū' terminantia longam habent vocalem paenultimam, ut 'rēgnū', 'stāgnū', 'benīgnus', 'mālignus', 'abiēgnus', 'privīgnus', 'Pēlignus'.

Inveniuntur tamen auctoritate veterum vel euphoniae causa et maxime in propriis quaedam non servantia supra dictas regulas, ut 'Ligus Liguris Ligurinus', non 'Ligurianus', 'censor censoris Censorinus', non 'Censorianus'.

64 Quamvis igitur, sicut ostendimus, diversas habent significations supra dictae formae nomina, tamen, quia maxima pars eorum apud Latinos possessivorum habent demonstrationem, ideo haec quoque inter possessivorum species posuimus. et sciendum, quod etiam in 'is' et 'er' terminantium derivativorum multa inveniuntur significations possessivae apud nos, ut 'civilis', 'hostilis', 'caelestis', 'lunarī', 'castrensis', 'equester', 'pedester', 'paluster', quorum quia diversae et variae sunt formae et significations, postea eas cum reliquis speciebus denominativorum per ordinem tractabimus. nunc de comparativo videamus. | ||

1 alexandria alaxandrinus *KL* alax-endria alax-endrinus *G* [Aricia] aritia *HR* aricina *ex corr. b* IN ANVS ITERVM. *D* IN tanu iterum *L* 2 in της] & in tes r rell. ante nus *R* apud h apre *H* 3 ut om. *GL* Νεαπολίτης] & neapolites *RB* *DHK* neopolites *GL* 4 neopolitanus *GL* Τριπολίτης] & tripolites *libri* caribus *GL* uel caralibus *gl* caralitanus *L* uel caralitanus *l* + caralitanus (a) *H* 5

post Gaditanus: a drepano drepanitanus *GL* 6 tauromitanus *H* tauromitanus *K* cf. § 59 a Cephaloedio — Drepanitanus *om. GL* a cephaloedio caephaloeditanus *add. l* cephaloedio *r* caephaloedio *D* cephaleditanus *R* caephaloeditanus *D* +drepanitanus (a) *H* drepa+itanus (n) *R* drepaditanus *B* ALITER. *D* 7 In gnus *r* penultimam vocalem penultimam *R* 8 ut a regno regnum, a sto stagnum, a bene benignus, a male malignus *RBDHGLK* a regno, a sto, a bene, a male *det. r. om. Heidelb.*, ubi add. glossator v. Kreitam II 512 (de gloss. a regno tacet Lind.) 9 pūgnus *KL* paēgnus *BHK* 10 ueterum *add. k* maximē *B* 11 quadam nominibus non *B* non servantia] *r* conseruantia *R* supra scriptas *D* 12 non *ante* Censorianus *add. l* 14 habet (n) *D* habeant *BHKL* 15 pars maxima *H* 16 habet *L* 17 possuimus *K* in is] *rb* in his *RB* et in er *GLK* er syllabam *H* deriuatorum *H* 19 aequester *K* 21 denominatiuorum speciebus *G* tractabimimus *R* 22 comparativo] comparatiuus et superlatiuus et diminutiuus *r* videamus *om. R add. r* uidemus *K*

EXPLICIT LIB. II. INCIPIT LIB. III. DE COMPARATIONE *R* EXPL. LIB. II. INCIP. LIB. III. DE COMPARATIVIS ET SUPERLATIVIS. ET DIMINUTIVIS. *B* INCIPIT LIBER III DE COMPARATIONE *H* PRISCIANI EXPLICAT LIBER SECUNDVS SED PRIMVS DE NOMINE. Tertius de comparatiuis et superlatiuis et eorum diuersis extremitalibus. ex quibus positiuis et qua ratione formantur. de diminutiis. quot eorum species ex quibus declinationibus nominum quomodo formantur. INCIPIT TERTIVS. *D* LIBER TERTIVS DE COMPARATIVIS etc. — formantur = *D* *K* EXITAICVIT LIBER II. INCIPIT AIB. III. DE COMPARATIVIS *G* explicit liber secundus. incipit tertius. de comparatione. *L* Hic iterum ab inscr. DE CONPA. SUPERLATI. inc. *P*

LIBER TERTIVS.

p. 597. 98 P.

p. 102. 103 K.

DE COMPARATIONE.

Comparativum est, quod cum positivi intellectu vel cum aliquo partice sensu positivi 'magis' adverbium significat: ut 'fortior', magis fortis, 'sapienter', magis sapiens, 'ulterior', magis ultra quam ille qui ultra est, 'interior', magis intra quam ille qui intus est. hae autem comparationes, quae ad personas vel res participes positivi fiunt, nascuntur a dictionibus carentibus casu, id est a verbis, ut 'detero deteris deterior', et ab adverbii sive praepositionibus, ut 'extra exterior', 'intra interior', 'ultra ulterior', 'citra citerior', 'supra superior', 'infra inferior': nam 'superius' et 'inferius', quamvis videantur eorum [id est 'superioris' et 'inferioris'] esse positiva, tamen in usu 'superi' pro caelestibus sive vivis, 'inferi' autem pro manibus accipi solent. adeo autem non ad ipsa adverbia, sed ad personas vel res participes adverbiorum huiuscmodi fiunt comparationes, quod nascuntur ex his ipsis adverbia comparativa, quae cum 'magis' ipsum positivum adverbium significant, ut 'ulterius' 'magis ultra', 'citerius' 'magis citra', 'exterius' 'magis extra'. sic et similia.

Derivantur igitur comparativa a nominibus adiectivis, quae sumuntur ex accidentibus substantiae nominum. accidentia autem sunt, quae ex qualitate vel quantitate animi vel corporis vel extrinsecus forte evenientium trahuntur, quae possunt incrementa vel diminutiones accipere, per quae comparatio nascitur, sine quibus substantia intellegi potest: ea vero, nisi || prior illa intellegatur, esse non possunt. si enim dicam 'homo' vel 'lapis', substantiam demonstravi, cuius significatio nec augeri potest nec minui,

2 comparatiuum *PH* 3 sensus *PRBDH* possitui *G* possitui* (s) *B* significat adverbium *P* 4 sapiens, *ulterior magis om.* *G* ultra est — ille qui *om.* *P* 5 ille] *d* illi *D* itus *P* hac] *rb* haec *PRB*, forma 'veteribus' usitata (v. *Fleckisenum mus. phil.* VII 271 sqq.) cf. v. l. *tib.* VII § 45. 83. 89 VIII 22 XVI 5. 11. 13

comparationes *H* 7 dictionibus *B* [casu] *r* causa *R* 8 adverbii] *g* ad-*nerbis G* sive] uel *K* 9 infra inferior] *b* intra interior *B* superus] *rh* superius *RH* 11 possitua *G* in ussu *G* insu *P* vivis] uius *P* 13 comparationes *P*

14 adverbia] *d* adverbii *D* comparatiua *PH* 15 adverbio *r* adverbii *b* significat *B* 16 magis extra] *k* extra magis *K* sic *om.* *P* 17 DE ORIGINE QVA

COMPARATIONES NASCVNTVR. *D* *L* Diriuantur *P* comparatiua *PH* 18 sunt ex *L* qualitate vel quantitate] *g* qualitate et quantitate *P* quantitate uel qualitate *G* 19 quantite *H* animini *D* evenientium] *k* uenientium *HK* trahuntur et quae *P* 20 demunitiones *B* deminitiones *b* comparatio *PH* 21 potest subaccidentia.

Ea *Bb* 22 illa] *P* illa substantia rell. intellegatur] *b* intellegantur *PB* posunt *L*

p. 598 p.

p. 103. 104 K.

sin aliquid accidens [homini vel lapidi] proferam, tunc habet locum comparatio, ut ‘homo prudens’ et ‘prudentior’, ‘lapis niger’ et ‘nigrior’. quamvis enim non sit prudens, potest ‘homo’ intellegi, et lapis quamvis 3 non sit niger, intellegitur ‘lapis’. itaque adiectiva iure sunt appellata, quae illis nominibus, quae substantiam demonstrant, adiciuntur, quamvis anti- 5 qui etiam in quibusdam gentilibus comparativis usi sunt, ut *Punus Punior* - *Plautus in Poenulo*:

nullus me est hodie *Punus Punior* -

et superlativis etiam in pronominibus, ut idem *Plautus in trinummo*:
† ergon ipsus est? - *Ipsissimus*. 10

† Abhinc ab oculis?

Fiunt autem comparativa a nominibus, verbis, participiis, adverbii sive praepositionibus.

A nominibus, ut ‘clarus clarior’, ‘felix felicior’.

A verbis: ‘detero deteris deterior’, ‘potior potiris, hic’ et ‘haec po- 15
4 tior’ et ‘hoc potius potioris’ - possumus tamen hoc etiam a nomine ‘potis’ accipere, quamvis significatio alia esse videatur, unde *Terentius in Phormione*:

ubi tu dubites, quid sumas potissimum,
pro ‘optimum’ - . 20

A participiis: ‘indulgens indulgentior’, ‘amans amantior’. sed quando comparantur participia, transeunt in nominum significationem.

1 aliquod *RHK* homini uel lapidi accidens (*accedens GL*) homini uel lapidi *rell.* habens *P* comparatio *P* 2 prudens prudentior *P* nigior *P* 4 niger post (*i.e.* potest) lapis intelligi. Itaque *P* lapis *eras*. in *H* iure *eras*. in *B* appellata quia illis *HK* 5 nominibus adiciuntur quae substantia ostendunt. Antiqui etiam in pronominibus comparatiis usi sunt ut *platus ergon P* 6 comparatiis *H* 7 *Plaut. Poenul. V 2, 31* penulo *R* penula *BDLK* paenula *HG* 8 nullus me est hodie *Punus Punior*] *k* hodie *punus punior* nullus me est *K* hodie *Punus Punior*] *g* punior *punus hodie G* *punus*

add. r denus punior *Plaut. Pal. uterque* 9 in *om. K* nominibus *L* pro
Plaut. trin. III 2, 146 (*v. 988 sq.*) trinummo] *r* trinomamo *R* 10 ergon] *d* ergo *RBDHG* ergo ipsusnes *Plaut. Vet.* ergo ipsusne es *rell. libri Plautini*
est om. P 11 abhinc *libri cum optimis Plautinis* abi hinc *atii*; abin hinc *Guyetus*
ab om. D 12 comparatiis *P* uerbis uel participiis *B* a uerbis a participiis ab aduerbiis *P*, ab aduerbiis *BH* adverbialis] *g* aduerbis *G* 14 nominibus

uclarus Rr felim R felix felicior om. P 15 ut detero *P* deteris *om. R*
pocior H potiris] *bl* poteris *BGL* uel potiris *g* 16 et hoc potius *om. P*
potius potioris] *l* potius potius potioris *L* potioris potissimus possumus *RH*
GH potioris potissimus ** (*ut!*) possumus *B* 17 post accipere: . Vnde terentius
— pro optimum *exhibit K* significatio altera videatur esse *P* uidetur *H* videatur potio potior potissimus pro optimus. unde *DGLK* unde — optimum *om. P*

f
Ter. Phorm. II 2, 29 phormione R formione K 19 quid] *G* uel quod *g*
quod K sumas] *r* summas *R* positissimum *R* 21 partitipiis *R* participio ut
P indulgens. tior. Sed K in marg. tior. amans post indulgens add. k amans
amantior *om. P* post amantior in *marg.* uel res participes aduerbiis localibus cum sint nomina
comparatiis *add. r* quando] *r* quanto *R* 22 comparantur *PH* nominum *ex*
nomina corr. H

p. 598. 99 P.

p. 104. 103 K.

Ab adverbiiis sive praepositionibus, ut 'extra exterior'. et sciendum, quod localia sunt haec adverbia sive praepositiones, ex quibus comparativa nascuntur nomina et paene haec: || 'extra exterior', 'intra interior', 'ultra ulterior', 'citra citerior' - vetustissimi tamen 'citer' protulisse inveniuntur. Cato de agna pascenda: citer ager alligatus ad sacra erit. 'cūtumus' quoque dicebant teste Capro. 'exter' quoque invenitur, ut Statius in XI Thebaidos:

Sed quid apud tales, quis nec sua pignora curae, |
Exter honos?

ex quo Virgilius in IIII:

et nos fas extera quaerere regna -,
'supra superior', 'infra inferior'; 'post posterior', 'prope propior', 'ante anterior', 'penitus penitior'. Apuleius in I Hermagorae: visus est et adulescens honesta forma quasi ad nuptias exornatus is trahere se in penitorem partem domus.

Fit autem comparatio vel ad unum vel ad plures tam sui generis quam 5 alieni, quamvis Graeci honoris causa suae gentis quam ratione veritatis dicunt, non posse ad multos sui generis fieri comparationem. alii autem dicunt, hanc esse rationem, propter quam non utuntur tali comparatione,

1 adverbiiis] *g* aduerbis *G* prepositionebus *D* extra, rior ultra ior, citra or *K* post extra: ior, intra in marg. add. *k* post exterior: intra interior ultra ulterior citra citerior add. *RH*(*Kk*)l intra interior ultra ulterior *BDGLK* 2 sunt *r* et aduerbia *G* comparativa *P* 3 nascuntur nomina] *k* nomina nascuntur *K* ultra ulterior] infra inferior *P* 4 tamen etiam citer *RBDGLK* 5 Cato — quaerere regna om. *P* Cato de agna [musta v. infra lib. VI § 73] pascenda: *Catonis* or. 46 in orr. Rom. fragm. ed. Meyerus p. 83 ed. alt. [alligatus] sic etiam *R* lib. XIII § 33 allegatus *h. l. RH* 6 Teste capro. exter *B* [Capro] v. etiam lib. XIII § 33. de ipso Flavio Capro, cuius testimonio sal saepe utitur Priscianus, conferenda in primis commentatio Osanni de Fl. Capro et Agreocio grammaticis, Gissae MDCCLXIX. 4. cuius tamen de aetate Capri sententia, quod alibi probabo, nimis infirmis nititur fundamentis. hunc locum eius libris enucleati sermonis potius quam de dubiis generibus operi assignaturus est Osannus p. 12. Priscianum vero etiam Capri de Latinitate opere usum esse libenter concedimus Graefenhanio hist. phil. III p. 99, cf. etiam Osannum l. l. p. 15 7 Stat. Theb. XI 428 sq. 8 apud *H* quis] *K*

Monac. qui *h* om. *H* rell. ne *Bb* pignore *Rr* cura *K* 9 exter honos] *sic* etiam 'duo optimi libri' Statiani teste Barthio Alternos *Stat. Cass.* et vel *sic* vel Externos 'optimi, immo fere omnes cod.' Statiani teste I. F. Gronovio externos Queckii omnes 10 *Verg. Aen.* III 350 III aeneidos *D* 11 fas est extera *DK* externa *Pal. m. alt.* 12 supra — inferior uncia inclusit *r* infra inferior *h. l. om. P* propior] *rh* propior *RH* 13 Apulius *K* *Apul. fragm.* 3 t. II p. 636 ed. Hildebrand.; de Hermagorae cf. eundem t. I p. LVIII et O. Lahnius in act. soc. scient. Lips. class. hist. a. 1850 p. 283 Apuleius — domus om. *P* primo *DLK* ei

haermagore *H* ermagorae *G* ermogore *K* 14 et] *r* eius *R* ei *D* et *H* ei et *BGLK* adolescens *Rr* adulescens *D* aduliscens *H* aduliscens *K* exornatus] *r* ex hornatus *RH* 15 se add. *d* penitorem *B* 16 DE NVMERO CVI COMPARATIVVS INVGITVR. *DL* uel plures *P* generis add. *l* 17 greci *P* gentis] *d* gentes *D* 18 a^d *R* fieri comparationem] *k* comparationem fieri *K* comparationem *PH* post comparationem: alii — rationem om. *G* add. *g* 19 comparatione *P*

p. 599. 600 P.

p. 105 — 7 K.

quod, cum ad plures sui generis sit comparatio, superlativo possumus uti, ut 'fortissimus Graiorum Achilles'. sed superlativus multo alios excellere significat, comparativus vero potest et parvo superantem | demonstrare, unde etiam diminutionem apud nos iure accipit: 'maiusculus', 'minusculus', 'tar-diusculus'. quid autem, quod accidit inter tres vel quattuor vel plures, 5 non tamen ad totum genus fieri comparationem et necesse est uti plurali suorum? ut si dicam 'fortissimi fuerunt Graecorum Ajax, Diomedes, Agamemnon, Vlices, omnibus tamen his fortior fuit Achilles'. Virgilii in I:

Pygmalion scelere ante alios immanior omnes,
ad omnes sceleratos conferens Pygmalionem comparativo est usus: Sta-tius in VIII:

Et melior sis, quaeso, deis
Amphiaraus dicit ad Plutonem.

6 Sunt igitur quae comparari possunt nomina vel secundae vel tertiae declinationis. et si sint secundae, mobilia sunt, id est, in a faciunt feminina et in 'um' neutra et vel in 'er' vel in 'us' desinunt et assumentia genitivo 'or' faciunt comparativa, correpta tamen paenultima i, ut 'tener [teneri] tenerior', 'niger [nigri] nigror', 'clarus [clari] clarior', 'doctus [docti] doctior'. (notandum est, quod 'sinisterior' [quasi] a genitivo 'sinistri' videtur esse factum, cum in usu 'sinistri' ubique reperiatur.) 20

Inveniuntur quaedam, quae quamvis sint 'accidentia [id est adiectiva] et eorum significatio exigat, ut faciant comparativa, tamen non habentur 7 in usu frequenti. sunt autem ea plerumque; | quae vocales ante 'us' habent, ut 'pius', 'arduuus', 'egregius', 'dubius', 'strenuus', quamvis Plautus ex eo comparativum protulit 'strenuor' in Epidico: 25

1 pluresui *P* comparatio *P* possumus *K* 2 graecorum *BGLK* achilles *P* et achiles *GLK* sed *om.* *P* superlatiuos multos *P* 3 comparatiuus *PH* et in marg. *K* paruo* (s).*R* superante *P* monstrare *P* 4 ut maiuscetus *PK* 5 autem est quod *B* inter *ex* in corr. *H* 6 comparatione *P* comparationem *H* est] esse *H* 7 graecorum add. *k* diomides *HK* agamemnon *PBh* agimemno *K* 8 eis *H* achilles *P* achiles *GL* Virgilii — Plutonem *om.* *P* Verg. Aen. 1 347 in primo aeneidos *D* 9 pigmalion *BDHGK* immanior *DH* omues] add. *r* omnis Med. Pal. Rom. 10 pigmalionem *RBDHG* Staer *H* 11 Stat. Theb. VIII 120 VIII ducens amphiaraua dedit eloquentem et melior *B* 12 quaequo *K* quesso *G* deis] *r* dehis *R* 13 Amphiaraua] 3 afi-racu R²HLKdg afiarcus *G* afriacus *D* platonem (a) *H* platonem *B* 14 DE NOMINIBVS QVAE COMPARARI POSSVNT IN SECUNDA DECLINATIONE *D* igitur *om.* *K* comparari possunt omnia secundae *P* 15 sint] st *P* est a *P* feminina in *B* 16 adsumentia *PRBDH* or genitiuo *K* 17 or ***** faciunt *B* paratiua *P* corpora *H* penultimate *P* ut add. *k* teneri *om.* *P* 18 niger nigri ni-grior *om.* *P* clari *om.* *P* doctus docti doctior *om.* *P* 19 sinistior *P* senistior *K*

quamuis quasi *Dd* quasi *om.* *P* sinistri] *g* sinistri *H* sinistri *P* sinesteri *G* se-nisteri *K* videatur *RBDHGK* 20 uusu (s) *G* ubique *R* repperiatur *PB*

21 De adiectiuis quae comparationem non habent *L DE HIS QVAE COMPARATIVVM NON HABENT. D* accidentia *G* 22 faciat *P* comparatiua *R* habent *DHG* 23 uusu (s) *G* us] *u P* 24 strenuus *GLK* post strenuus: plerumque (plerumque *G*) dixi (dixit *BH*) quia sunt et anomala quae non seruant in comparatiuis regu-lam *RBHGLK*; post sordidae p. 87, 2 eadem ponit *D*: nondum extant in *P* Plaut. Epid.

Nam strenuiori deterior si praedicat
Suas pugnas, de illius + illae fiunt sordidae.

et puto, hanc esse rationem, quod oportet comparativum una syllaba vincere genetivum positivi, nisi sint anomala, ut 'teneri tenerior', 'docti doctior'. si ergo haec, quae ante 'us' vocalem habent, assumant genetivo 'or', necesse est inter duas vocales positam i transire in vim consonantis, quod in Latinis dictionibus semper fere patitur, cum inter duas vocales invenitur vim suam servantes. hoc autem [ideo] dixi, quod u post q vel [post] g posita saepe ante i hoc non facit, quippe amittens vim suam, ut 'nequior', 'pinguior', quod nisi fiat, contingit, si in consonantem transeat i, pares esse syllabas genetivo positivi cum nominativo comparativi vel hiatum intolerabilem fieri tribus vocalibus per tres syllabas continue positis nulla consonante media, si dicamus 'piuor', 'arduior'. quod ne fiat, non sunt usi eorum comparativis. plerique assumunt igitur 'magis' adverbium et usum 8 comparativi compleat, ut 'magis pius hic quam ille'; vetustissimi tamen comparativis etiam huiuscemodi sunt [est quando] usi. Cato [dixit]: quod iter longius arduiusque | erat a curia. idem ad populum de triumpho: asperrimo atque arduissimo aditu. Pacuvius in Medo:

mulier egregiissima

20 Forma.

Iuvenalis in IIII:

III 4 (III 2) 10 sq. strenuior LK strenior. In P 1 Nam om. P strenuior GLK strenuior. Ideterior P 2 illae] sic Plaut. Vet. et Langiani ore

^{ore} Plauti dett. illae ore Erl. 2 Krehlii illae Hh; Krehlius voc. ore etiam in Lips. 1 (aliis?) ab interpolatore additum esse testatur ille PB flunt] h sunt RK sint H sordide PB 3 comparativum P 5 habent vocalem GLK adsumunt PRBDH assument KR 6 posita P uim] .um. P 8 ideo om. P quod] quia G

uel g P 9 amittens Rr uim suam amittens P 10 continguit L sin H consonante B 11 cum ** nominativo (in) B comparativi PH hiatus intolerabilis fit D intollerabilem BGK 12 continue] r continue PRBH consonante posita media P 13 piuor arduior P quod uitium ne B fiant P eorum comparatiuis non sunt usi D 14 comparatiuis H comparatiuis plerique adsumunt P com-

paratiuis plerunque adsumunt Rr comparatiuis plerique; Adsumunt B adsumunt DH 15 comparatiui compleat P maius R ille quam hic D 16 sunt] Dr

igitur] etiam D 15 comparatiui compleat P maius R ille quam hic D 16 sunt] Dr sunt est quando PRBKd est sunt quando G est quando L ** est quando (st?) H usi] usi ut arduior arduius Dr Cato] fr. inc. 20 ap. Meyerum, qui l. l. p. 148 'in Originibus' ait 'an in oratione quadam id dixerit, incertum' dixit om. P 17 inter P

longius G longius LK a] k om. PK Ide** (st) R Cat. ad pop. de triumpho: or. 5 p. 25 sq. ap. Meyerum 18 asperrimo atque] usque P aditu' D pod aditu: similiter inuenimus et apud eundem et alios doctores huiuscemodi comparativa et superlativa ut gregismia mulier pertulis perpetuissimum strenuor omissa rel. huius § parte P Pacubius RBHGK Pacuv. Med. fr. 3 Both. XII p. 88 Ribb.

19 Medo] r medio RLK mecho G 20 egreissima (g) H egreissima L egre-

gisissima (sic) G 22 Iuuenal H Iuvenalis sat. III 11, 12

p. 609. 601 P.

p. 108. 100 K.

Egregius caenat meliusque miserrimus ho||rum,
pro 'egregius'. M. Cato in oratione, ne quis iterum consul fiat:
imperator laudem capit, exercitum meliorem, industriorem
facit. G. Gracchus contra Q. Aelium Tuberonem: utrum inimi-
corum meorum factio an magis sollicitudo te impulit, ut in me 5.
industriior sis quam in te? idem Cato de Ptolemaeo minore de
Thermi quaestione: quantoque suam vitam superiorem atque
ampliorem atque antiquorem animum inducent esse quam in-
noxiorem. idem Cato de Macedonia liberanda: idque per-
petuius atque firmius repsit. idem in Thermum: sed a bene- 10
factis, ab optimis artibus fugit maxima fugella perpetuissimo
curriculo. Lucilius in XVI ad Fundium:

Fundi delectat virtus te, vilicus paulo
Strenuior si evaserit.

II 9 Sunt autem et alia | in 'us' terminantia, ex quibus comparativa supra is
dictam regulam non servant et dicuntur inaequalia. quorum quaedam ha-

1 egregius (i) *L* cenat *RBK* miserimus *R* misserrimus *L* 2 egregius *RDH*
egregius *B* egregius *Ll* *Cato ne quis iterum cos. fiat: or. 63 p. 113 sqq. M.* 3

meliorem *om.* *L* industriorem *RDG* industriorem *BHL* industriorem facit *in lacuna k*

4 G. gracchus *R* G. grachus *r* G. gracus *H* C. graccus *L* C. Gracchus contra Q. Aelium Tuberonem: or. 9 p. 240 sq. M. contra Q. Aelium coll. Cic. Brut. 31, 117 *Mege- rius*, quem praecepsset Krehlius, 'si emendare licet Codices vel Priscianum etiam ipsum'.

quintum
contraq** (ne) aemelium *Rr* contraq. aemilium *BD* contr* emilium (q.) *H* contraq. emi-
leum *G* contraq. emelium *L* contraq. humilium *K* 5 *au*] *r ac R* sollicitudo] solitudo
BGLK sollicitudo patria *D* sollicitudo patris *Darmst.** sollicitudo патрия *Darmst.**,
ut φωτολία videatur glossa ad factio ascripta, quae deinde varie corrupta et loco mota sit

patriae
post impulit: φΝΑΤΡΙΑ spscr. in Monac. solitudo ite i inipulit *R* (patriae m. quadam
rec. add.) ut in me ut industrior *R* 6 industrior] *gk* industrior *BDHGK*
sis add. *r* Idem — innoxiorem *om.* *R* add. *r* *Cato de Ptol. min. etc. or. 60*
p. 108 sqq. M. ptolemeo *DLK* ptolemeo *BHG* tholomeo *r* 7 term** *K*

uitam suam *h* superiorem *Ll* 8 ee inducent esse *H* inducentes quam *B*.
quam *om.* *G* innoxiorem] *rk* innoxiorem *RBHK* 9 *Cato de Maced. lib.: or.*
58 p. 101 sq. M. Macedonia d macidonia *DGL* perpetuius] *dh* perpetuus *DH*

perpetuius *L* 10 adque firmus reprepsit *Rr* *Cato in Thermum: or. 37 p. 72 sq.*
*M. cf. lib. VIII § 12 Thermum] b termum *K* hernum *RB* thermum *G* a] in
K 11 optimis *R* fugitq. *GL* fugit quae maxima *D* fugella] *r cf. Lach- manni in Lucret. comm. p. 204 exigua fuga fugella *R* (exigua fuga spscr. glosa del.*
*r) flagella *GL* et in litura *h* flagella *K* perpetuissimo *R* perpetuissimo *rd* 12
Lucil. sat. XVI 5 Dous. Gerl. XVI mo. Ad *B* Fundium] *dh* fundidum *RBDH***

13 : Fundi] fundi *B* delectat *Rr* dilectat *Dd* dilectat *G* delectet *v. Heusdius stud.*
crit. in C. Luciliū poetam p. 184 virtus te] *d* uirtute *D* vilicus] *r* vilicus *R*

14 strenuior *GLK* strenuior *Dd* strenui ior *R* strenuor *Hh* si evaserit] *r* siue
uasserit *R* si euaseris cod. G. I. Vossii, edd. ante α , G. I. Vossius de analogia II 27
p. 600 Eckst. 15 DE SEX COMPARATIVIS INAEQUALIBVS *DL* autem et add. *r*
et add. *l* alia nomina in *B* terminata *P* comparativa *PH* 16 inaequalia *P*

p. 801. 802 P.

p. 109. 10 K.

bent i brevem vocalem ante 'or', sicut alia quaedam i loco consonantis, quaedam vero consonantem, ut 'bonus melior', 'iuuenis iunior' pro 'iuuenior', 'magnus maior', 'malus peior', 'parvus minor'. 'plus' quoque videtur comparativum esse multi, sed singularis nominativus non invenitur nisi neutri generis, pluralis vero etiam communis, ut 'hi' et 'hae plures' et 'haec plura'. antiqui tamen etiam 'pluria' dicebant, unde Terentius in *Phormione: compluria*. superlativus tamen ab hoc ipso omnium generum invenitur, 'plurimus plurima plurimum'.

Quae vero tertiae declinationis nomina faciunt comparativa, vel com- 10 munia sunt in 'is' desinentia et faciunt neutra in e, vel in 'er' sunt masculina facientia in 'is' feminina et in e neutra, vel in 'er', 'es', 'ns', 'rs', x, communia vel trium generum, et assumunt 'or' dativo correpta i paenultima et faciunt comparativum, ut 'hic' et 'haec fortis' et 'hoc forte', huic forti, hic' et 'haec fortior' et 'hoc fortius'; 'hic acer haec acris hoc acre, huic acri, 15 hic' et 'haec acrior' et 'hoc acrius'; 'hic' et 'haec' et 'hoc pauper, huic pauperi, pauperior' et 'pauperius'; 'locuples, locupleti, hic' et 'haec locupletior' et 'hoc locupletius'; 'hic' et 'haec' et 'hoc sapiens, huic sapienti, hic' et 'haec sapientior' et 'hoc sapientius'; 'hic' et 'haec' et 'hoc iners, huic inerti, hic' et 'haec inerti' et 'hoc inerti' et 'hic' et 'haec' 20 et 'hoc audax, huic audaci, hic' et 'haec audacior' et 'hoc audacius'.

Et sciendum, quod omnia in 'or' desinentia comparativa communis sunt 11 generis et mutantia 'or' in 'us' faciunt neutrum excepto uno, quod solum cum sit a positivo quantum ad suam vocem fixo, servavit eius genus, 'hic

inaequalia *K* 1 quaedam i] quaedam ante eandem i *P* quaedam eandem i *BDG*
 2 melior breuem i *Iuuenis B* iuuenis — maior add. *k* iunior] iuuenior *P*
Iuentior H 3 mailor *L* 4 comparativum *P* esse comparativum *G* multi]
h multus *H* multi^s (s) *BG* multi id est multus multi add. *gloss.* ad singularis nominatiis *pertinente D* nominativum *P* 5 neutris *B* generi *K* post uero: inuenitur etiam communis ut hi in *litura b* ut hic et heae *P* hae] e *D* 6 antiquitatem etiam *P* post pluria: dicebant — compluria om. *P* Terent. *Phorm.* III 3,
 6 7 formione *Kr* complura *Bas. m. alt. ut vid. corr.* hoc om. *H* 9 DE
 ntra in e *P* er uel s *k* er uel in es *GL ns]* * ns *P* uel ns uel rs uel x
GLk 12 communia * trium (?) gerum *H* et om. *GL* adsumunt *PRBD*
or in dativo casu. Correpta *P* dativo casu correpta *B* penultima *P* 13
 comparativum *P* foris *R* hoc forte] haec forte *P* 14 et haec acris *RHK* et
haec agris B 16 pauperi hic et haec pauperior *BDGLKr* et hoc pauperius *BGL*
Kr hic et haec et hoc locuples *Gk* hic et haec locuples *B* locuples *P* locup-
 ples locupleti hic *H* 17 hic et haec et hoc sapiens sapientior hic et haec
iners inerti inerti similiter audax. et sciendum *P* et hoc sapiens sapiens et
hoc H 18 hic et haec et hoc iners — inertins in *marg.* add. *k*, eadem ante hic et
haec et hoc sapiens — sapientius exhibet B 19 huic inerti] *ti k* inertiior (i) *R*
haec audax et hoc huic H 20 audacior] *r* audacior *RDH* audacius] *r* auda-
tius RDH 21 sciendum est quod *D* desinentia om. *GL* comparativa *P*
generis sunt G 22 faciunt ex faciant corr. *B* neutra *PD* 23 fixou K fixum

p. 602 P.

p. 110. II K.

senex, huic seni, hic senior', quamvis hoc quoque vetustissimi commune accipientes 'hic' et 'haec senex' proferebant. Pompilius in epigrammate, quod M. Varro in libris qui sunt de lingua Latina refert:

tua amica senex.

invenitur etiam 'nequam', quod est indeclinabile trium generum, tam comparativum quam superlativum, ut 'nequam nequior nequissimus'.

Ab adverbii [vero] derivata in 'ra' desinentibus mutant 'ra' in 'er' et accepta 'ior' faciunt comparativum, ut 'extra exterior', 'intra interior', 'ultra anterior', 'citra citerior', 'infra inferior', 'supra superior'. similiter in 'erior' faciunt 'post' et 'ante' 'posterior' et 'anterior', 'prope' vero 'prior' pior' facit et 'detero' 'deterior'. a 'saepe' adverbio positivum vel comparativum nomen non legi, superlativum posuit Cato nepos de actionibus ad populum, ne lex sua abrogetur: facite vobis in mente veniat, Quirites, ex aere alieno in hac civitate et in aliis omnibus propter diem atque fenus saepissimam discordiam suisse.

'Prior' et 'primus' quaeritur an sit comparativus et superlativus: et dicunt quidam, quod, cum ordinis sunt, differentiam numeri significant; sicut enim 'alter' de duobus et 'alius' de multis dicitur, [sic] 'prior' de duobus [et] 'primus' de multis dici solet. invenitur tamen saepe 'prior' pro 'melior' positum et tunc sine dubio habet vim comparativi, et 'pri-

GL uel fixo l eius] huius GL 1 huic seni^s (s) L uetustissimi hoc quoque GL uetustissimi R 2 senex add r, Pompilius coll. Varr. de l. Lat. VII 93 et epigrammate ab eodem in sat. ὄνος λύρας prolato (v. Non. p. 88 M. et praeclaras Lachmanni in Lucr. p. 308 emendationes) eo confidentius quamvis dissentient Ottone Ribbeckio com. Lat. rell. p. 215 scripsi cum Bergkio act. antiqu. Marb. 1851, 29, 231, quod pomponius extat in P; pomponius rell. cf. Munkian de fab. Atell. p. 117. 163 sq. Papini ἐπιγραμμάτιον Varr. Flor. 3 Varr. de l. L. VII 28 p. 318 sq. Sp. in — Latina om. P 4 tua] r tu RB amica] amici Varr. Flor. senex] cum Varro ne P senex est rell. 5 inueniuntur H etiam et B a nequam RBDH est om. GL 6 superlativum habere ut GKL 7 AB ADVER-

*8 SIS. INSCR. DL aduerbis G adueruerbiis R uero om. P diriuata P diriuatiua R in + er (r) B 8 comparativa P extra *** exterior (exter?) B 9 citra citerior] r om. GL cytra cyterior R post superior: Similiter — anterior add. r 10 post et ante faciunt D ut posterior anterior PB propri] rh proprie RH 11 et detero et deterior G aduerbium P comparativum P 12 nomen non legi] k non legi nomen K nec GL uel non g Cato nepos de actionibus ad pop.: Lion Catonian. p. 109, orr. R. fr. p. 223 sq. M. cato nepos (catanepos G) dicens in mente vobis ueniat GL cato saepissimam prior et primus P actionibus] r actionibus R 13 Ne H abrogetur K facile Lion et in utraque ed. (p. 116 ed. pr.) Meyerus 14 ex aere alieno om. GL add. l et in aliis omnibus om. GL add. l 15 om*ibus R per l diem atque om.*

GL add. l foenus PDGLK sepiusimam Gg 17 DE PRIOR ET PRIMVS. DL

*m prius R comparatiuus P comparatiuus aut superlatiuus B 18 qui*dam B ordin P sint GKb numeri] nomini P significant add. g 19 duobus *** et B alius Rr sic om. P 20 et om. P solet dici R solent D solent LK 21 positum pro melior D positus K*

p. 602. 603 p.

p. 111. 12 K.

mus' pro 'optimus' et tunc superlativi significationem obtinet. Virgilius in VIII:

primos iuvenum tot miserit Orco,

'primos' posuit pro 'optimos'. quidam autem non absurde conffirmant, 13
quod in numeris quoque potest 'prior' esse comparativus, unde ablative iungitur, et 'primus' superlativus, cum ad multos componitur et semper genetivum sequitur, et quod 'prior', sicut omnes comparativi, vel ad sui generis vel ad alieni aliquem comparatur etiam, cum numerum significat, ut 'prior Turnus quam Aeneas movit bellum', 'primus' autem, sicut omnes superlativi, ad multos sui generis coniungitur, ut:

Primus se Danaum magna comitante cetera

Androgeus offert nobis

et, quod omnibus est rationabilius, in 'or' desinens commune in 'us' facit neutrum, quod in nullis aliis nisi in comparativis invenitur. et videntur a 'primus dem' adverbio nasci, quod abiecta 'dem' accipit 'or' et facit comparativum 'prior', sed i corripuit, quia in nulla comparativo i ante 'or' produci potest; in superlativo vero servavit productionem accepta 'mus' 'primus', ex quo aliud adverbium nascitur 'primo' vel 'prime', unde Terentius in Andria compositum [dixit]:

Adprime in vita esse utile.

'Magnificentior' et 'magnificentissimus' et 'munificentior' et 'munificentissimus' cum videantur a positivo 'magnificens' et 'munificens' derivari, ut 'eminent' eminentior eminentissimus', haec in usu non sunt, sed pro his 'magnificus' et 'munificus', ex quibus comparativum et superlativum et ex similibus secundum praedictam regulam derivari invenio apud vetustissimos. M. Cato

1 pro optimus — in VIII om. P obtimus R obtinet significationem ut D optimus BHL Verg. Aen. VIII 785 2 VIII RGL 3 et primos (in primus corr. B) RBDHK iuvenum primos Vergilius 4 primus B pro optimos posuit DG autem om. K absorde HGK 5 quod imeris P comparatiuum P 6 componitur P comparatur gloss. loco add. r 7 sicut] uelut D comparatiui P 8 alienis P compa-

ratur P 9 aenia K 10 moltos H ut virgilii secundo aeneidos. primus D Verg. Aen. II 370 sq. 11 sed | anaum B 12 androgeos R adrogeus G; Rom. Fr. hic deficiunt, in Pal. nomen et duae litt. voc. insequentis lacuna hausta offer R 13 in ior d 14 neutrum] neum H nullis] illis P nullis aliis] k aliis nullis K nisi inseruit b comparatiuis (et sic in sqq.) P uidetur GL 15

quod om. L abiecta] h adiecta RH 16 corripit RrD corripit GLK comparatio H 17 seruabit P productionem] r productionem R productionem i. accepta GLK 18 aliud] aliquod in aliquid corr. P primo uel prime nascitur D prime b unde apprime compositum est. Magnificentior GL unde — apprimate (sic), om. dixit, in marg. add. K Terent. Andr. I 1, 34 19 dixit om. P f. compositum adprime: Adprime 20 Adprime b 21 DE HIS QVAE COMPO-

NVNTVR A VERBO FIO. D De his quae componuntur a uestro facio. L 22 uidetur G magnificaens K munificens et magnificens P magnificans et munificans G uel

magnificens et munificens g magnificans et munificans L ut eminens ut eminens ut eminens eminentior (sic) R 23 pro ex per corr. B 24 et om. GL ex] E* (t) R E BDHK comparatiuum uel superlatiuum RBDHGLK 25 supradictam GL

vetustissimos G ut M. GL M. Cato contra Thermum de Ptolemaeo: rege] sic

p. 603. 604 P.

p. 111—13 K.

contra Ther|mum de Ptolemaeo: rege optimo atque beneficissimo. Terentius in Phormione:

Quodnam arbitrare? - Nescio. - Atqui mirificissimum.

Accius in VIII didascalicon:

Et magnificissime excelsissimeque honore.

Cum igitur comparativa proprie ad positivum fieri soleant, invenitur tamen saepe comparativus pro positivo per se positus, ut Virgilius in V: comites senioris Acestae,

pro 'senis'. est quando pro positivo positus minus eo significat et nulli comparatur, ut:

Tristior atque oculos lacrimis suffusa nitentes,

'tristior' enim hic 'ex parte tristis' significat, et:

Iam senior, sed cruda deo viridisque senectus;

15 est quando ad contraria comparatur et minus positivo significat, ut: mare Ponticum dulcius quam cetera. hic enim non ad dulcia, sed ad amara facta comparatione ostendit, parvum aliquid dulcedinis | quam cetera habere Ponticum mare; est quando superlativo comparatur, ut 'Achilles fortissimo Troianorum Hectore fortior fuit'; est quando comparativus ad com-

recte distinxit Meyerus l. § 8 l. 1 contra quae thermum P: Q. inde Thermum legendum videatur: at fuit Lucius praenomen Thermi contra Thermum] om. L add. l ^h

(i. e. dicit) G termum B ptolemeo PGDLK ptolemaeo k ptholomeo RBH ac L 2 therentius P terennius K Ter. Phorm. V 6, 31 in formione add. l formione RK 3 quidnam RH quid enim K quodnam arbitrare nescio om. GL adquin P atquin BGL anquiescens (n) H atque K mirificissimum r[el] mirificissimum R mirificissimus H munificissimum GKL munificissimus h 4 actius H VIII om. P in VIII mut. b diascalcon H didascalion K dedascalcon GL didascalon l 5 magnificissime libri, nisi quod magnificissime H, corr. h excellissimum] excellissime. excellissimum PR excellissime excellissimum B excell-

sissime excellissimique G excellissime D excellissime excellissimeque Hh excellissime

excellentissimique Ll excellissime excellissimique K magnificissimi excellissimi honore (om. et) Krehlius haud improbante Madvigio opusc. acad. I p. 93. trochaicus numeris: magnificissimi | Excellissimique honore inclusit God. Hermannus de L. Attii libris didascalicon Lips. 1842. 4. p. 7. Sotadeum Et magnificissimi excellissimique honore restituit Lachmannus in ind. lect. Berol. hib. a. 1849 p. 6 sq. post honore ALITER inser. D 6 ad positivum proprium P proprium rk propriae RBHK 7 saepe] r separe R per se positus] ppositus P positivus G Verg. Aen. V 301 in V om. P in V aeneidos D 8 omites P senioris L uel senioris l aceste P aceste D achesste L achesste G 9 senis aceste D positivo comparatiuus positus RHGKI positivo comparatiuus ponitur L positus et minus eo B eo] in eo G 10 Verg. Aen. 1228 11 tristior et lacrimis oculos DK cum libris Vergiliannis et sic Prisc. lib. XVII § 167 suffusa K sufusa G nitentis Med. Rom. Fr. (deficit Pal.) 12 significat tristis GL significat. Ideo comparatiuus modo minus positivo significat. Et D post significat: et — significat om. R add. r et: Iam] Etiā B Verg. Aen. VI 304 13 cruda in litura b de eo B 14 couparatur H mare etc.] Sall. hist. fr. III 51 p. 232 Kr. v. infra lib. XV § 18 quosque laudat Kritzius l. c. 15 dulcius est R cetera (caetera L) maria GL ad dulcia] r adulisia R dulcia D sed amara H 16 comparatione D parvum rb parum R pa** (rum?) B aliquid parvum P dulcedinis] b dulc**dinis B cetera] b cetera (ü?) B 17 more P superlativo] P superlativo comparatiuus RBDHGLK comparatiuus superlativo gk achilles P achiles GL 18 haecore PRDH quando] quod P.

p. 604 P.

p. 113. 14 K.

parativum comparatur, ut 'fortior Achilles Hectore, fortiore Patroclo'. Homerus in alpha Odysseae:

Ἐλ κεῖνόν γ' Ἱθάκηνδε ἰδοίατο νοστήσαντα
Πάντες κ' ἀρησαῖται' ἐλαφρότεροι πόδας εἰναι
ἢ ἀφνειότεροι χρυσοῖ τε ἐσθῆτός τε.

Cicero Philippicarum II: quis interpretari potest, impudentiorne, qui in senatu, an improbior, qui in Dolabellam, an impurior, qui patre audiente, an crudelior, qui in illam miseram tam spurce, tam impie dixeris?

10 Et sciendum, quod apud Latinos diminutionem quoque accipiunt quae- 16
dam comparativorum, ut supra diximus, quod apud Graecos non invenitur, ut 'grandiusculus', 'minusculus', 'maiuscetus', 'meliusculus'. omnia | ta-
men haec a neutro comparativi adiectione 'ulus' invenio fieri: [ut] 'gran-
dius grandiusculus', 'melius meliusculus', sic et cetera, quae sunt similia.

15 'Tam' et 'quam' adverbia tum comparativo vel superlativo adiciuntur, cum duo vel plures comparativi vel superlativi diversae significationis positi inter se aequantur vel idem geminantur, ut 'tam iustior quam felicior Aeneas Hectore'. Cicero pro Deiotaro: istam, inquam, dextram non tam in bellis neque in proeliis quam in promissis et fide 20 firmorem, bis enim 'firmorem' intellegendum. 'minus' autem adverbium 17

1 acchilles *P* achiles *GL* haectore *PRDH* fortiore et *B* patroculo *GL*
Homerus — impie dixeris *om.* *P* Homerus — ἐσθῆτός τε *om.* *GL* in
primo itinerale

marg. add. l Hom. Od. I 163 *egg.* 2 α οδισσας *l* odisseae *RB* odissias.
Dd odysse *K* 3 *El* — ἐσθῆτός τε *lac.* *relicta om.* *H* ει κεινον τε πικκ-
ενιαδοτοπανος theanta πατηκατης ατα τελαφιοτηρο πιολας ειφλειοτεροι χρυ-
σιο πρες τε ταντος τε. *R* ει κεινον τειοσακην αει δοι ατο νοσθ εαντα παντες.
καρνασα τελαφοτεροι πιολας ειναφιοτεροι χρυσοι τε εεντος τε. *B* ει κεινον
Α ΔΕ Σ Ε Ο ΝΟ Σ ΘΑΝΕΙΑΙΦΝΕΙΟ
τειοσακηδειοι, αγονο*** εαντα, παντες καρνασατηλαφοτεροι. ***** οτε
χριποιτεστεούστε illum q. ulixen deli insola uero agone
ροι ***** *Dd* ει κεινον τειοσακην αλαου δε αγωνος εαντα (nomen herois
eante nomen proprium per arna prudentior
eas eantos eanti eanta *ad marg.*) εαντος εαντα δια θηλα φρονωτερος γιθλης
esse diitioe autoq. pectoreq.

nom proprium *ad marg.*) ειναι αφνιοτεροι χρυσοιτε σετούτε *add. infra* talis semius
• (?) καρνις prudentior mariuus eante diitioe auro et pectore quam γιλας. *l* εικειμον
τειοσακην αυτου ατομος της αντα παντες καρεκατετελαφοτεροι πιολας ειανφνεοτεροι
χρυσοτεσετοστε. *K* 6 Cicero Philipp. orr. II 38, 99 philippicarum *G* interpretari b interpretare *BGLK* impudentiorne *RB* impudentior nequis in *GLK*
im

7 an probior *Rr* improbior *B* et in litura *h* dolobellam *RH* dolobellum
RDGLKrh impurior patre *GL* 9 quam impie *GK* impie) r ipropriae *R*
dixeris] b dixerit *B* 10 DE DIMINUTIVIS. *D* diminutionem *P* 12 minuscu-
lus manusculus maiuscetus minusculus *GL* minusculus *om.* *K*, post
meliusculus *add. k* Omni *P* 13 a *add. d* neutri comparatio *GL* compa-
ratuio *DK* adiecta *P* ut *om.* *PH* 14 melius — similia *om.* *P* sic cetera.
DH quae *** sunt (in lit. non a b ut vid. add.) *B* 15 DE TAM ET QVAM INVCTIS
COMPARATIVO (ET SUPERLATIVO *D*) *DL* superlativo] r superlaua *R* 16 significa-
tionis] *h* significationes *H* 17 geminatur *P* Aeneas] *k* aenias *K* 18 haectore

PRDHb Cic. pro Deiot. 3, 8 iotaro *P* dei tauro *GL* deiotoro *g* dea taro *K*
dextram] *d* dexteram *DG* 19 tam imbellis *L* proelii] *r* p̄lii *P* prelii *R*
promissis *GK* fidel *P* 20 intellegendum est. *R* DE MINVS. *DL*

p. 604. 605 p.

p. 114. 15 K.

est quando cum positivo iunctum contrariae significationis comparativum demonstrat, ut 'minus stultus' pro 'prudentior'. Terentius in eunucho: hoc nemo fuit

Minus ineptus,

pro 'prudentior'. est tamen quando pro 'non' adverbio ponitur, ut 'minus bonus' pro 'malus'. 'magis' quoque [adverbium] non solum positivo, sed etiam comparativo iungitur, quando ipse comparativus vel ad se vel ad alium comparatur, ut 'Achilles Aenea fortior magis quam iustior' et 'Ajax Vlixe fortior magis quam Diomede'.

Et comparativus quidem gradus ablativo casui adiungitur utriusque numeri, interdum tamen etiam nominativo, quando 'quam' adverbium sequitur, superlativus autem genetivo plurali vel singulari, quando ipsum nomen singulare multitudinem significat, ut: fortissime gentis. |

DE SUPERLATIVO.

III 18 Superlativum est, quod vel ad plures sui generis comparatum superponitur omnibus vel per se prolatum intellectum habet cum 'valde' adverbio positivi, ut 'fortissimus Graecorum Achilles' id est 'fortis super omnes Graecos'; sin autem dicam 'fortissimus Hercules fuit', non adiens quorum, intellego 'valde fortis'. tale est apud Ciceronem pro M. Marcelllo: simillimum deo iudico, pro 'valde similem deo'. 20

Et sciendum, quod ex eisdem formis sive terminationibus supra dictarum in comparativis partium orationis sunt etiam superlativa. sunt igitur formae superlativorum octo: duae quidem, in quas pleraque desinunt superlativa, 'rimus' et 'simus', sex vero, in quas pauca desinunt, 'limus', 'ximus', 'timus', 'remus', 'fimus', 'nimus'. et omnia superlativa mobilia sunt, id est mutatione 'us' in a faciunt feminina et in 'um' neutra.

1 cum om. D cum positivo r copositiuo R cum positivum positivo uel iunctum

P cum positivo positum uel iunctum B significationes (e) D 2 Ter. eunuch. II 1. 20 sq. eunicho] h eunoch H eunoch G iunach K eunochoc nemo P 5 estamen P 6 DE MAGIS IVNCTO POSITIVO ET COMPARATIVO. DL quoque add. k ad- 21 uerbum om. P 7 quando etiam ipse K quando etiam comparativus ipse G comparativus ipse L 8 alium sit comparatum P alium *** comparatur (fit) B . achilles P achiles GL Aenea k senia K iustior fuit et P 9 ulixes

P magis add. h diomide GLK 10 DE NUMERO CVI VERE COMPARATIVVS ET SUPERLATIVVS IVNGITVR. D cui casui comparatiuis et superlatiuis iunguntur. L Et comparativus — fortissime gentis. om. P iungitur L iungitur G utriusque numeri adiungitur D 12 adiungitar plurali K plurali adiungitur k singulari iungitur D singulari adiungitur (adiungitur G) GL 13 fortissimae G Verg. Aen. I 96 14 FINIT DE COMPARATIVO INCIPIT DE SUPERLATIVO. D DE SUPERLATIVIS LK 15 comparatum] ri comparatur R (L?) superponitur] r semperponitur R 16 valde] uel de P 17 ut fortissimus. ut fortissimus grecorum achilles P achiles G fortis ex fortes corr. H 18 hercolis K adiens] l addens GL 19 fortis ualde K ualde forti ut apud P tale] b Tal. B Cic. pro Marc. 3, 8 pro M. Marcelllo] om. PDGL pro marcello l Marcelllo] r marcellino R 20 simillimum illi deo L 21 sciendum est quod k hisdem GL

forme P 23 plerumque P pleraque ***** (multa) B 24 rimus] nomina rims in litura b rimus simus D simus et rimus GL pauca] h pauca H desinunt om. D 25 remus] b tremus PBGL 26 sunt per tria genera id est D mutationem P

p. 605. 606 p.

p. 116. 16 K.

In 'er' igitur desinentia positiva cum sint adiectiva sive secundae seu ¹⁹ tertiae declinationis, accepta 'rimus' faciunt superlativum, ut 'pulcher pulcherrimus', 'miser miserrimus', 'pauper pauperrimus', 'acer acerrimus'. excipitur 'dextimus' et 'sinistimus' pro 'dexterimus' et 'sinisterrimus'.

⁵ Sallustius in Iugurthino: Sulla cum equitatu apud dextimos, in sinistra parte Mallius cum funditoribus.

In 'us' vero terminantia secundae declinationis assumunt genetivo s et 'simus' et faciunt superlativum, ut 'clarus clari | clarissimus', 'doctus docti doctissimus', 'perditus periti perditissimus', exceptis anomalis, id ¹⁰ est inaequalibus, quae sunt 'bonus optimus', 'malus pessimus', 'magnus maximus', 'parvus minimus', 'multus plurimus'.

Excipitur etiam 'maturimus', cuius cum positivus 'matus' sit, tamen, quasi a nominativo 'matur', qui nunc in usu non est, nascatur, in 'er' desinentium regulam servavit, id est in 'rimus' terminatur. invenitur ¹⁵ tamen etiam 'maturissimus' secundum analogiam in 'us' terminantium. Cicero ad Herennium libro V: quibus virtutibus omnem tueri vitam possint, eas in aetate maturissima velint comparare.

'Nuperrimus' etiam proferebant antiquissimi, unde adverbium posuit ²⁰ Cicero in tertio ad Herennium: et quoniam nuperrime dictum

1 DE RIMVS. D ER. L igitur] l om. GL secunde P declinationis seu tertiae GL 2 superlativa B ut pulchre R 3 miser miserrimus om. P miserrimus] r miserimus R acer acerrimus miser miserrimus pauper pauperrimus GL pauperimus R acer acerrimus om. P acerimus R 4 Excipiuntur RBDH semistimus K dexterimus] r dexterimus R sinisterrimus] r sinisterrimus R 5 Sallustius] r et sic fere constanter, Salustius hic et plerunque rel. equidem ubique illam scribendi rationem secutus sum Sallustius — funditoribus om. P Sall. Iug. 100, 2 in iugurthino add. gl Iugurthino] r iugurthino R

sylla RBDHK sillae G aequitatu HK esequitatu Rr dextinos D dextros, extremos, extimos vv. ll. codd. Sall. 6 senistra K parte L Mallius] sic etiam

S 22 malleus K A. Manlius Sallustius com H fundatoribus G fundiatoribus L 7 DE SIMVS. D vs. L uero add. gl assumunt] r adsumunt PRBH generativi s et] r genetivos et R 8 simus faciunt PGL clari clarissimus clarus P doctus docti doctissimus om. P 10 DE INAEQUALIBVS DL obtimus R 11 minimus] d minus D plurimus. haec enim inaequalia sunt. DE RIMVS ITERVM. D De rimus iterum L 12 Excipiuntur (un) B maturimus G cuius cum — in us terminantium in litura d cum add. r sit] fit GL 13 quasi] k quia quasi GLK nunc om. GL usu. P usu (s) G nascitur GL uel nascatur l in R. PK

in ar (e) B 14 seruabit R rimis Hh 15 etiam tamen GL maturissimus B maturism; secum. I. analogiam P ut cicero dicit ad K ut cicero dicit in aetate maturissima. Nuperrimus (Nuperimus G) GL ad Herennium — eas in marg. add. l Cicero — comparare om. P rhet. ad Herenn. IIII 17, 25. Priscianus huius operis in sex libros divisione uitetur, cf. praef. ed. Kayseriana p. XII sq.

libro
16 Herennium D in Dd uitam tueri libri rhet. ad Her. 17 pos-
sint K eateste K maturis comparare Rr compare K 18 Nuperrimus] r
Nuperimus R etiam superlatuum proferebant B etiam a nuper aduerbio proferebant antiqui ut cicero quoniam nuperrime dictum est facile GL (ad Herennium lib. III. Et post cicero add. l) antiquissimi proferebant. Vnde cicero aduerbiu protulit nuperrime P antiquissimi (sic) a nuper aduerbio. posuit K Vnde aduerbiu add. k
19 rhet. ad Her. III 10, 18 ad Herennium add. k et om. rhet. libri Par.

p. 606. 607 p.

p. 116—18 x.

facile memoriae mandatur, qui superlativus magis ab adverbio in 'er' desinente videtur nasci. nomen enim positivum in 'us' | desinit, ut *Capro* videtur, 'nuperus', cuius accusativum *Plautus* profert in captivis:

Recens captum hominem, nuperum et novicium.

et bene: ut 'super superus', sic 'nuper nuperus' debet esse. *Livius* 5 in *Odyssaea*:

Inferus an superus tibi fert deus funera, Vlixes?

Tertiae vero declinationis nomina, quae habent superlativum, absque in 'er' desinentibus, de quibus supra dictum est, cetera genitivo assumunt 'simus', ut 'locuples locupletis locupletissimus', 'vilos vilis vilissimus', 'sapiens sapientis sapientissimus', 'iners inertis inertissimus', 'concordis concordissimus', 'audax audacis audacissimus'.

Excipiuntur haec: 'facillimus', 'difficillimus', 'gracillimus', 'humillimus', 'simillimus', 'dissimillimus', 'agillimus', quorum, cum in 'is' desinunt, 21 positiivi abiecta 'is' et assumpta 'limus' faciunt superlativos. excipiuntur 15 etiam in 'bris' desinentia: 'ris' enim in 'er' mutant et accepta 'rimus' faciunt superlativum, 'salubris saluberrimus', 'celebris celeberrimus'. Cicero in II ad Herennium: locus quaeritur celebris an desertus. Ovidius tamen 'saluber' dixit et 'celeber' in IIII || fastorum:

7714 *Heribip. m. pr.* dictum est *k* reliqua *s.* reliquum ante quoniam add. idem codd. rhet. praestantissimi cum aliis 1 facillime *Erf.* *Leid.* 3 librorum ad *Her.* cf. *Halmium ad Cic. de imp. Pomp. or. p. 210 anal. Tull. 1 p. 25 memoria GL 2 nasci uidetur *P* positum *P* *Capro* cf. lib. XIII § 38 *Osannum de Fl.**

Capro p. 12 3 uide**tur (ba) *R* accusitum *R* *Plaut. capt. III* 5, 60 (v. 718) profert dicens captum hominem *GL* 4 nuperum *P* nuper *Plaut. Vet.* et om.

Non. p. 143, 15 M. ***cium *P* nouitum *RDH* nobicum *Kk* 5 bene dixit. ut *K* esse add. *k* *Livius* [r] *Liu** (*s*) *R* *Libius BHGLK* *Laeuius Osannus anal. crit.* p. 38 cf. p. 33 sqq. 6 in om. *P* odissea *P* odissia *R* odyssia *BHLD* odyssa *D* odisia *G* odysia *K* 7 an add. *r* ulyxes *H* versum *Saturnium* constituit *Corssenius orig. poes. Rom. p. 202.* idem metrum agnoverat *God. Hermannus elem. doctr. metr. p. 624,* qui comparat *Hom. Od. X* 64; ad *Od. XI* 135 versum refert *Düntzerus de versu Sat. p. 45.* heroum esse post *Merulam ad Enn. p. LXXXVIII sq. censuerunt ali*i*, partim cum *Merula* ad ipsum *Livium* referentes (*Bothius poet. scen. lat. V* 1 p. 14 sq.), partim ad *Laevium* (*Osannus l. l. Eggerus serm. Lat. vet. rell. p. 121*). cf. etiam lib. VII § 57 lib. VIII § 60 8 DE SIMVS ITERVM. *DL* 9. Cetera uero*

genitiu *B* adsumunt *RBH* 10 locipiles locipletis locipletissimos ex locuples etc. corr. *K* locuplex *H* locupletissimus *H* locupletissimus uilis uilissimus *PR*

BDH 11 inerti *P* 12 audax audacis audacissimus *om. P* audacissimus *G*

13 DE LIMVS. *DL* gragillimus simillimus difficillimus *K* homillimus in marg. add. *k* 14 dissimillimus *g om. GLK* disimillimus *t* cum add. *h* quorum — abiecta is in litura *D* in i desinunt *P* desinunt om. *R*, post cum add. *r* 15 adiecta *P* is] *r* his *R* adsumpta *P* addita rell. 16 etiam om. *P* DE RIMVS ITERVM. *D* accepta *K* 17 ut salubris *G* saluberrimos *P* celeberrimos *P* celeberimus *R* Cicero — desertus *om. P* 18 rhet. ad *Her. II* 4, 7 in II add. *k* ad Herennium *om. GL add. l* desertus *G* 19 celiber *K* in IIII — deorum *om. P* in IIII fastorum tolerari quidem *h. l. potest, equidem tamen crediderim haec verba vel post et p. 97, 2 transponenda vel tamquam institicia uncis includenda esse factorum H Ovid. remed. am. 704*

Phoebe saluber ades

et:

Circus erit pompa celeber numeroque deorum.

ergo magis secundum analogiam in 'er' terminantium faciunt superlativum.

Etiam 'veterrimus' notandum, quod, cum in 'us' desinat eius positivus, tamen formam in 'er' terminantium servat in superlativo, 'veterrimus' quasi a 'veter' positivo, quod Capri quoque approbat auctoritas et usus antiquissimorum. Ennius:

Cum veter occubuit Priamus sub Marte Pelasgo.

cuius etiam comparativum 'veterior' protulit Plautus in Bacchidibus:

Senem †tibi dedo illum veteriorem, lepide ut lenitum
reddas.

In 'ximus' duo desinunt: unum anomalum a positivo in 'us' desinente IIII secundae declinationis, 'magnus maior maximus', alterum ab adverbio, 15 'prope propior proximus', quod tamen quando pro 'cognato' accipitur, positi significationem habet ideoque a legis latoribus etiam comparative profertur, apud quos saepe invenitur 'proximores [id est propiores] cognati', ut Vlpianus libro XLVI ad edictum: si quis proximior cognatus nasceretur. Vegetius Renatus rei militaris libro 20 primo: sed latera eorum subducantur ab hostibus, ne possint vulnus accipere, et proximior dextra sit, quae plagam possit inferre. nec mirum, cum apud Graecos quoque inveniuntur

1 Phoebe] r. foefe R phoephe K ades et] adesses K 3 Ovid. fast. IIII
391 celiber K celebris libri aliquot Ovid. 4 superlativum faciunt P 5 ve-
terrimus] k uitterimus K post uetterimus: notandum — uetterimus om. G add. g

desinunt P 6 terminantium in er K serua^t Rr seruant P euterminus P
uitterimus K 7 positivo ueter GL Capri] cf. lib. VI § 80. ad opus de dubiis gene-
ribus utrumque l. refert Osannus de Fl. Capro p. 11 adprobavit PBRH auctoritas
approbat GL 8 antiquissimorum K Ennius] r eniis R Enn. ann. I 23

E. S. I 12 Ilbg. I xvi p. 6 cf. p. XXIV Vahl. 9 uter P accubuit K Pe-
lasgo] d pelasco D phelargo L 10 cuius] g cum GL uterior P ueterior H
Plaut. B Plaut. Bacch. V 2, 30 (v. 1150) bachidibus RBDGLK 11 Senem
tibi dedo illum veteriorem] sic libri Plautini ex Prisc. interpolati cf. lib. VI § 80
senem illum tibi dedo ueteriorem Plauti libri opt. lepide] bd, Plautus lapide PBD la-
pide. (m) R lapidem GL lapidum K linitum B 13 DE XIMVS. L 14 aduer-
biuum P 15 propior] r propior R quod tamen sit superlativus p. 98, 2 om. P
quando om. G 16 comparative] d comparatiuae BD 17 quos] b nos B pro-
piores] r propiores R 18 Vlpianus — nasceretur om. GL add. l Vlpiani verba
a Prisciano laudata extant etiam in dig. XXXVIII 8, 1, 8, inter Vlpiani fragmenta

anus ea potuit Dirksenius fragm. ICtorum Rom. p. 107 nū p R uulpianus r ulpi D ulp H
ianus in mg. add. h plinius l XI.VI] Putschius cum dig. l. l., quem numerum
recte se habere docuit Dirksenius l. l. ann. 30. XXV ut RDGKl XXVI B XXV H
aedictum K si quis] sique K 19 nasceretur] nasci speretur Vlpianus dig.
l. l., et sic f. ipse Priscianus Vegetius rh Vegitius R negetus GL Vegitus H
Vigitus K Vigicius senatus B Veg de re mil. I 20 extr. primo libro GL
20 sed] ut et Vegetius nt codd. Veg. M et N ap. Sterechium 21 et] ut RH
dextera G dextra sit add. r quae] rb quam RBD plaga B 22 infere L
cum om. G

p. 604. 606 P.

p. 114. 15 K.

est quando cum positivo iunctum contrariae significationis comparativum demonstrat, ut 'minus stultus' pro 'prudentior'. Terentius in eunicho: hoc nemo fuit

Minus ineptus,

pro 'prudentior'. est tamen quando pro 'non' adverbio ponitur, ut // 5 'minus bonus' pro 'malus'. 'magis' quoque [adverbium] non solum positivo, sed etiam comparativo iungitur, quando ipse comparativus vel ad se vel ad alium comparatur, ut 'Achilles Aenea fortior magis quam iustior' et 'Ajax Vixe fortior magis quam Diomede'.

Et comparativus quidem gradus ablativo casui adiungitur utriusque numeri, interdum tamen etiam nominativo, quando 'quam' adverbium sequitur, superlativus autem genitivo plurali vel singulari, quando ipsum nomen singulare multitudinem significat, ut: fortissime gentis. |

DE SUPERLATIVO.

III 18 Superlativum est, quod vel ad plures sui generis comparatum superponitur omnibus vel per se prolatum intellectum habet cum 'valde' adverbio positivi, ut 'fortissimus Graecorum Achilles' id est 'fortis super omnes Graecos'; sin autem dicam 'fortissimus Hercules fuit', non adiciens quorum, intellego 'valde fortis'. tale est apud Ciceronem pro M. Marcelllo: simillimum deo iudico, pro 'valde similem deo'. 20

Et sciendum, quod ex eisdem formis sive terminationibus supra dictarum in comparativis partium orationis fiunt etiam superlativa. sunt igitur formae superlativorum octo: duae quidem, in quas pleraque desinunt superlativa, 'rimus' et 'simus', sex vero, in quas pauca desinunt, 'limus', 'ximus', 'timus', 'remus', 'fimus', 'nimus'. et omnia superlativa mobilia sunt, id est mutatione 'us' in a faciunt feminina et in 'um' neutra.

1 cum om. D cum positivo r copositivo R cum positivum positivo uel iunctum

P cum positivo positum uel iunctum B significationes (e) D 2 Ter. eunuch. II 1, 20 sq. eunicho] h eunicho H eunoch G iunacho X eunochoc nemo P 5 estamen P 6 DE MAGIS IUNCTO POSITIVO ET COMPARATIVO. DL quoque add. k adverbium om. P 7 quando etiam ipse K quando etiam comparatiuus ipse G comparatiuus ipse L 8 alium sit comparatum P alium *** comparatur (dit) B acchilles P achiles GL Aenea] k aenia K iustior fuit et P 9 ulixes

P magis add. h diomide GLK 10 DE NUMERO CIVI VERE COMPARATIVVS ET SUPERLATIVVS IUNGITVR. D cui casui comparatiuis et superlatiuis iunguntur. L Et comparatiuus — fortissime gentis. om. P iungitur L iungitur G utriusque numeri adiungitur D 12 adiungitur plurali K plurali adiungitur k singulari iungitur D singulari adiungitur (adiungitur G) GL 13 fortissimae G Verg. Aen.

I 96 14 FINIT DE COMPARATIVO INCIPIT DE SUPERLATIVO. D DE SUPERLATIVIS LK 15 comparatum] r† comparatur R (L?) superponitur r semperponitur

R 16 valde] uel de P 17 ut fortissimus. ut fortissimus grecorum acchilles P achiles G fortis ex fortes corr. H 18 hercolis K adiciens] l addens GL 19 fortis ualde K valde fortis ut apud P tale] b Tal** B Cic. pro Marc. 3, 8 pro M. Marcello] om. PDGL pro marcello l Marcello] r marcellino R 20 simillimum illi deo L 21 sciendum est quod k hisdem GL

forme P 23 plerumque P pleraque **** (multa) B 24 rimus] nomina rims in littera b rimus simus D simus et rimus GL pauca] h pauca H desinunt om. D 25 remus] b tremus PBGL 26 sunt per tria genera id est D mutationem P

p. 605. 606 p.

p. 115. 16 K.

In 'er' igitur desinentia positiva cum sint adiectiva sive secundae seu 19 tertiae declinationis, accepta 'rimus' faciunt superlativum, ut 'pulcher pulcherimus', 'miser miserrimus', 'pauper pauperrimus', 'acer acerrimus'. excipitur 'dextimus' et 'sinistimus' pro 'dexterimus' et 'sinisterrimus'.
5 Sallustius in Iugurthino: Sulla cum equitatu apud dextimos, in sinistra parte Mallius cum funditoribus.

In 'us' vero terminantia secundae declinationis assumunt genetivo s et 'simus' et faciunt superlativum, ut 'clarus clari | clarissimus', 'doctus docti doctissimus', 'perditus periti perditissimus', exceptis anomalis, id 10 est inaequalibus, quae sunt 'bonus optimus', 'malus pessimus', 'magnus maximus', 'parvus minimus', 'multus plurimus'.

Excipitur etiam 'maturrimus', cuius cum positivus 'maturus' sit, tamen, quasi a nominativo 'matur', qui nunc in usu non est, nascatur, in 'er' desinentium regulam servavit, id est in 'rimus' terminatur. invenitur 15 tamen etiam 'maturissimus' secundum analogiam in 'us' terminantium. Cicero ad Herennium libro V: quibus virtutibus omnem tueri vitam possint, eas in aetate maturissima velint comparare.

'Nuperrimus' etiam proferebant antiquissimi, unde adverbium posuit 20 Cicero in tertio ad Herennium: et quoniam nuperrime dictum

1 DE RIMVS. D ER. L igitur] l om. GL secunde P declinationis seu tertiae GL 2 superlatiuia B ut pulchre R 3 miser miserrimus om. P miserrimus] r miserimus R acer acerrimus miser miserrimus pauper pauperrimus GL pauperimus R acer acerrimus om. P acerimus R 4 Excipiuntur RBDH senistimus K dexterimus] r dexterimus R sinisterrimus] r sinisterrimus R 5 Sallustius] r et sic fere constanter, Salustius hic et plerunque r. et quoniam ubique illam scribendi rationem secutus sum Sallustius — funditoribus om. P Sall. Iug. 100, 2 in iugurthino add. gl Iugurthino] r iugurtino R

sylla RBDHK sillae G aequitatu HK aequitatu Rr dextinos D dextros, extremos, extimos vv. ll. codd. Sall. 6 senistra K parte L Mallius] sic etiam

§ 22 malleus K A. Manlius Sallustius com H fundatoribus G fundatoribus L 7 DE SIMVS. D vs. L uero add. gl assumunt] r adsumunt PRBH genetivo s et] r genetivos et R 8 simus faciunt PGL clari clarissimus clarus P doctus docti doctissimus om. P 10 DE INAEQUALIBVS DL optimus R 11 minimus] d minus D plurimus. haec enim inaequalia sunt. DE RIMVS ITERVM. D De rimus iterum L 12 Excipiuntur (un) B maturimus G cuius cum — in us terminantium in littera d cum add. r sit] fit GL 13 quasi] k quia quasi GLK nunc om. GL usu] su. P usu (e) G nascitur GL uel nascatur l in R. PK

in sr (e) B 14 seruabit R rimis Hh 15 etiam tamen GL maturissimus B maturum; secum. I. analogiam P ut cicero dicit ad K ut cicero dicit in aetate maturissima. Nuperrimus (Nuperimus G) GL ad Herennium — eas in marg. add. l Cicero — comparare om. P rhet. ad Herenn. III 17, 25. Priscianus huius operis in sex libros divisione utitur, cf. praef. ed. Kayseriana p. XII sq.

libro
16 Herennium] d herentium D in Dd uitam tueri libri rhet. ad Her. 17 pos-
sunt K eate K maturis comparare Rr compare K 18 Nuperrimus] r
Nuperimus R etiam superlatiuia proferebant B etiam a nuper aduerbio proferebant antiqui ut cicero quoniam nuperrime dictum est facile GL (ad Herennium lib. III. Et post cicero add. l) antiquissimi proferebant. Vnde cicero aduerbiu protulit nuperrime P antiquissimi (sic) a nuper aduerbio. posuit K Vnde aduerbiu add. k
19 rhet. ad Her. III 10, 18 ad Herennium add. k et om. rhet. libri Par.

P. 608. 609 P.

P. 121. 22 K.

Illud quoque sciendum, quod omnia et comparativa et superlativa duarum exceedunt numerum syllabarum exceptis 'prior' et 'primus' et anomalis his: 'minor' et 'maior' et 'peior' et 'plus'. nec mirum, cum positiva quoque, ex quibus nascuntur, bisyllaba || sint vel eo plus [per genetivos] et vel unam vel duas assumuntia syllabas faciant supra dictos gradus: 'ditis 5 ditior ditissimus', 'clari clarior clarissimus', 'nigri nigrior nigerrimus', 'utilis utilior utilissimus', 'similis similius simillimus', 'infra inferior insimus'.
 25 superlativus vero comparativum est quando superat una syllaba, ut quando in 'simus' finitur, 'iustior iustissimus', et quando in 'rimus', si positivi nominativus et genetivus pares habeant syllabas, ut 'taeter taetri taetrior 10 taeterrimus', 'acer acris acerius acerrimus'; est quando par est, ut in 'limus' terminans, 'agilior agillimus', 'facilior facilimus'; est quando una vincitur syllaba, ut | quando in 'fimus' vel 'timus' vel 'remus' desinit, ut 'inferior insimus', 'ulterior ultimus', 'exterior extremus' vel 'extimus'.
 Varro in chorographia:

15

Ergo inter solis stationem et sidera septem
 Exporrecta iacet tellus. huic extima fluctu
 Oceani, interior Neptuno cingitur ora.

Plautus in truculento:

1 DE NUMERO SYLLABARVM. *D* De numero sillabarum *L* quoq; *** (quoq;) *B* sciendum] *P* notandum *B* notandum *rell.* omnia est comparativa *K* 2 excepti *P* exceptis his prior *D* et anomalis — et plus *om.* *P* 3 mirum compositiua *G* 4 nascuntur comparativa et superlativa *RBDHl* bissyllaba *PBH* bissyllaba *RGL*, byssyllaba *Dd* bisyllaba *r* byssylla *K* vel *l* et *L* per genetivos *om.* *P* genitios *d* nominatiuos *D* 5 duas sumentia *P* adsumentia *Rr* adsumentia *BH* faciant *scripti* faciunt *libri* supradicto *P* ut ditis *D* 6 clarus *R* et in clari corr. *G* errimus] errimus nigerrimus] errimus nigriSSimus (nigriSSimus *igitur archetypus*) *P* 7 similius add. *t* similius] *l* similius *PBL* similius *G* 8 uero *om.* *GL* add. *l* est quando comparatiuum *D* u] *r* et in litura *b* aut *R* et *GK* ut in litura *l* 9 finitur ut iustior *D* rimus superlatiuus finitur si *RBHGLKd* 10 nominatiui *Rr* g- nitiui *Rr* partes *R* habent *P* eter eteri eterior eterimus *P* aeter taetri taetior taeterrimus *Rr* 11 acri *B* acerrimus *L* est quando — facillimus add. *r* at par est par est] pares *PD* pares *r* 12 terminans ut agilior *D* facillior *B* ui- citur una *K* 13 quando insimus *H* timus] *b* in timus *PBD* remus] *b* in remus *B* in rimus *D* ut *om.* *HGLK* del. *b* 14 uterior *Rr* 15 Varro — a nobis *om.* *P* chorographia] mg. *D* (v. *infra*) π Putschius. Burmannus anth. Lat. II p. 336 prob. Wernsdorfio poet. Lat. min. V 3 p. 1405 Meyerio anthol. Lat. I n. 78 chorographia Erl 2 Krehlii cosmographia Zwicc. 2 et pro v. l., ab ipsa m. pr. pro- fecta teste Lind., Heidelb., Merkelius prolus. ad Ibin p. 361 Ritschelius quaest. Var- ron. p. 24 mus. phil. VI p. 494. inter utrumque titulum dubius haeret Wuellnerus de Varr. Atac. vita et scriptis p. 24. 26. orthographia RBGL et Heidelb. teste Lind. hortographia *K* orthographia *H* orthographia *D* cuius margini m. rec. adscriptum: leg. Chorographia et est Varro Atacinus cf. v. l. ad lib. VI § 83; ipsi versus inter Varronis reliquias leguntur apud Burmannum, Wernsdorfum p. 1404 sqq. Wuellnerum p. 22. Meyerum II. II. 16 Ergo inter] *k* inter ergo *K* septem] *r* semptem *R*
 17 extimi *Rr* 18 cingitu hora *Rr* 19 Plautus] *r* Plautus *R* Plaut. trucul.

p. 609. 10 P.

p. 122. 23 K.

Bona perdidi, mala repperi, factus sum extimus a vobis.

DE DIMINVTIVO.

Diminutivum est, quod diminutionem primitivi sui absolute demonstrat: V 26
 'rex regulus', id est 'parvus rex'. ideo autem positum est absolute, quia
 comparativa quoque non solum augent, sed etiam est quando minuant vim
 primitivorū, sed non absolute. ad aliquid enim [omnimo] fit compa-
 ratio, ut 'brevior' dicitur ad brevem [et] 'angustior' ad angustum. unde,
 quamvis in his quoque [comparativis] inveniantur quaedam diminutiva apud
 Latinos, ut superius docuimus, non possunt tamen esse absoluta, cum a
 comparativis sint derivata et ipsa quoque comparationem significant, ut
 'plusculus', 'maiusculus', 'minusculus': necesse est enim, ad aliquid ea com-
 parari, ut Terentius in eunicho:

Thais quam ego sum maiuscula est,
 id est 'parvo maior quam ego'. || alia autem diminutiva, id est omnia, quae
 non a comparativis derivantur, ex sese habent diminutionem et nulli com-
 parantur, ut 'regulus', 'tantulus'.

Solent autem diminutiva vel necessariae significationis causa proferri -
 ut Sallustius in Iugurthino: postquam reguli in unum convenere, id est 'parvi reges', - vel urbanitatis - ut Iuvenalis in saty-
 rarum III:

Vnde fit, ut malim fraterculus esse gigantum -
 vel adulationis, et maxime puerorum, ut 'Catulaster', 'Antoniaster', 'pa-

fragm. p. 432 Both. (vg. trucul. I 2, 61) 1 existimus L a uobis extimus

IM

Bothius 2 DE DIMINVTIVO Rr DE DIMINVTIVO G INCIPIT DE DIMINVTIVO L DE DIMIN-
 TIVIS PK DE DEMINVTIVIS INCIPIT. D inscr. om. H? 3 diminutione P monstrat
 P 4 ut rex BDL id est rex id est parvus rex Rr rex parvus K post
 absolute: quia — absolute om. R add. r 5 est etiam P minuit B 6 absolute
 *** ut maiusculus paruo maior quam ille. Ad aliquid D omnimo om. P
 7 et om. P 8 quoque in his r comparatiuis om. P 9 posunt G tamen
 possunt P 10 sunt Rr comparatione P ut maiusculus paruo maior quam ille
 maiusculus Gg 11 plusculus P plus cuius B om. r ell. enim est K ea ad aliquid
 G 12 Ter. eun. III 3, 21 in iunicho (sic) add. k eunocho G 13 ma-
 iusculast Ter. Bemb. 14 paru** maior (or) B alia] r Aliam R 15 nou a
 om. B ex] quae ex K diminutionem habent P 16 ut regulus tantulus om.
 P 17 necessaria L 18 salustius etiam P Sall. Iug. 11, 2: postquam
 illi more regio insta magnifice fecerant, reguli in unum conuenere (al. conuenerunt)
 iugurtino B eugarthino G ingurthino P postquam autem reguli R uno P
 conuenire PK conueniere L 19 id]. Reguli id RDHK reguli. Id B reges
 parui K urbanitates Rr urbanitatis causa ut D Iuv. sat. I 4, 98 in
 saturarum III om. P saturarum Gg satyrarum R satirarum H saturarum Dd sa-
 im
 gitarum B 20 III BHGLK tertio D nun I? 21 malum Rr gigantum Prisc.
 cum codd. Iuv. interpolatis lgigantum P gigantium Dd gigantis Iuv. cod. Pth. et
 schol. ant. 22 et] ut P puerorum ut] puerum aut P catulaster id est a ca-
 tulus Dd patriciolus H

p. 607. 618 p.
huiuscemodi, ut Aristoteles ἀπὸ τοῦ ἔσχατος ἔσχατώτατος dixit, cum
‘ἔσχατος’ [id est ‘extremus’] sit superlativus.

p. 119. 20 K.

22 In ‘timus’ desinit unum anomalum, ‘optimus’, et ab adverbii sive praepositionibus derivata haec: ‘intra interior intimus’, ‘ultra ulterior ultimus’, ‘citra citerior citimus’ - Cicero de re publica VI: ex quibus erat ea minima, quae ultima a caelo, citima terris, luce lucebat aliena. Afranius tamen etiam positivum eius ‘citer’ protulit in patella teste Aruntio - | et praeterea ‘dextimus’ et ‘sinistimus’. ‘extimus’ quoque pro ‘extremus’ dicebant antiqui. Varro περὶ αἰρέσεων: porro inde ab uno quoque compito ternae viae oriuntur, e quibus singulae exitum ac τέλος habent proprium. a primo compito dextimam viam munit Epicurus. Caelius in primo historiarum: dextimos in dextris scuta iubet habere. Salustius in Iugurthino, ut supra diximus: Sulla cum equitatu apud dextimos, in sinistra parte Mallius cum funditoribus. Plinius in VI naturalis historiae: Dyrrachium, Canusium, Apuliae extima.

1 huiuscemodi om. K, post quoque p. 97, 22 add. k aristoteli Rr aristotiles H Aristoteles] ἔσχατώτατα iam dictum est a Xenophonte hist. Gr. II 3, 49; in Aristotelis scriptis, quae nunc servata sunt, ἔσχατώτατος non legitur: ἔσχατώτερος dixit in metaph. VIII 4 ἀπὸ — ἔσχατώτατος om. H add. ἡ αροεούς ἡ ἔσχατος om. RDG add. r exscatorato libri dicit LK 2 ἔσχατος id est om., exatoc in marg. add. H id est cum extremus K 3 DE TIMVS. D TIMVS. L unum anomalum desinit (disinit G) GL obitimus R adverbis] g adverbis G 4 propositionibus P 5 cicterior R Cicero — Aruntio et om. P Cic. de re p. VI 16, 16 (somm. Scip. 3) re puplica GK rep.*** VI R in VI D UI libro G VI ** (II) libro L .VI. K .VI. k 6 ultima a caelo] r ultima caelo R cum somniī Bamberg. al. citimū a GK citimum a L citimum a Dd 7 afranus K afranius G Afranius in patella: p. 181 Both. Neukirch. de fab. tog. p. 233 Pateliae fr. IV p. 185 Ribb. 8 patellea BDHGk patellēa d patellia L Patelia Ribbeckius l. l. patella. atess teste R Aruntio] arruntio BD, quae forma nominis plerunque a lapidibus usurpatur: at Aruntio praebeant inscr. ap. Manutium orthogr. p. 78, 5 (inscr. Neap. 475) et 6, Neap. 4357 al. grammaticus h. l. laudatus est Arruntius s. Aruntius Celsus, cuius testimonio plerunque cognomine adiecto utitur Priscianus, cf. ind. de quo homine v. Graefenhanium Gesch. d. Philologie IIII 166 et 307 sq. quosque laudat p. 307 n. 150: ad locum nostrum spectat Ritschelius parerg. I 368 Praeterea P dextimus] r diximus R sinystimus P senistimus K 9 quoque om. G pro om. H extremo P Varro — Apuliae extima om. P Varro περὶ αἰρέσεων: p. 300 ed. Bip. sat. LXVII 1 p. 188 Oehl.; versibus senariis h. l. describere conatus est Roeperus in philologo VIII 251 in hunc modum: porro inde ab unoquoque compito viae | ternae exoriuntur, ē quib' singulae exitum ac | telōs habent proprium. a primo compito viam | munit Epicurus dextimam πηρι R περὶ αἰρέσεων] om. H πηρι αἴτιον B πηρι αἴτιον K αεπίκειον GL 10 quoque ab uno K uiae om. GL add. l uice K 11 ex HK extume ad caelos codd. Nonii 94, 29 ad caelos k ac telos K rell. 12 competo K munit. Epicurus caelius (coelius K) BDHK Caelius in I hist. p. 191 Ar. fr. 20 p. 316 Roth. Epicurium Caelianum historicum ex h. l. elicuit Falsterus mem. obsc. p. 52! 13 dextimos in add. k Sallustius in Iugurthino 100, 2; v. supra § 19 14 eugurthino G sylla RBDHK silla GL aequitatu HK 15 malleus K fundatoribus G 16 Plin. n. h. VI 34, 39, 217 VII. b Dyrrachium] r dyrichium R dyrachium H dirachium BDGL dyrracheum conuseum K 17 extimam RBD dextimam G

p. 608 P.

p. 120. 21 K.

In 'remus' - quae sola forma e habuit longam in paenultima, cum omnis forma superlativi i correptam habeat ante 'mus', ut 'pulcherrimus', 'doctissimus', 'sapientissimus', 'maximus', 'ultimus' - ab adverbii sive praepo- 23 sitionibus venientia desinunt haec: 'extra exterior extrēmus', 'supra superior 5 suprēmus', 'post posterior postrēmus'. ex quo apparet, neque a 'supero' neque a 'postero' fieri comparativos sive superlativos, sicut neque ab 'in- 10 fero' 'infimus', quod solum in 'fimus' desinit, sed ab adverbio 'infra' 'in- ferior infimus'. nam si essent a [nomine] 'supero', 'postero', 'infero', servassent regulam in 'us' terminantium secundae declinationis, quae in 'si- mus' faciunt superlativum.

In 'nimus' unum anomalum desinit, 'parvus minor minimus'.

In 'rimus' a verbo unum invenitur, 'detero deterior deterrimus' et unum anomalum, 'plurimus'.

In 'simus' etiam unum anomalum invenitur, 'pessimus'. nam 'novis- 24 simus' videtur | [secundum analogiam] a 'novo' factum. ab eo autem, quod est 'ante anterior', superlativum [in usu] non inveni. a 'paene' autem adverbio superlativum in 'simus' protulit Plautus in mustellaria:

Ita mea consilia pervertit paenissime.

item ab eo, quod est 'penitus' adverbium, superlativo usus est idem in 20 Persa:

Furtivam adductam ex Arabia penitissima.

sciendum tamen, quod etiam nomen invenitur, 'hic penitus, huius peniti', ex quo magis superlativus gradus nascitur. Plautus in asinaria:

Etiame? - Age quaeso hercle usque ex penitis fau- cibus.

1 DE RENVS D renus R logam H penultima syllaba communis (cum omnis b) forma B 2 formas perlatui P habeat correptam P ut om. RHGLK

3 sapientimus G sapientissimus maximus ultimus om. P siue praepositionibus add. r 4 venientia P desinunt haec supremus extremus postremus. ab adverbia supra extra post. Ex quo D superior add. h 5 post] p[re] P 6 sive] uel DGL nec GL 7 DE RIMVS. D quod] quando D solum infimus H 8 nomine om. P inferos P 9 seruasent K declinationis G 10 faciunt] P proferunt rell. post superlativum: et facerent superessimus inferissimus add. H et facerent superessimus inferissimus et cetera RBGK et facerent superessimus et inferissimus et cetera d et facerent superessimus inferissimus et cetera L 11 DE NIMVS ET ANOMALIS. D nimus inscr. L 12 rimus inscr. L a verbo] h adverbio H unum a uerbo inuenitur K unum inuenitur a uerbo GL uno P deterimus

K 14 simus inscr. L pesimus K nouisimus K 15 uidetur post factum collocat K secundum analogiam om. P 16 ante add. d in usu om. P uou inueni in usu K inuenimus GL poene HK 17 aduerbium P in si- mus add. r Plaut. mustell. III 1, 127 (v. 656) cf. lib. XV § 9 in mustellaria om. P in mustellaria K 18 pervertit] ~~et sic lib.~~ XV l. l. pervertit DGL perturbat Plautus penissimae D plenissime libri Plautini 19 item] l idem GL poe- nitius H aduerblio RGLK idem] r Item RHKL om. L Plaut. Pers. III 3, 53 (v. 522) idem in Persa om. P idem usus est in ipsa fortuam BG im- persa K 21 furtivam] h fortuam HKL adductam Prisc. cum plerisque codd. Platinis AB...TAM Plaut. Ambros. adiectam Vet. penitissima K penitissima G 22 paenitus huius.ti K poeniti H 23 magis] r maius R Plaut. asin. I 1, 28 (v. 42) asinaria G asenaria K 24 quaesso L qesso G quaesso K hercle] P cum Plaut. Vet. hercule RBDHGL ercule K peniti B

27 triciolus', 'Sergiolus'. derivantur igitur pleraque ab appellativis, pauca etiam a propriis, et servant genera primitivorum plerumque et saepe inveniuntur diminutivorum diminutiva in diversas desinentia formas, ut 'homo, homuncio, homunculus, homullus, homullulus'.

Sunt igitur formae diminutivorum masculini generis hae: 'ulus', 'ulus' absque c, 'olus', 'ellus', 'xillus', 'illus' absque x, 'ullus', 'cio', 'aster', 'leus', 'tulus': 'ulus', ut 'igniculus'; 'ulus' absque c, 'tantulus'; 'olus', 'Sergiolus', 'capreolus'; 'ellus', 'agellus'; 'illus' x antecedente, 'paxillus', absque x, 'codicillus'; 'ullus', 'homullus'; 'cio', 'homuncio'; 'aster', 'parasitaster'; 'leus', 'eculeus', 'aculeus'; 'tulus', 'nepotulus'.
Plautus in milite gloriose:

Si te salvum hinc tamittimus Venerium nepotulum.
seminini autem generis hae: 'ula', 'ula' absque c, 'ola', 'ella', 'xilla', 'illa' absque x, 'ulla', ut 'anicula', 'silvula', 'unciola', 'capella', 'maxilla', 'anguilla', 'una' 'ulla'. neutrorum quoque sunt formae hae: 'culum', 'ulum' sine c, 'olum', 'ellum', 'illum' cum x et sine eo, 'ulum', ut 'corpusculum', 'corculum' - Plautus in Casina:

Meum corculum, melculum, verculum,
sine c, 'capitulum', 'laureolum', 'lucellum', 'villum', 'vexillum', 'ulum'.

28 Et sciendum, quod nomina tertiae vel quartae vel quintae declinationis pleraque, non tamen omnia, ut quidam putaverunt, diminutivorum masculina in 'ulus', feminina in 'ula', neutra in 'culum' terminant, a primae vero vel secundae declinationis nominibus nullum invenitur dimi-

1 derivantur — propriis] Pauca etiam a propriis pleraque ab appellatiis derivantur D igitur] autem K 2 a om. P iuueniuntur sepe P 4 homuntio Rr homuntio DH homuncius P homulus G homolus P homollulus P 5 DE VNDECIM FORMIS MASCULINORVM AC DE SEPTEN FEMININORVM AC DE SEPIEM SIMILITER NEUTRORVM. D De undecim formis masculinorum et de septem femininorum et de septem neutrorum. L masculi K heae P 6 absque c om. P absque x om. P post absque x: illus — absque x om. R add. r 7 ut add. k 8 illus] xillus r x antecedente om. P pauxillus GLr 9 absque x om. P codicilus P homullius] d homulus PD homuntio Hd 10 eculeus R aculeus H

equuleus L equuleus Gg aculeus equuleus K aculeus om. PG neptulus P 11 Plautus — nepotulum om. P Plaut. mil. gl. V 1, 20 (v. 1413) in milite] similit B 12 amittimus libri mittimus libri Plautini amittimus Plautus ex emend. Bothii et sic, teste Krehlio, cod. Prise. Dresdenie 13 autem om. G heae P cula] cia P absque c om. P olla K ella xilla ella ut anicula P 14 ulla] uel n

ulla (l) Gg cula d a n i c u l a Gg a n i c u l a (n) L 15 anguila L una om. HL una ulla om. P formae sunt GL heae P culum. ulum. ollum. ellum. | ellum. illum.

cum. xulum. ut P 16 siue Rr illum Rr ullum] ulum R 17 corculum] corculum (corculum P) melculum uerculum PG LK Plaut. Cas. III 4, 14 sq. casina melculum corculum uerculum. GL 18 corculum et melculum et uerculum. K melliculum libri Plaut. melculum uerculum sine c om. P uerculum] fer-

culum D ferculum uerculum B 19 laurelum Rr lauriolum K vexillum ullam P.D ullam] om. K uelum ullam unum B del. b 20 nomina ex omnia corr. K 21 putaverunt] r putant R deminitiuorum L 22 femina L neutrum RB HG 23 uel add. k omnibus P

P. 610. II P.

p. 124. 25 K.

nutivum in has desinens formas, nisi si a primitivo habeat c, ut 'Graecus Graeculus', 'furca furcula'. earum igitur [quoque] formarum, ut possem, regulas || coner exponere.

Monosyllaba in s desinentia vocali antecedente, cuiuscumque sint generis, et in 'er' omnia, quae sunt tertiae declinationis, et in 'us' neutra nominativo assumunt in masculino 'culus', in feminino 'ula', in neutro 'ulum', ut 'flos flosculus', 'mas masculus', 'mus musculus', 'plus plusculus', 'os osculum', quod quamvis sit formae diminutivae, tamen, quia aliam habuit significationem, fecit ex sese aliud diminutivum 'oscillum'.

10 Similiter faciunt in 'er' terminantia diminutivum: 'frater fraterculus', 29
| 'pater paterculus', quod et proprium invenitur, 'mulier muliercula', 'pauper pauperculus paupercula pauperculum', 'mater matrcula'. Plautus in cistellaria:

Tunc tu igitur mea matrcula.

15 excipitur 'venter ventriculus'. Lucanus in tertio:

Qua iam non medius descendit in ilia venter.

Iuvenalis in primo:

Infra ventriculum tenui distantia rima.

sic etiam in 'us' neutra: 'munus munuscum', 'corpus corpusculum', 'opus 20 opuscum', 'crus crusculum'. Plautus in cistellaria:

Cum extortis talis, cum todinis crusculis.

1 in as Rr iuans P si om. RBDHGLK add. r habent B 2 ^u forca
^u forcula KK DE CVLVS ET CVLA ET CVLV M A TERTIA (tertia L) DECLINATIONE SED PRIMVM A MONOSYLLABIS. (monosyllabis L) DL earum] d Eum D quoque om. PG formarum] regularum P possim h posim K 3 regulas om. P conabor h 4 sunt K 5 sunt h 6 assument] r adsumunt PRBH colum P 7 ut om. GL plus plusculos om. PD add. d plusculū h plusculos. la. lum. opus opuscum os GL 8 osculum P alia abuit P habuit aliam D 9 oscillum] k oscillum K 10 AB ER. DL in er terminantia faciunt G in er ** terminantia faciunt (de) L terminantium r ut frater GLK 11 ut pater paterculus quod et proprium inueniuntur frater fraterculus mulier D 12 paupercula pauperculus P Plautus — matrcula om. H add. h Plautus — distantia rima om. P Plaut. cist. fragm. ab editoribus Plauti ex cont. Scaligeri perperam ad cistellariam relatum, (astrabae s. cistellariae fr. 19 p. 434 Both.), quam nullam fuisse demonstrarunt Ritschelius parerg. I 159 sqq. et Laderigius mus. phil. III 525 sqq., qui ad h. v. respicit ibidem p. 530 13 cistellaria ex cistellaria corr. B 14 Tum tu Dr tun', tu ne a f. tune, tu Lucanus — venter om. GL add. l 15 Luc. Phars. III 724
16 Quia H discidit K discidit libri aliquot Luc. 17 Iuv. sat. I 3, 97

o prima Rr 18 et tenui Iuvenalis indeque Prisc. Caroliruk. alter distantia] r de-
scenstia (non den) R 19 AB VS NEVTRALL. DL sic in us terminata neutra P ut munus
GL minus minuscum P corpus add. r corpus corpusculum om. GL add. g
opus opuscum om. GL 20 crusculus G Plautus] r Vt plautus R Et plau-
tus BH Hec tamen et plautus K Plautus — similiter om. P Plaut. cist. fragm.
et ipsum perperam ad cistellariam relatum, v. supra; Both. astrabae s. cist. fr. 7 l. l.
p. 433. ad Syrum (Both. l. l. p. 441) refert Festus p. 301. 352 (cf. p. 329 sq. Paul.
p. 52, 353) M., quod alterum cistellariae nomen fuisse assecutus est Laderigius l. l.
p. 527, assentiente Ritschelio parerg. I 164 coll. 206, qui de ipso hoc versu cf. ibid.
p. 175 sq. 21 ... talis cum sodellis cr... cod. Festi p. 301 s. v. succrotilla cum
exitris p. 330 s. v. schoeniculas ...tis talis cum todellis crus... p. 352 s. v.

p. 616 P.

p. 123. 24 K.

27 tricolius', 'Sergiolus'. derivantur igitur pleraque ab appellativis, pauca etiam a propriis, et servant genera primitivorum plerumque et saepe inventuntur diminutivorum diminutiva in diversas desinentia formas, ut 'homo, homuncio, homunculus, homullus, homullulus'.

Sunt igitur formae diminutivorum masculini generis hae: 'ulus', 'ulus' 5 absque c, 'olus', 'ellus', 'xillus', 'illus' absque x, 'ullus', 'cio', 'aster', 'lens', 'tulus': 'ulus', ut 'igniculus'; 'ulus' absque c, 'tantulus'; 'ulus', 'Sergiolus', 'capreolus'; 'ellus', 'agellus'; 'illus' x antecedente, 'paxillus', absque x, 'codicillus'; 'ulus', 'homullus'; 'cio', 'homuncio'; 'aster', 'parasitaster'; 'leus', 'eculeus', 'aculeus'; 'tulus', 'nepotulus'. 10 Plautus in milite gloriose:

Si te salvum hinc + amittimus Venerium nepotulum.
feminini autem generis hae: 'ula', 'ula' absque c, 'ola', 'ella', 'xilla', 'illa' absque x, 'ulla', ut 'anicula', 'silvula', 'unciola', 'capella', 'mamilla', 'anguilla', 'una' 'ulla'. neutrorum quoque sunt formae hae: 'cu- 15 lum', 'ulum' sine c, 'olum', 'ellum', 'illum' cum x et sine eo, 'ullum', ut 'corpusculum', 'corculum' - Plautus in Casina:

Meum corculum, melculum, verculum-,
sine c, 'capitulum', 'laureolum', 'lucellum', 'villum', 'vexillum', 'ulum'.

28 Et sciendum, quod nomina tertiae vel quartae vel quintae declinatio- 20 nis pleraque, non tamen omnia, ut quidam putaverunt, diminutivorum masculina in 'ulus', feminina in 'ula', neutra in 'ulum' terminant, a primae vero vel secundae declinationis nominibus nullum invenitur dimi-

1 deruantur — propriis] Pauca etiam a propriis pleraque ab appellativis deri-
uantur *D* igitur] autem *K* 2 a *om. P* iumentuntur sepe *P* 4 homuncio *Rr*
homuntio *DH* homuncius *P* homulus *G* homolus *P* homollulus *P* 5 DE VN-
DECIM FORMIS MASCULINORVM AC DE SEPTEM FEMININORVM AC DE SEPTEM SIMILITER NEV-
TRORVM. *D* De undecim formis masculinorum et de septem femininorum et de septem
neutrorum. *L* masculi *K* heae *P* 6 absque c *om. P* absque x *om. P*
post absque x: ullus — absque x *om. R add. r* 7 ut *add. k* 8 illus] xillus r
x antecedente *om. P* pauxillus *GLr* 9 absque x *om. P* codicilus *P*
homullus] *d* homulus *PD* homuntio *Hd* 10 eculeus *R* aculeus *H*

equuleus *L* equuleus *Gg* aculeus equuleus *K* aculeus *om. PG* neptulus *P*

11 Plautus — nepotulum *om. P* Plaut. mil. gl. V 1, 20 (v. 1413) in milite]

similit *B* 12 amittimus libri mittimus libri Plautini amitterimus Plautus ex emend.
Bothii et sic, teste Krehlio, cod. Prisc. Dresdensis 13 autem *om. G* heae *P*
cula] *cla* *P* absque c *om. P* olla *K* ella xilla ella ut anicula *P* 14 ulla]

uel n
ula (I) *Gg* cula *d* aunicula *Gg* aunicula (n) *L* 15 anguila *L* una *om. HL* una

ulla *om. P* formae sunt *GL* heae *P* culum, ulum, ollum, ellum, illum, illum.

N X
cum, xulum, ut *P* 16 sine *Rr* illum *Rr* ullum] ulum *R* 17 corculum]
corculum (corculum *P*) melculum uerculum *PGLK* Plaut. Cas. III 4, 14 sq.
casina melculum corculum uerculum. *GL* 18 corculum et melculum et uerculum.
K melliculum libri Plaut. melculum uerculum sine c *om. P* verculum] fer-

culum *D* ferculum uerculum *B* 19 laurelum *Rr* lauriolum *K* vexillum uillum
PD ullum] *om. K* uelum ullum unum *B* del. b 20 nomina ex omnia corr. *K*

21 putaverunt] *r* putant *R* deminitiuorum *L* 22 femina *L* neutrum *RB*
HG 23 uel *add. &* omnibus *P*

p. 610. 11 P.

p. 124. 25 K.

nutivum in has desinens formas, nisi si a primitivo habeat c, ut 'Graecus Graeculus', 'furca furcula'. earum igitur [quoque] formarum, ut possim, regulas || coner exponere.

Monosyllaba in s desinentia vocali antecedente, cuiuscumque sint genitivis, et in 'er' omnia, quae sunt tertiae declinationis, et in 'ns' neutra nominativo assumunt in masculino 'culus', in feminino 'cula', in neutro 'culum', ut 'flos flosculus', 'mas masculus', 'mus musculus', 'plus plusculus', 'os osculum', quod quamvis sit formae diminutivae, tamen, quia aliam habuit significationem, fecit ex sese aliud diminutivum 'oscillum'.

10 Similiter faciunt in 'er' terminantia diminutivum: 'frater fraterculus', 20 | 'pater paterculus', quod et proprium invenitur, 'mulier muliercula', 'pauper pauperculus paupercula pauperculum', 'mater matrcula'. Plautus in cistellaria:

Tunc tu igitur mea matrcula.

15 excipitur 'venter ventriculus'. Lucanus in tertio:

Qua iam non medius descendit in ilia venter.

Iuvenalis in primo:

Infra ventriculum tenui distantia rima.

sic etiam in 'us' neutra: 'munus munuscum', 'corpus corpusculum', 'opus 20 opuscum', 'crus crusculum'. Plautus in cistellaria:

Cum extortis talis, cum todinis crusculis.

1 in ^h as Rr ians P si om. RBDHGLK add. r habeant B 2 ^u forcea
 forcula KK DE CVLVS ET CVLA ET CVLV M A TERTIA (tertia L) DECLINATIONE SED PRIMVM A MONOSYLLABIS. (monosyllabis L) DL earum] d Eum D quoque om. PG formarum] regularum P possum h posim K 3 regulas om. P conabor k 4 sunt K 5 sunt] h sint H 6 assumunt] r adsumunt PRBH colum P 7 ut om. GL plus plusculus om. PD add. d plusculū h plusculus. Ia. Imm. opus opuscum os GL 8 osculum P alia abuit P habuit aliam D 9 oscillum] k oscellum K 10 AB ER. DL in er terminantia faciunt G in er + terminantia faciunt (de) L terminantium r ut frater GLK 11 ut pater paterculus quod et proprium inuenitur frater fraterculus mulier D 12 paupercula pauperculus P Plautus — matrcula om. H add. h Plautus — distantia rima om. P Plaut. cist. fragm. ab editoribus Plauti ex coni. Scaligeri perperam ad cistellariam relatum, (astrabae s. cistellariae fr. 19 p. 434 Both.), quam nullam fuisse demonstrarunt Ritschelius parerg. I 159 sqq. et Laderigius mus. phil. III 525 sqq., qui ad h. v. respicit ibidem p. 530 13 cistellaria ex cistellaria corr. B 14 Tum tu Dr tun', tu ne a f. tane, tu Lucanus — venter om. GL add. l 15 Luc. Phars. III 724
 16 Quia H descendit K discedit libri aliquot Luc. 17 Iuv. sat. I 3, 97

prima Kr 18 et tenui Iuvenalis indeque Prisc. Caroliruh. alter distantia] r de scensentia (non den) R 19 AB VS NEUTRALI. DL sic in us terminata neutra P ut munus GL minus minusculum P corpus add. r corpus corpusculum om. GL add. g opus opuscum om. GL 20 crusculus G Plautus] r Vt plautus R Et plautus BH Heo tamen et plautus K Plautus — similiter om. P Plaut. cist. fragm. et ipsum perperam ad cistellariam relatum, v. supra; Both. astrabae s. clit. fr. 7 l. l. p. 433, ad Syrum (Both. l. l. p. 441) refert Festus p. 301, 352 (cf. p. 329 sq. Paul. p. 52, 353) M., quod alterum cistellariae nomen fuisse assecutus est Laderigius l. l. p. 527, assentiente Ritschelio parerg. I 164 coll. 206, qui de ipso hoc versu cf. ibid. p. 175 sq. 21 ... talis cum sodellis cr... cod. Festi p. 301 s. v. succrotilla cum extritis p. 330 s. v. schoeniculas ...tis talis cum todellis crus... p. 352 s. v.

p. 61t. 12 P.

p. 125. 26 K.

similiter 'tus tusculum'. idem in aulularia:

Nunc tusculum emi hoc et coronas floreas.

Nec non et comparativa eiusdem generis et eiusdem terminationis similiter faciunt diminutiva, sed mobilia: 'maius maiuscetus maiusculta maiusculum', 'grandius grandiusculus grandiuscula grandiusculum', 'celerius celeriusculus celeriuscula celeriusculum', unde Cicero adverbium 'celeriuscule' protulit ad Herennium tertio libro artis rhetoricae: strenue quod volumus ostendere factum, celeriuscule dicens, sicut a 'saepius' comparativo 'saepiuscule' Plautus in Casina: ut nubat mihi,

Illud quidem volebam: nostro vilico. - † Saepiuscule peccas. 'plus' quoque, quamvis a masculino vel feminino comparativo non veniat, facit tamen [ut superius ostendimus] 'plusculus pluscula plusculum', unde Terentius in hecyla:

primum dies complusculos,
et in Phormione:

tum pluscula

Supellectile opus est.

'lepus' quoque, quod || solum in 'us' masculinum sive epicoenum disyllabum [Latinum] tertiae est declinationis, assumit nominativo 'ulus' et facit dimi-

todi. Cum extortis talis cum todillis crusculis *Paulus sub eodem voc.* p. 353 Extortis talis cum crocotillis crusculis *idem* p. 52 s. v. *crocotillum* cum extortis *om. GL* *todiniis*] *r* totinis *RBL* todonis *D* totimis *K* tortis in *litura* *h* donis *G* et in *litura*, liter

ni f., L 1 simitus *Rr* *idem* Vt cicero *P* *Plaut. aulul.* II 8, 15 aulularia *P* aularia *HGK* 2 emi et hasce coronas *libri Plautini* foreas *P* 3 AB vs COMPARATIVO. *D* Nec non *om. K* comparativa *B* terminationis et eiusdem

generis *K* simi faciunt *Rr* 4 mouilia id est masculina. fem. neū. ut *maius P* mobilia id est masculini et feminini (femini *K*) et neutri generis, *maius rell.* maiuscum. similiter et his similia. Vnde nascuntur aduerbia ut *grandiusculus*, *grandiuscula*, *celeriusculus*, *celeriuscule*, Vnde cicero in libro de arte rhetorica strenue *P*

5 *grandius* *B* *celerius*] *om. R* *celer superscr.* *r* *celerius B* 6 *celeriusculum B* *rhet. ad Her.* III 14, 24 7 protulit ut strenue *GL* aderen- nium post protulit add. *I* in tertio libro artis rhetoricae ad herennium *D* III in libro artis rhetoricae *HK* rhetoricae *R* rhetorice *B* 8 strenue *R* strenueas *K*

celeriuscule sic etiam lexicographus Vatic. (*Mai class. auct.* VIII 117: ostendere celeriuscule statim dicemus) et *libri rhet. fere omnes celerius cod. rhet. Heripolit.*

g a om. P *saepiuscule*] *rd saepiusculae PRD* Plautus — peccas *om. P* *Plaut. Cas.* III 5, 58 sq. *cassina BH* 11 quidem] quid me *D* cum post uolebam add. *PRHG*, non sed *libri Plaut. saepiuscule* *sic etiam gloss.* *Plaut. ad calcem lib.* XIII *expressum saepicule libri Plautini* peccas *K* 12 · vel] *k* et *K*

comparatiuus *R* comparatiuo *H* 13 ut superius ostendimus *om. PD* plusculum. ideo enim mobile est quod et plus comparatiuum est. multi, multum, plus. unde *D*

unde] ut *GL* unde — opus est *om. P* 14 *Ter. hec.* I 2, 102 hecya. *Rr* haecyra *D* hechya *G* hercyna *H* hechi *L* echira *K* echira *B* 15 primos dies cum plusculos *Bemb.* 16 *Ter. Phorm.* III 3, 60 sq. formione *RHGK* 17 tum ex tm corr. *B* tum autem pluscula *Bas.* 18 suppellectile *R* suppellectile *DHG Bas.* subpellectile *K* 19 masculinum siue epicoenum in us *P* epicoenum] *om. H* epicoenum *RGL* epicoenon *D* epichenon *h* epikoenum (u in o mut. m. pr. ni f.) *B*

dissyllabam *P* 20 Latinum *om. P* assumit] *r* adsumit *PRBH* famicit dimi-

p. 612 P.

p. 126. 27 K.

nutivum, ut 'lepus lepusculus'. Cicero de signis: si minus eiusmodi quippiam venari potuerant, illa quidem certe pro lepusculis capiebantur.

Ad hanc formam etiam positiva in 'or' desinentia mutant 'or' in 'us' et 30
s accepta 'ulus' faciunt diminutiva, ut 'rumor rumuscus': Cicero pro
Cluentio: qui imperitorum hominum rumuscus au|cupant,
 vel assumunt 'ulus' vel 'ula', ut 'amator amatorulus', 'soror sororcula'.
Plautus in Poenulo:

Vix aegreque amatorculos invenimus.

10 idem in cistellaria:

germana mea sororcula.

In 'is' vero vel in e desinentia omnia vel in 'ns' monosyllaba vel in 'rs'
 dativo corripientia i assumunt supra dictas syllabas et faciunt diminutivum,
 ut 'ignis [igni] igniculus', 'testis [testi] testiculus', 'navis [navi] navi-
 15 cula', 'cutis [cuti] cuticula', 'avis [avi] avicula', 'clavis [clavi] clavica',
 'rete [reti] reticulum', 'fons [fonti] fonticulus', 'mons [monti] monticulus',
 'pons [ponti] ponticulus', 'lens [lenti] lenticula', 'pars [parti] particula', 'dul-
 cis [dulci] dulciculus' et 'dulcicula dulciculum', 'securis [securi] securicula'.

Plautus in rudente:

20 Post altrinsecus est securicula ancipes.

Cicero in III Tusculanarum: dulciculae potionis aliquid vi-
 deamus. similiter 'fidis [fidii] fidicula'. idem in II de natura deo-
 rum: si platani fidiculas ferrent numerosa sonantes. nam si

nutino H 1 ut om. B Cicero — capiebantur om. P Cic. in Verr. II 4, 21,
47 huiusmodi K 2 uenari (er) D 4 AB OR DL 5 ut om. RHGLK

romuseulus Gg Cicero — aucupant om. P Cicero — culus post rumuseulus om.
G add. g Cic. p. Cluent. 38, 105 6 imperitorum ex imperatorum corr. B
 romuseulos g aucupat (n) B anticipat in anticupant corr. K aucupati Cicero

7 assumunt r adsumunt PRR ut om. RDHGLK 8 Plautus — sororecula om. P
 Plaut. Poen. I 2, 27 penulo RDGLK 9 egrique GL egric K 10 Plaut.

cistell. fragm.: astrabae s. citell. fr. 20 p. 434 Both. cf. ann. ad § 29 et Laderwigium
 l. ibi l. p. 530 cistellaria K 12 AB IS ET E ET NS ET RS MONOSYLLABIS. D

is] r his R *ns P uel rs P 13 i add. r assumunt] r adsumunt PRBH
 supradicta P diminutua P 14 igni om. P testi om. PR nauim om. P
 15 cutis (a) K cutis cuti cuticula om. PD add. d cuti om. R ani om.
 P clavis clavi clavicula om. P post clauicula: dulcis — dulciculum. cicero

in tertio tusculanorum — uideamus add. eademque infra om. D 16 retis Ll
 uel rete

restis. ti. resticulum Gg rete. reticula. dulcis. dulciculus. dulcicula. dulciculum.

fons. fonticulus. lens. lenticula. pars. particula. securis. securicula. P 18 dulci-

lus dulcicula l. l. D dulcicula H dulcicula et dulciculum GL 19 Plautus — sed
 fidicula p. 106, 2 om. P Plaut. rud. III 4, 114 (v. 1158) 20 abstrinsecus GL est]

uel anceps * H ancipes Dd ancipies H 21 Cic. Tusc. III 19, 46 aliquid add. gl

uidemus K 22 idem] Plautus spqr. m. rec. in H Cic. de nat. deor. II 8, 22

23 plantani (n) D plantani B pantani H plantam GLK fidiculas] r fidiculus

RB ferrent] r terent R terrent BDHGLK nemorosa K numerose Cicero

p. 612. 13 P.

p. 127—29 K.

eset 'fides' in hac quoque significacione, quomodo Servio placet, non
31 'fidicula' fecisset, sed 'fidecula'. et cum omnia huiuscemodi diminutiva
tam paenultimam quam antepaenultimam corripiunt, 'cuticula' i antepae-
nultimam producit. Iuvenalis:

Combibet aestivum contracta cuticula solem,
quod eum facere metri necessitas compulit: quattuor enim breves habens
dictio in heroico poni aliter non poterat, quamvis Virgilius huiuscemodi
nomina soleat proceleustematicos ponere, ut

labat ariete crebro.

excipitur 'lapis', quod 'lapillus' facit diminutivum; etiam 'anguis' 'au||guilla',
'unguis' quoque 'ungula' facit, quae tametsi formam videantur habere di-
minutivi, significacione tamen non sunt diminutiva.

VI 32 Secundum supra dictam formam quartae quoque declinationis nomina
faciunt diminutivum. 'us' enim vel u nominativi in i convertunt correptam
et accipiunt 'culus' in masculino, in feminino 'cula', in neutro 'colum', ut 15
'currus currīculus' - dicitur tamen et 'hoc curriculum' -, 'versus ver-
sīculus', 'artus artīculus', 'fluctus fluctūlus', 'anus anīcula', 'cornu
cornīculum', 'genu genīculum'. excipitur ab acu 'aculeus'.

In x omnia vel in | 'ns' supra syllabam vel in t desinentia genitivi ex-
tremam terminationem, id est 'is', in u convertunt et accepta 'lus la lum'
faciunt diminutiva, ut 'rex regis regulus', 'codex codicis codiculus' et ex

1 v. *Servium ad Verg. Aen.* VI 120 non fidicula H 2 fidecula ex fidicula
corr. B ALITER. inscr. D 3 pene ultimam P ut cuticula B 4 iubenal is
P Iuv. sat. III 11, 203: Nostra bibat uernum contracta cuticula solem 5 con-
bibet PD cū bibet d ē bibet K aestivum] om. PK add. k aestivum Rr contra

tacutilia P coticula K 6 metri necesitas facere G fecere Rr compulit P
habent P 7 aeroico G pone P non aliter ponit K non aliter DHGLr
potuit P huiuscemodi nomina sic P in huiuscemodi nominibus id est quattuor
breues habentibus RBDHGLK 8 proceleumaticos PBHL proceleumaticos R pro-
cematicos G proceleumaticos Dd ut genua labant (*Verg. Aen.* V 432 XII 905) et
labat D *Verg. Aen.* II 492 9 ariaete PR 10 lapis lapillus quod lapidiculus

facere debuit diminutiuum D lapillos P etiam om. K angis angilla ungis Kk
unguis ungula. anguis anguilla, quae tamen etsi D anguila L 11 quoque om. K
ungula H facit om. K faciunt GLK tamen si PR tamen etsi BGLK post
formam duodecim fere litt. littura in D videantur] P uidentur rell. habere uidentur D

diminutiu et significacionem. B 12 tamen significacione D diminutiu secundum supradicta formam P 13 A QVARTA DECLINATIONE. D De quarta declinatione.
L quarteque declinationis P 14 diminutiu P u] o P conuertunt in i G

15 accipiunt cuiuscunla. cuiuscunlum, faciunt diminutiu. ut fluctus. fluctūlus.
uersus. versiculus. anus. anīcula. corni. cornīculum. artus. artīculus. genu P in
masculino culus D 16 hoc om. D 17 artus] d arcus D post articulus: do-

mus domunculū in littura B a-nus a-nicula (n-n) B a-niculus (n) G anicula ex
aniculus corr. L 18 post excipitur: a domo domuncula add. r domus domun-
cula DGLK 19 DE VLVS ET VIA ET VLVM AB X ET NS ET T. DL uel ns P
supra***** (dictam) B syllaba P in t] ti P genetui ** H 20 is sup.
lin. B conuertunt in marg. add. L 21 diminutiuum P codex] b codix B
et ex eo codicillus add. g

p. 613 P.

p. 129. 30 K.

eo 'codicillus', 'haec fornax fornacis fornacula', 'fax facis facula', 'cervix cervicis cervicula', 'adulescens adulescentis adulescentulus', 'caput capitum'.

In 'es' productam desinentia [feminina] tertiae declinationis vel quintae 33
5 abiecta s et assumpta 'cula' faciunt diminutiva et servant e productam, ut
'vulpes vulpecula', 'nubes nubecula', 'dies diecula', 'res recula' - Plau-
tus in cistellaria:

Siquidem imperes pro copia, pro recula -,
10 'vepres vepricula'. Cicero pro Sestio: vepriculis extracta ni-
tedula. excipiuntur 'mercès', cuius 'is' genitivi in 'ula' conversa facit dimi-
nativum 'mercēdula' - Cicero de oratore primo: infidi homines
mercedula adducti ministros se praebent in iudiciis orato-
ribus - et 'apēs', cuius diminutivum pro e longa i habet 'apicula'. Plau-
tus in Curculione:

15 Ego tñam apicularum opera congestum non feram?

In 'us' terminans unum tertiae declinationis commune trium generum 34
| abiecta s assumit 'lus' in diminutivo, ut 'vetus vetulus', femininum 've-
tula', neutrum 'vetulum'. Persius:

Tun, vetule, auriculis alienis colligis escam?

20 Iuvenalis in primo:

vetulae vesica beatae.

1 codicillus] codiculus R codicillus H haec fornax fornacis fornacula om., fornax
fornacula post facula add. P fax P ceruix cervicis cervicula fax facis facula

GLK facis add. r facula B ceruis P 2 cervicis om. P adulescens adolescen-
tialis adole. Rr adulescens aduliscentis aduliscentulus L caput ex capud corr. R

4 DE CVLA AB ES PRODVCTA FEMININA TERTIAE ET QVINTAE (tercie et quinte L) DECLI-
NATIONIS. DL producta P feminina om. P femina Rr uel quinte declinationis P

5 abiecta] sic ni f. B et uel abiecta in litura b et adsumta cula] P assumunt
(adsumtum RB) cula et faciunt rell. servant] r seruent R 6 vulpes vulpecula] g
uolpes uolpecula G vulpicula B nuues nuuecula P recola P Plaut. cist.
fragm. cf. § 29 (astrabae s. citell. fr. 21 p. 434 Both.) 7 cistellaria] bl cistil-
laria K cistellaria B pistillaria G pistellaria L 8 siquidem] ex sequidem corr.
K si quid PD imperes] k imperes H impares K 9 Cic. pro Sest. or. 33, 72

DE

setio GL uepriculis b extracta. ALITER DE VLA ET VLVS VIA VLVM.: Nitedula
animal est quod in silvis inuenitur sicut ignis effulgens quod apud grecos ΑΛΠΥΡΥC
dicitur et non est diminutivum. Excipiuntur D extracta nitedula. DE VLVS VLA VLVM.
Excipitur d nitedula (n) K 10 Excipitur RBDHL his Rr 11 Cicero —

oratoribus om. P Cic. de or. I 45, 198 oratiore K inflimi Cicero 12 iu-
dicassis Rr iuditii H horatoribus B 13 i breue habuit h habet] P habuit
rell. Plantus — feram? om. P Plaut. Cura. I 1, 10 (v. 10) 14 corculione K

15 ego non k ego nomen D egon libri Plaut. congestum opera Fleckeisenus
congestam h coniestam (conistam? nam dignosci nequit, utrum ge an solam g super. i
deleverit r) r 16 IN VS L comune P 17 s add. r assumit] r adsumit
RBH sumit P netuslus K feminum L 18 Persius — beatae om. P Persius]

dh perseus DK per+sus H Pers. sat. 1, 22 19 tun Caroliruh. alter h,
Persius tun Pers. cod. Vat. tune BDGLK tun H uetulae HK auriculis] r

auriculus R aescam G aescas K escas Heidelb. Krehli, Persius 20 Iuv. sat.
I 1, 39 21 uessica G uessica (e) D uensis K beatae] d baetae D

p. 613. 14 P.

p. 130. 31 K.

'sus' quoque commune abiecta s et assumpta 'cula' facit diminutivum 'sucula'.

Plautus in rudente:

† Sucula. - Quin tu dierecta cum sucula et porculis,
in o desinentia si faciunt diminutiva, convertunt o in 'un' || et accipiunt 'cu-
lus' vel 'cula', ut 'tiro tirunculus' - Iuvenalis in III: 5

Nec frustum caprae subducere nec latus Afrae
Novit avis noster, tirunculus ac rudit omni
Tempore -,

'latro latrunculus', 'carbo carbunculus' - Cicero ad Herennium III:
aut si Prometheus, cum mortalibus ignem dividere vellet, 10
ipse a vicinis testula ambulans carbunculos corrogaret -,
'pedo pedunculus', 'curculio curculiunculus' - Plautus in rudente:

curculiunculos minutos fabulare -,
'virgo virguncula' - Iuvenalis in V:

tunc cum virguncula Iuno -, 15
'ratio ratiuncula' - Terentius in Phormione:
erat ei de ratiuncula -,

'offensio offensiuncula' - Cicero pro Plancio: ista in aedilitate
offensiuncula accepta -, item 'loligo lolliguncula' - Plautus in Ca-
sina: 20

Emito sepiolas, †lepidas, lolligunculas -,

1 et add. k assumpta] r adsumpta PRBH assumpta L 2 Plantus in rudente
add. r Plautus — porculis om. P Plaut. rud. III 4, 126 (v. 1170): et sucula. - quin
tu i dierecta cum sucula et cum porculis Plaut. Pal. uterque Et suculast. - Quin die-
recta i tu cum sucula et cum porculis Fleckeisenus 3 Sucula om. RGL qui tu
GLK e die recta K diae recta R succula K porculis] b porculas B 4 DE CVLVS ET CVLA AI o. DL si om. P culus cula culum P 5 tyro ty-
unculus PHGK tyro tyrunculus Rr Iuvenalis — tempore om. P Iuv. sat. III 11, 142 sqq. 6 frustum BGL caprae] sic etiam Pith. Iuv. m. pr., capreae
h cum Pith. m. alt. schol. et codd. interpol. Iuv. subducere K 7 tyrunculus
BHGK 9 carbo carbunculus] b caruo caruunculus B Cicero — corrogaret om.
P rhet. ad Herenn. III 6, 9 10 si add. r promitheus K bellet B
ipse uellet K 11 testula] cum testula rhet. cod. Opit. cum testo codd.

aliquot rhet. praestantissimi, cum testa codd. rhet. fere omnes carbunculus
Rr corrogaretur D 12 pedo ophi GL curculio] r corculio RDHLKg cor-
culeo G gorgulio h curculiunculus] r coreuliunculus RDHGLK gorguliunculus k
Plautus — fabulare om. P Plaut. rud. V 2, 38 (v. 1325) 13 coreuliunculus] r
coreuliunculus RDHLK et ex corebunelos ni f. corr. B gureuliunculos d gorguliunculos h
14 Iuvenalis — Iuno om. P Iuv. sat. V 13, 40 V] scripsi II

do. v.
BHGLK II R secundo D 15 virguncula] h virgula H inno Rr 16 Teren-
tius — ratiuncula om. P Ter. Phorm. I 1, 2 formione RHK 17 eis de D
18 Cicero — lolligunculas om. P Cie. pro Plancio 21, 51 plantio HGKlr blan-
tio R ista in] sic etiam Cic. Erfurtensis ista Par. pr. in ista rell. codd. ap. Wun-
derum 19 offensiuncula K loligo lolliguncula RDh lollico lollicuncula Hr lollico

lollicuncula B Plaut. Cas. II 8, 58 casina Rr 21 emitto BDHG Plaut.

Vet. saepiolas BH lepidas etiam Plaut. Vet. lapidas R lepidas coni. Camerarius
lolligunculas Dhk lollicunculas RBH loginculas G lolligiungas Plaut. Vet.

p. 614. 15 P.

p. 131. 32 K.

'homo homunculus' - Plautus in rudente:

Homunculi quanti estis, eiecti ut natant.

dicitur tamen et 'homuncio' et 'homullus' et 'homullulus'. [similiter facit diminutionem 'fur furunculus'.] | Cicero in Pisonem: [olim furunculus, nunc vero etiam rapax. idem in eodem:] homullus ex argilla et luto factus -, 'leno lenunculus' vel 'lenullus'. Plautus in Poenulo:

Sic dedero, aere militari tetigero lenunculum.

idem in eadem:

10 ita ut occipi dicere,

Lenulle, de illa pugna.

In 'nus', sive habeant ante n aliam consonantem sive non, et in 'lus', 35 si non habeant geminatam l, et in 'er' secundae declinationis nomina duplicant l ante 'us' [in diminutivis]: 'asinus asellus', 'geminus gemellus', 15 'bonus bellus', 'pugnus pugillus', 'agnus agnellus' - quod ideo servavit n, ut sit differentia inter agri diminutivum, quod est 'agellus' - 'anulus anellus', 'oculus ocellus', 'populus popellus', 'catulus catellus', 'tener tenellus', 'liber libellus'. et sciendum, quod omnia e habent paenultimam absque 'pugillo', nisi primitiva paenultimam habent natura productam 20 in omni genere. tunc enim servant primitivi vocalem, ut 'ūnus ūna ūnum, ullus ulla ullum', 'vinum villum'. excipitur unum in 'lus' desinens, 36 'paulus', quod non geminavit l in diminutione, nec mirum, cum au diphthongus post || se geminari consonantem prohiberet: facit igitur 'paulus' 'paululus', ex hoc 'pauxillus', 'pauxillulus', quas formas servant et semi-

1 Plautus — natant om. P Plaut. rud. I 2, 66 (v. 155) 2 adiecti Rr

ueneti G 3 homuntio DH et homullulus om. P. homululus K post homullulus voce. idem in eodem — de illa pugna collocat. infra om. D. quem ordinem cum tenerent edd. inde ab a, indicem Krelianum sequens rudenti Plautinae fragmen- tum Homullulus factus ex argilla et ex luto addidit Bothius (rud. fr. 1 p. 432). mihi totus hic locus ita interpolatus esse videtur ut lib. II § 47 faciunt diminutionem. Fur P 4 Cicero — factus om. P Cic. in Pis. 27, 66 pissonem K ollim G 5 Cic. in Pis. 25, 59 eadem HG homillus Cic. cod. Vat. m. pr. 6 luto] l luco K luctu G uel luto g lenulus PBDHrglk Plautus — pugna om. P Plaut. Poen. V 5, 7 7 penulo RHGLK paenulo BD 8 si G aere]

Plautus (aerem Palatt.) e libro Prisc. tetigere Rr 9 Plaut. Poen. II v. 24 sq. eodem BDHK 10 occipi] r hoccepi d hoc coepi B accepi GK coepi H cepi R 11 lenule DHkg lenulae K laenulae R laenule r illac Plaut. Vet. 12 DE ELLVS A SECUNDA DECLINATIONE (ellus secundae declinationis L) SED PRIMUM A NVS ET LVS ET ER. DL In us P 13 si add. r l ante us et in P er] e.r. Rr 14 in diminutiuis om. P ut asinus (assinus G) DGLK assellus RG 15 quod ideo — agellus om. P 16 differentia R 17 ALITER DE VLLVS VLLA VLLVM ET ILLVM. DL 18 quod nomina, e. habent ante penultimam P 19 pugillus D productam natura K producta D 21 ALITER DE VLLVS VLA VLLVM (ullus .la .lum L) ET XILLVS XILLA XILLVM. DL in om. P 22 quod non — pauxillulum in litura k [l] i. P in add. h diminutione] P diminutio L diminutivo rell. aut. (te) B 23 post se] posse B prohibet P paulus paulus ex P 24 et ex BGL pauxillus et pauxillulus BDHGLK pausillus ex pauxillulus Rr seruat (n) B

p. 615 P.

p. 132. 33 K.

ninum et neutrum eius [*'paula paulula, pauxilla, pauxillula'*, *'paulum paululum, pauxillum, pauxillulum'*]. similiter *'velum'* *'vexillum'* facit diminutivum. et puto ideo haec assumpsisse x, quia haec in *'lus'* vel *'la'* vel *'lum'* desinentium primitivorum facientium diminutiva paenultimam natura longam habent, *'paulum pauxillum'*, *'velum vexillum'*. ideo *'māla'* quoque [assumpsit x et] *'maxilla'* facit et | *'tālus'* *'taxillus'*. Pomponius:

interim

Dum contemplor orcam . . . taxillos perdidi.

quae vero geminant l ante *'us'* vel a vel *'um'*, in *'ulus ula ulum'* faciunt iterum diminutiva, ut *'homullus homullulus'*, *'pauxillus pauxillulus'*, *pau-*
xilla pauxilla, pauxillum pauxillulum'.

37 Feminina quoque in *'na'* desinentia, sive habeant ante n aliam consonantem sive non, geminant in diminutivis l ante a, ut *'catena catella'*, *'asina asella'*, *'gemina gemella'*, *'columna columnella'*. excipitur *'rana ranunculus'*. eandem formam in *'la'* quoque desinentia vel *'ra'* servant, ut is *'fabula fabella'*, *'tabula tabella'*, *'libra libella'*, *'capra capella'*, *'umbra umbella'*, *'sacer sacra sacrum, sacellus sacella sacellum'*. *'puer, puera'* antiqui, ex quo *'puella'*; *'tener tenera tenerum, tenellus teuella tenellum'*, *'miser misera miserum, misellus misella misellum'*. excipiuntur in *'ra'* desinentium, quae nec a masculinis in *'er'* desinentibus fiunt nec habent ante r aliam in eadem syllaba consonantem, ut *'ara arula'*, *'terra terrula'*, *'litera literula'*.

VIII 38 Neutra quoque in *'num'* desinentia geminant in diminutione l ante *'um'*, et si g habeant ante n, in paenultima syllaba diminutivi i, non e, accipiunt, ut *'tignum tigillum'*, *'signum sigillum'*. alia vero e habent in pae-
nultima, nisi sit, quod superius docuimus, paenultima primitivi naturaliter

1 paula — pauxillulum *om.* P 2 fecit Rr 3 adsumpsisset haec x. P

adsumpsisse Rr adsumpsisse H assumsisse G assumsisse Dg haec] d *om.*
D *** R he P uel in la *in littera b*. 4 uel in lum B desinentia primitiva
r primitiuorum faciunt P facientia r diminutiva* (m) B
5 habent longam K ideoq. K 6 assumpsit x et *om.* P adsumpsit x et
RBh adsumpsit x Hr assumsit x D assumpta x LK assumta x G taxeillus K
taxillus, 7 quae uero P Pomponii fragm. inc. 6 p. 123 Both. p. 161 Munk. fr.
inc. VII p. 214 Ribb. ad aleones refert Munkius p. 162 Pompeius lexicogr.
Vat. in Mai auct. class. VIII 584 7 interim *om.* lexicogr. Vat. Interim, dum orcam
contemplor, tax! taxillos perdidi Bothius Interim dum contemplor orcam, taxillos ego
perdidi Munkius, ego lectione codicum servata in versu disponendo secutus sum
rectum Ribbeckii iudicium 8 orcam] pugnam lexicogr. Vat. 9 DE DEMINUTI-
VIS AB ALIIS. DL 10 pauxilla — pauxillulum *om.* P 12 DE ELLA A PRIMA DE-
CLINATIONE SED PRIMVM A NA ET LA ET RA. DL in a. PBL 13 ut add. g

14 assina assella G gemina gemella *om.* P gemilla Gg columpnna .ella (n)
K colum+ella (n) L 15 uel in ra D 16 libra libella tabula tabella GL
umb+ella (r) B umbellas, acer P 17 antiq. DGL antiqui dixerunt B 18 tener — misellum *om.* P 19 mis+ellus (s) mis+ella (s) misellum H DE VLA IN RA
D desinentia PDHK. 20 masculini P 21 aliam add. r tula G 22 lit-
terा litterula P 23 DE ILLVM ET ELLVM A SECYnda DECLINATIONE SED PRIMVM A
NVM D in .um. PB deminutione P 24 habeant] *om.* L habent BH
25 Alii P e add. g penultima P 26 nisi sit add. l docuimus in pae-

p. 615. 16 P.

p. 133. 34 K.

longa, ut 'bonum bellum', 'geminum gemellum', 'scamnum scammellum'. Apuleius tamen in I Hermagorae: verum infirma | scamillorum, obice fultaes fores.

Quae vero || in 'um' desinunt i paenultima antecedente, mutata i ultima genitivi in o et accepta 'lum' faciunt diminutiva, ut 'negotium negotiolum'. Plautus in cistellaria:

datores

¶ Bellissimi vos negotioli, senicis, soletis esse.

Similiter in 'illum' vel 'ellum' faciunt diminutiva in 'lum' vel in 'rum' desinentia: 'tantulum tantillum', 'lucrum lucellum', 'cerebrum cerebellum', 'flabrum flabellum', 'flagrum flagellum', 'castrum castellum', 'sacrum sacculum'. et scire debemus, quod 'ellus' vel 'illus' desinentia diminutiva, si 39 a disyllabis derivantur, assumunt unam syllabam, ut 'agnus agnellus', 'liber libellus', 'culter cultellus', 'paulus pauillus'. similiter feminina 'ella' vel 'illa' terminantia: 'capra capella', 'libra libella', 'umbra umbella', 'paula pauilla'. sic etiam neutra 'ellum' vel 'illum' exeuntia: 'tignum tigillum', 'signum sigillum', 'lucrum lucellum'. excipiuntur a desinentibus in 'nus' vel 'na' vel 'num', quae nullam habent consonantem antecedentem in eadem syllaba ante n, venientia, ut a bono, uno, vino derivata. haec enim pares 20 habent syllabus primitivis: 'bonus bona bonum, bellus bella bellum', 'unus

nultima (al. penultima, poenultima) RBDHl in del. r peneultima P 1 scamel-lum RDHGLK 2 Apuleius — fores om. P Apuleius] rd Apud eius R Apuleius DK Apul. fragm. 4 t. II p. 636 ed. Hildebr. hermagore RH hermagore r her-mogore K Veram Rr infirtua Gg scamillorum] dgik scamellorum DGLK scamel-

lorum Schneiderus Elementarl. p. 229 4 DE OLVM AB IVM DL um] uno P muta Rr 5 in o] om. PRHK add. hk in r m. rec. in R diminutuum RBHGLK ut om. G ut pallium palliolum negotium BD negotium negotii negotiolum GL negotioculum H 6 Plautus — soletis esse om. P Plaut. cist. fragm. cf. § 29, astrabae s. citell. fr. 22 p. 434 sq. Both. cf. Ladenigium l. l. p. 530 et lib. VI § 94

cistellaria K 8 negotioli bellissimi Bothius bellissimi uos negotioli senecis Rr

bellissimos negotiolis ¶ poenices Gg bellissimis negotiolis phoenices Dd bellissimo* (s) phoenices

negotioli aenetes Hh belissim** negotioli ***** enices L bellissimos negotioli phe-

nices l bellissimos negotioli phoenices Kk bellissimos negotioli senecesso letis esse B senicis] v. Lachmannum ad Lucr. p. 56, f. seniceis' Fleckeisenus 9 DE IL-LVM ET ELLVM ALVM ET RVM. DL lum et in D uel rum L 10 ut tantulum D

tantulum P celebrum Rr cerebrum Gg cerebellum Gg 11 frabrum Rr fabrum P 12 DE ELLVS ELLA ELLVM ET ILLVS ILLA ILLVM A DISILLABIS. D quod in

illus DGK uel in illus D 13 a dissyllabis r a dissyllabis H ad syllabis PRB assumunt] r adsumunt PRH agnellus om. R 14 cultellus ex cultellum corr. B femina L feminia K 15 uel add. k terminata P ut capra BD libella. scientiam neutra excipiuntur (med. om.) P 16 sicut etiam LK neutra in ellum

DG vel] d ne D 17 sigillum Lt tignum tigillum signum sigillum post lu-cellum repetit D ALITER A DISILLABIS. D alt a dysyllabis. L 18 uel in na nel in num G 19 a om. P vino uno diriuata. P 20 bellum. Similiter unus ul-

p. 616. 17 P.

p. 134—36 K.

una unum, uillus ulla ullum', 'vinum villum'. notandum etiam 'pannus', quod | 'panniculus' facit. Iuvenalis in II:

quarum

Delicias et panniculus + urit bombycinus.

A trisyllabis quoque venientia diminutiva, quae germinant \downarrow , pares habent [suis] syllabas primitivis, ut 'oculus ocellus', 'catulus catellus', 'germinus gemellus', 'fabula fabella', 'tabula tabella'. excipiuntur, quae in primitivis ante n aliam habent in eadem syllaba consonantem. 'haec enim [unam] addunt syllabam diminutivis, sicut etiam disyllaba eiusdem terminacionis, ut 'columna columnella', sicut 'agnna agnella', 'tignum tigillum'.¹⁰

In 'us' desinentia secundae declinationis nomina e vel i antecedentibus mutant 'us' in o et accepta 'lus' faciunt diminutiva, ut 'urceus urceolus', 'alveus alveolus', 'luteus luteolus', 'malleus malleolus', 'aureus aureolus'.

Plautus in Epidico:

Lunulam atq[ue] anellum aureo||lum.¹⁵

'capreolus' quoque videtur a nominativo 'capreus' esse, cuius femininum in usu est 'caprea'. nam 'capra' a capro fit, ex quibus 'capellus' et 'capella' fiunt diminutiva. i quoque antecedente: 'filius filiolus', 'gladius gladiolus', 'Sergius Sergiolus', 'Tullius Tulliolus', 'patricius patriciolus'. excipitur 'Antonius', quod 'Antoniaster' facit diminutivum. Cicero pro Vareno:²⁰ Lucius ille Septimius diceret, | etenim est ad L. Crassi eloquentiam gravis et vehemens et volubilis: Erucius hic noster

41 Antoniaster est. feminina quoque e vel i ante a habentia in 'ola' sa-

lus. vinum villum. P 1 notandum — bombycinus om. P quod pannus B

2 quod add. r panniculus Rr Iuv. sat. II 6, 259 sq. 4 dilicias G de-
liencias Ll et] r etiam rell. bombycinas urit panniculus D bombycinus urit
Inuenialis bambicinus BGLK bambicinus g 5 DE ELLVS ET ELLA A TRISYLLABIS.
DL 6 suis om. P syllabas suis K germinus — tabella om. P 7 ALITER A
TRISYLLABIS. DL quae ex primitivis P 8 syllabo R in eadem syllaba ex
syllaba in eadem corr. K 9 unam del. r add. k dissyllabam P eiusdem
R 10 columnella] r columella PRBL cf. § 37 11 DE OLVS AB EVS ET IVS. D
In olus Z secundae] r secundum R 12 urceus urceolus] k arceus arceolus P
orceus orceolus K luuenalis in primo. [sat. I 3, 203] urceoli (uceoli Dd) sex. post
TW

urceolus add. Dh 13 luteus om. D luteolus anomw terin malleolus D
aureus — aureolum om. P 14 Plaut. Epid. V 1, 34 epedeco B epítico K

15 lunulum B anelum Rr 16 insu est P 17 est ut caprea r capellus] r cappellos R 18 antecedente G ut filius D filioli P gladiolus.
a propriis sergius D 19 Sergius Sergiolus] add. g serègius. iolus K Sergius — patriciolus om. P DE ASTER AB IVS. DL 20 Cicero — Antoniaster est om. P Cic. pro L. Vareno or. fragm. 8: Cic. ed. Orell. III 2 p. 443. de ipsa or. cf. Drummann Gesch. Rom. etc. V p. 234 sq., ad h. I. Petri Victorii var. lect. XIII 23 uarreno RGL uarrone h 21 lucilius. B septimus RBDHGK est
uecii B L. Rr L. Gg crasi GL crasum g 22 ueuumens GLK Erucius] d et sic etiam cod. Ambros. Quintil. inst. or. VIII 3, 22, ubi voc. Erucius Antoniaster ex hac or. laudantur ericlus D erutius BGL erutius g hirutius (ad marg. heri) r eruscus k 23 est del. rdh DE OLA AB EA ET IA. D e] ei D

p. 617 P.

p. 136 K.

ciant diminutiva: [ut] 'laurea laureola', 'uncia unciola', 'filia filiola', 'Tullia Tulliola', 'lutea luteola'. Virgilius in bucolico:

Mollia luteola pingit vaccinia calta.

Iuvenalis in primo:

Vnciolam Proculeius habet, sed Gillo deuncem.

neutra e vel i ante 'um' habentia in diminutivis o habent ante 'um': 'luteum luteolum', 'pallium palliolum', 'laureum laureolum'. Iuvenalis in III:

Laureolum velox etiam bene Lentulus egit.

Alia vero omnia in 'us' terminantia supra dictae declinationis nomina abiecta s accipiunt 'lus' et faciunt diminutiva: 'servus servulus', 'ventus ventulus', 'Graecus Graeculus', 'paucus pauculus', 'parvus parvulus', 'tantis tantulus', 'primus primulus'. feminina quoque in a desinentia consonante anteposita et in 'um' neutra in 'ula' et in 'ulum' faciunt diminutiva, ut 'silva silvula', 'luna lunula' - Plautus in Epidico:

Lunulam atque anellum aureolum -,

'rubicunda rubicundula', 'lingua lingula' et per concisionem 'ligula', 'puella puellula', 'serra serrula'. Cicero pro Cilientio: ex omni parte dentata et tortuosam venire serrulam. 'aqua' similiter 'aquula'.

Plautus in Circulione: .

1 ut om. P laureola ex laureolus corr. D uncia — deuncem om. P unciola L 2 Verg. ecl. 2, 50 (deficit Med.) boculico HGK 3 pangit R pingit G pingit Pal. m. alt. corr. uacinnia BDH uacinia Kd calta add. g lis in primo

4 Iuv. sat. I 1, 40 Iuuenia unciolam Rr 5 proculeus K sed] r * (& nif.) R diunceum B post deuncem: Idem in eodem, [sat. I 3, 94 sq.] dorida (sic h dorido RH dorio GK! doridē B) nullo cultam (nullum culto & nullus cultum l) palliolo. In eodem (eodem R eadem K) [I 3, 203 cf. § 40] urceoli (urceolis l unceolis K urciolis G) sex add. RBHGK! del. r Idem in eodem. Dorida nullo cultam

palliolo add. d Idem in eodem urceoli doria nullā culto palliolo **** in e ** ē (ad) L 6 DE OLVM AB EVM ET IVM. DL neutral] r Etiam neutra RBDHGKLK habentia B habentia — palliolum om. P 7 post palliolum: Iuuenialis in prima. Dorida nullo (ex nulla corr.) culta palliolo. In eodem urceoli sex. add. r Iuuenialis in primo. Dorido nullam (Dorida nullo d) cultam palliolo. add. D ut larecum P Iuuenialis — egit om. P Iuv. sat. III 8, 187 8 in UI. K 10 DE LV8 AB vs. D De lus ab us. L supra dicte P declinationis id est secundae nomina H

11 ascipliunt K lus et] lu. P ut seruus PB ut tantus tantulus uentus uentulus seruus seruulus parvus parvulus graecus graeculus paucus pauculus primus D

graecus graeculus uentus uentulus K 12 post paucus: et palculus add. GL pauculus primus primulus tantus tantulus. P 13 DE VLA AB A ET DE LVM AB VM. D De uia ab a-L quoque om. P in add. r in a post desinentia repetit G 14 um add. r faciunt diminutiva om. L diminutuum GK 15 Plautus — serrulam om. P Plaut. Epid. V 1, 34 epedice DK 16 auriolum K 17 a rubicunda GLK rubicundula add. d post rubicundula: luna lunula repetit L

linga K lingula L ligula h lingula LH 18 puellula om. P sera (r) serula (r) G sera. la. K Cic. pro Cilient. 64, 180 dentium vel dentum codd.

Cic. perperam (deficit h. l. Cic. Laur.) 19 serrulam G serulam K similiter aqua r similiter aquula — animula similiter om. P aquula] l aquila GL acula BDK 20 Plaut. Circ. I 3, 2 sq. (v. 159 sq.) circulione HK

p. 617. 18 P.

p. 136. 37 K.

Ne quae hic agimus erus †perspiciet fieri, mea Pla-
nesium;

Mane, suffundam aquulam.

similiter 'anima animula', similiter 'equa equula' - Plautus in cistel-
laria: |

Adhinnire equulam possum ego hanc, si detur sola soli -,
'arca arcula', 'mensa mensula'. Plautus in || mostellaria:

Cedo †mihi speculum et cum ornamenti arculam.
idem in eadem:

Age accumbe igitur; cedo aquam manibus, puere, ap-
pone hic mensulam.

in 'ulum': 'primum primulum', 'tantum tantulum'. et haec tamen et in
'olus' desinentia una syllaba vincunt sua primitiva.

43 In 'ster' et 'cio' et 'leus' satis pauca in usu inveniuntur [diminutiva]
et fere haec: 'Antonius Antoniaster', 'surdus surdaster' - Cicero in Tusc-
ulañarum V: erat surdaster M. Crassus -, 'parasitus parasitaster',
'catulus catulaster', 'homo homuncio', 'senex senocio' - Afranius in
prodito:

Tu senacionem hunc satis est si servas, anus ...
[in 'leus':] 'equus equuleus' - Cicero in Verrem de signis: equu-
leos argenteos nobiles, quique maximi fuerant, aufert -,
[haec] 'acus' [hic] 'aculeus', 'oculus ocaleus'.

1 Ne] om. RBDH Ne — Plauesium om. K Neque GL quod Plautus eurus R
herus Dr prospiciat L percipiat Plautus planetium RDHGL planeclum R 3 sub-
fundendam R effundam L fundam B aquulam G aculum BD acula H 4 animula
equa L aqua aquula P equula GK ecula BH Plaut. cistell. (astrabae s. clitel-
lariae: cf. § 29) fragm. 23 p. 435 Both. 6 equulam GL ecumal BDH ego om L

7 mesa mesula L Plaut. most. I 3, 91 (v. 248) mustellaria BDHL cistel K
uel ci da
mu ** stellaria Gg 8 cedo milii Rr mihi Prisc. cum libris Plautinis. l. mi
9 Plaut. most. I 3, 150 (v. 308) eodem D 10 accumbae K caedo L
puerae] d puerae D libri Plautini 11 ** hic K hinc RHG hic in

n mensula L mensam (meam ex meam Vat. 3870) libri Plautini 12 in ulum]
enulles K ulum] d et in litura h uleus BDGL et ni f. H culeus in litura r
tamen om. L in olus] iollus P 14 DE ASTER ET CIO. D De ster et cio et
leus L aster DGH cio] r scio R inueniuntur in usu PBD in usu om. L
usu G diminutiua om. P 15 Antonius om. P surdus — Crassus om. P
surdus surdaster] g sordus sordaster GL sordus. diaster K Cic. Tusc. V 40, 116
tuscularum L quinto tusculanarum B 16 surdaster] g sordaster GL sordiaster

K crassis Rr crasis GL parasiaster P 17 catullus catullaster r In cio
ante homo add. r homuncio] r homuncio R senicio RBGK afranus R af-
franius K Afran. in prodito fr. 2 p. 185 Both. 243 Neuk. 169 Rabb. Afranius — leus om. P 19 senicionem G seruat D seruas sanus Bl 20 leus]
in litura h eus GK ecus g eculeus RBHdg eculeus K Cicero — aufert.
haec om. P Cic. in Verr. II 4, 20, 42 Verrem] g uerem G eculeos
RBDHg eculeos GK 21 nobiles — fuerant au in marg. add. k quiue maximi]
sic etiam uerque Cic. Guelferbyt. quiue maxime Paris. 7774 A. qui Q. Maximi La-
gom. tantum non omnes maximi ex maxime corr. H maxime K 22 hic] om. PD
add. d et oculus B ocaleus G ocaleus g

p. 618 P.

p. 137. 38 K.

Vsi sunt auctores etiam quibusdam Graecis diminutivis, ut Terentius:
Edepol, Syrisce, te curasti molliter.

Inveniuntur multa propria sive appellativa, quae cum non sint diminutiva, formas tamen diminutivorum habent, ut 'cuniculus', 'anniculus', 'Metellus', 'Camillus', 'Tibullus', 'frivulus frivola frivolum', 'Camilla', 'tabula', 'vinculum', 'periculum'. et sciendum, quod pauca inveniuntur diminutiva, quae non servant genera primitiorum, ut [haec] 'rana' [hic] 'ranunculus', [hic] 'canis' [haec] 'canicula', 'scutum' vel 'scuta' [id est rotunda forma] 'scutula', 'scutella' - Lucilius in V:

10

scutam

Ligneolam | in cerebro infixit -,

'hic qualus hoc quasillum', 'pistrinum pistrilla', 'haec acus hic aculeus', et praeterea 'anguis anguilla', 'unguis unguia', 'nubes nubilum', quae magis denominativa sunt existimanda quam diminutiva, quippe non habent diminutivorum significationem, sed formam tantum. praeterea 'panus panicula'. Lucilius in VIII:

Intus modo stet rectus . . subteminis panus.

Probus etiam ponit 'hoc glandium, haec glandula' [pars est in-

1 Vsi] r Vtsi R Vsi — molliter om. P in quibusdam L ut terentius add. l

Ter. ad. V 1, 1 2 edopol B sirisce DGK Bas. siri ce g siris cete L *e Rr

3 DE HIS QVAE FORMAM TANTVM DIMINUTIVORVM (DEMINTIVORVM D) HABENT. DL non sint appellativa formam tamen appellativorum habent ut P 4 habent diminutiu-
rum RBDHL cuniculus Gg anniculus] aniculus k samiculus l saaniculus L anniculus
anniculus H metallus K 5 camillus] k camellus K camelus L camellus Gg tibulus
uel buPGK tinolns Ll fribolus fribola fribolum RBDHG frinolns fribola fribolum L fri-
bulus. la. lum K fribulius fribola (frinolum om.) P post fribolam: quasi fere e boloD del. d tabula vineulum om. P 6 DE HIS QVAE GENVS (gurum L) PRIMITIVO-
RVM NON SERVANT. DL 7 ut haec rana — aculeus, et praeterea] ut sunt ea quae
donatus (cf. Don. art. II 4, 3 p. 1747 P.) assert. et cetera ut P 8 ut rana ranunculus
DG hic om. BLK ranunculus] r ranunculus R 8 hic om. D haec om.D canicula dies diecula statum L rutunda Br 9 et scutella Br Lu-
cilius] h Lucius RHK Lucil. sat. V 23 Dous. 28 Gerl. VI. B 10 scutulam
Dresd. Erl. 1 Krehii scutellam | Ligneolam Corpetus Sat. de C. Lucilius p. 60
11 infixit L 12 calus K qualus oxonlinoc (i. e. ὁ κόφρως) L calus (qualus g)
oxalitino G casillum G quassillum BH cassillum K post quassillum in marg.
okopinoc add. d hec ex corr. b *acus hic *aculeus (c-c) B 13 anguila L
anguilla K unguis] r unguis R unguis L nubis K 14 didiminutina H
quippe cum non B 15 significationem deminutiorum P praeterea — glan-
dium, haec om. P panus] glk pannus GLK panucula] rlk panicula P pannicula
K pannucula GL paenucula R panucka Non. 140, 23 16 Lucilius] r Lucius R
Luc. sat. VIII 13 Dous., VIII 1 Gerl., VIII 17 Schmidt. Lucilius in VIII: subti-
minis pannus. cod. Charisi p. 59 P. Lucilius lib. VIII: foris subteminis panus est.
Non. I. l. VIII* (I) B 17 Intu' modo stet rectu', foris subtemini' panust Schmidt-
tius C. Lucil. sat. quae de libro nono supersunt p. 40 Intu' modo, stet rectu' foris,
subtemini' panus Corpetus l. l. p. 76 subteminis] r subteminis R subtemines & sub-
teminis K panus] l pannus GL 18 Probus ex Probum corr. B probi G cf. anal.
Vindob. p. 80 et ann. ad lib. V § 45 glandium] d glandulum D pars est intesti-

p. 618 P.

p. 138 K.

testinorum], 'ensis ensiculus, ensicula', praeterea 'haec beta', 'malva', 'hic betaceus', 'malvaceus'. | ||

norum om. *P* 1 ensis ensis ensiculus *R* ensis — malvaceus] hensiculus abet — abetaceus malua maluaceus. *P* ensicula] *b* et ensicula *BDL* 2 hic betaceus maluaceus add. *l* betaceus] *b* betacius *B* beataceus (a) *Dd* beataceus *K*

EXPLICIT LIB. III. DE DIMINUTIVIS. INCIPIT LIB. III. DE DENOMINATIVIS. *R* EXPLICAT LIBER TERTIVS | INCIPIT LIB. III. DE NOMINATIVO. *B* EXPLICAT LIB. III. DE DIMINUTIVIS. | INCIPIT LIB. III. DE DENOMINATIVIS *G* explicit liber III incipit quartus *L* de denominatibus add. *l* finit *k* | Liber .III. de denominatibus et uerbialibus et participialibus et aduerbialibus. quot eorum species. ex quibus primitiuis quomodo nascuntur. *K* EXPLICAT TERTIVS LIBER PRISCIANI: | Quartus de denominatibus et uerbialibus et participialibus quot eorum species ex quibus primitiuis quomodo nascuntur. | INCIPIT LIBER QVARTVS. *D* inser. caret *H* .III'. lib. m. rec. in *H*. hic desinit *P*; *A* inde ab initio libri III iterum inc.: INCIPIT LIBER QVARTVS DE DENOMINATIVIS. *A*

L I B E R Q V A R T V S.

p. 619 P.

DE DENOMINATIVIS.

p. 139. 40 K.

Denominativum appellatur a voce primitivi sic nominatum, non ab ali- I 1
qua speciali significatione, sicut supra dictae species. habet igitur gene-
ralem nominationem omnium formarum, quae a nomine derivantur. nam
5 et patronymica et possessiva et comparativa et superlativa et diminutiva
praeter verbalia et adverbialia et ea, quae ex praepositionibus flunt, ex ma-
xima parte denominativa sunt, id est a nominibus derivantur. unde in
illorum formis quoque sunt quedam, quae, cum non habeant significatio-
nen eorum, denominativa iure appellantur, ut 'Timarchides' proprium,
10 'Aemiliannus' quoque, 'Nobilior', 'Maximus', 'Catulus'. haec enim deno-
minativa sunt dicenda, cum significationem suarum non servent formarum,
etsi sint propria. de quibus tamen sufficienter, | cum de iis tractabatur,
monstravimus.

Habent igitur denominativa formas plurimas et diversas significationes.
15 quae quia late sunt confusae, generali eas nominatione artium scriptores
nuncupaverunt denominativa. et quia multae inveniuntur formae commu-
nes tam denominativis quam verbalibus nec non etiam participialibus et ad-
verbialibus, non incongruum esse existimo, de his quoque in loco una
tractare.

20 Sunt igitur formales denominativorum terminations sive verbalium hae:

2 appellatur *AK* [sic] sui *G* 3 significatione — nominationem *add. r*
4 formarum et in sqq. nam — possessiva, erlativa — praeter *macula teguntur in A*
5 nam patronymica *H* 6 ** praeter *H* propter *BL* verbalia *RBD*
et sic persaepe *libri* et ea] ** ea *G* ex ea *g* x ea *r* ea — flunt in *litura ex*
corr. A et maxima *RG* 7 post deriuantur: sed tamen speciale significationem
habent *add. ADLr* sed spezialem habent significationem *k* und.] Deinde *D* vel
Vnde d 8. quoque formis *G* habent *L* 9 eorum sed denominativa *B* iure
appellantur denominativa *D* appellantur *A* timarcides *G* thimarchides *AH*
forma patronimicorum post timarchides *add. L* forma patronimicorum post proprium

K 10 aemillianus *A* Catulus] *d* catullus *D* denominativa *Dd* 11 suarum
:: non seruant
formarum :: et sint *Dd* seruant *BAH̄GKd* formarum *add. r* 12 etsi] *B* et *rell*
m

sunt *K* his *RBHGLK* tractabitur *B* 13 Nonstrauismus (sic) *A* 15 latae
sunt et confusae *GK* latae sunt confuse *A* sunt et confusae *hl* 16 noncupauerunt
G noncupauerunt in *litura K* commones *K* 17 participialibus] *g* participialibus
GK 18 existimo] *r* existimo *R* una in loco *B* in loco uno *LK* in uno loco
G 20 MULTIPLICES ET VARIAE TERMINATIONES DENOMINATIVORVM NOMINVM INCIPIVNT. *D*
Variae terminations denominatiuorum *L*. singulas deinde terminaciones in marg. ap-

p. 619. 20 p.

‘ia’, ut ‘durus duritia’, ‘prudens prudentia’, ‘sapiens sapientia’; a consonante antecedente: ‘cantus cantilena’; e: ‘cubo cubile’, ‘sedeo sedile’; i: a fruge || ‘frugi’, a nihilo ‘nihili’ - quae tamen magis obliqui sunt supra positorum nominativorum, ut de nominativo et genetivo tractantes docebimus in sexto libro -; o, [ut] ‘cicer Cicero’; u: ‘tono tonitru’; ‘al’: ‘cervix cervical’, ‘tribunus tribunal’; ‘il’: ‘vigilo vigil’, ‘pugillus pugil’; ‘ul’: ‘exulo exul’, ‘praesulo praesul’; ‘am’: ‘nequis nequam’; ‘um’: ‘oliva olivetum’, ‘rosa rosetum’, ‘tendo tentorium’, ‘sto stabulum’, ‘praesideo praesidium’; ‘en’: ‘solor solamen’; ‘ar’: ‘lacus lacunar’, ‘calx calcar’, ‘caedo Caesar’; ‘er’: ‘eques equester’, ‘macies macer’; ‘or’: ‘senatus senator’, ‘amo amator’; ‘ur’: ‘satio’ vel ‘saturo satur’, ‘murmuro murmur’; ‘as’: ‘primus primas’, ‘optimus optimas’, ‘civis civitas’, ‘probus probitas’, ‘Arpinum Arpinas’; ‘es’ correptam: ‘pes pedes’, ‘equus eques’, ‘tego teges’; ‘es’ productam: ‘pauper pauperies’, ‘acus acies’, ‘saepio saepes’, ‘struo struens’, ‘sterno stragens’; ‘is’: ‘aedis aedilis’, ‘rex regalis’, ‘amo amabilis’, ‘penetro penetrabilis’, ‘Athenae Atheniensis’, ‘Sicilia Siciliensis’; ‘os’: ‘lepus lepos’, ‘custodio custos’; ‘us’ puram: ‘occido occidius’ et ‘assideo’ (vel ab asse, ut quibusdam placet) ‘assidius’; ‘us’ diversis consonantibus antepositis: ‘saxum saxosus’, ‘spuma spumosus’, ‘vito vitabundus’, et a participiis: ‘versus’, ‘saltus’, quando quartae sunt declinationis, et ab adverbii: ‘supra’ vel ‘super superus’, ‘infra inferus’, ‘extra externus’, ‘hodie hodiernus’; in x: ‘fur furax’, ‘capiro capax’, ‘audeo audax’, ‘verto vertex’; in duas consonantes, ut ‘Picenum Picens’, ‘Tiburtum Tiburs’.

3 Ergo in a desinentia denominativa i habent brevem ante a vel l vel x

ponit L, numeris additis distinguit D 1 ia] in .ia. B in Rr prudens. tis Kk 2 ut cantus A ut cantus ACMA D cubile κυφω κωφη D 3 i ut a fruge in litura r i ut fruge B afruge afrugi A frugi et nichilo R obliqui sunt magis L oblici GK uel obliqui g obliqui casus sunt D 4 nominativorum] add. g nominatiuorum nominum L tractantes add. k in sexto libro docebimus DGLKr 5 o cicer Cicero] k om. RBAHGLK o ut cicer cicero Dh in o cicer cicer r et subtus subtel si dixisset in altero marg. add. k u tono tonitru] K in u tono tonitru GLr u est terminans ut tono hoc tonitru D in u est terminans tono hoc tonitru H ut in u est terminans tono hoc tonitru RB In al R 6 vigilio Rr pugil add. d 7 exulo] d exsulo AD exul] g exsul ADG post exul in litura ni f. praesideo in L 8 tendorium k praesideo l praesideo L

solor 9 en solor solamen om. RHGLK at v. § 16 en ut solamen h calx] clax B

10 caessar Gg equus ni f. in l. evanido B equus Hh equis K aequester Rr 11 sacio AH mormuro mormur K 12 post primas duo quaterniones desunt in B cf. lib. V § 56 optimas ex iterato optimus corr. in A ciues K probitas. Arpinum] h probitas. as. Arpinum AH 13 arpinum arpinas. arrinum arrinas. es R correpta DK equus K 14 es] h er ni f. HK producta DK ut pauper RAG 15 aedes ADh 16 penetro penetrabilis amo amabilis D penetro penetrabilis K Athenae] r athene R atheniensis K sicilensis K 17 pura

RD purum L 18 et ab assideo DLk 20 et participiis Rr 21 aduerbis Gg infernus G 22 *x D audeo] h audeo (?) H 25 de a INCIPIT. DL a add. r

p. 140. 41 K.

p. 620. 21 p.

p. 141. 42 K.

n vel r, ut 'sapientia', 'acrimonia', 'cautela', 'suadela', 'tonstrina', 'armatura'. inveniuntur tamen in verbalibus etiam alias consonantes ante a habentia, sed quas a verbis accepunt, ut 'scribo scriba', 'convivo conviva', 'colligo collega'.

Secundae igitur declinationis nomina in 'us' desinentia c antecedente quotcumque sint syllabarum - nisi sint regionum nomina, quae derivantur ex his -, alia vero quacumque consonante ante 'us' posita tantum disyllaba et quae in 'is' | desinentia tertiae declinationis similem habent nominativo genetivum: quae secundae quidem sunt, genitivo, quae vero tertiae, dativo as-
sumunt 'tia', ut 'amicus amici amicitia', 'inimicus inimici inimicitia', 'pudicus pudici pudicitia', 'laetus laeti laetitia', 'durus duri duritia', 'maestus maesti maestitia', 'stultus stulti stultitia', 'segnis segni segnitia', 'tristis tristi tristitia', i tam paenultima quam antepaenultima ubique correpta. alia vero supra dictis casibus assumunt a, paenultima i ubique in his quoque correpta: 'con-
troversus controversi controversia', 'ignavus ignavi ignavia', 'violentus violenti violentia', 'superbus superbi superbria', 'modestus modesti modestia'. 'miser' quoque, quanvis in 'er' desinat, 'miseri miseria', 'astutus astuti astutia'. similiter regionum nomina pleraque: 'Italus Itali Italia', 'Gallus Galli Gallia', 'Sicanus Sicani Sicania', 'colonus coloni colonia',
20 'Hispanus Hispani Hispania', 'Dardanus Dardani Dardania', 'Tuscus Tusi-
Tuscia', 'Graecus Graeci Graecia', 'Teucrus' vel 'Teucer Teucri Teucria'. similiter faciunt tertiae declinationis nomina sive participia, quae una syl-
laba vincunt genitivo nominativum: assumunt enim dativo a, paenultima
i ubique, sicut supra dictum est, correpta: 'neglegens neglegenti neglegen-
tia', 'prudens prudenti prudentia', 'misericors misericordi misericordia',
25 'iners inerti inertia', 'inops inopi inopia', 'ius iuri iniuria', 'nomen no-
mini ignominia', 'Caesar Caesari Caesaria'. inveniuntur tamen quaedam,

4

2 uerbalibus Kk 3 uiuo cumuiua Dd 4 colligo colliga ALk 6 quot-
cumque] rdh quodcumque RDH q***cunque K quocunque numero HL et in littera
k nomina et quae G 7 uero nomina quacunque L 8 is] r his R 9 de
reg in ia in marg. d 10 amicus amicia amititia A inimititia A 11 pudititia A
mestus RAGL metus Dd mestus . ti. tia K mesti mestitia RADGL 12
segnes A 14 in his quoque correpta corr. ex correpta in his quoque A his]
is r ut controversus AD controversus contraversus contraversia GL 15

violentus . ti. tia K 16 superbi add. r 18 astutia] h astutia H Italus om. D
gallia
19 gallus gallia A scyeanus sycani sycania H colonus coloni colonia (l) D
colonus — Hispania in marg. add. K 21 graetia Rr Theucrus uel teucer theu-
eria R teucrus uel teucer theucria r teocrus uel teocer . ri. teocria K Teucri om. L
22 De nominibus uel participiis in marg. d 23 genitivo] d genitium D enim
in dativo A 24 ut neglegens D negligens G negligens . ti. tia K negle-
genti (c) D 26 inerti D

p. 621. 22 P.

p. 142. 43 K.

quea in 'monia' desinunt, a nominibus sive verbis derivata, 'castus casti castimonia', 'parco parsi parsimonia', 'queror querimonia', 'acer acri acrimonia'. Cicero in Verrem primo: quare si Glabronis patris vim et acrimoniam.

Consonante vero antecedente in a desinentia || denominativa seu verbalia formas habent tres: 'la', 'na', 'ra'.

'La' e longa antecedente: 'cautus cauti cautēla', 'tutus tuti tutēla', 'acutus acuti acutēla', 'custos custodi custodēla', 'mandatum mandati mandatēla', 'cliens clienti clientēla'. et nota, quod omnia extremam vocalem genitivi, si secundae sint, sin tertiae, dativi in e longam convertentia assumunt 'la', quea vero a verbis sunt secundae coniugationis a secunda persona abiciunt s et assumunt 'la': 'candeo candes candēla', 'suadeo suades Suadēla'. Horatius in epistularum 1:

Ac bene nummatum decorat Suadela Venusque.

'Na' vero desinentia denominativa sive verbalia, de quibus iam diximus, cum de possessivis 'nus' vel 'na' vel 'num' desinentibus tractabamus, omnimodo longam habent paenultimam vel natura vel positione: 'officium officIna', 'medicus medicIna', 'rex regis regIna', 'leo leaēna', 'doctrrix doctrIna', 'tonstrix tonstrIna', 'coccus cocIna' et 'culIna', 'cantus cantilēna', 'far farīna', 'luceo lucērna', 'lux LucIna', 'lateo latērna'. nam 'Mutīna', 'sagāna', 'pagīna' non videntur esse derivativa. ['sagana' enim et 'saga' idem significant.]

6 'Ra' autem terminantia omnia participiis femininis futuri temporis similem habent formam, unde paenultima quoque u sine dubio producitur:

1 monia] r Nomina R *monia (e?) A *monia (i?) H ut castus AD
 2 queror] r quaeror RAH queror queri querimonia (queri postea al. m. del.) Dd qror. emonia K quaerimonia H acer acri add. g 3 Cic. in Verr. I 17, 52 Cicero — acrimoniam in marg. add. l [primo] in D si Glabronis Cicero si .G. glabronis H sig. glabronis R sig. glabronis A significat glabronis DGKl 4 um Hh acrimonia A 5 De formationibus tres la. na. ra d tres habent D 7 De la D cautella K 8 acutus acuti acutela] r Lips. 1 Erl. 1 2 Dresd. et sup. lin. al. m. Heidelb. Krehlii, cf. Lachmanni in Lucr. comm. p. 204, om. RH cutis cuti cutela ADGKl cutis cuti cuticula L manda-taela R 9 clicheus clicant clicantela a dicens dicenti clicantela A 10 sunt A tertiae declinationis datiu A .i. datiu L 11 fl*unt H saecundae R 13 Oratius AGHK Horat. epp. I 6, 38 aepistoliarum K primo epistolarum D. I. epistolarum A 14 hac D nam, at, et codd. nonnulli Horat. nummatum r nummatum RAHGLK 15 De na in mg. d In na ADGLKr seu K 16 in dus GLK 17 ut officium D 18 laeena A doxtris A 19 coccus] r cocos R coquus Gd coccus cocina Kk cocina] G uel coquina g coquina d culina] D uel colina d colina G cantelina G uel cantelena g 20 farina K lucerna.
lux
facit. lucis Aa lux Lucina] R lux lucis Lucina rell. lanterna g 21 sagana]
 iua sagina K uidetur A deriuata Hh sagana — significant del. d Saga enim et sagana L 23 De ra in marg. d terminantia] desinentia K

p. 622. 23 P.

p. 143—45 K.

‘scriptūra’, | ‘censūra’, ‘tonsūra’, ‘usūra’, ‘litūra’, ‘natūra’, ‘armatūra’. et sciendum, quod supra dictae omnes formae [id est in a desinentes] proprie sunt feminini generis. inveniuntur tamen pauca verbalia, ut supra dictum est, masculina sive communia consonantes verborum servantia, ut 5 ‘scribo, hic scriba’, ‘lego, hic collega’, ‘fugio, hic’ et ‘haec perfuga’, ‘assecuror assecula’, ‘advenio advena’, ‘convenio convena’, ‘vivo conviva’.

In e desinentia derivativa neutra sunt, ut ‘sedile’, ‘monile’, ‘cibile’, II 7 ‘utile’, et quia pleraque a communibus in ‘is’ terminantibus nascuntur, melius cum illis tractabuntur.

10 In i duo sunt denominativa, ut plerisque videtur, indeclinabilia, ‘frugi’ a fruge, ‘nihili’ a || nihilo. quidam enim figurate ‘frugi’ dativum et ‘nihili’ genetivum, ut ante dictum est, cum aliis omnibus coniungi casibus non irrationabiliter dicunt, sicut ‘mancipi’ et ‘nec mancipi’ et ‘cordi’ et ‘huiusmodi’ et ‘illiusmodi’ et similia.

13 In o masculina quidem et communia pauca inveniuntur derivativa, ut a cicere ‘Cicero’, ab eo quod est ‘catus’ ‘Cato’ et a capite ‘Capito’, a labe ‘Labeo’, a latendo ‘latro’, a leniendo ‘leno’, a comedendo ‘comedo’, a palpando ‘palpo’, ab epulando ‘epulo’. Cicero de oratore: tres viros epulones.

20 Feminina vero plurima derivativa inveniuntur modo in ‘io’ modo in 8 ‘go’ modo in ‘do’ desinentia, et paene omnia rerum sunt incorporalia.

In ‘io’ igitur terminantia plerumque a participiis fiunt praeteriti temporis, quorum genetivus assumpta o et correpta i facit huiuscemodi nomina: ‘oratus orati oratio’, ‘accusatus accusati accusatio’, ‘status stati 23 statio’, ‘datus dati datio’, ‘nexus nexi ne|xio’, ‘abolitus aboliti abolitio’,

1 ut scriptura creatura tritura censura D tonsura censura H natura cultura armatura D creatura tritura cultura post armatura in marg. add. h 2 in a] rh in ea R in a H propriae HL 3 tamen add. r 4 sive] uel DG seruantestia i i

. H 5 serobo hic scraba Rr colliga AK collega, hic et haec perfuga a fugio uerbo. D perfuga] k profuga K 6 assecula] r adsequor adsecula RAD adsequor adsaecula (u) H assecula GL adsequor adsecula K conuenio conuena add. k vivo] conuino Lh 7 In e ac similiter deinceps per singu-

las terminationes inscr. DL deriuata Hh munile RG 8 in his A 10 de-

nominatiua sunt K a fruge frugi a nihilo nihili D fugi Rr 12 ge | enitimum L cassibus G 13 irrationabiliter RADH et nec mancipi] l et nec mancipi K et mancipi L et mancipi G et haec mancipi A huiusmodi] r huius-

cemodi R 14 similia] rh similibus RADGHLK 15 deriuata Hh 16 a ci-

cere * Dd est om. L capite Rr 18 epulando] h epulendo HL Cic. de

or. III 19, 73 tris v. l. codd. Cic. 20 deriuata Hh inueniuntur deriuatiua

L ios Rr 21 poene H 22 participis Gg 23 assunta G et om. G

huius modi G 24 accusatus accusati accusatio (s) A accusatus accusati accusatio G accusatus . ti . accusatio L status stati statio] satus . ti statu L stati om. K 25 nexo om. K abolitus H abolitus aboliti abolitio] g abolitus oboliti obolitio GL

p. 623. 24 P.

p. 145. 46 K.

'auctus aucti auctio', 'lectus lecti lectio', 'perfectus perfecti perfectio', 'munitus muniti munitio', 'haustus hausti haustio'; 'internectus' autem 'internecti internecio' fecit euphoniae causa abiecta t.

9 In 'go' vero desinentia, sive sint derivativa seu primitiva sive composita, paenultimam producunt vel natura vel positione: 'virāgo', 'compāgo', 'Carthāgo', 'sartāgo', 'calīgo', 'ultīgo', 'rubīgo', 'ferrūgo', 'aerūgo', 'virgo', 'mārgo'; excipitur unum 'līgo', cuius paenultima corripitur, nec mirum, cum sit masculinum et solū disyllabum vocalem ante 'go' habens.

In 'do' desinentia derivativa iam a nominibus quam a verbis vel parti-
cipiis veniunt. haec quoque modo e longam vel i modo 'tu' habent ante
'do', ut 'acris acrēdo', 'dulcis dulcēdo', 'intercapio intercapēdo', 'torpeo
torpēdo', 'libet libēdo', 'cupio cupīdo', 'formido formidas formīdo for-
midinis', quod ideo fecit simile nomen verbale primitivo verbo, quia ipsa
positio verbi talem habuit formam. in tudo: 'fortitūdo', 'magnitūdo',
'habitūdo'. et sciendum, quod e productam || ante 'do' habentia, si a
nominibus derivantur, extremae syllabae terminaciones in e convertunt et
accipiunt 'do', ut 'dulcis dulcēdo', 'acris acrēdo', sin a verbis, secunda-
rum terminaciones personarum in e productam similiter vertunt et accepta
'do' faciunt supra dictae formae derivativum, ut 'intercapio intercapis inter-
capēdo', 'torpeo torpes torpēdo'. similiter i ante 'do' habentia extremas
syllabas secundae vel tertiae personae in i longam convertunt et accipiunt
'do': 'cupio cupis cupīdo', 'libet libēdo'. excipitur 'formīdo' propter supra
dictam causam. in 'tudo' vero desinentia, si a nominibus veniunt secun-
dae declinationis, non participiis vel participialibus, genetivo, sin tertiae,
dativo assumunt 'tudo' i antepaenultima correpta, ut 'amplus ampli am-
plītudo', 'magnus magni magnitudo', 'firmus firmi firmitudo', 'longus

^v 1 socti Aa autio R lecti] ex lectio corr. A 2 autem om. GK
add. k 3 internecio] rh internectio RH internicio L facilitates GK aeupho-
niae Rr euphoniae A eufoniae K abiecta t om. G t primitui. In L 4

primitiu uel composita HK 5 ut virago Dh virgo L 6 kartago RDK
chartago H kharthago L sartago] add. l sartago GK rubigo H
uir rubigo genus uitii quo culmi perirent sed abusiv rubigo dicitur nam rubigo uitium

^a b obscenae liuidinis uel obsceni liuoris ut uarro (cf. Ritschelii quaest. Varr. p. 53) ait,
quod uillous (*sic ni f.; l. ulcus*) vocatur in marg. ex Servio ad georg. I 151 add. K
7 Excipiuntur A unum om. G 8 vocalem i L 10 derivativa] h derivata

KH 11 longam modo i modo D uel i modo tn add. g 12 acredō — formidas
add. g dulcis (*sic*) H ***** dulcis (dulcis) L 14 facit R quia] quod AGLK
16 *e productam H 19 conuertunt D accepta] ex accepto corr. A accepto L

^v 20 diriuatuum Rr diriuatioues A deriuatioues D 22 accipiendo Rr 23 ut
cupio DG Excipiut formido in mg. add. H 25 non a participiis D 26 i pene-
ultima L ut amplius H amplitudo Dd 27 longus — fortitudo in marg.
add. d

p. 624. 25 P.

p. 146. 47 K.

longi longitudo', 'celsus celsi celsitudo', 'multus multi multitudo', 'solus soli solitudo', 'similis simili similitulo', 'suavis suavi suavitudo', 'fortis fortis fortitudo', sin a participiis vel participialibus in 'tus' desinentibus derivantur, abiecta s assumunt 'do': 'habitus habitudo'. a testa quoque sive testu 'testudo', quod est corporale. nec non omnia in 'do' desinentia, quamvis non sint derivativa, paenultimam u habentia producunt eam natura vel positione, ut 'hirundo', 'harundo', 'hirudo'.

In u derivativa pauca invenio: 'specus specu', 'pecus pecu', 'testa 11 testu', 'tonitrus tonitru', 'cornus cornu'. nec interest aliquid inter primitivorum et derivativorum significationem, ideoque dubium, an sint derivativa dicenda.

In 'al' desinentia denominativa, si primitiva [eorum] paenultimam natura vel positione habuerint productam, ea quoque longam habent paenultimam: 'cervix cervicis cervical', 'tribunus tribunal', 'vectus vectigal', 16 'lupercus lupercal', sin illa brevein, ea quoque | correptam: 'torus toral', 'animus' vel 'anima animal'.

In 'il' vel 'ul' desinentia, sive a nominibus seu a verbis derivata sint, fiunt abiectione extremarum vocalium sive syllabarum primitivi, ut 'pugillus pugil', 'vigilo vigil', 'consulo consul', 'exulo exul', 'praesulo 20 praesul'.

In 'am' unum invenitur trium generum commune, quod derivatur a 'nequeo' vel 'nequis', 'nequam'.

In 'um' desinentia derivativa sive etiam composita diversas habent 12 formas: quaedam enim vocalem habent e longam vel i correptam ante 25 'um': e, ut 'olivetum', 'vinetum', 'coryletum', 'rosatum', 'dumetum', 'quercetum', 'aesculetum', 'myrtetum' - quamvis feminino genere Plautus in vidularia hoc protulit:

1 caelsus. caelsi caelsitudo *L* caelsus .si. caelsitudo *G* celsi *om.* *d* 3 Si^N a

Rr vel] siue *L* partitipialibus *R* 4 ut abitus *Dd* habitudo haec testa et hoc testu *A* testa *R* haec — testu *uncis incl.* *r* a *om.* *AK* siue a testu *D* 5 desinentia in do *K* in add. *d* 6 derivativa] *h* deriuata *H* diriuata *G*

cam uel natura uel *D* 7 et positione *Kk* herundo *Ld* hyrundo *H* sirudo (*h*) *Gg* uel erudo s. emblema erudo *K* arundo *HGl* *r* hyrundo *H* herundo *K* haerundo *G* 8 hoc specu *Rr* pecus pecu] *d* pecu pecus *D* 10 dubium est an *H* dubium es an *D* dubium non sunt *L* 12 eorum *om.* *D* 13 habuerunt *L* 14 haec ceruix *R* ut ceruix *Adh* et ceruix *L* 15 hiperus appellatur locus ubi pan deus colitur in marg. *k* ut torus *Dh* 17 vel *ul*] *r* uel in *ul* rell. 18 extrimorum *K* 19 uigolo *K* ex

ulo
 ex

ul
 (s) *D* 21 commune *om.* *L* deriuatur *D* 22 uel *del.* *h* 23 composita* (e) *L* equidem per totum hunc locum librorum tantum non omnium consensu secutus ipsum sive Priscianum sive Theodorum aequo lapsu esse arbitror atque infra § 15, ubi derivativa in 'monium' tractantur, quae huc pertinent 24 Quaedam enim uocalem i habent ante tum (uocalem habent ante um 3 μη) quaedam consonantes. I (I *om.* μ) ut augurium — habent formas. Quaedam enim e longam habent (habent e longam edd.) ante tum ut oliuetum — id est ξερινά cod. Lips. 2 teste Krehlio, euanque ordinem sequuntur edd. ante α, Krehlius. Quaedam enim uocalem habent e longam ante tum, quedam i correptam ante um: e, ut olivetum etc. αβη Putsch. 25 oleuetum *G* coriletum *HGKr* 26 aesquiletum *R* miritetum *RAGHK* femino *K* Plaut. vidul. fr. 2 p. 441 Both. 27 in vidularia]

Nescio qui servus e myrteta †prosiliuit -, quae sunt continentia vel comprehensiva, id est περιεκτικά. i, ut 'augurium', 'solarjum', 'pomiarium', 'solacium', 'savium', 'basium', 'odium', 'remedium', 'concubium', 'Palladium', 'oflicium', 'conubium', 'convivium', 'exilium', 'consilium', 'indicium', 'meritorium', 'municipium', 5 'praesidium', 'domicilium'.

Consonantes quoque ante 'um' habentia [derivativa] diversas habent formas.

- 13 Alia enim in 'bulum' desinunt, quae forma assimilis est diminutivis, et veniunt a nominibus vel a verbis, ut 'cuna cunabulum', 'Vesta' vel 'vestitis vestibulum', 'tus turis turibulum', 'voco vocas vocabulum', 'concilia conciliabulum', 'stas | stabulum', 'pasco pabulum', 'prosto prostibulum', 'patior' vel 'pateo patibulum'. et attendendum, quod paenultima in omnibus corripitur, antepaenultima vero, si i habeat, corripitur: 'vestibulum', 'prostibulum', 'patibulum', sin vero a, producitur: 'cunabulum', 'vocabulum', 'conciliabulum', 'pabulum'. excipitur 'stabulum', quod corripit a; nec mirum, cum verbum quoque 'stabulo stabulas' eadem corripit syllabam et 'stabilis' et 'status' et quaecumque a verbo 'sto stas' derivata fuerint. (excipitur 'stamen' et 'statura', quod tam nomen quam participium est. Lucanus in III: 20

lassant rumpentes stamina Parcas.

idem in II:

Vanaque percussit pontum Symplegas inanem
Et statura redit.

om. *L* *aulu*
vicularia *Rr* uitularia *AH* uidulario *K* 1 quis *LKdh* mirteta *HK*
mirtea *Gg* myrtheta *A* prosilit *Bothius* 2 contenentia *G* comprehensina *DHL*
περιεκτικά] 2 (voc. Gr. lac. rel. indic. 1) περιεκτικά *Monac.* m. alt. perieictia *H* per-
iectia *RDGLKh* *Monac.* nel proiectua *d* proiectua *A* περιηγτικά *vertit* *Prisc.*
lb. V § 55 i om. *RAD* augorium *L* 3 solatium *AH* suanium *ALK* et
in *litura h* hodium *K* 4 convivium] conuicium *L* 7 deriuatia om. *D*
9 adsimilis *GH* similis *D* 10 uel 11 uoco om. *G* concilio con-
cilia *DL* concilio as *K* 12 sto stas *DL* sto. as *K* pabulum] *r* papulum *R*
pauulum *K* 13 uel pateo patibulum *ex* patibulum uel pateo *restit.* *K* adtenden-
dum *RA* in nominibus *G* in ***** omnibus (ultima) *L* 14 corripitur *tiribulum*
terribulum prostibulum
uestibulum *h* ut uestibulum *D* uestibulum: patibulum *A* 15 ut cunabulum *A*
cabulum *G* 17 *oque *Dd* corripit *Rh* 18 stas nomina deriuata *ADGL*
19 et stamen et *A* stamen statura *H* 20 est om. *A* *Luc. Phars.* III 19 III
scripsi VI (sesto *D*) libri; scribendam quis suspicetur *Lucanus* in VI (p. 777): Tristia
non equideum Parcarum stamina, dixit, idem in III: lassant etc. 21 lassant] *Luca-*
nus lassant *R* laxant *r* rell. cum nonnullis codd. *Lucani*, quod a *Prisc.* archetypo alie-
num fuisse ex cod. *R* lectione colligas uel ae parcas *Gg* parcae *LK* 22 Id est *A*
Luc. Phars. II 718 sq. II scripsi VII (septimo *D* VII *r*) libri 23 Vanaque] ua-
naque *A* unaque *G* et, in unaque corr., *Luc. Poiss.* B una *L* mo percussit] *d* per-
cusit *DGK* simplegas *D* symplegas *K* symflegas *k* 24 statura] *r* sat tura *R*

p. 628. 26 P.

p. 148. 49 K.

'stātūs' quoque et 'stātūrūm' producuntur, quamvis 'stātūs stāta stātū' corripiuntur. idem in X:

zephyros quoque vana vetustas

His adscripsit aquis, quorum stata tempora flatus.)

5 inveniuntur etiam quaedam in 'culum' desinentia, quae a secunda deri-¹⁴
vantur persona, ut 'devertis deverticulum', 'verris verriculum', 'perior pe-
riris' (unde 'peritus') 'periculum', 'oras oraculum', 'propugnas propugna-
culum', 'obstas obstaculum', 'miraris miraculum', 'perpendis perpendi-
culum'. a simplici quoque, quod in usu non est, 'specio specis specu-
lum' pro 'speciculum' per syncopam 'ci' euphoniae causa. similiter a 'fero
fers' 'ferculum'.

Alia vero in 'mentum' desinunt, quae plerumque a verbis veniunt:
'vestio vestis vestimentum', 'hortor hortaris hortamentum', 'orno ornas
ornamentum', 'sacro sacras sacramentum', 'fundo fundas fundamentum',
15 'moneo monitus monimentum', 'alo alis alimentum', 'incresto incremen-
tum'. | et sciendum, quod antepaenultimam productam habent vel corre-
tam, prout sint paenultimae syllabae praeteriti temporis eorum verborum,
ex quibus derivantur: 'ornāvi' vel 'ornātus ornāmentum', 'monui monitus
monimentum', 'alui alitus alimentum', 'incrēvi' vel 'incrētus incrēmentum',
20 'munīvi munītus munimentum', 'fulcīvi fulcīmentum'. in 'monium'
etiam inveniuntur derivativa, i correpta antecedente, ut 'patri patrīmo-
nium', 'matri matrīmonium', 'testi testīmonium'.

Sunt alia in 'um' participiis similia, ut 'factum', 'tectum', 'dictum',
'visum', alia quae a verbis derivantur o in 'um' convertentia: 'regno reg-
num', 'velo velum', 'stagnō stagnum', 'vado vadum'.

In 'en' desinentia derivativa m antecedente paene omnia verbalia sunt 16
et neutra, et si sint a prima coniugatione, a longam habent paenultimam,

2 corripiuntur] *k* corripiantur *DHK* et *ex* corripiuntur *mut. A* corripitur *G* *Luc.*
Phars. X 239 *sq.* 3 zephiros *ADHL* et *sic* *Luc. Voss.* uterque sephiros *G* se-
pheros *K* 4 ascripsit *DGLKr* ascripsit *Luc. Voss.* *B* adscribit et ascribit *aliquot*
codd. Luc. aquis *om. Luc. Voss.* *B*, add. m. alt. stata ** *K* 5 quaedam
etiam *K* 6 persona] uerborum persona *RDLK* devertis deverticulum] *d* di-
uerteris diuerticulum *ADGh* verris verriculum] *ex* uerriculum uerris restit. *L* uerti-
culum *A* peris periculum *ante* perior *add. K* perior — periculum] peris *D*
peririris *R* perieris ***** unde (periculum) *L* 7 oro. as *K* 8 perpendi-
colom *Aa* 10 pro speculum *Aa* sincopam abiecta *ci* *L* euponiae causa ab-
iecta. similiter *K* 13 ut uestio *G* horno hornas hornamentum *Dd* 14 fundis
Rr 15 monitus] *r* mones *R* alio *Rr* alimentum *Dd* 18 ut ornaui *h* ut
ornaui (*h*) *D* ormentum *Hh* moneo monitus monimentum] *ex* monimentum mo-
neeo monitus corr. *L* uel monitus *D* 19 monimentum] *k* monimentum *K* uel ali-
tas *D* 20 monui monitus *Kk* uel munitus *D* falciui falcimentum *Kk*
21 diriuata *A* 23 participis *Gg* dictum tectum *G* 24 ut regno *A* 26 de-
sinentia *om. A* uerblai *Hh* 27 colugatione *G* habent longam *R*

p. 626. 27 P.

p. 149. 50 K.

ut 'solor solaris solāmen', 'soro foras forāmen', 'curvo curvas curvāmen', 'oblecto oblectas oblectāmen', 'purgō purgas purgāmen', 'irrito irritas irritāmen', 'ligo ligas ligāmen', sīn a secunda vel tertia, i habent correptam, ut 'moneo mones monīmen', 'rego regis régimen', 'tego tegis tegīmen' et per concisionem 'te||gmen', a 'specio specis' vel 'specie specimen', vel u productam, si in 'uo' desinit verbum: 'acuo acūmen', 'fluo flūmen', 'nuo nūmen' ('numen' enim est dei nutus. unde Virgilius:

meo sine numine, venti,

id est sine meo nutu), 'luo lūmen' (quo omnia abluuntur, id est purgantur a tenebris). a verbis vero quartae venientia i productam habent: 'munio munīmen', 'lenio lenīmen', 'molior molīmen'. pauca inveniuntur in 'en' derivativa generis masculini: a pectendo 'pecten', | a filo 'filamen', quod per syncopam i 'flamen' dicimus. et a canendo tamen composita masculina sunt, quae in 'een' desinentia i correptam habent paenitentiam: 'tubicen', 'cornīcen', 'fidicen'. excipitur unum 'tibīcen', quod ideo solum i productam habuit paenitentiam, quod synaeresis facta est duorum i brevium in unam longam. debuit enim i geminari, quia solet plerumque in compositione a in i converti, ut 'cado incido', 'facio inficio', 'iacio iniicio, reicio', 'amicus iniūnicus', 'tuba tubīcen'. sic ergo 'tibia' 'tibiīcen' faciebat, ex quo factum est 'tibīcen'. (nec solum i, sed aliae quoque vocales in multis dictionibus sic soleut ex duabus syllabis in unam longam transire, ut 'biūgæ bīgæ', 'quādriūgæ quadrigæ', 'biūni biūni'. et ex contrario una longa in duas breves solet tempora-

3 sin a K 4 monimenta (tum) H monīmen et monumentum LK rego regis om. L
 regimen et regimentum GL regimen regimentum K tegō . gis . men . mentum K
 5 tegīmen et tegimentum et GL concisione R concisionem AL tegīmen] tegīmena L a specio, specis vel specie] r aspicio aspicis uel a specie R aspicio aspicis uel species L a specie A 6 ut acuo AD 7 est om. G dei] g dici
 ni f. G notus quare numen dicitur Rr Verg. Aen. I 133 post Virgilius: in I
 add. G in primo aeneidos D 10 sine nutu Gg 11 uero om. A ut munio Dr
 munio munīmen lenio lenīmen lenīmen molior molīmen L . munio . is
 menīmen lenio . is. lenīmen molior . ris . limen K 13 deriuata L ut a ADh
 hic pecten Rr 14 i om. G flamen] r flamen hoc R conpossita R 16 ta
 bicen litīcen cornīcen AD 17 in penultima K sināresis Rr sināresis ADH
 sīnarīsis GK sīnarīsis L 18 duorum ii RH duorum si (i) D quia] quod K
 20 iacio ex gatio corr. r iniūcio reicio] r inicio reicio RD inicio reicio H
 i i līricen
 subacēn Rr tubīcen Hh post tubīcen: sic ergo — tubīcen om. L
 add. l 21 tubīcen] r tubīcen RA faciebant R et in faciebat corr. H
 23 post transire: ut biūgæ . ii. excluditur et duo ii in unam longam con
 vertuntur. add. H biūgæ GK quadriūgæ] quadriūgæ GK
 biūni] biūni h bis uni ADr et ni f. in litura H In b's uni R 24 e r una
 in mary. add. H

p. 627. 28 P.

p. 150. 51 K.

ribus dividi: ‘admitt̄r’ pro ‘admitt̄’, ‘fīri’ pro ‘firi’ vel ‘fire’, quod magis analogum est, unde Virgilius in III georgicon:

At suffire thymo cerasque recidere inanis
Quis dubitet?)

5 In ‘ar’ desinentia derivativa si consonantem habeant ante ‘ar’, paenultima syllaba producitur, sin vocalem, corripitur, ut ‘caesus Cāesar’, ‘lācūnar’, ‘lupa lupānar’, ‘laqueus’ autem ‘laquēar’.

In ‘er’ derivativa a nominibus pleraque s et t habent ante ‘er’: ‘eques equester’, ‘pedes pedester’, ‘silva silvester’, ‘campus campester’, ‘apium apiaoster’, ‘olea oleaster’. et sciendum, quod a habent ante ‘ster’, cum in nomine primae positionis nulla sit consonans inter vocales paenultimae et ultimae syllabae, ut ‘apium apiaoster’, ‘olea oleaster’. || diminutiva quoque huiuscmodi formae, de quibus iam diximus, a habent ante ‘ster’: ‘parasitaster’, ‘Antoniaster’, ‘Catulaster’. alia vero oīnnia e habent ante 15 ‘ster’ excepto ‘paluster’. et haec quidem denominativa sunt. sunt autem verbalia, quae verborum consonantem servant ante ‘er’: ‘rubeo ruber’ - Horatius in I sermonum:

Obsenoque ruber porrectus ab inguine palus -,
'piget piger', 'macero macer'.

20 In ‘or’ et in ‘ur’ a verbis invenio fieri abiectione o, ut ‘coloro color’, ‘laboro labor’, ‘honorō honor’, ‘decoro decor’, ‘adoro ador’, ‘murmuro murmur’, ‘auguro augur’, ‘saturo satur’: hoc tamen facit et femininum ‘satura’ et neutrum ‘saturum’. alia vero in ‘or’ desinentia assumunt verbo r: ‘amo amor’, ‘furo’ (unde ‘furens’) ‘furor’; alia a nominibus 19 vel participiis in ‘us’ desinentibus fiunt mutatione ‘us’ in ‘or’: ‘senatus senator’, ‘dictatus dictator’, ‘tonsus tonsor’.

In ‘as’ pleraque denominativa sunt, quorum primitiva, si sint secundae declinationis, genetivo, sin tertiae, dativo assumunt ‘tas’, i paenul-

d uel d uel d
1 ut admitt̄r D ut admitt̄r K a*mitt̄r Rr ammitt̄r pro ammitt̄i L ammitt̄r pro am-
mittui Gg uel firae K 2 analogum (u) R analogia A analogiae h est om. G
Verg. georg. IIII 241 sq. cf. lib. VIII § 83 et X § 50 3 At] h Ad H Aut Med. At

Y
suffire add. r sufferre Rom. sufferre thymos Med. suffere fauos thymo Pal.
thimo AD timo GL tymo K caerasque G coerasque K cerasque L recedere
GLK inanes ADHGKLK Med. 5 habent D 6 ut om. LK caessus G

8 ante r. A ut eques D 9 capester A apium apiaster bis scr. H
10 olea ex oleum corr. K post ster: i e In primitivo R, quod gloss., ad sqq. in

nomine primae positionis pertinens, uncis inclusit r 12 et ultimae add. g ultima
Rr 13 forma L post ante ster: parasitaster — ante ster om. R add. r 14 pa-
rasitasunt (parasitast pro parasitast legens) A parasitaster surdaster antoniaster
Dk catullaster r habent add. k ante add. l 15 denominativa Sunt autem
L 16 ut rubeo A Horatins] r Oratius RK Hor. serm. I 8, 5 18 que
om. L inguine] g unguine GK jungine L 20 in ur] h ur HL 21 labor
roboro robor (robur k) honoro K decoro decor (or) H odoro or K mor-
muro mormur G 22 mormur K facit femininum D 24 ut amo ADr ferens
v
A 25 ut senatus D 26 questus questor post senator add. L certus certor questus
or add. K dicatus dictator A dictator add. r 28 datiuuo A tas] d as D

p. 628. 29 p.

p. 151. 52 K.

tima ubique correpta: 'probus probi probitas', 'novus novi novitas', 'bonus boni bonitas', 'mendicus mendici mendicitas', 'asper asperi asperitas', 'prosper' vel 'prosperus prosperi prosperitas', 'integer integri integritas', 'sincerus sinceri sinceritas', 'sedulus seduli sedulitas', 'timidus timidi timiditas'. et notandum, quod, quae in genetivo duplicant i, extremam earum mutant in e euphoniae causa, ut 'pius pii pietas', 'medius medii medietas', 'anxius anxii anxietas', 'socius socii societas'. 'liber' quoque excipitur, quod nominativo assumpsit 'tas', non genetivo: 'libertas'. tertiae vero declinationis nomina dativo, sicut superius diximus, assumunt 'tas': 'capax capaci capacitas', 'tenax tenaci tenacitas', 'rapax rapaci rapacitas', 'procax procaci procacitas', 'felix felici felicitas', 'affini affinitas', 20 'infideli infidelitas', 'celeri celeritas', 'au[]t[er]iori auctoritas'. excipiuntur pauca, quae b vel p sine s habent ante 'er': haec enim nominativo assumunt 'tas', ut 'puber pubertas', 'uber ubertas', 'pauper paupertas'. sed hoc possumus etiam in secundae declinationis nominibus observare, ut 15 supra dictum est. unde 'liber' 'libertas' facit, 'asper' autem et 'prosper', quia s habent ante p, 'asperitas' et 'prosperitas' faciunt. 'saluber' et 'salubris' facit nominativum ideoque 'salubritas' et 'celeber' vel 'celebris' 'celebritas'. 'vetus' quoque, quod unum trium generum in 'us' desinens invenitur, nominativo assumit 'tas': 'vetustas'. excipiuntur etiam haec, quae in 'or' 20 desinentia mutaverunt 'or' in 'es' et assumpserunt 'tas': 'maior maestas', 'honor honestas'.

IV21 Sunt alia in 'as' denominativa, quae plerumque similia sunt accusativo plurali primitorum suorum et sunt communia, ut 'primas', 'optimas', 'Ravennas', 'Capenás', 'Arpinás', 'Crotonias', 'Pontias', 'Larinás', 25

1 ut probus *Dh* 2 mendicus mendici mendicitas] medicus medici medicitas *G*
asperitas] *Prosperus R* 3 vel prosperus] *om. K* uel us add. *k* intiger *G*

intiger -ri -tas *K* intigritas *G* 4 sincoerus sincoeri *G* sincerus -ri -tas *K*
psedulus -li -tas *K* timidus -di -tas add. *k* timidus *H* 5 quodq.
in *H* quae *om. G* 6 aeuphoniae *R* pietas *Rr* post pietas: ab eo autem
quod est pietas compositum dixit onidius et (ad *K*) consanguineas compositum ut
sanguine leni adumbras impietate pia. (*metam.* VIII 476 sq.) add. *LK* 7 me-
diaetas *R* anxiaetas *R* sotius sotii *A* socius socii societas *om. L* sociae-
tas *R* 8 [nominativo] *H* nominativum *H* assumptis *G* assumit *Kr* ut liber-
tas *RAHGLK* ut liber libertas *r* 9 adsumunt tas sicut supra dixinus *AH*
supra *DLK* 10 tas auctori auctoritas capax *K* 11 affinis affini affinitas *DG* ad-
fini affinitas *AHLK* 12 infidelis infidelitas *D* infidelitas *G* celer ce-
leri celeritas *D* caeleritas *R* auctor auctori auctoritas *D* auctori *om. K* 13 +b(a.)

H p — enim in *liura l* siue *L* ante er habent *Kl* ante .r. *A* 14 peber *H*
pauper -tas. puber -tas. uber -tas *K* 16 liber add. *g* quia] quae *L*
17 aspertas] *K* non aspertas add. *k* 18 ideoque et salubritas *K* caeleber
caelebris caelebitas *H* celebrita* .r. uetus (*) *A* 19 unum add. *r* 20 ue-
tus uetus *L* 21 or in es mutauerunt *D* assumserunt *A* ut maior *KL*
magestas *Rr* 23 accusatiuo *AL* acusatiuo *G* 25 Ravennas] *rdh* rabennas *AK*
rabennas *R* rebennas *DH h. l. om. G* capennas *H* arpinas rabennas crotonias *G*

Crotonias] *h* crotenuis *A* crotunis *H* larimas *Rr* larinas *H*

p. 629 P.

p. 152—54 K.

quae ideo in fine habent circumflexum accentum, quia per syncopam proferuntur. perfecta enim eorum inveniuntur apud antiquissimos in 'tis' desinentia, 'hic' et 'haec primatis', 'optimatis', 'Arpinatis', unde neutra quoque eorum in e desinunt: 'primate', 'optimate', 'Arpinate', et ablati-
5 vus in i, more eorum, quae in 'is' desinentia, cum sint communis gene-
ris et faciant in e neutrum, in i terminant ablativum: 'a primati', 'opti-
mati', 'Arpinati'. et testis eius Caper, qui diversorum de huiuscemodi
nominibus ponit usus auctorum, confirmans tam in 'is' quam in 'as' huiuscemodi
nomina solere proferri. Cato Censorius in I originum: sed
10 lucus Capenatis. in II: si quis mortuus est Arpinatis, eius
heredem sacra non secuntur. ibidem: lucum Dianum in ne-
more Aricino Egérius Baebius Tusculanus dedicavit dictator
Latinus. hi populi communiter: Tusculanus; Aricinus, La-
nunius, Laurens, Corantis, Tiburtis, Po|metinus, Ardeatis,
15 Rutulus, 'Ardeatis' dixit pro eo, quod nunc dicimus 'Ardeas'. Titinius
in psaltria:

Ferentinatis populus res Graecas studet,

pro 'Ferentinas'. non est igitur dubium, quod — cum in omnibus, quae 22
paenultimam habent circumflexam, si patientur syncopam, servamus eun-

1 habent in fine *D* circumflexum *L* accentum add. *k* 2 antiquos *LK* desidentia *L*.
3 primatis et optimatis *LK* optimatis] ex optimus corr. *A* optimatis *R* unde et
neutra *K* 4 ablitius *A* ablatium *G* ablatiu*l* 5 com *A* cum ** sint *H*
6 faciant] 1 faciunt *libri* optimati *R* 7 Caper] in *libris encl. sermonis*
ponit
secundum *Oeannum de Capro* p. 13 8 nominibus auctorum exemplis usus est *KK*
in his *Rr* in has *A* 9 *Caton. orig. I fr. p. 105 Kr. fr. 25 p. 274 Roth.*
fr. XXVI p. 31 sq Wagener. iterum laudatur lib. VII § 60 10 in Idem in ADh
Caton. orig. II fr. p. 107 Kr. fr. 67 p. 278 R. fr. LVII p. 42 sq. Wr. cf. Prisc. l. supra l.

ll. *R U G. ad lib. I referat Prisc. l. l.* esset *r* est et *ADG* est *K* eiusdem *A*
non uel non
11 haeredem *G* non sequuntur *AG* sequuntur *L* consequuntur *D* cf. *Gode-
schalkii ICti apud Krehlium annotationem, quemque l. Savinium in Zeitschr. f. gesch.
Rechtswissenschaft* II p. 366 (verm. *Schriften* I p. 155 sq.) *Caton. orig. II fr. p. 106*
*Kr. fr. 64 p. 277 sq. R. fr. XXXVII p. 36 Wr. inde a voce. populus (sic) communi-
ter — Ardeatis hoc fragm. rursus laudat Prisc. l. supra l. cf. Lorenzium de dict. Lat.
et mun. I 1841 p. 24 sqq. 30 sqq. dianum *H* 12 arciu*G* egregius *L*
Baebius] G Wagenerus, bebius K breuius L laebius H lebius RAD. Laebius defendit
*Grotefendius zur Geogr. u. Gesch. von Altitalien fasc. III p. 14, coll. Slabiis, Osco no-
mine. at id non Laebium, sed vel Labium vel Laberium significare iure suo suspicatur*
Mommsenius unterital. Dial. p. 295. num Laevius? dedicabit L dicator R 13 latinos
hi *A* latinus hii *G* latinus in populi commoniter *K* Aricinus] d arricinus *K**

arcinus *GD* lanuinus ex languinus corr. *A* lanubinus *L* lanubinus *K* 14 ti-
burt' *D* Ardeatis, Rutulus] Ardeatis Rutulus *Klausenius Aeneas und die Penaten*
p. 810 n. 1502 d, Rutulus in f. sententiae infra l. l. a Prisc. omisum, h. etiam l. in-
terpretamentum esse censem Lorenzius l. l. p. 38 15 quod est nunc ardeas *K*
Tutinius scribendum esse post alios docuit Neukirchius de fab. tog. R. p. 97 tutinius *H*
titinius rell. et sic fere ubique libri Prisci *Tu. psaltr. fr. 1 p. 66 Both. fr. VI*
*p. 121 Neuk. psaltr. s. Ferentinatis fr. 1 p. 125 Ribb. cf. lib. VII § 60 16 psal-
tria] r psalteria RG saltria *K* 17 res Graecas] lib. VII § 60 graeca h. l. libri*
studet. ferentinatis pro ferentinis *L* 18 ferentinis arpinatis pro arpinas. non *K*

19 circumflexam *L* patiuntur *R* patientur *K*

p. 629. 30 P.

p. 154. 35 K.

dem accentum in ultima, ut 'produce prodūc', 'audīvit || audīt', 'cupivit
cupit', 'sumāvit sumat', 'illīce illīc', 'istīce istīc', idque omnibus placet
artium scriptoribus, qui de accentu scriperunt - debeant haec quoque idem
servare, cum 'ti' subtracta paenultima vocalis, quae circumflectebatur in
dictione perfecta, (id est a) invenitur ultima in concisione habens eundem
accentum. inveniuntur tamen etiam propria differentiae causa in fine cir-
cumflexa, ut 'Lenās Lenatis', 'Menās Menatis', ne accusativi plurales
menae [genus est piscis] et lenae [seminimum est lenonis] esse putentur.

In 'es' correptam pauca inveniuntur denominativa: 'equus equēs',
'pes pedēs', et verbalia: 'tego tegēs', 'mergo mergēs'. 10

In 'es' productam verbalia repperi a praesenti vel praeterito tempore;
a praesenti: 'saepio saepēs', 'luo luēs', 'struo struēs', 'macero maciēs',
'luxurio luxuriēs', 'illuo illuviēs'; a praeterito: 'rupi rupēs'.

23 In 'is' denominativa sive verbalia multas et diversas habent formas.
alia enim in 'alis', alia in 'elis', alia in 'ilis', alia in 'ulis' finiuntur, ut 15
'curialis', 'fidelis', 'docilis', 'virilis', 'curulis', alia vero in 'ris' a longa
antecedente: 'Apollināris', 'scholāris', alia in 'ensis': 'Atheniensis', 'Ca-
tinensis'; alia duas consonantes habent ante 'is': 'agrestis', 'caelestis',
'salubris', 'muliebris', 'Samnis', 'insignis'.

Ergo in 'alis' desinentia vel 'ale', si sint a nominibus primae decli-20
nationis, assumunt nominativo primitivorum 'lis' vel 'le' et producunt a
paenultimam - ut 'curia curiālis', 'memoria memoriālis', 'pluvia pluviālis',
'mensa mensāle', 'via viālis' -, sin secundae, extremam i genetivi, sin ter-
tiae, 'is' mutant in a longam et assumunt 'lis': 'Mercurius Mercurii Mer-
curiālis', 'fluvius fluvii fluviālis', 'neuter neutri neutrālis', 'liber liberi 25

I accendum *A* fumauit fumat cupiuit cupit audiuit audit produce produc *D* 2 illice
ADHLr uel illic *A* isticce *DHLr* sticce *A* [Idque] rk Id quoque *R* ideoque *H*
idēque h id *K* omibus quoque placet (placet in mg. add.) *K* 3 accentibus *G* de-
beant] d quod debeant *R* debent *DLa* 4 servare] obseruaret *LK* obseruaret l
circumflectebatur *L* 5 eundem accentum ex accentum eundem revoc. *K* 6 accen-
tum *A* in fine om. *H* circumflexa *g* 7 leenās leenatis *AG* menatis
om. *G* accusativus *L* plurales] *H* plurales — luo lues *lin.* 12 in titura l
8 menae q genus *GL* menae quod est genus *K* genus est piscis *Hh* laene
RL leenae *G* leene *A* quod femininum est de nomine leonis *Hh* lenonis] a leo-n

nis *RGL* laenones *A* 9 denominativa inveniuntur *K* equus *G* 10 merges
merges *Dd* 11 producta *R* reperi uerballa *G* a praesenti repperi *D* uel
praeterito tempore *add.* d 12 praesenti sup. lin. *add.* in *D* uo luo uo lues *K*
lues] h luos *H* 13 luxurio luxuriae] h luxorij luxories *H* illues *DK*
uel formas

14 formas] significaciones *Dd* 15 alia in ulis om. *GL add. l* u+lis (!) *H*
16 docilis *add. k* virilis docilis *D* curulis om. *GL add. l* 17 ut apollinā-
ris *D* appolinaris *GL* scholaris] *k* scolaris *RDLK* Atheniensis] om. *R* atheniensis *K*
athinensis *G* ut ateniensis *Dh* Atheniensis Catiuensis] corr. ex r catinensis ateniensis

r m. pr. catinensis *R* cationensis *K* 18 Aline (m) *K* dua *Rr* abent *Rr*
ut agrestis *DK* agraestis *A* 20 ale] alae r a nominibus sint *G* 21 primiti-
vorum *add. k* 23 mensalae *A* 24 motant is *K* a logam *A* et assumunt
lis *add. d* *lis (A) *H* ut mercurius *D* 25 fluius fluiialis *K* neutrum

p. 630. 31 P.
 liberālis', 'théâtrum theatri theatrālis', 'iudicium iudicii iudicitalis', 'Martius Martiālis', 'fatum fati fatālis', 'genitus geniti genitālis', 'caput capitis capitālis', 'virgo virginis virginālis', 'cardo cardinis cardinālis', 'hospes hospitūs hospitālis', 'navis navālis', 'dōs dotis dotālis', 'flos floris florālis', 'corpus corporis corporālis', 'caelebs caelibis caelibālis', 'mors mortis mortālis', 'iuve[n]nis iuvenālis' (invenitur et iuvenilis), 'princeps principis principālis', 'municeps municipis municipālis', 'crinis crinālis', 'vox vocis vocālis'. sin a quartae declinationis nominibus deriventur, abiecta s, sin a quintae, 'es' ex nominativo assumunt 'alis': 'manus manus manuālis', 'census censuālis', 'species speciālis'. verbalia quoque a prima V 24 coniugatione inveniuntur in 'alis': 'penetro penetrālis'.

In 'elis' pauca invenio denominativa: 'fidus fidi fidēlis', 'crudus crudi crudēlis', 'patruus patrui patruēlis', 'frater fratris fratrue[li]s'. et nota, quod omnia extremam i genetivi in e productam mutantia assumpserunt 15 'lis', 'frater' vero 'fratris' 'is' in u conversa assumpsit 'elis'.

I longam habent omnia in 'ilis', quae a nominibus derivantur, nec non in 'ile' neutra, sive ex eis siant sive non habeant aliud ante se genus, sed a quacumque parte orationis nascuntur, ut 'aedis aedilis', 'senex senilis', 'anus anilis', 'puer puerilis', 'vir virilis', 'scurra scurrialis', 20 'civis civilis', 'servus servilis', 'quintus Quintilis', 'sextus Sextilis', 'gens gentilis', 'hostis hostilis', 'subtel subtilis'. 'exilis' etiam a Graeco ἔξιλος factum denominativorum servavit regulam. similiter neutra producunt paenultimam: 'ovile', 'monile', 'cubile', 'sedile'. nam in 'ilis' desinentia verbalia sive participialia corripiunt eandem i paenultimam: 'fero 25 fertilis', 'utor utilis', 'futio (ex quo compositum effutio) futilis', | 'volo volatilis', 'textus textilis', 'altus' vel 'alitus altīlis', 'fictus fictilis'. a pare etiam derivativum, quod a verbo 'paro' nascitur (unde comparo compa-

AHL 1 Thæâtrum R teâthrum teâthri teâtralis D theâthrum theâthri theâtralis GL teâthrum .ri .alis K iudithum iuditii A 2 Martii] l marti L

marcialis A fa[t]um .ti fa[t]alis (c-c) K genitus — capitalis om. L capud Rr
 3 uirgini³ Hh 4 hospes hospitūs hospitalis] g ospes ospitis ospitalis G
 hospis .itis .alis K nauis nauis nauialis DGL 5 celebis L 6 iuvenilis] iuvenilis r
 iuvenalis R 8 deriventor] r deriuantur RHGK 9 es] s R abiecta es Hd
 ut manus D 11 ut penetro D ut penitro K 12 ut fidus AD fidi add. h
 13 nota] r noto R 15 conuersa et assumpsit L 16 quae in ilis h 17 eis] eis
 in ilis ADHrg eis in illis R se in mg. add. H 18 aedes A 20 ciues L

quintus quintilis sextus sextilis seruus seruillis LK 21 subtelis G post sub-
 tillis: Excipitur par paris parilis. Ouidius add. R Excipitur par paris parilis DGLk
 Excipitur parilis Kh Ouidius quod et ipse ad parilis spectat A cf. § sq. extr.
 ἔξιλος gk έξιτελος R έξιγελωc r έξιρβλοc A έξιγελοc D έξιγεροc G έξιαναοc K
 έξιτελοc L exilos h om. H 22 seruabit A seruat L 23 ut ouile r olike A
 monile] r munile RAG illis Rr 24 participialia] g participialia G i peneultima-
 mam in littera g ut fero D 25 futio RH fucio A sutio in littera g futio futi-
 lis ex quo compositum effutio effutillis uolo LK ex—effutio om. G compositum H
 effatio] r effutio H effucio RA futilis] r futilis RH 26 volatilis uictus
 uictilis textus Kl textus — altīlis om. L add. l texilis G fictus fictilis om. K
 27 dñiuatum K

p. 631. 32 P.

p. 157. 58 K.

ras. proprie enim pares sunt, qui inter se possunt comparari) verbalium regulam servavit, 'parilis'. Ovidius in VII metamorphoseon:

Arte suum parili revirescere posse parentem.

26 cetera quoque omnia i paenultimam corripiunt et, si sint a verbis primae coniugationis, a longam habent antepaenultimam, ut 'amo amas amabilis', 'penetro penetras penetrabilis', 'paro paras parabilis', 'praedico praedicas praedicabilis', 'lacrimo lacrimas lacrimabilis', 'quasso quassas quassabilis', 'laudo || laudas laudabilis', 'tracto tractas tractabilis', 'aequo aequas aequabilis', 'miror miraris mirabilis'. excipitur 'stabilis', quod solum antepaenultimam a corripuit. Lucanus in V:

Quam non e stabili, tremulo sed culmine cuncta
Despicere.

27 quae vero a verbis secundae vel tertiae vel quartae coniugationis nascuntur, si habeant antepaenultimam i, eam quoque corripiunt: 'doceo docibilis', 'credo credibilis', 'utor [utilis] utibilis', 'sentio [sensi] sensibilis', 'audio audibilis'. sciendum tamen, quod plurima nascuntur ex his coniugationibus, quae antepaenultimam i non habent, ut 'docilis', 'habilis', 'flebilis', 'nubilis', 'volubilis', 'utilis', et quod quaedam ex praesenti, quaedam ex praeterito, quaedam ex futuro derivantur; ex praesenti: 'doceo docibilis', 'habeo habilis', 'volvo volubilis', 'utor utilis' et 'utibilis'; ex praeterito: 'plausi plausibilis', 'sensi sensibilis' vel 'sensilis' - Lucretius in II:

Ex insensilibus ne credas sensile nasci -;
ex futuro: 'flebo flebilis', unde e ante b productam habuit.

In 'aris' desinentia derivantur a nominibus sive verbis, quorum extrema syllaba incipit ab l vel alia consonante vel a vocali aliqua pura. fiunt autem a genetivo nominum sive a positione verborum sic: quaecumque litera sive literae sequantur l vel aliam consonantem, ex qua postrema

1 proprie] r propriae RH posunt K 2 regulam om. R, post seruauit add. r seruavit] r seruabit RAH Ovid. metam. VII 305 in VII metamorphoseon om. K 3 reui-

ue nescire Rd et sic 'multi ex vetustioribus scriptis' Ovidianis teste N. Heinsio uiuescere g rere-scere K iuuenescere libri aliquot Ovidiani 5 ut om. GLK 6 penitro .tras. lis K tracto tractas tractabilis laudo laudas laudabilis aequo aequas aequabilis predico predicas praedicabilis lacrimo lacrimas lacrimabilis quasso quassas quassabilis miror miraris mirabilis R 9 miraris] miras A et in miraris corr. H 10 Luc. Phars. V 250 sq. 11 e] HK Luc. Voss. A B et sic vel ex libri Luc. fere omnes, est rell., om. codd. lib. VIII § 38 est abili Luc. Guelf. 2, corruptelias originem demonstrans

stabulis Rr cuncta Rr 12 dispiceret HGK 13 saecunde R 14 ut doceo AD 15 utilis] om. DK add. d, lis add. k sensio G sentio — nunc ergo dicimus, § 30, uno folio exciso deest in H sensi] sentis R om. K sensibilis] r sensibilis R 16 hisdem K 17 habilis] r abilis R 18 volubilis om. L 19 derivantur] nascantur L ex] om. DG & A presentis A docilis] G docilis in docilis corr. A docilis D 20 habeo add. d 21 ut plausi A Lucr. II 888 in II. add. l 22 insensilibus] cum libris Lucretianis DGr insensibilis A et ni f. in litura R insensibilibus L insensibili K sensibile A nasci] gigni Lucre-

tius 23 producam Rr 24 siue a uerbis K quorum etiam extrema L 25 uel alia consonante om. L 26 uerborum sit quaecumque A sic add. r

p. 682. 33 P.

p. 158. 59 K.

incipiat syllaba genetivi, transeunt in a longam et assumunt 'ris' vel, si a vocali incipiat, ipsa extrema mutatur in a longam, et assumunt 'ris': 'populus populi populāris', 'singulus singuli singulāris', 'Apollo Apollinis Apollināris', 'consul consulis consulāris', 'miles militis militāris', 'schola scholae scholāris', 'Latium Latii Latiāris', 'familia familiae familiāris', 'peculium peculii peculiāris', 'molo molis' vel 'mola molae molāris'. sic etiam neutra in 'are' finita: 'velum veli velāre'. Iuvenalis:

Et pegma et pueros inde ad velaria raptos.

In 'ensis' desinentia, si sint a nominibus primae vel secundae declinationis, mutant extremam || partem nominativi singularis vel pluralis in 'en' et assumunt 'sis': 'Cirta Cirtensis', 'Olbia Olbiensis', 'Sardinia Sardinien-sis', 'Hispania Hispaniensis', 'Catina Catimensis', 'Enna Ennensis', 'Minturnae Minturnensis', 'castrum castrensis', 'forum forensis', 'Ilium Ilien-sis', 'Locri Locrensis', 'Utica Uticensis', 'Cremona Cremonensis', 'Ostia Ostiensis' ('Athenae Atheniensis' euphoniae causa i habuit antepaenultimam et 'Halice Haliciensis'); sin vero tertiae sint declinationis, abiciunt extremam s genetivi et assumunt 'ensis': 'pistor pistoris Pistoriensis', 'Carthago Carthaginis Carthaginiensis'. quae vero duas consonantes ha-bent ante 'is', vel a nominativo flunt primitivorum vel a genetivo. et a nominativo quidem derivata abiciunt extremam literam et assumunt 'bris': 'salus salubris', 'mulier muliebris'; a genetivo vero, mutata extrema eius parte in e et assumpta 'stis' vel 'stris': 'ager agri agrestis', 'caelum caeli caelestis', 'terra terrae terrestris'.

In 'tis' quoque inveniuntur denominativa, sed antique prolata, pae- 29
25 multimam natura vel positione longam habentia, ut 'Samnitis' pro 'Sam-

2 incipit AG extre Rr assumit d Vt populus D 3 populi] r populis R
 appollo appollinis appollinaris GL appollo appollonis appollonaris K appolinis Rr
 4 milis ·tis ·taris K scola scolae scolaris RDL 5 scolaris A 6 molaris.
 sicut etiam G 7 Iuv. sat. 1 4, 122 11 ut cirta DG cirta Rr uel cyrta in
 marg. l Olbia Olbiensis] Zwic. 2 Krehlii oluia oliensis RADl olua oliensis GLK
 Sardinia — Hispaniensis add. d 12 catena G uel catina g minturnae (min-tur-na L) minturnensis enna ennensis GLK 13 utica uticensis cremona cremonensis
 ostia ostiensis castrum castrensis forum forensis ilium iliensis locri locrensis D
 14 hostia hostiensis L 15 Athenae Atheniensis] g athinae athinensis G 16 Halice
 Haliciensis] sic, m. pr. in halice haliceus corr., K alice alycensis R halycē haliciensis
 ADL Heidelb. halycē (a) halicensis G. de Halice cf. Paus. II 36, 1 Curtius Pelopon-nesos II 461 sq. cum libri optimi Halicyarum incolas Halicienses nominent (fr. Vat. rescr. et cod. Lagom. 29 ap. Cic. in Verr. II 2, 28, 68) et Haliciaenses (Riccardian. Plin. nat. hist. III 14, 91), conicat quis Halicyae Haliciensis legendum esse sunt D
 17 ut pistor DK 18 charthago charthaginiis charthaginiensis R karthago kar-thaginis karthaginiensis Gg cartago cartaginoris (h) cartaginiensis Ll karthago ·nis ·ien-sis K carthagiensis Dd uero in duas K 20 diriuata Aa deriuatiua K
 21 ut salus AD parte eius R 22 stris] g tris AG ut ager GK agris Rr
 24 antiqua Rr 25 i uel e post paenultimam add. L et in litura K pro
 samnis add. r

p. 633. 34 R.

p. 159. 60 K.

nis', sicut 'Laurentis' quoque pro 'Laurens', 'Tiburtis' pro 'Tiburs' teste Capro. sic 'Quiritis' pro 'Quiris' et 'Caeritis' vel 'Caeretis' pro 'Cae-
res', qui tamen nominativi nunc in usu non sunt. unde Virgilius in X:

Qui Caerete domo, qui sunt Minionis in arvis.

invenitur tamen et correptam i habens paenultimam apud eundem Vir-
gilium:

Est ingens gelidum lucus prope Caeritis amnem,
et Horatius similiter in primo epistularum:

Quid deceat, quid non oblieti, Caerite cera

Digni, remigium vitiosum Ithacensis Vlixis,

nisi pro 'Caerete', quod est nomen oppidi, e paenultima in i conversa pro-
tulerunt. | Livius ab urbe condita XLI: Lanuvini Caeritesque
anguem iubatum apparuisse nuntiarunt.

In 'os' tam denominativa quam verbalia pauca inveniuntur: 'lepus le-
pos', 'competo compes' et mutatione e in o 'compos', 'custodio custos',
'do dos'. ||

30 In 'us' terminantium diversae sunt formae tam denominativorum quam
verbalium, ex quibus multas iam diximus, cum de possessivis tractabamus,
id est de his, quas a Graecis accepimus, formis possessivorum et Latinis
VI in 'ius' vel 'nus' desinentibus. nunc ergo dicamus de reliquis in 'us' ter-
mibus.

1 sicut] sic AD . tyburtis pro tyburs Rr . Teste capro sic A
2 Capro] inter librorum enucl. sermonis rell. h. l. posuit Osannus de Capro p. 13 sq.
uel ceris uel ceritis Kk et ceris uel ceritis pro ceres G et caeris uel caeretis pro caeres g

3 post non sunt: Alpheus (l. Alphius: corr. Bondamus apud Burmannum l.
infra l.) tamen Auitus in l (Io E) excellentium Curis posuit pro Quiris: Marite, si
sanguis Curis, Sabina si caedes (Bondamus cedes D sedes E) placet, In me, oro,
conuertas manus. unde Virgilius de Sabiniis loquens: priscique (psique D^a) Quirites
[Aen. VII 710] pro Curites, a Curibus euim urbe Sabina est deriuatum. add. Darmst. m. alt.
et Erl. 2 Krehlii, cui tamen desunt extrema verba inde ab a Curibus, et partim, verba
sc. ab Alpheus — excellentium et ab unde — Curites eiusdem Krehlii Dresd. Alphii
Aviti, de quo cf. Wernsdorfum poet. Lat. min. III p. XXXI sqq., hoc versus ex cod.
suo Prisc. in anth. Lat. recipit Burmannus add. t. II p. 730 (n. 125 v. 9—11, t. I
p. 46 Meyer.). quorun immemor videtur fuisse Lachmannus in Ter. Maur. praef. p. XII

Verg. Aen. X 183 4 cerete Gg cherete Med. minonis GK 5 Verg. Aen.
VIII 597 uirg in VIII est G 7 lucus add. r cheritis Med. 8 Oratius K
Hor. epp. I 6, 62 sq. similiter om. K 9 Quid deceat] r Quideciet R

quod non D ceriti D caerite Rr caera RL coera G 10 rumigium L
ultimo sumit hacensis GL ultimo sumit ithacensis K Itacensis Adr olifixis Kk uli-
xei D et ipse Prisc. lib. VI § 92 cum parte libr. Horat.; et vel sic vel Vlixis Hor. praestan-
tiore sere omnes, Vlyssae Vlyxis Vlyxis al. 11 pro *** L caeretae R caerite in
litura g 12 Libius L Liv. ab u. c. lib. XXXXI 21, 13: et faces eadem nocte plu-
res per caelum lapsae sunt in Lanuvino; Caeritesque anguem in oppido suo iubatum,
tauis (aureis vel flavis edd. f. ravis) maculis sparsum apparuisse adfirmabant, ubi ex Pris-
ciano sunt. Lanuvini Caeritesque scribendum esse coni. Sigonius Lanuvii L caeri-
tisque G 13 angem L vibratum GK nuntiarunt] rk nunciarunt R nuntiaue-
runt GK 14 ut in os AD 15 ante compos: competo repetit A 18 iam mul-

e tas R possiuis R 19 accipimus Rr 20 uel in ius uel K nus] us Rr in
nus A ergo] uero G a voce. de reliquis iterum inc. H cf. § 27

p. 634 P.

p. 160. 61 K.

minantibus, quae diversas, sicut dictum est, habent formas. alia enim in 'ius' exeunt, ut 'nuntius', 'patricius'; alia in 'uus' divisas: 'arduuus', 'vacuuus'; alia in 'bus': 'probus', 'orbus', 'superbus'; alia in 'cus': 'acus', 'lucus', 'arcus', 'parcus'; alia in 'quus': 'aequus', 'obliquus'; alia in 'dus': 'providus', 'invidus', 'lividus', 'vividus', 'praedabundus', 'furibundus', 'loquentus', 'sequendus'; alia in 'lus': 'patulus', 'anniculus', 'bibulus', 'credulus'; alia in 'rus': 'sonorus', 'honorius'; alia in 'sus': 'cursus', 'usus', 'spumosus', 'saxosus'; alia in 'tus': 'togatus', 'palliatus', 'metas', 'motus'; alia in 'stus': 'venustus', 'angustus', 'quaestus'.

In 'ius' desinentia, sive a nominibus sive a verbis derivata, servant 31 ante 'ius' primitivorum suorum consonantes, ex quibus incipiunt ultimae vel paenultimae syllabae, sed tum paenultimae, cum et ipsa paenultima in vocalem desinit et ultima a vocali incipit, ut 'servus servi Servius', 'servilis Servilius', 'agellus agelli Agellius', 'silva Silvius', 'virgula Virgi-
lis', 'Mars Martis Martius', 'nuntio nuntius', 'saucio saucius', 'scio scius' - sic Apuleius in primo Hermagorae et Pacuvius in Teucro:

Postquam defessus †. perrogitando advenas

De gnatis neque . . quem quam invenit scium.

unde 'nescio' quoque 'nescius' -, exceptis in | 'icius' desinentibus: illa 20 enim assumunt, si sint nomina ex quibus derivantur vel participia secundae declinationis, genitivo, sin tertiae sint, dativo 'cius', i tamen tam paenultima quam antepaenultima correpta, ut 'advectus advecti advecticius', 'commendatus commendati commendaticius', 'faber fabri Fabrichius', 'pigneratus pignerati pigneraticius', 'tribunus tribuni tribunicius', 'pater patri patricius', 'aedilis aedili aedilicetus', 'gentilis gentili gentilicetus'. inveniuntur ta-

1 dictum est] diximus GK formas habent L 2 patricius] r patritius RH diuisas ex diuersas corr. A deuisas L ut arduus LK 3 post uacuus: alia in quis aequus obliquus add., eadem infra om. D ut probus K orbus probus A alia in cus add. g 4 lucus] k lacus LK alia — obliquus praeter D om. G add. g quis] cus R ut aequus K 5 probidus L lividus] h libidus GLK liuidus H uiuidus

om. GK uiuidus — loquendus in mg. add. A 7 honoros A 8 metus] d maetus Ah mestus RDGk maestus H 9 uetustus H augustus K angustus mestus quaestus h questus RDGLK 10 deriuatua K 11 ultimae syllabae uel paenultimae A 13 Servius] r seruus R 14 seruulis Rr agelli] agelli** L uirga uel

Silvius] r siluauis R uirga G uirgula Dd 15 marti L nuntio] r nuncio RA nuntius] r nuncius R saucio saucius] h sautio sautius RH sautio sautius socio socius A 16 epuleius G epuleus K Apul. Hermag. I fr. 5 t. II p. 637 Hild. ermagonae G ermagine R ermogone K pacubius RDGLK Pac. in Teucro fr. 11 p. 145 Both. II p. 98 Rabb. 17 defessus] dg diffessus D defesus G defessus est G. I. Vossius castigat. et not. p. 108 defessus fuit Ribbeckius 18 neque eorum quemquam G. Hermannus opusc. VII 382 quemquam] r quemquam GL quemquem RA 19 in ciuis GKh 21 tamen om. RADL paenultimā R 22 antepaenultimam Rr adfectus adfecti adfecticus A adiecticius] r adiecticius RH commendatus ti commendaticius Kk 23 commendatius Rr commendatius H tribunus tribuni tribunicins pigneratu^s ti pigneraticius L 24 pigneratus Hh 25 aedilis ex aedilus corr. A aedili om. R gentilis A gentili

p. 634. 25 P.

p. 161. 62 K.

men quaedam a primae quoque declinationis nominibus eiusdem formae, quae a habent || ante 'cius': 'gallina gallinacius', 'membrana membranacius', 'chartina chartinacius'.

- 32 In 'uus' divisas tam a nominibus quam a verbis derivata secundum in 'ius' terminorum regulam mutatione extremarum literarum vel literae in 'uus' solent fieri, ut 'pater patri patruus', 'annus anni annuus', 'perspicio perspicuus', 'ambigo ambiguus', 'rigo riguus', 'ardeo arduus', 'vaco vacuus'. notandum inter haec 'menstruus', quod euphoniae causa assumpsit t et r.

In 'quus' quoque desinentia similiter fiunt: 'aequo aequus', 'obliquo obliquus'; sed magis ab his nominibus verba quam a verbis nomina sunt derivata. 'longus longinquus' ideo assumpsit n ante 'quus', quia aliter euphoniae satisfacere non poterat.

In 'bus' vel 'cus' desinentia a verbis b vel c ante postremam vocalem habentibus derivantur mutatione o et, si ante eam alia sit vocalis, eius quoque, in 'us', ut 'probo probus', 'orbo orbus', 'superbio superbus', 'parco parcus', 'luceo lucus', 'arceo arcus'.

- 33 Inveniuntur pauca a nominibus vel verbis in 'ulcus': 'sus subulcus', 'bos bubulcus', 'peto pejulcus'.

In 'dus' tres sunt formae:

Vna quae servat consonantem, ex qua ultima vel paenultima primitivi incipit syllaba | - sed tunc paenultiima, si non intercedat consonans inter ultimae et paenultimae syllabae vocales -, et reliquam eiusdem syllabae vel syllabarum partem mutat in i correptam et assumit 'dus', ut 'herba herbidus', 'turga turbidus', 'uva uvividus', 'vivo vividus', 'rabies rabidus', 'umeo tumidus', 'timeo timidus', 'areo aridus', 'squalido squalidus', 'serveo 34 servidus', 'invideo invividus', 'frigeo frigidus', 'valeo validus'. excipitur al-

^a
om. R 1 quoque om. L 2 ut gallina AD gallinicius Kk gallinatus AH membranacius] r membranatus RA 3 chartina] r carthina RD epistola e charta quae a carpendo dicitur gloss. cod. Heidelb. carthinalius RA carthinalius r

^u
5 extremarum] r extrellum R 6 in uus add. d patrius A perspicio perspicis perspicuus ambigo ambigis ambiguus L 7 post ambiguns: pigo piguus add. RH pigo piguus AD piget piguus h rigo riguus post vacuus collocant RAH vaco] vacuo ADGLK 8 assumit R assumpsit G 10 fiunt ut AD obliquo] g oblico G 11 uerba fiunt quam LK sint AL deriuata sint K 12 deriuatiua A loginquis G 14 postremam vocalem] 1 postremam K postremam uocalem uocales A postremam uocalem uel uocales k rell. 15 o in us et h eam in marg. add. l sit alia H eiusq. in G 16 post quoque: scil. mutationes sup. lin. add. r, mutatione in mg. l post probus: turbo turbus add. ADHGLK post orbus idem add. r. de turbus = turbo cf. Ducangü gloss. med. et inf. Lat. s. vv. turbus et turbinus t. VI p. 700 ed. Henschel. 18 uel a uerbis LK ut sus D 19 bobulcus DGLK boculcus A 20 sint A 21 penultimate K 22 intercedat H 24 motant K dus] r dñ R ut om. L 25 uuidus Rr uiuo uiuidus om. DL rabies rabies A 26 timeo timidus om. G areo aridus] rk ha- reo haridus RAK squalido squalidus] k scaleo scalidus GK 27 frigio Rr al- ternitas Hh

p. 635. 36 P.

p. 162. 63 K.

ternitatis causa, quam Graeci ἐπαλληλότητα vocant, unum 'pando pandus', ne, si 'pandidus' dicamus, male sonet alterna d in utraque continua syllaba, quod in multis solent tam Graeci quam nos evitare. (non dicunt illi 'Χαρύβδιδος', quamvis exigat regula, sed 'Χαρύβδεως'. et Romani quoque illos secuti non dicunt 'huius Charybdidis' sed 'huius Charybdis'. eiusdem viti causa non dicimus ab eo, quod est 'inanis', 'manunine', sed 'matutine', 'vitis vinetum', non 'villetum', quod tamen etiam a vinea videatur esse derivatum. praeterea 'meridies' pro 'medidies' a medio die. sed non tamen in omnibus hoc valet. nam 'candeo candidus' facit, 'sordeo sordidus', 'madeo madidus', nisi quod haec secundae coniugationis in 'deo'; illud unum, id est 'pando', tertiae in 'do' desinens habuit huiuscemodi formae nomen.) et haec quidem in 'dūs' supra dictae formae nomina demonstrant habere ea in se, ex quibus derivantur, ut 'herbidus', qui habet herbas, 'turbidus', qui habet turbam, 'timidus', qui habet timorem, 'rabidus', qui habet rabiem, 'invidus', qui habet invidiam.

In 'bundus' vero desinentia similitudinem habere significant, | ut 'vi- 35 tabundus' similis vitanti, 'praedabundus' similis praedanti, 'errabundus' similis erranti, 'moribundus' similis morienti, 'furibundus' similis furenti. et sunt paene omnia huiuscemodi formae nomina verbia et, si a verbis primae coniugationis derivantur, a habent longam antepaenultimam, ut 'causor causaris causabundus', 'vito vitas vitabundus', sin ab aliis, i correptam, ut 'ludis ludibundus', 'furis furibundus', 'moreris moribundus'. excipitur alternitatis causa 'rubicundus', quod in paenultima syllaba pro b c habuit, ne sit absonum, si 'rubibundus' dicamus.

25 Tertia forma in 'dus' terminantium est participialis, id est quae terminatio habet participiorum futuri temporis passivorum, et significat

1 ἐπαλληλότητα] om. H επαλλελούτητα Rr επαλλελούτητα DL επαλλελούτητα G
 αλλοθετά h pondo Rr 2 sonat G sonant A alternam RAGL alternum r
 uel c
 continua] r continuatam R continuans L continua** K 4 ΧΑΡΥΒΔΙΔΟC Gg
 carybdidos RK Χαρύβδεως] scripsi ΧΑΡΥΒΔΕΟC ADGr zarybdeos K carypdeos R
 o
 ΧΑΡΥΒΔΙΟC L ΧΑΡΙΒΔΙΟC H rumani K 5 Charybdidis] g zarybdidis K charib-
 didis L carybdidis DGr carypdis R caribidis A sed huius Charybdis om. G
 sed huius charubdis g zarybdis K charibdis L carybdis Dr carypdis R caribdis A
 6 uicīi A 7 non vitetum] h nouitetum H tamen a uinea etiam uidetur
 deriuatum L 8 miridies K pro non D meadidies K medio et die h
 9 tamen non D 10 sordidus] sordidus facit RH mando mandidus H
 quod in mg. add. h coniugationis sunt in ADr et sunt in litura H in deo; illud]
 ideo illud GLK ideo. Illud H Ideo. illud h. 12 demonstrantur H 13 ea
 habere D herbas habet G 14 herbas — rabidus qui habet in marg. add. r
 turbam uel turbationem
 turbam Aa turbam Gg timidus — rabiem om. A 17 uitandi A
 moribundus similis morienti (et H) errabundus similis erranti AH 18 furenti L
 a
 19 poene Rr nomina formae G 21 caussaris Rr post uitabundus: mori-
 rior moreris moribundus add. A siⁿ Kk 22 ut ludo ludis DHL laudis lau-
 dibundus furis furie furibundus K 24 obsonum Dd 25 terminantium participialis L

p. 636. 37 P.

p. 163. 64 K.

dignum esse aliquem eo, quod demonstratur, ut 'laudandus' laude dignus, 'amandus' dignus amari, 'curandus' dignus cura, 'ornandus' dignus ornari, 'ordinandus' dignus ordinari, 'legendus' dignus legi, 'loquendus' dignus de quo loquantur homines.

In 'lus' desinentium formae similes sunt diminutivis: 'pendulus', 'cre-
dulus', et veniunt tam a nominibus quam a verbis, ut 'annus anniculus',
'pateo patulus', 'credo credulus', 'pendo pendulus', 'bibo bibulus'. extre-
mas partes syllabarum finalium sive extremas syllabas, si sint purae, in
'ulus' vertunt, excepto anniculo differentiae causa: nam 'annulus' diminu-
tivum est. ('novacula' a 'novo novas' derivatur.)

- 37 In 'rus' denominativa sive verbalia pauca inveniuntur, quae paenulti-
mam producunt: 'honor honōrus', 'odor odōrus', 'decor decōrus', 'cano
canōrus', 'sono sonōrus', quorum regula in promptu est: nam nomina
'us', verba 'rus' assumunt.

In 'sus' duplēm habent formam: vel enim participialia sunt, id est
participiūs praeteriti temporis similia, et res incorporales significant et sunt
quartae declinationis, ut 'usus', 'cursus', 'lucus', 'versus' - quod ab incor-
porali re ad corporalem quoque adductum est, quae est in literis -; aut
mobilia sunt et secundae, ut 'lassus', 'fessus', 'cassus'; vel o productam
habent ante 'sus' et significant plenum esse aliquem eius, quod significatur,
ut 'saxosus' plenus saxis, 'spumosus' plenus spuma, 'ventosus' plenus ventis,
'harenosus' plenus harena. fiunt autem a primitivis suis hoc modo:
mutant extremam partem syllabae vel syllabam, si pura est, in quam ter-
minat genetivus, in o productam et assumunt 'sus': 'saxi saxosus', 'curiae
curiosus', 'herbae herbosus', 'scelus sceleris scelerosus', 'numeri numero-
sus', 'oneris onerosus', 'perfidae perfidiosus'. notandum, quod a metu
'meticulosus' fit. Plautus in mostellaria:

Nescis, quam meticulosa res sit ire ad iudicem.

1 eo quod] eoque k dignus laude DL 2 dignus amore L curari Gh
orandus L orari L 3 ordinari] ah ornari AH 4 loquuntur] rdk loquen-
tur RADHGL 5 pendulus credulus om. A post credulus: et ueniunt — cre-
dulus om. R add. r 7 credo credulus Hh peudo Hh pendo pendulus om. A
8 sillabarum partes L 9 conuertunt AD anniculus DH annulus] gk
anulus AGr anulum K 10 Et nouacula AD 12 hōnorus A honoris K 13 quo-
rum — assumunt in mg. add. g in promptu est regula K promptu R prumtu L
prumptum est. Nannomina A 14 rus accipiunt uel assumunt g 15 sus] h
cus H 18 re. Ad H quoque add. k addictum Rr 19 lassus fessus cas-
sus] g lassus fesus cassus l lasus fesus casus GLK 20 habent om. L aliquem
esse D eius rei quod significantur H 21 saxus Rr spumis K uentuosus K
22 arenosus D arena Dr arenae H 23 in qua L terminatur D terni-
natus A terminet H 24 et om. K assunit R ut saxi D 25 haerbae haer-
bosus H scelus om. DL scelus sceleris scelerosus R perfidae perfidiosus
numeri numerosus oneris onerosus D 26 oneris onerosus (h-h) L post one-
rosus: ponderis ponderosus add. r 27 meticulosus DHGLKr plauustus A
Plaut. most. V 1, 52 (v. 1101) mustellaria ADHGLK 28 meticulososa RDGLK

p. 637. 38 P.

p. 164. 65 K.

In 'tus' si sint participia aut denominativa, vel incorporalia et fixa sunt, ut 'motus', 'tumultus', 'sonitus', 'habitus', 'cultus', 'consulatus', 'tribunatus', vel mobilia, ut 'togatus', 'palliatius', 'loricatus', 'tunicatus', 'gratus', 'laetus', 'mutus'; et sciendum, quod, si a primae declinationis nominibus derivantur, a habent paenultimam productam, ut 'barbatus', 'stellatus', 'trabeatus', 'purpuratus'; sin a secundae vel tertiae, in quibusdam a, in aliis i productam, ut 'pallium [pallii] palliatius', 'anulus anulatus' - Plautus in Poenulo:

quia incedunt cum anulatis auribus -

10 (excipitur 'manuleatus', quod quamvis a paenultimam productam habet, tamen a quarta declinatione derivatur: 'manus manuleatus'. Plautus in Pseudulo:

manuleatam tunicam habere hominem addet,
id est manicatam), 'grates' vel 'gratiae gratus', 'avitus', 'maritus', 'cerritus',
is ab avo, mare, Cerere. excipiuntur 'vetustus' et 'libertus', in quibus no- 39
minativi primitivorum 'tus' assumpserunt. a quartae declinationis nominibus derivata u productam habent ante 'tus': 'cornutus', 'verutus', 'astutus', 'versutus'.

In 'ctus', 'ptus', 'xus' participia sive verbalia inveniuntur: 'amictus',
20 'sanctus', 'acceptus', 'sumptus', 'aptus', 'captus', 'raptus', 'flexus',
'laxus', 'fluxus', 'luxus', 'nexus'; haec enim omnia, cum non significant tempus, nomina sunt.

cum Plaut. Vatic. et Decurt. corr. metucolosa H, Plaut. Decurt. m. pr. fit G iudicium K 1 participia] gk participia GK et om. H 2 post fixa sunt: et quarte scilicet declinationis sunt et non sunt 39 uerbalia Rr et quartae declinationis ADl et quartae declinationis et sunt uerbalia d et quartae scilicet declinationis H et non sunt uerbalia GK et in litura L et secundae sunt scilicet declinationis et non

sunt uerbalia g consolatus K tribunatus et quartae declinationis add. GLK et iterum A, del. l tribunatus et secundae uel mobilia sunt et haec secundae declinatio- uel mobilia
tionis et non sunt uerbalia ut togatus Rr 3 post mobilia: et secundae declinationis add. H et secundae scilicet declinationis (sunt D) et non sunt uerbalia AD et sunt secundae declinationis et non sunt uerbalia l palliatius togatus tonicatus loricatus K tonicatus AGL 4 laetus] latus GLK si add. h 5 a habent] sic, ha-

bent in mg. add., d * D scellatus G 6 purpuratus] k porpuratus AGK purpo- puratus H sin autem a G post sin a unius folii iactura deficit L usque ad voc. ut Glycerium p. 142, 23 hic est defectus unius folii in mg. inf. m. rec. 7 pallium om. RAHGK pallii om. D annulus Rr Plautus A Plaut. Poen. V 2, 21

8 paenulo AH penulo DGK pamulo R paerulo r 9 quia] 'qui G. Hermannus in Iahni ann. XXXV 191 f. recte Fleckeisenus 10 manulatus GKd manulatus A productam peneyltimam G 11 manulatus GKd manulatus A plaustus A Plaut. Pseud. II 4, 48 (v. 738) 12 Pseudulo] k phseudulo RrH pseudulo DGK

13 manulatam A manulatam GK tonicam GK addecet] sic etiam Plaut. Ambros. Addecet H adiecit GK decet codd. Plaut. praeter Ambr. 14 gratis K

productum i avitus] productam i auitus G auitus Kk cerritus] r ceritus RHd cerirus k 15 Cerere] dk cererae D ***rere K cerre A nominatio k 16 tus Kk quartae quoque declinationis h 21 nexus fluxus luxus D non sint significant H

p. 638 P.

p. 165 K.

In 'stus' a nominibus vel a verbis nascuntur extremam partem convertentibus in 'stus' e vel u antecedentibus, ut 'honor honestus', 'maenor maestus', 'modus modestus', 'scelus scelestus', 'robur robustus', 'ango angustus', 'augur augustus'. praetera 'Venus venustus', 'ius iustus', 'onus onustus', quae, quomodo 'vetus vetustus', assumpta 'tus' faciunt derivativa et omnia una vincunt syllaba primitiva absque maesto.

In 'ax' plerunque verbalia inveniuntur ab omni coniugatione: 'voro voras vorax', 'audeo audes audax', 'teneo tenes tenax', 'emo emis emax', 'fallo fallis fallax', 'capiro capis capax', 'pellicio pellicis pellax', 'sagio sagis sagax'.

In 'ex' correptam similiter a verbis: 'lateo lates latex', 'verto vertis vertex', 'vomo vomis vomex'. in 'ex' productam similiter: 'regeo regis rex', 'lego legis lex'.

40 In 'ix' feminina inveniuntur a masculinis verbalibus sive denominativis in 'tor' desinentibus desfigurata, quae mutant 'or' in 'rix', ut 'victor is victrix', 'senator senatrix', 'cultur cultrix'; 'nutritor' quoque 'nutritrix' debuit facere, quod euphoniae causa sive alternitatis medium syllabam condidit: 'nutrix' enim dicimus.

In 'ox' verbalia vel denominativa: 'voco vox', 'velum velox'.

In 'ux': 'luceo lux', 'duco dux'.

In 'nx' et 'rx': 'coniungo coniunx', 'arceo arx'.

In duas consonantes inveniuntur participialia: 'sapiens', 'amans', cum sint sine tempore; inveniuntur et denominativa: 'principium princeps', 'municipium municeps'. ||

1 uel uerbis *DG* 2 ut *om. GK* meror mestus *RDGK* 3 scelus scelestus *add. r*
 robور *K* 4 anguo *K* 5 onestus *Rr* assup:a *A* asumpta *G* 6 de-
 riuiatuum *D* maesto *Rr* mesto *GK* mestus *D* maestu*s H* 7 ut uoro *ADG*
 8 uoras *om. G* tene*s Rr* emis] *om. G* .is in *mg. g* emes *Hh* 9 fallis]
om. G .is *g* capis] *om. G* .is *g* pellicis] *om. G* .is *g* pelax *A* 10 sagis]
om. AG .is *g* 11 ut lateo *D* lates *om. G* uertis *om. G* 12 uomis *om. G*
 regis *om. G* 13 legis *om. G* 15 motant*or K* ut *om. G*
 16 nutritor (o) *Kk* 17 euphoniae *K* ephoniae *H* 19 ut uoco *G* 20 lucio *Rr*
 21 nx] unx *r* coniungo] *h* coniungo *RH* 23 sunt *DKh* sine tempore] *ex*
 tempore sine mut. *K*

DE

Explicit lib. IIII. DE NOMINATIVO. INCIPIT LIBER V DE GENERIBVS *R* EXPL
 LIB. QVARTVS | INCIPIT LIB. QVINTVS DE GENERIBVS *A* finit liber quartus | INCIP LIB. V.
 de generibus *G* INCIPIT LIBER V DE GENERIBVS *H* finit | Liber quintus de generibus
 dinoscendis per singulas terminaciones. de numeris. de figuris et earum compage.
 de casu. *K* PRISCIANI LIBER .III. ID EST .III. DE NOME EXPLICAT. Quintus de gene-
 ribus dinoscendis per singulas terminaciones. de numeris. de figuris et earum com-
 page. de casu. INCIPIT. *D*

LIBER QVINTVS.

p. 639. 40 P.

p. 166. 67 K.

DE GENERIBVS.

Quoniam de speciebus sive formis nominum, quantum potuimus, supra I 1
tractavimus, nunc de generibus quaerere conemur.

Genera igitur nominum principalia sunt dho, quae sola novit ratio
5 naturae, masculinum et femininum. genera enim dicuntur a generando
proprie quae generare possunt, quae sunt masculinum et femininum. nam
commune et neutrum vocis qualitate quam natura dinoscuntur, quae
sunt sibi contraria. nam commune modo masculini modo feminini signi-
ficationem possidet, neutrum vero, quantum ad ipsius vocis qualitatem,
10 nec masculinum nec femininum est. unde commune articulum sive arti-
culare pronomen tam masculini quam feminini generis assumit, ut 'hic
sacerdos' et 'haec sacerdos', neutrum autem separatum ab utroque ge-
nere articulum asciscit, ut 'hoc regnum'.

Epicoena, id est promiscua, vel masculina sunt vel semipina, quae
15 una voce et uno articulo utriusque naturae animalia solent significare.
dubia autem sunt genera, quae nulla ratione cogente auctoritas veterum 2
diverso genere protulit, ut 'hic finis' et 'haec finis', 'cortex', 'silex',
'margo'. similiter 'grus', 'bubo', 'damnia', 'panthera' in utroque ge-
nere promiscue sunt prolata. || sunt alia communia non solum masculini et
20 feminini, sed etiam neutri, et sunt adiectiva, ut 'hic' et 'haec' et 'hoc
felix', 'sapiens'. sunt quaedam tam natura quam voce mobilia, ut 'natus

2 formis in littera g 3 tractabimus R de geribus A 4 DS DIVISIONIBVS GENE-
RVM INSCR. D 6 proprie] rd propriae RADH posunt G 7 communia et neutra G
pertinet
ad

naturae AH denoscuntur G 8 commune K feminiⁿⁱ H 9 ad] et Rr *****
ad (ptinet ?) K ad ipsius in littera H 11 feminini] h femini HK 12 separatim K
ENIKOINA

13 assciscit R adsciscit H adscisit A ut horegnum R 14 epicoena Rr
ENIKENA GK ΗΠΥΧΗΝΑ in lac. h uel masculina uel feminina sunt K 15 anima-

lia] om. H add. h animalium Rr 18 margo om. K, ante silex add. k post
bubo in marg.: Ouidius. sedaque fit uolueris, uenturi nuncia luctus (?), Ignauus bubo,
dirum mortalibus omen. (metam. V 549 sq.) Solaque carminibus (l. culminibus) ferali
carmine bubo (?). (Verg. Aen. IIII 462) add. h dama g panthera damma D
pantera r 19 promiscue] rg promiscuae RGd promiscua D sunt promiscue A
sint prolata G communia R 20 femini R foemini H 21 mobilia natus HG

p. 640. 41 P.

p. 167. 68 K.

nata', 'filius filia'; sunt alia natura et significazione mobilia, non etiam voce, ut 'pater mater', 'frater soror', 'patruus amita', 'avunculus mater-
3 tera'; sunt alia voce, non etiam naturae significazione mobilia, ut 'lucifer lucifera', 'frugifer frugifera': sive enim de sole sive de luna sive de agro sive de terra loquar, nulla est discretio generis naturalis in rebus ipsis, sed in voce sola; sunt alia quasi mobilia, cum a se, non a masculinis . feminina nascuntur, ut 'Helenus Helena', 'Danaus Danaa', 'liber libra', 'fiber fibra'. unumquodque enim eorum propriam et amotam a significazione masculini habet demonstrationem et positionem; sunt alia, quae differentiae significacionis causa mutant genera, ut 'haec pirus hoc pirum', 10 'haec malus hoc | malum', 'haec arbutus hoc arbutum', 'haec myrtus hoc myrtum', 'haec prunus hoc prunum'. et hoc in plerisque invenis arborum nominibus, in quibus ipsae arbores feminino genere, fructus neutro proferuntur vel ligna, ut 'haec buxus' arbos, 'hoc buxum' lignum. Vir-
gilius: dant arbuta silvae, cruentaque myrta, cerea pruna, 15 volubile buxum.

De singulis igitur terminationibus quomodo possint comprehendendi ge-
nera, priout valeam, hinc tractare incipiam.

4 Masculini generis terminales inveniuntur literae septem: a, o, l, n, r,
s, x, ut 'scriba', 'Cicero', 'sol', 'flamen', 'Caesar', 'bonus', 'rex'; semi- 20
nini quoque eadem, ut 'Roma', 'virgo', 'Tanaquil', 'Siren', 'mater', 'civi-
tas', 'pax'. in e quoque productam inveniuntur || feminina, sed Graeca dumtaxat, ut 'Taygete', 'Euterpe', et in 'um', sed figurate, ut 'Glycerium
mea' et 'Dorcium' et 'Philotium'. communia in easdem literas desinunt,
quas et masculina, ut 'hic' et 'haec advena', 'homo', 'vigil', 'tibicen', 25
'fidicen'- ut quibusdam placet, nam usus eorum feminina in a terminat,
II 5 'fidicina' et 'tibicina' -, 'hic' et 'haec pauper', 'civis', 'dux'. neutrorum duodecim inveniuntur terminales literae: a, e correpta, i, u, l, m, n, r, s,
c, t, d, ut 'poema', 'maro', 'gummi', 'cornu', 'mel', 'renum', 'numen',

1 alia mobilia natura et significazione D 2 post mater: non enim fit a pa-
tre patra add. D 8 unumquoque G propria R propria et amota A 9 ha-
bent G [positionem] significacionem R 10 differentiae] H differentiae significationis ex significationis differentiae corr. G et hoc pirum D 11 haec
malus Dd myrtus K 12 myrtum K mirtum K implerisque AD
13 genere om. AHGK add. h necuero A 14 arbor ADK Verg. georg. II 520
georg. I 306 ecl. 2, 53 Aen. VII 382 15 arbusta Rom.arsuta Pal. syluae R

cruentaque myrta ex myrta cruentaque corr. D coera Gg cerea Kk 17 de
TERMINALIVM LITTERARVM NUMERO IN VNOQVOQVE GENERE. D comprehendi A compre-
hende Dd cpraeendi H 19 litteras inueniuntur D 21 eadem AG syren H
22 productam quoque G producta R productam sed graeca dumtaxat inue-
niuntur ut D femininae H 23 talygete ADHK taigete G eyterpe HK euturpe G
eyterpe feminina D figuratae A glycerium ADK gligerium G 24 a mea
et Dorcium iterum inc. L, v. lib. IIII § 38 p. 139, 7 Dorcium] r dortium RA philo-
cium RH post Philotium: sicut dicam ossa mons D del. d desinunt litteras AH
25 quas] in quas ADKr 26 femina L 27 fidicina tibicina G 29 nomen, sed

p. 641 P.

p. 108. 69 K.

'tuber', 'sidus', 'lac', 'caput', 'aliud'. communia trium generum desinunt in i, m, r, s, x, ut 'hic' et 'haec' et 'hoc frugi', 'nequam', 'par', 'prudens', 'audax'.

In a igitur desinentia vel masculina sunt vel feminina vel communia 3 vel neutra. masculina sunt, quae cum sint propria apud Latinos a terminantia, apud Graecos assumunt s, ut 'Catilina', 'Sulla', 'Fimbria', 'Aquila', Κατιλίνας, Σύλλας, Φιμβρίας, Ἀκύλας; vel contra apud Graecos in 'as' desinencia vel in 'es', apud nos in a terminant, ut Μαρσίας, Σωσίας, Βυρρίας, Χαιρέας, Τυφλας, Βαγράδας, 'Marsya', 'Sosia', 10 'Byrria', 'Chærea', 'Turia', 'Bagrada', ποιητης, κιθαριστης, σοφιστης, Σχύθης, Μελικέρτης, Λεπταστης, 'poeta', 'citharista', 'sophista', 'Scytha', 'Melicerta', 'Lepta.ta'. Sallustius in II historiarum: quem ex Mauritania rex Leptasta prodictionis insimulatum cum custodibus miserat. excipitur 'haec charta' et 'haec cataracta', 'margarita', 15 'catapulta', quae, cum sint masculina apud Graecos, apud nos etiam genus cum terminatione mutaverunt. quod autem 'Tuffia' et similia fluminum nomina masculina sunt, ostendit etiam Sallustius in 'am' terminans eius accusativum in II historiarum: inter laeva moenium et dextrum flumen Turiam. nam si esset neutrum, similis esset accusativus nominativo. illa quoque in a desinentia, quae officiorum sunt ad viros perti-

in mg. pr. ni f. m. numen K 1 capud Rr *aput Gg aliat Rr 2 nequam] r ne-
quar R 4 de QVINQUE GENERIBVS IN A SED PRIMVM DE MASCVLINO DZ sunt
add. r 5 quae cum] h quaecumq. H 6 catillina ADH catilena LK katilena G
uel katilina g syll+ea H silla rell. 7 Κατιλίνας] r ΚΑΤΙΛΛΙΝΑC AD ΚΑΤΙΛΗΝΑC G
catilinas RK cantilenes L Σύλλας] r sillas RLK Φιμβρίας] r φΥΜΒΡΙΑC AHG
fimbrias RLK Ἀκύλας] in mg. r AKIΛAC A aquilas R aquilas LK 8 desinentia om. G

terminantur DK MAPCIAC Arg NAPCIAC G marsas L marsias RK 9
Σωσίας] r σωσίας DH COCIAC G sosias LK sosyas R BIPPIAC AG BIR-
RIAC r byrrias RL birrias K xereac HGr chereas R caereas LK Τυφλας]
tyrias K τυφλας H turias RL εοριας r Βαγράδας] r βαγραδας A bagradas RL
et ex bragadas corr. K marsia ADHGKr Sosia] r sosya RD 10 birria
AGK birrhia H cherea RADHG turia caerea LK Turia] d tyria AD
bagrada ex bragada corr. K poetes (poetas L). citharistes (cytharistes K). sophis-
tes. scylhes (schites R schithes K). melicerites (milicerites L milicerites K). leptas-
tes. RLK ποιητης. κιθαριστης. σωφιστης. ΜΕΛΙΚΕΡΤΗС. ΛΕΠΤΑΣΤΗС r
ρωεεс. H скіонс κιθαριστηс G κυθαριсеес H σωφιστηс A sophistec H

11 скіонс G скіонс A скуеес H скунфис post скуенс add. D ΜΗΛΙΚΕΡΤΗС A
μέλικερτεс H ΛΕΠΤΑΣΤΗС A citarista Rr chitharista A cytha-
rista HK schita R scitha GK schýta H scinphia post scytha add. D 12 mili-
certa L Sall. hist. II 31 p. 144 Kritz. 13 Mauritia] r mauretania RA

prodictionis] r prodicionis RA 14 misserat GL Excipliuntur LK chariba R
cariba A carta GLK catarecta GK catharecta A margarita catarecta D marga-
rela GgK 15 genus etiam G 16 tyria Dd tyria G et in litura L 18 accu-
satuum (accusatum A) dicendo in AD Sall. hist. II 24 p. 136 Kritz. cf. lib. VI § 9

19 Turiam] d tyriam AD esset et accusativus L nonominiatio H

p. 641. 42 P.

p. 169. 70 K.

nentium, masculina esse nulla est dubitatio: 'scriba', 'lixa', 'collega'. quae vero, cum apud Graecos communia sunt vel mobilia, apud Latinos in a desinunt tantum nec ex masculinis in 'us' desinentibus transformantur, communia tantum et paene omnia a verbis sunt composita vel derivata, ut 'hic' et 'haec agricola', 'caelicola', 'advena', 'parricida', 'Graugena', 'conviva'. Pomponius in auctorato:

conveni omnes convivas meas.

Horatius in sermonum I:

ut conviva satur.

7 Alia vero omnia propria sive appellativa in a desinentia feminina sunt, ut 'Musa', 'curia', 'Roma', 'Ilia'. in promiscuis tamen invenimus quaedam auctoritate veterum secundum genus masculinum prolata. Virgilius in georgicon I:

Aut oculis capti fodere cubilia talpae.

idem in bucolico:

Cum canibus timidi venient ad pocula dammae.

Horatius tamen feminine hoc idem protulit in I carminum:

Et superiecto pavidae natarunt

Aequore dammae.

item Horatius in II epistularum:

Si foret in terris, rideret Democritus, seu

Diversum confusa genus panthera camelio

Sive elephas albus vulgi converterit ora.

et magis in quadrupedibus hoc invenis: nam in aliis animalibus, si sint

1 ut scriba AD colliga GK uel cenniga k 2 -II- DE COMMUNI GENERE DL uero
om. L sint communia G sint H et apud h 3 nec add. r 4 communia sunt
tantum ADHGLK poene AH sunt om. H 5 agricula LK caelicula K
parricida A 6 Pompon. auctor. fr. 2 p. 105 Both. p. 130 Munk. fr. II
p. 193 Rabb. postquam conuenio omnes conuiuas meas cod. Char. p. 37 P. post-
quam conueni omnis conuiuas meas Donatianus ex ed. Mediol. a. 1504 expressus ap.
Gaisfordum script. Lat. rei metr. p. VIII Postquam convivas omnes conveni meas
Bothius postquam conueni convivas omnes meas Munkius. at codd. scriptura proba:
postquam conueni omnes convivás meas. et sic etiam Rübeckius in add. r

7 meos GL 8 oratius K Hor. serm. I 1, 119 sermone D I scripti II RLK
do
II r secundo ADHG 9 uti Horatius 10 -III- DE FEMINIS. D -III- de feminino L
femina R 11 Ilia] illia H allia h -III- DE PROMISCO GENERE DL que-
dam inuenimus K 12 prolata ut D Verg. georg. I 183 13 -I- (primo D) geor-
gicon AD 14 capiti (?) H capti Med. foedere A 15 Verg. ecl. 8, 28
bocolico AGK 16 timidi] sic etiam Pal. m. alt. timidae Med. timide Pal.

m. pr. uenient L damae l damnae Med. 17 Hor. carm. I 2, 11 sq. femi-
nine] r femininae RH protulit hoc idem iu. I. epistularum. Et L 19 damae gl
20 Idem horatius G Idem L Horatius] r oratius RHK Hor. epp. II 1, 194 sqq.
apestolarum K 21 foret] l forte L ridet&rt H irridet r ridet Gk ridere
demotritus A et seu GLK uel heu espcri. l 22 diuerso GK confussa L
pantera RH camelio] h camello RHK 23 siue om. L elifas RG elefas r
eliphans K converterit] cf. infra § 23; probat Bentleius ad Hor. l. l. conuerteret Ad
cum codd. Horatianis hora RD post hora: Hanc confusionem in a desinentia add.
R, uincis inducis et glosa fuit superscr. r 24 quadrupedibus] rh quadripedibus RHK

p. 642. 43 P.

p. 170. 71 K.

promiscua in a, feminini articulos assumunt. in a neutra non inveniuntur 8 Latina, sed Graeca, ut ‘poema’, ‘schema’, ‘emblema’, ‘toreuma’, ‘peripetasma’, nisi tria monosyllaba Latina eiusdem generis literarum nomina indeclinabilia: a, ka, ha. omnia enim nomina elementorum propria neutra sunt tam apud nos quam apud Graecos et indeclinabilia. (numerorum vero nomina, quae declinantur, mobilia sunt vel per tres vel per duas terminations, ut ‘unus una unum’, ‘duo duae duo’, ‘tres tria’, ‘ducenti ducentae ducenta’; indeclinabilia vero communia sunt trium generum: ‘hi’ et ‘hae’ et ‘haec quattuor’, ‘quinque’, ‘sex’ et deinceps usque ad ‘centum’. ‘mille’ quoque trium est generum, quia est indeclinabile.)

In e correptam neutra sunt omnia, ut ‘marē’, ‘sēdilē’, ‘monilē’. in e productam Graeca feminina, ut ‘Euterpē’, ‘Libyē’.

In i neutrum, ‘hoc gummi’, et a genetivis composita communia trium generum, ‘eiusmodi’. nam ‘nihili’, ‘frugi’, ‘mancipi’ obliqui sunt casus figuratae cum omnibus casibus adiuncti. | ||

In o, i antecedente, quando non sunt verbalia sive participialia, masculina sunt, ut ‘hic stellio’, ‘gurgulio’; quando sunt verbalia sive participialia, feminina sunt, ut ‘oratio’, ‘actio’, ‘coniugatio’, ‘coniunctio’, ‘interiectione’. g quoque vel d antecedentibus, si mutant o in i in genitivo, feminina sunt, ut ‘virgo virginis’, ‘Carthago Carthaginis’, ‘uligo uliginis’, ‘dulcedo dulcedinis’, ‘acredo acredinis’, ‘cupido cupidinis’, quod tamen et masculinum est, quando proprium est ipsius Amoris dei. excipiuntur supra dictae declinationis masculina haec: ‘hic ordo ordinis’, ‘cardo cardinis’. ‘margo’ quoque auctoritate poetica non solum feminini, sed etiam masculini generis invenitur. Statius:

Solverat Hesperii devexo margine ponti.

1 DE NEVTRIO D De neutro in a. L 2 scema DGLK 3 trea G genera A 4 k Lr ha] r a R h L 5 nos] Latinos L 6 mobilia sunt] g
mobilia G uel per duas uel per tres G uel per duas terminations uel per tres L
nel i h h

7 trea G 8 i et ae Rr 10 trium generum G quia] quod GL indeclinabile est G 11 DE NEVTRIO ET FEMININO IN E DL monile sedile L mu-

nile Ar 12 euturpe GL lybyae R lybye HKr lipie Ll libiae A 13 de
NEVTRIO ET COMMUNI IN L. D ut hoc L 14 ut eiusmodi AD huiusmodi GL ni-
hili fugi R nichili frugi r 15 figuratae AH cum] com A 16 DE TRIBVS
GENEBVS IN O. DL quando] r q G quando si RG *** si L quando non] qū in
si

qū corr. in K vocc. quando — gurgulio gloss. visa Krehlio, quo teste in marg. add.
Zwicke, 1, 2 Lips. 2 et m. rec. in Dresden, uncis inclusis Erl. 2 post verbalia siue
participialia vocc. masculina — verbalia siue participialia om. HK 18 ut oratio —
feminina sunt add. g actio R interiectione coniunctio R 19 emutant

Rr 20 Carthago] r karthago AG kartago a chartago R chartago HL
karthago .nis K Carthaginis] r karthaginis G kartaginis H chartaginis RL
cartaginis a uligo .nis Kk 22 Amoris om. AD add. d diei AD supra-

dictae A 25 Statius] r statius thebaidos (tebaidos R) libro RAHGLK statius in
libro thebaidos D statius thebaidos libro III hl Stat. Theb. III 407 26 his-
periū G diuexo L

p. 171. 72 K.

p. 643 P.
 propria quoque inveniuntur feminina, quae apud Graecos in ω vel in $\omega\tau$ desinunt, ut 'Manto', 'Dido', 'Sappho', 'Ruscino', 'Bubo', et unum Latinum 10 'Iuno' et appellativum in 'ro' unum, 'caro'. alia vero omnia masculina sunt, ut 'stellio', 'Anio', 'Cicero', 'Milo', 'Apollo', 'mango', 'praedo', 'ligo', 'carbo', 'sermo', 'quaternio', exceptis paucis communibus, quae s communia esse tam ipsa natura quam exempla Graecorum nobis demonstrare possunt, apud quos vel communia vel mobilia haec inveniuntur, ut 'hic' et 'haec homo', ὁ ἄνθρωπος καὶ η ἄνθρωπος, 'hic' et 'haec latro', ὁ λῃστὴς καὶ η λῃστής. inveniuntur tamen ex his quaedam in a facientia femininum, ut 'leno lena'. Iuvenalis in II: 10

Aut apud Isiatae potius sacraria lenae. |

'caupo' quoque 'caupona' facit, quod est tam taberna quam mulier, et ad imitationem Graecorum: 'leo leaena' vel 'lea', 'draco dracaena', 'strabo straba'.

In u neutra sunt: 'cornu', 'genu', 'gelu'. 15

In c duo sunt neutra: 'hoc lac lactis' et 'allec allecis'.

In d neutra sunt: 'quid' vel 'quod' et 'aliud' - haec enim ratio nomina esse ostendit - et 'Bogud', nomen barbarum, quod Livius in centesimo quarto decimo declinavit Bogudis.

1 $\omega\tau$] r on R wh A 2 mantuo Rr sapho GLK nuscino K nubo L uel bubo l bibo RDH Bito Sturzius opusc. p. 44. at Bubo, quae est librorum AGKI lectio, mutatione non eget: est enim haec urbs Lyciae 3 ** iuno K unum in ro L uero om. G 4 appollo AHGL appollo K margo L 6 natura ipsa D nobis demonstrant apud L 8 ω ANTPWΠWC H ο ANTPWΠOC AK ο ANTPOTOC GL
 αΝΤΡΩΠΙWC KAI NANEPWΠW Rr αΝΕΡΟΠΟC K ANTPOTOC GL αΝΕΡΩΠΙWC H 9 αΝΣΤΗC
 DGK αΝΤΕC A ΔΗСТНС H αЕСТЕC L O αНСТНС KAI HНСТНС Rr αНСТНС D αЕСТЕC L
 αНСТНC G ΔΗСТНC K αНСЕЕC A ΔΗСТНC H quedam feminina in a ut D 10 Iw. sat. II 6, 489 11 Aut] ut Aisciacei RDH istiacei A ipsiacei GLK uel isiacea e
 sacrariae K laenae r 12 tam add. h 13 emitationem K leaena Rr
 uel draca leena GL lena K draco na Kk dracena RAH dracena uel draca GL 15 de. v. D
 In V L -ut cornu D genu genu H genu gelu ueru D gelu genu ueru A

neutra
 16 DE C. D(L?) Sunt duo in c D duo sunt K neutra sunt L ut hoc D hallec AHG hallec cis K hallecis DG halletis A hallec * is (t) H 17 de NEVTRо ET MASCULINO IN D. et sic per seqq. terminaciones titulos add. DL d duo neutra AD quid et quod G 18 Bogud] scripti bogud bogudinis RAHGk bogud bogudis DLKh Livius] r libius RAHGK libyus D liuyus d Livius fragm. libro CXIII secundum Prisciani edd. assignavit Drakenborchius, Liv. t. XIV p. 795 ed. Stuttg., libro CXII coll. Prisc. lib. VI § 22 Weissenbornius t. VI p. 12 ed. Teubn. hoc loco centesimo (centissimo GK) quarto decimo (quartadecimo L XIII K) litteris exaratum tantum non omnes libri praebent; fragmenta infra laudata ad librum CXII pertinere et ipsa eorum argumenta et libri docent. Bogudis vero nomen etiam per a. 48 vicissitudines in libro CXIII a Livio commemorari potuit, ut in variis fontibus utramque numerum Prisc. inventerit 19 bogudis declinauit K Bogudis] d bugudis D

p. 643. 44 P.

p. 172. 73 K.

In 'al' Latina neutra sunt omnia: 'tribunal', 'cervical', 'vectigal'. excipitur unum monosyllabum masculinum, 'hic sal sa|llis'. Terentius in eunucho:

† qui habet in se salem.

Sallustius in Iugurthino: neque salem neque alia gulae irritamenta. inveniuntur tamen vetustissimi quidam etiam neutro genere hoc protulisse. barbara in 'al' desinentia masculina sunt: 'Hannibal', 'Hiemp-sal', 'Hasdrubal'.

In 'el' correptam neutri sunt generis, 'mēl', 'fēl', 'subtēl', τὸ 11
τοῦ κοιλοῦ τοῦ ποδός.

In 'el' productam barbara masculina inveniuntur: 'hic Michaēl', 'Gabriēl', 'hic Abēl'.

In 'il' unum masculinum, 'pugil', unum femininum, 'Tanaquil', unum commune, 'vigil', unum neutrum indeclinabile, 'nihil', quod per is apocopen, id est abscisionem extremae syllabae, ab eo, quod est 'nihilum', factum est 'nihil'.

In 'ol' unum est masculinum, 'sol solis'.

In 'ul' quoque unum reperitur masculinum Latinum, 'consul', duo communia, 'praesul', 'exul', et barbara, 'Suthul', 'Muthul'; et sunt propria, quae ideo quidam neutra esse putaverunt, quod appellativis neutris sunt coniuncta: 'oppidum Suthul'. sed melius est figurate sic esse apposita dicere, ut si dicam 'mons Ossa' vel 'Tiberis flumen', quam quod

1 latina neutra sunt latina omnia L ut tribunal D
 ceruicet K 2 Excipiuntur H Ter. eun. III 1, 10: Verbis saepe in se
 transmouet qui habet salem (qui sal habet Bentleius) 3 eunocho K 4 in
 se] ipse Ll 5 Sall. Iug. 89, 7 eugurthino G irritamenta gulae can
 libris Sallustianis GK 6 tamen] om. G tamen et AH uetustissimi (sic) H
 neutra K 7 protullisse G ut hannibal AD annibal Rr biensal AL
 8 Hasdrubal] rd hastrubal D hastrubas R 9 correpta RH supitel DL sabtel K
 post subtel: subtilis sed non in usu. add. A ew R eo Hr 10 κοιλον] r κοι-
 λων RDGL κοιλων A κοιλον H κοιλον K τοι G τοι Rr οων H 11 pro-
 ducta RA masculina barbara HL masculina inueniuntur barbara D inueniuntur
 masculina K ut est hic D ut hic G michael Kk michahel RAH 12 hic ga-
 briel D gabrihel RA grabrihel H hic Abel] hic abiel G abiel K abiel (i) L
 nechabel H raphael h nechabel R nectabel r, cf. lib. VII § 30 13 ut pugil L
 po
 15 acopen A apacopen LK est per abscisionem D est per extremae syllabae
 abscisionem K abscissionem g extramae D nihilum R 16 factum nihil D
 17 unum masculinum L ut sol A 18 reperitur] r repperitur RAHL
 latinum masculinum reperitur D 19 exul (s) DG mathul K maithul R
 20 neutrī* Rr 21 oppidum] r opidum RL ut oppidum A 22 si om. R
 oea L tyberis R tibris Kk fluum (flumen in mg.) K quam dicere quod
 10*

p. 644. 45 P.

neutri generis in 'ul' terminantia sint, et maxime, cum lingua Poenorum, quae Chaldaeae vel Hebraeae similis est et Syrae, non habeat genus neutrum.

In 'am' unum invenitur commune trium generum et utriusque numeri, 'hic' et 'haec' et 'hoc nequam'. 5

In 'im' quoque unum neutrum proprium, 'Cim', nomen vici, ut dicit Celsus. et barbara indeclinabilia non solum in 'am' et in 'im', sed in alias quoque litteras terminant, in quas Latina vel Graeca nomina non solent desinere, ut 'Abraham', 'Ioachim', 'Loth', 'Ruth', 'Iacob', 'David', 'Balac'. sed haec nomina nulla regula Latina vel Graeca sunt moderanda, nisi si transferantur in aliquam declinabilem formam, quod quidam historici fecerunt, ut 'Abrahamus Abrahami'.

III 12 In 'um' neutra sunt omnia: 'templum', 'regnum', 'tectum'. inveniuntur tamen || apud comicos seminarum quoque propria, quae in hanc terminationem diminutionis sive adulatioonis amatoriae causa proferuntur, 15 ut 'Glycerium', 'Philotium', 'Dorcium', 'Sophronium', 'Abrotonum', quae quamvis articulos habeant femininos, declinationem tamen et formam tam apud Latinos quam apud Graecos servant neutrorum.

In 'en' correptam a canendo composita masculina sunt, ut 'cornicēn', 'fidicēn', 'tubicēn', 'tibicēn', quorum femininae quae sunt in usu a genitivo figurantur mutata 'is' in a: 'fidicinis fidicina', 'tibicinis tibicina'. alia vero omnia in 'en' desinentia correptam neutra sunt, ut 'hoc numēn', 'stamēn', 'solamēn', 'semēn', cuius nominativum etiam 'hoc seminium' antiqui protulisse inveniuntur. Plautus in milite gloriose:

ADGKr 1 ^vsint **K** maximae **H** paenorum **RG** 2 chaldeae (a) **R** chaldeae **HAGL** caldeae **DK** uel add. **k** vel Hebraeae] uehebreae **A** hebreae **DH**
 uel
 ebreae **GLK** et **Kk** sire **R** sirae **r** syre **A** syrae **G** siriae in sirae **mut. K**.
 4 commune inuenitur **AH** trium generum commune **G** 5 ut hic **K** 6
 quoque **om. H** vici] cuius **A** 7 solum et in **K** 8 aliis quoque litteris **D**
 quoque litteras **ex** litteras quoque **mut. R** nomina add. **l** 9 solunt **R** habra-
 ham **A** iochim **L** iocim **HK** iocob **L** 10 Balac] **k** balach **D** et in littera
 ni f. **H** nomina **om. L** 11 si] **r** **om. RADHLK** transferentur **Rr** formam
 h h ha
 declinabilem **D** 12 istorici **Rr** storici **A** abraamus **Rr** habramus **A** habrahmus **a**
 h
 abraami **Rr** 14 tamen add. **k** femininearum **L** 15 diminutionis **is mary.**
 add. **l** sive] aut **L** adolacionis **GL** et amatoriae **L** amatoriae **G** 16
 Glycerium] **h** glicerium **DL** gligerium **G** glycerium **AH** filotium **R** filocium **AHr**
 dorcium philocium **D** Dorcium **r** dortium **RA** sofrounium **A** sophroni-
 num **Hh** Abrotonum] **h** abrotonum **RH** afrotonum **r** abrotanum **A** abrotonium **Kk**
 abrothonium **G** habrotonum **L** 17 feminos **L** tamen et] **g** tam et **G**
 18 grecos quam apud latinos **D** 19 ut **om. DL** 20 tibicen tubicen fidicen **D**
 tibicen liticen quorum **A** 21 genitiuis **A** figurate (figurantur **d**) a genitiuis **D**
 a ut tibicen tibicenis tibicinis (tibicinis tibicina **d**) fidicen fidicinis fidicina **D**
 fidicen fidicena tibicenis tibicena **K** tibinis **Hh** 22 correpta **RA** 23 steamen **L**
 seminum **RrAD** seminum **G** 24 ut antiqui **G** Plaut. mil. glor. III 2, 67 sq.

verri adfertur merces,
Non hic suo seminio quemquam †procule nam impertitu-
rus est.

excipitur ‘flamēn’ [sacerdos Iovis] et ‘pectēn’, quae sunt masculina.
5 Trogus in XXII femininum a flamine protulit, ‘haec flaminica’: †Papicio
flamen propter mortem flaminiae flaminio abiit.

In ‘en’ producta Latina generis sunt masculini: ‘liēn’, ‘riēn’ vel 13
‘rēn’ et ‘splēn splenis’. Graeca vero in n desinentia eadem servant
genera, quae habent apud Graecos: ‘hic Tītan’, ‘haec Siren’.

10 In ‘ar’ Latinum unum dumtaxat proprium masculinum disyllabum in-
venitur, hic ‘Caesar’, et monosyllaba masculina, ‘Lar’, ‘Nar’ - Vir-
gilius:

Sulphurea Nar albus aqua —,
barbara vero plura: ‘Aspar’, ‘Bostar’, ‘Hamilcar’, ‘Arar’, quod etiam
15 ‘Araris’ dicitur. Lucanus in VI:

(v. 1059 sq.) 1 uerias fertur *L* ueriant fertur, uerreas uī tu etc.

libri Plautini affertur *RADGK* merces] h mercis *AHKr* Plaut. *Vet.* 2 se-
mino *GLK* quenquam *GL* q’quam *K* procule nam] *R* porculenam *r* et sic apud
Plautum Ge. *Merula* porculae. nam *H* poroulae nam *ADK* porculenam *L* procule
et proculem libri Plaut. opt. porcellam corr. *Reitzus* impertitus est] h impertitus
rus est *r* imperitus est *K* imperitus est *H* imperitus est *Plauti Palat. decurt. et*
Vat. impertitus Vet. 5 Trog. Pomp. fragm. hist. Philipp. lib. XXII v. Iustin. ed.
Bongars. Paris. 1581 init. fol. 8 v., ed. Dübner. t. II p. 221, ubi perperam lib. XXI assig-
natur. Pompeii Trogf fr. ed. Bielomskius fr. 25 p. 21 sq. feminini *A* a fla-
men flaminica protulit *L* flaminea *RDH* flaminica *K* Papicio] papitio *AH* Pa-
pirius Bongarsius, Falsterus amoen. philol. III 238 Papirus s. Papirus *A. G. Cra-*
merus in ann. ms. ad Gell. noct. Att. X 15, 22 6 flamen propter mortem] *L*, om.
rell. propter mortem *a* flaminice *H* flaminice *A* flaminiae *K* flaminea *D* fla-
minio (m) *R* flamonio *AGk* abiit] *L* et sic Bongarsius, Falsterus, Cramerus,
Krechii censor Ien. l. l. p. 418 obiit libri rell. 7 productam *DL* Latina om. *L*
8 ren splen *L* splenis] h et splenis *AH* splenis om. *DL* in +n (?) *R*

in en h 9 Graecos] illos *G* ut hic *TITAN* *D* titan *Kk* sirien *A* 10 unum
add. h dumtaxat unum *A* duxtaxat *H* 11 monsillaba *L* nar lar *K*
Verg. Aen. VII 517 in post Virgilii add. *H* in VII. Drh 13 sulphurea *G*
sulphorea *HL* sulphuria *A* sulphuria *K* sulphurea *Med. Rom.*, deficit *Pal.* alius *L*
post aqua: Lar quando significat κατοικίδιον θέόν, laris facit genitivum, sin
autem imperatorem Veientorum, Lartis, quem mactauit Cossus. et testis Ouidius in
epigrammatis [*t. IIII p. 184 ed. Burn. cf. intpp. ad Quint. VIII 3, 70*]: Larte fe-
rox caeso Cossus opima tulit. Liuus in III ab urbe condita: Larte Tolumnio rege
Veientum [*cf. Liv. III 17, 1: ad Lartem Tolumnium Veientum regem*. *GLk* (Lar om. *L*
quando] quod *G* quoque *k* κΑΤΟΥΚΑΙΑΙΩΝ *BWN* *G* κΑΤΙΚΑΙΩΝ*** *L* κΑΤΟΥ-

κΑΙΑΙΩΝ *k* imperatorem] regem *k* uientorum *L* ueentorum *k* quem
quem *k* machtauit *L* cosus *k* cesso *L* cosus *k* Lypus *L* Lypus *G*

Lippius tulit in *k* uientum *L* uientum *Gk*). eadem continet cod. Monac., ubi
m. alt. verbis a Lar — opima tulit *inductis spscr.* glosa ē usque huc. tamquam glosa.
haec ascripta in *D*: Lar quando significat κΑΤΟΥΚΑΙΩΝ id est habitaculum deorum laris

facit genit sin autem imperatorem uegentorum lartis. quem mactauit cossus et testis
est Ouidius dicens larte ferox cesus cossus opima tulit. Lar domus mulierum quia
ignis in ea semper custodiebatur Nam lar ignis a greco κΑΤΟΥΚΟ id est uro. 14 ut
aspar *A* amilchar *RG* hamilchar *HLK* etiam add. l 15 Lucanus om. *L* *Luc.*

Rodanumque morantem

Praecipitavit Arar.

Virgilius vero in bucolico:

Aut Ararim Parthus bibet aut Germania Tigrim accusativum in 'im' protulit, qui a nominativo est in 'is' terminante, 'hic Araris'. unum etiam commune trium generum eiusdem extremitatis invenitur: 'hic' et 'haec' et 'hoc par' et quae ex eo componuntur, 'impar', 'dispar', 'compar', 'separ'. alia vero omnia in 'ar' desinentia Latina neutra sunt, ut 'hoc laquear', 'lacunar', 'lupanar', 'instar', 'far', 'columbar', quod significat genus vinculi. Plautus in rudente:

Nam t in columbari collus haud multum post erit.

In 'er', si sint secundae declinationis, masculina sunt: 'sacer', 'ager', 'Auster', 'beber', 'puer', 'oleaster'. sin vero tertiae sint declinationis in 'er' desinentia, b vel u loco consonantis quidem antecedente, neutra sunt, nisi sint adiectiva, ut 'tuber', 'cadaver', 'suber', 'ver', 'uber', quod significat τὸ οὐδαέ. Virgilius in VII:

non vobis rege Latino

Divitis uber agri Troiaeve opulentia deerit.

excipitur 'hic imber', quod videtur a Graeco esse ὄμβρος et illius genus 15 servasse, et ex eo composita: 'September', 'October', 'Mulciber'. terrae a

Phars. VI 475 sq. cf. lib. VII § 50 VII H 1 Rodanumque] r *Luc. Voss. B* rodanunque *R* rhodanumque *Luc. Voss. A* 2 praecitauit *H* aras *A* *Verg. ecl. 1, 63 (deficit Med.)* 3 uero om. *G* boclico *GA* bocō *K* bocolicis *L* 4 ararem *Pal.* bibet] libet *A* 5 qui a nominativo] h quia nominatiuo *AH* quia nominatiuus in is terminatur *D* 6 commune *L* 7 et ab eo composita impar *D* inpar *RH* in-par. *A* 8 compar *R* semipar *GL* et ex separ mat. *K*

9 ut om. *L* laqueor *H* lupinar *L* insar *Hh* post far: farris differentiae causa asciscit alterum r in genetiu D 10 columbar] *D* uel columbar d columbar k columbuar *L* *Plaut. rud. III 6, 50 (v. 888)* rudente* (m) *H*

Nā 11 in *A* columbariā *Rr* columbari *Kk* collus] colus *L* collum *Zwic. 2* *Krehlii cum libris Plaut.* eius collum *Pareus* collum eius *Fleckisenus*, qui nunc sic potius scribendum esse censem: Nam collus in columbari hau multo post erit haud] r haut *K* aud *RH* aut (ā *G*) *GL* multo libri *Plautini* post terit *R* poterit *H*

12 In 'r' *Rr* si sunt *H* ut sacer r 13 beber] *Krehlii* in annot. cf. schol. *Iuv. 12, 34* beuer rd plerique libri *Krehlii*. pedur (ni f. in voc. litoris ab r fere diruto) *R* peuer *ADH* fiber h glossatores in nonnullis *Krehlii* codd. castor gloss. in *Erl. 1* *Krehlii* om. *GLK* sunt *H* in *R R* 14 *** neutra *H* 15 adiectiu ex

deiectiu corr. *A* cuber *Rr* suber add. h ver] uerber *GL* uber *K* *GOOTEARP*

16 TOYTAP *Rr* TO OYRTEAP *A* eo OYRTEAP *H* TO OYRTEAP *K* TO OPEAP *G* *Verg. Aen.*

VII 261 sq. 18 diuiter *Hh*. troiaeque ex troiaeue corr. *Pal.* derit *AH* cum

*Pal. Fr. (deficit Rom.)*deerit *Ver.* derit *Med.* 19 hic add. h videtur et a *DH*

YMBPOC esse *Kk* ὄμβρος] μ om. *RH* IMBPOC r OIMBPOC *GL* OYMBPOC *H* OYMBPOC *D* WYMBPOC *A* ὄ διμβρος 2 ὄ διμβρος π et sic (?) *Krehlii Lips. 1 ante esse seruasse genus R 20 seruare *K* octember *L* Terrae — passer*

p. 646. 47 P.

p. 176. 77 K.

quoque fetus, si sint in 'er' desinentes tertiae declinationis, neutri sunt generis: 'siler', 'papaver', 'laser', 'cicer', 'siser'. excipitur 'haec acer', quod 'huius aceris' facit genetivum: nullum enim femininum in 'er' desinens secundae potest inveniri declinationis. Ovidius:

5 Et platanus genialis acerque coloribus inpar.

Solinus in memorabilibus de arbore turis: palam fieret, intorto eam esse vimine, ramis ad aceris qualitatem. 'iter' | quoque vel 'itiner' vetuste neutri sunt generis et 'spinter', quod ἀχροχέφιον aut fibulam in umeris aut armillam significat. Plautus in Menaechmis:

10 +lubeas spinter novum reconcinnarier.

idem in eadem:

Mihi tu dederis pallam et spinter? numquam factum reperies.

alia vero omnia masculina sunt, ut 'hic pater', 'frater', 'asser', 'passer', 16
 15 'cancer' (vetustissimi etiam 'hoc cancer' de morbo protulerunt), 'hic agger', 'anser', 'cancer' (et 'hoc cancer' quidam protulerunt, quos non sequimur), 'hic equester', 'paluster', exceptis duobus, quae ipsa natura defendit feminino generi, 'mater' et 'mulier', ('linter' quoque, || quod apud Graecos masculinum est, ὁ λοντῆρ, apud nostros femininum est. Li-

20 vius in VI:

Iam in altum expulsa lntre)

et adiectivis, quae si non in 'is' facient feminina, necessario communia

p. 151, 14 in littera g Terraen enim quoque A 1 quoquo R foetus Lg
 si om. L in r R desinentia D declinationis om. L 2 ut siler D
 piper arbor cicer Hh acer Rr arbor acer A 3 aceris add. l facit in genituum A
 in r ALg 4 Ovid. metam. X 95 5 genialis K genitalis Lg cum libris
 aliquip Ovidianis impar ADGLK 6 Solinus in memorabilibus 33, 8 cf. lib. VI
 § 44 memorabilibus Lg admirabilibus lib. VI l. l. 7 ad] et L aceris in
 littera l Inter Rr 8 itener DK itiner d uetustae A spinter g aut
 fibulam] naufroualam L 9 humeris ADHg Plaut. Menaechm. III 3, 4 (v. 527)

menechmis g menecmis RD megnis A menegmis H minethmis K nicens L 10
 inueasque libri Plautini spinther g reconcinnarier g 11 Plaut. Menaechm. III
 3, 9 (v. 683) eadem d eodem DL 12 tu] g tu si R tum AD ut tu Plauti

.de .ne i .c
 Vet. tu ut Plauti Decurt. Vat. deris g palam Kk et om. RAH
 add. r spinther g tu nūquam L reperies] r repperies RAH releceris (rele-
 geris, redixeris) libri Plautini repereris Ritschelius 14 masculini K sunt in r.
 ut A hic add. l aser L paser g 15 cancer sup. lin. add. al. m. in R
 uetustissimi — cancer om. R add. r hoc de morbo L hic agger — protulerunt
 post protulerunt om. G add. g 16 sagger] h anger AHKrd ager Dg anser cancer
 et hoc carceri A 17 sequimur] r sequitur RA aequestri L 18 diffendit G
 generij k genere LK al genere in mg. r mater mulier K mulier mater L 19

magnulinum] l femininum L ελωγηρ Rr ολογνηρ GL ολογερ II Libius LK

Livius in VI] Livius sc. Andronicus in Odyssea, quae iam Merulae erat ad Enniūm
 p. CCXVI sententia, est enim prius versus Saturnii hemisticium 20 VI] VII H
 Dresd. 2 Krehlii III spscr. in Lips. 1. 30 (i. e. 3°) Lips. 3. numerus videtur corrup-
 tu esse 21 expulsam lntrem A lyntre DH 22 et ** adiectiuis (ab) D

in af M

et adiectiuis Rr non is G faciunt AKH faciant L nescessario R commo-

p. 647 P.

p. 177. 78 K.

sunt (ut 'celer' masculinum 'celeris' facit femininum, cuius neutrum in e invenitur. Ovidius metamorphoseon VIII:

praedaque potita nefanda

Fert secum spolium celeris progressaque porta.

Terentius in Phormione:

† Nullus es, Geta, nisi | aliquid consilium celere rep-
pereris):

'pauper', cuius femininum in a quoque vetustissimi proferebant - Plautus in vidularia:

Paupera haec res est.

Terentius tamen in Andria:

quam honeste in patria pauper vivere -,
'degener', 'uber' - ὁ εὐθαλῆς καὶ ἡ εὐθαλῆς καὶ τὸ εὐθαλές, Lucretius in VI:

sequitur gravis imber et uber.

Cato in II originum: itaque res uber fuit, antequam legiones ..

17 'Acer' et 'alacer' et 'saluber' et 'celeber', quamvis 'acris' et 'alacris' plerumque faciant et 'salubris' et 'celebris' feminina, in utraque tamen terminatione communis etiam generis inveniuntur prolata. Virgilius in VI: 29

nia L 1 *** celer L celer celeris masculinum celeris H masculinum — femininum om. DL add. d 2 inuenitur om. G Ouidius — porta om. L X in mg. l Ovid. metam. VIII 86sq. in VIII. metamorphoseon D metamorphoseon K VII A 3 Preda quae Rr 4 spolia K sceleris libri Ovidiani pierque. hunc versum in cod. Marciano m. rec. ad marg. adscriptum spurium esse censuit Nic. Heinicus, electio Merkelius prograsseque R prograsseque GL 5 Ter. Phorm. I 4, 1 cf. lib. VII § 57 formione HLK 6 Nullus es] Nullus Bentleius Nullus — nisi] nisi es geta nihil G aliquod d iam aliquod Prisc. infra l. l. cum Ter. Bemb. Bas. et Donato aliquod iam Bentleius cum cod. C. C. Tegentius et codice quodam vetusto Priscianii lib. VII tibi consilium libri Terentiani celere consilium L caelere Rr reppereris] HGr et lib. VII l. l. fere omnes reppereris Ld et ex veterinis suis libris Terentianii Bentleius reppereris RA reperies D Lachmannus in Lucr. p. 210 repperis K cum Bas. repper*** (iat, t ut vid. m. ant. in s corr.) Ter. Bemb.

8 protulerunt L Plautus Rr Plaut. vidul. fr. 3 p. 441 Both. cf. Lindemann ad Prob. inst. II 1, 34 p. 116 ann. 2 9 uitularia L 10 pauper] r pauper R 11 Ter. Andr. III 5, 3 cf. lib. XVI § 9 tamen in ex in tamen] corr. L

in at M

12 honeste Rr in patria honeste Ter. Bas. pauper in patria L pauper** uiere K paupere uiuere k uiueret Ter. Bas. et sic ex codd. duobus Ter. Bodleianis Bentleius 13 ὁ εὐθαλῆς] ο εὐθαλες L ο εὐθαλης καινοτεληπαιθοσταλης Rr ο ευθαλης καινευτοσταλης. καιρου. φαλης A ο ευθαλης καινευτοσταλης καιοφ-

θαλες H ο ευθαλης και η ευθαλης και το ευθαλες Kk τὸ εὐθαλές] το ευθαλης DG Lucr. VI 290 III K Cato origg. II p. 107 Kr. fr. 36 p. 274 R. fr. LX uel ori

p. 43 Wr. 16 virginum Li legiones] s. accederent gloss. cod. Heidelb. uastassent (uestassent μ) regiones edd. ante α uastassent legiones edd. inde ab α usque ad Putschianam 18 Acer uel et K Alacer et acer D caeleber r alacris et acris D faciant plerumque L 19 faciunt K 20 etiam generis inueniuntur etiam prolata. Virgilius etiam in K Verg. Aen. VI 685 in VI om. L

p. 647 P.

p. 178. 79 K.

alacris palmas utrasque tetendit.

idem in V:

Ergo alacris cunctosque putans excedere palma.

Te|rentius in eunicho:

quid tu es tristis? quidve es alacris?

Naevius in carmine belli Punici:

fames acer

Augescit hostibus.

Ennius in XVI:

Aestatem autumnus sequitur, post acer hiems.

idem in XII:

Omneis mortaleis victores cordibus vivis

Laetanteis vino curatos somnus repente

In campo passim mollissimus perculit acris.

15 frequentior tamen usus in 'er' profert masculina et in 'is' feminina, quo-
rum neutra semper in e finiuntur. ('hic volucer' et 'haec volucris' et 18
'hoc volucre' facit. Horatius in IIII carminum:

Inclusit volucris dies.)

In 'ir' masculina sunt, ut 'hic vir', 'levir', 'Trevir', 'abaddir'. unum

1 Anchises alacris *RAD* Achises alacris *H* alacris *ex corr. Pal.* post tetendit:
de anchisa dicens *add. RGL* et in litura *H* de anchisa dicit *AD* de anchissa dici-
K. gloss. ex lib. VI § 40 ortum esse vidit et expunxit Krehtius, duce cod. suo
Lips. 3 palmas alacres L 2 Verg. Aen. V 380 in V aeneidos Da

V

in georgicon III alacris *L* 4 Ter. eun. II 3, 13 eunicho *L* post eu-
nicho: parmeno dicit ad chaereum (chereum *GHLKr* ceram *R*) *add. GRHLKd* haec

parmeno dicit ad chaereum (chereum *D* cheriam *A*) *add. AD* 5 quidues
Bemb. m. alt. corr. es om. Bas. 6 Neuius *libri Naevii bell. Pun. V 1 p. 202*
E. S. p. 71 Klussm. inc. IX p. 18 Vahl. cf. lib. VI § 40 7 acer haec fames *L*
8 augessit *A* angescit *K* 9 *ENN. ANN. XVI 34 E. S. XVI fr. XII p. 61 et*
p. LXXVI Vahl. 10 hiems] *r* hiemps *RAD* hiems fit *Serv. ad Aen. VI 685* hiemps
sit Serv. cod. Cassell. 11 *ENN. ANN. XII 3 sqq. E. S. XII fr. unic. p. 55 cf. p. LXXI sqq.*
Vahl. v. etiam lib. VI § 40 12 omnes *RD* omnis *AHGLKr* mortales *RADh*
mortalis *HGLKr* vivis huius *RHG* 'An hibus (hiuus) latet?' *Vahlemtius* 13
lactantes *G* lactantis *K* lactantes *rell.* uiro *A* curatos *ex curantes corr. A* 14 in
— mollissimus *om. L* + in *mg. l* mollissimos *d* 15 proferre *L* 16 hic volucer — dies
supra post perculit acris collocant *libri*, est *adnot. archetypi marg.*, quae loco alieno in
verba scriptoris illata est 17 facit *om. G* Oratius *RLK* Hor. *carm. IIII*
13, 16 19 DE MASCVLINO ET NEVTRIO IN IR. *D* ut uir *H* uir duumuir leuir et
ad mg. duumuir a uiro est compositum, leuir enim dicitur οανδρολεψφος treuir est
gens gallica hic *K* leuir duumuir a uiro est compositum. leuir enim dicitur οανδρα-
ζεφος (*οανδραλεψφ D*) treuir enim gens gallica (*gallia ex gallaa corr. A*) treuir
(hic treuir *Dd*) abaddir *AD* treuir (hic *L*) duumuir a uiro est compositum (hic *G*)

abaddir *GL* post abaddir: deus esse dicitur hoc (uel hoc *A*) nomine (nomen *K*)
lapis ille (lapis ille lapis *L* lapis ille **** *I*) quem Saturnus uorasse (deuorasse *H*)
traditur pro ioue (pro ioue uorasse traditur *D*) quem graeci βατύτιον (*sic r, BATTY-*

H

Λων R ΒΑΤΤΥΤΙΟΝ GK ΒΑΥΑΟΝ H ΒΑΥΑΟΝ in litura l ΒΑΤΤΥΤΙΟΝ A ΒΑΕΛΛΙΟΝ D uel
ΒΑΤΤΥΤΙΟΝ d uocant *add. libri; in marg. relegavit Krehtius, cf. lib. VII § 32* et
unum *L*

p. 647. 48 P.

p. 179—81 K.

proprium civitatis invenitur ‘Gad|dir’ — quod quidam femininum esse putaverunt, sed Sallustius neutrum esse | ostendit in II historiarum accusativum nominativo similem ponens: ut alii tradiderunt, Tarracina, Hispaniae civitatem, quam nunc Tyrii mutato nomine Gaddir habent; nam si esset femininum, ‘Gaddirem’ dixisset — et unum neutrum indeclinabile, ‘hoc ir’.

III 19 In ‘or’ comparativa quidem communia sunt: ‘hic’ et ‘haec clarius’, ‘felicior’, ‘melior’, ‘minor’, excepto uno ‘hic senior’; alia vero omnia masculina sunt, ut ‘hic orator’, ‘cursor’, ‘furor’, ‘doctor’, ‘horror’, ‘labor’, exceptis femininis quidem tribus, quorum duo ipsa natura alterius esse generis prohibet, ‘uxor’ et ‘soror’. ‘arbor’ etiam, quod iure inter feminina connumeratur, quod ‘mater’ quoque dicitur proprii fetus unaquaque arbor auctore Virgilio, qui in II georgicon hoc ostendit dicens:

Parva sub ingenti matris se subicit umbra.

unde specialia quoque uniuscuiusque arboris nomina feminina sunt, excepto ‘oleastro’, quod tam forma terminationis quam declinatio prohibuit esse femininum. nam ‘siler’ non est inter arbores ponendum, sicut nec ‘rubus’.

20 neutra quoque in ‘or’ desinentia quattuor inveniuntur: ‘marmor’, ‘aequor’, ‘ador’, ‘cor’, praeterea communia, quae etiam apud Graecos communia sunt: ‘memor’, ‘immemor’, et | a decore vel corpore vel colore composita, a ‘hic’ et ‘haec indecor’, ‘dedecor’, ‘bicorpor’, ‘tricorpor’, ‘discolor’, ‘concolor’. ‘auctor’, quando αὐθέντη signifikat, commune est, quando αὐθέντη, ‘auctrix’ facit femininum, sicut omnia verba in ‘or’ desinentia.

In ‘ur’, si sint propria vel deorum vel gentilia vel appellativa avium

1 inuenitur ciuitatis *D* gadir *D* 2 *Sall. hist.* II 32 p. 144 *Kr.*
cf. lib. VI § 45 3 similem nominatiuo *A* tartesum *LK* 4 ciuitatem His-
paniae *L* tyri *L* tirii *AGK* 5 Gaddir] *d* gadir *D* Gaddirem *DH*
6 post neutrum: *to HNAP add. A* *tw HNAP D* post *ir*: *to THNAP THC HNPAC*
(*i. e. τὸ θέναρ τῆς χειρός*) *G* *to ΘΕΝΑΡ ΤΗC ΝΙΠΑC L* *to THNAP THC NIPOC K* 7
DE QVATTVOR GENERIBVS IN OR. D quidem *om. L* communia *ex* communia corr.
L communia *K* 8 uno *om. H* 9 ut *om. HGK* honor *D* uel horror *d*
10 quidem tribus *ex*tribus quidem corr. *K* generis esse *AHGLK* 11 *et* *R*
om. rell. 12 connomerator *Dd* connumeratur *L* quodque dicitur propri *Rr*
foetus *ALKr* 13 *Verg. georg.* II 19 14 paruae *L* subigit *Med.* 15 spe-
tialia *H* 16 aleastro *K* tamen *A* declinatio *Hh* 17 ponendum] numeran-
dum *L* 18 quatuor in or desinentia *D* desentia *A* ador aequor *G*

19 ador *Rr* cor ador *D* cor] color *l* praeter *L* 20 inmemor *Ha* corpo-
rae *A* colore uel corpore *L* uel colore *add. h* 21 hic et haec et hoc *GL*

dedetor* *H* tricorpor] *r* triporc *R* 22 quando *om. A* ΑΥΘΕΝΤΗC *Dd*
ΑΥΘΕΝΤΗ *A* ΑΥΘΕΝΤΗ *R* ΑΥΘΕΝΤΕΝ *H* ΑΥΘΕΝΤΝ *L* ΑΥΘΕΝΤΕΝ *K* commune quando
est *K* est *om. G* ΑΥΘΕΝΤΗ^N *Rr* ΑΥΘΕΝΤΗ (*ht*) *D* ΑΥΘΕΝΤ *L* 23 autrix *Rr* antrix
A antrix *DH* 24 DE TRIBVS GENERIBVS IN VR. *D* *ir Rr* ur desinentia si *AD*

sint propria] *Krehilius in ann.* sint nomina propria *H* sint nomina propria *Rr*
sint hominum propria *ADGK* sint hominum uel deorum propria *L* alium *Rr*

p. 648. 49 P.

p. 181. 82 K.

vel f ante 'ur' habentia, masculina sunt: 'Anxur', 'Astur', 'turtur', 'vultur', 'furfur'; verba vero, quae hominibus imponi possunt, communia sunt, si sint tertiae declinationis, ut 'augur', 'fur'. Horatius in I sermone:

Iulius et fragilis Pediatia furque Voranus.
unum secundae invenitur masculinum, 'satur', cuius femininum in a terminat. alia vero omnia eiusdem termini nationis nomina neutra sunt: 'murmur', 'gut-tur' (quod etiam masculino genere protulit Plautus in aulularia:

Etiam ne obturat inferiore gutture,

Ne quid t anima forte amittat dormiens?),
'sulphur', 'Tibur', 'robur', 'iecur'..

In 'as' Latina, si sint patriae, communis sunt generis, 'hic' et 'haec Arpinas', 'Sufenás', 'Capenás', quorum ideo extrema syllaba circumflectitur, quia per syncopen 'ti' syllabae, sicut saepe diximus, prolata sunt. antiquissimi enim 'hic' et 'haec Arpinatis', 'Sufenatis', | 'Capenatis', proferre solebant. alia vero omnia in 'as' desinentia feminina sunt, ut 'pietas', 'probitas', 'auctoritas', excepto uno proprio, 'Maecenas Maecenatis'. (est etiam 'Laenás', quod differentiae causa in fine circumflectitur. Iuvinalis in I:

Quod captator emat Laenás, Aurelia vendat.)

inveniuntur tamen alia quoque propria in formam gentilium prolata, ut 'Antias' historicus, et monosyllaba: 'as assis', 'mas maris', 'vas' masculinum 'vadis', neutrum 'vasis', et 'hoc fas', 'nefas', 'nugas' etiam, omnis 23

1 x uel f (x in litura) L x uel t uel f dh et m. rec. in R ut anxur AD
axur L tuatur Rr 2 hic furfur R ipponi AH ipposunt Dd 3 fur
augur D oratus K Hor. serm. I 8, 39 sermonum] rd sermone RD

5 pediacia R peditia A pediatia H pudiatia K uoronus Rr foranus G furanus K

6 secundae declinationis AD inueniuntur A inuenitur declinationis masculinum l masculinum inuenitur D ut satur r femininum satura D terminatur D terminatur satura K terminatur satura GL 7 murmur GK uel murmur g guttur om. G quod — dormiens notam sc. archetypi marginalem ad guttur pertinetem post voce. sulphur — iecur exhibit libri Plaut. autul. II 4 (Ili 1) 25 sq. aularia L 9 etiam nec GLK obturat) d obdurat ADGL guttore LK 10 anima] animae libri Plaut. animai G. I. Vossius Arist. IV 3 p. 546 ed.

Eckst. amitat G 11 sulphur (ph in litura) G solfur K sulphur mœcic Dd

iecur est iecoris uel iocineris Dd 12 DE -s. SED PRIMVM DE V GENERIBVS IN AS. D communis] h communi AH 13 suphenás R suffenás r cupenás H tapenás G

ideo om. H circunsflectitur Lg 14 saepe] r sepaes R 15 enim quoque hic D suffenatis RA post Sufenatis: Capenatis — Macecenatis om. R add. r

capinatis A 16 omnia om. L femininam A 17 probitus H auctoratas A mœcenas mœcenatis GKr mœcenas mœcenatis A Maecenatis om. L 18 etiam] enim K lenas DHKg lenas AGd deferentiae K circunsflectitur Lg Iuv. sat.

I 5, 98 20 captor L Laenás] L lenas d lenas rell. cum codd. Iuv. aurilia KK aurela G 21 formam] d forma ADh prolata add. r 22 historicus H monosyllabis RAHK monosyllabis GL asis GL 23 uassis AK omnis] d

generis, quae sunt indeclinabilia. Graeca vero tam in 'as' quam in alias quascumque syllabas terminantia eadem servant apud nos genera, quae habent apud Graecos, si eandem servant terminationem etiam apud Latinos, quam habent apud illos. in multis enim videmus commutatione terminationis genera quoque esse conversa, ut ὁ κρατήρ 'haec cratera', ὁ χάρτης 'haec charta', ὁ κηρός 'haec cera', ὁ ἀμφορεύς 'haec amphora', ὁ πάνθηρ 'haec panthera'. Horatius in II epistularum:

Diversum confusa genus panthera camelō
Sive elephas albus vulgi converterit ora.

24 In 'es' correptam [si sint apud Graecos] communia vel mobilia, quae illi τριγενῆ vocant. hoc autem etiam ex ipsa rerum significatione potest cognosci in omnibus appellativis, utrum possint necne femininorum quoque esse adiectiva vel etiam neutrorum. quod si ipsa exigat significatio, in 'es' desinentia communia sunt, ut 'hebēs' tam de mare quam de femina dicitur - significat enim tardus et tarda -, 'milēs' quoque 'hic' et 'haec | milēs'. Ovidius in II metamorphoseon de Callistone loquens:

Miles erat Phoebes, nec Maenalon attigit ulla

Gratiōr hac Triviae: sed nulla potentia longa est.

similiter 'praepēs', qui et quae in altum volat, 'terēs' quoque rotundus et rotunda, 'comēs' a comitando, quod tam ad mares quam ad feminas pertinet, et omnia similiter utrius generi convenientia: 'divēs', 'superstēs', 'quadrupēs', 'inquiēs', 'sospēs' etiam et 'hospēs'. Lucanus in V:

omnis commune DGL omnis commune K omnis communis RA et in litura h 1
sunt add. k 2 genera add. d 4 multis add. h commutationem L commo-

6

tationem G 5 ΚΡΑΤΗΣ Kk κραθη H haec cratera, ὁ χάρτης om. A Rr καρτης D καθες H charta] k cartha RA carta DHK κηρως G κερος AK coera G ο αμφορεις haec amphora ο κηρος haec caera L αμφωρευς r αμφορεις DGK αμφωρις R αμφορης AH 7 πανθηρ A πανθερ K panthera] d pantera RDH Oratius GK Hor. epp. II 1, 195 sq. cf. supra § 8 aepistolaram LK epistularum sermonum Rr epistolarum sermonum, si foret in terris ride-ret demoerit. seu diuersum A epistolarum si foret in terris rideret democritus seu diuersum D 8 confussa GL pantera H camello RAHGK 9 elefas RG eliphas K alius L conuerteret H hora RDK 10 commonia K 11 tri-
γενες ** D τριγενα d trigemam R trigemini AH trigeni GL uel trigena g trigena K

12 femininorum] r femininarum RDL seminarum HGKd 13 si add. h ratio significatio G 14 commonia K haebes K tam] quam G 15 tardus uel tarda G tardus tarda L 16 Ovid. metam. II 415 sq. calistone DGL calystone A

17 erit A phebes D menalon AHLK menalaon GK adtigit Rr 18
hac] hac Rr et DGL triuiae Rr potentia longa est (sic Ovidius). similiter] in libris post potentia add. gloss. formae s. forma in hunc modum: potentia formae. Longa est similiter Ar potentia formae. Longae similiter R potentia forma (forme d) longa est. Similiter D potentia forma long est. Similiter K potentiae formae longa. Similiter H potentia formae. Similiter GL 19 in om. RADLK add. rk volat] r uolet R 20 et rotunda et rotundum g comes quoque a comitando hic et haec Dd

21 similiter om. GL utroque K hic et haec diues ADGK 22 hospes] rhg hopes R ospes HGK opes K Luc. Phars. V 11

p. 650 P.

p. 183 K.

Hospes in externis audivit curia tectis.

Frequenter tamen haec duo in genere feminino a terminant auctores,
ut Virgilius in III:

bellum, o terra hospita, portas.

Lucanus in III:

tunc obtulit hospita tellus

Puppibus accessus facilis, legere rudentes,
et 'Sospita' Iuno. Ovidius in II fastorum:

Principio mensis Phrygiae contermina Matris

Sospita delubris dicitur aucta novis.

invenitur etiam 'antistita' pro 'antistēs'. Cicero de signis: postri- 25
die sacerdotes Cegeris atque illius fani antistitiae, maiores
natū, probatae ac nobiles mulieres, rem ad magistratus
suos deferunt. neutris quoque coniuncta haec (id est in 'ēs' communia)
inveniuntur, ut Virgilius in VII:

sed haec tereti mos est aptare flagello.

Iuvenalis in V:

nec umquam

Depositum tibi sospes erit.

Lucanus in V:

rerum nos summa sequetur,

Imperiumque comes.

^{pes}
1 ospes GK Hos Luc. Voss. Bb [externis] sic etiam lib. VII § 35. 65 extre-
mis K et aliquot libri Luc. cyria A 2 tamen om. D haeduo A duo
om. G femino H auctores a terminant L 3 ut om. DHL Verg. Aen. III
539 .III. aeneid'. A tertio aeneidos et pater anchises bellum D 4 hospita] g
ospita GK 5 Luc. Phars. III 43 sq. IIII G 6 optulit Luc. Voss. AB
hospita] g ospita GK 7 pupibus GL accessus GL accessum facilem Luc.
Guelf. 2 facilis] RK faciles rell. cum Luc. Voss. AB legere rudentes] om. RK

add. r legerer et Lk rudentes] om. AH add. dh r. G et in litura D 8 iono A
Ovid. fast. II 55 sq. 9 menses A phrigiae G frigiae L frugiae K matria] st
libri Prisc. et hic et lib. VII § 66, cod. Heins. chart. Ovid. matri Ovidii tantum non
omnes 10 novis] k nobis AK 11 antistita] d antestita AK antesta G uel an-
testita g antistita DL antestes AGK uel antistes g Cic. in Verr. II 4, 45, 99

postridie ex postridue corr. H post tridie L postridiae R 12 ceris Dd fani Kk

antistitiae: sic etiam Gell. XIII 21, 22, Charis. p. 77 P. et pars librorum Cic. anti-
stites etc. al. antestitiae K antestite A antestae G antistae L 13 probatae agnobiles

A nubiles K 14 deferunt G differunt L idem Rr in es add. k com-
monia K 15 ut om. K Verg. Aen. VII 731 post VII extrema versus praec-
cedentis partem huiusque initium: teretes (terites L) sunt aclydes (aclides L) illis tela

(taela G) add. GL 16 tereti] lento cum Verg. GL cf. lib. VII § 35. 65 mol Med.

17 Iuvenalis — erit om. D Iuv. sat. V 13, 177 sq. II GL IIII in litura h

18 nec umquam] sic etiam lib. VII § 35 numquam lib. VII § 65 cum Iuven. 20 Lu-
canus in V] r In eodem R Luc. Phars. V 26 sq. 21 sequitur RADG et ni f.

K 22 imperumque Luc. Voss. Bb

p. 630. 51 P.

p. 183—85 K.

Sallustius in I historiarum: nobis primae dissensionis vitio
humani ingenii evenere, quod inquies atque indomitum sem-
per in certamine libertatis aut gloriae aut dominationis
V 26 agit. alia vero omnia, id est quae nullam significationis naturalem com-
mu[n]ionem habent cum femininis, masculina sunt, ut 'gurgēs', 'tramēs',
'stipēs', 'limēs', 'poplēs', 'fomēs', 'caespēs', exceptis in 'gēs' desinenti-
bus, quae in genetivo e servant - sunt enim feminina duo: 'segēs segetis',
'tegēs tegetis' - et uno arboris nomine, quod ratione supra dicta femininum
est, 'abiēs', || et 'compēs compedis'. Terentius:

habenda e compedes.

In 'es' productam, si sint quintae declinationis, feminina sunt. excipitur
unum 'diēs', quod tam masculini quam feminini generis in singulari nu-
mero invenitur (ex quo et diminutio fit, 'diecula'. Terentius in Andria:

Eho inpudens, non satis test, quod tibi dieculam addo?
pro dilatione aliqua temporis), in plurali vero semper masculinum inveni-
tur: non enim incertum tempus videtur significare, quod plerumque in fe-
minino genere invenimus numeri singularis. ideo autem diximus 'plerum-
que', quod invenitur in usu et pro certo tempore femininum et pro incerto
masculinum e contrario. Virgilius in II:

Venit summa dies et ineluctabile tempus

Dardaniae.

Lucanus in III:

non usque adeo permiscuit imis
Longus summa dies, ut non, si voce Me|telli

^{uel nobis}
1 Sall. hist. I 8 p. 6 sq. Kr. istoriarum A [nobis] nuper Dd nuper A
primae om. GL dissensiones RH discessionis r disensionis L desensiones K
2 evenere] r eueneire RK retinere A [quod] quoque GL dindomitum H

3 ut gloriae Dd 4 post agit: iuuenalis — erit, quae supra om., exhibet D sig-
nificationes natu[ra]lem Aa commonionem K 5 feminis Kk ut om. L.
6 stipes] r stirpes A stipes stipitis RH cespites ADHG cispes LK 8 te-

gitis Gg 9 Ter. Phorm. II 1, 19 10 ha[h]abendae A aries. et paries. masculina
(mascula A) e seruant in obliquis casibus post compedes add. AD 11 excipiatur (un) H
13 quo diminutio K quo etiam diminutuum (deminutuum G deminutuum g) GL

Ter. Andr. III 2, 27 14 echo] d hoc * R al' hoc correctum J r haecho A h' K
eo GL o D echo tu Terentius impudens RDHGL est] habes Terentius prop-
ter delatione. A propter delationem Dd 15 pro — temporis] om. Lips. 3 Krehlii
pro dilatione aliqua Dresd. pro dilatione sed aliqua Lips. 2 Krehlii 16 plerum-
que feminino Rr 17 inuenitur A numero Rr singularis numeri K 18
post femininum: et pro incerto tempore femininum add. R del. r 19 e contrario] r
et quontrario R om. GL Verg. Aen. II 324 sq. II aeneidos (eneid' A) AD
20 in e. lucetabile H 22 et lucanus AH Lucan. Phars. III 138—140 III] L

VII r VI R rell. 23 notusque A usuque L promiscuit L 24 sic uoce A
uoce] k uocem GLK

p. 651. 62 P.

p. 185. 66 K.

Servantur leges, malint a Caesare tolli.

Statius in I:

longumque in saecula digne

Promeriture diem.

5 ex eo quoque compositum semper masculinum est, 'hic meridiēs', certum enim significat tempus diei. Terentius in adelphis:

† ipso meridie stipulam colligendo.

alia vero in 'es' productam desinentia, quae sunt propria, masculina inve- 27
 niuntur, ut 'Herculēs', 'Vlxēs', 'Persēs', 'Achillēs', 'Verrēs', 'Chremēs',
 10 'Lachēs', excepto uno feminino, 'Cerēs Cereris'. appellativa vero, si sint
 ad homines pertinentia, quae apud Graecos communia vel mobilia, apud
 nos communia sunt, ut 'herēs', 'locuplēs', quod et neutrum est. alia
 15 vero omnia feminina sunt, ut 'caedes', 'stragēs', 'struēs', 'vulpēs', 'apēs',
 'luēs', 'labēs', 'cladēs', 'nubēs'. excipitur 'hic verrēs' appellativum,
 20 cum porcum significat.

In 'is' finita nomina, si sint adiectiva vel derivativa appellativa, communiā sunt, et si ad homines proprie solos pertinent, non faciunt ex se
 neutra, ut 'hic' et 'haec civis', 'hic' et 'haec hostis' - Statius in V
 Thebaidos:

20 Turbidus incertusque oculis vigilantibus hostēm
 Occupat amplexu,

cum de uxore He|limi Gorge loquitur .., 'hic' || et 'haec Samnis' ('aedilis',
 quia dignitatis est ad viros pertinentis, masculini generis est); sin tam ad
 homines quam ad alias res dici possunt, in e faciunt neutrum: 'hic' et
 25 'haec suavis' et 'hoc suave', 'hic' et 'haec dulcis' et 'hoc dulce', 'hic'
 et 'haec regalis' et 'hoc regale', 'hic' et 'haec amabilis' et 'hoc ama-
 bile'. alia vero in 'is' desinentia, n vel duas consonantes in eadem syllaba 28
 vel duplice consonantem ante 'is' habentia et quae paenultimam syllabam

1 servatur] seruentur pars codd. *Luc. cum Voss. B* malent *GLK* malent
codd. aliquot Luc. a Caesare accesserae *A* 2 Idem statius *GL* *Stat. Theb.*
 1 638 sq. in I] om. *GL* li. I. *K* I tebaid' *A* primo thebaidos *D* 3 longum-
 que] d si longumque *DG* secula *AD* dignae *AH* 4 promeriturae *HLK*
 6 tempus significat *D* *Ter. ad. V 3, 62:* meridie ipso faciam ut stipulam col-
 ligat; et sic lib. VII § 92 in adelphis om. *L* 7 meridiae *Rr* 8 productam] r
 producta *R* 9 achiles *G* laches uerres chremes *D* 10 Appellatiua *A* 11
 pertinentia om. *L* commonia *K* mobilia sunt apud *A* 12 commonia *K*
 13 stages *A* uolpes *Gg* 14 clades pubes nubes *K* 16 DE TRIBVS GENERIBVS
 IN IS. *D* commonia *K* 17 proprie] r propriae *RAHK* soli *D* 18 ciuis et
 hic *K* *Stat. Theb. V 212 sq.* in om. *D* V libri mei omnes, *Erl. 1, 2 Kreh-
 lä, et sic iam restituit I. F. Gronovius ad *Liv. XXX* 14, 2 secundo *edd.* ante *Krehtium*
 19 tebaidos *AG* et in thebaidos corr. *D* 20 turpidus *Rr* incertumque *Sta-*
tius 21 amplexam *R* 22 helymi *DL* elymi *AG* liquitur *Dd* sammis r
 ammis *R* 23 quia quia *A* pertinentis] *rd* pertinens *RAD* 24 neutrum ut
 hic *DGL* 28 syllabam in unam *H**

p. 632 P.

una ex liquidis terminant, masculina sunt, ut 'panis', 'funis', 'amnis', 'ignis', 'piscis', 'fascis', 'fustis', 'postis', 'vectis', 'axis', 'ensis', 'anguis', 'unguis', 'collis', 'folis', 'mensis', 'corbis', 'orbis', 'torquis'. excipitur 'haec bipennis', quod ideo femininum est, quod quasi adiectivum est securis, vel quod a penna, quod ipsum quoque femininum est, compo-
nitur. sed magis adiectivum hoc esse Virgilius ostendit 'ferro bipenni' ponens in XI:

p. 166 K.

ferro sonat alta bipenni

Fraxinus.

29 excipitur etiam 'canis' commune, quod et natura sic esse ostendit. 'fimis'¹⁰ quoque et 'clunis' tam masculini quam feminini generis usurpavit auctoritas in una eademque significatione. Iuvenalis in III:

Ad terram tremulo descendant clune puellae.

Horatius in I sermonum:

Quod pulchrae clunes, breve quod caput, ardua cervix. multa tamen et in hac et in aliis terminationibus confusisse genera inventiuntur vetustissimi, quos non sequimur, ut 'haec amnis', 'funis', 'anguis'. composita sive ex masculinis sive ex femininis, si adiectiva fuerint, communia sunt, ut 'hic sanguis', 'hic' et 'haec exanguis' et 'hoc exan-

1 terminant] d terminantur RAD amnis] r ammis R annis A 2 ignis am-
nis L fustis] fastis G axis H post axis: εωβλκων add. R unc. incl. r
τοβακαον A τ*****n mensis D ensis unguis anguis K 3 post collis: κοφγαοс add.
κοφιαοс RA follis H post follis: ****oc D mensis in litura R, h. l. om. D cor-
uis K corbis H corbis κωφινωс D curbis κοφινοс L curvis κοφινοс G corbis or-
bis] orbis R corbis r 4 Excipiuntur GL bipinni G bipinnis g pipennis H
post bipennis: πηληκιν add. D πηληκυн GL πηληκым A 5 πηληκοс securis GL
πηληκиосс ord. deinde mut. in G securis H post securis: πηληκиосс add. Dd πηληκиосс A

quod appenna H quod est apinnis K pinna GLr 6 Verg. Aen. XI 135 sq.
post ostendit: ferro — ostendit om. R add. r ferro bipinni (sic) h. l. collo
cat l, post fraxinus posuerat L bipinni GLr uel bipenni g 8 alta Prisc. et
hic et lib. VI § 83 VII § 62 cum Verg. Med. Pal. Rom. acta et iacta v. l. codd.
Verg. bipenni] k bipinni GLKr uel bipenni g 10 cummune K esse om. G

ostendit esse L 11 masculina H femini L usurpauit R 12 Iw.
sat. III 11, 164 III] scripsi VII AD VI RGLK III H quinto (V, 5) edd.
13 descendant] k cum Iuvenale descendant ADH Serv. ad Aen. II 554 discendent

GL discendit K clunae r 14 oratius K Horat. serm. I 2, 89 ser-
monem Rr 15 pulcrae GK pulchre lunaes R pulchres clune A clunis K
caput] r capud RH post ceruix: in una eademque (eadem L) significatione add.

RADHLK 16 confusisse] rk confundisse RLK 17 sequitur A anguis funis
K 18 fuerint] fiant ADGL et in litura H uel fuerint l 19 sanguis L hic
et haec — animus om. R add. r et hic et haec H exsanguis LK ex-

p. 652. 53 P.

p. 186. 87 K.

gue'; 'animus', 'hic' et 'haec exanimis' et 'hoc exanime'; 'cuspis', 'hic' et 'haec tricuspidis'. invenitur tamen hoc etiam neutro adiunctum, sed 30 per obliquos casus. Ovidius in I metamorphoseon:

positoque tricuspite telo

5 Mulcet aquas.

'pestis' etiam et 'neptis' et 'vestis', cum duas consonantes ante 'is' habent, feminini sunt generis, et 'vallis', 'turris', 'pelvis', 'pellis', quamvis paenultimae syllabae liquidis terminantur, tamen feminina sunt. illa quoque masculina sunt, quae una syllaba crescunt in genitivo, ut 'hic lapidis', 'pulvis pulveris', 'sanguis sanguinis', 'vomis vomeris', 'cinis cineris'. excipiuntur 'haec cuspis cupidis', 'cassis cassidis', quorum extremae syllabae amborum ab s coeperunt, quod in eiusdem formae masculinis non invenies, 'lis' quoque 'litis'. alia vero omnia in 'is' desinentia feminina sunt: 'haec avis', 'classis', 'puppis', 'cutis', 'securis', 'messis', 'bilis', 'strigilis', 'vis'. Graeca vero eandem habentia terminationem genera quoque, quae apud Graecos habent, servant etiam apud Latinos, sicut et alia paene omnia, quod iam superius diximus, ut 'Paris', 'Tbris', 'tigris', 'Thetis'. 'molaris' a mola derivatum potest esse commune, cum adiectivum est, sed quia plerumque ad dentem vel lapidem refertur, usus frequens masculinum hoc profert. Statius in V Thebaidos:

vasta eaque suedes fractique molares.

In 'os' terminantia feminina tria inveniuntur: 'cos cotis', 'dos dotis', VI 32 'glos gloris'; communia quinque: 'custos', 'sacerdos', 'bos', 'compos', 'impos'; neutra duo: 'os oris' et 'os ossis'. alia vero omnia masculina sunt: 'mos', 'ros', 'flos', 'lepos', 'nepos'.

In 'us' correptam secundae vel quartae declinationis, si sint arborum nomina, feminina sunt, propria quoque vel appellativa Graeca 'os' in 'us'

sanguis (s) ^{ex} G sanguis A exsangue K exanguae A 1 animus — exanime in marg. K exanimae RH cuspis] haec cuspis GLK 2 ** neutro H

3 Ovid. metamorphos. I 330 sq. 4 taelo LK caelo G 6 Pettis H post uestis: febris add. k habent ante is K habeant L 7 pelvis pelvis] pellis peluis D pellis Rr 10 sanguis L 11 haec add. r cassis cassidis] gl casis casidis GL 12 ceperunt K 13 non om. DG add. d inuenies] R inuenimus Mr inueni rell. 14 classis] g clasis GLK puppis G messis] g messis GK 15 uis om. R Grega A uero spscr. in K uero in eandem R

terminationem id est in is A 16 quae om. R apud latinos R 17 allii Rr poene ADH tiberis Dd thibris Rr tybris AG thybris H tigris tibris K tygris GL 18 thethis DL tethis A tithis G thithis k commone K 20 Stat. Theb. V 386 21 ustaeque Stat. cod. Par. 8055 etiudem Rehdig. uaste sudes G

22 DE QVATTVOR GENERIBVS IN OS. D tria feminina D trea G trea H dos dotis glos gloris cos cotis D 23 et quinque communia D commonia K

quinque om. G add. g compis Dd 24 inpos R ossis] g osis RG 25 ut mos D mos moris flos floris ros roris Rr 26 DE QVINQVE GENERIBVS IN VS. D

correpta RA 27 quoque] uero Z Graeca] graeca quae apud graecos feminati GRAMMATICI LATINI II.

p. 653. 54 P.

p. 187. 88 K.

convertentia, quae apud Graecos feminini sunt generis, ut 'haec cupressus', 'myrtus', 'laurus', 'cornus', 'quercus', 'fagus'; 'pirus', 'platans', 'Scyrus', 'Berytus', 'Pylus', 'Ilius', 'Arctus' (appellativa vero, ut 'crystallus', 'costus', 'phaselus'). alia vero omnia eiusdem terminationis supra dictarum declinationum masculina sunt, ut 'hic clarus', 'magnus', 'animus', 'ventus', 'sommus', 'lacertus', 'cursus', 'metus', 'sexus' - quamvis Plautus etiam 'hoc sexus' neutro genere protulit in rudente:

Virile sexus numquam ullum habui -,

33 'fluctus', 'artus', || 'portus', 'actus', unde 'aculeus' diminitivum teste Probo. sed in usu frequenter 'haec acus' invenimus. Lucanus in X: 10

Quod Nilotis acus compressum pectine Serum.

Iuvenalis in I:

Ille supercilium madida fuligine tinctum

Obliqua producit acu.

idem in II:

Emerita quae cessat acu.

invenitur etiam 'hoc acus huius aceris', quod Graeci σκύβαλον dicunt, id est purgamentum frumenti. Varro rerum rusticarum III: acus substernendum gallinis parturientibus. acus in area excutitur.

nina sunt *G* graeca quae sunt feminina apud graecos *L* 1 conuententia *A* quae apud Graecos *om*, *GL* graecos feminina sunt feminini sunt generis *L* generis sunt *G* post generis: apud nos quoque femina sunt in marg. *h* cypres-
sus *R* cupresus *GLK* 2 laurus pyrus cornus *D* fugas *A* pirus *hic om*. *D*
3 scirpus *K* cyrus *GL* beritus *HK* uerytus *L* [Pylus] 4 pilus *HLK*
illius *supscr.* in *D* iulus *L* Arctus *om*. *HGLK* arcus *A* appellativa — phaselus
om. *RADH* in *mg*. *add*. *d* cristallus *cos* phaselus *add*. *h* cristallus *GLKdh* 4
passellus *GK* phaselus *Ld* post phaselus: arctus nam duae (due *d* duo *L*) arcti
sunt (sunt arcti *h*). Alia (uero *d* et *spscr.* *L*) graeca (greca *d*) communia, quae apud
nos quoque communia sunt φιλόσοφος (philosophos *Ld* φιλοσωρης *d*) philosophus,
φιλόκαλος (hic et hec philocalos *d* hic et haec philocalos *L* φιλοκαλος *K* φιλο-

καλως *h*) hic et haec (heo *d*) philocalus. *add*. *GLKdh* 5 supradictarum *Hh*
declinationem *A* 7 Plaut. rud. I 2, 19 (v. 107) hoc protulit *K* 8 virile
secus numquam Plauti ed. Gronoviana virile nunquam secus *Bothius* sexus numquam

ullum etiam *Pal.* uterque ulum *Hh* habui. (t) *H* habuit *LK* 9 artus *A*
10 Prob. inst. gramm. II 1, 41 p. 1463 P. frequenti *L* Lucan. Phars. X

142 11 nihilotis *Rr* nilotus *K* compressum ex corr. *D* compressum *GLK* com-
pressum *H* cumpressa *A* et in litura f. *D* percussum *Voss.* *A* m. pr. aliisque codd.
Lucan. ferrum *GLK* saerum *Luc.* *Voss.* *B* 12 Iuw. sat. I 2, 98 sq. 1] *Caroliruh.* alter et sic lib. VI § 75 codd. II (secundo *D*) *h.l. rell.* 13 supercilicium *H*

madidam *K* fugine *Rr* fulgine *H* tinctum *h.l. libri cum Iuw.* *Pith. m. alt. al.*
tactum codd. *Iuw.* *interpolati* plerique et sic lib. VI *l. l.* tactum cod. *Pith. m. pr.*

14 proculit *L* 15 *Iuw. sat.* II 6, 498 II] II *Hh* .U. *G* eodem *D* (*A?*) 16
emeritaque *A* quae *Rr* 17 Graeci *spscr.* *K* *СКУБАЛОН Rr* *СКИБАЛОН G*
dicunt *СКУБМОН H* *СКИБАЛОН L* 18 frumenti] *spscr.* *k* frumenti. *Hh* Varro r.r.

III 9, 8: cum parturient [*gallinae sc.*], acus substernendum. cf. gloss. in coroll.
Mill. Fest. p. 380: acus substernendum parturientibus, quam ex ipso Prisciano desumptam esse persepexit P. Wesseltingus obseruatt. I 20 III] in *A* substernendum *A*

19 acus in area excutitur] sic etiam gloss. l.; 'non inveniuntur, sed simillima I 52'

p. 654 P.

p. 188—90 K.

idem in I: argillam mixtam acere. excipiuntur secundae declinationis haec: 'humūs', 'alvūs' — Virgilius in II:

In latus inque feri curvam compagibus alvum.

Accius tamen masculinum hoc protulit annali I:

Maia nemus retinens gravido concepit in alvo — et 'domūs', 'colūs', quae tam secundae quam quartae declinationis inventiuntur; quartae vero: 'anūs', 'nurūs', 'socrūs', quae ipsa natura semi- 34 narum esse ostendit, et praeterea 'manūs', 'tribūs', 'porticūs', et neutra 'pelagūs', quia et apud Graecos eiusdem est generis, et 'vulgūs', quod tam masculini quam neutri generis invenitur. 'virūs' quoque neutri est generis, sicut 'pus', quod est indeclinabile. 'penūs' invenitur et masculinum et femininum et neutrum. Virgilius in I:

Cura penum struere.

Terentius in eunicho:

Cum in cellulam ad te patris penum omnem congereret clanculum.

Horatius in I epistularum:

Annonae proposit, portet frumenta penusque.

In 'us' correptam tertiae declinationis nomina neutra sunt, ut 'mūs', 'opūs'. excipitur 'hic lepūs', 'haec Venūs', 'hic' et | 'haec Ligūs', 'hic' et 'haec' et 'hoc vetūs', et 'pecūs', quod femininum 'haec pecus pecudis' declinatur, teste Capro neutrū: 'hoc pecus pecoris'.

In 'us' productam, si sint monosyllaba, neutra sunt, ut 'rūs', 'crūs', 35 'iūs', 'plūs', 'tūs'. excipiuntur 'hic mūs muris', 'hic' et 'haec sūs

Müllerus l. l. area] d aeraea D scutitur RG ^{ex} scutitur Hh 1 Varro r. r. I 57, 1: ex argilla mixto acere, gloss. l.: argillam mixtam acere ex Prisciano myxtam D 2 Verg. Aen. II 51 3 inquae AH ferit Med. compagibus]

H Med. compagibus rell. 4 a^cius Rr actius AH Attī ann. lib. I fr. ap. Krausian fr. hist. R. p. 177. at cf. Non. p. 193, 25 Accius annalibus: ut quam fragilissimus alios, et alius auctoritatis obsecrare: Maia nemus retinens gravido concepit in aluo annualium primo R in primo annali D I. ni tueremus retinens L 5 mala G et Leid. Non. Maia nemus] mala manu Scaliger in Priap. LXXV (append. Virg. p. 470 ed. 1573 anth. Lat. t. II p. 544 Burm.) mala sinu Vngerus de C. Valgio p. 47 ecunda

concepit Rr cepit L 6 sac Hh 7 femininarum Rr feminina DKh 8 esse spscr. in D ostendit. praeterea L neutro A neutrum K 9 py-

lagus K quia ^{et} Dd quod et H generis neutri libri neutri uncis inclusit i. e. gloss. esse indicavit r 10 est om. A 11 sicut et AL paenus r 12 Verg.

Aen. I 704 primo aeneidos D I. eneid'. A 13 curā poene struere A post struere: et flammis adulere penates in mg. add. h 14 Tēr. eun. II 3, 19 eo-

nicho K 15 celulam G poenum A omne Bas. gerebam K congregabam D 17 oratius K Hor. epp. I 16, 72 aepistolaram K 18 Annonae]

om. L anñe GK porcet Rr poenusque A penumque libri nonnulli Horat.

19 nomina om. L manus K 20 h^{**} lepus (ae) Rr haec et hoc ligus L

21 feminum A femininum est K 22 pecus ex peculdes corr. A pecodis G declinatur A 23 ut trus A

p. 684. 55 P.

p. 190. 91 K.

suis', 'grūs gruis'. supra syllabam autem feminina sunt, ut 'servitūs', 'iuventūs', 'senectūs', 'salūs', 'palūs', 'tellūs'.

In 'ax' desinentia, si sint adiectiva, communia sunt trium generum, ut 'hic' et 'haec' et 'hoc capax', 'audax', 'contumax', 'pervicax', || 'rapax', 'fallax'; alia vero, etiamsi interposita sit alia consonans, feminina sunt, ut 'fornax', 'pax', 'fax', 'lanx', 'arx', 'calx', 'falx'. propria Graeca et barbara masculina sunt: 'Aiax', 'Pharnax', 'Atax'.

In 'ex' monosyllaba masculina duo inveniuntur: 'rex', 'grex'. alia vero omnia monosyllaba in x quacumque vocali sive consonante antecedente feminina sunt, ut 'lex', 'faex', 'crux', 'lux', 'merx', 'nix', 'pix',¹⁰ 36 'nox', 'calx'. excipitur unum commune 'hic' et 'haec dux'. in 'ex' supra syllabam i antecedente in paenultima syllaba feminina sunt: 'haec iles', 'silex' - auctores tamen et 'hic silex' inveniuntur proferentes. Iuvenalis in secundo:

Nec melior, pedibus sili|cem quae conterit atrum. 15
Ovidius in VII metamorphoseon:

Aut ubi terrena silices fornace soluti.

Virgilius autem in VIII:

Stabat acuta silex praecisis undique saxis -.

'paelex' quoque ad mulieres pertinens femininum est, nec non etiam 'ca- 20 rex'. Virgilius in georgicon III:

et carice pastus acuta.

alia, nisi sint adiectiva, masculina sunt: 'hic vertex', 'culex', 'pollex', 'codex', 'murex', 'cortex'; hoc tamen etiam feminini inveniuntur. Virgilius in VII:
25

1 suis om. D grus om. H add. h gruis om. RADK add. k seruitūs seruitūs L 2 senectus uirtus salus Dh senectus uirtus incus salus edd. ante Krelium senectus incus salus Krelii, de libris suis non suis accurate testatus tellus palus D tellus incus. In ax K 3 DE X BED PRIMVM DE TRIBVS GENERIBVS IN AX D 4 et hoc om. A audax contumax in mg. add. K rapax sabax fallax A 5 uero omnia etiamsi G uero omnia si A etiam

om̄a si (om̄a in liture) H in posita Aa 6 fax pax DL arxs R ars K falx. alia uero etiam propria uero graeca G 7 ut aiax HK Pharnax] x farnax RDHGLk fornax AKr 8 DE TRIBVS GENERIBVS IN EX D 9 in x monosyllaba K monosyllabam L 10 nix pix nox crux lux calx merx D 12 in penultima sil- haec

laba antecedente L ut ilex L 13 Iuv. sat. II 6, 350 14 U. K 15 silicem pedibus Iuvenalis post sili duo folia desunt in A v. § 50 quae Rr quem H que h

arum Rr 16 Ovid. metam. VII 107 17 siciles H fornacae Rr for- nec me Dd fornace+ K 18 Verg. Aen. VIII 233 autem om. H 19 silix Rom.

undique (a) R 20 paelex] D cf. Halmium emendat. Valer. p. 6 pelex HL BOYTOOMH

pellex RGK nec no R carex] H (R?) carex BOYTOOMH GL carex K carex et lisca ccsura

uibex D carex supellex et ad mg. et uibex et supellex h cf. § 39 21 Verg. georg. III 231 23 Alia uero LK nisi G ut hic uertex D uerctex H 24 co-

dex] RD at correctum M Cordex i. fidicen qui cordas componit r cordex d morex K cortex] d corex D .Verg. Aen. VII 742

raptus de subere cortex.

idem in bucolico:

Tum Phaethontiadas musco circumdat amarae
Corticis atque solo proceras erigit alnos.

‘vervex’ etiam, cuius finalis syllaba naturaliter producitur, masculinum est.

Iuvenalis in I:

et elixi vervecis labra comedit.

adiectiva vero omnia in x desinentia, sive e sive quacumque vocali alia an-VII 37
tecedente, communia sunt trium generum, ut ‘hic’ et ‘haec’ et ‘hoc sim-
plex’, ‘artifex’.

In ‘ix’, si paenultima brevis est, masculina sunt: ‘hic călix’, ‘hic
vărix’. excipitur ‘haec sălix’ et ‘haec filix’. Virgilius in II georgicon:

Et filicem curvis invisam pascit aratris.

alia vero feminina sunt: ‘haec mătrix’, ‘cōrnix’, ‘lōdix’, | et omnia ver-
balia, ut ‘victrix’, ‘nutrix’, ‘meretrix’, ‘natrix’ - quod tamen, cum spe-
cim anguis significat, masculini quoque invenitur. Lucanus in VIII:

Et natrix violator aquae.

potest tamen hoc et figurate ad serpentem videri redditum, quod etiam fe-
minino genere profertur, ut idem:

hinc maxima serpens

Python,

sicut:

Praeneste sub ipsa -,

1 raptus Med. 2 Verg. ecl. 6, 62 sq. cf. lib. II § 35 boclico GK 3 phetaentiadas
R phoenttiadas DGL circuudat L circumdat amarae] r circumdata mare R 4

ci cortis Gg proceras] d proceras D proceras K erigit] g erigit G 5 ver-
vex] g uerbex GL natura L masculini LK est om. G 6 Iuv. sat. I
3, 294 7 vervecis] h ueruicis Kr uerbecis G cum Iuv. cod. Pith. ueruectis H

uerbicis L libra G libra K 9 semplex G 10 et artifex G 11 DE TRIBVS
GENEBRIS IN IX D ut hic calix uarix D 12 post uarix: radix add. GL Similiter
radix claxendix quod significat concham (concam H) qua signum legitur. Plautus in
uidularia. opposita est claxendix at ego signi dicam quid sit. Excipitur haec salix
HK Similiter — quid sit post pro obstiatrix in fine paragr. collocat h; v. Plaut. vidul.
fr. 5 p. 442 Both., qui recte siet scriptis de voc. claxendix cf. Müllerus ad Paulum p. 46,
16 excipitur — lodix in lit. d et om. L Verg. georg. II 189 13 felicem
Med. post aratris: clasendix (similiter clasendix L) quod significat concham
(concha L), qua signum legitur. Plautus (in uidularia add. g). opposita est clasen-
dix at ego (at uero G) signi dicam quid sit GL 14 post lodix: Similiter radix clax-
endix quod significat concam qua signum detegitur. Plautus in uidularia. opposita
est claxendix at ego signi dicam quid sit. in litura d, Erl. 2 Krehlii, Krehlius. et hoc
quidem recte haec pertinent, quae ex marg. archetypi passim addita esse in codd. recte
statuit Krehlius 15 nutrix uictrix D meritrix GL 16 masculinum D ut
lucanus D Luc. Phars. VIII 720 VIII. K 17 violator aquae] d uiola-

tur aque D 18 Potes Rr hoc tamen D ** hoc (et) H et hoc L 19 Lu-
can. Phars. VI 407 sq.: hinc maxima serpens | Descendit Python 20 hic L Lucan.
Vatic. 4 apud Cortium 21 python R phyton DK Luc. Voss. A phiton H phi-
thon L python G. num in h. l. pro gloss. ad maxima serpens illatum est hoc voc.?

22 Verg. Aen. VIII 561

p. 656 p.

p. 192. 93 K.

38 'obstetrix' quoque pro 'obstitrix'. excipitur 'hic fornix', quod quamvis paenultimam positione longam habuit, tamen masculinum est. adiectiva supra dictam servant generum regulam: 'hic' et 'haec' et 'hoc pernix', 'felix'. sciendum tamen, quod in verbalibus in 'trix' terminantibus invenimus obliquos casus coniungi solere etiam neutris, ut 'victici signo', 5 unde:

victicia tollite signa,

quamvis 'hoc victrix' non memini me legisse, etsi analogia declinationis exigat.

In 'ox' omnia adiectiva sunt: 'velox', 'pernox', 'ferox', excepto uno 10 'celox' (species est navis) et monosyllabis, de quibus supra dictum est: 'haec vox', 'nox'.

In 'ux' supra syllabam masculina sunt propria: 'Pollux', 'Volux'; unum commune, quod n habet interpositam in nominativo et eam in obliquis casibus amittit, 'hic' et 'haec coniunx coniugis'. sunt tamen, qui 15 nominativum | quoque putant sine n scribendum.

39 In 'yx' Graeca sunt et servant eadem apud nos genera: 'Phryx', 'Eryx', 'Styx', 'sandyx'.

Breviter quoque de generibus in x terminantium sic possumus dicere, quod in x desinentia adiectiva communia sunt trium generum, ut 'hic' et 20 'haec' et 'hoc audax', 'artifex', 'felix', 'velox', appellativa vero ad utrumque sexum hominum pertinentia communia utriusque, ut 'hic' et 'haec coniunx, dux', quae autem ad solos mares pertinent, masculina, et quae ad feminas, feminina, ut 'hic rex', 'haec paelex'. Graeca vero sive notha eadem servant et apud nos genera, quomodo et barbara, ut 'hic Phaeax', 25

1 obstetrix] r et in litura D obstetrix R obstetrix] r et in litura
ni f. L uel obstatrix d obstatrix Gl obstetrix R 3 servant supradictam G ut
hic D pernix] r pronix R 5 casibus R coniungui GL salere Rr

7 Luc. Phars. I 347 8 uitrix Dd 9 exiguat K 10 DE COMMVN ET FEMI-
NINO IN OX D ut uelox h ut pernox ferox uelox D 11 caelox RL mo-
nasillabis L 12 haec uox nox de quibus supra dictum est. D his de quibus su-
diximus
pra haec nox uox. Ll 13 DE MASCVLINO ET COMMVN IN VX D supra add. l
ut pollux D pullux L Volux] h uelux DKrg et in litura ni f. H 14 et unum

commune hic et haec coniux, n. habens interpositum D et eam] quam D 15 hic
et haec] ut D 16 nominativum] d nominatiuo D 17 DE MASCVLINO ET FEMININO
IN VY. D eadem om. K genera apud gr̄os L Phryx] h phyx HG 18
erix R epyx G uel eryx g styx om. L scandyx Rr 19 DE RECAPITULATIONE

IN X. D quoque om. H in xx terminantium H 20 in ex desinentia r desi-
nentia add. l 21 Appellativa Hh ad ** utrumque (ne?) H utrumque GL
h

22 nominum K nominum R communia sunt utriusque generis G utriusque gene-
ris L et, gen in mg. add., K 23 et dux D masculina sunt Gh 24 feminas]
femininas H feminina R sunt feminina. K feminina sunt G rex et haec H
pelex RDH pellex GK 25 pheax Rh paeax DGLK peax H

p. 666. 57 P.

p. 193. 94 K.

‘Ajax’, ‘calix’ (*ἀπὸ τοῦ κύλιξ*), ‘Pollux’, ‘Atax’, ‘Volux’, ‘haec Sphinx’, ‘nox’. reliqua supra syllabam, nisi sint fetus terrae, e ante x habentia masculina sunt, ut ‘hic cimex’, ‘vertex’, ‘apex’, ‘vervex’. excipitur ‘supellex’. alia vero omnia in x desinentia feminina sunt, ut ‘haec pax’, ‘nux’, ‘crux’, ‘ilex’, ‘salix’, ‘carex’, ‘flifax’ *ἄγρωστης*, ‘fornax’, ‘vibix’ *μαλιφ*, ‘celox’. excipiuntur ‘hic grex’, ‘varix’, ‘fornix’, et ‘hic’ et ‘haec cortex’, ‘silex’.

In t neutra sunt, ut ‘caput’, ‘sinciput’, ‘occiput’, ‘git’ μελάνθιον, 40 ‘Nepet’, oppidi nomen.

10 In duas desinentia consonantes, si sint adiectiva, communia sunt trium generum, ut ‘hic’ et ‘haec’ et ‘hoc expers’, ‘prudens’, ‘inops’, ‘insons’. in his sunt ponenda et illa omnia, quae apud Graecos vel communia sunt vel faciunt ex se feminina: ‘princeps’ - ὁ ἀρχηγὸς καὶ η ἀρχηγός. Virgilius in X:

15 Tu mihi nunc pugnae princeps, tu rite propinques

Augurium Phrygibusque adsis pede, diva, secundo -, ‘municeps’ - ὁ συντελεστῆς καὶ η συντελεστρια η ὁ πολλῆς καὶ η πολιτις. Iuvenalis in quinto:

municipes Iovis ad vexisse lagoenas - ,

T

1 ανω R απὸ τοῦ Dd εον H συλυτ R lg κιτιτ H καλιτ K [Atax] *supra post*
Ajax ponit D atax R [Volux] *sio ni f. in litura* H uolux h uelux RDGK sphinx RHL
sphynx D sphix G 2 Reliqua K e ante x habentia masculina sunt nisi sint
fetus terrae L fetus R foetus Gd 3 vertex apex culex cimex
verbex L post apex: exlex add. RDHK del. h vervex g verbex G Excipi-

M

piuctur (un) haec lex nibex μολωι supellex Dd 4 suppellex HGLK pax for-

PI T

nax ilex carex salix flrix αφ+σ+τιο (nibex μολωι add. d) celox nux crux D 5 crux

nux R post crux: lux add. h filix Gg filix ex felix corr. K αφροτικ Rr

αφροτικ K αφρογ L αφροι G αφοι H ubix Rr 6 μαλιφ] om. H μο-

λωφ K μολον RG μολον Lr caelox RL hic om. L grex calix varix D

varix grex varix calix fornix Hh fornix hic G 8 DE NEUTRO IN T. D seneca-

H

put K occiput om. HGLK add. h μελάνθιον] om. H μελανγιο Rr 9

neret L oppidi H 10 DE TRIBVS GENERIBVS IN DVAS CONSONANTES D 12

vel omnia illa nomina Gg illa nomina K 13 ut princeps D ΑΡΧΗΤΟC R ΑΡΧΗΙΟC r ΑΡΧΕΥΟC

DK et ex ΑΡΧΗΙΟC mut. L KAY K ΑΡΧΗΤΟC R ΑΡΧΗΙΟC r ΑΡΧΕΥΟC GLK Verg.

Aen. X 254 sq. 15 Tu diua tu Dd Tu*** Rr Tu diua HK diua del. h

16 augorium G phrigibusque RDG et in phrygibusque corr. L assis GLr

Y Y Y N PO Θ H

peditina secundo L 17 ο CINTΕΑΕСTHC KAI Ν CINTΗAHCΘC O ΠΙΩΛИTHC KAI Ν ΠΙΩЛИ-

tic Rr o CINTВЛНCHC KAI H CINTНАHC+THC (Hc in litura) o ПОДИTHC KAI H ПОДИ-

tic H o СИТЕЛАЕСTHC KAY H СИТЕЛАЕСТРIA ОПО** (in mg. add. 21) THC KAY H ПОЛИТИC

(ic ex ec corr.) K CINTВЛНCHC GL ONOАITEC KAI H ПОНТИC G H ПОЛН-

tic L post ПОЛИТИC in mg. prudens k 18 Iuv. sat. V 14, 271 quinto] V

Kretilius t. II p. 571 IIII RHGL quarto DK 19 municipes rd municeps k muni-

ceps RDHGK lagoenas] sic etiam Pith. m. alt. et al. Iuv. codd. laguenos Rr lagae-

p. 687 P.

p. 194. 95 K.

'parens' - ὁ γονεὺς καὶ ἡ γονεύς -. quae quamvis possint figurare neutris quoque adiungi, in plurali tamen numero deficit eorum secundum neutra terminatio, et fortassis quia aliud significant 'principia', 'municipia', 'parentia'; nec apud Graecos tamen habent neutra γονεύς nec πολίτης, quae 41 non sunt adiectiva. alia vero, si sint monosyllaba, feminina sunt: 'ars', 'fors', 'gens', 'mors', 'lens', 'frons', 'mens', 'pars', 'sors', 'scrobs' - Ovidius in VII metamorphoseon:

Haud procul egesta scrobibus tellure duabus.
et masculino tamen genere inventur. Plautus in Amphitrione:

Ibi scrobes effodito tu plus sexagenos in dies -, 10
'ops', 'stips', 'trabs', 'stirps', quod etiam masculinum invenitur et maxime in arboribus, 'urbs', 'puls', exceptis 'mons', 'fons', 'pons', 'dens', 'Mars'. quae vero supra syllabam sunt, si sint propria vel in 'ps' desinentia, masculina sunt: 'Arruns', 'Vfens', 'Cinyps', 'Mavors', 'manceps', 'adeps' τὸ λίπος, 'forceps', 'auceps', quae tamen veteres etiam feminino genere 15 protulerunt. Varro in II rerum rusticarum: adipe suilla. Marsus:
adipis pondo triginta vetustae.

Novius in lignaria:

H TO

nas *H* lagonas cod. Iuv. Pitt. 1 ο TONEIC KAI Η TONEYC Rr ο YONIC. KAI. Η ΠΟ-
ΝΕΙC G ο TONEIC KAI Η TONEIC D ο TONHIC KAI Η TONHIC H ο ΓΟΝΟΣ (in littera i)
KAI Η TONEYC (y in littera l) L ο TONYC KAI Η TONEYC K 2 adiugui L deficit d defecit LKr defecit D defecit G saecundum H 3 fortasis GL significat DHG ut principia D 4 tamen apud graecos neutra habent G γονεύς
nec πολίτης] edd. tñde a 3 (nisi quod γονεός 3 πολίτης μ) TONHIC ΗΗC ΠΟΛΙ-
ΤΙC R CONEIC NECTOTIC. G TONEIC NEC ΠΟΝΤΙC K ΑΡΧΗΓΟΙ TONEIC NEC ΠΟΛΙΤΙC D
THC

ΑΡΧΗΓΟΣ ΣΥΝΤΑΗΗC * H TONEYC *** ΠΟΛΙΤΙC L TONEYC KAI Η ΠΟΛΙΤΙC l ούνχ ̄ξοισιν
οὐδέτερα 2 quia non sint K 5 non add. r uero omnia si HK ut ars D

6 frons lens L mens om. L scrops L 7 Ovid. metam. VII 243 VI RHGL
sexio D metomorphoseon H 8 haut K aud R aut GL haut H electa
permulti codd. Ovid. scropibus L 9 inueni h Plaut. Amph. fr. 11 p. 422 Both.
cf. lib. VII § 40 Non. p. 225, 6 Serv. ad Verg. georg. II 288 Prob. p. 1482 P. ibi

que Lindemannum 10 scropes K effodito tu plus] scripti effodi duplus Rr effo-
duel effodi dito plus GLK effodi duplos Hl effodito plus Dd fidoto Nonius sexagenos] l sexa-
genus K et ni f. L indiges Rr 11 ante ops: neiporea add. R NEITOPENA r

ΝΕΥΠΟΡΤΙΑ G ΝΕΥΠΟΡΝΑ K **ΠΟΡ*** L ΥΠΟΡΙΨΗ l ΝΕΥΤΟΡΙΤΗ (ITNE in littera d)
ΚΗΡΕΑ D [i. e. ἡ εύπορα (καὶ ἡ Πέρα)]. lacunam reliquit H traps L styrms H
inueniunt ex maxime K 12 post fons: sons nocens add. r pons om. L
13 sunt et si h 14 aruns DGLk uffens L cynips RK cinips G cynips HL

II

15 TON CINTOC adeps L τὸ λίπος] α τΟΝ ΤΙΠΟC Dd τΟΝ ΤΙΠΟC RH τΟΝ ΤΙΠΟC K
τΟ ΤΙΠΟC G 16 Varro r. r. II 11, 7 adipe suilla] I. G. Schneiderus in scr.
r. r. I 2 p. 487 coll. p. 431 adipes illa libri cf. lib. VII § 41 pro adeps quod in
libris post adipes illa sequitur est gloss. ad vitiosam hanc lectionem pertinens post
Marsus: poeta antiquus R uncis incl. r Domitii Marsi fr. VII ap. Weichertum poet. Lat.
rell. p. 269, qui 'ceterum' ait 'haec ex quo pedestris orationis opere hausta sint, super-
sedeo quererere' Marsus — uetustae add. g 17 adipes L pundo L triginta]
Fleckeisenus uiginti g uiginti rell. 18 Novius Lr **ius G Nonius D
Nonius K lignaria] lignariae s. ligartaceae fr. 2 p. 48 Both. Liciniariae fr.
p. 172 Munk. lignariae fr. II p. 220 Ribb. nomini fabulae turbas moverunt vv. ll.
codd. Gellianorum XV 13, 4, quas v. ap. Ribbeckium l. l. cui id tantum addo, ligna-

p. 657. 88 P.

p. 105. 98 K.

Signare oportet frontem calida forcipe.

cetera || vero feminina sunt: 'hiems', 'cohors'.

In 'aus' feminina sunt: 'fraus', 'laus'.

VIII 42

In 'aes' diphthongum unum masculinum: 'praes praedis', et unum neutrum: 'aes aeris'.

Sciendum tamen, quod vetustissimi in multis, ut diximus, supra dictarum terminationum inveniuntur confusisse genera, nulla significationis differentia coacti, sed sola auctoritate, ut 'hic' et 'haec aspergo', 'alvus', 'arcus', 'adeps' vel 'adipes', 'charta', 'cardo', 'cenis' vel 'ciner', 'cer-
vix', 'collis', 'crux', 'calx', 'cupressus', 'platanus', 'populus', 'laurus', 'aquila', 'crinis', 'carbasus', 'colus', 'hic' et 'haec cassis', 'clunis', 'hic' et 'haec conscientia', 'callis', 'fornax', 'frutex', 'grex', 'frons frontis', 'hic' et 'haec humus', 'imbrex', 'limbus', 'latex' - Accius:

non calida latice laetus-,

15 'lembus', 'linter', 'lepus', 'agnus', 'leo', 'pampinus', 'perdix', 'hic' et 'haec palumbes', 'hic' et 'haec faex', 'rudens' ὁ πρότονος, 'socrus', 'supparus' περιώμιον et 'hoc supparum', 'senex', 'stirps', 'torris' ὁ δαλός, 'tiaras', 'Tibris', 'ammis', 'torquis', 'trames', 'vesper', 'hi' et 'hae vespes'. in multis aliis etiam confusisse genera vetustissimi inveniuntur sive in eisdem terminationibus seu immutantes eas. neutra quoque

riac nomen Gellio et ipsi restitutum esse a Lambecio, Liciniariae nomen Spengelium ad Varr. p. 616 debere margini cod. Magliabecchiani. eius enim codicis, olim S. Marci Flor., collatione, quamvis ipse eius rei nescius, usus est vir doctissimus, cf. R. Schneidem in krit. Jahrb. f. deutsche Rechtswissenschaft. VIII 1844 p. 267 1 oportet et r

2 caetera Hr femina R hiems Rr hiems L choors GLK 3 DE TRIBVS GENERIBVS IN DIPTONGON D ut fraus GL 6 DE INCERTO GENERE IN ERRORE

VETERVM INTER MASCVLINVM ET FEMININVM D 7 terminationem Rr 8 post aspergo:

ME

8 ΠΡΟΠΑΝΤΙΚΙC add. D Η ΠΡΟΠΑΝΤΙΚΙC d Η ΠΡΟΠΕΡΜΕΣΙC ni f. literis fere eva-

nidis in mg. 1 ΝΙΤΡΟΠΑΝΤΙΚΙC cod. Par. 7497 Darmstad. alius Ll 9 char-

tha Rr cardo H 10 cupresus D cypressus L cupraesus K polulus L

11 carbasus K carbasus arbutus colus L cassia(I) H casses clunes R in cassis clunes mut., in marg.: at ē correctum habuit add. r 12 hic et haec] om. G conscientia] libri et sic 1,2 cōcisia 3 cōsia μ concia π coucha α et sqq. (hic et haec

concha uncis inclusi Kreliūs) conchis Kreliū censor Ien. p. 430 frontis Rr

13 umus L actius H Attī fab. inc. fr. 14 p. 251 Both. fr. XII p. 189 Rbb.

14 non calide latice (sic) add. g calida] r callida RD latice (laticeae r).

Laurus lembus R laurus K 15 limbus Ll limbus G lynter DHK lupus

GDLK hic et haec palumbes] in litera h hunc et hanc palumbem RGLK

16 prudens GL et in litera K ὁ πρότονος — senex in litera d ὁ πρότονος

— torris om. R add. r ὁ πρότονος] lacuna rel. om. H ο προσωπος r 17

suppatruus GL περιώμιον] lac. rel. om. H ΠΗΡΤΟΜΙΟΝ GLK ΤΙΝΠΟΜΙΟΝ R

et hoc supparum ΠΕΡΙΟΜΙΟΝ D suparum H suppatruum GL torrius L

18 ὁ δαλός] lac. rel. om. H tiara h tiberis DHG tibiris K torques Rr

tramis L hi — inueniuntur add. r 19 INTER MASCVLINVM ET NEVTRVM D 20

hisdem GL isdem D iisdem K siu Rr inmutantes HK inmotantes G eas]

p. 658. 59 P.

p. 196. 97 K.

quaedam solebant etiam masculino genere proferre vel ex contrario: 'hic' et 'hoc guttur', 'murmur', 'globus', quod etiam 'hoc glomus' dicitur 'glo-
meris'. 'hic fretus' etiam et 'dorsus', 'huius fretus, dorsus' pro 'fretum
freti' et 'dorsum dorsi' dicebant, 'hic gelus' pro 'hoc gelu', 'Histrum' pro
'Hister', et 'Rhenum', 'Tanagrum', 'Metaurum', 'Iberum', 'Vulturnum', 'Oce-
44 anum' (hoc tamen, quoiens 'flumen' sequebatur, solebant facere). 'iubar'
quoque tam masculinum quam neutrum proferebant. Ennius in an-
nalibus:

Interea fugit albus iubar Hyperionis cursum.

Calvus in epithalamio:

Hesperium ante iubar quatients

'hoc iubar' dixit: si enim esset masculinum vel femininum, 'iubare' di-
xisset -, 'hic' et 'hoc liquor', 'hic' et 'hoc papaver', 'hic' et 'haec' et
'hoc penus' et 'hoc penum' - Plautus in *Pseudulo*:

† Nisi mīhī || annuus penus hic ab amatoribus congeratur,

† Cras populo prostituam vos, o puellae.

Lucilius:

Magna penus párvo spatio consumpta pérabit.

Plautus in captivis:

† Dicam seni curet sibi aliud penus.

Caesar Strabo in oratione, qua Sulpicio respondit: deinde
propinquos nostros Messalas domo deflagrata penore vole-
bamus privare. Afranius in talione:

Lr eas terminatioues *Rl* rell. 1 in masculino *GLk* genere om. *G* e *K*

ut hic *D* 2 mormur *G* [glomus] globus *Rr* huius glomeris *D* 3 hic
fretus et dorsus *L* [dorsus pro] *r* dorsum pro *R* 4 hic gelus uel gelum *RDHGK*
gelu uel gelum dicebant et histrum *K* 5 hiberum *Dlr* hoceanum *H*
6 sequabatur *D* 7 *Enn. ann. X 31 E. S. inc. sed. LXXXIII p. 80 Vahl.* 9
hisperionis *L* 10 *C. Licinii Calvi fr. 10 Lachm. fr. VIII Weich. poet. Lat. rell.*
p. 143 epithalamio *L* epithalamio *H* 11 Hesperium] α Hesperum *DHLKr Ves-*
perum RG [quatients] *rhl om. RHLDGK* 12 dixit protulit *Hh* dixit protulit *Kk*
dixisset] *r* dixisset quatients *R* dixisset quatients *GLK* dixisset quatients hoc
iubar dixit *H* 13 et hoc liquor] *d* et haec liquor *D* et hoc papaver] *d* et haec
papaver *D* INTER MASCVL ET FÉ ET NEVR D 14 poenus *K* paenum *R*
paenum *K* *Plaut. Pseud. I 2, 44 sq. (v. 177 sq.): Facite hodie ut mihi munera*
multa hue ab amatoribus conueniant | Nam nisi penus annuus hodie conuenit cras
populo prostituam uos (prostituauos *Vet.*) libri *Plautini. de his versibus ope Prisci*
(coll. lib. VI § 76) emendandis cf. ann. Ritschelli, qui eos sic constituit:

Facite mi hodie ut munera multa hue ab amatoribus conueniant (*s. amatoribus*
congerantur).

Nam nisi mi annuos congeretur (*s. annuos conueniet*) penus, cras populo pro-
stiuam uos.

pseudolo G et in litura d psedolo L 15 ab om. *DL add. d* congeretur *D*
congeritur *GK* 17 *Lucilii fr. inc. 65 Dous. 64 Gerl.* 18 parvo per uos libri *No-*
niani 219, 29 perbibit *K* 19 *Plaut. capit. IIII 4, 12 (v. 920): Dicam ut sibi*
penum aliud ornet 20 plenus *Rr* 21 Caesar Strabo in or. qua Sulpicio respon-
dit] Caesar Strabo contra Sulpicium tribunum plebis *lib. VI § 76, ubi idem fragm. l.*,
v. Meyerum Orr. R. fr. p. 334 sq. ed. alt. sulpitio *H* deinde om. *lib. VI l. l.*
22 *Messalas]* *rdk, quam scribendi rationem, etsi minus rectam, in Messallas mutare*
dubitari, cf. Lachmanni ad Lucr. comm. p. 204 messales RD mesalas K maesalas L
deflagrata] dh defragrata H flagrata DG conflagrata L poenore H 23 affra-

p. 659 P.

p. 197 K.

Vos quibus cordi est intra tunicam [manus] laeva,
dextra intra penum

Erike - ,

'hic' et 'haec' et 'hoc pecus' - Ennius in Nemea:

5 Pecudi dare viva marito.

potest tamen figurare hoc esse prolatum, ut si dicam 'aquila maritus' vel
'rex avium' - , 'hic' et 'haec retis' et 'hoc rete', 'hic' et 'hoc sexus', 'hic' 45
et 'haec' et 'hoc specus', 'hic' et 'hoc sal'. Cato in II: ex sale, qui
apud Carthaginienses fit. Afranius in Comitalibus:

10 ut, quicquid loquitur, sal merum est.

etiam 'hoc sale' Ennius protulit in XIII annalium:

Caeruleum spumat sale conferta rate pulsum

Per mare.

Supra dictorum tamen nominum usus et apud Caprum et apud Pro-
is bum de dubiis generibus invenis.

nus GL Afran. ratione fr. 1 p. 191 Both. p. 257 Neuk., qui sic l. constituit:
nos, quib[us] cordi est intra tunicam | Manus laeva, dextra in penum herile s. Vos,
quib[us] cordi est intra tunicam laeva, dextera in penum herile. fr. unic. p. 176 Rabb.
qui sic: Vos quibus cordi est intra tunicam manus laeva, at dextra in penum | Erike

taliane R taleone DHLK 1 tonicam Gg tonicam L manus del. Neukirchius

2 dextra Rr intra] L in rell. 3 erile] cf. lib. VI § 76, h. l. herile G he-
rile rell. 4 hic et haec et hoc specus hic et haec et hoc pecus D Enn. Nem.
fr. 2 p. 57 Both. (pecudi dare | Viam marito) p. 42 (cf. p. 252) Rabb., p. 133 Vahl.
nemias L neinea G 5 pecudi ex peculi corr. K pecodi G dare uiua in lit. h
viva] Dresd. 1. 2. Erl. 1. 2. Lips. 2 Krethii uiuam mei omnes, ut tamen in D ex
uiua corr. videatur a d, quid H praebuerit dinoscit nequeat. uiuam etiam Heidel. teste
Krethii t. II p. 514, uiua ex silentio Lindemannii 6 maritus add. r uel am Rr

7 INTER MASCULINUM ET NEUTRUM ITERVM D et hoc sexus] r et haec sexus RL

hic et haec et hoc specus h. l. om. D 8 et hec sal Rr Caton. orig. lib. II p. 107
Kr. fr. 38 p. 275 R. lib. V fr. CIII p. 65 Wagen., recte ut opinor numero II (se-
cundo D III L), de quo iam Krausius dubitaverat, in V mutato. idem fragmentum, nec
titulo nec numero libri addito, ap. Alcuinum legi in gramm. p. 2091 P. fugit. editores

9 carthaginenses Rr kartaginenses G karthaginenses ex karthaginensis corr. H
h cartaginenses L chartaginensis K afranius GL Afran. Compit. fr. 1 p. 162
Both. fr. V p. 185 Neuk. fr. III p. 144 Rabb., quibus et ipsis addendus l. Alcuini l.:
Africanus (l. Afranius), quod loquitur sal merum est competalibus GL 10 ut
quicquid] sic et Barb. m. alt. ap. Rabb. Et quod Barb. m. pr. ut quid L merum. est
etiam G 11 Enn. ann. XIII 6 E. S. XIII, l. p. 57. LXXXIII Vahl. cf. Gell. n. A.
II 26, 21 XIII sic etiam Gell. l. l. XVII G annalium h annali H 12 spu-
mant R sale] mare Gellius pulsuum per mare ex per mare pulsuum corr. K

13 par Dd Per mare ad fragm. Ennius pertinere perepexit Krethius t. II p. 515
pro maxime (ne) HL 14 Supra dictorum K Caprum] de dub. gen. fr. p. 12
comm. Ostianiae, cf. lib. VI § 76 Probum] Valerianum Probum Berytum ut arbitrör v.
Graefenhanum hist. phil. IIII 154 sq. coll. O. Iahnio prolegg. in Pers. p. CXXXIX.
huius Probi auctoritate usus est Caper teste Charisio p. 94 P. et ad eundem Caprum
hoc Prisciani de Probo testimonium referendum esse censeo, cf. etiam lib. VIII. § 26.
lib. VIII § 54 lib. X § 7. 21. 45. 46. sic etiam aliis quibusdam locis, ubi cum vetus-
tioribus plerunque grammaticis Probus a Prisciano citatur, non pleniorum aliquam Probi
iunioris institutionum editionem intellegendam esse puto, quae Osanni est sententia, Bei-
träge etc. II 210 sgg., sed ipsum illum Berytum, cuius mentionem ubique ni f. aliunde
hausit Priscianus, cf. lib. I § 39 VIII. 97. VIII. 34 X 11. 38, 49. 52. iunioris vero Probi operi-

DE NVMERIS.

- VIII 46 Numerus est dictionis forma, quae discretionem quantitatis facere potest. est autem vel singularis vel pluralis, nam dualis apud Latinos non invenitur. singularis est, ut 'homo', pluralis, ut 'homines'. et sciendum, quod in uno proprio numerus non dicitur, sed abusive, quomodo nominativus casus non est, sed abusive casus dicitur, quod facit alios casus, quamvis multi de hoc dicant, quod ideo casus sit dicendus, quod a generali nomine cadant omnium specialium nominativi. sed si ob hoc casus est dicendus, omnes partes orationis possunt videri casum habere: et verbum enim et adverbium et coniunctio a generali verbo et adverbio et coniunctione cadunt in speciales positiones singularium. alii autem dicunt, quod ipsa terminatio nominativi cadens in alias diversas terminationes non incongrue casus nominatur, cum naturam habeat, ut cadere possit et cadendo faciat omnes casus; quippe si casus dicitur non solum illud, in quo cadit aliquid, sed etiam ipsa res, quae cadit. unde aptota dicunt illa nomina doctissimi artium scriptores, quae nominativum tantum habent casum, in quo refutatur illorum ratio, qui ideo putant eum casum nominatum, quod a generali nomine cadat. possumus autem et a maiore et frequentiore parte casuum, qui sunt obliqui, hunc quoque accipere nominatum, quomodo et syllabas ex singulis vocalibus dicimus. ergo singularis quoque numerus bene dicitur, quod ipse geminatus et multiplicatus facit omnes numeros et quod omnes numeri ex ipso componuntur et in ipsum dissolvuntur.
- 47 48 Et singularis quidem numerus finitus est, pluralis vero infinitus. cum enim dico 'homo', certum est de uno dicere, cum vero 'homines', incertum est, de quot, nam a duobus usque ad innumerabiles extenditur significatio. itaque natura numerorum quoque certorum invenit nomina, quibus

bus usus est qualia hodie leguntur. Probi iunioris opusculis librum de generibus s. de dubiis generibus annumerat Eichenfeldius anal. p. XX cf. Pompeium ad Don. p. 156 L. Osannum Beitr. II 259 sq. inuenies rdl 1 DE NVMERO G EXPLICAT DE GENERIBVS . INCIPIT DE NVMERIS. D expl. de generibus inc. de numero L de numeris incipit K inscr. om. H 2 dictionis Rr dictionis H post potest: dictiones possunt dici omnes partes orationis add. D del. d 4 DE CASV D sciendum est Gk 5 propriae RK et in proprie corr. H non dicitur numerus G quomodo] quoniam ^{v casus} DL nominativi non Dd 6 est add. l 7 multi] l muli L dicunt D 8 cadunt HGL ob DHGLK add. h 9 habere casum D 10 coniunctione R 11 cadunt et in k 12 incongruae Rr 14 faciet r facit L si om. D del. h d illum Rr quot R quo Gr post in quod: id est obliqui casus add. H del. h cadit] d cadat DGLK 15 post aliiquid: id est obliquos casus add. r id est obliqui casus D del. d cadat D aptato H 16 quae] qui L 17 qui ex quae corr. H nominativum L 18 autem om. H et a frequentiore H 19 olli qui R nominatum (iu) D 20 syllabas et singulis K 21 DE NVMERIS D 22 in ipsum ex in ipso corr. H dissolvuntur] r disoluuntur L desoluuntur G dissoluitur R 23 quidem ex quoque corr. R 24 dicere] dici r 25 innumerabiles H 26 numerorum] g uerborum numerorum G inuenit certorum L

p. 600. 61 P.

p. 198. 99 K.

adjunctis nihil ultra citraque intellegere liceat, ut 'homines duo', 'centum' vel 'mille'. ergo dubitationem pluralium discutit adiunctio eorum nominum, quae singulis numeris sunt propria suae cuiusdam positionis, quippe cum sint pluralia non a singularibus nata. |

Numeros autem hae habent dictiones, quae personas quoque habent vel finitas vel infinitas, id est nomina, verba, participia, pronomina. unde si deficiat personis verbum, deficit etiam numero, qualia sunt infinita, impersonalia, gerundia vel supina. adverbium vero, quamvis saepe demonstret numerum ad significationem nominum numeralium, non tamen quasi accidentem hunc habet: accidentia enim generalia fere sunt ad omnes species partium perfectarum. quod enim dicas singularis numeri adverbium vel quod pluralis? cum similiter omne adverbium tam singularibus quam pluralibus verbis adiungitur, etiam || numerale quemcumque numerum significet - ut 'singillatim circumeo' et 'singillatim circumimus', 'pluraliter loquor' et 'pluraliter loquimur', 'saepissime dico' et 'saepissime dicimus' -, quod in nulla parte alia numerum possidente potest contingere nisi figure, ut, cum sint numeri singularis, plurali addicantur vel, cum sint pluralis, singulari. praeterea nomen et pronomen et verbum et participium declinantur in numeros. adverbium autem quicquid significet et quemcumque numerum, indeclinabile manet. hoc tamen interest inter numerorum nomina, quae sunt indeclinabilia, et inter adverbia, quod ea licet tam singularibus adiungere, ut praedixi, quam pluralibus, ut 'milles dixi' et 'milles diximus', illa vero non nisi pluralibus, ut 'mille homines diximus'. nec prapositio igitur nec coniunctio nec interiectio numerum habent, ne quippe nec personas significant.

Inveniuntur quaedam nomina, quae utrumque numerum eadem voce

ⁱ 1 contraque *Rr* .x. post duo add. *K* 2 adiunctio *L* adiunctio *H*
 3 singularis] *rkh* in singularis *R* singularis *H* numeris] *h* numeri *H* suaes] *r*
 sine *R* 4 post nata: Omnia enim a se nascuntur. nam duo non est ab uno derivatum (diriuatum *Gk*) nec tres a duobus nec quattuor (quatuor *Gh*) a tribus add.
DGLhk 5 DE PARTIBVS QVE HABENT NUMERVM ET QVE NON. *D* Numeros ex
 Numeris corr. *L* 7 deficit *GK* sunt infinitua *D* impersonalia *H*
 8 adverbium *d* Inde aduerbiū *D* demonstrat *HL* 9 nominum] *r* nu-
 merum *R* nemeralium *Hh* 10 accedentem *GK* accedentia *g* 11 quod] *l*
 cum *L* 12 quod *om.* *L* 13 post adiungitur: ut male fecit et fecerunt add. *h*
 significet] *dg* significat *DGL* 14 singillatim *L* singulatim *G* circueo *HL*
 circumeo et singillatim] *om.* *DK* circueo singillatim in *marg.* add. *k* circumeo add. *a*

15 singillatim *L* singulatim *G* circueimus *HGL* 16 in ⁿ illa *Kk* posident *L*
 17 addicantur] *R* adiungantur *DGLhk* adiunguntur *HK* 19 significet et] *a*
 significet *codd.* significat uel *edd. ante a* quemque *D* quenquam; *G* 20 a manet
iterum inc. A cf. § 36 hoc tamen] hoc autem *Dresd. Krehlii (R?)* 21 ea]
 ea aduerbia *Ar sea (a) H* 22 milles] *h* milles *KH* milles *K* 23 nisi *G*
 nisi pluribus *A* 24 habet *L* 25 nec add. *k* post significant: In uerbis nulla
 vox eademque apud latinos singularis et pluralis est id quod apud graecos interdum
 innuentur ut *ΕΝΤΩΝ ΉΤΟ ΝΑΗΤΩΝ ΚΝΙΝΩΙ* *G cf. § 52;* in *L* hoc l. duarum fere lin.

^u *hars* 26 nemerum *Kk*

p. 661. 62 P.

p. 199—201 L.

demonstrant, ut in prima declinatione singularis genetivus et dativus et pluralis nominativus et vocativus, 'huius' et 'hunc poetae' 'hi' et 'o poetae'.
 51 et in mobilibus trium generum omnibus singularia feminina et pluralia neutra eandem vocem habent: 'haec prima' η πρώτη καὶ τὰ πρώτα, 'sacra' η λεπὰ καὶ τὰ λεπά, 'maxima' η μεγίστη καὶ τὰ μέγιστα. in secunda quoque declinatione genetivus singularis et nominativus et vocativus pluralis idem est: 'huius docti' et 'hi docti' et 'o docti'. in tertia omnium in 'es' productam terminantium, cum pares habeat nominativo syllabas genetivus, nominativus quoque pluralis et accusativus et vocativus idem est, ut 'hic verres' 'hi' et 'hos' et 'o verres', 'haec caedes' 'hae' et 'has' et 'o caedes'. in quarta etiam genetivus singularis et nominativus et accusativus et vocativus pluralis idem est, quippe in omnibus his casibus producitur 'us': 'huius fluctus' 'hi' et 'hos' et 'o fluctus'. in quinta quoque declinatione omnis nominativus et vocativus singularis et nominativus et accusativus et vocativus || pluralis idem est, ut 'haec' et 'o res', 'spes', 'facies', 'hae' et 'has' et 'o res', 'spes', 'facies'. nec solum in nominibus, sed etiam in pronominibus invenies quaedam communia utriusque numeri, ut in his, quae genetivum vel dativum singularem in i terminant et simili-
 52 ter nominativum plurale: 'mei', 'tui', 'sui', 'nostri', 'vestri', 'illi', 'isti', 'ipsi', 'ei'. 'qui' quoque tam singularis est nominativus quam pluralis. in participiis quoque mobilibus idem fit, quod in nominibus. nam in ver-
 bis nulla vox eadem apud Latinos singularis est et pluralis.

Sunt quaedam | nomina semper singularia vel natura vel usu: natura,

1 in add. k	2 nominatiuis et uocatiuis A	hi et o poetae add. n
h	3 Et immobilibus Rr	Et immobilibus H omnibus] l nominibus LK singulariam Rr
LK	4 ut haec ADh	πρώτη] l πρωτη A πρωθ r
προτη L	οα r προτη A πρωθ r πρωτη D	5 πρωθ Rr οα πρωθ r
η] om. R	μετικτη R μηοικτη r μηγικτη G μηγικτη AL	μετικτη R μηοιακτη r μηγικτη AL μηγικτη K 6 pluralis ni f. in lit. H plurales k 7 idem] id H ut huius r et hi] hi HG docti om. GL ho Rr omnia] r
omnia rell. uel nomina add. k	8 terminantium] r terminantia RAHLK dissen- tia G nominativum terminantia D habeant H 10 has] as A 11 etiam decli- natione genetivius A 12 uocatiuus. Idem est pluralis quippe A idem est] h	id est ni f. in lit. H quippe] k quoque K 13 ho fluctus H 14 uocatinis Rr singularis — pluralis in mg. add. r et ante accusatiuus add. h 15 idem] h
id H est ut H ut om. L o res] ores A 16 o res] ores A species G nec N G nominibus] h omnibus H 17 etiam pronominibus A 19 ut mei AL 20 ei — tam in litura g singularis quam pluralis nominativus. In L 21 nominibus] omnibus G et in nominibus corr. in K 22 Latinos ** singularis H et pluralis est D post est a D , post pluralis ab ALh add. quia id (idque L) apud grecos interdum inuenitur ut HAION ερω EKEINOI (sic L ueniebam ego ueniebam illi	e ekeinoi add. l HAHTON .INTO HAHTON.KHINIUI A HAHTON ITW HA+TWN KNINIWI D HAHTWN HITW. HAHTON HITW H , literas extr. in litura add. h, cf. § 50 23 de his quare debent esse SEMPER SINGVLARIA D semper om. G singularia semper K Natura au-	

p. 662. 63 P.

p. 201. 202 K.

ut propria, quae naturaliter individua sunt: 'Iuppiter', 'Venus', 'Ceres', 'Achilles', 'Hector', 'Sol', 'Luna', 'Italia', 'Sicilia', 'Cilicia'; usu, quae singulariter proferri tradidit usus, ut 'sanguis', 'pulvis'. in his tamen ipsis est quando vel eventus vel partitio regionum vel diversae opiniones vel auctoritas veterum cogit vel quando pro appellativis quoque proferuntur, ut etiam plurali numero proferantur: eventus, quod evenit saepe eodem proprio nomine duos vel plures nuncupari, ut 'Aeneas' Anchisae filius et Silvius 'Aeneas', 'Pyrrhus' filius Achillis et 'Pyrrhus' rex Epirotarum, 'Ajax' Telamonius et 'Ajax' Oilei filius. haec enim non naturaliter communia 53 sunt, quippe nullam qualitatem communem significant, sed casu diversis contigere personis. idem facit partitio regionum, ut 'Gallia' citerior et 'Gallia' ulterior, diversae opiniones, quod quidam multos soles et multas lunas esse putaverunt ('terra' quoque, 'virtus', 'pietas', 'iustitia', 'probitas' et similia, quando deas significant, propria sunt, quando vero partes vel in hominibus sitas res, appellativa sunt. itaque si sint propria, non habent pluralem numerum, sin appellativa, habent); auctoritas, ut 'mella', || 'frumenta', 'ordea', 'farræ' plurali numero protulit Virgilius, cum in usu frequentiore singularis numeri sunt, sicut alia quoque plurima, ut 'sanguis', 'pulvis', 'pax', quae tam singulariter quam pluraliter prolata idem possunt significare. sed pluraliter non utimur eis, quia auctoritas deficit, | cui si collibuisse, quomodo 'cruores', dicere 'sanguines', vel quomodo 'ci-

tem propria A 1 nataliter K ut iuppiter DGKh iupiter L 2 achiles G sol luna italia sicilia cilicia hector achiles L haector RA sicilia italia cilicia sol et luna D Sicilia Cilicia] r sicilia RH scilicia A usque quoque quae H 3 ut et sanguis K In is Rr ipsis propriis est A 4 partitio] r partio R partitio A particatio (ip) K opinione] g openiones G oppiniones H 6 in plurali Rr proferuntur K DB NATVRA D proprio] r propriae R 7 uel plurales A noncupari G noncipari in littera k silvius eneas K 8 pyrrus RAK pirrus H pirrus DG phirrus L achilis GL pyrrus RAHK pirrus DG phirrus L epirotarum rex LK epyrotarum rex H epyrotarum RA 9 tellamoni L thelamonius G olei DG 10 nullam in mg. l ad nullam qualitatem, add. nota v, haec in mg.: Non ideo eodem nomine nuncupati sunt quod aliqua qualitate similes fuerint si duo nigri uel duo formosi. add. r cf. infra significat A

contigere diuersis A 11 contigere] rh contingere RHL contigere K personas K post personis: Non enim ideo eodem nomine nuncupati (noncipati k) sunt quia qualitatem similem habent id est quod (quae A) duo alibi essent uel duo nigri (nigri duo GLk) uel (et k) duo formosi (formosi duo GLk) ADGLhk, quae merito exulare iussit Krelius cf. supra r galii Rr oterior A 12 opinione] g openiones G oppiniones H 13 putauerunt uel quando Terra Rr uirus A piaetas Rr pietas (n) H 14 sunt propria A 16 post appellativa, habent: quando partes uel in hominibus sitas (sitis A) res significant. repetunt AD del. d 16 DE vsv. D ut om. AGL add. l 17 hordei DL Plurali H Vergilius mella protulit ed. 3, 89 4, 30 georg. I 131 III 35 etc. cf. ind. Erylkraei s. v., frumenta georg. I 150. 189. 315 etc. cf. ind. l. s. v., hordea (sic Med.) ed. 5, 36 georg. I 210. 317, farræ georg. I 73. 101. 219 III 127 18 fr q. tiore L sunt Rr plurima **** (sunt) D puluis sanguis L 19 pax lux euae k tam] k om. G tamen Hg 20 defecit GLK 21 collibuisse D quomodo Rr sanguinis A 1 impediret H

p. 663 P.

p. 202 K.

neres', sic 'pulveres', nihil impediret. sciendum tamen, quod metallorum vel seminum vel umidorum ad mensuram vel ad pensum pertinentium plebraque semper singularia inveniuntur, ut 'aurum', 'argentum', 'aes', 'plumbum', 'stannum', 'vitrum', 'orichalcum', 'electrum', 'triticum', 'ervum' ὄφνξα, 'faba', 'lens', 'pisa', 'conchis', 'acetum', 'liquamen', 'mulsum', 'oleum'. adeo autem haec usus, non regula prohibet etiam pluralia habere, quod quidam propria confisi auctoritate plurali quoque, ut dictum est, haec protulerunt numero, ut 'ordea', 'frumenta', 'fabae', 'vina', 'mella'. 55 similiter sunt quaedam semper pluralia vel natura vel usu: natura, ut 'Gemini', proprium in signo caelesti, et 'Pisces', usu, ut 'manes', 'arma', 'moenia', 'Floralia', 'Saturnalia', 'nundinae', 'Kalendae', 'Nonae', 'Idus', 'Compitalia', 'Neptunalia' et omnia paene festorum dierum nomina. sunt quaedam singularia voce, intellectu pluralia, quae etiam comprehensiva dicuntur, id est περιληπτικά, ut 'populus', 'exercitus', 'legio'; alia contra intellectu singularia, voce pluralia, ut 'Athenae', 'Thebae', 'Mycenae', 'Mænala', 'Gargara', 'Tartara', 'Dindyma', 'Bactra'. inveniuntur tamen in his quaedam etiam singulariter prolata idem significantia. Virgilius in V:

Argolicove mari depresso et urbe Mycena.

Statius in VIII Thebaidos:

Vive superstes, ait, diraeque ad moenia Thebes

20

metallorum vel seminum] r metallorum seminum R 2 umidorum] R humido-
rum r rell. psum H 3 aes auricalchum ***** utrum plumbum stugnum triticum D
plumnum L 4 stannum] π stagnum libri orichalcum] nonnulli Krethii codd., ut vid.,
π oricalcum RAH auricalcum Kr aurichalcum DG auricalchum L triticum Kk
ervum] herba L herba G 5 opiza ADH obriza L ab riza G pissa G pisa H
cannabis
conchis Hh concis L acoetum Rr 7 quidem Rr confussi G confusi ni
uel a
f. in litura L confusa, l confusi Kk 8 ordea] in litura h hordea ADKl faba
Rr 9 DE HIS QVAE DEBENT ESSE SEMPER PLURALIA D sunt add. r pluralia]
plura R pluria D gemini et castor et pollux proprium D 11 menia Hh compi-
talia neptunalia id est festae per quatuor dies factae nundinae kalendae nonae idus D
calendae L 12 competalia GK compitalia H poene AH DE HIS QVAE
vozem HABENT ET INTELLECTVM E CONTRARIO. D 13 quaedam] alia D quae L
uoce singularia L pluralia H comprehensiua ADH 14 περιληπτικά] 2
ΠΕΡΙΛΗΠΤΙΚΑ
ΠΕΡΙΛΗΠΤΙΚΑ Rr ΠΕΡΙΛΗΠΤΙΚΑ A ΠΕΡΙΛΗΠΤΙΚΑ GL ΠΕΡΙΛΗΠΤΙΚΑ K ΠΕΡΙΛΗ-
ΠΤΙΚΑ (A-π) D ΠΕΡΙΛΗΠΤΙΚΑ H ΠΕΡΙΛΗΠΤΙΚΑ dicuntur L sunt alia AD contra] d
contraria AD 5 uoce pluralia intellectu singularia D singularia sunt h
Athene] d athenaes A athene D tebae A micenae RL mecenae G mycene D
mychenae HK menela K menala rell. 16 tarthara Rr dindima AG dyndima L
dyndyma K in his quaedam ex quaedam in his corr. G 17 Verg. Aen. V 52
18 argolique AK depresso] RADHK cum libris aliquot Verg. dett. depresso-
sus 1 Vergilius dephensus GLk urbe] sic etiam Pal. m. alt. arce m. pr.
emi
urbicena Rr micena L mecenae G Mycena libri aliquot Vergil. deteriores Myceae
Med. Pal. Mycenis Rom. 19 Stat. Theb. VIII 294 sg. IX L VIII rell.
Thebaidos] r tebaidos RG 20 uiuae Rr uiuere GK semperstes A diraeque]
q G thaebes r taebe R thebis G

Solus abi.

'Maenalus' quoque dicitur et 'Tartarus' et 'Gargarus'. Virgilius in bucolico:

Maenalus argutumque nemus pinos|que loquentes

Semper habet.

idem in VI:

tum Tartarus ipse

Bis patet in paeceps tantum tenditque sub umbras. ||

DE FIGVRIS.

Figura quoque dictionis in quantitate comprehenditur: vel enim simplex est, ut 'magnus', vel composita, ut 'magnanimus', vel decomposita, quam Graeci παρασύνθετον vocant, id est a compositis derivata, ut 'magnanimitas', quae rationabiliter separatim accepta est figura a Graecis. neque enim simplex poterit esse, quae a composita derivatur dictione, neque composita, quia, quod suum est compositorum, non habet, id est ut ipsa per se ex diversis componatur dictionibus separatim intellegendis sub uno accentu et unam rem suppositam [id est significandam] accipiat, ut est 'respublica', 'iusiurandum' et talia. una est enim res supposita, duae vero voces diversae sub uno accentu prolatae, quas invenis separans compositum, etiamsi sit a corruptis compositum, ut est 'parricida'. hoc enim ipsum per se compositum querentes ex quibus dictionibus est, invenimus divisione facta eas per se intellegendas: dicimus enim a parente et a verbo 'caedere', quae utraque per se integra sunt et intellectum habent plenum, quod in decompositis fieri non potest. si enim dicam 'magnanimitas compositum est a magno et animitate', nihil dico, 'animitas'

ⁱ 1 abe Rr abii LK habii G 2 menalus libri Verg. ecl. 8, 22 sq.
boclico AGK 4 menalus DHGLK argutumque] ra argutum quae RA
loquentes etiam Ver. loquentis LPal. 5 semper r om. L siper R 6 Verg. Aen.
VI 577 sq. - 8 patet add. r intenditque R tendit quae A 9 DE FIGVRIS in-
cipit LK EXPLICAT DE NUMERIS INCIPIT DE FIGVRIS D inscr. om. AH 10 compre-
henditur AD simplex G 12 παρασύνθετον] π παρασύνθετον L παρασύνθετον

G parasynteton H parasinetheton K parasinetheton Rr parasinetheton D parasinetheton A
est de compositis GL magnanimitas A magnanimitas a magnanimus D

13 post magnanimitas unum folium deest in L, inc. iterum ab initio § 68 Deſt u duo m.
rec. in mg. 14 simples A simplex G posit Kk diriuantur A 15 id est

ex ut est corr. A ut ipsa ut ipsa H 16 intellegendo Rr 17 subpositam
RHK 18 res puplica G talia] d talia K alia GD enim est ADGK sub-
posita RHK 19 diuersae uoces D 20 siat (n) D compositum om. D

parricida Rr ab hoc enim iterum ino. B cf. lib. IIII § 2 22 post enim: divisione
facta add. D et sup. lin. Ah 22 parens A 23 et uerbo G a caedo uerbo D

caedo A utraque add. h per se prolata intigra G per se integra Kk 25 com-
positum est] r com R magnus et animitas A animitate ex animante corr. H

p. 684. 65 p.

p. 203. 204 K.

- enim per se non dicitur. necesse est ergo dicere, quod 'magnanimus' quidem compositum est a magno et animo, quae sunt intellegenda per se, a magnanimo autem derivatum est 'magnanimitas': quamvis inveniuntur multa dubia, utrum decomposita sint an composita, ut 'impietas', 'infelicitas', 'perfectio'. quae si ab impio et infelice et perfecto dicatur, 57 mus derivata, decomposita sunt, cum autem in duo separatim intellegenda possint dividi, videntur esse composita, quomodo etiam participia, quae a compositis verbis derivantur, ut 'perficiens', 'neglegens', 'circundans', 'anteveniens'. sunt tamen quaedam, quorum simplicia in usu frequenti non sunt, ut 'defensor', 'repleo', 'compleo', 'suppleo', 'deleo', 'releo', 10 'defendo', 'offendo', 'respicio', 'aspicio', 'suspicio', 'despicio'. quod autem rationabiliter simplicia quoque horum possunt dici, ostendunt nomina ex eis nata: 'plenus' quasi a 'pleo' verbo, 'letum' quasi a 'leo' verbo et 'leor'. 'specto' etiam verbum quasi a verbo 'spicio' natum est frequentativum. 15
- 58 Componuntur autem nomina modis quattuor: ex duobus integris, ut 'tribunusplebis', 'iusurandum'; ex duobus corruptis, ut 'benivulus', 'pennirapus'; ex integro et corrupto, ut 'inimicus', 'extorris'; ex corrupto et integro, ut 'efferus', 'impius'. et sciendum, quod omnes partes orationis habent composita absque interiectione et plerisque participiis. interiectiones enim semper simplices sunt, participia vero vel simplicia vel decomposita plerunque [id est a compositis verbis derivata] sunt: per se enim

2 quidem om. **K** est om. **GK** magnus et animus **A** anima **R** 3 mag-
nonimo **Rr** magnanimus **ADK** autem sup. lin. add. in **K** quamuis tamen inueniuntur (ex inueniuntur corr.) **B** 4 impietas **R** 5 perfectio **Rr** sibi ab **Rr**
impius et infelix et perfectus **D** 6 deriuativa **B** 7 possunt] a possunt **BA**
a om. **A** 8 p[er]ficiens **A** circundans **g** 9 eueniens **Kk** tamen om. **K**
quaedam composita quorum **A** simplicia **G** 10 defensor] **k. l. om. D add. d**
defendo in litura **h** suppleo **Rr** suppleo **K** releo] redeo **B** releo defensor de-
fendo **D** 11 suspicio] om. **K** ante aspicio in **mg.** add. **k** suspicio **H** despicio
GK 12 simplicia **G** 13 pleo⁽ⁿ⁾ **B** et laetum **K** laetum **RAH** loetum **rd**
quasi] **h** quas **H** loeo **H** uerbo leo **D** 14 loeoor **H** spicio] specio **GK**
spicio **H** 15 frequentativum] b frequent*** **B** 16 quatuor modis **GK** duabus
K duabus modis integris **A** intigris **G** 17 tribunus plebis ex tribunus. plen-
nus corr. **B** duabus **K** ut ante beniuolus om. **RBHK** benevolus **H** penni-
rapus **Rr** pennirapus **D** pennireptus **Gg** pennereptus **K** post pennirapus: Nam si
non cessent composita femininum in ae dyptongon fecissent si quae nequaet uti quis
facit femininum. **H** cf. § sq. extr. 18 intigro **g** ut om. **G** extoris **Rr** 19
intigro **G** DE PARTIBVS QVAB COMPONYNTVR ET QVAB NON. **D** et sciendum est **D**
20 habent add. r interiecciones **R** Interiectionis **A** 21 simplices **G** sim-
plicia **G** simplicia sunt **A** decomposita id est a compositis uerbis plerunque sunt
diriuita **K** 22 a add. r sunt om. **DG**

p. 205. 66 P.

p. 204. 205 K.

raro componitur participium. nam si quis dicat, | 'faciens' participium compositum fieri 'efficiens', sciat hoc minime potuisse fieri, nisi prius verbum compositum fuerit, ut est 'facio efficio', et ex hoc verbo nasci participium 'efficiens'. quae enim participia per se componuntur, plerasque amittentia vim participii transeunt in nomina, ut 'potens impotens', 'doctus indoctus'. ideo autem diximus 'pleraque', quod illa participia videntur a simplicibus suis esse composita, quae non verborum sui temporis, sed participiorum simplicium regulam servant, ut 'contigi contactus' a simplici 'tactus', 'coegi coactus' a simplici 'actus', 'contuli collatus' a simplici 'latus'.

Nomina vero componuntur vel cum aliis nominibus, ut 'omniparens', XII 59 'paterfamilias', vel cum verbis, ut 'armiger', 'lucifer', vel participiis, ut 'senatusdecretem', 'plebiscitum', vel pronominibus, ut 'huiuscemodi', 'illiusmodi', vel adverbii, ut 'satisfactio', 'beneficus', 'maledicus', 'causidicus', vel praepositionibus, ut 'impudens', 'perfidus', vel coniunctionibus, ut 'uterque', 'quisque', 'nequis', 'siquis', quae composita esse ostenduntur a femininis in a desinentibus, ut 'siqua', 'nequa' quomodo 'aliqua'. et 60 componuntur vel a duabus dictionibus, ut 'septentrio', 'semivir', vel a

1 a faciens *Krd* facien *Rr* participio *Ar* compositum participium *G* cōpos
uel minime posse
partū *K* 2 sciet *R* hoc. fieri *A* minime potuisse fieri] *Dr* cum quinque *Krehlia-*
nis in paucissimis (*ex* pocissimis corr. *R*) fieri *RBH* et in *ras*. *K* in paucis fieri po-
tuisse *G* 3 fuerit] in *litura* *K* fuisse *ADG* ut est] id est *DG* et] atque
DHGL aequē *K* ex *om.* *DGK* add. *dk* 5 amittentia *G* amittentia *K* inpotens
RBADH 6 dicimus *A* pleraque corr. ni f. ex plerūque *H* 7 a] ex *A*
semplificibus *G* composita esse *K* tem *Rr* 8 semplicium *G* contigi] *rd*
contingi *RAD* contractus *A* contactus *H* 9 coegi coactus in
litura *H* semplici et sic fere ubique *G*, h. l. et aliquotiens *K* conlatus *BHGK*
11 uero *om.* *A* omnipotens *HK* 12 Lucifer *A* uel cum participiis *BADG*
13 senatusdecretem] *h* senatusdieretur *K* senatus *H* plebiscitum] *rd* ple-
biscitum *RADHGK* uel pronominiibus] *R* aī cum in *mg*. *r* uel cum pronominiibus
co
G huiusmodi *Bb* 14 illiusmodi (ce) *K* uel praepositionibus — perfidus
ante uel aduerbiis — causidicus *collocat D* uel cum aduerbiis *G* satisfacio *A*
beneficus maledicus causidicus] *om.* *H* add. *h* malidicus *K* malificus *G* maleficus *h*
causidicus] *om.* *D* causedicus *RrA* causidicus uel casidicus *K* decem fere litt. lac. in *B*
15 uel cum praepositionibus *G* inpudens *AHK* uel cum coniunctionibus *G*
coniunctionibus *R* 16 siquis nequis *D* esse *om.* *G* ostenduntur esse *K*
est
17 aliqua . *Kk* post aliqua: Nam nisi (si *A* si non *H*) essent composita (com-
pisita *D*) feminina (femininum *AR* m. rec. b) in ae diphthongum (dyptongon *D*
dyptongon *Ab* dytongū *R* m. rec. dyptongum *H* dyptongum *K* dip^g g) fecissent: si-
quae, nequae, uti (ut *Kb*) quis femininum quae facit (fem quae fa: in *litura* *h* facit
femininum quae *Kg*) add. *ADKg*, *H* iterum (cf. § 58) et m. recentior (non r) in *R*,
om. etiam *Heidelb.* cum duobus altis *Krehlii* 18 uel duobus *Rr* duabus] *b* duo-
bus *B* semiuir septentrio dicitur plastrum id est arcton quia septem stellas habet.
uiones enim quasi teriones. *D*

p. 205. 67 p.

p. 205. 206 K.

tribus, ut 'imperterritus', 'inexpugnabilis', 'inextricabilis', vel + amplioribus, ut 'cuiuscumquemodi', quae tamen solent ex iam compositis secundam compositionem accipere. primo enim compositum est 'perterritus', 'expugnabilis', 'extricabilis', et post 'imperterritus', 'inexpugnabilis', 'inextricabilis', similiter 'imperfectus', 'ineluctabilis' et similia. est ergo illud quoque attendendum, quod separata composita non solum in simplices resolvuntur dictiones, sed etiam in ante compositas, sicut sunt ea, quae a tribus vel amplioribus componuntur. ipsa tamen quoque ante composita necesse est in duas intellegibiles dictiones resolvi. componuntur tamen etiam quaedam ex decompositis: 'potens' a verbo 'potes', quod est compositum. ex hoc componitur 'impotens', 'omnipotens', 'ignipotens', 'viridens' ex simplici et decomposito. et est sciendum, quod, si duo sint nominativi, ex utraque parte declinatur compositum, ut 'respublica reipublicae', 'iusiurandum iurisiurandi', quod Graeci numquam faciunt in compositis. dicunt enim, oportere compaginem, qua cohaerent in compositione dictiones, immobilem manere. hoc igitur non servantes [Latini] divisorum quidem utimur declinatione, accentu tamen compositorum. in omni enim casu sub uno accentu ea proferentes composita esse ostendimus, et possumus dicere, per singulos casus ea componi. quod dicentes non videmur contra supra dictam Graecorum de compagine rationem facere. nec mirum apud nos per singulos casus nomina componi, cum apud illos quoque inveniuntur etiam verba quaedam, quae per diversa tempora componuntur, ut καταγράφω κατέγραφον, ἀναγινώσκω ἀνεγίνωσκον. nam si a praesenti καταγράφω dicam nasci κατέγραφον, incipit labefactari || compago

1 a tribus] *h* tribus *ADH* trium *B* tribus dictionibus *K* imperterritus *BAH*
inextricabilis *add. b* 2 ex iam] etiam *A* etiam ex *GK* 3 est] esse *K*
4 postea *Ab* imperterritus *RA* 5 imperfectus *B* 6 attendendum *RBADH*
addendum *K* separata *G* 7 . Sicut *D* eas quae *A* quae in tribus *G* 8
componuntur *sup. lin. add. K* quoque tamen *B* 9 ditiones *R* 10 quod est.
verbum compositum *AD* compositum *** *K* 11 hoc enim componitur *D*
componitur *om. H* 12 et decomposito est. Et sciendum *K* DE DECLINATIONE
COMPOSITORVM NOMINVM. *D* Et is est *A* est *om. HK* sciendum est *D*
nominatiui sint *D* 13 res puplica rei puplicae *G* 14 iurisiurandi *a* ius. iuri-
randi *A* 15 compaginem *AH* cohaerent *A* 16 immobilem *BH* diuersorum
H 18 es ostendimus *Rr* esse — dicere in marg. add. *K* 19 dicere *G*

a.m.rec.

21 nec] *b* nec *B* 23 ut καταγράφω — nasci κατέγραφον *add. h* ΚΑΤΑΓΡΑΦΩ
γε ω

ΚΑΤΑΓΡΑΦΩΝ ΑΝΑΛΑΓΙΝΟΣΚΩΝ ΑΝΕΓΙΝΟΣΚΩΝ *Rr* ΚΑΤΥΓΡΑΦΩ. ΚΑΤΑΓΡΑΦΩΝ. ΑΝΑΓΙΝΟΣΚΟ
ΑΝΕΓΙΝΩΣΚΟΝ *B* ΚΑΤΑΤΡΑΦΩ ΤΕΓΡΑΦΟΝ ΑΝΑ ΓΙΝΟΣΚΟ ΑΝΑΓΙΝΟΣ. ΚΟΝ. *A* ΚΑΤΑΓΡΑΦΩ ΚΑ-
ΤΕΓΡΑΦΩΝ ΑΝΑΓΙΝΩΣΚΩΝ ΑΝΕΓΙΝΩΣΚΩΝ *D* ΚΑΤΑΓΡΑΦΩ ΚΑΤΗΓΡΑΦΩΝ ΑΝΑΓΙΝΑΣΚΟ. ΕΓΝΟ-
ΣΚΩΝ *Gg* ΚΑΤΑΓΡΑΦΩ ΚΑΤΕΓΡΑΦΩΝ. ΑΝΝΙΝΩ. ΚΩΛΑΝΝΙΝΩΣΚΩΝ *h* ΚΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΚΑΤΗΓΡΑ-

ΦΟΥ ΑΝΑ ΓΙΜΟΣΚΟ ΕΤ ΓΙΜΟΣΚΩΝ *K* ΚΑΤΕΓΡΑΦΩ *Rr* ΚΑΤΑΓΡΑΦΩ *A* ΚΑΤΑΓΡΑΦΟ *G* ΚΑΤΑ-
ΓΡΟΦΟ *K* ΚΑΤΑΓΡΑΡΗΟ *h* 24 dicamus *h* nesci *A* ΚΑΤΕΓΡΑΦΩΝ *BADr* ΚΑΤΑΓΡΑ-
ΦΩΝ *R* ΚΑΤΗΓΡΑΦΟΝ *GKh* labefactari *R* coprago *AH*

p. 667 P.

p. 206—208 K.

compositionis, quod recusat ratio. | unum apud Latinos invenitur nomen, 62
quod quamvis ex duobus sit nominativis compositum, non ex utraque parte
declinatur, id est 'alteruter alterutrius', quod tamen ipsum non absque
ratione non declinatur. nam cum duae contra se pugnant regulae, ut
5 unam servet, necessario perdidit alteram. omnia enim nomina vel pro-
nomina, quae genetivum in 'ius' terminant, debent hunc communem habere
trium generum: 'unus unius, una unius, unum unius'; 'solus solius,
sola solius, solum solius'; 'ille illius, illa illius, illud illius'. cum igi- 63
tur femininum et neutrum supra dicti nominis ex corrupto et integro sint
10 composita hiatus causa et euphoniae - 'alterutra' pro 'altera utra' et 'alter-
utrum' pro 'alterum utrum' -, et necessario extrinsecus habuerint declina-
tionem, id est 'alterutrius'. unde Cicero pro M. Marcelllo: quod
si in alterutro peccandum sit, malim timidus quam parum
15 prudens videri. itaque masculinum quoque eorum est declinationem
secutum propter rationem supra dictam in 'ius' terminantis genetivi, qui
communis trium vult esse generum. nec solum tamen in declinationibus
nominum hoc contingit, sed etiam in accentibus, ut 'utérque utráque
utrúmque', 'plerásque pleráque plerúmque': femininum enim, quamvis
paenultima brevis sit, accentum tamen in ea habuit acutum, sicut mascu-
linum et neutrum: 'que' enim, nisi separata sit, si Graecos sequimur, 64
20 coniunctio enclitica esse non debet, nisi illud dicamus, quod 'que', quando
cum integris componitur dictionibus, quamvis significationem stam amittat
[id est coniunctionis], tamen enclitici vim servat: 'pleráque', 'ubique',
'utráque', exceptis differentiae causa 'itaque', 'útique'; in his enim non
25 solum coniunctio, sed etiam praeposita ei adverbia vim propriae significa-

1 recu**sat R ratio recussat G inuenitur nomen apud latinos D 2 dua-
bus nominatiis sit A fit K utra quae R 3 declinastur (n) B 4 regulae
ex regulam corr. A regulare (r) H ut *** Bb (** in mg., f. unā a b et add. et
eras.) 5 unam] alteram BDHGK necesario GK perdit BHrd alteram per-
didit K enim add. h 6 ius] h us H hunc in mg. add. K habere] om. K
post generum add. k 7 una unius unum unius] una unus Rr 8 solum solius
om. H 9 supradicti nominis ex nominis supradicti corr. K intigro G 10

altera ultra R 11 pro alterut*rū utrum Rr et del. h necesario GK ha-
buerunt ADKh 12 Cic. p. Marcello 7, 21: ut, si in alterutro peccandum sit,
malim videri nimis timidus quum parum prudens cf. lib. VI § 35 pro marcello
A M. om. H 13 alterutro (l) R peccantium A peccatum BHGK sit add.
g. Malym H timidus] h timidū nī f. in lit. H 14 declinationem secutum
est K 17 continguit G accentibus K ut add. r 18 utrunque (sic) add. g

b 19 preuis Rr sit] ex fit corr. K accentum K in a habuit r 20 que]
ex que corr. B Quae Rr q. H 21 coniunctio R enclitica] rak enclitica RB
ADH enclitica K quod que que quando A 22 intigris GK amittat] g ami-
ttat G 23 coniunctionis R enclitici AHr ut pleraque BADh pleráque
ubique utráque R accentus om. rell. h. l. et in sqq. omnes utraque pleraque ubique
K 24 deferentiae K itaque] cf. tamen de accent. § 10 post itaque utique
non est sed in ras. ΔΙΑΤΟΥΤΩ ΤΟΙΝΥΝ. Itaque καὶ σπέρ B 25 coniunctio etiam Kk proposita B

p. 667. 68 P.

tionis convertunt composita. vetustissimi tamen et 'altera utra' et 'alterum utrum' et 'alterius utrius' solebant proferre et 'plerus plera plerum' absque 'que' additione. - Cicero in *Protagora*: quae igitur potest esse indignitas voluptatis ad molestiam, nisi in magnitudine aut longitudine alterius utrius posita? Cato de ambitu: sed sunt partim, qui duarum rerum alterius utrius 65 causa magistratum petunt idem in *I originum*: agrum quem Volsci habuerunt campestris plerus Aboriginum fuit. *Pacuvius in Dulorest*:

10
Pater Achivos in Caphereis saxis pleros perdidit.
idem in Teucro:

Periere Danai, plera pars pessumdata est.

Asellio in III historiarum adverbialiter sine 'que' extulit: ut fieri solet plerum, ut in victoria mitior mansuetiorque fiat. - ergo nihil aliud est in his nominibus 'que' nisi syllabica epectasis, quomodo 15 'ce' in quibusdam pronominibus et adverbii, ut 'hisce', 'hosce', 'illice'. nam et 'plerus plera plerum' et 'plerusque pleraque plerumque' idem significant. 'uter' vero et 'uterque' diversas habent significaciones. 'uter' enim, πότερος, dividuam vim habet, 'uterque', ξάρτερος, collectivam; 'ubi', 'πού' ή 'ὅπου', 'ubique', πανταχοῦ. in his ergo et similibus 'que' si con- 20 junctionem accipiamus, composita sunt, sin syllabam, derivativa. similiter

1 uetusissimi K tamen altera B 3 absque quae A que om. H ad-
ditione] rh addictione RH Cicero in *Protagora*: t. III 2 p. 477 Or. cf. lib. VI § 35
pitagora R protogora K 4 uoluptatis] sic ex Plat. *Protag.* p. 356 A tacite
P. Victorius var. lect. lib. XVIII cap. VIII uoluntatis libri Prisc. utroque loco
in add. r 5 ant in longitudine G Cato de ambitu: Meyerus l. l. p. 88 sq., cf.
lib. VI l. l. 6 partium Kk qui partim G 7 magistrum B Caton. orig.
lib. I fr. p. 98 Kr. fr. 10 p. 269 R. fr. V p. 17 Wr. in om. H post originum:
agrum — Aboriginum om. GK add. g quem] r que R quaemulci A 8

Volsci] H uulzi g uulsci rell. habuerint Rr plenus Rr ab origine g pacubius BDHKr Pacuv. Dulorest. fr. 2 p. 117 Both. fr. XVI p. 78
Rbb. cf. *Stieglitzium de M. Pacuvii Duloreste* p. 78 sq. fr. V 9 dolreste r doloseste
A dolores te pater GK 10 Achivos] racheus Racheos BAD achaeos GK
achaeios H Caphereis] r capherei ADHK caperei R prodidit G uel
perdidit g 11 Pacuv. Teucr. fr. 22 p. 147 Both. fr. VI p. 98 Rbb. theuero
B 12 periere ex perere corr. B perire G paessundata est K pessumdata

Festus s. v. plera p. 230b M. eique obtuperans Ribbeckius 13 Asellio] r assellio G
assellius RBA Sempr. Asell. hist. l. III p. 218 Kr. fr. 4 p. 324 R. tertio D
VI GK 14 plerume ut (q.) B plerum in GK 15 nominibus que] r nominibus
quae RA syllabica] rh syllabice R et in littera ni f. H syllabicae pictassis
(pectassis b) B epectasis] d epictasis RDH epactasis K 16 ut om. AH

isoe osce Rr illisce K illisce libri rell. 17 plerusque pleraque plerumque] r
plerusque et pleraque et plerumque RBAH 18 uter enim — πανταχοῦ om. H add.
h 19 ποθηρος r πωτηρωc D habent B uterque uero K uterque utrique B
ΑΕΚΑΤΕΡΟC in littera r ΒΚΑΤΗΡΩC D collectiuam habet D 20 πογνοπωτ R

πογνοπωτ AD πογνωτ G πονοπωτ B πανταχωτ Rr πανταχωτ B que]
rad quae RAD coniunctionem R 21 accipia Kk sin] si H se A sin
autem G

p. 208—10 K.

p. 668. 69 P.
 'undique', 'denique', | 'itaque'. sin vero ex utroque casu obliquo sint 66
 composita nomina, manent indeclinabilia, ut 'huiusmodi', 'istiusmodi',
 'illiusmodi', 'cuiusmodi', 'eiusmodi', 'cuimodi'; sin ex nominativo et obli-
 quo vel obliquo et nominativo, nominativus tantum declinatur, ut 'praefectusurbis', 'senatusconsultum'. et invenimus per omnes fere casus com-
 posita, ut 'jurisperitus', 'legislator', 'praefectusurbis' et 'praefectusurbi',
 'tribunusplebis' et 'tribunusplebi', 'agricola' [agrum colens], 'caelicola'
 [caelum colens], 'macte' id est magis aucte - antiqui tamen et 'mactus'
 dicebant -, 'mentecaptus'. et singularia cum pluralibus componuntur, ut
 'orbisterrae' et 'orbistarum', 'paterfamilias' et 'paterfamiliarum', 'armi-
 potens armorumpotens', 'magistermilitum', 'asecretis', 'acalculis', 'arespon-
 sis', 'abactis'. possunt tamen haec eademi etiam separata esse, si diversos 67
 accentus his dederis vel interponas coniunctiones, ut 'resque publica', 'popu-
 lusque Romanus', 'tribunusque plebis'. 'siquis' ad imitationem ετες
 Graeci enclitice prolatum quidam putant, ut 'numquis', 'nequis'. ostenduntur tamen ea sine dubio composita tam a femino singulari quam a
 neutro plurali in a desinentibus. compositio enim, non enclisis, corrumpere dictiones solet: dicimus enim 'siqua', 'nequa', ut 'aliqua'. |

DE CASV.

29 Casus est declinatio nominis vel aliarum casuallium dictionum, quae XIII 68

1 itaque utique **ADH** sin] Quae **B** oblico **Rr** sunt **DHrb** 2 manent
 manent **A** illiusmodi istiusmodi **D** 3 cuiusmodi om. **RH** add. **r** eiusmodi
 eiusmodi **K** eiusdemmodi **B** cuimodi] add. **k** cuicuimodi **B** et obliq. uel
 obliquo **A** 4 . Vt praefectus urbi **H** 6 praefectus urbis **H** praefectus. ubi. **A**
 7 tribunusplebis et tribunusplebi] **r** tribunus plebi **R** agrum] id est agrum **ADh**

8 id est caelum **RHGK** mactend est **Rr** macte est per vocatuum id est **D**
 est om. **G** aute **Rr** auncle ex aucle corr. **A** 9 mentecaptus] cf. Krelii cens.
 menceps per ablatuum
 lex. l. l. p. 431 menceps mente captus **HKg** id est mente captus **B** mentecaptus

Dd compluralibus **A** 10 orbisterrae orbistarum **G** orbistarum] **h** orbis-
 terrorum **n** f. in lit.. **H** armipotens ex corr. **h** 11 et armorumpotens **D** post
 uel o

militum in littera: quidam composita haec existimant **B** a secretis **Kk** a calcu-
 lis **K** a caliculis **k** rell. cf. Ducangii gloss. med. et inf. Lat. s. v. calix 1 t. II p. 34 ed.
 Henschel. uel qualicilibet **supacr.** **g** Iste est a caliculis. iste solet propinare imperatori:
 pincerna uidelicet. batus est certa mensura. Iste assignat certam mensuram batis,
 quae batim continetur. gloss. cod. Heidelb. apud Krelium, ubi alia his similia ex aliis
 libris proferuntur 12 ab actis **AK** uel abbatis uel abathis in mg. **k** abatis **RBDH**
 ('abatis ad cenam dat equis abbatis avenam' cf. Ducangii l. l. s. vv. abatus et batus 1

t. I p. 8. 626 ed. Henschel.) ab actis **G** Posunt **K** Possimus **A** seperata **G** 13
 interpones **D** puplica **G** publica **K** 14 imitationem] **g** imitationem **GK** EITIC
 greci enclitice (sic) add. **h** EITIC in littera **r** EITIC **G** ei.TIC. EITIC. **A** EITIC **D**
 EITIC **K** 15 encliticae **D** enclitice **A** 16 tamen ea om. **A** ea tamen **K** com-
 posita esse **K** quam a neutro] **h** quam neutro **BAHK** 17 nonn, enclisis **Rr**

enclisis **A** enclisis **K** 18 ut om. **H**. 19 De casu incipit **GK** EXPLICAT DE FI-
 GVRIS INCIPIT DE CASIBVS **D** inscr. om. **A**. hic a voce. Casus est iterum inc. **L**

p. 690. 70 P.

p. 20 K.

fit maxime in fine. nominativus tamen sive rectus, velut quibusdam placet, quod a generali nomine in specialia cadit, casus appellatur - ut stilum quoque manu cadentem rectum cecidisse possumus dicere [vel abusive dicitur casus, quod ex ipso nascuntur omnes alii] -, vel quod candens a sua terminatione in alias facit obliquos casus. 5

Quaeritur autem, quid sit inter indeclinabilia et aptota et monoptota? et sciendum est, quod et aptota et monoptota indeclinabilia sunt: similiter 69 enim non variant terminationem, sed immobilem eam servant. aptota tamen sunt proprie dicenda, quae nominativum solum habent, qui plerumque et vocativus invenitur et non accipitur etiam pro obliquis, ut 'Iuppiter', 'Diespiter': non enim licet eodem pro genetivo vel alio casu obliquo uti (ideo dixi 'proprie' dicenda, quia inveniuntur antiqui aptota pro monoptotis et monoptota pro aptotis posuisse). neutrum vero si sit aptotum, necessario etiam pro accusativo et vocativo accipitur eius nominativus, quod 70 generale est omnium neutrorum, ut 'fas', 'nefas', 'ir', 'pus'. monoptota 15 vero sunt, quae pro omni casu una eademque terminatione funguntur, qualia sunt nomina literarum et numerorum a 'quattuor' usque ad 'centum'. 'mille' quoque indeclinabile est et siqua inveniuntur similia, ut 'hoc a huius a', 'hoc alpha huius alpha', 'hi quattuor horum quattuor', 'hoc gummi huius gummi', 'hic' et 'haec' et 'hoc nequam huius nequam', 'hi 20 quot, tot, horum quot, tot' et barbara plurima, sed magnis omnia, nisi si ea ad Graecam vel nostram regulam flectamus vel ab auctoribus flexa inveniamus. in his ergo, id est parentibus declinatione finalium syllabarum, quae monoptota nominamus, videntur casus fieri non vocis, sed 71 significationis dumtaxat. itaque articulis diversis utimur pro varietate significationis nec non etiam structurae rationem servamus, sicut in declinabilibus per [sex] casus. 25

1 maxime (a?) **K** Nominatus **R** velut] **Br** uelut **R** uel ut **rell.** 2 a
add. **h** generali] **r** generali **R** stilum (l) **L** 4 alli casus uel **AD** et casus
sup. lin. add. **K** 5 faciat **B** oblicos **H** 6 sit indeclinablia **B** inter add. **h**
aptotota **L** 7 sciendum est] **h** sciendum **DHGLK** quod aptota **BAHGLKr**
8 seruant eam **K** 9 sunt proprie *ex* proprie sunt *mut.* **K** proprie] **r** proprie
RA solum nominativum **H** habeant **K** post habent: ut hic iuppiter add. **D**
et per hoc intelligitur quod noms non est casus ut hic iuppiter **A** 10 inueniuntur
Rr iupiter **HLK** 11 liquet **G** 12 ideo — posuisse *om.* **BHGK** add. **h**
 Ideo autem **h** propria **A** inueniuntur **Dd** 13 sint **A** 14 eius accipitur **D**
16 unaedemque **B** 18 est *om.* **K** inueniantur **BHGL** similia, inueniantur **K**
19 *post* huius a: huic a add. **D** ut hoc alpha **K** alfa **L** alfa **L** hi] **r** hit
R horum quantuor **Rr** 20 huius gummi add. **r** huius nequam in *mg.* add.
et haec et haec et harum
L huius nequam **D** hit quot **Rr** hi quot **Kk** 21 horum quot **Kk**
plurima] nomina **A** nisi ea **K** 22 agreca **Bb** 24 monoptota] non aptota **A**
25 dumtaxat *ex* duxata corr. **H** uarietate **R** uaritate **K** 26 sicut de-
clinabilibus **GLK** sicut indeclinabilia **A** 27 sex add. **r** casus seruamus.

p. 670. 71 P.

p. 210. 11 K.

Velut autem una voce diversas possunt habere significaciones tam declinabilia per quosdam casus quam indeclinabilia per omnes casus, sic et contrario diversis vocibus saepe invenimus unam eandemque fieri significacionem, ut 'labor' et 'labos', 'honor' et 'honos', 'huius cornus' et 'corni', 'pinus' et 'pini', 'huius quaestus' vel 'quaesti', 'ornatus' vel 'ornati', 'tumultus' vel 'tumulti', 'Achillis' vel 'Achilli', 'aulai' et 'aulae', 'a felice' vel 'felici', 'deis' et 'diis', 'sapientium' et 'sapientum', nec solum in nominibus, sed etiam in aliis partibus, ut 'amaverunt' vel 'amavere', 'amaveram' vel 'amaram', 'ei' vel 'ii', 'eis' vel 'iis', 'nimium' et 'nimis', 'satis' et 'sat'.

Est autem rectus, qui et nominativus dicitur, per ipsum enim nominatio fit, ut 'nominetur iste Homerus, ille Virgilius'. rectus autem dicitur, quod ipse primus natura nascitur vel positione et ab eo facta flexione nascuntur obliqui casus. genetivus autem, qui et possessivus et paternus appellatur, genetivus vel quod genus per ipsum significamus, ut 'genus est Priami', vel quod generalis videtur esse hic casus genetivus, ex quo fere omnes derivationes et maxime apud Graecos solent fieri; possessivus vero, quod possessionem quoque per eum [casum] significamus, ut 'Priami regnum', unde possessiva quoque per eum casum interpretantur. quid est enim 'Priameum regnum' nisi 'Priami regnum'? paternus etiam dicitur, quod per eum casum pater demonstratur, ut 'Priami filius', unde patronymica pariter in eum resolvuntur. (quid est 'Priamides' nisi 'Priami filius?') post hunc est dativus, quem etiam 'commendativum quidam noncupaverunt', ut 'do homini illam rem' et 'commendo homini illam rem'. quarto loco est accusativus sive causativus: 'accuso hominem' et 'in causa

Velut **A** 1 Velud **D** 2 coesdam **Rr** ^{qua} casus **om.** **A** 3 eandemque] **rh**
 eademque **RH** ^h 4 onos **Rr** 5 quaestus et quaesti **K** questus uel questi **RDHG**
 questi uel questi **A** hornatus **Rr** ornati vel ornatus tumulti uel tumultus **D**
 6 achilis uel achili **GLK** et achilli **D** uel aulae **Kr** felicē **b** 7 uel
^{uel}
 a felici **GLK** deis (h) **D** deis diis **K** sapientum et sapientium **A** so-
 lūm non **A** 8 amaram uel amaueram **H** amaueram uel amaueram **B** 9 iis]
 is **A** uel nimis **BAHKr** 10 uel sat **BAHKr** 11 DE NOMINATIONE CASVVM. **DL**
 post dicitur: Ille virgilius **B** del. et suo l. inseruit **b** 13 natura in mg. add.
L nascitur natura **D** et habeo **R** 14 autem **om.** **A** qui del. r 15 ge-
 netiu[m] **om.** **A** genitius est **K** per ipsum genus **AL** 16 quod sup. lin. add. **K**
 generale **G** uideatur (n) **B** esse uidetur **DL** 17 omnes fere **B** 18
 casum **om.** **B** 19 possessiu[m] per **K** 20 Priameum] priamum **D** et in priameum
 corr. **L** priamum in priameum corr. **K** nisi add. h 21 quod] quia **D**
 demonstratur et ut **k** 22 pariter sup. lin. add. **R** in eum pariter **A** Quid
 enim est **K**. Quid est enim **BAGL** priamides priami **B** Priamides. Priami **H**
 23 etiam quidam mandatiuum **A** commendativum] **d** commendativum **B** mandati-
 um **DGLK** quidem **Rr** noncupauerunt **G** noncipauerunt **k** 24 nullam **Rr**
 et **om.** **L** homini **om.** **G** rem. aufero tibi eripio tibi. Quarto **B** 25 accu-
 satiu[m] **Hh** sine causatiu[m] in mg. add. **L** ut accuso **A** post accuso homi-
 nem: siue causatiu[m] repetit **D** et] ut **D**

73 hominem facio'. vocativus etiam salutatorius vocatur, ut 'o Aenea' et 'salve Aenea'; ablativus etiam comparativus, ut 'aufero ab Hectore' et 'fortior Hectore'.

Multas tamen alias quoque et diversas unusquisque casus habet significaciones, sed a notioribus et frequentioribus acceperunt nominationem, sicut in aliis quoque multis hoc invenimus, ut 'patronymica' vocamus non quod omnia, sed quod pleraque a patribus derivantur, 'neutra' dicimus verba, non quod solum ea in hac specie inveniuntur, quae neutram habent significationem [id est nec activam nec passivam, absolute dicta], sed quod ex maxima parte, 'syllabas' nominamus, non quod omnes comprehensione literarum constant, sed quod pleraque: sic ergo etiam casus ab aliqua notabiliore significatione sunt nominati.

74 Ordo quoque naturalis eis datus est: quippe nominativus, quem primum natura protulit, ipse primum sibi locum defendit, unde verbis quoque intransitive iste quasi egregius adhaeret. genetivus secundum locum sibi defendit: hic quoque naturale vinculum generis possidet et nascitur quidem a nominativo, generat autem omnes obliquos sequentes; dativus, qui magis amicis convenit, tertium, et quod vel eandem habet vocem genitivo vel unius abiectione vel mutatione literae ab eo sit; qui vero magis ad inimicos attinet, id est accusativus, quartum; extremum apud Graecos obtinet vocativus, quippe cum imperfectior ceteris esse videtur: nisi secundae enim personae coniungi non potest, cum superiorēs quattuor omnes personas possunt complecti figurate adiuncti pronominibus, ut 'ego Priscianus scribo', 'tu Priscianus' vel 'Prisciane scribis', 'ille Priscianus scribit'; 'mei Prisciani eges', 'tui Prisciani egeo', 'illius Prisciani eget'; 'mihi

1 enea *A* 2 saluae *BDH* enea *A* etiam dicitur comparativus *K*
 hectorē] *h* hectorē *H* hectorē *K* haectorē *b* 3 fortior * haectorē (a) *R* haectorē
Hb 4 tamen *om. A* ** alias (et) *L* quoque alias *A* casus *om. A*

a o

habet sup. lin. add. *K* 5 sed donatoribus *Rr* acceperunt *R* acciperunt *L*

9 dicta sed] dicta uerba neutra sed *D* 10 comprehensione *BH* 11 pleraque] *t*
 pleraque *RBL* ergo] igitur *K* causus *Rr* ab ab *K* ab aliqua notabiliore

ex corr. H 12 notabiliora *A* notabiliori *k* 13 DE ORDINATIONE CASVVM. *DL* cis
 datus *ex* datus eis *corr. K* quippe *L* 14 ipse sibi primum *K* defendit locum *D*

15 intransitiū *b* post adheret (sic *L*) in marī.: quia nou est alia persona
 cuius opus indicat uerbum et quod nominat (*i.e.* nominatur) nominativus. *L* 16 po-

sedet *G* posidet *g* 17 genera *Rr* omnes casus obliquos *D* 18 amicis magis
L convenit] *r* conuerit in litura *R* tertium *L* uel tertius *t* tertium locum
 tenet et *D* uocem habet *B* uocem cum genetivo *r* 19 ft] *r* sit *R* 20 ad-
 tinet *H* quartum tenet. *K* Extremum locum apud *DGL* obtenuit *G* obti-
 nuit locum uocatiū *K* 21 quipe *L* imperfectior *BDHr* imperfectior *R* ca-

teris *K* 22 coniungui *G* adiungi *BK* omnes .III. *K* omnes .III. *k* 23 com-
 plecti *D* figuratae* *R* adiuncti] *d* adiunctae *GLb* adiuncte *BD*

*e*go (*r*) *H* 24 Priscianus] p̄scianus et sic per rell. casus *K* uel pris-
 cianē *b* uel p̄sciane scribis *ex* scribis uel p̄sciane mut. *L* mei p̄sciani et
 sci t

sic in seqq. GL 25 illius priani eges *Hr* illius priani eget *H*

p. 671. 72 P.

p. 213 K.

Prisciano das', 'tibi Prisciano do', 'illi Prisciano placet'; 'me Priscianum || videt', 'te Priscianum video', 'illum Priscianum videt'. similiter ablativus tribus adiungitur personis: 'a me Prisciano accipis', 'a te Prisciano accipio', 'ab illo Prisciano accipit'. non egent autem nomina pronominibus, s quamvis omnes circumeant personas, si cum vocativis aut substantivis verbis coniungantur, ut 'Virgilius nominor' vel 'sum', 'Virgilius nominaris' vel 'es', 'Virgilius nominatur' vel 'est'. igitur ablativus proprius est Ro- 75 manorum et, quamvis ipse quoque tribus sociari potest, ut diximus, personis, tamen, quia novus videtur a Latinis inventus, vetustati reliquorum casuum concessit, quamvis hunc quoque a vetustissimis Graecorum grammaticis accepisse videntur, qui sextum casum dicebant 'οὐρανόθεν', 'ἐμέθεν', 'σέθεν', 'οὐθεν', qui profecto ablativi vim possidet: nam etiam prepositionem assumit, ut ἐξ ἐμέθεν, ἐξ οὐρανόθεν Homerus. (*Ἐξ ἐμέθεν γὰρ φασὶ πάκινον ἔμμεναι.*)

15 Sunt igitur formae casuales sex:

XIII 76

Monoptota, quae una terminatione pro omni casu funguntur, ut supra dictum est, ut 'nequam', 'gummi', 'alpha', 'beta', 'cornu', 'quattuor',

1 placebo R me prianum R 3 tribus*** (uis ni f.) B adiunguitur L personis adiungitur D accipio) r accipit R 4 ab illo Prisciano accipit add. r 5 cir-

sueant G si uel cum GLl si uel cum uel K substantiuis R a uerbis A 6 sum *** uergis H 7 uel es. virgilii nominatur add. g proprius] h propriu H 8 ipse tribus quoque personis sotiali D sociare A et, in sociari corr.,

B 9 litinis Ll 10 casuum om. A concessit L hunc sup. lin. add. L hunc quoque sup. lin. add. K a om. GL uetussimis A 11 accepisse uidetur latini

uidetur Hh sexum Rr Graeca in mg. exhibet r, in litura ΟΥΡΑΝΟΘΗΝ ΕΜΕΘΗΝ ΣΩΝΗΝ, ni f., R; om. H add. h ΟΥΡΑΝΟΤΕΝ Α ΟΥΡΑΝΩΘΗΝ GK ΟΥΡΑΝΩΘΗΝ D OT

* ΠΑΝΟΘΗΝ L ΟΥΡΑΝΟΣΘΕΝ|ΕΜΕΘΕΕΝ B ΕΜΕΘΗΝ G ΗΜΗΘΕΗΝ D ΕΜΕΘΗΝ K 12 σίθεν] om. GK ΣΩΝΗΝ sup. lin. add. D ΣΕΤΕΝ h ξθεν] om. A κενη DG a me a te a se supscr. l ablativi vim] ex corr. L ablatiuum BL 13 assumit ex assumunt corr. L ut add. h del. r ἐξ ἐμέθεν ἐξ οὐρανόθεν. Homerus h. l.

H ΗΜΗΘΗΝ ut om. B ἐξ εμεθην εξουρανοθην Homerus. (*ἐξ — ἔμμεναι om.) Rr εονέχημ. μηνην.*

εξουρανοθην. ut homerus εξ ημηθην. ΓΑΡ ΦΑΣΙ Ατ ita ^M ΚΑΚΛΕΜΜΕΝΑΙ in mg. r εξ εμεθην. εξουρανοθην. homerus. εξ εμεθην ΓΑΡ ΦΑΣΙ. ΚΑΚΛΕΜΜΕΝΑΙ. G. Graeca om. lacuna rel. (*εξ εμεθην. ΓΑΡ ΦΑΣΙ. ΚΑΚΛΕΜΜΕΝΑΙ. εξουρανοθην. in lac. h), post lac. Homerus posuit H εξ εμεθην εξουρανοθην homerus. εξ εην ΓΑΡ ΦΑΣΙ ΙΟΑ (Α+ΕΜΕΑΥ-*

^{a me} tot add. l) L ex me me enim dicunt similiter a me ipso spscr., in marg. iterum εμεθην a le a se ex me ipso enim dñt similiter a me ipso εβεην ιεθην. ιοη εξ εμεθην ΓΑΡ ΦΑΣΙ. ιως εμαγητον posuit l εξ εμεθην εξ ευροθην homerus εξ εμεθην ΓΑΡ ΦΑΣΙ. ΚΑΚΛΕΜΜΕΝΑΙ. K εξ εμεθην εξουρανοθην. ΓΑΡ ΦΑΣΙ. ΚΑΚΛΕΜΜΕΝΑΙ. A ήξ ημηθην εξουρανοθην Homerus εξ εμεθην ΓΑΡ ΦΑΣΙ*** ***** (in litura ιως. εμαγητοι d). D εγεμεθην ΓΑΡ B εμμαναι εξουρανοθην homerus οιοντεyc εξουρανοθην (Il. XVII 548). Sunt B Hom. Il. I 525 τοῦτο γὰρ ἐξ ἐμέθεν γε μετ' ἀθανάτοισι μέγιστον Od. I 33 εξ ημέων γὰρ φασὶ πάκινον ἔμμεναι

15 DE SEX FORMIS CASUALIBVS. DL Igitur formae casuales sunt D casyales R causales G 16 post ut: supra dictum est ut om. A 17 cummi B alfa L

p. 672. 73 p.

p. 213. 14 K.

'quinq^{ue}', 'sex'. his quidam addunt illa, quae tam voce quam significatio-
tione unum casum habent, ut 'huiusmodi', 'istiusmodi'. |

Diptota sunt, quae duos diversos casus habent tantum, ut 'verua ve-
ribus' - nam 'veruum' in usu non invenimus - et 'fors forte' - Teren-
tiu*s* in Phormione: 5

O fortuna, o fors fortuna.

Virgiliu*s* in 1:

Forte sua Libycis tempestas appulit oris -,
'tabi' et 'tabo'.

Alia triptota, qualia sunt omnia neutra secundae declinationis in si-
gulari numero, ut 'templum templi templo', et in plurali tam in secunda
quam in tertia et quarta, id est omnia neutra pluralia, ut 'tempora templo-
rum templis', 'sidera siderum sideribus', 'cornua cornuum cornibus'.

Alia tetrapulta, qualia sunt omnia in r desinentia secundae declinatio-
nis: 'puer pueri pucro puerum'. 15

Alia pentapulta, qualia sunt omnia masculina vel feminina secundae
declinationis in 'us' terminantia: 'doctus docti do[cto] doctum docte', 'Virgi-
lius Virgilii Virgilio Virgilium Virgili'. 16

77 Hexaptota sunt, quae sex diversos casus habent, qualia sunt mascu-
lina in 'us' desinentia, quae secundum declinationem quorundam pronomi-
num in 'ius' efferunt genetivum: 'unus unius uni unum une ab uno'. ('unus'
quia de vocativo quidam dubitant, Caper, doctissimus antiquitatis perscruti-
tator, ostendit hoc usum Catullum et Plautum. Catullus:

Tu praeter omnes une de capillatis,
Celtiberosae Celtiberiae fili. 25

Plautus in frivolaria:

alpha*i* Dd 2 ut eiusmodi B histiusmodi Rr 3 ueru*s* a R ueru*h*
ueru*s* ueribus A ueru*s* a ueribus LK ueru*s* a ueribus G ueru*s* et a ueribus D 4
uerua
nam ueruum Hh nam uerua et ueruum D nam uerum K post ueruum: gene-
tium pluralem add. R del. r inuenimus, ut fors B Ter. Phorm. V 6, 1 5 for-
mione RBGK 6 fortuna, o om. K furtuna K 7 Verg. Aen. I 377 primo Aeneidos D

1. eneid A 8 libicis RAGL libicis K apulit H apulit horis K 9 tabi
et tabo] r tabo et tabi et tabo R tabo et tabi A et tabi et tabo BGK et ex et tabo
et tabi corr. K 10 sunt om. A saecundae Rr 12 et in quarta GL 13
tempisplis H 14 tetraptota D in ea A 17 terminantia om., desinentia in
mg. add. L docto doctum] docto Rr 19 Exaptota RBDHGK xaptota spatio ad
E rel. A habent casus G masculina add. d 20 quorumdam B 21 in
ius] corr. ex in us H (unus] cuius in mg. add. r Cuius Dh 22 Caper] in libris
enucl. serm? his h. l. tribuit Osannus de Capro p. 14 23 ostendit esse hoc k
catulum K catulum L catulus K catulus L Catull. carm. 37, 17 sq.
18v

24 une in mg. L decapillatis Dd 25 celtiberosae] sic etiam lib. VII § 22 cu-
niculosae Catullus indeque infra l. l. cod. Darmstad. caeltiberose r celtibero seu
GL caeltiuerosae H caeltiberosae (a) K caeltiberiae HK filii K 26 Plaut.

p. 673 P.

p. 214. 15 K.

o amice ex multis mi une Cephalio.)

'sole' quoque antiqui. Ticidas in hymenaeo:

Felix lectule talibus

Sole amoribus.

Sunt alia, quorum nominativus quidem in usu non est, obliqui autem sunt, ut 'Iovis Iovi Iovem a love', quamvis vetustissimi nominativum quoque 'hic Iovis' proferebant, sicut de nominativo tractantes ostendemus. sunt alia, in quibus tres obliqui inveniuntur, 'precis preci prece', 'frugis frugi fruge' - vetustissimi tamen et 'frux' et 'fruges' nominativum protulerunt -; alia, in quibus duo: 'vicem vice', 'tabi tabo'; alia, in quibus unus, ut 'sponte', 'laterem' - quamvis et ablativus eius et nominativus et accusativus plurales inveniuntur. Plautus in truculento:

Quid maceria illa ait, in horto quae est, quae in noctes singulas

15 Latere fit minor, qua is hoc ad vos damni permensus viam est?

Nil mirum, vetus est maceria, veteres si lateres ruunt.

friol. fr. 7 p. 438 Both. fribularia BGL fribularia rell. 1 Omice K mi Bothius mihi libri cephalio A chephalio K 2 antiqui. Ticidas] scripsi atti quidas G Cati quidas L Atticidas historicus Rr Atticidas BDH Attidicas A Atticidas K Vt Ticidas Weichertus poet. Lat. rell. p. 361 C. Ticidas 'sive quod aliud fuit huic viro praenomen' Casaubonus ad Suet. de ill. gr. c. 11 in Hymenaeo] om. A ⁱⁿ himeneo L ⁱⁿ hymeneo K 3 talibus] lectabilib; B 5 DE DEFLECTIONE (DIFFLECTIONE D) CASVALIVM DL quidem nominativus HK quidem om. A obliqui ex obliqui corr. L 6 ab ioue BD hic iouis nominativum quoque (nominativum ex nominativus corr.) L 7 hic ex hoic corr. H ostendimus B 8 obli qui casus D ut precis D praeccis praece H pter cis cem ce Ll precis praece prece b frugis frugi fruge] R fruge in frugem mut. r frugis frugem fruge (frigi gem ge K.) rell. frugem fruge agnoscunt Charisius p. 23 P. et inc. Virgob. de art. gr. § 142 p. 98 sq. Eichf., sohun ablativum (hac fruge cod. Gud. ab hoc frugi cod. Goth. et edd.) Phocas p. 1709: ipse Priscianus frugis lib. VI § 93, frugi saepius, ut lib. V § 8 lib. VI § 12, cogitet quis frugis frugi frugem fruge scribendum et totam sententiam a frugis — protulerunt supra post tractantes ostendemus collacandam esse 9 tamen frux G et frux in mg. L et frux et in mg. K singularem nominativum Kk protulerunt] h proculerunt H 11 sponte sua RBGL singularis ablativus Rr ablativus eius singularis ADH 12 accusativus] abts A inueniuntur Rr Plaut. trucul. II 2, 48 sqq. 13 Quod K qui in maceria Pal. uterque ait sup. lin. add. A aut Vet. ait aut in orto K inhoato quae in noctes singulas laterè fmina (famina b), quamvis hoc Bb hortoq. est G et ex horto q est mut. L quae est om. K 15 lateri Pall. qua is] quā his R quā is in quamvis mut. D quaq is HL quā in his A qua isti uos Pall. hoc om. G damni] r dampni R cum Dec. permensus tuum Non mirum Vet. permensus tuam est uel nomirum Dec. leg. cum edd. permensus uiam. Non mirum 16 uiam esse Hh 17 Nihil libri uetus es maceria K maceria Rr maceriae ueteres B macere

Ain tu . . veteres lateres ruere? . .
 'fas', 'nefas', 'caepe'. illud quoque non est praetermittendum, quod
 quibusdam septimum casus esse videtur ablativus, quando sine praepositione
 profertur, quod satis irrationaliter videtur; minime enim praepositio addita
 79 vel detracta mutare vim casus. neque enim, cum accusativo casui multae
 praepositiones solent adiungi, alias est, quando habet eas, et alias,
 quando absque his profertur. quis autem dubitat, quod omnes praepositiones
 vel accusativo vel ablativo apud Latinos iungi solent? ergo si adiunctae || vel non ablativo mutant eius vim, accusativo quoque adiunctae vel
 non debent similiter mutare casum. denique in comparationibus absque praepositione solet proferri ablativus, nec tamen dicit quisquam, septimum tunc esse casum, sed ablativum, cum dico 'fortior Achilles Hectore'. in quo omnes artium scriptores consentiunt et sex esse casus confitentur, non septem. uno enim, non duobus, Latini casibus superant Graecos. supervacuum faciunt igitur, qui septimum | addunt, qui nulla differentia 15
 80 vocis in ullo nomine distet a sexto. sciendum tamen, quod hic casus [id est ablativus] est quando pro genetivo, est quando pro dativo accipitur Graeco: pro genetivo, quando praepositionibus vel adverbii ablativi casus subiungitur, ut 'ex illo', 'de illo', 'ab illo', 'pro illo', 'coram illo', 'cum illo', et quando comparatur, 'fortior illo', et quando nominis et participii ablativus verbo et nominativo alterius nominis cum transitione personarum adiungitur, ut 'sole ascende dies fit' et 'Traiano bellante victi sunt Parthi'. hac autem utimur constructione, quando consequentiam aliquam rerum, quae verbo demonstrantur, ad eas res, quae participio significantur, ostendere volumus. quid est enim 'Traiano bellante victi sunt Parthi' 25 nisi quod secuta est victoria Traianum bellantem? et 'sole ascende fac-

lateres si ueteres rnuunt Ain (am Dec.) tu male lateres ueteres uere Pall. ueteris K
 1 antu RADH aintu L aintus K Namtu B ain tu mala Camerarius 2 cepe
 RA coepe DG de ABLATIVO. D De septimo casu L prmitendum G 3 quando R
 4 irrationaliter] L irrationaliter rell. 5 detracta] R subtracta rell. 6 adiungui LK est] est casus R casus est AHGLKb eas] h eas praepositiones
 RBGLK 7 dubitat Hh 8 Latinos iungi solent] k iungi solent Latinos K
 iungi L soleant A adiunctae Rr 9 huius K 11 praeposit Rr tamen
 add. h tunc septimum A 12 sed Hh ut cum b achiles L achilis GK
 haectore RHb 13 omnes Hh 14 superant casibus A 15 igitur faciunt GLK
 differentia K 16 in nullo BA distet ex distat corr. in B distat ADHGLK
 17 accipitur om. R 18 ***** progenitivo quando (quando) B aduerbis Gg
 19 subiungitur L ab illo om. K post ex illo in mg. add. k pro illo om.
 A 20 comparantur RrL 22 adiungitur L sole* H troiano GL et
 in traiano corr. K 23 Parthi nisi quod secuta est uictoria. G parthi et memet le-
 gente potior. Hac B construccione Rr 24 demonstratur AD demonstrantur Hh
 demonstratur K 25 enim est G troiano G 26 uictoria secuta est D tro-
 ianum L

p. 674—76 P.

p. 216 K.

tus est dies? nisi quod ascensionem solis secutus est dies? inveniuntur tamen etiam nomina loco participiorum in huiuscenodi elocutione posita, ut Virgilius in VII:

non vobis rege Latino

5 Divitis uber agri Troiaeve opulentia deerit,
 ‘rege Latino’ pro ‘regnante Latino’, quamvis in huiuscemodi quoque constructionibus subauditur participium substantivum. Graeci autem in huiusce- 81
 modi constructione solent pro genetivo participii etiam infinitum verbum ponere, ut ‘ἐν τῷ βασιλεύειν Τραϊανόν’ ἀντὶ τοῦ ‘βασιλεύοντος Τραϊανοῦ’.
 10 etiam tunc pro genetivo ponitur Graeco, quando per partici||pium ‘habens’ et accusativum interpretamur eum, ut ‘pulchra forma mulier’, id est ‘pulchram formam habens’, ‘magna altitudine domus’, id est ‘magnam altitudinem habens’; pro dativo quoque, quando cum ‘in’ vel ‘sub’ praepositionibus iungitur, ut ‘in illo’, || ‘sub illo’, et quando ipsum ablativum interpretaatur per accusativum et praepositionem ‘per’, ut ‘vinco te manu’, id est ‘per manum’, ‘video te lumine’, id est ‘per lumen’. || |

1 nisi] om. H nisi G 2 eloquitione L locutione D 3 Vergilius
 Aen. VII 261 sq. 4 post Latino: divitis — rege Latino om. D 5 opulentia] r

oppulentia G opipulentia R opulentis aderit H opulentia derit h derit Rr
 vel deerit

desit Kk cf. lib. V § 14 6 queque Rr 8 construzione Rr infinituum

AH 9 ut om. GL ut — Tραϊανοῦ] om. H add. h EN TE BACIAEYEIN Rr
 on

EN TO BACIAEIE. In traiano. NANTI A EN TO BACIAEYE. IN TIANO NANTI h EN TW BACI-

AEYE, IN TROIANO. NANTI B EN TW BACIAEYE IN TROIANO NANTI (ENANTI d) D EN O BACI-

AEYE IN TROIANO. NANTI G INTO BACIAEYE IN TROIANO. NANTI K EN TO BACIARVEIN

TPOJIANOY ** EN TO BACIAEYONTOC TPOJIANOY L partim in littera mut. ab l BACIARPEON-

T T T T T T

TOC h BACIAEYONOC BACIAEYONOC ΘΡΑΙΑΝΟΥ Rr BACIAEYONTOC TPOJANOV B TPA-

TANOV GK 10 ponitur ablativius graeco Rr greco ponitur D 11 et in accu-

satiuum B pulcra K pulcrum K 12 formam habens ex habens formam

mut. K habens spcr. in L 13 datiuo grece quoque ponitur Rr datiuo

quoque graeco (greco D) ponitur DG quoque ablativius ponitur quando B quo-

que quando Hh 14 iunguitur L interpretamus Rr 15 et per praepositio-

nen per AHGLr per ut] g *** ut G

Explicit li[ber V. prisciani] grammatici de generibus de numero de figuris de casu. (quae uncis quadratis inclusi macula hausta sunt. Incipit lib vi feliciter add. in marg. r) sequitur deinde ἀποσπασμάτιον infra positum: Illoc penum — τὸν δύτην ἄριθμόν. Artis prisciani caesariensis viri eloquentissimi grammatici incipit liber vii de nominativo ex genetivo casu. (PROOEMIVM LIBRI SEVENTIS ad initium epistulae in mg. add. r) R EXP̄. LIBER. V. PRISCIANI GRAMMATICI. DE GENERIB; DE NUMERIS. DE FIGVRA. DE CASV. INCIPIT. LIBER VI. FELICITER. Hoc paenum — ἄριθμόν. INCIPIT LIB. VI. FELICITER. SCRIPSI EGO THEODORVM DIONISII. V. D. MEMORIALIS SACRI SCRINII. EPISTOLARVM ET ADIVTORVM QUESTORIS SPALENSIS [inmo: SPAL] VRBE ROMA CONSTANTINO-
 POLI LIBRIO. VCC. COM. B Hoc penum — quaero a te Graccis in f. omissis sine subscr.
 add. H INCIPIT LIB. VI. h EXPLICVIT LIB. V. pscia grāmā de generibus de numeris
 de figuris de casu | INCIP. VI. de nōatino et genitivo. G EXPLICVIT LIB. V. πΡΕΚΥΑ
 TPAH AH GENĒ AH num̄ de figura de casu INCI VI artis pscī Caesariensis viri eloquen-

tissimi grammatici de nominativo et gen. *L* fluit. | Hoc penum — τὸν δυτικὸν ἀριθμόν. fluit. | expl. lib. v. Prisciani grā. de generibus de numeris de figuris de casu *K* sextus de nominativo casu per singulas extremitates omnium nominum tam in vocales quam in consonantes disinentiam per ordinem de genetivorum tam ultimis quam penultimis syllabis κ Artis prisciani grammatici caesariensis uiri eloquentissimi liber quintus id est quartus de nomine EXPLICIT ARTIS PRISCIANI GRAMMATICI CAESARIENSIS VIRI ELOQVENTISSIMI LIBER SEXTVS ID EST QVINTVS DE NOMINE FELICITER INCIPIT SCRIPSI EGO THRVM (sic) DIONISII VIRI DISERTISSIMI MEMORIALIS SACRI SCRINII EPISTOLARVM ET ADVITOR VIRI MAGNI QUESTORIS SACRI PALATII IN VRBE ROMA CONSTANTINOPOLI. V. C. DS D subscr. om. A (cf. ad calcem epistulae lib. sq. initio r)

[Hoc penum peni, hoc penus penoris, hic penus penus, haec penus penus, hoc penu penu; hoc specus specoris, hic specus specus, hacc specus specus, hoc specu specu; algor algoris, hic algus huius algus. Plautus in *vidularia* (v. lib. VI § 46):

In opiam, luctum, maerorem, paupertatem, algum, famem.
idem in *rudente* (II 7, 24 v. 582, v. lib. VI § 40):

Tu vel suda vel peri algu vel tetiam aegrota vel vale.

Optimates sunt qui defendant senatores, populares qui defendant populum. ex asse heredem fecit id est ex duodecim uncisi.

A mobilibus fixa derivata flunt: clarus claritas, magnus magnitudo, latus latitudo, altus alta altum altitudo, pius pietas. item a fixis mobilia derivata: Iuno Iunonius Iunonia Iunonium, aequor aequoreus aequorea aequoreum, marmor marmoreus mar morea marmoreum, sanguis sanguineus sanguinea sanguineum, claus clari claritas, ambiguus ambiguus ambiguus.

Oe et οε diphthongi longae sunt. inde Virgilius (*Aen.* III 211):

Insulae Ionio in magno
dixit. oe autem diphthongus apud Graecos etiam in principio dictionis pro brevi accipitur:

Oἰστρος τοιάσδε παρθένος λοχεύεται. (*Aesch. Niob. fragm.* v. lib. I § 52)

aliter enim iambus stare non potest.

R et s litteras Graeci vim paene litterarum vocalium habere affirmant. unde r quoque aspiratur sicut aliae vocales apud Graecos: rhetor, Rhodanus, Byrrhia, Pyrrhus. et s similiter vim vocalis habere dicunt. et hoc ex Latina lingua maxime intelligere possumus, cum s littera in metro et amittitur et synaloepham facit, ut:

Ponite spes sibi quisque, (*Verg. Aen.* XI 309)

Aut ovium fetus aut urentes culta capellas, (*Verg. georg.* II 196) et aspirationis loco fungitur. pro ξενον ξενον ημισηνον ημισηνον sex, septem, semis, sextum dicimus.

RBHK hanc praebent varietatem lectionis: paenum (et sic fere ubivis h. l.) *B* poeni et sic in sqq. oe pro e *H* hoc specus specoris om. *R* add. r algor] algus *K* hic algus huius algus add. r lucrum *BK* merorem *RHK* moerorem *B* vale] valde *K* id est] r idein *R* a* (b) *R* diriuata *K* diriuatiua *R* latudo *K* alta altum om. *H* del. r diriuata *R* diriuatiua *B* diriuatiua *K* marmor] κ mamor *RHK* sanguinea sanguineum add. r clarus om. *R* clari om. *H*

diphthongi *RB* dyptongi *H* diptongia longi *K* longae] r longi *B* a long. *R* * longi (a) *H* uergt *H* insulae] r insule *R* iusule *H* insolae *K* ionio] r in nio *R* diphthongus *RB* diptongi *K* dyptongus *H* Graecos] r grecos *RH* breni in

litura b ictropo *K* ictropo *Rr* ictropo *B* tobacae *Rr* tolaūtak tib. II. l. ΑΟΧΕΥΕΤΤΑΙ *R* ΑΟΧΕΥΕΤΤΑΙ r ΑΟΧΕΥΕΤΤΑΙ *K* Graeca lac. rel. om. *H* R et s r S et r *RK* penae *R*

affirmant *BH* uo|uocales *R* grecos *RH* rhetor *K* byrria pyrrhus *Rr* byr rhia byrrhus *H* birrhia, pirrhos *K* intelligere *K* et om. *K* amittitur *R* synalipham *RB* sinalipham *RHK* ponit *R* foetus *BH* turentes *Rr* culta

**** capellas *H* capelras *Rr* ξεξ — moderor tibi spatio rel. om. *H* ξεξ *K* ξεξ *B* ηπητα ημιτ εκton *R* ηπητα ημιτ εκton r ηεητα. ηεηιο. ηεηκton B

Gerro, οὐδαμινός, ἀπὸ τοῦ γέφων.

Βρένετον Μένανδρος τὸ μεθύειν ἐν τῇ ἀσπίδι, unde Romani ebrius dicunt.
Καὶ οἱ Ἑλληνες ἔχοντες ἀκρόσωπα δῆματα, γοὴ μὲν, δεῖ μὲν, πρέπει μὲν.

Moderor tibi Sallustius in Catilinario (51, 25): tempus, fortuna, cuius libido gentibus moderatur. moderor te Lucanus (*Phars.* X 199):

Sideribus quaecumque fugam moderantur Olympi.

Quaero te. quaero a te.

Διὰ τοῦτο οὐ λέγοντος οἱ Ρωμαῖοι τὸ πρὸ β' Καλανδῶν η πρὸ β' Εἰδῶν, ὡς μὴ ἔχοντες τὸν δυτικὸν ἀριθμόν.]

Gerro, οὐδαμινός, ἀπὸ τοῦ γέφων.] scripti ex emendatione A. Nauckii Gerro
ΟΥΔΑΜΕΝΟΣ ΑΠΟ ΤΟΥ ΤΕΡΨΩΝ R Gerroy ΔΑΜΕΝΟΣ ΑΠΟ ΤΟΥ ΣΕΡΩΝ K ΟΥΔΑΜΕΝΟΣ B
ΤΙΔΑΙ

ΤΕΡΨΩΝ B ΜΕΩΛΙΝ R ΜΕΘΕΙΝ BK ΤΗ K ΑΣΤΡΙΔΙ Rr ΑΣΤΡΙΔΙ B unde
— dicunt om. RHK addendum est voc. βρόειν rell. huius comoediae apud Meineckium
com. Gr. vol. IV p. 91 sq. fragmentis ebrius Rr; ad h: pro digamma add. r
H ΕΛΛΗΝΕC Rr ΕΛΛΗΝΕC K ΕΧΟΥΣΙΗΝ ΡΟΣΩΠΑΡΕΜΑΤΑ ΧΡΕΜΕ K ΑΠΡΩΔΑ
ΠΗ

Rr ΑΠΡΟΣΩΠΑ ΡΕΜΑΤΑΙ B ΧΡΗΜΑ R ΠΡΗΙ Rr πρεπειν B πρεπει K salus-
tias BHK catillinariorum B sideribusque cum quod K quaecumque] cf. lib.
XVIII § 143 Olympi] r olyp pi R olimphi HK olympi B in quaero a te desi-

I Η ΔΥΑΤΟΥΤΟ+ (τ) Rr ογας γοτσεινοι ρομαιο πο προ b ΚΑΛΑΝΔΩΝ hi ι BEIAWΩ
Y Y I Δ ΝΟΜ ΠΡΟ B ΒΙΔΩ. ΝΛΩΣΜΗ ΕΧΟΝΤΕC
ωμη K ΟΥΔΑΤΕΥΣΕΙΝ ΟΙ ΡΩΜΑΙΟ ΤΟ προ b ΚΑΛΑΝΔΩΝ Η ΗΩΜΑ ΗΕΚΟΝΤΟC
ΤΟΝ ΔΥΚΟΝ ΑΡΤΕΜΟΝ. Rr ΛΕΓΟΙΣΕΥΝΟΥ ΡΩΜΑΙΟΙ B ΚΑΛΑΝΔΟΝ B ΔΥΚΟΝ B

LIBER SEXTVS.

p. 676/6 P.

p. 217. 18 K.

DE NOMINATIVO ET GENETIVO CASV.

Breviter regulas tibi me iussisti, Iuliane consul ac patricie, nō minum colligere, quibus Latina utitur eloquentia. quod suscepi non tam rei facilitate vel ingenii confidentia, quam ne quid tibi, cui omnia debo, prorsus negarem et quoniam ornamentum te esse Latinorum non minus quam ⁵ Graecorum studiis gaudebam. igitur excusatio mihi sit audacis incepti difficultima recusatio tuae iussionis.

Nunc de nominativo et genetivo singulari, quibus inventis alii casus tam singularis quam pluralis numeri facile dinoscuntur, pleraque quidem a doctissimis viris, paucula tamen et a me pro ingenii mediocritate inventa exponam. et haec modo compendii causa, postea vero deo vitam praebente de accusativo et ablative singulari et genetivo plurali tertiae declinationis, cum de obliquis tractaverō casibus, multo labore inventa et diverso auctoritatis usu approbata subiungam. de verbi quoque praeterito perfecto, cum de eius temporibus disseram, explanabo, in quibus vos ¹⁵ dubitare dicitis: nec mirum, cum etiam ipsi probatissimi artium scriptores non omnino certis haec regulis disseruisse noscuntur.

² Breviter — disseruisse noscuntur.] om. *A* in *mg.* *inf.* *add.* *a* iussisti *Gg* iussisti *L* patriciae *Rr* patricie(e?) *Bb* ⁴ facilitate] in littera *bh* facultate *ni* *f.*
d *BH* quit *Rr* prursus *K* ⁵ "Latinorum non minus quam "Graecorum (*in* *mg.* aliter Graecorum non minus quam Latinorum) *K* ⁶ studiis ~~****~~ gandebam *L* ^s gaudebam] *bh* gaudebamus *BHGr* excussatio *L* mi sit hi sit *H* ⁷ re-
cussatio *L* iusionis *Gg* iusionis *L* ⁸ denoscuntur *K* quidem] quedam *a* ⁹ 10 a dhoctissimis *R* pauca *GL* ¹⁰ 11 exponamus *G* exponam**^(us) *HL* expon-
amus *K* ¹¹ 12 plurali tertiae *Kk* ¹² 14 auctoritatis *a* asu r ussu *G* ussu *L*
uel u ¹³ subzungam *G* subiungam *L* ¹⁴ nos *Kk* ¹⁵ 16 dicitis dubitare *GL* ¹⁶ 17 om-
ni** *L* certis heregulis *a* disseruisse *L* post noscuntur: LIB INCHOAT Rr IN-
filius ¹⁷ *cif LIB VI et in mg.* Scripsi ego theodorus dionisii v b memorialis sacri scrinii episto-
rum et adiutor v m questoris s. PAL. urbe roma constantinopoli olibrio v. cc. r RE-
GVLE NOMINVM PRISCIANI GRAMMATICI. INCIPIT LIBER VI. DE NOMINATIVO ET GENITIVO CA-
SUS. *B REGVLAE NOMINVM PRISCIANI GRAMMATICI INCIPIVNT DE NOMINATIVO ET GENITIVO*
D incip de nro et guto L

p. 675/6. 77 P.

p. 218. 19 K.

Quoniam in superioribus libris de literis et syllabis et accidentibus nominis et de omni derivativorum specie nominum quantum potui diligenter exposui, nunc de regulis in hoc quidem libro nominativi et genitivi, in sequenti vero ceterorum casuum tractare incipiam, nec me piceat, dum vivo, et haec et quaecumque scripsero vel mea diligentia vel amicorum monitu vel invidorum vituperatione, si iusta fuerit, emendare. solacio enim mihi ipse esse possum, qui veterum scriptorum artis grammaticae via corrigere, quamvis audacissime, sed maximis auctoribus Herodiano et Apollonio confisus ingredior, si quid in meis quoque humani erroris acciderit scriptis, quod sit emendandum. ||

Quattuordecim sunt literae terminales nominum, quibus Latinus utitur sermo: vocales omnes, semivocales similiter omnes absque z et f, quam magis mutam esse, cum de litera tractabamus (in primo libro) ostendimus, praeterea mutae tres c t d, ut 'sophista', 'mare', 'gummi', 'Cicero', 'cornu', 'sol', 'templum', 'numen', 'Caesar', 'virtus', 'pax', 'lac', 'aliud', 'Bogud', 'caput'. | in Graecis autem invenitur etiam y, ut 'Dory', nomen oppidi Pontici, et 'Aepy'. Statius in quarto Thebaidos:

et summis ingestum montibus Aepy.

In a desinentia nomina sive Latina seu Graeca, masculina vel feminina vel communia, addita e faciunt genetivum in 'ae' diphthongum, ut 'hic scriba huius scribæ', 'haec Musa huius Musæ', 'hic' et 'haec auriga huius aurigæ'. inveniuntur tamen quaedam ex communibus etiam neutro generi adiuncta, sed figurata per ἀλλοεότητα, ut 'advena', 'mancipium'. Valerius autem Maximus in II memorabilium ponit alienigena

1 Q appinxit, uoniā — libris pingenda reliquit A accendentibus nominis K nominis accidentibus GL 2 nomini] om. AG deriuatiuatuorum K speciae Rr

diligente Rr diligenter G 4 sequente AH uero superscr. L caeterorum r
me add. g 5 diligentia G 6 invidorum vituperatione] b inuidorum uituperatione B solacio] rg solatio RAG 7 enim add. g grammaticæ] r
grammaticæ R 8 haerodiano R 9 appollonio RDGL appollonio K confissus g

ingreditor Rr quit Rr 10 accederit LKg 11 REGULÆ NOMINVM PRISCIANI

GRAMMATICI R DE NOMINATIVO ET GENETIVO in mg. add. r incipit de nominatiuo et genitivo G DE OMNIBVS TERMINALIBVS LITTERIS NOMINVM. DL Quattuordecem L Quatuordecem K 12 similiter omnes] in littera et ad mg. g omnes similiter A absce

K 13 ostendamus K 14 cummi B 15 numen] nomen A lax Rr bu
gud GK bagud k 16 caput] r capud RK autem om. K v. UT ΔΟΡΥ R
doroy L 17 epy AG aepy g aery L Statius L Stat. Theb. IIII 180 III D

III A thebaidos R tebaidos AHL 18 epy A aepy Gg ery L 19 DE NOMI
NIVS IN A IN PRIMA DECLINATIONE. DL siuellatina Rr 20 in e. Rr hæ
oe

scriba b hec scriba B 23 ΑΛΛΟΕΘΕΤΑ G ΑΛΛΗΤΗΤΑ L alloetheta RDHK alloetheta A alletheta B alloteta h 24 Val. Max. II 1, 10 ponit cum sit alienigena ***** (cu duorū in lit. b) generum et tamen ille adiungit ad neutrū per transfigurationem. Alienigena B alienigena R

p. 677. 78 P.

p. 219. 20 K.

studia, quod prima declinatio non habet: nullum enim neutrum nec pri-
mae nec quintae declinationis potest inveniri, nec idem esse singularis
3 nominativus neutri generis in a desinens et nominativus pluralis. sed anti-
quissimi 'hic alienigenus' et 'haec alienigena' et 'hoc alienigenum' dice-
bant, ex quo potest hoc esse plurale. nec non cetera similiter a genere 5
composita proferebant, 'caprigenus', 'terrigenus', 'taurigenus', idque usus
confirmat. Pacuvius in Paulo:

Qua vix caprigeno generi gradilis gressio est.

Cicero in prognosticis:

Caprigeni pecoris custos de gurgite vasto. 10

Virgilius in III:

Caprigenumque pecus nullo custode per herbam.

hoc tamen potest etiam per syncopam accipi pro 'caprigenarum', sicut
idem in VIII:

Optime Graiugenum, cui me Fortuna precari,
pro 'Graiugenarum'. Accius in Ioe: 15

Ex taurigeno semine ortam fuisse an humano.

illud etiam observandum, quod octo sunt nomina in a || desinentia feminina,
quorum masculina in 'ius' plerumque terminant genetivum et in i dativum
more quorundam pronominum. itaque feminina quoque nec non etiam 20
neutra eosdem habent genetivos et dativos, unde quidam decepti inter pro-
nomina posuerunt ea. sunt autem haec: 'unus una unum unius uni',
'ullus ulla ullum ullius ulli', 'nullus nulla nullum nullius nulli', 'solus sola
solum solius soli', 'totus tota totum totius toti', 'alius alia aliud alias aliis',

1 prima ***** B 2 quintae] secundae A 4 aligenigenus A alienigenus L

aligenigena A alienigena L aligenigenum A alienigenum L 5 potest esse
Rr caetera r 6 caprigenus L 7 pacubius BADGLK pacubius H Pa-
cuv. Paul. fr. 2 p. 137 Both. fr. IIII p. 74 sq. Neuk. fr. IV p. 236 Rabb., quocun-
secutus sum egregiam Hermanni (opusc. V 264) emendationem. quamuis caprigeno
pecori grandior gressiost libri Macrob. Sat. VI 5, 14, ubi cf. Ianum, quae via | Ca-
prigeno generi gradibilisque gressio est Neukirchius. Qua via vix caprigeno gradibilis
generi gressio est coni. Fleckeisenus in Paco (s. in Pacv?) A 8 Qua] Quia RB

DHG que h vix] via H rell. tua h genere A gradibilis libri gresio RL
9 Cicero prognost. fr. 6: IIII 2 p. 558 Or. 10 peccoris D pecoris H

11 Verg. Aen. III 221 III] r. IIII RBH in aeneidos D in acenos G in
eneidos L 12 herbam ex herbas corr. L herbas Med. Pal. (deficit Rom.) cf. lib.
VII § 9 14 Verg. Aen. VIII 127 15 Optime — pro Graiugenarum add. r
optimae G optume K Med. cf. lib. VII § 9 furtuna HGL praecari H precari b

16 Actius H Att. in Ioe fr. 2 p. 211 cf. p. 220 Both. Minois sive Minotauri
fragm. unic. p. 168 cf. p. 302 sq. Rabb. in J. oe D Minoe Dresd. Krehlti in
Minotauro: Taurigeno semine ortum fuisse an humano? Macr. Sat. VI 5, 14 17 hortam
D ortam ***** fuisse H an humano] R Macrobius eam an humano L an hu-
mano eam r rell. an humano cluam? Bothius 18 DE OCTO NOMINIBVS IN DECLINATIONS
PRONOMINVM. D De VIII nominibus pronominum. L Illud quoque etiam L octo] Kr uel VII k hocto R 19 in us A in usu plerumque terminant genetivum in
ius L et in i in lit. b 20 quorundam] r quorundam RB quorundam G nec-

non et neutra AG necon neutra K 22 ea posuerunt K 23 nuli Rr

p. 678 P.

p. 220. 21 K.

'uter ultra utrum utrius utri', 'alter altera alterum alterius alteri'. similiter 4 ab eis composita: 'uterque utraque utrumque utriusque utriquē', 'alteruter alterutra' vel 'altera ultra alterutrum' vel 'alterum utrum alterutrius' vel 'alterius utrius alterutri' vel 'alteri utri' - utraque enim declinatio in usu veterum est -, 'neuter neutra neutrum neutrius neutri'. sed in hoc nomine ex contrario aliis; quae simili forma declinantur, frequentior est usus genitivi in i et dativi in o terminantis in masculino et neutro, in feminino vero in 'ae' diphthongum: 'hic neuter' et 'hoc neutrum huius neutri huic neutro haec neutra huius' et 'huic neutrae'. et sciendum, quod, quotiens superiora masculina in i desinunt in genitivo et in o in dativo - hoc enim quodque rarer habet usus et vetustior -, necessario feminina in 'ae' diphthongum supra dictos terminant. casus. itaque non solum 5 'una unius uni', sed etiam 'huius' et 'huic unae', et similiter 'ullae', 'nullae', 'solae', 'totae', 'aliae', 'alterae' in usu antiquiore invenimus. Cicero pro M. Tullio: hoc iudicium sic expectatur, ut non 10 unae rei statui, sed omnibus constitui putetur. idem ad Herennium VI: non res tota totae rei necesse est similis sit. Terentius in heautontimorumeno:

haec ipsa in itinere alterae

Dum narrat, forte audivi.

idem in eunacho:

Numquam edepol quicquam iam diu, quod magis vellem evenire,

2 composita. ut ius terminant genituum et datium in .i. uterque *B* 3 uel altera utra *add. g* 5 hoc (hac *h*) nomine neutrum *RH* hoc neutrū nomine *G* hoc neutro nomine *ADK* hoc neuter nomine *Lk* 6 ex econtrario *L* aliiq; su-

pradicis simili *B* usus est *GL* 7 i *Dd* datui *ex* datiuo corr. *R* 8 fe-
minino *D* hic] *c(n)* *B* 10 quod] *r* quot *R* desinant *A* desinant *LG* desin-
tentia *B* in o in dativo] *g* in datiuo in o *GL* in o datiuo *RADHK* 11 quoque

aspcr. in *L* usus] u'si *A* 14 nulae *Rr* antiquore *R* 15 Ciceronis pro M.
Tullio or. § 36 hoc fragm. inseruerunt editores cf. Kelleri semestr. I p. 679 sq. n.

144 m. *L* iudicio *D* si *Rr* exspectatur *G* expectatur (ba?) *L* ex-
pectabatur *K* 16 unae rei *Rr* rei om. *L* rhet. ad Herenn. IIII 48, 61
herrenium *L* 17 VI om. *A* non enim res rhet. ad Her. tota totae *ex*

totae tota corr. *K* tote tota *Rr* necesse sit similis *L* necesse sit similis (*cf. nif.*)
G est ut similis *BH* sit similis *K* 18 Ter. heautont. II 3, 30 sq. heau-
tontimorumenon *BH* eautontimorumenon *RD* eautontimorⁿ non *G* eutontimoⁿ *N* *L* eau-
tontumorumemo *A*. eautoⁿ *N* haec *K* 19 haeg] hoc Bemb. Bas. ex duo codd. Ter.

Bendleiani itenere *GL* itinire *K* 20 audiendi uel audientem *Hh* audientem *B*
audienti. In eunacho *R* 21 idem] unde *GLK* Ter. eun. V 6, 1 sqq. iu-
nacho *GK* 22 iandiu *GK* uelle me uenire *GLK*

p. 678. 79 p.

p. 291 K.

† Mihi evenit, quam quod modo senex intro ad nos
venit errans.

Mihi solae ridiculo fuit, quae quid timeret † sciebam.
Caelius: nullae nationi tot, tantas, tam continuas victorias
tam brevi spatio || datas arbitror quam vobis.

6 Eiusdem [id est primae] declinationis femininorum genetivum etiam in
'as' more Graeco solebant antiquissimi terminare, unde adhuc 'paterfami-
lias' et 'materfamilias' solemus dicere et frequens hoc habet usus. Li-
vius in Odyssia:

Atque escas habemus mentionem,
'escas' pro 'escae'. ibidem:

Nam diva Monetas filia docuit,
'Monetas' pro 'Monetae'. in eodem:

Mercurius cumque eo filius Latonas
pro 'Latonae'. Naevius in carmine belli Punici I:

Inerant signa expressa, quo modo Titani,
Bicorpores Gigantes magnique Atlantes,

1 Mihi pro Mi etiam Bemb. Bas. evenit quicquam quod B quam quod] r
quod quam R senex] b sex B 2 evenit Kk erans Rr erans L 3 ridicu-
lum Bas. fuitq. quid GLK fuit quig, quid A sciebam pro scibam etiam Bemb.
Bas. 4 Caelius] cod. Vat. 1480 s. X m. pr. Caecilius Vat. m. alt. RBDHK Ceci-
lius A Cicilius GL. inter Coetii Antipatri fragm. h. l. merito collocant Cortius fragm.
hist. p. 40, Krausius p. 104, qui tamen potius cum Ruhnkenio ad Vell. II 68, 1 ex
M. Coelii Rufi ad Quirites oratione sumptum censem, Rothius, et ipse dubitanus, p. 317
fr. 20, cf. etiam Nautam de L. Coelio p. 14 sq. Groenium v. Prinsterer de eod. p. 76
Vrictum Charakteristik d. ant. Historiographie p. 115 n. 6; M. Coelii Rufi ex or. inc.
fragmentis l. assignat Ellendius prolegg. in Cic. Brut. p. 129 ed. alt. eiusque reli-
quis inseruit Meyerus l. l. p. 489, quamquam Laelio potius legendum putavit

nationi ex natione corr. B 5 arbitros K 6 DE GENITIVO MORE VETERVM DL
feminor BG genituum ***** etiam K more graeco solebant antiquissimi
in as A 8 et om. K materfamilias pro familiae r rell. mater pro familiae fa-
milias R, quod voc. pro familiae interpretamento originem debere ostendit Libius
DHGK lybius L 9 odissia BHK odyssa R odisia GL 10 atque escas | Habe-
mus mentionem God. Hermannus elem. doctr. metr. p. 621, qui coll. Hom. Od. III
213 coni. habeamus adversante Dünztero de versu sat. p. 45, qui l. Od. X 177, unde
f. habebimus scribendum est aescas RG mentionem habemus L 11 aescas
pro aescae RG ibidem] In eodem GL 12 diuina GLK diu a vel diuinae
Merula ad Enn. p. ccccxlviij filia Scaliger ad Paulum s. v. corniscarum (Fest. p. 393
ed. Lind.) assentiente Hermanno l. l. p. 624 coll. Od. VIII 480 sq. filiam libri
13 Monetas om. D in eodem] cf. Hermannum l. l. p. 623 sq. vel potius epit. d.

m. p. 223 sq. ed. alt. coll. Od. VIII 322 sq. 14 latinis pro latonas A 15 Ne-
uius ADHGLKr Nouius R Naev. b. P. I 13 p. 45 Kl. I, xviii p. 12 Vahl. cf. G.
Hermannum l. l. p. 630 Od. Müllerian ad Fest. p. 397 Corssenitum origg. p. 198 sq. 201

v. infra § 26 l] om. R I add. r primo G primo g 16 expsa GL expressa b
tritani Rr tytanii D titani L 17 bicorpores] r bicorpore RBAHGLK
magni+que L que del. Hermannus Atlantes] g athlantes BADHGL
adquelantes R

p. 679 P.

p. 221. 22 K.

Rhuncus ac Purpureus, filii Terras
pro 'Terrae'. in eodem:

Ei venit in mentem hominum fortunas
pro 'fortunae'. Ennius in XVII annali:

dux ipse | vias

pro 'viae'. Cicero in IIII Verrinarum: liberos, matres familias, bona fortunasque omnes. dicitur tamen et 'pater familiae' et 'patres familiae' et 'familiarum' et 'familiis'. Marcus Brutus de officiis: itaque patres familiae domini sumus. Sallustius in Catilinario: sed filii familiarum, quorum e nobilitate maxima pars erat, parentes interficerent. Cicero in frumentaria: itaque ex his scribis, qui digni sunt illo ordine, patribus familiis, viris bonis atque honestis, percontamini.

Neutra eiusdem terminationis Graeca sunt et addita 'is' faciunt generum, ut 'hoc peripetasma huius peripetasmatis', 'hoc poema huius poematis'. haec tamen antiquissimi secundum primam declinationem saepe protulerunt et generis feminini, ut Plautus in Amphitrione 'cum servili schema' pro 'schemate':

Nunc ne hunc ornatum vos meum admiremini,
Quod ego hoc processi sic cum servili schema.

1 rhuncus R rumchus BH rhu^mcus L Runcus *Vahlenius* Rhuncus atque Purpureus *Bentleius* ad Hor. c. II 19, 23 Purpureus atque Runcus *Flecksenus* ac] Müllerus atque libri, om. *Hermannus* Purpureus] b purpureus GLK purpureus BH pur pro fortunae R purus — fortunas in mg. add. r fili L 2 Naev. b. P. I 7 p. 42 Kl 1, iv p. 10 *Vahl.* 3 Ei om. GL Ei venit] d euenit Lg uenit D mente BADGLK hemonum *Klussmannus* fortunas GL 4 fortunae GLK • Ennius in XVII ann.] VII 46 E. S. XVII, iii p. 63. LXXVIII *Vahl.* annalium A eros

6 Cic. in Verr. II 2, 54, 136 III A lib L 7 bona* B bonas b fortunasque GL tamen specr. in K 8 patres in patris mut. B M. Brutus de officiis: περὶ καθήκοντος Sen. ep. 95, 45 cf. Drumannum hist. R. III p. 38,

qui perperam lardat Charismum p. 83 P. a Fabricio interpolatum de officiis L 9 patres familiae] d patrifamiliae D Sall. Cat. 43, 2 10 Catilinario] rh catillitario RBDLK catilinario H filii familiarum Hh ex Caroliruh. alter cum libris ^{patrum} *Sallustianis* 11 interfecerunt h Cic. in Verr. II 3, J9, 183 12 iis Lambi-

nus scriptis L digno R 13 familiis] sic etiam codd. Cic. praestantissimi fere omnes familias codd. Cic. rell. familiae ** H percontamini] g percunctamini AGd cum Cic. palimp. Vat. 14 DE NOMINIBVS NEVT IN TERTIA DECLINATIONE. D De nominibus neutrī in a. in III. declinatione. L terminationis] k terminis K 15 huius peripetasmatis] g .tis GL huius poematis] .tis GL 16 Haec neutra tamēn GLK saecundum Rr saepe protulerunt om. A 17 protulerant Rr Plaut.

Amphitr. prol. v. 116 sq. amphithrone G amphytrione D 18 seruuli B schema] g schaema r scema BDGLK scema H schemate] g chemate R chae- mate r scemate GLKd 19 hunc ornatū] prologi poeta ornatū hunc libri Prisc. ammirermini L 20 huc ego B huc] r hunc R procesi K sic om. A scema DGL schaema r

p. 679. 80 P.

p. 222. 23 K.

Valerius in Phormione:

Quid hic cum tragicis versis et syrma facis?
pro 'syrmate'. Plautus in Persa:

†Theatrum lepida condecorat schema.

Caecilius in hypobolimaeo:

Filius in †me incedit satis hilara schema.

Pomponius in saturae:

Cuiusvis leporis liber diademam dedit,
pro 'diadema'. Laberius in cancro:

nec Pythagoream dogmam doctus.

Plautus in milite gloriose:

Glaucumam ob oculos||obiciemus eumque ita
Faciemus, ut quod | viderit ne viderit.

1 ualirius *G* et in ualerius corr. *H*, del. et terentius in mg. ascr. h Valerius in Phormione p. 72 Ribb.; idem locus l. infra § 73, ubi l. Laberianus praecedet; recle igitur, cum iam de Laberii nomine inferendo non possit cogitari (intulit tamen Barthius aduers. III 5), Falsterus mem. obsc. p. 117 Valerium Valentini poetam videtur intellegere, cuius mentionem servaverunt Val. Max. VIII 1 abs. 8, Fest. p. 363 M. et f. anon. Hauptii p. 76, 8 (p. 33, 85 ed. Otto): Valentinus 'nullus mea carmina laudat. haec quidem verba leguntur in Symposii aenigm. 19 Wsd.: al is dictum Valentini in usum suum convertere potuit. tamen probabilius Hauptii est sententia, qui post Valentini nomen et eius verum et nomen Symposii excidisse censet; ipsum vero Symposium Valentino substituendum esse via cuiquam, opinor, persuadebit Gui. Paulus noster in docta de Symposii aenigmatis diss. part. I p. 17 sq., ubi ad Symposium haec pertinere scite obseravitis. fortasse Valerius Aeditius, de quo Gell. XIX 9, 10' Ribbeckius l. l.; cum eiusdem denique Laberii mentione coniungitur Valerius quidam, Atellanarum, ut vid., vel minorum scriptor apud Cic. epp. ad fam. VII 11, cf. Ribbeckium l. l. p. 257 sq.

formione RBAGLK 2 ^hic Rr uersibus K sirma ex firma corr. K facis add. g 3 sirmate ex firmitate corr. K Plaut. Pers. III 2, 2 (v. 483) Tiara ornatum lepide condecorat tuum libri Plautini, unde Prisciano in open vocalo Tiara tuum lepida lepida decorat schema Palmerius Tiara ut lepidam lepide condecorat schemam Acidalius Tiarae ornatum lepida condecorat schema Lipsius Theatrum lepidum lepida condecorat schema Gui. Canterus nov. lect. 3, 18 Persa] α Persis libri 4 teatrum r teathrum G theatrum LK condecorat] blk cum decorat BL condecorat (γ ni f.) K schema] g scema DGLK 5 Caecilius — hilara schema] h. l. om., post pro diadema inserunt GL cecilius RAD cecilius GLD hypobolimaeo] Rob. Stephanus, Meinekius Men. et Phil. rell. p. 172 hippo BADH ¹ ppo Rr lupo GL eppo K hypobol. fr. 8 p. 138 Both. p. 29 Spgl. fr. II p. 40 Ribb. 6 in me in me A me] libri med Bothius incendit H satis] libri sat Ribbeckius hilaria (non hyalaria) Ar hilari BA schema R scema DGLK 7 Pomponius] r Pompinius RH Pomponii satur. p. 158 Munk. fr. I p. 211 Ribb.

satura Rr satira b 8 culuisus] cū sui A lepolris A deiadimam G deademam L 9 deiadima G deadema L Laberius] Heidelb. (et sic π Putschius), Liberius rell. Laber. cancr. p. 209 Both. p. 239 Ribb. cranero A cancero neo] cancerone GL 10 phytagoream Rr pithagoream DH phitagoreā AL pithagoram K 11 Plaut. mil. glor. II 1, 70 sq. (v. 148 sq.) 12 glaucunam Rr glaucomam BGL glauculos A glaucuma libri Plaut. opt. ob] r ab R ab oculis abiciimus K oculo L oculis h obiecimus Gg abiciemus H 13 ne videat RBAD non uiderit libri Plautini, Prisc. Vat., non in ne a m. alt. corr.

p. 689 P.

p. 223. 24 K.

quidam autem in ‘um’ etiam teste Celso huiuscmodi nominum protulerunt nominativos: ‘hoc emblematum huius emblemati’, ‘hoc toreumatum huius toreumati’ declinantes. unde frequens usus eorum dativos et ablativos plurales in ‘is’ terminat: ‘his’ et ‘ab his schematis’, ‘emblematis’, ‘peripetasmatiis’, ‘toreumatis’, quibus frequenter casibus in Verrinis utitur Cicero.

Nam a et h et k nomina literarum indeclinabilia sunt, sicut aliarum quoque omnium literarum nec non numerorum a ‘quattuor’ usque ad ‘centum’, sed etiam ‘mille’: nam a ‘centum’ compositi numeri declinantur, ut ‘ducenti ducentorum ducentis’ et similes. et literarum quidem nomina neutri generis sunt, numeri vero, qui sunt indeclinables, omnis sunt generis, hoc est et masculini et feminini et neutri. ‘Mulucha’ flumen et ‘Turia’ et siqua similia inveniuntur, magis figurate masculina cum neutris iunguntur, ut si dicam ‘Tiberis flumen’ vel ‘Hister flumen’. quod autem non sunt neutra ‘Turia’ et ‘Mulucha’ et similia, ostendit etiam natura ipsius sermonis Punici, in quo omnia nomina vel masculina sunt vel feminina. ergo ‘Capsa’ quoque et ‘Thala’ oppidum et ‘Tirimida’ similiter figurata feminina | neutris sunt coniuncta. unde Sallustius in II historiarum: inter laeva moenium et dextrum flumen Turiam, quod Valentiam parvo intervallo praeterfluit, ‘Turiam’ dixit, qui accusativus masculini est, non neutri. plurima tamen non solum in Africa, sed in aliis etiam regionibus nomina fluviorum in a inveniuntur de-sinentia. Lucanus in II:

1 DE NOMINIBVS IN VM IN SECUNDA DECLINATIONE DL etiam om. A teste add. h
 huiusmodi ^{uel e} Gg 2 ut hoc BDh emblematum Gg emblaematum H huius emblemati .ti. GL 3 huius toreumati] .ti. GL ablatiuos plū G ablatiuos in is terminas plurales (n) L 4 plurales] h plures H in his Rr terminant AD terminant plurales G scematis BDGLK schematis r. 5 peripetasmatiis K toreumatis peripetasmatiis GL torehumatis R cicero casibus in uerinis uitari K unius G 6 Cicero in Verrinis: cf. lib. VII § 82 7 DE NOMINIBVS LITTERARVM ET NUMERORVM DL a et h et k] rh a h k A A. & KA. B a et k HGLK et ak R litterarum R 9 sed] sic HL sicut K 10 similia A 11 generi R sunt indeclinables sunt omnis sunt A generis sunt GL 12 est et masculi-
 huij h est masculini DHGL DE NOMINIBVS PLVMINVM D Mulucha] h mulueca R Muluecha BDH Mulcha GLK 13 inueniuntur similia A inueniantur g figura-
 rata G figurata b 14 tyberis GL 15 tyria G tertia L Mulucha] h muluecha BDH muluecha GLK natura] b neutra ni f. in ras. B 16 in quo] h in qua RBADHL nomina om. B sunt om. GL add. l 17 tala H tala h opidum G
 tirmada H tirmada h Thirmida, Tirmida, Tirimida etc. libri Sall. Iug. 12, 3 18 figuratae G coniuncta sunt. DGK Vnde et GL Sall. hist. fr. II 24 p. 138 Kr. cf. lib. V § 6 19 manium Rr dexterum K tyriam Gg tiriam L
 ter uel u u 20 praefluit L tyriam Gg tiriam L 21 est masculini g 22 affrica R affrica Hr etiam in aliis LK post regionibus: nomina add. sed ipsa del. l fluuiorum in a inueniuntur nomina GL 23 Luc. Phars. II 426 sq.

nullasque vado qui Macra moratus

Alnos.

in eodem:

Senaque et Adriacas qui verberat Aufidus undas,
qui sunt Italiae. similiter 'Himella' et 'Allia'. Virgilius in VII:
prope flumen Himellae.

idem in eodem:

et quos infaustum interluit Allia nomen.

Sallustius in II historiarum: nisi quia flumen Clurda TAURO
10 monte defluens. nec non etiam Graeca nomina tam fluviorum quam io
aliorum || in 'as' apud illos desinentia, quae in ov faciunt genetivum Grae-
cum, nostri absque s solent plerumque proferre, ut 'Marsya', 'Geta',
'Chaerea', 'Sosia'. Lucanus in III:

Qua celer et rectis descendens Marsya ripis
Errantem Maeandron adit.

Hoc etiam sciendum, quod omnis nominativus in a desinens corripi-
tur, quamvis sit apud Graecos productus, ut 'Lydiā', 'Syriā', 'Phrygiā',
'Italiā', 'Hispaniā'. unde accentus quoque cum tempore mutatur. in
paucis tamen inveniuntur poetae Graecis servasse morem Graecum; Sta-
tius in IIII Thebaidos:

Non Te|gēa, non ipsa deo vacat alite felix
Cyllene.

idem in VI:

te plangeret Argos,

1. moratur r cum aliquot libris Lucani 3 Idem in DL Luc. Phars. II 407 4 saenaque
 RBDK senaqua H adriacas Dd adriaque L adriadas K 5 qui sunt — Himel-
 lae add. d italia G allia A Verg. Aen. VII 714: Casperiamque colunt
 Forulosque et flumen Himellae (et flumen sup. lin. add. Med.) 6 himelle HL
 7 Verg. Aen. VII 717: Quosque secans infaustum interluit Allia nomen 8 quos] b
 quod B Allia] h alia H cum Rom. 9 Sall. hist. fr. II 38 p. 147 Kr. qua
 Prisc. Vat. Clurda] d Vat. m. alt.; idem fluvius l. videtur apud Plin. nat. hist. V
 29, 108: fuit in eo tractu et Maeandropolis, est Eumenia Cludro flumini adposita. clurdia D
 clusa Vat. lurda Bh durda A et aliquot Krehlii et sic ni f. ante corr. H monte tauro L
 10 DE NOMINIBVS GRECIS IN SECUNDA DECLINATIONE D De nominibus grecis in
 declinatione L 11 in v K 12 solvnt (u ni f) B solint b marsia RBAHGLK
 9 cheria L cherea refl. Luc. Phars. III 207 sq. UI. G 14 Qua] in
 litura h quae BAD quem GL caeler R celer et] h celaret HL rectis]
 ripis A descendens] h descendens HGLK marsia RBAHGLK cum utroque
 Voss. ripis ex rupis corr. K 15 meandron RAHGL cum Voss. B 16 omnis
 add. d corripitur apud latinos quamuis B 17 apud graecos sit GL produc-
 tos Dd lidia HGLK siria AGK phrigia ADHGLK 18 quoque cum tem-
 pore accentus GL quoque cum tempore motatur accentus K 19 seruare GK
 Stat. Theb. III 287 sq. 21 tegeo H tegeae Cass. uocat RAGK 22 cylleneae
 H cum Cass. cyllene K cyllene (l) G cyllaene A cillenae R cellene L 23 Stat. Theb.
 VI 515 sqq. VI ex VII corr. L

p. 681 P.

p. 223 K.

Te Neméa, tibi Lerna comas Larissaque supplex
Poneret.

In e correptam Latina sunt neutra, quae e in 'is' conversa faciunt 11 genetivum, ut 'hoc marē huius maris', 'hoc monilē huius monilis', 'hoc mantelē huius mantelis' — Ovidius in IIII fastorum:

Dixerat. a dextra villis mantele solutis

Cumque meri patera turis acerra fuit —,
'hoc Soractē huius Soractis'. Horatius in I carminum:

Vides, ut alta stet nive candidum

¹⁰ Soracte.

Virgilius in XI:

sancti custos Soractis Apollo.

excipitur unum indeclinabile in singulari numero, 'hoc cepē huius cepe'
Apuleius in medicinalibus: cepe sucum melle mixtum —,
is quod in plurali numero femininum est primae declinationis, 'hae cepae
harum ceparum', quamvis antiquissimi in a quoque singulare feminino ge-
nere hoc recte protulisse inveniuntur. Naevius in Apella:

Vt illum di ferant, qui primum holitor cepam protulit.

Lucilius in saturarum VI:

²⁰ Lippus edenda acri adsidue ceparius cepa.

1 Nemea *ex libris suis*, ut vid., Queckius nemea lerneia Cass. Lerna] *h*
asserne *H* laris aquae *R* larissaque *HGLKr* supplex] *g* supplex *RG* 3 de
NOMINIBVS IN E CORREPTAM *DL* quae in *R* 4 muuile *A* monilis] *d* muni-
lis *AD* 5 mantele] in *litura h* mantile *ADGLK* huius mantelis] .is *G* .lis *L*
huius .lis *K* mantelis] in *litura h* mantilis *AD* Ovid. fast. III 933 sq.
III *BAHr* 6 a dextra scripti cum libris Ovidianis opt. et plurimis at dextra *BHLr*
cum aliquot codd. Ovid. ad dextra *RA* cod. fastor. Berol. olim Reland. ac dextra
OK ad dextram *D* mantile *ADGLK* 7 mera *A* acersa *Kk* acersa in li-
tura *g* ruit *h* et sic multi codd. Ovid. *ex praestantioribus* 8 soracte *ex socrate*
corr. *L* huius soractis *g* .tis. *GL* oractis *Rr* Hor. carm. I 9, 1 sq. 9
vide (i) *L* niuum *Rr* candidem *R* 10 soractae *Rr* soracte *H* 11 Verg.
12 appollo *RHGK* 13 indeclinabile om. *A* caepe *Hb* cepe *G*

coepe *BL* caepe *BH* coepe *GL* 14 Apoleius *L* Apoleus *G* Apuleius in
medicinalibus] *Apul.* fr. 15 t. II p. 638 *Hldbr.* cf. *O. Iahnum in act. soc. sc. Sax.*
class. ph. h. a. 1850 p. 285 caepe *B* coepe *GL* cepae *Apuleius* scripsisse videtur
C. L. Schneidero gramm. Lat. II 1, 366 15 haec *Rr* heae in *litura h* cepae] *g*

coepe *ni f. G* cepe *B* coepae *L* 16 coeparum *L* ceparum *B* ceparum *D*
singulari *BL* 17 Neuius *libri* appellata *BADHGLK* Naev. *Apell.* fr. 1 p. 12
Both. p. 138 *Ktussm.* fr. II p. 7 *Ribb.* 18 di ferant *D* di ferant *rd* differant *RBAHKG*

differant *L* defferant *K* dii terant *α* primus *Bothius* holetur *R* holitus *D* holi-

or *Hh* olitr *B* olit *A* cepam *B* 19 Licilius *GL* VI] libro V *Non.* p. 201, 9
Luc. sat. V 12 *Dous.* V 13 *Gerl.* 20 edendo *R* agri *A* acria *H* assi-

due *B* adsidue *Rr* adsidue *DH* assidue *AG* assiduo *Nontus* ante ceparius: *κρο-*
μωκώλης (*sic recte librorum scripturam expressit π.*: *κρονούπολης B* *κρονούπολες D*)

κρονοπόλας A) add. *BAD* ceparius *B* coepa *καρωντωλης L* cepa lacrimosa *No-*
mias cepa id est *κρομυνωκώλης* homo *Paul.* *Leopardius emendatt.* XIV 14 1 coepe *L*

p. 681. 82 P.

p. 225. 26 K.

frequentior tamen usus 'hoc cepe' protulit. Naevius in *Apella*:
cui cepe edundo oculus alter profluit.

Novius in *eculeo*:

oleas, cepe, ficus.

Varro de actionibus scenicis III: multifariam in patellis
coquere cepe. Caper tamen et 'cepicius' et 'cepicum' veteres dixisse
ostendit.

III 12 In e productam Graeca sunt | feminina et vel Graece declinantur, ut
'Libyē Libyes', vel mutata e in a et acce||pta e faciunt in ae diphthon-
gum genetivum, ut 'Helena Helenae'. 10

In i Latina sive Graeca inveniuntur et neutra sunt vel omnis generis
et aptota: 'hic' et 'haec' et 'hoc frugi', 'nihili', 'mancipi', 'huiusmodi',
'nauci' quoque, quod putamen nucis significat et pro nihilo accipitur.

Plautus in *mustellaria*:

Qui homo timidus erit in rebus dubiis, nauci non erit.
idem in *truculento*:

typanotribam amas, hominem non nauci?

quibusdam autem non irrationabiliter genetivi vel dativi casus isti sunt
existimati, qui figurate cum omnibus aliis casibus et generibus possint
adiungi. nam 'frugi' dativus est a nominativo 'frux' vel 'fruges' et 'man-
cipi' a 'manceps' et 'nihili' genetivus a nominativo 'nihilum'. 'hoc'

cepe *B* Neuius *libri* apella *I* appella *libri* Naev. *Apell.* fr. 2.p. 12 Both.

p. 139 *Kl.* fr. I p. 7 *Ribb.* 2 cepe *Gg* coepe *L* cepe *B* edendo *RBAD* et ex
edundo *mut.* *LK* oculus *GR* 3 Neuius *RBAH* *eculeo*] *r* aeculeo *R*

Nov. ecul. p. 44 *Both.* p. 169 *Mk.* p. 217 *Ribb.* 4 olea *Rr* caepe *RB* coepe *L*
ficos *AGLK* 5 *Varro de act. scen.* III: *Varr.* ed. *Bip.* p. 251 cf. *Ritsche-*
lium mus. phil. VI 517 sq. 556 sq. *parerg.* I 180. 321 *de Varr. logist.* p. IX sq.
actionibus] *r* accionibus *RH* III] *r* I ni f. in lit. *R* multiphariam *H*
6 quoquere *R* caepe *BAH* coepe *GL* Caper] de *dub.* gen. v. *Osannum de*
ci *ci* *ci*

Capro p. 12 cepi*us *Dd* coepicius *G* cepitius et cepitium *Kk* coepicum *G*
iss

dixere *L* 8 IN E PRODVCTAM GRECA NOMINA. *D* In e productam GR L et
om. *K* 9 lybiae *RB* lybie *GLr* libie in lybie corr. *K* [Libyes] *d* lybies *RBHL*
libies *G* libyas *D* libies in lybies corr. *K* et accepta] *d* * accepta *D* excepta *GL*
genitium in ae diptongum (dyptongum *L*) *GL* 11 IN I PRODVCTAM LATINA

ET GRAECA ET BARBARA *D* In i productam lat. gr. ac barbara *L* neutri *Kk*

12 ut hic *ADb* mancipi nihili *GL* 13 putamen] *l* putamus *GL* nuas *Rr*

14 *Plaut. mostell.* V 1, 1 (v. 1041) 15 dubii** *Plauti Vet. m. pr.* dubiis
(dubii sis, dubiis is) *rell. libri Plautini* 16 *Plaut. trucul.* II 7, 49 sq. 17 tim-
panotribam *X* tympano.tribam *H* tympano tribam *D* tipano tribam *G* timpano tribum
(tribum in tribam corr.) *L* tymphano tribam *Vet.* lympha notribam *Dec.* 18 au-
tem add. h inrationabiliter *RBDHGLK* in racinonabiliter *A* sunt] *r* sunt *R*

19 ex*istimati (h) *D* figurate ex sugarate corr. *K* aliis omnibus *GL*

possunt *RAHGL* 20 adiungui *LK* adiungi *G* post nominatiuo: frux — nomina-
tiuo om. *D* frux — nominatiuo nihilum in mg. add. *d* et mancipi — nihilum in
litura *g* et genitius est nihilo a nominatiuo nihilum et mancipi a manceps *L* et

p. 682 P.

p. 226. 27 K.

gummi', 'hoc sinapi' magis peregrina sunt, quamvis quidam 'haec sinapis' dixerunt, ut Plautus in Pseudulo:

Teritur senapis scelera, cum illis, qui terunt,

Priusquam triverunt, oculi ut extillent facit.

s inveniuntur et barbara, ut 'Iliturgi' oppidum. Livius in XXIII ab 13 urbe condita: Iliturgi oppidum obpugnabatur. Traianus in Dacicorum: inde Berzobim, deinde Aizi processimus. Horodianus 'gummi' quoque et 'piperi' barbara dicit esse, sed nostri 'piper piperis' declinaverunt, ut Persius:

Et piper et pernae.

idem:

Rugosum piper,

et Iuvenalis:

solvite funem!

Frumenti | dominus clamat piperisve coemptor.

De 'huiuscemodi', 'istiusmodi', 'illiusmodi' et aliis talibus multi dubitaverunt, utrum composita sint an non: sed ea composita esse ipse accentus docet, qui in fine praecedentis dictionis ponit non posset, nisi essent composita. ideo autem indeclinabilia sunt, quia utraque pars genetivum casum habet. quomodo igitur, si uterque sit nominativus in compositis, uterque declinatur, sic in his, quia uterque genetivus est, mansit indeclinabilis.

In o correptam, quam tamen veteres frequenter producunt, Latina 14

hoc gummi G 1 cummi B hoc om. G add. g perigrina LK haec in libra d sinapis] hg senapis HGb 2 Plaut. Pseud. III 2, 28 sq. (v. 817 sq.) pheadulo H seudulo Bd seudold D pseudulo L 3 territur R senapis Rb cum Palatt. Plaut. sinapis r rell. scelerata r et sic Charisius et Servius cf. Ritschelii ann. celera L celera libri Plaut. plerique scelerata RADH Plaut. ed. princ. cum sic etiam libri Plautini praeter palimp. Ambros. Q. (que i. e. quae) Ambros. lecrunt (r) L 4 extillente A extillant (a in ae et ras. iterum in a mut.) Bb extillant H extillante G extillente (e) L extillente K facit** (ur?) B 5 et] ut Rr barbara in i L i liturgi (l) D liturgi A oppidum G post oppidum: Lieius — oppidum om. D Libius B lieius GLK Liv. ab u. c. lib. XXIII 49, 5: Iliturgi oppidum ab Hasdrubale ac Magone et Hannibale Bomilcaris filio ob defectionem ad Romanos oppugnabatur 6 Iliturgi D oppidum G obpugnabatur R oppugnabatur rell. troianus K de Traiani Dacicis, quae alibi non commemorantur, cf. Vossium de hist. Lat. lib. I cp. XXX p. 161 sq. ed. alt. Franckium zur Gesch. Trajans p. 670 sq., qui de l. nostro disputat p. 105 sq. ed. alt. Quedlinb. et Lips. 1840 in I. spscr. in L 7 docicorum GLK unde B berzomim A berzobini K bertobuni GL Aizi A sitti GL Aixi edd. procesimus K proprocesimus G Horodianus Rr utrunque voc. una tractavit Herod. in catholicis v. Arcad. 118, 18 Choerobosc. in Theod. can. p. 373, 8 sqq. Gsf. 8 cummi B barbara add. d dicunt esse barbara A dicunt B 9 Pers. sat. 3, 75, 5, 55 12 rugosum G 13 Iuv. sat. V 14, 292 sq. 15 fruniti L piperis siue r coemptor] sic etiam libri Iuv. dett. p. uel i coempti cod. Pitt. coemptor Gg coemptor Caroliruh. alter. 16 huiuscemodi] g huiuscemodi GL 18 praecedentis GLK non posset ponit K posset] r possit R possit B 20 casum om. A sit add. h 21 declinantur Rr declinatur (n) D quia uterque] dk quia igitur uterque ADK indeclinabile A 23 IN O CORREPTAM

p. 683 P.

p. 227. 28 K.

sunt et, || si feminina fuerint g vel d antecedentibus, mutant o in i et accepta 'nis' faciunt genetivum, ut 'haec Carthago huius Carthaginis', 'haec virgo huius virginis', 'haec dulcedo huius dulcedinis', 'alcedo alcedinis' - Plautus in Poenulo:

Quam mare olim est, cum ibi alcedo pullos educit suos -;

alia vero omnia producunt o in genetivo, ut 'hic Cicero Ciceronis', 'caupo cauponis', 'haec Iuno Iunonis', 'Castulo Castulonis', 'Ruscino Ruscinonis' - 15 nomina sunt urbium Hispaniae -, 'hic' et 'haec bubo bubonis'. excipiuntur haec, quae in genetivo non servant o: 'hic cardo cardinis' - quidam tamen veterum etiam feminino genere hoc protulerunt. Gracchus in Atalanta:

O grata cardo, regium egressum indicans -,
'ordo' etiam 'ordinis', 'homo hominis', quod est commune - Cicero pro Cluentio, cum de eius | matre loqueretur, ait: cuius ea stultitia est, ut eam nemo hominem appellare possit, et Lucanus in V de Phemonoe:

atque hominem toto sibi cedere iussit

Pectore.

Virgilius in I:

nec vox hominem sonat,
de femina loquens. vetustissimi tamen etiam 'homo homonis' declinaverunt. Ennius:

Vulturus in silvis miserum mandebat homonem,

LATINA D 1 femina H 2 chartago. huius chartaginis B karthago huius karthaginis H kartago huius .nis K cartago .nis G kartago .ginis L chartago. chartaginis. dulcedo. dulcedinis. virgo. virginis. alcedo. alcedinis. A 3 huius virginis].nis GL huius dulcedinis].nis GL 4 Plaut. Poen. I 2, 143 Paenulo RB Penulo ADGLK 5 mare] b mari B olim est etiam Pal. uterque aleyo Vet. pullos ex pollus corr. B pullos edocet ex edocet pullos mut. K educat ADL educet BH seducit Pall. 6 suis] pios G 7 o add. r ut hic] h om. AHGLK 10 o non seruant GL post hic duodecim fere literarum litura in L cardo cardinis in litura g 11 etiam om. K femino A haec A Gracchus] 1 graccus RBHL grachus ADG gracus K Gracch. Atal. p. 272 Both. p. 196 Rabb. 12 atalenta RD athlanta GL atalanto BK 13 egressum G 14 ordo etiam ordinis in mg. add. L ordo — commune in litura g homo quod est

commune .nis L commune* (s) B communi Dd Cicero pro Cluent. 70, 199 cuius ea stultitia est, ut eam nemo hominem, ea uis, ut nemo feminam, ea crudelitas, ut nemo matrem appellare possit procul cluentio H 16 hominem* H appellare ex appellari corr. H Lucan. Phars. V 168 sg. 17 Phemonoe] d phemone Adb phemone RG phemonoe Lg phemonoe H phomone* (o) B

18 hominem sono toto A toto] r om. G to***to (tos) R iusit K uisit Luc. Voss. b in ras. pectore iusit h 20 Verg. Aen. I 328 . in I Aeneidos DH 22 femine K uetustissimi D uetustis simi in litura g etiam om. A homonis] r, m. rec. in B homini R (B?) 23 Enn. ann. II 33 E. S. II 16 p. 23, XL Vahl. cod. Charis. p. 120 P. Vulturus. Ennius: Vulturus in spineto supinum mandebat homonem. Serv. ad Aen. VI 595 Ennius: Vulturus (al. vulturis) in campo (al. silvis) miserum (al. supinum s. supinum miserum) mandebat homonem 24 vulturis RH vulturis A silvis spinis H. A. Kochius exerc. crit. p. 12 sq. miserum ex

p. 683. 84 P.

p. 228. 29 K.

Heu quam crudeli condebat membra sepulchro
 (nam et 'vultur' et 'vulturus' et 'vulturius' dicitur) .. 'nemo' quoque, sive
 ex hoc composite, ut quibusdam videtur, seu non, communis est gene-
 ris et similiter o in i convertit in genetivo: 'neminis' - Lucilius
 in XXX:

Neminis ingenio quemquam confidere oportet.

Plautus in captiuis:

neminis

Misereri certum, quia mei miseret nemo.

• Titinius:

quod rogas,

Neminem decet bonam.

Terentius in Andria:

Hoc ego scio unum, neminem peperisse hic.

15 nec solum de hominibus dicitur: Virgilius:

16

Turne, quod optanti divum promittere nemo -,

'turbo turbinis', quando de vi ventorum loquimur - nam si sit proprium,
 servat o in genetivo, 'hic Turbo (nomen proprium gladiatoris) Turbonis'. |
 sic Horatius in II sermonum:

Corpo maiorem rides Tur||bonis in armis
 Spiritum -,

miseris corr. A mandabat A 1 ^heu R ⁱm̄bra A sepulcro AHGK 2
 vulturus] uulturis RAH uulturius d et uulturius dicitur. Nemo quoq; ad mg. et in
 ras. B uulturius (o) L uulturis d Nemo in litura g 3 ^{tum} opossi Gg non
 add. r 4 et add. h neminis] nemo neminis g ^{ut nemo} neminis L ut nemo ne-
 minis BDHKra ut nemo nemis R ut nemo nemonis A Lucil. sat. XXX 35 Dous.
 33 Gerl. Non. p. 143, 19: Lucilius lib. XXX. Neminis ingenium tantum confidere
 oportet 5 XXXmo B 6 quemquam spscr. in A quemqom Dd 7 Plaut.
 capi. III 5, 107 sq. (v. 764 sq.) 9 misereri ex miserete corr. R certum
 ex cestum corr. B certum est libri Plaut. mei in Vet. Plaut. m. rec. sup. lin. add.,
 unde mis scriptum fuisse corri. Fleckeisenus miseret mei A nemo mei miseret
 Dg neminem Plautus 10 Titinius libri Titin. fr. inc. 20 p. 76 Both. XVIII
 p. 151 Neuk. III p. 133 Ribb., qui l. sic constituit:quod rogas, neminem | Decet
 bonam. equidem h. l. Bothium et Neukirchium secutus sum 11 quid Gg quid L
 12 neminem] d nominem D dicet Rr bonam] d bon** D bonum LK 13
 Ter. Andr. III 2, 26 14 nominem Rr 15 nec solum de hominibus] in marg.
 sed etiam de diis add. k Verg. Aen. VIII 6 post Virgilius: in VIII add. B
 in VIII. r 16 optanduum Bb ^{di}Dd promitteret K nemo auderet GK
 nemo ^{auderet} L 17 b in voc. turbo ubivis ex p corr. in D ^uvicentorum Rr
 loquitur A 18 o add. g Turbonis nomen proprium gladiatoris AGL 19
 Horatius] ex corr. in H oratius GDHLK Hor. serm. II 3, 310 sq. sermonem Rr
 20 maiores] r maiore RBDGLK maiori A 21 spirituum A

p. 684 P.

p. 229. 30 K.

'Anio' etiam 'Anienis' - quod antiqui secundum analogiam 'Anien' nominativum proferebant. Cato contra Veturium: aquam Anienam in sacrarium inferre oportebat. non minus XV milia Anien abest. Ovidius:

quaque Numici

Aut Anienis aquae cursuque brevissimus Almo.
Cicero pro Cornelio in I: trans Anienem. Horatius in I carminum:

Et praeceps Anio ac Tiburni lucus -,
'Apollo Apollinis'. praeterea 'cupido cupidinis', quod masculino quidem in genere deum significat plerumque et est proprium, feminino vero ipsam rem. itaque feminini praevaluit declinatio. 'margo' quoque 'marginis' notandum, quod tam masculini quam feminini generis invenitur. Statius Thebaidos libro III:

Solverat Hesperii devexo mārgine ponti.
Iuvenalis in primo:

aut summi plena iam margine libri ..

Excipitur etiam 'caro' femininum 'carnis'. vetustissimi tamen etiam nominativum 'haec carnis' proferebant, qui magis rationabilis est ad generatum. Livius Andronicus in Odyssia:

Carnis, ait, vinumque, | quod libabant, anclabatur.
et Titus Livius XXVI ab urbe condita: Latinaeque instaura-

1 etiam] autem L nominatiuo D 2 Cato contra Veturium] 'or. in L. Veturium de sacrificio commiso' v. Meyerum l. l. p. 62 sqq. or. 28, ibique l. nostrum p. 65; 'de sacrificio commiso' infra § 40 'de Lucio Veturio' lib. VIII § 12 'de Veturio' X 17 cf. Brillenburgum de Cat. p. 75 G. E. Weberum Cat. mai. p. 31 Veturium] b veturium B Anienam] Lipsius var. lect. III 11 cf. Krethum II 516 sq. anienem g anienem rell. Klotz in Iahnii ann. XL 390 sq. 3 in sacrarium in sacrarium A autem post oportebat add. BAHKg (. Oportebat autem B et sic Val.), post non LG, post minus rd

uel habemus

4 abest Gg

Ouidius ait L

Ovid. metam. XIII 320 sq.: quasque Numici | Quas Anienis aquae etc.

5 quoque BGLK 6 alma R alno A 7 trans Anienem extat in Cic. pro Corn. or. I fr. 23, t. IIII p. 450 sq. Cic. ed. Or., servato ab Asconio ibid. V 2 p. 75 sq. cornilio G anienem H oratius GLK

Hor. carm. I 7, 13 in l. add. D 9 ac] et aliquot libri Hor. lucus appollii

Brg locus rell. 10 Apollo] d appollo DGL .nis Gg .nis L 11 plerunque (sic) spscr. in L femino H uero add. b 12 femini A 13 quam add. d lib.

femini A Stat. Theb. III 407 14 tebaidos K primo L III] h lac. rel. num. om. D num. om. BHK II A primo G I. b 15 hisperii GL diuexo L 16 Iuv. sat. I 1, 5 Iuuenalis — libri in mary. K 17 pleno pars codd.

Iuv. dett. 18 femininum caro D caris Dd veteres Gg uetusissimi H tamen spscr. in L 19 ad add. r 20 libius GLK odissia RBH odysia G odisia L Liv. in Od.: libro XXIII coll. Hom. Od. XXIII 304 sq. assignavit G. Hermannus elem. doctr. metr. p. 627: carnis autem | Vinūmque, quod libabant, antlabatur 21 libant L ante anclabatur: EGANTAA TO add. g EGHNTACCTON A EHNNTACCTON Dd

antlabatur (ante labatur 3, μ) edd. ante α at v. Muellerum ad Paul. s. v. anclare p. 11 22 libius BADHGLK Liv. ab u. c. XXXVII 3, 4 XXVI libri, quod

P. 684. 85 P.

P. 230. 31 K.

tae, quod Laurentibus carnis, quae dari debet, data non fuerat. itaque eius, quod est ‘caro’, diminutivum ‘caruncula’ est, ut ‘virgo virguncula’, ‘ratio ratiuncula’. Varro in andabata: sed quidvis potius homo quam caruncula nostra. ab eo autem, quod est 5 ‘carnis’, ‘carnicula’ debet esse, ut ‘canis canicula’.

Et sciendum, quod quinque inveniuntur in terminantia, quae faciunt in a feminina: ‘leo leaena’ vel ‘lea’, ‘draco dracaena’, ‘leno lena’, ‘caupo capona’, quod significat tam ipsam tabernam quam mulierem. Lucilius in III:

Caupona hic tamen una Syra.

‘strabo’ etiam ‘straba’ facit. Varro de nomismatis:

non haec res de Venere paeta

Strabam facit.

In o productam desinentia Graeca sunt feminina et vel Graece decli-III 18
16 nantur, ut ‘Manto Mantus’ - Virgilius in X:

Fatidicae Mantus et Tusci filius amnis -,

vel || addita ‘nis’ faciunt genetivum, ut ‘Dido Didonis’. Accius: |

Custodem adsiduum Ioni adposuit virginī.

Pacuvius:

filios

~~matare dubitavi cf. § 96~~ 1 carinis *Liv. cod. Bamb.* darit *B* 2 eiusdem
est *Rr* eius quod eius caro *A* est caruncula *A* 3 *Varro in andabata:*
sat. VII fr. 8 p. 96 Oehl.; andabata *hacc satira vocatur etiam lib. X § 38*, andabatae
opud Nonium Sed quidvis potius homo quamde carnacula nostra *vel* Sed quidvis
potius, mihi homo, quam caruncula *| Nostra temptat Fleckeisenus* 4 autem *om. AL*
5 carnacula] *r* corniculas *nī f.* in *lt.* *R* caruncula *A* 6 indeniuntur nomina
in o *GL* 7 feminina in a *G* ut leo *ADK* uel lea *spscr.* in *L* * leno (a) *R*
uel conciliator stupri
a leno *BAHK* ale+nolena *L* 8 cauponia *K* terbernam *Rr* Lucius *G*

*Lucil. sat. III fr. 33 Dous. Gerl. fr. 10 Varges C. Lucillii sat. ex libro tertio q. s.
p. 5 10 tamen hic A tantum L sira GL syria H 11 straba ex strabo*
corr. B *Varro de nomismatis: sat. LXI (octogenesis, περὶ νομισμάτων) fr. 4 p. 174 Oehl.; iambo agnovit Fleckeisenus* nōmismatis *k* 12 peta *BAGLKr* pecca *R*
petas b peta μετωρφελλομού D μετωρφ.ταλμος. strabo uel straba *in marg. d*
μετωρφελλομού in mg. g μετωρφελλομού i. suspice. μετωρφελλομος suspeχ strabo
uel straba in mg. l 13 fecit D 14 in o PRODUCTAM GRECA D et om. GK

15 mantoys *AD* mantos *Lh* mantys *Kk* Verg. Aen. X 199 16 mantos *GL*
mantoy *D* manto⁸ in *litura h* mantys *K* Tusci filius amnis] *r* tuscilius mannis *R*

amni⁹ *Hh* 17 ut Dido Didonis *om. A* post Didonis: Calipso calipsonis io
ionis idque usus antiquorum comprobant add. *h* Accius in *ioae D Att. Ion.*
fr. 4 p. 211 Both. 1 p. 157 Rabb. v. p. 210, 12 18 ad custodem in mg. argus aristoteli
fisi. L adsiduum] DH cod. Char. p. 47 P. 35 L. assiduum rell. ioni in
litura h Inoni cod. Char. apposuit cod. Char. apposuit codd. h. l. cf. infra l. l.
apposuit virginī spscr. in L 19 Pacubius AKg Paccubius DH Paucobius GL

Pacuvii fr. inc. 4 p. 148 Both. XL p. 110 Rabb., ad nuptia a Delrio relatum
essentient Ribbeckio p. 287 20 Filius K. filios | Tris sibi Ribbeckius Filios
sibi procreasse per Calypsonem autumant Bothius. 1 procreasse eundem] Charis. I p. 47 P. procreasse dicitur eundem, gloss. ad autumant pertinente in verbo-

†. sibi procreasse [dicitur] eundem per Calypsonem
autumant.

Plautus in aulularia:

Quos si Argus servet, qui oculatus totus fuit,
Quem quondam Ioni Iuno custodem addidit.

quod autem 'Ionis' et 'Calypsonis' et 'Didonis' dicitur, ostendit hoc etiam
Caesellius Vindex in stromateo his verbis: Calypsonem. ita
declinatum est apud antiquos. Livius:

Apud nympham Atlantis filiam Calypsonem.

Ennius in VIII:

Poenos Didone oriundos.

Accius in Ione:

Custodem adsiduum Ioni instituit virgini.

In u Latina sunt generis neutri et aptota in singulari numero, non
etiam in plurali, ut 'hoc cornu', 'genu', 'tonitru', quae tamen antiquissimi
inveniuntur in 'um' quoque proferentes in eodem genere et in 'us' genere
proferentes masculino et quartae declinationis, ut Lucanus in VII:
cornus tibi cura sinistri.

idem in eodem:

Seu tonitrus ac tela Iovis praesaga notavit.

Cicero tamen in Arato 'hoc genus' pro 'genu' protulit:

rum ord. perperam illato codd. Prisciani per in litura H calipsonem BHGLK
autumnant AK 2 post autumant: calypso calypsonio ionis idque usus antiquorum com-
probatur (comprobatur D) add. RBADH, del. h calipso.onis io.ionis (nis G) idque usus
antiquorum confirmat GL 3 Plaut. aulul. III 6, 19 sq. aularia LK 4

seruet uei Quod G ferret Rr ser Bb occuleus Plaut. Vet. 5 ionis (o) B addi-
dit in litura b 6 quod antem] h Quod hec H et didonis calipsonis K calip-
sonis HGL Didonis] ex didonis corr. D dydonis RA dicitur om. A del. g
ostendit post his verbis collocant GL 7 cesellus K celsius GL Caesellius

Vindex in stromateo] cf. Graefenhanium hist. phil. III 68 sqq. calysonem Rr ca-
lipsonem GLK 8 est] esse ADHGL Lius Rr libius G lybius L Liv. Andr.
Odys. fr. cf. Hom. Od. III 557 V 14 XVIII 143 v. Hermannum elem. doctr. metr.
p. 621 sq. coll. tamen epit. doctr. m. p. 223 sq. ed. alt. postremam thesin suppressam

perperam censet Corssenius origg. p. 199 9 nympham H nimeam G nimeam K nimiam L
athlantis BADHGL calipsonem HGLK 10 Ennius in VIII] r In VIII. ennius

RAHK Enn. ann. VIII: VII 11 E. S. VIII inc. 1 Hug. VIII, xxiv p. 45. LXV Vahl.

11 penos RAHK phoenos L 12 Alcius GK Actius h Attius ni f. in lit. H Att. in Ione:
v. supra p. 209, 17 Ione] 1 ioe libri cf. lib. X § 51 13 assiduum] D assiduum rell.

institut] opposuit G apposuit L et libri supra cf. Ritschelium monum. epigr. tria p. 7

14 in v PRODVCTAM D neutri generis GL monoptola h in om. GLK

non] lk nec non BGLK 15 in plurali] r plurali RGL plurali ex plurale

corr. B plurali (a) L quae nomina tamen B tamen] etiam RL antiquissimi
Gg 16 proferentes in um quoque G proferentes in um L 17 ut om. GL

Lucan. Phars. VII 217 VIII r 18 cornus] b cornus B cornu codd. nonnulli

Luc. cum Voss. A m. pr. tibi] r tibe R senistri G 19 idem in eodem] r

Idest eodem R Lucan. Phars. VII 107 20 tronitrus AD nouitauit H 21

Cic. Arat. fr. XIX (Cic. ed. Or. III 2, 522) sive v. 149 (p. 527) arato(u) L arto K

p. 685 P.

p. 231. 32 K.

Tertia sub cauda ad genus ipsum lumina pandit.

in eodem:

At propter laevum genus omni ex parte locatas
Parvas vergilias tenui cum luce videbis.

s in eodem:

Haec genus ad laevum nixi delapsa resedit
Atque inter flexum genus et caput alitis haesit.

Accius in Prometheo:

profusus flamine hiberno gelus.

• illud etiam notandum, quod, cum plerumque composita simplicium declinationem servant, 'capricornus' secundae invenitur. Cicero in Arato:

Corpore semifero magno capricornus in orbe.

item in eodem:

Tum magni curvus capricorni corpora propter
Delphinus iacet, haut nimio lustratus nitore.

Ovidius in II metamorphoseon:

dextra cornum tenet.

idem in V:

flexile cornum.

• Lucretius similiter in VI:

Propterea fit, uti, quae semina cumque habet ignis,
Demittat, quia saepe gelum, quod continet in se,
Mittit.

pro genu sicut hoc virus protulit R protulit pro genu GL 2 Cic. Arat. v. 261
(27) sq.; v. l. congesit Moserus ad Cic. de nat. deor. II 44 p. 387 ed. sua, ubi add.
cod. Prob. inst. p. 46 Lind. (1392 P.): Hac propter laevum genu omnis parte locatus
3 ad BAG propter g pro G 4 vergilias] g virgilias BGr cum tenui
GL 5 Cic. Arat. v. 279 (45) sq. 6 Hoc A Quae et Quod v. l. ap. Cic.

gens Dd nixi] h nisi H delapse D 7 flexum] r ex fluxum corr. B sexum R
kaput K haesit] om. A haesit L haesit (s) G 8 Actius H Att. Pro-
meth. fr. 1 p. 239 Both. fr. unic. p. 158 Ribb., cui potius ad Io fabulam Prometheus
Attiana referenda videtur p. 300 sq. 9 tum profusus Non. p. 208, 1 flaminæ
hiberno K geus (u) L 10 notantum Rr no+ tandem (u) D semplicium G

11 capricornos A saecunde R inuenitur declinationis D Cic. Arat. v.
203 (59) 13 Idem ADGK et sup. lin. L Cic. Arat. v. 332 (91) sq. cf. S. 26
uel curvus

14 curvus] bh coruus BHGLKr cornus A cornus Dd capricornii r 15 del-
phinos B delphinus G delphinus H aut R haud BADH nitore] in orbe L
16 Ovid. metam. II 874 17 dext+R (e) B dextera K cornum] sic etiam cornū,
ut tamen de linea superducta possit dubitari, Ovid. Laur. (Med. I et exc. Calandr.
l. Heinsius); cornu libri Ovid. plerique cum Marciano tenet cornum h 18 Ovid.
metam. V 383 19 flexible B cornu cum Laur. et Marc. codd. Ovid. ut vid.

omnes 20 Lucr. VI 876 sqq. 21 proptere Rr utique semina H utique se-
mina RBADGLK utique femina b cumquae r quaecunque GL cūque Hh +
ignis] r in se (ex v. sq. etiam hic relatum) R rell. 22 demittat] r Heidelb. Krech-
li teste censore eius lenensi l. l. p. 419 cum libris Lucretianis emitat R +mittat(e) B
mittat ADLK mitat G mittat in litura h quia] sic etiam Heidelbergensis m. alt. quasi
Lucretius quo Heidelbergensis m. pr. 23 Mittit] Heidelbergensis cum Lucretio emit-

p. 685. 86 p.

p. 232. 23 K.

Accius vello in Troadibus:

sed utrum terrae motus sonitusne inferum

Pervasit auris inter tonitra et turbineis.

In e duo sunt generis neutri: 'lac lactis', quod antiquissimi etiam 'hoc lacte' protulisse inveniuntur teste Capro, apud quem exempla invenis 5
(Plautus in Menaechmis:

Neque aqua aquae neque lacte est lacti, crede mihi,
usquam similius),

et 'allec allecis'. sic Martialis:

Capparin et putri cepas allece natantes,

Et pulpam dubio de petasone voras.

Horatius in II sermonum:

Pervellunt stomachum siser, allec, faccula Coa.

21 (est autem 'allec' genus piscis.) inveniuntur tamen quidam veterum etiam
'haec allec' semipino genere protulisse, quod Caper ostendit de dubiis 15
generibus, Verrium Flaccum posuisse allecem hanc dicens. non

tit RBAHLK emittat Dd emitit G 1 Actius H Att. Troad. fr. 3 p. 248 Both.
fr. II p. 168 Rabb., qui Troades Neoptolemo coniungit p. 320 sq. vero om. ADHGL
add. dg troadibus L droadibus G 2 sed, in litura h utrum dubium est terrae
motus H sonitus nerii ferrum L inferum] d infernum ADG inferum in litura h

3 persuasit BDALK peruassit G auris] in mg. add. L aures Rr inter]
in L tonitrus (a nif.) H tonitus B tonitrua b tonitru h turbineis] turbines
BADHGLR turbinis RK 4 DE NOMINIBVS IN C. D neutri om. BH, ante ge-
neris add. h et in mg. B 5 Capro] cf. Capr. p. 2241 P. coll. Osanno de Capro
p. 12 sq. 18 inuenies exempla GL 6 Plaut. Men. V 9, 30 (v. 1089) me-
nechmis DAHGK et ex memichmis corr. B menethmis Rr mechenis L 7 Ne-

que — neque Prisc. cum Vet. Plaut. Nec — nec rell. nequaer lacta Rr lacte
est lacti Prisc. cum Plauti libris opt. lacte lacti deteriores lacte lactis Ritschelius v.
mus. phil. VII 584 sqq. mihi crede cum Lingio Ritschelius 8 usquam] r
usquequam R similius Ritschelius 9 et allec allecis] om. G et hallec hallecis

DHK et hallec halecis Rr et h[ec] (i) allec huius halecis L et hallec halecis B
Martialis] r marcialis RHL Mart. epigr. III 77, 5 sq. 10 Capparin] sic etiam
Mart. T al. ap. Schneidewinum caparin GK caparī Ar campari R capparim Mart. P

capparis codd. Mart. permulti putri] b patri B patri G pri L caepas B
allec[ce A hallece DGLK 11 dubio] r debeo R 12 oratus K Hor. serm.
II 8, 9 13 Peruellunt] om. RAII add. h Per BD stomachū H siser] r cicer

(in mg. siser) h herba .i. pastinax σταφιληνος in mg. l σταφτανος Dom. RBAHGLK
hallec DGK allec L facula Rr foetula G foetula L fetu lacoa K fetula

coa k post coa: piper allece (hallece BDGLK halete H) non sine aceto. add. libri
del. rh Hoc magis ulla mali ut [l. ullum aliut] pipere albo non sine aceto (eiusd.
serm. v. 49) in mg. r 14 autem om. G allec R hallec BDHGLK tamen

sup. lin. add. L quidam ex quedam corr. H 15 allec AG hallec BDLK
femino HK genere add. h 16 Verrium Flaccum] v. Muellerum ad Fest. praef. p. XV

flacum K posuisse G allecem A hallecem BDHGLK

P. 688. 87 P.

p. 233. 34 K.

habet plurale nec hoc nec 'lac'. nam 'hae lactes' partes sunt intestinorum a Graeco γαλακτίδες dictae et servaverunt apud nos quoque idem genus, cuius singulare 'haec lactis' est. Titinius in Ferentinati:

Farticula, cerebellum, lactis agninas.

3 Pomponius in Lare familiari:

oro te, vaso, per lactes tuas.

In d quoque duo sunt neutra, quae a masculinis nascuntur in s desinentibus, 'aliud' et 'quid' et ex eo composita, ut 'aliquid', 'siquid', 'nequid', quorum genetivus in 'ius' profertur, ut 'alias' et | 'cuius' et dativus in i, 'alii', 'cui', secundum quorundam pronominum declinationem; unde quidam indocti pronomina esse putaverunt. sed ipsa significationis ratio et omnes Graecorum doctissimi haec nomina esse comprobant, Probus etiam 'alias alia aliud' inter nomina posuit. latius autem de his in pronomine disseremus. inveni tamen apud Livijum in CXII ab urbe condita in 22 is d desinens barbarum nomen regis Maurorum 'Bogud', cuius genetivum secundum tertiam declinationem 'Bogudis' protulit, ut: castra quoque diversis partibus Cassius et Bogud adorti hau multum asuere, quin opera perrumperent. in eodem: quo tempore firmandi regni Bogudis causa exercitum || in Africam traicere

1 pluralem *B* nec non lac *G* i nec hoc nec lac in *mg. g* neque lac *D* intestinorum] *r* intestinarium *R* intestinarum *bd* 2 ΓΑΛΑΚΤΙΔΕΣ *L* ΓΑΛΑΚΤΙΔΕΣ *B*
Α ΘΙΑΒC

ΓΑΛΑΚΤΙΔΕΣ *D* ΓΑΛΑΚΤΙΔΕΣ *Gg* ΛΑΚΤΙΔΕΣ *K* ταλακτυδης dictae in lac. *h* quoque spscr. *L* 3 singulare] *h* singu *H* Titin. Ferentinat. p. 60 (cf. psaltr. fr. 3 p. 86) Both. psaltr. fr. III p. 119 sqq. Neuk., psaltr. s. Ferent. fr. IV p. 125 Rabb.; Nonius 331, 26: Lactes dicuntur intestina. Titinius psaltria: Farticula (farticula cod. Leid.), cerebellum, lactis agninas in ferentinati in litura *B* 4 Farticula] Nonius cf. Omenium noct. Hagan. I 13 p. 78 craticula RHK graticula *BADGL* lactis agninas] Nonius cf. Ritschelium mus. phil. VII 606 sqq. lactis agnina libri Prisc. 5 Pomp. Lar. fam. fr. p. 109 Both. p. 144 Mk. p. 198 Rabb. lastrē (te) *B* 6 vaso] Rib-

beckius baso *BADHK* baso (e ni f.) *L* basso *G* base *R* basse Heidelb. Lips. 1 Erl. 1 Krehlū 7 DE NOMINIBVS IN D. *D* quoque spscr. *L* in s desinentibus nascuntur *A* 8 et ex] *bd* ex *BD* nequid siquid *AGL* 9 ut] et *RB* ut alias et cauis] *l* alicuius *G* et in litura *L* dactiuus *R* 10 i] *r* ***** *R* alii cui]

hgl aliqui *AHGL* alii et cui *D* corundam *Rr* declinationem pronominum *DL* 11 esse] ea esse *BHr* esse ea *D* esse aea *A* ea *GL* esse putauerunt ea *K* putarunt *L* post esse: putauerunt — nomina esse om. *R add. r* 12 conprobant *B* Probus his *G* Probus: cf. lib. VII § 1 13 alias] aliuds *H* pro-

nomina *GLK* 14 diseremus *L* Inuenitur *h* apud *Rr* lauium *G* lauium *L* lauium *K* Liv. lib. CXII ab u. c.: t. XIII p. 795 Drb. ed. Stuttg. t. VI p. XII Wssb. 15 desinens add. *r* 16 boguddis *Rr* protulit: Vt castra *H* 17 casius *GL* adhotti *RB* adorati (a) *L* adorati *K* haud *DHr* aut *AGLK* 18 affuere *ADGLK* affuere *h* Livius t. l. 19 in] ad *H* aſſrica (f) *G* affricaem *HK* traiicere *g* traiicere *BG* uelociter traiicere (traiicere *h*) *HK* uelociter mittere gloss. add. *r* uelociter *M d*

p. 687 P.

p. 234. 25 K.

conatus sit. idem in eodem: Cassius gessisset cum Trebonio bellum, si Bogudem trahere in societatem furoris potuisset idem in CXIII oppidi nomen in d̄esinens per accusativum casum neutro genere protulit: et ipse circa Pulpud oram tuebatur.

In *t' hoc caput capitum* invenitur et ex eo composita, *'sinciput sincipitis'*, *'occiput occipitis'*. *'git'*, *μελάνθιον*, et *'Nepet'*, nomen oppidi Italicorum indeclinabilia sunt.

In 'al' Latina et barbara inveniuntur et sunt masculini generis vel neutri, quae addita 'is' faciunt genetivum, ut 'hic sal huius salis', 'Hannibal Hannibalis', 'hoc tribunal huius tribunalis', 'cervical cervicalis'. sed¹⁰ neutra a producunt in obliquis casibus.

v 23 In 'el' desinentia correptam Latina sunt neutra et addita 'lis' faciunt genetivum, ut 'mēl mellis', 'sēl sellis'. in 'el' productam, quae sunt barbara, vel 'il' vel 'ol' vel 'ul' desinentia, cuiuscumque sunt generis, Latina seu barbara, addita 'is' faciunt genetivum, ut 'hic Daniēl huius Danielis', 'hic Tanaquil huius Tanaquili', 'hic sol huius solis', 'hic consul huius consulis', 'hic' et 'haec exul huius exulis'. 'nihil' indeclinabile est, quia per apocopen ab eo, quod est 'nihilum', prolatum est, sicut etiam apud Graecos 'κρῖ' et 'δῶ' et 'κυνεῶ' pro 'κριθῆν' et 'δῶμα' et 'κυκεῶνα'. quidam tamen adverbium esse putant, quod nomen esse adiectivum quantitatis ipsa ostendit constructio. quomodo enim dicimus 'multum bonum'

1 *Livius l. l.* Idem *supscr. in L, add. b* casius *GL* gressisset *Rr*
 gesisset *G* gesiset *L* tribonio *GL* tremonio *A* 2 sotietatem *H* furoris ex
 furores *corr. A* 3 *Liv. ab u. c. lib. CXIII ll. supra ll.* in *om. H* *CXIII* *bh*
CXIII BHGL casum *om. HLK* 4 ipsa *GL* circa * pul+pud *H* pudpud
B horam *R* 5 DE NOMINIBVS IN T. *D* capud *Rr* kaput kapitis *K* capitis.
 Inueniuntur ex *A* sincipud *Rr* senkiput .tis *K* 6 occipud *Rr* ockipit .tis
K git. rit ὁσμηνοτ παναγιον *B* μελανεγιον in *litura r* μελαντον *D*
 μημηειν *G* μημην *L* μεμεν *K* et]. En *B* neppet *GL* 7 et sunt inde-
 clinabilias *A* 8 in *L* sed *PRIVM* in *AL D* generis masculinis *D* masculini vel
 neutri generis *GL* 9 huius *om. GL* 10 tribunal **** huius tribulalis (huius)
B huius *om. GLK* ceruica+lis (!) *L* 11 producunt a *DGL* 12 in *EL*
 CORREPTAM *D* correpta *RA* et neutra et *Db* 13 ut] *om. G* ** *Hh* in *EL*
 PRODVCTAM ET *IL* ET *OL* ET *VL D* producta *RA* 14 sint generis *BADHlrg*
 sint generis *K* 15 siue *R?* daniel *R* danielhel *BADG* danielhelis *RBAD* .lis *G*
 16 tanacil. huius .lis *Gg* hic sol] sic sol *H* huius solis *om. GL* huius
 consulis *om. GL* 17 ex+ul (s) *D* exsul. .lis *G* exsul huius .lis *K* quia]
 quod *BGK* 18 apagopen *GK* apocopam *H* sicut] *g* sed *G* 19 ξφι—κυκτωνα]
 lac. rel. *om. H* non solum istud sed etiam alia quedam in lac. inseruit *h* et *AO*
 et *Rr* et da et kikea *K* Δω. KYKEW *B* κυκεω̄] l KIKEW *AGL* προ *BA*
 οεν a ω
 πρωκπυθν ετ Δωμα ετ KYKEMNA *Rr* ΚΠΙΤΕΝ *Al* ΚΠΙΤΩΝ *L* et dama et kikeana *K*
 uel tias
 KIKEWNA *DG* 20 tamen] autem *H* adiectuum *Kk* quantitatis adiectuum
GL 21 constructio ostendit *GL*

p. 657. 38 P.

p. 235 K.

et 'boni, bonorum' et 'nimium lucrum' et 'lucri, lucrorum', sic 'nihil malum' vel 'mali' vel 'malorum'. Terentius in Andria:

†Nihil horum egregie praeter cetera

et Cicero de signis: nihil minus ferendum pro 'nihil intolerabilius'.
5 potest autem etiam loco adverbii accipi, quomodo 'multum' et 'primum'.
'nihil' autem vel 'nihilum' a 'non' et 'hilum' est compositum, quod sine
dubio nomen est: 'hilum' enim pro 'ullum' vetustissimi proferebant. Lu-
cilius in XLI:

Naumachiam licet haec, inquam, alveolumque putare et
10 Calces. delectes te, hilo non rectius vivas. ||

In 'am' unum desinit generis omnis indeclinabile, 'hic' et 'haec' et 24
'hoc nequam'.

In 'im' quoque unum indeclinabile, 'Cim' (nomen est vici), ut dicit
Celsus.

15 In 'um' Latina seu Graeca, apud Graecos in ov desinentia, neutra
sunt et mutata 'um' in i faciunt genetivum, ut 'hoc templum huius templi',
'hoc Pelium huius Pelii', 'hoc hostorium huius hostiorum' [lignum, quo modius
a equatur]. inveniuntur tamen apud comicos multa huiuscmodi neutrorum
formam habentia mulierum nomina, quibus articulos feminini ge-
neris necessario significationis gratia praeponere solent, ut 'η Δόρκιον
haec Dorcium', 'η Γλυκέριον haec Glycerium', 'η Χρύσιον haec Ghrysium',

1 et bonorum et AHL nimium] R minimum K minimum rell. lucrum lucri L
2 uel mali malorum D mali malorum L et mali et malorum A
3 Nihilorum
et incrorum BA 2 uel mali malorum D mali malorum L et mali et malorum A
Ter. Andr. I 1, 31: Horum ille nihil egregie praeter cetera 3 Nihilorum
egregiae Rr egrediae H 4 Cic. in Verr. II 4, 38, 83 nihil minus ferendu
m in littera B nihil minus om. codd. Cic. dett. pro r quod R intollerabilius RGK 6 a non et hilum om. B est compositum quod] h est compositum.
est hilum quod G est compositum. hilum est quod L est compositum. hilum quod
RAHL est compositum et non et nilum hilum quod B 7 pro] quod A ue-

8 instissimi G uetustissimi proferebant] dicebant antiqui A Lucius Kk Lucil.
sat. XIV 4 Dous. Gerl. 9 naumachiam] d naumachum D haec licet K al-

beolumque GL potare et calces Rr 10 dilectes GL uiuas. Nullum autem
alteri plus potest contrarium et oppositum repperiri quam nihil ad aliquid et aliquid
ad nihil. In am B 11 IN AM D 13 IN IM D unum cim nomen vici in
declinabile est ut GL est om. K 14 celsius A cellsus K 15 IN VM D
Greca om. K in on apud ḡcos GK in on desinentia apud graecos L on DH
in

16 sunt supercr. in L um i Bb templum .li GL 17 hoc om. L pe-
lium .lii L pelliū .lii G hoc om. L ostorium huius ostorii R ostorium .rii L
ostorium .rii (h) GL hostrium huius hostrii H lignum commodius aequatum
G quo in littera (com?) l quo modius] h quomodo dius H 18 multa apud
comicos multa R cōmicos GL 19 articulos ex articulus corr. B femini K
20 gratiam Rr gracia H causa L uel gratia l η] u in littera rh om. BK

ΔΟΡΚΙΩΝ RGL ΔΟΡΚΥΩΝ DH 21 dorthium A dorthium r ΔΩΡΚΙΩΝ R η om. BK
Γλυκέριων] l ΓΛΥΚΕΡΙΩΝ R ΓΛΥΚΕΡΙΩΝ BA ΓΛΙΚΩΝΩΝ G ΓΛΙΚΙΩΝ K ΓΛΙΚ***** L

glycerium BH et in littera l glycerium Rr grecerium A gliconium G gleconium K

p. 688 P.
 'η Ἀβρότονος haec Abrotonum', 'ἡ Λεόντιον haec Leontium'. hoc autem solet fieri adulatioonis causa sive diminutionis aetatis.

25 In 'an' aut in 'in' aut 'on' aut 'yn' desinentia Graeca sunt masculina vel feminina et producuntur omnia et vel Graece declinantur, ut 'Pan Panos' - Virgilius in VIII:

Parrhasio dictum Panos de more Lycaeii
 vel ex genetivo Graeco fit Latinus, mutata ὡς ultima in 'is', ut 'Titan Titanos', 'Titan Titanis'; 'delphin delphinos', 'delphin delphinis'. dicitur tamen et 'delphinus delphini'. in multis enim invenimus | a genitivo Graeco factum Latinum nominativum - ut 'elephas elephantos, hic elephas huius elephantis' et 'hic elephantus', a genitivo Graeco 'elephantos', 'huius elephanti'. similiter 'hic abacus huius abaci' a genitivo Graeco ἄβακος; 'Ἄραψ' 'Ἄραψ', 'Arabs Arabis' et 'Arabus Arabi'; 'Τιτάν' 'Τιτάνος', 'hic Titanus huius Titani' - Plautus in Menaechmis:

Barbatum, tremulum + Titanum qui lucet Cygno patre -, 15

• η om. R η Χρύσιον haec Chrysium] om. H η Χρύσιον — Leontium] om. G
 in littera scripsit l xpicion R xpicion r xpicion B Chrysium] b chryseum B
 chrisium RADl 1 η om. R η Ἀβρότονος — Leontium] om. K BPWTWNON
 R ABPLWENON r brotonium Rr ab rottonium H abrotonium h ΛΗΟΝΤΙΟΝ R
 ΛΕΩΝΚΙΟΝ H Haec autem solent H 2 adulatioonis GLK 3 IN N SED PRIMVM
 IN AN ET IN ET YN ET ON GRECA PRODVCTA. D an aut in on aut yn B an *** yu G
 an à in à on yn g an aut in aut on aut yn L aut in on aut in yn K aut in yn
 aut in on D yn] *n H en h ġca disinentia L 4 post omnia: in an tergi-
 nantia, et uel graece declinantur in littera b omnia uel GK panos add. r
 5 Verg. Aen. VIII 344 6 Parrhasio] H Med. Pal. parrasio BLrd parnasio RADGK
 cum Vergili Romano. sic igitur f. s. Priscianus s. Theodorus dictam Med. Pa-
 nos] panpanos B *** panos (pan?) K lycei ADK licei GL licei Rr 7 ġco ge-
 nitiuo GL o* R ḥc r os BDGL his Rr tytan tytanias (tytanos d) tytan
 tytanis D 8 delphian B delfin delfinos G delphian delphianos uel K delfin del-
 finis RG delphianis ex delphinos corr. H 9 et om. G delfinus delfini G
 graeco genitiuo GL 10 nominativum add. h ut] hic GL hellefas helefatos
 Rr clifas elifatos GK elefas elefantos DH elefas *elifatos L elephans B ele-
 fas RDH elifas GLK 11 elefantis RDH elifantis GLK elifatos huius elifanti
 GK elefantos huius elefanti DHr huius elifanti elifatos L 12 abacus a genitiuo
 graeco abacos huius abaci K huius R abaci] abacos BA [ἄβακος] ΑΒΑΚΟΣ abaci
 A abakos RH abacos abaci G abacos abaci L 13 Ἄραψ 'Ἄραψ' om. RHGLK
 APABC. APABC. in mg. r arabs arabs Ah hic arabs arabs B hic arabs arabis
 BDrh *** arab* arab** R arabs arabis GLK Τιτάν' 'Τιτάνος' om. H ΤΙΓΑΝ ΤΙ-
 ΕΑΝΟC r titam titanos R titan titanos BADGLK 14 tytanus D huius om. GL
 nec
 tytani D Plaut. Menaechm. V 2, 101 (v. 854) megmis Rr menemis B me-
 nechmis G meuegmis AD minechinis L mechenis K 15 tremulum titanum] l titanum tremulum L Titanum] sic etiam libri Plautini tytanum D Tithonum Meur-
 sius qui lucet (lucit K) cygno (cyno Rr cyno K cyeno H .cyc.no B cieno G cigno
 ADL)] cigno prognatum testantur libri Plaut. opt. mosco prognatum Ritschelii Lips.
 Cygno qui cluet Palmerius l. ms. Berchemi et Colerus l. Prisciano antiquissimo et Con-
 stantinopoli olim scripto, quorum illud qui cygno lucet, hic cygno qui lucet offerebat
 patri A

p. 688. 89 P.

p. 236 K.

nec non et ab accusativo: ‘panthera’, ‘creterra’, quod Graeci quoque in multis fecere, quos in hoc quoque sequimur, qui saepe et genetivo et aliis casibus pro nominativo sunt usi: ‘ο μάρτυς τοῦ μάρτυρος, ὁ μάρτυρος’, ‘ὁ λέπτης τοῦ λεπτῆρος’ καὶ ‘ὁ λεπτῆρος’ — Virgilius in VII:

Hyrcanisve Arabisve parant seu tendere ad Indos,
qui est a nominativo ‘hic Arabus’. idem in VIII:

Omnis Arabs, omnes vertebant terga Sabaei.

Luſcilius in IIII ‘Aethiopus’ dixit pro ‘Aethiops’:

Rinocerus velut Aethiopus.

Titanus quoque pro ‘Titan’ dicebant; unde Naevius in carmine belli Punici prime:

Inerant signa expressa quo modo Titani,

Bicorpores Gigantes magnique Atlantes.

Lucanus in VIII:

Nec tutus spatio est elephas.

Iuvenalis in IIII:

Rursus ad Aethiopum populos aliosque elephantos.

Virgilius in VIII:

pantherae terga retorquens.

Cicero in Arato:

1 et om. B pantera B cratera ADK et in litura H cratera (a) L et cra-
tera G quoque om. A 2 fecere] b facere B facere H quo* L saepe ex
L 3 usi ut ADHG ω R ΜΑΡΤΥΡ BGLK et in litura H ΜΑΡΤΙΠ Ad ΜΑΡΤΙΠ
D των R τοι G ΜΑΡΤΙΠΟC AGd ΜΑΡΤΙΠΟN D post μάρτυρος: n (i. e. η) super-
scr., καὶ in mg. add. r καὶ etiam BA kiai D δ μάρτυρος om. G add. g ΜΑΡΤΙΠΟC
ADr 4 ΥΚΤΙC D ΙΚΤΥC RH των ΙΚΤΙCΝΟC Rr NOY. TOY. ΙΚΤΙCΝΟC A TOY ΙΚΤΙCΝΟC
K τοι ΙΚΤΙCΝΟC G τοι ΙΚΤΙCΝΟC H τοι οΙΚΤΙCΝΟC B ΙΚΤΙCΝΟC A ΙΚΤΙCΝΟC R DE
EXEMPLIS D Verg. Aen. VII 605 5 hircanisue Rr hircanisue BAHGLK hyr-
canisque Verg. Fr. 6 hic om. L Verg. Aen. VIII 706 7 om̄is arabs G terga
Sabaei] r tergas abaiae R tergebant ci A 8 licilius L Lucil. in III: III 21
Dous. Gerl. 18 Varg., his verbis a Dousa compositis cum fragmento libri III a Nonio
25, 28 citato: Bronchus Bovillanus (?) dente adverso emisculo, hic est | Rinocerus
VII L VIII K 9 renocerus K ueluti B uelut A 10 ***** dicebant pro
titan(pro titan) B tytan D neuius libri Naev. bell. Pun. I v. § 6 11 punci.
Primo iuerant BA 12 signa] b signa* B exp̄sa GLK titani ex titanus

corr. K 13 bicorpores] b bicorpore* Dd bicorpore B gygantes RD atlantes
R atlantes BADGLK atlantes H 14 lucanus ex lucantes corr. D Lucan.

Phars. VIII 732 15 totus Dd elephas] b elephans B cum Luc. Voss. B eli-
phas K elefas RH elifas GL 16 Iuv. sat. III 10, 150 17 aliosque Prisc. cum
Iuv. libris dett. altosque Iuv. cod. Pith. elifantos GL seliphantos K 18 Verg.
Aen. VIII 460 19 pantherea Pal. 20 Cic. Arat. v. 332 (91) sq. cf. supra
§ 20

Tum magni cūrvus capricorni corpora propter
Delphinus iacet; haut nimio lustratus nitore.

Horatius in II carminum:

Nec curat Orion leones

Aut timidos agitare lyncas.

27 (et notandum etiam de genere, quod masculino genere protulit Horatius,
cūm Virgilius femino in III georgicon:

Quid lynces Bacchi variae?)

Horatius in II carminum:

nulla decempedis

Metata pri|vatis opacam

Porticus excipiebat Arcton,

'haec decempeda' ab accusativo Graeco [ἀπὸ τοῦ δεκάποδα]. idem:

Diversum confusa genus panthera camelō.

'cassida' quoque accusativus est Graecus, ab eo quod est 'cassis', quo usus est pro nominativo 'cassis' Virgilius:

aurea vati.

Cassida.

Statius vero 'cassis' protulit in II Thebaīdos:

Bellipotens, cui torva genis horrore decoro

Cassis et asperso crudescit sanguine Gorgon.

quod autem Graecum est hoc nomen, ostendit etiam Probus in libro, qui est de catholicis nominum. Persius:

1 Tum] cum *G* coruus *BGL* cornus *Dd* cornus *H* corbus *K* propter]
pro *G* 2 delphinos *Dd* delphinus *G* haud *BADHr* aut *K* nitore *G* uel in ore
g nitorie *H*, 3 oratius *LK* *Hor. carm.* II 13, 39 sq. carminum secundo *L*
5 timido *R* lyncas *HGLr* et in litura d linquas *K* lincei *RBA* 6 etiam
om. *GLK* oratius *GL* 7 cum] r cur *R* *Verg. georg.* III 264 III] d
III *ADHGLK* quarto *R* III h 8 Quod *AHK* lynes Med. linces bachi
RADHGL linquis bachi *K* bachi *B* 9 oratius *K* *Hor. carm.* II 15, 14 sqq.
sermonum *B* 10 Nullam *R* decempedis] *d* decimpedis *GD* 11 metata] ex
mutata corr. *H* metat *Dd* meta *B* 12 arton *D* 13 decimpeda *Dd* id est

Δ
Απὸ *B* ἀπὸ τοῦ δεκάποδα] om. *H* id est Απὸ τοῦ δεκάποδα *Dd* απω των ΔΕ-

ΚΑΠΩΝ *R* Απὸ τοι δεκάποδα *G* εου δεκάποδα *h* idem] *r* In eodem *RBAHGL* Idem
in eodem *D* In eodem quoque *K* *Hor. epp.* II 1, 195 14 confussa *L* ca-
melo] *r* camello *RHGLK* 15 casida *GK* graecus est *L* casis *K* 16 nomi-
natiui *Rr* casis *G* cassis *K* post cassis: Virgilius — cassis om. *G add. g*
Verg. Aen. XI 774 sq. 17 auria *K* 18 casida *K* 19 *Stat. Theb.* II 716
sq. casis *K* tebaidos *K* 20 bella potens *Gg* bellapotens *LK* torba *G*
turba *RBLK* genis] *h* genus *H* decoro] *g* Statius decoro *GDHLK* dedecore
RBA decoros *r* decora *h* 21 casis *K* asper's *K* asperso *k* 22 *Prob. de*
cathol. nom. p. 1473 P. 130 Lind. 23 Persius] versus conflatus ex Pers. sat. 2,
52 sqq.: Si tibi creterrās (*sic Montepess.* Vat. crateras rell. tantum non omnes) ar-

p. 689. 20 P.

p. 237 K.

Creterram argenti sudabit praetrepidum cor.

luvenalis in I:

Lectus erat Codro Procula minor, urceoli sex
Ornamentum abaci.

s idem in IIII:

Quanto delphinis ballena Britannica maior ..

Et sciendum, quod omnia in 'in' desinentia etiam in 'is' productam 28
finiuntur: 'Arin' et 'Aris', 'delphin' et 'delphīs', 'Eleusin' et 'Eleusīs',
'Trachin' et 'Trachīs'. et notandum, quod auctores Graecorum in 'is'
magis terminatione sunt usi, nostri vero frequentius in 'in', quamvis Ci-
cero pro Scauro: cum dare nolle, inquit, Aris, clam ex Sardi-
nia est fugere conatus. in eadem: Arinis uxorem pelicatus
dolore concitata.

In 'yn' quoque terminantia addita 'is' || faciunt genetivum: 'Adramyn
is (nomen herois) Adramynis', 'Phorcyn Phorcynis'. unde Lucanus libroVI 29
VIII:

Squalebant late Phorcynidos arva Medusae.
nam 'Phorcys' per s 'Phorcys' declinatur, non 'Phorcynis' facit.

genti incusaque pingui Auro dona feram sudes et pectore laevo Excutiat guttas
laetari praetrepidum (praetepidum *Mp. Vat.*) cor 1 creterram] R (B?) crateram
rell. arguenti *K* sudauit *K* praetrepidum] r practerpidum *R* pertrepidum
DL 2 *Iuv. sat. I* 3, 203 *sq.* 3 Lectus] in litura h letus *R* porcula *A* pro-
cula *K* procul amior orceolis exornamentum *B* orceoli *D* urceoli sex] r
orceoli sex h orceolis ex *RHGLK* 5 *Iuv. sat. IIII* 10, 14 .VIII. *G* 6 quan-
tum *B* quando *D* quod *K* delphinis *GL* ballena *libri* britannica *RBAH* bri-

tinnaca *Gg* britannica h britanica *LK* post maior: deest unum fol. in *B v.* § 32

7 IN IN GRECA *D* in yn *K* disinentia in in *GL* is] rd his *RD* produc-
ducta *D* 8 aryn *K* post Arin: est add. *A* proprium nomen *DHGLK* delphin

L delphyn *K* delphis *GL* delphinis *Rr* eleusyn *K* 9 trachin *K* lis *Rr*

10 usi sunt *GL* vero] l quoque *L* frequentius *g* frecentius *GK* Cicero
pro Scauro I 7 (Il extr.: class. auct. II p. 286 Mai.). servavit solus Priscianus 11

Scrauro] d saturo *D* nolle] r nolet *RK* inquit *Gg* inquit *K* inquit Aris] r
inqui taris *R* ex Sardinia] rd exardinia *RDGK* 12 est fugere] effugere *K*
figure *D* fugere *d* Cic. pro Scauro II 9 (VI l. l. p. 292 M.) eodem *L* pel-

licatus *DGL* pelecatus *K* paclicatus a dolore Cic. Mediolan. 13 dolore *Dd*

dolo *RA?* 14 terminantia] disinentia *GL* genetium *R* adramoyn *K* 15

herobis *Rr* heroys *AL* haeroys *G* adraminis *Rr* adraminis *H* adrammis *K*

phorshin (p) phorchinis *R* porcyn nis *G* Luc. Phars. VIII 626 16 VIII
AGK VII *L* 17 squalebat *G* scalebat *L* scaliebat *K* phorchinidos *R* porcynis

h 6 porcynis *L* phorcynis *K* phoreinidos *Luc. Voss. A* medussae *G* 18 phorcis

h RD porchis *r* porcys *G* porcis *L* phorchis *R* porcys *Gg* phorcis (i) *H* porcis *L*

phorcis *K* phoreinidos *R* porcynis *G* porcynis *L* forciniis *K* facit om. *HK*

p. 690 P.

p. 237. 38 K.

- 'Euan Euantis' notandum, quod t assumpsit in genetivo. Ovidius in IIII metamorphoseon:

Nycteliusque Eleleusque parens et Iacchus et Euan.
Statius in V:

et a summis auditus montibus Euan.

5

Virgilius in VI:

Illa chorū simulans | Euantis orgia circum;
quidam tamen participium accusativi casus pluralis hoc magis esse volunt,
ne sit communis extrema syllaba: 'euantis Phrygias' pro 'bacchantis'.

In 'on' quoque genetivi Graeci supra dictam servant regulam, paenultima secundum Graecos manente producta vel correpta: 'Μέμνων Μέμνωνος, hic Memnon huius Memnōnis', 'Σίνων Σίνωνος, hic Sinon huius Sinōnis', 'Λαοκόων Λαοκόοντος, hic Laocoön huius Laocoöntis'. haec tamen antiqui solent ablata n proferre et secundum Latinorum regulam in o terminantium, quod ubique Terentius facit, declinare, ut 'hic Antiphō huius Antiphonis', 'hic draco huius draconis', 'hic leo huius leonis'; si enim 'leon' dicas, necessario servas, ut genetivus quoque secundum Graecos t habeat: 'leontis'. unde Cicero in libro Verrinarum, qui est de suppliciis, proprium nomen 'Leon Leontis' declinavit: quid? in Leone Imacharensi non idem fecisti? idem in frumentaria: tum iste

1 Euan — in genetivo *om. H* in *ηγ.* add. *h* ^v
dum *H* *te Rr* *Ovid. metam.* IIII 15 2 IIII] & V libri 3 Nycteliusque]
Ovidius, Putschius Nysteliusque *Rh* nicteleusque *G* Nisteliusque *A* Nystelliusque *H*
Nyprostelius D Nystelius *d* Nisteliusque *Ll* Nycteliusque Eleleusque] "eleusque" mo-
telliisque *K* Eleleusque] *Ovidius* μ eleusque *RAHL* eliusque *Dd* leneusque *G*
Iachus HGLK machus *D* *Iachus euan A* et euhn in *titura g* euhn *LK* Eu-
han *Ovidii Marcianus* 4 *Stat. Theb.* V 94 5 Et assuminis *G* summis] *r*
sumis *R* euhn *LK* eyin *G* euhan *Stat. Cass.* 6 *Verg. Aen.* VI 517 7
euyntis *G* euyntis *LK* euantis *Pal. Rom. Fr.* euantis *Med.* . . horgia *G* orgia
Med. 9 euyntis *GLK* phrigias *AGLK* frigias *HG* phygias *D* bacchantis
Rr bacchantes *D* bachantes *Gh* bachantis *AHLKg* 10 IN YN GRECA *h. l. D*
11 saecundum *D* *Mέμνων* — Laocoontis] in *iac. h* *MEMNON RADG uel MEM-*
NON g MENNON h MMNNWN K *MEMNONC L* *MENNONOC h MMNNONC K* *MNONOC D*
12 mennen menuonis *h* *CINON RAKh* cinon *D* *CINONC RAGKh* uel *CINLNOC g*
cinonoc *D* huius *om. HGL* 13 ΛΑΟΚΟΩΝ *G* ΛΑΟΚΩΝ ΛΑΟΚΩΝΤΟC *Rr* ΛΑΟ-
ΚΩΝ ΛΑΟΚΩΝΤΟC *D* ΛΑΚΟΩΝ ΛΑΚΟΩΝΤΟC *AK* ΛΑΚΩΝ ΛΑΚΩΝΤΟC *H* ΛΑΟΚΟΩΝ ΛΑΟ-
κοontos *L* lacoon *RAH* huius *om. G* lacoonitis *AHr* lacoonitis *R* 14 sole-
bant *ADHL* 15 declinare facit *GL* ut *om. L* antiphō (*h*) *L* huius *om.*
GL 16 huius *om. GL* daraconis *H* huius *om. GL* 17 leo *H* seruas *Hh*
t] om. K t+ (e) D 18 DE EXEMPLIS. *D* *Cic. in Verr.* II 5, 7, 15 uerinarum
libro *GL* uerrinarum (i) *R* suplicis *L* suplicis *K* 19 Quod *A* Leonida
Cic. libri opt. 20 Imacharensi] *r* in imacharensi *L* imacharensi** *R* innacherensi
K; libri Cic. varie corrupti *Cic. in Verr.* II 3, 22, 55

p. 690. 91 P.

p. 238. 39 K.

Veneriis magna voce imperat, ut Xeno audiret, pro 'Ξένων'
Graeco. idem de suppliciis: Dexo Tyndaritanus homo nobilis,
pro 'Dexon'. idem pro Murena Zeno pro 'Zenon' profert. idem pro
Fundanio: essetne id, quod Meno nuntiasset, pro 'Menon'. Sta-
stius in I Achilleidos:

Conclamant Danai stimulatque Agamemno volentes.

Horatius in III carminum:

diffidit urbium

Portas vir Macedo et subruit aemulos.

10 In 'en' desinentia correptam Latina sunt masculini vel neutri generis, 30
quea mutant e in i et addita 'is' faciunt genetivum, ut 'hic flamen huius
flaminis', 'hoc numen huius || numinis'.

In 'en' productam Latina et Graeca generis sunt masculini vel femi-
nini et accepta 'is' faciunt genetivum, ut 'hic liēn huius lienis', 'riēn rie-
nis' vel 'rēn renis - Horatius in II sermonum:

Quod latus aut renes morbo temptantur acuto -,
'splēn splenis, | 'Damēn', nomen proprium historici Graeci, 'Damenis', si-
militer 'Sebēn', nomen herois, socii Vlxis, qui habitavit Temesae, 'Sebe-
nis', 'Hymēn Hymenis', 'haec Sirēn huius Sirenis', 'haec Troezēn huius
Trozezenis'.

1 Veneriis] d ueneris DKh magna (al. maxima) uoce Veneriis codd. Cicero-
audiret] adesset Circ. palimp. Vat. Σένων] Krehlius (ξένων 2 ξένων π)
XENON A xenon RDHGLK 2 Idem — pro dexon om. A Cic. in Verr. II 5,
42, 108 suppliciis RLK dexon Rr dexto AD dextio lib. Cic. dett. dextotin

dardanus G dexo tindardanus g tyndaridanus DH tindaridanus RALK nobilis-

simus Cicero 3 Cic. pro Mur. 29, 61 mureno Dd munera R zteno pro zte-
non K profert] r profertur RL Cic. pro Fundanio: fr. II p. 445 Or. 4 fund-
dario A quod] r quae R Parmeno Ruhnkenius ad Iul. Rufian. de fig. sent.

§ 2 nuntiasset K Stat. Achill. I 553 5 achileideos G achileidos LK

6 denai K stimulatoque GL stimulataque K agimemno GL 7 oratius K
Hor. carm. III 16, 13 sq. carminum III G carminum tertio L 8 defudit Gk di-

fudit l deficit L defecit K 9 portas spscr. in L inacaedo D subuit Gg
10 IN EN CORREPTAM LATINA. inscr. D corrept disineū G correpta disinentia L
correptam] d correpta RAD 11 mutant add. h ut om. L hic * flamen R

flamen .nis L flemen .nis G 12 hoc numen huius numinis] flemen .nis K
huius om. GL post numinis: flemen .nis add. G femen feminis D flemen

.nis L 13 productam] r producta R latina* (m) D sunt generis GL
vel] et R 14 is]. rd his RD ut om. GL 15 oratius K Hor. serm.

II 3, 163 16 temptantur L temptantur (tententur) pars codd. Horat.
17 Damen] scriptis Argolica teste Herodianus π. μον. λεξ. p. 32, 9 cf. Lehrrium

Herod. scripta tria p. 108 istorici R 18 Seben] 'Σέβην Σέβηνος' ξστι δὲ
οὐρα ηγμός' Choerobosc. ad Theodos. p. 69, 22; 276, 22 Gaisf. heroys GL habita-

bit K temessae Rr temisse G 19 imen Rr himen G himenis G syren R

siren (i) G siren L huius om. GL sirenis (re) G Trozezen] 1 trizen
RADHGL TPygen K 20 Trozezen] 1 trizenis RADHGL TPygenis K

p. 691 P.

p. 239 K.

31 In 'ar' Latina et Graeca inveniuntur et barbara generis masculini vel neutri vel omnis, quae accepta 'is' faciunt genetivum, ut 'hic Caesar Cæsar', 'hoc nectar nectaris', 'hic' et 'haec' et 'hoc par huius paris', 'hic Aspar huius Asparis', 'Bostar Bostaris'. sed neutra, si derivativa sint, producunt a in obliquis casibus: a lupa 'hoc lupanar huius lupanaris', a lacu 'lacunar lacunaris', a laqueo 'laquear laquearis', a calce 'hoc calcar huius calcaris'. Horatius in II epistularum:
et vatibus addere calcar.

Virgilius in VI:

Seu spumantis equi foderet calcariibus armos.
'Nar' quoque 'Naris' monosyllabum similiter producit a in genetivo et est proprium fluvii. nam si nasum velimus significare, 'haec naris huius naris' similem genetivo nominativum proferimus, sicut frequenter Ovidius ponit, ut in III metamorphoseon:

panda . . . 15

Naris erat.

idem in VI:

Defluxere comae, cum quis et naris et aures.

Lucanus in II genetivum protulit:

Hic aures, alias spiramina naris aduncae 20

Amputat.

'far' etiam 'farris' positione habuit paenultimam longam, quod solum r literam geminavit, et puto differentiae causa, ne verbum esse putetur secundae personae 'for faris fatur'. et sciendum, quod 'par' et 'Nar' producitur in nominativo, ut Lucanus in IIII: 25

1 IN AR inscr. d et Graeca om. A masculini et neutri K 2 omnis generis quae L

is] rd his RD ut om. L huius caesaris Kr 3 hic L huius nectaris RDHK
par. ris G par. is L 4 aspar. ris GL hic bostar LK bustar G huius. ris
K deriuata G 5 obliquis] g obliuia G a lupa om. LK a lupa hoc om. G
huius om. GLK 6 hoc laquear K huius laquearis RDHK calce D 7

calcar. ris GLK Oratius R oratius K Hor. epp. II 1, 217 epistularum] RH
epistolarum rh rell. 8 Si munus apolline (apollini l) dignum uis complere libris
ante: et uatibus versus Hor. praecedente assumpto addint DH 9 Verg. Aen. VI
882 III. RAHGL .II. K 10 Seu spumantis equi om. DGLK aequi H

federat K foederet Verg. Fr. 11 monosyllabam G 12 fluii G nassum GK 13
genitium nominatiuo L genitiuo nominatiuo G proferemus AHGK Ovid. me-
tam. III 674 sq. Panda loquenti | Naris erat 14 III om. GLK manetamorphoseon D
metā K 17 Ovid. metam. VI 141 VI Rr 18 comme cum R quis Ll

nares G nares LK auris v. l. libr. Ovid. 19 Lucan. Phars. II 183 sq.

U. K protulit om. K 20 spiraminaris Dd 22 faris Rr longuam peneulti-
mam habuit GL literarum R 23 differentiae L deferentiae K causa. Nec
uerbiom D putaretur K putaret L saccunde R saecundae r 24 for] a for G
ant for L faris] far A producitur] r producitur RD producuntur AGLKd
25 Lucan. Phars. III 482 III. D

p. 691. 92 P.

p. 239. 40 K.

Pâr animi laus est, et quos speraveris annos.

et Virgilius in VII:

Sulphurea När albus aqua.

sed 'När' servavit a productam etiam in obliquis - Ennius in VII annalium:

Sulphureas || posuit spiramina När ad undas -,
'pâr' corripuit. | - Virgilius in bucolico:
numero.deus impäre gaudet. 32

Lucanus in VIII:

Ergo pâri voto gessisti bella, iuventus

[et:

pâribus se sustulit alis] ..

similiter 'Lär Läris'. Virgilius:

Pergameumque Lärem et canae penetralia Vestae.

Plautus:

Ego sum Lär familiaris.

In 'er' correptam desinentia s et t antecedentibus, nisi sint possessiva, quorum in 'is' desinunt feminina, 'er' in 'ri' mutant et faciunt genitivum, ut 'hic Austér Austri', 'hic oleaster oleastri', 'hic apiaslér apiastri'. excipitur 'sequestér, sequestris', quod dupli ratione compellitur secundae esse, quoniam et 'st' ante 'er' habet nec est possessivum et quod in a facit femininum [id est 'sequestra'] - Virgilius in XI:

et pace sequestra -;

tertiae tamen invenitur declinationis apud plerosque - Cicero in II Ver-
zinarum: aut sequestres aut interpretes corrumpendi iudi-

1 anima *H* speparaueris *H* separaueris *G* separauis *k* separa**** *K*
saeparaueris *R* separaueris *ADL* superaueris *Luc. cod. Remensis* 2 et om.
L Verg. Aen. VII 517 3 sulphurca *DK* sulphorea *G* sulphorea *L*
4 seruauit seruauit *A* obliquis] obliquis casibus *GL* *Enn. ann. V*
*4 E. S. VI*l inc. 11 Hug. VII, xix p. 40. LXI Vahl.** 6 Sulphureas — un-
das add. *r* sulphoreas *Dd* sulphoreas *G* sulphoreas *L* naris *L* 7 Pare *H*
*Verg. bucol. 8, 75 boclico *GLK* 9 Lucan. Phars. VIII 256 VIII]*

IX 1 VIII RADHK VII *GL* 10 gessisti bella iuventus] *r om. K* G. B. i. *R*
8. b. i. *Ig et sic, ni f.*, *H* gesisti bella iuventus in *mg.* *L Verg. in IX in litura h*
11 *Verg. Aen. VIII 14* 12 post alis: uif add. *g* 13 similiter Lar Laris post
Virgilius — Vestae posuit *LK*, ord. immut. *k* similiter — familiaris in *litura g*
et canae penetralia Vestae om. *R*, add. *r* Plautus — familiaris ante Virgilius col-
locant *Rk*, ord. immut. *r* Verg. Aen. V 744 Verg. in *VH* 14 pergamenteque *K*
ameñ

pergamenteque *Dd* pergamenteque *H* penetralia *LK* 15 Plaut. aulul. prol. v. 2 16 sum
om. *G* sum Lar] sic etiam Prob. p. 1455 P. lar sum codd. Plautini familiaris *K*
17 m rr coñ. inscr. *A* 18 feminina] *r* femina *RH* 19 ut om. *GL* hanstri *H* austri
oleaster *GK* hic oleaster oleastri in *mg.* add. *r* oleastri apiaster *GL* * apias-
ter *H* 20 sequester] dicitur qui certantibus mediis interuenit spscr. *k* seques-
tri *A* 21 et si] t's. *L* t et s d et s et t *HK* er] *r D* 22 id est] om. *GL*
id *K Verg. Aen. XI 133* In XI. uir *WL* 24 Cic. Verr. I 12, 36 II] fo
(i. e. secundo) *L* uerinarium *R* uerinarum *G* 25 b aut sequestres iterum inc. *B*

v. § 27 extr. p. 219, 6 correpredi *H*

p. 692 P.

p. 240. 41 K.

cii -. sed Plautus hoc quoque secundum analogiam declinavit, ut in vidularia:

Animum advortite, amabo, sultis, vidulum hic apponite;
Ego servabo, quasi sequestro detis, neutri reddibo,
Donicum res iudicata erit haec.

in eadem:

Haut fugio sequestrum.

33 In 'er' desinentia Graeca quoque masculina supra dictam servant regulam. quae in ῥοσ apud Graecos finita, antecedente alia in eadem syllaba consonante, mutant ῥοσ in 'er' apud Latinos, ut 'Μένανδρος, Menander' ο Menandri', 'Μελέαγρος, Meleager Meleagri', 'Αλέξανδρος, Alexander Alexandri'. excipitur 'congrus' - quamvis 'conger' dixit Plautus in Persa:

Memini: ut muraena et conger ne calefierent -, 'Codrus', 'hydrus', 'Petrus', 'scombrus', 'Hebris', 'amphimacrus', 'Locrus', quae o in u mutant, non 'ros' in 'er': quamvis antiqui etiam in aliis nominibus eiusdem terminatioonis est quando sic protulerint nominativos, ut Virgilius 'Teucus' et 'Euandrus' protulit in III:

Teucus Roeteas primum est adiectus in oras.

idem in VIII:

Rex Euandrus ait non haec sollemnia nobis.

in eodem:

1 *Plaut. vidul. fragm. 5 p. 442 Both.* analogiam L 3 aduertite AGLK *amabo R amalo GK et uidete A ambo α sultis] Bothius, Struvius lat. Declinat. p. 151 si multis libri uitulum RBADHLg uitulum G opponite K 4 seruabo ex seruauo corr. B

reddere

scuestri Non. p. 508, 9 neutri om. G reddibo] cf. § 35 ***ib[(red?) Ll redibo uel donec reddibe ibo Gg reddibo Hh s ibo K 5 donicum Gg donecum H iudicata] re iudicata Rr reiudicata BDHr diiudicata g et codd. lib. XIII § 11 diiucata A erit] sit codd. lib. XIII l. l. erit haec] d erit. Haec D erit GK haec om. etiam lib. XIII idem l. l. erit, hic in L 6 In eadem Hh 7 haud RBADH 8 IN ER. GR. quoque

inscr. d disinentia graeca Ll masculina in ras. b *-*-*-* B serbant b 9 ros LKr alia spscr. K 10 ros GLK ΜΗΝΑΝΔΡΟC GK ΜΗΝΑΝΔΡΩC L menandros RB ΜΕΝΑΝΔΡΟC — ΑΛΕΞΑΝΔΡΟC (sic) in litura h 11 ΜΗΝΑΝΔΡΟC K ΜΗΑΕΑΓΡΩC G ΜΗΑΛΓΡΩC L meleagros R μελεαγρ B Meleager Meleagri] meleager .ri L ri K ΑΛΕΞΑΝΔΡΟC A ΑΛΗΧΑΝΔΡΟC K formosus uir et superbus spscr. k alexandros Rg alaxandros G 12 gongrus RBd et in litura h gongrus D grongrus A gonger RBAH Plaut. Pers. I. 3, 30 (v. 110) 13 murena] x murena libri gonger RBADH 14 hidrus GLK scombrus RDHGKL Hebrus] scripsi ebrus libri amphimacrus DHGKr 15 poc BAH 16 nominibus K terminationis] r terminationibus RA protulerunt BAGK .Vt b .Vt B 17 teocrus GL in] ut in BAD Verg. Aen. III 108 18 teuchrus D

teocrus GL rotheas Rr rhotheas B retheas D rotheas GL ritheas AK rytheas H rhotheas Med. Fr. - heas Pal. primus Med. in sic Pal. Fr. (Rom. h. l. deficit) ad Med. in oras] b in oras B horas D Verg. Aen. VIII 185

VIII* R 20 solemnia Rr ολλεμπνια DG solemnia ELK solemnia Med. Verg. Aen. VIII 558 21

p. 692. 93 P.

p. 241. 42 K.

Tum pater Euandrus dextram complexus euntis.

idem in X:

Pallas, Euander, in ipsis

Omnia sunt oculis.

s illa quoque Latina || nomina, quae feminina in a faciunt, 'er' in 'ri' mu-VII 34
 tant in genetivo, ut par sit syllabis suo nominativo, ut 'ater atri', facit
 enim 'atra', 'niger nigri nigra', exceptis illis, quae s vel 'sp' vel n ante
 'er' habent, et a ferendo vel gerendo compositis, quae accepta i faciunt
 genetivum una syllaba vincentem suum nominativum, ut 'miser miseri',
 'prosper prosperi', - Donatianus in senatu pro se: ut prosper
 dicendi successus ostenderet, et auditorum benivolentia
 crescere dicentium facultatem; Cicero tamen 'prosperus' protulit
 in VI de re publica: 'deinde est hominum generi prosperus
 et salutaris', 'asper asperi' - nam 'aspri' per syncopam dicitur -, 'lu-
 is cifer luciferi', 'corniger cornigeri', 'tener teneri'. 'liber' quoque, quando
 ingenuum significat, 'liberi' differentiae causa declinamus, ne, si 'libri'
 dicamus, aliud significare putetur. 'dexter' similiter et 'dextri' et 'dexteri',
 etiam 'adulter adulteri'. et notandum, quod tot syllabarum est genetivus
 masculini, quot sit nominativus feminini. excipiuntur 'alter' et 'uter' et 35
 ex his composita, quae pronominum declinationem sequuntur: 'alterius'
 enim et 'utrius' faciunt genetivum. ex quo quidam errantes ea pronomina,
 sicut supra diximus, voluerunt esse. ex eis compositum 'alteruter' quam-
 vis in masculino ex duobus sit nominativis, tamen, quia in feminino 'al-

1 complexus D

2 Vergil. Aen. X 515 sq.

4 omnia sunt ex

sunt omnia corr. G 5 faciunt in a feminina A 6 syllabas Hh ut
 om. G spscr. in L 7 negra Dd n] r en R 8 er] r RBHG gerendo] r
 a gerendo R 9 genetivum om. A vincentem] r uincente R miser (s) G

miseri (s) g 10 Donatianus D donatius G Donatianus f. est ille, cuius tam-
 quam grammatici mentio habita est supra ad lib. V § 7 Domitianus 3 Meyerus l. l.
 p. 606 dubitate Westermanno hist. eloq. R. p. 279 n. 23, improbante Lerschio act. ant.

Marb. 1844 p. 447 senatu. Pro se ut et Hh 11 docendi L successus L
 succensus G successus K ostenderet] sic ni f. H ostendet et in litura h et om.
 RADGK add. r auditorum] r adiutorum RHK adiutorium BADGL boniolen-
 tia Dd benivolentiae BK 12 dicentia Hh Cic. de re p. VI 17, 17 (sомн. Scip.

4, 2) in in litura g 13 .V.II. A rep. R re. p. K re puplica G RB. A
 14 asperi in litura g nam aspri add. r aspri] bg aspri G aspri B 16 di-
 fferentiae L ne si] h nisi H 17 potetur] d potetur D potetur K similiter
 dextri BH et dexteri] d et dextri D 18 est syllabarum G est om. L

masculini genetivus (s. genitivus) BADH 19 quod BH nominativus ma semi-
 nini. K 20 ex eis in litura g is R eis A his composita ex composite his
 corr. H secuntur R sequuntur DK qui 21 quodam K. 22 quamvis] quamvis (s) D
 23 in ante masculino spscr. in K

GRAMMATICI LATINI II.

p. 693. 94 P.

p. 242. 43 K.

terutra' et in neutro 'alterutrum' ex corrupto et integro est, ex altera parte plerumque declinatur (id est exteriore) 'alteruter alterutrius', ut sit genetivus et dativus trium generum similis, quod proprium est omnium in 'ius' terminantium genetivum. Cicero pro M. Marcelllo: quod si in alterutro peccandum sit. Lucanus in VI:

5 placet alea fati

Alterutrum mersura caput.

inveniuntur tamen et 'altera utra' et 'alterum utrum' | protulisse veteres et ex utraque parte declinassem. Cicero in Protagora: quae igitur potest esse indignitas voluptatis ad molestiam, nisi in magnitudine aut longitudine alterius utrius posita? Cato de ambitu: *sed sunt partim qui duarum rerum alterius utrius causa magistratum petunt || 'neuter' tamen plerique 'neutri' declinaverunt. sed Plautus in vidularia:

15 neutri reddibo

dixit dativum, cuius genetivus 'neutrius' sine dubio est, quamvis vetustissimi soleant omnium in 'ius' terminantium genetivum et in i dativum etiam in i genetivum et in o dativum in genere masculino et neutro, in feminino 36 vero secundum primam declinationem in 'ae' diphthongum proferre. M. Cato in censura de vestitu et de vehiculis: nam per iniurium siet, cum mihi ob eos mores, quos prius habui, honos detur, ubi datus est, tum uti eos mutem atque alii modi sim, pro 'alius modi'. Caelius in V: nullius alias rei nisi amicitiae

1 correpto A intigro GK altera] d altare D 2 sit superscr.
in L 3 proprium omnium G 4 cecero G Cicero pro Marc. 7, 21
cf. lib. V § 63 M. om. AGK alterutro ex alterutrum corr. A 5 pe-
candum G peccatum rh sit et lucanus K Luc. Phars. VI 7 sq. 6 alia b
7 mensura ADGLKb caput] d et ex cap. corr. L capud D kaput K

8 alterutra et alterutrum G ueteres ex K 9 extraque H declinasse RB ea
declinasse b rell. Cicero in Protagora: v. lib. V § 64 protogora L pragora K
10 uoluntatis libri modestiam BADr 11 aut in longuitudine GL Cato de am-
bitu: v. lib. V l. l. 12 quae L uarum Rr 13 declinauerunt neutri G neu-
tri declinauerunt non neutrius. Sed B 14 Plautus in vidularia: v. § 32 uitularia L 15 neutri reddibo] redde neutri ibo GL redde ibo K reddibo Hh 16

datiuum ex datiuo corr. K neutrism Rr uctussimi A uetustissimi soleant in
litura g 17 solebant AD solent L omnium — in i datiuum om. GL omnium
— genetiuum add. l terminantium Dd 19 M. add. r Marcus B M. Cato in
censura de vestitu et de vehiculis: Meyerus l. l. p. 75 sq. v. infra § 82 et lib. XIII
§ 12 20 de vestitu] b deu& titu B ueiculis BK per iniuriam

GL 21 si et GLK si D ab B 22 datu] r datum R est om. A tum]
et . Tum Hd . Dum D 23 pro aliis modi] r pro alium modo R Caelius d Ce-
lius AHr aelius BD elius RGLK Caelii Antipatri annal. lib. V fr. ap. Krausium
l. l. p. 192, apud Rothium l. l. fr. 46 p. 319 v. infra § 82 lib. VII § 20 lib. XIII
§ 12 alii libri plerique § 82, L lib. XIII l. l. aliae K ex corr. § 82 G. I. Vos-

p. 684 P.

p. 243. 44 K.

eorum causa. G. Licinius in II: perversum esse alii modi postulare. Caesar in Anticatone priorē: uno enim excepto, quem aliis modi atque omnis natura finxit, suos quisque habet caros. 'uni' pro 'unius' Titinius in barbato:

quod quidem pol mulier dicet,

Namque uni collegi sumus.

'ipsi' pro 'ipsius' Afranius in homine:

Ipsi me velle vestimenta dicito. |

'toti' pro 'totius' idem in suspecta:

Adeo ut te satias caperet toti familiae.

'soli' pro 'solius' Cato in I originum: nam de omni Tusculana civitate soli Lucii Mamillii beneficium gratum fuit. idem 'nulli' pro 'nullius': qui tantisper nulli rei sies, dum nihil agas. potest tamen hic dativus accipi: 'nulli rei' pro 'nulli utilitati'. Terentius in Andria:

quando quidem tam iners, tam nulli consili.

'ulli' pro 'ullius' Plautus in truculento:

suis de analogia IIII 6 p. 177 ed. 1635 amitiiae Rr 1 G. om. G. Licinius BH licinius L licinus ADG C. Licinii Macri ann. lib. II p. 238 Kr. fr. 22 p. 367 R. v. *infra* § 82 lib. XIII § 12 2 postolare L Caesar Cato A Caes. Anticat. prior. fragm.: Caes. ed. Nipperdeius p. 764 cf. Prisc.

ll. ad Caelii fragm. II. anticatione (n) D anticatione K . Priore uno H

uno] r Vni R 3 oms G 4 habere BADHGL karos K casus A tintianus G Titin. barb. fr. 9 p. 60 Both. fr. VI p. 103 Nk., qui versum asynartetum censem. at v. G. Hermannum opusc. V 267. Ribb. fr. V p. 116 cf. § 82 5 dicet] v. librorum § 82 scripturam dicit h. l. libri 6 prounius uni Hh post ani: pro unius add. RBGLK del. et subauditur specr. r collegi] Bothius colligi G

§ 82 colligii RG collegii BADHKLr 7 ipsi quoque pro K affracius L Afranius in homine] Afranius omnis fr. 9 p. 180 Both. fr. X p. 231 Nk. fr. IX p. 184

Ribb. homine] omne Bothius l. l. p. 179 8 ipsi] r ipse R uacimento Dd 9 toti] libri totae G. I. Vossius l. l. Krehlius Afran. suspect. fr. 10 p. 191 B. p. 257 Nk. fr. IX p. 174 Ribb. cf. § 82 10 utesatias A sacies H et

caperet L toti] totae libri Krehliani omnes praeter Heidelb. teste Krehlio, cui fidem non esse habendam docet H toti exhibens. ex meis totae Darmst.^c tote Caroliruh. alter, rell. cum Heidelberg. Vincl. CCCXLVII Darmstad.^a toti, *infra* § 82 totae K cum Caroliruh. altero, Darmstad.^b tote Darmstad.^c rell. omnes toti, quod nec Ribbeckius mulare ausus est coll. Friderici Haasii ad Reisigii schol. gramm. Lat. ann. 215 11 Cato orig. I p. 106 Kr. fr. 32 p. 274 R. fr. XXXI p. 35 Wr. cf. *infra* § 82 12 solii L

Lucii] libri § 82 lucilia Rr lucilia rell. mammillii G beneficium K idem] inter libri orig. II fragmenta exhibent Krausius p. 108, Rothius fr. 40 p. 275, Wagnerius fr. LVIII p. 43, at *infra* § 82 idem in II sine librorum mss. auctoritate per editiones tantum propagatum est. ad incertam igitur sedis fragmenta locus hic delegandus est 13 nullae Krehlius nullae G. I. Vossius l. l. Krehlius ex nonnullis libris, si fides h. l. ei habenda, cod. Luth. (H) sies exhibere dicenti, cum praebeat i. e. est cum rell. sies libri § 82 est h. l. omnes mei 14 accipi om. G nullae rei

Krehlius utilitate Rr Ter. Andr. III 5. 2 15 adria G 16 iners quam K nulli consilli libri Prisc. et h. l. et lib. XIII § 11 nullius consiliis sum Ter. Bas. nulli consili sum Bentleius 17 ullius] r illius R Plaut. trucul. II 2, 37 sq.

15*

quasi vero corpori reliqueris

†. potestatem coloris ulli capiendi, mala.

'ulli' pro 'illius' Cato in Marcum Caelium: equis illi modi esse vult? idem de moribus Claudi Neronis 'isti' pro 'istius': pecunia mea rei publicae profuit quam isti modi uti tu es. et sciendum, quod in 'ius' terminantium genetivus producit paenultimam, nisi poetica auctoritas eam corripiat, excepto 'alter alterius', quod ideo magis correptam habuit paenultimam, quod duabus syllabis vincit genetivus. quod igitur crevit syllabis, hoc minuit tempore. Terentia||nus tamen invenitur huius etiam paenultimam produxisse in trochaico metro, quod est ex 10 septem pedibus et syllaba:

Sescuplo vel una vincet alterius singulum.

sexus enim pes vult a longa incipere. propria eiusdem (id est in 'er' terminationis) nomina si sint appellativis similia, eorum sequuntur regulam, ut 'Asper' proprium 'Aspri', appellativum 'asperi' et 'aspri' per syncopam, 'liber' 15 proprium et ap|pellativum 'liberi', 'caper' [nomen proprium] similiter 'capri'.

Reliqua vero omnia in 'er' correptam sive productam tertiae sunt de-38 clineationis Graeca sive Latina cuiuscumque sint generis. et t antecedente 'er' in 'ris' mutantia faciunt genetivum, ut 'pater patris', 'mater matris', 'equester equestris'. excipitur 'hic later lateris', praeterea 'Iuppiter', cu- 20 ius genetivus ad aliud nomen transit, dicimus enim 'huius Iovis', et 'hoc

troculento *B* 1 corporis *B* relinquoris *L* 2 Tuo potestatem *Plautus*
colloris *K* 3 illius *A* Caelium] caecilium (cecilium *BAH* cicilium
GLK) libri. at recte Meyerus l. l. p. 135 ad Catonis or., si se *M. Caelius tribunos*
plebis appellasset, haec verba videtur retulisse. cf. O. Muelleri ad Paul. s. v. citeria
in ed. Festi p. 59 sq. ann. equis *BA* Heidelb. teste Lind., Paris, 17497 teste Dueb-
nero in ed. Paris. fragmm. or. R. p. 177 Haec quis *R* et quis *ADGLK* 4 Cat. de
moribus Claudi Neronis or. fragm. p. 68 ap. Meyerum l. l. seronis *R* cum glosa uiri
fortis At claudii heronis *ME* i ad mg. m. ant. in *R* heronis *AGLK* Paecunia *D*
5 rei pupiae *GK* [li tu es] in merito haec voce. Meyeruvidentur esse cor-
em

rupta 7 poetica etiam auctoritas *L* autoritas *D* ea *A* 8 penultimam
habuit *K* penultimam habet *GL* post genetivus: nominativum add. *RAD* 9 crea-

uit *K* hoc spscr. in *L* Terentius *Rr* Terrentianus *GA* Terrentianus *L*
Terentian. Maur. v. 1352 p. 2412 P. 10 * etiam *H* i etiam *RBDK* etiam i *AH*

produxisse *G* trochaicho *Rr* trochiaco *H* trochiaco *LK* trocheaco *G* ex om. *L*
12 sescuplo in sexcuplo mut. *A* vincit r singulum] b singul*** *B* 13
eiusdem in est in er terminantibus noa *Gg* (eiusdem — terminan in litura *g*) terminatio-
nis in er *L* 14 secundur *BA* sequuntur *K* regula *A* 15 Aspri] asperi
GK proprium et appellativum *A* et in litura *h* Appellativum *D* aspri et asperi
A asperi et asperi *B* syncopam r sint copam *R* 16 appellativum *D* nomen
om. *L* nomen proprium et appellativum similiter dh similiter nomen proprium et
appellativum *A* 17 in er omnia *GL* productam] r producta *R* declinationis
sunt *L* 18 sive] seu *A* uel *H* 19 er] r. *H* mutantia] motantia spscr. in *K*

20 equestri *Hh* hic] r hac *R* huius lateris *GLK* iupiter *LK*
21 genetivus] nominativus *A* ante et: expit in litura *h*, iupiter *H?*
et spscr. in *K* post hoc iter: dicimus — hoc iter om. *R* add. *r*

p. 695. 36 P.

p. 245. 46 K.

iter', dicimus enim 'huius itineris', quamvis antiqui et 'hoc iter iteris' et 'hoc iter itineris' dixerunt. Plautus in mercatore:

quin tu ergo iter exsequi meum me sinis.

Naevius in Lycurgo:

5 Ignoti iteris sumus, tute scis,
quae sunt nunc heterocita. inveniuntur tamen apud vetustissimos haec 39
ancipitis genetivi: 'hic accipiter huius accipiteris' et 'accipitris', 'Opiter
Opiteris' et 'Opitris', 'Maspiter Maspiteris' et 'Maspitris', 'Diespiter Dies-
piteris' et 'Diespitris'. sic etiam 'Iuppiter Iuppiteris' et 'Iuppitris', ut
10 Caesellio Vindici placet, debuit declinari. nam 'Iovis' nominativo
quoque casu invenitur. Caecilius in epistula:

Nam novus quidem deus repertus est Iovis.

Accius in Epinausimache:

lucisera lampade exurat Iovis.

15 Arietem.

ex quo etiam pluralem numerum Plautus protulit in Casina:

Repente ut emoriantur humani Ioves.

c quoque antecedente supra dictam servant regulam, id est 'er' in 'ris'
convertunt in genetivo, si sint communia vel in 'is' facientia feminina, ut
20 'alacer | alacris', 'acer acris'. et sciendum, quod in utraque terminatione 40
utriusque generis inveniuntur haec. [Virgilius in VI de || Anchisa dicens:

1 iter huius ***** (itineris add. b) non iteris uel itris quamuis *B* dicimus enim huius
om. *H* iteneris *G* iter huius iteris *G* 2 itineris] huius iteneris *L* huius iteneris *GLK*
Plaut. mercat. V 2, 88 v. 929 3 tu non *Rr* tu ego iter ego exsequi *G*

i iter *D* iter *Plaut. Vet.* exequi *ADLK* meum] nm (i. e. nostrum) *K*
senis *Rr* 4 Neuius *RBAHGLK* Neuius *D* Leuius *r* Lycurgo] *α* lugurgo *Rr*
ligurgo *BADHLK* legurgo *G* Naev. Lycurg. fr. 8 p. 87 Both. fr. 21 p. 123 Kl.
fr. X p. 9 Ribb. 5 ignotae Non. 124, 28 tutescis *B* 6 quae] quot *K*
nunc om. *K* eterocita *RBH* eterocita *D* etherocita *A* caetero clita *GLK* ue-
tussimos *A* 7 antipitis *H* ancipiter huius ancipiteris et ancipitris (ancipiteris
et
ex an...ciperis corr. d) *RBDHK* 8 opiteris *Bb* 9 iupiter (et *D*) iupiteris et
iupiteris *DLK* 10 cesellio *RADGK* cessellio *BH* cellio *L* debuit *Bb* decli-
nari] *r* declinare *RA* nominatiuo *Hh* 11 casui *L* cecilius *AH* cecilius *G*
cilius *L* aepila *D* aepistola *K* Caecil. epist. fr. 2 p. 133 Both. p. 18 sq. Sp. fr. II p. 34
sq. Ribb., qui baccheos cum creticis effecit hos:nam nobis quidem | Deus repertus

lovis 12 novus] *RBHD* (non 'vulgaris') nobis *ADGLK* repertus *G* repertus *L*
est om. *BADGLK* spscr. *Hb* 13 actius *H* Attii Epinausim. fr. 8 p. 202 Both.

fr. XVII p. 151 Ribb. epinausimachae *H* epinausimache (sic) *Ll* 14 lucifer. à. *L*
lucifer alampade *K* lanpade *B* exurat Iouis arietem add. *r* 16 plū

numero *L* *Plaut. Cas.* II 5, 25 cassina *R* cassina *A* 17 reppente *L* io-
ues *R* at iouis *M* correctum in mg. r iouis *Dd* 18 regulam seruant *K* 19 com-
monia *G* feminina add. *h* ut] aut *D* 20 agris *D* Potest tamen et alacris
(sic r alaci *R*) esse accusativus pluralis post acris add. *RBADH*, cf. Bondami var.
lect. II 12 p. 310 sq. sciendum tamen quod *GL* in spscr. in *K* 21 inuequntur
spscr. in *L* Verg. Aen. VI 685

alacris palmas utrasque tetendit.]

Naevius in carmine belli Punici:

fames acer

Augescit hostibus.

Ennius in XII: .

Omneis mortaleis victores cordibus vivis

Laetantes, vino curatos somnus repente

In campo passim mollissimus perculit acris.

alia vero omnia, cuiuscumque sint generis, accepta 'is' faciunt genetivum una syllaba abundantem, ut 'aer aeris', 'cancer carceris', 'mulier mulieris', ¹⁰ 'suber suberis', 'Mulciber Mulciberis' et 'Mulcibris', ut Caesellius in stromateo docet - quod si est a mulcendo imbri compositum, ut plenisque videtur, melius simplicis declinationem servat -, 'celer celeris', 'agger aggeris', 'Liger Ligeris', 'vomer vomeris', 'degener degeneris', 'pauper pauperis', 'cadaver cadaveris', 'cicer ciceris'. excipitur 'imber imbris' ¹⁵ et ab eo composita, ut 'September Septembris', 'October Octobris', quod signilis est numerus syllabarum tam in nominativo quam in genetivo. vestitissimi tamen genetivo quoque similem nominativum eorum proferebant.

Cato de sacrificio commisso: mense Octobri fecimus, Novem-
VIII ⁴¹bris reliquus erat. et omnia, quae faciunt feminina in 'is', sic sole- ²⁰
bant etiam in masculino proferre, 'hic equester' et 'equestris', 'alacer' et
'alacris', 'celeber' et 'celebris', 'hic campester' et 'hic campestris'. Cato
in I originum: agrum quem Volsci habuerunt campestris ple-
rus Aboriginum fuit. [Virgilius in VI de Anchisa:

Isque ubi tendentem adversum per gramina vidit ²⁵

Aenean, alacris palmas utrasque tetendit.]

haec etiam contra rationem supra dictarum regularum declinatur: 'puer

2 Neuius libri Naevius in carna. bell. Pun.: v. lib. V § 17 p. unci (ec) D
4 augescit] b augescit** R 5 Ennius ann. XII: cf. lib. V l. l. 6 Omnis HL
Omnes rell. mortalis DGLKr mortales RBDH vivis] h. Iunius r et ni
f. H. 7 rappente L 8 kampo K mollissimus R molissimus DG 9 nero
om. AK isj his D 10 abundantem] r abundant RLKb abundante ADH

ut om. GL 11 suber] r subber R uttesellius H caeselius D caeselius K
ceselius GL 12 stromalheo BAHGLKr stromataeo D et imbris HL 13 sem-
plicis L semplicis G seruat ex seruat corr. D celer celeris ex caeler caeleris
corr. D 14. Vomer vomer vomeris A 16 et habeo D ut om. BGL octu-
ber octubris B 17 tamen in A tamen ** (in) D 18 eorum spscr. in L 19

Cato de sacrificio commisso: Meyerus l. l. p. 64 cf. supra § 18 commiso G
octubri B 20 reliquus Rr reliquus G femininum AD 21 etiam spscr. in L
proferre. est hic G 22 celebris campester et campestris A hic kampester
hic et campestris K campister G Cato orig. I: v. lib. V § 65 23 Volsci] H uulsci
rell; kampestris K plenus L 24 ab origine GL Verg. Aen. VI 684 sq.

25 Isque (H) D Isque — Aenean] dicens G dos L om. K ibi R
26 defendit G 27 ratione D regulam Rr 1 femininum in a puera GL

p. 696. 97 P.

p. 247. 48 K.

pueri', cuius femininum 'puera' dicebant antiquissimi, 'unde et 'puerpera' dicitur, quae puerum vel pueram parit, id est puellam, quod est diminutivum puerae, ut 'capra capella', 'tenera tenella', 'umbra umbella'. Ovidius etiam hoc approbat, qui in V metamorphoseon de puella Proserpina narrans dicit:

Tantaque simplicitas puerilibus || adfuit annis,
quod derivativum non pertineret ad feminas, nisi etiam 'puera' esset dictum. quod tamen comprobat etiam Suetonius diversos usus in libro, qui est de institutione officiorum. Livius in Odyssia:

Mea puer, quid verbi ex tuo ore supera fugit?

idem alibi:

Puerarum manibus confectum pulcherrime. 42

non est tamen ignorandum, quod etiam 'hic puerus' et 'hic' et 'haec puer' vetustissimi protulisse inveniuntur et 'puellus puella'. Lucilius in XI:

Inde venit Romam tener ipse etiam atque puellus.

Caecilius in Imbris:

Age age i, puere, duc me ad patrios fines decora-
tum opipare.

Afranius in incendio:

O puere puere, sine prospiceret me mihi.

Plautus in lenonibus geminis:

Dolet hic puellus sese venum | ducier.

Lucilius in IIII:

et spscr. r	2 quae puerum que puerum uel Rr	hoc	id L	puella D	4 Ovid.
metam. V 400	hoc etiam GLK	adprobat B	metamorphoseos r	6 sem-	
simplicitas G	affuit RAHGLK	7 ad femininas BD	8 conprobat B	suae-	
Sueton. lib. de institutione officiorum: Suet. fragm. vol. III p. 65 Wolf.				hic liber alibi non commemoratur	
GL 10 puera teste Charisio Varro	9 constitutione L	offitiorum H	Libius K		

Lybius Dd Liv. Andr. in Odyssia: Hermannus elem. doctr. metr. p. 618 (cf. Hom. Od. 164 etc.) Charis. p. 64 P. Mea puer, quid uerbi ex tuo ore audio? odissia RBK odisia GL 10 puera teste Charisio Varro mea puera mensa edd. ante Krelium mea

puera | mea puera Hermannus l. l. supera] Fleckeisenus supra libri supra fuit L supra fuit ADH subterfugit Hermannus 11 idem] Id est RK Liv. Andr. in Odyssia: G. Hermannus l. l. p. 623 (cf. Hom. Od. VII 235). 'redintegratus hic versus videtur addito hercle vel ecce vel simili vocula' Fl. 12 Puerarum] k puera K pulcherri-
mae R pulcherrime K 13 etiam puerus GLK 14 puella] et puella BG Lu-
cili. sat. XI 10 Dous. Gerl. 16 Cecilius AHGL Imbris] Meinekius ad Menand.
et Philemon. rell. p. 89 cf. var. lect. lib. X § 21 umbris libri Caecil. Vmbrorum s.
umbrarum fr. 1 p. 148 Both. Imbrior. fr. 6 p. 30 sq. Spgl. fr. VI p. 44 Ribb.
17 age age i. cod. Vind. CCCXLVII age agei GLK age age RBADH puerae L
puere **** (puere) D due] unus e codd. Spengelii et sic emend. Bothius duce mei
omnes deduc thes. nov. Latin. in A. Maii auct. class. VIII 390 et 407, gloss. Osberni a
Spengelio l. decoratum D 19 Africanus B Afran. incend. fr. 7 p. 177
Both. p. 222 Nk. fr. III p. 160 Ribb. 20 sine me prospicere memet, plautus GL

me add. r 21 Plaut. lenon. gem. fr. p. 439 Both. lenonibus Rr lenoni-
nibus L leones geminos fabulam nominant libri Gelliani III 3, 9 atque sic inscriptam
fuisse censem Lachmannus in prooem. ind. lect. Berol. lib. a. 1849 p. 6 22 dolet]
holim cod. Festi s. v. puelli p. 249 Muell. olim Vrsinus huic puello Fest. l. l.

23 Lucilius sat. IIII 22 Dous. 18 Gerl. III etiam Nonius 158, 16 VII. G

Cumque hic tam formosus homo aetate dignus puerus.

Livius in Odyssia:

Sancta puer Saturni filia regina.

Naevius in II belli Punici:

Prima incedit Cereris Proserpina puer.

Varro in satura, quae inscribitur 'ἄλλος οὐτος Ἡρακλῆς':

Gravidaque mater † . . peperit Iovi puellum.

43 'liber' quoque excipitur 'libri', 'fiber fibri', quae etiam rationabiliter videntur esse secundae declinationis. habent enim feminina in a desinentia quantum ad vocem, 'libra' et 'fibra', quamvis non sint eiusdem significationis, sicut apud Graecos quoque multa inveniuntur feminina a masculinis derivata non eiusdem significationis, ut ἄκων ἄκαντα non similem habent significationem, sicut δράκων δράκαινα, λέων λέαινα, regulam tamen eandem servant. item excipiuntur 'culter cultri', 'cancer cancri', quod neutrum etiam invenitur, sed quando morbum significat. Claudio in III his- 15

^h ictā G tam om. A homo] tibi Non. 158, 17 ac te] ante D aetate dicens (sic) puerus in libura b pycellus H 2 Lividius B Libidius K Liv. Andr. in Odyssia: ad libr. III coll. Hom. Od. III 513 πότνια Ἡρη referenda haec putat Hermannus elem. doctr. metr. p. 621, qui versum dirimit: sancta puer Saturni, filia, regina odysia D odissia HK odisia GL odissa B 3 regna A 4 Naevius libri Naev. bell. Pun. II 12 p. 52 Kl. II vi p. 13 Vahl. II VI in Prisc. exemplis mss. invenit Scriverius et sic Nestor Novariensis cf. Vahlenii ann.

5 incedet GL ceteris R caeteris r cereris grauida proserpina G proserpina H puer proserpina L 6 Varr. sat. ἄλλος οὐτος Ἡρακλῆς: sat. V fr. 2 p. 94 Oehl. iōnicum metrum restituit Lachmannus ad Lucr. III 1275 p. 276: Gravidá-

que mater álvo peperit Iovi puéllum satira h ΛΛΛΑC G ΛΛΛΑ.OC d ἄλλος ΑΥ sed non sic hercules οὐτος Ἡρακλῆς] om. H ΛΛΟΚΟΥΤΟC ΕΡΑΚΑΕC Ll ΛΛΛΟΚΟΥΤΩC ΕΡΑΚΑΗC in mg. l

ΗΡΑΚΑΗC K ΕΡΑΚΑΕC G 7 Grauidae quae D 8 libri fibri fiber fibri R 9 enim] etiam B enim in Rr 10 ad add. D sint] r sunt R

inde a significationis deficit A usque ad verba quomodo metus § 77 11 multa add. h inveniuntur multa BG deriuatiua H 12 masculinum post significationis add. GLK, post ἄκων R, del. r ut ΑΚΩΝ ΑΚΑΙΝΑ in lac. h ἄκων ἄκαντα pro Λάκων Λάκαντα, quod edd. praebent, conjectura assecutus erat Augustus Lobeckius patholog. serm. Gr. prolegg. p. 47 sq. ann. 55 ΑΚΩΝ ΑΚΑΙΝΑ G

γ ι akon akana (in mg. telum) Ll ΑΚΩΝ ΑΚΑΙΝΑ K non similem — δράκαινα post ἄκαντα om. R add. r 13 ΑΠΑΚΩΝ D ΑΠΑΚΩΝ ΑΠΑΚΑΙΝΑ in lac. h dracon dracaina G uel dracena

dracinae dracana L dracon dracina K dracon dracena B λέων λέαινα] π (λέων λεινα 2) ΑΕΩΝ ΑΕΑΙΝΑ Dr ΑΕΩΝ ΑΕΑΙΝΑ in lac. h leon leina RG leon leina L leon uel leena

leina K leon leena B 14 seruauit RBHK item] Inde GL uel Item l faber fabri post cultri add. h cancer] ο ΚΑΡΚΙΝΟΣ cancer B etiam neutrum GL

15 ad Q. Claudi Quadrigarii histor. lib. III cum edd. haec retulerunt fragmentorum editores Krausius p. 256 et Rothius fr. 35 p. 345, recte ad hunc, non ad Claudium imp. ea referentes, quae sententia erat Casauboni ad Suet. Claud. 41 Claudius III historiarum litteris ad senatum: ut uiderent ne res sinerent (vel paterentur) uerminare; quod uerminatum, ne ad cancer perueniret I. F. Gronovius ad Suet. I. l. ne respueret uerminare ad ulceris (ulceris ad cens. Krehlii Ien. p. 410) cluia, cis quod uerminatum ne ad cancer perueniret God. Hermannus apud Krehlium. f. ne res publica uerminaret

p. 697. 98 P.

p. 248. 49 K.

toriarum: ut viderent, tne respueret verminaret litteris addivalis quod verminatum ne ad cancer pervenerit. eius genetivus 'canceris' esse debet, ut 'cicer ciceris'. praeterea notandum 'socer soceri', cuius femininum cum secundum analogiam 'haec socera' esse 5 deberet, 'haec socrus' in usu est. Iuvenalis in II:

Desperanda tibi salva concordia socrus.

vetustissimi tamen communiter 'hic' et 'haec socrus' proferebant. Accius 44 in Atreo:

Simul et Pisaea praemia arrepta a socrus

10 possedit suo.

'gener generi' differentiae causa, ne. si 'generis' dicamus, aliud significare putetur. 'aper apri', cuius femininum veteres protulerunt 'apra', ut Plinius Secundus in Iartium. 'coluber' etiam 'colubra' facit. haec acer arbor acri dicit Servius in commento Virgilii, cum nullum 15 in 'er' femininum secundae inveniatur. Ovidius nominativum protulit:

Et platanus genialis acerque coloribus impar.

Solinus vero rectius 'aceris' protulit in admirabilibus de arbore turris: palam fieret intorto eam esse vimine, ramis ad aceris qualitatem. (quaeritur, 'Hiber Hiberi' an 'Hiberus Hiberi' melius dicitur. Lucanus enim utrumque protulit, in VI:

Si tibi durus Hiber, aut si tibi térga dedisset,
et in IIII:

literis adulatis, quod verminatum ne ad cancer perueniret 1 respueret] respuerorum

^N ^ū Caroliruh. alter uermiaret R *minaret (t) L literis G litteris addivalis] la-
teris uelus in alis Casaubonus l. l. 2 haddialis B adialis H eius] huius GL

3 notandum quod sacer BK 4 cum om. L *** haec socera L hoc sacer D esse deberet haec socera G esse deberet om. L 5 usus D Iuv.
sat. II 6, 231 ' 6 desperanda G salua concordia socrus corr. ex saluā concor-
dia socrus D socrus r et ex corr. H socrus R socrum BGKL et H ante corr.

7 vetustissimi in litura g tamen add. g commonerit Gg socrum K
actius H Att. Atrei fr. 5 p. 185 Both. fr. II p. 136 Ribb. 8 atrioo G atrioo

L numeros ordinavit Ribbeckius 9 pissaea R pisea Br pissae ū K pissae ā GL

proemia B erepta RDGLK at arrepta in mg. r socrus h socrus Gg socrus
BLK socrus (o?) H 11 deferentiae G differentiae L 12 apri] r apri R

protullerunt G 13 plinius ex plinius corr. B pleniis Gg Plin. art. lib. I: fr. XVIII
lib. dub. serm. apud Lerschium Sprachphil. d. Alten I 183 cf. 179 facit. ut ap̄er apra, haec
B 14 acri] acri(s) H aceri h. Dicit H apud Servium in commento Vergili
acri non invenio: acerem ad Aen. II 16, acere ad Aen. VIII 88 cf. Seyferti gramm. Lat.
V 53 15 in er secundae declinationis inuenitur femininum GL saecundae R
secundae declinationis h Ovidius v. supra lib. V § 15 16 genialis* (q.) L
impar RDH 17 Solinus v. lib. V l. l. uero add. rd in ammirabilibus L in

memorialibus Caroliruh. alter in memorialibus lib. V l. l. 18 ranis Rr 19
Quaeritur an hiber K hiberius hiberi B 20 Lucan. Phars. VI 258 VI] 1
V libri , 21 dedisset etiam Luc. palimp. Vindob. (ann. lit. Vindob. Anz. Bl.
XXVI 24) dedissent Cortii Guelf. 4, mg. Heins. 22 et] Idem D Lucan. Phars.
III 23 cf. lib. VII § 12 .

p. 696. 99 P.

p. 249. 59 K.

Qui praestat terris, aufert tibi nomen Hiberus.

ergo vel differentiae causa fluvii et gentis apocopa usus est, quomodo Arar dixit pro 'Araris', vel more suo abutens diversis terminationibus, quomodo Achillam et Achillea. nam proprie 'Hiberes' sunt gens ab Hiberis profecta, qui ultra Armeniam habitant, quorum singularis nominis nativus 'hic Hiber huius Hiberis' facit, et apud Graecos *Iβης Ιβηρος*. nam alterum *Ιβηρος Ιβηρον* dicunt.)

VIII 45 In 'ir' desinentia masculina accepta i faciunt genetivum, ut 'vir viri', 'levir leviri', 'Trevir Treviri'. unum invenitur, ut quibusdam videtur, femininum tertiae declinationis, 'Gaddir Gaddiris', nomen est civitatis - sed 10 Sallustius neutrum esse ostendit in II historiarum accusativum nominativo similem ponens: ut alii tradiderunt, Tartessum, Hispaniae civitatem, quam nunc Tyrii mutato nomine Gaddir habent. nam si esset femininum, 'Gaddirem' dixisset accusativum, non 'Gaddir' -, et unum neutrum 'ir', quod est indeclinabile, quamvis quidam, 15 ut Charisius, 'ir iris' declinaverunt. 'abaddir' quoque ('abaddier', ὁ βαῖτυλος), declinatum non legi.

46 In 'or' desinentia Latina, si sint masculini generis aut feminini vel communis, accipiunt 'is' et producta o faciunt genetivum, ut 'hic orator oratōris', 'salinator salinatōris', 'haec | uxor uxoris', 'soror sorōris', 'hic' 20 et 'haec auctor auctōris', 'pallor pallōris', 'pudor pudōris', 'stridor stridō-

1 terris aut fort B ^{tibi} in litura h sibi Poss. B cwn al. libris Lucan.
hiberus fluvius BLK 2 differentiae G differentiae L ^{fluvii} gentis] rh gentilis RBDHGLK 3 Arar v. Luc. Phars. VI 476 laud. lib. V § 13, lib. VII § 50
achille

abutens (h) D 4 achillam et achillea Rr achillem et achillea D anchillam et anchilleam GLK Achillam Phars. X 350 Achillea Phars. X 523 v. § 92

proprie] rd propriae RBD ^b hiberesunt B ad D 5 armeniam H armoeniam
D armenia B 6 ιΒΡ R .ι. ιΒΗΡ D ιΒΙΒΡ ιΒΙΒΡΟC L ιΒΙΒΡ ιΒΙΒΡΟC K ιΒΙΒΡ
ιΒΙΒΡΟC (ι ex h corr.) G *ιΒΗΡΟC B ιΒΕΡΟC H . 7 Nam alterum ιΒΙΒΡΟC (sic)

^{bus}
in mg. add. g ιΒΙΒΡΟC ιΒΙΒΡΟY LK ιΒΙΒΡΟV G 8 ut hic uir G 9 quidam

L ^o feminū D 10 ut gradir gradiris GL gadir gadiris DHK ga^sdir ga^sdiris
(r-r ni f.) B gaddirris R 11 salustius BDHGLK Sall. hist. II v. ad lib.
V § 18 [l] primo GLK similem nominatio LK 12 Tartessum b tartesum B tartessum L 13 nunc motato nomine gadir motato nomine tiri^s habent
G nunc mutato nomine gradir tiri^s habent L tiri^s K gadir BDHK 14 ga-

direm DHK gradirem GL dixiset G 15 gadir DHK gradir GL quidem DL

16 carissius R charissius G Charis. inst. gramm. lib. I p. 27 P. p. 22 L.
irris H abaddir in mg. add. L et abaddir D uel abaddir H ὁ βαῖτυλος α (ο
βαῖτυλος μ) οΒΗΤΥΛΛΟC Rr οΒΕΤΥΛΛΟC GLK οΒΕΤΥΛΛΟC D οΒΕΛΙΤΟC (Λ in litura) B
οΒΗΘΕΛΛΟC h grecae H 18 IN OR inscr. d latina spscr. in L uel in litura b
aut GLK 19 commonis Gg producunt K hic om. K 20 horatoris Rr
salinator salinatōris add. g

p. 609 P.

ris', 'calor caloris', 'umor umoris', 'macor macoris' [pro 'macies'], 'marcor marcoris' [ipsa res], 'fervor fervoris', 'rubor ruboris', 'mador madoris' - Sallustius in IIII historiarum: munimenta madore infirmarentur -, 'algor algoris', quod etiam 'hic algus huius algus' dicitur.
Plautus in vidularia:

Inopiam, luctum, maeorem, paupertatem, algum, famem.
idem in rudente:

Tu vel suda vel peri algu vel etiam aegrota vel vale.
excipiuntur corripiantia o etiam in genetivo haec: 'hic' et 'haec' et 'hoc' 47
memor memoris', 'immemor immemoris', quod a verbo 'memoro' natum
paenultimam eius servavit syllabam (vetustissimi tamen similem genetivo
protulerunt eius nominis nominativum. Caecilius in epiclero:

Itane Antiphō t̄inventus profluvia fide?

Itane est inmemoris, itane est madida memoria?
et hoc solum in 'or' desinens habuit comparativum 'memorior'), 'indecōris' - Virgilius in XI:

Non tamen indecorem tua te regina reliquit.

idem in XII:

Nec genus indecores; sine me haec haut mollia fatu.
invenitur tamen etiam simplex 'decor decoris' paenultima correpta apud
vetustissimos; quando pro 'decorus decora decorum' accipitur. Naevius
in carmine belli Punici:

Magnamque domum decōremque ditem vexerant,

calor caloris humor humoris stridor stridoris G 1 humor d humor humo-
ris BHLK 3 Sall. hist. III 26 p. 216 Kr.; plenius idem fragmentum extat ap.
Nom. p. 138, 3 III etiam libri Noniani III Kritzius cum antiquis Non. edd.
madore] d ore D 4 dicitur om. GLK 5 Plaut. vidul. fragm. 6 p. 442 Both.

uidularia R uidularia Dd 6 merorem RDGL moerorem H memorem K
Plaut. rud. II 7, 24 (v. 582) 8 perialgo Dd etiam] sic etiam additam. ad
calcem libri V. tu Plautus egro Bb 9 etiam eras. in B haec ante hic om.
R haec ut H 10 inmemor inmemoris BH inmemor ris K 11 paenulti-
correptā
mam eius Hh sernant K 12 eius] huius G Cecilius RGL Cicilius K
Caecil. epicler. fr. 1 p. 132 Both. fr. 2 p. 17 sq. Spgl. fr. 1 p. 33 sg. Ribb. cf.
tib. VII § 78 13 inuentus libri et mei et Krehiani, si silentio eius fides, utroque
loco omnes inuenitur 'quod duo codd. altero exhibent loco' Spengeljus est inuentus

Bodius profluiua R profluiua G profluiua H profluiua Ll profluiua Ribbeckius
14 est om. L immemoris DLK ita est Rr madida] rb medida RB 15
in cor (b) D 16 Verg. Aen. XI 845 XII. LK 17 relinquit R relinquet cum
Pal. D 18 Verg. Aen. XII 25 19 haud RBH anc in aud corr. D à (i.e. aut)
sup. lin. K aut Med. fatau Med. 20 Inueniuntur RB etiam simplex tamen

GL etiam simplex ex simplex etiam corr. K apud H 21 decorias (u) D
accipiatur GLK Neuius libri Naevius bell. Pun. III 4 p. 60 Kl. inc. II p. 17 Vahl.:
Magnamque domūm decorēmque ditem uexarant 23 Magnamque] rb magnam LKk
magna quae R magnam BG ditem om. B te in mg. b uexarant in uexarant

p. 280 K.

p. 690. 700 P.

p. 230. 81 K.

aliter enim iambus stare non potest. Sallustius in III: equis et armis decoribus cultus. in eodem: dedecores in ultique terga ab hostibus caedebantur. quae ab eo derivata vel composita, quod est 'decus decoris', illius declinationem servant, sicut a corpore quoque composita eius declinationem servant, 'bicorpor bicorporis', 'tricorpor tri-corporis', ut Ac*c*ius in *Eriphyla*:

Pallas bicorpor anguium spiras trahit.

Virgilius in VI:

Gorgones Harpyia eque et forma tricorporis umbrae. | 'haec arbor' quoque 'arboris', quod a robore derivatum illius declinatio-nem servans corripuit paenultimam genetivi, et a 'puero' composita, 'Publi-por Publiporis' et 'Marcipor Marciporis' (sic Probus; ita enim antiqui pro 'Publii puer' et 'Marci puer' dicebant), quae o non producunt in obli-quis casibus: unus constitit in agro Lucano gnarus loci, nomine Publipor (Sallustius in III historiarum hoc protulit). 15

49 Neutra quoque et Graeca omnia correpta o, addita 'is' faciunt gene-tivum, ut 'hoc marmor marmoris', 'aequor aequoris', 'hic Hector Hecto-ris', 'Actor Actoris', quando est nomen proprium Graecum. Virgilius:

Actoris Aurunci spolium, quassatque trementem.

ab eo autem, quod est 'hoc ador', genetivus in usu frequenti non est, 20 cuius derivativum o productum habet contra rationem aliorum, quae ex neutris eiusdem terminationis derivantur. Virgilius in VII:

mut. H uexrant 'plures librorum' Krehlian. duxerat lexicogr. Vat. class. auct. VIII p. 165 ed. Maius 1 Sallustius] RH salustius rell. Sallustii hist. III 11 p. 208 Kr., a quo fragmento recte nunc, quamvis adversante Linkero C. Sall. Cr. hist. prooem. p. 28, seiunxisse videtur (fr. inc. 53 p. 384) verba Sallustiana a Servio ad Verg. Aen. X 539 prolata: equo atque armis insignibus III D in in equis K

*equus B 2 cultis Rr Sall. hist. III 91 p. 298 Kr. dedecores] r decores RK multique RDK multi*** (que) H 3 ostibus D quae habeo R que ab eo r 5 eius] illius Dg 6 actius RH Attius in Eriphyla (i. e. Epigonis v. Welckerum trag. Gr. p. 269 sqq., Ribbeckum l. l. p. 316 sq.) p. 205 Both. p. 149 Ribb. ri*

*aphila Rr eryphyla H heriphila G heripila L ariphila K riphyla B 7 an-gium L ***spiras (su) B 8 Verg. Aen. VI 289 9 Gorgones] rdhk delphi-nes RBHG et in litura DK delphines L ***** D Harpyiaeque] π, Vergilius har-pyaeque 1 cum Med. arpiaeque H arpiaeque DGLK aspyiae que (a) in forma Hr aspriaeque et forma* (e) B 10 quod om. GLK a robore] b a**bo**re (r?) B 11 corripit GLK et om. G pupliper pupliperis GLK 12 Probus de*

cath. nom. p. 1457 P. 116 L. 13 puplii GLK oblicis Gg 14 Sall. hist. III 79 p. 271 Kr. unus — Publipor post Sallustius — protulit collocant BH consistit K

15 pupliper GL II GK 16 omnia] nomina GLK o et addita G sis (h) D 17 marmbris om. H hiector hektoris B hector hektoris L haector haeclo-ris R haector hektoris D hiectoris G 18 actor quoque.ris GL Virgilius in

*XII rh Virgi ***** in XII. B Verg. Aen. XII 94 19 a**ctor**is (u) B Au-runici] d arrunci R arrunci DHGLK et sic f. scripsit Theodorus cum libris quibusdam Vergiliantis *runcis (auruncis b) | polium B quassatque Rr 20 habeo Rr hoc] r om. H *** D hic R ador (h) D quod est genus frumenti post ador add. R ussu G 21 productum] r productam RL 22 teminationis R Verg.*

adōrea liba per herbam

Subiciunt epulis.

et puto ideo produci, quia a verbo derivatur producente o paenultimam, id est 'adōro'. ergo 'ador' quoque, cum ab eodem sit verbo, necessariq; si declinaretur, produceret o in genetivo, quod rursus prohibebat regula neutrorum in 'or' terminantium. duabus igitur sibi adversis regulis repugnantibus mansit indeclinabile, quamvis inveniatur huius quoque apud quosdam veterum genetivus, modo producens modo corripiens paenultimam secundum supra dictas diversas rationes, ut G. Annus in I:

Hic adoris dat primitias, ibi sanguine libat.

idem in II:

Illa sponte satos adoris stravisse maniplos.

idem in III:

Eminat | in nubes nidoribus ardor adoris.

excipitur etiam 'hoc cor cordis', quod assumit d in genetivo. ut breviter 50 igitur supra dictam colligamus regulam: in 'or' desinentia neutra et Graeca et quaecumque derivantur vel componuntur a primitivis paenultimam corripientibus, ea genetivi paenultimam corripunt, cetera producunt exceptis 'cor' et 'ador'.

In 'ur', cuiuscumque sint generis, accepta 'is' faciunt genetivum, ut X 51 'hic vultur vulturis', 'turtur turturis', 'hoc sulphur huius sulphuris', 'hic' et 'haec fur huius furis'. excipitur 'hic satur huius saturi', unde Lucanus:

saturum tamen obsidet hostem,

Aen. VII 109 sq. 1 adorea] Et adorea *BDHKr* orea *Rom.* herbam] h erbam *RD* 2 subiciunt *GK* aepulis *H* subiciunt epulis et adorea liba per herbam *integro versu restituto k* 3 producitur *L* producentem *G.* 4 uerbo deriuatum necessario *R* 5 in genetiuo o *H* gaenetiuo *D* *** *Rr ru-*
rurus H prohibebat] d prohibeat *DLKg* prohibent *G* 6 Duabus igitur *Hr*
aduersis sibi H aduersis ex aduersus corr. *B* 7 inueniantur *K* 8 geneti-
vus] rd genetiuo *RD* genitiuo *B* corripens *G* 9 G. Annus] sic vel potius C.
Annus Huschkius de C. Annio Cimbro p. 12 *Gannius libri Ennius Bergkius in ind.*
lect. Marb. lib. 1847 p. V, cf. Falsteri mem. obsc. p. 36 sq. et Muelleri ad Paul.
p. 369 s. v. veteratores annotationem. Gannium a Paulo laudatum C. Fannium, M. f.,
oratorem esse censem Bergkius H. A. L. Z. 1842 n. 106 p. 240, Granium post alios
A. G. Cramerus opusc. p. 141 10 post adoris: dat — salos adoris om. R add. r
dat] f. dant Bergkius in ind. Marb. l. l. primicias D , ibi] Bergkius sibi
libri f. libant Bergkius 12 adoris (h) D adores GL strabisse B manilos Rr
*manipulos D 13 IV libri nonnulli dett. Krehlii 14 doris Rr a*adoris (r) D*
15 cordis spect. in L adsumit B 16 igitur om. L desinentiam Rr 18 ce-
taera R 20 In ur inscr. add. d his Rr 21 huius vulturis b sulphur sol-
phuris L solphur. ris GK 22 fur. ris GL et unde L Lucan. Phars. VI 117
*24 satur (full satur i. e. saturum) G satur ** (um)* *Luc. Voss. B*

p. 701 P.

p. 252 K.

quod ideo est secundae declinationis, quia facit femininum in a desinens,
id est 'haec satura' - Terentius in hec yra:

Sed cum tu satura atque ebria eris, puer ut satur
sit, facito -,

quod a Probo praetermissum doctissime attendit noster praceptor 5
Theoctistus, omnis eloquentiae decus, cui quicquid in me sit doctrinae
52 post deum imputo. excipiuntur etiam in neutrīs haec, quae pro u o cor-
reptam habent per obliquos casus, ut 'hoc robur huius roboris', 'ebur
eboris', 'semur semoris'. Horatius:

femur, Cerinthe, tuum.

10

Virgilius in X:

ocius ensem

Aeneas viso Tyrreni sanguine laetus
Eripit a femore.

dicitur tamen et 'hoc femen feminis', cuius nominativus raro in usu est, 15
'iecur iecoris' vel 'iocineris', qui genetivus videtur a nominativo 'iocinus'
venire, qui in usu non est. Persius:

et quae semel intus

Innata est rupto iecore exierit caprificus?

In 'as' desinentia Latina masculini generis sunt vel feminini vel 20
communis et ablata s, addita 'tis' faciunt genitivum, ut 'hic Maecenas
Maecenatis', 'haec civitas civitatis', 'hic' et 'haec Arpinas huius Arpinatis'.

1 saecundae D id est quia L 2 post satura: Terentius — satura om. G add. g
 h Ter. hec. V 2, 3 aecyra R haecyra D ecyra K echira B hecusa G hecussa L
 3 tu om. GLK *ebria (h) D haebria R eris] l ris R ə (i. e. eius) GL
 ut] et K 5 a Probo praetermissum] v. Prob. de cath. nom. p. 1458 P. 117 L.
 praetermissum Gg praetermissum K attendit RBH addedit K 6 Theoctistus] cf.
 Osannum Beiträge zur griech. u. röm. Litteraturgeschichte II 161. 342 theuctistus r
 theoristus D theostistus GLK thecotistus H fit K 6 eum G inputo D
 haecq. pro D correptum R 8 roburis L post roboris: fulgur fulguris add. D
 eburi h ebri H 9 oratias K Hor. sat. I 2. 81 libris: Sit licet hoc
 (s. o.) Cerinthe tuum - non tuo - tenerum est semur aut erus praeuentibus usus
 est Priscianus 10 cherinte R cherinthe DH cerinthae GL chirinthae K 11
 Verg. Aen. X 780 sqq. XII RBDGLK 12 otius D occius GLK ense K
 aeneas ensem L 13 Aeneas — hoc femen add. d visso G tyreni Rr tirreni
 GLK tyreni Pal. tyrrheni Med. Rom. 14 femore] sic libri aliquot Verg. det.
 feminine Med. Pal. Rom. 15 feminis] h femenis G feminiis DH 16 iocineris]
 iecineris GLK iocinoris b **qui (ut) R uidetur spser. in L iecinus GLK
 17 quia R ussu G Pers. sat. 1, 24 sq. 18 et om. G quae] d qui D
 19 caprificos GLK 20 In as inscr. d masculini] ex masculina corr. B
 uel masculini G 21 commō G s et addita Kh faciunt genitium sup. lin. K
 mecaenas RD mecenās HGL mecenās pro mecenatis B mecenās (sic) .tis K
 22 mecaenatis R mecenatis D mecenatis HGL huius mecaenatis r huius ci-
 uitatis BDH pinas Rr

p. 701. 702 P.

p. 262. 53 K.

exciuntur monosyllaba 'hic as assis', 'hoc | vas vasis', quod in singulari numero tertiae, in plurali secundae declinationis est, 'hic vas vadis', 'hic mas maris' et 'hoc fas nefas' et 'hic' et 'haec' et 'hoc nugas' indeclinabilia. Graeca vero eiusdem terminationis nomina ov vel α desinentia in 53 genetivo Graeco primae sunt declinationis, ut 'Αντας Αντον, Lysias Ly-siae', 'Ἀντας Ἀντα, hic Antas huius Antae'. huiuscemodi nominativum nominum frequenter sine s terminali solent Romani proferre, ut 'hic Geta', 'Byrria', 'Mar||syia'. in ος autem terminantia genetivum Graecum o in i mutantia faciunt genetivum Latinum, ut 'Κάλχας Καλχεντος, hic Calchas 10 Calchantis' - quamvis 'hic Calchas huius Calchae' antiqui declinabant.

Plautus in Menaechmis:

Novistin illum? Novi cum Calcha simul,

'Πάλλας Πάλλαντος, hic Pallas Pallantis', 'Παλλάς Παλλάδος, haec Pallas Palladis'. et sciendum, quod in 'as' desinentia masculina, si 'nt' habent in genetivo, vocativum in 'an' volunt terminare more Graeco vel similem hunc nominativo servare, ut 'o Calchan' vel 'o Calchas' et 'o Palla' vel 'o Pallas'. Virgilius tamen auctoritate poetica 'o Palla' protulit in XI:

salve aeternum mihi, maxime Palla.

in eodem:

Quin ego non alio digner te funere, Palla,

in hoc quoque Graecorum poetas secutus. Homerus in Μέντη φαυφωδη.

1 Excipitur, nn ad mg. add., H asis G uassis D 2 est om. G
vadis] r uassis R uadis uadum B hic om. GLK 3 mars R nefas
hic B 4 ov vel α] in ov uel in A G in ov uel A HL uel in A B
5 ut lysias lysioy lysias lysiae D ut αισιας αισιοy lisias lisiae GLK ut hic
lisias lysioy lysias lysiae R ut hic lysias. lysioy. hic lisias. huius lisye B
6 Lysias lysou (uel lysia in mg. h) hic lisias lisiae H 6 antas anta K antas.
autoy. uel anta. B antas antay R antas an. nomina propria sunt grecorum Dd antas
antoy H nun 'Ανθας Ἀνθα (Pausan. II 30, 8) hic Anthas huius Anthae? hic om.
K cantas R huius om. K 7 nominatum H ut gela G 8 byrrhya B
birria K marsia DHGLK In. os inscr. d oc] r wc R* oc H os DLK 9
A h h
καλχος καλκαντος L calcas calchantos K καλχανος H calcas Rr 10 cal-
cantis R huius calchantis GLK calcas R uel huius B καλχαι R 11 Plau-
stus D platus G menegnis RBDH menichenis G menichinus L minechinis K
Plaut. Men. V 1, 48 (v. 748) 12 novistin illum] k nouisti nullum GLK nouistin
tu illum Plautus noua R calca R chalcha K Calchante testantur librorum Plau-
tinorum scripturae 13 παλλαντας παλλαντος K παλλανθως R παλλανθος H

παλλας παλλαδος παλλα
palmas Rr huius pallantis G pallas pallados Rr παλλας. doc Dd παλλαγε
παλλαγεος K haec om. GLK hic B 14 in ac K in genetivo nt habeant GLK
15 post genetivo: uocativum — nominatiuo om. R add. r 16 nominatiuum
B calcan R kalchan L chalchan K calcas R chalchas K 17 Verg. Aen.
XI 97 19 saluae H maxima Med. Pallas Rom. 20 Verg. Aen. XI 169
21 ergo(r) H digner] g degener G dignem v. l. ap. Serv. ad h. l. laud. 22 quo-
que] ergo G Hom. Il. XII 231 cf. lib. VII § 54 M in litura II φαυφωδη

p. 702 P.

p. 263. 54 K.

*Πουλυδάμα, σὺ μὲν οὐκέτι μοι φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις.
Πουλυδάμα dixit pro Πουλυδάμαν. Menander quoque in Dardano:
Ἄρια παιᾶ, δειπνοποιεῖσθαι τί δεῖ;
παιᾶ Άρια dixit pro Άριαν.*

55 In 'es' correptam Latina masculini vel communis generis cum sint, 5
mutant e in i ablata s et addita 'tis' faciunt genetivum, ut 'hic milēs huius
militis', 'tramēs tramitis', 'termēs termitis', 'mergēs mergitis', 'hic' et
'haec sospēs sospitis', 'pedēs peditis', 'equēs equitis', | 'hic' et 'haec su-
perstēs huius superstitis', 'gurgēs gurgitis', 'hic' et 'haec divēs divitis'.
excipiuntur haec, quae habent paenultimam ae diphthongum vel a verbis 10
derivantur in paenultima syllaba e habentibus brevem, quae e servant in
genitivo, ut 'hic' et 'haec' et 'hoc praepēs praepetis', 'tēro teris, hic'
et 'haec' et 'hoc terēs teretis', 'hebēo hebes, hic' et 'haec' et 'hoc he-

Φ Α Γ
ομ. *H* ΡΑΥΩΔΙΑ *R* ΡΑΥΩΝΑ *K* ΡΑΔΙΑ *L* ΑΡΑΙΔΙΑ *G* 1 ΠΗΓΑΥΔΑΛΑΣΙΜΗΝ ΟΥΚΕΤΥ-
ΜΩΥ ΦΙΛΑΘΑΥΓΡΟΡΕΥΕΙC *R* ΠΟΥΑΥΔΙΑΛΑΣΙΜΕΝΟΥ. ΚΕΤΙΜΟΥΦΤΑΛΑΤΑC. ΤΑΤΟΡΕΥΕΙC *G* ΠΟΥ-
ΑΥΔΑ (1) ΜΑΣΙΜΗΝ ΟΥΚΗΤΙ ΜΟΥ ΦΙΛΑΤΑΣΤΑΤΟΡΕΥΕΙC *Ll* (in Η ΡΑΨΩΔΙΑ. ΠΗΓΑΥΔΑΛΑ
τη quidem nunquam mei custodes tales comparas
ΣΥΜΗΝ ΟΥΚΗΤΙ ΜΟΥ ΦΥΛΑΤΑΥΤΑ T' [T' pro ta in mg.] αγωρευειc. ΠΗΓΑΥΔΑΛΑ Δ̄ pro ΥΠΠΟΥ-
ΔΑΛΑΜΑ ad calcem pag. l) ΠΟΥΑΥΔΑΛΑΜΑΣΥΜΕΝΟΥ. ΦΕΤΙ. ΜΟΙ ΦΙΛΑΤΑΣΤΑΤΟΡΕΥΕΙC *K* ομ. *H*
οὐκέτι μοι] *scripsi* ουκετι μοι *B* ουκετι μοι *D* οὐκέτ' έμοι *edd. Hom.* ΤΑΥΤΑ *B*

ΤΑΥΤ. ΓΟΡΕΥΕΙ*** *Dd* 2 ΠΗΓΑΥΔΑΛΑΜΑ *R* ΠΟΥΑΥΔΑΛΑΜΑ *D* ΠΟΥΑΛΑΜΑ *H* ΥΠΟΛΟΜΑ *G*
ΠΟΥΑΥ
* * * ΔΑΛΑ (ΥΠΟ?) *L* ΠΟΥΑΥΔΑΛΑΜΑ πρΥ παγ ΠΟΥΑΥΔΑΛΑΜΑ. *Kk* pro ΥΠΠΟΥ-
ΔΑΛΑΜΑ *R* προ ΥΠΟΛΑΜΑΝ *G* προ ΠΟΥΑΥΔΑΛΑΜΑΝ *D* προ ΠΟΥΑΛΑΜΑΤ *H* προ ΥΠΟΛΑΜΑΝ *L*
προ ΥΠΟΛΙΔΑΛΑΜΑΝ *B* Menander] b sandar B Menander in Dardano fr. III: IV
100 com. Gr. ed. Mein., p. 887 ed. min.: Άρια παιᾶ dardanio *L* 3 nonne Άρια?

ΔΡΙΑ ΠΑΥ
ΔΡΙΑ ΠΑΥ (γ ex i fact.) ΔΕΙΠΝΟ ΠΟΙΕΙC. ΘΑΙΤΙ ΔΕΙΔΡΙΑ dixit pro driam *B* ΔΡΥΑ ΠΑΔΙ-
Ν ΠΟΙΕ ΠΗ ΔΡΙΑ i g . A .. I C
ΔΕΙΠΝΟ. ΙΙΙΣΘΑΙ ΤΙΔΕΙΟ dia dixit pro dian *Rr* ΔΡΙΑ ποι ΔΩΦΝΟΠΙΣΤΑΙΤΙΔΕΙ ΔΡΙΑ dix
pro driam *D* ΔΡΙΑ ΠΑΙΔΙΠΝΟ ΠΟΥΕΙΤΙΑ TI ΔΕΙ ΔΡΙΑ dix pro driam *G* ΔΡΙΑ dixit pro
ΔΡΙΑΤ. *H* ΔΡΙΑ ΠΑΙ ΔΙΤΕΟ ΠΟΥ ΕΙ ΘΙΑΤΙΔΕΙ ΔΡΙΑ dix pro ΔΡΙΑΝ *L* ΔΡΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΙΠΝΟΙC
scito quid oportet
ΙΓΟΙΔ ΤΙ ΔΕΙ *l* ΔΡΙΑ ΠΑΙΜΠΝΟΠΟΥΕΙΘΑΜ ΔΕΙΡΙΑ dix pro driam. *K* Άρια, Άρια παιᾶ,
δειπνοποιεῖσθαι τί δεῖ; integrō senario restituto ex librorum Bavar. vestigiis eruit
Spengelius Caecil. Stat. fr. p. 5 5 In es cor inscr. d correpta R corrept G
masculina D commonis G 6 et ablata Gh s addita B post tis: faciunt
— tramitis om. G add. g 7 hic trames huius. tramitis hic terminus termitis *B*
hic] et hic *G* 8 acques aequitis *D* 9 huius om. *H* 10 quae uel ae diphthongum habent
paenultimam (peneultimam *G*) *GL* nel ae dyplongum *H* uel ae dyphthogum *B* uel
quae a *GL* 11 breve *GL* 12 huius praepetis *RDH* post praepetis: hic et haec
et hoc perpes huius perpetis 'ex melioribus libris, quos in bibliotheca Leidensi volvit'
add. Lindemannus Prisc. opp. min. p. 355; libri et Krehliani et mei omnes hoc addi-
mentum om. 13 teritis *D* h̄ebeo(a) *R* hebeo r̄b h̄ebeo *H* habeo habes *D*
hoc h̄ebes b liebes hebetis *Rr* habes habetis *D* 1 hebetis. geno. genis. quod pro

p. 702. 703 P.

p. 254. 55 K.

bēs hebetis', 'indigēo indiges, indigēs indigetis', 'impēto, impēs impetis' - Ovidius in III metamorphoseon:

Impete nunc vasto,
pro 'impetu'. similiter Statius in VII Thebaidos:

aurigamque impete vasto,

Ampbiarae, tuum - ,

'interpretor, interpretis interpretis'. sic declinantur etiam i ante e habentia, ut 'hic pañries parietis', 'hic aries arietis', 'hic' et 'haec' et 'hoc inquietis' quoque 'inquietis', quod quamvis in nominativo e correptam habeat, ut Probo videtur, in genetivo tamen eandem producit secundum genetivum 'quies quietis' principalis. sic etiam feminina servant e, ut 'haec seges segetis', 'teges tegetis'. illud quoque notandum, quod a pede vel a sedendo composita per 'dis', non per 'tis' efferunt genetivum. et a pede quidem composita servant e, a sedendo vero mutant e in i, ut 'hic' et 'haec' et 'hoc quadrupes quadrupedis', 'bipes bipedis', 'compes compedis' - Iuvenalis in IIII:

Squalidus in magna fastidit compede fossor - ,

'hic' et 'haec obses obsidis', 'deses desidis'. excipitur 'haec apēs huius. 57 apis', quia hoc solum a pede compositum, ut quibusdam videtur, e longam servavit neque ulla crevit syllaba in genetivo, quamvis et alia composita ab eo, quod est 'pes', auctores producunt, ut Virgilius:

Stat sonipēs ac frena ferox spumantia mandit.

idem in X:

Tollit se arrectum quadrupēs et calcibus auras

Verberat.

Horatius sermonum I:

Omnia magna loquens, modo: sit mihi mensa tripēs et
Concha salis puri.

gigno antiqui dicebant. egeo. indiges, indigetis. B 1 indigeo om. K add. k
indiges

egeo Hh indigeo ^{egeo} indiges Dd indegeo indeges G indegeo indeges L

indigeo indigetis Rr indeges indegetis GL impec^{tis} H 2 Ovid.
metam. III 79 III. D meta+morphoseon L 4 Statius Theb. VII 585 sq.
statius in VII. thebaidos in litura b VI. L 5 v. 585 initium Transiliunt cam-
pos add. r aurigamque D aurigaque GLK 6 amphiare DGLK am-

phise H amphiarae h amphiaretum B 7 inpretor G interprae tis inter-
p̄tis Rr 9 quoque om. D 10 Prob. de cath. nom. p. 1460 P. 118 L. 11
principalis quies quietis BL 12 tegitis B uel sedendo L 13 . Vt a pede R

15 et hoc om. RBDHK quadrupetis H 16 Iuv. sat. IIII 11, 80 17

s. qualidus D scalidus K compedie K fosor LK 18 obides Dd excipitur
apes D 19 quia] quod K a pede] b ape B 21 habeo RrD +pes (s) D

Verg. Aen. III 135 23 Verg. Aen. X 892 sq. XI. B 24 arreptum L
aures D 26 oratius K Horat. serm. I 3, 13 sq. sermonium H ser-
monum I om. GLK 27 fit B. 28 conca RBDHK

p. 703. 704 P.

p. 283 K.

Probus tamen inter correpta haec ponit. **Ovidius** tamen nominativum 'haec apis' protulit in XIII metamorphoseon:

Non apis inde tulit \dagger hos sedula flores,
quod etiam diminutivum ostendit 'apicula', quomodo 'fidicula' docet, pri-
mitivi sui nominativum 'fidis', non 'fides' esse, quod Servio placet [de
cithara].

XI 58 In 'es' productam Latina i antecedente ablata s, addita i faciunt genetivum, ut 'hic meridiēs huius meridiei', 'hic' et 'haec diēs huius diei', 'haec aciēs huius aciei'. excipitur 'haec quiēs quietis'. vetustissimi tamen hoc quoque secundum supra dictam proferebant declinationem. Afranius in emancipato:

sollicito corde corpus non potitur nunc quie.

Laevius in Protesilaodamia:

Complexa somno corpora operiuntur ac suavi quie
dicantur. 15

iure igitur compositum quoque ex eo 'requiēs', quod in eodem genere mansit, tam quintae quam tertiae invenitur. Virgilius in III:

Tempus inane peto, requiem spatiumque furor.

Cicero in dialogo de senectute: ut meae senectutis requie- . tem oblectamentumque noscat. nam 'inquier', cuius extremam corripi dicit Probus, 'inquietis' declinatur, quod trium factum est gene- rum, ut supra ostendimus. cuius etiam simplex in usu invenitur trium generum. Naevius in carmine belli Punici II:

1 *Probus de cath. nom. p. 1470 P. 127 L.* correptā D 2 apes *Dd* protullit G
Ovid. metamorph. XIII 928 XIII] Erl. 2 Krehlii XVIII. R XVII BDGLK XV. H XIII
*Caroliruh. alter 3 os R collectos ex Ovidio Caroliruh. alter 5 sui] h s** H non*
fidis Rr Servio] v. lib. III § 30 6 cythara DK 7 In es pro inscr. d
8 ut meridies L post meridiei: hic — diei om. Bd 9 acies aciei DH
acei G haec om. G quies huius quietis Drb tamen supercr. in L 10 Af-
franius K Afran. emancip. fr. 19 p. 168 Both. XXII p. 190 sq. Nk. fr. V p. 149
Ribb. 11 in -i. mancipato GL in I mancipato K 12 Sollicito corde cōpus non
*potitur quie Bothius potitur] h poti** H 13 Laevius] Osannus anal. crit.*
p. 54 sq., Krehlius cf. Weichertum poet. Lat. rell. p. 80 sqq., cui hic l. est fr. XIII
p. 78 sq.; inter Naevii fragmenta edd. ante Krehlium secutus perperam posuit Bothius fr.
trag. p. 91: Protesilai s. Laodamiae fr. 3 Neuius d rell. Neuius D Protesilaodamia] Ful-

schius protesilao. Laodamia Rr protesilao. laudamia BDH protesilao laudamia G protesi-
lao. laodomia L prochessilao laodamia K 14 metrum iambionicum agnovit Fleckeisenus;
Complēxa somno cōpora | Adoperiunturāc quie | Suavi dicantur Osannus quīe Dd

16 compositum ab eo L 17 permansit B tertia Rr Verg. Aen. III 433

19 *Cic. de senect. 15, 52 me D requietem] sic etiam Cic. Erf. m. pr. cum alius prae-*
stantioribus requiem vel quietem aliī 21 corripia (t) B Probus: v. § 56 est est R
tractatimus

22 *ostendimus Rr etiam om. K semplex G 23 Neuius R neuius*
BDHGLK Naevit bell. Pun. II 6 p. 49 Kl. II 1 p. 13 Vahl. carminū K

1. *BDHK I. h*

p. 704. 705 P.

p. 255. 58 K.

Iamque eius mentem fortuna fecerat quietem.

Licinius Macer in I annali: non minimo opere milites quietes volebant esse. Sallustius in II historiarum: quia corpore et lingua percitum et inquietem nomine histrionis vix sani Burbuleium appellabant. alia vero eiusdem terminationis nomina e in i mutata faciunt genetivum, ut 'hic verres huius verris', 'haec caedes huius caedis'. excipiuntur 'hic pēs pedis', 'haec Cerēs Cereris', 'mercēs mercedis', 'hic' et 'haec herēs heredis', 'locuplēs locupletis' et tria quintae declinationis e corripientia tam in genetivo quam in dativo, 'fidēs fidēi', 'rēs rēi', 'spēs spēi'. invenitur etiam 'plebēs plebēi'. Sallustius in I historiarum: plebēi tribuniciam potestatem (nam 'plebs plebis' facit genetivum). et 'famēs famēi' dicebant veteres, unde adhuc 'famē' producitur in ablativo. Virgilius in VI:

Melle soporatam et medicatis frugibus offam

15 Obicit: ille famē rabida tria guttura pandens,

Invenalis in V:

inde autem cum se matura levavit

Progenies stimulante famē, festinat ad illam.

Quam primum praedam rupit gustaverat ovo-

an idem in eodem:

Membra aliena famē lacerabant esse parati

MONDAY

v fecit
eis Bb mentem furtuna fecerat quietem L fortuna] r furtuna GK
nam R 2 Licinius] r Licinnius RBDHGL Macer] r marce R Licin.
ann. lib. I p. 237 Kr. fr. 8 p. 365 Roth. miles G 3 Sall. hist.
p. 149 Kr. quia] Qui L Quem Colerus ad Val. Max. VIII 14, 5
quietem k quietem K 5 burbulegium RBH burbuleum GLK appell.
] R appellabat r rell. e nomina L 6 mutantia BDHlr motantia GK
hic

*7 post cedis (sic): excipiuntur — Cereris om. R add. r ^{hic} pes L pe**s (de) D Ceres] add. g caeres K caeroris DK 8 loctuples Rr 9 trea G trea K tam add. h 10 spes spei K spes L Inueniuntur BD plebis plebi D Gall. historiarum I verba desumpta sunt ex L. Philippi contra Lepidum oratione: I 51 § 14 p. 78 Kr., qui recte statuit cum Orellio plebei h. l. dativum esse: qui placere ait concordiae gratia plebei tribuniciam potestatem restitui, ex qua omnes discordiae accensae 11 II GLK historiorum H tribunitiam H tribu-*

12 et] r ut R 13 adhc g adhc ni f. G
Verg. Aen. VI 420 sq. .U. GL VII. K

14 Melle ex Mille corr. *H* saporatam *B* medicantis *G* 15 obicii *Gg*
obiicit *K* rabida] *r* et sic *Med. Pal. Rom. Fr.* rapida *RDK* cum aliquot libris
Vergilianis dett. trea *G* gutura *G* pandens] *b* pandans *B* 16 Iuv. sat.
V 14, 83 sqq. ad Iuuenat in V: ponitur in *mg.* add. *h* 17 se om. *Iuw. Pith.*
uel in
m. pr. natura *L* levavi] leuaret cod. *Pith.* leuari vel leuabit libri *Iuven. dett.*

19 gustaverat] *Br cum Iuvenale gustauerat L gustauerit RDHGK* 20 *Iuv. sat. V*
15. 102 *sq.* 21 *membra DH lacerantibant H*

60 quasi quintae declinationis produxerunt ablativum. Graeca eiusdem terminationis, in ους vel ος vel εος genetivum Graecum terminantia, ου vel ο vel εο in i commutantia faciunt genetivum Latinum, ut 'Παλαμήδης Παλαμήδους', Palamedēs Palamedis', 'Ἐτεοκλῆς Ἐτεοκλέος', Eteocles Eteoclis', | 'Χρέμης Χρέμητος, Chremēs Chremetis' et 'Chremis'. Teren-
tius in Andria:

etiam puerum inde abiens conveni Chremis.

idem in eadem:

egomet continuo ad Chremem.

Mένδης *Mένδητος* nomen est urbis Aegyptiacae, cuius mentionem Pin-
darus facit; 'Mendēs Mendetis' et 'Mendis'. sic quoque 'Πάμνης Πάμνη-
τος, Rhamnēs Rhamnetis' et 'Rhamnis' - quod Graecum esse ostendit
aspiratio post r posita, quod in Latinis nominibus non sit -, 'Λάχης Λά-
χητος, Lachēs Lachetis' et 'Lachis'. sic et similia in τος terminantia
genetivum Graecum. nec mirum duplēm declinationem haec habuisse
apud Latinos, cum apud Graecos quoque multa inveniuntur huiuscmodi
anticitem habentia declinationem teste Herodiano: Γύγης [nomen Gi-

1 allati *L* terminationis] *hk* et in lit. g declinationis *RHK* • 2 ους] ου *K* εος] d eoc *D*
terminantia genetivum graecum *L* 3 uel o uel o *Dd* ΠΑΛΑΜΗΔΕΣ *GL* 4 ΠΑΛΑΜΗΔΟΥΣ *G*

0
ε ΠΑΛΑΜΗΔΟΥΣ

ΠΑΛΑΜΗΔΟΥΣ *L* ΠΑΛΑΜΗΔΗ *Rr* ΠΑΛΑΜΗΔΩΟΥΣ *H* palamides palamidis *G* ΕΤΕΟΚΛΗΝCS
ΕΤΕΟΚΛΗΝCS eteocles eteoclis *Rr* et ΕΤΕΟΚΛΗΝCS θεοκλεος. theocles. theoclis *G* ΕΤΕΟΚΛΗΝCS
ετεοκλεος theocles theoclis *L* ΕΤΕΟΚΛΗΝCS ΕΤΕΟΚΛΗΝCS etheocles etheoclis *H* et ΕΤΕΟΚΛΗΝCS
ετεοκλεος etheocles etheoclis *K* & ΕΤΕΟΚΛΗΝCS *B* eteodes eteodis *D* 5 ΧΡΗΜΕΣ

T

ΧΡΗΜΕΩΣ *Rr* ΧΡΗΜΗΣ ΧΡΗΜΗΤΟΣ *H* ΧΡΗΜΕΣ ΧΡΗΜΕΤΟΣ *L* ΧΡΗΜΕΣ ΧΡΗΜΕΤΟΣ *K* ΧΡΗ-
ΜΕΣ ΧΡΗΜΤΟΣ *G* ΧΡΗΜΕΩ ΧΡΗΜΗΤΟΣ *B* cremen *B* *chremes et chremetis *H*
et] uel *GL* cremen *D* Ter. Andr. II 2, 31 7 puerum etiam *GLK* abiens]
d habiens *RD* habens *GL* conuenit *B* Chremi Ter. Bas. 8 Ter. Andr. II
2, 24 in eodem *RGL* 9 egomet] sic etiam Donatus; cf. Al. Richterum Donatū com.
quem usum habeant ad illustrandam singularum Ter. vocum corruptelam. Bonnae 1854
p. 26 sqq. ego me libri Ter. cremē r cremen RD chremen *K* cum Bas. 10

TO

ΜΗΝΗΤΟΣ ΜΗΝΗΤΩΣ *Rr* ΜΕΝΑΕΣ ΜΕΝΑΕΤΟΣ *G* et, ΜΕΝΑΕΣ in ΜΕΝΑΗΝCS corr., *L* ΜΗΝΗΝCS
ΜΗΝΗΤΟΣ *K* egyptiacae *K* egyptiacae *G* aegyptiacae *L* mentionem *K* pindu-
rus *Rr* Αιγυπτίαν Μένδητα, πάρα κρημνὸν θαλάσσας, | Έσχατον Νεῖλον κι-
ρας, αιγυπτίας | Όθι τράγοι γνωστοὶ μισγοῦσται Pindari fr. 215 Böckh. 184 Bgk.
ed. alt. servatūm a literato quodam Strabonis geograph. XVII p. 802 C lectore 11

mendetus ex menditis corr. *B* ΡΗΜΝΕΣ ΡΗΜΝΕΤΟΣ *G* ΡΑΜΝΗΣ ΡΑΜΝΗΤΟΣ *D*
ΡΗΜΝΕΣ ΡΗΜΝΕΤΟΣ *L* 12 ranes *H* ramnes ramnetis *D* ramnis *DL*
ostenditur aspiratione *H* 13 hominibus *R* 14 lachis sic et similia. In tos *D*
et] st *GL* tos *RDGL* tos *H* 15 duplēm] d publicem *D* 16 inueniuntur multa *H*

17. Theste *Rr* Herodiano] cf. schol. A Hom. Il. XV 302, Iliaceae prosodiae
fragmentis insertum a Lehrso Herod. scripta tria p. 290 sq.; ad totum h. l. cf. praet-
erea Choerobosc. in Theodos. can. p. 139, 10 sqq. Gaisfd. γύγες *L* γύγεις *G* γύγης *K*
8 yes *RD* giges *BH* gygantis *RD*

p. 705 P.

p. 257. 58 K.

gantis] Γύγου et Γύγητος, Κόμης [proprium] Κόμου et Κόμητος, μύκης μύκου et μύκητος, Μύνης Μύνου et Μύνητος, Ποδῆς Ποδοῦ et Ποδῆτος, Μέγης Μέγου et Μέγητος, Πύδης Πύδου et Πύδητος. similiter 'Thales', 'Apelles', 'Menes', 'Ageles', 'Calles', 'Dares' varie declinantur. unde Virgilius duplēm accusativum Graecum protulit in V: Daretā et Daren, illos secutus, qui Ποδῆτα et Ποδῆν, Μέγητα et Μέγην protulerunt, ut:

Praecipitemque Daren ardens agit aequore toto,
in eodem:

Sed finem in posuit pugnae fessumque Daretā.

sin in ov terminant genetivum Graecum, primae erunt declinationis, ut 'Αχάτης Αχάτου, Achates Achatae', 'Αγχίσης Αγχίσου, Anchises Anchiae'. saepissime tamen huiuscmodi nomina antiqui et secundum tertiam protulerunt declinationem, ut 'Orontes Orontae' et 'Orontis', 'Timarchides Timarchidae' et 'Timarchidis', 'Herodes Herodae' et 'Herodis'. Horatius in II epistularum:

ΓΙΓ ο
1 γιγνού Η γιτιού *G* τυιού *K* γιρού in littera r γιγνού *l* γιτετως *Rr* γιγνος *B* γιγετος *DL* γιτετος *G* γιγνιος *H* τυιντος *K* κομες *DHG* κωμης *R* κωμου *RBH* κομετος *D* κομετος *HG* κωμητος *R* 2 μεγ-
κες *G* μυκες *L* μικης *K* μυκων *B* μυκου *M* μυκетοс et μυκεтос *G*
μικοу et μиκнтос et μукнтос *K* μукетоc *L* Μύνης Μύνου et Μύνητος
ο. ΝΗ
om. *GLK* et om. *D* μυκнтос *R* μукетоc *D* πιωανс. πωανу et πωανтос *R*
πωλεс πωδοу et πωλεтос *GL* πωλаес πωдот et κομηтос μεтou et μεтетос πу-
днс rт. Similiter εales *K* Ποδήν *Hom. Il. XVII 590 Plut. symp. quaest. VIII 13, 2; Πο-
δῆτα non novi 3 μηтнс. μηтou et μηтнтвс *R* μηгнс. μηгou. et μегентос *D* μегес μегу*

ΓΗ Υ
et μεгетос *GL* μηгнс μегу et μитос *H* πυдес. πиду. πулетос *G* итіанс итіау
Δ ΔВ h ΘАЛЛЕС
et итіантос. *H* πυлш. et πулатос *R* 4 tales *R* ολλиc *Dr* ολдес *Gg* ολ+ес *L* οл-
ес *l* εales *K* appelles *RDHGLK b* et ni f. *B* (nunc +appelles) pr. m. et ipse appelle-
les Menes] r manes *RBGLK* Ageles] plerique codd. Krehlii ageles *RBDHLK*
agelles *G* Calles] sic etiam Phot. bibl. 228^b, 26 Bekk., plerunque Cales; callos *Rr*
varie] r variae *RBDHGK* 5 in V om. *LK* in V. aeneidos *G* 6 dareta in
litera *h* darem *Rr* dare *Hh* illosecutoс *Bb* secutoс *DLK* qui om. *GLK*
ποδεта *D* ποудета *GL* πιωанта *K* πоуден *L* πоиden *G* μεгета *G* μи-
гета *H* μеgeta *L* μεгета εμетн *K* 7 μиtн *Rr* μигн H megen *L* Verg.
Aen. V 456 8 dare *D* 9 Idem in eodem *B* Verg. Aen. V 463 10
sunt
impo Rr impossuit L impossuit G impossuit K sesumque L dareta Rom.
11 terminant GK erunt om. K erunt declinationis] decli declinauerunt G de-
clinationis erunt L sunt declinationis b 12 αxatec *GLK* αxicec atxicoу *R*
. αxicес

.αxicес *Dd* αxicес αxicес *K* agchises agchisoy *L* anchisoy *B* 13 tiqui *Rr*
et om. *HL* add. *h* 14 Orontes Orontae] d orontes oronte h orientes orientae
(orente *H*). *DHG* timarcides timarcidae et timarcidas *GL* 15 et add. *h* erodes
erodae et erodis *G* et ex herodes herodae et herodis mut. *L* et del. r add. *h*
oratius *K* Hor. epp. II 2, 184 16 epistularum] historiarum *GLK*

p. 705. 706 P.

p. 258. 59 E.

Praeserat Herodis palmetis pinguibus, alter.

Cicero III Tusculanarum: non sine causa, cum Orestis fabulam doceret Euripides. Sallustius in II historiarum: eam ditionem senatus per nuntios Orestis cognitam adprobat. idem in III historiarum: namque primum Iasonem novo itinere maris Aeetae hospitis domum violasse. Agellius noctium Atticarum VIII: historia ex libris Heraclidae Pon-
62 tici iucunda memoratu et miranda. sciendum tamen, quod fre-||quentissime tertia utuntur declinatione in propriis, quae formam habent patronymicorum, et in barbaris, ut 'Thucydides Thucydidae' et 'Thucydi-||dis', 'Mithridates Mithridatae Mithridatis', 'Tigranes Tigranae Tigranis'. huiuscemodi enim nomina Parthica etiam Graeci ancipiti terminant genetivo: modo *ov* modo *ous*, 'Τυρανῆς Τυράνου' καὶ 'Τυράνου' vel 'Τυ-||ράνεος'. Virgilius in XII:

nec Drancis dicta refellam.

15 et sciendum, quod in huiuscemodi nominibus, quando tertiae sunt, frequentissime veteres | dativum proferunt pro genetivo, 'Aristoteli', 'Demos-

1 proferat BK preferat b erodis GL pingibus G pingibus alter. Cicero] Caro-
liruh. alter pingibus.aliter cicero R alter om. BDHGLK 2 Cic. Tusc. III 29, 63

III] scripti in I libri nisi quod in II pr. m. B tusculanarum Rr Orestem
fabulam diceret codd. Cic. opt. 3 Sall. hist. II 84 p. 187 Kr. 4 dedicatio-
nem D oretis Dd agnitam G approbat GLr 5 Sall. hist. III 21 p. 326
Kr. III] ubi fere ipsam argumentum collocari iubet RBDHGL et sic etiam Vind.
CCCXLVII Caroliruh. alter Darmstadini, IIII K edd. nanque K 6 itenere GL
itemire K ***** (acceptae nif.) Rr aetae BDHGLK ospitis GLK Agellius]

servari hanc scribendi rationem ob lib. IIII § 31 agellius Rr aggellius G Gellii noct.
Att. lib. VIII fragm. t. I p. 232 ed. Teubn. 7 tachicarum BK VIII H et Darmstadini
* et * (cf. de Cinctis p. 82) VIII rell. et sic f. ipse Priscianus eodem errore decep-
tus, qui libros nostros inde a lib. VIII occupavit cuiusque vestigia ne in priorum qui-
dem librorum subscriptionibus omnino desunt, cf. etiam § 75 haeracidae R
Pontici] 3 (pōtici), poetici libri 8 iucunda] r iocunda RBDHG memeratu H

tamen add. l 10 tuchydides B tuchididae et tuchididis Rr tuchydides tu-
chydidae et thucididae D thucidides et thucididis uel thucidide H tucidides tucididae
et tucididis GLK 'hoc in prima adiuuat arte' in marg. L 11 metridates
metridatae et metridatis LK et methridatis H Tigranes Tigranae Tigranis] d tigenes
tigenae tigenis D et tigranis GLKh 12 enim add. b 13 modo in ov GL
modo in oyc G Τυρανῆς] add. d ΤΥΡΑΝΟΥC G ΤΥΡΑΝΟC K tigranes tigranoy

kai tigranois uel tigranos L ΤΙΓΡΑΝΟΥ Rr ΤΥΡΑΝΟΥ K καὶ RH ΤΙ-
ΓΡΑΝΟΙC Dd ΤΥΡΑΝΟΥC uel ΤΥΡΑΝΟC K uel ΤΙΓΡΑΝΟC G uel ΤΙΓΡΑΝΗΟC H
uel ΤΙΓΡΙΝΟC B 14 Verg. Aen. XII 644 15 dictam Rr 16 frequentissime]

g frequentissimi G 17 pro in litura H aristotili L demonsheni D de-
mosteni H

p. 269 K.

p. 706 P.
theni', 'Thucydidi', 'Euripidi' pro 'Aristotelis', 'Demosthenis', 'Thucydidis', 'Euripidis' ponentes. Virgilius in I:

Praecipue pius Aeneas nunc acris Orenti,
Nunc Amyci casum gemit.

s idem in eodem:

Troas, reliquias Danaum atque inmitis Achilli,
in II:

quis talia fando

Myrmidonum Dolopumve aut duri miles Vlxi.

Terentius in heautontimorumeno:

Archonidi . . filiam

pro 'Archonidis'. Cicero in IIII Verrinarum: in Timarchidi potestate sociorum populi Romani antiquissimorum atque amicissimorum liberos, matresfamilias, bona fortunasque omnes suis. idem in eodem dativum similiter protulit: neque in praesentia 63 Timarchidi quid responderet habuit. et magis secundum tertiam ea proferunt nominatissimi auctores. (idem in Arato:

Sub pedibus profertur . . finita Booti,

Spicum inlustre tenens, splendenti corpore virgo,

pro 'Bootis'. Terentius in hecira: Callide midem, hospitem Myconium. Cicero in Protagora: quid tu, unde tandem appares, o

I thucicici H tuchididi R tucididi GLK thucidi D eripidi D erupidi G

eupupidi H eupupidi L aristotilis D aristotelis H dimosthenis K thucididis H tuchididis R tucididis GLK 2 erupidis G eupupidis L Verg.

Aen. I 220 sq. 3 praecipuae Rr p+ius (r) D agris Rr orienti g orontie (s) Rom. 4 Amyci] Vergilius (sic etiam Med. m. alt.), amici libri Prisc. cum Med. m. pr. 5 Verg. Aen. I 30 cf. lib. XVII S 161 6 reliquias G reliquias Med. immitis RDLK Med. achili GLK achillie Rom. 7 Verg. Aen. II 6 sq. 9 myrmidonum RDG mermidonum LKg dolopumue manus aut B 10 Ter. heautont. V 5, 21 Archonidi huius filiam Ter. Ben. Archonidis filiam Bas. heautontimorumeno] b heautontimorumenon B heautontimorumenaon

RDHG etatentimorumenon L ea eautoñ K 11 fibam Gg 12 **archonidis K

Cic. in Verr. II 2, 54, 136 uerinarum G thimarchidi RD timareidi GLK Timarchidis codd. Cic. 13 sotorium Rr atque amicissimorum add. d 14 fur-

tunasque HGLK 15 idem spcr. in L Cic. in Verr. II 2, 28, 69 16 timarcidi LK timarcididi G 17 nominatissimi] nomina uetustissimi GL nomina antiquissimi in libro K Cic. Arat. fr. XV v. 5 p. 522 (v. 100 p. 525) Or. 18 *fertur (p) D

signum fertur H booti L 19 Spicum inlustre (inlustrae Rr illustre GL) tenens, splen-

denti corpore virgo] versum ex Cic. de nat. deor. II 42, 110 et Servio ad georg. I 111 notam et cum praecedente coniunctum libri exhibent ad finem huius paragraphi post

Arachne; totus hic locus ad seriem exemplorum praecedentem pertinens ad marg. archetypus adscriptus, dein dividens et sic textui insertus esse videtur 20 Ter. hecyr. V

3, 3: Myconium hospitem dum exspecto in arce Callidemidem in echira B in

hecussa L inecussa G in hycira K Callide midem] h callide BDHG calide K ospitem D ospitem G hospitem L miconium libri 21 Cic. Protag. fr. I Cic. ed.

Or. III 2 p. 477 o] r a RBH

p. 706. 707 P.

p. 259. 60 K.

Socrate? an quidem non dubium est, quin ab Alcibiade? Trogus Pompeius in libro VI: inde Scepsim petit, quo se Midias imperfecta socrum contulerat. is a Derculide petitio colloquio. M. Velleius Paterculus libro I: nec minus clarus ea tempestate fuit Miltiadis filius Cimon. Plinius in II naturalis historiae: ab Euclide, in III: Thucydide, Calliphane, in IIII: Philistide, Anticlide, Philonide, in V: Sotade, in VI: Simonide minore, in VII: Agatharchide, Apollonide, Duride, Heraclide Pontico, || Asclepiade, in XI: Heracleote, in XII: Mneseide, in XV: Commade, in XXXVII: Euripide. possunt tamen ea, si 10 producte proferantur, dativi esse Graeci pro ablatis, quomodo Virgilius: uno comitatus Achatē.

Iuvenalis:

Penelopē melius, levius torquetis Arachnē.

XII 64 In 'is' desinentia longam cuiuscumque sint generis Latina ablata s, 15 addita 'tis' faciunt genetivum, ut 'haec lis litis', 'hic' et 'haec dis ditis' - unde 'hi' et 'hae dites' et 'haec ditia', cuius nominativum singularem in usu non inveni. debet tamen secundum analogiam 'hoc dite' esse. nam in 'is' finiri neutrum non potest. Lucanus in VIIII:

1 an] at coni. Krehlius an id quidem Ernestius at id quidem Orellius non dubium non dubium LK 2 Trog. Pomp. hist. lib. VI fr.: Iustin. init. sol. 6 v. ed. Bongarsius Par. 1581, t. II p. 221 ed. Dübnerus; ap. Bielowskium Trog. fr. 14 p. 11 VI libro R 'in ms. Prisc. leguntur haec ex libro 3' Bongarsius Indiscepsum B Indicepsin H n vel sceptrum

scepsim Rr scepsim Dd sceptrum G septrum L Midias] scripsi medias RDG media BL media H e media, ea k ni f. inserta, K e Media Bongarsius 3 contule- ratis ab G is add. r a Dercyllide] a Dercyllide coni. Krehlius, cf. Bongars

not. in Iust. p. 30 ad herculide R ab herculide BGLKr ab erculide H deculride cod. Tegerns. uerculide cod. Monac. 280 l. Frölichio in act. doct. Monac. 1843 n.

25 p. 205 sq. ab herculi deputito D petui Monac. a m. alt. corr. petit collo- quiom. Velleius perperam Frölichius alloquo GLK 4 Velleius Paterculus] a vellius pater cuius libri liber .I. RBL M. Vellei Pat. hist. lib. I fr., p. 30 ed. Kritianae 5 Miltiadis] x miliciadis Dr milchiadis RBHLK milichiadis G filius. Cimon (Cinon L) pleius BGL Pliniana haec nomina ex indicibus auctiorum libro primo naturalis historiae congestis desumpta sunt 6 ab add. Priscianus Eu- clide] r ecclide RB III] III L thucudide RDH tucidide GLK thucidide Bh Calliphane] Plinius caliphadae R chaliphade r caliphade GLK califade D chalipade BH calpane Plin. Leid. 7 philistidae R Anticlide om. R Philonide om. HGLK V] II K 8 Agatharchide] α, Plinius agathargide B agathargide rell.

appollonide HGL appollinide (sic) — ascliapide (sic) in mg. add. K 9 eraclide R asclipiadiade R ascliapide BDhr Heracleote] Krehlius, libri Pliniani in ind. lib. VIII herocleate RBDH heroclaide GL herocleade h heracliste K heraclidi- densi, heraclensi, heraclidae libri Pliniani in ind. lib. XI inneside B lu nes- side r 10 XV] α XIII RBDHK XVI GL Euripide] Erl. 1 cum al. Krehlii neurupide D neuripide d rell. 11 productae BHG datuij] b datuum B ablatiuus B Verg. Aen. I 312 12 uno add. r uno graditur comitatus Vergilius et sic lib. VII § 8. 71 achatae B cum Med. Rom. 13 Iuv. sat. I 2, 56 cf. lib. VII § 8 14 paenelope Rr penelo**pe (lo) B melius, liuius G melius. Liuius L leuius huius K arachnae r aragne R de versu Ciceronis hic in libris collocato cf.

ann. ad p. 247, 19 15 IN IS PROD inscr. d generis sint H 17 unde et hi et L 18 ussu G nam is GLK 19 his Rr Luc. Phars. VIIII 515 sq.

p. 707 P.

p. 280—282 K.

Non illic Libycae posuerunt ditia gentes

Templa —,

'hic' et 'haec Samnis huius Samnitis'. sic | Caesar de analogia. Lu-
canus in II:

Romanaque Samnis

Vltra Caudinas speravit vulnera furcas.

huius neutrum Naevius Samnite protulit in carmine belli Punici,
ad cuius similitudinem debet etiam 'hoc dite' dici. excipitur 'hic glis
gliris', quod pro tr habuit, et 'haec vis huius vis', cuius plurale similiter
vis tam Lucretius quam Sallustius protulerunt. Lucretius in II:

Sed quam multarum rerum vis possidet in se

Atque potestates.

Sallustius in III historiarum: male iam adsuetum ad omnis
vis controversiarum.

15 Illa quoque tam in 'is' quam in 'er' finita nomina regulam servant 65
in 'er' terminorum, id est accepta 'is' faciunt genetivum, ut 'hic pulvis'
et 'pulver pulveris', 'hic cucumis' et 'cucumer cucumeris', 'hic cinis' et
'ciner cineris', 'hic vomis' et 'vomer vomeris'. praeterea Caesar decli-
nat 'pubis puberis'; quidam, ut Probus, 'pubes puberis', quidam 'puber
puberis'. ex hoc tamen compositum invenitur similem habens nominati-
vum genetivo, | 'hic impubis huius impubis'. Virgilius in V:
in pubis Iuli.

ab eo neutrū 'impube' Horatius protulit in epodo:

Vt haec trementi questus ore constitit

1 illie Libycae] sic etiam lib. VII § 61 illi Libyae v. l. ap. Lucanum Libicae RDGL

lybicae HK cum Luc. Voss. A possnerunt K dicia Dd 3 sic] r Sin R
Caesar] g cessar G Caesaris de analogia lib. II fragmentis inseruit Nippérdeius
ed. sue p. 755 cf. p. 753 de analogia caesar K Lucan. Phars. II 137 sq.
uel e

6 cundinas Gg speravit] sic etiam Voss. uterque et al. libri Luc. spirauit
Weissenb. Berol. sperabat, superauit alii codd. Luc. 7 Neuius RBHGLK
Naev. bell. Pun. III 7 p. 63 sq. Kl. fr. inc. XIII p. 19 Vahl. 8 etiam hoc dite de-
bet GL omov̄goc hic glis B 9 cuius] Cuus R 10 Lucr. II 586 sq. 11 Et
quae cumque magis uis multas possidet libri Lucretiani possidet] g possedet GL
13 Sall. hist. III 84 p. 293 Kr. assuetum RHGL omnes BDHGLKr

14 contrauersiarum G controuersarium K 15 is] rd his RD in R. finita
Rr fenita B nomina omnia GLK 16 terminatorium Dd 17 cucumis
haec cucumer B scucumeris (&) H et cucumeris BD 18 cineris (&) DH
scuumeris (&) DH et uomeris B Caesar] g cessar G Caes. de analogia
ib. II p. 755 sq. Nipperd. declinauit K 19 post puberis: quidam — puberis om. R
add. r Probus de cath. nom. p. 1461 sq. P. 120 L. 20 hoc in litura H
21 hic inpubis (sic) add. r hic et haec impubis L hic et hoc impubis G Verg.
Aen. V 546 22 impubis RBDHLK inpupis ex inpupis corr. Med. inpubes Pal.

23 habeo Rr *oratius (h) D oratius K hepodo Rr *epodo (h) D
hepodo K Hor. epod. 5, 11-sqq. 24 quaestus D hore Rr consistit L con-
stituit K

puer,

In pube corpus.

Cicero tamen in IIII inventivarum: filiumque eius in puberem, legatum a patre missum. idem in II de oratore: quod nisi puberem te iam, inquit, haberet. alia || vero omnia eiusdem termini nationis correptae similem habent genetivum nominativo, ut 'hic collis huius collis', 'haec puppis huius puppis', 'hic' et 'haec suavis huius suavis vis', 'hic' et 'haec civis huius civis'. excipiuntur 'hic lapis huius lapidis - vetustissimi tamen etiam 'huius lapis' protulerunt. Ennius in XV annali:

10
Obcumbunt multi letum ferroque lapique -,
'hic sanguis huius sanguinis', quod veteres 'hoc sanguen' dixerunt - Cicero in Hortensio: ut ait Ennius:

refugiat timido sanguen atque exalbescat metu.
idem in II annali:

15
o genitor, o sanguen dis oriundum -,
'haec pollis pollinis' - sic Charisius; Probus autem et Caesar 'hoc pollin pollinis' declinaverunt -, 'haec cuspis cuspidis', 'semis semassis' - Apu-

1 Insignibus raptis puer *Horatius indeque interpolatus Caroliruh. alter*
 b. puer *Rr* 2 impube *RBHGLK* 3 *Cic. in Catil. or. III 6, 13* impuberem *RBHLK* 4 missum] *g* misum *GK* *Cic. de orat. II 55, 224* in
 in II *H* dehoratore* (m) *B* oratore *G* Quod si impuberem iam in quid *H*

5 inquit iam libri *Cic.* inquit] *r* inquit *RDK* 6 correpte *Rr* genetiu nominatiuum *Hr* hic add. *h* collis] *follis D* 7 follis *D* hic follis huius follis in *mg.* add. *h* puppis] *gk* pupis *GLK* puppis] *gk* pupis *GLK*
 sauvis *B* huius susuis add. *r* suavis] *b* sauvis *B* 8 haec huius *Rr*
 un. huius huius *H* Excipitur *Bb* 9 Vaetustissimi *D* etiam *om. H* lapis* (s)

B protullerunt *G* Enn. ann. XV 9 E. S. XV II p. 59. LXXIV Vahl. cf. infra § 95 V. *B* 11 obcumbunt v. § 95 occumbunt h. l. libri loetum *RK* lac- tum *BG* laeto *L* laetum* (q.) *H* lapique] *b* lapide ni f. in litura *B* 12 san- guiinis (s) *H* sanguen *L* Cic. Hortens. fr. 35 opp. t. III 2 p. 483 Or. 13 Horten- sio d. ortensio *RBDLKg* ostensio *HG* [Ennius] Alcum. fr. 3 p. 32 Both. II p. 15 Röb. p. 96 Vahl. Alcumaeonis hoc esse fragmentum docent loci Ciceronianii de or. III 58, 218 et de fin. III 23, 62 inter se collati 14 Quin refugiat Ennius ap. Cic. de

orat. l. l. refugiat] *h* refu*** *H* refugeat *G* timedo *Gg* timido *K* timido
B sanguen] sanguen *L* sanguis libri Cic. de fin. V 11, 31 sanguen tanen, ipsum h. Ciceronis l. laudans, Nonius p. 224, 19 et sic Avrinc. et duo Erlang. in l. Cic. de or. l. sanguine reliqui libri ibidem exalbescat ex exaluescat corr. *B* 15 Enn. ann. I v. 181 E. S. fr. 54 Ilberg. LXXII p. 19. XXXVIII Vahl. I Columnae 'perpetuatum exemplar' 16 o genitor] O pater o genitor Ennius testibus Cic. de rep. I 41, 84 et Lactant. inst. div. I 15, qui numeri nota carent sangen

L diis *DHGLrk* 17 post pollinis: sic — pollinis *om. R* add. *r* sichari- sius *Hh* sichariussius *D* siccharissius *d* Charis. p. 27 P. 22 Lind. Probus de cath. nom. p. 1448 P. 108 *L*. et *om. K* Caesar de anal. II p. 756 Nipp.

18 haec in litura *b* semisses *Rr* semisis *GLK* apuleus *K* Apul. in epi- toma: fr. Apul. 12 t. II p. 638 Hldbd. idem opus esse videntur epitomae historiarum de XII vss. Aen. § 99 laudatae, quem locum neglexit Hildebrandus l. l. et t. I p. LVII

p. 708 P.
leius in epitoma: sed tum sestertius dipondium semisem, quinarius quinquessis, denarius decussis valebat „, ‘haec cassis cassidis’, quod etiam ‘haec cassida cassidae’ declinatur, ut Virgilius in XI:

5 aurea vati

Cassida.

a sanguine compositum non servat simplicis declinationem, ‘hic’ et ‘haec 67 exsanguis huius exsanguis’, a cuspide servat, ‘tricuspidis tricuspidis’. Ovidius in I metamorphoseon:

10 positoque tricuspidate telo

Mulcet aquas.

invenitur etiam | ‘haec capis capidis’, cuius diminutivum est ‘capidula’. Arruntius: capis, vasis genus pontificalis, diminutive capidula. Lucilius in VIII:

15 Hinc ancilia, ab hoc apices capidasque repertas.

et vide, quod magis Graecum ostenditur, cum in ‘as’ protulit accusativum plurale. ‘hic’ et ‘haec potis’ et ‘hoc pote’ nomina esse, ostendit comparatio ‘potior’ et ‘potissimus’. sine verbis autem raro invenis ea vel obliquo casu prolatā. Persius:

20 Qui pote? vis dicam? nugaris, cum tibi, calve,
Pinguis aqualiculus protento sesquipedie extet.

Virgilius in III:

Nec potis Ionios fluctus aequare sequendo.

1 dum *HL* dupundium *BHGLK* semisem *LK* semesem *G* 2 quinquessis] *K*
Heidelb. quinquensis *RBDLh* quiquensis *H* quincensis *G* denariis *Dd* decussis *GL*
3 casis casidis *Gg* casis casidis *K* casida . se *Gg* cassidae] *r* casidae
RK 4 *Verg. Aen.* XI 774 sq. 5 uasti *H* 6 casida *Gg* 7 compositum *G* 8 exsanguis *G* exanguis *RB* huius exsanguis *om. R add. r* exsanguis *G* exsanguinis *Dd* cuspite *Dd* triscuspis *R* *Ovid. metamorph.* I 330 sq.

9 metamor. in. I *G* metamorphoseon J. *L* 10 positoque *K* telo] *kb* **lo*
B tolo *GK* 11 aquas in litura *L* 12 capis capidis] *d* caspis caspidis *RD*
est *om. GK* caspidula *D* 13 haruntius *RD* haruntius *GLK* aruntius *HR*
casis] *r* caspis *Rd* uasis* (di) *D* uasis genus ex genus uasis corr. *L* diminutive *rg* diminutiae *R* diminutiae *BDHK* caspidula diminutive *GL* cas-

pidula *D* 14 Lucilius *D* Luciliis *H* *Lucil. sat.* VIII 27 *Dous.* 22 *Gerl.*

15 hinc] *t* in *G* et in litura *L* hi (hinc *k*) mancilia *K* annacilia (l) *D*
capices *K* caspidasque *D* 16 ostenditur] esse ostenditur *DL* protulit in as
GL 17 et haec pote nomina *B* 18 inuenies *K* 19 *Pers. sat.* 1, 56 sq. 20
tibi

** *L* 21 protenso *Pers. Montepess.* *Vat.* propenso *rell. libri Persiani* pro-
tentio sesquipedie] *h* protentoses quipede *H* propontoses quipede *G* proponto.
sesquipedie *L* proponto sesquipedie *K* exstet *K* exstat *G* exstat *L* cum ali-
quot libris Persianis 22 *Verg. Aen.* III 671 III *K* 23 potes ionios
flectu (lu) *Fr.* flutus *H*

p. 708. 709 P.

p. 263. 64 K.

idem in XI:

At non Euandrum potis est vis ulla tenere.

XIII In 'is' desimentia Graeca, si in genetivo Graeco consonantem habuerint ante ος, ο in i mutant et faciunt genetivum Latinum: 'Σιμόεις Σιμόεντος, Simois Simoentis'; 'Άδωνις Άδωνιδος, hic Adonis huius Adonidis'; 'Εύπολις Εύπολιδος, Eupolis Eupolidis'; 'Δωρίς Δωρίδος, Doris Doridis'; 'Θέτης Θέτιδος, Thetis Thetidis' - quamvis ablativum eius 'ab hac Theti' Plautus protulit in Epidico:

tum ille prognatus Theti

Sine perdat: alia adportabunt ei Nerei filiae -; 10
 'Ευχαρίς Ευχάριδος, Eucharis Eucharidis'; 'Επιχαρίς Επιχάριδος, Epicharis Epicharidis'. sin in ος puram Graecus desinat genetivus, similis erit nominativo apud Latinos: 'Άδωνις Άδωνιος, hic Adonis huius Adonis'; 'Νεαπόλις Νεαπόλεως, haec Neapolis huius Neapolis'. sin apud Graecos in εις diphthongum terminant, 'nt' habent in genetivo: 'Σιμό- 15 εις Σιμόεντος, hic Simois huius Simoentis'.

1 Verg. Aen. XI 148 2 non] non in L non in K 3 is add. h
 si graeca si G 4 post Latinum: hic adonis huius adonidis add. R del. r

OE

Σιμόεις] 2 cimoic RBDH cimoic G symois L ut cymoic K cimoontoc Rr cimoento^c (1) uel cimoontoc B cimoentoc uel cimoentoc H cimoynntoc G cy-

moenotoc K symoynitos L 5 simointis G simoynitis L ΛΛΩΝΝΙΚΑ ΛΛΩΝΙΑΩ Rr ΛΛΩΝΕΙΚΑ ΛΛΩΝΙΑΟC G adony adonydos L ΛΛΩΝΙΑWC H post Άδωνιδος: ΛΛΩΝΟΙΔΙC add. K hic Adonis huius Adonidis h. l. om. R add. r Adonidis] hκ adonis HK 6 ευπωλις R ευπωλιc G eypolis L Εύπολιδος — Ευχαρίς om. D Εύπολιδος — Doridis et nī f. Ευχαρίς add. d Θέτης — filiae add. m. terita (δ) ευπωλιαωc R eypolidos L ΔΟΡΙC BHGd ΔΑΡΥC K dorys L ΔΑΡΙΔΟC RBHGd ΔΑΡΥΔΑωc K dorydos L Doris Doridis] r ΔΑΡΙΔΙC R 7 doridis K Θέτης — ΘΕΤΗC. ΘΕΤΙΔΟC

filiae om. GL, Θέτης — Theti add. g ΘΕΤΗΙΔΑωc Rr haec thetis huius thetidis B haec tetis huius tetidis RHδ haec tethis huius tethidis g 8 teti RHδ te-
 thidi g Plaut. Epid. I 1, 33 sq. in epidico protulit B epidigia H 9
 tunc Hr illo D teti R teti Hδ tethi rī g 10 apportabunt Lrδ adportabant H

ΡΙΔΟC eucharis eucharidis x ΔΟC epicharis

11 Ευχαρίς — Epicharidis] εΥΧΑΡΙΤΩC ΥΧΑΡΙΤΙC ΕΠΙΧΑΡΙΤΩC ΕΠΙΧΑΡΙΤΙC
 epicharidis IT

Rr ΕΥΧΑΡΙC ΕΥΧΑΡΥΔΟC K eycharys eycharydos L ΕΥΧΑΡΔΟC Gg εΥΧΑΡΙΤΟC BD eycharis L Eucharis — Επιχάριδος om. K add. k Eucharidis] d eucharitis Dg ΗΠΙΧΑΡΙC ΕΠΙΧΑΡΙΤΟC D epicharis epicharidos L ΕΠΙΧΑΡΙT
 ΔΟC Gg Epicharis Epicharidis] epichari epicharitis B ΕΠΙΧΑΡΙΤΙC Dd epikaris epikritis ***** Hh 12 epicharitis g Si L os DHL 13 ut ΑΔΟΝΙC DH adonis GL ΑΔΩΝΙΑWC R ΑΔΟΝΙΟC D ΑΔΟΝΙ^cOc (Δ) H adonioc G adonios L huius Adonis add. r 14 ΝΕΑΠΩΛΙC R ΝΕΑΠΩΛΙC H neapolis L ΝΕΑΠΩΛΕΩC R ΝΕΑΠΩΛΕΟC B ΝΕΑΠΩΛΕΟC DG ΝΕΑΠΩΛΟC HK neapoleos L hic B neapolis huius neapoleos EYC C

lis K 15 HIC Rr oy Gg oy L oy K terminent DL terminentur d termin-
 ent nominatiuum n et t H N. & T. B in om. LK . CIMOIC CIMOENTOC Rr

CYMOIC CYMOENTOC D CYMOYC CYMOYNTOC GL CYMOYC CYMOENTOC K 16 simohis R
 simoisi (h) D symoynits G symoynitis g simoynitis L

p. 700 P.

In 'os' masculina ablata s, addita 'ris' faciunt genetivum, ut 'hic lepos leporis', 'ros roris', 'mos moris', 'flos floris'. excipitur 'nepos nepotis', quod quidam commune putaverunt, quamvis femininum sit 'nepotis'. alia vero omnia in 'tis' desinunt, ut 'hic' et 'haec sacerdos sacerdotis', 'hic' et 'haec compos huius compotis'. Livius in XXVI: profecto satis compotem mentis esse. o tamen in hoc solo corripitur. Seneca in Phaedra:

Hippolyte, me nunc compotem voti facis.

in eadem:

Compote voto,
et est Adonium. eius contrarium 'impos impotis'. Accius in I didascalicon:

falsidica, audax,

Gnati māter pessimi, odibilis, natura impos,

Excors, ecfera.

similiter 'haec cos cotis', 'haec dos dotis'. excipitur 'hic' et 'haec bos 69 bovis' - quod ideo assumit genetivo u loco digamma, quia Aeolis quoque solent inter duas vocales eiusdem dictionis digamma ponere, quos in multis nos sequimur, 'ōfīs ovis', 'Δāfōs Davus', 'ωfōv ovum' (unde in nominativo quoque huius nominis illos sequimur. nam et Aeolis et Doris βōs dicunt pro βōv̄s, ov diphthongum in o longam vertentes. et quod hoc verum est, ostendunt epigrammata vetustissima, quae literis antiquissimis scripta in multis tripodibus legi et maxime in tripode Apollinis,

1 In os inscr. d os] add. h hos Rr oc K ablata] h oblata H 2 leporis] huius leporis GLK 3 neptis b nepos B 4 uero om. GLK add. l ut om. G sacerdotis] huius sacerdotis GL 5 compos compotis DHGK Liv. ab u. c. lib. XXVI 15, 13 XXVI] Krehlius XXV libri profectos LK 6 mentis esse] Dukerius ad Liv. l. secundum verba Livi menti+ esse B menti messe R menti inesse GLb menti. inesse D

menti in esse H menti in esse K o] r hoc R sole Rr 7 Seneca] rd si-
necha D senica GL neneca R in pendra K in phedra reliqui Sen. Hippol. 710
8 hippolite B ippolite rell. me nunc ex nunc me corr. H nunc me edd. Sen.
uotis B facias HK 9 in eadem] inno in Agamemn. 365 cf. Welckerum
uel adonum
trag. Gr. p. 1448 not. 47 eodem H 11 adonum Kk Ei r actius H
didascalium D 13 falsidica, audax, gnati mater pessimi, | Odibilis, naturaque impos,
excors et fera G. Hermannus de L. Attii libris Didascalicon p. 5. Sotadeos restituit
Lachmannus in ind. lect. Berol. hab. a. 1849 p. 5 falsidica] bd falsifica BDGL
saluifica K 14 ignati GL ignoti K odibilis] b odeuilis B 15 ecfera Lachmannus l. l. et fera tibi 16 haec cos om. R cotis haec om. K hic et haec add.

k et hoc bos B 17 boui*(t) L adsumit B digammae GLK quia eolis H
H quiaeolis R quia eoles GLKh quiaeoles D 19 oic RBDH oyic K Δawc R
Δawc DHR Δawc K datus Hh won Rr won DH oyon GL oyon K 20 eius
GL eolis K aeoles K eoles DGLKh dores DHGLK 21 soc B bos RDHK.
pro bawc K pro bo+ic (h) D vertentes] r conuertentes R 22 quod] r
quomodo R hoc add. d 23 ligi Rr apollonis Rr appollinis GLK

p. 264 K.

p. 700. 10 P.

p. 264. 65 K.

qui est Constantinopoli, in loco quem | Xerolophum vocant. sunt autem scripta sic: || ΔΗΜΟΦΑΦΩΝ pro Δημοφόων, ΛΑΦΟΚΟΦΩΝ pro Λαφοκόων) -, 'haec glos gloris', 'hoc ὄς' correptum 'ossis' - Ovidius in V metamorphoseon:

Qui posquam cecidit ferrumque ex osse revulsum est. 5
quidam tamen veterum et 'hoc ossu' et 'hoc ossum' proferebant, unde
Pacuvius in Chryse:

ossum inhumatum aestuosam

Aulam.

Accius vero in annalibus:

Fraxinus fissa ferox, infensa infinditur ossis.

Cato tamen 'os' protulit in IIII originum: si quis membrum rupit
aut os fregit, talione proximus cognatus ulciscitur -, 'os'
productum 'oris'. 'hic' et 'haec custos custodis' ideo in 'dis' desinit,
quia venit a verbo 'custodio'. 15

70 Graeca eiusdem terminationis genetivum Graecum sequuntur 'os' finali
in 'is' conversa: 'Χρυσέρως Χρυσέρωτος, Chryseros Chryserotis'; 'ἥρως

1 Xerolophum] b exorolophum B χερολοφούμ G 2 ΔΗΜΟΦΑΦΩΝ etc.] cf. lib. I § 22
Ε Ο Ο F O O F O W * A
ΔΑΜΑΦΑΦΩΝ προ ΔΗΜΑΦΩΝ ΛΑΦΚΑΦΩΝ προ ΛΑΟΚΩΝ Rr ΔΑΜΑΦΑΦΟΝ προ ΔΗΜΟ-

A φΩΝ ΛΑΦΟΚΑΦΟΝ προ ΛΑΟΚΩΝ Dd ΔΑΜΑΦΑΦΟΝ προ ΔΗΜΟΦΩΝ. ΛΑΦΟΚΑΦΟΝ προ ΛΑΟ-
ΚΩΝ. B ΔΑΛΑΦΑΦΩΝ. προ ΔΑΛΑΦΑΩΝ. ΛΑΟΚΟΦΩΝ. προ ΛΑΟΚΟΦΩΝ. G ΔΑΜΑΦΑΦΟΝ προ ΔΑ-
ΜΑΦΑΦΩΝ ΛΑΦΟΚΑΦΟΝ (Λ in Δ mut. h) ΛΑΦΟΚΩΝ (ΔΑΦΟΚΑΛΩΝ) H Δαμαφαφον προ da-
maφaφωn laokofon pro laokωn L ΔΑΜΑΦΑΦΟΝ προ ΔΗΜΟΦΩΝ ΛΑΟΚΟΦΩΝ προ ΛΑΟΚΩΝ

(ΛΑΛΑΚΑΩΝ k) K 3 hoc] r oc R correptam H ossis] os ossis B Ovid.

metamorph. V 39 5 posquam Rr postquam rell. caecidit D hoste v. l. ap. Ovid.

refulsum Rr 6 ossū et hoc ossuū ex ossu et hoc ossū ni f. corr. in B 7

Pacubius GLK chrisse G chrise L chirisse K chyse D Pacuv. Chrys. fr. 17

p. 115 Both. XV p. 74 Rabb. 8 ossum, quod conjectura assecutus erat Ribbeckius,

B ossum reliqui inumatum G aestuosam D 9 aulam] Ribbeckius auram li-

bri 10 actius H Attius in ann. ap. Krausium fragm. hist. Lat. p. 177 11 Fraxi-

nus Hh fissa] sic in litura b fisa Gg fixa LK ferax H infinditur infinditur

L 12 Catonis orig. lib. IIII p. 109 Kr. fr. 89 p. 282 R. fr. LXXVI p. 48 Wr.

membrum D 13 olciscitur B 14 horis Rr 15 custodio uerbo H 16 grecum

genetivum H secuntur R sequuntur K oc r 16 ut χρύσερος L χρύσερος

BBD χρύσερος G χρίσερος H χρίσερως K χρύσερωτως Rr χρύσεροτος B χρύσε-

ροτως D χρίσετος G χρίσετος HK χρύσεροτος L χρισseros χρisserotis Rr

χrisseros G chrisserotis add. g criseros chrisserotis H chriseros chrisserotis BL χrisseros

chrisserotis K ηρως] om. R προς Br NEPOS D ιηρος H heros L ιηρως K

H. 1 ιηρωος B ιηρωος D ιηρως H herowc L ιηρωc K heros] hero R aeros K

p. 710 P.

p. 265. 66 K.

ἥρως, heros herois'; 'Μίνως Μίνως, Minos Minois'. Sallustius tamen 'Minonis' protulit genetivum in II historiarum: Daedalum ex Sicilia profectum, quo Minonis iram atque opes fuderat — nec tamen hoc sine exemplo apud Graecos quoque invento. Syracusii enim ἥρων pro ἥρως dicunt. sic Sophron παρ' ἡρώνεσσι pro ἥρωαι dixit. similiter ergo et Μίνων pro Μίνως. Romani autem plerumque solent in 'on' terminantia etiam abiectione n proferre per o, ut 'leo', 'draco'. sic ergo | 'Mino', 'gobio' quoque dicunt pro καβοῖς abiecta s, et, quod mirabilius est, 'Athos Athonis' protulit Cicero in III de republica: [quid ergo illa sibi vult absurde exceptio?] nisi si quis Athonem pro monumento vult funditus efficere. quis enim est Athos aut Olympus tantus? sed hoc in 'us' correptam deinceps Attice prolatum est, quomodo Ἀνδρόγονος pro Ἀνδρόγεως.

In 'us' correptam desinentia masculina Latina s vel t vel x antecedentes tibus, si sint rerum incorporalium vocabula, quartae sunt declinationis, ut

uel h
eros G aeros g herois] d heros D eroys G aeroys g herois(y) L aerois K MI-
noc RBDH μνως G minos L Μίνως] add. r MINOWC BHK minows L MY-
i
xwoc G minoys (y) L minoys G Sall. hist. II 5 p. 125 Kr. 2 V K edd.
inde ab α 3 fuderat iram atque opes Dr. iram fuderat atque opes H iram atque
fuderat opes LK iram atque fuderat G 4 hoc om. H apud H inuenta B
siracusi R siracussi HG siracussi L syracossii K siracossi B 5 ἥρων pro
ἥρως] Bondamus var. lect. p. 311 sq. heron pro heros BDH heron pro hero R eron pro
eros G aeron pro aeros g eron pro eros L Sophronis frustulum om. et Blomfieldius
(mus. crit. Cant. VI 340 sqq. VIII 559 sqq.) et Ahrensius sophoron L sorophon

+

ΤΑΡΕΠΟΣΙΝ ΝΟΗ ΗΕΡΟΣΙΝ ΟΝ

K ΕΠΡΩΝΕΚΙ ΠΡΟ ΗΡΩΙΚΙ Rr ΠΑΡΗΡΩΝΕΚΙ ** ΝΟΝΗΡΟΣΙΝ Dd ΤΑΡΕΠΟΝ ΣΙΝΕΝΗΡΟΠΟΙ Β
ΤΑΡΕ ΠΟΝΕΚΙΝ, ΟΝΕΡΟΣΙ G parenon**enon H pro enoc add. h pareron (eron in litera l)
i. nocens HO

si non eros I l ΤΗΡΕΠΟΝΕΚΙ ΝΩΝ ηρωικι K ἥρώνεσσι non ἥρωαι Bondamus l. l. ex cod.
Dorvill. cf. Koenium ad Greg. Cor. p. 621 Sch. 6 minon pro minos RBHGLK
7 post terminantia: apud graecos add. R uncis incl. r subiectione GL uel abiec-

tione l proferre add. r 8 gabio Dd cobio b quocumque Dd ΚΩΒΕΩC

B

Rr κοβιος H κωβηως K cobios B gobios GL 9 est, Athos om. D add. d Cie.
de rep. III xxxvi (49) IIII Heidelb. re Rr rep DK re publica G repullica H

10 illi Dd absurde] absorde GLK absurdum edd. exceptio K excepto L si
om. L 11 Athonem] edd. athonis l athon RBDHK atho GL alterutra lectio scholastici
bilemmovit monimento G munimento L efficere] efferi Erl. 1 Dresd. 12 est om. L

olympus B olympus H olimpos Dd olimpus LK olipus G tantum BDr tanto
GLK sed et hoc Hh hus Rr yg GL oc K 13 actice Rr aticae K 'Αν-
δρόγεως pro Ἀνδρόγεως] Heidelb. teste Lind. androgeuc pro androgeoic D andro-
geoc pro ΑΝΔΡΟΓΕΟΙC B ΑΝΔΡΟΓΗΩC PRO ΑΝΔΡΩΓΟΙC Rr andporeic pro ΑΝΔΡΟΓΕΩC G ΑΝ-
ΔΡΟΓΕΥC PRO ΑΝΔΡΟΓΟΥC H androgeys pro androgeos L ΑΝΔΡΟΓΕΩC PRO ΑΝΔΡΟΓΕΙΟC K

14 lu us cor inscr. d us in litera H 15 uocula Dd

p. 710. 11 P.

p. 266. 67 K.

'hic nistis huius nitus', 'hic casus huius casus', 'hic situs huius situs', 'hic positus huius positus', 'hic partus huius partus' - quamvis 'haec partio huius partitionis' antiqui protulisse inveniuntur. Plautus in *truculento*:

Horresco t̄ miseram mentionem, quotiens fit, partitionis, 'hic sexus huius sexus', 'hic luxus huius luxus'. similiter quartae sunt, quae rerum vocabulis homonyma inveniuntur, ut 'magistratus', ή ἀρχὴ καὶ ὁ ἀρχῶν, 'huius magistratus', 'hic saltus', ή πήδησις καὶ η νάπη, 'huius saltus', 'hic versus', ή στροφὴ καὶ ὁ στίχος, 'huius versus', 72 'hic exercitus', ή γυμναστὰ καὶ ὁ στρατός, 'huius exercitus'. 'fastus', quando a 'fastidio' est verbo, quartae est, quando vero pro annali accipit, a fastis et nefastis diebus sic dictum, frequentius secundae est. invenitur tamen et quartae. Lucanus in X:

Nec meus Eudoxi vincetur fastibus annus,
quod tamen errore Lucani prolatum dicit Servius in commentario
tertii libri Virgiliani, cum antiquiores quoque similiter idem protulisse inveniantur. [Ovidius fastorum inscripsit libros.] nam apud Horatium duplē invenio scripturam et 'fastos' et 'fastus' in III carminum:

Per memores genus omne fastos
et 'fastus' in aliis codicibus. Varro in ephemeride: postea hono-
ris virtutum causa Iulii Caesaris, qui fastus porrexit, men-
sis Iulius est appellatus. 'senatus' quoque ideo quartae est, quod

3 *Plaut. truc.* I 2, 93 Horresco misera, mentio quotiens fit partitionis (horresco misera sentio quod diis fit parationis *Pall.*) 4 mis̄eram(s) G sit GL 6 omo-
nyma BDH omonima RGLK ut] ut hīc 7 APXON G APXWC K saltus] b salustius B

ΗΡΗΑΝCIC H Y O
ΠΗΠΑΙCIC B ΠΗΠΑΙCIC ΚΑΙΝΑΤΗ Rr H. ΠΑΝCIC. ΚΑΙΟ. ΝΑΥΕ. G ΕΠΙΗΑΝCIC ΚΑΙΝΑΤΗ Dd
ΗΠΗΑΝCIC ΚΑΙΟΝΑΤΗ H ΗΠΗΑΝCIC ΚΑΙΟΝΑΤΗ L ΗΠΗΑΝCIC ΚΑΙΟΝΑΤΗ X 8 ή στροφὴ

ο ει
καὶ ὁ στίχος] om. D add. d ΗΣΤΡΩΦΗ ΚΑΙΟΣΤΙΧΩC Rr ΗΣΤΡΩΦΗ ΚΑΙΟΣΤΙΧΟC Ll
ΗΣΤΡΩΦΕ ΚΑΙΟΣΤΙΧΟC (i in litura) K στροφὴ H στίκος B 9 ή γυμναστὰ καὶ

H I O O
δο στρατός] om. D add. d ΓΙΜΝΑΣΙΑ ΚΑΥΛΟΣΤΡΑΤΩC Rr ΓΙΜΝΑΣΙΑ HGK γιμνασία L 10 uero est GL 12 *Lucan. Phars.* X 187 13 edoxi K eduxi L an-

nis H annis B 14 *Serv. ad Aen.* III 326 commentatoris GLK 16 inscripti
h
Rr oratum RD oratum BHGK 17 scripturam inuenio L fastos et fastos

H Hor. carm. III 17, 4 III carminum in litura B 19 omne] b omnes RBD

om Hh 20 in aliis codicibus] eadem lectionis discrepantia etiam nunc invenitur:
fastus ex libris Bentleianis Graevianus et Reginensis a pr. m., ex Orellianis Sangall., atii.

Blandinii, si Cruquii silentio fides habenda, videntur fastos habuisse, et sic legit Acro Varro in ephemeride: Varr. fr. p. 252 ed. Bip.; ad ephemeridem Varro-

nis rusticam s. agrestem haec referenda esse docuit Bergk in mus. phil. I 369 sq. cf. Ritschelium ibid. VI 533. 554. concidunt inde quae de hoc l. disputata sunt a Krakero in comum. de M. Terenti Varr. antiquit. libris p. 26 ephemeride] h ephemeride BH

ephemeride D ephemenide K epimenide GL honoris] blk onoris GLK horis ni f. in ras. B 21 caessaris G quia Zwickau. 1 Krehlii correxit Aus. Popma in Varr. fragm. p. 222 ed. a. 1601, Th. Reinesius ad mg. ed. Putsch. in bibl. scholae Cizentis

teste Krehlio 22 appellatus est BDHGL Sanatus Rr

p. 711. 12 P.

p. 267. 68 K.

a vocabulo 'natus' componitur. et si ante 'tus' alia sit sub eadem syllaba consonans, etiam corporalia quartae sunt declinationis, nisi sint propria vel mobilia, ut 'hic fluctūs huius fluctus', 'hic caestūs huius caestus', 'hic rictūs huius rictus', 'hic victūs huius victus'. excipitur 'hic lectūs', οὐ κλινητός, 'huius lecti', quod tamen etiam 'huius lectus' antiquissimi protulerunt. Cornificius in I de etymis deorum: ipsis vero ad Ceteris memoriae novandae gratiam lectus sternuntur. Plautus in Amphitrione:

Quam lectus ubi cubuisti concaluit locus.

• 'mustūs' quoque 'musti' excipit Probus, quod tamen mobile videtur, | cum veteres et feminino et neutro genere inveniuntur hoc protulisse pro 'novus nova novum'. Martialis in I:

Quid te, Tucca, iuvat vetulo miscere Falerno

In Vaticanis condita musta cadis?

Ovidius in XIII metamorphoseon:

Ter centum messes, ter centum musta videre.

Cato Censorius de agna musta pascenda: musta agna pro 'nova' dixit. inveniuntur tamen antiquissimi multa ex supra dictis in genitivo etiam i terminasse. Terentius in Andria:

Nil ornati, nil tumulti,
pro 'ornatus' et 'tumultus'. idem in adelphis 'fructi' pro 'fructus':

Nunc exacta aetate hoc fructi pro labore ab iis fero.
'quaesti' pro 'quaestus'. idem in hecyla:

1 alia sit ante tus L 3 ut fluctus Rr hic ante caestus om. D hic
caestus huius caestus Rr hic questus huius questus H hic q̄stus huius q̄stus L hic
questus huius tus GK caestus huius caestus hic questus huius questus D hic questus.
huius questus. hic cestus. huius cestus. B 4 hic rictus. etus hic vicius. tus G
Excipiuntur RBHDH 5 KAIHN RD KAIINE H KAENE K KAIHNI B etiam om. G
etiam huius lectus] r huius lectus etiam R protulerunt G proferebant
tulerunt L 6 Cornificius de etymis deorum: v. Bergkium in ind. lect. Marburg. aest.
a. 1843 p. IV, post cuius elegantem disputationem haud licet scribere homini coidam

docto 'actas huius grammatici incerta est' etoemis BDHGLK et in littera r ethomis h ***rum R de jrum r quereris memoriae K 7 nouande gracie B
gratiae DLK gratiae G Plaut. Amph. I 3, 15 (v. 513) amphitronae K 9 Prius
abis quam lectus ubi cubuisti concaluit locus Vet. Plaut. (lecti ubi concubuisti al. ubi
cubuisti, lectus Bothius, lecti ubi cubuisti Fleckeisenus) senarium iam. procudit Prisc.

cubuisti (s) B 10 mutus Eh excipiat (unt) R Probus de cash. nom. p.

1475 P. p. 131 L. mobilia B 11 feminino Hh inueniuntur om. H 12 Mar-
tialis r marcialis RD. Martialis epigr. I 18, 1 sq. 14 ualerno GK 15 Ovid me-

tamorph. XIII 146 16 meses G mes***es H musta] r mustum R uideret B
17 Catonis Censorius de agna musta pascenda or. fr. v. ap. Meyerum l. l. p. 83 19 etiam
in GL terminasse L Ter. Andr. II 2, 28 adria G 20 nil] L nihil ce-
teris cum Ter. Bas. nil] L nihil ceteri cum Ter. Bas. 21 Ter. adelph. V 4, 16
adelph. L 22 eatae G fructi ex fructu corr. B ab offero GL aliis fero H
iis] r is D his Rd cum Ter. Bas. eis Benlieus 23 quaesti pro quaestus] r
questi pro questus RBHGK quaesti pro questus D Ter. hecyl. V 3, 38 ecyra
D hecira GLK echira B hecyla numquam] h hecylanum quam H

p. 712 P.

p. 208. 69 K.

Numquam animum quaesti gratia ad malas adducam
partes.

'adventi' pro 'adventus' idem in Phormione:

patrem ut extimescam, ubi eius adventi venit in
mentem.

'senati' pro 'senatus' Sallustius in Catilinario: senati decretum
fit, sicut ille censuerat. 'versi' quoque pro 'versus' Laberius in
lacu Averno:

versorum non numerum numero studuimus.

Valerius in Phormione:

Quid hic cum tragicis versis et syrma facis?

Laevius in polymetris:

Omnes sunt denis syllabis

Versi.

'hic victus huius victi' Plautus in captivis:

Proin tui tu cotidiani victi ventrem ad me adseras.

idem in aulularia 'huius gemiti' dixit:

Tantum gemiti et † malae maestitiae mihi hic dies obtulit,

Famem et pauperiem.

74 alia omnia eiusdem generis Latina in 'us' desinentia secundae sunt decli-
nationis, ut 'hic Virgilius huius Virgilii', 'somnus somni', 'lacertus lacerti',
'numerus numeri', 'sanctus sancti', 'ventus venti', 'cibus cibi', quamvis et
'huius cibus' antiqui protulisse inveniuntur. Plautus in captivis:

¹ [quaesti] r questi RBDGK malam Ter. Bemb. a m. rec. corr. ducam Ter.
Bas. 2 partis Ter. Bemb. 3 Ter. Phorm. I 3, 2 formione DGLK phormione.
patrem in litera b ut om. GLK extimescam (is) R existimescam BGLKh ean
Ter. Bemb. cum eius aduenti mihi uenit in mentem libri Prise. lib. XVII
§ 100 ubi ueniat (a m. rec. del.) in mentem eius aduenti Bemb. ubi in mentem eius
aduentus (spscr. m. alt.) uenit Bas. adventi sic etiam Donatus ad h. l. 6 Sall.
Cat. 53, 1 Catilinario] d catilinaria GLKh catilinaria RBH catillinario Dr

senati] sic Sall. Paris. A Einsidl. Bern. 1 alt; senatus al. Senatus (us) Rr
6 sic GLK Laberius] r Laevius RBDHGLK Laber. lac. Avern. fr. 3
p. 212 Both. fr. I p. 244 Ribb. 8 lacū LK 10 Valerius in Phormione: v. su-
pra § 7 ualirius G Terentius R Terrent H formione GLK 11 Quid+* K
quod D hic ex hoc corr. K tragicis] bdh graticis B tragicis DH sirma Lk
firma GK 12 Laevius] sic tacite Reinesius var. lect. II 1 p. 128 ed. Altenburg. a.
1640 Leuius RBDHGLK Linius r Laev. fr. VI ap. Weichertum poet. Lat.rell. p.
61 polymetris] 3 polimetrīs K polimentris RD polometris r polimentris BHd poli-
mentis g polimeris G polymernis L Polymenis s. Polumenis Reinesius 14 uersi. (s)
B 15 Plaut. capt. III 2, 75 (v. 855) 16 tu tui Plautus cottidiani H coc-
tidiani Vet. Plaut. afferas GLKr 17 idem Plautus BDHK huius geminiti D

Plaut. autul. III 9, 11 sq. 18 geminiti (ti) B male RGL mali Vet. Plaut.
Nonius p. 487, 22 malai recte Hermannus elem. doctr. metr. p. 412 mestitiae RDHG
mesticiae Hg mestitiae K maestitiaeque Vet. Plaut., sed que m. rec. add. mihi sup.
lin. add. K hic] r haec R mihi hic dies hic optulit (prius hic in lit.) B hic

dies mihi optulit libri Plaut. 20 eiudem R sint R declinationes Dd
22 post uenti: colus .li add. K, litera extat in B, ubi ni f. uentus uenti repetitum fuit

23 cibus antiqui] cibi uetus H protulise Gg Plaut. capt. III 2, 46 (v. 826)

p. 712. 13 P.

p. 200 K.

Tantus ventri comeatus meo adest in portu cibus.
excipitur 'arcus', quod differentiae causa quidam tam secundae quam quartae protulerunt. de caelesti enim [id est de Iride] Cicero dicens in III de deorum natura in i finivit genetivum: cur autem arcis species non in deorum numero reponatur? invenitur tamen apud veteres etiam feminini generis, secundum quod bene quartae est declinationis. E n-
nius in XV annali:

Arcus aspiciunt, mortalibus quae perhibentur.
'acus' etiam quartae est, quod tam masculinum quam femininum inveni- 75
tur - Lucanus in X:

Quod Nilotis acus compressum pectine serum.

Iuvenalis in I:

Ille supercilium madida fuligine tactum

Obliqua producit acu.

is idem in II:

emerita quae cessat acu.

diminutio tamen a masculino fit 'aculeus' teste Probo, quomodo ab equo 'equuleus' -, et 'lacus' et 'hic specus', quod tam masculinum quam neutrum inveniatur. - Horatius carminum libro III:

Quo me, Bacche, rapis tui

Plenum? quae nemora et quos agor in specus?

sed 'hoc specus' melius dici in singulari, in plurali 'hi specus', Servio placet. femino tamen hoc nomen quoque genere invenitur. Agellius noctium Atticarum V: sole medio, inquit, et arido et flagranti,

1 tantus] r densus tantus R comeatus DHLK 2 Excepitur Dd
referentiae G 3 Dae D Cicero de nat. deor. III 20, 51 dicens] r dicit R
de deorum natura in III. K 4 finivit] g finiunt G finit H Cum Gy atem
B arcii] sic etiam codd. Cic. opt. arqui, arcui, arcus al., arcuis cod. Charissi I p. 93

P. 67 L. 5 reponnatur L 6 Enn. ann. XV 2 E. S. v p. 59 Vahl.
8 Arcus aspiciunt] scripti arcus ubi aspiciunt libri arquum ubi adipiciunt Merula
arquus ubi adipiscitur Columna perhibetur H cum Caroliruh. alt. et Darmest.^{ee}
9 masculini D feminini D 10 Lucan. Phars. X 142 cf. lib. V § 33 XIII L
XIII.o. G 11 nihilotis Rr compressum RDHLK compsum G ferrum GLK

12 Iuv. sat. I 2, 93 sq. 13 supercilicium D mandida D tactum]
cum plerisque codd. Iuv. interpolatis RBDGL tatum H tintum cum Pith. m. alt.
(tinctum m. pr.) et aliis nonnullis Iuv. et libris Prisc. lib. V § 33 K Vindob.

CCCXLVII Caroliruh. alt. 14 oblica Rr 15 Iuv. sat. II 6, 498 U. K 16 eme-
ritaque cessat BHd 17 Probus de cath. nom. p. 1463 P. 121 L. aequo RK

18 eculeus Rr eculeus H aequuleus D equleus G equleus est. Lacus K eculeus sic ab
acu aculeus et lacus B 19 oratius K Hor. carm. III 25, 1sq. 20 bache BK
rapis bache GL 21 ei] aut libri Horatiani metiores tantum non omnes et sic, ut asso-
let doce interpolatus, Caroliruh. alter 22 Serv. ad Aen. VII 568, ad georg. III
418 23 quoque tamen genere hoc nomen G tamen genere hoc nomen L genere
add. h Agellius RBDHK A.gellius r agellicis G cf. § 81 Gell. noct. Att. V 14,
18 24 Atticarum] r anticarum R acticarum D V] Krehlius VI RBDHLK III G
fortasse numerus VI retinendus erat secundum ea, quae supra l. l. disputavimus
iquid DH et arido] rapido libri Gelliani

p. 713 P.

p. 269. 71 (70) K.

specum quandam nactus remotam latebrosamque, in eam
me penetro et recondo. Ennius in XVII annalium:

Tum cava sub †monte late specus | intus patebat.

Pacuvius in niptris:

advenio in scruposam specum.

76 dicebant tamen et 'hoc specum' et 'haec speca'. Cato: speca prosita,
quo aqua de via abiret. sed Livius etiam singulari numero hoc
ponit masculinum in I ab urbe condita: lucus erat, quem medium
ex opaco specu fons perenni rigabat aqua. similiter Ovidius
in III metamorphoseon:

Et specus in medio virgis ac vimine densus.

idem in VII:

specus est tenebroso caecus hiatu.

idem in XI:

Et specus in medio, natura factus an arte,

Ambiguum. -

penus quoque et masculini et feminini et neutri invenitur teste Do-
nato et Capro. Plautus in Pseudulo:

†Nisi mihi annuus penus ab amatoribus congeratur.

Lucilius:

1 nactus LKrd in eam me om. libri, addidi ex Gellio 2 penitro
RL Enn. ann. XVII 3 E. S. 11 p. 63. LXXVIII Vahl., qui plenam lectionis
varietatem ex Festo p. 343^a, 31 Muell., Nonio p. 222, 33 M., Servio ad Aen.

VII 568 petiatam afferit 3 caba D monte] libri cum Festo et Servio montis
Nonius montei Od. Muellerus ad Fest. l. l. moutem Columna montis latere
Fruterius latet Nonius alte Festus altae Servius specus late L 4 pa-
cubius GLK Pacuv. niptr. fr. 3 p. 134 Both. VI p. 91 Rabb. Non. p. 223, 1
Accius niptris: Inde aduenio montem Aetam scruposam specum, unde Ribbeckius l. l.
Inde Aetnam aduenio montem (s. Aetnam inde montem aduenio) in scruposam spe-
cum 5 scruposam Nonius (B ante lit.?) scrupulosam RDH et in liura b scrupulosam

GLK scruposam Darmst.^b, quod addo Ribbeckii causa, quem ceterum ubivis sere reli-
giosissima accuratione schedis meis usum esse inveni 6 et hoc specu haece ex
hoc corr. B Calon. fr. inc. p. 87 Lion.; ad originum libros videtur pertinere
prosita] M. Hauptius coll. Paulo p. 226, 5 Muell.: 'prosita proposita'. pro siti RBDGL
propositi H ppsita h propositi K apposita edd. ante Krethianam posita ex codd. suis
Krethianus 7 deuia RADHG habret D Leuius GLK Livius ab u. c. lib. 1
21, 3 9 perhenni R rigebat B Ouidius similiter L Ouidius Rr Ovi-
dius metamorph. III 29 11 Et] Est v. l. codd. Ovid. medio K Ovidius media libri
Prisc. fell. ac vimine] a cuimine H acumine GK densis libri aliquot Ovid. 12
Ovid. metamorph. VII 409 13 caecus] d specus D 14 Ovid. metamorph. XI 235 sq.
XII D 15 Et libri Prisc. cum Ovid. Basileensi Est Ovidius, Lips. 2 Krethianus

media Rr 16 ambiguum est libri aliquot Ovid. 17 Plenus Rr quoque masculini
GL et feminini om. R . Teste B Donatus p. 1747-P. 12 L. penus laudat
inter nomina incerti generis inter masculinum et femininum. nam ibi penus pro pinus
legendum esse, quod Lindemannus suspicatus est, docet Cledonius p. 1895 sq. P.
18 Capro] de dub. gen. ap. Osannum de Fl. Capro p. 11 cf. lib. V § 45 Plautus
am. GL add. y Plaut. Pseud. I 2, 45 cf. lib. V § 44 pseudolo L pseudolo
G spesudo D sendulo B 10 annus G congeritur RBHGLK 20 Lucilius]
cf. lib. V § 44

p. 713. 14 P.

p. 271. 70 (270. 71) K.

Magna penus parvo spatio consumpta peribit.**Horatius in I epistularum:**

Annonae prosit, portet frumenta penusque,
cuius neutri genetivus est 'penoris', ut 'pecus pecoris'. Caesar Strabo
5 contra Sulpicium tribunum plebis: propinquos nostros Mes-
salas domo deflagrata penore volebamus privare ('hoc penum'
etiam Afranius protulit:

in penum erile).

etiam 'hic ficus', vitium corporis, quartae est. **Martialis in I epi-**
grammaton:

Cum dixi ficus, rides quasi barbara verba**Et dici ficos, Caeciliane, iubes.****Dicemus ficus, quas scimus in arbore nasci:****Dicemus ficus, Caeciliane, tuos.**

is ex quo ostendit, et vitium et fructum posse quartae esse declinationis, ge-
nere autem differre. 'vultus' praeterea quartae est, quod quasi rei est vo- XV 77
cabulum a 'volo' verbo, quomodo a 'colo cultus' et ab 'occulo occultus',
ab 'ulciscor ultus'. nec mirum, cum Aristoteles species incorporeales
erga corpora vult esse, 'vultum' [in facie intellegi, voluntatis enim signi-
ficat affectum, quomodo 'metus', 'gaudium', 'laetitia', 'tristitia', quae om-
nia rerum incorporalium sunt vocabula. iure igitur quartae est. similiter

1 consumpta L persibit (h) D 2 Oratius D Oratius HK Horat.
epist. I 18, 72 aepistolarum X 3 anno ne L anno ne K annonne b oportet r 4 genetivi RD Caesar] g Cessar G Caesaris Strabonis contra Sulpicium

Rufum tribunum plebis or.: v. Meyerum l. l. p. 334 sq. cf. lib. V § 44 5 tribuno Rr
tribunus GK tri+unus L propinquos] b propinquos B messales R messisa-
las L mesis alas GK 6 ponere Rr uolenamus pribare B 7 affranus HK
Afranius in talione, v. lib. V § 44 8 paenum R erile] RHK, unde et hic et
lib. V l. l. restitui, cf. Ritschelium prolegg. in Plaut. p. XCVIII Wagneri orth. Verg.

p. 433. om. G aerile g erile D herile BL haerile r 9 uicum H Martial.
epigr. I 65 epigrammaton K 11 babara H 12 dici] D dixi R cum Mart. Paris.
8284 et pr. cod. Leid. Voes. 121 ficus K et ex ficos corr. B ceciliane RHGL

et ex corr. K ceciliane, ex ciciliane corr. B 13 dicemus ficos Rr dicemus Gg
ficus] sic etiam nonnulli codd. Martialis ficos codd. Mart. plerique 14 ceciliane
BDHL ciciliane GK 15 quo ostenditur H ostendit uitium uel fructum K
genera H 16 differre L deferre G praeterea] quoque L 17 oculo ex' acculo
corr. K oc cultus D 18 et ab ulciscor (ulciscor b) B ultus] rd ultus RD
mirum quoque cum H Aristoteles] g maristoteles R aristotiles GK v. Aristotelem

de anima I 1, 9 sqq. p. 403 Bk. 19 ergo Dd erga Kk in facie intellegi h. l. om.
DH faciae Rr quomodo colores et figuræ cum sint incorporeales post intellegi
add. GLK quoque quomodo colores et figuræ cum sint incorporeales RH et eadem
post uitum BD volumpatis K significant RrLl 20 affectum in facie (fa-
cie Rr faciae H) intellegi quomodo (. Quo modo H) libri a voc. gaudium ite-
rian inc. A v. § 43 laetitiae Rr letitia(m) B tristitiaq. omnia G 21 furæ
Rr est similiter b

p. 714 P.

p. 270 (71). 73 K.

'artus'. hoc enim quoque, cum neutro etiam genere 'hoc artu' veteres proferebant, bene secundum quartam declinatur. omnia enim masculina, quae neutra quoque in u desinentia inveniuntur, eiusdem sunt declinationis, ut 'hic tonitrus hoc tonitru', 'hic cornus hoc cornu'. ergo similiter 'hic artus hoc artu'. Plautus in Menechmis:

Ita mihi imperas, ut ego huius membra atque ossa atque artua

Comminuam.

illud etiam possumus dicere, quod a verbo 'arto artas' rei vocabulum fit 'artatus' et per syncopam 'artus', quomodo a 'poto potas potatus potus'. 10 ideoque nomen etiam, quod significat ἄρθρον, id est 'artus', quia vocabulum rei est simile, et eandem servavit declinationem quomodo 'exercitus', 78 'saltus', 'magistratus'. et forsitan ideo etiam 'acus' ab acutu, 'portus' a portatu, 'lacus' a laqueatu, 'sinus' a sinuatu, 'currus' a cursu, 'gradus' a gressu nata primitiorum servant declinationem, quomodo univoca 15 fixa. a portu compositum tam masculini quam neutri generis invenitur et secundae declinationis, 'hic angiportus' et 'hoc angiportum, huius angiporti'. sic Plinius Secundus in I artis grammaticae. Terentius quoque in adelphis:

Id quidem angiportum non est pervium.

idem in Phormione:

Sed hinc concedam in angiportum hunc proximum.
'gradus' quoque quartae est, ut ostendimus, et 'sinus'; dicitur tamen 'hoc sinus' i producto et significat vas. Varro de vita populi Romani

2 declinatur] rh declinantur R (H?) declinationem BK 3 desinentia] r
desi R 4 tonitruus G hoc ante tonitru in lit. b 5 hoc ante artu in lit. b
Plaut. Menechm. V 2, 102 sq. (v. 855 sq.) menechmis RBH meneche-
nis GK mechenis L menechmis(i) D 6 mihi imhi imperas R m̄bra D ossa
artua GLK 9 possimus D rei] d ei D 10 et add. r Quomodo H 11 ἄρ-
θρον] in littera ἡ ΑΡΘΡΩΝ R apepo GK in vocabulum Aa uocabulo BDGL + uoca-
bulo (a) H a uocabulo A 12 similem GLK (R?) et om. BD del. a exerti-
tus H 13 etiam om. G arcus Gg arcitu Gg acuto RD portas Dd 14 la-
quaeatu D 15 gresu G nata add. k nata aequiuoca ***** primitiorum (cyn-
onyma) B declinationem add. r quomodo exercitus G OMONYMA post uni-
uoca adras. in B 16 et fixa H generis quam neutri GL 17 angiportus Rr
angiportum Rr huius angiporti] a huius angiportis K his angiportis RBADHGL
at huius angiporti r 18 plenins GK saecundus R II. K Plinius Secundus
in art. gramm. lib. I ap. Lerschium Sprachphilosophie der Alten I p. 183 primo h
prima H Ter. adelph. III 2, 39 19 quoque om. L adelfis GL 20 Id .i. K

*****portum H aggiportum h post angiportum: non est — angiportum om. R
add. r, non om. D 21 Ter. Phorm. V 7, 8 formione AL 22 hic Bas. conce-
nos transire
dam in Hh concedam transire nos in B hunc etiam duo codd. Ter. Benul. hoc
Bemb. Bas. proximum] b ***um B 23. Et sinus H tamen et hoc ADHr
24 signum D i producto in neutro gen. in masculino corp. et H Varro de
vita p. R. lib. I p. 239 ed. Bip. cf. Non. 547, 21 v. etiam Varr. de l. L. V § 123

p. 714. 16 P.

p. 272. 73 K.

libro I: ubi erat vinum in mensa positum aut galeola aut sinum. Virgilius in bucolico:

Sinum lactis et haec te liba, Priape, quot annis.

sed hoc etiam masculino quidam protulerunt. Plautus in Curculione:

hic cum vino sinus fertur.

forte igitur etiam differen^{||}tiae causa hoc secundae, illud quartae declinaverunt. 'currus' similiter excipitur, quod quartae est declinationis, ut ante docuimus. et possumus non inverisimilem de his omnibus rationem, ut superius demonstravimus, reddentes dicere, quod ea, quae a participiis derivantur in 'us' desinentia, si sint fixa, quartae sunt: | 'portatus portus', 'artatus artus', 'arcuatus arcus', 'laqueatus lacus', 'acutus acus', 'sinuatus sinus'. a cursu quoque vel 'curro currus', a gressu vel 'gradior gradus'. adeo autem cognatio est currus ad cursum, quod diminutivum pro cursu accipitur. Cicero pro Marcello: nec fas esse ducebam, versari me in nostro vetere curriculo. quomodo igitur, si essent participiis similia, fixa quartae proferrentur declinationis, sicut omnia quae similia sunt participiis non mobilia, sic etiam per syncopam prolata vel mutatione consonantium ante 'us' positarum eandem tamen declinationem servaverunt. nec mirum in nominibus hoc fieri, cum etiam ipsa participia inveniuntur est quando per syncopam prolata, ut 'potus' pro 'potatus', 'cretus' pro 'creatus', 'dictus' pro 'dictatus', 'saucius' pro 'sauciatus', 'truncus' pro 'truncatus', 'lassus' pro 'lassatus'. 'tonitrus' quoque et 'cornus', quando sint masculina, notantur, quod quartae sunt. nam plerunque neutra inveniuntur, 'hoc tonitru', 'hoc cornu', de quibus

ibique Od. Muellerum 1 mensam libri Non. galeola Rr galeola(?) L 2 sinu-

et sensu libri Non. Verg. ecl. 7, 33 boculico A boculico K bocō G bucō L
3 te] sic etiam Ver. tibi GL lib⁺⁺a (us) Pal. Priape a pia quadam anima

eras. in H [quot annis] dk quod annis DK cotannis Rr 4 quidam] r om. L
quidem R Plaut. Cura. I 1, 82 (v. 82) gurgulione l 5 f. eine, unde incipit
versus Plautinus, excidū post Curcione fertur forte igitur K fertur forte, igitur G
6 differentiae L deferentiae G 8 non inverisimilem] AH ex corr. non inueniri
similem RDGL et AH pr. uerisimilem dh et in mg. r ***** (n̄ inueniri) similem K *** inueniri similem (non) B 9 quae ea participiis Rr 10 us in litura h
portatus add. r portatus portus] ex corr. G portus portatus LK et G pr. 11
artitus artus] ex corr. G artus artatus. LKr et G pr. arcuatus] rh arcuatus RADHGLK
curriculus

12 gresu GL 13 post diminutivum: curriculus add. R currus BADG currus Kk
currus id est curriculum H currus curriculus vel currus, curriculus edd. ante Kre-
hium 14 Cic. pro Marcello 1, 2 nec fas] nefas r ne fas B 15 uestro v. l. libro-
rum Cic. nertere Rr veteri plerique libri Cic. curriculo pro cursu, H 16 pro-

uel e ferrentur] rah proferrentur H proferentur RBAD proferuntur L proferuntur K
sic] sic D 17 quae spscr. in K participiis similia sunt GL mobilia ut est

nibus sic B sic] sin Dd sicut H 18 mutationem ante B 19 nominibus] rh omni-
bus RBH cum K partitipia R 20 est quando inueniuntur h est quando inue-
niuntur K 21 pro dicatis K sautius pro sautius D 22 lasus pro lasatus L

tronitrus L 23 sunt AG LKd masculina sint Hh quod in litura g 24 inueniun-
tur neutra GL

p. 715. 16 P.

p. 273. 74 K.

supra quoque docuimus. quomodo autem quaedam quartae declinationis nomina etiam secundae regula protulisse superius vetustissimos ostendimus, sic ex contrario, quae debuerunt secundae esse, quasi quartae est quando declinaverunt, ut 'hic sibilus huius sibilus', 'vadus', 'vulgaris', 'fretus'. Sisenna in XII historiarum: procul sibilu significare consuli 80 coepit excipitur etiam 'lepus leporis', quod solum in 'us' correptam desinens masculinum tertiae declinationis invenitur. nam 'vetus veteris' commune est trium generum et 'Ligūs' quoque 'Liguris' commune. Salustius in II historiarum: sed ipsi ferunt taurum ex grege, quem prope litora regebat Corsa nomine, Ligus mulier. invenitur tamen etiam in 'ur' desinens, 'Ligur', ut Lucanus in I:

Et nunc tonse Ligur, quondam per colla decore
Crinibus effusis toti praelate Comatae.

quamvis 'veter' etiam analogia exigit, ut bene sit dictum. Accius in Hecuba:
Vetus fatorum terminus sic iusserat,

pro 'vetus'. quod Capro quoque prudentissime videtur, cum comparativus 'veterior' et superlativus 'veterrimus' 'veter' desiderent positivum. Cato in I originum: Antemna veterior est quam Roma. Plautus in Bacchidibus:

¹ supra quoque] G ex corr., quoque supra GL post quoque: et cornus add. R uncis incl. r 2 in regula B ostendimus docuimus g ducimus G

³ ex econtrario L secundae debuerunt GL est quando in mg. add. A declinauere H 4 hic add. h. huius] in littura k haec ni f. K huius sibilus add. r Sisenna in XII hist. p. 315 Kr. p. 377 R. 5 XV. GL XI B historiarum] b histo*** B sibilu] D Vind. CCCXLVII h ('urus' Kreliū) Rothius

sibilus RBAHGLd sibilus K 6 caepit GLK solam D correptum L 8 et li

gus Rr ligus .oris commune "est quoque' Gg ligus ligoris commune quoque est L

ligoris quoque K et ex liguris quoque corr. B commune est D Sall. hist. II 13 p. 129 Kr. cf. Isid. origg. XIII 6, 41 9 in om. GLK ferrum K

10 quaem K littora L Corsa] d causa D nominae B Ligur et Ligurum

vv. ll. edd. Isid. 11 ut in mg. K Luc. Phars. I 442 sq. 12 tonsa Hh decore] plerique codd. Lucani cum utroque Vossiano decora alti; decora decore libri; decore

del. rhl; decore archetypus Prisciani 13 effusis b effusi BL effussi GK toti Lu-

anus totis libri Prisc. (sic ni f. in littura etiam H) praelate comata, a p. c. AD

plate commatae

t sic f. in littura H * * (p. c.) Rr p̄cum GLK p̄pla cōmata ad mg. l .poc. B

comete Luc. Voss. A 14 quamvis. (s) L . etiam ueter BGL Accius] b Accius BH Attius L Att. Hecub. p. 210 Both. p. 168 Ribb., qui Hecubam ex solo

Prisciano cognitam ad Neoptolemum referendam esse censem p. 321 ecuba R ecuba B

becula GLK 15 Veteter B iuserat L iuserat K 16 Capro: cf. lib. III § 21

prudentissime ex prudentissimo corr. A prudentissimo K 17 ueterimus Gg positivum] b possessuum B Cato origg. lib. 1 p. 99 Kr. fr. 13 p. 270 Roth. fr. XXI p. 28 sq. Wr. 18 Antemna] v. l. a g ascripta 'uel antemna', Antemna Lips. 2 ante a.

Kreliū, Antemnania mei omnes, quod f. vel ex gloss. veterior vel ex Antemna ortum est, ut ante a. (ante amnem) fuerit a scioli quodam appositum, cf. Varronem de l. L. V § 28 et Paulum, si dis placet, Silentiarium s. v. amneses p. 17 M. et Serv. ad Aen. VII 631 Antemnatum coni. Rothius veterior spscr. r Plaut. Bacch. V 2, 30 (v. 1150) cf. lib. III § 21 bachidibus RBA bacchilibus L bacchilibus GK

p. 716 P.

p. 274. 78 K.

Senem tibi dedo illum veteriorem, lepide ut lenitum reddas.

Monosyllaba quoque in 'us' omnia, cuiuscumque sint generis, tertiae XVI si sunt declinationis, quae et producuntur. est autem masculinum unum a Graecis sumptum $\mu\nu\varsigma$, 'hic mus muris', quod per obliquos casus producit u, 'mūris mūri', ideoque assumpsit r, quia non poterat u vocalis paenultima produci vocali altera consequente. itaque nominibus monosyllabis u longa est per omnes casus et similis declinatio supra dicti nominis, ut 'mūs, mūris', 'plūs plūris', 'iūs iūris', 'tūs tūris', 'crūs crūris', exceptis 'grūs' et 'sūs', quae sola in monosyllabis communia inveniuntur et in nominativo produncuntur, in obliquis vero corripiuntur, quod apud Graecos quoque $\sigma\bar{u}\varsigma$ productum in nominativo reliquos casus corripit. et u paenultima ante vocalem posita longa non invenitur apud Latinos, ut 'ardūns', 'sūa', 'fluctū', 'rūo'. sunt autem nomina in 'us' desinentia communia quattuor, duo in 'us' productam monosyllaba et duo disyllaba in 'us' corruptam, de quibus supra diximus, 'hic' et 'haec sūs suis', 'grūs gruis'. Virgilius:

Strymoniae dant signa grues.

Horatius sermonum libro II:

discepta ferentes

Membra gruis, sparsi sale multo non sine farre.
 'vetūs' etiam 'veteris' et 'Ligūs' (quod in 'ur' terminat nominativum 'Ligur', ut supra dictum est) 'Liguris'. praeterea 'unus', 'ullus', 'nullus', 82 'solus', 'totus', 'alius' quamvis verissima ratione nomina esse ostendantur, ||

1 lepide] r lapide Rh lapidem GLK 3 cuiuscumque B 4 est] sunt r sunt autem. Unum masculinum (. Unum in litura g) graecis G sunt autem unum masculinum graecis Li a om. K 5 sumptum] g sumptum GL moyc GL 'hic mus] h humus H? quod et per BAH oblicos B 6 u ut muris GL
 Ideoque Rr assumpsit] g adsumpsit B adsumsit D sumpsit GL 7 proci* (i) Dd sequente GLK nominibus] in omnibus Arhl in nominibus DH 8 u] rdh us RBADHL 9 crus curis R 10 sus et grus GL que** sola monosyllabis Hh monosyllabis] b monosyllabis B commonia G 11 post nominatiuo: producuntur — nominatiuo om. R add. r 12 produc in Rr reuos Kk 13 non inuenitur longua GL apud ex aput corr. B 14 fluctui Dd ruo] suo G suo LK
 nomina] ex corr. L omnia GK et L pr. commonia G communia K 15 duo di syllaba Rr 16 gruris B 17 Verv. Aen. X 265 post Virgilius: in X. D in I georgicon L (cf. georg. 1 120 Strymoniaeque grues etc.) dicit K in III add. r 18 strimoniae AGd strimonie D istrimoniae R strimoniaeque L strimonia K sygna D 19 Hor. serm. II 8, 86 sq. sermonem liber. II. R in sermonum libro II r in sermonum lib. II AG sermonum I. L 20 discerta B 21 m̄bra D 22 quod et in B terminat nominat nominatiuum Rr 23 est om. L Praetere R nullus add. d, post nullus repet. A 24 ostenduntur Rr

p. 717 P.

p. 273. 76 K.

ut in pronomine docebimus, tamen pronomina sequuntur declinationem illorum, quae in 'ius' terminant genetivum, quamquam inveniantur apud veteres et nominum modo declinata, id est genetivum in i et dativum in o desinentia, nec solum haec, sed omnia, quae simili declinatione proferuntur, sicut iam in superioribus ostendimus. Titinius in barbato: 5

quod quidem pol mulier dicet,

Namque uni collegi sumus,
'uni' pro 'unius'. Afranius in suspecta:

Adeo ut te satias caperet toti familiiae,
pro 'totius'. Cato in I originum: nam de omni Tusculana civitate soli Lucii Mamillii beneficium gratum fuit, 'soli' pro 'solius'. idem: qui tantisper nulli rei sies, dum nil agas, 'nulli' pro 'nullius'. Plautus in truculento:

quasi vero corpori reliqueris

†. potestatem coloris ulli capiendi, mala, 15
'ulli' pro 'ullius'. 'alius' quoque tam 'huius altus' paenultima circumflexa quam 'alii' genetivus invenitur apud veteres. Caelius in V: nullius alii rei nisi amicitiae eorum causa, 'alii' pro 'alius' dixit. Caesar in Anticatone priore: uno enim excepto, quem alius modi atque omnis natura fixxit, suos quisque habet caros. 20 M. Cato in censura de vestitu et vehiculis: nam periniurium siet, cum mihi ob eos mores, quos prius habui, honos detur, ubi datus est, tum uti eos mutem atque alii modi sim. G. Licinius in II: perversum esse alii modi postulare.

1 pronominae *B* docebimus] *I* doceimus *B* docuimus *GL* tamen] *h* tan-
tum *H* secundatur *BDHr* sequuntur *Gg* declinationem sequuntur *K* 2 ius] us
Bd apud ueteres inueniuntur *GL* 4 sed et omnia *L* 5 iam] etiam *GK*
in add. r superiobus *H* Titinius in barbato: v. § 36 6 pol mulier ex mu-
lier pol corr. *K* dicit *AHKr* et libri § 36 7 namque] *L pr.* nanque *K* et *L*

ex corr. colligi *G* colligii *R* collegii *BADHLK* 8 afranius *GK* Afranius in
suspecta: v. § 36 specia *R* 9 satias] *r* satis *RHGLK* totae *K* et quos pae-

terea *I*. § 36 10 Caton. orig. lib. I: v. § 36 tu[seculana *Dd* 11 solie(i) *L*
mammillii *G* mammilli *K* 12 idem] Idem in secundo s. Idem in II. edd.
Cat. fr. inc. v. § 36 tantis pro *B* nullae sed ni f. corr. ex nulli *K* nihil *B*
nullae iterum, ut videtur, correctum ex nulli *K* 13 Plaut. trucul. II 2, 37 sq. v. § 36
14 corporis *H* corporis(s?) *L* 15 Tu potestatem Plautus capiendum *Vet. Plaut.*

16 ulli pro in lit. et ad mg. b circumflexa *L* et ex circumflexa mut. *G* 17 Caelius] *d* § 36
Cecilius *RBADGLK* Cecilius *H* Caelius in V: v. § 36 18 alias *DH* alias ex alii nif.
mut. *K* alii] hic etiam *DH* et ex eodem voc. ni f. alias corr. *K* 19 Caesar(s) *G* Caesar
in Anticat. priore: v. § 36 Cesar inicatone *D* 20 oms *DGLKa* 21 M. Cato

in censura de vestitu et vehiculis: v. § 36 vehiculis] *h* uehiculis *Aa* uehiculis *GLK*
ueh***** *H* per iniuriam *B* periurium *GK* 22 si et *LK* ob] *rb* ab *RB*

eas *Aa* quos ei prius *L* 23 tum ex cum corr. *K* mutiem *A* motem(r
ni f.) *L* motem *K* G. Licinius] Glicinnius *H* licinnius *RBAL* C. Licini
Macr. ann. lib. II: v. § 36 24 .V. *K*

p. 717. 18 P.

p. 276. 77 K.

Feminina eiusdem terminationis correptae, si sint arborum nomina, secundae erunt declinationis, ut 'haec ornūs huius orni', 'haec fagūs fagi', 'haec pirūs piri', 'haec cupressūs cupressi'. excipit 'querctūs', 'laurūs', 'pintūs', 'cornūs', 'fictūs', quae tam secundae quam quartae inveniuntur. Cicero in chorographia: ibi quercorum rami ad terram iacent, ut sues quasi caprae ex ramis glande pascantur. Virgilius in VIII:

Arma sub adversa posuit radiantia queru.

Statius in VII Thebaidos:

cornu depresso Achiva.

Virgilius in XI:

ferro sonat alta bipenni

Fraxinus, evertunt altas ad sidera pinus.

Cicero in II de oratore: cum familiaris || quidam quereretur, quod diceret uxorem suam suspendisse se de ficu, amabo te, inquit, da mihi ex ista arbore, quos seram, surculos. Martialis in epigrammatibus:

Dicemus ficus, quas scimus in arbore nasci.

sin vero in productam 'us' terminentur, ablata s, addita 'tis' faciunt genetivum, ut 'haec servitūs huius servitutis', 'virtūs virtutis', 'salūs salutis', 'senectūs senectutis', 'iuventūs iuventutis'. excipiuntur 'tellūs telluris', 'palūs paludis', quae duo non habuerunt t in genetivo. 'palus' tamen etiam correpta 'us' invenitur apud Horatium de arte poetica:

1 Feminina — cupressi in mg. add. g 2 saecundae G erunt] sunt K haec cornus huius corni BHk huius orni] horni A .ni L fagi in lū. b huius fagi R 3 haec om. DGLK add. g huius pyri R haec om. GLK cup̄s .sus D cup̄s cup̄si L cup̄si si K cupressi cupressi B huius cupressi R Excipiuntur DGL 5 Cic. in chorographia: Cic. ed. Or. III 2, 493 chorographia] sic RAD ortographia GLK hortographia BHd cosmographia (sed os in litura) Carolinrh. alter chosmographia Zwickc. 2 chronographia Zwickc. 1 Krehlii cronographia

Darmst. cf. v. l. ad lib. III § 25 ubi Rr ibi querorum] d ibiq; uercorum D querorum R 6 aramis(l) R glande] h clande D grande K glade H Verg. Aen. VIII 616 7 VIII*(l) A 8 radiantia] r radientia RH cum aliquot libris Vergil. cf. lib. XIII 50 9 Stat. Thebaid. VII 647 III D tebaidos K

10 depons GLd d̄pos D depresso Wind. CCCXLVII cum Statio achiua Rr ill Verg. Aen. XI 135 sq. XII BGLK 12 Ferro ex Ferre corr. A alta] icta Carolinrh. alter cf. lib. V § 28 bipinni Dhr bibinni K 13 altas] sic etiam nonnulli libri Vergil. ex dett. actas Med. Pal. Rom. pinos Med. 14 Cic. de orat. II 69, 278 qdam G quereretur] r quereretur RK quaereretur Da quaereret B

15 ursorem A 16 inquit] ah inquit ADHK ex] de codd. aliquot Cic.

hista H ea Cic. codd. Lagom. 2 et 36 ex praestantissimis surculos] l serculos A sarculos GL Martial. epigr. I 65, 3 17 grammatis L 18 in spscr. Ab 19 productam] b producta B us productam gl terminantur HGK 20 seru-
tus. tis K uirtus uirtutis om. B 23 oratum RD oratum BAK Horat. de
arte poet. v. 63 sqq.

p. 718 P.

p. 277 K.

Debemur morti nos nostraque: sive receptus
 Terra Neptunus classes aquilonibus arcet,
 Regis opus, sterilisque diu palūs, aptaque remis.

84 alia nomina eiusdem generis [id est feminini] in 'us' correptam desinentia quartae sunt declinationis, ut 'haec nurūs huius nurus', 'haec tribūs huius 5 tribus', 'haec manūs huius manus' - ex quo compositum eius declinationem sequitur, 'hic centimanūs huius centimarus'. Horatius in II carminum:

Testis mearum centimarus + gygas
 Sententiarum ,

'haec anūs huius anus'. nam Terentius contra hanc regulam in heautontimorumeno dixit 'anuis' more antiquo:

ipsam offendimus

Mediocriter vestitam veste lugubri,

Eius anuis causa, opinor, quae erat mortua.

excipitur 'haec alvūs huius alvi', quod veteres frequenter masculino genere protulerunt. Accius in annalibus:

ut quam fragilissimus alvus.

Cato ad filium: ex dolore, ex febri, ex siti, ex medicamentis bibendis, ex cataplasmati, ex alvo lavando. Cinna in Smyrna: 20

1 debemus **ADHLKr** nostra quae siue **BK** nostraque sive receptus] a nostra quaesiuer ceptus **A** nostra quesive re ceptus **H** 2 classes **GL** classis v. l. ap. Hor. 3 sterilisque **BH** sterilisue pars codd. Horat. 4 nomina] omnia **BHK** 6 declinationem eius **L** declinationem in marg. add. **k** declinationem se- quitur **G** 7 sequimur **H** huius centimarus om. **D** oratius **K** Hor. carm. III

4, 69 sq. 9 gygas] **R** gigas **ADLK** et libri lib. XVII § 152; atque sic gygas vel gigas libri Horatiani fere omnes et h. l. et carm. lib. II 17, 14; al. Gyges et, quod apud Hor. recipiendum est, Gyas. Prisciani vero codex et ipse s. gygas s. gigas praebuit. gigans **BH** II libri f. carm. II 17, 14 memor carminum II **K** 11 Ter. heautontim. II 3, 44 sqq. eautontimorumen R ea utontimorumen A eautontimorumen **DH** eutantomor G eutantomor L eaeutantomoromene **K** 13 offendimus

Rr 14 ligubri **K** 15 casa **H** casa **K** 16 huius om. **G** 17 protulerunt (1) **G** protulere^r **A** accius **Rr** actius **H** Att. annal. p. 177 fragm. hist. Rom. ed. Kr. cf.

Non. 193, 25 18 fragillissimus **HG** aliūs (i) **A** post aliūs: Persius [sat. 1, 17] liquido cum plasmate **B**, quod est gloss. ad cataplasmati, lin. 20, pertinens 19 Cato ad filium] Cato in epistula ad filium: ex dolore — bibendis. lib. VII § 59. epistularum fragmentis haec inseruit Lion p. 49, at v. O. Iahnium in act. soc. scient. Saxon. cl. hist. phil. a. 1850 p. 267, qui docet referenda hacc ad isagogem commentarii. 'quo medeatur filio, servis, familiaribus' ap. Plin. nat. hist. XXVIII 8, 15, ipsum vero hunc commentarium partem effecisse eorum librorum, 'quos scripsit ad filium': cf. Böckhium in act. acad. Berol. menstr. a. 1854 p. 280 Fleckeisenum Caton. poes. refl. p. 14, qui prudenter nostro loco pedestrem orationem vindicaverunt febri **Rr** meudica- mentis **D** 20 cataplasmati **H** caplasmati **L** aliūno **L** leuando **R** labando **B**

C. Helvii Cinnae ex Smyrna fr. I ap. Weichertum poet. Lat. refl. p. 187 sq. smirna **LK**

p. 718. 19 P.

p. 277. 78 K.

At scelus | incesto Cinyrae crescebat in alvo.

itaque secundum hoc genus bene declinatur ‘alvus alvi’. Virgilius tamen femininum hoc protulit in II:

In latus inque feri curvam compagibus alvum.

5 ‘humūs humi’: hoc etiam neutrum in ‘um’ desinens invenitur apud veteres, 85 secundum quod oportune hanc declinationem servavit Laevius in Adone:

Humūm humidum pedibus fodit.

Gracchus in Thyeste:

Mersit sequentis humidum plantis humum.

10 ‘domūs huius domi’ et ‘domūs huius domus’. Terentius in eunicho: domi socique fac vicissim ut memineris.

Virgilius in VI:

Hic labor ille domus et inextricabilis error.

Ovidius in IIII metamorphoseon:

15 domui communis utriusque.

‘colūs colī’ et ‘colus’. Virgilius in VIII:

Cui tolerare colo vitam tenuique Minerva.

Statius in VI:

sed huius

20 Extrema iam fila colu, datur ordo senectae.

‘Venus Veneris’ quoque excipitur, quod solum proprium femininum in- 86 venitur Latinum in ‘us’ desinens correptam. et forte ideo sic declinatur, ne, si ‘Venus Veni’ declinaretur, dubitationem haberet genetivus cum ‘veni’ verbo imperativo. ‘incus’ etiam ‘incudis’, quod ponit Nonius Marcell-

^{le}
1 incæsto A incesto Kk incestum turpe cod. Char. p. 61 P., quod ex incesto cinere corruptum videtur Lindenanno ed. suea p. 44 not. 21, incestum ‘turpi coni. Weichertus Cinyrae] & cinnæ libri nisi quod Cirenae unus Krchli Smyrnae Burmannus ad Ovid. metam. X 298 cræscebat D 2 Verg. Aen. II 51 3 II Aeneidos G 4 inquæ D ferit Verg. Med. compagibus RADGLK 5 in
um disinens (dissinens K) neutrum GLK ures L 6 oportunaे BA Laevius] ex cod. suo G. I. Vossius castig. et not. p. 1 cf. bibl. crit. nov. II 32 sq. Weichertum l. l. p. 41 leuius BDGLK liuius RAHL Laevius in Adone: v. Weichertum l. l. p. 53 sq. Livii Andronici dramatum reliquiæ post alios inseruit Bothius l. l. p. 7 cf. Klussmannus Liv. Andr. dram. rell. p. 5 adonae A andone G 7 humidum H post humidum: pedibus — humidum om. R add. r 8 Gracchus rh gracus H gratus BDGLK gracchus A Gracchi Thyest. fr. p. 272 Both. p. 196 Ribb. cf. Weichertum de L. Vario et Cassio Parm. p. 170 sq. in tithes temer sit L in tithestener, sit G in tithe thes temer sit K thieste R 9 humidum] rh humidum RHK plantas Bentleius ad Hor. art. poet. v. 260 10 domus post et om. K Ter. eunuch. III 7, 45 eunacho L enuchi D iunacho G iunacho K 12 Verg. Aen.

VI 27 13 lauor K inextricabilis B 14 Ovid. metamorph. IIII 66

15 commonis Gg communis utriusque ex utriusque communis corr. A 16
Verg. Aen. VIII 409 VII GL 17 tollerare G tenuique ex tenui quae corr. A mineruam Rr 18 Stat. Theb. VI 379 sq. 19 Sed eius L 20
extraema A filia (i) A fisa Stat. Cass. colo Stat. Cass. al. 21 excipiatur spscr. in B 23 Veni spscr. in L genitivus spscr. in K 24 imperatio L Nonius] r Nouius RBALk Nonnus H marcellius B Nonius
Marcellus de doctorum indagine (id est operis de compendiosa doctrina cap. XII) p. 523,

p. 719 P.

p. 278. 79 K.

lus de doctorum indagine: massa malleis cuditur, unde etiam incus est appellata. cuius quia et genetivi paenultima 'eu' et in verbo 'cudo' eadem syllaba producitur, debet quoque in nominativo produci. 'pecus' quoque femininum 'pécudis' facit, quod etiam neutrum est, 'hoc pecus pecoris'. Caesar in auguralibus: si sincera pecus erat s Virgilius in I:

Ignavum fucos pecus a praesepibus arcent.
vetustissimi | etiam 'hoc pecu', unde 'haec pecua' plurale, dicebant. Hostius in I annali:

Saepe greges pecuum ex hibernis pastibus pulsae. 10
Plautus in mercatore:

Nec pecua ruri pascere nec pueros nutricare.
item in truculento:

Pecua ad hanc collo in crumina ego obligata defero.
idem in rudente:

Non vides referre me uidum rete sine squamoso pecu?
et Solinus in memorabilibus de Britannia dicit: ita pabulosa,
ut pecua, nisi interdum a pastibus arceantur, ad periculum

31: Stricturae dictae sunt, quae de ferro candenti micant, cum massa malleis cuditur, unde et incus est appellata 1 massa] massa ferri R ferri massa

GLK 2 peneultima genitiui *G* peniultima genetiui *L* 3 cudem *Rr* in no-
minatiuo quoque *R* 4 femininum *Kk* pecodis *Gg* 5 est pecus *GLK*

hoc
est pecus *Kk* caesar (s) *G* Caesar in auguralibus] corr. ex cesa in aguralibus *A* ad *L. Iulium Caesarem haec auguralia pertinere coll. Prisciani lib. VIII § 15 docuit Nipperdeius in ed. C. Iulii Caesaris p. 785 sincera] d sincera *GL* sin-*

ceras *D* 6 Verg. Aen. I 465, versus repetitus ex georg. IIII 135, unde f. in II *A* in IIII georgicon k Vind. CCCXLVII 7 p̄saepibus *a* 8 pecu] *L* ex corr. pecus *GLK* et *L* pr. unde om. *GLK* et haec *BHr* paecua *D* Hostius] *I. A. Fabricius bibl. Lat. med. et inf. Latinitatis lib. VIII s. v. Hostilius t. III p. 281 sq.*

ed. Mansi, cf. Weichertum. l. l. p. 16 sqq. Hostilius *BGLK* Ostilius *RD* Ostilius *AH* 10 pastibus] *r* partibus *RK* pulsi *AHK* 11 Plaut. merc. III 1, 11 (v. 509)
12 pecua] sic etiam Ambros. Plauti peculia Vet. pecula Decurt. al. 13

Idem *BLd* Iterum *GLK* Plaut. trucul. V (1) 64 14 adhē *G* adhuc *L* ad hanc ego in crumina obligata *Pall. Plaut.* collo in crumina] collo in crumena *Camerarius* collo In *R* collo nerumina *A* collone rumina *DKD* colone rumina *L* collo neruina *Br* collo neru*** *H* collo neruina *h* deforo] *d* deforo *D* differo *G* difero *L* 15 Item *A*

*Plaut. rud. IIII 3, 5 (v. 942) cf. lib. VII § 55 16 Non vides] Nam uides *Plaut. Vet. cf. Fleckeisenum in Iahnii ann. LXI 40 sq.* referre *G* proferre lib. VII l. l. codd. fere omnes uiuidum *GLK* rete] *rk* cum *Pall. Plaut.* recte *R* rectum *GL* restem *K* restem *qua**

lib. VII l. l. sines | quamioso *B* qua scamoso (quod ex scamoso archetypi scriptura ortum esse patet) *G* 17 Solinus in memorabilibus 22, 2 me-

morabb. *A* memoralibus *DGK* memorabilibus *L* britania *Rr* britannia *KDd* britannia

Aa britannia *BH* britannia *L* 18 pecua ibi, nisi *Solini* edd. partibus *DdK* apericulum *Rr*

p. 210. 20 P.

p. 279. 80 K.

agat satias. praeterea invenitur apud vetustissimos 'intercus intercutis', 87 et proprie 'intercus aqua' dicitur, quam Graeci υδρων nominant. Plautus in frivolaria:

Is mihi erat bilis, aqua intercus, tussis, febris.

5 Cato autem quasi adiectivo eo est usus, dicens intercutibus stupris obstinatus pro 'intestinis', ut sit secundum eum 'hic' et 'haec' et 'hoc intercus', id est 'qui' vel 'quae' vel 'quod intra cutem est'. || nec mirum declinationem simplicis sui id quoque servare, quamvis nominativi terminazione mutata, quod in omnibus paene fieri compositis invenimus: 'hoc cor
10 huius cordis, hic' et 'haec' et 'hoc concors concordis'; 'hoc caput huius capitidis, hic' et 'haec' et 'hoc triceps tricipitis'; similiter 'hoc corpus corporis, tricorpor tricorporis' et omnia talia. excipitur 'exanguis', quod, quia commune est in 'is' brevem desinens et in e brevem facit neutrum, param habuit nominativo genetivum 'huius exanguis', quomodo omnia similia.

15 Graeca, quae apud Graecos in ος desinentia mutant o in u, secun- XVII 88 dae sunt declinationis, ut 'Κῦρος Cyrus Cyri', 'Πύλος Pylus Pyli', 'πέλαγος pelagus pelagi' (sic 'Χάος Chaus Chai'. Ovidius in XIII meta- morphoseon:

1 satias] r *Sotinus* satietas *BAGK* societas *RDH* satietatis *L* apud] d
apud *D* vetustissimos] b uetustissimos *A* uetustis*** *B* intercu*tis *H* 2

propriae *RBH* prope *Dd* γαροντα *GLK* sordida aqua quae inter corium et carnem sit *gloss.* in *K* Plaut. frivolar. fr. 2 p. 438 Both. Plautus in frivolaria: Is mihi] erat bilis querque[ra tussis] Fest. p. 257^b, 31. Plautus: Is mihi erat bilis querqueratus. Paulus p. 256, 12 3 frivolaria *RADG* frivolaria *H* frivularia

BK 4 eras *RBADK* et in litura *H* equa *Rr* tussis *Rr* febris *A* febris querqua Priscianum scripsisse ait Ant. Augustinus ad Fest. l. l. 5 Cato in oratione in Q. Thermum de decem hominibus: v. Fest. p. 193^a, 10: Cato in Q. Thermum de x. hominibus: rumorem, tamam flocci fecit intercutibus (capitas cod.) stupris obstinatus, insignibus flagitiis, cf. Bergkium H. A. L. Z. 1842, 105, 232 Meyerum

l. l. p. 42 6 eum intercus hic *Gg* 7 intra] int *L* 8 nominatiui ex no-
. i. cutis

miciatiuis corr. *L* nominatiui *Kk* terminationem *Rr* 9 poeue *B* 10 hic et haec concordis *B* hic et haec et hoc concors. dis *supscr.* in *K* et hoc om. *L* 12 tricorpor] hic et haec et hoc tricorpor *L* quod non seruat simplicis declinationem sicut supra dictum est *gloss.* in *K* exanguis] g exsanguis *DHGKL* 13 commone

G 14 gento *A* exsanguis *BDGLK* exsanguis (in) *H* post exanguis: quae faciat masculinum et femininum in .is. et neutrum in .e. nomit. et gent. aequales s

add. D del. d 15 quae] qq *A* os *RBADHGK* saecundae *RD* 16 Κύ-

ρος] l φιαος in litura g φυρος *L* hyros *A* cyrus cyri *RR* cirrus ciri *GL* πυ-

ρηλας φυλι, *Rr* φιαος. philus, li *G* φιαοc philus phili *L* πυλωc pilus, li et in mg. pila

arma diuina, pilae siluae montuosae, pilus de capite *Kk* πυλαιωc R pelagos *L*

17 χαος *Kk* chaus chai in litura et ad mg. r Ovid. metamorph. XIII 404 sq.

XVII GK VII L metamorphoseo *Rr*

p. 720 P.

p. 280 K.

Et Noctem Noctisque deos Ereboque Chaoque
Convocat,

id est 'ab Erebo' et 'a Chao', sicut 'a pelago'), absque illis, quae in ὁσ desinentia antecedente alia sub eadem syllaba consonante ὁσ in 'er' vertunt plerumque, ut 'ἄγρος ager', 'Μένανδρος Menander', de quibus supra docuimus. si eiusdem sint et apud Graecos terminationis, in 'is' faciunt genetivum Latinum, ut 'Οἰδίπονος Οἰδίποδος, Oedipus Oedipodis' - quamvis Plautus ablativo casu 'ab Oedipo' dixit pro 'Oedipode' in Poenulo:

Nam isti quidem hercle orationi †. Oedipo

Opus [est] coniectore, qui Sphingi interpres fuit ... ,¹⁰
 'Μελάμπονος Μελάμποδος, Melampus Melampodis'. 'Panthus' enim et 'Eunus' et 'Antinus', quae per synaeresim in οὐσ diphthongum apud Graecos proferuntur, cum apud illos secundum integrorum regulam declinantur - id est in ὁσ desinentium: in οὐ enim diphthongum terminant genetivum -, apud nos quoque debent secundae esse declinationis, sicuti si integra eorum¹⁵ inveniantur, necesse est ea declinare. 'Πάνθος Πανθόν, Πάνθον Πάνθον'.

1 Erebonque Chaonque, Erebumque Chaoque, Herebumque Chaosque, vv. ll. dett. codd.
profunditas

Ovidianorum chaoque *Kk* chaoque ***** connuat *L* 2 connuant *B* 3 herebo *A* eribo *G* herebo *b* a om. *BGK* add. *b* pwc *R* ros *GK* *ros (e) *L* post ὁσ: desinentia — ὁσ om. *R* add. *r* 4 ros *GL* convertunt *BADGKr* 5 αρpwC *R* agros *L* ager] pro ager *RBKA* et in litura *H* ager. ri *G* ΜΗΝΑΡΑΠΟΣ *G* ΜΗΝΑΡΑΠΩC *R* menandros *L* promenander *A* menander. ri *G* supra spscr. in *K* 6 sin eiusdem *BADH* o o o
genitivum latinum faciunt *GLK* 7 ut om. *L* οΥΔΙΤΩYC ΤΟΥΔΙΤΩΔΟC *Rr*
y e
οιδηποιC. οιδηποδοC *D* οεδηποyc. οεδηποδοC. *G* oedipoyas oedypodos *L* οοδηπyc οε-

^{ΔΙ}
L adipo *B* edippode *Rr* eodippode *H* eodypode *L* oedippo dein *Aa* penulo libri 9 ercle *R* herode *G* herodes *L* herodiae *K* ercleo rationi *Aa* eodippo *R* eodippo *ADHr* cum *Vet.* *Plaut.* eodypo *L* 10 es *RGL* conjecture *AK* conjecture *R* conjecturae *HGLra* quis phingi *r* cum *Vet.* quis pingui *R* quis fingi quis quis *AHG* quis fingui *K* qui spigis *h* fingi *L* spingi *l* scribendum cum *Bothio*: orationi est Oedipo | Opus coniectore 11 μελαμποιC *Dd* Μελάμπονος Μελάμποδος] r

Melampoys melampodos *RL* Melampus] *h* melampos *B* melampois *H* Panthus ^{pro}
Kk Pantus *D* Phantus *BH* 12 eunuchus *H* et antius et alcivus *A* ooc in οὐc

K ooc in οὐc (sic) — declinantur in mg. add. *h* οὐs *Rr* 13 proferantur *Dd* intigrorum *GK* 14 id est in oc in litura *h* hoc *Rr* ooc *d* post desinentium: in οὐ enim diptongum. apud graecos proferuntur cum apud illos secundum integrorum regulam declinantur. id est in oc desinentium *repetitivit deinde det.* *A* 15 et sicuti *Ah* sicut *r* et sic *f.* in litura *H* intitra *GK* in*tegra *L* 16 Πάν-

⁰⁰ ⁰ ⁰
 θοος] a πανθοyc *A* πανθωyc πανθωwyc πανθωy Rr panthoos panthooy panthoys panthoy *H* Πανθόν] πανθοу BD πανтоу K πантоyc H Πάνθον] πанеоу D πанеоc B

p. 720. 21 P.

p. 290. 81 K.

et nos ergo 'Panthus Panthoi, Panthus Panthi'. Horatius 'Alcinous Alcinoi' declinavit in I epistularum: || .

Nos numerus sumus et fruges consumere nati,
Sponsi Penelopae, nebulones, Alcinoique.

5 apud Virgilium tamen nominativus et vocativus secundum Graecorum regulam invenitur prolatus in II Aeneidos:

Panthus Othryades arcis Phoebique sacerdos.

in eodem:

Quo res summa loco, Panthu? quam prendimus arcem?

10 Neutra eiusdem terminationis, si sint monosyllaba, producuntur et ablata 89
s, addita 'ris' faciunt genetivum, ut 'hoc ius iūris', 'tus tūris', 'rus rūris',
'crus crūris'. alia vero d vel l vel n ante 'us' posita mutant 'us' in e correptam et accepta 'ris' faciunt genetivum, ut 'hoc pondus huius pondēris',
'vellus | vellēris', 'holus holēris', 'munus munēris', 'onus onēris', 'scelus
15 scelēris', 'genus genēris', quod Latinum esse ostendit et declinatio et verbum 'genero generas'. excipitur 'senus senoris' - Iuvenalis in IIII:

aere paterno

Ac rebus mersis in ventrem, fenoris atque

Argenti gravis et pecorum agrorumque capacem -,
20 quod tamen antiqui 'feneris' dixerunt, unde et 'fenero' verbum et 'fenerator' -

1 panthoys ^u panthoy Rr phanthous phanthoi phanthus phanthi B phan-
tas phanthi H Oratius HGK Hor. epp. I 2, 27 sq. ^{pro} alcinous Kk
2 alcinoy HG 3 numerū LK numeros BA numero Dd sumus A con-
summere G 4 penelope RHGLK Penelopes codd. aliquot Hor. dett. nebu-
lonis G nubulones K alcinoque Rr 5 apud Dd nominatiuum Rr et uo-
catius add. r gregorii D 6 Verg. Aen. II 319 (deficit Rom.) in *ll (p)
L aeineidos R aenaedos G 7 panthoys GL phanthus Hh phantus B panthoy
atriades Kk othriades D athryades Med. artis Rr archis A Med. foebique
AD poebique d pebique H 8 Verg. Aen. II 322 (deficit Rom.) 9 summam G
loca A pantu R panthoy GLK phantu H phanthu B 10 syllaba Rr 11 s
et addita h [tus] hoc tus B 13 ris add. r pundus L punderis L 14
1. leris Dd olus oleris Rr holus holeric A olus oleris B onus oneris h. l.
om. B onus — sceleris h. l. om. H oneris (h) D scelus sceleris] l sol-
lus sceleris DGK et in litura L 15 post sceleris: olus oneris (ad mg. solus sceleris)
add. A monus moneris RDGLK (supscr. monitus in K), del. et olus oneris spscr. r
16 post generas: onus oneris scelus sceleris monus moneris (o - o in u - u ab
h mut.) add. H onus oneris holus holeric monus moneris add. B foenus fano-
ris Rr faenus faenoris BDH foenus foenoris GK fonus foenoris L fenus fenoris in fœ-
nus foenoris hic et similiter per totum h. l. mutavit A Iuv. sat. III 11, 39 sqq.
18 faenoris RBDH faenoris K 20 antiqui fœni: fenoris A feneris r faenoris RBDH
foenoris K et unde et uerbum et foenero L et unde uerbum foenero K uerbum
et fenero G fenoro h. l. A foenero D foenero K fenerator B foenerator K

p. 721. 22 p.

p. 281 K.

et 'pignus pignoris' et 'pigneris', unde 'pignero pigneras'. Lucanus
in II:

Pignora nulla domus, nulli coiere propinqui.

Iuvenalis in III:

viginti milia fenus

5

Pigneribus positis.

alia omnia mutant 'us' in o productam quidem, si sint comparativa, et accepta 'ris' faciunt genetivum, ut 'hoc melius huius melioris', 'hoc felicius huius felicioris', correptam vero, si non sint comparativa, ut 'hoc decus huius decoris', 'hoc stercus stercoris', 'hoc pecus pecoris', 'hoc frigus frigoris', 'hoc tergus tergoris', 'hoc nemus nemoris', 'hoc corpus corporis', 'hoc tempus temporis'. excipiuntur ea, quibus verba adiacent e habentia in paenultima syllaba: 'ulcus ulceris ulcero', 'opus operis operor', 'latus lateris latero', 'viscus visceris viscero', ex quo compositum 'eviscero'.

Ovidius in VI metamorphoseon:

15

E quibus una trahens haerentia viscere tela.

et alia tamen paene omnia e habentia ante 'ris' in genitivo habent similiter huiuscemodi verba, ut 'pondus ponderis pondero ponderas', 'sidus sideris sidero sideras', unde compo|situm 'considero' et 'desidero', 'munus muneris munero muneras', 'genus generis genero generas', quae pro o e habent in paenultima syllaba. breviter igitur possumus colligere regulam et sic dicere: omnia neutra supra syllabam in 'us' desinentia, si habuerint verba in 'ero' exeuntia, per 'eris' faciunt genetivum, ut 'pondus ponderis pondero ponderas', 'ulcus ulceris ulcero ulceras', 'latus lateris latero lateras', 'holus holero holero holeras' - Gn. Mattius:

25

Meos hortulos plus stercoro quam holero -;

1 et pignoris et G Luc. Phars. II 370 3 Pigneris Voss. B al. Luc.
coire BADHGK 4 Iuv. sat. III 9, 140 sq. 5 XX L et in littera G faenus
BDH foenus GK 6 pigneribus etiam Pith. pigneribus libri Iuv. dett. 7 Alia
vero omnia K quidem si] k si quidem K sint add. k 8 genituum add.
k hoc melius melioris B hoc felicius huius felicioris] hoc facilius huius .ris

K 10 huius stercoris BAHK huius sterteris L huius pecoris AHGLK
11 huius frigoris LK huius tergoris LK huius nemoris GK huius corporis
GLK 12 huius temporis LK adeacent A 13 syllaba om. K ulcus *****
ulceris L opero A 14 compositum] r compositur R 15 Ovid. metamorph. VI
methamorphoseon R 16 viscere] r viscera RGLK viscera telo, viscera
ferro, viscere telum libri aliquot Ovid. tela ea tale corr. A taela L 17 poene
RH pene r e om. B 18 huiusmodi H 19 composituum H et desi-

dero] b ****sidero B 21 collegere G collegere K 23 eris faciunt in littera r
et ut Rr 25 olus etc. ra gn. mattius b Cn. Mattius G. I. Vossius de anal.

I 43 p. 494 ed. Foertsch. gn. martius B gn. m. actius D ΣN. m. actius H Gn. m.
acius A gn. martius GLK accius R C. Matius Wernsdorfus poet. Lat. min. III 569 sq.
Auberti de Matto comm., quae Christianae a. 1844 prodit, inspicere mihi non licuit
'quidam poeta' in thes. Lat. Mai auct. class. VIII 394. 518: meos hortulos plus
olero quam stercoro; 'Caecilius' ibid. p. 274: meum hortulum plus holero quam stercoro
cf. Iac. Beckerum philologi III 81 sq. Cn. Mattii mimiam. fr. 3 in comic. Lat.

p. 722 P.

p. 281. 82 K.

alia vero o habent paenultimam correptam, | nisi sint comparativa: ‘tempus tempōris’, ‘itus litōris’. excipitur ‘virus’, quod quidam indeclinabile, quidam secundae declinationis esse voluerunt secundum Lucretium, qui sic protulit:

Liquit enim supera taetri vestigia viri.

idem:

Concoctosque suo contractas perdere viro.

‘vulgus’ quoque excipitur, quod tam neutri quam masculini est generis et secundum regulam masculini declinatur. similiter ‘pus’ non habet in usu genetivum, ne, si ‘puris’ diceretur, esset quantum ad eandem scripturam dubitatio, utrum dativus esset pluralis a puro ‘puris’, an genetivus singularis ab eo quod est ‘pus’, quod indeclinabile est.

In ‘ys’ Graeca sunt tantummodo et tertiae declinationis. mutant enim XVIII 92 os genetivi Graeci in ‘is’, ut ‘Phorcys Phorcyis’, ‘Erinys Erinyis’, ‘amphi- is brachys amphibrachyis’, ‘chlamys chlamydis’. sed haec Graece quoque proliata inveniuntur.

In ‘aes’ diphthongum duo inveniuntur: ‘hic praes huius praedis’, ‘hoc aes huius aeris’.

In ‘aus’ desinentia feminina sunt et ablata s, addita ‘dis’ faciunt genetivum, ut ‘haec laus laudis’, ‘haec fraus fraudis’.

*fragm. ed. Both. p. 267 meas Rr hortulos A hortolos H plus stercoro in littera B sterc*ro(e) L holero AG olero D 2 Excipiuntur AD 3 declinations Rr voluerunt esse GL lucrecium R Lucr. II 476 5 Liquit] ra Liquid RA inquit (i. e. linquit) libri Lucretiani linquit Prisc. Dresd. teste Krelio supra] Lucretius supra codd. Prisc. tetri RAGLK diri Prisc. de XII vs. Aen. § 144 vestigia] primordia Priscianus l. l. cum Lucretio 6 Lucr. II 853 7 Concoctosque] Lucretius contractosque libri contractas] R libri Lucr. H. A. Kochius mus. phil. VIII 305 sq. contractans GKd Lachmannus contractos BAL om. HD 8 neutrius r masculini add. bd generis est LK 9 abet R usus Rr ussu G 10 diceretur Rr diciretur K eset in littera d tantum K 11 pluralis esset A 12 indeclinabile] d indeclinabilis D est indeclinabile BGL 13 In is (sic) in mg. inscr. d tertiae sunt de- elationis G 14 in ys R ut om. H ut ** L por ut porcis poreyis R porcys h poreyis A porcys porcys DH phoreys phoreyos h phorcis phorcis L phorcys phoreis K Erinys] om. G ernys g EPYNYC epynic R erinys erinis L erynys simplicis erinis KK eriny erinys B erinys h erinys — amphibrachyis om. G add. g amphibrachys amphibrachyis D 15 amphibrachyis] amphibrachis Rr amphibrachiis H amphibrachis LK amphibrachios amphibrachis h chlamis clamidis Rr clamis clamidis DG clamys clamidis (in clamidis corr. a) BAL clamys clamiis K grēce B quoque graece GLK 17 In aes dipt. in mg. inscr. d duo om. G prae] prae fideiussor A huius om. L praeidis H 18 huius in littera L 19 In aus in mg. inscr. d femina A feminini K post genetivum: ut haec — genetivum om. R. add. r 20 huius laudis BADH haec ante fraus om. H huius fraudis BAdr fraudis — genetivum in tma pag. abscissum in H*

p. 722. 23 P.

p. 282. 83 K.

In 'eus' Graeca sunt et 'us' in i mutantia faciunt genetivum: 'hic Tydeus Tydei'. in huiuscemodi tamen terminatione quaedam inveniuntur mutatione 'eus' diphthongi in 'es' longam prolata, ut || 'Αχιλλεός Achille's', 'Περσεύς Persēs', 'Οὐλιξεύς Vlixēs', in quo Doris sequimur, qui pro Φυλέντος Φύλης, pro Ὀφερέντος Ὀφερης et Ὀφερην dicunt, pro Τυδεύς Τύδης. sic Antimachus in I Thebaidos:

Τύδης τ' Οἰνείδης,

et vocativum in e productam:

Tὸν καὶ φωνήσας προσέφης, Οἰνήτε Τύδη,
teste Herodiano, qui hoc ponit in I catholicorum. similiter Ibycus
ονομακλυτὸν Ὀφῆν

1 In *eus* in *mg. inscr. d* et *om. BDGLK* hic] ut hic *A* et hic *B* ut *GL* tytheus tythei *K* titheus tithei *G* thitheus thithei *L* 2 tidey *A* huius tydei *B* 3 *eus* *BK*

ΑΧΙΛΛΕΙC Dd ΑΧΙΛΛΕΙC Hh ΑΧΙΛΛΕΥC K ΑΧΙΛΛΕΙC G ΑΧΙΛΛΕΥC Rr achileys L achilles GLK 4 Περσεύς] h περσεούc BA (*H?*) perseoys R perseys L Οὐ-

λιξεύς] scripsi cum Hrabano opp. I 37a ed. Colon. (cf. Οὐλίξον Plut. Marc. 20) οὐαί- εύc G *ταίκεούc (o) H ουλίξεύc L ουλίκεούc BAD ουλίκεω+^s(y) Rr ουλίκεος K

'Οδυσσεύς 2 (in 1 lac.) ulies L olives B dores AGLKd Φυλέντος Φύλης] Schellenbergius Antimachi Col. rell. p. 56 phyleys phyles BD phyleyec philes

K phileis phyles H phileis pyles Rr phileys philes AL πτερεύc philes G Φυλέντος: Φύλης π 5 pro *om. R* ορπτεύc orphes et orptēn G orpheus orphes et orphen BH

orpheys orphes et orphen L orpheus orphes et orpen R horfeus orses et orseu A orphaeus orphaes et orphen D ορπτεύc orphes et orphidic thideis (thideys k) Kk

† tydes tides Gg thydeus Rr tydeus tydes A tydeys tydes H tydeis tydes B thy-

deis thydes Dd tithyes tithes L 6 Si A sicut BH anthimachus H Antimachus in I Thebaidos: fr. V p. 56 ed. Schellenb. p. 38 ed. Stoll. thebaidis H theibaidos D

7 τύληc A τολεc Gk τολεe K τύλεc οικινικεc (alterum voc. in littera h) Hh thies

(in littera l) teonides Ll tydys teonidys τύληc τεοινιάhc B τ' Οἰνείδης] Schellen- bergius l. l. τε οἰνείδης α τεοινιάhc AD θωνιάhc Rr τεοινιάhc GK 8 in ne B

9 Antimachi Theb. fr. VI p. 56 sq. Schellenb. p. 38 Stoll. τανκ. Rr τονκαίτον H των- καίφωνιαc B φονηcαc K οωνηcαc A φονεc G ζωγήσαc 2 (in 1 et 3 lac.) μακβ

Schellenbergius πτρωσεφήc Rr τιροσεφήc D τι.ροσε.θεc A τιροσεφесо інme K οепи

τιροσефесо.инне G προσεφес инхъефид in lac. l οинни R οινнic H Οἰνείδηсum

edd. inde ab α Schellenbergius τύληc B τύλε A τу D тian GK 10 haec BHGL *bycus (y) L ibicus D ybicus HG Ibyci Regini fr. XXII p. 160 sq. ed. Schneider. 9 ap. eund. in del. p. 341, 10 ap. Bergkium lyr. Gr. p. 764 ed. alt. 11

ΙΤΟ όνομακλυτὸν] Schellenbergius l. l. p. 56 ονομακαίτον B ονομακαύθων Rr ονομακαύ- τον D ονομακαίτον ΑΗG ονομακαύθωνφη K ονομακαίθωφη in littera l όνο-

μάκλυτος Όφερήν coni. Bergkius όνομακλυτὸς Όφερη Schneidewinus p. 162 οφη Rr ορφη D ορφε G

p. 723 P.

p. 283. 84 K.

dixit. et quia Graeci ab huiuscemodi nominativis [id est quae 'eus' in 'ēs' vertunt] vocativum in e longam terminant: ὁ Τύρη, ὁ Ὀρφη, in eo quoque casu aliquando illos sequuntur Latini: 'Achillē', 'Persē'. Ovidius in XIII metamorphoseon:

Tuque tuis armis, nos te poteremur, Achille.
ab 'Vlxeus' quoque nominativo proferunt in 'ei' genetivum - Horatius in carminum libro I:

Nec cursus duplices per mare Vlxiei.

idem in I epistularum:

Caerite cera

Digni, remigium vitiosum Ithacensis Vlxiei.

Ovidius in XIVIII metamorphoseon:

Neritius Macareus, comes experientis Vlxiei
et ab 'Achilleus' accusativum Graecum protulit Lucanus in X:

famulumque tyranni

Terribilem iusto transegit Achillea ferro.

ex quo apparet, | Latinos quoque tam in 'eus' quam in 'es' haec nomina solitos esse proferre. econtra tamen in quibusdam 'es' productam terminibus fecerunt Graeci poetae 'eus' pro 'es' proferentes: Ἀντιφατένις
pro Ἀντιφάτης, Γηρυονεύς pro Γηρυόνης, Ἀρεύς pro Ἄρης, ut Sappho:

1 quia] k qui LK nominativis] r denominatiis RBGLK eus (i) A 2 convertunt G longum A οτυδη orphn L οτιδη.οφρη G ο τύδε ο orphe RADh (opheH) οτυδε ο. orphe K οτv deo. orphe B 3 latini illos sequuntur Gg latini illos sequuntur L secuntur

RBDH sequuntur K achile GL ut achile Kk Ovid. metamorph. XIII 130 4 XIII G XIII B 5 armis in litura h poteremur ex patremur corr. K potremur
RADLbh cum codd. plerisque Ovid. cf. lib. VII § 6 achile GL 6 ab add.
r quoque om. K profert GL oratius K Hor. carm. I 6, 7 7 II r
8 duplices v. lib. I § 53 per mare] k permanero GK 9 idem — Ithacensis Vlxiei in mg. add. in K Idem — Vlxiei post Ovidius — Vlxiei script., ord. dein corr. A Hor. epp. I 6, 62 sq. aepistoliarum K 10 cerite RAGL ce-

ritae D cepi te K caera H coera K 11 nicosum Dd uitio sumit acensis GK Ita censis A Vlxiei] cf. v. l. lib. IIII § 29 12 Ovid. metamorph. XIII 159 13 Neritius] k Neritus Kb rell. Neretus B machareus AH macarius L macareus libri Ovid. Vlxiei] Vlyssei, Vlyssis, Vlixis etc. vv. ll. libr. Ovidianorum 14 Achilleus] k achileus GK Luc. Phars. X 522 sq. 15 tiranni RGLK tyranni D 16 terrible R iusto] Lucanus, Putschius iusso B iusu RADHG iusu

L in usu K iusu edd. ante Putschium achilleo Rr achilea GLK 17 eius A

noī** H 18 solutos Rr proferre add. h econtra] b econtra A et contra B ceteri producta L 19 eus] eius R antiphateus BAHLK antipatheus R antiphateus D antipateus G 20 antiphates RBADHLK antifates G geryoneus

RBGLK geroyoneus D gerioneus AH geryones BLK geriones RDHG geniores A

apeys pro apes B apeys pro apes Rr apers pro APHC A dapeys pro dapes G da-
reas pro dares L pro APHC H 21 Sappho] l sappho GLK Sapph. fr. 88
Neidi 35 Schndr. Ahr. 66 Bergk. lyr. Gr. ed. alt. p. 681

p. 723. 24 P.

'Ο δ' Ἀρευς φαῖστι κεν Ἀφαιστον ἄγην βίᾳ.

p. 284. 85 K.

93 In x desinentia, si a verbis sint in 'go' desinentibus, ablata x, addita 'gis' faciunt genetivum, ut 'grego grex gregis' - Statius in I Achileidos:

5
Qualiter Idaliae volucres, ubi mollia frangunt

Nubila, iam longum caeloque domoque gregatae ..,
'remigo remex remigis', 'lego lex legis', 'rego rex regis', 'coniungo coniunx coniugis', quod etiam in genitivo differentiae causa n amittit, ne, si 'coniungis' dicamus, verbum putetur. nec mirum: Graecos enim in omnibus fere imitati Latini in hac quoque regula sequuntur. apud illos enim si in x desinentia nomina habeant verba cum g, nominum quoque genetivus per g declinatur, λέγω Λέλεξ Λέλεγος unde 'frux' etiam 'frugis' facit genetivum, quia ἀπὸ τοῦ φρύγω Graeco verbo nascitur. - Ennius in XVI annali:

15
Si luci, si nox, si mox, si iam data sit frux.

idem in VIII pro 'frugi homo' 'frux' ponit, quod est adiectivum:

Sed quid ego haec memoro? dictum factumque facit
frux.

id est 'frugi homo'. -

Alia vero omnia Latina ablata x, addita 'cis' proferunt genetivum, ut 'fallax fallacis', 'lux lucis', 'vox vocis', 'nex | necis'. Cicero pro Milone: insidiatori vero et latroni quae potest inferri iniusta nex?

BYC
1 δ' Ἀρευς] Neutius οδαρευς BDK odareyc RA odareus G odaneys H ωλαρ in littera l
ι β ο

.ΦΑΥΣ.ΕΙΚΗΝΑΦΗΣΤΩΝ ΑΓΗΝΒΙΑ Rr φαισει.κεναφεστον αγειν βεια B φαισευ κενα φεστονατε inbia A φαισεικεναφεστονατε (ατη K) βια. DHK φαισευ. κεναφεс. тонате in виа G
ais uenit sine eum caste uita φηс, εικен, αφн, тон, αгнв, виа in littera l φαιс, ειкен Ἀφαιστον ἄγη βίᾳ God. Hermannus apud Krelium φαισι, κεν Ἀφαιστον ἄγεν βίᾳ Ahrensius de Gr. ling. dial. I 203 φαιс се κεν Ἀφαιστον ἄγην βίᾳ idem in add. II 544 φαιсι κεν Ἀφαιστον ἄγην

βίᾳ Bergkius l. l. 2 si] siue L sint om. R denentibus H allata A

3 tinum — Qua ult. pag. lin. abscissa in H Stat. Achill. 1 372 sq. achileidos

GLK 5 id aliae L 6 caelaque Rr 7 renauitormex A remigis ex remigis corr. K regis B 8 coniugis (n) K defrentiae G differen-

tiae L amittit H amittit G amittat K 9 coniugis LDH coniunguis G 10 iamistiati H emitati GK Latini om. RBADHGK secuntur B sequntur L 11 si x H habent D 12 post genetiuus: per g — genetuum om. D add. d de-

E ΒΑΕ Ε Β
clinatur per g GL ΑΗΓΩ Rr ΑΕΓΟ GK ΑΗΞ. Rr ΑΕΓΕΣ BK ΑΗΛΕΤΩС Rr
ο

ΛΕΛΕΓΩС D ΛΕΛΕΓΕΤΟС K 13 αοπω Rr a. ποτον H φρύγω] in mg. add. g φριγω BH Ennius ann. XVII 7 E. S. XVI fr. xviii p. 62. LXVII Vahl. 14 XVII LK anali R annalium K 15 nox] h mox n̄ f. H solis nox GLK 16 Enn. ann. VIII 8 E. S. fr. inc. 6 Hug. x p. 48. LXVII Vahl. pro frugil profugil BA 17 factumque r fructumque K 20 ablata sup. lin. in R proferunt] faciunt r ut om. GL

est
21 Cic. pro Mil. 4, 9 milione Rr melone L 22 pot K inferi HH
iniuxta B iusta DLKr iusta A** iusta(in) in littera h nex iusta G

p. 724 P.

p. 285 K.

nota tamen, quod, si e habeant correptam ante x positam, si non sint monosyllaba vel ab illis composita, mutant e in i correptam per obliquos casus, ut 'apēx apīcis', 'vertēx vertīcis', 'remēx remīgis'. similiter in 'ix' 94 desinentia masculina tantum Latina corripiunt i paenultimam in obliquis, ut s 'hic fornix fornīcis', 'calix calīcis', 'varix varīcis'. barbara quoque in x magis corripiunt paenultimam: 'Volux Volūcis', 'Pharnax Pharnācis'. Luncanus in II:

Tigranemque meum; nec Pharnacis arma relinquas.
alia vero in x desinentia omnia per obliquos casus longam habent paenultimam natura vel positione, exceptis 'grex grēgis', 'crux crūcis', 'fax fācis', 'nux nūcis', 'pix pīcis', 'dux dūcis', 'trux trūcis', 'coniunx coniūgis', 'sali-x salīcis'. excipiuntur ea quoque, quae nec g nec c habent ante 'is' in genetivo: 'nix nīvis' - antiqui tamen etiam 'ninguis' dicebant, unde Apuleius in I Hermagorae: aspera hiems erat, omnia ningue caus nebant -, 'supellex supellecīlis' - vetustissimi tamen etiam 'haec supellecīlis' nominativum proferebant. Cato adversum Tiberium Sempronium Longum: si posset auctio fieri de artibus tuis, quasi supellecīlis solet -, 'senex senis', quamvis Plautus genetivum eius 'senecis' protulit in cistellaria:

1 Notandum tamen *GLK* e om. *G* habent e *A* habent *H* habeant correptam e *L* correptū *K* positum *K* sint om. *L* 2 correptam per obliquos casus] b per obliquos casus correptam *GLK* corre per obliquos casus *ni f. in ras.* *B* oblicos *Dd* 3 x *L* 4 obliquis casibus *GL* 5 fornix in *mg.* lapis mollis unde erigitur signum triumphale *K* sonoris *Rr* hie calix *BADHK* hic uarix *BADHGLK* 6 uelut cis *GL* farnax *R* farnacis *RD* Lucan. Phars. II 637 7 II] 1 III. *RABDHK* VII. *GL* 8 tygranemque *B* cum *Luc.* *Voss.* *A* Tigranenque *Voss.* *B* aliquid multi libri *Luc.* nec sic etiam *Voss.* uterque non vel ne alii cod. *Luc.* Pharnacis] *r* farnacis *R* 9 omnia in x (ix l) desinentia (disuentia *L*) *GL* habent penultimam natura longam *K* 10 possessione *K* gregis gregis *Hh* gregis dux ducis crux *L* crux crucis] dux ducis *H* 11 post dux ducis quod h. l. in *HL* iterum extat trux -- excipiuntur, ult. pag. lin. absissa in *H* filex. filicis. uibex. uibicis. carex. caricis. sup. lin. *h* coniux *Dd* 12 in genituo ante is *GL* 13 nix *Hh* ningis *GL* appoleius *GL* apoleius *K* 14 ermogorae *L* ermogore *G* Apul. fr. 6 t. II p. 637 Hildebr. *hiems*] *r* hiems *RD* ningue] *d* ningue *DLG* canebat *Dd* 15 supellecīlis *RBDHGLK* supellecīlis *BDHGLK* Vetustissimi *Rr* Vetussimi *A* supellecīlis *Rr* supellecīlis *BDHGLK* 16 nominativum in *mg.* add. *K* Cato adversum Tiberium Sempronium Longum] 'contra Tiberium exulem' Gellius noct. Att. II 14, 1 cf. Meyerum l. l. p. 137 sq. tyberium *D* sempronium *R* 17 longam *Dd* uuccio *R* actio *Hr* suis *K* 18 supellecīlis *RBDHGLK* Plaut. cistell. fr. cf. lib. III § 38 19 senecis] sic etiam lib. III l. l. cum *R* scribere debebam senetis *Hh* senices *RBAD* in cistellaria protulit *GL* cistellaria *B*

datores

†Bellissimi vos negotioli senecis soletis esse.

'nox' quoque 'noctis' secundum Graecos, qui νύξ νυκτός declinant. Graeca enim eiusdem terminationis illam servant in genetivo ante 'is' consonantem, quam in Graeca declinatione ante os habuerunt, ut 'Φαίαξ Φαίακος 5 Phaeax Phaea||cis', 'Σφίγξ Σφιγγός Sphinx Sphingis', 'ὄνυξ ὄνυχος οὐχ onychis' [genus est lapidis]. composita simplicium declinationem sequuntur: 'pernox pernoctis', 'exlex exlegis'. Cicero pro Cluentio: non quod illi aut exlegem esse Sullam arbitrantur.

95 In 'bs' vel 'ms' vel 'ps' desinentia interposita i faciunt genetivum, ut 'urbs urbis', 'hiems hiemis', 'inops inopis'. notandum hic quoque, quod, si e ante 'ps' vel 'bs' sit et non sint monosyllaba, mutatur e in i, ut 'princeps principis', 'municeps municipis', 'caelebs caelibus'. a capite solum composita ablata s et mutata e in i et addita 'itis' faciunt genetivum, ut 'anceps ancipitis', 'praeceps praecipitis', 'biceps bicipitis'. anti- 15 qui tamen 'ancipes' et 'praecepies' et 'bicipes' proferebant in nominativo, et sic secundum analogiam sequebatur genetivus 'ancipes ancipitis', ut 'sospes sospitis'. Plautus in commorientibus:

salam in puteum praecipes.

idem in rudente:

20

2 negotiori *A* negotio*si* *L* senecis] *h* senecis *BGLK* et *ni f.* *H* soletis] *h*
solitis *ni f.* *H* 3 Nox noctis quoque *K* secundum] *h* ap *GLK* qui
om. GLK ΝΥΣ in litura a ΝΙΖ *B* νΟΥΧ ηΟΥΧΤΟC. *G* νΟΥΧ νΟΥΧΤΟC (*; et in
lit. l) *Ll* ΝΥΚΤΗWC *Rr* ΝΥΤΟC *K* declinantur *H* 5 οs *H* ut φΙΑΛΕ^ς
φΙΑΛΕΚΟC pheax pheacis ΣΦΙΓΞ ΣΦΙΓΓΟ
ΡΗΑΣ ρΗΑΣΙC ΣΦΙΞ ΣΦΙΓΓWC *Rr* φΑΕΛΑΣ φΑΕΛΑΚΟC *G* φαεας φλεκοC *L* φΕΑΣ φΕΑ-
φΑΙΑΣ
κυc *K* φΙΑΛΑΚΟC.φΗΑΣ pheacis *Dd* 6 pheax pheacis *BAK* φαναξ phaeacis *H*
phaex pheacis *L* ΣΠΙΦΞ ΣΠΙΦΓΟC *H* ΣΠΙΦΞ.ΣΠΙΦΓΟC *h* ΣΦΙΓΓWC *K* sphins *Dd*
spinix spingis *G* spinix spinguis *K* ΟΝΙΣ.ΟΝΙΞΟC. *D* ΟΝΙΣ ΟΝΙΧΟC *G* ΟΝΙΣ ΟΝΙ-
χοC *L* ΟΝΙΞ ΟΝΙΚΟC ΟΝΙΧΩΝΤC hic genus *Rr* onix onichis *ADGL* onix oni-
cxis (y-h?) *H* onix onixis *K* onix onychys *B* 7 secuntur *RBDH* sequentur *K*
8 Cicero pro Cuentio 34, 94: non quod illi aut ex legem esse Sullam aut
causam pecuniae publicae contemptam atque abiectam putarent culentio *Rr*
9 quod] sic etiam palimp. Taur. Cic. quid *K* quo rell. lib. Cic. Non. p. 10, 28
autem *Rr* syllabam *Rr* syllabam *BADHK* dux de troianis specr. *h* sillabam *GL*
arbitrentur Vind. CÜÜXLVII m. alt. arbitrarentur Garatoniad Cic. l. l. t. IIII p. 376
ed. Neap., Krehli cens. Ien. p. 420 10 dissidentia uel ms uel ps *K* i add. r
11 hiems] r hiemps *RB* 12 sint] r sit *R* mutantur *BD* post i in:
ut princeps—e in i et om. *R* add. r 13 municeps municipis om. *GLK* caelebs]
h caelebs *H* celebs *L* om. r 14 s mutata *A* mutant *Dd* itis] *dh* tis
RBDK (*H*?) 15 uelox praeceps *A* 16 ancipes ex anticeps corr. *A* 17 ana-
glossa ^{se} logiam se^gregue proferaebatur quebatur *Aa* sequaebatur *K* ancipes ancipes anci-
pitis *K* 18 Plaut. commorient. fr. p. 437 Both. 20 Plaut. rud. IIII 4, 114

p. 725. 26 P.

p. 286. 87 K.

Post altrinsecus est securicula ancipes, itidem aurea.
 idem tamen vetustissimi etiam 'praecipis' genetivum, qui a nominativo
 'praeceps' est, secundum analogiam nominativi protulerunt. Laevius in
 lone:

5 Seque | in alta maria praecipem impos, aegra sanitatis
 Herois.

Ennius in XV annali:

Ocumbunt multi letum ferroque lapique

Aut intra muros aut extra praecipe casu.

10 In 'ns' vel 'rs' vel 'ls' desinentia ablata s, addita 'tis' proferunt ge- 96
 netivum, ut 'mons montis', 'sapiens sapientis', 'cohors cohorts', 'ars artis',
 'pars partis', 'haec puls pulsis'. excipiuntur duo differentiae causa:
 'frons frondis', quando de arborum foliis loquimur - nam 'frons frontis' ad
 capitum partem pertinet -, et 'lens lendis' animal - nam 'lens lentis' legumen
 15 est - et 'glans glandis'. sic Ovidius in XLI metmorphoseon:

ut lata plumbea funda

Missa solet medio glans intabescere caelo.

similiter Lucretius protulit et Livius in XXVII: et est non simplicis
 habenae, ut Balearica aliarumque gentium funda, sed triplex

(v. 1158) cf. lib. III § 30 redente Aa 1 securiculam B item libri Plaut.
 utidem auream B aurea — qui a in ult. lin. absciss. H 2 uctussimi A
 etiam om. G quia a B nomio A 3 Laevius] cod. G. I. Vossii v. Voss.
 castigat. et not. p. 8 leuius BGLK liuius RADH ad Laevii Ionem rettulit Ios. Scaliger
 ad Festum s. v. redivivam p. 637 ed. Lind., quem sequitur W'eichertus poet. Lat. rell. p. 71
 sqq. Laev. fr. VIII; de varius vv. dd. sententiis v. Klussmann Liv. Andr. dram. rell. p. 19
 sqq. coll. tamen Ribbeckio trag. Lat. rell. p. 244 sq. in lone] α lone cod. Vossii inoe R
 in ioe AKr et in litura h in inoe BDG in* inoe L in odyssea (odissia) edd. ante α
 5 versus ord. Fleckeisenus satinitatis A 6 hero·ris (r) D aeroes GL ae-
 rois est K Seseque in alta maria praecipem misit | Inops et aegra sanitatis He-
 rois Scaliger ad Fest. l. l. et sic antea, nisi quod praecipitem perperam ibi typis
 expressum est, ad Verg. cirin v. 302 app. in P. Virg. Mar. opp. Lugd.
 ed. 1573 p. 329, ubi Lelio poetae veteri hos versus ascripsit. seque in alta
 maria praecipem | Ino aegra sanitatis herois dedit G. I. Vossius l. l. p. 9 Seque in
 alta maria praecipem inops herois sanitatis Bothius fr. trag. p. 12 7 Ennius — casu
 om. GLK add. k Ennius in XV annali: v. 9 sq. E. S. fr. II Vahl. cf. § 66 8 oc-
 cumbunt RBk loetum RADH laetum B 10 uel ls om. K et addita H
 proferunt] faciunt GL 11 choors choortis (.tis G) GL pars partis ars ar-
 tis R 12 puls ex plus corr. AD pulpultis Bb differentiae L 13 de add. d

arborum] d arboribus BD arboris GLb folis Gg 14 pertinet] d retinet D
 pertinet ΧΩΝΙΑΙΟΝ et B len·dis(s) H animal et ΧΩΝΙΑΙΟΝ. nam D liqui-
 men G 15 Sic add. d Ovid. metamorph. XLIII 825 sq. III. L 16 ut] sic
 etiam lib. VII § 38 cum libris Ovid. tantum non omnibus; ceu Ovid. Neap.

b plumea L 17 misa GLK 18 Lucretius: VI 179. 306 leuius GLK Liv.
 ab u. c. XXXVIII 29, 5 sq. XXVII RBADHGK cf. supra § 17 XXIII L

non est BHra 19 habenae Rr baliarica Dd ualarica B aliquaque Rr alia-
 rum L gentium om. K gloss. corium fundae in qua petra iacet ante scutale
 inseruit, sed postea del. A, in mg. add. d

p. 726 P.

p. 287. 88 K.

scutale crebris suturis duratum, ne fluxa habena volutetur
in iactu glans, sed librata cum sederit, velut nervo missa
excutiatur. nam quod apud Virgilium in IIII georgicon invenitur,
'glandis', in dubium venit, utrum nominativus sit an figurate genetivus:

Nec de concussa tantum pluit ilice glandis; 5
potest enim 'tantum glandis' intellegi τοσοῦτον βαλάνων, ut 'hoc regni'
et 'tantum lucri'. a pendendo quoque compositum 'libripens libripendis'.
Gaius in I institutorum: adhibitis non minus quinque testi-
bus, item libripende. in eodem: qui libram aeneam teneat,
qui appellatur libripens. a corde quoque composita ablata s, ad- 10
dita 'dis' faciunt genetivum, ut 'vecors recordis', 'discors discordis', 'con-
cors concordis'. antiquissimi tamen solebant genetivo similem proferre in
his nominativum. Caecilius in Cratino:

Modo fit obsequens, hilarus, comis,

Communis, concordis, dum id quod petit potitur. 15

Pomponius in satira:

Blanda, fallax, superba, impotens,

Discordis. || |

1 sicutale Rr scutale H scrutrale A scutellae GLK scutalae k [suturis] μ, Lixius sutoris

RBDH scutoris A scotoris Gg scutoris LK [duratum] r duarum R 2 iniacta GLK

acta Rr librata] r liberata RDGLK misa GLK 3 Verg. georg. IIII 81 III.

DHGLK inueniuntur G 4 sit] fit R 5 concusa G conclusa K illice D glandis — tantum ante glandis om., dein in mg. add. K 6 τοσοῦτον r τωκώτον R

TO*COYTON L ΒΑΛΑΝΩΥ Rr ΒΑΛΑΝΟΥ A [hoc regni] memor videtur Verg. Aen.

178, quem v. l. lib. XVII § 160, 189 7 et om. GLK 8 Gai inst. I § 113 institutorum

ex institutorum corr. D constitutorum GLK Institutionum α ***bitis non manu quam

V testibus ciuibus Romanis puberibus item libripenda cod. Gai 9 Gai inst. I § 119

quid Rr aenean teneant A 10 ante libripens: stateram tenens A et ad-

dita H 11 ut om. G uaecors uaecordis AD discordis add. a concors

concordis add. r 12 tamen solebant etiam GL in is B in sis(h) D in iis H

13 Cecilius RAHGLK Caecil. Charini fr. 3 p. 131 Both. Karines fr. 3 p. 14 sq. (cf.

p. 5) Spgl. III p. 45 Ribb, crastino A crastino G (cratino, non crino, etiam H)

Carine Meinekius Men. et Phil. rell. p. 91, quam fab. l. Fest. p. 281^a, 28; 317^a, 10. Cha-

rino Bothius l. l. p. 131, eundem titulum perperam Festo obtrudens cf. Muelleri suppl.

ann. ad Fest. p. 404 14 hilaris RAGh hilares L ilarus K comis] k comes LK

15 commonis G 16 Pompon. sat. fr. ap. Munkium l. l. p. 158 fr. II p. 211 Ribb.

nius — discordis ult. huius pag. lin. vix arrosa in H 17 balanda D fal-

lax] l flax A f***ax L impotens BADGL

REGVLAE PRISCI GRAMM DE NOM̄ ET GEN̄ CASV. EXPLIC LIB VI. INCIPIT DE CETERIS

CASIB; LIB. VII. R EXPLIT. LIBER VI DE NOMINATIVO ET GENITIVO CASV. INCIPIT LIBER. VII.

DE REGVLIS CETERORVM CASVVM. B REGVLAE PRISCIANI GRAMMATICI DE NOMINATIVO ET

GENITIVO CASV. EXPLICIT LIB. VI. INCIPIVNT DE CETERIS CASIBVS REGVLE LIB. VII. FELICITER

D INCIPIT LIBER PRISCHIANI GRAMMATICI CAESARIENSIS VII. A et ad mg. LIB. VII. a

INCIPIVNT REGVLAE DE CETERIS CASIB; LIBER SEPTIMVS FELICITER H regula p̄stia de nōtā

et genī explic lib. vi. incipiunt de ceteris casib regulae. lib. VII. G De nominatiuo et

genitiuo casu explicuit liber vi. de caetis casib; VII incipit lib. L regula p̄sciani de

nominatiuo et genitiuo casu. expli lib. vi. incipiunt regulae de ceteris casibus.

VII. K

LIBER SEPTIMVS.

p. 727 P.

p. 289. 90 K.

DE CETERIS CASIBVS.

Terminales sunt nominum literae apud Latinos, ut supra quoque do- I 1
cuimus, quattuordecim: vocales quidem quinque a e i o u, consonantes
vero novem, semivocales sex l m n r s x, mutae tres c d t. vocales, ut
3 'poeta', 'monile', 'gummi', 'frugi', 'virgo', 'cornu'; semivocales, ut 'sol',
'templum', 'flamen', 'Caesar', 'civitas', 'Pollux'; mutae, ut 'lac', 'caput',
'aliud' - hoc enim nomen esse, et Probus in institutis artium os-
tendit et ratio ipsa, de qua in pronomine latius tractabimus. ostendit
autem Probus his verbis: hoc unum nomen tantum, id est alias,
10 quam maxime propter structuras genetivo et dativo casu
numeri singularis, sic anomale confirmatum sit declinari:
hic alias, huius alias, huic alii. inveniuntur etiam in y desinentia
Graeca: 'hoc Dory', 'hoc Aepy', nomina civitatum. Statius in IIII
Thebaidos:

15 Quos Thron et summis ingestum montibus Aepy.

Igitur masculinorum nominum finales sunt literae septem, a o l n r 2
s x, ut 'hic scriba', 'Cicero', 'consul', 'Paean', 'pater', 'Priamus', 'rex';
femininorum quoque eadem nec non etiam e producta in Graecis et m-
figurate in comicis nominibus, ut 'haec Aurora', 'Iuno', 'Tanaquil', 'Siren',

2 lyterae R quoque om. HL 3 quidem] d autem D 4 t d K 5
munile AGLK cummi B frugi om. G 6 flumen BGLKr pullux GLK

capud Dd 7 Probus in instit. art.: Maii class. auct. V p. 221^b, art. min. § 366
anal. Vindobon. p. 306 sq. v. Osannum Beiträge zur gr. und röm. Literaturgesch. II
207 sqq. cf. lib. VI § 21 in ante institutis om. RBDH add. rd, in cōmonicio; pscr. h 8 &ratio Rr 9 his] add. g in his B uebris his LK uenum (i)

uel con K 10 quam] quod HLKr propter structuras Lt 11 numeris B comfir-
matum G declinare GLK 12 inveniuntur] d Inuenitur DL 13 hordory A

doroy K* epy RA epy B aery GL nomina] r nominum R ciuitatum
BAHGLK post ciuitatum: sunt add. RBADH unde GL Stat. Theb. IIII 180
14 tebaidos K 15 Thron] α, Statius trion AD tryon RBHGK tityon r strion
L et summis] h et in summis DHG in summis LK uel congestum g
epy BD aery L 16 lyterae R r add. r 17 ut om. L 18 Fe-
minorum B eaedem] r **eaedem B eadem RGK eaedem A 19 in comicis no-
minibus figurate L tanaquil ex tanaquid corr. B tanacil G syren BDH sirien
GLK

p. 727. 28 P.

p. 290. 91 K.

'mater', 'virtus', 'lux', 'Taygetē', 'Glycerium'; neutrorum vero duodecim, id est omnes absque o et x - per se enim neutrum in eas literas nullum desinit -, ut 'hoc poema', 'sedile', 'gummi', 'cornu', 'tribunal', 'saxum', 'numen', 'marmor', 'tempus', 'lac', 'caput', 'aliquid'; communium vero masculini et feminini sex, a o l r s x, ut 'hic' || et 'haec advena', 'homo',⁵ 'vigil', 'auctor', 'custos', 'coniunx'; communium trium generum quinque, i m r s x, 'hic' et 'haec' et 'hoc frugi', 'nequam', 'par', 'vetus', 'felix'. et hae quidem generales sunt nominativi terminationes, de quibus in nominativo latius tractatum est. nunc vero de genetivo et aliis casibus obliquis per singulas declinationes doceamus.¹⁰

DE OBLIQVIS CASIBVS PRIMAE DECLINATIONIS.

II 3 Prima declinatio habet terminationes in nominativo tres, 'a as es': in a tam Latinorum quam Graecorum, tam masculinorum quam femininorum et communium, in 'as' vero et in 'es' Graecorum tantum et masculinorum, ut 'hic scriba, poeta', 'haec Roma, Musa', 'hic' et 'haec advena', 'hic' ¹⁵ Aeneas', 'hic Anchises'.

Eius genetivus et dativus in 'ae' diphthongon desinit. et pares habent syllabas nominativo, ut 'hic poeta huius poetae huic poetae', 'hic Aeneas huius Aeneae huic Aeneae', 'hic Anchises huius Anchisae huic Anchisae', nisi divisio fiat in genetivo poetica, qua frequenter veteres Romanorum ²⁰ poetae utuntur, 'Aeneai' et 'Anchisai' et 'pictai' et 'aulai' pro 'Aeneae, Anchisae, pictae, aulae' dicentes. | Virgilius in III Aeneidos:

Aulai medio libabant pocula Bacchi.

1 ^Y taigetae Rr taigete L Glycerium] r glycerium RH glicerium A gligerium GL glygerium g gligerium l cligerium K uero add. l 3 paema A sedille A
 cummi B saxsum H 4 nomen GLK capud Rr aliquid] aliud GLh aliud uel aliquid K 5 feminini generis sex L ut om. K 6 trium trium L
 8 et hac] r aethae R 9 tractatum] a tractum AK 11 DE OBLIQVIS CASIBVS eras. ante PRIMAE DECLINATIONIS in H de. t. decli K 12 III. in * a (a) H 13
 quam ante fem. om. GLK feminorum RB 14 et post femininorum om. GLK et es
 Bb masculinorum K 15 hic om. L poeta roma A 16 aenias et ⁱⁿ h̄
 aeniae huic aeniae hic G anchies Dd 17 cuius K habet L 18 h in h̄
 mut. d huifis petae Rr huic poetae om. ADG add. a aenias Gg aeneas ae
 .ae L eneas huius .nae huic .nae K 19 et huius aeniae Gg huic Aeneae om. D aeniae
 Gg hic anchises huius sae huic sae in mg. add. K anchies Dd anchises ae ae L
 huic Anchisae om. D 20 Nisi diuisio D 21 poetae] r pete R aeneai D Anchisai
 et pictai] b anchisai pictai BGL picta. i. R et om. G aula. i. G pro
 aenea anchise et picta et aula B pro aenea et anchise et pictae et aulae b ²²
 Verg. Aen. III 354 cf. lib. I § 50 23 aula. i R aulai (ex aulae corr. A)
 in ADHGK et in litura b aulai in L procula Rr bachi HGLK

p. 728. 29 P.

p. 291 K.

idem in VIII:

Dives equum, dives pictai vestis et auri.

Cicero in Arato:

Atque oculos urget pedibus pectusque nepai,

3 pro 'nepae', id est 'scorpii'. in eodem:

Serius haec obitus terrai visit equi vis.

Lucretius in I:

Effice ut interea fera moenia militia.

idem in eodem:

10 Aulide quo pacto Triviai virginis aram,

Iphianassai turparunt sanguine foede. ||

DE ACCVSATIVO SINGVLARI PRIMAE DECLINATIONIS.

Accusativus 'ae' diphthongum genetivi sive dativi mutat in 'am', ut 4
 'poetae hunc poetam', 'Musae hanc Musam'. frequentius tamen invenimus
 15 in Graecis nominibus 'as' et 'es' terminantibus accusativum Graecum pro-
 ferre auctores, 'hunc Aenean' et 'Anchisen'. Virgilius in V:

Aenean credam quid enim fallacibus austris?

et in VI:

Isque ubi tendentem adversum per gramina vidit

20 Aenean, alacris palmas utrasque tetendit.

idem in III:

Anchisen facio certum remque ordine pando.

Romanae tamen declinationis ratio exigit 'hunc Aeneam' et 'hunc Anchis-
 sam' dicere. Horatius in II sermonum:

25 et scribere fortem

Scipiadam, ut sapiens Lucilius,

1 Verg. Aen. VIII 26 cf. lib. 1 l. l. 2 sequum(a) A equum K pietas i R
 3 Ciceron D Cic. Arateor. fr. XIV p. 521 (v. 90 p. 525) Orell. cf. Cic. de
 nat. deor. II 41, 100 4 urguit RBDH surget K nepai L 5 Cic. Arat. v. 291
 (57) p. 532 Orell. 6 haec ex corr. k hoc ni f. K *obitus (h-) A obitus K
 terrae peruisit Cic. cod. Leid. terrai iussit equinis Cic. edd. vett. uisset K
 iussit Gh equi] aequi ADLK 7 Lucret. I 29 8 ut om. D interrea R
 fera BAHGLD moehera K cum Lucr. munera k rell. militia Lucr. oblong. pr. m.
 9 Lucret. I 84 sq. 10 aulidae rd Aulide quo] Aliud equo B pacto] g
 pictai G Triviali] r triuagi R 11 iphianasai RHL niphianassai K niphianas-
 sai k iphianasaitur parunt G sanguine D poedi (in mg. At foede R ni f.
 [non r], quea est lectio genuina librorum Lucretianorum) R phoede Heidell. poedi GLK
 h phoedi BAH poedi D 13 e Rr genetui*** Hh mutant A 16 anchisem
 Rr Verg. Aen. V 850 V aendifis D 17 Aeneam Rom. austris Prisc. cum
 st. s
 Donato, et sic aurum ex corr. Pal. auris Med. Rom. Servius 18 Verg. Aen. VI
 684 sq. VII r 19 hisque Rr gramina] a garmina A 20 adaenean Rr
 deteudit G 21 idem spscr. L Verg. Aen. III 179 22 "facio certum-
 que remque G rem q K 23 ratio in mg. add. m. rec. in H exigit add. r
 24 oratius LK Hor. serm. II 1, 16 sq. 26 Scipiadam] sic etiam codd. Hor.
 tantum non onnes (Scipiadem Drsdl. 3) et Kirchneri cod. ms. schol. Porph. (Scipi-
 dem edd.) excipiadam Rr Lucilius] add. a Luciliusq; K

p. 729 P.

p. 291. 92 K.

'Scipiadam' dixit, non 'Scipiaden'; cuius nominativus in 'es' desinit secundum formam patronymicorum, quae est Graeca 'hic Scipiades', quamvis antiqui huiuscemodi quoque nominum, id est in 'as' vel in 'es' terminantium primae declinationis, nominativos etiam in a finiebant, ut est 'Geta', 'Sosia', 'Byrria', 'Chaerea', 'Marsya'; similiter 'poeta', 'sophista', 'Scytha'. 5 Terentius:

Poeta cum pri|mum animum ad scribendum appulit.
Lucanus:

et iuncto Sarmata velox

Pannonio.

Terentius in adelphis:

Geta autem hic non adest.

in eodem:

hic Geta

Praeterea, ut captus est servorum, non malus
Neque iners.

idem in Andria:

aut tu aut hic Byrria.

idem in eunicho:

hic Chaerea. -

Qui Chaerea?

Iuvenalis in III:

Occurris fronte obducta ceu Marsya victus.

5 oportet tamen scire, quod in femininis a terminantibus Graecis, etiam si producta sit apud illos a finalis, plerumque corripiunt eam Latini: omnis 25 enim nominativus Latinus a terminalem corripit. est tamen quando ser-

1 exciadom Rr scipiaden ex corr. r (syciadom R?) sciadom L 3 quo-
que om. H 4 nominatiuo Rr etiam in a] in lit. b in a K finebant A
gesta D 5 Byrria] d byrrhia B burria DG et vel hanc formam vel Birria
praefert Ritschelius ind. Bonn, lib. a. 1843 p. VI ann* burrea L cherea BDGLKh
cherra ni f. H marsia libri sophysta RD scitha GL scita K scyta D schyta A
schitha BH 6 Therentius D Ter. Andr. prol. v. 1 cf. de metr. Ter. § 11
7 animum ad scribendum appulit] B animum asa ADGL ad scribendum appulit h
pro appulisset ad scribendum r a sa R asa Kk a* H 8 Lucan. Phars. III 94 sq.
9 et] nec Lucanus iuncto AH cum Luc. cuncto DGa cuncta L cuncto sar-
mata rk cunctos armata RK cunctos armata et B 11 Ter. adelph. III 1, 4
adelphys Rr adelphs DL 13 Ter. adelph. III 4, 33 sqq. num eadem? 14
Geta — iners. idem in mg. add. r 15 seruulorum Bas. malum Bemb. 17
Ter. Andr. II 1, 33 adria G 18 tu] sic etiam de XII vss. Aen. § 99 cum libris
Ter. tute Bendleius birrya G birria LK 19 Ter. eun. V 1, 7 sq. iunacho K
iunacho GL enucho Hh 20 hic] iste Terentius cherea RBDH coerea G 21
qui? Bas. qui coerea G del. g chere(a)r) R cherea BADH 22 Iw. sat.
III 9, 2 III B 23 occurris H occurs cum Iw. (occuras Pith.) Heidell. Ca-
roliruh. alter fronte] h in fronte BAHGLKr caeu R Marsya] B marsia rell.
cf. de XII vss. Aen. § 99 victimus] rdh uirtus RADHGLKb 25 latini eam GLK

p. 729. 30 P.

p. 292. 33 K.

vant eam productam, sed raro. ergo quando corripiunt eam secundum Romanam consuetudinem, accentu quoque Latino pronuntiatur, ut in his: 'Italiā, Phrygiā, Līdiā, Sīriā, Trōiā': haec enim antepaenultimam habent acutam, quia a finalem corripiunt, quamvis apud Graecos sit producta.

s Horatius in I carminum:

Lydiā, dic, per || omnes

vocativum, qui similis est in hac terminatione nominativo, corripit: est enim choriambus et bacchius, ex quo ostenditur correpta in nominativo quoque 'Lydiā' finalis a. Virgilius in V:

Troiā Criniso conceptum flumine mater

Quem genuit.

apud Statium vero 'Nemeā', quia servavit a productam, accentū quoque Graecum servavit, id est paenultimam acutam, in V Thebaidos:

Nec facīlis Nemeā latae evolvere vires.

accusativum | quoque Graecum in femininis invenimus a poetis proferri, sed raro. idem Statius in VII:

Namque ferunt raptam patriis Aeginā ab undis.

DE VOCATIVO CASV PRIMAE DECLINATIONIS.

Vocativus casus primae declinationis in a correptam effertur, ut 'poetā, 6 ..
Musā', nisi sit Graecum et apud Graecos producens a servet eandem etiam apud nos productam, ut 'Aeneā'. Virgilius in X:

vigilasne deum gens,

Aeneā? vigila.

est tamen quando in 'es' productam terminantium Graecorum vocativus in

2 acentu D quodque Rr pronuntiantur B ut in in his K in in li-

tura B 3 phrigia BD frigia G frygia LK lidia K sirya Rr troya L
antepenultimum (antepaenultimum, antepeneultimum) RADGLKh 4 acutum
RBADHK quia] que B corripiunt in litura B sit] r om. L sid R 5
orius K Hor. carm. I 8, 1 in carminum lib. I. GL 6 lidia R 7 uoca-
tius b 8 coriambus GLKr bachius RGLK correpta in mg. K 9 lidia

RK Verg. Aen. V 38 sq. Vend. D 10 troga Rr troya L Criniso] sic
etiam libri Verg. fere omnes cum Med. Pal. Rom. criniso cum nonnullis Verg. GK
Crimiso Verg. Par. 10 Pott., Heynus 11 quem ex qui corr. L 12 uero in
ui

lit. B 13 seruant Kk paenultimum BD penultimum AK penultimum L ***ulti-
mum(pen) H acutum BADHkr acutus R Stat. Theb. V 44 14 Nemea] sic

etiam § 7 nemeē Stat. Cass. Nemee Stat. edd. lates Rr 15 quoque om. K
feminis R proferre B 16 stacius A Stat. Theb. VII 319 17 patris K
eginan GL ab undis] habundis DK ab aruis Stat. Cass. 18 inscr. om. AK

tur
CASV om. HGL DECLINACIONIS SING. H 19 effere Rr profertur K 20 Grae-
cu(s) K a spcr. r servet] seruat HGL 21 nos] latinos GL aenea uigila

Hh Verg. Aen. X 228 sq. in X add. l X] gh 1 RBHGK 22 uige-

laione G genes Rr 23 uigela Gg uigilia K

p. 730 P.

p. 293 K.

e longam exit secundum Graecos vel communiter vel poetice, ut 'Achate', 'Anchisē', 'Politē', 'Laertiadē'. Virgilius in I:
quis iam locus, inquit, Achatē?

idem in III:

Coniugio, Anchisē, Veneris dignate superbo.

idem in V:

tua clara, Politē.

Progenies.

Horatius in II sermonum:

O Laertiadē, quidquid dicam, aut erit aut non.

Virgilius in VIII:

Sit satis, Aenidē, telis impune Numanum
Oppetiisse tuis.

nec solum in his, quae sunt primae, sed etiam in illis, quae tertiae, id est in omnibus Graecis 'es' producta finitis, similiter invenis vocativum in e productam proferri, ut '(...)', 'Lachē', 'Achillé' - Terentius in Andria:

Immo ita volo itaque postulo ut fiat, Chremē.

idem in eadem:

o Chremē,

Pietatem gnati! nonne te miseret mei?

idem in hecyla:

A Myrrhina haec sunt mea uxore exorta omnia.
Mutatio test. ea nos perturbat, Lachē.

1 e] ae D longam] bd logam H longum BAD exiit K poeticae A
achate B 2 lertiade RBHGL Verg. Aen. I 450 III. G 3 inquit Dd
Achate] add. h om. H, ni margini ascriperat, qui nunc abscissus est 4 Verg. Aen. III
475 5 Anchisae Med. m. pr. (cf. Wagneri ann. crit. ad Aen. VIII 653) Anchise
Pal. Anchisa Med. ex corr., deficit Rom. 6 Verg. Aen. V 564 sq. 7 Tu L
cara Pal. polyte R polites Med. m. pr. Pal. m. pr. Rom. polite Med. m. alt.
Pal. m. alt. 9 Oratius BK Hor. serm. II 5, 59 II sermonum] a II. carminum
RBADHK carminum II GL 10 lertiade HGLK lertiade B quidquid] R
cum libris Hor., si Kirchneri silentio fides, omnibus quicquid rell. dico libri aliquot
Hor. 11 Verg. Aen. VIII 653 sq. cf. lib. II § 36 VIII] IX Krebillus VIII
libri 12 impune RALK ***manum (nu) B 13 oppetiisse] r oppetiisse R
opetiisse Dd ô petiisse L duis Dd tuis primā hanc tibi magnus appollo L 14
*is(h) D primae sunt B quae sunt tertiae K 15 in e productam uocatum
L 16 proferre RAGLK ut om. L creme D lache chreme L lache
creme G achile GLK Ter. Andr. III 3, 18 sin Rr 17 adria G 18
imo K postolo L faciat Rr chraeme R creme D 19 Ter. Andr. V 2,
27 sq. 20 chraeme R creme D 21 piaetatem R pietate H gnati L mis-
seret GK 22 Ter. hecyr. III 4, 10 sq. ecyra AK echyra RBH eckira DGL
23 mirrhina A myrrina BHGLK cwn Bas. myrrhina Rr mea uxo b **** B
exorta] ex Bemb. 24 est] eras. in H fil Terentius lachae RB Laches
Bas.

p. 730. 31 P.

p. 293. 94 K.

Ovidius in XIII metamorpho|seon:

Tuque tuis armis, nos te poteremur, Achille.

idem in XII:

Armiger ille cui fuerat genitoris, Achille.

5 nec mirum, cum Graecorum || quoque poetae similiter inveniantur protulisse
vocativos in supra dicta terminatione. Ανακρέων.

Ἡλιε καλλιλαμπέτη

posuit pro καλλιλαμπέτα, Ἰππῶναξ.

Εὐηθες κριτή

10 pro κριτά, et Apollonius Argonauticorum in III:

Αἴγτη, κεινην μὲν ὄφαρ διέχεναν ἀελλαι

pro Αἴγτα, in eodem:

Αἴγτη, σχέω μοι τῷδε στόλῳ, οὕτι γὰρ αὔτως.

[in femininis etiam] Alcaeus Nήρη pro Νήρης posuit et Theopom-

1 Ovid. metam. XIII 130 cf. lib. VI § 92 XIII. K 2 poteremur] L Caro-
liiuh. alt. m. pr. et sic, ni f., H et Krethio teste Heidelb. potiremur RADGKbh Curo-
liiuh. alt. m. alt. poti** B achille B achile GLK 3 Ovid. metam. XII 3634 generoris R achille B achile GLK achilles v. l. libror. Ovid. 5 simili-
ter — αὐτῶς scripture pr. m. passim servata in rasura l inueniuntur Kl 6 uo-catuum Kl supradicte Rr anacreon H ANAPEON G ANKEWΝ L Anacr. fr. 25
ed. Bgk. fr. 27 poet. lyr. Gr. p. 782 ed. alt. Bgk. 7 ἡλιε] om. l ΗΖ G NNE K
ΚΑΛΛΙΛΑΜΠΗΤΗ R ΚΑΛΛΙΛΑΜΠΕΤΗ D ΚΑΛΛΙΛΑΜΠΡΗΤΗ H ΚΑΛΛΙΛΑΜΠΕΤΗ l ΚΑΛΛΙΛΑΜΠΕΤΕGK 8 possuit GK προ RDK ΚΑΛΛΙΛΑΜΠΗΤΑΙΠΗΤΑ R ΚΑΛΛΙΛΑΜΠΕΤΑ D
ΚΑΛΛΙΛΑΜΠΡΗΤΑ H ΚΑΛΛΙΛΑΜΠΕΤΑ l ΚΑΛΛΙΛΑΜΠΕΤΑI. G ΚΑΝΥΛΑΛΑΜΠΕΤΑ K [Ιππῶναξ]
ιππῶναξ R ιπποναξ AD ιπποναξ B ιπποναξ K [Ιππῶναξ· εὐηθες] πρὸς ΕΙΝΕΤΕΣ G
ιούις παταpro ΖΕΥΓΝΝΗΤΗΣ ΖΕΥΓΝΗΤΑ L Hippo. fr. LXXXVI p. 100 Welch. fr. 118 poet. lyr.
Gr. ed. alt. p. 612 Bgk. 9 εὐηθες] Krethius om. H εύητης R εύντες AD εὐγες
B ΕΙΝΕΤΕΣ K 'fort. εὐγενὲς κλέπτη' Bergk. ΚΑΡΙΤΗ RBADHL capite GK
summa specr. l 10 PRO RD ΚΑΡΙΤΑ RBADL kapita H capita GK appollo-
nius AGL .III. ex .III. corr. B Apoll. Rhod. Argon. III 320 in III.
ΑΙΝΤΗ ΕΚΕΙΝΗ ΜΗΝ ΦΑΣΙ ΕΧΕΥ ΑΙΝΤΗΑΙΝΤΕ ΚΑΙΝΗ ΤΗΝ ΑΦΑ ΔΙΕ ΕΥΑΝΑΣ ΕΜΗ Ll 11 ΑΙΝΤΗ RBADL ΑΙΝΤΕ G ΑΝΤΗ K
ΚΕΙΝ. ΤΗΝ ΑΚΕΝ R ΚΕΙΝΟΝ H ΚΑΙΝΗΝ K ΚΑΙΝΥΣΣΗ, ΗΦΑΡ ΔΙΕΧΕΥΑΝ ΕΛΛΗ G ΜΗΝ Rἄφαρ — Αἴγτα] ΑΦΑΡΑΙ προ ΑΙΝΤΑ H ΑΦΑ... ΠΑΙΧΕΥΑΝ Dd ΔΙ. ΕΧΕΥΑΝ R
ΗΑΛΛΙ Α ΑΕΜΗΝ K 12 ΑΙΝΤΑ RBADL ΑΙΝΤΑI b ainta L in eodem — αὐ-τις om. H Apoll. Rhod. Argon. III 386 13 ΑΙΝΤΗ AK ΑΙΝΤΕ D ainte Rr
ΑΙΝΤΙ B ΑΙΝΤΕ. ΧΜΟΥ ΤΟΥΒΕΣΤΟΛΑΥ G ΧΕΟ Rr ΣΧΕΟΥ l χρέος Apoll. Guelferb.ΣΧΕΟ ΝΟΥ ΤΟΥΔΕ ΣΤΟΛΙ Κ ΤΩΔΗ ΣΤΟΛΙ R ΤΩΛΟ¹ l ΣΤΟΛΩΙ D ΟΥΤΕ l
ΑΥΤΟΣ R ΑΙΤΩC G ΑΙΤΟC B 14 in femininis etiam glossatori debetur, cui ΝΗΡΗC pro
ΝΗΡΗC positum videbatur cf. Choerobosc. in Theodos. can. p. 172, 28 Gaisf. alceus
LK alceus R alceus B Alcaci fr. CXX p. 68 Matth. fr. 145 poet. lyr. Gr.
ed. alt. p. 733 Bgk. Nήρη] scripsi nephe B nephe AD NEPE H nephe LK nephe
κηρη κηρηςRr nephe nō G nephe pro nepes 'an excellent ms' l. a Kiddio in R. Porsoni tracte
p. 295 sq. unde coni. νηρη pro νηρης vel νηρητης Nήρης] scripsi nephe B NEPECAD NEPEC H nepes GL nephe Rr nepet K possuit GK theompompus L
Theompomp. com. fab. inc. fr. XXII com. Gr. t. II p. 821 ed. mai. fr. XXI p. 455 ed.
mā. Meinek.

p. 731 P.

p. 294. 25 K.

pus Xάρη pro Xάρης. Latina vero proportio in a correptam vult vocativum primae declinationis, sicut supra dictum est, terminari etiam in Graecis. unde Horatius in II sermonum:

Ne quis humasse velit AiaceM, Atrida, vetas cur?
feminina quoque Graeca est quando apud poetas Graecum vocativum servant in a vel e productas desinentem secundum proprium nominativum, ut 'Taygetē', 'Nemeā'. Virgilius in VIII:

Vos, o Calliopē, precor, adspirate canenti.

Statius 'Nemeā', ut ostendimus, a producta protulit more Graeco.

DE ABLATIVO CASV SINGVLARI PRIMAE DECLINATIONIS.

8 Ablativus huius declinationis in a productam desinit: 'ab hoc poetā', 'ab hac Musā', 'ab hoc' et 'ab hac advenā'. est autem quando hunc quoque poetae e producta terminant in Graecis nominibus, quae dativum Graecum in γ finiunt. Virgilius in I:

uno graditur co|mitus Achatē

[pro 'Achatei']. Ovidius in VIII metamorphoseon:

Cumque Pheretiadē et Hyanteo Iolao.

Iuvenalis in I:

Penelopē melius, levius torquetis Arachnē.

et hoc vel metaplasmus est dicendus, qui fit more poetico mutata a longa in e productam, vel potius dativus Graecus pro ablativo positus, qui quamvis apud Graecos i habeat post γ, tamen apud Latinos secundum eorum

1 chare pro chares RBDHGLK uero om. D 2 praedictum BAD predictum H 3 . unde om. D oratus HK Hor. serm. II 3, 187, ubi cf. Bentleius

4 humanasse A uellit G AiaceM] b aiae K acie G aiam+ B Atride codd. aliquot Hor. dett. uetus Rr uetus LK 5 est] sunt K uocatiuum

graecum GL 6 uel in e AGLKr productam HK 7 taigete R tagietae A

taigete G taigete(y) L tangete K Verg. Aen. VIII 525 VIII B VIII b rrell.

8 Calliope] sic etiam Pal. Rom. Fr. caliope HGLK Med. praecon BDH Med. aspirate R aspirate A aspirate GLK 9 Statius v. § 5 post Graeco: nec

facilis nemea add. h 10 DE ABLATIVO SINGVLARI A De ablative casu prime declinationis D De ablative casu primae decli L De ablā sing primae decē G; ex HK hic et in sqq. inscr. non satis diligenter enotavi 11 ut ab hoc poeta R 12 et a hac L et hac G 13 productam Rr 14 in I+ faciunt A γ] i BHGL i(h) D ut ante Virgilius add. BADHGLK Verg. Aen. I 312 15 ipse uno L gradit-

tur add. r 16 Achatei] (i.e. AXATHI) K achata L achate(s) G achati R achata BAD achata uel achata in litura h; v. l. videtur prodere gloss. Ovid. metam. VIII 310

VII. G methamorphoseon R metamorphosaeon D 17 pheregiade B feretiade K

pheritiade L feritiade G et add. k etyante o ioleo Rr hyantae D phyante o K hyantae oio lao B iolae ni f. H iolam h 18 Iuv. sat. 1 2, 56 cf. lib. VI § 63 19 Paenelope RAH cum Pitt. penelope L levius torquetis] l levius

in I torquetis GL levius .i. torquetis K arache GL 20 uel om. B mero A

e eta uel h heia 22 γ] α * Rr μ et a G n. et. a. Dd a. A nta in lit. l n heia in lit. b

p. 285. 96 K.

p. 731. 32 P.
 consuetudinem scripturam servavit, apud quos i scribi post vocalem et non pronuntiari solet. hoc et ex aliis possumus conicere, quae quamvis Graece proferantur, scripturae tamen Latinae rationem servant, ut Virgilius in bucolico: ||

Orphi Calliopea, Lino formosus Apollo.

nam cum sit dativus Graecus pro *ει* diphthongo, i longam habuit more scripturae nostrae. illud miror, quod Iuvenalis 'Calpe' ablativum corripuit, cum sit simile hoc nomen 'Penelope', 'Arachne', 'Calliope', quorum ablativus numquam in e correptam terminat. Lucanus in I:

Tethys maioribus undis

Hesperiam Calpē summumque inplevit Atlanta.

Iuvenalis in V:

nec Carpathium Gaetulaque tantum

Aequora transiliet, sed longe Calpē relicta

Audiet Herculeo stridentem gurgite solem.

DE NOMINATIVO PLVRALI ET VOCATIVO PRIMAE DECLINATIONIS.

Nominativus et vocativus pluralis primae declinationis similis est gene- III 9 tivo et dativo singulari. nam in | 'ae' diphthongum profertur, ut 'hi' et 'o poetae'; sed in his non potest divisio fieri, sicut in illis.

DE GENETIVO PLVRALI PRIMAE DECLINATIONIS.

Genetivus pluralis eiusdem declinationis fit addita ablativo singulari

I scribi i *H* solet et non pronuntiari *in littera h* non pronuntiari non solet
AGLd 2 pronuntiari] *r* pronunciari *RK* possimus *Dd* possumus *GL* con-
 i iecire *G* quamuisuis *R* graecae *RK* grecae *D* 3 *Verg. ecl. 4, 57 cf. § 14*
(deficit Med.) 4 bucolico *Rr* bucolico *A* bocō *G* bucō *L* boo *K* 5 ut orphi
RADH orphēi *Pal.* calliopea *Rr* caliopea *LK* caleopea *G* caliope, *H* caliopea
Pal. calliope a lino *B* lieno *Rom.* appollo *GLK* 6 sit add. *h* *ei* ei
H *i* *r* in *ni f.* *R* 7 illud autem miror *H* calphe *B* corripit *K* 8 poe-
 nelope *R* paeneleope *A* paeneleope *DH* penelopae *K* arache *G* arache *L* caliope
GLK 9 ablatiuus in e nunquam in e *K* terminatur *AD* *Luc. Phars. I*
554 sq. 10 Tethys] *Ag* theth^{**} *R* thetys *BD* tithys *K* tichys *G* tichys *L* thetis *r*
theitis *Voss.* *A* thethis *Voss.* *B* 11 hisperiam *GL* hesperium *libri nonnulli* *Luc.*

calpen *A* calpe⁽ⁿ⁾ *K* calpe *HGL* sum^m numque *Rr* impleuit *RADHLK*
Atlanta] *g* atlanta *R* athlanta *BAGL* 12 *Iuv. sat. V 14, 278 sqq.* 13 carpa-
 tium *A* carphantium *B* charphantium *R* carathium *DL* carathium *G* carphantum *Hk*
getulaque *RDGLK* et sic *Pith.* getula quae *B* 14 transsiliet *G* relicta^(s) *L*
 15 erculio *GL* erchuleo *K* in herculeo *h* solemus *Gg* 16 de PLVRALI NOMI-
 NATIVO ET VOCATIVO PRIMAE DECLINATIONIS. *B*; de *HK* nil annot. 17 pluralis add. *b*
 pluralis *Rr* 18 ut *Rr* in] *Kl* et eras. in *B om.* *RHGL* per *ADrh* ae] *e* *R*
sae(h) *D* proferetur *H* 19 o] ho *A* se *Rr* diuisi *Rr* 20 PLVRALI
om. *R* add. *r* 21 eiusdem] *RK* Heidelb. eius *ADHG* primae *L*

p. 732. 33 p.

'rum' syllaba, ut 'ab hoc poeta, horum poetarum'; 'ab hac Musa, harum Musarum': producitur enim a tam in ablativo singulari quam in genitivo plurali. et notandum, quod omnes casus tam singularis quam pluralis numeri pares habent numero syllabas in hac declinatione, excepto genitivo plurali; hic enim abundat una syllaba. est autem quando hunc quoque per concisionem proferunt, et maxime in compositis et patronymicis, ut 'Graiugenum' pro 'Graiugenarum' Virgilius in III:

Graiugenumque domos suspectaque linquimus arva.
in eodem:

Caprigenumque pecus nullo custode per herbam 10
pro 'caprigerarum'. idem in VIII:

Optume Graiugenum, cui me fortuna precari.
in eodem:

Omnigenumque deum monstra et latrator Anubis.
sic 'caelicolum' pro 'caelicola|rūm' et 'trinundinum' pro 'trinundinarum' - 15
Cicero pro Cornelio I: ex promulgatione trinundinum dies
ad ferendum potestasque venisset, 'amphorum' pro 'amphorarum'. 'Aeneadum' quoque pro 'Aeneadarum' Lucretius in primo versu:

Aeneadum genetrix, hominum divumque voluptas.
similiter 'Dardanidum' pro 'Dardanidarum' Virgilius in II: 20

O patria, o divum domus Ilium et inclyta bello
Moenia Dardanidum.

idem in XI:

variusque per ora cucurrit
Ausonidum turbata tremor. 25

I hab D paeta R ho musa Rr 4 nume ro h 5
*abundat(h) A abundat RDHG 6 in ante patronymicis add. HGK 7 Verg.
Aen. III 550 8 domos R Heidelb. cum Med. Pal. (deficit Rom.) domus ADHGLK
cum nonnullis libris Verg. dett. 9 Verg. Aen. III 221 cf. lib. VI § 3 10 nulo
Rr 11 Verg. Aen. VIII 127 cf. lib. VI § 3 VIII. RBADH 12 optime
RBADHLk cui] cū L furtuna GLK praecari R 13 Verg. Aen. VIII

698 14 omnigenumque] cf. Lachmann ad Lucr. V 440 sqq. comm. nigenumque
Med. latratora nubes GL anubes K anobis Med. pro omnigenarum post
Anubis add. BADHGLK 15 caelicularum Rr trinundinum] h̄l trinum auudinum
DHGLK trinundinarum] h̄l trinārū nundinarum BADGLK trinā nundinarum H
post trinundinarum: Cicero — trinundinum om. R add. r 16 Cic. pro Cornel.
or. I fr. 30: t. III 2 p. 451 Or. cornilio GK cornelio primo. Ex B cornelio
proximo ex H promulgatio n̄ G trinum nundinum BADGLK trinum nundinum H
dies afferendum B 17 uenisset amphorum. Aeneadum D tamphorum R
amphorum GL amphorum Rr amphorarum GL 18 pro euacadarum D Lucr.
I I 19 genitrix GL gnenetrix H 20 Verg. Aen. II 241 sq. 21 inclita
BDGLK inclusa Med. inclusa Pal. (deficit Rom.) 23 Verg. Aen. XI 296 sq.

24 hora Rr 25 tremor] rl cum Med. Pal. Rom. tremor G tremor L tremor
BD murmur tremor R tremor et tremor vv. ll. aliquot codd. Verg.

DE DATIVO ET ABLATIVO PLVRALI PRIMAE DECLINATIONIS.

Dativus et ablativus supra dictae declinationis mutat a extremam ablativi singularis in 'is' productam, ut 'a poeta, his' et 'ab his poetis' et 'Musa, his' et 'ab his Musis'.

Inveniuntur tamen quaedam pauca feminini generis, quae ex masculinis transfigurantur non habentibus neutra, quae et animalium sunt demonstrativa, naturaliter divisum genus habentia, quae differentiae causa ablativo singulari 'bus' assumuntia faciunt dativum et ablativum plurale, quod nulla alia habet declinatio in 'bus' terminans supra dictos casus, ut a longam in eis paenultimam habeat, ut 'his natibus', 'filiabus', 'deabus', 'equabus', 'mulibus', 'libertibus', 'asinibus'. M. Cato in originibus: do tes filiabus suis non dant. et 'filiis' tamen in eodem genere dictum est. Ennius in Andromeda:

filiis propter te obiecta sum innocens

Nerei

[id est Nereidibus]. Plautus in Sticho:

ego ibo intro et gratulabor vestrum adventum
filiis,

pro 'filiabus'. idem:

qui talis est de gnatabus suis. 11

Ovidius posuit in XLIII metamorphoseon:

1 PLVRALI] om. D CASV PLVRALI B 2 supradictae primae G mutant B 3

hoc

is] r his RG ab poeta Kk 5 feminini add. d 6 habentibus neutra] l habentibus autem neutra GLK post habentibus neu unum folium deficit in H usque ad Tydei. cuius § 13 7 differentiae L deferentiae G ablativo casu singulari B 10 habeat] hebeat D deabus filiabus GL aequabas RK 11 mulibus] r mulibus R M. Caton. origg. lib. inc. fr. p. 124 Kr. fr. CXVI p. 68 Wr.; inter libri VII fragmenta l. Strab. geogr. III 4, 18 p. 165 Cas. posuit Rothius fr. 122 p. 287 originalibus K 13 Enn. Andromed. fr. 5 p. 38 Both. fr. III p. 23 Ribb.

fr. VII p. 106 Vahl. andromeada Rr andromedia GK 14 obiectu in abiecta

na
itibus

st. B 16 id est Nereidibus] id est nereidibus Dd id est natis tamen pro natabus.

st. id est nereidibus A idem natis tamen pro natabus. idem nerei natabus. Rr id est (id L) natis pro natabus id est (id ** L idem tamen ad mg. l) nerei filiibus GLK natis pro natabus id est postea del. G id est natis tamen pro natabus id est Nerei natabus teste Lindemann Heidelb. Id est nereidibus. Idemque talis est gnatis tamen pro gnatabus. Id est nerei natabus. B Id est filiabus. natis tamen pro natabus edd. usque ad Krelium id est filiabus. Idem: Nerei natis pro natabus Krelius, unde Nerei natis inter Enn. trag. inc. nom. rell. fr. XIV p. 54 recepit Ribbeckius eoque (p. 261) suasore Enn. Andromeda fragmentis inseruit Vahlenius (Andr. fr. III p. 106). at videntur varia glossemata ad h. l. pertinentia in aliis coda. alio modo confusa et conflata esse Plautus Dd stico R stico D Plaut. Stich. III 1, 61 (v. 567).

19 Plaut. fr. com. inc. 58 p. 447 Both. 20 qui] quin GL Quintalis K

21 Ovid. metam. XIII 660 sq. possuit G XII D methamorphoseon Rr

Euboea duabus

Et totidem natis Andros fraterna petita est.

Cicero pro Cornelio I: ut ab Iove optumo maximo ceterisque diis deabusque omnibus opem et auxilium petam. 'eabus' etiam pro 'eis' differentiae causa in feminino Emina protulit in IIII an-

nalium: scriba pontificius, qui cum eabus stuprum fecerat; dicit enim de Vestalibus.

Multa || tamen alia quoque contra regulam viciose et in his et in aliis casibus vetustissimi protulisse inveniuntur, in quibus non sunt imitandi. 'ambae' etiam et 'duae', quamvis nulla simili differentiae causa cogente,¹⁰ similem habent dativum 'ambabus', 'duabus', quamquam genetivum 'ambarum' et 'duarum' faciunt.

DE ACCVSATIVO PLVRALI PRIMAE DECLINATIONIS.

Accusativus quoque pluralis fit addita s ablativo singulari. producitur enim, ut 'hos poetās', 'has Musās'. 15

DE OBLIQVIS CASIBVS SECVNDAE DECLINATIONIS.

III 12 Secunda declinatio terminationes habet nominativi sex: in 'er', in 'ir', in 'ur', in 'us', in 'eus', in 'um'.

In 'er' masculinorum tam Latinorum quam Graecorum, ut 'caper capri', 'Alexander Alexandri'. 'Hiber' etiam 'Hiberi', quod per apocopam extremae syllabae prolatum solum in hac declinatione producit 'er', et ab eo compositum 'Celtiber Celtiberi'. dicitur tamen et 'Hiber Hiberi' pro 'His-

1 *boea R Eboea uel oboea r Ebea GL Eboea g oboea K [Euboea duabus] deae duabus A De aedibus D duabus] B Darmstad. c, Ovidius diabus G deabus RL duobus codd. aliquot Ovid. 2 natis Ovidius latis libri Prisc. petita K Ovidius potita libri Prisc. rell. 3 Cic. pro Corn. or. I fr. 28: opp. III 2 p. 451 Or. cornilio GK 1 om. GLK

optimo K optimo RA obtimo D 4 deabusque ex diabusque corr. L deabusque Gg dea-

busque Rr poetam Rr. peteam D petamus K deabus G *eabus (d) L uel eabus 5
*eis (d) L deis G differentiae L deferentiae G in om. L Emina] sic hanc vocem a Prisciano scriptam suisse praeter locos fere omnes, ubi Cassius laudatur (cf. ind.) testatur etiam cod. Bob. in carm. de pond. et mens. v. 68. tandem formam Persio in sat. 1, 130 ex optimis membranis restituit O. Iahnus hemina B et sic Paulus Festi p. 100, 9 Cass. Hemin. ann. lib. IIII p. 163 Kr. fr. 32 p. 293 Rth. III K 6 pontificius D pontificibus K *eabus (d) L deabus G stuprum B 7 de add. b 8

quoque] q L 9 uetustissime Rr imitandi ex emitandi corr. K 10 differentiae L deferentiae G casa B cogentes Rr 11 datium et ablantium d 12 et

om. GL 13 accusatiuo L 14 pluralis prime declinationis fit R 15 pe-
tas Rr 16 De obliquis casibus secunde declin de iminib D 17 Secunde Rr 18
um] r.m.R 20 alexander B alexander alexandri G alexander.ri K ex-
traemae D 21 producta K er] r R 22 Celtiber om. R ut celtiber Br
ispanus G

p. 734. 35 P.

p. 298. 99 K.

panus' et 'Hiber Hiberis', quando de illa gente loquimur, quae est iuxta Armenios, et 'Hiberus Hiberi' fluvius. unde *Lucanus* in IIII:

Qui praestat terris, auffert tibi nomen Hiberus.

In 'ir' et 'ur' Latinorum tantum masculinorum, ut 'vir viri', 'satur saturi'?

In 'us' et Latinorum et Graecorum masculinorum et femininorum neutrorumque, ut 'hic clarus huius clari', 'hic Homerus huius Homeri', 'haec cypressus huius cupressi', 'haec platanus huius platani', 'hoc vulgus huius vulgi' (dicitur tamen et 'hic vulgus'), 'hoc pelagus huius pelagi'.

10 In 'eus' Graecorum tantum masculinorum: 'hic Tydeus huius Tydei', 'hic Orpheus huius Orphei'.

In 'um' neutrorum tam Latinorum quam Graecorum et figurate femininorum apud comicos, ut 'hoc regnum huius regni', 'hoc Pelium huius Pe- lii', 'haec Glycerium || huius Glycerii', 'haec Sophronium huius Sophronii'.

15 ('Panthus' per synaeresin pro 'Panthous', quomodo 'Alcinus' pro 'Alcinous' prolatum est. unde *Horatius* in I epistularum:

*Nos numerus sumus et fruges consumere nati,
Sponsi Penelopae, nebulones Alcinoique.*

Virgilii in georgicon II:

20 *Pomaque et Alcinoi silvae.)*

DE GENETIVO SINGVLARI SECVNDAE DECLINATIONIS.

Genetivus secundae declinationis in omni nomine i | longa terminatur, 13 sed in quibusdam pares habet syllabas nominativo, ut 'niger nigri', 'mag-nus magni', 'templum templi'; in quibusdam una syllaba abundat: 'tener

1 loquitur *LK* 2 *Armenios*] *r armoenios RG* fluius *G* *Lucani*
Pharsal. III 23 *cf. lib. VI § 44* 4 masculinorum tam *K* 6 us et] *b us*
BGLK feminorum *Bb* 7 ⁿⁱ *clarus Rr* ^{hic} *clarus.ri* ^{op̄} *hic homerus homeri L*
8 cypressus huius cypressi *B* cyp̄sus huius cȳp̄ssi *K* cyp̄sus ^{h̄ē} si *G* cyp̄sus ^{huius} si
L 9 ^o *hic vulgus* ** *hoc B* ^o *pylagus huius.gi K* 10 ^o *ut hic B* ^o *tytheus*

K titheus *GL* tythei *K* tithei *GL* 11 *hio A* horpheus *D* 12 *um r*
m.R figurate *B* 14 glycerium *A* gligerium *GK* gliggerium *L* ^v Glycerii] *r*
glycerii RA gliggerii *L* .rii *K* 15 Panthus] *b* pantus *BD* ^o panthoys *K* panthoys

b panthoys *B* Alcinus add. *r* Alcinus pro add. *d* alcians *D* alcinoys *K*
16 oratius *D* et, in mg. add., *K* Hor. epp. I 2, 27 sq. 17 numeros *Bd* 18
penelope *RADGLK* nebulones *G* alchinoique *Rr* alcionique *D* alcino;que *K* al-
cinoique plure *G* 19 *Verg. georg. II 87* II georgicon *Br* georgicon V *RD*

20 ^o romaque *Rr* ^o alcini *Dd* alcino *K* post siluae: idem (id est *r*) horatius (ho-
rationus *A*) alcinoique (*r* alchinoique *R* alginoique *Dd* alcinoque *K*) plures (plure
GLK plurae *Rr*) add. libri, quod ortum est ex gloss. ad Alcinoique voc. in versu
Hor. cummaxine laudato pertinente 21 *SINGVLARI*] *CASV B* 22 Genetivus] Genitius
singularis *GLK* 23 pares] duas *R* duas pares *DGL* nominativo] *rl* nominativus
RG et ni f. *L* nominatiuus et genitiuus *D* 24 *abundat (h) *A* abundat *RD*

p. 735. 36 P.

p. 299 K.

teneri', 'vir viri', 'satur saturi', 'Tydeus Tydei'. cuius rationem quamvis in libro, quem de nominativo exposuimus et genetivo, latius tractavimus, nunc quoque quantum possumus breviter percurramus.

In 'ir' et 'ur' et 'eus' desinentia semper una syllaba vincunt in genetivo, quae paenultimam brevem habent, ut 'Trevir Treviri', 'satur saturi',⁵ 'Oileus Oilei', nisi si poetica productio fiat in Graecis, ut 'Tydēi'; in 'us' vero et in 'um' desinentia pares habent, ut 'primus primi', 'Virgilius Virgilii', 'templum templi', 'Taurominium Taurominii'. frequenter tamen invenimus veteres in huiuscemodi genetivis, id est geminantibus i, subtrahere alteram ex eis. Virgilius in I:

Hic tamen ille urbem Patavi sedesque locavit,
pro 'Patavii'. idem in bucolico:

Nec spes libertatis erat nec cura peculi,
pro 'peculii'. in eodem:

Pauperis et tuguri congestum cespite culmen,
pro 'tuguri'. idem in IIII georgicon:

florentem studiis ignobilis oti,
pro 'otii' et Iuvenalis in IIII:

Antoni gladios potuit contemnere, si sic,
pro 'Antoni'. hoc autem faciunt metri causa, numquam enim minores vult habere syllabas genetivus nominativo.

In 'er' igitur tantum desinentia ancipitem habent regulam genitivi; in aliis enim abundat, in aliis non abundat. abundat quidem in huiuscem-

1 vir add. r inde a rationem quamvis iterum in. H cf. § 10 4 et in ur GLK
et in eus GK in eus] ei (i. e. eius) D genitivo Bb 5 quae] qui AD
habet D 6 oleus olei K si om. BHK productio poetica B. 7 um] r
m. R habeat (n) B primus. mi K priamus priami L Vergilius Vergilii D
Vergelius Vergilius H 8 Taurominium] Kr v. lib. II § 59 tauromoenum A tau-
menium rell. Taurominiij r tauromenii Aa .nii K tauromenii rell. 10 Verg.

Aen. I 247 11 urbem ille H petaui G paetaui K sedemque G cum exc.
Burm. Verg. loquauit G 12 petaui G paetaui K Verg. ecl. 1, 33

14 Verg. ecl. 1, 69 (deficit Med.) 15 tugori GK tugurii Rom. congettum D

cispite G cispite K caespite Pal. Rom. 16 tugorii GK Verg. georg. IIII 564

17 illo uirgilium me tempore dulcis alebat | Parthenope (parthiopē G) studiis flo-
rentem ignobiles oti, addito v. 563, GL studiis florentem Vergilius igno-
bilis ex ignobiles corr. Med. 18 otii] rb occi Rr *ii B Iuv. sat. IIII 10, 123

19 gladius RGLK gladius (g) A cf. lib. XII § 22 potui Hh "contempnere
si sic "potuit K contempnere BDG et p eraso A 21 nominatio H 22 disinentia
tantum GL dissidentia tantum K 23 abundat (h) AD abundat B abundat RH

aliis enim non H abundat] in mg. add. K abundat (h) AD abundat RH
Abundat (h) L Habundat R quidem om. GLK huiuscemodi nominibus L

p. 736 P.

p. 299. 300 K.

modi: 'lucifer luciferi', 'armiger armigeri', 'tener teneri', 'miser miseris', 'prosper prosperi'; pares autem habet in huiuscemodi: 'Menander Menandri', 'sacer sacri', 'ater atri', de quibus [supra dictum est], cum de nominativo et genetivo tractabatur, sufficienter exposuimus.

⁵ ('Androgeo' | Virgilius in VI genetivum posuit Atticum:
In foribus letum Androgeo; tum pendere poenas.)

DE DATIVO ET ABLATIVO SINGVLARI SECVNDAE DECLINATIONIS.

Dativus et ablativus singularis huius declinationis fit a genetivo mutatione extremae i in o productam, ut 'huius luciferi huic' et 'ab hoc lucifero', 'huius sacri huic' et 'ab hoc sacro', 'huius viri huic' et 'ab hoc viro', 'huius saturi huic' et 'ab hoc saturo', 'huius Priami huic' et 'ab hoc Priamo', 'huius Taurominii huic' et 'ab hoc Taurominio', 'huius Typhoei huic' et 'ab hoc Typhoeo'. Virgilius in VIII:

In arime Iovis imperiis in posta Typhoeo.

idem in eodem:

Nec Clytie genitore minor nec fratre Mnestheo.

est tamen quando etiam Graeco dativo in huiuscemodi nominibus, id est 'eus' finientibus nominativum, uti solent antiqui. idem poeta in bucolico:

² Orphi Calliopea, Lino formosus Apollo.

Et oportet scire in hac declinatione, quod omnes obliqui casus tam singulares quam plurales eundem numerum syllabarum servant, quem ge-

1 licifer Rr 2 habent L 3 alter H supra] ut supra Ar sicut iam supra
BD est et cum G 5 Androgeo pro androgei h in om. GL VI spscr. in
L aticum G aticum K Verg. Aen. VI 20 6 laetum RB laetum Aa loetum
GK Androgei Med. Pal. Rom. cf. Wagneri not. crit. ad Aen. II 371 andro-
gei] pendere D tum] H et plerique codd. Krehliani, ut videtur, cum libris Vergilia-
nis tunc RBAGLK Zwicke. 1 Krehlii et Lindemann teste Heidelb. paenas H
7 SINGVLARI om. G 9 extreme Hr extrema RB i extreme K 10 inde ab
huius sacri et huius et huic et ab hoc per sqq. exempla usque ad Priamo om. L add.
l, inde ab huius uiri eadem om. G huius uiri eras. in B 12 Taurominii cf. lib.
II § 59 et ab hoc add. l a B huius add. l Typhoei] a tiphei A tiphoei
tipho

GL tipheei b 13 huic et ab hoc add. l Typhoeo] a tipheo AD eo Gg ti-
phoeo in lit. l post Typhoeo: Virgilius — Typhoeo om. GLK add. gk Verg. Aen.
VIII 716 14 in arrime Dd inarimae Rom. in, arimae, i ouis (a) Rr imposta
HK imposta (i) R inposita A inpostaque Rom. tipheo g tipheo L typhaeo Med.

15 idem in eodem] immo X 129 eadem Dd 16 clitio GL Mnestheo] sic
Med. Pal. Rom. menestheo RD menesteo L minestheo K 17 graeco etiam GL
in om. BHLK spscr. hk 18 e.us Hh ut si (h?) D Verg. ecl. 4, 56 cf. § 8
20 orphy A orphi L caliopea HK caliopea L caleopea Gg caliope_a,lino
phormosis Rr phormosus H apollo (p) G appollo LK 21 scire infra lin.
add. K 22 post plurales: nec non etiam nominatius uel uocatius pluralis R del.
r eundum A

p. 736. 37 P.

p. 300. 301 K.

netivus singularis, absque genetivo plurali, qui una syllaba vult superare, nisi per concisionem proferatur. unde 'dii' et 'diis', cum pro monosyllabis ponuntur, per synizesin sunt accipienda sive magis per synaeresin e et i in unam syllabam. veteres enim i finalem, quae est longa, per 'ei' diphthongum scribebant, longas autem vocales vetustissimi etiam geminare solebant. s 15 quae vero secundum analogiam proferuntur, id est 'dei' et 'deis', disyllaba sunt. *Lucanus* in || II:

O utinam caelique deis Erebique liceret.

idem accedit etiam in pronomine 'ei' et 'ii', 'eis' et 'iis'. e quibus | illud appareat, quod vetustissimi, ut supra diximus, pro una longa vocali sole- 10 bant duas scribere. ecce enim vestigium antiquitatis in his adhuc servatur, cum duae i pro una longa ponantur tam in supra dicti nominis quam pronominis terminis casibus: 'hi dii his diis ab his diis', 'ii iis ab iis'. nam si dicas 'dei deis a deis', 'ei eis ab eis', disyllaba sunt, sicut ostendimus. Iuvenalis in V:

Implet et ad moechos dat eisdem ferre cinaedis.

puto autem, quod in his quoque differentiae causa servata est geminatio i, ne; si 'di' et 'dis' et 'i' et 'is' dicamus, dubitatio fiat significationis; nam 'di' etiam praepositio est et 'dis' et praepositio est et 'i' et 'is' verba. in pluribus autem invenis, differentiae causa huiuscmodi quasdam fieri syllabarum vel literarum additiones vel ademptiones vel accentuum mutaciones; itaque in compositione 'idem' et 'isdem' per unam i scripsisse, quia nulla confusio fit significationis, inveniuntur pro 'eidem' et 'eisdem'. et quia diximus, omnes obliquos casus genetivum sequi, sciendum, quod vo-

1 uul ^t B 2 Vnde et dii L 3 synizesin] B sineresin D sineresin
R sinheresin H sincresin A sincresin GK sincrysin L syncrisin l sinaeresin A
sineresin RD sineresin GLK sinheresii H e et in i in K 4 finalem (n)
di

L 6 syllaba D 7 Luc. Phars. II 306 8 uinam Rr coelique K
eribique GL herebique D liceret cf. lib. XV § 2 luceret G liqueret L 9 ei et ii

eis **** (et iis in litura h) H "eis et "iis R ei et iis B 11 duascibere K
12 duo i H .ii B 13 .Vt hi A et his B ab his diis] om. R et ab his

diis B, add. r ii is Aa 14 dicamus B a deis add. r eis add. b 15
Iuv. sat. V 14, 30 16 et admethos H moechos] libri Iuv. practer Pith. et Prisc.
h. lib. § 21 lib. XIII § 15 XVIII § 288 medios G (L?) moechas A mechos K et in
litura l moechum Pith. cinedis RBHL cum Iuv. Pith. cynedis D 17 in is Dd

est deferentiae G deferentiae L seruata Rr geminatio i] b gemi*** B
18 i] id est RDLK et i om. R dicam B significationis A 19 et ante dis
om. BHK et post dis om. BAHGL est et i] r est et diues i RBADGL(H?)
est et diuis. i. K est et nom i in lit. h et is] autem et is L 20 pluribus (al)
R pluralibus BD deferentiae G deferentiae L literarum uel sillabarum G
literarum et syllabarum L 21 uel ademptiones uel accentuum mutationes add. a

ademptiones Gg ademptiones K accentum K accentum D 22 in commutatione Rr
23 confusio L pro eid eidem H pro eidem et eisdem] d pro idem D

24 casus obliquos GL sciendum est G

p. 737. 38 P.

p. 301. 302 K.

cativus nominativum suum sequitur, de quo mox docebimus: sed prius de accusativo tractemus.

DE ACCVSATIVO SINGVLARI SECVNDAE DECLINATIONIS.

Accusativus quoque a genetivo fit mutatione i in 'um', ut 'huius Priami v 16 s hunc Priamum', 'luciferi luciferum', 'Tydei Tydeum'. in huiuscemodi tamen nominibus, id est in 'eus' desinentibus, Graeco magis accusativo utuntur auctores. Virgilius in I:

Ilionae petit dextra laevaque Serestum.

idem:

et amicum Crethea Musis,

Crethea Musarum comitem.

Statius in I:

nec non et viribus infra

Tydea fert animus.

invenitur tamen in usu etiam in 'um' accusativus huiuscemodi nominum.

Cicero de natura deorum III: Theseum, Hippolytum. Livius in XL ab urbe condita: odio, cui Perseus || indulgeret. in eodem: Perseo sese adiungunt. in eodem: totus in Perseum versus. in eodem: ad Perseum misit. in eodem: transgressus Perseum filium. in eodem: Perseum Amphilopolim mittit. idem in XXXVIII: Areus et Alcibiades. in eodem: quod Areum et

1 suum nominativum GL docebimus] r et in lit. h doceamus RBD (H?) dicemus GLK sed] si GLr 3 SECVNDE DECLINATIONI D 4 i in um mutatione (mutatione G) GL

um] m. Rr huius spscr. L 5 tithei titheum GL 6 eus(i) R 7 Verg. Aen. I 611 in I spscr. in L 8 ilionae D ilionae d leaque libri Serestum] Sergestum, Segestum, Serestrum vv. ll. librorum Verg. 9 Verg. Aen. VIII 774 sq.

10 Cretea B Med. chrethea GK chretea L Crethea Musis om. A 11 Cretea B Med. chrethea GLK 12 Statius Theb. I 415 sq. 13 nec] sed Statius 14 tithei GL feret A fertur GLK 15 ussu G um] r m. R 16 Cycero D

Cic. de nat. deor. III 31, 76, ubi tamen Theseus Hippolytum perdidit (Theseus ibid. etiam 18, 45) deorum add. l vi K teseum GL hippolitum B hypolitum A hipolitum GLK ypolitum in litura h lenius GLK Liv. ab u. c. XL

5, 5 17 in] r om. RADGLK odio in Romanos cui Livius perseus (seus ex suis corr.) L Liv. XL 5, 5 18 Perseo sese] d Perseum ad sese AD se libri Liviani adiungit G adiunguit L Liv. XL 5, 9 post in eodem: totus — misit. in eodem om. R totus K Perseum] sic Liv. Lov. 3 Persea rell. libri Liviani 19 Liv. XL 56, 11: misit ad Perseum ad spscr. in L ad Perseum] a ad persea BADHr missit G in eodem: transgressus Perseum filium] haec voc. spectare videntur ad Liv. XL 22, 12 sq.: in Maedicam regressus....Perseum filium cum modica manu circummisit In eodem transgressus Perseum filium post Amphilopolim mittit ponit H transgresus GK Liv. XL 24, 3... Demetrium mittit,... Perseum misit

Amphilopolim 20 Perseum amphipolim mittit Rr Perseum misit. amphipolim mittit. H

Perseum misit amphipolim B amphipolim DK amphipolim G mittit G Liv. XXXVIII 35, 7: Areus etiam et Alcibiades in om. GK 21 XXXVIII libri aureus B areum et alciabiadē Da calcibiades GLK Liv. XXXVIII 36, 2: quod Areum et Alcibiadem. ibid. § 12 quod cum alii laudent, reprehendere ne Lacedaemonii quidem possint cf. Dukerum ad § 2 areum B

p. 738 P.

p. 302 K.

Alcibiaden ne Lacedaemonii possint reprehendere. Statius
Thebaidos II:

Pentheumque trahens nondum te Phaedimus aequo,
Bacche, genus.

Plautus in vidularia:

Eiusdem Bacchae fecerunt nostram navem Pentheum.

DE VOCATIVO SINGVLARI SECVNDAE DECLINATIONIS.

17 Vocativus huius declinationis, quando in r vel in m finitur nominatus, similis est ei, ut 'hic lucifer o lucifer', 'hic sacer o sacer', 'hic vir o vir', 'hic satur.o satur', 'hoc templum o templum', 'haec Glycerium o Glycerium'. Virgilius cum paulo ante 'Thymber' nominativum protulit, mox vocativum 'Thymbre' posuit in X:

Daucia, Laride Thymberque simillima proles,

et:

Nam tibi, Thymbre, caput Euandrius abstulit ensis. is
sed non est vocativus a nominativo in 'er' desinente, sed in 'us' accipiens-
dus: 'hic Thymbrus o Thymbre'; solent enim poetae huiuscemodi saepe no-
mina tam in 'er' quam in 'us' proferre: 'Teucer' et 'Teucus', 'Euander'
et 'Euandrus'. in X:

Pallas, Euander, in ipsis

Omnia sunt oculis.

in VIII:

Tum rex Euandrus Romanae conditor arcis.

1 alcibiadem *AH* calcibiadem *GLK* nec *D* lacedemonii *RADHGL* lacidimonii *K*
posuit *GL* Stat. Theb. II 575 sq. 3 tephemimus *H* thephedim*n* *D* thephaedi-
A thebae dñis *GL* tebae dñis *K* phedimus *RB* seque *A* 4 bache *BGK* et
superscr. in *L* 5 Platus *K* Plaut. vidul. fr. 7 p. 442 Both. 6 bacche *AD* bache

BHGLK nastram *Kk* penteum *K* 7 SECVNDE *BD* SAECVNDE *R* 8 +r *H*
+m *H* finitur] disinit *GL* 9 hic air o uir hic sacer o sacer *GL* 10
glycerium *R* gligerium *GK* gligerium *L* 11 Glycerium] *rd* glycerium *RD* gligerium
GK gligerium *L* paulo spscr. *K* anthe *D* thyber *R* týber r timber *GLK*
similia extant in codd. Verg. 12 thybre *R* tymbre *Br* timbre *GLK* Verg.

Aen. X 301 13 dacia *K* laevide *H* larida *L* laræe *Aa* tymbreque *RBAK*
timberque *GL* 14 et om. *GLK* Verg. *Aen.* X 394 15 tymbre *RB* timbre
GLK capud *D* abstulis enses *Med.* ensus *Dd* 16 hic vocatiu*s* *BADGLK*
est

17 tymbrus *DKr* timbrus *GL* tymbre r timbre *GLK* 18 donatum in mg. I
v. *Donat. art. gr.* III 1, 2, qui barbarismum fieri ait 'per transmutationem literaræ,
sicut Euandrus pro Euander' solent enim poetæ] *R* Znicc. 1 *Krehli* solet enim poeta rell.

sepae *D* 18 et om. *GLK* ceucrus *Rr* teuchrus *D* 19 et om. *DGLK* Virgi in .X.
B uir in X *G* Verg. *Aen.* X 515 sq. 20 et euander *B* 22 Verg. *Aen.*
VIII 313 VIII *ADH* IX *L* nono *K* 23 Tunc *BH* Euander *Pal.*

artis Rr

p. 738. 394.

p. 302. 303 K.

sed de his latius de nominativo tractantes disseruimus. notandum tamen,
quod Plautus a 'puer' nominativo vocativum 'puere' dixit in mercatore:
egomet me, moror. tu, puere, abi hinc intro ocius.
idem in Curculione:

5 Cedo, puere, sinum. - Quid facturus? - Iam scies,
quod quibusdam a nominativo 'puerus' rectius esse videtur.

Si vero in 'eus' desinat nominativus, magis Graecum servamus vocativum. Horatius in I epistularum:

Pentheu

10 Rector Thebarum.

Statius in VIII Thebaidos:

vade, o primis puer inclyte bellis

Arcas, et Argolicae Capaneu iam maxime turmae.

Probo tamen et quibusdam aliis artium scriptoribus et 'o Penthee' et 'o 18
Tydee' et 'Ilio||nee' posse secundum Latinam analogiam placet, quod
in usu non inveni.

In 'us' vero terminantia, si sint propria, i ante 'us' habentia, abiecta
'us' faciunt vocativum, ut 'hic Virgilius o Virgili', 'hic Sallustius o Sal-
lusti', 'hic Pompeius o Pompei'. haec tamen eadem int̄ e profere-
bant antiquissimi, 'o Virgilie', 'Mercurie' dicentes. Livius Andronicus
in Odissia:

Neque tamen te oblitus sum, Laertie noster.

1 disernimus *K* desernimus *GL* 2 nominatiuo puer *L* Plaut. merc. V.
2, 89 (v. 930) 3 egomet me moror] Bothius egomet memor libri ego me moror
libri Plautini puer Plaut. *Vet.* abi *B* abii huic *K* intro spscr. r otius
DGLK 4 Plaut. *Circ.* 1 1, 75 (v. 75) gurgulione *L* 5 caedo *GLK*
quod *GLK* facturus es *AD* facturu's *Fleckensis* 6 reccius *Rr* 7 in ^o us
Rr 8 oratus *K* Hor. *epp.* I 16, 73 sq. I epistolarum *r* sermonum I. *R*
sermonum I. *ADK* I. sermonum *BGL* I. sermonum II 9 petheu *Rr* pentheu (s)
H Stat. Theb. VIII 744 sq. 12 vade, o primis] Wade inclita optimus *H* Wade o
primus b inclyte *B* inclite *AGLK* 13 artas *Rr* archas *BDH* capaneu
ex capanau corr. *L* capenen *B* maximae *R* 14 Probo] iuniori in artis minoris § 43
ed. Maii auct. class. V 218 sq., § 354 sq. ed. Vindob. anal. gramm. p. 303 quibus
A scriptoribus artium *L* Penthee] *ra* penthe *RBA* penthen *Hh* panthe *K*
15 Tydee] *ra* tyde *RBAK* tide^o *Hh* tydee *L* tithee *G* et o *Ka*
Ilinee] *ah* ilione *R* ilione *BAHK* ilione *r* ylinee *D* ilinee *L* 17 terminantia]
desinentia *G* dissidentia *L* sin *Rr* 18 guocatuum *K* hic om. *H* spscr. *L*
uirgilius o uergili *D* uirgili* *H* gili — salusti in lit. angustiore b Sal-
lustius o Sallusti] *r* salustius o salusti *R* rell. 19 h̄ic *B* eandem *A* etiam
eandem *K* 20 uergiliae *Rr* uergille *H* Mercurie] *rd* mercuriae *RD* leuius
GLK 21 odisia *GL* odysia *g* Livii Andron. *Odisseae lib.* I cf. *Hom.*
Odys. I 65 *Hermannum* elem. doctr. metr. p. 618 22 tamen *Rr* enim
ADHGLK tam ted oblitus *coni.* *Fleckensis* post tamen decem sere literae
erasae in *B* Laertie] *ra* laertiae *RAH* lertie *BLK* o laertiae *D*

Laevius in Sirenocirca:

Nunc, Laertie belle, para ire Ithacam.

'Laertius' enim pro 'Laertes' dicebant, quomodo et Graeci Λαέρτιος pro Λαέρτης. Sophocles in Aeante mastigophoro:

'Αελ μὲν, ω παῖ Λαέρτιον, δέδοξα σε.

iuniores autem gaudentes brevitatem per abscisionem extremae literae protulerunt pro 'Virgilie' 'Virgili' et pro 'Mercurie' 'Mercuri'. Horatius in 1 carminum:

Mercuri, facunde nepos Atlantis.

in eodem:

Multis ille bonis flebilis occidit,

Nulli flebilius | quam tibi, Vergili;

unde accentus perfecti vocativi in his servatur. si enim non esset abscisio, debuerunt huiuscemodi vocativi (id est qui in i desinentes paenultimam cor- 15 reptam habent) antepaenultimam acuere, ut 'Virgili', 'Mércuri', quod minime licet, nam paenultimam acuimus. in abscisionibus enim, si ea vocalis, in qua est accentus, integra manet, servat etiam accentum integrum, ut 'au- 19 dvit audit', 'nostratis nostras', 'illice illic'. de 'Pompei' et 'Vultei' et 'Gai'

1 leuius RBGLK liuius AH pro Liuius in Sireno, quod apud Putschium legebat, non minus Serenus coni. Kordesius in ann. ad Eberhardtium über den Zustand der schönen Wissenschaften bei den Römern p. 28, Septimi Sereni rurallia intellegens! Sirenocirca] scripti, Sireno RADHG sireno (i) L syreno B sereno K Sirene Delrius synt. trag. Lat. I 163 Vossius de art. gr. III 5 p. 562 ed. Eckst. G. Hermannus l. l. p. 619 Weichertus Laev. fr. XVIII l. l. p. 82 sq., a circa (cura *edd. ante Krehlium) dein cum libris versum ordientes omnes 2 Nunc] ne 1 2 laertiae RrA

lartiae Dd lertiae HK lertie BLk belle] B uelle rell. vela Hermannus parare

L Ithacam] ex ithacum corr. L ithacam G itacham D 3 laetiis R Lertus BHLK lertes BHLK et om. G et lertos greci pro B laertios R lertos HL 4 ΛΕΡΤΕC D laertes RA ΛΕΡΤΕC G ΔΕΡΤΗC K lertes BHL Sopho-

cles] sic in litura l Soph. Aiac. v. 1 sophodes in ae sophodes ante G ae ante RBALK e. ante D eanti H mastisophoro ADHK mastisophoroe h mastisophoroea ΑΙΜΗΝ R mastisophopoea. MEN G mastisophoroe ΑΙΜΗΝ L (ΔΕΙΜΕΝ in litura l) 5 Άει μὲν] ΑΙΕΙΜΕΝ B ΑΕΙΑΝ K Άει — σε] om. H ω παῖς] ΑΙΑ G οπται in litura l Λαέρτιον] Sophocles ΠΑΡΦΙΟΥ R ΛΑΕΡΤΙΟC AD ΛΕΡΤΙΟT G ΛΕΡΤΙΟU L ΕΠΤΙΟΥ K ΛΑΕΡΤΙΟU B et sic Theodorus videtur scripsisse ΑΙΑΛΟΡΚΑ R ΙΑΕΛΟΡΚΑ A oportet quidem o puer lertie uidi te spscr. l 6 "gaudentes" "breuitate Rr breuite gaudentes B abscissionem in litura g concisionem L extraemae D 7 uergiliæ

Rr uergiliæ uergili H uirgilie mercurie uirgili et mercuri GL mercuriae Rr

oratius K Hor. carm. I 10, 1 9 facunde(e) Ll foecunde K athlantis HL athlantis (a) B 10 Hor. carm. I 24, 9 sq. eodem in litura h 12 Vergili] H cum

parte codd. Hor. uirgeli Gg uirgili ni f. rell. omnes 13 esset ex corr. a abscissio G 14 *debuerunt (n) K. paenultimam correptam habent] add. gl corrept (sic) add. k

15 habent antepenultimam acuere in mg. add. k uirgi K 16 liquet G 17 ut om. H 18 nras illice illic in litura b illice ADHLLKrg De in litura h pompeii d ualtei D ualteii d gall d

p. 739. 40 P.
 et similibus vocativis, quae i loco consonantis ante 'us' habent in nominativo, dubitatur, utrum i extrema pro vocali an pro consonante sit accipienda, quomodo in aliis casibus, quod magis more antiquo rationabilius esse videtur. nam solebant illi non solum in principio, sed etiam in fine syllabae ponere i loco consonantis, idque in vetustissimis invenies scripturis, quotiens inter duas vocales ponitur, ut 'eius', 'Pompeius', 'Vulteius', 'Gaius', quod etiam omnes, qui de litera curiosius scripserunt, affirmant. nec non etiam metra ostendunt quod dicimus et regulae ipsius ratio in supra dicto vocativo. omnis enim vocativus in i desinens una syllaba minor debet esse suo nominativo, ut 'Sallustius o Sallusti', 'Virgilius o Virgili', 'Terentius o Terenti'. ergo si 'Pompeius' et 'Vulteius' trisyllaba sunt in nominativo, necessario in vocativo disyllaba esse debent, quod non potest fieri, nisi i loco consonantis accipiatur. unde illud quoque possumus scire, quod bene 'cui' pro monosyllabo accipiunt metri et 'huic'. omnis enim genetivus in 'ius' desinens una vult syllaba superare suum dativum: 'ille illius illi', 'ipse ipsius ipsi', 'unus unius uni', 'alter alterius alteri'. 'alius' quoque per duas i debuit esse genetivus dativi, qui est 'alii', sed vel hiatus causa vel quia inter duas vocales i vocalis esse non poterat, dativus autem loco consonantis eam accipi prohibebat, quam ipse duplicat vocalem - et credo differentiae causa, ne 'ali' verbum infinitum esse putaretur -, ideo plerique recusaverunt eum frequenti usu proferre. vetustissimi tamen similem genetivum nominativo posuisse inveniuntur, sed accentu differt, quippe circumflectitur in genetivo paenultima. Caesar in Anticatore priore: uno enim excepto, quem alius modi atque omnis natura finxit, suos quisque habet caros. Caelius in V: nullius alius rei nisi amicitiae eorum causa. 'ei' quoque cum rationabiliter monosyllabum esse deberet, cum genetivus 'eius' sit disyllabus, per dia-

1 quae] qui in litura H 2 ^{con} souante K sit] b sic B 4 uidebatur GLK 6 ei
 ii i i i i i i i i i
 pompe. vultei. gaius Dd eius pompeius ulteius gaius G eius pompeius ulteius gaius L
 eius (i) pompeius uult eius gaius H ^{*} (i. e. eius) pompeus ulteius gaius K 7 littera Rr
 adffirmant RBDHL 8 ostentunt G 9 minor debet esse in litura b 10 esse debet A salustius AGLK salusti ADGLK uergilius o uergili H o om. K
 uirgilii Rr 11 ulteius Dd trisyllabi DLr trisyllabi G 12 disyllaba L
 dyssyllaba Dd dyssyllabi R disyllabi Gl 13 fieri add. d accipitur K 14 monosyllaba D enim enim R 15 in us B 16 alias libri 17 duas ii B dativi] causa
 dativi alk qui] quod AK uel om. GK iatus R 18 causa est AK uel
 add. k 19 quam] quia LK duplicitat H 20 infinitum uerbum GL 21 re-
 cussauerunt LK 22 genituum l genitivo L defert G defert L differunt K
 23 Caesar in Anticat. priore cf. lib. VI § 36 24 enim om. GLK add. gl quem]
 k quemquem BH quanquam G. quanquam K alias alias K omis G 25 Cae-
 cilius RBD Caelius in V cf. lib. VI § 36 Nullus H 26 monosyllabum ratio-
 nabiliter GL 27 disyllabus sit GL

p. 740. 41 p.

p. 305 K.

resin a poetis proferri invenitur differentiae causa, ne, si monosyllabum sit, interiectio esse putetur, ut *Virgilius* in II:

Ei mihi, qualis erat, quantum mutatus ab illo
Hectore.

nihil tamen mirum, i loco consonantis positam transire in vocalem, cum u5 quoque idem patiatur in quibusdam dictionibus apud poetas, ut *Horatius* in epodo:

Nivesque deducunt Iovem; nunc mare, nunc siluae.
hic enim divisione facta 'uae' extremae syllabae u a consonante transit in vocalem: est enim dimetrum iambicum coniunctum semiquinariae heroicae. 10 similiiter ergo 'ei' et 'eis' et 'eidem' et 'eisdem' per diaeresin proferuntur. *Iuvenalis* in V:

i u v e n e s h o r t a n t u r , u t i l l a m
I r e v i a m p e r g a n t e t e i d e m i n c u m b e r e s e c t a e .
in eodem:

c e r a s n u n c h a c d i c t a n t e p u s i l l a s
I m p l e t , e t || a d m o e c h o s d a t e i s d e m f e r r e c i n a e d i s .
in compositione autem nec aliter possunt proferri, cum consequens con- 22 sonans cogit i secum loco vocalis proferri. 'cui' quoque inveniuntur qui-
dam bisyllabe protulisse per diaeresin, ut *Albinus rerum Romana-20*
rum I:

I l l e , c u i t e r n i s C a p i t o l i a c e l s a t r i u m p h i s
S p o n t e d e u m p a t u e r e , c u i f r e t a n u l l a r e p o s t o s
A b s c o n d e r e s i n u s , n o n t u t a e m o e n i b u s u r b e s .
quod autem 'Pompei' et 'Vultei' et 'Gai' et similia i finalem et ante eam

1 et a poetis A 2 ut om. K Verg. Aen. II 274 sq. 3 mutamus K

4 haectore RDH hiectore G 5 uocalem cum siluae extremae syllabae u a consonante transit in uocalem ut ora siluae trisyllabum protulit in epodo hoc uersu: Nines etc. — siluae. Est enim dimetrum K u quoque — divisione facta om. GL add. l 6 Horat. epod. 13, 2 9 uae] .u.ae. B uae ni f. H ue h ***uae(sil) L siluae G u a] uau GL uau a l 10 haeroice R haeroicae r eroicae GK

12 Iuv. sat. V 14, 121 sq. 13 ortantur R ortantur GLK hortatur Iuv. Pith. cum ple-
risque codd. dett. 14 peragant Iuv. Pith. saectae A 15 Iuv. sat. V 14, 29 sq.

16 caereus G cereus LK dictantae K pussillas GK 17 moechos] cf.

§ 15 moechas G mechas LK mechos H fere Hh cinedis RBDH cf. § 15
do

19 secū Hh 20 bisyllabe] a bisyllabe l bisyllabae RADGK bisyllabae L byssyl-
labae H bisyllabae B protullisse G [Albinus] cf. Vossium de hist. Gr. I 20
p. 173 ed. West. de hist. Lat. I 6 p. 24 ed. alt. Eggerum Lat. serm. vet. coll.
p. 313 sq., qui hunc Albinum carminis de bello Actiaco auctorem fuisse censem. econtra
h. I. Rabirius coni. Iac. Beckerus Zeitschr. f. d. Alterthumswissenschaft. 1848, 75, 597 sq.
alinius GL romanorum LK 22 ternis cui H terrenis Dd capitalia GK

cellsa K 23 spomte B repositos B 24 inus R tute HGLK tutem
R urbis AHLK 'f. urbeis' Fl. 25 et gai Rr

p. 741 P.

vocalem pro una syllaba | habent, usus quoque confirmat. Horatius in
I epistularum:

Durus ait, Vultei, nimis attentusque videris,
'Vultei' disyllabum accepit secundum analogiam.

Alia vero omnia in 'us' desinentia masculina seu feminina conversa
'us' in e faciunt vocativum: 'hic Priamus o Priame', 'pius o pie', 'myrtus
o myrtle', 'Cynthius o Cynthie'. excipitur unum, quod tam in e quam in
i facit vocativum, quamvis sit appellativum, 'o filie' et 'o fili'. Livius
Andronicus in Odissia:

Pater noster, Saturni filie.

Catullus autem:

Tu praeter omnes une de capillatis
Celtiberosae Celtiberiae fili.

Terentianus de syllabis:

Haec prius [tu] Bassine fili et tu gener Novate mi.
est tamen quando nominativo quoque in 'us' terminante pro vocativo sive
metri sive euphoniae causa utuntur. Virgilius in VIII:

Corniger Hesperidum fluvius regnator aquarum.

Lucanus in II:

Degener o populus, vix saecula longa decorum,
Sic meruisse viris.

DE NOMINATIVO ET VOCATIVO PLVRALI SECVNDAE DECLINATIONIS.

Pluralis nominativus et vocativus secundae declinationis tam masculini VI 23

I quoque spscr. K confirmant K oratus K Hor. epp. I 7, 91 2
1 sermonum epistolarum A 3 Vultei libri Hor. ut vid. fere omnes 4 accepit
om. K accipit Br 6 hic priamus Hh myrtus] ex mortus (?) corr. B mortus GL
7 mirte BGL Cynthius o Cynthie] scripti; om. B, 'plurimi' Kreßl, edd. ante
a, Kreßlius cinthus o cinthe Hh sinthyus o sinthye RK siothius o sinthie ADr syn-
thus o sinthe G synthyus o synthye Z scyphus o scyphe edd. ab a ad Putsch.
tam(en) B 8 o fili et o fili Rr leuius GLK Liu. Andr. Od. lib. I coll.
Hom. Od. I 45. 81 apud G. Hermannum elem. doctr. metr. p. 618 9 odyssia RH
odisia GL 10 saturi Kk filie] d filiae RD 11 catulus GLK Catull. 37,
17 sq. 12 pr Lt unde capillatis Bb decapillatis GK decappillatis R 13
Celtiberosae] cf. lib. V § 77 celtiberose RBAHG celtibrosae D celtibero se L celte-
berose K cuniculosae cum libris Catull. Darmstad. celteberie BH celteberie K
caeliberiae D 14 trentianus GL Terent. Maur. de lit. syll. et metr. v. 283
p. 2390 P. 15 haec] in litura L hic RBA prius om. GLK Bassine Teren-
tianus tu bassine r tubassine B tu.bassine D tubas sine RBAH tuba sine GLK
16 tamen spscr. L terminante h terminanti BDHGLK 17 euponiae G
casa B Verg. Aen. VIII 77 VII. K 18 hisperidum L fluuius etiam Fr. m. alt.
fluuius G Fr. m. pr. 19 Lucan. Phars. II 116 sq. 20 saecula] a secula RADHL
pecula G decorum cum Luc. Berol. m. pr. DLK 21 sic] sit v. l. ap. Luc.
22 PLVRALI om. R PLVRALIS B SECVNDAE] r SECVNDE RD 23 saecundae R

p. 306. 306 K.

p. 741. 42 P.

p. 306. 307 K.

quam feminini generis in i finitur et est similis genetivo singulari, ut 'huius docti hi' et 'o docti', 'huius platani hae' et 'o platani'. in neutris vero extremam i genetivi singularis mutantes in a brevem facimus nominativum et accusativum et vocativum pluralem, ut 'huius templi haec' et 'o templa', | 'huius munii haec' et 'o munia'. 5

Alii vero casus plurales in tribus generibus communem possident regulam. ||

DE GENETIVO PLVRALI SECVNDAE DECLINATIONIS.

- 24 Et genetivus quidem fit in omni genere ab ablativo singulari assumente 'rum', ut 'ab hoc viro horum virorum', 'ab hac platano harum platanorum', 10 'ab hoc templo horum templorum'. inveniuntur tamen per concisionem mediae syllabae masculinorum plerumque nominum, quae neutra non habent, hunc casum proferentes maxime poetae. est autem etiam apud prosam sribentes idem invenire, sed raro. Virgilius in I:

It caelo clamorque virum stridorque rudentum,
pro 'virorum'. idem in III:

Cura deum, bis Pergameis erepte ruinis,
'deum' pro 'deorum'. idem in V:

genus alto a sanguine divum,
pro 'divorum'. 'nummum' vero pro 'nummorum' et 'liberum' pro 'libero- 20 rum' et 'sestertium' pro 'sēstertiōrum', 'iugērum' pro 'iugērōrum', 'modiūm' pro 'modiōrum', 'mediūm', 'sepūm', 'septēnum', 'denūm' per syncopam frequenter etiam oratores solent proferre. Cicero in III Verrinarum: iste unus inventus est, qui ex complexu parentum abreptos filios ad necem duceret et parentes pretium pro 25

1 finitur] b fenitur B genitiuⁱs (o) L singularis K 2 o docti (h) D
hae] r e R 3 singulis Dd fecimus K 4 huius spscr. L o in lit. b
5 o ** munia H 6 Alia D generi Bb possedent GK 8 SECVNDAE] r
SECVNDE RD 9 ab] a, spscr. L om. ADHGL singulis Dd adsumente B asu-
mente G 10 hac] d hoc RD platanarum G 11 inveniuntur] d inueniuntur
BD concisionem K 13 maximaē RB poete R prossam prossas
prosa ueteres prosam Dh ueteres L ueteres K 14 Verg. Aen. I 87 Insequitur clamor-
que etc. cf. Aen. XI 192 It caelo clamorque virum clangorque tubarum 15 It] a
id RA clamorque virum caelo L rudentē Med. 16 Verg. Aen. III 476
(deficit Rom.) II. GK 17 bis] r uis R his K ereptae L erepta Pal. 18
Verg. Aen. V 45 19 alto spscr. in L ab Pal. 20 nummerum H 21 es-
tertium Br sestīum G 22 modorum K meimnum Br midimum K 23 Ci-
cero in III Verrinarum] II i 3, 7 UI. H 24 unus om. libri Cic., extat ap. Prisc.
etiam lib. XVIII § 121 est om. B ex] et a lib. XVIII l. l. e (ei Lagom. 29
m. pr.) libri Cic. 25 abreptos] r abreptos R abreptos GLK et partes G
praetium R

p. 742. 43 P.

p. 307. 308 K.

sepultura liberum posceret. in eodem: cum ad sestertium vices † quingenta milia rem esse constaret. in eodem: quis est enim, qui tueri possit liberum nostrorum pueritiam contra inprobatem magistratum? idem in IIII Verrinarum: et spueri annorum senum septenumque denum senatorum non men nundinati sunt. ‘denum’ pro ‘denorum’, ‘senum’ pro ‘senorum’, ‘septenum’ pro ‘septenorum’ dixit. idem in frumentaria: sed tritici septies medimum ex Nymphonis arationibus tollit, ‘medimum’ pro ‘medimnorum’. in eadem: minus te iugerum professum esse dico, pro ‘iugerorum’. nam quod singulare huius ‘hoc 25 ingerum’ est, ipse ostendit in eadem: in iugerum Leontini agri medimum fere tritici seritur. dicitur tamen et ‘hoc iugus iugeris’, unde Iuvenalis in IIII:

Iugeribus paucis lumbos donare clientis.

¶ Cicero in IIII Verrinarum: quid, si doceo, iudices, eos, || qui cccc milia modium lugri faciunt? pro ‘modiorum’. idem pro Murena: praefectum fabrum, pro ‘fabrorum’. idem pro Vareno: deum fidem, pro ‘deorum’. idem pro Cluentio: milibus quadragenis nummum, pro ‘nummorum’. idem ad Herennium libro III:

1 liberum] sic etiam lib. XVIII l. l., om. codd. aliquot Cic. meliores Cic. Verr.
II : 36, 92 cum ad HS vicies quinques (HS XX D Guelf. 2 num. XX D Guelf. 1) redigisse constaret ad] a adserat RBADH asserat GLD asseret K sestertium ex se***** corr. B uigies h 2 quinquaginta L quinquaginta G constaret rasraue subesse videtur in H in eodem — constaret bis scripsit, alterum deinde det. K Cic. Verr. II : 58, 153 quis] q K 3 qui] q GK 4 improbabili-

tem GLK magisterium H magistraum h Cicero in IIII Verr.: II n 49, 122

5 anorum Rr senum K que senatorum ALK nom en

mundinati Gg 6 mundinati L nndinati Aa denum] demum R pro denarum K
senorum A denum pro denorum post septenorum repetit H(?) 7 Cic.
in frumentaria: or. in Verr. II m 21, 54 frumentaria H 8 tritici medimum
septies B septies] septem milia (VII. M Vat.) Cicero post medimum: ex —
medimum om. R add. r nimphonis RDH niphonia GL nyphonis K orationibus
GK et in arationibus corr. in L arationibus edicti poena, non redemptionis ali-

quoniam ure tollit Cicero 9 Cicero in Verr. II m 29, 70 minus te Hh profes-
sum] r professus R professu K 10 huius] infra lin. add. K eius G 11 ipse
— in iugerum in rasura B Cic. in Verr. II m 47, 112 in iugero et in iugere

libri Ciceron. 12 modium Cic. Lagom. 42 m. pr. hoc iugs Dd 13 Inv. sat. IIII
9, 59 sq. Quantum erat exhausti lumbos donare clientis | Iugeribus paucis!

14 lombos D lumbes Hh clientes B 15 Cicero in IIII Verrinarum] immo in V:
act. II m 46, 111 quod Hr 16 cccc milia] cccc GK cccc Cic. Lagom. 42 quadra-
ginta milia B 16 Cic. pro Murena 35, 73 munera G 17 Cic. pro Vareno
fr. 11: t. INI 2 p. 443 Or. uarena GK 18 Cic. pro Cluentio 27, 74 ubi qua-
dragena (quadraginta al.) milia nummum libri fere omnes, HS. XXXX. milibus num-
mum cod. olim Salzburg. nunc Monac. (S) 19 rhet. ad Herenn. III 19, 32, ubi
minus pedum tricenum, tricentum, tricenorū, triginta singuli libri, minus pedum trinum

praebent fere omnes IIII R VII GLK II A m ante pedum add. Rr m B A

p. 743 P.

p. 308, 309 K.

pedum tricenum, pro 'tricenorum'. frequentius tamen hac utitur et Cicero et ceteri syncopa in eis nominibus, quae numeros vel mensuras significant. recusant autem hoc in masculinis habentibus neutra vel in neutrīs, ne similis sit nominativo singulari neutrorum, quamvis in iis quoque, quae ex se faciunt neutra, licet non frequens, invenitur tamen usus huiusmodi concisionis. Virgilius in VIII:

altaque certat

Prendere tecta manu sociumque adtingere dextras,
pro 'sociorum', idem in X:

At Rutulum abscessu iuvenis tum iussa superba, 10
pro 'Rutulorum', quamvis et 'socius socia socium' et 'Rutulus Rutula
Rutulum' dicatur. Terentius in heautontimorumenō:

quare omnes vos oratos volo,

Ne plus iniquum possit quam aequum oratio,
pro 'iniquorum' et 'aequorum'. Statius in I Thebaidos: 15

illa novos ibat populata Penates

Portarum in bivio; lateri duo corpora parvum
Dependent,

'parvum' pro 'parvorum'. Virgilius in III:

magnanimum quondam generator equorum. 20

idem in VI:

Magnanimum heroum, pueri innuptaeque puellae.
quod et in pronominibus quoque fecerunt antiqui, 'meum' pro 'meorum',
'tuum' pro 'tuorum', 'nostrum' pro 'nostrorum' dicentes. Plautus in
trinummo: 25

1 tricenum] d tricenum AD tricenorum A utitur ut cicero K 2 mensuram GK 4 post similis sit: genitius pluralis add. m. rec. in H in iis om. B in his sup. lin. add. b his ADHGLKr 5 frequens] g frequens G 6 Verg. Aen. VIII 557 sq. 7 certant g 8 prendere] r perendere R praendere D at-

tingere BADHGLr cum libris Verg. attinguere K dextra Rom. 9 sociorum Rr Verg. Aen. X 445 XI GK 10 At] d Ad RD iuuenes G superba

iusa K 11 tularum K socius] a solius AH sociis socias Rr socias] a
sotia AH et socia BK sotium A et socium BK rutula rutulum K 12 dī
(i. e. dicitur) GLK Terent. heautonfim. prol. v. 26 sq. eautontimorumenō AD

eayontimorumenō AK eayontimurumeno Hh eytantimor. eno G eytantamorumeneno L
13 quābōrē oratos uos omnes Bas. oratores H oratos ēē h 15 pro inaequo
rum et iniquorum K Stat. Theb. I 608 sqq. I. lib̄ thebaidos G 16 nouus

GLK paenates D 17 ibiūo Rr bivio] ex corr. l binio GK(L?) parum
add. r 19 Virgilius in VI. Magnanimum — puellae. idem in III — equorum GL
Verg. Aen. III 704 III* (L) R 20 equorum] a sequorum ADHK 21

Verg. Aen. VI 307 VI.] h VII. H 22 magnum Pal. magnanimum animum
heroum B aeroum GL eorum K innuptaeque B innuptaeque puellae] r nupte
puelle R 23 et om. G 24 uostrum pro nostrum B Plaut. trin. III 2, 30
(v. 657)

p. 743. 744 P.

p. 39. 310 K.

Vt rem patriam et gloriā maiorum foedarim meum.
idem in Poenulo:

Ecquid mēministi tuum parentum nomina?

idem in Menaechmis:

Averti praedam ab hostibus nostrum salutē sociū.

DE DATIVO ET ABLATIVO PLVRALI SECVNDAE DECLINATIONIS.

Dativus et ablativus pluralis secundae declinationis sunt similiter ab 27
ablativo singulari mutatione o finalis in 'is' longam, ut 'a viro his' et 'ab
hīs virīs', 'a platano his' et 'ab his platanis', 'a templo his' et 'ab his
temp̄lis'. inveniuntur pauca in aequalem habentia declinationem, ut 'vas'
in singulari numero tertiae est declinationis: 'hoc vas huius vasis', in plu-
rali vero secundae: 'haec vasa horum vasorum'. festorum etiam nomina
dierum in 'ia' desinentia semper pluralia genetivum quidem tam secundum
formam secundae quam tertiae proferunt, dativum vero et ablativum secun-
dum tertiam, ut 'haec Vulcanalia horum Vulcanaliorum' vel 'Vulcanalium
his' et 'ab his Vulcanalibus'. similiter 'Saturnalia', 'Floralia', 'Compitalia',
'Terminalia', 'Quinquatria'. nec non a domo 'harum domorum' et 'do-
mum his domibus', | non etiam 'domis'. Iuvenalis in I:

Viscera magnarum domuum dominique futuri.

Virgilius in II:

turres et tecta domorum

Culmina convellunt.

idem in II georgicon:

domibus cedrumque cupressosque.

1. ut, rem ^{et} patriam et Hh rem propriam patriam G foedarim] ad phoedarim
RAD fedarim B poetarum GLK 2 Plaut. Poenul. V 2, 102 penulo BAGK
paenulo H peñulo L 3 ecquid] G et sic, ut vid., aut etquid pars codd. Krehlü et qui-
dem rell. cum Heidelb. teste Lindemann memisti A 4 Plaut. Meneachm. 1 2, 25
(v. 134) menechmis RADH mechinis G mechinis L minechinis K mechmis B
5 auertit BHr praedam] p̄cū in p̄dī corr.; ad mg. praedam L PLVRALIS B
SECVNDAE] r SECVNDE RD 7 et ablativus spscr. K pluralis om. G saecundae
R sunt add. r ab om. K 8 longam ex longum corr. B a uiro om. G
10 ut uasini[gulari R 12 horum] r eorum R suasorum K 13 "in ia dissinen-
tia" dierum Kk quidem infra lin. add. K 14 saecundae quam R uero et
spscr. L secundum tertiae L 15 uicanalia G uulcanaliorum K vel] et L

16 uulcanibus K Compitalia] sic in litura viginti fere lit. r compatalia AGLK
copitalia B 17 terminalia ex terminalea corr. B ** non Rr horum Rr
18 his[domibus H luv. sat. I 3, 72 19 magnarum] r magnorum RK 20
Verg. Aen. II 445 sq. (deficit Rom.) I. GL 21 turres et] sic aliquot Pierii codd.
Vergil. turris ac libri Verg. fere omnes tecta] sic etiam Med. Fr. et Pal. m. alt.
tota Pal. m. pr. 22 uellunt RBDGL 23 Verg. georg. II 443 in verbis in
secundo georg. desinit A 24 cypressesque B cuposque K comparesosque G copa-
resosque L cuppressoque Pal. cyparesosque Rom.

p. 744. 45 R.

Sallustius in Catilinario: domos suas gloria decorabant.
Terentius in eunicho:

p. 210 K.

domi focique fac vicissim ut memineris.

Virgilius in VI:

Hic labor ille domus et inextricabilis error; 5
per omnes igitur casus tam secundae quam quartae invenitur absque dativo
et ablativo pluralibus, qui semper in 'bus' exeunt.

Sunt tamen quaedam nomina, quorum aliqui casus in usu deficiunt:
quos quamvis secundum analogiam possumus proferre, tamen, quia apud
auctores non invenimus, recusando puto, ut 'huius tabi huic' et 'ab hoc 10
tabo'. Lucanus in VI:

Stillantis tabi saniem.

Virgilius in III:

Et terram tabo maculant, mihi frigidus horror.

28 ceteri vero casus in usu non facile inveniuntur. 'maria', 'aera', 'vina',¹⁵
'mella', 'hordea' genetivos et dativos plurales in usu raro habent nisi
apud vetustissimos, apud quos multa praeterea deficiunt invenies. oportet
igitur scire quidem analogiae ratione in, usum tamen auctorum magis aemula-
lari. 'duo' praeterea et 'ambo' genetivos quidem et accusativos secun-
dum hanc declinationem proferunt, 'duorum, amborum', 'duos, ambos',²⁰
quamvis in neutro differentiae causa 'duum' soleat dici, nec non accusati-
vus masculinorum est quando similis nominativo profertur, quomodo in
neutrīs. Virgilius in XI:

Si duo praeterea tales Idaea tulisset

Terra viros.

25

Lucanus autem in I:

Quae mare, quae terras, quae totum possidet orbem,

• Non cepit fortuna duos. |

1 Sall. Cat. 12, 4 catilinario RBD domus GLK suas ex suos corr. B sna
gloria v. l. librog. Sall. 2 Ter. eunuch. III 7, 45 eunacho L iunacho G iunucho K 4

et virgilius L Verg. Aen. VI 27 V. RBDH 5 horror Rr 6 igitur om. G casos Dd

inuenitur K 8 usu* (s) H 9 [quos] quod GL saecundum R possumus

Rr quia om. G 10 actores Hh 11 Luc. Phars. VI 548 12 saviem] sic

Luc. Voss. b in litura 13 Verg. Aen. III 29 14 muculat K horror

sanguis Hh

15 "casus" uero K in usu om. G 16 ordea DHGLK habet Hh 17 apud

(apud r) quos RH diffficiencia G diffficiencia K 18 auctorū add. h malis B

20 duorum et amborum Hr duos et ambos RH 21 soleant B solebant G

accusatiuos LK 22 similes GLK proferunt L 23 Verg. Aen. XI

285 sq. 24 talis Med. Pal. Rom. Idaea] libri Verg. idea codd. Prisc. tulisi-

set G Pal. 26 Luc. Phars. I 110 sq. 27 possedet G continet libri aliquot Luc

et pro v. l. m. ant. spscr. in Voss. B orbem] r orber R 28 nunc cepit r nunc

coepit BK coepit GL Voss. A cepit Voss. B furtuna GLK

Iuvenalis similiter in II:

Tune duos una, saevissima vipera, cena,

Tune duos?

dativos vero et ablativos in 'bus' terminant in omni genere: 'duobus duas bus', 'ambobus ambabus'.

DE ACCVSATIVO PLVRALI SECVNDAE DECLINATIONIS.

Accusativus pluralis secundae declinationis in masculino et feminino, genere fit ablativo singulari addita s: 'a docto: hos doctos', 'a platano: has platanos'. neutra enim semper accusativum similem habent nominativo et vocativo.

DE TERTIAE DECLINATIONIS TERMINATIONIBVS.

Tertia declinatio terminationes habet nominativi septuaginta octo vel VII 29 paulo plus. desinit enim in 'a' correptam et in 'e' correptam, in 'o' correptam, in 'o' productam, in 'al' correptam, in 'el' correptam, in 'el' productam, in 'il' correptam, in 'ol' productam, in 'ul' brevem, in 'an' productam, in 'en' correptam, in 'en' productam, in 'in' productam, in 'on' productam, in 'ar' correptam, in 'ar' productam, in 'er' correptam, in 'er' productam, in 'ir' correptam, in 'or' correptam, in 'ur' correptam, in 'ur' productam, in 'as' correptam, in 'as' productam, in 'es' correptam, in 'es' productam, in 'is' correptam, in 'is' productam, in 'os' correptam, in 'os' productam, in 'us' correptam, in 'us' productam, in 'ys', in 'aes', in 'aus', in 'ans', in 'ens', in 'ons', in 'uns', in 'yns', in 'ars', in 'ers', in 'ors', in 'urs', in 'uds', in 'ems', in 'abs', in 'ebs' correptam, in 'ebs' productam, in 'obs', in 'ybs', in 'urbs', in 'aps', in

^{ue} 1 Iuvenalis Gg Iuv. sat. II 6, 641 sq. in II similiter GLK 2 saeuissima

G caepa BDGL 3 post duos: cousumpsisti add. D del. d 4 datiuos Rr datum L ablatiuos Rr 5 ambobus ambabus ambobus L 6 PLVRALI] r PLVRALIS R 7 declinationis r in om. GL et in feminino H 8 generi om. GLK add. l ut a docto K 9 enim in litura B 10 uocatiuo ex accusatiuo corr. in L 11 TERTIE DECLINATIONE D TERMINATIONIBVS TERTIE DECLINATIONIS B 12 Tertia ex: Terti* corr. B declinatione Dd habent DK et octo K 13 paulo

spec. h Desinim enim R et in e] in e L et e G 14 et in o productam GK et in el correptam GL 15 et in il K ol producta B 17 in ar correptam in ar productam Rr 18 in or correptam in or productam L in ur correptam B 19 in ur productam om. L as correptam B as producta B es correpta B 20 es producta B is correpta B is producta B in os correptam — in us productam add. r 21 os correpta B os producta B us correpta B us producta B 22 in ys] in is R in ons] in ons *** H in ons utraque Dk in ons utraque correpta et producta B in uns] in uns utraque RGLK

in yns] in ins R in uns. In ins r 23 em Hh In ebs correpta. In ebs producta B in ebs productam in ebs correptam LK ebs corrept g ebs G 24 ebs produc g ebs G ybs] abs (y) H urs H

p. 745. 46 P.

p. 311. 12 K.

'eps', in 'ops', in 'yps', in 'irps', in 'ax' correptam, in 'ax' productam, in 'ex' correptam, in 'ex' productam, in 'ix' correptam, in 'ix' productam, in 'ox' || correptam, in 'ox' productam, in 'ux' correptam, in 'ux' productam, in 'yx', | in 'aex', in 'aux', in 'alx', in 'anx', in 'unx', in 'arx', in 'ac', in 'ec', in 'ut'.
5

30 In 'a' correptam neutra Graeca, ut 'hoc poemă huius poematis'.

In 'e' correptam neutra Latina, ut 'hoc monilię huius monilis'.

In 'o' correptam, quam frequenter et producunt poetae, masculina desinunt vel feminina vel communia Latina vel notha: 'hic Cicerō huius Ciceronis', 'hic leō huius leonis', 'haec virgō huius virginis', 'hic' et 'haec' 10 homō huius hominis'. (antiquissimi tamen et Graeca in o productam desinentia per hanc declinationem proferebant, ut 'Sapphō Sapphonis', 'Didō Didonis').

In 'al' correptam masculina vel neutra Latina vel barbara: 'hic sāl huius salis', 'hic Hannibāl huius Hannibalis', 'hoc tribunāl huius tribu- 15 nalis'.

In 'el' correptam neutra Latina, ut 'hoc mēl huius mellis', 'fel fellis'.

In 'el' productam barbara, ut 'hic Daniēl huius Danielis', 'Michaēl Michaelis', 'Nechamēl Nechamelis'.
20

31 In 'il' correptam masculini vel feminini vel communis sunt generis Latina: 'hic pugil huius pugilis', haec Tanaquil huius Tanaquilis', 'hic' et 'haec vigil huius vigilis'.

In 'ol' productam masculinum Latinum: 'hic sōl huius solis'.

1 eps add. g yps] ips GLh irps] urps Rr ax correpta B ax producta B 2 ex correpta B ex producta B ix correpta B ix producta B
 3 ox correpta B ox producta B ux correpta B ux producta B 4
 yx] ix R x H aex] ex R aux ex anx ni f. corr. H 5 arx ex ar* corr. B
 6 correpta B neutra et graeca (greca Brd) BGLKrd et neutra et greca D
 huius om. B 7 correpta B neutra et latina r ut om. BDGLK mo.
 vniile
 huius monilis Rr monile lis et sic per seqq. GL munile huius lis et sic in seqq. K
 8 o correptam neutra D correpta B correptam *+ frequenter (tm̄) L et
 frequenter B 9 cīcāero D 10 haec virgo] b hic virgo B 11 antiquissimi —
 Didonis] B et libri quādam recentiores, veluti Coloniensis-Wallrafianus saec. XII,
 Darmst. c m. alt., om. rell. mei omnes 14 correpta B et barbara BDHGLK
 hic sal] om. B in marg. add. b ut hic sal L 15 hic om. L annibal R annibal
 BD huius om. L Hannibal] in mg. L annibal R annibal BD hoc
 animal animalis tribunal lis L hoc tribunal huius tribunalis om. G add. g 17
 correpta B ut om. BHGLK hoc fel BGL 18 huius fellis B 19 producta
 B ut om. BHLK daniel BDH danielis BDH michabel michabelis BD
 h
 michabel lis G michel lis K nechamel lis michael lis L 20 michaelis II
 Nechamel Nechamelis] om. HK complures codd. Krehl. nechamel nechamelis D 'hic
 Necamel, ab hoc Necamele, horum Necamelum' inc. de nom. et pron. 12 anal. Vindob.
 p. 130. idemne nomen Nechamel latet in v. l. lib. V § 11? quo pertineret, frustra que-
 stivi. Nectabel Nectabelis nostro etiam l. Heidelb. teste Lindemann 21 correpta B
 22 ut hic pugil G huius om. GL tanacil lis G huius tanaquilis spscr.
 in L 24 producta B

p. 746. 47 P.

p. 312. 13 K.

In 'ul' breuem masculini vel communis Latina: 'hic cōsūl huius cōsulīs', 'hic' et 'haec exūl huius exulis'.

In 'an' productam masculina Graeca: 'hic Paeān huius Paeanis'.

In 'en' correptam Latina masculina vel neutra: 'hic flamēn huius s flaminīs', 'hoc numēn huius numinīs'.

In 'en' productam Latina vel Graeca masculini vel feminini generis: 'hic liēn huius lienis', 'haec Sirēn huius Sirenīs'.

In 'in' productam Graeca masculina vel feminina: 'hic delphīn huius delphinīs', 'haec Trachīn huius Trachinīs'.

¹⁰ In 'on' productam Graeca masculina vel feminina: 'hic Memnōn huius Memnonis', 'haec Sidōn huius Sidonis'.

In 'ar' correptam Latina et Graeca et barbāra masculini vel neutri generis: 'hic Caesār huius Caesaris', 'hic Bostār huius Bostaris', 'hoc nec-tār huius nectaris', 'hoc calcār huius calcaris'.

¹⁵ In 'ar' productam Latina masculini vel com|muni|nis vel neutri gene- 32 ris, et sunt vel monosyllaba vel ex monosyllabis composita: 'hic Nār huius Narīs', 'hic' et 'haec' et 'hoc pār huius paris', 'dispār disparis', 'hoc fār huius farris'.

In 'er' correptam masculina, feminina et neutra et communia, ut 'hic patēr huius patris', 'haec matēr huius matris', 'hoc tubēr huius tuberis', 'hic' et 'haec paupēr huius pauperis'.

In 'er' productam Graeca masculina et unum Latinum vel magis no-thum neutri generis: 'hic aēr huius aeris', 'hoc vēr huius veris'.

In 'ir' unum femininum, 'haec Gaddir huius Gaddiris'. quidam ad-z dunt 'hic abaddir', ὁ βατρύλος, 'huius abaddiris', lapis, quem pro love devoravit Saturnus, sed in usu hoc non inveni.

In 'or' correptam masculina et feminina et neutra et communia tam

1 in ul correptam GL masculini^(s) B masculina uel communia L mas-culinum uel commune K 3 producta B pean huius peanis BH pean .nis GL
 4 correpta B masculina latina GL 6 producta B masculina uel semi-nina (feminini h) generis H 7 syren B syren huius sygenis H sirēn nis (i) L s*renis (i?) B syrenis b 8 In in] in litura h, alterutrum om. videtur H producta B ut hic delphin G ut hic delfin .nis L hildelphin D 9 trachim B 10 producta B nem non H 11 sydon .nis L 12 correpta B graeca uel correpta uel barbara K masculini sup. lit. add. r 13 huius Caesaris — calcaris om. G huius caesaris hoc nectar huius nectaris hoc calcar huius calca-ris hic bostar huius bostaris in litura g 15 producta B masculina RH 16 uel / syllaba uel ex et om. LK sunt monosyllaba B sunt monosyllabis Rr nar. ris et sic per sqq.

L 17 "par "hoc H dispar .ris in mg. add. K 19 correpta B et femi-nina G et neutra] r neutra R ut om. GL 21 hic et haec et hoc panper GK h

22 grega D masculina graeca HGLK notum Dd 23 hoc uer in rasura B 24 ir correptam D unum neutrum eiusdem declinationis haec B gaddir] k gadir BDH! gradir GLK gaddiris] gadiris BDH! gradiris GL .ris K 25 hic om. D βατρύλος μ BETΥΛΟC BDH BETΥΛΛΟC G BETΥΛΛΟC R BETΥΛΛОC K BETИЛЛОC L ad abdiris Hh 26 husu D inueni] r inuenitur RGK 27 et feminina Rr uel et feminina G uel feminina LK et neutra] uel neutra GL

p. 747. 48 P.

p. 313. 14 K.

Graeca quam Latina: 'hic Hectōr huius Hectoris', 'hic oratōr huius orato-
ris', 'haec uxōr huius uxorū', 'hoc aequōr huius aequoris', 'hic' et 'haec
auctōr huius auctorū', 'hic' et 'haec' et 'hoc memōr huius memoris'.
Virgilius in IIII Aeneidos:

5

tum, si quod non aequo foedere amantes

Curae numen habet iustumque mēmōrque, precatur.

33 (inveniuntur tamen et haec et omnia paene communia masculini et feminini,
quod, etiam si non faciant ex se neutra, saepe tamen neutris adiungun-
tur figurate - ut Virgilius in X:

10

Italiā petit fatis auctoribus; esto,
et in bucolico:

Pauperis et tuguri congestum cespite culmen,
et in VI:

Curibus parvis et paupere regno -,

quamvis pluralis nominativus eorum, hoc est neutrorum ex supra dictis no-
minibus, in usu frequenti non sit ex eis, quomodo neque ex aliis commu-
nibus duum generum. nam si sint communia trium generum, sine dubio
masculini quidem et feminini in 'es', neutri vero in a proferunt nominati-
vum plurale, ut 'hi' et 'hae sapientes' et 'haec sapientia', ergo 'hic' et
'haec' et 'hoc sapiens'; 'hi' et 'hae pares' et 'haec paria', 'hic' et 'haec'
et 'hoc par'; 'hi' et 'hae ancipites' et 'haec ancipitia', | 'hic' et 'haec' et
'hoc anceps'; 'hi' et 'hae felices' et 'haec felicia', 'hic' et 'haec' et 'hoc
felix'; 'hi' et 'hae veteres' et 'haec vetera', 'hic' et 'haec' et 'hoc vetus'.
quae igitur in plurali numero a terminacionem non accipiunt, quae pro-
pria est neutrorum, manifestum est, trium generum non esse communia,
sed masculini et feminini, figurate tamen per obliquos plerumque casus,

1 haector RDH hector G haectoris RDH .ris G horatoris Rr 2 hoc aequor] d
ho aequor R haec aequor D haec et hoc auctor L 4 Verg. Aen. III 520 sq. (defi-
cit Rom.) in IIII eneidos Rr in IIII aeneidos libro BH in IIII eneidos Dd aeni-

- dos .III. G aeneidis .III. L in .III. aeneidis K 5 quod Med. equo G federe
RL amantis Med. Pal. Fr. 6 praecatur RB 7 inueniuntur in litura g el

om. H. et haec] om. GLK haec l feminini generis GL 8 quod] quod Kk
quaes RL etiam si] etiam GLK uel si g faciunt DHGLKr adiunguntur G

9 ut om. HGL Verg. Aen. X 67 10 petit Med. petit Pal. Rom. aesto Rr

11 Verg. ecl. 1, 69 cf. § 13 boclico Kk bucolicis L? bucolicis G? 12 tugu-

ri* (i) L tugorii G tugori K 12 conestum G coniestum B cispite L 13 Verg.

Aen. VI 812 14 Curibus Rr curibusq. Rom. paupere terra Vergilius 15 ho-

est Rr ex in litura in H 16 ex eis eras. in H 17 generum trium GL

19 ergo et hic et H 22 haec felicia] hae felicia D 24 accipiunt] habent GLK

propriae D 25 nutrorum H 26 casus plerumque K casus plerunque GL

p. 748 P.

p. 314 K.

raro autem per nominativum coniungi etiam neutris, ut Virgilius in VIII:

Nulla dies umquam memori vos eximet aevo,
et luvenalis in IV saturarum:

5 titulique cupido

Haesuri's axis cinerum custodibus,
quamvis 'hoc custos' raro nisi figurate invenias et 'haec custoda' pluraliter nemo dicat. sic ergo neque 'haec memora' vel 'auctora' vel 'pau-
pera' neutraliter puto facile in usu posse inveniri, sed, sicut supra dictum
est, figurate sunt prolata et haec et alia plurima huiuscmodi apud aucto-
res. inveniuntur tamen quaedam, quae obliquos casus communes possi- 34
dent, quamvis nominativus non sit communis, ut 'plus' cum sit neutri
nominativus duntaxat, genetivus eius communis est trium generum nec
non et dativus et ablativus, unde pluralia quoque tam in 'es' quam in a
is invenimus: 'hi' et 'hae plures' et 'haec plura' vel 'pluria', unde compo-
situm 'compluria'. Terentius in Phormione:

Multa advenienti nova, ut fit, compluria.

ablativus quoque tam in e quam in i terminans invenitur, utpote communis trium generum, et accusativus pluralis tam in 'es' quam in 'is'.
» Virgilius in I georgicon:

Seu pluris calor ille vias et caeca relaxat
Spiramenta.

Horatius in I epistularum:

Tractus uter pluris lepothes, uter educet apros.)

5 In 'ur' correptam Latina masculina et communia et neutra: 'hic tur-
tur huius tururis', 'hic' et 'haec augur auguris' - Horatius in III
carminum:

1 coniugi RD coniungi G Verg. Aen. VIII 447 3 Nullo GL Nulla dies

Nulla dies K 4 Iuv. sat. III 10, 143 sq. IV Krehlius t. II p. 521 VI libri
saturarum d satyrarum rh saturatum G saturatum K 5 tituli q GL tutulique K
cupido H 6 haesauri GL thessauri K 7 inuenies DL custodia GLK

8 nequae R 9 neutraliter H inuenire Dd supradictum figurate L

10 et alia Dd huiuscmodi plurima GL huiusmodi DK 11 causus B

possident G possident K 12 non fit G cum sit om. GLK nominatiuus
neuti DGLK 15 plures] d plurales D compositum] h compositus H 16 Ter.
Phorm. III 3, 6 formione GL 17 aduenientie (a) B aduenienti ut fit noua

hic Terentius et ipse Priscianus infra § 74 ut sit L fit nunc cōpluria D 18
ablatius R 20 Verg. georg. I 89 sq. cf. § 86 1] g II G rell. 21 plures GL
Pal. num sic h. etiam l. Priscianus, ut singula utriusque terminacionis exempla propo-
neret? calor ador H 23 orā K Hor. epp. I 15, 22 II. H sepisto-

larum K 24 tractus] b tracus GLK trac** (cun?) B tractatus k uter] at GL
autem K plures ,d cum parte codd. Horat. utere ducet GL 25 correpta B

26 huius auguris H huius .ris K oratius K ortius G Hor. carm. III 17,

12 sq. III. B II. K U. L

nisi fallit augur

Annosa cornix –,
‘hoc Tibūr huius Tiburis’.

In ‘ur’ productam unum invenitur communne duum generum: ‘hic’ et ‘haec’ für huius furis’.

VIII 35 In ‘as’ correptam Graeca masculini vel feminini vel neutri vel communis generis: ‘hic Arcās’ [proprium] ‘huius Arcadis’, ‘haec Pallās huius Palladis’, ‘hoc Cerās’ [proprium loci] ‘huius Ceratis’; ‘hic’ et ‘haec Arcās’ [gentile] ‘huius Arcadis’.

In ‘as’ productam Graeca et Latina masculini vel feminini vel neutri vel communis generis, ut ‘hic Atlās huius Atlantis’, ‘hic Maecenās huius Maecenatis’, ‘haec civitās huius civitatis’, ‘hoc vās huius vasis’, ‘hic’ et ‘haec Capenās huius Capenatis’.

In ‘es’ correptam Latina masculina vel feminina vel communia duum vel trium generum, ut ‘hic Coclēs huius Coclitis’, ‘haec segēs huius segetis’, ‘hic’ et ‘haec milēs huius militis’ - Ovidius in II metamorphoseon:

Miles erat Phocbes

de Callistone dicit –, ‘hic’ et ‘haec’ et ‘hoc terēs’ - Virgilius in VII:

sed haec tereti mos est aptare flagello –,

‘hebēs hebetis’, ‘sospēs sospitis’ - Iuvenalis in V:

nec umquam

Depositum tibi sospes erit –,

‘hic’ et ‘haec’ et ‘hoc hospēs huins hospitis’. Lucanus in V:

Hospes in externis audivit curia tectis,

1 fallat B agur D 2 annosa] h annos a H 3 hoc] b hic B titur L
tituris L 4 producta B duorum GL uel duum g 6 correpta B 7 ut hic
arcas GLK proprium om. H Arcadis] d archadis RDBH 8 caeras GLK
'Plures Codices, nec ita spernendi, omitunt proprium loci' Krehlus Ceratis] scripti

ceradis RBDH caeradis GLK hi H • 9 ‘huius arcadis’ gentile L archadis

Dd 10 producta B graeca masculina et GLK masculinia K 11 adias Dd

athlas BHLK athlantis / huius H atlantis Dd atlantis BL 12 hoc uas

— Capenatis add. g uassis K 14 correpta B masculina latina GLK 15

Cocles] r codes R 16 Ovid. metamorph. II 415 18 erant R phebes K

19 calistone DHGLK teres huius teris Dd Verg. Aen. VII 731 VII ex IIII
corr. B VI H 20 tereti] sic etiam lib. V § 25 et infra § 65 teriti LK lento Vergilius,
apud quem teretes extat in verso praecedente: teretes sunt aclydes illis | Tela.
tereti v. 731 etiam duo ex Burmanni libris Vergilianis, ex Prisciano scilicet interpolati

21 Iuv. sat. V 13, 177 sg. V] H et sic libri plerique lib. V § 25, omnes infra
§ 65; h. l. III. RBD III. GLK 22 nec umquam] cf. lib. V § 25 23 tibi] t (i.

e. uel pro t) G 24 et hoc del. dk hospes] b ***pes B ospes ubique h. l. GK

huius L huius om. H Luc. Phars. V 11 cf. lib. V § 24

p. 749 P.

p. 315. 16 K.

'haec hospes curia'. (invenitur tamen et 'haec hospita': Virgilius in Aeneidos III:

bellum, o terra hospita, portas.

similiter 'haec sospes' et 'sospita' prolatum est ab auctoribus. Ovidius in II fastorum:

Sospita delubris dicitur aucta novis.

neutra quoque supra dictorum pluralia tradit usus. Statius in IIII 36 Thebaidos:

Accipias, fessisque libens iterum hospita pandas

¹⁰ Flumina.)

In 'es' productam tam Graeca quam Latina masculini generis vel feminini vel communis: 'hic Chremēs huius Chremetis' et 'Chremis', 'hic verrēs huius verris', 'haec caedēs huius caedis', 'hic' et 'haec herēs huius heredis'.

¹⁵ In 'is' correptam tam Graeca quam Latina masculini generis vel feminini vel communis: 'hic Parīs huius Paridis' vel 'Paris', 'hic collīs huius collis', 'haec Thetīs huius Thetidis', 'haec cuspīs huius cupidis', | 'hic' et 'haec utilīs huius utilis'.

In 'is' productam Graeca et Latina masculina vel feminina vel communia: 'hic delphīs' vel 'delphin huius delphinis', 'hic Arīs' [proprium] huius Arinīs - Cicero pro Scauro: Arinis uxorem -, 'haec Soterīs huius Soterinis' - Plautus in vidularia:

Immo id, quod haec nostra est patria et quod hic meus.

²⁵ Pater, illic autem Soterinis est pater -,
'hic Dis' [proprium, id est Ηλούτων] 'huius Ditis' et 'hic' et 'haec dis'

^{ei}
1 hospita] sic h. l. etiam K Verg. Aen. III 539 in om. K 2 aeneidos G
aenidos K III aeneidos Hd IIII aeneidos B IIII. RDK II. L 4 Ovid. fast. II
uel ducitur

⁵⁶ 6 dicitur] ex ducitur corr. H dicitur Ll 7 Stat. Theb. IIII 842 sq. 9
accipiens D fessique GLK 11 generis quam G feminini uel neutri uel K

12 uel communis — Verris om. D uel communis add. d chremes K cremes H

huius om. L cremetis H et Chremis] om. R add. r et chremis K et huius cre-
metis H 13 heris Rr haeres G huius add. b 14 haeredis G 15 his Rr

correpta B masculi R 16 communis ut hic B 17 haec] hae R Thetis] d

h tetis DG tetis K thitis L tetidis R thethidis d thetis D tetis G tithis L tetis K
thetis uel theditis B cuspidis] d cuspidis DH 19 productam] r producta

RB et masculina B 20 ut hic L delfis uel delfia huius delfinis GL 21

Cic. pro Scauro cf. lib. VI § 28 cauero Dd stauro Kk 22 Plaut. vidul. fr. 10 p.
442 Both. uidularia Rr 26. hic Dis] d his dis ni f. D *** id est (est) H

MAOYTON D plouton B pluton RH plauton Lb MAOCTON Kk MAIATON G ditis hic
HG et haec et hoc dis Dd et haec dis(t)i's haec uia L

p. 749. 50 P.

p. 316. 17 K.

[appellativum] 'huius ditis', 'haec vis huius vis', 'hic' et 'haec Samnis huius Samnitis'.

37 In 'os' correptam unum Latinum neutrum 'hoc os || huius ossis', quod etiam 'hoc ossum' antiqui protulerunt. Gellius libro XXX: calvariaeque eius ipsum ossum expurgarunt inauraveruntque.

In 'os' productam Graeca et Latina masculini vel feminini vel neutri vel communis generis: 'hic heros huius herois', 'hic nepos huius nepotis', 'haec dōs huius dotis', 'hoc os huius oris', 'hic' et 'haec compōs huius compotis'.

In 'us' correptam Latina masculini vel feminini vel neutri vel communis duum vel trium generum: 'hic lepus huius leporis', 'haec Venus huius Veneris', 'hoc tempus huius temporis', 'hic' et 'haec Ligus huius Liguris', 'hic' et 'haec' et 'hoc vetus huius veteris'.

In 'us' productam Graeca vel Latina masculina vel feminina vel communia vel neutra, ut 'hic Melampus huius Melampodis', 'hic mus huius muris', 'haec virtus huius virtutis', 'hic' et 'haec sūs huius suis', 'hoc tūs huius turis'.

38 In 'ys' Graeca masculina vel feminina: 'hic amphibrachys huius amphibrachyis', 'hic Capys huius Capyis', 'haec Erinys huius Erinyis'.

In 'aes' Latinum unum masculinum 'hic praes huius praedis' et unum neutrum 'hoc aes huius aeris', cuius plurales obliqui in raro sunt usu, 'aera ae|rūm aeribus'. Cato in oratione, qua in senatu suasit, ut

1 appellatum om. *G* appellatum *D* distis *K* haec vis] *b* h^e uis *B* samnis samnitis *L* 3 correpta *B* hoc os *d* haec os *D* huius om. *K* 4 A Gellius h

Gellius lib. XXX] i. e. *Cn. Gellii annalium libro XXX. libro XXXIII haec assig- nat Charisius p. 40. 112 P. indeque Krausius fr. hist. R. p. 205, Rothius fr. 20 p. 308*

lib r liber R libri Dd in libro *H* caluiariaque *Dd* 5 ipsum ipsum *K* expur- gauerunt *H* in+auraerunque (h) *K* 6 oc *K* graecam *Rr* masculini et feminini *L* 7 haeros *L* +aeros (h) *G* aeros *K* herobis *R* haerois *L* +aerois (h)

G aerois *K* haero+is (d) *D* hic nepos *Rr* 10 correpta *B* communis generis et hoc uetus ueteris

i. duum *K* 11 haec uenus huius ueneris *Rr* 13 ligoris *LK* haec uetus *K*

14 producta *B* uel latina uel masculina *GL* uel latina uel masculina *K*

uel neutra uel communia *L* 15 ut postea insertum et ad mg. add. in *L* 16 post

uel opus opantis

muris: haec opuns nomen urbis huius opuntis add. *B* haec orons huius orontis *D del.* *d* hic odipus huius odipidis *GL* et ex hic ophus huius ophudis corr. *K* sus suis *G* 18 ys] is *D* ut hic *K* amphibrachis *RB* amphybrachis *D* amphybrachys

G amphibracheis *Rr* amphybrachyis *D* amphibracheys *B* amphybrachys *G* amphi-

bracheis *H* amphibrachis *L* .is *K* 19 h+e *Rr* haec *BH* capis *DH* huius

om. *D* capys *R* capiys *H* capeys *B* capydis *GL* .is *K* haec add. d Eri-

nys] b herinys *D* herinys *RG* herinys *BLkg* herinys *H* erinys *H* eriniys *B* he-

rynuis *R* herinys *LK* herinys *G* haerinyis *D* 20 es *B* ut hic praes *DGL*

predis *B* 21 plurales] *h* pluralium *RBDH* usu] *r* huius *R* 22 aer] ex

corr. d Cato in oratione ... ut plura aera equestria fierent: *Meyerus l. l. p. 85 sq.*

cf. *Brillenburgium de M. Porcio Cat. p. 71* quia *D* quia *h* suassit *K*

p. 750. 51 P.

p. 317 K.

plura aera equestria fierent: nunc ergo arbitror oportere restitui, quin minus duobus milibus ducentis sit aerum equestrium. in eodem: de aeribus equestribus de duobus milibus actum.

In 'aus' Latina duo feminina: 'haec laus huius laudis', 'haec fraus huius fraudis'.

In 'ans' Latina masculina vel communia duum vel omnis: 'hic quadrans huius quadrantis', 'dodrans dodrantis', 'hic' et 'haec infans' [τὸ νήπιον] 'huius infantis', 'hic' et 'haec' et 'hoc infans' [ὁ ἄλαρος, huius] 'infantis' et 'amans', quod nomen est, cum pro amatore accipitur, 'amantis'. invenitur etiam unum femininum, 'haec glans huius glandis'. sic enim Lucretius, ut supra dictum est, profert et Ovidius in XIII metamorphoseon:

ut lata plumbea funda

15 Missa solet medio glans intabescere caelo.

In 'ens' Latina masculina vel feminina vel communia duum vel trium 39 genitivorum: 'hic Vfens huius Vfentis', 'haec mens huius mentis', 'hic' et 'haec parens huius parentis', 'hic' et 'haec' et 'hoc prudens huius prudentis'.

In 'ons' Latina masculina vel feminina vel omnis: 'hic mons huius montis', 'haec frons huius frontis', 'hic' et 'haec' et 'hoc insons huius insontis', quod solum teste Probo o ante 'ns' habet correptam, et eius simplex 'sons sontis'.

In 'uns' similiter Latina masculina: 'hic Arruns huius Arruntis'.

25 In 'yns' unum Graecum invenitur femininum: 'haec Tiryns huius Tirynthis'.

1 equestria (s?) *LK* ergo om. *GLK* oportere] b oporter. *B* 2 institui *Lipsius de militia Romana lib. I dial. V p. 33 ed. Antwerp. a. 1598, quem tacite sequitur *I. F. Gronovius de pecunia vet. III 2 p. 275 ed. Amst. 1656* quin minus] scripsi qui minus *H* quo minus rell. ne quo minus *Lipsius* quo ne minus *C. T. Zumphius* üb. d. rōm. *Ritter* etc. p. 13 milibus actum ducenti^s *Dd* 3 aequestrium *RDHG**

Cato in eodem (sc. libro): *Meyerus* l. l. eadem *Krelius* 'pertinet fortasse de aeribus equestribus ad titulum orationis' *Krelius* aequestribus *RD* equestriioribus *R* 4 auctum *R* 5 feminina duo *H* 7 ans] *d* as *D* 8 huius dodrantis *GL* hic et haec et hoc infans οὐλονητίοναλοc huius infantis *B* τὸ νήπιον] om. *H* οὐλα τὸν ηπίον ἀλοc *Rr* huius infantis τονητίον *GLK* 9 hic et haec — infantis in mg. add. *K* ὁ ἄλαρος] *hic* om. *RBH* οὐλαλαλοc *G* huius om. *DGLK* 10 pro add. *d* 12 *Lucretius* v. lib. VI § 96 ut] et *r* *Ovid. metam.* XIII 1-825 sq. cf. lib. VI § 96 14 blumbea *K* 15 misa *K* missa solet

missa solet *L* solent *Hh* glans ut *Rr* 17 hic mens *Rr* 20 omnis *K* omnis generis *D* omnis ut *H* 22 insonthis *D* *Prob. de cath. nom. p. 1473 P. 130 L. cf. p. 1444 P. 104 L.* correptum *L* 23 et huius *K* 24 masculina uel feminina *L* aruns *GLK* aruntis *GLK* 25 hyc *Rr* tyryns *RGLK* tyryns *BD* tyryns *H* 26 tyrynthis *R* tyryntis *BGLK* tyryntis *D* tyrryntis *H*

æ

æ

p. 751 p.

p. 317. 18 K.

In 'ars' Latina masculina vel feminina: 'hic Mars huius Martis', 'haec ars huius artis'.

In 'ers' Latina omnis communia generis: 'hic' et 'haec' et 'hoc iners huius inertis'.

In 'ors' Latina masculina vel feminina vel omnis: 'hic Mavors huius Mavortis', 'haec cohors huius cohortis', 'haec sors huius sortis' - cuius nominativum 'haec | sortis' protulit Plautus in *Casina*:

Vide ne qua illic insit alia sortis sub aqua -,
40 'hic' et 'haec' et 'hoc concors huius concordis'.

In 'urs' Latina communia trium generum: 'hic' et 'haec' et 'hoc Tiburs huius Tiburtis' [gentile].

In 'uls' unum femininum: 'haec puls huius pulsis'.

In 'ems' unum femininum: 'haec hiems huius hiemis'.

In 'abs' Graeca et Latina masculina et feminina: 'hic Arabs huius Arabis', 'haec trabs huius trabis'. vetustissimi tamen etiam 'trabes' pro 'trabs' proferebant. Ennius in *Medea*:

Vtinam ne in nemore Pelio securibus

Caesa accedisset abiegna in terram trabes.

In 'ebs' correptam Latina omnis communia: 'hic' et 'haec' et 'hoc caelēbs huius caelibis'.

In 'ebs' productam unum femininum Latinum: 'haec plēbs huius plebis'; dicitur tamen et 'haec plebes huius plebei'. Lucanus in III: nescit plebes ieiuna timere.

In 'obs' feminina Latina: 'haec scobs huius scobis' et 'scrobs hu-

1 martys D post Martis: haec mars huius martis add. R del. r 3 latina ex latinum corr. K omnia communis B communis RH communi rh commune

G 5 masculina feminina K omnis hic mauros D. 6 coors RGLK coortis RGK hortis L haec sors] exortis D haec sortis d haec sors huius sortis haec sors huius sortis K 7 Plaut. Cas. II 6, 28 cassina K 8 ne qua] Kr cum Plauto neque RDH ne quae BGL aliqua sortis B sortis etiam Plaut. Vet. m. pr. sors m. alt. 9 concordis] b concordis B 12 uls in mg. add. h puls ex

plus corr. B 13 emps Rr haec in litura h chiemps gemis Rr 14 arbs H graeca masculina latina (et L et infra lin. K) feminina GLK et masculina et

BH araps Dd arbs Hh 15 etiam om. HK pro trabis B 16 Enn. Med. fr. 1 v. 1 sq. p. 52 Both. Med. exulis fr. 1 v. 1 sq. p. 36 Ribb., p. 124 Vahl., apud quos v. l. rell. h. l. testium conferenda est 17 memore RB 18 cessa GL cesae

Prisc. de metr. Ter.: § 14 cod. regin. 1709 saec. X teste H. Keilio acedisset K accidisset r cecidisset h Colonensis cecidissent Prisc. l. l. cum aliis tactibus

abiegnā in terrā] in terrā abiegnā (abiegnā Rr abiegnā K abiegnā G) libri h. l. abiegnāe (abiegne cod. reg.) ad terrām Prisc. l. l. et aliū abiegnā ad terrām aliū 19 ebs] r eps R correpta B communia K 20 celebis K 21 ebs] r eps

R hae R 22 plebi Rr Luc. Phars. I 58 III. L 23 plebis ieiunia (i) Kk 24 latina feminina GLK et haec scrobs g scrobs scrobs L

p. 751. 52 P.

p. 318. 19 K.

ius scrobes' (sic alii; sed Probus nominativum protulit similem genitivo), quod Plautus masculinū genere profert in Amphitrione:

Ibi scrobes effodito tu plus sexagenos in dies.

In 'ybs' unum masculinum: 'hic chalybs huius chalybis'.

In 'urbs' unum femininum: 'haec urbs huius urbis'.

In 'aps' unum femininum: 'haec daps huius dapis'. sed nomina- 41
tivus in usu frequenti non est, quem Livius Andronicus in I Odis-
siae ponit:

Quae haec daps est, qui festus dies?

Horatius accusativum protulit in II carminum:

Ergo obligatam redde Iovi dapem.

idem genetivum in IIII:

Nunc in reluctantates dracones

Egit amor dapis atque pugnae.

idem in epodo:

mutatae dapis

Inemori spectaculo.

In 'eps' masculina et omnis: 'hic manceps huius mancipis', 'hic' et 'haec' et 'hoc particeps huius participis'. 'adeps' vel 'adipes' in utro-
que genere invenitur. Varro in II rerum rusticarum: adipe suilla.

In 'ops' Latinum seminimum unum: 'haec Ops huius Opis' [nomen ma-
tris deum et copia] (eius quoque nominativus in usu frequenti non est,
sed illius, quod ex eo componitur, commune omnis, 'hic' et 'haec' et
'hoc inops huius inopis'. vetustissimi tamen etiam 'hic' et 'haec' et
'hoc ops' et 'cops' pro 'opulentus' et 'copiosus' proferebant. Accius
de Hercule dicens:

1 Probus de cath. nom. p. 1402 P. 120 L. similem protulit BH 2 plausus
D amphytrione D amphithrione L Plaut. Amphitr. fr. 11 p. 422 Both. cf. lib.
V § 41 3 scrobes] add. r scrobes G scrobis LK uel effodi Dd tu plus] scripti

duplices Dd plus RBHGLK 'in aliis duplos' m. rec. in R indiges Rr 4
ybs] r yps R ibs BHGLK chalybs] π calybs rd calyps RD calips G calibs

BHLKg chalybis] π calibis libri 5 ubs H 6 aps] r abs RD 7 Livius] r
libius RDHGLK andranicus K odissia H odisei K odisei G odisei L

Liv. Andr. Od. I v. Hermannum elem. d. m. p. 619 coll. Hom. Od. I 225 10 ora-
tius Gk aratus LK Hor. carm. II 7, 17 in II. carminum accusativum protulit

B in om. H carni spscr. in K 12 genitivum] rd genetiuo RD Hor.
carm. III 4, 11 sq. III. GL 13 in se luctantes L 15 Hor. epod. 5, 33 sq.

eppodo H 16 motatae LK motatae / dapes K 17 inemori] α Horatius
in memori B memori refl. 18 ubs BD masculini HGLK ut hic manceps K

20 genere B Varro in II rer. rust. v. lib. V § 41 adipes illa libri
21 ops] d obs BD feminum H unum om. BD add. d 22 copia ** eius L
frequenti in usu G 23 hic haec et hoc inops R hic et haec inops B 24 ta-

men om. H 25 ops] r obs R et cops] et cors G et corps et cops D et corps
uel r

Kk opulentur Rr post opulentus: et corpulentus add. RBDGK et co*plentus
(in littera n l) L actius H Att. fragm. inc. 31 p. 253 Both. XVI p. 190 Rabb.

26 de berucle L de bertule G

GRAMMATICI LATINI II.

quorum genitor fertur esse ops gentibus,
42 pro 'opem ferens et auxilium gentibus'. Sic Caper. potest tamen etiam
seminino genere hic intellegi figurate coniunctum masculino, ut si dixisset
'quorum genitor auxilium fuit gentibus'. tamen nominativo eius usus est
Plautus in cistellaria:

Itaque me Saturnus eius patruus. - Et Castor pater!
Itaque me Ops opulenta illius avia. - Immo mater
quidem!)

et Graeca: 'hic Pelops huius Pelopis', 'hydrops hydropis', 'merops
meropis'. 10

In 'yps' Graeca: 'Cinyps Cinypis'.

In 'irps' Latinum unum: 'hic' et 'haec stirps huius stirpis'.

In 'ax' correptam Latina et Graeca, ut 'haec fāx huius facis', 'hic abāx
huius abacis', quod tamen et 'hic abacus huius abaci' frequens invenitur.

In 'ax' productam Graeca et Latina sunt masculina vel feminina vel is
omnis, ut 'hic Phaeāx huius Phaeacis', 'haec pāx huius pacis', 'hic' et
'haec' et 'hoc audāx huius audacis'.

In 'ex' correptam Graeca et Latina masculina et feminina et commu-
nia trium generum: 'hic Lelēx huius Lelegis', 'hic grēx huius gregis',
'haec ilēx huius ilicis', 'hic' et 'haec' et 'hoc artifēx huius artificis'. 20

43 In 'ex' productam Latina masculina vel feminina sunt vel communia
trium generum: 'hic rēx huius regis', 'haec lēx huius legis', 'hic' et
'haec' et 'hoc exlēx huius exlegis'.

In 'ix' correptam Latina masculina vel feminina: 'hic calīx huius ca-
licis', 'haec pīx huius picis', 'haec nīx huius nivis'. 25

In 'ix' productam Graeca et Latina masculina vel feminina vel com-
munia trium generum: 'hic Phenōx huius Phoenicis', 'haec cornīx huius
cornicis', 'hic' et 'haec' et 'hoc felīx huius felicis'. oportet autem scire,
quod Graeci i et y ante x brevem esse volunt, etiam si in obliquis produ-

1 esse fertur *K* obs *R* 2 auxilium sibi gentibus *H* Caper] de dub. gen. se-
cundum Osannum de Capro p. 12 etiam om. *G* 3 hic *Rr* hoc *H* dixisset *R*
4 inusus *K* 5 plautus *Dd* Plaut. cistell. II 1, 37 (42) sq. 6 patruus eius
Plautus et castor libri Prisc. cum Vet. Plauti; leg. ecaster pater] *r* patrem *R*
7 mops *Rr* imo *K* 9 Pelops] *b* pelo⁺s *B* 11 ips *H* graeca sp̄scr.
K cynips *RH* cynyps *BDGL* cynipis *H* cynipys *B* cynypis *L* cyniphs *R* cy-
niphys *D* 12 strips *R* stirpis] *r* stripis *R* 13 correpta *B* ut om. *H*
sp̄scr. *K* 14 tamen hic *D* 15 producta *B* 16 ut om. *BD* hisfeax in hic
pheax corr. *L* Phaeax] *r* pheax *DHGK* faeax *R* feax *B* pheacia *BDHGLKr*
feacis *R* 18 correpta *B* uel semioina *L* 19 hic Lelex] *h* haec lelex *RHGLK*
lelex lelegis *H* hic grex huius grecis haec lelex huius lelegis *B* 21 post
In ex pro unan sol. excidit in *B* cf. § 46 uel masculinā uel *L* sunt et commu-
nia *GLK* 22 'hic et haec et hoc exlex .gīs' haec tex .gīs *Kk* 23 exlex] lex *R*
25 hic pix .cis *G* 26 graeca latina *GLK* 27 peuix *R* phenix *GL* phenix
H huius om. *H* hius *R* phenicis *GL* haec cornix ex hic cornix corr. *K*
28 autem] tamen *HK* 29 et om. *K* y] *l*, add. *k e G et in litera ni f. L*

p. 753 P.

p. 320. 21 K.

catur, ut ‘Φοῖνιξ Φοίνικος’, ‘βόμβυξ βόμβυκος’, a vero secundum genetivum etiam in nominativo produci vel corripi dicunt, ut ‘κόλαξ κόλακος’. corripitur in nominativo, quoniam et in genetivo corripitur, ‘Φαλάξ’ vero ‘Φαλάκος’ in utroque producitur. Latini tamen omnes vocales bitempores, id est διχρόνοντες, habentes, ad genetivum respicientes dicunt produci vel corripi vocales ante x positas in nominativo. inveniuntur igitur in ‘ix’ productam Latina, ut ostendi, feminina vel omnis: ‘haec nutrix huius nutritoris’, ‘hic’ et ‘haec’ et ‘hoc pernix huius perniciis’.

In ‘ox’ correptam femininum: ‘nōx noctis’, et ex hoc compositum 44 commune: ‘hic’ et ‘haec’ et ‘hoc pernōx pernoctis’. Iuvenalis:

si luditur alea pernox.

In ‘ox’ productam femininum vel omnis: ‘haec vōx huius vocis’, ‘hic’ et ‘haec’ et ‘hoc velōx huius velocis’, ‘atrōx atrocis’.

In ‘ux’ correptam masculina vel feminina: ‘hic Volūx huius Volucis’, ‘haec | nūx huius nucis’.

In ‘ux’ productam masculinum: ‘hic Pollūx huius Pollucis’, femininum: ‘haec lūx huius lucis’.

In ‘yx’ Graeca tam masculina quam feminina: ‘hic sandyx huius sandycis’, ‘haec Styx huius Stygis’.

In ‘aex’ femininum: ‘haec faex huius faecis’.

In ‘aux’ unum femininum: ‘haec faux huius faucis’.

In ‘alx’ unum femininum: ‘haec falx huius falcis’.

In ‘anx’ unum: ‘haec lanx huius lancis’.

1 Φοῖνιξ Φοίνικος] μ phoenix phoenicos RDK phenix phenicos GL phoenix

phoenichos H βόμβυξ βόμβυκος] μ bombix bombicos RDGLK bombyx. bomby-

κος in lacuna h 2 ut κολάξ. κολάκος in lacuna h κωλάξ κωλάκος Rr κλάξ κλά-

κος K colax colacos L 3 corripiunt (un) R corripiunt K corripiunt nominata-

nt corripitur

tuo GL et om. H corripitur om. DH producitur Rr producitur K Φαλάξ — producitur om. R add. r Φαλάξ] μ phaeax Dr pheax HGLK uero om. μ

4 Φαίαξ] μ phaeacis Dr pheacis HGLK tamen] autem L bitemporis Rr D

st Δ AC bitemporis HK 5 idem Rr ΔΙΧΡΩΝΩΤΕ Rr ΔΙΚΡΟΝΟΥC G ΔΙΧΡΟ*** H ΔΙΧΡΟΜΟC h

ΔΙΧΡΟΝΟC L ad] et GLK getium R 6 in. positas in H ix] x L 7

ostendimus H 9 ex eo compositum GK 10 huius pernictis L Iuv. sat. III

8, 10 12 productum H uox .cis G 13 uelox huius L post uelocis: cis

atrox — uolucis om. R add. r 14 post feminina: uel communia add. D uelux

H huius om. GL uelucis H 15 post nucis: hic et haec dux add. D hic et

haec dux huius ducis h 16 masculinum uel femininum GL masculinum et femininum

K pullux huius .lucis G pullux huius .cis K pullux .cis L femininum

om. GLK 18 In ix H quam] tam L feminina sandyx GLK feminina haec

sandyx g sandix DH huius om. L sandycis] g sandicis RDG .cis L 19

hic styx (r) L hic styx G styx stycis K styx Dd stix H huius hic et

h. l. sere ubique om. L Stygis h st*** R stigis Dr sticis G sticis uel stycis H

gis in litura l cis ni f. L 20 In ex H faex] d fax DH fecis DH 21

faux. faucis H 22 alx unum haec L 23 anx unum femininum GLK lan-

gis Rr

p. 753. 54 P.

p. 221 K.

- In 'unx' unum: 'hic' et 'haec coniunx huius coniugis'.
 In 'arx' unum femininum: 'haec arx huius arcis'.
 In 'ac' unum neutrum: 'hoc lac huius lactis'.
 In 'ec' unum neutrum: 'hoc || allec huius allecis'.
 In 'ut' 'hoc caput huius capit'. 5

DE GENETIVO SINGVLARI TERTIAE DECLINATIONIS.

VIII 45 Et haec quidem terminaciones nominativi tertiae declinationis. genetivus autem eius in 'is' desinit correptam, excepto uno monosyllabo, 'haec vis huius vis', quanvis omnes aliae declinationes producent terminationem eiusdem casus. 10

Oportet autem scire, quod in quibusdam pares habeat genetivus tertiae [declinationis] suo nominativo syllabas, in quibusdam una, in aliis duabus syllabis vincat.

Et pares quidem habet in nominibus in e desinentibus correptam, ut 'hoc mare huius maris', 'hoc monile huius monilis', et in quibusdam in 'er' vel in 'es' productam vel in 'is' tam correptam quam productam exeuntibus, ut 'hic pater huius patris', 'hic verrēs huius verris', 'haec caedēs huius caedis', 'hic collis huius collis', 'haec avis huius avis', 'haec vis huius vis'.

In aliis autem omnibus eiusdem declinationis nominibus una syllaba superat nominativum genetivus, ut 'schema schematis', 'Cicero Ciceronis', 'consul consulis', 'pecten pectinis', 'baccar baccaris', 'lis litis', 'apex apicis'. excipitur 'haec caro huius carnis', in quo pares habent syllabas genetivus et nominativus (inveniuntur tamen veteres, qui genetivo similem

1 unum *post* *unx om.* *D* unum commune *GL* haec et hoc coniux *Rr*
 coniunx coningis *G* coniunx coniungis *K* 3 In hac *Rr* unum nomen neutrum
GK haec lac *H* huius *om.* *L* 4 In haec *Rr* hallec huius *cis* *K* 5 ut
 ut hoc caput *H* 6 SINGVLARI] casu singulari *Dr* casu nuō singū *G* tertie *D* 7 haec
Rr tertiae declinationis nominatiui *L* "declinationis" tertiae genitius *H* (i. e. enim)
 eius dissinit in *is* *K* 8 autem *om.* *GL* in his *Rr* 9 prod. cunct(i) *L* 11 scire
 (r) *L* pares quidem *Rr* pares habeat *in littera h* habet ^a (&) *Dd* habet *L*
 12 declinationis *om.* *DGLK* 13 uincit *L* 14 nominibus] ^{nō} ^{tī} *L* nominatio
K 15 munile *GLKr* munilis *Gr* .lis *LK* 16 er et es *G* productam
 et in *L* uel *is* *K* tam correptam quam productam *om.* *GLK* tam *is* correptam
 tam productam *in mg. k* 17 haec caedē *Dd* 20 eius dēclinationis *H* eius decli-
 nationis *h* syllaba *spscr.* *L* 21 ut] hoc *L* scema *GK* scema *L*
 scematis *K* 22 pectinis] *r* pectenis *RK* bacchar baccharis *H* bacar .ris *L*
 23 apēcis *G* excipiuntur *L* excipiuntur *K* caro carnis *H* sy. labas geneti-
 vius nominatiuum *Rr* 24 nominatiuus et genitiuus *L* et *in* genitiuus et nominati-
 uus corr. *K* genitito *K* genetiuum similem nominatiuo *H*

p. 764. 55 P.
 nominativum | protulerunt), et 'senex senis' et 'supellex supellectilis', in quo duabus syllabis vincit genetivus nominativum. (huius quoque nominativum quidam similem genetivo protulerunt.) et omnia, quae a capite composita in 'ps' desinunt, similiter habent duabus syllabis superantem genetivum, ut 'anceps ancipitis', 'biceps bicipitis', 'centiceps centicipitis', quae veteres in 'es' proferentes secundum regulam declinabant: 'ancipes ancipitis', 'biceps bicipitis', sicut 'hospestes hospitis', 'sospes sospitis'; iuniores vero gaudentes breviloquio per concisionem ea protulerunt, quod et in aliis dictionibus fecisse inveniuntur, ut 'dic', 'duc', 'fac', 'fer' pro 'dice', 'duce', 'face', 'fere', nec non etiam vocativos in 'ius' terminatum propriorum: 'Virgili', 'Terenti' pro 'Virgilie' et 'Terentie' dicentes, de quibus iam docuimus.

Paenultima vero eius declinationis in quibusdam producitur, in quibusdam corripitur. producitur quidem in iis, quorum nominativus in longam desinit seu natura sive positione, ut 'sōl sōlis', 'Titān Titānis', 'delfīn delphīnis', 'fūr fūris', 'Maecenās Maecenātis', 'mercēs mercēdis', 'Samnīs Samnītis', 'Crenīs', nomen proprium nymphae, 'Crenīdis', 'ōs ūris', 'mūs mūris', 'praēs praēdis', 'vās vāsis', 'laūs laūdis', 'infāns infāntis', 'Arrūns Arrūntis', 'Arīs Arīnis', 'inērs inērtis', 'vecōrs vecōrdis', 'pūls pūltis', 'allēc allēcis'. excipiuntur in 'on' desinentia Graeca et in tam Latina quam notha, quod tam corripere quam producere licet ea in nominativo. haec enim vocalis [id est o] quamvis in nominativo producatur, in genetivo non semper producitur paenultima, sed in quibusdam,

1 protulerunt *G* et senex] *r* ut senex *RD* et senex *K* subpellex *R* supellex *HGL* supellectilis *HGLr* 2 duobus *H* syllabis duabus *K* 3 quidam] quidem *L* similem quidam *K* genitios *K* 5 accipitis *D* biceps— centicipitis *om. GLK* 6 in aes *K* proferentes *Rr* ut ancipes *GK* huius ancipitis *r* 7 biceps *G* sospes sospitis hospes hospitis *GL* sospes .tis *os* spes tis *K* 8 vero] *r* autem *R* quod et in] *d* quod in *DL* 9 a niuntur *iterum* fer pro fere] facere *Dd* in us *Dd* propriorum in ius terminantium *GLK* 11 uirgeli trenti *GL* uirgili pro uirgilie et terenti pro terentie *B* et terenti *D* et terrenti *H* Virgilie] *r* uirgiliae *R* et *om. L* terentiae *K* terentiae *RD* trentie *HGL* dicentes ex producentes corr. *L* 13 De temporibus penultimae tertiae (penultime tertie *D*) declinationis *inscr. Dl* eius] huius *G* eius *L* 14 his libri 15 desinit sillabam *h* sive] seu *GLK* delfin delfinis *G* delfin .nis *L* 16 fur furis] *bh* furor furoris *B* furor furoris fur furis *RH* lien lienis fur furis *GL* maecaenas *R* mecenatis *BDHGLK* mecenatis *BDHG* .tis *LK* 17 Crenis] *h* crenis *Rr* chrenis *B* chrens *D* crinis *GLK* nymphae *LK* nimphe *G* Crenidis] *k* crenidis *D* chrenidis *B* crinidis *GLK* 18 uassis *K* 19 aruns *D* aruns *G* Arruntis] *r* aruntis *RDG* Aris Arinis] *om. K* arris arrinis (arrinis ex corr. *h*) *Hh* arris arrinis *D* arris arrentis *RB* arris arrintis *r* uaecors uaecordis *D* 20 puls ex plus corr. *R* hallec hallecis *BG* hallec .cis *K* allectis *Rr* 21 quod in nominatiuo tam producere quam corripere licet ea *L* producere quam corripere *H* liquet *G* 22 hae^c nim Rr uocalis id est *Bb* producatur in] *h* producatur sed in *H* rell. 23 sed ante in quibusdam in *mg. K* quibus dam *Rr*

p. 788. 56 P.

p. 322. 23 R.

in aliis autem corripitur. quando autem producitur vel quando corripitur, cum de nominativo et genetivo exposuimus dictum est. praeterea corripiunt praedictam paenultimam in 'ms' vel 'bs' vel 'ps' vel 'x' desinencia, si vocalem brevem ante eas consonantes habuerint, velut | 'hiēms huius hiēmis', 'caelēbs caelibis', 'mancēps mancipis', 'fāx fācis', 'artifēx artificis'; nec non producentia terminationem nominativi corripiunt paenultimam genetivi: 'hic' et 'haec' et 'hoc pār huius pāris', 'Lār Lāris', 'vās vādis', 'pēs pēdis', 'Cerēs Cerēris', 'compōs compōtis', 'bōs bōvis', 'sūs sūis', 'grūs grūis'. corripientia quoque nominativum in quibusdam corripiunt paenultimam genetivi, in quibusdam producunt. producunt in 'al' et in 'el' neutra et in 'ar' similiter neutra derivativa, ut 'hoc tribunāl huius tribunālis', 'cervicāl cervicālis', 'mēll mēllis', 'fēll fēllis', 48 'calcār calcāris', 'lacunār lacunāris', 'lucār lucāris'. in 'or' quoque desinentia alia producunt, alia corripiunt paenultimam genetivi. producunt, ut 'hic cursor huius cursōris', 'hic' et 'haec auctor huius auctōris'; corripiunt: 'hic Hector huius Hectōris', 'haec arbor huius arbōris', 'hic' et 'haec || memor huius memōris'; quando vero producunt et quando corripiunt, cum de nominativo tractabatur docuimus. alia vero omnia, quae nominativi terminationem corripiunt, similiter paenultimam genetivi corripiunt, ut 'toreumā toreumātis', 'Hannibāl Hannibālis', 'vigil vigilis', 'cornicēn cornicēnis', 'aggēr aggēris', 'vetūs vetēris', 'capūt capitīs'. excipiuntur 'inquiēs inquiētis', quod simplicis declinationem servavit in composito, quamvis corripiat extremitatem nominativi, similiter 'ös össis' et 'lāc lāctis', quod quibusdam placet in nominativo per apocopam 'te' proferri: 'hoc lacte' enim dicebant antiqui.

25

DE DATIVO CASV SINGVLARI TERTIAE DECLINATIONIS.

49 Dativus tertiae declinationis nascitur a genetivo abiecta s producta i:

1 sed in aliis *K* corripitur uel quando producitur *Hr* 2 dictum est add. r
 3 uel in *bs* uel in *ps* *B* 4 habuerunt *Dd* velut] ueluti *B* ut *L* hiems
d et in *litura g* haec hiems *B* hiemps *RD* huius *om.* *GLK* 5 caeleps *D*
caelēbis r celebis BG celebis Dd 7 genitui haec tantum hic *B* ut hic *DGLK*
huius paris K 8 ceres .ris *K* cōmpos *L* 10 alterum producunt in *mg.*
add. L 11 diriuata *L* ut in *litura b* ^{hoc} tribunal *K* 13 calcar] *d* calcal *D*
uel laqār lucar .ris *L* 15 cursor .ris et sic in sqq. *LK* corripiunt ut hic *GK* 16
haector RDH haector *G* haectoris *RD* .ris *G* 18 quae ** nominatiū *H* 20
ut hoc toreuma K taureuma *Gg coreuma R* taurematis *G* anibal annibalis
Rr annibal annibalis Dd annibal annibalis BH 21 cornicien *Gg* cornicis *Dd*
cornicenis G ageris *Rr* capud *Dd* 22 excipitur *LK* inquiētis *b* ser-
uant Dd seruat *GLK* 23 similiter et os *B* os add. r 24 no *R* minatiū in
mg. add. r te] t. B proferri] d perferri D 25 hoc late *Hh* "dicebant
"enim K antiqui dicebant G 26 casv *om. H* SINGVLARI *om. G* TERTIES *D*
II. in III. corr. H 27 i add. r

p. 756. 57 P.

p. 323. 24 K.

'huius schematis huic schemati', 'huius maris huic mari', 'huius Ciceronis huic Ciceroni'. inveniuntur poetae rarissime in Graecis, quae apud Graecos in i correptam terminant supra dictum casum, ipsi quoque eum corrientes. Statius in Achilleidos:

5 Palladi litoreae celebrabat Scyros honorem. |

DE ACCVSATIVO SINGVLARI TERTIAE DECLINATIONIS.

Accusativus fit supra dictae declinationis 'is' genetivi modo in 'em' X 50 modo in 'im' conversa, ut 'huius solis hunc solem', 'huius flaminis hunc flaminem', 'huius gregis hunc gregem', 'huius regis hunc regem', 'huius Tiberis hunc Tiberim', 'huius Araris hanc Ararim', 'huius vis hanc vim', 'huius turris hanc turrim'. in una tamen terminatione, id est 'is', desinentium, quae similem habent genetivum nominativo, inveniuntur quaedam nomina accusativum 'im' finientia. sunt autem haec plerumque Graeca vel propria, quae accusativi Graeci n in m convertentia faciunt accusativum Latinum, ut 'Tiberis Tiberim', 'Fabaris Fabarim', 'Thybris Thybrim', 'Araris Ararim' (nam non potest ab alio nominativo, ut diximus, nisi in 'is' desinente in 'im' accusativus proferri. ergo 'Arar' per || apocopam 'is' protulit Lucanus in VI:

Rhodanumque morantem

20 Praecipitavit Arar),

'haec Neapolis Neapolim', 'Charybdis Charybdim'. Virgilius in VI:

Leucaspim et Lyciae ductorem classis Orontem.

idem in VIII:

A quo post Itali fluvium cognomine Thybrim

25 Diximus.

1 scematis **BHGLK** scemati **BHGLK** huius *ante* Ciceronis *ex* huic corr.H 2 rarissime **B** 3 correptum **B** supradictam **Rr** cassum **G** eam **r**

4 Stat. Achill. I 285 achileidos **L** achileidos **K** 5 pallidi **K** litoreae celebrabat] **rd** litore accelebrabat **RDG** litore accelebrabat **L** litoreae accelebrabat **B** litterea (*sic ni f. in littera; littoreae h*) celebrabat **H** litore celebrabat (*in mg. acce*) **K** Scyros] **r** sciro **HGLK** cyceros **R** honorum Forte diem **Statius** 6 DE ACVSA-
TIO SINGA **H** ACCVSATIVO] ACCVSSATI **L** ACCVSATIVO CASV **BG** CASV **D** TER-
TIA D 7 fit spscr. in **K** supradictae declinationis fit **GL** his **Rr** 8 modo
in im post hunc regem *collocat* **K** in 'm **Rr** conuersa*(m) **B** 9 huius regis
hunc regem in mg. add. **r** 10 tyberis **DHG** tyberim **DHG** Araris hunc Ara-
rim] **k** agaris hunc agarim **RBK** 11 Accusativus in im in GR. nominibus *et simili-*
liter per terminaciones sqq. in mg. l in is (his *in is corr. D*) **BDGLr** termina-
tum **G** 13 in im **BDHGK** haec spscr. **K** 14 quae spscr. **K** 15 tybe-
ris **DGLK** tyberim **DLK** faberis faberim **GLK** tybris tybrim **GK** thibris
thibrim **BH** tibris tibrim **L** 17 in his **R** accusativus] **r** accusativum **RBDHG**
accusativum **L** proferre **BDGLK** et ex corr. **h** (proferri *ni f. H*) 18 Luc. Phars.
VI 475 sq. 19 rodanumque **LK** 21 necropolis necpoli **G** neopolis neopolim **L**
Neopolim — Orontem] in mg. add. **r** *** (*sic?*) **R** charibdis charibdim **BH**
charibdim **D** caribdis caribdim **r** Verg. Aen. VI 334 22 leucaspym **D**
liciae **RBGLK** litiae **H** doctorem **R** ductoremq. **Med.** clas **GL** *orontem(h) **D** orontem Pal. 23 Verg. Aen. VIII 331 sq. (*deficit Pal.*) 24 A om. **K**
possit tali **GLK** posit itali Rom. fluum **G** thibrim **r** tybrim **GLK**

p. 757 P.

p. 324. 25 K.

idem in VIII:

Principio Falarim et succiso poplite Gygen.

idem in VII:

Qui Tiberim Fabarimque bibunt.

51 'Mephitis' quoque, quod proprium est et a Graeco μεθίτης, ut quibusdam videtur, mutatione s in f translatum, rationabiliter in 'im' fecit accusativum. Virgilius in VII:

saevamque exhalat opaca | Mephitim.

idem in VIII:

Inmanem veluti pecora inter inertia tigrim.

idem in XI:

Velocem interea superis in sedibus Opim.

'Alpis' cum semper plurale sit, quomodo 'Syrtis', tamen et singulariter hoc, quomodo illud, invenitur a poetis prolatum et in 'em' accusativum terminans 'Alpem', cum illud 'Syrtim' facit. Lucanus in I:

Tunc inter Rhenum populos Alpemque iacentes.

idem in III:

Agmine nubiferam rapto superevolat Alpem.

Iuvenalis in III:

Transilit; in posuit natura Alpemque nivemque.

Lucanus in VIII:

Trans Pharon in medio tanget ratis aequore Syrtim.

1 idem in VIII — Gygen post idem in VII — bibunt profertur in G, post qui-
busdam uidetur in H, ord. restituit h Verg. Aen. VIII 762 2 principio D
principio ararim in litura h ararim RGLK phalarin Pal. phalerim Med. Rom.
pollite R gigen DH gyngen G 3 Verg. Aen. VII 715 [VII] α VI libri
VIII edd. ante α 4 tyberim G Fabarimque r ararimque RGLK ararim quae D
falerim qui in litura (qui in que corr.) h fabarumque Pal. fabarumque Rom. 5
memfitis(m) G memfitis L mēfitis K est om. H μεθίτης sic in litura r mesritis
D MECYTYC K MHCITIC L mephitis B 6 lactum D facit GK 7 Verg.
Aen. VII 84 8 saeuumque Med. que om. G exalat G exalat RKdh exalat
cum Verg. Mentel. pr. a pr. m. et Goth. alt. DH opace Pal. memfitis G mem-
fitis L mēfitis K mepithim Med. memfitis ex misfitis ut vid. corr. Pal. memitem Rom.
9 Verg. Aen. VIII 730 10 Immanem HL peccora H tygrim R tri-
grim D tigrin Pal. 11 Verg. Aen. XI 532 12 intera Rr inter eas operis
ī fidibus GL 13 Alpis] ex corr. K Alpi^s D Alpes in litura h sirtis L syrtes h
14 accusativum] r accusatiūr R terminans accusatiūm L 15 sirtim L
Luc. Phars. I 481 16 Hunc Voss. AB cum al. libris Luc. in terrenum L
populopalpemque Rr Alpesque v. l. libr. Luc. 17 Luc. Phars. III 299 II. R
18 rapta GLK snper euolebat K Alpen v. l. libr. Luc. 19 Iuv. sat.
III 10, 152 IV L III. GK 20 transitit G possuit L possuit GK opposuit
Heidelb. cum libris Iuven. 21 Luc. Phars. VIII 184 VIII] i VIII (IX L nono
K) libri 22 faron RLK pharan Luc. Voss. B tanget add. r tangit cum parte
libr. Luc. GL tanguit K rates G sirtim L syrtes, syrtis v. l. libr. Luc.

p. 757 P.

p. 325. 28 K.

idem in I:

dubiam super aequora Syrtim.

praeterea inveniuntur Latina in 'im' terminantia accusativum: 'hanc turrim', 'burim', 'securim', 'puppim', 'sitim', 'restim', 'vim', 'pelvum',
5 'tussim', 'magudarim'. Virgilius in II: 52

Turrim in praecipi stantem summisque sub astra.

idem in I georgicon:

Continuo in silvis magna vi flexa domatur

In burim et curvi formam accipit ulmus aratri.

idem in II Aeneidos:

Taurus et incertam excussit cervice securim.

idem in I:

ingens a vertice pontus

In puppim ferit.

idem in bucolico:

Dulcis aquae saliente sitim restinguere rivo.

Terentius in eunucho:

Ad restim tibi quidem res redit planissime.

Virgilius in VI:

Nec vim tela ferunt, licet ingens ianitor Orci.

Plautus in rudente:

seu tibi confidis fore multam magudarim,

quod significat frugis genus [id est caulis, qui nascitur ex ea parte

1 *Luc. Phars.* I 686 2 aequore aliquot libri *Luc.* et sic in aequora corr. *Heidel.* teste *Lindemann* 3 in im terminantia Latina *K* terminantia] h terminat *H*

haec *R* turrim burim] bh turrim tiburim burim *R BH GLK* 4 burim
pupim securim *D* puppim] *r* pupim *RGK* vim] *r* ruim *R* peluim ***** tus-
sim (plebim) *B* 5 *Verg. Aen.* II 460 U. *GK* et ex II. mut. *L* 6 turrem
Da turrem *Fr.* ut vid. in om. *L* praecipi] h praecepi *H* summaque] h
sumisque *G* submisque *H* 7 *Verg. georg.* I 196 sq. 9 imburim *Med. Pal.*

formam et accipit *K* arari *Rr* artri *K* 10 *Verg. Aen.* II 224 aenidos *G* 11
incertam] *Pal.* m. alt. incerta m. pr. exquisit *G* 12 *Verg. Aen.* I 114 sq. 14
in *Med.* puppim] *d* pupim *D GLK* 15 *Verg. ecl.* 5, 47 (*deficit Med.*) bucolicon *B*

16 aquae ex atque corr. in *Pal.* salientae *D* salientis *GL* restinguere *Rr* restin-
gere *B GL* 17 Terentius in eunucho] *immo* in *Phorm.* III 4, 5 enucho *H* iunicho
K iunacho *GL* 18 mihi etiam libri *Ter.* mi *Bentleius* res redit[res redit cum

libris Ter. B resedit *Gr* 19 *Verg. Aen.* VI 400 20 ferunt] *r* ferant *L* ferum *K*
ferint *R* Orci] antro *Vergilius.* Orci ex *Aen.* VIII 296 Te Stygii tremuerer lacus,
te ianitor Orci, petitum esse adnotavit *Wagnerus* 21 *Plaut. rud.* III 2, 19 (v. 633)

22 magidarium *Plaut. Vet.* magudarim *Decurt.* 23 id est caulis — siliginem]
confita haec esse videntur ex variis gloss., quorum tricas extricare nego. siliginem
ex silphium corruptum esse, recte opinor censuit *Paul. Leopardius* emend. VIIII 10,
ceteris emendandi conatus infra ad p. 330, 1 adnotatus est, veterum de magudari locos
et alii componuerunt, quos l. *Henr. Barthius* *Wanderungen durch Nord-Afrika* p. 497
not. 170, et *Linkius* in comm. ub. d. *cyrenäische Silphium d.* *Alien in act. acad. Berol.*
class. phys. a. 1829 p. 115 sqq. cauli *D*

p. 757. 58 P.

p. 326 K..

53 cuius radix sirpis avellitur, vel, ut alii, siligil[nem]. querundam tamen ex eis etiam in 'em' invenitur **accusativus**, ut **Lucanus** in III:

In puppem rediere rates.

Virgilius in XI:

Tullaque et aeratam quatiens Tarpeia securem.

Iuvenalis in IIII:

descendunt statuae restemque secuntur.

cetera vero omnia supra dictae declinationis nomina in 'em' solam profert accusativum: 'hunc patrem', 'leporem', 'hanc vallem', 'hunc' et 'hanc utilem'. in Graecis autem frequenter invenimus auctores tam in hac quam in aliis declinationibus Graecos plerumque servantes accusativos, ut 'Titana', 'Sirena', 'thoraca', 'lampada' pro 'Titanem', 'Sirenem' et 'thoracem', 'lampadem', quamvis **Plautus** 'hanc lampadem' dixit in Casina:

Tene hanc lampadem! - Immo ego hanc †.tenebo.

DE VOCATIVO CASV SINGVLARI TERTIAE DECLINATIONIS.

54 Vocativus in tertia declinatione similis est suo nominativo, ut 'hic Cicero, hic consul', 'o Cicero, o consul', 'hic rhetor o rhetor'. inventiuntur tamen Graeca, quae vocativum Graecum servant: 'Thybris o Thybri', 'Thebais o Thebai', 'Pallas o Palla'. **Virgilius** in X:

Da nunc, Thybri pater, ferro, quod missile libro.

idem in eodem:

1 cuius radix syrpe uocatur uel, ut alii uocant, silphium **Paul. Leopardius**
 emend. l. l. stirpis L s[er]ipis D styrpis K si[li]gilem(n) R Quorum-
 dam B 2 **Lucan. Pharsal.** III 545 III. BDH VII. GLK 3 pupem
 GK puppim **Voss. B.** plerique libri **Luc. et Prisc.** ipse lib. XIII 50 4 **Verg.**
Aen. XI 656 (deficit **Pal.**) 5 aeratam] r aerata R aeratum L arpeia B
 arpeia **Med.** securem cum **Prisc. Verg. Gud. et Mentel.** sep. securim **Med.**
Rom. 6 **Iuv. sat.** III 10, 58 7 descendunt om. K descendunt GL et in mg.
 add. k secuntur etiam pars codd. **Iuv.** sequuntur GL cum **Iuv. Pith.** aliis 8

** declinationis (tm) L nomina om. L 10 actores H 11 hac ex corr. L
 12 syrena B serena K thoracha D syrenem BD serenem K 13 thoracem

lampadem] h thoracam lampadam Rr thoracam lapadam B thorachem lampadem Dd
 thoracem lampadem(am?) H hanc lampadam GLh post lampadem: dixit — lampadem om. R add. r **Plaut. Casin.** III 4, 18 14 cassina K 15 Tene hanc] tenebant
 DHGLKr lampadem] sic etiam 'omnes mss.' Plauti teste Pareo lampadam Lh hanc]
 iam et **Vet.** et plerique dell. Plauti, eam vel hanc at, illam edd. **Plaut.** hanc iam **Fleckeisen-**
nus 16 DE VOCATIVO (rell. om.) H CASV om. GL TERTIE D 17 Vocabularius
 tertiae BH in tertiae Rr decli DGK decli L declinationis BH suo est BH

18 o cicero hic consul BHrk rhetor] r rhetor RG retor D rhethor L rhetor K

rhetor Rr rhetor GL rhetor K 19 seruant graecum L seruant ut G
 tybris o tybri D tibris o tibri GLK thibris o thibri H 20 tebais o tebai GK
 Verg. Aen. X 421 21 tibri GLK thybre Rom. idemque ut vid. in thybri corr. Pal.
 ferro in mg. add. b misile RG 22 Verg. Aen. X 411

p. 738. 29 P.

p. 326. 27 K.

Teque iuvat, Palla; sed bellis acer Alesus.

idem in XI:

Quin ego non alio digner te funere, Palla.

Ovidius in I fastorum:

Care nepos, Palla, funesta quid induis ar|ma?

in quo Homerum est secutus. ille enim:

Ποντινδάμα, σὺ μὲν οὐκέτ' ἐμοὶ φλλα ταῦτ' ἀγορεύεις.

Statius in XII Thebaidos:

O mihi bis senos longum vigilata per annos,

Thebai.

DE ABLATIVO CASV SINGVLARI TERTIAE DECLINATIONIS.

Ablativus tertiae declinationis in aliis per e correptam, in aliis per i, XI 55
in aliis et per e et per i profertur. per i in neutris, quae in e correptam
desinunt per nominativum et sunt appellativa, ut 'hoc mārē, hoc
monilē', 'ab hoc mari, ab hoc monili'. et est similis huiuscemodi abla-
tivus suo dativo, 'huic mari' et 'ab hoc mari'. vetustissimi tamen sole-
bant huiuscemodi nominum ablativum etiam in e proferre. Varro in an-
tiquitatum humanarum XII: ab erythro mare orti. idem in
Fundanio: in mare aquam frigidam oriri. Atacinus quoque:

20 Cingitur Oceano, Libyco mare, flumine Nilo.

1 Tequae B iubat Hh iuuet K palla-s Pal. bellis fortis acer BHGL
sed fortis eras. in L bellis fortis acera lassus K bellis fortis acer alaessus k

slasus G allassus (e) L halaesus, halesus, alesus codd. Verg. cf. Wagneri
ad Aen. VII 724 adn.; h. l. halaesus ex alaesus corr. Pal. halaesus Rom. ^halaesus

Med. 2 Verg. Aen. XI 169 3 quiⁿ Rr ergo GL 4 Ovid. fast. I 521

5 cara K nepos] k nepus GLK funerta D arma* B 6 omerum

RD Hom. Il. XII 231 7 πωλυδάμα R πωλυδάμα L πωλυόδαμα K p. πωλι-
δάμα B πωλιδάμα G παλλάδα H σύλλεν G ούκετι moi D ούκητ εμού-
φιμ^h

φίαλα ταῦτα γωρεύεις Rr ούκ εμού. φίαλαταγ-

ρεύεις H ούκ ετι μού ούλε ταῦτα γωρεύεις EIC L ούκ εμού φιοαταίταθρεύεις K
εμού B opolidama tu quidem nondum mihi neque haec cōparas spscr. l 8

Stat. Theb. XII 811 sq. 9 bisenos HK longum] multum Statius uigelata K

10 tebai LK Thebais Stat. Cass. 11 casv om. G TERTIE D 13 aliis et
per] k aliis per GLK et i L in ae correptam D 14 appellativa D
ab hoc mari hoc mouile BH 15 munile GLKr munili GLKr 16 et om.

DK hoc mare H 17 Varron. antiqu. hum. l. XII p. 207 ed. Bip. cf. Charis.

p. 45. 111 P. 18 erythro Rr erithro BK erythro H orti mare K Varro
in Fundanio] i. e. in logistorico Gallo Fundanio de admirandis cf. Ritschelium de Varr.

logist. p. V sq. VII sq. de discipl. libris p. 45 sqq. O. Iahnium act. cl. hist. phil. soc.
scient. Sax. a. 1850 p. 134 sq.; hoc etiam fragmentum ll. ll. exhibet Charisius, apud

Bipontinus extat p. 254 in fundeo K 19 Atacinus quoque] sic etiam Charisius ll.
ll. ex Iulio Romano; pertinet hic versus ad Varronis Atacini sive chorographiam sive

cosmographiam et ab editoribus lib. III § 25 citatis cum fragmento ibi laudato coniun-
gitur quoque ait l 20 ociano GK Libyco] g libico RBHK lybico G

p. 759 P.

p. 327. 28 K.

Plautus in rudente:

Quippe quom extempro in macellum piscis prolati tsi
essent,

Nemo emat, suam quisque partem piscium poscant sibi,
Dicant in mare communi captos. 5

Lucanus in VII:

gentes Mars iste futuras

Obruget et populos aevi venientis in orbem
Erepto natale feret,

pro 'natali'. Ovidius in V fastorum:

'Cur tibi pro Libycis clauduntur rete tleones?
'rete' pro 'reti'. Plautus in rudente:

Mea opera . . . et rete et horea.

(quod etiam masculino genere protulit idem in eadem:

Non vides proferre me Quidum retem sine | squamoso is
pecu? .

idem in eadem:

Vbi demisi retem atque hamum, quicquid haesit extraho.
quod etiam feminino genere protulit secundum primam declinationem idem
in rudente: 20

Pol magis sapiisset, si dormisset domi,
Nam nunc et operam ludos facit et retiam,
Vt tempestas est.)

1 Plaut. rud. IIII 3, 40 sqq. (v. 979 sqq.) 2 quom] Plautus quum K quod
RBH quam DHL quem G extempro B pisces RHGd et libri Plautini 3 si
essent] sient Plautus 4 poscat libri Plaut. 5 dicat libri Plaut. mari nostri

libri Plautini commoni G 6 Luc. Phars. VII 389 sqq. 7 rte Rr 8 ob-
ruct

seruet populos Hh et K venientis] h uenientes HG 9 natale ex na tale
corr. K 10 Ovid. fast. V 371 11 cur uel tibi (tibi in mg. add.) K libicis

RDH lipsis G lipsus LK clauduntur] b cluduntur GK claudantur cum nonnullis
libris Ovid. BH recte Rr leone Ovidii cod. reg. (Δ Merkeli) leaenis Ovidius

12 recte Rr pro reti] pti D Plaut. rud. IIII 3, 81 (v. 1020) 13 opera
(et add. Fleckeisenus) labore et rete Plautus horrea RHL horrea GK horrea D

horria libri Plautini 14 Plaut. rud. IIII 3, 5 (v. 942) cf. lib. VI § 86 eodem

RBHLK 15 proerre L proferre Rr referre cum libr. Plaut. et lib. VI l. l. D

uidum Rr uiuidum GK umidum k rete cum libris Plaut. r cf. v. l. lib. VI l. l.
scamoso GK 17 Plaut. rud. IIII 3, 45 (v. 984) eadem] d eodem RBHDHLK

18 dimisi BLKd retem] sic Decurt. rete Vet. adque Dd hamum] rhd
amum RDG ham* H quicquid Dd quitquit ae sit extrabo Vet. hessit G

19 et Rr extulit RBDGLK Plaut. rud. IIII 1, 8 (v. 900) sqq. 20
rudentes pol B 21 sapiisset L sapiisset D sapiisset RB sapiisset (sapiisset
Vet. Decurt.) si dormiuisset libri Plaut. 22 nam om. BH spscr. h nunc] hunc

B et operam] extuperam BL operam] r opera* R lodos K ludo Hh et
ludos d facit] dat libri Plautini cf. Ritschelium parerg. I 430 et om. K

uel retiam ut retiam G retam L retia libri Plautini 23 et K est tempestas Bothius

p. 759. 60 P.

p. 328. 29 K.

Horatius in II sermonum:

His ut sublatis puer alte cinctus acernam
Gausape purpureo mensam pertersit.

(unde Persius, quasi in e tantum desinente supra dicti nominis ablativo,
5 'gausapa' dixit plurale, non 'gausapia':

Iam chlamydes regum, iam lutea gausapa captis.

idem:

balanatum gausape pectes.

antiquissimi tamen et 'hic gausapes' et 'haec gausapa' et 'hoc gausape'
10 et plurale neutri 'haec gausapa' quasi a nominativo 'hoc gausapum' pro-
tulisse inveniuntur, unde Cassius ad Maecenatem: gausapo pur-
pureo salutatus. Varro vero de lingua Latina ait, talia ex Graeco 56
sumpta ex masculino in femininum transire et a litera finiri: 'ο κοχλας
haec cochlea', 'ο χαρτης haec charta', 'ο γενσαπης haec gausapa'. Se-
15 neca Ovidium sequens:

Gausapa si sumpsit, gausapa sumpta proba.)

propria eiusdem terminationis similem habent nominativo ablativum: || 'hoc Praeneste, ab hoc Praeneste'. Virgilius in VIII:

Qualis eram, cum primam aciem Praeneste sub ipsa.
20 (figurate enim ad urbem reddidit | 'ipsa', cum proprium oppidi neutrum
est, quomodo 'Reate'. idem poeta in VII:

1 oratius K ora L Hor. serm. II 8, 10 sq. 2 ut] sic libri nonnulli Hor.

dett. ubi meliores omnes alter libri aliquot Hor. alt^e cintus Dd acernam ex
corr. ad mg. et in lit. B 3 Gausape] k causape K porporeo porpureo LK
protersit GL protersit acernam K pertersit acernam D cf. § 74 Pers. sat. 6, 46

6 chlamydes Persius et sic infra § 74 B clamides RBDHK cum Pers. Vat. di-
mides GL iam om. GLK capitis] RD et sic etiam infra libri § 74 cum aliquot
libris Persianis ut Leidensi Montepess. altero m. alt. *plis idem m. pr. capis GLK
capitis H pictis B uictis Montepess. prior et Vat. cum al. 7 Pers. sat. 4, 37

8 balanatus GLK pectis D cum aliquot libris Persianis dett. pectas Persius 9
antiquissimi G tamen hic GLK tamen hic k gausapes] h causapes H cau-
sapa H gausape] h causape H 10 a add. d causapum H 11 Cassiu] r
casius RHGLK; Cassii Severi haec esse docet Charisius p. 80 P., cuius loci immemor
fuit Bernhardius Grundriss d. rōm. Litteratur ann. 187 p. 249 ed. tert. cf. Weicher-

tum de L. Vario et Cassio Parmensi p. 205 sq. mecenatem RDGLK mecchatum H
porporeo RG porpureo Kr 12 salutatur B Varron. de l. Lat. fragm. cf.
Charisium p. 80 P. Varronem de l. Lat. ed. Spengelius p. 597 sq. ed. Muellerus
p. 269 13 sumta L sumpta et masculino R a litera] Charisius aliterea Rr
et ea littera in mg. r aliterea K aliter ea BDHGL finibri K κοκκιας L κοκ-

[^]
ΑΗΑΚ Κ ΚΟΚΑΙΑΚ Rr κοκκιας H 14 coclea RBH coelia DGL 0* ΧΑΡΤΕΚ K
ΧΑΡΤΕΚ R ΚΑΡΤΕΚ H cartha R carta DH ΓΑΥΣΑΠΕΚ BHGK Seneca] L. Se-
necae fr. 4 t. III p. 419 Haas.; poematum L. Senecae meminit Quint. inst. or. X 1, 129,
cf. Tac. ab exc. d. Aug. lib. XIII 52, Plin. epp. V 3 senica G 15 Ovidium] in

arte amandi II 300 16 si om. BHGLK add. h gausapa] si Hh probat
BDHGLK 16 nominativum ablativo BDHGLK 18 Verg. Aen. VIII 561

19 tum GLK primum Rom. acciem Rr 20 ad] b ab B reddit K 21
Verg. Aen. VII 682; arua Celestinae pro arua Gabinae ex eiusdem libri v. 739 hoc

p. 700 P.

p. 329 K.

Quique altum Praeneste viri quique arva Celemnae.) illorum quoque ablativus i terminatur neutrorum, quae in 'al' desinunt: 'hoc tribunal ab hoc tribunali', 'hoc cervical ab hoc cervicali'. similiter faciunt ablativum, quae in 'ar' desinunt neutra et in obliquis casibus producunt a paenultimam, ut 'hoc calcar calcāris a calcāri', 'lacunar lacunāris a lacunāri', 'lucar lucāris a lucāri'. quando autem producunt eam, 57 in libro, qui est de nominativo et genetivo, docimus. masculina quoque vel communia in 'er' vel in 'is' desinentia, si faciunt in e neutra, ablativum in i-efferunt, ut 'hic pedester haec pedestris hoc pedestre ab hoc' et 'ab hac pedestri', 'saluber salubris salubre ab hoc' et 'ab hac salubri' 10 - Virgilius in I georgicon:

Balantumque gregem fluvio mersare salubri.,
'hic' et 'haec celer' vel 'celeris' et 'hoc celere ab hoc' et 'ab hac celeri' - Lucanus in I:

motuque celer Cyllenius haeret.

M. Cato de re militari: satis celeris sis in tempore. Caecilius in epistathmo:

Si properas, escende huc meam navem, ita celeris est;
ex quo 'celerissimus' pro 'celerrimus' superlativum protulerunt. Gn. Matius in Iliade:

celerissimus advolat Hector.

Ennius in annalibus:

translata sunt, ubi celemnae etiam Fr. celene Med. calemnae Pal. Rom. 1 quiske K
arva] alta G caelemne R caelēnē D caelēna d celēne H celemne BK 2 i
add. r 3 hoc cervical ab hoc cervicali om. GLK 5 ^hoc calcar R huius cal-
caris GLK a om. GK add. g lacunar bis scriptis R 6 a om. K lucar
ris a lucari in mg. add. K 7 qui] d quid D 8 in his Rr 9 pedister et
similiter sqq. G haec] huius K ab hoc] et ab hoc D 10 salubre * ab (&) L
in I.

11 Verg. georg. I 272 in geor. Gg georgicon primo K 12 balatumque
H gregrē D fluo G mersere GLK 13 haec celer Rr hec caeler D
caeleris D 14 Luc. Phars. I 662 15 celer] Voss. b ceber Voss. B cillenius
GK cillaenius L chyllenius mercurius a monte Dd haeret] d heret RD *** heret H
haberet BGLK he*et in heret corr. Voss. B 16 M. Cato de re mil.] Catoniana
ed. Lion p. 44 militai K caeleris D sis in] si sint DH si sint in B si
sunt GLK Cecilius DHGLK 17 epistathmo] Spengelius Caecil. fr. p. 4 epistathmo D episathomo RHd episathomos B epirathomo GLK; ipsum fragm. exhibet Spengelius p. 18 Bothius p. 132 'Episattomenos' fabulae titulum procudens, Ribbeckius p. 34
18 properas r prosperas R escende Guilemus verisim. III 16 extende libri
hc G meam] R, Ribbeckius in meam r rell. nauim GLK caeleris D 19
celerissimus G protulerunt Dd Gn. Matius] Cn. Mattius Scaliger ad Varr. de
l. L. VII § 95 cf. Huschium de Ann. Cimbro p. 14 sq. n. 4 cens. Krehlii Ien. l.
saepius l. p. 421 Heinrichium in ed. Pers. p. 76 gen. genius uel gn. gneus
20 matilius RDHGLK matinius B mallius Lips. 2 Krehlii Matii Iliad. fr. 4
ap. Wernsdorffum poet. Lat. min. IIII 571 21 caelerissimus RDH celerimus Kk
haector RDH 22 Enn. annal. I 126 E. S. inc. sed. fr. V p. 67. XXXVII Vahl.

p. 780. 61 P.

p. 329. 30 K.

Exin per terras | postquam celerissimus rumor.

Livius in Odissia:

At celer hasta volans perrumpit pectora ferro;
unde superlativum Virgilius in XII:

et qua fata celerrima crudum.

Terentius in Phormione:

†Nullus es, Geta, nisi iam aliquod consilium celere
reppereris.

Virgilius in III:

celerique fuga sub sidera lapsae.

idem in V:

Agmine remorum celeri ventisque vocatis.

Lucanus in I:

et celeri venas movet improba pulsus,

is 'hic' et 'haec utilis' et 'hoc utile ab hoc' et 'ab hac utili'. sciendum 58
 tamen, quod, si inveniantur propria appellativis similia in i finientibus
 ablativum, illa || per e proferunt eum: 'Iuvenalis' [proprium] 'a Iuvenale',
 similiter 'Martialis a Martiale', 'Annalis ab Annale'. Cicero pro Fun-
 danio: non modo hoc a Villio Annale, sed vix mehercule a
 Quinto Muttone factum probari potest. idem pro Plancio: con-
 fiteor, summa in Laterense ornamenta esse. similiter in i ter-
 minant ablativum omnia, quae in 'im' habent accusativum: 'Tiberim a Ti-
 beri', 'Parim a Pari', 'Charybdim a Charybdi', 'Tigrim a Tigri', 'vim a
 vi' - Virgilius in X:

Massicus aerata princeps secat aequora tigri.

1 Exit Merula caelerissimus D 2 libius Rr lynius L Liv. Od. fr. coll.
 Hom. Od. XXII 82 sq. ad l. XXII retulii G. Hermannus elem. d. m. p. 626 sq. cf.
 Corssenium origg. poes. Rqm. p. 202 et ann. ad lib. III § 20 odyssia RH ody-
 sia L odesia G odissea h 3 At] k ad LK adceler G celeris Hermannus l. l.
 p. 627 h asta R asta DH 4 Verg. Aen. XII 507 XII] K X libri rell. 5

fata] d facta BD fate H celerima Ver. 6 Ter. Phorm. I 4, 1 cf. lib. V § 16

formione HGK 7 nulus Rr aliquod iam Prisciani 'cod. vetustus' a Bent-
 leio ad h. Ter. l. l. aliquid GK caelere H 8 repereris Hd 9 Verg. Aen.
 III 243 VI. K 10 caelerique RD 11 Verg. Aen. V 211 12 caeleri Rr
 13 Lucan. Phars. I 629 1] III. libri 14 improba RBHGLK pulsus]
 cursu v. l. ap. Luc. 15 post utili: hic et haec regalis et hoc regale ab hoc et ab

bac regali add. k 16 si add. h 17 illa per e] d illae D 18 marcialis a
 marciale Rr Cicero pro Fundanio] fr. 1 opp. III 2 p. 445 Or. 19 hoc a Villio]
 Patricius hoc aulio Dresd. Krethii hoc ab iulio libri rell. me hercule LK me her-
 cole G 20 matone GL matone K Maihene Signius, at v. Orellium in onomast. Tull.
 part. II s. v. Q. Muto Cic. pro Plancio or. 26, 63 pro plantio BDH pro lantio

LK pro latio G proplantio r proplantio R 22 omniaq; in D in m Rr ac
 tiberi Dd 23 Charybdim a Charybdi] g carybdim a carybdi L charibdim a cha-
 ribdi RB carubdim a carubdi G 24 Verg. Aen. X 166 25 massicus K masi-
 cus G erate R aeratae r saecat D sequat GLK tygri B

idem in I Aeneidos:

multum ille et terris iactatus et alto .

Vi superum.

Iuvenalis in V:

saeva dignum veraque Charybdi ,

59 quae vero et in 'im' et in 'em', haec tam in i quam in e: 'hanc puppim'
et 'puppem ab hac puppi' et 'puppe' - Virgilius in III:

Stans celsa in puppi.

idem in VIII:

Stans prima in puppi.

idem in X:

dextra puppim tenet.

Lucanus in IIII:

Primum cana salix madefacto robore parvam

Texitur in puppem.

idem in II: |

Rapta puppe minor subducta est montibus Argo ,
'turrim' et 'turrem ab hac turri' et 'turre'. Accius in Medea:
Apud vetustam turrem.

Virgilius in II:

Turrim in praecipiti stantem summisque sub astra
Eductam.

Virgilius in bucolico:

Tale tuum carmen nobis, divine poeta,
Quale sopor fessis in gramine, quale per aestum
Dulcis aquae saliente sitim restinguere rivo.

idem in III georgicon:

1 Verg. Aen. I 3 sq. 2 ille eterris (t) K ille terris L ille eteris G altato
K alto Med. 4 Iuv. sat. V 15, 17 5 sua RD ueraque Rr ueraque ** (ab)
P charibdi D charubdi G carybdi L caribdi RB 6 uero in r tam et in GL
e L quam et in GLK i L pupim et sic per totum h. l. GL pupim

et pupem ab hac pupi et pupe K puppem et puppim B 7 pupem Dd pubpi
R Verg. Aen. III 527 (deficit Rom.) 8 stant Med. scelsa B versus ini-
els celsa

tio evanido ima inc. Pal. i. e. prima, prima pro v. l. etiam Gud. pippi K 9 Verg.

Aen. VIII 680 10 stat Rom. prima] celsa libri Verg. cf. v. l. versus h. l. praec-
cedentis 11 Verg. Aen. X 226 XI. K 13 Luc. Phars. IIII 131 sq. 14
madefacta R robore] sic etiam Luc. Voss. A uimine libri Luc. plerique cum Voss.

B et schol. Voss. A rubore G 15 pupem K puppim Voss. uterque et libri Luc.
plerique 16 Luc. Phars. II 717 17 reptia GL subducata G 18 turem K
actius H Att. Med. fr. 7 p. 212 Both. V p. 159 Rabb. in add. r medae
daea D media GLK 20 Verg. Aen. II 480 sq. 22 eductam tectis G educta tectis
K 23 Verg. ecl. 5, 45 sqq. (deficit Med.) 24 nobis carmen Probus et cod. Hadon.

Verg. diuinae K poeta spscr. in L 25 fessi+ Dd fesis GK lassis Rom.
26 ad v. 47 cf. § 52 saliente] g salientis GL restingere HGK restringere L
27 Verg. georg. III 434

siti atque exterritus aestu.

idem in VI:

saevumque securi

Aspice Torquatum et referentem signa Camillum.

Cato in epistula ad filium: ex dolore, ex febri, ex siti, ex medicamentis bibendis. non tamen convertitur regula: non enim in e et in i desinentia etiam accusativum omni modo in 'em' et in 'im' terminant.

In 'as' quoque terminantia, quando sunt gentilia, ablativum in i pro-XII 60 ferunt: 'Arpinas ab Arpinati', 'Capenas a Capenati'. et rationabiliter; veteres enim huiuscmodi nomina in 'is' proferebant, 'hic' et 'haec Arpinatis' dicentes, unde neutrum 'hoc Arpinate'. docuimus autem, quod omnia, ex quibus neutra || transfigurantur in e exeuntia, per i faciunt ablativos, ut 'hic' et 'haec regalis' et 'hoc regale ab hoc' et 'ab hac regali'; sic ergo 'hic' et 'haec Capenatis' et 'hoc Capenate ab hoc' et 'ab hac Capenati'. nec mirum declinationem perfecti servari in his, cum, etiam accentum soleamus servare, quamvis a in finali sit syllaba, quae in perfectis erat paenultima: 'Capenās', 'Arpinās', 'Ardeās'. quod autem per syncopam haec proferuntur, vetustissimorum usus comprobatur. Cato in I originum: sed locus Capenatis. idem in eodem: si quis mortuus est Arpinatis, | eius heredem sacra non secuntur. idem in eodem: populus communiter Tusculanus, Aricinus, Lanuvius, Laurens, Goranus, Tiburtis, Pometinus, Ardeatis. idem in oratione, qua suasit in senatu 'Samnitis' dixit pro 'Sammis': accessit ager, quem privatim habent Gallicus, Samnitis, Apulius, Bruttius. 'Laurentis' etiam pro 'Laurens' dicebant. Ennius in 61 annalibus:

1 siti] R asper siti r asperque siti (sinus Med.) cum Verg. refl. exercitus Med. m. alt.
 2 Verg. Aen. VI 825 sq. 3 seuumque H 4 turquatum L referentem
 K camillam GLK 5 Cato in epistula ad filium] v. lib. VI § 84 aepla D
 apistola K febri et siti K 6 bibentis Rr 7 desinentia in ablativo etiam DH

in im et in em omnimodo G in em et in im omnimodo L 12 Arpinate] arpen-
 nate KK capenate GL 14 regalis ex regularis corr. H ab hac regali (h) R
 15 capenatis hoc GL 16 capinati Rr capinati H apenati K perfecti d per-
 fecto D seruare GLK in his cum] r cum his in R 17 finali] r finalis RK
 18 Capenas] ***enas K Arpinas] ardenas GLK 19 Cato in I originum] v.
 lib. IIII § 21 20 lucius G idem in eodem — secuntur ante alterian idem in
 eodem om. R in mg. add. r in eodem] in II lib. IIII l. l. qui cf. 21 N secun-
 tur (ad mg. : con) r sequuntur g sequuntur DLK idem in eodem] ad lib. II refer-

ter lib. IIII l. l. qui cf. 22 tusculanus communiter K lanuimus Rr lauinus GLK
 23 tyburtis GL momentinus R Cato in or. qua suasit in senatu] ad or. Ca-
 tonis, qua suasit in senatu, ut plura aera equestria fierent, § 38 laudatam, praeunte
 Krelio, recte, ut mihi quidem videtur, haec reitulit Meyerus or. R. fragm. p. 83 ed.
 pr. fragm. incertis ascribenda existimavit in ed. alt. p. 80. 146 sq. 24 suassit LK
 25 accessit L agger BH galliens GLK apuleus D 26 brutius R
 bratus G bruptius B bratus L laurentius DG Enn. ann. I 38 E. S. I 59 p. 12
 cf. p. 25 Ilberg. I xxxii p. 9. XXVIII Vahl.

p. 762 P.

p. 332 K.

Quos homines quondam Laurentis terra recepit.

Naevius neutraliter 'hoc Samnite' protulit ip carmine belli Punici ad cuius similitudinem debet et 'hoc dite' dici, unde pluraliter 'ditia' Lucanus in VIII:

Non illic Libycae posuerunt ditia gentes
Templa.

Lucilius tamen

'Ωμοτριβὲς oleum Casinas
pro 'Casinate'. Titinius in psaltria:

Ferentinatis populus res Graecas studet.

Plautus in Sticho 'infimatis':

Ergo oratores populi summates viri
Summi accubent, ego infimatis infimus.

inveniuntur tamen quidam in huiuscemodi nominibus etiam in e ablativum proferentes, quod mox usus approbet. similiter mensium nomina in 'is' is vel in 'er' desinentia ablativum per i finiunt: 'Quintilis a Quintili', 'Aprilis ab Aprili', 'September a Septembri', 'October ab Octobri'.

Iuvenalis in V:

Hesternum solitus medio servare minutal
Septembri.

idem in III:

Pallere et vinum toto nescire Decembri.

62 possunt tamen haec etiam communia esse, unde 'Kalendas Septembres'

1 laurentius *Dd* recipit *Dd* 2 Neuius libri Naev. bell. Pun. v. lib. VI § 64 belli pucini *H* 3 ter ditia Lucanus in litura et ad mg. l 4 *Luc. Phars. VIII 515 sq. cf. lib. VI § 64* 5 Libycae] *g* libyce *K* libicæ *HGr* libycae *BL* libice *RD* 7 licilius *GK* 8 Ωμοτριβὲς oleum Casinas] censor Krechli Ien. p. 420, cui tamen initium tetrametri trochaici visum est esse initium hexametri. Ωμοτριβὲς Ἐλατον Casinas Krechlii II 522, quem secutus est Corpetus Lucil. fr. inc. CLII p. 259; oleum Cassinas Dousa fr. inc. 152; oleum Casinas, ne monito quidem lectore, retractationes enim Krechlii ipse haud insperxit, Gerlachius fr. inc. 153 Ωμοτριβὲς *B* Ωμοτριβὲς *r* Ωμοτριβὲς Heidelb. Ωμω**πιος *R* Ωμοτριβὲς *G* Ωμοτριβὲς *D* Ωμοτριβὲς *H* Ωμοτριβὲς *C* ΕΛΑΤΙΑΓΡΙΟC in litura, oleum agreste in mg. l ολεον Heidelb. cassinas *RH* casinatis pro cassinas *K* cassinatis pro cassinas *G* 9 Casinate] *d* casinatis *D* cassinate *R* tintinnius *G* tetinnius *H* et (tetin in mg. l) *Ll* psaltria *Rr* psalteria *BH* psalteria *GLK* Titii. psaltr. v. lib. IIII § 21 10 ferentinatus *D* greca *D* 11 Plaut. Stich. III 2, 36 sq. (v. 492 sq.) stico *D* infimatus *GLKr* Infimates ergo *Hb* Infimates ergo *B* 12 cratores *L* creatoris *G* 13 accubent] *GLK* et lib. XII § 17 *G* et sic Plauti l. l. coni. Ritschelius accubent *RBDH* et hic et lib. XII § 17, *LK* lib. XII § 17 cum codd. Plautinis praeter Ambros., incubunt Plauti Ambros. ergo] *b* eo *GLK* ergo *Bk* infimates *G* infimatis pro infimas in litura *K* 14 quidam tamen *K* 15 aprobat *Rr* adprobet *BHD* aprobat *K* mensium] *h* mensum *RBDH* 17 ap̄lis ab ap̄li *GK* september *G* october ab octobri in mg. add. *b* 18 Iuv. sat. V 14, 129 sq. 19 aesternum *GL* solitas *D* solitas *H* mediū *B* minutal "seruare *H* minuta *GR* 21 Iuv. sat. III 7, 97 VI. *GL* V. *K* 22 et specr. *h* vinum] hamum *GLK* toto tonescire *R* decimbris *G* 23 etiam et *B* kallendas *GK* septembribus *D* septimbres *G*

p. 702. 63 P.

p. 332. 33 K.

dicimus. praeterea simplex eorum similiter invenitur faciens ablativum |
'imber ab imbri'. Statius in VII: ||

Nubibus hibernis et nostro pascitur imbri.

Cicero de signis: cum esset vinctus nudus in aere, in imbri,
in frigore. idem in frumentaria: ferebat hanc quoque iniquitatem Septicius et imbri frumentum in area corrumpi patiebatur. 'bipennis' commune est et habet etiam neutrum, ideo ablativum 'a bipenni' facit. Virgilius in XI:

ferro sonat alta bipenni

10 Fraxinus.

in e autem et i indifferenter desinunt in ablativo omnia, quae sunt communia trium generum, ut 'hic' et 'haec' et 'hoc par ab hoc' et 'ab hac pare' vel 'pari' - Virgilius in bucolico:

numero deus impare gaudet.

15 Lucanus in VIII:

Ergo pari voto gessisti bella, iuventus ,
'hic' et 'haec' et 'hoc vetus a vetere' vel 'veteri' - Iuvenalis in II
saturarum:

Intravit calidum veteri centone lupanar.

20 Cicero pro Murena: cum ex familia veteri et illustri. Statius in I Thebaidos:

Funditus, et veteri spumavit Lerna veneno.

idem in XI:

veteri stat sordida tabo

25 Vtraque canities.

idem in XII:

Si quid in hoc veteri bellorum sanguine mecum

1 propterea *LK* ablativum in i *H* 2 imber] b * * ber *B* imber imbi
in mg. add. *K* ab om. *DHGLK* Stat. Theb. VII 9 VI. *RLK* 4 Cic. or.

Verr. II iii 40, 87 uinctis *G* et nudus *K* 5 Cic. in *Verr.* II iii 14, 36

6 septiatis *Rr* area] d aera *RDGL* aere *K* corrumpi in area libri Cic. 7
bipennis *GK* bibinnis *L* commune *D* neutrum in e h et ideo *K* 8 bi-

pinni *GLK* Verg. Aen. XI 135 sq. cf. lib. V § 28 9 pipeuni *Rr* bipinni *GLK*
11 et in i *BHLK* indifferenter om. *GLK* add. l indifferenter add. k desinunt (dissinunt *L* dissinunt *K*) ablativo *BHLK* omnia nomina *H* 12 ab hac et
ab hoc *G* 13 Verg. ecl. 8, 75 15 *Luc. Phars.* VIII 256 16 gesisti *G*
17 *Iuv. sat.* II 6, 121 II] III. libri 18 satyrarum *R* satirarum *dh* 19 calidum veteri] cum libris *Iuv. BH* (veteri ex uetere corr. *H*) veteri calidum *RDGLK*
centone] h ceutaeni ni f. *H* 20 Cic. pro *Murena* 8, 17 muneraena *R* mu-

nera *D* uetere codd. Cic. Stat. Theb. I 360 21 prima r 22 funditus
Rr Funditus corr. ex Funditur Cass. et veteri spscr. *K* uenino *G* 23
Stat. Theb. XI 582 sq. in om. *GL* XI ex XII corr. *B* 24 Veteri ex

374 sqq. veteri corr. *B* stas *Rr* 25 canities] r canicies *RDH* 26 Stat. Theb. XII

p. 763 P.

p. 333. 34 K.

Quaesitura venis, si quid non fanda + Carontis
Iussa times - ,

63 'hic' et 'haec' et 'hoc audax', 'triplex', 'artifex', 'ab hoc' et 'ab hac
audace' vel 'audaci', 'a triplice' vel 'triplici', 'ab artifice' vel 'artifici'.
Virgilius in VIII:

At Caesar triplici in uestus Romana triumpho
Moenia.

Statius in Achilleidos:

Qualiter artifici victurae pollice cerae
Accipiunt formas.

similiter 'ab hoc' et 'ab hac duplice' | vel 'duplici', 'supplice' vel 'sup-
plici' dicimus - Horatius sermonum libro II:

10
tum pensilis uva secundas
Et nux ornabat mensas cum duplice ficu.

Terentius in Phormione:

Commodius esse opinor duplici spe utier.

Lucanus in VI:

Nec superos orat nec cantu supplice numen
Auxiliare vocat.

Sallustius in Catilinario: demisso vultu, voce supplici-, 'me-
mor a memore' vel 'memori' - Iuvenalis in IIII:

Figendum et memori tractandum pectore, sive.

Horatius in II sermonum:

Ad Maecenatem memori si mente recurras.

Ovidius in VI metamorphoseon:

25
1 uenis si tu quoque dura Creontis Statius (tu inter lineas ead. m. Cass.) si quod
non Rr 2 iusa G iusa L iusta K 3 haec H et hoc add. d ab
hoc et ab hoc et ab hac H ab hoc et ab hac et ab hoc h 4 audace triplice arti-
fice uel audaci triplici artifici G 5 Verg. Aen. VIII 714 sq. 6 Vt B Cae-
sar h cessar R triplici Pal. inuetus Rr inuetis D 7 menia H 8 Stat.
Achill. I 332 sq. achileidos K acheleidos G 9 artificis Statii ut vid. omnes
victuare L pollice cerae] pollicere GLK pollicaere H pollice caere h caerae
uel

RD 11 et hac G duplice uel dupli supplice. supplici B post duplci: tri-
plice uel triplici ab hoc et ab hac add. R ab hoc et ab hac add. D subplice R
12 oratius GK Hor. serm. II 2, 121 sq. U. GLK 13 tunc libri aliquot Hor.
saeundas K 14 nux] mox GLK ficu] h ficu (B?) DHGLKr cum libris
nonnullis Hor. 15 Ter. Phorm. IIII 2, 13 formione DHK 16 cummodius G
cum modius L eset LK opinor B utier] h uti*** H 17 Luc. Phars.
VI 523 sq. 18 Non superos v. l. libror. Luc. erat K nequantu Rr can-

tus BG subplice Rr supplice H subplici Voss. B subplice Voss. b 20 Sall.
Catil. 31, 7 Catilinario] r catillinario RBDL catillinaria G dimisso B demiso
K subplici Rr suplici K 21 Iuv. sat. IIII 11, 28 .Ull. K 22 figendum
ex fugendum corr. in K figendum libri aliquoi dett. Iuv. pectori L 23 Ora-
tius GK Hor. serm. II 6, 31 24 mecaenatem RD mecenatem BHGLK 25
Ovid. metamorph. VI 508 V. GLK methamorphoseon R

p. 763. 64 P.

p. 334. 35 K.

Absentes pro se memori rogat ore || salutent.

(et puto ideo magis in i terminatione uti in hoc nomine veteres, quod antiquissimi 'hic' et 'haec memoris' et 'hoc memore' proferebant, ex quibus ablatus in i solam vult terminari, unde Cicero quoque pro Plancio: memori mente persolvunt. ideo autem communio generis est duplicitis in ablative terminationis causa, quod simplicia unius generis inventiuntur, quorum ablatus in e solam exit, et tamen composita ab eo, si communia trium generum sint, tam in e quam in i finiunt eundem casum: 'haec ops ab ope', 'hoc cor a corde', 'hoc caput a capite', 'hic' et 'haec' et 'hoc inops ab inope' vel 'inopi'. Cicero in frumentaria: hanc pecuniam tantam, datam ex aerario inopi atque exhausto) -, 'anceps ab ancipite' vel 'ancipiti'. Virgilius in III:

Tum vero ancipiti mentem formidine pressus.

similiter 'hic' et 'haec' | et 'hoc concors a concorde' vel 'concordi', unde Persius:

Dividit in geminos concordia fata duorum;

in 'ia' autem desinens pluralis sine dubio ab ablative est in i terminante. sciendum tamen, quod etiam 'hic' et 'haec concordis' et 'hoc concorde' dicebant, 'hic' et 'haec amentis' et 'hoc amente'. nec mirum, cuius simplex quoque 'mentis' Ennius protulit in Epicharmo:

terra corpus est, at mentis ignis est

pro 'mens'. 'lentis' quoque pro 'lens', et 'paris' pro 'par'. Atta in socrus:

1 absentes spscr. in L absentem H memori pro se unus alterve cod. Ovid.
rogat] iubet libri nonnulli Ovid. rogat ore ex rogatore corr. K rogatore L ro-
gat ore salutent] h rogato resalutent II salutem B 2 in i. magis ideo B
magis i L antiquissime K 3me moris L ex quibus et ablatus GLK
4 vult terminari] b vult *terminari B terminari vult K Cic. pro Plancio 33, 80
plantio BDGLKr plantatio H lantio R 5 persolvunt(l) L communio] h
communi^o Rr communis BDHGL 6 ablativo] b ablativo ni f. in lit. B termina-
tionis ex terminaciones corr. H 7 ablatus Dd exiit K ab eis h 8 sint
generum BH cassum G 9 obs Rr ab ope] ab hac ope G ab hac ope in e
desinit solum L ab hac ope ablatus in e dissinit solum K ab ope non in i. sed in
e. desinit solum H ab ope. subaudimus non in i. sed in e. desinit solum, B hoc

cor — inope add. d ab hoc corde GLK caput Rr ab hoc capite GLK
10 ab hoc inope B Cic. in Verr. or. II 111 70, 164 11 tantum uel tantam G
datam tibi ex libri Cic. exhausto] r exauusto RDLK inexhausto Cic. Lagom. 29
inhausto Lagom. 42 12 Verg. Aen. III 47 13 anticipl D praessus BD psi
G psi LK 15 Pers. sat. 5, 49 16 facta H deuorum(i) K deorum L tuo-
rum Pers. Eberianus 17 pluralis] nominatiuus pluralis D pluralis nominatiuus
GLKr ab om. GLK 19 dicebant ut hic Dd dicebant et hic GLK dicebant
antiq*ui* et hic B amante B 20 eni*us* Rr Enn. Epicharmi fr. p. 175
Hessel. fr. V p. 168 Vahl. cf. Petermannum ub. d. Sat. des Ennius part. II p. 11
epicharmo BH epicharmo R 21 ad B ignis est. Ignis pro B 22

par. Atta] r parata R Atta] h Ata BH sta(i) Dd Atta in] spscr. m. rec. in K
Idem GLK Att. socr. fr. p. 100 Both. 161 Neuk. p. 139 Ribb. 23 so-
crum R

p. 704. 63 P.

p. 335. 36 K.

Ad hanc fortunam accessit tui fortuna paris.

65 'vigil', quod quidam duorum, quidam trium generum commune putant esse debere, 'a vigile' vel 'vigili' facit ablativum - Iuvenalis in V:

Praeterea lateris vigili cum febre dolorem.

Statius in II Achilleidos:

Aspicit intentum vigilique haec aure trahentem -,
'teres a terete' vel 'tereti' - Virgilius in VII:
· sed haec tereti mos est aptare flagello.

idem in eodem:

Et tereti pugnant mucrone veruque Sabello.
idem in XI:Et fundam tereti circum caput egit habena -,
'hebes ab hebete' vel 'hebeti' - Iuvenalis in IIII:
hebeti lautissima ferroCaeditur et tota sonat ulmea caena Suburra -
(quaeritur, an, || cum 'hic' et 'haec' et 'hoc hospes' et 'sospes' dicatur,
unde Lucanus in V:Hospes in externis audivit curia tectis
et Statius in IIII Thebaidos:Accipias, fessisque libens iterum hospita pandas
Flumina

et Iuvenalis in V:

numquam

Depositum tibi sospes erit,
possit 'ab hoc sospite' et 'sospiti' dici, quod adhuc apud nullum legi,
sed 'ab | hospite' et 'sospite'? Virgilius in VIII:1 furtunam GLK accesit L fortuna ei Bothius furtuna LK 2 duum
GLK "esse" putant Ll 3 Iuv. sat. V 13, 229 4 vigilis(s) R 5 Stat.
Achill. II 120 II] Krelius I. libri achileidos GK 6 aspice B [trahentem]
sic etiam scholiastes Stat. cum codd. ut vid. plerisque, Queckii omnibus bibentem 'mem-
branae bonae fidei' Stat. ab I. F. Gronovio l. 7 teriti G teriti GL Verg.Aen. VII 731 cf. § 35 VI. RBDHKI 8 hec ni f. H he h teriti GL mos
est add. h 9 Verg. Aen. VII 665 10 teriti GK pugnam B macrone GK
mucrone L ueruque etiam Ver. ueru L Pal. 11 Verg. Aen. XI 579 12
funda RGLK teriti G caput ex capud corr. D capud h legit Rr exegit
Rom. 13 Habes D Haebes d ad Dd hebiti G hebiti G haebaeti DIuv. sat. IIII 11, 140 sq. 14 hebiti G fero Rr 15 ceditur RDHgb Cedi-
tur (n?) B tota add. Pith. m. alt. cena H cena 'habena' 'suburra' Dd
Suburra] rk suburra RH soburra B subora GLK Subura (Sybura Pith. m. pr.) codd.Iuv. 16 ospes R ospes HGLK 17 Luc. Phars. V 11 cf. lib. V § 24 18
ospes GK hoc pes R 19 Stat. Theb. IIII 842 sq. tebaidos K 20 fesisque Gfessis quæ Hh ospita GLK pandes Rr panda B 22 Iuv. sat. V 13, 177 sq.
23 Numquam] nec unquam h cf. § 35 et lib. V § 25 Numquid B 24 erit ab
hoc ospite et ospiti et sospite vel sospeti possit dici K 25 hoc sospite] hospiti B
post sospiti: et ospite et ospiti add. GL adhē G 26 *ospite(h) G ospite
K Verg. Aen. VIII 470 sq.

quo sospite numquam

Res equidem Troiae victas aut regna fatebor.

et fortassis quia haec sola in 'es' terminantium etiam in a faciunt semi-nina, evitaverunt communium aliorum regulam ablativi, vel quod in he-roico stare metro non possit nisi in e terminans eorum ablativus. quod 66 autem etiam in a desinunt supra dicta nomina, usus confirmat. Virgi-lius in III:

Et pater Anchises: bellum, o terra hospita, portas.

idem in IIII compositum ab eo:

Et Numidae infreni cingunt et inhospita Syrtis.

Ovidius in II fastorum:

Principio mensis Phrygiae contermina matris
Hospita delubris dicitur aucta novis.

Cicero pro Murena: a sacrificis patriis Iunonis Sospitae), 'tri-
dens a tridente' vel 'tridenti': potest enim esse trium generum, nam lec-tum est 'tridenti hasta' et 'telo', quamvis, cum Neptuni fuscinam per se
positum significat, masculino genere invenitur. Virgilius in II:

Neptunus muros magnoque emota tridenti

Fundamenta quatit.

* 'locuples' quoque, quia trium est generum, 'a locupletè' vel 'locupleti'
facit ablativum. Cicero in frumentaria: in provincia locupleti
ac referta.

In 'er' communia, quae non exeunt etiam in 'is', per e solam in- XIII 67
venio proferentia ablativum: 'hic' et 'haec' et 'hoc pauper a paupere',
* 'hic' et 'haec' et 'hoc degener a degenerè', 'hic' et 'haec' et 'hoc uber
ab ubere', 'ό ενθαλής ή ενθαλές' καὶ 'τό ενθαλές'. similiter in e et in i

1 quos hospite L quos hospite Pal. numquam sese quidem B 2 sequidem
H regna (i) B 3 fortassis G terminantia GLK etiam] et G faciunt
etiam in a K 4 & uitauerunt Rr communem RBDH regulā* ex regulas
corr. H haeroico LK 6 supradicta K Verg. Aen. III 539 7 VII. K

8 ospita K 9 Verg. Aen. III 41 III¹. L III. rell. sabeo (b) D 10 inferni
cum Verg. Vratisl. GK inospita GK Syrtis] d sirtis G systis D syrtis Pal.

syrtis Med. Fr. 11 Ovid. fast. II 55 sq. 12 pcpio D phrigiae RGLK fri-giae D frigie H matris cf. lib. V § 24 13 Hospita] (nisi quod ospita GK) h. l. libri cum Ovid. Vatic. et Petav. a m. pr. corr. Sospita lib. V § 24 VII § 35 cum

Ovidio octa R 14 Cic. pro Murena 41, 90 A spscr. in L sacri GLK
patris GLK cum libris nonnullis Cic. Sospitae] k ospita GK hospitae L 15

tridente uel tridente Rr potest — cum] add. d ** D 16 asta R nectuni Rr
17 significat spscr. in L genere om. K Verg. Aen. II 610 sq. 18 mo-

ros B muros⁹ manu emota Gg aemota D emota tridenti] b emota denti R
tridente H 20 Locupes H lociples K generum est DL locuplete (l) R
lociplete uel locipleti K 21 Cic. in Verr. II iii 19, 48 prouintia DH
tam lociplete libri Cic. locipleti K 22 *ac (h) D hac LK 23 in his Rr
inuenio spscr. K 25 hoc degener*(e) H 26 ab ubere post ενθαλής collocant

HGLK ο ενθαλής — ενθαλές] om. B ουθαλης ουθαλης ***** Rr ουθαλης.

A Ο. ΗΥΘΑΛΗΣ Ε

p. 765. 66 r.

p. 237 K.

faciunt ablativum in 'vis' vel 'guis' vel 'ctis' vel 'mnis' vel 'gnis' terminantia nomina nominativum et alia fere omnia, quorum extrema syllaba in 'is' desinit a duabus incipiens consonantibus, ut 'avis ab ave' vel 'avi' - Horatius in I carminum:

Nereus fata: mala ducis avi domum,

Quam multo repetet Graecia milite -,

'navis a nave' vel 'navi' - Cicero de suppliciis: quo enim tibi navi opus fuit? Terentius in Andria:

navi fracta apud Andrum [insulam].

idem in heautontimorumento:

advenientem, e navi egredientem ilico

Abdux ad cenam.

in eadem:

Dies triginta aut plus ego in navi fui.

Virgilius vero per e protulit in V:

At media Mnestheus incedens nave per ipsos

Hortatur socios -,

68 'civis a cive' vel 'civi' - Iuvenalis in IIII:

quid illo cive tulisset

Natura in terris.

Cicero in Verrinarum IIII: quod Siculus a civi Romano, civis Romanus datur primum suae legis, quod civis cum civi

H **Y**

ΕΥΘΑΛΕC. ΚΑY TO ΕΥΘΑΛΕC Dd ΟΥΘΑΛΗC. ΗΥΘΑΛΗC. ΚΑY ΟΥΘΑΛΗC H O ΕΥΘΑΛΕC ΚΑI H ΕΥΘΑΛΗC ΚΑI TO ΕΥΘΑΛΗC G O ΕΥΘΑΛΗC II ***AEC KAI TO ΕΥΘΑΛΗC L O. ΥΘΑΛΗC. ΘΑΛΗC. ΚΑI

TO ΕΥΘΑΛΗC. **K** 1 uel ***guis (lin?) **H** guis **GLK** uel etis **R** guis
guis **GLK** 2 nomina ** nominativum (no) **H** 3 duabus] **dh** duobus **DH** uel
ab aui **GK** 4 orū **K** Hor. carn. I 15, 5 sq. I lib. carminum **G** 5 fata]
rd fama **RBGGLK** fata ** mala (ma) **H** mala add. **g** ducis (l?) **L** 7
uel a nauti **GLK** Cic. Verr. II v 18, 45 Cicero ***** de suppliciis (de poena)
H supplicis **K** quid Cicero et sic Prisc. Barberitanus, eadem tanen manu quo
emendante 8 nauis (s) B nauis etiam Cic. opt. Reg. Guelf. I nauis Lagom. 29 cum
dett. nauim, narram al. opus] tipus **G** tipus **L** opus fuit om. libri Cic. metio-
res omnes Ter. Andr. V 4, 20 9 nauis Bemb. Bas. ad Bemb. Andrum
electus est Terentius insolam **GLK** 10 Ter. heautontim. I 2, 8 sq. eaunon-
timorumento **BHK** eautontimorumento **R** eautontimorumento **L** eautontimorumento **G**

11 adueniente me **LK** adueniente me* nauis (e) **D** 12 Abdux ad adduxi **DGLK**
aduxi Bas. caenam **RD** 13 Ter. in eadem] immo in hecyr. III 4, 7 eodem **B**

14 ego om. **D** eo Terentius in om. **H** 15 Verg. Aen. V 188 sq. 16 At
media socios incedens.... | Hortatur Mnestheus Vergilius At] **h** ad **RH** ut **K** me-

m dia. nestheus **Rr** medium mnesteus **B** mediā (media **d**) nestheus **DH** incaedens **K**

istos **GLK** 17 **h** ortatur **Rr** ortatur **HK** sotios **D** 18 civis] **b** Ciues **B**
Iw. sal. III 10, 278 sq. 19 quod **h** tullisset **G** 21 Cic. or. Verr. II 11
12, 32 et 33 verrenarum **G** Siculus l sicilus **LH** sicilicus **H** civi] Cic.
Lagom. 42 pr. m. ciue libri Cic. plerique ciuis Romanus om. Cic. Lagom. 29
22 suae] sciae Cic. Nannianus leges Cicero ciueis Lagom. 20 m. pr. cum
om. **GLK** ciui sic etiam Cic. Lagom. 42 pr. m., Nannianus testeque Brunnio Va-
ticanus

p. 766 P.

p. 337. 38 K.

ageret. sic enim veteres codices habent, quos imperitia quorundam corruptit mutantum scripturam. idem pro Plancio: quid dicam de C. Virgilio, tali civi et viro? et mox: in navi tuta. idem pro Sestio: quod esset ausus pro civi, pro bene merito civi. idem in 5 VII Philippicarum: sed in principe civi non est satis ..., 'vectis a vecte' vel 'vecti' - Terentius in eunicho:

in medium huc agmen cum vecti, | Donax -,
'ignis ab igne' vel 'igni' - Virgilius in IIII:

Vulnus alit venis et caego carpitur igni.

10 idem in I georgicon:

Et, quamvis igni exiguo, properata maderent.

Iuvenalis in V:

minor igne rogi.

Lucanus in I:

15 Igne vago lustrare iuvat, tibi numine ab omni ...

'amnis' etiam 'ab hoc amne' vel 'amni'. Virgilius in VIII:

murorum in parte sinistra

Opposuere aciem, nam dextera cingitur amni.

idem in I georgicon:

prono rapit alveus amni.

Lucanus in VI:

1 agere *BGLK* enim *infra lin. add. K* * habent cuius quos imperitia *B* corruptit] r. corrigit *R* corruptit *BGLK* 2 *Cic. pro Plancio* 40, 96 *Plancio*] *h* plantio *RBD* latino *HGLK* dicam? *C.* Vergilio (*Virgilio pars codd.*) Cicero e.g. *DHKG* gn. *R* gn. *B* 3 *Cic. pro Plancio* 41, 97 nauic *Cic. cod. Tegerns. Erfurt. al. Cic. pro Sestio* 12, 29 *Sestio*] ex serlio corr. *D.*, ex festio *K* festio *GL* setio *B* 4 quod] b qua* *B* quo *L* 'esset ausus *R* ausus esget *Cic. schol. Vat. in lemmate* usus *GL* ciue *schol. laud.* pro beremerito *L* ciue *schol. laud.* *Cic. or. Philipp.* VII 7, 20 5 philippicarum *HG* ciue v. l. ap. *Cic.* non est satis] sic etiam *Cic. Vat. Ferr.* non satis est al. 6 *Tcr. eun. IIII* 7, 4 enucho *H* ennacho *L* iunucho *K* iunucho *G* 7 huc om. *GLK* hunc *B* neecte *Bas.* Donax *Terentius doonax* (*dorax m. alt.*) *Darmst.* Dorax *Caroñiruh.* 2 *Lips.* 2 *Krehlii* donatae *R* doonate *BDHGLK* 8 uel ab igni *G* *Verg. Aen.* IIII 2

9 uenus *Pal. m. alt. corr.* ceto *H* capituc *G* igne *Fr.* 10 *Verg. georg.*

11 ignis *Med. signi Rom.* exigo *Rr* properata properata *Dd* properata *G* properatam adherent *l Rom.* properata maderent *ni f. L* 12 *Iuv. sat. V* 15, 140 13 igni *GK* 14 Lucilius *B* *Luc. Phars.* I 50 15 *Wallraf-*

mus .U. *K II. rell.* 15 igne *Rr* igni nonnulli *codd. Luc.* uago *L* iuuet libri

aliquot *Luc. uu+st Voss.* *B* iuuat *Voss. b* tibi] *l* (i. e. uel, *ex male intellecto i ortum*) *G* numine] *h* nomine *HGLK* 16 *Verg. Aen.* VIII 468 sq. 17 murorum in parte sinistra *add. d* in *om. Rom.* 18 oposuere *G* oposuere *K*

dextra *BDHGLK* *Rom.* dextra *Med.* amnis *B* amnis *Pal.* 19 *Verg. georg.* I 203 atque illum in (in *om. Pal.*) praeceps prono rapit alveus amni *Med. Pal.* atque

pre illum prono inceptrahit alveus amni (*pre m. rec.*) *Rom.* 20 prouu *D* 21 *Luc. Phars.* VI 366 sq.

ferit amne citato

Maliacas Sperchios aquas --,
'angus ab angue' vel 'angui' - Statius in III:

Angue ter excusso.

Horatius in I epistularum:

Alter Miletii textam cane peius et angui

Vitabat chlamydem'.

69 similiter 'ab ungue' vel 'ungui' - idem in eodem:

ad haec ego naribus uti

Formido et, luctantis acuto ne secer ungui .. .
invenitur etiam 'a minore' vel 'minori', 'a leviori' vel 'leviori' et 'a
maiore' vel 'maiori'. Juvenalis in V:

Numinibus miserum turguebat Atlanta minori
Pondere.

Statius in VI Thebaidos:

numquam hunc animum natura minori

Corpore nec tantas ausa est includere vires.

Juvenalis in III:

non defuit illi,

Vnde emeret multa pascendum carne leonem

Iam domitum. constat leviori belua sumptu

Nimirum et capiunt plus intestina poetae.

Lucanus in VII:

Vixque revulsa solo maiori pondere pressum

Signiferi mersere caput.

2 maliacas RBD*h* cum Voss. utroque: sic igitur f. scr. Priscianus maliaca GL
sperchios Voss. A al. sper chios Voss. B spercheos, spercheus vv. ll. ap. Luc.

aqua*Rr* 3 anguis om. HG ab ange G uel angui L uel ab angui K Stat.
Theb. III 485 4 excuso G 5 oratus K Hor. epp. I 17, 30 sq. aepistolo-
larum K 6 Alster (?) H miletii H meleti GLK peius in litura K pius Ll
angue libri Horat. plerique 7 vitabat] mei omnes cum perpaucis codd. Hor.

uitabit Heidelb. cum Horatio uitauit libri aliquot Hor. clamydem (h) H clamydem
B chlamidem GLK clamidem RD 8 similiter H Hor. epp. I 19, 45 sq.

10 et om. libri nonnulli Hor. secer Gg ungue libri nonnulli Hor. 12 ma-
iore] maio R uel a GLK Iuv. sat. V 13, 48 sq. 13 miserumque DG
urgebat] r urgebat RGLK urgebat Iuv. Pith. cum codd. fg Iahnii urgebant Iuv.

rell. atlanta Rr atlanta BLK athlante G 15 Statius — uires infra post mer-
sere caput collocat H Stat. Theb. VI 845 sq. VII. H tebaidos G 16

minore GL 17 nec *** (enim) B tantas ausa est] tantaus. est Rr tantalis est
HGLK incudere B 18 Iuv. sat. III 7, 75 sqq. III. LK 19 non] nec

Iuvenalis 20 pascendum] d pascenda DGLK carne] caue L caue. Gg leo-
ne] Hh 21 liuiori Rr belua na (l ni f.) R sumtu DL 22 Nimirum Dd
capiunt Iuv. cod. Norimb. 1 23 Luc. Phars. VII 162 sq. 24 solo ex sola

ni f. corr. L maiore G maiore LK 25 caput ex capud corr. D

p. 767 P.

p. 338. 39 K.

nec mirum, tam in i quam in e comparativorum ablativos terminari, cum vetustissimi etiam neutrum in 'or' finiebant et erat eadem terminatio communis trium generum, quae capax est, ut docuimus, utriusque ablativi, tam in e quam in i terminantis. Valerius Antias in VI annalium: ^s hoc senatusconsultum prior factum est. Cassius Emina annalem suum quartum hoc titulo inscripsit: bellum Punicum posterior. Claudius in VIII annali: qui prior bellum, quod cum his gestum erat, meminissent. in eodem: ubi decreverunt, commemorant, Graccho foedus prior Pompeianum non esse servatum. propria, si sint appellativis similia in i terminantibus ^{XIII} 70 ablativum, ipsa per e eundem proferunt casum, sicut supra dictum est, ut 'Iuvenalis, Martialis, Felix' [propria] 'a Iuvenale, Martiale, Felice'. 'ruditus', quando commune est significans recentem, et neutrum in e facit, 'hoc rude', et ablativum in i, 'a rudi'; quando vero virgam, qua gladiatores donati cessabant gladiatura, femininum est solum et ablativum in e. finit. Iuvenalis in Id:

hic Sergius idem

Accepta rude coepisset † Vegento videri.

'strigilis' vel derivativum est a 'stringo' vel a Graeco στλεγγίδος. itaque rationabiliter in i terminavit ablativum. Horatius in II sermonum:

an hic † peccavit, sub noctem qui puer uavam

Furtiva mutat strigli?

In 'ix' etiam feminina verbia, quia possunt esse communia cum

^{tam}
1 mirum a in i *Ll* e quam in i *BG* comparativum *B* ablativum *L*
2 cummuuis *G* ^{4 tam]} *d* quam *D* i quam in e *LK* terminantis] *d* terminantes *D* uallerius *Rr* ualearius *G* ualearius *LK* ancias *Rr* *Valerii Ant.*

^{um}
ann. lib. VI fr. p. 274 Kr. fr. 17 p. 355 Rth. 5 senatus.consultam *Dd* casius *r* casius *RGK* acmina *H* hemina *DGLK* et in litura *B* *Cassii Heminae ann. lib. IIII p. 162 Kr. fr. 31 p. 293 Rth.* 7 *Claudii Quadrigarii ann. fr. lib. VIII* (sic enim edd. inde ab a; at v. *Krelium t. II p. 522*) *p. 258 Kr. lib. VIII fr. 56 p. 348 Rth.* annalium *r* qui in litura *h* 8 meminisset *H* Idem in eodem *L* in eodem] *p. 259 Kr. t. I. Rth.* 9 graeco *R* gracco *Lr* gracho *BGK* graco

H sedus *D* pompiianum *K* 10 si spscr. in *L* 11 proferunt *Rr* ut om.

DGLK 12 marcialis *Rr* a om. *GLK* facile *Dd* 13 significat *BH* 14

^t ^{lice}
rude ablativum *B* allatium *Rr* ablatiuus *L* a om. *L* qua add. b 15
vel donati

domati Dd domati B caesabant *LK* solum est *GLK* 16 finit] facit *r*
Iuv. sat. II 6, 112 sq. U. *GL* 17 seregius *GLK* 18 acceptura *H* cepis-
set *B* uegento libri cum parte libror. dett. *Iuv.* Veiento *Iuvenalis* et sic libri isti
plerique uelento *Pith. Iuv.* 19 derivativum] *r* deriuata *R* astringo *B* strin-
guo *K* στλεγγίδος α σταεγιαος *H* στεγγιαος συλλεгiaοс. *B* στλεгiaοс *R* στр-

гaoс D στραгiaοс *GL* γтрапiaοс *K* στλεγγиς μ 20 terminauit ablativum in i *L*
oratius *K* Hor. serm. II 7, 109 sq.: Corpus. an hic peccat, sub etc. 21 puer]

h Horatius per H rell. uanum furtiuam duo codd. *Krehlii* et sic et una furtiuam
libri aliquot *Hor.* 22 mutauit *D* 23 uerbia B quia] quae *GLK* com-
munia in numero plurali cum *RG*

p. 767. 68 p.

p. 339. 40 K.

neutris, ut 'victrix', 'ultrix', unde et 'victricia', 'ultricia', tam in e quam in i finiunt ablativum. Lucanus in I:

In sua victrici conversum viscera dextra.

idem in eodem:

Tollite iam pridem, victricia tollite signa. 5

Statius in V: |

ultricia Graiis

Virginibus dare tela pater.

'postis' etiam 'a poste' vel 'posti' invenio, quia, ut supra diximus, a duabus consonantibus incipiens finalis syllaba in 'is' desinit. Luca-nus in V:

tum || poste recluso

Dux ait.

Ovidius in V metamorphoseon:

Raptaque de dextro robusta repagula posti 15

Ossibus inlisis.

In 'as' quoque circumflexa, quae apud veteres etiam in 'is' proferri docuiimus, tam in e quam in i finiunt ablativum. Cicero pro Varenō: G. Ancharius Rufus fuit e municipio Fulginate. idem in eadem: in praefectura Fulginate. idem pro Cluēntio: ex municipio 20

Aletrinati. alia vero omnia tertiae declinationis nomina in e desinunt per ablativos correptam, cum omnes aliae terminationes ablativi in omni declinatione producantur. ergo si qua ex his, quae debent in e per ablativum proferri, inveniamus per i prolata, auctoritati adscribimus, quae saepe etiam dativis pro ablativis nec non etiam pro genetivis est usa, ut 25

Virgilius in VIII:

Advectum Aenean classi victosque penates,

1 ^c uictritia *Rr* ^c ultritia *Rr* ultritia *D* et ultricia *GK* i quam in e *L* 2
Luc. Phars. I 3 1] cod. *Wallraffianus* II. libri rell. 3 ultrici *K* ultrici *GL*

4 Luc. Phars. I 347 5 victricia] *r* uictritia *RD* 6 Stat. Theb. V 117 sq.
7 ultritia *D* ultricia *K* graiis 1, *Statius* (*sic Cass. m. alt.*) graius *RB* grauis

DGLK cum *Cass. m. pr.* grais *d* gragius *H* 8 tele *Hh* "pater" tela *K* pa-
ter] pater *danaus R* *danaus* pater *BD* *danitus* pater *H* 10 consonatibus *L*

finialis *DK* Luc. Phars. V 531 sq. 12 tum] *h* dum *H* tunc libri aliquot *Luc.*
cum *Voss. B* 14 Ovid. *metamorph.* V 120 sq. 15 repagula] *k* repacula *BDGLK*

poste pars libror. *Ovid.* 16 illæsit *GL* illæssit (a) *K* immisit aliquot, infixit, elidit
singuli codd. *Ovid.* 17 post quoque: desinentia in mg. add. *h* 18 i quam in e

L Cicero pro Varenō] fr. 3: *opp. IIII* 2 p. 443 *Orell.* uarreno *K* 19 post mu-
nicipio: Fulginate — municipio *om. R* add. *r* fulginateae *r* Cic. pro Varenō]

fr. 4 ap. *Orell. l. l.* eodem *h* 20 Idem in pro *K* Cic. pro *Claud.* 16, 46

ni

municipio *L* 21 alecrinati *GLK* aut Larinati aut Aletrinate libri *Cic.* 22
correpta *r* aliae *om. K* 23 producuntur *L* per ablativos proferri *GL*

24 asscribimus *RGLK* 25 saepe *om. GLK* ut *om. LK* 26 *Verg. Aen.* VIII

11 VIII. *R* 27 aeneā *D* classi* (s) *B* cassi *Hh* clasi *LK* vectosque *LK*
que e
Verg. Leid. m. alt. vectos *Gg* ponates *Hh* penatis *Med. Pal. Rom.*

p. 708. 69 P.

p. 340. 41 K.

pro 'adveatum classe', nisi si dicamus hellenismo usum esse poetam; dative enim casui illi hoc adiungunt verbum.

In Graecis est quando invenimus e producta finiri ablativum tam primae quam tertiae declinationis nominum, qui magis dativus est Graecus pro ablativo ~~positus~~ Latino. Virgilius in I:

ipse uno graditur comitatus Achatē.

Lucanus in VIII:

Signaque ab Euphratē cum Crassis capta sequentes.
similiter 'a Demosthenē', 'Aristotelē', 'Hermogenē'. | vetustissimi tamen 72
etiam in quibusdam Latinis, quae nominativum in 'es' productam terminantia pares cum genetivo habent syllabas in hac declinatione, solebant producere ablativum more quintae declinationis vel supra dictorum Graecorum: 'a mole', 'tabē', 'famē', quod adhuc sic profertur. Virgilius in VI:
offam

15 Obicit; i^{te} famē rabida tria guttura pandens.

Lucanus in X:

Non mandante famē; multas volucresque ferasque
Aegypti posuere deos.

Iuvenalis in V:

2 Membra aliena famē lacerabant, esse parati
Et sua.

Lucretius:

Imbris ut tabē nimborum arbusta vacillent.

DE NOMINATIVO PLURALI TERTIAE DECLINATIONIS.

5 Nominativus pluralis fit a genetivo || singulari mutata ultima 'is' in XV 73
'es' productam in masculinis et femininis et communibus, ut 'huius car-
dinis hi cardinēs', 'huius consulis hi consulēs', 'huius matris hae matrēs',

1 classe *K* classe nisi *L* si om. *HL* ^hellenismo *Rr* hellenismo *GK* hel-
nismo *L* 2 casui] *h* casu *DHGL* 5 positus latino *add. r* *Verg. Aen.* I 312
7 *Luc. Phars.* VIII 358 VII. *L* 8 eufrate *DGLK* eufrathe *H* crasis *G*

capite *G* sequentis *D* sequentem *Lucanus* 9 athemostene *GK* demostene
BH themostene *L* aristotele *GK* hermagine *GLK* 10 etiam om. *G* 12
more *B* quinte daeclinationis *H* supraditorum *R* 13 ut a *L* thabe *H*
Verg. Aen. VI 420 sq. cf. lib. VI § 59 15 obiecit *L* obiiecit *G* rapida *B*

i trea *G* trea *L* gottora *G* gutura *L* 16 *Luc. Phars.* X 158 sq. 17 man-
dante] *k* mandente *GLKd* mandante fame] *b* mandan***** *B* fame *Rr*

multa *Rr* uolucesque *L* uolucres quae *H* fecerasque *B* 18 egypti *G* egypti
L possuere *K* 19 *Iuv. sat.* V 15, 102 sq. 20 menbra *H* 22 *Lucr.* I
806 Lucretius in *G* 23 In imbris *L* ut] *d* rell. prob. Bernaysio praef. ed.
Lucr. p. VIII sq. et *D* cum libris *Lucretianis* tabe enim arborum arbusta *B*

24 PLURALI CASV *B* TERTIE *D* 25 Nominativus pluralis tertiae a *L* Nominativus
pluralis titiae declī a *G* fit *h. l. om.*, post communibus *add. K* is ultima *D*
26 feminis *R* 27 hic cardines *R* hic consules *R*

p. 769 P.

p. 341. 42 E.

'huius vatis hi' et 'hae vatēs'. neutra vero ex ablativo singulari faciunt nominativum pluralem hoc modo. si in i vel tam in i quam in e exeat ablativus, correpta i et addita a fit nominativus pluralis, ut 'ab hoc mari haec maria', 'ab hoc cervicali cervicalia', 'a lacūnari lacunaria', 'a pari' vel 'pare paria', 'a felice' vel 'felici felicia'. excipitur 'et vetere' vel 5 'veteri', quod 'vetera' et non 'veteria' facit, nec non 'ab hoc ludici', quod 'ludicra' et non 'ludicia' dicimus. Virgilius in XII Aeneidos:

• neque enim levia aut ludicra petuntur

Praemia, sed Turni de vita et sanguine certant.

74 similiter comparativa, quae ablativum tam in e quam in i terminant: 'ma-¹⁰
iora' enim et 'minora' | et 'plura' dicimus, quamvis antiqui etiam 'pla-
uria' dixerunt, unde compositum 'compluria'. Terentius in Phor-
mione:

Multa advenienti, ut sit, nova hic compluria.

Cicero de signis: immo vero alia compluria; in quibusdam tamen codicibus invenitur 'complura'. idem in eodem: dies continuos compluris. idem pro Caecina: compluris armatos. 'gausape' quoque, sicut supra diximus, et ablativum in e terminat, 'ab hoc gausape' et nominativum pluralem in a definit: 'gausapa' enim, non 'gausapia' dicimus. Horatius sermonum II:

Gausape purpureo mensam pertersit acernam.

Persius:

Iam ohlamydes regum, iam lutea gausapa captis.

'aplustre' itidem quamvis faciat ablativum 'ab hoc aplustri', nominativum

1 hae et hi uates **K** nominativum faciunt **GLK** 2 pluralem **om.** **GLK**
3 addita *spscr.* **L** fit nominativus — cervicalia **om.** **D** **add.** **d** notiuus **K**
ab hoc **om.** **d** 4 haec cervicalia **BDH** lacūnaria in lacunaria **mut.** **H** a **om.**
R pare uel pari **B** 5 felice vel felici] felicis R flici uel a felice **G** 6 et
om. **L** facit *spscr.* in **K** n̄ ñ **Dd** 7 et **om.** **GLK** lucridia **D** Verg.
Aen. XII 764 sq. Aeneidos XII **BH** 8 nec **D cum Pal.** lenia **G** ludicra
uel **u**

rd ludrica **BD** 9 proemia **B** premia + turni (s nif.) **H** turni debita (debita **L**) sanguine **GL** vita] **d** *** **D** 10 similiter excipiuntur comparativa **GL**
i quam in e **GLK** 11 plura (al) **RDH** 12 Ter. **Phorm.** III 3, 6 14
multa a aduenienti **R** compluris (al) **H** post compluria: Cicero — alia com-
pluria **om.** **G** 15 Cic. in **Verr.** or. II III 48, 102 immo **D** 16 quoddicibus

Rr complura*** (lia) **H** compluralia **GLK** complura (Reg.) vel complura codd. Cic.
in eodem] immo de suppliciis II v 52, 137 "continuos compluris **R** 17 cou-
pluris **H** complures **LK** cum codd. Cic. plerisque complures Cic. Reg. plures Legom.
29 post compluris: idem — compluris **om.** **H** Cic. pro Caecina 9, 24 cecina
RBDG oecina **L** coecina **K** complures **L** cum libris Cic. gaussapae **R** 18

quoque **Dd** sicut] ut **K** diꝝ **G** terminat] facit **B** ab hoc **Rr** 19 dif-
nit **Rr** diffinit **L** diffinit ex diffinit **mut.** **G** dissimilat **K** 20 Horatius] **d** oratius **DGLK**
Hor. serm. II 8, 11 cf. § 55 21 porpoore **G** protersit **GL** praetersit **K**
acernam ex v. praecedente huc translatum est et alter Horatius 22 Pers. sat. 6,
46 cf. § 55 23 clamydes **B** chlamides **GLK** clamides **RDH** regnum **D**
gaussapa **Rr** capis **LK**

p. 709, 70 P.

p. 342 K.

tamen pluralem non solum in a, sed etiam in 'ia' terminat: et 'aplustra'
enim et 'aplustria' antiqui protulisse inveniuntur. Cicero in Arato:
Navibus absumptis fluitantia quacere aplustra.

Caesar in Arato:

Fulgent Argoae stellis aplustria puppis.

alia vero omnia neutra, quae in e terminant ablativum, mutata e in a faciunt nominativum pluralem: 'ab hoc numine haec numina', 'a tempore tempora', 'a tubere tubera', 'a capite capita'. ||

DE GENETIVO PLVRALI TERTIAE DECLINATIONIS.

Genetivus pluralis tertiae declinationis nascitur ab ablativo singulari XVI 75
hoc modo: cum in i vel et in e et in i desinit, correpta i assumit 'um',
ut 'a sedili horum sedilium', 'a cervicali cervicalium', 'ab equestri eques-
trium', 'ab utili utilium', 'a sapiente' vel 'sapienti sapientium', 'a se-
lice' vel 'felici felicium'. multa tamen per syncopam solent proferri: 'sa-
pientum' pro 'sapientium', 'merentum' pro 'merentium' - Statius
in II Thebaidos:

dabitur, mihi crede, merentum .

Consiliis tranquilla dies.

idem in IIII:

aeternaque sonum

Supplicia ,

'caelestum' pro 'caelestium'. Virgilius in VII:

Caelestim vis magna iubet.

et sciendum tamen, quod rarissime haec, quae in solam i finiunt ablativum,
syncopam patiuntur i per genetivum pluralem. inveni 'marum' pro 'ma-

uel ia uel a
1 in a Kk in ia Kk terminant Dd et ante aplustra om. GL et et aplus-
tra H et aplustra enim et aplustria] r et aplustra enim et aplustra et aplu**** R
2 antiqui] antiquissimi B cf. Vahlenii Enn. ann. inc. sed. fr. CXXV p. 85

protulisse G Ciceron. Arat. fr. XXII p. 522 Or. in ara ^{to} in littera d 3 ab-
sumptis] r absunit L assumptis R aut summis s. ab summis Salmasius in Solin.
c. 34 p. 573 ed. 1629 4 Caesaris Germanici Arat. v. 345 5 argoe DH argue

GLK argoe stellis r argo estellis R applust pupis Gg pupis L 6 uero
om. LK terminant G in a spscr. in K 7 mamine Rr numima D 8
capita] ex corr. hb capite ni f. B 9 GENITIVO BDHGL TERTIAE DECLINATIONIS
om. DH 10 ab add. r om. RBDG 11 cum in e uel in i disinit (dissinit K)

OK cum uel in i disinit Ll et ante in e eras. in D om. BH et in i om. BDH
et i add. d adsumit B 12 horum cervicalium r aequestri L equistri G
aequestrium DL 13 horum utilium B uel add. b uel sapienti om. H
15 pro ante sapientium om. H Stat. Theb. II 356 sq. 16 tebaidos G 19
Stat. Theb. III 475 sq. IIII] B III. rell. 20 aeterna **** sonnum (priore
locu quae eras.) R 21 subplicia R suplicia GK 22 Verg. Aen. VII 432

in septimo ✲ VIII. R in VIII. BDGK in W. III. H in IX. L 23 coelestum L

uix Med. iubet ex in et corr. Fr. 24 haecq. in D que in sola R
i eras. in R 25 marum pro marium inueni GLK

p. 770. 71 P.

p. 342. 43 K.

rium¹, qui tamen in | rarost usu genetivus, apud Naevium in carmine belli Punici:

Senex freat pietatei deum adlocutus summi
Deum regis fratrem Neptunum agnatum
Marum,

pro 'marium'. eius ablativum Caesar in V belli Gallici ponit: paulo latiores quam quibus in reliquis utimur maribus. comparativa quoque, quae inveniuntur tam in e quam in i exeuntia per ablativum, carent i paenultima in genetivo plurali: 'a maiore' vel 'maiori horum maiorum', 'a minore' vel 'minori horum minorum'. 10

76 In e vero solam finientia ablativum, si nominativus in duas terminetur consonantes, mutant e in i brevem et assumunt 'um', ut 'hic Mars a Marte horum Martium', 'hic fons a fonte horum fontium', 'haec frons a fronte harum frontium', 'haec urbs ab urbe harum urbium', 'haec arx ab arce harum arcium'. rarissime tamen et haec supra dicta, sicut illa, 15 quae in i solam terminant ablativum, per syncopam i proferunt genetivum pluralem, exceptis in 'ms' vel 'ps' desinentibus, si non sint a capite composita. haec enim e ablativi in 'um' convertentia faciunt genetivum pluralem: 'haec hiems ab hieme hiemum', 'princeps a principe principum', 'municeps a municipice municipum', 'forceps a forcipe forcipum', 20 'manceps a mancipe mancipum'. a capite enim composita et duabus syllabis abundant in genetivo et trium sunt generum communia. itaque et ablativum tam in e quam in i et genetivum pluralem rationabiliter in 'um' terminant: 'hic' et 'haec' et 'hoc triceps a tricipite' vel 'tricipiti tricipitium', nisi syncopa fiat. illa quoque, quae pares habent syllabas tam in 25 genetivo quam in nominativo, mutant e in i et assumunt 'um', ut 'hic collis huius collis ab hoc colle horum collium', 'haec aedis huius aedis ab

1 tamen * in (≈) H raro est BDHGLK nenium libri Naev. bell. Pun. 19 p. 43 Klussm. 1 VIII p. 10 Vall. 3 pietatei] Vahlenius pietati BHLKr pietate DGH pietate R allocutus DGLKr 6 cesar D Caes. bell. Gall. V 1, 2 7 altiores v. l. liberor. Caes. dett. reliquis maribus uti adsueuerant libri aliquot

Caes. dett. ultimar K 8 per ablatinum om. GLK 9 caren Dd ut a maiore H uel a maiori BDH 10 a minore — minorum add. b uel a minori HGLb 11 uero spcr. in K solam] r sola R terminet BHGLK 12 et om. G adsumunt B ut haec mors a morte (morte K) harum mortuum GLK

13 hic fons a fonte horum fontium om. GLK haec fons a fonte harum fontium add. g haec frons a fronde (fronde g) harum frontium haec frons a fronde harum frondium G haec frons te harum frontium haec frons de harum frondium K 14 harum frontium] b horum frontium B ars R arces G 15 harum om. H ar-

tium R 16 in i solum Rr solum B 17 in om. GL ms et ps GK 18 ablativi] abbui H 19 ^{ut} haec Hh hiems] ex hiem** corr. L hiemps RB hiem** (p) Dd ieme D harum hiemum GLK principium (i) K 20 municipium (i) K 21 mancipum H enim om. K 22 habundant RD

23 et om. GL 24 tripitium Rr tricipitum D 25 habet D tam nominatiuo quam in genitivo K 26 adsumunt B 27 huius collis om. G haec aedes LK haec edes DH huius haedis Rr

p. 77 p. 72 p.

p. 343. 44 K.

hae aede aedium', haec caedes [hi]uius caedis] a caede caedium', nisi haec etiam per syncopam proferantur frequentius tamen in 'es' terminantia absque i inveniuntur, ut 'vatum' pro 'vatium'. Virgilius in III:

Multa quae praeterea vatum praedicta | priorum.

Cicero pro Sestio: vestrum sedum templorumque causa —, 'mensum' quoque pro 'mensium'. Ovidius in VII metamorphoseon:

Et quos sustinui bis mensum quinque labores.

excipiuntur 'iuensis' a iuene iuenum', 'camis' a cane canum', 'panis a pane panum'; carent enim i paenultima semper.

In 'as' quoque Latina mutant e ablativi in i et assumunt 'um': 'a civitate civitatum', 'a probitate probitatium'. in his tamen frequenter solet fieri concisio i in genetivo plurali, 'a civitate civitatum' et 'civitatum', 'a probitate probitatium' et 'probitatum'.

Reperiuntur praeterea absque i facientia genetivum plurale, quamvis 78
ablativum et in e et in i preferant, in 'us' et in 'il' et in 'or' trium generum et in 'ex' desinentia, quando sunt communis generis, ut 'hic' et 'haec' et 'hoc' vetus a 'veteri' vel 'veteri' veterum'. Virgilius in V:
veterum non immemor ille parentum,
'vigil ab hoc' et 'ab hac vigile' vel 'vigili horum' et 'harum vigilum'. Iuvenalis in V:

Praeterea lateris vigili cum febre dolorem.

Virgilius in VIII:

† Praeterea vigilum exemplis absidere portas.

sunt tamen, qui 'vigilis' nominativum quoque similem genetivo esse putaverunt, usus tamen in 'il' esse ostendit, ut Lucanus in III:

I hac (e) B ^haede Rr harum aedium LK huius caedis om. RBDH

ab hac caede G caedae D 2 proferentur K terminata BHK 3 inuenitur ^{un}
Bb Verg. Aen. III 464 (deficit Rom.). 4 multa quae R que om. G
praedica R priorum sic Pal. Fr. priorum Med. priorum Serv.

ad h. l. 5 Cic. pro Sestio or. 20, 45 Serlio D festiq. G sezio K sedium Cic.
Paris. cum utroque Bern. 6 mensum ex mensuum corr. B Ovid. metamorph.
VIII 500 IX. L ** metamorphoseon (in) B 7 Et quos om. GLK substitui
GLL bis meusum quinque cum Prisciano Heinsii libri Ovid. meliores, mensum
bis quinque, menses bis quinque, bis menses quinque vv. II. codd. Ovid. quinq; b

qua B 8 a peine H 9 enim om. L penultima (s) B 10 et om. L
adsumunt B 11 post ciuitate: ciuitatum et ni f. eras. in H post probitate: probitatum ni f. eras. in H 12 concisio K et uel B 13 et] uel BLK 14

Reperiuntur (p) D Repperiuntur HL Repreuntur G praetere Rr 15 ablativum
in e GL profer D et or D 17 Verg. Aen. V 39 in om. G 18

immemor HGL 19 uigile K uel uigili om. K orum Rr arum uigilium Bb
20 Ita. sat. V 13, 229 22 Verg. Aen. VIII 159 VIII. RGLK 23 Prae-
terea ex praecedente exemplo repetitum libri praeter h Interea corr. h ex Vergilio

vigilum Med. obsedere K 24 tamen quoque qui L genitiuo similem GLK
25 ostendit (h?) H Luc. Phars. III 6 sq.

tutelaque valli

Pervigil alterno paret custodia signo.

similiter 'memor a memore' vel 'memori horum' et 'harum meinorum'
- Horatius in II sermonum:

Nam quamvis memori referas mihi pectore cuncta.
raro tamen invenitur in e terminans huius nominis ablatus, nec aliam
esse causam existimo, ut supra dictum est, nisi eam, quod apud antiquos
'hic' et 'haec memoris' et 'hoc memore' proferebatur. in quo testis
est Caper, antiquitatis doctissimus inquisitor. ostendit enim, Caecilium
in epiklero sic protulisse:

Itane Antiphō t̄ inventus profluvia de?

Itane est in memoris, itane est madida memoria?
nec mirum, cum et 'hic cōsider' et 'hic celeris', et 'hic concors' et 'hic
concordis' protulisse inveniuntur vetustissimi multaque alia in eundem mo-
dum. Virgilius in XII:

nec domini memorum procultat equorum
79 'supplex ab hoc' et 'ab hac supplice' vel 'supplici horum' et 'harum
supplicum', 'artifex ab hoc' et 'ab hac artifice' vel 'artifici horum' et
'harum artificum'. Lucanus in VIII:

Se simule et Romam Pompeio supplice mensus.

Sallustius in Catilinario: demisso vultu, voce supplici. Ci-
cero pro Ligario: et nos iacentes ante pedes supplicum voce
prohibebis. Virgilius in I:

Artificumque manus inter se operumque laborem.
puto tamen, haec etiam ab oratoribus differentiae causa sic proferri per
syncopam, quia 'supplicium' et 'artificium' neutra inveniuntur singulare.
'hic' et 'haec parens', quando nomen est, duum est generum et geneti-

1 tutela quae R ceutelaque GLK 2 pa ^{ret} Rr cessit Luc. Marburg. 3 ha-
rum et horum B 4 oratius K Hor. s̄erm. II 4, 90 5 Namj rh Num RH
Nam quamvis] Nunquam uis GL referas memori nonnulli codd. Hor. ref-
fers H peccatore D 6 eius BH 7 causam esse L quod] quam r
apud sp̄cer. K 8 proferebantur D 9 Caper] de dub. gen. iudice Osanno de Fl.
Capro p. 12 cecilium RK de Caecil. epikleri yr. v. lib. VI § 47 10 epidero GL

11 anthipho L antibo G inuenitur^a duo libri Spengelii profluvia] (g)irfluvia) e
pirfluvia R 12 immemoris L 13 cum hic B cum hic GLK et in hic caeler
Rr caeler D caeleris D celeris hic GLK 14 protulisse G uetustus-
tissimi H 15 Verg. Aen. XII 534 XIIJ Krehlius in annot. ad h. l. X. libri

16 procullat Med. aequorum Pal. 18 supplicium DK supplicium B et
artifici K 19 Luc. Phars. VIII 346. 20 roma H menses RBHGKd 21
Sall. Catil. 31, 7 Catilinario] r catillinario RBDGK primo demiso L prouo
demiso K prouo dimiso G pronode missio H Cic. pr̄y Lig. or. 5, 13 22 ant] ad
libri Ciceronis pede^b Dd supplicium(i) K supplici cum uoce L 23 pro-
hibetis H Verg. Aen. I 455 24 artificum quāde H se se R se operum-
que] k seorsum K operum quae H 25 tamen et haec etiam D haec] hac
in litura b etiam haec K 27 pares Dd est post diuum om. DGLK add. d

p. 772. 73 P.

p. 345. 46 K.

vum pluralem absque i facit plerunque, 'horum parentum'. Virgilius
in II:

decora alta parentum.

quod autem etiam 'parentum' non irrationabiliter dicitur, ostendit accusativus pluralis in 'is' etiam terminans, qui proprius est in 'ium' terminantis genetivis. Terentius in heautontimorumenō:

Quod volo aut peto, parentis meos ut commonstres
mihi.

Cicero de suppliciis: navium praefectos sine ulla causa de complexū parentium suorum, hospitum tuorum, ad mortem cruciatumque rapuisti. notandum etiam, quod omnia semper plura- 80 lia, quae in 'es' || desinunt, genetivum in 'ium' faciunt, ut 'hae vires harum virium', 'hi penates horum penatum' - invenitur tamen apud veteres eius singulare 'hic penatis huius penatis' -, 'hi quinquatres horum quinquatrum', 'hi' et 'hae tres horum' et 'harum trium'. similiter 'hi' et 'hae plures' et 'haec plura' vel 'pluria horum' et 'harum plurium'. Cicero ad Herennium in III: complurium negotiorum.

In 'is' quoque longam desinentia: 'lis a lite litum', 'Samnis a Samnite Samnitum', 'dis a dite ditum', 'nox' etiam 'a nocte noctum', unde Agellius noctum Atticarum inscripsit.

Cetera vero omnia ablativum in e solam terminantia mutant eam in 'um' et faciunt genetivum pluralem: 'a poemate poematum', 'a Cicerone Ciceronum', 'a consule consulum', 'a Titane Titanum', 'a duce ducum', 'a patre patrum', 'a virtute virtutum', 'a capite capitum', 'ab alite alienam'; nam 'alitum' per interpositionem addita u protulit Virgilius in VIII:

1 Verg. Aen. II 448 (deficiit Rom.). autem et (et K) in ium no[n] GLK	3 decora illa Fr. decorallla Pal. etiam	alta frationabiliter B	dicitur om. GK	4
in rationabiliter B				
autem etiam				
in ium D				
Ter. heautontim. V 4, 4				
eaontontimorumenō RD eatontimoromeno K				
euontomotumento GL				
7 Quod] B Quid rell.				
+uod peto aut quod uolo Bemb. Quod				
peto aut uolo Bas.				
parentes Bemb.				
ut om. Bemb.				
ut commostres D et con-				
strues GLK				
9 Cic. in Verr. II v 52, 138				
10 complexu] B cum Cic. Reg. com-				
plexu rell.				
parentum libri Cic. parentum GL suorum om. Cic. Logom. 42				
ospiuum K hospitium Reg. hospitumque dett. Cic. de tuorum falsus est accu-				
ratius ille Halmius noster ad Cic. l. l. 11 etiam] uero B 12 desinit Rr				
post desinunt: id est quae ex se non habent singularia R, quod pro gloss. spscr. d,				
quae ex se non habent singularia B genitium In ium faciunt genetivum Dd				
13 hii H et hi K poenates RD poenatum RD inueniuntur RDL 14				
eins] in B paenatis D paenatis D Hiç quinquatres D hii quinquatres H				
15 quinquatres L 17 rhet. ad Herenn. III 2, 3 cumplurium B 18 in sis (h) D				
lite Rr 20 Agellius cf. lib. VI § 61 agellius H aggellius B aggellius GK				
aggellius L anticarum L anticinarum Gg 21 in e solam ablatium L 22 a				
poemata Hh a cicero Dd 23 ductum K 25 Verg. Aen. VIII 27 26				
VIII. RBDH IX. L				

p. 773. 74 P.

p. 346. 47 K.

Alitum pecudumque genus sopor altus habebat.

81 'a bove' quoque 'bovum' debet fieri; sed hoc nomen notandum, quod u consonantem assumunt obliqui singulares hiatus causa, abiciunt autem est quando plurales." Virgilius in III:

Huc ubi delati portus intravimus, ecce

Laeta boum passim campis armenta videmus.

idem in VIII:

Reddidit una boum vocem vastoque sub antro.

datus autem et ablativus eius nominis per syncopam semper mediae proferuntur syllabae, 'bobus' pro 'bovibus'. Horatius in epodo:

Beatus ille, qui procul negotiis

Paterna rura bobus exercest suis.

nominativus vero pluralis et i accusativus et vocativus, qui similes sunt, raro abiciunt u consonantis loco positam. Virgilius in bucolico:

Ille meas errare boves, ut cernis, et ipsum.

idem in VIII:

Discessu mugire boves.

in eodem:

Abstractaeque boves abiurataeque rapinae. ||

DE DATIVO ET ABLATIVO PLVRALI TERTIAE DECLINATIONIS.

XVII 82 Datus et ablativus pluralis tertiae declinationis nascitur a singulari genetivo interiecta 'bu', ut 'huius hominis his' et 'ab his hominibus', 'huius exulis his' et 'ab his exilibus', 'huius numinis his' et 'ab his numinibus', 'huius disparis his' et 'ab his disparibus', 'huius felicis his' et 'ab his felicibus', 'toreuma torematis his' et 'ab his torematibus'. huiuscemodi tamen, id est neutris affinitatis, quae sunt Graeca, frequenter

1 pecudumque GK 2 notandum est GLK quod] R in quo r rell. in quo
g 3 adsumunt B obliqui casus singulares DG obliquitat K autem add. b autem eam est quando G autem eam quando LK A Verg. Aen. III 219 sq.

III. K 5 dilati GL intravimus] d intrabimus DG ece K 6 pa
sim armenta Kk 7 Verg. Aen. VIII 217 8 reddit D vocem] r noce RB
uasto quae R anthro GLK 9 autem] etiam H huius G mediae semper
LK proferuntur] h profertur RDHK 10 bubus Rr bobus Kk bubus BH
oratius K Horat. epod. 2, 1 et 3 12 bubus BH cum nonnullis codd. Horat.
suis exercet L 13 quis D 14 *abiciunt(h) D Verg. ecl. 1, 9 15 Ille B

meas herrare h mea serrare ni f. H boes K boes GL post ipsum: ludere
que (quae d) uellem, v. sq. initium, add. D ludere que uellem H, integrum v. sq.
ludere quae uellem calamo permisit agresti B 16 Verg. Aen. VIII 215 17 dis
cesu GL boes GLK boes l 18 Idem in eodem R Verg. Aen. VIII 263

eodē* Abstractaque B 19 que om. GL boes K boes GL abiurataeque]
ex obiurataeque corr. L obiurataeque LK 20 DE DATIVO ET ABLATIVO (rell. om.) K
DECLINATIONIS B 21 genitio singulari GL 22 his uel ab his hominibus B
23 numinibus] nominibus B 24 felicis) felicilis H 25 torehuma D to
rehumatis RrD his et ab his om. L torehumatibus RrD 26 tamen] tantum K

p. 774. 73 P.

p. 347. 48 K.

invenimus antiquos dativum et ablativum plurales in 'is' productam profentes contra regulam tertiae declinationis, quam servant in ceteris casibus supra dictorum nominum. ut Cicero frequenter in Verrinis 'toreumatis' dicit et 'peripetasmatis' et 'emblematis'. in libro de signis: nunc de peripetasmatis quemadmodum te expediās non habes. in eodem: scaphia cum emblematis. idem ad Herennium IIII: de orationibus aut poematis, quamvis neutro genere hoc ubique profert. si enim, sicut Plautus et alii vetustissimi, femininum hoc protulisset, pares syllabas omni casu servasset absque genitivo plurali secundum analogiam primae declinationis. est igitur magis apud Ciceronem et eos, qui similiter in huiscemodi proferunt, heterocliton vel, ut Celso videtur, a nominativo 'hoc peripetasmatum', 'hoc emblematum'. excipitur etiam 'bobus', ut dixi, euphoniae causa pro 'bovibus'; est enim genitivus singularis 'bovis'. Horatius in carmine saeculari:

15 Quaque vos bobus veneratur albis.

idem in III carminum:

sol ubi montium

Mutaret umbras et iuga demeret

Bobus fatigatis, amicūm

Tempus agens abeunte nocte.

DE ACCVSATIVO PLVRALI TERTIAE DECLINATIONIS.

Accusativus pluralis tertiae declinationis similis est proprio nominativo, 83 sicut et vocativus. in illis vero, quae || genitivum eiusdem numeri in 'um' finiunt, plerumque per 'es' longam profertur: 'hi latrones hos latronēs o

1 datiuos et ablati L in his Rr 3 Cic. in Verrinis cf. lib. VI § 8; emblematis praeter l. infra l. invenitur etiam II III 22, 49. at torenata quidem in Verrinis legitur (II 11 52, 128 II IIII 18, 38). non tamen torenatis, emblematis, peripetasmatis ex Cic. l. etiam Sergius p. 1846 P., peripetasmatis Cledonius p. 1904 (cf. etiam Pompeium p. 229 Lind.), torenatis neuter. torenatis Rr 4 emblematis G Cic. in Verr. or. II III 12, 28 5 quemadmodum G expediās in mg. add. K 6 Cic. in Verr. II IIII 17, 37 scapia B scapha RD. emblematis G rhet. ad Herenn. IIII 4, 7 7 III. D quatuor G de] ex rhet. ad Her. ant] et B poematis] sic etiam codd. rhet. Virccb. Paris. 7714 al. poemati B poematis libri rhet. dett. ubique ille profert D 8 profertur HGLK diutissimis D 9 casu D et absque Rr 10 anal. H giam in mg. add. h 11 qui ho inscēmodi similiter H in om. GLK proferunt huiuscemodi K etherocliton

RB &erocliton H eteroliton Kk etercliton L ΕΤΕΡΟΚΑΙΤΟΝ aliter declinatum in mg. l eteroliton G eteroditon D uelut B 12 caelso L enlematum G 13 etiam] enim R bobus] r bubus RBH causa add. d 14 oratus K Horat. carm. race. v. 49 seculari RD 15 Quique v. l. codd. Hor. bubus RBH cum libris monitis Hor. ueniatur GLK 16 Hor. carm. III 6, 41 sqq. 19 bubus RB cum aliquot codd. Hor. fatigatis H 20 adeunte GL nocte libri mei omnes, in lura Waltrafanus curru cum Horatio Zwick. 2 Lips. 2 Krehlii 21 DE ACCVSATIVO PLVRALIS ET VOCATIVO TERTIAE DECLINATIONIS. D accussatiuo L 22 nominatiuo ex nominitiuo corr. H 23 in illis] b Illis B quae in geniti K 24

finiuntur K per is Dd hi latrones. hi et hos B hos latrones om. R slatores H post o latrones: bi et hae sacerdotes hos et has (sacerdotes K) et o (et o add. g) sacerdotes ponunt, infra om. GLK

p. 775 p.

p. 348. 49 k.

latronēs', 'hi consules hos consulēs o consulēs', 'hi tibicines hos tibicines o tibicines', 'hae matrēs has matrēs o matrēs', 'hi' et 'hae sacerdotes hos' et 'has' et 'o sacerdotes'. inveniuntur tamen quaedam in 'is' solam productam terminantia hunc casum Graeca, quae etiam nominativo similiter in 'is' desinunt: 'hae Sardis has Sardis', item 'Alpis', 'Syrtis', 'Trallis', quae apud Graecos in supra dictis casibus eis diphthongum habent finalem. Horatius in epistularum;

Smyrna quid et Colophon, quid Croesi regia Sardis? Virgilius in X:

In Syrtis, in saxa, volens vos Turnus adoro.
quorum autem in ~~um~~ terminantium genetivum frequentius in 'is' et quorum rarius exeat accusativus, ut potero, breviter colligam.

84. Omnia, quae tam nominativum quam genetivum similem habent, eorum accusativus raro in 'es', frequenter in 'is' solet terminari, ut 'hic' et 'haec omnis huius omnis hos' et 'has omnis'. Sallustius in Catilinario: omnis homines, qui sese student. Terentius in Andria:

omnis nos gaudere.

Virgilius in III georgicon:

et pinguis unguae ceras.

idem in IIII georgicon:

aquas dulcis et frondea semper

Tecta petunt.

idem in I Aeneidos:

hic fessas non vincula navis

Vlla tenent.

25

1 hiq consules Rr hos et o (*o* ex hos efficit L) consules GL hos consules et o consules K hi tibicines hos et o tibicines K hos et o tibicines GL 2 o tibicines spscr. r has et o matres GL 3 hos] os B et has sacerdotes o sacerdotes. Inveniuntur quaedam ta in litura b mēn in is pergit B has] has sacerdotes Dr ho Rr quaedam etiam in H his Rr 4 productam solam GLK casum Graeca] b ca** graecum B 5 in his Rr haec sardis BDHG

hae has
sardis sardis Kk has] huius L salphis BH sirtis G 6 eis RBL EYC
7 oratius K aepistolaram K Hor. epp. I 11, 2 sq. quid Croesi regia Sardis | Smyrna quid et Colophon? 8 smirna GK quid et] Horatius quidem et

at croesi cresci RBDH quidem GLK chryssi Rr cryssi B cryssi Hk crisi K cryssi D trisi G tyrsi L 9 Verg. Aen. X 677 10 sirtis GK Syrtis ex Prisc. certe interpolatus Menagianus alter Verg. rupes Vergilius. Syrtis ex v. eius sequenti Ferte ratem saevisque uadis inmitiute Syrtis (syrtes Pal. m. alt.) sumpsit Priscianus volens (u) B vos Turnus] uulturnus BGLK 11 frequentius K in *is (h) DK in his R 12 rarius in es exeat GLKd in es in mg. post accusativus add. h 13

14 terinari K 15 et has om. RBDH add. rd tam** (en) B similes GL 16 Catilinario] r catillinaro RBBL cantilinario G Ter. Andr. Sall. Cat. I, 1 18 Catilinario] r catillinaro RBBL cantilinario G Ter. Andr. V 4, 43 19 Verg. georg. III 450 20 pingues Rom. ungine G caeras L coeras GK 21 Verg. georg. III 61 sq. (deficit Rom.) 22 dulces Med. 24 Verg. Aen. I 168 sq. (deficit Pal.) 25 fessas G navis] non aus R nares Med., qui v. 169 collocat post v. 168, addita tamen nota " 26 ultia H

p. 776. 76 P.

p. 349 K.

idem in V:

Quoque magis fessas optem dimittere navis.

idem in eodem:

Muneraque in navis ternos optare iuvencos.

5 similiter faciunt accusativum eiusdem formae semper pluralia, ut 'hi manes horum manium hos manes' vel 'manis' - Virgilius in III Aeneidos:

Id cinerem aut manis credis curare sepultos? —,

'tres trium hos' et 'has tres' vel 'tris'. idem in III Aeneidos:

10 tris adeo incertos caeca caligine soles

Erramus pelago.

In 'er' quoque desinentia, quae i terminant ablativum, similiter faciunt accusativum pluralem plerumque per 'is', raro per 'es': 'acer ab acri hos acris'. Virgilius in XI: ..

15 metuensque moneret,

Actis esse viros.

similiter 'saluber salubris' a salubri salubres' vel 'salubris', 'imber ab || 85 imbri hos imbris' vel 'imbris' - Virgilius in VIII:

Cum fremit ad caulas, ventos perpessus et imbris.

20 idem in XII:

spargitque salubris

Ambrosiae sucos et odoriferam panaceam —,

'December' (quod proprium est) 'a Decembri hos Decembres' vel 'Decembris'. Horatius in I epistularum:

25 Me quater undenos sciatur implevisse Decembris.

similiter 'celer' vel 'celeris a celeri' - Virgilius in III Aeneidos:

1 Verg. Aen. V 29 (deficit Rom.) 2 Quoue Med. Pal. et sic H(?) Wallraf.

et Lips. 2 Dresden. Krethii fessas om. G fessas Dd dimittere G demittere K

3 Verg. Aen. V 247 4 que om. GLK in nauis add. h [optare] sic etiam libri opt. Verg. cum Ver. aptare cum libris aliquot Vergilianis GL aptare K 5

acusatium G 6 manuum D et manis K Verg. Aen. III 34 8 ciue-

reant amnis Fr. manes K manes, sed es ex corr., Med. 9 Verg. Aen. III

203 sq. cf. lib. XVIII § 248 (deficit Rom. et initio versus Pal.) UI. L aneidos

R 10 tris etiam Fr. caliginae H soles ex solis corr. vid. Fr. 11 era-

mus G pylago L 12 in i BDG 13 ab acri Rr 14 hos et has acris d

Verg. Aen. XI 47 sq. 15 monerest Pal. 17 hos salubres GLK 18

Vergilius H Verg. Aen. VIII 60 19 caulis GLK perpessus r perpesos G

pensus R imbris Med. (deficit Rom.) imbris etiam Fr. 20 Verg. Aen. XII

418 sq. 21 salubres Pal. m. q. t. 22 socos Rr succos L panaceam] k pan-

ceam K pantaceam G 23 quod] qui B. a Decembri om. H decembribus uel

decembres DH decembres et decembribus L 24 oratus K Hor. epp. I 20, 27

cepistolarum K 25 undenoscit Hh decembres codd. Hor., ut vid., sere om-

nes: in ed. Obbarii coll. annot. crit. ad h. l. Decembribus operarum errore in ipsa poe-

tiae verba irreparabile videtur 26 caeler Rr Verg. Aen. III 243 sq. (deficit Rom.)

in tertio aepeidos add. r in aeneidos III. DH

celerique fuga sub sidera lapsae

Semesam praedam et vestigia foeda relinquent.

idem in V:

Agmine remorum celeri ventisque vocatis --,
'hos' et 'has celere' vel 'celeris'; quod est frequentius. idem in IIII:
et celeris defer mea dicta per auras.
similiter faciunt accusativum in 'hs' vel 'rs' terminantia, ut 'hic fons
hos fontes' vel 'fontis', 'hic' et 'haec' et 'hoc iners hos' et 'has in-
ertes' vel 'inertis', 'pars has partes' vel 'partis'. Virgilius in II
georgicon:

Adgregior sanctos ausus recludere fontis.

Terentius in heautontimorumenos:

Parentis, patriam incolument, amicos, genus, cognati,
tos, divitias.

Virgilius in VI:

Hic locus est, partis ubi se via findit in ambas.

idem in II Aeneidos:

penitusque cavernas

Ingentis uterumque arma milite complent.

idem in IIII:

mactant lectas de more bidentis.

88 alia autem, quamvis genetivum plurale in 'ium' desinentia, raro invenias
et in paucis 'is' finientia accusativum, ut in 'as' exdentia nominativo:
'civitas civitatum', 'has civitates' fere ubique legimus.

In x terminantia trium generum communia; quamvis in paucissimiis

1 celerique Rr caelerique D. 2 semesam] sic Med. corr. semiésam L ~~semesam~~(sem)
Pal. semensam Med. m. pr. et Gud. vestigia G feda RBH faeda GL et ex fo-

dera corr. K relinquent] bd ~~relinquent~~ H relinquant D relinquit Med. 3
Verg. Aen. V 211 4 caeleri K 5 Verg. Aen. III 226 (deficit Rom.) 6 au-
ras] h aureas D aures H 7 ut om. K post fons: hufas fontis add. K 8

has inertis vel Rr 9 Verg. georg. II 175 (deficit Rom.) 11 Aggregior GLK
Ingredior Vergilius fontes Med. 12 Per. heautontim. I, 2, 20 heautontimoru-
meno R haeutontimorumenos DH heutontimorumenos G eutontimorumenos L euton K
uel i

13 Parentis] r parentes Rr parentes Gg, parentes Terentianus alteruter incol-
mem] r incolomem R 15 Verg. Aen. VI 540 U. L aenei-

dos D 18 paenitus que Rr paenitusque D que om. G 19 ingentis ex in-
gentes corr. G ingenitis H ingentes Rom. uterumque] rd Pal. m. alt. utrumque

R Pal. utrumque D complet Med. 20 Verg. Aen. III 57 IIII Rr (cf. Aen.
VI 39 totidem lectas de more bidentis) 21 lectas] rb lectas ni f. cum Menag. pr.

Verg. et cod. Guelferb. Arus. Mess. p. 248 Lind. R lectas B lactes GL lacteas K
bidentis] d bibendis D uidentis Rom. 22 inuenies DLrh 23 finientia ciui-

tatum accusativum Rr ut aut GL exuentia] finientia B 24 legimus fere
ubique et in x G fere legimus ubique et in x L legimus ubique K

p. 236. 77 P.

p. 350. 51 K.

genetivum pluralem absque i paenultima proferant - difficile enim invenies 'audacum' pro 'audacium' vel 'felicum' pro 'felicium', 'supplicum' autem magis differentiae causa, ut supra dictum est, profertur, ne, si 'supplicium' dicas, aliud significare videaris, quomodo 'artificum' pro 'artificium' et 'iudicium' pro 'iudicium'. Cicero de signis: didici etiam dum ministerium inquirō, artificum nomina. Virgilius in I Aeneidos:

Artificumque manus inter se operumque laborem -,
famen accusativum plerumque per 'es' efferunt - Lucanus in I:

Est qui, tauriferis ubi se Mevania campis

Explicat, audaces ruere in certamina turmas -,

raro per 'is'. Virgilius in IIII georgicon: ||

deinde tenacis

Suspendunt ceras.

is 'plurium', quod solum in 'us' terminans tales habuit genetivum pluralem, tam in 'es' quam in 'is' finit accusativum. Virgilius in I georgicon:

Seu plures calor ille vias et caeca relaxat

Spiramenta, novas veniat qua sucus in herbas. |

Terentius in Phormione:

Ego te compluris adversum ingenium meum menses
tuli.

Horatius in I epistularum:

Cum tibi sol tepidus pluris ad moverit aures.

Cicero pro Cornelio I: quae intermissa compluris annos.

abque Rr i in litura r prōferabant r difficile] b difficile B difficile K
innominus GLK 2 audacum uel audacium felicum uel felicium GK audacum pro
audacium felicum pro felicium k audacium Rr uel om. L 3 differentiae] d

differentia D supra K si supplicum Rr si supplicium H 5 Cic. in Verr.

or. II uii 2, 4 6 cum L ministerium] in istum Cicero artificium Cic. Reg.

Verg. Aen. I 455 8 artificum quae DH 9 efferunt L .Luc. Phars. I 473 sq.

10 quitaum feris G semae uania G saeme uania H femae uania L se, maeg, ua-
nia KK 11 ruere ex corr. r certamine GL 12 Verg. georg. III 161 sq.

(deficit Rom.) 13 tenacis] etiam Fr. tenaces R tenaces Med. 14 suspendunt] b

suspendunt B coeras GLK 15 plurium Gg pluripium Dd pluralēm om. D

16 Verg. georg. I'89 sq. cf. § 34 1] g II. RBDHGK U. L 18 pluris

DH relaxas B 19 novas] d nouus DGLK inueat H quas GK suc-
cūs Rr 20 Ter. Phorm. III 2, 35 formione G 21 compluris BH complures

GLKr 23 oratius K Hor. epp. I 20, 19 aepistolārum K 24 trepidus
codd. nonnulli Hor. pluralis D plures libri Hor. fere onnes amperuerit GL cum

Hor. Gothano aures] R cum Horatio, om. GLK auras BDHr annos libri aliquot
Hor. 25 Cic. pro Corn. or. I fr. 33 p. 451 Or. cornilio GK inter-
misa K

p. 777. 78 p.

p. 351. K.

Charum litium has. lites² et 'litis'. Cicero in frumentaria: sedasti
etiam litis illorum.

DE NOMINATIVO SINGVLARI QVARTAE DECLINATIONIS.

XVIII 87 Quarta declinatio terminationes habet in nominativo duas, in 'us' correptam et in 'u'. in 'us' masculinorum et femininorum tantummodo Latinorum, ut 'hic senatus huius senatus', 'haec manus huius manus'. in 'u' neutrorum, quae et indeclinabilia sunt in singulari numero, ut 'hoc genu huius genu', 'hoc cornu huius cornu', in quibus quamvis quibusdam artium scriptoribus videatur temporum esse differentia - dicunt enim, nominativum quidem et accusativum et vocativum corripi, reliquos vero pro duci -, ego in usu pariter in omnibus produci invenio casibus haec nomina; nec irrationaliter: omnis enim in quacumque parte terminatio in u desinens producitur: 'fluctu', 'Panthu', 'tu', 'diu'. Ovidius in VIII metamorphoseon:

dextroque a poplite laevum

15

Pressa genū, digitis inter se pectine iunctis,
ecce enim hic accusativus est sine dubio et producitur. apud Virgilium.
quoque in I:

Nuda genū nodoque sinus collecta fluentis,
quomodo enim 'sinus collecta' accusativum iunxit nominativo, sic etiam
'nuda genū'.

DE GENETIVO SINGVLARI QVARTAE DECLINATIONIS.

88 Genetivus igitur in 'us' desinentium fit producta 'us', ut 'huius se natūs', 'huius manūs'. velutissimi tamen inveniuntur eorum nominum

[1 litium] d latinum D et] uel GLK Cic. in Verr. or. II m 57 132
sedasti] d sestā D 2. litis] sic etiam Cic. Fabricianus lites libri Cic. rell. in litis
af eorum

K illorum Rr eorum DIHK 3 DE NOMINATIVO ET DE ORBIVIS CASIBVS INITIIS DE CLINATIONIS B NOMINATIVO CASV r QVARTAE] rd QVARTAE RD 4 in nominativo
habet GL habet nominativi K 5 correpta B u. in] u et in K et femininorum

et femininorum ni tantummodo latinorum Rr feminorum B 7 quae indeclinabilia BGLK hoc

genus Rr 9. porum Rr 10 quidem post vocatum collocant GLK 11 produci
id omnibus G 12 irrationaliter B irrationaliter K enim h autem H
13 Ovid. metamorph. VIII 298 sg. VIII. RRHGLK 14 methamorphoseou R

15 a poplite Rr apo plite K a poplite H apoplite B apoplite G'est poplite, a poplite et
in poplite vv. ll. codd. Ovid. laeum Ll 16 praesess Rr p̄sa L p̄sa K genu
Ll degetis K digitisque et et digitis vv. ll. librorum Ovid. iunctis fl cum Znic
cav. utroque, Dred., Lips. utroque Krelii nexione codd. nonnulli Ovid. 17 et add.
h Verg. Aen. I 320 18 I. encidos d 19 nodoque h nudoque H Med.

sinos Med. collecta ex collecta corr. B post sinus collecta: fluentis — sinus
collecta om. om. enim add. g 20 enim om. LKg 22 GENITIVO BGL QVARTAE] r QVARTAE R 23 igitur in us ***** (igitur) K in add. r 24 tamen Rr

p. 776 R.

p. 387 R. K.

etiam in 'nis' divisas proferentes genetivum. Terentius in heautontimorumeno:

Texentem | telam studiose ipsam offedimus,
Mediocriter vestitam veste lugubri,
Eius anuis causa, opinor, quae erat mortua.

DE DATIVO SINGVLARI QVARTAE DECLINATIONIS.

Dativus eius declinationis fit a genetivo abiecta s et addita i, sed corripitur paenitima, ut 'huic senatui', 'manui'. est tamen quando poetae metri causa pro eo ablativo utuntur. Virgilius in I Aeneidos:

10 Parce metu, Cytherea, manent inmota tuorum
Fata tibi,

pro 'metui'. idem in IIII georgicon:
Namque aliae victu invigilant,

pro 'victui'. in eodem:

15 concubitu indulgent,
pro 'concubitui'.

DE ACCVSATIVO SINGVLARI QVARTAE DECLINATIONIS.

Accusativus quartae declinationis a nominativo fit mutata s in m: 89
'hunc senatum', 'hanc manum'.

20 DE VOCATIVO SINGVLARI QVARTAE DECLINATIONIS.

Vocativus similis est nominativo: 'hic senatus, haec manus', 'o senatus, o manus'.

DE ABLATIVO SINGVLARI QVARTAE DECLINATIONIS.

Ablativus a genetivo fit abiecta s, producit enim u: 'ab hoc senatu',
25 'ab haec manu'.

DE NOMINATIVO PLVRALI QVARTAE DECLINATIONIS.

Nominativus et accusativus et vocativus pluralis in hac declinatione:

1 in "is Dd. divisus Rr Ter. heautontim. II 3, 44 sqq. eautontimorumeno RD heautontimorumino B eautontimorumenon r eautontimorumeno L heautontimorumeno G eton. K 3 quod telam K studiosse G ipsam om. HGLK ostendimus GLK 5 Eius] huius G opinor B 6 SIGVLARI D CASV SINGVLARI B 7 Datius singularis eiusdem declinationis GL Datius sing quartae declinationis K i sed] r is et R 8 pepulit nema Hh manuhi Rr est. amen Rr 9 utuntur in mg. add. K Verg. Aen. I 257 sq. in I inseidios D []

om. R I. r 10 cytherea Rr citharea BGL citharea DK cythaerea d immota BLK 12 Verg. georg. IIII 158 13 namque Rr intigelant G 14 pro] p L

Verg. georg. IIII 198 15 indulgens Med. 19 ut hunc G 20 VOCATIVO CASV R DATIVO B SINGVLARI om. GL 21 o senatus haec manus BDH ho Rr

22 ho Rr 23 ABLATIVO CASV B 24 hos senatu Rr 26 NOMINATIVO] NOMINATIVO CASV B NOMINATIVO ET VOCATIVO ET ACCVSATIVO D QVARTAE B 27 plurales k

similis est genetivo singulari, ut 'hi' et 'hos' et 'o senatus', 'hae' et 'has' et 'o manus'. ('hae idus harum iduum' semper plurale est, ut omnium festorum nomina.)

DE GENETIVO PLVRALI QVARTAE DECLINATIONIS.

90 Genetivus pluralis a nominativo fit || singulari abiecta s et assumpta ⁵ 'um'. corripitur enim u in utraque syllaba, quomodo et nominativus: 'horum senatūm', 'harum manūm'. et oportet scire, quod in hac declinatione omnes pares habent syllabas nominativo singulari excepto dativo singulari et genetivo et dativo vel ablativo pluralibus; qui una superant syllaba. quod habebat etiam genetivus singularis, cum apud vetustissimos ¹⁰ in 'uis' divisas desinebat. invenitur tamen, sed raro, apud poetas genetivus pluralis in hac quoque declinatione per syncopam prolatus. Virgilius in VI:

15
quae gratia currum

Armorumque fuit vivis,

quamvis etiam geminata u possit metrum per synaloepham stare, cum sequens versus a vocali incipiat; nec non etiam duabus vocalibus iunctis prior potest in metro excludi, ut:

Ferreique Eumenidum thalami.

DE DATIVO ET ABLATIVO PLVRALI QVARTAE DECLINATIONIS. 20

91 Dativus et ablativus pluralis quartae declinationis fit a nominativo singulari mutata u in i et interposita 'bu', ut 'hic senatus his' et 'ab his senatibus', 'haec manus his' et 'ab his manibus'. est autem quando differentiae causa servat u, ut 'artus artubus', 'partus partubus', 'arcus arcubus'. 'artibus' enim et 'partibus' et 'arcibus' ab arte, parte, ²⁵ arce nascuntur, quae sunt tertiae declinationis, cuius dativus et ablativus pluralis paenultimam aliam nisi i correptam habere non potest (unde ex-

1 similes sunt h 2 haec idus B ^h acidus harum iniduum D harum iduum]

has idas et o idus GL hiduum Rr idum K pluralia L est om. GLK 3
festorum nomina dierum B 4 inscr. om. L in marg. add. l GENITIVO DG GENI-
TIVO CASV B 5 Genetivus casus pluralis H assumta L adsumpta ex absumpta

corr. B 6 ultraque D et in nominativo d 8 omnes Gg omnes casus R
9 et ablativo et dativo G et ablativo HGLK 10 genitivus etiam B apud R

11 desinabat Dd 12 Verg. Aen. VI 653 sq. 14 quae gratia] r qua gre-
cia R gratia* B gracia H curruum Fr. m. alt. et, in currum corr., Pal.

15 armarumque uel fuit H unus Rr viris L 16 u littera B posset DHGL
synalipham RBDL sinalifam HG sequen R 17 incipit B uocabilibus

D 19 Verg. Aen. VI 280 eimenidum Hh 20 PLVRALIB; B 21 plura-
lis in mg. add. L 22 muta^{ta} Rr hic senatus] h hic senatus H 24 partus
om. K arcus arcubus] r artus artubus iterum R 25 artibus enim et partibus et
arcibus] r partus partibus enim et partibus et artibus R

p. 779. 80 p.

p. 363. 54 K.

cipitur 'his' et 'ab his bobus'); in hac vero [id est quarta] in quibusdam inveniuntur veteres per supra dictos casus plurales, quamvis nulla cogente causa differentiae, u paenultimam pro i ponentes, ut 'portubus', 'tribubus' 'lacubus'. Ovidius in IIII fastorum:

Praemia, de lacubus proxima musta tuis.

neutrorum vero singularia, quae indeclinabilia esse supra dictum est, corripientia u assumentaque a faciunt nominativum et accusativum et vocativum plurales: 'cornu || cornua', 'genu genua'. genetivus vero et datus vel ablativus ad similitudinem sit tam masculini quam feminini: 'cornuum' [genetivus] 'his' et 'ab his cornibus' [datus et ablativus]. |

DE NOMINATIVO CASV SINGVLARI QVINTAE DECLINATIONIS.

Quinta declinatio terminationem habet nominativi unam in 'es' pro- XVIII 92 ductam, et sunt omnia feminini generis et Latina. excipitur unum, 'diēs'; quod in singulari numero tam masculini quam feminini generis invenitur, ut Lucanus in II:

pro fatal quis ille,

Quis fuit ille dies?

Virgilius in IIII Aeneidos:

Ille dies primus leti primusque malorum

20 Causa fuit.

idem in II:

Venit summa dies et ineluctabile tempus
Dardaniae.

in plurali vero semper masculini invenitur, 'hi dies', sicut etiam ab eo compositum semper masculini generis est, 'hic meridies'. Terentius in adelphis:

+ praeterea
Meridie ipso faciam ut stipulam colligat.

1. et a his R bubus RBH [quarta] quarte declinatione H in quibusdam om. GL in quibusdam in mg. add. Kk 2 per om. D portubus] ex partibus corr. sup. lin. add. K partibus G 4 Ovid. fast. IIII 888 IIII] Wallrafianus III. Hell. 5 Proemia B praemea K 6 indeclinabilis G corripiens Dd 7 assumentaque a B assumptiona a 8 pluralem L cornu add. r genu specer. K uero om. GLK 9 vel) et HG_r femini H cornuum genuum gentinus B 10 genitivus — ablativus] genuum cornibus genibus rh gentium cornibus D

cornibus genibus datinus B 11 casv om. D 12 Quarta Rr 13 femintini in it. B Excipiuntur D Excipiuntur enim unum Hh unum id dies K 15 Lue.

Phars. II 98 sq. U. G 16 Proh H cum Voss. A et corr. Voss. B profeta Gg facta H 17 qui³ fuit Dd 18 Verg. Aen. IIII 169 sq. aenaidos D 19 laeti RBHK loeti DG malorum] Pal. m. alt. laborum Pal. m. pr. 21

Verg. Aen. II 324 sq. U. G 22 inelutablia H 24 uero numero masculini semper G masculini semper LK 25 masculini semper L ut hic H Ter. adelph. V 3, 61 sq. 27 praeter haec libri Terentiani praeter hac Fleckeisenus 28 Meridie] a meridiae RD collegat K

DE GENETIVO ET DATIVO CASV SINGVLARI QVINTAE DECLINATIONIS.

93 Genitivus et dativus eius declinationis sunt similes; sunt enim extrema s nominativi abiecta et assumpta i, ut 'hic dies, huius diei, huic diei', 'haec facies huius faciei huic faciei'. et servant quidem productionem nominativi, si i habeat paenultimam, ut 'acies aciei', 'rabies rabiei'; sin autem consonantem habeat ante 'es', corripitur e tam in genetivo quam in dativo, ut 'haec fides fideli', 'res rei', 'spes spei', 'plebes plebei'. veteres tamen frequentissime inveniuntur similem ablativo protulisse in hac declinatione tam genitivum quam dativum, ut *Sallustius* in his toriis libro I: dubitavit acie pars, pro 'aciei', et *Virgilius* in *Georgicon*:

Libra die somnique pares ubi fecerit horas,
'die' pro 'diei'. Ovidius quoque in III metamorphoseon 'fide'
pro 'fidei' posuit:

Prima || fide vocisque ratae temptamina sumpsit.
idem in VI:

Utque fide pignus dextras utriusque poposcit.

DE ACCVSATIVO SINGVLARI QVINTAE DECLINATIONIS.

94 Accusativus a nominativo sit mutata s in m et necessario correpta e. 20
nuinquam enim ante m terminalem longa invenitur vocalis, ut 'hunc me-
ridiem', 'hanc rem'.

DE VOCATIVO CASV SINGVLARI QVINTAE DECLINATIONIS.

Vocativus similis est nominativo: 'hic meridies o meridies'.

1 GENITIVO *BDG* 3 eius] quintae *L* similes sunt *B* fit ^{unt} *Hh* fit *BLK*
 4 abiecta *Rr* adiecta *B* adsumpta *B* 5 huius facie *Dd* huic] *r* ubiq R
 et eras. in *R om. HGLK* servant *R* 6 si in *litura r* habeant i penultima
K habeant *BDHGL* habeant *GLK* adde *Dd* es] *k* s *K* rell. (ex corr. *H*)
 8 ut fides *LK* fides huius fidei huius fidei *BDH* 9 tamen in *litura r* protulisse
GL 10 tam in genituum *Dd* ut *om. H* *Salt. hist. I fr. 107 p. 118 Kr.*
historis ex historiis (o?) corr. L historis Ge. 11 dubitavi *B* dubitatauit *H*
cie Rr Verg. georg. I 208 12 i} primo u II. libri 13 Libera Dd die]
sic etiam § 94 lib. XVII § 102 diei Rom. die Med. somnique] k sompnique G
sommusque LK pars Rr 14 Ovid. metamorph. III 341 III] add. b I. GL
16 fidem multi, fidei unus altere librorum Ovid. vocisque ex uocesque corr.
H uocesque DGLK datae multi libri Ovid. temptamina] b temptamini B tēta-
mīna D sumpat] rd sumpsit RD 17 Ovid. metamorph. VI 506 18 Vt qui fide
B Vt fidei et fidei rr. ll. libror. Ovid. dextra GLK 19 ACCVSATIVO CASV B
accusatiuo cas L 20 correprepla H correpla est e GL correpla est. Num-
quam B 21 longa(m) B longua G 23 CASV om. DL 24 Vocatiuus sing.
similis K nomiuatiuo ut meridies G ho Rr meridies K

DE ABLATIVO SINGVLARI QVINTAE DECLINATIONIS.

Ablativus quoque sit a nominativo abiecta s: 'hic meridies ab hoc mea-
ridie', 'haec acies ab hac acie'. inveniuntur tamen huiuscemodi ablative
veteres etiam pro genetivo usi, ut Virgilius:

Libra die somnique pares ubi fecerit horas,
'die' possit pro 'diei'. Sallustius quoque in historiis: dubitavit
acie pars, pro 'aciei'. idem in I: at inde nulla munitionis aut
requie mora processit ad oppidum, 'reque' pro 'requiei'. qui-
dam tamen antiquissimorum etiam similem nominativo genitivum protule-
runt eius declinationis.

DE PLVRALIBVS CÁSIBVS QVINTAE DECLINATIONIS. ||

Nominativus pluralis et accusativus et vocativus similis est nominativo 95
singulari, ut 'haec res hae' et 'has' et 'o res'.

Genetivus fit addita ablativo singulari 'rum': 'ab hac re harum re-
rum'; 'a die dierum'; qui tamen in aliis fere omnibus usu apud plerosque
deficit. itaque Cicero hoc approbat in topicis dicens: in divisione
formarum, quas Graeci εἰδη vocant, nostri, si qui haec
forte tractant, 'species' appellant, non pessime id quidem,
sed inutiliter ad mutandos casus in dicendo. nolim enim,
ne si Latine quidem dici possit, 'specierum' et 'speciebus'
dicere, et saepè his casibus utendum est: at 'formis' et 'for-
marum' vēlim. inveniuntur tamen vetustissimi secundum analogiam hoc
usi casu. Cato Censorius in oratione, quam scripsit, uti praeda

I ABLATIVO CASV B SINGVLAR R 4 etiam om. R Verg. georg. 1 208
v. § 93 b somni que H somnusque L fecerit Dd 6 Sall. hist. lib. I fr. v. § 93
hoc Prisciani testimoniū omiserunt Sall. fragmentorum editores quoquo Abro r
in historiis Dd historis GLK historis libro I § 93 dubitauit H dubit*** K
7 pars add. D Sall. hist. I fr. 99 p. 116-Kr. At illa rāde D munitionis] d
munitionis DGL aut Rr 8 ora(in?) K progesit G 9 protullerunt G
10 At M de nominatiuo et accusatiuo et vocatiuo plurali quintae declinationis ad
mg. r BE NOMINATIVO ET ACCUSATIVO ET VOCATIVO PLVRALI QVINTAE DECLINATIONIS D
casibvs PLVRALIBVS B 12 Pluralis nominatius BH similes sunt GL 13 ut
am: BDHGLK et hae et has et B hae res Rr hae et has et], et hae res has
et GL et hae has res et K' 14 DE GENITIVO inser. D adita R ut ab L
re arum Rr 15 pleros que K pleros G 16 defecit RDH difficit G difficit K
Cic. topic. 7, 30 hoc om. G 17 formarum] vel formae vel formae sunt vel sunt
formae codd. Cic. εἰδη Ascensius, Schuetzius ΕΙΔΗΑC Cic. Einsidl. tōkag libri Cic.
ut id. plerique ΕΙΩΝ GK ΔΕΙΩΝ R ΙΔΗ.ION D ΕΙΔΕΑ (ΔΕΑ add. l) Ll ΥΔΗΑC in litura h
etōn B nostri si sic, nī si, K nisi k 18 pessime id H quidem] Lex corr.
quid L m. pr. GK 19 sed] si GK si L ad in litura l dicenda Rr 20 ne
nisi si BH nec si Dd possit quidem dici Cic. Sangall. b 21 is R illo v. l.
codd. Cic. at] ut RBH a GL aut K 22 nullum G vel ***** netustissimi
Rr 23 uti L cato *** (cato) K Caton. Censor. or., uti praeda in publicum
referatur, ap. Meycrum l. l. p. 78 sq. praedam LK

p. 782 P.

p. 355. 56 K.

in publicum referatur: miror audere atque religione non tenerei, statuas deorum, exempla earum facierum, signa domi pro supellectile statuere. |

DE DATIVO ET ABLATIVO PLVRALIBVS QVINTAE DECLINATIONIS.

Dativus quoque et ablativus plurales ab ablativo sunt singulari adiecta 'bus', ut 'ab hac re, die', 'his' et 'ab his rebus, diebus'. sicut autem genetivi, sic etiam dativi et ablativi plurales in aliis nominibus ejus declinationis deficiunt apud plerosque. | ||

1 in om. *G LK* pupicum *GK* refferratur in litura *H* adque *Rr* religione] *R* religiosem *BDHL* relegionem *GK* tenerei) scripsi tenere (ten in litura *H*) libri 2 earum] harum duo codd. *Paris. l. a Dübnero in Meyeri orr. R. fragm. ed. Paris, p. 142 dearum *Wallrafianus* sacrarum *Dübnerus l. l.* eorum *G. E. Weberus Cato maior p. 32 f.* dearum, earum facierum signa 3 supellectili. (e) *R* suppellectile *HGK* 4 DE DATIVO ET ABLATIVO EIVSDEM DECLINATIONIS *D* PLVRALI *B* 5 ablatius quintae declinationis sunt a singulari ablatiuo *GLK* pluralis *B* ab om. *RBD add. rd* adiecta *Rr* ab-iecta *B* 6 ut om. *BDHG LK* re rebus die his et ab his diebus *GLK* 8 eiusdem in litura *h* eiusdem (sic) declinationis *K* difficiunt *GK**

EXPLICIT LIB VII PRISCIANI GRAMMATICI DE OBLIQVIS CASIBVS NOMINVM FELICITER. INCIP LIB VIII PRISCIANI GRAMMATICI DE VERBO FELICIO. *R* ARTIS PRISCIANI VIRI DISERTISSIMI GRAMMATICI CESARIENSIS LIBER VII DE OBLIQVIS CASIBVS EXPLICITVS. INCIPIT LIBER VIII. DE VERBO. *B* Explíc. lib. viii. pscia. grammā. de obliquis casibus nominum feliciter. | Incip de uerbo pscia lib. viii. *G* EXPLICIT LIBER .VII. PRISCIANI GRAMMATICI DE OBLIQVIS CASIBVS NOMINVM. | FELICITER. AMEN. | INCIPIT LIBER EIVSDEM .VIII. DE VERBO. *D* Explicit lib viii psciani grāmatici de obliquis casib. nouū felicit | incipit de uerbo psciani grāmati lib viii. *L* expli liber "psciani ".viii. grāmatici de obliquis casibus nominum feliciter. Inci viii. de uerbo. *K* INCIPIT LIBER VIII. *H*

LIBER OCTAVVS.

p. 781—83 P.

DE VERBO.

p. 357 K.

Verbum est pars orationis cum temporibus et modis, sine casu, agendi vel patiendi significativum. || hac enim definitione omnia tam finita quam infinita verba comprehenduntur. et neutra enim [quae dicuntur absoluta] et deponentia omnimodo naturaliter vel in actu sunt vel in passione. || verbum autem quamvis a verberatu aeris dicatur, quod commune accidentis est omnibus partibus orationis, tamen praecipue in hac dictione quasi proprium eius accipitur, qua frequentius utimur in omni oratione. licet tamen pro omnibus dictionibus dicere 'verba' frequentique usu hoc approbat, nec non etiam 'nomina', sed raro, ut Virgilius in III:

foliisque notas et nomina mandat.

Terentius in adelphis:

verbum de verbo expressum extulit.

idem in Andria:

Bona verba quaeso.

Verbo accidentum octo: significatio sive genus, tempus, modus, species, figura, coniugatio et persona cum numero, quando affectus animi definit.

Sciendum autem, quaedam verba inveniri defectiva quorundam supra dictorum accidentium et hoc vel naturae necessitate fieri vel fortunae casu.

2 tempore *L* casu] causa *B* caes* *b* 3 quam infinita add. *r* 4 comprehenduntur *B* enim om. *GLK* et absoluta *GLK* **absoluta (et?) *H* 5 vel in passione sunt *G* de definitione uerbi ad *mg. l* Verbū ex Verba corr. *H* 6 autem] *d* ante *D* 7 in ac *Bb* post dictione: quasi proprium — oratione om. videtur *B* quasi proprium — licet tamen in lit. decem fere literarum (licet tamen?) et ad *mg. add. b* 8 liquet *G* 9 ** *Rr* adprobatur *B* 10 sed om. *H* & in marg. *h* Verg. Aen. III 444 VI. RBDGLK VI eneidos *d* 11 fata canit fo- liisque *K* natas Med. nomina] *d* omnia *D* 12 Terentius — quaeso in *mg.* add. *d* Ter. adelph. protog. v. 11 in delphis *R* post in adelphis excidit f. initium versus: In adelphis 13 expsum *G* 14 Ter. Andr. I 2. 33 Andria bona in litura, uer ad *mg. r* 15 "quaeso "uerba *K* quesso *G* qssso *L* 16 De modis partiū orationū. *l* seu *K* 17 coniugatio *Rr* coniunctio *B* et om. *GL* effectus *Rr* 18 defectiuia *GL* defectiuia *K* quorundam *B* 19 furtunae *GK* 20 casu] *r* causa *R*

p. 783. 84 P.

p. 357. 58 K.

Ergo naturae necessitas bipartita est in significatione et in commoditate, id est in consonantia elementorum. sunt enim quaedam non solum in verbis, sed etiam in aliis partibus orationis, quae significationis causa dici non debent, ut, si velimus masculinum dicere ab eo quod est 'nupta' 'nuptus' vel a 'puerpera' 'puerperus', oppugnat ipsa rerum natura propter significationem, quae solis accedit feminis, nisi figura vel auctoritas intercedat: figura, ut si dicam: 'bonus animus uxoris mihi nuptus est' pro 'bonum animum habens uxor mihi nupta est'; auctoritas, ut Plautus in Casina:

10

Libet Charinum quid agat scire novum nuptum,
 3 pro 'maritum'. nec non in pronomibus quae sunt tertiae personae primitivis si velimus vocativum proferre casum, qui non potest nisi secundae accidere personae, haec eadem naturalis necessitas vetat. praeterea 'sui sibi se a se'; nominativum hoc pronomen habere non potest ideo, quia, quotiens hoc pronomen ponitur, ostendit tertiam personam vel ipsam et agere simul et pati a se, ut 'paenitet illum sui', 'invidet sibi', 'accusat se', vel et ipsam agere et aliam extrinsecus in eam, ut 'rogat, ut sui causa facias', 'petit, ut sibi concedas', 'precatur, ut se custodias'. quod cum fit, id est quando eadem persona et agit et patitur vel a se vel ab alia, non indiget nominativo casu, sed eo, cui solet adiungi verbum, quod actum significat, id est genetivo vel dativo vel accusativo vel ablativo, quos et habet hoc pronomen; ipsum enim verbum agentis personae nominativum in se habet. si enim dicam 'rogat te, ut ad se venias', sine dubio intellegis in eo, quod dixi, 'rogat' simul et 'ille', qui est nominativus. haec eadem ratio naturalis etiam in interrogativis et in infinitivis nominin-
 25

1 Ego Rr liberta G et om. G 2 Id ē d Idus D in in consonantia
 K consonantiam L Sun^t Bb nec solum DHGLK 4 dicere om. G 5
 oppugnat enim ipsa d 6 feminis] r femininis RBK vel] et K 7 nupius] b
 nupt(a?) B post nuptus est: pro bonum — nupta est om. G add. g pro bo-
 num — Casina in lit. unius lin. (Auctoritas ut plautus in casina B?) et ad mg. add. b
 8 platus Hh Plaut. Cas. V 1, 5 sq. 10 Charinum quid G et libri tantum
 non omnes § 12 etiam /nūquid Rr etiam numquid BDH etiam nunquid LK Chalinum
 quid Plautus 11 marito K primitiis quae sunt tertiae personae B
 12 qui] quod L potest nisecundae H 13 necessitas Dd propterea
 GL 15 quoties H ipsam uel agere K ipsam agere Br 16 poenitet HK
 illum sui Rr 17 extrinsecus secus K ut] ut est rd rogat te Dd 18
 praecatur RBH 19 fit add. r sit G eadem personam R tertia persona r 21
 vel ablativo] et ablative G quos habet K 22 hic pronomen Bh verbum] b
 berbum B agentis] b agentes(e?) B 25 in interrogativis] r interrogatiu R
 in infinitivis] r infinitiis RK in infinitis DHL infinitis RG

p. 784. 85 P.

p. 358. 59 K.

bus, quae tertiae maxime solent iungi personae et absenti vel quasi absenti, ut 'quis', 'qualis', 'quantus' et similibus, vocativum esse prohibet, quia vocatus ad aliquam finitam fit et praesentem personam, ad quam oratio dirigitur, id est ad secundam.

5 Incommoditate vero vel consonantia, quam Graeci *ἀσυμφωνίαν* vo- 4 cant, deficiunt quaedam, ut, si velimus ab eo, quod est 'cursor' et 'risor', feminina facere secundum analogiam mutatione 'or' in 'rix', abso- num fit et incongruum naturae literarum. unde Cicero volens ab eo, quod est 'expulsor', proferre femininum mutavit s in t et 'expultrix' di- 10 xit Tusculanarum V: o vitae philosophia dux, o virtutis in- dagatrix expultrixque vitiorum. in eodem: regiae virgines ut tonstriculae tondebant barbam et capillum patris. ab eo, quod est 'tonstor', 'tontrix' fecit femininum addita t et ex eo diminuti- 15 um 'tonstricula', quomodo a 'nutrix' 'nutricula'. et ea per naturam.

15 Per fortunam quoque duobus modis prohibemur quaedam proferre, vel quod inusitata sunt vel quod inconcinnia et turpia vel aspera prolatu- videntur esse.

Inusitata sunt, quibus non inveniuntur usi auctores, quamvis propor- tione potestatem faciente dicendi, ut 'faux', 'prex', 'dicio'. positivum 20 'faris' debet esse 'for', passivum 'do' debet esse 'dor'. ea enim quam- vis ratione regulae bene || dicantur, tamen, quia in usu auctorum non inve- niuntur, recusamus dicere.

1 quae tertiae sine dubio sunt persone quae maxime solent iungi persone Rr
quae tertiae sine dubio sunt personae maxime solent iungi personae B quae tertiae
sine dubio solent iungi persone D quae tertiae sine dubio sunt personae et maxime
(maximeque h) iungi (adiungui L) personae (personae d) HGLKd quae tertiae ma-
xime solent iungi personae archetypus cum gloss. ni f. personae et Hh et om.
dubio sunt personae terciae

DGLK 2 et in similibus BDH 3 personam X 4 est secundam H a se-
cundam Dd 5 ΑΣΥΝΦΟΝΙΑΝ G ΑΣΥΝΦΩΝΙΑΝ H ΑΣΥΝΦΩΝΙΑΝ K ΑΣΥΝΦΩΝΙΑΝ L
6 difficiunt GK difficiunt L uelimus habeo Rr 7 facere in mg. K 8 fit] fa-
cit L sit K natura h uolens habeo D Cic. Tuscul. V 2, 5 10 philoso-
phia k philophia K philosophosia H [indagatrix] rhk indicatrix RBDGL indaca-
trix ni f. K 11 excultrixque Cic. Reg. Gud. pr. epultrixque al. codd. Cic. Cic.

Tuscul. V 20, 58 uirgines regiae K 12 ut] et L tostriculae Ll . habeo
D 13 est add. b tonstrinx R eo femininum deminutiu[m] G 14 quomo a
nutrix R quomodo a nutritor nutrix r eam Rr 15 furtunam GK prohibemur
Rr 16 uel inconcina GLK et aspera K 18 Inusitata quibus G in qui-
bus K auctores usi K autores D 19 facieade D faciant GL et ex faciunt
corr. K ut faux — dor add. in litura minore et ad mg. d post prex: chaus
al. m. add. in D dor. causdico for. add. G caus dico for LK ditio DH
20 claris L do debet esse dor om. GLK add. k post dor: faux dico for dor
add. R, del. r Faux Prex ditio. For dor add. H Faux. caus. ditio. for. dor. B

21 non in mg. K inueniantur Dd 22 recussamus K recussamus L

p. 785. 86 P.

p. 359—61 K.

5 Inconcinna vero vel turpia vel aspera prolatu videntur esse 'metuturus' vel 'metuiturus', 'nutritrix': quod quamvis secundum analogiam debuisse dici - in 'tor' enim terminantia masculina, quae ex verbis nascuntur, mutant 'or' in 'rix' et faciunt feminina, ut 'doctor doctrix', 'victor victrix'. cum igitur masculinum sit 'nutritor', ex eo | secundum analogiam nascebatur 'nutritrix' —, euphoniae tamen causa concisio facta est mediae syllabae, sicut 'bus' pro 'boibus'. nec non etiam in contextu diversarum dictionum hoc solet fieri, ut 'cum nobis' turpe est itaque 'nobiscum' praeposterum profertur.

Vnus ergo ex his plerunque quattuor modis invenitur, qui facit tam verba quam alias partes orationis esse defectivas. differentiae quoque causa multa solent vel taceri vel contra regulam proferti, ut 'fas' genetivum non habet; nam sive 'fatis' seu 'faris' vel 'fassis' dicamus, aliud potest significare. 'coniunx' 'coniungis' secundum analogiam debuit proferti, sed ne verbum putetur, absque n profertur 'coniugis'. similiter accentus 'ponē',¹⁵ 'ergō' differentiae causa in fine ponitur. 'Venus Veneris', cum omnia in 'us' correptam propria secundae sint, solum tertiae invenitur, ne, si 6 'Veni' dicamus, verbum esse putetur. 'far farris' solum in r desinens geminavit r, ne, si 'faris' dicamus, aliud monstret. similiter repugnantibus regulis solent quaedam taceri, ut τοῦ 'ador' genetivus in usu frequenti non invenitur, quia duae contrariae pugnant in eo regulae. cum enim sit neutrum, debet paenultima o genetivi corripi, ut 'aequor aequoris', 'marmor marmoris', sed cum habeat 'adōro' paenultimam producens, debet produci. unde et derivativum eius 'adōrea' o producit, cum 'marmōrea', 'aequōrea' o corripiant. ergo repugnantibus regulis mansit 'ador' in frequenti usu indeclinabile. in verbis quoque cum || omnia in 'neo' desinentia secundae coniugationis in 'nui' faciant praeteritum perfectum, ut

1 Inconcinna] r Inconcinna RGLK 2 uel metuturus Dd quamvis in littera k debuisse GK 3 in or RD terminata BDG 4 femina RH om. GLK 5 et ex eo K et ex eo G 6 nascebatur add. g nutritrix(x) H

7 bubus BH 8 diccionum Dd solet solet H 10 facit* tam H 11 defectivas G diflectivas K 12 multa] r mutata R 13 non habet add. r habent D seu] uel L fassis] hg et in littera ni f. R fasis GKld fasis H fastis r

significare potest GLK 14 coniux H coniugis RrDH debet G 15 coniungis R ponē ergō sic Franc. Ritterus elem. gramm. Lat. p. 56, h. l. neglecto. scriptis apud Prisc. de acc. § 8 ponē et ergō B pone ergorell. 16 ponitur in fine GLK 17 correptam] correptam feminina GLK propriam Rr

proprie G 18 Veni] b uen* B faris Rr desinens om. GL disinens add. g

19 demonstret H 20 ut add. b τοῦ Rr το GL τ* (w?) K ador cuius genitius GL frenti Hh 21 repugnat B in in eo K 23 uerbum adoro

BDHGLKr 25 corripeant Gg corripiant L repugnantibus ex repugnantibus efficit L 26 cum omnia in mg. K in neo] rdg om. R in eo BDGLK 27 nui] bd ui BDGLK faciunt L

p. 786. 87 P.

p. 381. 62 K.

'teneo tenui', 'moneo monui', differentiae causa 'maneo mansi' facit, ne 'manui' dativus 'manus' putetur, et 'neo nevi', ne, si 'nui' diceremus, a 'nuo' esse videatur, 'audeo ausus sum', quia 'hausi' ab 'haurio' fit, quamvis huic aspiretur. 'fac', 'dic', 'duc', 'fer' magis placuit per apostopam proferri differentiae causa, ne, si 'face', 'dice', 'duce', 'fere' diceremus, aliud significare putaremur, quamvis hoc non in omnibus consimilibus vel univocis soleat fieri. singula igitur verbis accidentia disserentes, quae in quibusque deficiant, prout animo occurrant, ostendemus.

DE SIGNIFICATIONE.

Significatio vel genus, quod Graeci affectum vocant verbi, in actu est II 7
proprie, ut dictum est, vel in passione, et omnia verba perfectam habentia declinationem et aequalem vel in o desinunt vel in 'or'.

Et in o quidem terminantia duas species habent, activam et neutram.

Et activa quidem semper actum significat et facit ex se passivam absque duobus verbis, 'metuo' | et 'metuor', 'timeo' et 'timeor'; haec enim contrarias vocibus videntur habere significationes, quamvis etiam ad sensus pertinentia verba, si quis altius consideret, in activis vocibus passionem et in passivis actionem fieri inveniat, ut 'audio te', 'video te', 'tango te'; ostendo enim, pati me aliquid in ipso actu. cum enim dico 'audio te', ostendo, quod vocis tuae actum patiuntur aures meae; et e contrario 'audior a te' dico, cum vox mea agit aliquid in aures tuas. sed tamen quia nobis agentibus, id est sentientibus et aliquid facientibus, et oculi vident et aures audiunt et tactus corpori evenit, non irrationaliter activorum et vocem et constructionem habuerunt.

Neutra vero appellaverunt, quae in o desinentia sicut activa non faciunt ex se passiva, quamvis varias habeant significationes, de quibus post docebimus.

1 differentiae R maneo Rr facit om. GL add. g 2 nevi] d noui D
 nei *** si K ne in litura r 3 h ausi RrD aurio RrD 4 aspiraretur L
 dic del. r om. D 5 si om. R dice om. RBD duce dice H duce
 fere dice GL 6 diceremus add. g putaremur] b ***remur B Qua^{uis} Rr
 in om. K 7 accidentia uerbis DGLK diserentes Rr differentes / deferentes in deserentes
 mut. K 8 que om. G q; g quibus GL deficit G occurrent DH 9 de signi t
 gener. g de definitione V. generu uerborum L inscr. om. DG(HK?) 10 affecton
 H effectum GL ΔΙΑΘΕCΙΝ id est effectum Darmstad.^b *uerbi (&) K 11 propriet
 ri propriae RBDHK 12 o defunct Hh 13 act***num (iu) H 15 passiuia H ab
 que R 16 et timeo et BH Haenim Rr 17 uocibus uocibus K 18 concideret R considerat G 19 et passiuis DHGLK et passiuis uocibus actionem B
 actionem D 20 ostendi Rr audio ex audeo corr. B "te "audio K
 22 cum] quod in litura h uox in lit. b 23 sentientibus D 24 irrationabili
 ter B 27 habeant uarias DHGLK postea G 28 decebimus Dd

8 In 'or' vero terminantia tres species habent: passivam, quae ex activis nascitur et semper passionem significat exceptis supra dictis, communem, quae una terminatione tam actionem quam passionem significat, deponentem, quae cum similem habeat communibus positionem in 'or' desinendi, tamen deponens vocatur, quasi simplex et absoluta, quod per se ponitur, vel quae deponit alteram significationem et unam per se tenet, quomodo positivus gradus dicitur, qui absolutus per se ponitur non egens alterius coniunctione. haec quoque tamen species [id est deponens] quomodo neutralis diversas habet significationes, de quibus latius in sequenti bus tractabimus.

9 Activa igitur et passiva et communia certam et praefinitam habent significationem, neutra vero et deponentia variam.

Haec autem verba proprie activa vel recta vocantur, quae in o desinentia et assumpta r facientia ex se passiva, confessim cum dicuntur, possunt transire in quem sit actus et coniunguntur vel genitivo vel dativo vel accusativo casui, ut 'abstineo irarum' - Horatius carminum libro. III:

Mox ubi lusit satis, abstinet,
Dixit, irarum -,
'impero tibi', 'maledico tibi', 'invideo tibi', 'oro te', 'amo te', 'accusuo te'.

Haec enim faciunt ex se passiva, quae ablativo casui cum praepositione 'ab' vel 'a' solent iungi, ut 'abstineor a te', 'imperor a te', 'maledicor a te', 'invideo a te', 'oror a te', 'accusor a te'. possunt tamen passiva dativo etiam adiungi, ut 'servor tibi'. et est quaerendum, cur activa ablativo per se non adiunguntur, et puto, quod ille casus proprius est passivorum. ideo autem dixi per se, quia cum alio casu sociata

4 positionibus nem K 5 desinendi] r desinenti RB quas simplex Hh
absoluta Rr quod] quae BDLK et sic ni f. in litura H qui h 6 uel quod de-

posit BHL 7 quia absolutus h ⁱ obsoletus Rr 8 coniunctione R coniunctio ne[m] B spesies R 9 neutralis] num naturalis R? at h. l. silentio meo ipse dif-
fido diuersas om. LK deuersas in mg. add. k 12 uaria R 13 De actiuis et
passiuis uerbis inscr. L proprie] r propriae RBD 14 adsumpta B assumpta L

15 actus] g ac*** G 16 ut absteneo G ut abstineto RBD*c* irarum D
post irarum: Horatius — irarum om. G oratius K Hor. carm. III 27, 69 sq.

17 III] lib. XVIII § 192 III. h. l. libri nisi quod libro primo carminum Wallra-
fanus 18 Mox — irarum add. g lussit K abstineto l abstineo HLKg

20 innideo tibi post maledico tibi sup. lin. add. l 22 haenim Rr 23 absteneor
G imperor K 24 inuidior Dd amor ate post oror a te add. L acusor H

accusor GLK 25 etiam om. G et om. GL est om. K querenda H

26 per se ablatiuo B per non H abiuguntur Dd 27 dixit Rr casu ex

causa corr. H sociata] 1 sotiate R sociato BDGLK sotiate H

p. 787. 88 P.

p. 363. 64 K.

adiunguntur, ut 'video solem oculis', 'prohibeo filium turpitudine'. accusativo quoque inveniuntur passiva coniungi, sed figurate, ut 'absciditur manum', 'frangitur pedem', || 'sanatur oculum', 'rumpitur aurem'. Virgilius in V:

intentaque brachia remis

Intenti expectant signum.

idem in III georgicon:

Pascuntur vero silvas et summa Lycae.

Quae vero in o desinentia nihil ex his, quae propria esse activorum 10 docuimus, habent, neutra proprie vocantur vel absoluta, ut est 'vivo', 'ditesco', 'erveo', 'sedeo'. haec enim non egent supra dictis casibus ad complendam sententiam, unde iuste | passivis quoque carent. inveniuntur tamen etiam quaedam verba, quae quamvis activam habeant significacionem, passiva tamen non habent, quia nec in homines eorum actus transit, 15 nec semper supra dictis egent necessario casibus, ut 'prandeo', 'ceno', 'curro', 'ambulo'. eorum enim prolatione transgressionem fieri non est necesse ad aliquod rationabile animal, quae est sola causa, ob quam nascentur verba passiva in prima et secunda persona; hae enim de se et ad se loquuntur, quod est suum animantium, quibus natura sermonem dedit. 20 in tercia vero persona saepe passivum solet inveniri etiam ex huiuscmodi verbis, sed ad muta et carentia anima pertinens. dicimus enim 'condit' holus', 'aratur terra', 'inseritur arbos', 'curritur spatium', unde Terentius in a delphis:

†decurso iam spatio;

25 'bibitur vinum' - Iuvenalis in IIII:

1 inunguntur *BDGLK* turpedine *GLK* 2 figuratae *R* 3 auris *HhG* au-
res *BL* auris *K* *Verg. Aen.* V 136 sq. 5 bracchia *Med. Rom. Fr.* 6 ex-
spectant *G Rom. exspet Fr.* post signum: Idem in II. Miseros depascitur artus
(*Miseros in lit.*) add. *B* idem in secundo miseros depascitur artus *Waltraianus*, v.
Aen. II 215: miseros morsu depascitur artus, qui versus mox (§ 24 p. 391, 23) lauda-
tur 7 *Verg. georg.* III 314 8 sylvas *R* siluae *Pal.* lycei *BH* licei *D* liceae
GL liceaei *K* 9 De neutrali significacione *inscr.* *L* nil *L* 10 [proprie] pro-
piae *RBD* ditisco *K* 11 *Haenim Rr* 12 De neutralibus actiuis *inscr.* *L* 13
tamen om. *DHGLK* habent *DGLK* 14 passiuam *HGKd* 15 semper *Rr*
caeno *GL* ambulo ceno curro *K* 16 enim add. *g* transgresionem *GL*
est] potest *GL* 17 aliquod] *dh* aliquid *RDHGLK* aliqui^d *B* rationale *R*
sola est *B* 18 et in secunda *B* Haec *BDG* *Haen(c)* *H* 19 locuntur *RH* lo-
quuntur *BK* 20 tercia *H* saep+e(a) *L* ex] in *L* 21 dins *H* conditor
Rr 22 holus] *d* olus *RDHG* arator *Hh* arbor *L* spaciun *D* *Terent.*
a delph. V 4, 6 24 decurso iam spatio] sic *Prisc.* etiam § 13 lib. XI § 21 XVIII
§ 132 decurso spatio XVIII § 53 Prope iam excuso spatio *Bemb.* Prope iam excuso
spacio *Bas.* Prope decurso spatio *Bentleius* spatio dixit bibitur *B* 25 unum *D*
Iuv. sat. III 10, 25 sq.

sed nulla aconita bibuntur

Fictilibus - ,

'epotatur flumen' - idem in eodem:

epotaque flumina Medo

Prandente - ,

'mendicatur panis' - idem in eodem:

Et mendicatus victa Carthagine panis - ,

cum eorum primas personas natura prohibeat proprie dicere. quis enim dicit 'aror', 'inseror', 'curror', nisi poetica conformatio, id est προσωποποίησα, inducatur? ergo proprie illa possunt habere primam et secundam 10 passivorum personam, in quibus et fateri possunt eadem personae quod in se sit, ut est 'amo te', consequitur, ut ille, ad quem dixi, conſitendo id, quod a me audivit, dicat 'amor a te'.

III 11 Latius igitur tractemus de iis, quae videntur contra vocis formam significare, quod non solum in verbis, sed in aliis etiam partibus orationis inveniuntur, ut si dicamus 'Athenae', 'Thebae' voce pluralia sunt, significatione singularia, et contra 'populus', 'plebs' voce singularia sunt, significatione pluralia, vel 'Philotium', 'Sophronium', 'Glycerium', 'Dorcum' voce neutra, significatione feminina. multa quoque alia huiuscmodi inveniuntur.

In verbis etiam sunt quaedam voce activa, quae ex se passiva non faciunt, quae generali nomine neutralia vocamus, quamvis diversas habent significations: ex his enim quaedam vii habent activam, ut est 'facio te', 'calefacio te' (quamvis 'facitur' quoque a 'facio' pro 'fit' protulerunt auctores, ut Varro in cynico: 25

1 aconita L 3 potatur DHG Iuv. sat. III 10, 177 sq. 4 epotaque*

a c b

flumina. mendicatur panis. medo prandente H 6 manducatur L Iuv. sat. III 10, 277 7 Et om. GL mendicatur H manducatus L chartagine Rr kartagine DHGLK 8 prohibebat Rr proprie] r propriae RBD 9 dicit spcr. K

nisi si D confirmatio L confirmatio Kk confirmatio B προσωποία] προσωποποίησα] R προσωποποίησα Hr προσωποποίησα D προσωποποίησα G προσωποποίησα L προσωποποίησα K προσωποποίησα B προσωποία] 2 10 . Inducantur ergo D

proprie] rd propriae RBD secundum Rr . 11 personam passiuorum L personam pasiuorum G pateri Dd possunt] in litura r potest sunt ni f. R amice eaedem] rg eadem RG eadem D 12 fit] sit G est om. G 13 a me audiuit Hh 14 his libri 16 athaene RD thaebae D 17 et econtra GLK popula⁵ Rr 18 et significatione GLK glicerium D et ex corr. K glycerium G gligerium L significatione

dortium Rr dortium BH 19 neutra ***** feminina (neutra) Rr quoque alia] in lit. et ad mg. b alia ni f. omiserat B 22 quamvis] d quasuis .D habent DH habeat B 23 uim habent add. g 24 calefacio te add. r protulerunt G 25 Varro in cynico: sat. XVIII p. 107 Oehl. cynico LK cynico sime hercule G Cynico sine Hercule purgante: Deorum vel Cynico: Diem hercule purgant Aesonius Popma conjectancorum in Varr. sat. p. 618 ed. 1801

p. 789. 90 P.

p. 385. 66 K.

Si me hercle pergunt et deorum cura non satisfacit
Rei publicae . . .

Titinius in Quinto:

†consilium bonum gratia parvi faciatur.

‘fcessit’ quoque Cicero pro Cluentio: sed hoc pollicetur omnibus, si cui forte hac lege negotium facessetur. bene igitur in 12 plerisque compositis activum est: ‘perficio’ et ‘perficior’, ‘conficio’ et ‘conficior’, ‘afficio’ et ‘afficior’, ‘efficio’ et ‘efficior’; sic paene omnia, quae cum praepositionibus componuntur; nam ‘calefacio’, ‘tepefacio’ et similis ‘calefio’ et ‘tepfio’ loco passivorum habent. ‘fitur’ etiam pro ‘fit’ dicebant. M. Cato censorius in Quintum Thermum: postquam diutius fitur. idem de Lucio Vetorio: Graeco ritu fiebantur Saturnalia. similiter activam significationem habent ‘officio tibi’, ‘noceo tibi’), quaedam vero ex eisdem neutralibus passivam, ut ‘vapulo a te’, ‘fio a te’, ‘exulo a te’, ‘veneo a te’, ‘nubo tibi’ - quamvis antiquissimi etiam activa significatione ‘nubo te’ dicebant, unde

Plautus in Casina:

Libet Charinum quid agat scire novum nuptum . . .
quaedam neutra, id est quae nec nos in alium extrinsecus nec alium in nos aliquid agere significant, ut est ‘spiro’, || ‘vivo’, ‘ambulo’, ‘pergo’, quae non egent aliqua coniunctione casus, cum absolutam et plenam per

1 me hercle] *Fleckeisenus, qui agnovit septenarios iambicos mehercule libri iuramentum purgant*

pergunt] ***** (poenit i. e. pergunt) *Rr* (iuramentum videtur gloss. ad mehercule pertinens) *Rr* purgant *BHdk* purgant et purgant, at coni. *Oehlerus* 2 r. p. *RL reipublicas*

in mg. i. respublica *L* r. p. *G* r. p. *Dd* *RP* *H* r. p. *K* r. p. *B* 3 tintinnius *H* *Titini Quinti fr. 6 p. 67 BH. p. 128 Neuk.* stultitia cupidinis | Petunt consilium, bona bonorum gratia | Parui ut faciatur, *Hermannii (opusc. V 273)* vestigia sere secutus, nisi quod suo iure quanta ante stultitia om. *Ribbeckius fr. 1 p. 126; cf. § 31 et Non. p. 507, 16 Titinius Quinto: stultitia cupidinis petunt consilium, bona gratia ut parui faciatur in Quinto] *Puschius* in *V libri, om. edd. ante α in qnto (i. e. in quinto) α**

uel c

4 parua faciatur *B* 5 facescitur *Gg* Facescitur *D* Cic. pro Cluentio or. 57,

158 6 hac] ac *R* negotium om. *D* facescetur *Gg* facescetur *D* facescetur *h* facescetur *K* facescitur *R* et ante corr. ut videtur *H* igitur] quoque *B* in ple-

rumque *Dd* implerisque *RH* 7 perficio *K* conficio et conficior add. d 9 propositionibus *D* praepositionibus *K* 10 et tepefio in lit. *B* habentur *B* II marcus *GL* M. Catonis in Quintum Thermum post censuram (sic Rufrian. de fg. § 18 cf. Fest. p. 318*, 17) or. fr.: apud Meyerum l. l. or. 37 p. 73 in Thermum lib. III § 8 X § 56 thermum ex thermium ut videtur corr. *K* 12 Catonis de Lucio Vetorio or. fr.: apud Meyerum l. l. or. 28 p. 65 cf. lib. VI § 16 ujeturio *K* fiebantur] r fiebant *RB* 13 De neutralibus quae significationem passinam habent inscr. L 14 neutralibus uerbis *D* 16 etiam om. L 17 Plautus in Casina v. § 2 Casina] bd cassina *BD* 18 Charinum] r carimum *R* carinum *H*

sunt

19 De neutralibus uerbis iterum inscr. L Quaedam neutra *Hh* id est om.

LK nec los *Rr* aliam ex corr. *K* aliam ex corr. *K* 20 aliquid add. r

p. 700 P.

se prolatā sententiam monstrant, quae et proprie neutra vocantur, sicut supra dictum est. sunt alia in hac forma [id est in verbis], quae in o desinentia non faciunt ex se passiva, quae quamvis activam habeant significationem, tamen vel ad muta animalia vel ad carentia anima coniunguntur, sicut supra dictum est, ut est 'percurro forum', 'prandeo pisces', 'ceno ovum', quae est quando inveniuntur tertiam passivorum habentia personam, nec irrationabiliter, ut ante ostendimus. 'curritur' enim 'spatium' bene dicimus. unde Terentius in *ad elphis*:

†decurso iam spatio

dixit. sunt quaedam ex eadem forma, quae passivam videntur habere significationem, sed quae non extrinsecus sit, quam Graeci αὐτοπάθειαν vocant, id est quae ex se in se ipsa fit intrinsecus passio, ut 'rubeo', 'ferreo', 'caleo', 'tepeo', 'marceo', 'aegroto', 'titubo', 'vacillo'. itaque huiuscemodi verba non egent casu, quamvis auctores haec quoque inveniantur more activo vel passivo diversis casibus adiungentes, sed figurate, ut Virgilius in *bucolico*:

ardebat Alexin,

14 pro 'amabat'. sunt alia verba, quae quamvis non ab activis profiscuntur | tamen passivam semper habent formam. et ex his quaedam eadem voce utrumque significant, id est actionem et passionem, ut est 'osculor te' et 'osculor a te', 'criminor te' et 'criminor a te'. haec communia nominamus. alia vero, quae similiter eandem terminationem habentia nec ab activis nata unam dumtaxat habent significationem, sed non omnia eandem, haec deponentia vocamus, cum quaedam activam vim possident, ut 'conspicor te', 'sequor te', 'praestolor te' et 'tibi' - Terentius in eu-
nicho:

Quem praestolare, Parmeno?

1 prolatam *RGLK* sentiam *Rr* setentiam *K* monstrent *H* propriæ ^{ten} *rdb*
propriae *RBDH* 3 habeant activam *K* habent *DH* 4 tamen et ad *L*
animam *B* 5 ut est *om.* *H* caeno *RBL* 6 quae est] *om.* *GLK* add. *k* est
spscr. l. Est *B* 7 irrationabiliter *B* spaciū *D* 8 *Ter. adelph. v. § 10*
10 De neutralibus passiuis *inscr. L* quaedam *om.* *K*, 11 αὐτοπάθειαν] ×
propriam passionem

·ΑΥΤΟΠΑΘΙΑ· *Hh* αυτοφατιαν *G* αυτοφαθι *Ll* αυτοφατια *K* autopathian *B* autophatiam
RD autopathiam *r* γαιοπατιαν *d* ἀντοπαθειαν uel ιδιοπαθειαν 2 12 intrinsecus

fit *H* post ut: ardeo *m.* rec. add. in *K* serveo] add. d ferbeo *K* 13 egrēto *K*

uel c

magillo *Kk* 14 inueniuntur *HK* 16 ut *om.* *K* Verg. ecl. 2, 1 (*deficit Rom.*)

17 alexim *Pal.* 18 De communibus *inscr. L* 19 et] ut *GLK* his quae
eadem *L* quaedam eadem uoce in *litura b* 20 est et actionem et *BH*

ut oscular *H* 21 et *om.* *GLK* creminor *G* et *om.* *GLK* creminor *G* De

deponentibus actiuis *inscr. L* cōmnia *B* 22 eadem *Dd* 23 ab in *mg.* add.

L tuntaxat *Kk* 24 + *L* cumdam *Rr* possident] *g* possident *HK* 25
secor *B* p̄stulor *DG* et tibi] ut in *litura l* *Ter. eunuch.* V 5, 5 iunicho
K iunicho *G* ēnnacho *L* 27 p̄stolare *H* p̄stulare *G* parmieno *K*

p. 790. 91 P.

p. 367. 68 K.

Cicero in I in vectivarum: qui tibi ad forum Aurelium praestolarentur —, ‘insidior tibi’. ex his multa antiqui tam activa quam IIII 15 passiva significatio[n]e protulisse inveniuntur, et maxime ea, quae apud Graecos activa habentur et passiva: ‘auxilior te’ et ‘a te’, similiter ‘adminiculor’, ‘auguror’, ‘adhortor’, ‘apiscor’, ‘abominor’, ‘consequor’, ‘amplector’, ‘adorior’, ‘abutor’, ‘admiror’, ‘antestor’, ‘aggredior’, ‘aspernor’, ‘architector’, ‘assector’, ‘argumentor’, ‘reor’, ‘vereor’, ‘solor’, ‘arbitror’, ‘blandior’, ‘consolor’, ‘conspicor’, ‘communis[co]r’, ‘complector’, ‘calumnior’, ‘carnif[ici]or’, ‘despicor’, ‘demolior’, ‘dominor’, ‘depeculor’, ‘delargior’, ‘ementior’, ‘exordior’, ‘exerior’, ‘frustror’, ‘hortor’, ‘for faris fatur’, ‘meditor’, ‘obliviscor’, ‘metor’, ‘adulor’. haec plerique deponentia esse confirmant ideo, quia frequens usus eorum significatio[n]is est activae; communia vero esse defendit cum natura ipsius sensus, tum veterum non improbanda auctoritas, a qua quae potuimus a diversis colligere libris exempla proferamus.

Lucilius:

a me auxiliatus siet

1 Cic. in Catil. or. I 9, 24 in vectivarum] b in vectiarum B tibi etiam lib. XVIII § 148, Arus. Mess. p. 253 Lind. te pars codd. Cic. forum auleum GL forum a. lium Kk p[ro]stularentur G praestolarentur H praestolentur v. l. ap. Cic. 2 insidior

tibi om. R De dubitatiis inter communia et deponentia inscr. L 3 maxeme K 4 habent] rh habent RH rell. adminiculor] r amminiculor RDHGZ et adminiculor B adulor amminiculor d 5 auguror adulor adhortor B adhortor D Hr ***tor R apiscor rh et in litera l, anf Putschius auspicor B edd. ante α (auspicor 3) abominor] r abominor RBHGKd 6 admiror] § 16 miror h. l. libri miror testor antestor l post antestor (attestor edd. ante α): contestor de testor execror machinor policeor dignor in mg. add. l equor machinor consecutor contestor dignor detestor (dignor detector 3) edd. ante α execror, machinor, policeor, consecutor, contestor, dignor, detestor α sqq.; in serie exemplorum infra § 17 inter exempla a litera a incipientia inter antestor, cui praecedit testor, et aggredior interponuntur execror, machinor, policeor, et reor, vereor (al. queror), solor, quae catalogus hic post argumentor affert, in § 18 consequor, h. l. literae a insertum, in exemplis et in litera a § 16 et in litera c positum. consecutor, contestor suo loco intercalantur inter communis[co]r et complector, dignor et detestor itidem § 19 initio literae d inter carnif[ici]or et despicer adgredior BD 7 assector RBDHK

8 consulor L consulor K complector] amplector D 9 columnor K vel depeculor G depeculor K 10 dilargior libri Krehlii v. eius ann. ad § 19: et dilargior Lindemann quoque teste Heidelb., dilargior tamen H expedior D frusteror Rr hostor Rr 11 obliuiscor scrutor metor B adulor in exemplorum serie cum adhortor coniunctum et post auxilior in ipso initio positum ante adminiculor collocant edd. ante a cum d Lips. 2 Krehlii (quā cf. II 524 sq.), ante auguror α sqq.: econtra post metor: morigeror adipiscor assequor queror add. edd. priores, morigeror as sequor queror α sqq. 12 ideoque frequens L 13 est spscr. r diffident K

cum] quam GL quam K 14 tum] tam GL tam K inprobanda B quam quae H 15 collegire Gg 16 De exemplis confirmantibus haec esse communia ad mg. L Lucilius] k Licilius B Lucilius b lucius GLK Lucil. fr. inc. 122 Dous. 121 Gerl. 17 siet] L. Quicheratius in Corpeli ed. sat. Lucil. p. 253 si est libri; om. lib. XI § 29

p. 791 P.

passive, βοηθητες. Cassius similiter: adulatique erant ab amicis et adhortati, 'adulati' κολακευθέντες, 'adhortati' προτραπέντες. Varro: tribunio auxilio adminiculati, βοηθηθέντες. Lucius Caesar: certaeque res augurantur, οἰωνοσκοποῦνται, cuius activum Virgilius in VII:

p. 368 K.

si quid veri mens augurat, opto;

Cicero tamen Verrinarum IIII: ex nomine istius, quid iste in provincia facturus esset, perridicule homines augurabantur. Gaius Fannius: haec apiscuntur, ἐπιτυγχάνονται. Fabius Maximus: amitti quam apisci. passive omnia sunt proleta. Verrius: saevitiae eorum abominaretur ab omnibus passive

w n .HEIC

1 passiuæ K active B ΒΟΗΘΕΙC Rr ΒΟΗΘΕΙC G bo. Dd casius DGLK Cassius Severus ni f., hunc enim Cassii nomine laudat Prisc. lib. VII § 55 idemque significari videtur lib. VIII § 53 (cf. Lindemann ad Charisium p. 70 n. 20 ed. suae); inter Severi reliquias haec verba receperit Meyerus l. l. p. 551, cui tamen ipse vere iudicare videntur Krausius hist. R. fragm. p. 165 et Weichertus de L. Vario et Cassio Parm. p. 206 Cassio Heminaea tribuentes, hisque assentitur Rothius l. l. p. 290 sq. fr. Cass. Hem. 20. 'Cassium' vero 'Eminam' pleno nomine et addito annalium libro sexies laudat Prisc. (v. ind.), ut sciens certe hunc eum afferendi morem ne hic quidem deseruerit; neque vero Cassii Severi exemplum ab hoc loco alienum est, nec ipsius dicendi genus a Cassii Severi aetate, quamvis participiū 'adhortatus' usus passio alterum exemplum non reperiatur adulati q L adulatique — adhortati ante adulati om. G 2 adhortati R adhortati H adulati om. R spscr. r adulati L

A I NO

ΚΟΛΑΚΕΥΘΕ*EC Rr ΚΟΛΑΚΕΥΘΗΤΕC L ΚΟΛΑΚΕΙΘΕΝΤΕC K ΚΟΛΑΚΕΥΘΕΝΟEC et B adhortati προτραπέντε om. DHLK πΡΟΤΡΑΠΕΝΤΕC. ut prius que passiuæ uarto B

3 Varron. fr. inc. p. 339 ed. Bip. tribunitio Rr tribunitio DHGL triunitio K [adminiculati] r amminiculati RDHGL adminiculanti B adminiculatus lib. XI § 29

TE

li

ΒΟΗΘΕΙΗΤΕC Rr ΒΟΗΘΕΙC K ΒΟΗΘΕΙC GL Lucius Rr Lucius Caesar] in auguralibus sc. cf. lib. VI § 86 4 certeque, RH certe quae BD certae quae G

A

ius

res ex rem corr. B ΟΙΩΝΟΚΩΠΙΔΥΝΤΙ Rr ΟΙΩΝΟΚΩΠΟ K cum Rr 5 Virgilius protulit in GL Verg. Aen. VII 273 7 Cic. in Verr. or. II 11 6, 18 Verrinarum] r uarrinarium R uarrinuarum H ipsius GLK iste om. libri Cic. dett. 8 provincia] r prouintia RDH perridicule] sic etiam Cic. Lagom. 42 m. pr. et alii

Gaius

nonnulli ex melioribus perridiculae D perridiculi libri Cic. plerique 9 Gaius Fan-nius Dd pertinet hoc fragm. vel ad C. Fannii C. f. Strabonis cos. a. u. 632 orationem vel ad C. Fannii M. f. annales, quorum lib. I laudatur lib. XIII § 12 cf. Meyerum l. l. p. 201 Krausium p. 174; Fannii hist. fr. (2) p. 312 tacite inseruit Rothius adipiscuntur lh ΕΠΙΤΥΧΑΝΟΝΤΑI R ΕΠΙΤΥΧΑΝΟΝΤΑI G ΕΠΙΤΥΧΑΝΟΝΤΑI L ΕΠΙ-TΥΧΑΝΟΝΤΑI K fauius BDHGLKr Fabius—apisci om. R add. r 10 amitti L apisci] add. g adipisci hh ad Q. Fabii Macimi Cunctatoris laudationem funebrem Q. filii hoc fragm. refert Meyerus l. l. p. 5, possit etiam ad Q. Fabii Macimi Allobrogici laudationem P. Scipionis Africani minoris (v. Meyerum l. l. p. 250) pertinere; inter Q. Fabii Macimi Serviliani annalium rel. exhibuit Krausius l. l. p. 171 et iterum sine ulla dubitationis nota Rothius l. l. fr. Fab. 5 p. 309 passiuæ H Verri Flacci fragm. v. ap. Odo fr. Muellerum in Fest. praef. p. XVI n. 1 11 ab ominaretur] r abominaretur RBGLK ab ominibus D ab hominibus BHGLK

1 Orblius Rr pertinere haec videntur ad librum a Suet. de ill. gramm. c. 9 l. continentem querellas de iniuriis, quas professores neglegenter ab ambitione parentum acciperent, 'perialogos', ut fertur, inscriptum. qui titulus cum aperte corruptus sit, varie temptatus est a vv. dd. (cf. quos l. Graefenhanius hist. phil. II 234 n. 23 et

p. 791. 92 P.

dixit Orbilius: quae vix ab hominibus consequi possunt,
ανύεσθαι. Petronius:

animam nostro amplexam in pectore,

περιπλεγμέσαν. Lucilius:

Quin amplexetur qui velit, ego non si[n]am me am-
plexier,

'amplexetur' περιπλεκόσθω. Cicero pro Roscio: quo uno maleficio scelera omnia complexa esse videantur. Aurelius: ab his Gallos abortos, ex insidiis plurimos necatos, 'abortos' || ἐφο-
δευθέντας. Q. Hortensius: abusis iam omnibus locis, 'abusis'
καταχρησθέντων. Varro: utile utamur potius, quam ab rege ab-
utamur. Cannutius: turpe est propter venustatem vestimentorum admirari, ut propter turpissime vitam actam contemp-
nere, 'admirari' θαυμάζεσθαι. Cicero pro Murena: publicis lite-

Osannus ed. sua p. 53); equidem eum crediderim 'Περιπλογός' suisse, subtiliore quadam, non tamen inficta eruditione ex Arist. Acharn. v. 855 sqq. haustum: ὁ περιπλογός τοῖς κακοῖς | διγῶν τε καὶ πεινῶν αὐτὸν | πλεῖν ἡ τράκονθ' ἡμέρας | τοῦ μηνὸς ἔκαστον, ipsi Lysistrato cum professoribus nil praeterea commune esse libenter

concedens omnibus D 2 ἀνυεσται Rr ανυεσαι D ανυεσαι B ανυεσε.]
u. petronius G Petronii fr. t. I p. 867 ed. Burm. alt. 3 in om. lib. XI § 29

4 περιπλακείαν GLK περιπλακείαν R περιπλακείαν D lucius K

Lucil. fr. inc. 74 Dous. 73 Gerl. 5 quiⁿ Rr amplexetur GLK post ample-
xetur: qui uelit — amplexetur om. G 7 amplexetur LK περιπλεκόσων Rr

περιπλακεστω B περιπλακεσω DLK περιπλακεσω H περιπλακεσω G Cic. pro
Roscio Am. or. 13, 37 cf. lib. XI § 29 [pro Roscio] k pro scio LK pro scio G
maleficia Cic. Helmstad. 8 complexa RBDK amplexa GL Aurelius] num Aure-
lius Opilius? historici cuiusdam mentio subesse potius videtur Osanno in ann. antiqu.
Marb. 1849, 25, 196, at Aurelii 'variae eruditiois voluminum' (Suet. de ill. gr. 6),
Musarum prae ceteris, argumentum certe multiplex et ne ab historia quidem alienum

fit 9 gellos k adhortos (h) L adhortos RB οφωλευθηνεας Rr εφοδευθηνε-
τας H εφοδευθεντος D εφοδευθεντας (e) K 10 Q.] om. DH Quintus B que G quae

dg Q. Hortensis ni f. in litura L Cic. i hortensi l hortensis GK Q. Hor-
tensi fr. inc. apud Meyerum l. l. p. 378, dubitarem num ex oratione aliqua an ex
libro communium locorum excerptum sit 11 κατακριτεντων B κατακριθεντων D

TA καθαριστεντων R καταχρεθεντων G κατακριθεντων H κατακριθεντων K
Varro. fr. inc. p. 337 ed. Bip., quod vel ad suasiones vel ad orationes Varrois perti-
neat utile] f. ut illo quam] quae B a(b) K 12 Canutius GL, quae forma nomi-
nis et ipsa in lapidibus inventur v. Murat. 355, 2; Cannutius ibid. 1728, 6 Cannutiae Grut.
872, 4 Murat. 535, 5; 1395, 8; 1780, 16 canutius D C. Antonius Barthius advers. IIII 5

ad P. Cannutii Ciceronis aequalis (cf. Cic. Brut. 56, 205 et ll. Cluentiane ab
Orellio in onomastico Tull. II 128 ll.) orr. praeceunte Falstro mem. obsc. p. 37 hunc
l. aure suo retulit Meyerus l. l. p. 397; cur vero orationibus Sulpicianis a Cannutio

conflictis (cf. Cic. Brut. l. l.) eum tribuerit haud perspicio praeter Dd 13 am-
mirari GL ut] *ut L non K et edd. ante Putschium uictam GLK actam]
** (ac ni f.) L contempnere in loco mutilo mulare non ausus sum condemnare G
condemnari L contempnare K non contempnere Lips. 1. 2 Krehlii, Krehlius contemni α

Putschius non contemni Meyerus, f. non tempnere 14 ammirari G θαυμαζετι
Rr θαυμαζετι D θαυμαζετι H ζαμαζετι GL ταιματετι K Cic. pro. Mur. or.
9, 20 puplicis G lateris GL

p. 368. 69 K.

p. 792 P.

p. 369. 70 K.

ris testata sunt omnia, 'testata' passive, μαρτυρηθέντα. Aelius: inpubes libripens esse non potest neque antestari, προδιαμαρτυρηθήναι. Cato in III originum: duo exules lege publica ex-
17 ecrari, passive, καταφαθῆναι. Sallustius in III historiarum: at Lucullum regis cura machinata fames brevi fatigabat, 'machina-
nata' passive dixit. Metellus Numidicus in oratione, qua apud populum G. Manlio tribuno plebis respondit: nam ut aliis plerumque obvenienti magistratu ob metum statuae pollicentur, passive, ἐπαγγελθῶσιν. 'reor' quoque et 've|reor' et 'solor'.

an

1 testata passiue *K* passiue *B* pasiuae *G* MAPTYPTENTA Rr MAPTYPTENTA
L MAPYPTENTA *G* MAPYPTENTA *H* MAPICPENTA *K* Aelius] i. e. C. Aelius Gal-
luss in libris de verborum, quae ad ius civile pertinent, significatione. C. Aelius Lach-
mannus ad Gaium I 119 et in Zeitschrift f. gesch. Rechtswissenschaft XI p. 116 sqq.
et Celius certe h, quae manus cum olim mihi visa esset pr. m. vestigia pressse sequi (v.
Ien. A. L. Z. 1844 p. 728), libro iterum inspecto C literae similem quidem ductum in
H exaratum fuisse etiam tunc agnovi, num ipsa C scripta fuerit, pro certo affirmare
haud audeam, melius RDGLK Heidelb., quod pro Aelius posuit cod. Guelf. Quint. inst.
16, 36. M. Liuius *B* Liuius in D ascripsit Bongarsius, manlius Carotruh. 2. Laelius
Lipsienses Krehlii M. Aelius *π* 2 inpubes] ex corr. h impubes GLK libri-

pens(s) *H* libri penes *D* libri penisise non *G* non est neque *L* ПРОДИАМАР-
H ТЫПТЕНАI Rr ПРОДИАМАРТУРФЕНАI GL ПРОДИАМАРГУРФННАI K ПРОДИАМАРТУРФННАI
H προδιαμαρτυρηθῆναι Salmasio praeante Lachmannus in actis l. p. 117 sq. 3
Caton. orig. III p. 111 Kr. fr. 89 p. 282 Roth. fr. LXXXV p. 54 Wř. legem L
publicam *L* publicam GK lege publicati et execrati Wagenerus, tacite respondens
quaestioni Wolfsiae ad or. de domo sua c. 8 propositae execrari] rd exsecrati h
et execrassi R et execrari* B et exsecrari HG et execrari DLK execrati 3 4 κα-
ΘΗС

ТАРАΘЕНАI Rr КАТАРАΘЕНТС DH КАТАРАΘНТС GL КАТАРАΘЕНТС K КАТАРАΘЕНТС
B favens aliquatenus coni. Wagenerianae Sall. hist. III 38 p. 222 Kr. III] Deb-
brossius (fr. III 114), cuius tamen rationes iure suo impugnavit Kritzius de C. Sallustii
Cr. fragmentis a C. Debrossio in ord. digestis p. 42 sq., Gerlachius in ed. Sal. a. 1832
p. 223, 20 cf. tamen eundem p. 223 ed. a. 1852, v. Kritzius et ad h. l. p. 223 et ad
fr. lib. II 48 p. 154 sq. II. libri ad RBDH 5 Lucullum] rd luculum RDHGK
luculi *L* machinata *H* post machinata: fames — machinata om. *B* 6 de
Q. Caecilius Metelli Numidici or. qua apud populum G. Manlio trib. plebis respondit
v. Meyerum l. l. p. 273 sq., qui coll. Sall. Iug. c. 73 docuit or. hanc dictam esse ad-
versus Manlium Mancinum tr. pl., quem tamen C. non Cn. nominaret debet ex con-
sentientibus librorum Gell. VII (VI) 11, 2 et Prisciani testimonis, quibus l. Sall. l. accedit
Paris. z Gerl. metellius *L* numedicus GLK ap̄ ill populum G 7 populos

B Manlio] cum multis libris Sallustianis et Gellio ll. ll. cod. Prisc. bibl. Genof. Paris.
saec. XI a Duvelino in Meyeri orr. R. fr. ed. Paris. p. 205 laudatus, edd. ante Kreh-
lium omnes manilio libri Prisciani et mei et Krehliani omnes cum nonnullis Sallusti
codd. (manillii, mallii etc. al.), Krehlii 'non ignorare, Mamilio nomen suisse isti tri-
buno plebis' TR.F. B [alii] alias] alius unus Krehlii, ex quo libro alias laudat et probat
Meyerus l. l. p. 274 8 obuenienti *H* 'an aduenienti?' Meyerus mg tractu L

8

9 passiuae *L* ΕΠΑΓΓΕΛΩΝЦИН *B* ΠΑΤΤΗΛΗWCIN r ΕΠΑΓΓΛΩWCIN *G* ΕΠΑΓΓΛΑΘОСИN *L* ΕΠАГ-
РУСИК *X* vereor] queror RDH queror *B*, al uereor GLK h. l. libri omnes supra
§ 15 idque loco Afranii allato testatur Gell. XV 13, 1 et 3; exemplum certe eiusdem
usus ad queror pertinens non novimus, cf. Struvium üb. die lat. Declination und Conju-
gation p. 116 sq., qui reor quoque et queror et solor pro insitictus habet. queror et ue-
reor h post solor: passiue proferuntur add. r

p. 792 p.

p. 370 K.

Cicero ad Nepotem: hoc restiterat etiam, ut a te factis adgredier donis, ‘adgrederer’ passive dixit, ἐνεδρευθῶ. in eodem: qui habet ultro appetitur, qui est pauper aspernatur, passive, ἐξονθευταί. Nepos: aedis Martis est in circo Flaminio architectata ab Hermodoro Salaminio, ‘architectata’ passive posuit, ἀρχιτεκτονευθεῖσα. Ennius:

adsectari se omnes cupiunt,

‘adsectari’ passive, ἀκολουθεῖσθαι. Alpheus philologus: Themistocles cum a formoso adsectaretur, passive, ἡκολουθεῖτο. Aufustius: omnia argumentata nomina, ‘argumentata’ passive, πιστωθέται. Caelius: ex scriptis eorum, qui veri arbitrantur, passive, ὑπολαμβάνονται. Verrius: •

Blanditusque labor molli curabitur arte,

‘blanditus’, πολακευθεῖς, passivam habet hic significationem. Asinius Pollio: sed cum ob ea quae speraveram dolebam, consolabar

•

1 Cicero om. *G* Ciceronis ad Cornelium Nepotem epp. ex lib. inc. fr. 1 p. 482
Or. restiterat] *l* restiterat *GL* restarat *d* factis *B* aggredederer *GLr* aggredi-

ter *K* 2 aggrededer *GLr* aggredirer *K* ΕΝΕΑΡΕΥΤΩ *DH* ΕΝΗΑΡΦΥΤΩ *Rr* ΕΝΕΟΡΤΥΤΩ *K* ΕΝΕΑΡΤΥΤΩ *L* ΕΝΕΑΡΤΙΤΩ *G* Ciceronis ad Cornelium Nepotem epp. fr. 2 l. *l.*
3 pauper] asper *BDHGLK* del. *g* passiue add. *b* passiuae *DH* ΕΖΩΤΗΝ-

IT

νηγαι *Rr* εζογενεῖται *K* ΒΕΒΙΘΕΝΕΙΤΑΙ *G* 4 Cornelii Nepotis fr. exemplorum libris inseruit Rothius Aem. Prob. p. 179 fr. 13 aedes *D* flamminio *BDHGK* et in

litera *L* architecta *Bb* 5 ermодоро *L* ermодро *G* hermedoro *b* *slominio *Rr*

salamininio *B* solamino *G* architectata] *rb* architecta *RB* ΑΡΧΙΤΕΚΩΝΗΘΕΙΑ

Rr ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΕΙΑ *B* ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΑ *GL* ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΤΕΙΑ *K* ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΗΘΕΙΑ *l*

6 Ennius] inc. libr. rell. IX p. 175 *Vahl.* 7 assectari *GLr* 8 adsecari *R* assectari *GLr* ΑΚΩΛΟΥΘΕΙΣΑΙ *R* ΑΚΩΛΟΥΘΕΙΣΑΙ *GL* ΑΚΩΛΟΥΘΕΙΣΑΙ *H* ΑΚΑΛΥΘΕΙΣΑΙ *K* ΑΚΩΛΟΥΘΕΙΣΑΙ *B* Alpheus philologus] Ateius Philologus recte, ut arbitror, Osannus anal. crit. p. 66, ipse quidem statim in alia omnia abiens Αλφευς *K*

philologus *Rr* phisologus *B* temistocles *R* temestocles *D* temestocles *GLK* 9
assectaretur *RG* post passiue: ἡκολουθεῖτο — passiue om. *R* add. *r* ΗΚΟ-

ΑΟΥΘΕΝΤΟ *B* ΕΚΟΛΟΥΘΗΤΟ *r* ΕΚΟΛΟΡΕΣΤΟ *G* ΕΚΟΛΟΝΕΣΤΟ *L* ΕΚΟΛΟΝΕΣΤΟ *K* Aufurtius Dd Aufantrius *L* Aufstius] cf. Paulum Festi p. 94, 16 Falsterum mem. vobsc. p. 25 10 πιστοεντα *GL* πιστωθητα *R* πιστωθητα *B* πιστοεντα *K* 11 Coelius BDHGLK Caelii Antipatri hist. fr. lib. inc. reliquias post alias inseruit Krausius l. l. p. 193, libro primo iure suo Rothius l. l. p. 314 fr. 3; inter M. quidem Coelii Rifi fragm. inc. collocavit Meyerus l. l. p. 469, ut tamen ipse alteram sententiam praferendam esse censeret qui] q *GL* veri] ueroris *B* 12 υπολαμ-

A ΤΙΟ
ΒΟΛΗΤΑΙ *R* ΥΠΑΛΜΒΑΝΟΝΤΑΙ *D* ΥΠΑΛΜΒΑΝΟΝΤΑΙ *G* ΟΠΑΛΒΑΝΟΝΤΑΙ *L* ΟΠΟΑΛΒΑΝΟΝΤΑΙ *K*

de Verri Flacci versu cf. Od. Muelleri ad Fest. praeafat. p. XVI n. 1 14 ΚΟΛΑ-

Ε κεφεις *B* ΚΟΛΑΚΕΥΤΟ *D* ΚΟΛΑΚΕΥΤΙC *Rr* ΚΟΛΑΚΕΥΤΟC *H* ΚΟΛΑΚΕΥΤΟC *GK* assinnius *G* Asinnius *DH* assinnius *LK* praeceunte Thorbeckio in comm. de C. Asinio Polione

p. 80 Potionis orationum fragm. inc. inseruit Meyerus l. l. p. 495 15 pallio Dd opera ueram *B* consulabar *GL* post consulabar: ob — consulabar om. *G* ab ea quae tonui (sic) add. *g*

p. 792. 91 (93) P.

p. 370. 71 K.

ob ea quae timui, 'consolabar' passive protulit. Varro: paupertas enim haec tum non ita nutricata, ut nunc conspicatur, θεωρεῖται, passive dixit. Appius Caecus:

Amicum cum vides, oblisce miserias,

Inimicus sies commentus nec libens aequa,

'commentus' σεσοφισμένος. Varro: Vestales incesti compertae ansa petuntur incognita, consecuta negleguntur, 'consecuta' pro 'impertrata' passive ait. P. Aufidius: si quis alio vocitatur nomine tum cum lis contestatur, atque olim vocitabatur, 'contestatur', μαρτυρεῖται, passive posuit. Laüberius:

Vxorem tuam et meam novercam a populo lapidibus

Consectari video.,

'consectari' passive posuit, διώκεσθαι. Curio: eum tam invidiosa

^{im}
1 ob] *dh ab DHKg* quetenui *Dd* tonui *LKg* consolabar *om. B* consu-
labar *L* *Varron. fragm. inc. p. 337 ed. Bip.*; pertinet f. ad libros de vita populi
Romani pauperis *B* 2 tam *K* conspicatur *B* θεωρηται *R* θεωρηται *B*
ECTOPITAI *GLK* 3 apius *GLK* cecus *D* *Appi Caeci fragmentum ad 'carmen' a*
Cic. Tusc. disp. III 2, 4 laudatum recte reutulerunt Niebuhrius hist. Rom. III 367, Saalius
de Appio Claudio Caeco Coton. 1842. 4. p. 25, ad quod 'sententiarum' titulus a Festo
p. 317^a, 24 servatus sine dubio pertinet 4 obliuiscere] Fleckeisenus obliuiscere libri
'fort. miserai' *Fleckeisenus* miserias ex inimicis; si est commentus, impera-
tivum in to latere censens in extremo vocabulo (caeco sc.) Duebnerus in Meyeri ort.
R. fragm. ed. Paris. p. 10 5 Inimicus *Niebuhrius l. l. obsequente Saalio*
sies] *H* si es rell., Niebuhrius post commentus vocc. nec libens aequa commentus
om. libri Krethiani et mei praeter B; extant in edd. ante Krethium (aequae β Putschius)
nec libens aequae comiti post caeco praebet *Wallafranrus* 6 σεσοφισμένος scripti.
caeco. φίσμενος *B* ceco. vel caeco. rell. caeco πεπλασμένος 2 grece πεπλασμένος
Saalius l. l. Varron. fr. inc. p. 339 ed. Bip. incesti] *rb* incesti *B* incerti
RL compertae *Ausonius Popma Varr. opp. p. 443 ed. 1601 compertas *H* con-*

peratas h compertas libri rell. 7 consecutari eleguntur *Rr* 8 pro] per r
publius

^{n. 8}
p. *Gg* P. Aufidius] est aut Aufidius Tucca aut Aufidius Namusa, qui una laudan-
tur a Pomponio digest. I 2, 44; Tuccam significari putat Huschkius Zeitschrift f.
gesch. Rechtswissenschaft X 340. ceterum in transcurso licet annotare in l. @Pompo-
niano, aliis etiam difficultatibus laborante, prava distinctione peccari, si vel Gaius,
Ateius Pacuvius, vel Gaius Ateius, Pacuvius, vel Gaius Ateius Pacuvius, Labeo Anti-
stius, Labeonis Antistii pater scribatur: distinguendum enim est Gaius Ateius, Pacuvius
Labeo Antistius, Labeonis Antistii pater; de Pacuvio praenomine Momnensem uniterit.
Dial. p. 284 sq. coll. inscr. regn. Neap. Lat. 276. 389. 5567 laudasse suffici; ad
ipsum vero hunc Pacuvionem Labeonem sine dubio scripta erat Sini Capitonis epistula
prima, teste Gellio noct. Att. V 21, 10, ubi de nominis corruptela et aliis cogitarunt et
equidem olim (Sinnius Capito p. 12 n. 14) perperam cogitavi alias *L* vocatur
G 9 cum om. *G* lis] (sive stilis) Huschkius l. l., qui de toto h. l. cf. ibidem p.
339 sqq. hiis in litura r iis DK his BHGL 10 μαρτυρεῖται] ΜΑΡΤΥΡΗΤΑΙ *B* om.
rell. post posuit: συμμαρτυρεῖται 2. in edd. totum hoc exemplum Laberiano post-
ponitur Laberii fragmentis h. l. inseruerunt Stephani fragm. vet. poet. Lat. p. 144,
Zieglerus de mīmis Rom. p. 53, qui h. l. ad Laberii Alexandream a Gellio noct. Att.
XVI 7, 13 laudatam refert. lauerius libri Laberii fr. inc. 6 p. 217 Bth. X p. 255
Ribb. qui: uxorem tuam et meam | Nouercam a populo consecatri lapidibus | Video
11 et om. *B* 13 ΔΙΟΚΕΣΤΑI RD ΔΙΟΚΕΣΤΑI GL ΔΙΟΚΕΣΤΑI H ΔΙΟΚΕΣΤΑI K Curio
scripti. Curio. cupio Lips. uterque teste Krethio, cuius fides tamen eo sublevatur, quod
'Edd. Ven.' (i. e. 1 et Locatell. a. 1496 v. eius praef. 1 p. XV) et ipse Curio praebere
dicit: nam 1 certe Cicero. Cupio et similiter eda. quotquot insexpi omnes et sic (cicerio
in mg. add. h. sup. lin. Caroliruh.) h Caroliruhensis alter. cupio H rell. addendus igi-

p. 791 (83) P.

p. 371 K.

fortuna complecti, passive. Staberius de proportione: non esse positiones regulae, a quibus interdum analogia calumniatur, συκοφαντεῖται. Sisenna: vitam cum dolore et insigni cruciatu carnificatus amisit, ‘carnificatus’ [id est] βασανισθεὶς [amisit]. Cicero in oeconomico: homo ex eo numero hominum, qui apud nos hoc nomine dignantur, ἀξιοῦνται, passive. Horatius carminum libro I:

bellaque matribus

Detestata.

Quintus Pompeius: me miserum, quem illae feminae despiciari ausae sunt. ‘despicor’ commune accipiebat. Curio pater: nusquam demolitur, nusquam exoneratur pecunia, ‘demolitur’ passive dixit. Terentius in Phormione:

Meditata mihi sunt omnia mea incommoda,

μεμελετημένα, ‘meditata’ passive dixit. Nigidius: omne pecus indomitum habet quiddam in se ferum, sed tamen ea natura est,

tur hic locus videtur C. Scribonii Curionis C. f. C. n. reliquis a Meyeru l. l. p. 481 sqq. collectis, demandus fragmentis Ciceronis (libr. inc. var. fr. 6 p. 581 Or.), astipulante ipso Orellio 1 furtuna GLK complecti RBDLK Staberius] est is Staberius Eros laudatus a Plinio n. h. XXXV 58, 199, Suet. de ill. gramm. 13, ubi perperam Staberius Hiera nominatur in plerisque edd., Frontone p. 46 Nieb., qua de re nimis dubitante loquuntur Lerschius rōm. Diorothosen p. 10 sq. (Mus. des rhein.-westph. Schuhmänner-Vereins III 1845, p. 236 sq.) et Graefenhanianus hist. phil. II 233

Staberius Lerschius l. l. stauerius libri proportione] d cf. G. I. Vossium de analogia III 6 p. 750 Eckst. Lerschium Sprachphilosophie d. Alten I 157 porportione R portione DGLKr portione de portione H 2 positionis GLr calumpniatur R

6

3 СУКОФАНТЕИА Rr СУКОФАНТИА B СУКОФАНФЕТАI D СУКОФАНФЕТАI H СИКОФАКЕТАI K СИКОФАЕИА GL L. Cornelii Sisennae historiar. fr. inc. v. Krausium l. l. p. 316 Rotham l. l. fr. 20 p. 377 4 amisit LK id est] id L Id est carnificatus B BACANICTEIC R BACANICREIC H BACANYСЕВIC K amisit om. HK amisit L Cie. oeconomici fr. 2 p. 472 Or. 5 economico B oeconomico H aequonomico GL

numero] d numerum D 6 dignatur Dd αζΙΟΥΝΤΑI Rr αζΙΟΥΝΤΑI GL ati-
ontai K Horatius] d Oratius D Hor. carm. I 1, 24 sq. 9 detestata sunt d
10 Q. Pompeius aut cos. a. 141 a. C. (v. Meyerum l. l. p. 198 sq.) aut Q. Pompeius Rufus cos. a. 88 (v. Meyerum p. 337 sq.) pōnpeius H me miserum] b miserum B miserumq. mille GL miserumq. mille K ille RD feminine R 11 Curio pater] C. Scribonius C. f. Curio, cos. a. 76 a. C. v. Meyerum l. l. p. 347 sqq.
ibique inc. or. fragm. p. 353 12 demollitur K numquam r exhonatur B

13 Terent. Phorm. II 1, 18 formione D formine H 14 metata K sunt

TE

mihi BK incommoda mea H 15 МЕМЕАНТЕМЕНА DH ΜΗΜΗΑΗΜΗНА Rr МЕМЕАН-

H

TEMENA B МЕМЕАНТЕМЕНАI G ΜΗΜΕΑΗΤΞ·ΝΑI(E) L МЕМЕАНТЕМЕНА K P. Nigidii Figuli fragm. ad eius de animalibus libros probabili conjectura rettulit Rutgersius var. lect. III xvi p. 273, de quibus conferendum est Montigny quaesti. in C. Plini Secundi nat. hist. de animalibus libros Bonn. 1844 p. 37 sq., docens multa Nigidium ex libris Aristoteli de animalibus in usum suum transtulisse, quod me fugit de iisdem libris oīm disputantem in libello de P. Nigidii Figuli studiis atque operibus p. 42 sq.

Nigidius] h Nigidius H 16 quidam Rr quicquam L ferrum Rr est
om. L

GRAMMATICI LATINI II.

p. 791 (93) P.

p. 371. 72 E.

ut cicurari et dominari possit, δεονόςσοθατ, passive 'dominari'. | Lucius Caelius: ubi senatus intellexit populum depeculari, ἀνοσιονόσθατ. Gaius Gracchus: aerarium delargitur Romano populo, 'delargitur' passive protulit. Gaius Memmius: quam stulte conficta, quam aperte sunt ementita, ἐψευσμένα. Cicero in M. Antonium libro II: quem ipse ementitis auspiciis vitiosum fecerat, 'ementitis' ψευσθεῖσιν. Visellius: bonae res per illos a raro initio exorsae ad summum pervenerunt, 'exorsae' id est 'initiae'. Nigidius: experienda ratio. Asinius: cuius experta virtus bello Germaniae traducta ad custodiam Illyrici est, 20 'experta' passive. Accius:

multa inventa expertaque ex hoc sunt bona.

Fenestella: frustratus igitur a spe, devictus in castra se recepit, 'frustratus' ματαιωθεὶς. Laberius:

1 cicurari] *Rutgersius* l. l. p. 295 et curari *G* curari *rell.* ΔΕΚΤΙΩΣΤΑΙ *BD*
*AEC***ETAI R ΔΕΚΤΙΖΕΤΑΙ* *G* ΔΕΚΤΙΣΩΤΑΙ *H* ΔΕΚΤΙΖΕΤΑΙ *L* ΔΕΚΤΙΣ-
TAI K dominari possuit *BHG* *Lrd* dominari possuit *K* *L.* *Cœluti Antipatri ann.*
fragm. lib. inc. p. 194 Kr. fr. 61 p. 321 Roth. *Lucius* 1 *Lucilius libri* *celius B*
coelius RHL *caecilius L cocelius G Cecilius 1* 2 depeculari *GL* αποσταούσται
r αποσταούσται D απογολούσται H ηποσιαούσται *G* αποσιαούσται *L* αποσταούσται *R*
απογαι *K* 3 *C. Gracchi or. inc. fr. p. 246 sq. Meyer.* *Gaius* om. *GLK* *g. D*
G. H G. B *gracius DGLK* *gracus H* dilargitur *Lips.* 2 *Krelii*, *Krelii*, *Eck-*
steinius ad Vossium de analogia III 6 p. 752 4 dilargitur *H Lips.* 2 et vo. dd. cum-
mazime laudata C. Memmi fragmentum aut ad tr. pl. anni u. 643 (v. Meyerum l. l.
*p. 277 sqq.) pertinet aut ad C. Memmi Gemelum (v. Meyerum p. 423 sqq.): utriusque
fragmentis inseruit Meyerus p. 280 et 426, illius orationis pro se repetundarum vel
potius huius pro se de ambitu tribuens G. B G. H *g DGK g L* stultae. *K*
5 aperta RH *sunt]* quam *K* aementita *D* ΕΠΙΣΙΜΕΝΑ *H* ΕΠΙΣΙΜΕΝΑ *R* εφει-
MENA r ΕΙΕΥΜΕΝΑ D ΕΙΕΥΜΕΝΑ GLK Cicero add. *h* Cic. Philipp. in M. An-
tonium or. II 33, 84 quam diu tu voles vitiosus consul Dolabella, ruruscum voles sal-
uis auspiciis creatus. II 35, 88 quod me de ementitis auspiciis...putares esse dictu-
*rum. ex utroque loco Priscianus exemplum allatum ex memoria procudisse videtur**

marc *L* * 6 antonipum *H* antonio *B* que *Rr* auspicis *Rr* vitiosum] d ui-
ciosum DH 7 ΦΕΙC.ΦΕΙCIN *H* ΙΒΥCΦΕΙCIN *D* ΤΕΥCΦΕΙCIN *GL* ΤΕΥΑΕΕΙCIN *K* Vi-
*sellicus locus cum C. Gracchi, C. Memmi, M. Ciceronis fragmentis coniunctus ad desperdi-
iam quandam orationem C. Viselli Varonis, eius oratorias laudes servavit Cicero,
eius consobrinus, in Bruto 76, 284, quam ad rhetorican Viselli cuiusdam opus a Quinti-
tiano inst. or. VIII 2, 101, 107; 3, 89 commemoratum nisi videtur pertinere. rhetori-
tribuit Falsterus mem. obsc. p. 123 8 exorse inite Hh exorse inite B exorsae ini-
tieae Rr peruerenter *Dd* exorse inite *Hh* 9 P. Nigidii Figuli fragm. incertis
inseruit Rutgersius var. lect. III xvi p. 288 experta *GLK* C. Asini Poliomis
orationum fragmentis hoc tribuere videtur Thorbeckius de C. As. Poll. p. 80, historius praec-
eunte Falsterus mem. obsc. p. 23 recte assignat et ad Tiberium refert Meyerus l. l.
*p. 501 Asinius] r asinius RBDH asinius *GLK* 10 yllirici R illirici *DHL* illi-
*rici *GK* 11 Accii fr. trag. inc. 30 p. 253 Bth. XXIII p. 191 Ribb.* 12 Inuenta
multa Bothius inuentaque expertaque K 13 *L. Fenestellae epitomes fragmentis*
'libero quodam arbitrio', iusto scilicet argumento destitutus (cf. sobriam de hac epitome
*Mercklini de Fenestella hist. et poet. Dorpati 1844 p. 5 sq. disputationem), haec verba
inseruit Poethius in diss. de Fenestella hist. scriptore et carminum Bonnae 1849 fr.
32 p. 55 sq.; ad ipsos annales quominus pertinuerint certe nil obstat finistella *GLK****

TEIC

a spe deuictis in mg. *K* recipit *GLK* 14 MATAIOΘΕΙC *GLK* ΜΑΘΑΙΩΘΕΑΤC
Rr Laberius] Stephani fragm. vet. poet. Lat. p. 145 lauerius *BHG* *GLKr* leuerius *R*
Laberii Alexandreas hoc quoque fr. tribuera Zieglerus l. l. p. 54 Laber. fr. inc. 7

p. 791. 92 (793. 94) P.

p. 372. 73 K.

frustramur, iridemur.

Varro: ab amicis hortaretur. Suetonius in VIII praetorum:
fasti dies sunt, quibus ius fatur, id est dicitur, ut nefasti,
quibus non dicitur. Virgilius in bucolico: //

6 Nunc oblitera mihi tot carmina, vox quoque Moerim

Ipsa fugit,

'oblitus' passive dixit. Horatius in II | carminum:

nulla decempedis

Metata privatis opacam

10 Porticus excipiebat arctos.

similiter protulerunt tam in activa quam in passiva significatione: 'tutor',
'vador', 'venor', 'velificor' - unde Iuvenalis in IIII:

Velificatus Athos -,

'vociferor', 'veneror' - Virgilius in III Aeneidos:

15 cursusque dabit venerata secundos -,

'confiteor', 'tueor', 'aggregdior', 'stipular'. in quo illud quoque est ob- 21
servandum, quod activa significatione quomodo passiva ablative coniungitur, 'stipular a te' pro 'interrogo te' et 'interrogor a te', quomodo dicimus 'quaero a te' pro 'interrogo te', quamvis sit activum. Iuvena-
lis in III:

Quantum vis stipulare et protinus accipe, quid do,

Vt totiens illum pater audiat,

subauditur 'a me stipulare'. ecce hic active, Suetonius autem passive
protulit in IIII praetorum: Laetoria, quae vetat minorem annis

p. 217 Both. XI p. 255 Ribb. . 1 irridemur RBHGLKd 2 Varro. fr. inc.
p. 390 ed. Bip. in ab amicis LK in abamacia G Suetonius in VIII praetorum:
Suet. fr. III 67 ed. Wolf., ubi hoc fragmentum ad lib. XVIII § 149, fragmentum libri
quarti praetorum Suetonii ibi l. ad nostrum locum resertum Suetonius H praetorum] lk paetorum H praeorum K pratorum Baehrius Gesch. d. röm. Lit. II 160
ed. tert. ad v. § 21 et lib. XVIII § 149: nam tribus his locis et libri in praetorum
titulo conspirant ipsaque locorum argumenta huic titulo respondent 3 fasti — buco-
lico in lit. b (ut — dicitur post dicitur om. videtur B). 4 Verg. ecl. 9, 53 sq.

5 oblitera Pal. m. alt. oblitera m. pr. mi hi Rr uox quod moerim Med. Moerim:
d moerim DLK moerum B 6 Ipsa fugit] iam fugit ipsa Vergilius fuit B fugit
*** (git) H 7 Hor. carm. II 15, 14 sqq. oratus K U. GL sermonum B

8 decempedes GLK 9 metatam B priuatas H 12 /'uenor /'uador
Hk velificor] rl felificor R uenificor L Iw. sat. III 10, 174 III. RBHGLK
14 vociferor r et ea vociferor corr. BK vociferor R Verg. Aen. III 460 III. k

inneidos Hh 15 cursusque Rr daut B 16 confeteor L tueor add. b aggregdior ante tueor in mg. add. K adgreddior RDHG seruandum G 17 ablative R
coniungitur ex coniunguntur corr. H coniunguntur RB coniunguntur K 19 Iw.
sat. III 7, 165 sq. 20 III RD 21 quantum D uis spcr. in L quid do
etiam Iw. Pith. m. pr. quod do rh cum Iw. Pith. m. alt. et dett. plerisque quiddo vel
quiddam al. 22 audiatur subaudiatur B 23 a me stipulari D' suetonius K
Suet. praetorum IIII: Suet. fragm. III 66 ed. Wolf. autem om. K 24 IIII] d
III. D

p. 792 (94) P.

p. 373. 74 K.

viginti quinque stipulari, ἐπερωτασθαι. Livius in XXXIX ab urbe condita: nec alieni momentis animi circumagi stipularique irato consuli tribunum plebei. Plautus in cistellaria:

Me respondere | postulas: iniurium est,
Stipulari semper me ultro oportet a viris,
Eum quaestum facio, nil viris promittere,
active dixit. idem in Pseudulo:

Minae viginti salvae et sanae sunt tibi,
Hodie quas abs te est instipulatus Pseudulus.

idem in rudente passive dicit:

Ni dolo malo instipulatus sis sive etiamdum siem
Quinque et viginti annos natus.

22 sunt vero alia ex supra dicta forma (id est deponentium), quae passivam solam habent significationem: 'nascor a te', 'orior a te', 'patior a te', 'miseror a te', idque ostendit coniunctio casuum. nam quae vim activam habent, genetivum vel dativum, pleraque autem accusativum casum assumunt, ut 'misereor tui', 'medeor' et 'medicor tibi' - dicitur tamen ei 'medico' et 'medicor' et 'medeor te'. Virgilius in I georgicon:

Semina vidi equidem multos medicare serentes.
idem in II georgicon:

1 uigenti G ἐπερωτασθαι] B Putschius, om. rell. lac. in 1 ζητεῖσθαι 2 επερωτασθαι: 3 idemque voc. variis modis corruptum praebent edd. sqq. Liv. a. u. c. lib. XXXVIII 5, 3 XXXIX Kreßius cf. I. F. Gronovii et Drakenborchii ad Liv. l. l.

annott. XXXIII Carolruk. alt. XXXIII libri rell. alienis codd. Liv. 2 mementis K circuagi GLK adstipularique Livius indeque Ecksteinus in ed. Voss. de anal. III 6 p. 759 3 consul GLK tribunum] cum Livio I. F. Gronovius ad Liv. l. l.

tribuno. m. RDG tribuno. m. L tribuno mañ H tribunum nomen (sc. tribuum) B tribuno m. plebei plautus K, unde homo quispiam doctus coniciat Marco suo Plauto 'agnomen' plebei fuisse plebis v. l. libror. Liv. Plaut. cistell. fr. v. lib. III § 29 astrabae s. citell. fr. 24 p. 435 Both. cf. Ladenwigiun mus. phil. III 529 sq.

Plautus B 4 morem pondere Rr 6 questum RDHL nihil libri viris] r iuris ni f. (nam huc pertinere videtur haec v. l. in schedis meis, non ad viris v. praeced.) R uires HGLK iures D 7 Plaut. Pseud. III 6, 6 sq. (v. 1068 sq.) in ipseodolamine. XX GL Pseudulo] h pseudolo DH pseudulo minae] k pseudolumine K 8 salute et sane H sanae et salute Plautus tibi sunt H a te L aps te (vel abs te) inde est instipulatus libri Plautini aps ted est stipulatus Ritschelius instipulatur GL pseudulos RBDH pseudulos GL 10 Plaut. red. V 3, 25 sq. (v. 1381 sq.) dixit DHG 11 sive] sū G niue Plautus etiamdum siem

etiam Vet. Dec. etiamdum hau siem duce Acidalio Fleckeisenus sī* Rr sī* (e) L pro sim siriem Kk 12 quenque K 13 De deponentibus passiuis et de deponentibus actiuis L deponentia D 14 significatione B 15 idq. h id* H nam quae] r Nam-

que RB actiuam uim L 16 adsumunt B 17 miseror H miseror GK et medico et medicor] h cf. § 25 et medico RHGLK et medicor r 17 sq. et medicor et medeor et medico D "te" et medico et medeor K 18 et medeor om. GL medeor

adras. in B Verg. georg. I 193 in I. in georgicon K 19 etquidem D multos] sic etiam Pal. m. alt. mulos m. pr. 20 Verg. georg. II 135. sic etiam Fr. (defc. Pal. Rom.)

et senibus medicantur anhelis,
dativo casui coniunxit. idem in VII:

Sed non || Dardaniae medicari cuspidis ictum
Evaluit.

Terentius in Phormione:

Quas, cum res adversae sient, minus mederi possis —, ‘loquor verbum’, ‘precor deum’; quae vero passivam, ablativum cum ‘a’ vel ‘ab’ praepositionibus vel dativum, ut ‘nascor a te’ et ‘tibi’. sunt etiam ex his quaedam, quae absolute dicta non egent supra dictis casibus, ut est ‘labor’, ‘morior’, ‘laetor’, ‘glorior’, ‘tumultuor’, ‘vagor’, ‘vaticinor’; alia vero, quae, cum videantur activam habere constructionem [id est *σύνταξις*] — nam genitivo vel dativo vel accusativo casui iunguntur —, tamen passivam vim intrinsecus, id est non alio agente, videntur habere, ut ‘obliviscor tui’ et ‘te’, ‘misereor tui’ et ‘misereor te’. sunt alia, quae, 23 si ablativo iungantur, passiva sunt vel communia, sin per se proferantur, absoluta, ut si dicam ‘videor a te’, passivum est, sin ‘videor esse bonus’, ut significet τὸ δόκω, est absolutum. similiter ‘moror’ commune est et absolutum; modo enim activam, modo passivam habet significationem, modo absolutam: activam, quando accusativo iungitur, ut ‘moror te’ — luvinalis in IIII:

morantur

Pauci ridiculum et fugientem ex urbe pudorem,

Terentius in Andria:

ne quod vestrum remorer commodum —,

passiyam vero, quando ablativo, ‘moror a te’, absolutam, quando per se proferatur. Virgilius in IIII Aeneidos:

Quid moror? an mea Pygmalion dum moenia frater
Destruat?

ⁱ 2 casus iunxit *Dd* coniunxit *B* *Verg. Aen. VII 756 sq.* VII] *r VIII*
R 3 dardanidae *GLk* cupidis] *h* cupidis *H* hictum *Rr* 5 *Terent. Phorm.*
V 4, 3 formione *DH* 6 aduersae *h. l. libri cum Bemb. Bas.* aduersae *tib.* XVIII
§ 143 sient *tib.* XVIII *l. l. cum Terentio sint RDGLK sunt BH minus*] paulo *l. l.*
nim
cam Ter. mediri *Rr* 7 precor *B* passius *B* passiuam *RrG* 8 De deponentibus
absolute *L* 9 ex his *om. GLK* 10 ut est *om. GL* est *om. K* De deponentibus
passiu non ab alio *L* 11 que cum] *h* quaecumq. *H* per ante actiuam *det. K*
per actiuam *G* 12 CINTAΣIN RG CINTAZIN *L* De deponentibus communiter *L* iun-
guntur Rr iunguntur L 14 te *om. B* misereor *ex miseror corr. K* et mis-
reor te et miseror te *Rg* ^{et} miseror te *Dd* misereor te *H* et te *BGLK* 16 ut ^{ai}
dicam *Rr* 17 τὸ δοκῶ ^TωΔOKW *Rr* commune et *GLK* 19 *Iuv. sat. IIII 11,*
54 *sq.* 20 *III DH* 22 rediculum *HK* et fugientem] *Prisc. hic et lib.* XVIII
§ 288 *cum libris aliquot dett. Iuv. rectam lect. servans effugientem* (sic *Pith.*) vel fugien-
tem rell. codd. *Iuv.* 23 *Ter. Andr. IIII 3,* 24 quod *om. Bas.* remorem
Rr remoror *B* 25 quando iungitur ablativo *h* moror *ad. te Dd* 26 *Verg.*
or
Aen. IIII 325 sq. 27 mor *K* pigmalion *RHGK* pigmalion *L* menia *D*
28 distrut *GK*

p. 705. 98 P.

p. 376. 78 K.

et sciendum, quod in activis etiam et passivis verbis multa absolute sine coniunctione casus alicuius solent proferri, ut si dicam 'deo volente sanus sum et animo et corpore, nam et sapio bene et video et audio acute'; quamvis enim nullum casum his adiunxi, plenam tamen sententiam demonstravi. hoc etiam in passivis, si dicam 'perturbor' et 'angor' et 'findor' et 'rumpor', et non addam a quo.

Sunt quaedam in o terminantia, quae, cum sint activa, pro passivis quoque solent poni, ut 'lavo', 'tondeo', 'duro', 'calceo' pro 'lavor' et 'tondeor' et 'duror' et 'calceor'. sed haec magis per ellipsis consuetudo proferre || tradidit. quod poetae quoque solent facere, ut Virgilius in III georgicon:

incanaque menta

Cinyp hil tondent hirci

pro 'tondentur'. idem in II Aeneidos:

Accingunt omnes operi pedibusque rotarum

Subiciunt lapsus,

pro 'accinguntur' vel 'accingunt se'. idem in II:

et a nox humida caelo

Praecipitat,

pro 'praecipitatur' vel 'praecipitat se'.

24 Sunt quaedam, quaé, cum sint passiva, sine dubio | tamen inveniuntur ab auctoribus pro activis prolata, ut Virgilius:

bellantur Amazones armis,

pro 'bellant'. idem in II georgicon:

Hoc pingue et placitam Paci nutritor olivam, . . .

pro 'nutrito'. vetustissimi autem multa sic protulerunt confusa termina-

1 absolutae *H* 2 coniunctione ***** (coniunctione) *B* proferri solent
K 3 nam sapio *B* audeo *H* 4 ^h*is Rr* 7 De activis pro pass. uel de acti-
 uis quibus pro passiuis frequenter utuntur auctores *L* 8 ponit *spcr.* in *K* lavo]

rh labo *RBDH* uel lauo *d* tendeo *Rr* calcio *GL* lavor] *rh* labor *RDH* labor
K lauor tondeor duror *L* 9 calcior *GL* [ellipsis] *r* ellipsis *B* eclipsin *RHG* elip-
 sin *D* eclypsin *L* eclipsin *Kk* 10 proferri *BH* poaete *H* quoque *om.* *LK*

Verg. georg. III 311 sq. 11 III ^g*K* 13 Cinyp hil] *Vergilius* (cyniphil Med.) cyni-
 phii *L* cynyphii *H* cyniphei *R* et in litera *d* cyniphi *B* cyphini *G* cynphi *K* hyrei *RD*
 hircis *Rom.* hirqui *Pal.* 14 tondentur] *rd* tundentur *R* tendentur *D* *Verg. Aen.*

II 235 *sq.* 15 accinunt *Med.* 16 Subiciunt lapsus] *d* *om.* *H* s. f. *D* sed uel
B *r* *GK* *r* *L* 17 *Verg. Aen.* II 8 *sq.* [II] eodem *r* 18 a] iam *Vergilius*
 umida *Pal. Rom. Med.* 20 pro precipitatur *R* 21 De passiuis e contrario pro acti-
 uis *L* inueniuntur t ab *H* 22 auctoribus] *d* auctoribus *D* post Virgilias: in
 XI pictis add. d v. § 28 *Verg. Aen.* XI 660 24 *Verg. georg.* II 425 cf. § 26.
 77 et lib. XVIII § 29 25 pynguem *K* [placitam] *rk* placidam *RBDHK* cum ali-
 quot libris *Verg.* nutritor] *k* *Med.* e corr. nutritur cum *Med.* pr. m. *Pal. GLK*

26 nutrit *GLK* autem] tamen *B*

p. 798 P.

p. 376. 77 K.

tione teste **Capro**: 'adiutor' pro 'adiuto', 'anclor' pro 'anclo' [pro 'perficio'], 'despoliantur' pro 'despoliant', 'deproperantur' pro 'deproperant', 'dispensor' pro 'dispenso', 'delapidor' pro 'delapido'. sunt etiam quaedam activa voce passivam significationem habentia et ex contrario passiva voce activam, sicut supra diximus: 'timeo te, timeor a te', 'metuo te, metuor a te'. **Lucanus** in V:

Dum metuar semper terraque expecter ab omni.

idem in IIII:

sed regna timentur

Ob ferrum.

Cicero in IIII Tusculanarum: venientia metuuntur. nec mirum hoc inveniri apud nos in his verbis, cum apud Graecos quoque tam actuum quam passivum eius significationis verbum accusativo casui coniungitur contra consuetudinem aliorum: dicunt enim φοβῶσί καὶ φοβουμένοι. sunt tamen haec eadem verba absoluta, cum non iunguntur casui accusativo, sed dativo, ut **Terentius** in Andria:

eius vitae timeo.

idem in eadem:

ei metui a Chryside.

Inveniuntur etiam quaedam passiva, ut supra dictum est, quae figurate accusativo coniunguntur, cum videantur agere ipsi, ad quos passivum referuntur verbum - ut **Virgilius** in II Aeneidos:

In plicat et miseros morsu depascitur artus,
hic enim dracones agunt in filios Laocoontis, et 'doceor rhetoramicam',
'instituor grammaticam', 'moneor iustitiam'. idem in VIII:

Consurgit senior tunicaque in|ducitur artus -,

1 Capro] ap. *Oeannum de Capro* p. 15 sq. anclor pro anclo] **K** ^a pro anclo
et anclo (a et b a pr. m. profecta esse videntur) **H** anclo pro anclo d anclo et anclo
^{perficior} **BDGL** et in litura r f. recie pro perficio] om. **L** pro perficio **Dd** pro perficio **Hh**
perficior pro perficio **k** 2 despoleant **K** deproperantur(s) pro(p) deproperant
H 3 dispensor pro dispenso ex dispenso pro dispensor corr. **L**. De pass. et actio in contraria litteratura. **L** 4 etiam om. **H** habentia significationem **L** et
ex econtrario **L** 5 te et timeor **G** 6 metuo te metuor a te om. **R** te et
metuor **GLK** **Lucan. Phars.** V 671 7 Dumetuar **H** [expecter] b excepter ni
f. B exspecter **G** omnis(b.) **H** 8 **Lucan. Phars.** III 577 sq. 11 **Cic. Tusc.**
III 6, 11 III. **L** 13 coniungitur ex coniunguntur corr. **H** 14 contra] add. **k**
in **B** aliorum om. **GK** φοβῶσί καὶ φοβουμένοι **B** φοβωύμαι **GL** φωβωύ-
μαι **R** 15 non coniunguntur **G** 16 **Ter. Andr.** I 3, 5 18 **Ter. Andr.** I 1,
79 19 ei om. **Bas.**, praebent libri aliquot Terentiani ex reliquis cf. Bent-
lein ad h. l. me* tui **B** a] in **GLK** chriside **H** chriside **D**
chrisidae **GLd** chrysidae **K** 20 De pass. pro actuo iterum. **L** figurate **R** figu-
rate **K** 21 quos] quod **B** 22 **Verg. Aen.** II 215 23 implicat **RBDHGL**
mursu. **H** mursu **G** 24 hic] hoc **B** [Laocoontis] rk laocoantis **R** laocoantis(!)
B laocoantis **DHLK** laocoantis h rethoricam **RDHGL** rethoricam **K** retoricam r

25 intituo Rr instruor **B** **Verg. Aen.** VIII 457 26 tuniqueaque **D** toniqueaque
DK induitur cum nonnullis **Verg.** dett. **LK**

p. 790. 97 P.

p. 377 K.

vel cum totum pro parte pati significatur, ut 'abscidiatur caput', 'truncatur nares', 'caecatur oculos', 'intenditur brachia'. Virgilius:
indutus terga leonis,

item in XII:

formam adsimulata Camertae.

V 25 Praeterea plurima inveniuntur apud vetustissimos, quae contra consuetudinem vel activam pro passiva vel passivam pro activa habent terminacionem, ut 'testo' pro 'testor' et 'opino' pro 'opinor' et 'cuncto' pro 'cuncotor' et 'convivo' pro 'convivor' et 'contempto' pro 'contemplor' et 'consolo' pro 'consolor' et 'commoro' pro 'commoror' et 'auxilio' pro 'auxilior' et 'auguro' pro 'auguror' et 'auspico' pro 'auspicor' et 'commento' pro 'commentor' et 'crimino' pro 'criminor' et 'molio' pro 'molior' et 'digno' pro 'dignor' et 'execro' pro 'execror' et 'epulo' pro 'epulor' et 'heiulo' pro 'heiulor' et 'lucto' pro 'luctor' et 'luctito' pro 'luctitor' et 'luxurio' pro 'luxurior' et 'laeto' pro 'laetor' et 'ludifico' pro 'ludificor' et 'misereo' pro 'misereor', unde 'miseret' et 'miseretur' impersonalia. Cicero pro Ligario: *cave te fratrum pro fratri salutē precantium misereatur*, unde Terentius in Phormione:

Misericitum est.

'horto' quoque pro 'hortor' et 'largio' pro 'largior' dicebant, quae sunt communia. unde Sallustius in I historiarum: igitur venditis proscriptorum bonis aut dilargitis. similiter proferebant 'aucupo' pro 'aucupor', 'alterco' etiam pro 'altercor' - unde Terentius in Andria:

N

1 parte parti(r) R capud D truncatur R 2 oculos ex corr. d cinctitudin K Virgilius] om. L in XI. add. Wallraf. Darmst.^b. verba laudata indutus terga leonis recte rettulit Krehlius ad versus Aen. VII 666 sqq. lib. XVIII § 222 l. quem l. cf.: Ipse pedes, tegumen torquens immane leonis | Terribili impexum saeta cum dentibus albis | Indutus capitⁱ 4 item] R idem r rell. Verg. Aen. XII 224 cf. § 28 XI. BDHGLK 5 adsimulata] k assimulata GLR adsimulata BK Camertae] rd Macrob. Sat. V 15, 11 Camerte R camerte D cum nonnullis libris Verg. dett. et Macrob. Salisburg. camef. te H camerti Heidelb. cum Med. Pal. Rom. 6 De his quae apud ueteres in o terminabantur similes per sqq. titulos ad dens l 7 vel activam] r uel actiuia R passiva] r passiuam R vel passivam] r uel passiuia R activa] r actiuam R 8 oppinor B et ante singula verba. servato solum et luctito, inde a cuncto om. G inde a conuiuo L 10 consulio pro uel o li consulor GKk consul pro consulor L auxior auguro K 11 et auspicio pro auspicor et auguro pro auguror B auspicio cum hypotheta Krehlano H (?) 12 criminio pro criminor] k cremino pro creminor GLK 13 exsecro pro exsecror G 14 heiulo pro heiulor del. Struvius ub. d. lat. Declination und Conjug. p. 98 pro heulor K et luctito pro luctitor om. D et luctito pro luctor d 15 luxorio pro luxurior GK 17 impersonalia B Cic. pro Ligario or. 5, 14 Ligario] d licario DHGLK diario k caueat H caueat pro fratrum salute (salutac K) GLK caueat fratrum pro fratres salute k pro fratri^s Dd 18 precantium] obsecrantium Cicero ut misereatur H miseriatur L misereat b cum parte codd. Cic. Terent. Phorm. III 2, 16 in Heautontimoromeno l. heautont. III 1, 54 tacite Krehlius! 20 miseritum] B cum Terentio miserum rell. 21 largio(r) pro H 22 Sall. hist. I 36 p. 32 Kr., 23 delargitis GLK aucipo pro aucipor k 24 Ter. Andr. III 1, 29

p. 797. 98 P.

p. 377. 78 K.

Scio, cum patre alterasti dudum —,
 ‘medico’ quoque, ut supra dictum est, pro ‘medicor’ — Virgilius in I
 georgicon:

Semina vidi euidem multos medicare serentes —,
 5 ‘amplexo’ pro ‘amplexor’ — Quintus Claudius in II annalium: 26
 comprehensare suos quisque, saviare, amplexare. Cicero
 pro Cluentio: auctoritatem censorum amplexato —, ‘amplecto’
 quoque pro ‘amplector’ et ‘complecto’ pro ‘complector’. sed et eorum
 et superiorum omnium usus tam apud Caprum quam Plinium et Pro-
 10 b u m invenies. passivas quoque pro activis vel neutralibus vocibus ex con-
 trario idem antiquissimi proferebant, ‘careor’ pro ‘careo’ dicentes et ‘ob-
 sonor’ pro ‘obsono’ et ‘copulor’ pro ‘copulo’ et ‘caleor’ pro ‘caleo’,
 quorum auctores apud Caprum legant, qui eos scire desiderant. simili-
 ter ‘comperior’ pro ‘comperio’ — Salustius in Iugurthino: sed
 15 ego conperior Bocchum magis Punica fide —, ‘nutrior’ quoque pro
 ‘nutrio’ et ‘bellor’ pro ‘bello’, ut dictum est, proferebant, unde Vir-
 gilius in II georgicon:

Hoc pingue et placitam Paci nutritor olivam
 ‘nutritor’ dixit pro ‘nutrito’. idem in XI:

20 pictis bellantur Amazones armis,
 ‘bellantur’ pro ‘bellant’.

Sunt alia, quae, cum sint activa, in passiva quoque et absoluta signifi-
 catione inveniuntur, ut ‘ruo’. Virgilius in I Aeneidos:

totumque a sedibus imis

25 Vna eurusque notusque ruunt.

idem eius [compositum] passivum in XI dixit:

2 supra om. L Verg. georg. I 193 4 seminaui euidem G 5 amplexo
 pro om. R add. r Q. Claudii annal. lib. II fr. p. 254 Kr. fr. 20 p. 343 Rh.
 l. L annalium R 6 comprehensare R comprensare h saviare]
 Krehlii, qui non debebat II 527 securi, ex Dreed. suo altero petitum, emendationi a
 se recte inventae praeferre seuire RDHLK Krehlii rell. omnes ‘ob impatientiam nimii
 amoris’ gloss. Heidelb. saeuire BG Cicero pro Cluentio or. 44, 124 7 censoriam
 v. l. librorum Cic. amplexator v. l. librorum Cic. 8 amplexor *** K con-

plexo pro complector B . Sed eorum D 9 superior Rr Caprum] v. Osan-
 num de Capro p. 16 quam] quam apud HGlr Plinium] v. Lerschium Sprach-
 philosophiae d. Alten I 197 Probum] Berytum ni f. cf. ann. ad lib. V § 45 probū.
 luenes γ (γ add. r) passiues Kr 10 Passiua B 11 idem in litura h careo
 pro careo B dicentes] d dicentibus D obsonor] l obsonor Rr opsonor GLK

12 obsono] l opsono GK opsono*(r) L caleo’ pro Bb 14 conperior B
 Sall. Iug. 108, 3 in III. iugurthino GL in III. iugurthino BH in III. iugurtino K
 ingurtino R 15 conperior RBHGL bochum GLK 16 Verg. georg.
 II 425 cf. § 24 18 placidam R nutritor] k nutritur GLK 19 nutritor] k nu-
 tritor GLK nutrit] k nutrit GLK Verg. Aen. XI 660 20 bellantur infra
 lin. add. K post bellantur: Amazones armis, bellantur om. R add. r amis K

22 alia quoque quae K inueniuntur significacione G 23 inveniuntur] b in-
 uenientur (a?) B Verg. Aen. I 84 sq. (definit Pal.) 25 eurusque Dd eurus quae
 h

R notusque Rr notusque HGK notus querunt pro eruunt B 26 composi-
 tum] rhk om. RHGK Verg. Aen. XI 279 sq.

p. 708 P.

p. 378. 79 K.

Nec mihi cum Teucris ullum post eruta bellum
Pergama.

Terentius in eunacho:

proruunt se.

tamen absolute quoque prolatā reciprocā passionēm (id est *ἰδιονάθειαν*) significāt, cum ipsam personām non extrinsecus, sed per se pati demonstrat, ut 'ruo' pro 'cado'. Virgilius in II Aeneidos:

Vrbs antiqua ruit multos dominata per annos
'ruit' posuit pro 'cadit'. similiter 'inundo' modo absolutam, modo activam habere significationem invenitur, ut Virgilius in XI:

dum distinet hostes

Agger murorum nec inundant sanguine fossas.

invenitur tamen in quibusdam codicibus:

dum distinet hostes

Agger murorum nec inundant sanguine fossae.

27 similiter 'vergo' absolutum et activum: absolutum, ut Virgilius in XII:

Quem damnet labor aut | quo vergat pondere letum,
activum in VI:

frontique invergit vina sacerdos,
passivum Lucanus in I:

Et polus aversi calidus qua vergitur Austri.

'assuesco' absolutum est, invenitur tamen pro 'assuesfacio'. Lucanus in V:

Addo quod adsuescis fatis,
pro 'assuesfacis'. 'coeo' quamvis magis neutrum esse videatur quam activum - pro 'convenio' enim accipitur, ut Virgilius in XI:

1 cūtheuchris Rr ollum Dd diruta Rom. bellum est Rom. 3 Ter.
eun. III 5, 51 eunacho L iunacho K 4 proruunt se] k ruunt pro ruunt se
GLK 5 absolutae H reciprocā ex reciprocari corr. K retiprocam H IAI-
OIAEIAN L IAIOWAEIAM G idiopathiam BDr ideopathiam RHK 6 demonstrant HGL

7 Verg. Aen. II 363 (deficit Rom.) 8 urb+is Med. multos agitata L 9 m.
absolutam Kk 10 Verg. Aen. XI 381 sq. 11 dum add. h detinet BDHL

cum Verg. Med. detinet GK destinat Rom. hostem Vergilius 12 ager K agere
D aggere d cum Med. Pal. Rom. moerorum Med. et in murorum corr. Pal.
nec] et Pal. in undant Rr fossas] k fossae LK libri Vergiliiani portae G 13

inuenitur — fossae om. GLK add. k quodibus Dd 14 detinet BDHGLrk

ostis D 15 ager Dd aggere k sanguiene k sagni fossae Hh fossas R

16 et absolutum et B ut om. G Verg. Aen. XII 727 in add. r 17
dampnet R damnat K aut] et Med. loetum BGL laetum DH et in lit. b do-

lum ni f. B 18 et actiuum GL Verg. Aen. VI 244 19 fontique Rr in-
uergit add. d 20 eius passiuum B Luc. Phars. I 54 21 Et] r Qua RB Nec
Lucanus aduersi D cum aliquot libris Luc. qua] r que R 22 assuesco] d
assuesco D Luc. Phars. V 776 24 assuescis DHGLr fatis om. GLK (B?)

satis D fatis pro assuefacit (sic) in lit. angustiore b 25 Cœo] r Cœo R co eo
H 26 ut om. GLK Verg. Aen. XI 292 sq. XII D

p. 798. 99 P.

p. 379 K.

coeant in foedera dextrae,

Qua datur —,

Cicero tamen activo est eo usus in II Philippicarum: utinam, Gn. Pompei, cum Gaio Caesare societatem aut numquam coisses aut numquam diremises. passivo eius usus est Lucanus in II:

multumque coitur

Humani generis maiore in proelia damno.

sed sciendum, quod et 'coitur' pro 'colligitur' et 'convenitur' pro 'ex- 28
igitur' passivam vocem assumentia || accipiuntur. 'propinquus' praeterea tam pro activo quam pro absoluto invenitur. Virgilius in X:

Tu mihi nunc pugnae princeps, tu rite propinquus

Augurium

active posuit. idem in II Aeneidos absolute:

fuge, nate, propinquant.

is idem in V:

Iamque propinquabant scopulo metamque tenebant.
similiter 'simulo' absolutum et activum et ab eo composita: absolutum
Virgilius in IIII:

Nam quid dissimulo aut quae me ad maiora reservo?

is idem in X active:

iubasque

Divini adsimulat capit. 1

idem in XII:

formam adsimulata Camertae.

Sunt, quae tam activa quam passiva voce unum atque idem significant, ut 'mereo' et 'mereor'. Lucanus in VI:

1 coeant] r coedant R federa Rr federa BK 3 Cic. or. Philipp. II 10, 24

tamen] enim D eo est GL philippicarum GLK gñ. d et vel sie vel GN.
RHGLK gñ. D gnei B om. Cic. Val. 4 pompegi D pompeii d c. H om. Cic. Val.
societatem] rd societatem R societate D societatem H coisses L coises GK
5 diremises] d dirimises BDLK dieremis—ses R dirimises G Luc. Phars. II

225 sq. 6 coitor Rr 7 maiori H prelia R plia G 8 Sed et B quod
coitor L collegitur K , 9 adsumentia B 10 actiuo Rr quam. absoluto G
pro quam absoluto H Verg. Aen. X 254 sq. XI. H 11 princeps pugnae RBG
cum cod. coll. Ies. Verg. pugnae princeps H propinquus ex propinquas ni f. corr.
L 13 actuae G Verg. Aen. II 733 15 Verg. Aen. V 159 16 propin-

quabat Med. * scopolo BH 17 et ab eo composita absolutum ut (sic) in marg.
add. K composita] d compositum D 18 ut virgi B Verg. Aen. III 368
III. eneidos d 19 quid dido dī dissimulo L di simulo G quae dis me D

reserua Dd 20 Verg. Aen. X 638 sq. actiuo B 22 adsimiliat R assi-
mulat Gr assimilant L capit. in litura H 23 Verg. Aen. XII 224 cf. § 24
XII] R § 24 XI h. l. omnes 24 adsimulatam R assimulata GLr Camertae] d

camerte BD camerti Heidelb. 25 adque Rr 26 ut mereo et mereor] r ut me-
reos(r) et mereor H ut mereor R Luc. Phars. VI 144 VI] r VII R

p. 799 P.

p. 879. 80 K.

Scaeava viro nomen; castrorum in plebe merebat.

Virgilius in V:

merui quoque, saepe furores

Compressi.

idem in IIII:

Si bene quid de te merui, fuit aut tibi quicquam
Dulce meum.

5

Lucanus in VIII:

saevas meritum Phycunta rapinas.

VI 29 multa similiter ancipiti terminatione in una eademque significatione protulerunt antiqui, ut 'partio' et 'partior', 'munero' et 'muneror', 'mino' et 'minor', 'minito' et 'minitor', 'meridio' et 'meridior', 'modulo' et 'modulor', 'meto' et 'metor', 'modero' et 'moderor', 'mutuo' et 'mutuor', 'mentio' et 'mentior', 'obverso' et 'obversor', 'praevertor' et 'praevector', 'pigner' et 'pigneror', 'pacifico' et 'pacificor', 'scruto' et 'scrutor', 'progredio' et 'progredior', 'perconto' et 'percontor', 'proelio' et 'proelior', 'iurgo' et 'iurgor', 'potio' et 'potior', 'praedo' et 'praedor', 'praevarico' et 'praevaricor', 'preco' et 'precor', 'quirito' et 'quiritor', 'quadruplo' et 'quadruplor', 'quieto' et 'quietor', 'nequit' et 'nequitur', 'rimo' et 'rimor', 'recordo' et 'recordor', 'reminisco' et 'reminiscor', 20 'revereo' et 'revereor', 'stabulo' et 'stabulor', 'secto' et 'sector', 'sequo' et 'sequor', 'sortio' et 'sortior', 'scisco' et 'sciscor', 'tuto' et 'tutor', 'tumultuo' et 'tumultuor', 'vilico' et 'vilicor', 'velito' et 'velitor', 'vago' et 'vagor', 'vocifero' et 'vociferor', 'ulcisco' et 'ulciscor', 25 'uto' et 'utor', 'murmuro' et 'murmuror', 'manduco' et 'manducor', 30

1 Scaeava r Sceua BD Seua R nomen] nro G "castrorum" nomen in mg.

add. K implebe BH 2 Verg. Aen. V 801 sq. 3 furore Bb 4 compressi RB et ex comprensi corr. in Med. compai GL 5 Verg. Aen. IIII 317 sq. 6

i Sed Rr ad tibi Dd 8 Luc. Phars. VIII 40 VIII. DL 9 meum meritum Hh phycuncta R phycuncta BHGLK phicuneta D; similia libri Luc. rapinas specr. Voss. a 10 ancipi] h ancipite H terminacione D significatione] l, in mg. add. K significacione D terminacione repetit L 11 mino et minor om. D. omittere debebat ipse Priscianus v. Lachmanni ad Lucret. VI 563 annot.: add. d

12 minito et minitor] b munito et munitor B mitor H miridio G 13 mudulor K mutuo et mutuor] metuo et metuor GL 14 obseruo et obseruor, sed obverso et obversor in mg. add. K peruerto et peruertor L praevertor] d praevertor D 15 scruto* et(r) B 16 prograedio K percuncto et percuctor d percuncto et percontor k praelio RL 17 proelior] d praelior RL prelitor D plior

K 18 praeco et praecor R 19 Quāduplo D quadroplo H quieto et quietor interpolatum videtur Struvio üb. d. lat. Declination und Conjug. p. 117 nequito et nequitur Rd 20 rimo] oprimo k 21 reuereo] et reuereor K secto] r sedctor R

21 sq. seco et secor B 22 sortior] b sertior B sciso et scisor Gg f. sciscito et

sciscitor Struvius l. l. p. 119 23 tumulto Dd post uelitor: proelio et proelior repet. D plio et plior H prelio et proelior B 24 vago et vagor] unguo et unguor L uargor K 25 mormuro et mormuror GLK

p. 790. 800 (800) P.

p. 390. 81 K.

'mando' et 'mandor', 'oscito' et 'oscitor', 'palpo' et 'palpor', 'protesto' et 'protestor', 'rumino' et 'ruminor', 'tolero' et 'toleror', 'soleo' et 'soleor', 'praesagio' et 'praesagior', 'opino' et 'opinor'.

Sunt alia, quae, cum sint activa primae coniugationis, transeunt in 30
neutra absoluta sive reciproca (id est *ἰδιοταθῆ*) secundae coniugationis, ut
'sordido sordidas' activum - facit enim 'sordidor' ex quo 'sordidatus' -:
hinc nascitur 'sordeo'; similiter 'albo' et 'albor' et 'albeo' - Virgi-
lius in XII:

campique ingentes ossibus albent -;
dicitur tamen etiam 'albico' pro 'albesco'. Horatius in I carminum:

Nec prata canis albicant pruinis.

'duro' quoque et 'duror', 'dureo' et eius inchoativum 'duresco'. unde
Lucanus in IIII:

totosque induruit artus. |

is idem in V:

nam cetera damna

Durata iam mente malis firmaque tulerunt.

Virgilius in III georgicon:

Atque hinc atque illinc humeros ad vulnera durat.

is idem in I Aeneidos:

Durate et vosmet rebus servate secundis.

'lento', 'lentor' et 'lenteo'. Virgilius in II georgicon:
ad digitos lentescit habendo.

nam a 'lenteo lentesco' derivatur, quomodo a 'duro duresco' et a 'vireo
viresco'. Lucilius tamen in VIII:

lentet opus

protulit. 'umecto' quoque et 'umector' et 'umeo', unde 'umesco'; 'noto'
quoque et 'notor' et 'noteo', unde 'notesco'. Lucanus in V:

1 mando et mandor *om.* *D* potesto et potestor *B* potest et potestur *DHLK*
potest et potestetur *G* uel protesto et protestor *add. d. f.* protesto et protestor, potest et

potestur 2 rumi^{no} *Rr* soleo soleor *G. I. Vossius de anal.* III 7 p. 772 Eckst.
solo et solor *Heidelb. Krelius* II 527 solero ***** et soleror *K, pm. ms. Vossii et Lips.* 2

Krelii solero et soleror *rell., del. Struvius l. l. p. 120 sq.* 5 uel absoluta *H* reciproca
Dd idiopathae *RHGL* idiopathae *r* idiopate *Db* ideopate *B* 6 sordi-

daris *post* sordidor *add. d* 7 abeo *K* *Verg. Aen. XII 36* 8 XI *RBDHK*
10 oratins *K* *Hor. carm. I 4, 4* 12 et huic *GLK* 13 *Luc. Phars. III 631*

14 totusque *GLK* *cum uno cod. Luc. ex dett.* indurat *L* 15 *Luc. Phars.*
V 797 sq. 16 dampna *Rd* 17 lamjam *B* 18 *Verg. georg. III 257* III. *L*

19 illic *L* humerosque *d* umeros *Med. umerosq. Pal. Rom.* vulnera *G*
20 *Verg. Aen. I 207* 21 uos me *K* saecundis *K* 22 et lensor et *BDK* *Verg.*

georg. II 250 24 et vireo *D* 25 Lucius *GK* *Lucà* (*i. e.* Lucanus) *L* tamen
om. GLK VIII] *r VII. R* *Lucil. sat. fr. VIII 17 Dous.* 13 *Gerl.* 27 humecto

RBDHK ^humector *Rr* humector *BHK* humeo *RBK* humesco *RBDK* 28

^{que} *R* *Luc. Phars. V 784 sq.*

notescunt litora clari

Nominis exilio.

'liquo liquas', unde 'eliquo eliquas' - Persius:

Phyllidas, Hypsipylas, vatum et plorabile si quid,
Eliquat ac tenero supplantat verba palato.

Lucanus in VII:

ereptaque tela liquavit -;
ex eo 'liqueo' et 'liquesto' - Virgilius in bucolico:Limus ut hic durescit et haec ut cera liquescit -;
dicitur tamen et 'liquor liqueris' prima syllaba producta, quae in superioribus corripitur. idem in I georgicon:Vere novo gelidus canis cum montibus humor
Liquitur,

31 pro 'pedetemptim dissolvitur'. a 'nigro' quoque et 'nigror nigreo' et 'nigresco', a 'lacto' et 'lactor lacteo' et 'lactesco'. inveniuntur tamen ex aliarum quoque coniugationum verbis quaedam similes derivationes, sed in paucis, ut 'pendo pendis pendor' et 'pendeo pendes', 'iacio [iacis] iaci' et 'iaceo [iaces]', 'acuo acuis || acuor' et 'aceo', ex quo 'acesco'. sunt alia, quae in compositione mutant significationem, ut 'eo' neutrum, similiter 'facio', quamvis vetustissimi etiam passive hoc protulisse inveniantur - Titinius in Quinto:

† bonum gratia parvi ut | faciatur -,
item 'venio', 'sedeo' faciunt activa: 'adeo' et 'adeor', 'subeo' et 'subeor', 'ineo' et 'ineor'. Ovidius in IIII fastorum:Sol aditus, quam quaeris., ait, ne' vana labores,
Nupta Iovis fratri tertia regna tenet.

1 notescunt v. l. ap. Luc. littora H 3 Pers. sat. 1, 34 sq. 4 Phyllidas]
 d phyllidas RBHK phyllidas G pyllidas L h hysipylas Rr hysipilas B hysipylas
 L phypsipylas K uatum explorabile LK ei quit Rr 5 aliquat Rr tenore
 H tenoro h supplantat K palato] k palatho GL 6 Luc. Phars.
 VII 159 7 erectaque v. l. libror. Luc. tela] pila^v Lucanus liquabit RD liquant
 H 8 Verg. ecl. 8, 80 9 ut] et B hic] hic KK caera HL coera GK
 10 liquoris Rr productaq; in B superiobus H 11 Verg. georg. I 43 sq.
 12 humor RB 14 peditemptim LK disoluuntur L desoluitur GK 15 et a laector
 B latesco B Inuenitur Dd 16 aliorum B coniugationem Rr conjugatio-
 num G similis G diruationis GK terminaciones Ll .17 pendo K iacis
 om. GLK iaci' et iaceo] b iaci' et iacio R et ut vid. B et in loco rasuris sere
 del. H 18 iaces om. BDGLK acuor] r et acuor RGLK 21 Titinius in Quinto
 fr. v. § 11 Quinto] Putschius V libri 1 quinto 2 22 paruifaciatur Dg fa-
 ciatur] rh faciunt RBHGK 23 actua in compositione (compositione DH composi-
 sitione K) adeo BDHGLK 24 Ovid. fast. III 583 sq. III] BDr lib. X § 54
 II. libri h. l. 25 additus Rr quem K queris RDHG ua^{na} Rr 26 iobis
 B regna fastorum tenet Dd

p. 891. 892 P.

p. 382. 383 K.

Iuvenalis in V:

quod si subeuntur prospera castra.

Virgilius in X:

Morte obita qualis fama est volitare figuras.

5 'facio' vero, quando cum praepositionibus componitur, activum fit plurumque, ut 'efficio' et 'efficior', 'afficio' et 'afficior', 'reficio' et 'reficior'. 'deficio', quando pro 'relinquo' accipitur, habet passivum, quando vero pro 'desetiscor', neutrum est. Iuvenalis in III:

Matho deficit.

10 a 'venio' vero 'convenio' et 'convenior', 'invenio' et 'invenior' in passim transeunt significationem, a 'sedeo' quoque 'obsideo' et 'obsideor'. 'sentio' neutrum: ex eo 'assentio' et 'assentior', 'dissentio' et 'dissentior' in una eademque inveniuntur significatione. Cicero de republica: in quibus assentior sollicitam et periculosam iustitiam non esse sapientis. Lu|cilius in XII:

Assensus sum homini.

Caelius in I: qui intellegunt quae fiant, dissentuntur.

Ex aliis quoque significationibus plurima simplicia in alias, cum comprehendantur, transire invenies, ut 'plecto' activum, unde Terentius:

20 Ego plectar pendens;

sed ab eo composta tam deponentia quam communia inveniuntur. 'orior' deponens, similiter 'partior', sed ex eis composita tam deponentia quam

1 Iuv. sat. V 16, 2 2 quod si] sic etiam § 82 nam si Iuvenalis subeuntur Iuv. libri

delt. plerique 3 Verg. Aen. X 641 XI. GLK 4 obita^a K qualis etiam lib. X § 40 54 et cod. Voss. 33. Q de XII vss. Aen. § 18 p. 1221 P. 16 L. cum Verg. Med. Rom. quales Pal. 5 praepositionibus K 6 effitio H efficio et efficitor] b efficio efficitor BGL afficio et afficior om. H afficior] rk afficior RK afficior deficio et deficior reficio B 7 deficio] difficio GLK quando relinquo L 8 defetiscor] r defeciscor R defiscor BDHK diffiscor G difficacor L Iuv. sat. III 7, 120 Sic Pedo conturbat, Matho deficit in III] b in III. RB in III: Matho] in sic matho K in scinatho G in sinatho L 9 Matho] r sic matho DH In sic matho Rd insic matho B deficit] r defecit RBDH difficit GLK 10 vero] uerbo GLK

in passuum Rr 11 et obsideo et Dd 12 sentio ex corr. b neutrale et ex eo D

et ex eo L ex quo G assentio Rr dissentio] om. B dissentio LK et dissentio DHb dissentior LK 13 Ciceronis de rep. fr. ad tib. III rettulit Mais p. 278 edit. a. 1828; in edd. signatur III 27, 39 (26) re puplica G 14 periculorum L 15 sapientis om. GLK Lucil. sat. XII fr. 6 Dous. Gerl. 17 Caelius] Put-schius Caelius Erl. 2 Krehlii caecilius RDHGLK cecilius Bh L. Coelii Antip. ann. lib. I fr. p. 191 Kr. fr. 8 p. 315 Roth. qui intellegunt qui intellegunt Hh

intelligunt L quae fiant] B qui fiant HGLK qui faciunt Dd quid faciant in litera et ad marg. r, nonnulli codd. Krehliani quid faciunt Heidelb. Erl. 2 Krehlii dissentuntur] r dissentuntur RGLK 18 simplicia] d supplicia D alii Rr 19 Ter. Phorm. I 4, 42 20 pector GLK 21 habeo RrD 22 ex eis] r ex his RH de ponentia H

p. 801. 802 P.

p. 383. 34 K.

neutra reperiuntur, 'adorior' et 'adorio', 'impertior' et 'impertio' - Nae-
vius in Hectore proficiscente:

Tunc ipsos adoriant, ne qui hinc Spartam referat
nuntium.

Virgilius in I Aeneidos:

Hinc portum petit et socios partitur in omnis.

Terentius in eunicho:

plurima salute Parmenonem

Summum suum impertit Gnatho ..

33 'spicio', ex quo 'aspicio' activum et ex eo || 'conspicor conspicaris' [depo-
nens in quo etiam coniugatio mutata est 'conspicor conspicaris']. Teren-
tius in beatontimorumeno:

Numquam tam mane egredior, neque tam vesperi,

+ Quin conspicer fodere arare.

ab 'aperio' quoque activo videtur quibusdam esse 'experior' commune et 15
'opperior' deponens. Virgilius in XI:

experto credite, quantus

In clipeum assurgat,

quamquam simplex eius 'peritus' esse videtur, cuius verbum in usu non
est, quod debuit secundum analogiam 'perior' esse. Terentius in supra 20
dicta fabula:

Hic ego + interea virum opperibor.

1 communia *L* neutra ^{lia} *K* reperiuntur *BH* inueniuntur *DGL* [impertior]
dh impetior *D* impertio *H* [impertior et impertio] *b* impe****pertio *B* Neuius
libri 2 haectore *RBH* injectore *G* haectore *LK* 3 haectore *D III.* haectore (haec-
tore *Darmst.*) ^b *Darmst.*, ^a *Carolirub.* alt. Naevii Hect. prof. fr. 3 p. 92 sq. Kluss.

fr. I p. 7 Rabb. (Enni Hect. lytr. fr. 19 p. 45 Bth.) 3 adorant *Dd* qui God.
Hermannus elem. doctr. metr. p. 633 quis *codd.* referat *G* referant *Darmst.* ^b et
Dorvillianus, prob. *Bondano var. lect.* p. 313 5 *Verg. Aen.* I 194 (*defici Pal.*)

II. *B* 6 sotios *DH* [omnis] *B* cum *Med. Rom.* *Fr.* omnes *rell.* 7 *Ter. eun.*
II 2, 39 sq. eunacho *H* iunicho *K* 8 salutae *H* [Parmenonem] *bh* parmino-
nem *G* parmenonem *B* parme nom *H* parminonaen *ex corr. L* 9 sumnum] lacuna
haustum in *Bemb.*; summa vel summu *Bas.* impertit *RBGLK* gnato *BDHK*

Bas. 10 spetio *K* et in rasura *H* pecio neutrum *B* quod in usu non est in *mg.* ^{tum}
a quo *HK* aspicio *ex aspicio corr. K* aspicio *H* et om. *BDGK* inter-
conspicor et deponens *lin. vac. inscr. aris K* deponens — conspicaris del. r 11

in quo etiam in quo etiam *H* conspicor conspicaris om. *DLK* *Ter. beatontim.*
I 1, 15—17 post Terentius lac. novem fere lit. spatium complectens in *K* 12 beaton-
timorumeno *R* autontimorumeno *B* haeatontimorumeno *D* heatontimorumeno *G* he

autonti — morūmeuo *H* eutontimorumeno *L* eatontimorumeno *K* 13 tam mane] ^{tum}
mane *Bemb.* m. alt. corr. uesperus *L* Domum revertor, quin te in fundo con-

spicer | Fodere aut arare Terentius l. l. v. 16 sq. 14 qui ^m conspicor *Rr* con-
spicor *DG* conspicor(i) *L* conspicer te *K* fodere] *r* fodere *RL* 15 ab] ** *B*
ab aperio] a perio in litura *h* 16 opperior] *r* operior *RHGLK* *Verg. Aen.*

XI 283 sq. 18 clipeum] *r* clypeum *R* clepeum *GK* 19 esse videtur] sit *BDHGLK*

20 *Terent.* beatonti. III 1, 6 22 ergo *RrH* virum interea *Terentius*

^p operibor *D* operibor *HL*

p. 802 P.

p. 384. 85 K.

nam 'reperio', 'comperio', 'cooperio', sicut 'aperio', activa sunt; faciunt enim ex se passiva. et possunt magis a 'pario' esse videri composita, quod apud vetustissimos quartae coniugationis declinationem habebat. Ennius:

Ova parire solet genus pinnis condecoratum.

'facio' cum sit neutrum, ut supra diximus, si cum praepositione compo- 34 natur, plerumque transit in activum, ut 'conficio' et 'conficior', 'perficio' et 'perficior', 'afficio' et 'afficior', 'reficio' et 'reficior', 'officio' et 'officior'. Iuvenalis in I:

10 quotiens te

Roma tuo refici properantem reddet Aquino.

Lucretius in II:

**Quapropter simul inter se retrahuntur et extra
Officiuntur, uti cogantur tardius ire.**

15 a 'proficio' Statius impersonale protulit in III:

Proficitur bello.

'deficio' autem loco passivi 'defio' facit. [Terentius in eunicho:

†nihil inest, nihil deficit,

cum passivam vim habeat, 'defio' facit.] sunt tamen alia ex eo ipso et ex aliis composita, quae non solum significationem, sed etiam coniugationem, ut dictum est, permuntant, ut 'facio facis', 'gratificor gratificaris'.

Terentius in heatontimorumeno:

Cur ego gratificor? - Ipsa re experibere.

similiter 'ludificor'. idem in eunicho:

1 reperio] d reperio BDGL aperio] h *perio H operio K 2 pos+sunt

H pario] h perio H esse om. H 3 habeat Rr Ennius] locum saepius ci-
tatum, olim Enni Epicharmo tributum, ad annales recte retulerunt et Kraheerus Grund-
linien zur Gesch. des Verfalls der röm. Staatsreligion p. 42 sq. et Ilbergius Enn. ann.
lib. I fr. 8 p. 3. 15 sqq., quibus iam nunc accedit rectum Vahlenii iudicium: Enn.
ann. fr. I xii p. 5 coll. p. XXI sqq. 5 pennis DGLKr Varro de l. L. V 50

Diom. p. 378 P. cf. lib. X § 8. 50 7 transiit K actiuam K conficio confi-
cior L 9 Iuv. sat. I 3, 318 sq. in III. R 11 tuo add. r properantem] r
proparentem R proferantem K 12 Lucret. II 155 sq. 13 retrahuntur] r tra-
bantur R trahuntur libri Lucretiani et extra] r extra R 15 Stat. Theb. III 720
inpersonale B III. D 16 proficitur (s) H proficiscitur K proficiuntur
Dd 17 difficio GK defio] rbd deficio BDGLK deficio ni f. R defatio H
post facit: Terentius — facit om. R add. r Ter. eun. II 2, 12: nihil cum
est nihil defit tamen Bemb. Bas.; leg. nil cum est, nil defit tamen eunacho L iunacho
K 18 nihil inest] rd nihil K om. DGL nihil inest cum passiuā defit H. 'latere
videtur nihil in est, ut Terentio reddendum sit nil mihi sit, nil defit tamen' Fleckeisen
defit] rbd defit it(ec) B defit H deficit GLK deficit D 19 cum passi-
vam vim habeat defio (om. facit) censor Krelii l. l. p. 431 defio] bdh et Kreliani
omnes cum Heidelb. praeter Zwiccc. 1 (et H m. pr.) deficio BDGLKr Zwiccc. 1 et ni f. H

22 Ter. heatont. III 6, 20: Ludis fortasse me... Ipsa re experibere. - unde Cur ego
gratificor? Priscianus hauserit, dicere negquo; verbum gratificor apud Terentium ~~usquam~~
invenitur he autontimorumeno Rr heatontimorumeno DG hea utonti morumeno H ea-
utontimorumeno K heatontimorumeno L 23 ergo DGLK experibere] in litura d exhibere
Ak exhibere GL 24 Ter. eun. III 3, 3 cf. lib. XVIII § 171 eunacho L iunacho K

p. 802. 803 P.

p. 385. 386 K.

Quin . . . insuper scelus, postquam [†]ludificatus
est virginem.

'excarnifco' vero activum est et 'amplifco' et 'velifco'. Terentius in
heatontimorumeno:

Vbi me excarnifces. 5

Iuvenalis in IIII:

Velificatus Athos et quidquid Graecia mendax

Audet in historia,

passive protulit. sciendum tamen, quod et 'facio' et 'facion', ut ostendi-
35 mus, vetustissimi proferebant. si vero 'facio' verbo vel 'fio' integris ma-¹⁰
nentibus aliud verbum infinitum ante ea componatur, non solum significa-
tiones et coniugationes integras eis servamus, sed etiam accentus, ut
'calefacio calefacis calefacit', 'tepefacio tepefacis tapefacit'. in secunda
enim et tertia persona paenultimas acuimus, quamvis sunt breves. simili-
ter 'caleficio calefis calefit', 'tepeficio tepefis tepefit' finales servant accentus ¹⁵
in secunda et tertia persona, quos habent in simplicibus. a 'erto' quo-
que activo 'reerto' et 'revertor', 'praeverto' et 'praevertor' in una eadem-
que ponuntur significacione. Virgilius in I Aeneidos:

Harpalyce volucremque fuga praevertitur Hebrum.
idem in VII: 20

praevertere ventos.

'verso' similiter activum, ex quo 'controversor' deponens. Cicero in
Protagora: nunc a vobis, o Protagora et Socrates, postulo,
ut de isto concedafis alter alteri et inter vos de huiusce-
modi rebus controversemini, non concertetis. 25

36 Sunt alia, quae et coniugationem mutant cum genere in eadem ma-
nentia significacione, ut 'labo labas' neutrum, οἰνοθαλῶ, et 'labor laberis'
deponens. Virgilius in II:

labat ariete crebro

Ianua.

30

1 qui Rr qui super Hh quin etiam insuper Terentius ludificatus est
Priscianus cum Bas. ludificatus Bemb. 3 Ter. heatontim. IIII 6, 9 4 eau-
tontimorumeno R heatontimorumeno G eatontimorumeno K heatontimō L eadem fa-
bula B 6 Iuv. sat. IIII 10, 174 sq. 7 quicquid BHGLKr graetia H
mentax GLK 9 facio facior H 10 intigris BK 11 ea] bh eas BHGLr
eas personas k 12 intigras G eis om. GLK 13 calefaci om. G

14 sint DH 15 calefio Rr 18 Verg. Aen. I 317 I om. G 19 Ar-
palycce Bb harpalice DHGLK harpalice R harpalicae r arpalyce Rom. (lac. hoc voc.
exhaustit in Pal.) 20 Verg. Aen. VII 807 (= XII 345) in VII] in eodem
RBDhk in H in VII in K 22 quo] r eo R contraversor GL depones B

Cic. Protag. fr. 3 p. 477 Or. 23 nunc — o Protagora] nunc a uobis in op prota-
gora in mg. Kk uobis in opprotogora G uobis in opprotogora L o pytagora r

socrate DHGLKrb s*crate(a?) B 24 huiusmodi K huiusmodi HGL 25 con-
traversemini LK non certetis G 26 Sunt et alia quae coningationem L 27
οἰνοθαλῖνω D οἰνοθαλῖν G οἰνοθαλῖν K cicowmai in rasura l 28 Verg. Aen. II
492 sq. III. B 29 ariete R

p. 803. 804 P.

idem in IIII:

Lubitur infelix Dido.

similiter 'lavo lavas' et 'lavo lavis', sed 'lavis' magis pro 'umectas' dicitur. Virgilius in X:

Visceribus super incumbens lavit improba taeter

Ora crux.

sunt tamen alia, quae cum coniugatione mutant significationem, ut 'mando', ἐντέλλομαι, 'mandas, mando', μασῶμαι, 'mandis'; 'fundo', Θεμελιῶ, 'fundas, fundo', ἐκχέω, 'fundis'; 'obsero', περιβάλλω τὸν μοχλόν, 'obseras, obsero', περισπελῶ, 'obseris'; 'appello', προσαγορεύω, 'appellas, appello', προσωθῶ, 'appellis'; 'volo', πέτομαι, 'volas, volo', βούλομαι, 'vis'; 'consternor', πτύφομαι, 'consternaris, consternor', καταστρώνυμαι, 'consterneris'. nam 'lego legas' et 'lego legis' et 'dico dicas' et 'dico dicis' etiam in prima persona habent differentias temporum: nam 'lēgo lēgas' et 'dico dīcis' producunt paenultimas, 'lēgo lēgis' et 'dīco dīcas' corripiunt. ||

Sunt alia, quae una voce et una coniugatione diversas tamen habent 37 significationes, ut 'torreo' tam 'uro' quam 'verto' vel 'volvo' significat.

Virgilius in IIII georgicon:

Iam rapidus torrens sitientis Sirius Indos.

Lucanus in VII:

ingentes fato torrente ruinas.

1 Verg. Aen. III 68 Vritur infelix Dido 3 lavo lavas] *bh* labo labas *B* et *ni*
f. H. lavo lavis] *b* labo labis *B* sed lais *Hh* humectas *RBK* 4 Verg.
Aen. X 727 sq. 5 accumbens *Pal. Rom.* lauat *Rom.* improba *RHGLK*

improbate ter *B* improbat aether *Med.* teter *RDHGK* tener *L* 7 cum *om.* *HG*
add. h 8 ΕΝΘΕΛΛΟΜΑΙ *G* ΕΝΤΕΛΛΟΜΑΙ *H* ΕΝΘΕΛΟ+ΜΑΙ *L* ΕΝΘΕΛΠΟΡΝΙΜΑΙ *K* et
mando d ΜΑΣΩΛΛΑΙ *H* ΜΑΣΩΜΑΙ *D* ΜΑΣΟΜΑΙ *RBi* ΜΑΣΟΛΛΑΙ *GL* ΜΑΣΩΝΗΜΑΙ *K*
οεμειο B ΘΕΜΕΛΙΩ *D* ΘΕΜΕΛΙΟ *RH* ΘΕΜΕΝΟ *GK* ΘΕΜΕ** *L* ΘΕΜΕΧΙΩ *l* Θ ΕΓΧΕΩ *l*

^{us}
exw K obse*ro(c) *H* opsero πΗΡΙΒΑΛΛΑΣΤΩΝ ΜΩΚΑΟΝ opseras *Rr* πΗΡΙΒΑΛΛΑ^w
Ll πΗΡΙΒΑΠΩΝ *K* ΜΩΚΑΟΝ *D* ΜΩΚΑΟΝ *H* ΜΩΚΝΟΝ *K* obseras ex obseros *ni f.*

^b ^b corr. *h* opsero πΗΡΙΣΤΙΡΩ opseris *Rr* 10 πΗΡΙΣΤΙΡΩ *BDHGLK* προσαγο-
w ρένω] in *litura l* πΡΟΣΑΓΩΡΕΙΩ *R* πΡΟΣΑΓ.ΡΕΙΩ *Dd* πΡΟΣΤΟΡΕΥΩ *GK* ut πΡΟΣΑΓΟΡΕΙΩ *B*
wew οσώτο

11 πΡΟΣ***^(wta) *Ll* πΡΟΣΩΤΩ *HGK* πΡΩCΩΤΩ *D* πΡΑCΩΤΩ *Rr* appellis *Hh*
πητωμαί R πητωμαί *D* πητολλαί *H* βούλομαί *r* βούλομαί *K* 12 πτύφομαι]

πΗΡΟΜΑΙ *R* πΗΡΟΜΑΙ(i) *Ll* πΤΑΡΟΜΑΙ *K* consternaris add. *h* consternaris con-
sternor καταστρώνυμαί ante consterneris *om.* *R* add. *r* καταστρώνιμαί *r* κα-
στρόνυμαί b κα*αστρόνυμαί *B* καταστρώνιμαί *D* καταστρωνεμαί *GL* καταστρω-

νημαί *H* καταστρωνεμαί *l* consterneris ex consterneris corr. *B* 13 legis] legas *Hh*
et om. H dico dicis et dico di*** *K* 15 legis add. *d* 16 aliqua quae
H quae ** una *B* 17 torreo] *Kd* taureo *D* uel correo in *mg.* add. *K* ** uro
B volvo] *h* uolo *BDHGLK* uel uoluo *d* 18 Verg. georg. III. 425' *III. GL*

georgicon add. *b* 19 torpens *Pal.* sipientes *h* sirius *Rr* syrius *B* siriuis *Pal.*
serius Rom. 20 Luc. Phars. VII 505 21 fato add. *r*

p. 804 P.

p. 386. 87 K.

'colo' quoque pro 'diligo' et 'habito' et 'aro' accipitur, 'committo' etiam pro 'credo' et 'pecco', nec non 'admitto' pro 'assumo' et 'pecco'. Iuvenalis in II:

Iam fas est, admitte viros. dormitat adulter,

Illa iubet sumpto iuvenem properare cucullo.

idem in eodem:

Quid Psecas admisit? quaenam est hic culpa pueriae?
'sapi' prudentia et sapore. idem in IIII:

Qui meminit, calidae sapiat quid vulva popinae.
'deficio', 'desisto' et 'vincor'. Sallustius in Iugurthino: ab regen defecerat, id est 'destiterat'. Iuvenalis in IIII:

et fragor aurem

Percutit, eventum viridis qua colligo panni.

Nam si deficeret,

id est 'vinceretur'. 'condo', 'aedifico' et 'celo'; 'gratulor', 'gaudeo pariter cum alio' et 'gratias ago'. Afranius in cinerario:

Sexte o frater mi, salve! cum salvus venis

Meliusque est, gratulor dis,

id est 'gratias ago'. multa praeterea similiter tam in verbis quam in aliis partibus orationis duplices habentia significationes invenies.

DE TEMPORIBVS VERBORVM.

VIII 38 Quoniam quae occurserunt memoriae de varia verborum significatione tractata sunt, nunc de tempore dicamus.

Tempus accedit verbo ad diversi actus significationem accommodatum,

1 deligo *K* committo *Gg* 2 peco *Gg* ammitto *Gg* sumitto *L* assumo] d
assummo *RD* adsumo *BK* Iuv. sat. II 6, 329 sq. 3 .U. H 4 admitte] d ad-
mittere *BD* ammitte *R* ammitte *L* uires *R* dormitat etiam libri Iuv. dett. si**
dormit *Pith. cod.* si iam dormit *vetus scholastia* Iuv. iam dormis *Pithocus* 5 cu-
cuolo(!) *GL* 6 Iuv. sat. II 6, 494 7 Psecas] sic etiam Iuv. *Pith. m. alt. et*

pars codd. dett. Iuv. specas R secas BLK secus H secar Gg pecas Iuv. Pith. m. pr.,
rell. varie corruptis admisit] g admissit K ammissit GL pueriae K 8 pro
prudentia Ld Iuv. sat. IIII 11, 81 9 calide HLK quid] r qui R cum Iuv.

Pith. popipae L 10 pro desisto GLKdh Sall. Iugurth. 56, 3 gugurthino
D ingurtino RHK 11 defecerant RBHGKd defecerunt L destiterant RBHKd
*de**sterant(te) G desteterant L Iuv. sat. IIII 11, 197 sqq. 13 percutie uentum*

GLK qua] q GL quia K quo libri Iuv. qui vetus Iuv. schol. colligo G 14
*deficeret G def**ceret K defecerit Iuv. cod. Pith. et schol. 15 est si unceretur II*

pro uinciretur K pro edifico L aedifico K celo] r caelo RDHG 16 affra-

nus RK Afrani cinerar. fr. 2 p. 162 Both. p. 183 Nk. fr. I p. 143 Ribb.
17 quod saluus uenis melius est gratulor diis libri Non. 116, 32 .Sexte frater salue:
quoniam saluus uenis | Meliusque est tibi... gratulor deis Ribbeckius o frater I. V.

Franckius apud Neukirchium frater libri salue B 18 .Melius quae D est
eras. in H diis BDGLKr 19 aliis uerbis partibus G 21 GENERA

VERBORVM FINIVNT: DE TEMPORIBVS VERBORVM INCIPIT. D incipit de temporibus uerbo-

rum. G fluit de uerbo incipit de temporibus uerborum L gna uerborum finiunt K

23 tracta B 24 accomodatum RB

p. 804. 875 (806) P.

p. 387—89 K.

quod plerumque ostenditur vel in principalibus vel in paenultimis declinationis literis, ex qua etiam personae et numeri dinoscuntur; sed personae quidem et numeri in finalibus literis, tempora vero, ut dictum est, in principalibus vel in paenultimis. itaque, cum nominis declinatio in fine solo moveatur, verbi et in fine et in medio et in principio plerumque inveniuntur moveri. in nomine enim casum differentia et numeri, hic vero et temporis et personarum ex declinatione ostenditur differentia et numeri.

Sunt igitur tempora tria, praesens, praeteritum et futurum. sed praeteritum rursus dividitur in tria, in praeteritum imperfectum, praeteritum perfectum, praeteritum plusquamperfectum. nec mirum tam late patere praeteritum tempus, cum in notitiam nostram nihil sic naturaliter a longo saeculorum spatio potest venire, quomodo actus praeteriti temporis. in praesenti enim et futuro pleraque incerta nobis sunt angustissimaque est eorum cognitio nobis et dubia plerumque; itaque singulis vocibus per haec duo tempora iure sumus contenti; quamvis Graeci futurum quoque divisorunt in quibusdam verbis in futurum infinitum, ut τύψομαι, et paulo post futurum, quod et Atticum dicitur, ut τετύψομαι. melius tamen Romani considerata futuri natura, quae omnino incerta est, simplici in eo voce utuntur nec finiunt spatium futuri.

20 Est autem supra dictorum temporum quaedam cognitio inter se: sed antequam de ea dicamus latius, supra dicta repetamus. tempus accedit 39 verbo praesens, praeteritum et futurum. quamvis enim naturaliter instabili volvitur motu et pars eius iam praeteriit, pars sequitur, tamen ad ordinationem nostrorum diversa gestorum tempora quoque dividimus. unde iure praeteritum in tres differentias partimur. nihil enim certius, ut dictum est, ad notitiam nostram potest venire, quam gesta per diversum temporis spatium praeteriti. facile enim dinoscitur, utrum multo ante an nuper

1 declinationis] b declinationibus ni f. B 2 numeri(e) L 5 post mouentur: coniugatio autem et in principio add. B et in principio HGLK, post uerbi: uero et in principio add. r et in principio h. l. om. K del. r 6 differentiae Rr 8 praeteritum futurum GL 9 diuitur H trea G imperfectum B 11 notitiam H 12 actus(iu) R 13 et in futuro GL prleraque H sunt nobis

GL angustissimaque(a) RH 14 agutio Rr uobus Hh 15 iurae Dd

16 τύψομαι] τίφομαι K τίφομαι G τύψομαι in litura l τίομαι ET τίομαι Rr

τύμομαι τύτιομαι B pan K 17 atticum ex actuum corr. H τετύψομαι]

τετύψωμα Rr ετύψομαι G τύψομαι H γύψομαι K τύπομαι in litura l 18 natura]

ratione D 19 finient K spaciū H 20 temporum in mg. add. b cognitio K inter se add. k 21 de ea) dea B dicamus. latius supradicta R dicamus. latius supradicta H repetamus L accedit K 22 praesens pra-

sens H et futurum] d futurum DHGLK instabili Rr 23 motu uoluitur GLK

iam eius K praeterit GK 24 "diuersa" nostrorum L diuimus Hh

25 patimur Dd dictum ad Bb 26 diuersi L 27 enim tria tempora dinoscuntur r

p. 875 (806). 806 P.

p. 339. 90 K.

sint facta an coeperint quidem, neendum tamen sint perfecta. itaque quod accidit ipsis rebus, quas agimus, nomen temporis ipsi imponimus, 'praeteritum imperfectum' tempus nominantes, in quo res aliqua coepit geri neendum tamen est perfecta, 'praeteritum' vero 'perfectum', in quo res perfecta monstratur, 'praeteritum plusquamperfectum', in quo iam pridem res perfecta ostenditur. instans autem individuum est, quod vix stare potest. unde merito a quibusdam 'instans' imperfectum nominatur. nisi enim sit 40 imperfectum, in eo adhuc esse actus intellegi non potest. futurum quoque cum incertum sit, ut ostendimus, et infinitum, utrum paulo post an multo erit, non potuit discretis quibusdam finibus declinationis uti. itaque una voce contentum fuit.

Et indicativus quidem modus omnia habet tempora, quippe eo modo omnia, quae egimus vel agimus vel acturi sumus, absque ullo impedimento indicamus.

Imperativus vero praesens et futurum naturali quadam necessitate visum detur posse accipere; ea etenim imperamus, quae statim in praesenti volumus fieri sine aliqua dilatione. nec solum enim illi, qui nondum coepit, imperantes utimur praesenti tempore, sed etiam illi, qui coepit et in ipso actu est, ut permaneat in eodem, ut, si quis ei, qui coepit versum legere, dicat | 'lege usque ad finem'. apud Graecos etiam praeteriti temporis sunt 41 imperativa, quamvis ipsa quoque ad futuri temporis sensum pertineant, ut ηνεφάθω ή πύλη, 'aperta sit porta'; videtur enim imperare, ut in futuro tempore sit praeteritum, ut si dicam 'aperi nunc portam, ut crastino sit aperta'. ergo nos quoque possumus in passivis vel in aliis passivam declinationem habentibus uti praeterito tempore imperativi, coniungentes participium praeteriti cum verbo imperativo praesentis vel futuri temporis, ut 'amatus sit' vel 'esto' πεφιλήσθω, 'doctus sit' vel 'esto' δεδιδάχθω, 'clau-

1 cuperint r coeperunt BDGLK cuperunt H sunt RDHGLK quod] quo
GL 2 occidit Dd accedit k ipsi B temtempori B inponimus B 3 in-
perfectum B 4 perfecta monstratur L uero in rasura L 7 imperfectum B

8 imperfectum B adhuc esse in litura H 9 cum] d quod D certum Rr
post post paulo an multo erit Hh 12 tempora habet H tempore Rr 13 ullo] r
illo R 15 quadam] d quidam RD uidetur esse posse Rr 16 quae uel statim DHGLKr 17 fieri add. d dilatione] r dilectione R delatione G post
dilatione: uel in futuro add. GLKd uel quae quandoque in futuro add. h Non so-
lum BDHKG cepit RDH imperante Rr 18 present Rr cepit Rr acto
Rr 19 uti permaneat D cepit H 21 futuri] d futurum D ut R .vt. H

ut est K 22 ηνευκεω B ηνευκεω επταν Rr ηνηωκεω. ηπυαν G ηνευκεων.
ηπυαν. H ηνηωκεων τιγαν K ηνηοξ_θωηηπιαν in rasura l ut aperta B videtur]
r uidetur R rell. 23 si add. r aperi K ut in crastino K 25 praeterito]
b praeteriti RB imperativi] Rh uel imperatiue r imperatiuo HGL 26 post impe-
ratiuui sqq. usque ad imperatiuo in mg. add. K 27 πεφιλεσθω in litura l πεφιλε-
σθω B πηφιλεστω R πηφιλεστω DH πεφιλεστο G πεφιλεστω (sic) — ΔΕΔΙΔΑΓΘΩ,

ΔΕΔΙΔΑΧΕΩ ΔΗΔΙ ΔΕΔΙΔΑΧΕΩ-Rr ΔΕΔΙΔΑΧΕΩ GK dediΔΛΧΕΩ Gg dediΔΛΧΕΩ H δεδιδάχθω,
add. K ΔΕΔΙΔΑΧΕΩ-Rr ΔΕΔΙΔΑΧΕΩ GK dediΔΛΧΕΩ Gg dediΔΛΧΕΩ H δεδιδάχθω,
clausus sit uel esto om. B clausus sit] clausissit R

p. 806. 807 P.

p. 390. 91 K.

sus sit' vel 'esto' *κεντεσθω*. quod autem vim praeteriti habet huiuscmodi constructio, ostendunt subiunctiva praeteriti perfecti, quae similiter proferuntur in passiva declinatione, ut 'amatus sim sis sit'. ergo si 'amatus sit' in subiunctivo praeteriti est temporis, bene etiam in imperativo s praeteriti temporis potest accipi, quippe cum etiam in praesenti tempore imperativi tertia persona similis est in omni coniugatione tertiae personae subiunctivi, ut 'amet, doceat, legat', 'ametur, doceatur, legatur'; et in passivis quidem vel similibus hoc possumus dicere, in activis vero vel neutris nullo modo, nisi participia praeteriti habeant. ||

Optativus autem, quamvis ipse quoque videatur ad futurum pertinere - 42 ea enim optamus, quae volumus nobis vel in praesens vel in futurum dari, tamen habet etiam praeteritum tempus, quia evenit saepe de absentibus et ignotis rebus precari, ut facta esse ante nobis poterint in notitiam venire, ut si, filio meo | Romae in praesenti degente, optans dicam 'utinam Romae filius meus legisset auctores, propter quos nunc ibi moratur; utinam profectus esset Romam ante triginta dies'. possumus tamen hoc uti modo etiam ostendentes, quae optamus non evenisse, ut Virgilius in I Aeneidos:

Atque utinam rex ipse nato compulsus eodem

Adforet Aeneas,

et: utinam, Gn. Pompei, cum Gaio Caesare societatem aut numquam coisses aut numquam diremises. in hoc autem modo dumtaxat et infinito tempora coniuncta habent Latini praesens cum praeterito imperfecto et praeteritum perfectum cum plusquamperfecto ad imita-

^ T

1 ΚΕΚΑΙCΩW ex corr. l ΚΕΚΑΙCΤW DH ΚΕΚΑΙCEW Rr ΚΕΚΑΙCΤW GK ΚΕΚΑΙCΩW B
uēl iua idem amatus et

uim praeteriti uim Rr habeat K 2 subiunctiuia G subiuncta

similia

H m. rec. corr. 3 passiuie Rr passiuia significatione uel declinatione K
coniunctiuio

sis] r sin R 4 subiunctiuio G snbiunt*** H subiunctio h m. rec. corr. 5 poteest B

quippe Gg "etiam "cum Kk 9 praeterita R 10 futurum peruenire uel
pertinere K 11 ea enim eo quae Rr post nobis sqq. usque ad nobis om. R

habet habet habet add. r 12 tamen K habet h. l. om. GLK etiam Gg tempus L sep
Bb 13 poterint] cf. lib. XVII § 1 et Lachmanni ad Gat. I 146 et ad Lucr. IV

486 annott. potuerint GL potuerunt K 15 autores Dd propter ex praeter corr.
D 16 profectus] d perfectus D tringinta Hh tringenta G 17 euinisse L

Verg. Aen. I 575 sq. in spscr. K 19 notho RHGLK compulsus LK 20
afforet DG 21 Cic. or. Phil. II 10, 24 gn. B GN. RH gñ. DGK gñ*** L

ponpeius B Gai H ga. i. cesare D societatem R 22 coisses] sic § 27
uel coniunxisses

cum Cicerone coisses Gg coisses amicitiam L coniunxisses RD coniunxisses amicitiam K coniunxisses ***** (amicitiā?) H coniunxisses amicitiam B diremises
cum Cicerone ipse Priscianus supra § 28 et sic ni f. in litera H disciunxisses h rell.

23 et infinito — praesens in mg. add. K Latinib[us] b latin* B 24 rito imperfecto — imitationem in lit. et ad mg. b imitationem] rg emitationem GK mutationem R

p. 807. 808 P.

p. 301. 92 K.

tionem Graecorum, quamvis haec quoque conati sunt quidam disiungere. sed melius est esse coniuncta. nam praeteritum imperfectum rationabiliter idem est etiam praesens; dico enim 'utinam legerem nunc' et 'utinam legerem heri': nimia est enim cognatio eorum temporum, et maxime in hoc modo, quippe cum utrumque imperfectum intellegitur. potest autem iste optativus et inceptus et non inceptus ante intellegi. nam si dicam 'utinam legerem heri quoque, quomodo nudiustertius', ostendo coepisse quidem, non finisse tamen; sin autem dicam 'utinam legerem heri saltem', ostendo nec coepisse. similiter si dicam 'utinam adhuc legerem', ostendo coepisse quidem in praeterito, in praesenti autem cessare; sin autem dicam 'utinam legerem vel nunc', ostendo nec coepisse adhuc. sic et per cetera tempora 43 eiusdem modi. praeteritum quoque perfectum et plusquamperfectum optativi coniuncta sunt; licet enim vel multo ante vel paulo esse perfecta haec eadem intelligere nos optare, ut si || dicam 'utinam legissem ante quinquaginta annos' et 'utinam legissem ante horam': nec mirum sic infinite in hoc modo intelligi praeteritum, quod quantum ad veram intellectuonem nullum certum nec incepsum nec finem habuit.

Subiunctivus, cum apud Graecos coniuncta habeat tempora, apud nos divisa habet omnia, quomodo indicativus. de cuius contextu, cum de constructione orationis tractaverimus, latius disseremus. 20

Infinitus modus quoque coniuncta habet tempora, quomodo optativus, praesens et praeteritum imperfectum, praeteritum perfectum et plusquamperfectum, quomodo apud Graecos. cum dicimus enim 'legere', significamus rem imperfectam, quae vel ad praesens vel ad praeteritum imperfectum attinet, cum vero 'legisse', perfectam, quae sua est tam praeteriti perfecti quam plusquamperfecti. nota autem, quod vim nominis rei ipsius habet verbum infinitum. unde quidam nomen verbi hoc esse dicebant; dico

1 quiad R disiungere ex corr. L dissiungere K 2 melius esse D melius esse est d imperfectum B 3 idem est] d idem esse D est et praesens GLK dico] b Daco B nunc] b om. L nun*** B legerem heri sic ni f. H legrim heri h 4 nimi est B enim est G hoc modo d h hoc mundo DH 5 imperfectum B 6 utinam ***** (utinam) B 7 legerim h lege*** H quo quoque quomodo nudius tertius que modo Rr ***** Gg nudus tertius L quidem et non L 6 nec si 8 uenisse Rr saltem] h saltim BGr salim H 9 * (γ?) L Similiter dicam Rr utinam si dicam L cepisse RH 10 in praeterito quidem K praesentia Rr caessare G caesare K cessasse r 11 cepisse Rr cepisse H 13 liquet G ante om. GLK ante uel paulo ante esse B 14 quinquaginta G quin- caginta K 15 oram Rr 16 adue**ram(ne) B intellectuonem] r intellectuonem RD 17 incoepsum RD iuceptum finem K inceptum finem G incoepsum finem L ** finem(in) B 18 Subiunctatiuus DGK aputagrecos D 19 construc- tione oracionis Dd 20 rationis B laciou Dd disseremus ex disserimus corr. L 21 Infinitus] b Infinitus B Infinitius GLK 22 imperfectum et sic constanter B imperfectum et praeteritum K praeteritum perfectum om. G 23 enim dicimus K 25 legisse dicimus Perfectam B 26 Notandum K

P. 808. 809 P.

P. 392. 393 K.

enim ‘bonum est legere’, ut si dicam ‘bona est lectio’. itaque omnis modus finitus potest per hunc interpretari, ut si dicam ‘lego’, quid indicavi? ‘legere me’; ‘lege’, quid imperavi? ‘legere te’; ‘utinam legerem’, quid optavi? ‘legere’; ‘cum legam, venio’, quid iunxi? prius ‘legere’ post ‘venire’.

5 Gerundia quoque vel participialia, cum participiorum vel nominum vi-VIII 44 deantur habere casus obliquos nec tempora significant, quod alienum est a verbo: ‘legendi, legendō, legendūm’, ‘lectum, lectū’, infiniti vice tamē funguntur, quod solet apud Graecos articulis coniungi. itaque pro infinito, qui coniungitur genetivo casui articuli apud Graecos, nos utimur in ‘di’ terminatione, quae similis est genetivo nominis, ‘legendi’, ‘τοῦ ἀναγνωστέου’ καὶ ‘τοῦ ἀναγνώσκειν’ καὶ ‘τοῦ ἀναγνώσκεσθαι’. pro eo autem, qui dativo articuli adiungitur, infinito apud Graecos antecedente ἐν praepositione, nos in ‘do’ utimur terminatione, quae similis est dativo vel ablativo nominis - nisi quod verbum hoc || existimantes quidam etiam corrīpiunt o finalem eius. Iuvenalis in I:

Plurimus hic aeger moritur vigilando, sed illum
Languorem peperit cibus imperfectus.

Alphius Avitus in II excellentium:

Spatiando paulatim trahit;

20 est enim dimetrum iambicum —, ut ‘legendo’ ‘ἀναγνωστέῳ’ καὶ ‘ἐν τῷ ἀναγνώσκειν’ καὶ ‘ἐν τῷ ἀναγνώσκεσθαι’. pro eo quoque, qui accusa- 45

1 ut dicam Rr 2 hunc] hunc modum GL et hunc in mg. add. K in prae-
tari R interpretari B indicauit(i) K 3 optau B optau legere me. (i) K

5 DE GERVNDIS in mg. r GERVNDIA Gerundia H participalia Gg participalia
uel cum nter
LK uidentur L 6 nec tempora Rr significant K alienum est a uerbo in
ras. et ad mg. b 7 infiniti] r infiniti R infiniti GLk 8 coniugi H pro in-
fuso R 9 articuli ex articulo corr. D 10 .Indi. H terminacione D TOY
ΚΕΙΘ

ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΟΥ B τῷ ΑΝΑΓΝΩΣΤΕῷ R τῷ ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΟΥ Dd τῷ ΑΝΑΓΝΩΣΚΕΟΝ H ***
ΑΝΑΓΝΑΤΟΥ (τοῦ) L τῷ ΑΝΑΓΝΑΤΟΥ K 11 τοὶ B τοῦ ἀναγνώσκειν] om. G
add. g τῷ ΑΝΑΓΝΩΣΚΕΙΝ R τῷ ΑΝΑΓΝΩΣΚΕΙΝ H τῷ ΑΝΑΓΝΑΣΚΕΙΝ(1) L καὶ
RH τῷ. ΑΝΑΓΝΩΣ.ΚΕΣΤΑΙ. B τῷ ΑΝΑΤΙΝΩ.ΣΚΕΣΤΑΥ R τῷ ΑΝΑΓΝΩΣ.ΚΕΣΤΑΙ. H

C T
τοῦ ΑΝΑΓΝΑΣΚΕΩΑΙ Ll τῷ ΑΝΑΓΝΩΣΚΕΩΑΙ K 12 articulari H - coniungitur GL
iungitur B infinito] dk infinitus RG infinitos ni f. D infinit* K en BD en Kk

13 praepositione] d propositione D 14 existimantes Hh 15 finale] rh
finale RH eius om. G luuenalis H Iuv. sat. I 3, 232 sq. 1] r II. R

16 haec Rr illum] sic etiam § 71 et lib. XVIII § 62 cum nonnullis Iuv. libris
det. ipsum Iuvenalis 17 langorem BDGLK langō Rr cybus DH imper-
fectus L imperfectus in hedens Rr. num imperfectus et haerens (herens Iuv. Pith.) ?

cf. § 71 18 Alphius Avitus in II excellentium cf. § 71 19 *patiando(s) K spa-
ciando Dd 20 demetrum R ANATNWC.TWE R ,ΑΝΑΓΝΟΣΤΕΩ HG καὶ en τῷ in

mg. K καὶ ἐν τῷ ἀναγνώσκειν om. B ἐν] en H τῷ L τῷ Gl 21 ΑΝΑΤΙ-
ΝΩΣΚΕΙΝ R ΑΝΑΤΙΝΩΣΚΕΙΝ DH ΑΝΑΓΝΟΣΚΕΙΝ G et i eras L καὶ ἐν] κεν B ον
R τῷ G ΑΝΑΤΙΝΩΣΚΑΙΤΑΙ R ΑΝΑΓΝΟΣΚΕΩΑΙ B ΑΝΤΙΝΩΣΚΑΙΘΑΙ G ΑΝΑΓΝΩΣΚΑΙ.
CEAI H ΑΝΑΓΝΟΣΚΑΙΘΩ K ΑΝΑΓΝΟΣΚΕΤΑΙ(1) in litura l

p. 809. 10 P.

p. 203. 94 K.

tivo adiungitur, in 'dum' terminatione utimur, quae similis est accusativo nominis, ut 'legendum' ἀναγνωστέον. huic tamen frequentius solet etiam praepositio 'ad' praeponi, ut 'ad legendum', ex quo ostenditur, magis nomen esse quam verbum: verbo enim separata praepositio per appositionem praeponi non potest. in 'do' quoque terminantia inveniuntur ante se habentia separatam praepositionem. Cicero pro Milone: huius ergo intersector si esset, in confitendo. quomodo ergo frequentissime in 'dus' desinentia nomina verbalia et eorum obliquos casus proferre solent Romani pro infinitis in Graeca elocutione prolatis - ut 'legendi Virgilii causa vigilo', 'ἀναγνωστέον Βεργίλιου χάριν ἀγρυπνῶ'. Cicero in I invectivarum: nihil hic munitissimus habendi senatus locus, 'τῆς σχετέας συγκλήτου' ἀντὶ τοῦ 'ἔχειν τὴν σύγκλητον', sic etiam gerundia vel supina proferuntur. hoc tamen videtur inter gerundia supra dicta et nomina, quorum etiam nominativus in 'dus' profertur, interesse, quod, quando sunt absque dubitatione nomina, simili casui adiunguntur et discernunt genera, ut 'intellegendi Homeri gratia' et 'amandae virtutis causa' et 'emendi mancipii studio veni'; quando vero gerundia sunt, id est loco infiniti cum articulo iuncti apud Graecos. accipiuntur, nec genera discernunt nec numeros, quod suum est infinitorum verborum, et illum sequuntur casum, quem et verba, ex quibus nascuntur, ut si dicam 'intellegendi Homerum causa venio' et 'amandi virtutem causa labore' et 'emendi mancipium causa venie', quamvis rarus sit huiuscmodi constructionis usus. similiter dici possunt 'intellegendo Homerum profeci', 'amando virtutem legi' et 'invidendum

1 adiungitur] d adiunguntur D iungitur L utimu Rr quae ex qui corr. K
H BO

2 ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΩΝ Rr ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΩΝ K ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΟΝ H 4 separata] b separato B praepositio per appositionem] praepositionem B praepositio b appositionem] r apositionem RH 5 in do] r Ideo R 6 separatim K Cic. pro Mil. or. 29, 79 Milone] r milione RL 7 si] qui v. l. codd. Cic. esset in litura h confitendo L 8 uerbialia B et eorum et obliquos K

9 Romani] h romari H eloquitione BDK eliquitione H 10 ΑΝΑΓΝΑΣΤΕΟΥ GL ΑΝΑΓΝΑΣΤΕΩΥ H ΑΝΑΓΝΟΣΤΕΟΝ K ΑΝΑΤΑΞΤΕ ΟΥ ΒΕΡΓΙΑΤΩΝ R ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΙΟΥ. uirgiliu. B Βεργιλίου om. DHGLK ΒΕΡΓΙΑΤΩΝ in mg. l ΧΑΡΥΝ H ἀγρυπνῶ] l ΑΓΡΙΠΝΩΝ RHGLK A. πρίνω D ΑΓΡΙΠΝΗΩΝ B ΑΝΤY R ΤΛΩΝ RH ΤΟΥ ΤΟΥ B 11 ΑΝΑΤΝΩΝAI D ΑΝΑΤΝΩΝAI R ΑΝΑΤΝΩΝAI HG ΑΝΑΓΟ K Βεργίλιου om. K ΒΕΡΓΙΑΤΩΝ GD ΒΕΡΓΙΑΤΩΝ L ΒΕΡΤΙΑΤΩΝ D ΒΕΡΓΑΤΩΝ R ΧΑΡΝ R ΚΑΡΙΝ B ἀγρυπνῶ] l ΑΓΡΙΠΝΩΝ RDHGLK Cic. in Catil. or. 11, 1 12 munitissimus] d munitissimis R minitissimus D ΤΗC ΣΚΕΤΑΙΑC ΣΙΓΚΑΝΤΟΥ B ΤΕC ΣΧΕ AC ΣΙΓΚΑΝΤΩY R ΤΥC ΕΧΕΤΕΑC ΣΙΓΚΑΝΤΩY AH

HTOY G ΤΗC ΕΧΕΤΕΑC ΣΙΓΚΑΤΟΥ Dd ΤΗC ΕΧΕΤΕΑC. ΣΥΓ. ΚΑΝΤΟΥ H ΤΗC ΣΧΕΤΕΥ CΙΓΚΑΝΤΟΥ in litura l ΤΗC ΕΧΕΤΕΑC ΣΙΓΚΑΝΤΟΥ K σχετέας scripsi 13 ΑΝΤY R ΤΟΥΤΟΥ B H

TEN GL T+N D ΣΙΓΚΑΝΤΟΝ K ΣΙΓΚΑΝΤΟΝ in litura l ΣΙΓΚΑΝΤΟΝ DHG ΣΥΓΚΑΒ-TWN R suprina D 14 post nomina sgg: usque ad nomina om. D add. d 15

quod] quia d 17 humeri Kk gratiae et amandae] r gratiae tam de R 18 sunt gerundia B infinitui D 20 est om. L infinituorum GLr secuntur pl.
RBK 21 nancuntur Rr 22 mancium Ll 23 huiuscmodi H

p. 394. 96 K.

p. 810 P.
 nobis non est' et 'minime nocendum virtuti', quia superiorum accusativo, inferiorum vero verba dativo adiunguntur. praeterea gerundia tam ab activis quam a communibus nascentia tam activam quam passivam habent significationem, nomina vero mobilia supra dictae formae, id est in 'dus' et 'da' et 'dum' desinentia, unam et magis passivam; solemus enim per verbum passivum ea interpretari. quid est enim 'amanda est virtus'? 'digna, quae ametur', et: munitissimus habendi senatus locus? id est 'in quo habeatur senatus'. unde raro inveniuntur a neutrīs absolutam significationem habentibus, ut 'sto, sedeo, surgo' (nemo dicit 'standus, sedendus, surgendus'), quorum supina significationem sui servant verbi simplicem. a ceteris vero neutrīs et a deponentibus gerundia quidem 47 eandem significationem habent, quam et verba, ut 'fa|ciendi', τοῦ ποιεῖν, 'sequendi', τοῦ ἀκολουθεῖν, 'loquendi', τοῦ λαλεῖν. nomina vero supra dictae formae similiter, quomodo supra diximus, magis passivam: 'faciens' 20 'dus', ποιητέος, id est 'qui debet fieri', 'sequendus', ἀκολουθητέος, id est 'quem debent sequi', 'loquendus', λαλητέος, id est 'quem debemus loqui'.

Praeterea ex forma participiorum praeteriti temporis duae terminaciones inveniuntur, quarum prior in 'um', altera in 'u' finitur. et in 'um' quidem eandem significationem fere habet, quam in 'dum' desinens cum praepositione 'ad'. quid enim est 'venatum' aliud nisi 'ad venandum', 'quaesitum' nisi 'ad quaerendum'? Virgilius in IIII Aeneidos:

Venatum Aeneas unaque miserrima Dido

In nemus ire parant,

id est 'ad venandum'. idem in VIII:

25 si fortuna permittitis uti,

1 nobis est *B* quia] quae *r* superiorum] *r* superiorem *R* 2 Praeterea *R*
 3 quam a] tam a *L* passiuam et magis passiuam habent *B* 5 et in da et in
 dum *GL* et indadum *D* in da dum *K* 6 eaj b eam *BK* interpraetari *RB* 7
 munitissimus etc.] Cic. or. Cat. I 1, 1 v. § 45 senatu *L* senatus locus, in
 nus

quo *Kk* 8 habetur *H* 9 post significationem sgg. usque ad significationem om.
D add. *d* esto *Rr* nemo enim dicit *Bd* 10 sui servant verbi] *B* suis ser-
 uant uerbis *rell.* 11 et ad deponentibus *R* et deponentibus *L* gerunda *Dd*

O 161N

12 habent significationem *G* τωγ ποιειν *Rr* τογ ποιειν *GL* 13 τοῦ
roi K τοια.κολούθειν *H* ακολούθειν *D* τοῦ] πογ *r* λαλεῖν] ΔΛΕΙΝ
GL ΔΛΕΙΝ *K* 15 ποιηεος *B* ποιηεος *HL* ποιηεος (sic) — loquendus post
 faciendus om. ab *R* add. *r* id est — ακολούθεος (sic) add. *g* qui] quod
D debent *K* ακολούθεος *RB* ακολούθεος *H* ακολούθεος *LK* 16 de-
 bent *K* sequi** ex corr. *h* ΔΛΛΕΙΤΟC *Rr* ΔΛΛΕΙΤΟC *DH* ΔΛΛΕΙΤΟC *GLK* ΔΛΛΙ-
 TEOC *B* 17 praeterea *Rr* ad formam *d* 18 um spscr. *r* post finitur: ut
 est

uenatum uenatu add. *d* 20 enim est] *g* est enim *GK* enim *Dd* /·aliud/· nisi
Dd nisi om. *BDH* add. *d* 21 Verg. Aen. III 117 sq. 22 miserrima *K* mi-
 serima *Med.* miseri madido *H* 24 ad venandum] *h* uenatum *H* Verg. Aen.

VIII 240 sq. III. *D* 25 fortuna *GLK* permitis *R* permitti] *D*

p. 810. II P.

p. 395. 96 K.

Quaesitum Aenean et moenia Pallantea,
 id est 'ad quaerendum'. videtur tamen hoc quoque quasi ipsius rei esse
 accusativus et sine praepositione proferri, quod quasi 'ad locum' habet sig-
 nificationem, quemadmodum propria nomina civitatum, quae cum 'ad locum'
 48 significant, carent praepositione. sequens quoque forma, quae in u ter-
 minat, ablativus mihi videtur ipsius nominis, quo ipsa res significatur,
 carens similiter praepositione. quid est enim 'mirabile visu' nisi 'visione'?
 visio enim tam ex actione quam ex passione potest fieri. diximus autem
 et superius, quod infinitorum vis in nomen rei resolvitur. quomodo autem
 participia praeteriti temporis et nomina rerum in 'us' correptam desinentia
 solent ante u vel s vel t vel x habere, sic habent et ista, ut 'laesum laesu',
 'morsum morsu', 'amatum amatu', 'doctum doctu', 'captum captu', 'flu-
 xum fluxu', 'flexum flexu'. sicut autem supra docuimus, communem ha-
 bent significationem ab activis vel communibus nata, ut 'oratum', 'πρὸς τὸ
 παρακαλεῖν' καὶ 'πρὸς τὸ παρακαλεῖσθαι', 'oratu', 'τῷ παρακαλεῖν' καὶ 'τῷ
 49 παρακαλεῖσθαι' ητοι 'τῇ παρακλήσει', idem enim significamus. supina vero
 nominantur, quia a passivis participiis, quae quidam supina nominaverunt,
 nascuntur.

Pro omni autem tempore infiniti verbi solent accipi; dicimus enim
 'legendi causa in honore sui' et 'sum' et 'ero' ἀντὶ τοῦ 'τοῦ ἀνεγνωκέντοι
 χάριν' καὶ 'τοῦ ἀναγνώσκειν' καὶ 'τοῦ ἀναγνώσεσθαι', δύοις δὲ καὶ 'τοῦ
 50 ἀνεγνῶσθαι' καὶ 'τοῦ ἀναγνώσκεσθαι' καὶ 'τοῦ ἀναγνωσθήσεσθαι'. quod

1 acneam D menia D moenia L pallentea K pallatea Rom. 2 id est om. DHGLK

Vide ^{tur} Rr ipsius om. D 4 quemadmodum R quemammodum GL ciuitatum BDHGLK quae] quem H 5 praepositionem ex praepositionem corr. D terminauit Rh terminatur Bh terminatur D 7 est om. H mirabile] r misce-

rabile RBDGLK 8 visio enim visionem G visio** (ne vel nē) L atione L

9 in nomine rei r 11 u ^{uel} K et] etiam B et ista Hh ut] nulut K 13 post flexu: fixum fixu add. D 14 horatum R Græcca in litura exhibet l τῷ πακαλεῖν Rr τῷ πακμεῖn HG τῷ πακαλεῖν D τῷ παρμεῖn K 15 καὶ Rr καὶ l καὶ πρὸς τῷ κρυστῷ B ΤΙΑΡΑΚΑΛΕΙΣΘΕΙ D ΠΑΡΑΚΑΛΕΙΣΘΕΙ H ΠΑΡΑΚΑΛΕΙΣΘΕΙ

ΑΙC, ΟΑΙ. oratu Rr ΠΑΡΑΚΑΛΕΙΣΘΕΙ ορλω G ΠΑΡΑΚΑΛΕΙΣΘΕΙ ορω K το DHK τούτῳ

ΠΑΡΑΚΑΛΕΙΝ R ΠΑΡΑΚΑΛΕΙΝ G τούτῳ 16 ΠΑΡΑΚΑΛΕΙC. ΘΑΙ Rr ΠΑΡΑΚΑΛΕΙC. ΘΑΙ G ΠΑΡΑΚΑΛΕΙC. ΘΑΙ D ΠΑ. ΡΑΛΕΙC. ΘΑΙ H ΠΑΡΑΛΕΙC. ΘΑΙ K ΗΤΟΥ B ΗΤΩΤΗΠΑΡΑΚΑΝΕΙ Rr ετοι ΤΗΠΑΡΑΚΑΝΕΙ G ΝΤΟΙΤΗΠΑΡΑΚΑΝΕΙ D ΗΤΟΥ ΤΗ. ΠΑΡΑΚΑΝΕΙ H ΑΝΤΙΤΗΠΑΡΑΚΑΛΕΙC. Λ ΕΤΟΥΤΗΠΑΡΑ

ΚΑΕΙ C. K vero] enim B 19 autem add. g atem B 20 hero Rr ατι R ANE. ΤΝΩΚΕΝAI G ΑΝΕΙΝΩΚΑΝΑΙ R ΑΝΕΓΝΩΣΕΝΑΙ D 21 ΤΑΡΙN R ΚΑΙ R καὶ H ΑΝΑΓΙΝΟΣΚΕΙN BL ΑΝ. ΓΙΝΩΣΚΕΙN H ΑΝΙΓΙΝΟΣΚΕΙN G ΑΝΑΙΓΙΝΩΣΚΕΙN K ΑΝΤΥΓΙΝΩΣΚΕΙN R καὶ R ΑΝΑΓΝΩΣΕΣΤΑΙ K ΑΝΑΓΝΟΣΕΘΑΙ l ΑΝΑΓΝΟΣΕΣΤΑΙ GL ΑΝΑΓΝΩ. ΣΕΣ. ΑΙ H ΑΝΑΤΝΩΣΕΣΤΕΤ R δύοις δὲ] ex corr. l ομωιώσει K ο. ωοιώσ. ΔΕ H οωιώσ. ΔΕ G οωοσοc de R post δύοις δὲ: καὶ τοῦ (ετοι τοῦ R καὶ τοῦ H) ἀνεγνῶσθαι (D

ΑΝΕΓΝΟΣΤΑΙ GK ΑΝΑΓΙΝΟΣΤΑI Ll ΑΝΕΤΝΟΣΤΑI R ΑΝΕΓΝΩΣΕΝ H) praeteritum bis reperentes add. libri praeter B καὶ R τοι H 22 ΑΝΕΤΝΩΣΤΑI R ΑΝΕΓΝΩΣΕΝAI H ΑΝΑΓΙΝΩΣΚΑΙCΘΑΙ DL ΑΝΑΓΙΝΩ. ΚΑΙΘΕΑΙ H ΑΝΑΓΙΝΩΣΚΑΙCΘΑΙ K ΑΝΑΤΝΙΝΩΣΚΑΙCΘΑΙ R ΑΝΑΓΙΝΟΣΘΑΙ B ΑΝΑΓΙΝΩΣΚΑΙCΘΑΙ τοῦ G καὶ add. l τῷ R ΑΝΑΓΙΝΩΣΕΣΕΒΑΙ

p. 811. 12 P.

p. 396. 97 K.

autem ab activis et communibus venientia communem habent significacionem, usus quoque probat. Virgilius in bucolico:

Cantando tu illum? aut umquam tibi fistula cera
Iuncta fuit?

5 active protulit. idem in eodem:

Frigidus in pratis cantando rumpitur anguis,
passive posuit. idem in II Aeneidos:

quis talia fando

Myrmidonum,

10 active dixit. idem in eodem passive:

Fando aliquod si forte tuas pervenit ad aures.

solebant enim antiqui 'fatus' communiter proferre. idem in III georgicon:

uritque videndo

15 Femina nec nemorum patitur meminisse nec herbae,
passive protulit. et 'videndo perit' active, id est 'dum videt'. quod autem haec quoque nomina sunt, ostendit praepositio, quae frequenter inveniuntur, ut supra diximus, tam ante accusativum quam ablativum eorum casum: 'ad venandum' et 'in venando'. in neutris vero et in deponentibus, 50
20 quomodo supra dictum est, simplices habent significationes.

Impersonale autem hanc habet differentiam ad infinitum, quod infinitus altero verbo finito omnimodo eget, impersonale vero actum quidem perfectum significat per omnes modos, persona vero sola deficit; quae si addatur, perfecti vice fungitur verbi per omnes, quomodo diximus, modos:
25 per indicativum, ut 'curritur a me' pro 'curro'; imperativum, 'curratur a te' pro 'curre'; optativum, 'utinam curreretur a te' pro 'utinam curreres'; subiunctivum, 'cum curratur a te' pro 'cum curras'; infinitum, 'curri a te oportet' pro 'currere te oportet'. hoc autem interest inter infinitum passivum et infinitum, qui sit ab impersonalibus, quae nascuntur a verbis activis, quod infinitus passivus verbo eget solo ad perfectam significationem,

⁶
K ΑΝΑΓΝΩΣΕ. ΕΞΕΙ **H** ΑΝΑΓΝΩΣΕΝΕΣΟΙ **G** ΑΝΑΓΝΩΣΕΝΕΣΟΙ **Ll** ΑΝ. ΙΝΩΓΓΕΕΚ. ΗΣΤΑΙ **R**
 2 comprobat **B** Verg. ecl. 3. 25 sq. (deficit Med.) 3 aut] haut **L** haud **Hrg**
 coera **GL** caera **K** 4 iuncta **k** iuncta **cum Rom.** **BDLK** uncta **G** 5 **Verg.**
 ecl. 8, 71 7 **Verg.** Aen. II 6 sq. 9 mermidonum **K** 10 **Verg.** Aen. II 81
 (deficit Rom.) 11 aliiquid **Kh** aliiquid **Ver.** 12 fatus in fatur mut. **H** **Verg.**
 georg. III 215 sq. 14 Vtrique **B** 15 miminisse **G** neque herbae **Pal.** 18

quam ante ablativum **L** 19 ^{et} in deponentibus **K** et deponentibus **G** 21 in-
 PERSONALIS. Impersonale **H** Impersonale **B** 'habet' hanc **H** ⁱⁿ finitū **Bb** 22 in-
 personale **B** actiūm **Kk** 23 deficit] **r** deficit **RL** 25 Per imperatiūm in-
 ras. **B** ut curratur **B** curatur **Rr** 26 Per optatiūm **B** 27 Per subiunctiūm **B** subiunctiūm **Kk** pro curras **R** Per infinitūm **B** curri *** a te
H 28 oportet curr ^{re} te oportet **Rr** infinitūm **Gg** pasiūm (sic more suo)
 specr. **g** 29 infinitūm **Gg** qui qui **Kk** impersonalibus **B**

p. 812. 13 P.

p. 397. 98 K.

ut, 'amari volo', φιλεῖσθαι βεύλομαι, infinitus vero impersonalis non solum verbo, sed etiam ablativo casu per se indiget absque accusativo, ut 'amari volo a me' pro 'amare volo'. ideo autem addidimus 'absque accusativo', quod, si ad cum reddatur, infinitum necesse est eum passivum intellegi, ut 'amari a me volo filium'. saepe vero etiam non positus subauditur accusativus, ut si dicam 'doceri a te volo' et subaudiam 'me'.

- X 51 Quoniam igitur de singulorum tempore modorum, quae memoriae occurserunt, disseruimus, de cognitione temporum deinde tractemus.

Est quaedam cognatio praesentis quidem temporis cum praeterito imperfecto et futuro, praeteriti vero perfecti cum plusquamperfecto. praesens tempus proprius dicitur, cuius pars praeterit, pars futura est. cum enim tempus fluvii more instabili volvatur cursu, vix punctum habere potest in praesenti, hoc est instanti. maxima igitur pars eius, sicut dictum est, vel praeterit vel futura est, excepto 'sum' verbo, quod ὑπαρχτικόν Graeci vocant, quod nos possumus 'substantivum' nominare; id enim omnium semper est perfectissimum, cui nihil deest. itaque praeteriti quoque perfecti vim habet, quod ostenditur, quando participis praeteriti iunctum officio fungitur praeteriti perfecti per passivorum declinationem vel similium passivis. similem huic vim habent etiam vocativa, ut 'Priscianus vocor, nominor, nuncupor, appellor'. 20

- 52 Alia autem verba praesentis, sicut diximus, inter praeteritum et futurum sunt; exempli causa, si incipiam versum aliquem scribere et dicam 'scribo versum', dum adhuc ad finem eius non pervenerim et cum pars eius iam sit scripta, pars autem scribenda. ergo praesens tempus hoc sollemus dicere, quod contineat et coniungat quasi punto aliquo iuncturam praeteriti temporis et futuri nulla interciseione interveniente, unde stoici

1 φΙΑΕΙΣΩΝ *G* φΙΑΕΙΣΤΑΙ ΒΟΙΑΟΜΑΙ *B* φΙΑΕΙΣΘΑΙ ΚΟΥ. ΜΑΙ *Kk* ΒΟΙΑΟΜΑΙ *D*
 0 ^
 BWYΛΛWΛWY *Rr* infinitius *DG* impersonalis *B* ^{In} personalis *Rr* 2 set *H*
 absee *G* a++ cusatiuo (bs) *R* post accusatiuo *sqq.* usque ad accusatiuo add. r
 di accs
 3 addimus *Kk* 4 reddatur (*gloss. sc.* accusatiuo *spscr.*) *R* est om. *G*
 uel id
 eum *Kk* 5 uolo a me *D* 7 ⁿ siggulorum *D* 8 diseruimus *GLK* disserui-
 mus: DE COGNATIONE TEMPORVM. | DE COGNATIONE TEMPORVM. DEINDE *H* 10 futuro *H*
 • 11 propriæ] *g* propriae *RHG* enim om. *L* 12 fluui *K* 13 ⁱⁿ instanti *Rr*
 pars ex pras corr. *D* cius in litura *H* 14 um praeterit *um Dd* prae-
 terit *LK* futuro *K* γΗΡΑΚΤΙΚΩΝ *R* 15 non *Hh* substantiuam *Hh* enim
 add. *R* 16 deest] dest *R* 17 quod] quae *B* ostendit *H* quando *R*
 particiis *Ll* officio *D* 18 declinacionem *D* 19 habent ex hab++ corr. *B*
 pscianus *GLK* 20 nuncupor] *k* noncupor *G* nuncupor *K* dicor nuncupor *RB* di-
 cor *H* 21 sicuti *BDHK* ut *G* 22 et dico *R* 23 aduc *D* 24 solemus] *k*
 solemus *K* 25 alicio *Dd* 26 interciione(s) *D* intercesione *GL* intercessione *HK*
 stoici] cf. R. Schmidti stoicorum aranm. v. 65 *sqq.* p. 70 *sqq.* n. 97

p. 813. 14 P.

p. 398. 99 K.

iure hoc tempus ‘praesens imperfectum’ vocabant, ut dictum est, ideo quod prior eius pars, quae praeteriit, iam transacta est, deest autem sequens, id est futura, ut, si in medio versu dicam ‘scribo versum’ priore eius parte scripta, cui adhuc deest extrema pars, praesenti utor verbo dicendo ‘scribo versum’, sed imperfectum est, quod deest adhuc versui, quod scribatur. ex hoc igitur (id est praesenti) nascitur praeteritum imperfectum, cum non ad finem perfimeris in praesenti id quod coepimus. et, ut in eodem exemplo maneamus, si incipiam in praeterito versum scribere et imperfectum eum relinquam, tunc utor praeterito imperfecto dicens 10 ‘scribebam versum’.

Ex eodem (id est praesenti) nascitur etiam perfectum. si enim ad finem perveniat praesens inceptum, statim utimur praeterito perfecto; continuo enim scripto ad finem versu dico ‘scripsi versum’. et sciendum, quod plerumque vel literas quasdam vel syllabarum tempora praesentis mutat praeteritum perfectum et vel pares habet cum eo vel minores vel ampliores syllabas, ut ‘lego legi’, ‘doceo docui’, ‘facio feci’, ‘sedeo sedi’, ‘do dedi’, ‘domo domui’.

Ex eo iterum (id est praeterito perfecto) nascitur plusquamperfectum, si inveteraverit res a nobis perfecta. mox enim scripto versu, recenti || adhuc perfectione, dico ‘scripsi’ propria significatione; sin dudum sit perfectum, incipit transire in plusquamperfectum. itaque ‘scripseram’ proprie de hoc | dicimus.

Sciendum, quod Romani praeterito perfecto non solum in re modo completa utuntur, in quo vim habet eius, qui apud Graecos παρακείμενος vocatur, quem stoici τέλειον ἐνεστάτα nominaverunt, sed etiam pro ἀρχότονος accipitur, quod tempus tam modo perfectam rem quam multo ante significare potest. sed sicut apud illos infinitum tempus adiectione τὸν ἄρτιν adverbii τὸν παρακείμενον, id est adiacens tempus, τὸν δὲ πάλαι

^{est}
“iure” stoici (“iure ad mg. add.) *K* 1 dictum ideo *Rr* 2 eius in *litura*
K iam om. *BDHGLK* transacta est deest] *k* transacta deest *K* 4 cui] cum
D pars^{ex} pras corr. *D* 6 post nascitur sgg. usque ad nascitur add. *r* 7 id
add. *k* cepimus *H* 8 et ut] in *litura b* *Vt* *K(B?)* et ut in eodem exemplo maneamus] *d* Si enim ad finem perueniat praesens inceptum *D* in eodem in eodem *K* incipiam ***** in praesenti versum *H* in om. *RL* 9 tum *R*
10 scribebam] *h* scribam *H* 11 praesente *H* ad finem enim *GLK* 12 in-
uel uel
coepit *HL* 14 ū literas ū sillabarum *Dd* 15 et *infra lin. add.*, *k* cum eo-
rum *Dd* 18 Ex] *h* *x *H* est ex praeterito *H* 19 requenti *L* 20 perfec-
tione *R* sin* dudum (e?) *H* sin dudum *K* 21 propri] *tāg* propriæ *RBDHKG*

23 Sciendum tamen quod *BDHGLK* ro ^{mani} *Rr* 24 πΑΡΑΚΕΙΜΗΝΟΣ *R* πΑ-
ΡΑΚΕΙΜΝΟC *G* πΑΡΑΚΕΥΜΕΝΟC *H* 25 ελειον *B* τέλειον ἐνεστάτα] in *litura l* τε-
λειον ENECTOTA *Rr* τελειον *NECTWTA *H* πελιον ECTOTA *D* τελει ογενεστατα *K*

26 [^]ΛΟΡΙСΤΟΥ *Rr* λοριστον *D* λορυστον *H* tempus apud gr(a)ecos tam *BDHGLK* tam modo] tan ^{tummodo} *L* 27 adieccione *D* 28 APTY *L*. πΑΡΑΚΕΙΜΝΟΝ *Kk* πΑΡΑ-
κΕΙΜΝΟN *H* πΑΡΗΚΕΙΜΗΝΟN *R* adiacens] *k* adieciens *K* τΟΥ ΔΕ πΛΑΛΙΓ *****
R τΟ ΔΕ πΑΔΑI *G* τΟΙ ΔΕ πΑΛΛΑI (sic) *H* τΟΙ ΔΕ πΑΛΛA I *K* πΑΛΛA in *litura l*

p. 814. 15 p.

τὸν ὑπερσυντελικόν, id est plusquamperfectum, significat, sic apud nos hoc (id est praeteritum perfectum) potest et modo et multo ante intellegi perfectum, et apud autores hoc exemplis comprobatur. Evander enim apud Virgilium in VIII de matre sua dicit:

cecinit quae prima futuros

Aeneadas magnos et nobile Pallanteum;
'cecinit' dixit pro 'cecinerat', multo enim ante illam cecinisse intellegit.
et ipse poeta ex sua persona:

Troiae qui primus ab oris
Italianam fato profugus Lavinaque venit
Litora,

'venit' posuit pro 'venerat'; hic enim quoque multo ante intellegit *venisse* 55 Aenean ad Italianam. ergo propriè si quis contempletur vim praeteriti perfecti, non aliam iudicet hoc habere quam apud Graecos illud, quod *ἀόριστον* vocant. hoc autem differt a plusquamperfecto, quod illud per 15 se prolatum non eget adverbio 'pridem', quod habet in se naturaliter, nisi si velimus explanandae quantitatis causa temporis addere, ante quòd dies vel annos, nec licet illi 'modo' vel 'nuper' adverbia adiungere, praeteritum vero perfectum ad manifestandam significationem eget vel 'modo' vel 'pridem' adverbii.

Futurum ex praesenti nascitur, quippe cum praesens medium sit praeteriti imperfecti et futuri. itaque consonantes praesentis servat tam praeteritum imperfectum quam futurum, ut 'dico dicebam dicam'; praeteriti vero perfecti consonantes seruat plusquamperfectum, ut 'dixi dixeram'. sed tamen in subiunctivo modo futurum quoque praeteriti perfecti servat 25 consonantes, ut 'dixi dixero', quod non sine ratione evenire videtur; nam futuro quoque tempori cognatio est cum praeterito perfecto quantum ad

1 τὸν ΥΠΕΡCΙΝΤΕΙΑΚΟΝ *B* τὸν ΥΠΕΡCΥΝΤΕΙΑΚΟΝ *H* τὸν ΥΠΕΡCΥΝΤΕΙΑΚΟΝ *G* τὸν ΥΠΕΡ-
ταικόν *Rr* τὸν ΥΠΕΡCΙΝΤΕΙΑΚΟΝ *L* τὸν ΥΠΕΡCΥΝΤΕΙΑΚΟΝ *I* τὸν ΥΠΕΡCΥΝΤΕΙΑΚΟΝ ιτ-
τον ΥΠΕΡCΥΝΤΕΙΑΚΟΝ *mut.* *K* si *Rr* 2 hoc¹¹ est *Gg* id est] idem *H* 3 au-
tores *D* approbatur *Ll* Euader *Dd* 4 *Verg. Aen.* VIII 340 sq. 5 cecinit
quae] Cecinitq. *H* Cecinitique *B* Caecinitq; *D* 6 nobile] *r* nomine *cum Rom. R* no-
bile *Pal.* palanteum *Dd* 7 caecinit *K* acinusse *Rr* intellegitur *D* 8
Verg. Aen. I 1 sqq. (*deficit Pal.*) 9 primus arboris *D* horis *K* 10 Lavina-
que] *g* lauiniaque *G* *Ver.* lauinia* (q.?) *Med.* 12 ueniss¹² *K* 14 abere *H*
quam] *k* quod *ni f.* *K* 15 aoriston *B* *ΑΟΡΙΣΤΟΝ* *D* 'per se "quod illud *Kk*
illud] *d del.* *r illat D* 16 egit *H* habet hoc in *BDHGLK* nisi si velimus] *h*
nisi uelimus *RDH* 17 qu¹³ dies *Rr*. 18 illi] *hk* illa *HGLK* uero modo *Kk*
modo nec nuper *B* 19 ū *Dd* ū *Dd* 21 quippe *K* praeteriti] prete-
ri**. *R* 23 dicam *ex* dico corr. *B* 24 "seruat consonantes ut *dixi dixeram* pteri-
tum plusquamperfectum ut *R* 25 subiunctiuo *K* praeteri perfecti *B* 26
consonentes *Ll* 27 temporis] *d* tempore *D*

p. 815. 16 P.

p. 400. 401 K.

infinitatem temporis, hoc est ad ἀόριστον. sicut enim praeteritum perfectum vel modo vel multo ante possum intellegere, sic etiam futurum vel mox vel multo post intellegere possumus futurum, ut si dicam 'scribam' vel 'scripsero', incertum temporis futuri spatium monstrō; nec mirum, cum 58 in nominibus quoque comparativis, si dicam 'fortior', incertum est, utrum multo an parvo superet illum, ad quem comparatur. habet igitur affinitatem, sicut ostendimus, cum praesenti futurum, quod praesens medium est inter praeteritum imperfectum et futurum, cum praeterito vero perfecto plusquamperfectum, quia incertum significat temporis spatium. cum igitur 10 in aliis modis praesentis, sicut dictum est, consonantes servat futurum, in subiunctivo praeteriti perfecti regulam sequitur, ostendens cum eo quoque habere iura affinitatis. idque ex participiis maxime est conicere, quae cum in praeterito tempore non finiunt spatium temporis praeteriti, breve sit an longum - si enim dicam 'amatus' vel 'locutus', incertum est, utrum 15 modo an multo ante -, similiter in futuro: 'amaturus', 'locuturus' mox an multo post incertum est. ideoque in plerisque verbis ex praeterito fit futurum: 'amatus amaturus', 'habitus habiturus', 'locutus locuturus', 'auditus auditurus'. diximus autem 'in plerisque', quia neutra praeteriti temporis pleraque carent participio. sed quia ad praesens quoque ei est cognatio, 20 fit etiam a praesenti futurum, ut 'amans amandus', 'docens docendus', 'loquens loquendus', 'audiens audiendus'. sed tamen sciendum, quod omnia huiuscmodi formae participia (id est in 'dus' terminantia) etiam nomina esse possunt.

Confirmat autem supra dictam rationem cognitionis temporum etiam inaequalium, id est a[n]nomalorum, declinatio, in qua ex praesenti fit praeteritum imperfectum et futurum in omni modo absque subiunctivo, ut 'fero ferbam feram ferrem', ex praeterito vero perfecto plusquamperfectum: 'tuli tuleram tulerim tulisse' et futurum subiunctivi 'tulero'. in participiis quoque ex praeterito passivi nascitur futurum activi, ut 'latus latrus', ex praesenti activo futurum passivi, ut 'ferens ferendus'. sed tamen

w

1 in finitatem *Kk* αοπίcton *H* αοπίcton *Ll* αοπίcton pertinet *D* sicut — possom intellegere al. m. add. in *R* 2 possum] possumus *L* possuimus *K* etiam futuram *R* 5 nominibus] omnibus *GLK* ut si dicam *L* 6 illum] eum *GL* at *R* 7 medium inter *H* 9 plusquamperfectum] *k*, eras. in *B* et plusquamperfectus (?) *K* 11 subiunctatio *K* quoque se habere *BDHGLK* 12 affinitatis *B* 13 cum om. *HL* 14 longum] d longum *D* loquutus *D* loquutus

K 15 futuro amatus locutus mox *K* 16 multo post *Kk* implerisque *H* post futurum: Quando dicas amatus praeteriti temporis tolle nouissimam litteram adde r. facis futurum tempus amaturus *gloss.* inter ipsa auctoris verba inseruit *B* 19 pleraque pleraque *Hh* particio *L* cognitio *B* 21 loquens loquendus loquens

loquendus *Hh* audiens audiendus add. *d* 22 huiusmodi *Rr* "participia" "formae *L* esse nomina *K* 25 anomalorum id est inaequalium *d* 26 absce *G*

ferro *Rr* 27 ferrem *eras.* in *B* plusquamperfecto *Dd* 28 subiunctatiui

K participis *Dd* 30 futuri impassiui *Rr* tamen om. *GLK*

p. 816. 17 P.

p. 401. 402 K.

quamvis penitus mutant in quibusdam anomalis verbis supra dicta tempora
omnes syllabas, significatio tamen integra manet eorum et cognatio tem-
porum, ut 'sum eram ero'; nec mirum, cum in aliis quoque partibus
orationis hoc inveniatur, ut cognata significatio in diversis inveniatur vocibus,
ut puta in nominibus 'pater' masculinum est, eius femininum 'mater';
similiter 'frater soror', 'patruus amita', 'avunculus matertera'; 'bonus',
eius comparativum 'melior', superlativum 'optimus'; 'Iuppiter', eius ge-
netivus 'Iovis' quantum ad usum iuniorum; 'ego', eius genetivus 'mei'.
et ex contrario saepe diversa significatio in similibus invenitur vocibus:
'liber libra', 'fiber fibra', 'Helenus Helena', 'Tullius Tullia'. propria
enim nomina non sunt naturaliter mobilia, sed ex sese nascuntur, sicut
etiam supra dicta appellativorum feminina non sunt a masculinis nata, sed
a se orta, quamvis similem mobilibus habeant formam. illud quoque com-
probat cognitionem temporum, quod infinita verba a praeterito tempore
habent etiam futuri rationem: 'dixisse, dictum ire', 'laesisse, laesum ire',
'mersisse, mersum ire', 'fluxisse, fluxum ire'. sicut enim participia prae-
teriti temporis rationem regulae sumunt a verbo praeteriti perfecti, sic
eorum formam sequitur infinitum futuri. infinita autem nominata sunt, ut
dictum est, ab eo, quod carent significatione definita tam personarum quam
numerorum, sicut neutra quoque nomina appellamus ab eo, quod carent
utroque genere.

XI 50 Defectiva temporis praeteriti perfecti || et plusquamperfecti nec non etiam futuri subiunctivi, quia ex supra dictis nascitur temporibus, sunt in 'sco' desinentia inchoativa. nec meditativorum tamen supra dicta tempora memini me invenisse, ut 'fer|vesco', 'calesto', 'horresco', 'torpesco',²⁵ 'tepesco', 'esurio', 'lecturio', 'micturio', 'parturio'.

Sunt alia verba, quibus desunt diversa tempora, usu deficiente, non ratione significationis. et quibusdam deest praeteritum perfectum et omnia, quae ex eo nascuntur, ut 'ferio', 'sisto', 'tollo', 'fero', 'aio', 'furo',

et in
 2 eorum ut *Kk* temporum om. *GLK* add. *k* 3 aliis *Hh* partibus] r
 parte *R* 4 hoc innueniatur in littera *H* uecibus add. *r* 5 ut puta *Dd* ut-
 uel uta
 pote *L* 6 amitta *Lg* auinculus *Rr* 7 comparativum] *h* comparatiuum *DG(H?)r*
 superlatiuus *DGr* optimus *LK* Iuppiter] *g* Iupiter *G* 8 louis add. *r*
 9 Et econtrario *K* innueniatur(a) *R* uecibus οελευθερος ολαυγυσος φατος κ
 ιβιλαοс. liber. η ΔΙΓΡΑΟΥΤΡΟС libra fiber, ΟΚΥΝΟΠΟΤΑΜΟС. fibra ολωοс. helenus *B*
 10 haelenus haelena *H* 11 mobilia *Hh* sese] *rg* se *RG* 12 femina *Rr*
 per se
 14 p̄t&erito *H* 15 habent] *b* habeant *ni f.* in *lit. B* dixise *G* laesise *G*
 laessum ire *K* 17 a uerbi *Rr* 18 formam ** sequitur *K* 19 *ab eo(h) *D*
 significatiōne *H* tem *Rr* 22 Dffectiuia *G* Defectatiua *K* 23 quia ex supra-
 dictis — supradicta tempora] *d* predicta tempora *D* 24 medidatiorum *Rr* 25
 caelesti *R* torpesco om. *BDHGLK* 26 tepesco** *K* essurio *GL* 29 fe-
 rīo] *h* frio *H* fero] *d* ferro *D* furo quod furio Varro *D*

p. 817 P.

p. 462. 463 K.

quod Varro ponit. ergo aliorum verborum perfectis, quae videntur eandem significationem habere, pro his utimur: in quibus invenimus ‘percussio percussi’, ‘ferio percussi’; ‘statuo statui’, ‘sisto statui’, vel, ut quidam, ‘steti’, quod est a ‘sto’ - sed Iuvenalis in III:

5 Gaudentis foedo peregrina ad pulpita cantu
Prostitui,
pro ‘prostiti’ -; ‘sustulo’ antiqui ‘sustuli’, ‘tollo sustuli’, ‘suffero sustuli’; ‘tulo’ antiqui ‘tuli’, fero tuli’; ‘insanio insanivi, furo insanivi’. ‘meto’ etiam quidam ‘messui’, quidam ‘messem feci’, sed usus vetustis-
simorum ‘messui’ comprobat, quod, cum de praeterito tractabimus, ostendetur; ‘cerno crevi’ apud vetustissimos invenitur. a ‘maereo’ [unde 60
‘maeror’] ‘maerui’ debet facere, sed in usu non est ‘maerui’; ‘mando mandis’: eius praeteritum perfectum quidem alii ‘mandui’, alii ‘mandidi’ esse voluerunt, Livius tamen in Odissia:

15 Cum socios nostros mandisset impius Ciclops;
a ‘strido’ quoque alii ‘stridui’, alii ‘stridi’ protulerunt. Ennius in an-
nalium XI:

Missaque per pectus, dum transit, striderat hasta.

In passivis et communibus et deponentibus, id est in omnibus verbis
20 in ‘or’ terminantibus, desunt tempora praeteriti perfecti et omnia, quae ex
his nascuntur. participia tamen coniuncta verbo substantivo (id est ‘sum’)
et omni eius tempori eorum | vice funguntur. quod Graeci quoque solent
facere in multis verbis temporis perfecti et plusquamperfecti et maxime in

1 *Varron. fr. p. 340 ed. Bip. cf. § 104 et Struvium über die lat. Declination und Conjugation p. 244 sq.* posuit *H* praesteritis perfectis *K* 2 quibus invenimus] quibus innenimus. Vt *B* quibus innenimus ut *DGL* quibusdam ut *r* quibusdam inuenimus. Vt *Hh* quibus ñ innenimus *K* percussio] d percussio *D* 3 ferio percussi add. *g* quibusdam *G* 4 a sto] *r* esto *R* *Iwv. sat. III* 8, 225 sq. 5 gau-
dentes. *RH* gaudientes *K* foedo] d foeda *BDGLK* foedos *h* perigrina *GLK*
adj a *B* cantu *Prisc. cum Iwv. Pitt. saltu dett. Iwv. libri fere omnes* 7 pro] *dk*
om. *BDGK* del. *r* prostuti] *Struvius l. l. p. 304* prosisti (sist*L*) libri ex prava
emendatione, quod re vera apud Iuvenalem prostutui *h. l. est infinitus prae. pass.*
sustulo] *r* sustuli *R* suffero sustuli *K* suffero tuli *RGL* 8 antiqui] d’antique *D*

1 Insanio. Insanii. Insaniui *B* furo *Rr* 10 de praeterito *Hh* 11 post cerne
creui: cresco creui add. *Bdk* et cresco creui *rh* apud *B* 12 memor *Rr* fa-
cere *Rr* 13 quidem] *scripti* quidam *R* quidam mandi *rell.* 14 *Livius*] *r* *Lius R*
Libus B *Livius in Odissia v. Hom. Od. XX* 19 sq. *G. Hermannum elem. doctr.*
metr. p. 626 cf. Corseonium orig. poes. Rom. p. 202 et ann. ad lib. III § 20 ta-
men om. *DH* odyssea *HG* odisia *L* 15 sociis *Rr* impius] cymbias *r*

cyclops *RBDHK* ceclops *L* 16 strudui *D* protullerunt *Rr* Enius (i ni f.) *Rr*
Enn. ann. XI 2 *E. S. XI vii p. 54. LXXI Vahl.* 18 Missaque] *r* messaque *R*
missaque *G* misaque *K* perfectus *K* pectus] *pectus (?) *H* 19 communibus
et passiuis *H* passiuis communibus *B* *om*niibus(n-i) *R* 20 praeteriti perfecti]
B praeterita perfecta *rell.* ex eis *G* 21 coniuncta] ex coniunctua corr. *K* con-
iunctua *GL* verbo] *r* uerba *R* *uerbo(a) *D* 22 eius omni *K* ei. *D*
quod] *r* quoq *R* 23 temporis(bu) *R* praeteriti perfecti *RDG*

p. 817. 18 P.

p. 403 K.

modo optativo et subiunctivo, ut 'τέτυμαι, τέτυψαι, τέτυπται, τέτύμεθα, τέτυφθε, τέτυμένοι εἰσίν', 'τέτυμένος εἶην, εἴης, εἴη, τέτυμένοι εἴημεν, εἴητε, εἴησαν', 'ἐὰν τέτυμένος ὁ, ἡς, ἥ, ἐὰν τέτυμένοι ἀμεν, 61 ἥτε, ὀσιν'. sed cum apud Graecos paene innumerabilia sint verba, quae vel literarum inconsonantia vel regularum quibusdam rationibus impedian-⁵ tur vel usu, ut habeant declinationem plenam per omnia tempora, apud nos pauca hoc patiuntur. inveniuntur tamen etiam in o desinentia, sed non multa, in quibus praeteritum perfectum per participium solet demonstrari, quae 'neutropassiva' artium scriptores nominant. sunt autem haec sola: 'gaudeo gavisus sum', 'audeo ausus sum', 'soleo solitus sum',¹⁰ 'fido fisis sum', 'fio factus sum', quorum tamen antiquissimi solebant etiam praeteritum perfectum proferre hoc modo: 'gaudeo gavisi', 'audeo ausi', 'soleo solui', 'fido fisi', sed nunc his non utimur.

Sunt verba, quibus desunt et tempora et personae, ut 'fores foret fore', 'cedo', 'infis', cuius Varro in mensuris et primam ponit 15 62 personam: infio. 'aio' quoque praeterito perfecto deficit. 'inquo' etiam verbum in multis deficit. item impersonalia verba, quae ex se nascuntur, deficiunt per tempus futurum in modo infinito, ut 'paenitere paenituisse',

1 ut om. *B* τέτυμαι *L* τέτιμαι *K* τέτιμμαι *H* τέτιμαι *R* τέτυψαι *G* τέτυψαι *H* τέτιγι *K* τέτυφαι. τύπται *B* τέτυπται *L* τέτιπται *D* τέτιπται *H* τέτυμμεθα — ὀσιν om. *H* τέτυμμεθα] τέτυμαιεσα *L* *K* τέτυμαιεσα *G* τέτυμ. μαιλετα *R* τέτυμμαισα. τέτιμmeno. *D* 2 τέτυφθε] om. *RGK* τέτυφθαι **** *L* τέτιπτετ *D* τέτυμmeno eiCin *L* θυτυμmeno eiCin *R* τέτυmmeno iectat *B* τέτιmmeno eiCin τέτιmmeno eiCin τέτυmmeno eiCin *K* ante τέτυμmenos εἶην: ετετυμη ετετυφο ετετυπτο ετετυμmeσα ετετυφθαι τέτυmmenoi hcanc add. *I* τέτυμmenos εἶην, εἴης, εἴη] om. *D* τέτυmmino einh einc ein *G* θυτυmmewc einn einc ein *R* τέτυmmeno einc. inein. cein. *K* τέτυμmenos εἶην — ὀσιν om. *L* add. *I* εἴης] einc *B* εἴη] ein *B* τέτυmmeno

.N .N

NOI EIMEN EITE EIHCAN *Dd* τέτυmmeo] ENEIEN ETHTAI EINCAN *R* τέτυmmenoi EINAI EINTAI EIHCAN *G* τέτυmmenoi EINAI EMEINTAI EINCAN *K* 3 EINMEN EINCAN *I* εἴητε] EINTAI *B* ἐὰν τέτυμmenos ὁ, ἡς, ἥ] om. *D* EAN τέτυmmeno ec e R EAN τέτυmmeno ὁ ἕc H G ω hic hi *B* ω nc n *K* EAN τέτυmmenoi ωnen hte ocin *G* EAN τέτυmmenoi omēn hte wcin *R* τέτυmmenoi. wccin. EAN. τέτυmmenoi *D* τέτυm-

.d
MENOY *B* τέτυmmeno *I* 4 ὀσιν] oein *K* secum *Rr* sint] r sunt *RBGLK*
5 uel add. *r* in consonantia *Kk* uel om. *GLK* add. *k* 6 ut habeant *K* plena-
nam declinationem *BD* plena declinationem *plena* *L* 7 etiam pauca in o *RD*

8 solent *BGL* de monstrari *L* 9 neutropasiua *g* neutrapasiua *G* neutrapas-
sua *H* arcium *Dd* autem] tamen *B* 10 post gaudeo sqq. — gaudeo om. *G*
add. *g* gauis.^{us} *Dd* 11 quorum tamen — fli add. *d* 12 preterita perfecta *B*

13 aussi *Rr* solueo *R* fio fido fli fisi *GLK* nun^c *Dd* 14 tempora
Gy 15 Varro in mensuris] *Varron. fr. p. 253 ed. Bip. (cf. § 104) v. Ritschelium
mus. phil. VI 535 sq. 554 et ll. quaestionum Varron. ibi ll. mensuris] rh Heidelb.
Zwickavienses Dresd. 1 cum *I*. *Ps. Boethii a Ritschelio l.* mensuribus *RH* mensoribus
BGld mensoralus *K* mensuralibus *Lips. 2 Krehlii* et del. *r* 16 per secto *Hh*
defecit *Hh* defecit *K* difficit *G* difficit *g* 17 impersonalia *B* exe *Dd* 18 pe-
nitere penitiae *Kk**

p. 818. 19 p.

p. 403. 404 K.

‘pudere puduisse’, quamvis antiqui ‘puditum ire’ dicebant et ‘puditus’ participium, ut Plautus in Bacchidibus:

Neque mei neque te tui intus puditum est factis, quae facis. |

5 nec non ‘metuere metuisse’ deficit futuro et ‘timere timuisse’, ‘latere latuisse’, ‘apparere apparuisse’, ‘oboedire oboedisce’ et pleraque neutra secundae coniugationis: ‘horrere horruisse’, ‘tepero tepuisse’, ‘rubore rubuisse’, ‘pavore pavisse’. inchoativorum quoque et meditativorum in infinitis non solum praeteritum, sed etiam futurum deficit tempus, ut ‘hor-
10 rescere’, ‘tepecere’, ‘fervescere’, ‘parturire’, ‘esurire’, ‘lecturire’. nec non perfecta, si sint eiusdem formae inchoativorum, plerumque deficiunt futuro, ut ‘discere didicisse’, ‘poscere poposcisse’, ‘compescere compes-
cuisse’. ||

Quoniam de deficientibus per tempora sufficienter dictum est, nunc de
15 modis tractemus.

DE MODIS.

Modi sunt diversae inclinationes animi, varios eius affectus demon- XII 63 strantes. sunt autem quinque: indicativus sive definitivus, imperativus, optativus, subiunctivus, infinitus.

20 Indicativus, quo indicamus vel definimus, quid agitur a nobis vel ab aliis, qui ideo primus ponitur, quia perfectus est in omnibus tam personis quam temporibus et quia ex ipso omnes modi accipiunt regulam et derivativa nomina sive verba vel participia ex hoc nascentur, ut ‘duco du-
cens duxi ductus dux’, ‘rego regens rex rectus rex’, ‘ferveo fervens fer-
vesco servor’, ‘horreo horrens horresco horror’, ‘intellego intellegens in-
tellexi intellectus’, ‘laedo laedens laesi laesio’, et quia prima positio
verbi, quae videtur ab ipsa natura esse prolatata, in hoc est modo, quem-

1 pudisse Dd puduisse pigere piguisse quāuis B pudicum Dd 2 Plaut.
Bacchid. III 1, 12 (v. 379) cf. lib. XI § 20 bachidibus BDHGLK 3 [mei]
d lib. XI l. l. cum libris Plautinis fere omnibus me libri h. l. omnes cum Plaut. Vat.
3870 m. pr. te tui] RDH cum libris Plautinis te tu, G te tu LK te tuis r, quod ad
factis accommodatum vix pro vestigio formae tis licet habere tui te codd. lib. XI l. l.
tui ted Bergk̄ius act. antiqu. Marburg. 1850 p. 332 te tuuitus B quae facis(t)

D que fatis Rr 5 et timere et timuisse GL latuere latuisse K 6 aparuisse
L [oboedire] obaudire LK uel obaudire g [oboedisce] obaudisse LK uel obau-
disse g 7 coiugationis G rubisse Rr 8 mediatiuorum H? in om. K 9

8. Rr deficit] r defecit R 10 feruescere tepecere G essurire GLK
12 discere K compiscere compiscuisse GK 14 tēpora Rr tempora dificientia G
est om. HK 16 DE MODIS] om. L De modis incipit K DE MODIS ITERVM. D 17
diuersae sunt K [inclinationes] r inclinationis R uarios K effectus L 18
definitivus GL 19 subiunctiuus(ta) G subiunctatiuus K infinitiuus DKr

uel
20 iudicamus cum Dd diffinimus L 22 et quia] r et que R deriuatiua] d
deriuatiua g deriuata D deriuata G 24 rectus] r rectus R 27 “prolata” esse L
quemadmodum] r quemammodum RGL

p. 819. 20 P.

p. 404 — 406 K.

admodum in nominibus est casus nominativus, et quia substantiam sive
essentiam rei significat, quod in aliis modis non est. neque enim qui im-
perat neque qui optat neque qui dubitat in subiunctivo substantiam actus
vel passionis significat, sed tantummodo varias animi voluntates de re ca-
rente substantia. deinde hunc primum auctoritas doctissimorum tradidit 5
64 modum in declinatione verborum. sciendum tamen, quod quidam ausi sunt
infinita ponere prima, sed male; non enim oportet statim a re imperfecta
aut dubia incipere. quidam enim dubitaverunt, an verba sint haec, et
inter adverbia magis ponenda censuerunt, quod nec numeros nec personas
nec affectus animi certos habent et egent semper aliis verbis, sicut adver- 10
bia. dicimus enim 'legere studeo, studies, studet', sicut dicimus 'bene
studeo, studies, studet'. sed haec postea refutentur, nunc hoc sufficiat
ostendere, non bene ab infinitis quosdam coepisse. sed neque ab impera-
tivis neque ab optativis erat incipiendum, cum hoc || imperamus, illo opta-
mus, ut sit indicativus, qui nisi prius sit notus, non possumus scire, quid 15
imperemus vel optemus. subiunctivus vero, quem quidam dubitativum ap-
pellaverunt, manifestam habet indicativi cognitionem. ipsa enim dubitatio
ante se esse indicativum confitetur; nam si tollas dubitationem, non opus
est subiunctivo in re certa, sed in indicativo. ergo non aliud iure praepone-
65 retur omnibus quam indicativus. sicut enim in nomine, si quis proferat 20
genetivum vel alium post hunc casum, multo ante nominativum cognovit,
ex quo nascuntur obliqui, sic qui aliquem modum proferat scit primum
indicativum, qui est paene verbi rectus, sicut et praesens tempus ideo
aliis praeponitur temporibus et primum obtinet locum, quod in ipso sumus,
dum loquimur de praeterito et futuro —, et quia ad praesens praeterita et fu- 25
tura intelleguntur, quod si non sit, alia intellegi minime possunt; et quia
positio indicativi verbi ab ipso incipit; | et quod ex ipso cetera tempora
trahunt regulas; et quod praeteritum non potest esse, nisi quod prius fue-

1 post substantiam sqq. — substantiam, ab R om., add. r substantiam sive sen-
tentiam (subsistentiam l) sive essentiam GL 2 rei] d regi D 3 post substan-
tiam: actus — substantia om. D add. d 4 passionem B 5 actoritas Rr doc-
tissimorum ex doctissimum corr. H 6 auxi Dd 7 imperfecta uel dubia B 8
verba st haec GL 10 certos animi K sicut et adverbia B 11 studet] stu-
des H post studet verba sqq. usque ad studet om. G add. g diximus Rr
bene sedeo (studeo k) es. et. K 12 refutentur] d refutentur D reputentur GLK
repetentur l hoc] autem K 13 ab infinitis] d ad infinitis D 14 obtatiuis
Dd hoc in libra k 16 subiunctiuus ex subiunctatiuus corr. G subiunctatiuus K
hanc voc. subiunctiuus in GK in primis mutationem in sqq. haud amplius enotavi 17
cognitionem GL 18 esse add. r confitetur add. r 19 praeponetur H 21
cognouit nominatiuum B 22 ex quo] r ex qua R profert r sit H 23 sicut
et Hh 24 obtinet] l optinet RBHGLK 25 praet&erita H 26 quod] d qui
RBD non si non Rr 27 indicati^{ui} Hh ab add. r quo^d ex Rr 28 tra-
hant ex trahent corr. B praet&eritum H fuerit prius G

p. 820. 21 P.

p. 406. 407 K.

rit praesens. futuri autem vox sine significatione esset, nisi cogitantibus [nobis] et notionem sumentibus ex praesenti vel ex praeterito. de futuro quoque sumimus notionem vel ex his, quae nobis in ore veniunt, vel ex ipsa natura rerum vel ex cogitatione: in ore quidem, ut, si videam scribentem in praesenti, ex hoc concipio et futuri temporis scripturam; natura, ut, cum videam solem occidentem in praesenti, possum scire naturali motu reversurum, quod est futuri; cogitatione vero, ut, si cogitem diluvium quale sit in praesenti, ex hoc notionem concipio futuri. similiter prima 66 persona praeponitur aliis, quia ipsa loquitur et per eam ostenditur et secunda, ad quam loquitur, et tertia, de qua loquitur: nisi enim sit prima, quae proferat sermonem, aliae esse non possunt; et quod ista sine illis potest inveniri, cum secum aliquis loquitur, illae autem sine ista non inveniuntur; et quod causa naturaliter ante causativa [quam *αἰτίαν* || Graeci vocant] esse solet. causa autem fit secundae et tertiae personae prima 65 persona; iure igitur illis praeponitur, quae sunt causativae.: a singulari quoque incipimus, quod hic naturaliter primus est numerorum, qui duplicatus vel multiplicatus facit numerum pluralem. et activa ideo prima proferuntur, quod naturaliter praecedit actus ante passionem, quae esse non potest, nisi sit actus; et quod qui agit incipit, sequitur autem qui patitur; et quod verbum activum additione eget literae vel literarum, ut faciat passivum ex se.

Breviter igitur de omnibus modis repetamus. modi sunt, ut praedic- 67 tum est, diversae inclinationes animi, quas varia consequitur declinatio verbi. indicativus primus ponitur | propter quas enumeravimus causas. indicativus autem dicitur, quod per eum indicamus, quid agitur.

Imperativus est, quo imperamus aliis, ut faciant aliquid vel patientur,

... nobis

1 cogitantibus et Gg	2 nobis om. L	notionem L	uel praeterito H	3
sumimimus R sumimus enim BGLK	4 in ore (h) D	ut ^{si} videam Rr	5 in	
in lit. b post in praesenti sqq. usque ad in praesenti om. D add. d futuri(s) B				
6 occidentem in praesenti] r hoccidentem in praesentem R		7 deluuium K	8	
quale sit Rr notionem] d notionem DG		9 ostenditur secunda Gr	secunda*	
(m) B 10 ad quem Rr 13 causatiuam D post causatiua: quam graeci AITIAN vocant add. B quam AITIAN (quam AITIAN r quae marian R q AITIAN L q AITIAN G) graeci vocant rell., quod videtur interpretamentum ad causa pertinens, ni potius vel, quo B dicit, ex quae aitiat Graeci vocant corruptum vel utrumque ex duobus gloss. quam aitiat Graeci vocant et quae aitiat Graeci vocant conflatum esse censeas 14 so-				
let] in littera h solent ni f. H 16 quoque numero incipimus D numerum D				
17 uel multiplicatus om. RD add. d actiuia prima D primae b praeferuntur				
Hb 18 quae esse] d *(ee ni f.) D 19 sit om. LK post actus add. k prae-				
cedat post actus add. l quod agit Rr ait Dd patitur uel quod K 20				
æget G 21 ex se] a se K 23 quas] r quod R quos d uara consequitur Dd				
consequi sequitur Rr 24 causas. quare indicatius dicitur. indicatius GLK				
25 agitur. quare imperatius. imperatius GLK 26 quo] rb quod RB faciant aliquod GK				

● qui ideo secundum tenuit locum, quod per se absolutus, quemadmodum indicativus, non indiget auxilio alterius partis ad plenam significationem, licet per tempora et personas deficiat naturaliter. solemus tamen non solum imperantes, sed etiam orantes saepissime eo uti, ut:

Musa, mihi causas memora, quo numine laeso
Virgilius in I. idem in VIII:

Vos, o Calliope, precor, adsipirate canenti.

XIII 68 Tertius est optativus, qui quamvis et temporibus et personis perfectior videatur esse imperativo, tamen eget adverbio optandi, ut plenum significet sensum, et quod, qui optat, inferior videtur esse imperante: itaque iure ¹⁰ post imperativum ponitur.

Quartus est subiunctivus [quippe iure], qui eget non modo adverbio vel coniunctione, verum etiam altero verbo, ut perfectum significet sensum, ut Virgilius in bucolico:

Cum faciam vitulam pro frugibus, ipse venito. ¹⁵
et sciendum, quod omnibus modis aliis sociari potest subiunctivus, qui cum diversas habeat significationes, || non ab una earum, sed a constructione nomen accepit, veluti denominativa, quae diversas habentia significaciones generale tamen nomen multarum specierum sibi defendunt. est enim quando dubitationem significat, ut 'si videam, intellego'; est quando confirmationem, ut Virgilius in I Aeneidos:

Certe hinc Romanos olim volventibus annis

Hinc fore ductores revocato a sanguine Teucri,

1 ide^o Dd quāēammodum Rr quemammodum HGL 2 partis] par R 3 personas] g persona GL 4 saepissime R 5 Verg. Aen. I 8 6 uerg in I. (sic) ante Musa exhibit H in I aeneidos (aeneidos d) Gd Verg. Aen. VIII 525 VIII] VIII. K VII. HG II. B II. georgicorum R, quod videatur spectare ad Verg. georg. II 7 Huc pater, o Lenaee, ueni, ut locus sic scribendas sit: idem in II georgicorum: Huc pater, o Lenaee, ueni, idem in VIII: Vos etc.; mihi tamen potius doctum aliquod gloss. veram lectionem in R videtur expulisse 7 Calliope] r caliope RG calliope LK praecor R aspirate RGL canenti. quare optatiuus tertius est. Optatiuus GK canenti. quare optatiuus. Optatiuus (tertius est om.) L 8 et personis

et temporibus B perfectior R videatur esse] r uidear esse R esse uideatur G

9 post adverbio eratū vel coniunctione in D 10 imperanti BDHGLK 11 ponitur. quare subiunctiuus quartus. subiunctiuus GL ponitur. quare subiuncti Quartus

subiunctiuus K 12 est om. H quipe G eget ex corr. d non modo] non solū modo Rr nou solum B 13 coniunctione D 14 Verg. ecl. 3, 77 15 uitulam libri et hic et lib. XVI § 4 XVII § 204 XVIII § 70 tantum non omnes cum Rom. (deficiunt Med. Pal.) uitula D lib. XVI § 4 cum aliquot libris Verg. 16 quod om. R ** omnibus(in) G aliis modis GLK potest sociari G 17 earum] d eo-

rum D sed astructione K 18 denominatio R nominatiuus L diuersa^d Rr 21 Verg. Aen. I 234 sqq. aeneidis D 22 certe titurae spscr. in Med.

23 forse(t) R revocato sanguine cum Fr. m. pr. et Gud. R et hic et lib. XVII § 80, at revocato a sanguine rell. utroque loco et omnes cum R lib. XVIII § 108. 201. 233

et sic Med. Rom. Ver. (deficit Pal.) sanguine ucri Rr

p. 822. 23 P.

p. 407—409 K.

Qui mare, qui terras omni dicione tenerent,

Pollicitus:

'tenerent' enim confirmative dixit; est quando suadentes hoc utimur, ut si dicam 'prodest ut legas'; est quando imperantes, ut 'ne dicas', 'ne facias', in quo nec eget alio verbo; est | quando ostendentes potuisse fieri, nisi quid impedimento fuisset, ut 'facerem, si placuisset', 'dicerem, si licuisset'. possunt fortassis practerea perspicaciter inquirentibus et aliae praedicti modi significationes inveniri.

Infinitus est, qui et personis et numeris deficit, unde et nomen accepto 69
10 pit infiniti, quod nec personas nec numeros definit et eget uno ex quatuor supra dictis modis, ut significet aliquid perfectum, ut 'legere proprio, legere propera, utinam legere properarem, cum legere properem'.

Impersonale autem verbum suae cuiusdam est significationis et solet vel a neutris activam vel absolutam vim habentibus, non tamen passivam, 15 plerumque nasci, ut 'statur', 'curritur', 'vivitur', 'ambulatur', vel ab activis, ut 'amat', 'legitur', a passivis vero vel communibus vel deponentibus numquam, nisi ab uno 'misereor miseret', sed magis id quoque a 'misereo' est. vetustissimi enim pro 'misereor' 'misereo' dicebant, sicut diversis supra ostendimus usibus.

20 Supina vel participialia cum nec personas discernant et temporibus 70
careant, quibus sine verbum esse non potest, et casus assumant et praepositionibus separatis adiungantur, sine dubio mihi nomina videntur esse, quae tamen loco infinitorum ponuntur tam activorum quam passivorum. nec per se ea solum || posita pro infinitis accipiuntur, sed etiam eiusdem 25
formae indubitate nomina aliis adiuncta nominibus secundum eundem casum, ut Cicero in *Invectivarum*: nihil hic munitissimus habendi senatus locus, id est 'tutus habere senatum', ἀσφαλῆς ξενιτῶν σύγκλητον. inter mobilia tamen nomina eiusdem formae et haec (id

1 omnis *Fr. m. pr. omnes Ver. Fr. m. alt.*, ^c dicione *Rr* decione *GL* ditione *DH Rom.*

(*Ver.?*) ^{as} 5 facies *R* in qua *K* quo nec add. *r* uerbo alio *G* 6 placuisse *GL* dicerem *om. L* 7 licuiset *G* fortassis *GL* alia *G* 8 inueniri. Quare infinitus. Infinitus *GL* inueniri. quare infinitius. Infinitius *K* 9 Infinitius

DH 12 properarem] properē *H* 13 Impersonale *K* Impersonale *B* autem *om. BDHGLK* est *om. G* 15 ut statur add. *d* 17 ^{sab uno(h)} *D* ut misereor *B* miseret] miseretur *GLK* uel miseret *al. m. in mg. K* 20 Sopina quae

nos gerundia dicimus uel (*uel om. G*) participialia (participialia *K*) *GLK* participalia *r* 21 a quibus *Rr* non potest — adiungantur in litura *d* adsumat *B*

22 adiungantur *ex* adiunguntur corr. *B* esse nomina videntur *DHGL* nomina esse nidentur *BK* 23 tamen] tantum *B* infinitiuorum *G* 25 indubitalia *G* 26 Cic. in *Catil. or. I 1, 1* *Invectivarum*] *r* inuechtiuarum *K* inuerrinarum *R* nichil *K* hic enim *DHGLK* enim hic *B* 27 totus *Rr* haber* *L* haberi *t* ἀσφαλῆς — amandi *om. D* add. *d* ΑΣΦΑΛΕΩ *RDHGK* ΕΞΕΙΝ *ni f. L* ΕΧΕΣΘΑΙ

1 28 *TEN R TIN D THH K THN ΣΥΓΚΑΝΤΟΝ* in litura *l* *ΣΥΓΚΑΝΤΟΝ H οΥΓΚΑΝΤΩΝ R ΣΥΓΚΑΝΤΟΝ GK CICKANTON D* tamen supradicta nomina *Dd* haec est id est *H*

p. 823 p.

p. 403. 10 K.

est supina) hoc interest, quod haec, sive ab activis sive a communibus nascantur, communem habent significationem, ut 'amandi', τοῦ φιλητοῦ, id est 'τοῦ φιλεῖν' καὶ 'τοῦ φιλεῖσθαι', illa vero passivam solam, ut 'amandus', ὁ φιλητός, id est 'qui debet amari', 'amanda', φιλητά, 'amandum', φιλητόν; et quod supina, cum sint generis neutri et semper singularia, coniunguntur diversis generibus et numeris, ut 'amando virum' et 'amando mulierem' et 'amando pueros'; et illis casibus adiunguntur, quibus et verbum, sicut supra quoque docuimus, ut 'noceo tibi, nocendi 71 causa tibi, nocendo tibi, nocendum tibi'. quod autem praepositionibus separatis coniunguntur, quod verbi non est, ostendit usus. Cicero pro Milone: huius ergo intersector si esset, in confitendo. idem in IIII Verrinarum: a quo pecuniam ob absolvendum acceperas.' Virgilius in bucolico:

Et potum pastas age, Tityre, et inter agendum

Occursare capro, cornu ferit ille, caveto.

idem in III georgicon:

namque ante domandum

Ingentes tollent animos.

et ostendunt ipsae praepositiones sive adverbia praepositiva, in o quidem terminacionē ablativi esse, in 'um' vero accusativi, quibus et adiunguntur, in i vero genetivi, cui numquādām praeponuntur separatae. illud tamen sciendum, quod in o supina ταῦ corripiunt quam producunt auctores more verborum sive adverbiorum in o terminantium. Alphius Avitus in II excellentium:

· 2 nascantur] *l* nascuntur *L* τΟΥ ΦΙΑΝΤΕΟΥ *G* ΤΟΙ ΦΙΑΝΤΕΟΥ *H* ΤΟΤ ΦΙΛΑΝΘΕΟΥ
L ΦΙΛΑΝΘΕΟΥ *l*, quae et hoc add. et sqq. usque ad φιλεῖσθαι 3 των *R* φιλιν
B φιαειν *G* φιαειν *H* φια***ειν(αν?) *l* φιασιν *K* καὶ om. *K* καὶ τοῦ] καὶ *B*

φιλησθαι *B* φιλεται *Rr* φιαειαι *HGK* φιλαιсфai *D* 4 φιλεθесос *Rr* φи-
 А Н
 АНГЕОС *HGK* ОФИЛАНӨЕОС *D* ОФИЛАНӨЕОС in lit. *l* amanda] amando *GLK* φи-

н
 АЕВА *Rr* φιαнеа *H* φилянгев *L* офианеа *G* офиантса *K* 5 фиантеон *R* φиан-
 тен *HK* фиантеон *L* фиантеон *G* 7 et illis] *R* et quod illis rell. adiungitur
RBGL 8 et om. *GLK* add. *k* supra quoque in lit. et ad mg. *b* 9 causa uel
 nocendo *K* nocendum tibi om. *R* 10 coniunguntur] rh coniungitur *RBDGLK*

est
 uerbio *Rr* non ostendit *H* Cic. pro Mil. or. 29, 79 11 Cic. in Verr. or.
 II p 32, 78 12 uerinarum *G* acceperis Cicero 13 Verg. ecl. 9, 24 sq.

o.
 14 *pastas(e) Med. tytire *R* tytire *GK* tetyre *L* 15 capre Med. ferit] d
 et sic quoque Med. e corr. feret *D* Med. m. pr. 16 Verg. georg. III 206 sq. 17

d
 domantū Med. 18 ingentis Med. Pal. Rom. Fr. tollent] *h* tellent ni f. *H* tol-
 lunt Heidelb. cum aliquot codd. Verg. 20 et om. *GLK* 21 cui add. *d* separa-
 ratae] *r* separate *RH* 22 in sopino .o. *GL* 23 Alphius] *r* aluius *R* halphius *G*

Alphius Avitus in II excellentium] v. anth. Lat. Burmanni II 267 et H. Meyeri n.
 125 t. I p. 45 sq., Wernsdorfum poet. Lat. min. III p. xxxi sqq. Lachmanni in Ter.
 Maur. praef. p. XII hauitus *D* hauitus *L* habitus *GLK*

p. 823. 24 P.

p. 410. 11 K.

Tum literator creditos
 Ludo Faliscum liberos
 Causatus in campi patens
 Extraque muri ducere,
 Spatiandō paulatim trahit
 Hostilis ad valli latus.

sunt enim dimetri iambici. Iuvenalis || in I:

Plurimus hic aeger moritur vigilando, sed illum
 Languorem peperit cibus imperfectus et haerens.

DE SPECIE VERBORVM.

Species sunt verborum duae, primitiva et derivativa, quae inveniuntur XIII 72 fere in omnibus partibus orationis. est igitur primitiva, quae primam positionem ab ipsa natura accepit, ut 'lego', 'ferveo', 'domo', 'facio', 'garrio', 'albo'; derivativa, quae a positivis derivantur, ut 'lecturio', 'fervesco', 'domito', 'fassero', 'garrulo', 'albico'.

Sunt igitur derivativorum diversae species, ut inchoativa, quae initium actus vel passionis significat, ut 'caleo calesco', 'horreo horresco', 'tabeo tabesco', quae plerumque a neutris absolutam vel intrinsecus natam | significantibus passionem, quam Graeci αἰτονάθειαν dicunt, derivatur, ut 'rubeo rubesco', 'pallo pallesco', 'marceo marcesco', 'areo aresco', 'luceo lucesco', 'pateo patesco'. ideo autem diximus 'plerumque', quia inveniuntur etiam ex aliis verbis, sed raro, ut 'cupio cupisco' - Cicero in oratore: divino aliquo animi motu maiora concupiscat. Virgilius in IIII georgicon:

1 litteratus *LK* litteratus *G* litterator in rasura *H* [creditos] Andr. Schottus ad Aurel. Vict., qui dicitur, de vir. ill. c. 23, Salmasius ad Florum I 12, 5 creditus *RHGLK* creditur *D* 2 faciūs cum *Rr* falis (fallis *k*) cum liberis *LK* 4 extraque] ex utraque *GL* exterisque *Lachmannus praecente quadammodo Meyerio l. l. ann. I 64 extra muriā. *H* 5 patiendo *G* patiendo *L* palatum *R* 6 hostilis] om.*

K^b hostilis *R* uali *G* uallis(s) *B* 7 Iuv. sat. I 3, 232 sq. 8 Plurimus] r. Plurimum *R* uigelando *K*, illum v. § 44 9 langorem *GL* et ex languore corr. *B* imperfectus *RGLK* et haerens om. *DHGLK* 10 de SPECIE^B; VERBORVM. *Rr* cpxi. INCIP DE SPECIE VERBORVM *B* incipit de speciebus uerborum sed primum de inchoatiis *D* inscr. om. *L* 11 deritiua *D* fere in omnibus inueniuntur

(in in mg. add. b) *Bb* 12 primatiua *Dd* 13 accipit *L* 14 deriuatur *BL*

incipio calore

15 facesco *B* 16 igitur] ergo *DK* 17 calesco *Hh* 18 plurūque *B* 19 ad voc. passionem in mg. Ἀγ̄ in lf de cī dī pathos graece pasio dī. *K* v. Augustin.

^A de cis. dei VIII 16 ΑΥΤΩΝΑΘΕΙΑΝ *Rr* ΑΙΤΟΝΑΘΕΙΑΝ *B* diriuantur *GLd* deriuantur *H* diriuatur Quorum pleraque secundae sunt coniugationis ut rubeo *B* 20 post rubesco: ardeo ardesco add. *K* macesco *R* 21 plerumque] *rd* pleraque *RBD* 22 verbis om. *HGLK* post cupisco excidit f. scio scisco Cic. orat. 13, 41 23 diuino ex deuino corr. *B* animij d animo *BDHGK* concupiscam Heidelb. et al. codd. Krehlii v. § 81 24 Verg. georg. III 69 sq. Continuoque animos uolgi et trepidantia bello | Corda licet longe praesciscere; regum petitum est ex regibus v. 68

animosaque regum

Corda licet longe praesciscere -,
 'dormio dormisco', 'sentio sentisco' - Terentius in adelphis:
 hoc villi edormiscam.

idem in heautontimorumenō:

ne tu id persentisceres -,
 'labo labasco' - idem in eunicho:

Labascit victus uno verbo -,
 'integro integrasco' - idem in Andria:

vah perii, hoc malum integrascit -. 10
 et notandum, quod in passiva significatione positum est inchoativum, cum
 73 primitivum eius activum sit. similiter 'hio hisco', 'amo amasco', 'misereor miseresco' (sed magis a 'misereo' est, quo vetustissimi sunt usi, ut
 supra dictum est. Ennius in V annalium:

Cogebant hosteis lacrimantes, ut misererent. 15
 ex quo impersonale est 'miseret' et 'miseretur'. Lucius Crassus in
 legis Serviliae suacione: neque me minus vestri quam | mei
 miserebitur. nam a 'misereor', quod est deponens, nec inchoativum in
 o desinens nec impersonalle posset nasci), 'vivo vivisco', unde 'revi-
 visco'. Terentius in hecycra: 20

Ille reviviscet †. numquam.
 'vesperasco' quoque videtur quasi a 'vespero vespertas' verbo derivari.

1 animo aque rugam R 3 Ter. adelph. V 2, 11 edormiscam hoc nulli
 (uillis, illi forte, ut vid., eraso, Bemb. uini Bas.) et sic lib. XVIII § 128 ville
 GLK uill* H *dormiscam(e) H dormiscam LK 5 Indem R Ter. heauton-
 tim. III 5, 21 eautontimorumenō RB heautontimorumenō GL heutontimorumenō K

6 Nec tu DKGK id om. K praesentisceres LK persentis persentisceres H
 persentis persentisceres B 7 Ter. eunuch. I 2, 98 eunacho L iuaucho K 8 lauascit
 K victus uno verbo] r uictus uno uerbo uictus (uinctus R) RBDHGL victus (, victus,
 Bentleius) uno verbo quam cito Terentius 9 Intigro intigrasco G Ter. Andr. III
 2, 5 10 uach L malum integrascit quam cito LK et in mg. d cf. l. Ter. praece-
 dentem malum ut intigrascit quam cito G 11 in om. GLK 12 Similite R

ad hio hisco in mg. probus. est uerbum praeterea hio hias ex quo frequitatuum biato.
 as inchoatiuum uero hisco .is. sed quanquam ita esse (l. sese) habet tamen plus in-
 esse in eo uidetur quod est hiscere quam hiatare rī k. 'hio' quidem 'inhio hiaui in-
 hiaui' Probus ponit inst. gramm. II 3, 6 p. 1482 Putsch. sed rell. apud eum nullum
 appetit vestigium, ut haec ad posteriorem aliquem huius nominis grammaticum videantur
 pertinere, f. ad presbyterum illum s. VIII Moguntinum († a. 850) a Lupo Ferrariensi
 ep. 20 et 34 l., de quo cf. Baluzium in opp. Lupi ed. alt. Antwerp. 1710 p. 354 14

Enn. ann. V 15 E. S. fr. v p. 28. XLVII Vahl. 15 hostes BGLK ostes Rr hostis

DH misererent(s) H 16 impersonale B misseret G Lucilius R
 L. Licinti Crassi in legis Serviliae suacione or.: v. Meyerum l. l. p. 299 sqq., ubi hic l.

invenitur p. 301 crasus RG cras+us intellegis seruiliae(s) K 18 miseor B

19 impersonale B pos+set H posset nasci uiuo in lit. B uiuesco B uiuesco
 Hh reuiuesco B reuisco G 20 Terent. hec. III 5, 15 Ille reuiuiscet (reuiuescit
 Bemb.) iam nunquam haecycra R haecycra D echyra BH echira LK echira G 21 re-
 uiuescit B cum Bemb.: at Priscianum certe ita scribere non potuisse docent sqq. 22
 deriuari. inchoatiua. omnia H

p. 825. P.

p. 412. 13 K.

omnia tamen ea (id est inchoativa) secundae personæ primitivi addita 'co' finunt: 'labas labasco', 'ferves fervesco', 'cupis cupisco', 'scis scisco'. excipitur 'hio hias', quod 'hisco', non 'hiasco' facit, ex quo Virgilius compositum protulit in I Aeneidos:

5 Accipiunt inimicum imbre rimisque fatiscunt.

idem in eodem:

Hi summo in fluctu pendent, his unda dehiscens.
vetustissimi tamen 'fatiscor' et 'fessus' dicebant, ex quo 'defetiscor defessus', quod quidam a 'fateor' esse derivatum volunt.

10 Est altera species derivativorum in 'urio' desinens, quae a participio 74 praeteriti temporis solet fieri sive a supino in u terminante assumptione 'rio', ut 'lectus' participium, 'lectu' supinum, ex his 'lecturiō', 'esus esu esurio', 'mictu micturio', 'partu parturio', 'amatu amaturio', 'nuptu nupturio', 'dictatu dictatario'. meditationem tamen significat haec forma, unde et 'meditativa' nominatur, et est quartae coniugationis, quomodo et inchoativa tertiae. sciendum tamen, quod inveniuntur quaedam positiva inchoativorum formam habentia, non tamen etiam meditativorum, ut 'quiesco', 'pasco', 'compesco', 'disco', 'posco'.

Est alia species derivativorum in 'to' vel 'so' vel 'xo' desinens, quae 20 frequentiam actus significant faciuntque plerumque ex se | passiva: nam inchoativa et meditativa magis neutra sunt. ea quoque (id est frequenta- tiva) plerumque a supinis derivantur mutatione extremae u in o, ut 'scriptu scripto', 'dictu dicto', 'cursu curso', 'domitu domito', 'nexu nexo', 'flexu flexo'. sin autem sint primae coniugationis et habeant paenultimam 25 a, mutant eam quoque in i correptam, ut 'imperatu imperito', 'rogatu

1 ea Id est inchoativa B sed ex corr. in ras. ea inch. scripseraūt pr. m. sae- cundae R 2 ut labas DHGLK et, labas ex labos corr., B labesco Rr scis*

B 3 hio om. HGLK Verg. Aen. I 123 (deficit Pal.) 4 aeneidos Rr aeneidos
(i) D 5 remisque RLK et sic m. pr. Med. remisisque G fatescunt] h fatescunt
i. satis hiscunt

H fat[his]cunt Kk 6 Verg. Aen. I 106 (deficit Pal.) 7 una Dd 8 fesus
GLK fes** K defetiscor] rd fatiscor R deftiscor DL defiscor G difetiscor K

defesus G defesus LK 9 quidam] r quidem R deriuatiūm H diriuatiūm L

11 solet fieri] om. GL fit K in supino Rr terminante uenit i adsum- tione B assumptione D assumptione. L 12 ex h is R ex his lecturio] unde uenit lecturio a participio praeteriti temporis uel (uel spscr. in K) sopino addita rio ex his lecturio GLK esus om. K esus essu essu essurio (essurio i) GL 13 essu essurio K

14 tamen] tantum in mq. k 15 nominatur] r nominantur R 17 inchoatiuo- rum ex inchoatiuarum corr. L quesco K 18 compisco GL compisco K posco]
posco]

ex corr. h suesco GL suesco Kk 19 alia] altera. L uel in so uel in xo GL

20 significant actus K significat facitque D 21 et neutra sunt magis K fre- quentiatiua D 24 flexu flexo om. R flecio H sin] r Sint R sint] om. G

add. g sunt Kd et] ut D habent H 25 a mutantem quoque L imperat^u
imperato Rr

p. 823. 26 P.

p. 413. 14 K.

rogito', 'volatu volito'. ideo autem diximus, 'plerumque' a supinis ea derivari, quia in 'gi' terminantia praeteritum a praesentis secunda persona abiecta s et addita 'to' faciunt frequentativum, ut 'lego legi, legis legit', 'fugio fugi, fugis fugito', 'ago egi, agis agito', 'cogo coegi, collgis cogito'. unde 'mergo', quia 'mersi' facit, superiorum servat regulam, id est a supino facit frequentativum: 'mersu, merso mersas'. 'quaero' 'quae-
rito' differentiae causa facit, quia a 'quaeso quaeſito' fit. 'scitor scita-
ris' notandum, quomodo et 'sciscitor sciscitaris', quod a primitivo activo deponentia sunt nata. Virgilius in II Aeneidos:

Tum vero ardemus scitari et quaerere causas. 10

Terentius in eunicho:

Nisi quicquid est, procul hinc libet ... sciscitari.
'nosco' quoque 'noscito' facit. Livius in III ab urbe condita: ci-
cumspectare omnibus fori partibus senatorem raroque us-
quam noscitare. dicitur tamen etiam 'noto notas', in quo similiter
est notandum, quod, cum a noto sit derivatum, corripuit tamen paenulti-
mam; nec mirum, cum composita a 'notus' est quando mutant o in i cor-
reptam, ut 'agnitus', 'cognitus', cum 'ignotus' servavit | o. Iuvenalis
in V:

Nota mathematicis genesis tua. 20

Virgilius in bucolico:

namque notavi

Ipse locum, aeriae quo congesſere palumbes.
sunt tamen quaedam deficiētia in supinis, quae raro faciunt frequentativa,
ut 'aegreo aegresco' et 'aegroto'. Virgilius in XII: 25

1 dicimus *L* 2 qua *Dd* secunda *r* persona add. *k* 3 adiecta s &
dicta to *Rr* legi om. *K* 5 facit superiorum *b* facit superiorum *B* post facit
sqq. — supino facit om. *D* add. *d* 6 frequentiu[m] *K* 7 quaeſo] *k* quaeſo *L*
quaeſo *G* querito *K* quaeſito] *rk* quaeſitū *R* quesiſo *G* quaeſitio *L* q̄rito *K* 8
noſtandum(n) *L* et add. *r* scitor scitari *Dd* actino] *r* actua *R* post ac-
tuo deficit *H* usque ad voce. in aduerbio possunt et § 100, quae omnia sex foliis a
saeſ. XIII m. addita sunt, cuius lectiones describere opera premit non est
at sciscitari

9 Verg. Aen. II 105 aeneidis *D* 10 Tum] *r* Tunc *R* scitari *Rr* sciscitari
B scithari Med. et quaerere] exquerere *R* causas] Pal. m. alt. casus m. pr.

11 Ter. eunuch. III 4, 10 eunicho *D* eunacho *L* iunicho *K* 12 quicquid] d
quidquid *D* cum *Bemb.* et ipso Terentio lubet prius quid sit sciscitari Terentius
sciscitaris *B* 13 Liv. ab u. c. lib. III 38, 9 circumspectare *L* circumspectaret
omnibus partibus (om. fori; fori partibus m. alt.) Liv. Paris. 14 senatorum] *r* se-
natorum *Rb* senatorum *B* 15 &iā ex & corr. *B* notas(a) *D* 16 est om. *L*

noto(a) *Dd* notu l noto notas *B* sit] fit *G* diriuatiuum *GL* 17 conpo-
nita *B* 18 ignotus] in notus *B* Inv. sat. V 14, 248 19 V] Krehbiel II 529
h n

II libri 20 mathematicis *Dd* genesis (in mg. genesis) *L* 21 Verg. ecl. 3, 69

23 aereae *L* aeras *G* quo congesſere ex quoquā gessere corr. *B* conge-
serere *L* 24 frequentiu[m] *K* 25 et egresso et *Rr* ut virgilius *D* Verg. Aen.
XII 46

aegrescitque medendo.

et sunt omnia frequentativa primae coniugationis et servant significationem primitivorum, quamvis videantur quaedam ex his in aliud sensum transire, ut ‘traho trasto’, ‘cogo cogito’, ‘dico dicto’; sed si quis attentius inspiciat, non penitus absistunt neque haec a primitivorum significatione. no 76 tandem tamen etiam ‘sector sectaris’, quod differentiae causa puto per syncopam u paenultimae prolatum, ne nomen putetur, si ‘secutor’ diceremus, cum supinum primitivi eius ‘secutum’ est. rare tamen derivations huiuscmodi specierum flunt a verbis in ‘or’ desinentibus.

10 Sunt praeterea aliae species derivativorum variae tam terminationis quam significationis, ut a ‘video’ ‘viso visis’, id est ‘cupio videre’. Virgilius in VIII:

Nam memini Hesione visentem regna sororis
Laomedontiaden Priamum,

15 ‘visentem’ dixit pro ‘cupientem videre’, quod Graeci dicunt ὄψιοῶντα. simile est ‘facio facesso’, ‘capiro capesso’, ‘lacero lacesco’, ‘arceo arcesso’, ‘accio accesso’, quae non esse frequentativa coniugatio ostendit. possumus tamen ea non incongrue desiderativa nominare.

Sunt alia in ‘lo’ desinentia, quae diminutiva ipse sensus ostendit, 20 quod apud Graecos in verbis inveniri non potest, ut a patre ‘patrisso’, a Graeco ‘garrius garrulo’, ‘calvo cavillo’ pro ‘calvillo’, cuius primitivum Sallustius in III historiarum ponit: calvi ratus.

Sunt et aliae derivationes diversas terminaciones habentes tam a nominibus quam a verbis nascentium verborum, ut a patre ‘patrisso’, a Graeco 25 ‘graecisso’ et ‘graecor’, a grege ‘grego’, a philosopho ‘philosophor philosopharis’, a poeta ‘poetor poetaris’.

1 aegrescitque medendo] ardescitque tuendo *Med.* 2 primituorum significatio-

nem *K* 3 quam ^{uis} *Kk* transire utraho *R* 4 trao *Dd* tracho trasto *L* 7 adtentius *D* 5 neque *eras*. in *L om.* *K* 7 putaretur *r* si secutor *ex corr.* in *ras*. *B* 8 eius primitivi *l* secutum] secutu *BGLd* secuti *D* Rarae *LK* Raro *Drb*

10 DE DESIDERATIVIS VERBIS in mg. *D* 11 *Verg. Aen.* VIII 157 sq. 12 haesoniae

Rr haesione *DG* hesione. *B* haesione *LK* cun *Pal.* hesione ⁿ *Med.* hisionae *Rom.*

14 laomedontiaden] *d* laomedontiadem *B* laomedentiaden *D* laomedentiadem *K* lami-
dentiaden *GL* 15 ὄψιοῶντα] *B* οφιοῶντα *R* οψιοῶντα *G* οψιοῶντα *L* αψιοῶντα
υελ οφιοντα

K οψιοῶνται *Dd* ὄψιοντα α, *Stranius lat. Decl. und Conj.* p. 316 sq. (ὄψι οντα ea

2 οφει ὄντα 3 etc.) 16 Simile est *ex corr.* *d* lacesco *Rr* arcresco *Rr* 17

accio add. *r* accesso *Rr* acero *K* coiugatio *G* 18 incongrue *B* 19 di-
minutiuaq; ipse *Rr* post diminutiua: planae significationis add. *D* esse plene

significationis *GK* esse planae significationis *L* esse plane significationis *B* 20 sor-

bilo(!) *L* 21 garrulo. *ΑΠΑΤΩ*. Caluo *B* cauillo(!) pro *K* *nam* cauillor pro
cauillor? *Sall. hist.* III 96 p. 299 *Kr.*; contra ille calui ratus querit extis, num
somnio portenderetur thesaurus *Eutych.* p. 2182 (86) *P.* 195 *L.* cf. *lib.* X § 13 *Non.* 7, 8

22 .*U.* *GL* 23 Sunt aliae *G* 24 aḡ geisso *K* 25 a grege grego *om.* *LK*

26 petor *Rr*

p. 827. 28 p.

p. 415. 16 K.

In 'co', ut 'albo albas albico'. Horatius in primo carminum:
 Nec prata canis albicant pruinis.
 similiter 'vello vellico', 'fodio fodico', itidem 'nutrio nutrico' et 'nutri-
 cor'. Cicero in II de natura deorum: omniaque sicut membra
 et partes suas nutricatur et continet nec mirum, Cicero-
 nem 'nutricatur' pro 'nutricat' dixisse, cum Virgilius quoque geor-
 gicon II:

Hoc pinguem et placitam paci nutritior olivam.

Impersonalia quoque omnia vel ab activis vel a neutris derivantur, ut
 supra diximus, ut 'amo amatur', 'lego legitur', 'sto statur', 'misereo' au-
 tique 'miseret', similiter 'placeo placet'. sic antiquissimorum consuetu-
 dine a 'paeniteo paenitet', a 'taedeo taedet', 'pigeo piget', 'pudeo pu-
 det', 'liceo licet', 'oporteo oportet'. Caelius in V: morbosum fac-
 tum, ut ea | quae oportuerint facta non sint. et sciendum, quod
 78 omnia impersonalia tertiae passivorum personae voces habent exceptis
 supra dictis et aliis paucis, ut 'evenit', 'vacat', 'contingit', 'accidit',
 'liquet'.

Sunt alia verba, quae ex verbalibus nascuntur nominibus vel ex par-
 ticipiis, ut a 'rego rex', a rege 'regno'; a 'ducor ductus', a quo 'ducto';
 a 'legor lectus', a quo 'lecturio' et 'lectito', de quibus supra docuimus.
 et sciendum, quod frequenter apud Graecos ex nominibus dignitatum so-
 lent derivari verba, quae actum vel administrationem ipsius dignitatis sig-
 nificant, ut 'οἰκονόμος οἰκονομῶ', 'περύτανες περυτανεύω'. apud Latinos
 autem dignitatum nomina pleraque ex verbis vel nominibus nascuntur, quae
 faciunt verba, ut 'consul' a consulendo, 'dictator' autem a dictando,
 'quaestor' a quaestu et 'aedilis' ab aedibus, 'praetor' a praeeundo,
 'duktor' a ducendo, 'imperator' ab imperando. ergo 'rex' solum, quod

1 Hor. carm. I 4, 4 primo] r prima R 2 Nec prata canis] Alti montes
 B 3 nullo ex corr. r itidem] r om. GLK idem R 4 Cic. de nat. deor. II
 34, 86 Cicero de natura in .II. deorum K omniaque] r omnia quae RBDGL
 mībra D 5 nutricat libri nonnulli Cic. dētt. 6 Verg. georg. II 425 cf. § 24
 ḡ georcon Rr georgicorum GLK 8 pingem K placitam] r placidam R nutritio-
 tor] k nutritur GLK 9 DE IMPERS in mg. r Impersonalia et sic semper B di-
 riuantur (sic) add. g 10 amator Rr legitor Rr stato Dd antiqui BK 11
 misseret G antiquisimorum Rr 12 paenito Rr 13 liceo Dd liqueo li-
 ci queat GL coelius Rr Celius D coelius K Coelii Antip. hist. lib. V fr. p. 192
 Kr. fr. 45 p. 319 Roth. cf. B. A. Nautae de L. Coelio Antipatro disput. fr. 28 p.
 37 sg. 14 oportuerant L 16 vacat] rb uocat RB continguit GL 17 licet
 qu L licet K 18 et alia Dr uerbalibus B nascuntur] r noscuntur R 19 ut
 rego Rr a rege] a rego r 22 uerba diriuari G administrationem] d amini-
 strationem D amministrationem GL 23 οἰκονόμος Rr οἰκονόμος K οἴκονόμο
 G οἰκονόμο BL περύτανες] om. GLK περιτανίς b περυτανεύω D περιτανεύω BK
 24 autem om. DGLK 26 et om. DG praeundo Rr 27 doctor R

p. 828 P.

p. 416. 17 K.

a regendo nascitur, peperit ex sese aliud verbum 'regno'. a vilico etiam 'vilico' vel 'vilicor' dicebant antiqui. Cato in oratione, quae inscribitur uti basilica aedificetur: antequam is vilicare coepit. Atta in tirone proficiscente:

5 pater vilicatur tuus, iam mater vilica est.

a metallorum quoque nominibus solent nasci verba, ut ab auro 'auro au- 79 ras', ab aere 'aero aeras', unde 'auratus' et 'aeratus'. Persius:

et veri speciem dinoscere calles,

Ne qua subaerato mendosum tinniat auro?

10 et a multis aliis nominibus invenimus verba derivari, ut a cornice 'cornicor' et a frutice 'fruticor'. Persius:

Nescio quid tecum grave cornicaris | inepte.

Iuvenalis in IIII:

Sed fruticante pilo neglecta et squalida prura.

15 a philosopho quoque 'philosophor philosopharis' et ab architecto 'architector architectaris', a patre 'patro patras' et 'patrisso', a Graeco 'graecisso', a spuma 'spumo', ab unda 'undo, abundo, inundo', ab aqua 'aqua aquaris' - Virgilius in IIII georgicon:

Sed circum tutae sub moenibus urbis aquantur -,

20 a frumento 'frumentor frumentaris', a pabulo 'pabulor pabularis', ab antiquo 'antiquo antiquas' [id est 'infirmo'], 'heres exheredo', 'Graecus graecor graecaris', a vespera 'vesperasco', a luce 'luceo', a nocte 'pernocto', a mare vel marito 'marito maritas', ab hieme 'hiemo hiemas', a fortuna 'fortuno fortunas' - Persius:

25

Mercuriumque

Accersis fibra. da fortunare penates -,

1 perpeperit **K** ex se **DGLK** post regno in ras. uilicus auctor uille, nel
b m. rec.

propriae uille guvernator. A vilico **B** uilico etiam uilico uel uilicor **Kk** 2 *Caton.*
or. uti basilica aedificetur: or. 44 ap. *Meyerum orr. R. fr. p. 81 sq.* 3 ut *GK*
bassilica **K** aedificatur **GLK** ante quamvis uilicare **G** is] his *Rr autem L*
uiliticare **K** caepit **D** 4 *Attae tiron. profiscic. fr. p. 101 Both. p. 162 Neuk.*
p. 130 Ribb. tyrone r 5 uilicatur] *rd uilicator RD uilificateur K uilicata est Dd*
6 alterum auro add. r 7 ere **D** aeras ex aera corr. **B** eratus **D**
Pers. sat. 5, 105 sq. 8 uerri *Rr uiri K ueris Pers. Montepess. alter speciem]*
Montepess. alter specimen rell. libri Pers. opt. calles] r calle R, quod in f. v.
praecedentis pro talo praebet Montep. pr. callis B. 9 tinuiat] *sic cum Persio etiam*
§ 103 et de XII vss. Aen. § 15 p. 1220 P. 13 L.; ex ti••iat corr. b tinuet R

10 inuenimus om. **B** 11 frutice **K** *Pers. sat. 5, 12 13 Iuv. sat. IIII 9, 15*
III] ** III. *R III. BGL* 14 fruticante *Rr frutificantē Pith. cum parte al.*
codd. Ivo. neglecta] *r neglecta RGLK scalida K* 15 philosopho] philoso **D**
philopharis **R** 17 a spuma aspumo **G** ab unda] *ex abundo corr. B*
abundo om. **L** aquaris unde uer **G** 18 *Verg. georg. IIII 193* III. **B**
19 totae *Pat.* sub] *pro RBL aequantur Med.* 20 pabulo] *r pabula R*
alterum antiquo add. r 21 heres] *B haeres rell. exhaeredo RGL* 22 luce]
ex luce (o?) corr. B* pernocio] *per nocte B* 23 vel marito] *r uel a marito R*
furtuna furtuno .as **K** 24 *Pers. sat. 2, 44 sq.* 26 accersis] *sic etiam Mon-*
tep. alter et al. codd. Persii acersis K acersis RrD accessis Pers. Montep. pr. Vat.
fibras Montep. alter de Vat. furtunare K penatis Montep. alter

p. 828. 29 P.

p. 417. 18 K.

80 a Baccho ‘bacchor baccharis’, a lympha ‘lymphor lympharis’. artium vero nomina tam apud Graecos pleraque quam apud nos omnia post verba naturaliter sunt accipienda. ‘doceo’ post ‘doctor’, ‘profiteor’ post ‘professor’, ‘suo’ post ‘sutor’, ‘scribo’ post ‘scriptor’, ‘oro’ post ‘orator’. et sunt sere omnia professionum nomina apud Latinos verbalia et in ‘or’ desinunt; nam ‘grammaticus’ et ‘philosophus’ et ‘architectus’ et ‘sophista’ et ‘poeta’ Graeca sunt; itaque ex nominibus ipsis habent verba apud Graecos, unde nos quoque ‘philosopher’, ‘architector’, ‘poetor’ in usu habuimus. Ennius:

Numquam poetor nisi si podager.

omnia quoque, quae ex ipso actu agentibus imponuntur, ex verbis nomina, non ex nominibus verba perficiunt, ut ‘amo amator’, ‘moneo monitor’, ‘curro cursor’, ‘lego lector’; ‘impero’ similiter ‘imperator’, | ‘consulo consultor’, ‘duco ductor’; ex his quaedam dignitatium quoque inveniuntur, ut ‘imperator’, ‘ductor’.

Ab adverbii et praepositionibus inveniuntur derivativa verba, ut ‘perendie perendino’, ‘cras’, ex quo ‘crastinus’ et ‘procrastino procrastinas’, ‘intra’ vel ‘intro’, hinc ‘intro intras’, ‘supra’ vel ‘super supero superas’.

DE FIGVRA.

XV 81 Figura quoque accidit verbo, quomodo nomini. alia enim verborum sunt simplicia, ut ‘cupio’, ‘taceo’, alia composita, ut ‘concupio’, ‘conticeo’, alia decomposita, id est a compositis derivata, ut ‘concupisco’, ‘conticesco’. Cicero in oratore: divino aliquo animi motu maiora concupiscam. inveniuntur tamen quaedam verba etiam ex tribus partibus composita, ut ‘perterrefacio’. sunt alia, quae in compositione mutant coniugationes, ut ‘do das’, ‘reddo reddis’, ‘prodo prodis’; ‘facio facis’, ‘amplifico amplificas’; ‘pello pellis’, ‘compello compellis’ et ‘compellas’,

1 bacho *GK* bachor *GK* bacharis *RG*, ris *K* limpha limphor limpharis *libri* 2 pleraque *R* omnia *om. B* 3 profeteor *L* profesor *G* 4 scripo *K* 5 professionum *G* uerbia et sic semper *B* 7 ex] et *K* ipsis

Dd [habent] ini (i. e. inter, pro hñt) *D* 8 poetar hic, non in ipso versu, *K* *Ennius*] inter sat. lib. III (*Scipionis*) reliquias Th. Hugo auctore posuit Vahlenius

fr. II p. 155 10 si add. Vahlenius, om. libri 11 omnia] Nomina *GL* Nomina *Kk* inponuntur *B* nomina *h. l. om. GLK* in *mg. al. m. add. in K* 12 perficiunt] perficiuntur ex perficiuntur corr. *B* proficiuntur *d* 13 curro] curror *B* cursu *D* curro — consultor *om. R* consulatior *G* 14 dignitatum *DGrb* post inueniuntur sqq. usque ad inueniuntur *om. R* add. *r* ut add. *b* ut imperator ductor *add. k* 17 perendiae *D* 20 DE FIGVRIS *B* Incipit de figura. *D* de figura quoque

uerborum. *GL* 21 itaque *K* alia enim (e) *R* 22 post composita: ut — decomposita *om. G* add. *g* contigeo *g* 24 Cic. orat. 13, 41 animi ex animo corr. *LK* 25 concupiscam] *h. l. libri* mei omnes praeter novicium cod. *H* scriptorem et Heidelbergensis teste Lind. concupiscat Lips. 2 Krehlii et *H*, qui hoc etiam loco ei est ‘veterrimus cod. Luth.’ et sic § 72 omnes cum ipso Cicerone 26 compositi- nem *R* 27 coniugationes *G* prodo prodis] *r* pro reddo pro reddis *R*

p. 829. 30 P.

p. 418. 19 K.

'appello appellis' et 'appellas'. sed in his (id est a 'pello' compositis) significatio cum coniugatione variatur, et fortassis, quomodo 'mando mandis' et 'mandas', 'dico dicis' et 'dicas', sic etiam 'pello pellis' et 'pellas' dictum est, sed nunc in usu simplex non est, quomodo nec 'fendo' nec 'spicio' nec 'perio' nec 'fragor', ex quibus composita sunt multa, ut 'offendo', 'defendo', 'aspicio', 'respicio', 'suspicio', 'di[spicio]', 'aperio', 'reperio', 'comperio', 'cooperio', 'suffragor', 'refragor'.

Inveniuntur quaedam, quae saepe non solum coniugationem, sed etiam 82 genus vel | significationem verbi permutant in compositione, ut 'sperno spernis' activum, 'aspernor aspernaris' deponens; 'sentio' neutrum, 'assentior' deponens, in quo coniugatio mansit - dicitur tamen et 'assentio' -; 'sedeo sedes' neutrum, 'insidior insidiaris' deponens - 'obsideo' vero et 'assideo' activa sunt, faciunt enim 'obsideor' et 'assideor', unde Sallustius in IIII historiarum: Amisumque adsideri sine proeliis audiebat -; 'eo' et 'facio' neutrum, 'adeo', 'transeo', 'ineo', 'praetereo', 'subeo', 'circumeo', 'perficio', 'reficio', 'afficio', 'conficio' activa, faciunt enim 'adeor', 'transeor', 'praetereor', 'ineor', 'subeor' - Iuvenalis in V:

quod si subeuntur prospera castra ..

20 'circumeor' - Cicero pro Cornelio: circumitis rostris eicerentur lapidibus homines .., 'conficior', 'perficior', 'afficior'. nec non ex neutrīs quaedam in compositione fiunt deponentia: 'facio' neutrum, 'versificor versificaris', 'gratificor gratificaris' deponentia - Cicero pro Cornelio in I: num alicui gratificabatur aut homini aut ordinis? .., in quibus etiam coniugatio est mutata, sicut in 'amplifico amplificas', 'aedifico aedificas', 'laetifico laetificas' - Lucanus in III:

1 apollo appellis et apellas D et om. B id est a pello] r idē appello R Idēt
appello B a pello ex pello corr. K, ex appello L 2 singnificatio D mando
mandis et mando mandas B 4 nunc om. GLK non est simplex B fendo] r
fundo R 6 defendo G suspicio* L suscipio r despicio B 7 reperio
BLK cooperio] om. RD add. r et cooperio Bd suffragor D 8 saepe quae
L sepe non G sepae R sepae r 9 singnificationem D sperno spernis Dd

10 sententio Dd adsentio* B 11 adsentio B 12 neutrum sedes DGLK

13 assideo] k adsideo B absideo GLK actiu[m] sunt om. L obsideor et as-
sideo] absideo et obsideo K assideo] adsideo B absideo GLK unde om. B
unde et GLK Sall. hist. IIII 1 p. 302 Kr. 14 Amisumque] K, Dousa Amis-
sumque libri rell. assideri RL absideri GK proelis K praelis GL proelis D
15 praetereo ineo B 16 circueo GLK reficio afficio] efficio afficio, et in
mg. add. reficio B conficio ex conspicio corr. K actiu[m] sunt. faciunt G 17

ineor praetereo GLK Inuenialis D Iuv. sat. V 16, 2 cf. § 31 19 propera
Rr 20 circueor GLK Cic. pro Corn. or. I fr. 36 p. 451 Or. cornilio GK

circuitis GLK eicerent r 21 omnes D 22 fatio D neuterum K
23 Cic. pro Corn. or. I fr. 34 p. 451 Or. 24 cornilio G cornilio K num ex
n+m (a?) corr. B gratificabatu[r] Rr homini D ordini (h) D 26 ediffico
edificas D letifico D letificas RD Luc. Phars. III 48 sq.

non illum gloria pulsi

Laetificat Magni -;

83 'sentio assentio' et 'assentior', 'assentor assentaris'; 'aspicio aspicis', 'conspicor conspicaris' - Sallustius in Iugurthino -, 'suspicio suspicaris'; 'sterno sternis' activum, 'consternor consternaris' deponens - Sallustius in I historiarum: equi sine rectoribus exterriti aut sauci*consternantur* -; 'medeoir mederis', 'remedior remediaris' teste Capro. a 'fero' quoque activo et anomalo 'vociferor vociferaris', quod est primae coniugationis | deponens. 'plecto' activum, 'amplector' deponens. 'sio' passivam significationem habet, quamvis sit neutrum, 'suffio' ex eo com- positum activum. unde Virgilius:

At suffire thymo cerasque recidere inanes

Quis dubitet?

In verbis compositis est quando Graeci extrinsecus faciunt declinatio- nem ad similitudinem simplicium, ut est 'ἐνέποι ἡνεπον', 'καμμύν ἐκάμ- μυν', 'κάθημαι || ἐκαθήμην', 'ἐνοχλω ἡνώχλουν'; est tamen quando et intrinsecus declinant, ut 'καταγράφω κατέγραφον', 'περιγράφω περιγρα- φον', 'ἀναγινώσκω ἀνεγίνωσκον'; apud Romanos vero semper intrinsecus fit declinatio, id est in ipsa iunctura sequentis verbi vel post eam: 'confi- cio confeci', 'abigo abegi', 'incipio incepi', 'subeo subii', 'confringo con-

2 letificat D 3 Sententio et adsententio et adsentior adsentor adsentaris D
adsentio et adsentior, adsentor, adsentaris. B assentio et assentior. iris et assentior assen-
tor. K apicio Rr 4 salūs in iugurthino K del. k Sallust. Iug. 49, 4 cum
interim Metellus, ignarus hostium, monte degrediens cum exercitu conspicatur (conspica-
tur etiam Donat. ad Ter. eun. II 3, 92 conspicitur libri Sall.) cf. Bondanus var. lect.
p. 315 iugurtino R eugurthino G et suspicor K supicaris R 5 costerna-
ris Rr Sall. hist. I 98 p. 116 Kr. 6 istoriarum D 7 remedio remedior Dd

testo D Capro] affert h. l. Osannus de Capro p. 16 9 amplector] amplectio
R complector G 10 singnificationem D sit om. K sufficio Rr 11 actuum
B Verg. georg. III 241 sq. cf. lib. III § 17 12 sufficere Rr suffir&himo
B thymum Rr thimo GLK thymo D ceransque D coerasque GLK rece-
dere k 13 dubitat RB 14 In verbis] in mg. r ***** R declinationem fa-
ciunt G 15 est om. G *ΝΕΠΤΟ (e) B ΕΝΕΤΩ D ΕΝΗΤΩ G et ε eraso L ΕΝΤΩ K
ΕΝΕΤΩΝ B ΕΝΕΤΩΝ RK ΕΝΕΤΟΝ D ΕΝΗΤΩΝ GL καμμύν ἐκάμμυνον] scripti cf.
Phrynicī ecl. p. 339 iam ann. Lobeckii ΚΑΜΜΙΩ. ΚΑΜΜΙΟΝ B ΚΑΜΜΙΩ ΕΚΑΜΜΙΟΝ R
ΕΚΑΜΜΥΩΝ D ΚΑΝΝΥΩ ΕΚΑΝΝΥ GK ΚΑΝΝΥΩ ΕΚΑΝΝΥ L κάμνω ἐκάμνον 2
16 καθημαι, εκαθημεν. R καθημαι εκαθημην G καθημса εκаθнннн L καθи
αиє καннмнн K ΤΗΜΑΙ. ΕΚΑΘΗΜΗΝ. D εпоках εпокахуын B εпоках. εпокахои D
εпоках εпокахуын GK ιпоках εпокахуын L εпоках εпкашоуын R 17 κατεγραφω

ε Ε Ν Ι
καταγραφων περιεγραφω περιεγραφω αναγνоскω. αναгіносکѡн. Rr κατεγραφω. καта-
трафон. πεритерафон. αнатиѡскѡ. αнетиѡскѡн. D καταγραφω κатиграфик (κα-
таграфик L) επιеграфων αναгіносکѡ αнгіносокѡн. (анеѓіносکѡн L) GL
κατаграфω κатиграфон εпіеграфик ανагіноско αнагіносокѡн. K κατегра-
φωн B περιεγραφων αναгіноскѡ B 18 uero in ras. B semper intrinsecus
sempre K 19 declinacio D 20 incaepi L i. e. sepe

p. 891. 32 p.

p. 420. 21 K.

fregi', 'maledico maledixi', 'exigo exegi'. et illud quoque sciendum, quod principalem literam, quamcumque habuerit positio verbi, in suo loco servamus per omnem declinationem, ut 'amo amavi', 'erro erravi', 'ineo inii', 'oro oravi', 'uro ussi', 'haereo haesi', 'haurio hausii', 'bibo bibi', 'cedo cessi', 'domo domui', 'flo flavi', 'gigno genui', 'laedo laesi', 'mico micui', 'narro narravi', 'paro paravi', 'rapio rapui', 'seco secui', 'terreo terrui', 'veto vetui'. excipiuntur 'ago egi' et 'eo ii' vel 'ivi', quae principalem literam positionis suaee mutaverunt.

Quaeritur in compositis verbis, cur, cum saepe in praesenti corrupta sit aliqua pars compositionis, in praeterito integra invenitur, ut 'perficio perfeci', 'efficio effeci', 'iniicio inieci', 'pergo perrexii', 'exigo exegi', 'confringo confregi', cum in nominibus tota declinatio per omnes casus nominativi figuræ solet apud nos servare, ex quibuscumque modis sunt compositæ, ut 'indoctus' per omnes casus ex duobus integris est, 'efficax' per omnes casus ex duobus corruptis. similiter in omnibus compositis nominibus hoc invenitur. excipitur 'alteruter alterutrius', quod cum in nominativo ex duobus sit integris, in genetivo non est, nam 'alteriusutrius' esset, qui tamen genetivus vetustissimus fuit in usu, sicut de nominativo tractantes ostendimus; 'tantundem tantidem' praeterea, quod cum in nominativo sit ex duobus corruptis, in genetivo ex integro est et corrupto, sicut et 'quicquam cuiusquam' et 'idem eiusdem'. euphoniae tamen causa haec fieri manifestum est, quomodo et 'quendam' et 'quandam', in quibus m, quae terminalis est accusativi casus utriusque generis, in n est conversa.

Apparet ergo ex hoc, quod compositionis huiuscemodi verborum, quae non eosdem modos compositionum per omnia servant tempora, per singula separatum fit. nam cum soleat plerumque compositionis a correptam vel in e correptam vel in i convertere per quaecumque tempora, ut 'hăbeo inhibeo, hăbebam inhibebam; hăbui inhibui, hăbueram inhibueram, hăbebo inhibebo'; 'āgo exigo, āgebam exigebam, āgam exigam'; 'fācio inficio, fāciebam inficiebam, fāciam inficiam'; 'iācio iniicio, iāciebam

2 lyteram G posicio D seruaūimus Rr 3 declinacionem D iniui
BD 4 usi LK hereo heresi D haurio] aurio B hario G ausi B

cedo cessi] l caedo caesi G caedo c***** (ecidi?) L 5 cesi K 6 rapo Rr 7
principalem literalem positionis D 8 positionis suaee litteram L lyteram G
10 compositionis D 11 iniicio] r initio R inieicio inieciō K 12 nominibus

ex omnibus corr. D toto Rr declinacio D 13 sint BDGLKr 15 corrup-
tis est. K 17 integris sit G 18 esset] d esse D uelutissimi Rr 21 cu-
iusquam. Ab eo quod est isdem et est ab i et et demum. et idem B causa tamen
GLK 22 hoc DL 23 conuersa est B 25 compositioni] r cum positio R
26 eo_sdem ex corr. r eo idem ni f. R compositionum] r compositionem R
28 conuertere .e. per K post tempora: eam id est a breuem in uerbis uertit in i
uel in e BDr eam id est a breuem inuenitur in uerbis uertit in i uel in e GK
post inhibeo: prohibeo add. R, quod unc. incl. et glossa spscr. not. r 29 inibebam

D inhibui add. r 31 iaceo D iacebam G

p. 832. 33 P.

p. 421. 22 K.

iniiciebam, iāciam iniiciam'; 'frāngo infringō, frāngebam infringebam, frāngām infringam'; 'tāngo contingo, tāngebam contingebam, tāngam contingam'; 'ärceo coérceo'; 'spārgo respērgo'; 'pärco depērco' - ideo enim dixi 'plerumque', quia est ubi servatur a integra, ut 'paro reparo comparo', 'maneo remaneo', 'caneo incaneo incanui', unde Virgilius in II georgicon:

malos gessere valentes;
Castaneae fagus, | ornusque incanuit albo
Flore piri,

'mano permano', 'marro enarro', 'aro exaro' -: frequentius tamen ea servant¹⁰ a, quae primae vel secundae coniugationis sunt, ut 'cano recino', eius frequentativum cum sit primae, servat a, 'canto decanto' - Lucanus in V:

Decantatque tribus et vana versat in urna -,

[labor perlabor] 'vado invado', 'candeo excandeo', 'palleo expalleo', 'ar- 15
86 deo exardeo', 'areo exareo'. inveniuntur pauca in supra dictis coniugatio-
nibus mutantia a: 'damno damnas, condemnno [condemnas]'; 'arceo arces,
coerceo [coerces]'; 'amicō amicas, inimico [inimicas]'; 'habeo inhibeo',
'sacro consecro'. in tertiae vero et quartae coniugationis verbis multa in-
venis mutantia a: 'tango contingo', 'frāngo perfringo', 'ago exigo', 'iacio 20
iniicio', 'facio inficio', 'gradior ingredior', 'scando concendo', 'fateor con-
siteor', 'paciscor depaciscor', 'fatiscor defatiscor', 'salio insilio', 'patior
perpetior', 'pario reperio' - veteres enim et 'pario' quarta coniugatione de-
clinabant -, 'partior impertio' et 'impertior', 'cado incido', 'fallo refello'.
inveniuntur tamen in his quoque coniugationibus quaedam, quae servant a 25
in compositione, ut 'nascor rēnascor', || 'pasco depasco', 'labor elabō',
'arguo coarguo' ['lacero dilacero'], 'largior dilargior'. in praeterito vero

1 iniiciebam *I* iniiciebam *L* 2 infringam *ex* infrangam corr. *K* 3 cohē-
ceo *B* 4 depērco] *r* *ex* depērco *ni f. corr. K*, *ex* iterato respergo *B* depērco *R*
4 enim] autem *B* seruatur aut integra *L* comparo reparo *K* 5 caneo om.
RL incanui om. *D* *Verg. georg. II 70 sqq. (sic etiam Fr.; deficit Pal. Rom.)*

8 Castaneae] *r* *et* *ex* corr. *k* castanæas *R* fagos *Med. et Seru. ad h. l.*
ulmusque *RB* ulmusque *D* 9 pyri *K* 10 aro] *r* *et* *aro* *RBDK* 11 recino

B 12 *Luc. Phars. V 394* 15 labor perlabor] *del.* *r* labor perlabor *Gg* labo
perlabo *L* *f.* lauo perlauo uado inuado *Gg* *L* uado inuado *K.* de uadare et in-

uadare cf. *Forcellinii lex. s. vv.* 17 a ut damno *B* damno damnas *Rr*

dampno. as condempno *K* condempno, p m. pr. spscr., *R* condempno condemp-
nas *D* condemnas] sic *R* om. *GLK* 18 coercio *G* coercies] *d* om. *DGLK*

19 et in quartae *GLK* 20 tango intingo *K* iaceo *D* 21 iniicio] *d* iniiceo

D confeteor *L* 22 depaciscor *D* depiciscor *BGLk* dipiciscor *K* defatiscor

BGK defiscisor *L* diftiscor *K* 23 repperio *D* repperio *BLK* 24 partio *Kk*

fallo* refello* (r-r) *L* 25 is *R* quaedam] *r* quae dant *R* 26 depascor *GK*

27 lacero dilacero *erasum in R* lacero delacero *Dd* laccesso delacesso *GIK*

delargior *DK* pteriti *Dd* vero] quoque *G*

p. 833. 34 P.

p. 422. 23 K.

perfecto et plusquamperfecto cum simplex verbum e longam habeat, non potest compositio eam commutare, ut 'ēgi exēgi, ēgeram exēgeram'; 'feci iniēci, feceram infēceram'; 'iēci iniēci, iēceram iniēceram', quae sine dubio a simplicibus suis componuntur; nam non possumus dicere, quod i brevis, s quae est in praesenti tempore, convertitur in e longam in praeterito: hoc enim in nullo invenimus fieri verbo.

Id autem, id est quod per singula tempora fit compositio, participiorum quoque diversae figurationes saepe tam praesentis quam praeteriti temporis ostendunt, ut 'effringens effractus', 'cogens coactus', 'subigens subactus', 'exigens exactus'. haec enim omnia cum in praesenti extremam partem [id est dictionem] corruptam habeant, | in praeterito integrum habent. cur, nisi quod separatas habeant compositiones per singula tempora? non est enim dubium, quod interrogati, unde componitur 'effractus', ab 'ex' praepositione et 'fractus' participio respondebimus, et 'subi^{us} actus' a 'sub' et 'actus', et 'exactus' ab 'ex' et 'actus', et de omnibus similibus.

Anomala quoque verborum id possunt ostendere, quae sine dubio per singula tempora sive etiam personas componuntur, ut 'prosum prodes prodest, prosumus prodestis prosunt, proderam, profui'. per totam enim declinationem ubicunque a vocali incipit hoc verbum, interponitur iuncturae compositionis d; similiter 'aufero abstuli' in praesenti pro 'ab' 'au', in praeterito 'abs' habuit. idque ita esse confirmat Apollonius, summus artis auctor grammaticae, docens in I de verbo, immobilem figurationis iuncturam manere, et separatim confirmans, componi τὸ καταγράφω καὶ τὸ κατέγραψον', 'ἐπιγράφω καὶ ἐπέγραψον' et his similia, quaecumque intus habent declinationem, hoc est post praepositionem, quod apud nos semper sit in omnibus compositis verbis.

Sciendum tamen, quod in nominibus quoque apud nos iunctura compositionis solet moueri tunc, quando ex duobus nominativis componuntur vel ex nominativo et obliquo vel indeclinabili aliqua dictione. possumus

1 habeat] r habebat R habet D habent G	2 compositio cōpotare K	3 in-
geceram Rr quale] r quam R dubi Dd	4 a om. GLK	5 praeterito per-
fecto L 7 'compositio' fit G 9 subigo G	11 id est dictionem G	uel is
10 & D habeat. Rr 15 de omnibus ex de nominibus corr. K	12 id est dic-	
etiam in litura k proest Dd 20 incipiunt Dd uerbum *** (sed) B	13 iunctu-	
grammaticae auctor GLK 21 iuncturam R d compositionis GL 22 praeterio R	rae compositionis iuncture d R d iuncturam compositionis GL 22 praeterio R	
appollonius RGLK Apollon. de verbo: cf. Graefenhanian Gesch. d. Philol. III 113.		

131 summis Dd 23 auctor BD	grammaticae auctor GLK	in primo libro
de B immobilem B 24 iunturam R	componi τὸ] componit, o G	compo-
nit ΚΑΤΑΓΡΑΦΑ L τὸ] o Rr eo D o K	25 ΚΑΤΕΓΡΑΦΟΝ Kk ΚΑΤΕΓΡΑΦΩΝ B ΚΑΤΕΥ-	
ΡΑΦΟΝ L ΚΑΤΕΥΓΡΑΦΩΝ Rr ΕΠΙΓΡΑΦΑ L ΕΠΕΓΡΑΦΩΝ R ΕΠΕΓΡΑΦΩΝ B ΕΠΙΕ-		
ΓΡΑΦΟΝ K ΕΠΙΕΓΡΑΦΟΝ G ΕΠΕΙΓΡΑΦΩΝ L	28 in omnibus quoque RG	30 uel et
indeclinabili Lg indeclinabili aliiquid adiectione B		

p. 824. 35 p.

p. 423. 24 K.

tamen, quod illi de verbis intrinsecus habentibus declinationem dicunt, nos quoque etiam de nominibus huiuscmodi dicere, quod per singulos casus sit compositio eorum, ut 'respublica reipublicae', 'respublica' quidem ex duobus nominativis, 'reipublicae' vero ex duobus genetivis vel dativis; similiter 'iusiurandum iurisiurandi', 'virillustris viriillustris', 'magisterequum magistriequitum', 'tribunusplebis tribuniplebis', 'quisque cuiusque'. quae composita esse ostendit accentus. quod autem non est nominativorum proprium, sed etiam obliquorum casuum, per se componi, ostendunt nomina vel pronomina, quae per obliquos componi inveniuntur solos, ut 'istiusmodi', 'huiusmodi', 'cuiusmodi'. 10

Illud autem sciendum, quod etiam in nominibus et in pronominibus compositis apud Latinos extrema pars potest immobilis manere, quod apud Graecos non reperitur, ut 'tribunusplebis', 'praefectusurbis', 'cuiusmodi', 'idem', verbum autem vel participium nec apud Graecos ullum compositum nec apud nos extremam partem servat immobilem, ideoque semper 15 in compositione extremam partem sibi defendit ipsum verbum et participium, quippe quod ex eo nascitur.

89 Componuntur autem verba vel cum nominibus, ut 'amplum amplifico', ex quo participium 'amplificans', 'signum significo significans'; vel cum altero verbo: 'calefacio calefaciens'; vel cum adverbio: 'maledico maledicens', 'satisfacio satisfaciens'; vel cum praepositione: 'indico indicens', 'perduco perducens', 'abstraho abstrahens', 'subrideo subridens'. ideo autem praepositiones compositae quidem cum verbo inveniuntur, numquam autem separatae per appositionem, quia verba per omnes personas in omni tempore nominativi casus vim habent, cui soli possunt coniungi: 'facio ego', 'facis tu', 'facit ille', similiter per omnia tempora. ergo cum casus nominativus numquam || per appositionem assumit praepositiones, sed in sola compositione, ut 'impius', 'perfidus', verba quoque in compositione dunitaxat has possunt asciscere; nec imperativa tamen verba secundae per-

per
2 quod singulos *K* 3 res puplica rei puplicae *K* respuplica quidem ex
duobus nominatiis *in mg. add. K* quidem] *r quibus R* 4 reipuplicae *K*
uel illuster
5 vir illustris *Dd* uirilustris uiri illustris *B* 6 magistriequitum] *magistri equi*
tum *Rr* magistri aequitum *B* 7 Quo^d *Rr* est solum nominatiiorum *K* 10
cuiusmodi uel cuimodi *B* 11 quod et in *BDLK* 12 compositis] *r compositis*

R immobilis *B* 13 repperitur] *d* repperitur *BDLK* uit] *et G* utribusplebis
Rr 14 idem *R* . idem uerbum *L* nec apud Graecos ullum compositum
Lips. 1 *Krehlii* nec apud grecos ullum (u) compositum *m. rec. in H* nec apud gra-
cos (grecos *D*) ullus compositum *BDGLK* *et in litura R* nec apud illos compositum

Erl. 2 *Krehlii*, *Krehlius* 18 amplico *K* 20 "uerbo 'altero *G*" ut calefacio *r*
post calefacio: calere facio *add. BD*, calefacere *add. GLK* calefacens *G*

22 surideo surridens *G* 25 habet *Rr* coiugai *Kk* 26 similiter] *r similia R*
cum *om. D* 27 apositionem *D* adsumit *B* assūmit *D* 29 ^has *D* ad-
sciscere *BLd* adscire *D*

p. 835. 36 P.

p. 424. 25 K.

sonae, quae vocativum asciscunt, ut ‘scribe Virgili’, ‘lege Terenti’, possunt in appositione habere praepositionem, quia nec *vocativus* hoc habet. participia vero quas quidem praepositiones habent per nominativum, vel a verbis habent, ex quibus derivantur per compositionem, ut ‘exigo exigens’, vel ad imitationem verbi per se compositas, ut ‘exegi exactus’. possunt tamen per appositionem assumere praepositiones ad imitationem nominum, quia casus quoque obliquos habent, sicut nomina, sed non possunt participia componi, nisi per nominativum casum, quippe cum sint cognata verbis, quae vim nominativi possident, ut supra dictum est. ergo ‘doctificus’, id est ‘doctum faciens’, in vim nominum transtulit participia, sicut ‘iuriandum iurisiurandi’, ‘iurisconsultus’, ‘iurisperitus’, ‘senatusdecretum’, ‘senatusconsultum’, ‘plebiscitum’, ‘praefectusurbis’, ‘praefectusfabrum’.

Et sciendum, quod participia sine verbis esse non possunt. si qua igitur videantur sine verbis formam habere participiorum, nomina sunt dicenda et carent temporali significacione: ‘paenulatus’, ‘logatus’, ‘scutatus’, ‘galeatus’, ‘hastatus’, ‘palliatus’, ‘caligatus’ et his similia.

Sunt tamen quaedam huiuscemodi, quae et nomina et participia esse possunt: nomina quidem cum ipsum habitum significant, non passionem nec tempus, ut ‘armatus’ ab armis habendis, ὁ ἄρματης, nomen est; cum vero a verbo ‘armor’ passivo nascitur et praeteritum tempus significat ‘armatus’, ὁ πλεοθετης, sine dubio participium est. ex omni autem fere habitu huiuscemodi nomina inveniuntur apud Latinos, ut a capillo intenso ‘capillatus’, a coma ‘comatus’, a cirro ‘cirratus’, ab auribus ‘auritus’, a naso ‘nasutus’, a tunica ‘tunicatus’, a lacerna ‘lacernatus’, a purpura ‘purpuras’, a brachiis brachiatus’, a pallio ‘palliatus’, a praetexta ‘praetextatus’, a trabea ‘trabeatus’, a manicis ‘manicatus’, a paludamento ‘paludatus’, a

1 adsciscunt *BD* 2 appositionem *Rr* uocatiuus casus hoc *RBDGK* 3
per] *r* pro *R* 4 compositionem *exo* *K* 5 imitationem *K* composta sunt
ut *rec. m. in H, edd.* Possumus *BD* 6 tamen] *r* tamen etiam *RDGk* adsu-

ta
mere *B* assūmere *D* imitationem *G* imitationem *K* 7 quoque per obliquos *r*
8 casus *B* 10 doctū ex doctus *corr. R* nominis *r* 11 iuriconsultus] *r* consu-
lū *R* senatusdecretum senatusconsultum] *r* senatus****stum (deore ni f.) *R*
12 plebiscitum *GL* pfectus urbis *B* pfectus urbis *b* pfectus fabrum *B* pfect-
tus fabrum *b* 14 formā] formam formā *L* formam rei pupilae *X* 15 ut
paenulatus *d* ut penulatus *t* 17 esse non possunt *Rr* 18 quidem] *r* quadam *R*

o AIC

19 oopaithc *GK* oopaitec *L* oopaithc *D* oopaithc *Rr* 20 passium *r* 21

oopaithc *GLK* oopaithc *D* oopaithc *B* oopaithc *Rr* 22 nomina post inueniuntur in *mg. add. k* 23 c***ro c***ratus *Rr* nasseo nassutus *K* 24 tonica toni-
catus *DGK* puratus *Rr* 25 bracciis brachiatus *R* cf. *Wagneri orthogr.*

*Vergil. p. 419 Lachmanni in Lucret. comm. p. 371 bracis brachiatus G brachis bra-
chiatus *K* braccis braccatus Zwic. 2 Krehlii, Krehlius, Lindemannus coni. ms. f. recte*

*cf. lib. XI § 22 pellio pelliatus *Rr* palleo paleatus *B* 26 a trabea trabeatus]
rd a taberna tabernatus *RBGLK* et ni f. in litura *D* manichis *Rr* pa||udatus *Rr**

p. 836. 37 p.

p. 428—27 K.

stola 'stolatus', a lorica 'loricatus', a pictura 'picturatus', a scuto 'scutatus', a tabula 'tabulatus', a pilo 'pilatus', a gladio 'gladiatus' - ex quo 'gladiator' -, a stella 'stellatus', a pelle 'pellitus', a dentibus 'dentatus', a barba 'barbatus', a pluma 'plumatus', a balano 'balanatus', a gemma 92 'gemmatus', a rostro 'rostratus', a ferro 'ferratus'. ex aliis quoque no-5 minibus inveniuntur, sed non adeo multa, ut a Cerere 'cerritus', a lymphā 'lymphatus' et 'lymphaticus'. nec incongruum vel absonum mihi videtur, posse verba quoque ex his ipsis ad similitudinem eorum, quibus usū est auctoritas, proferre. quid enim impedit, nos quoque aliquid copiae ad opulentiam Latinae conferre eloquentiae et ad imitationem 'armo' et 'ar-10 mor armatus' dicere 'tunico' et 'tunicor tunicatus', ut 'roboro' et 'robo-15 ror roborus' et ut 'aero' et 'aeror aeratus', 'ferro terror ferratus', 'plumbo plumbor plumbatus' et ut 'vestio' et 'vestior vestitus', 'togo' et 'togor togatus'? si enim auctoribus timiditas obstitisset, ut nullis novis uterentur dictionibus ipsa natura et significazione rōrum exigente, perpe-15 tuis Latinitas angustiis damnata mansisset.

DE CONIVGATIONIBVS.

XVII 93 Coniugatio est consequens verborum declinatio, cuius regula apud Graecos quidem tam consonantibus quam vocalibus comprehenditur. consonantibus quidem in his verbis, quae βαρύτονα appellant, hoc est ante 20 finem habentia accentum, vocalibus vero in circumflexis, apud nos vero in solis vocalibus secundae personae ad imitationem circumflexorum. sunt igitur coniugationes quattuor apud Latinos, cum apud Graecos decem sint. 'coniugatio' autem nominatur vel propter coniugatas consonantes, hoc est cognatas, ex quibus pleraque apud Graecos coniugationes regulam su-25 munt, vel quod una eademque ratione declinationis plurima coniungantur verba, quod magis ad Latinorum nominationem aptius est.

Per ordinem igitur vocalium locum singulae obtinent apud || nos. cum enim omnia verba, quae aequali regula declinantur, in o vel in 'or' desi-

1 pictoratus <i>B</i>	2 pilatus <i>ex pilotus corr. B</i>	4 a balanano <i>G</i>	5 rostris
<i>GLK</i> 6 ut <i>om. GL</i>	<i>cerritus Rr</i>	<i>limpha BDGLK</i> 7 <i>limpha-</i>	
<i>RRDLK</i> <i>limphanticus BDL</i> 9 <i>f. proferri</i>		<i>BDGLK</i> 10 <i>conferre Latinae L</i>	
<i>aeloquentiae D</i> imitationem] <i>g</i> <i>emitationem GK</i> <i>armo</i> <i>r</i> <i>arma R</i> <i>armo</i> <i>et b</i>		<i>et tunicor et</i>	
<i>armos B</i> 11 <i>armatus om. K</i> <i>tonico</i> et <i>tonicor tonicatus GLK</i> <i>et tunicor et</i>		<i>tunicatus D</i> <i>et ut BDGLKr</i> <i>roburo</i> et <i>roburor roburatus GL</i> 12 <i>ferro et</i>	
<i>ferror B</i> 13 <i>blumbo blumbor blumbatus K</i> <i>et ut vestio] r</i> <i>et vestio RD</i>		<i>ferror B</i> 13 <i>blumbo blumbor blumbatus K</i> <i>et ut vestio] r</i> <i>et vestio RD</i>	
<i>togo togor L</i> <i>togo</i> et <i>togor togatus add. d</i> 14 <i>autoribus D</i> <i>obstitisset] r</i>		<i>togo togor L</i> <i>togo</i> et <i>togor togatus add. d</i> 14 <i>autoribus D</i> <i>obstitisset] r</i>	
<i>opatitisset R</i> <i>obstetisset GL</i> 16 <i>angustis K</i> <i>dampnata rd</i> 17 <i>incipit de con-</i>		<i>opatitisset R</i> <i>obstetisset GL</i> 16 <i>angustis K</i> <i>dampnata rd</i> 17 <i>incipit de con-</i>	
<i>iugatione D</i> 18 <i>apu Rr</i> 19 <i>quidem om. G</i> 20 <i>BAPITONA R BAPPITONA GL BAPI-</i>		<i>iugatione D</i> 18 <i>apu Rr</i> 19 <i>quidem om. G</i> 20 <i>BAPITONA R BAPPITONA GL BAPI-</i>	
<i>TONA K</i> <i>appellant] om. D</i> <i>nocant d</i> <i>hoc est] r</i> <i>id est R</i> 21 <i>accentum. Et</i>		<i>TONA K</i> <i>appellant] om. D</i> <i>nocant d</i> <i>hoc est] r</i> <i>id est R</i> 21 <i>accentum. Et</i>	
<i>uocalibus in L accentum et uocalibus in GK circumflexis K circumflexis GL</i> 22 <i>imitationem ex emitationem corr. K</i> <i>emitationem G</i> <i>circumflexorum GL</i> 23		<i>uocalibus in L accentum et uocalibus in GK circumflexis K circumflexis GL</i> 22 <i>imitationem ex emitationem corr. K</i> <i>emitationem G</i> <i>circumflexorum GL</i> 23	
<i>decem] d decim DG</i> 24 <i>nominatur add. g</i> 25 <i>pleraque RrD</i> 26 <i>uel add. d</i>		<i>decem] d decim DG</i> 24 <i>nominatur add. g</i> 25 <i>pleraque RrD</i> 26 <i>uel add. d</i>	
<i>eademque Rr coniugantur D</i> 28 <i>Per ordinem — apud nos om. R, add.</i>		<i>eademque Rr coniugantur D</i> 28 <i>Per ordinem — apud nos om. R, add.</i>	
<i>ni f., non enim satis distincte enotavi, r</i> <i>optinent BDGK</i>		<i>ni f., non enim satis distincte enotavi, r</i> <i>optinent BDGK</i>	

p. 837 P.

p. 427. 28 K.

nant, in o quidem terminantia, si primae sint coniugationis, in 'as' effe-
runt secundam personam, ut 'oro oras', 'sto stas'; sin secundae, in 'es',
ut 'moneo mones', 'haereo haeres'; sin tertiae, in 'is' correptam, ut 'cu-
picio cupis', 'curro curris'; sin quartae, in 'is' productam, ut 'munio mu-
nis', 'esurio esuris'. in 'or' vero verba primae coniugationis in 'aris' fa- 94
ciunt secundam personam, ut 'amor amaris', 'criminor criminari', 'luctor
luctaris'; secundae in 'eris' producta paenultima, ut 'doceor doceris', 'reor
reoris'; tertiae in 'eris' paenultima correpta, ut 'legor legeris', 'sequor se-
queris'; quartae in 'iris', ut 'munior muniris', 'molior moliris', 'audior
io audiris'.

Inveniuntur tamen quaedam verba, quae ex eadem positione primae
personae ad diversas profiscuntur coniugationes vel variae causa signifi-
cationis, ut 'fundo', quod ad fusionem attinet, 'fundis', quod ad funda-
mentum, 'fundas'; 'mando' ad mandatum 'mandas', ad dentes 'mandis';
5 'dico' ad dictionem 'dicas', paenultima tamen correpta, 'dico' vero ad
dictionem paenultima producta 'dicias'; 'volo' ad volatum 'volas', ad vo-
luntatem 'vis'; 'lego' quoque paenultima producta 'legas', correpta 'le-
gis'; 'compello' et 'appello' ad pulsionem 'compellis' et 'appellis', ad com-
pellationem vero et appellationem 'compellas' et 'appellas'; 'sero seras | se-
20 ravi', 'sero seris sevi' et 'serui'. sunt alia, quae, quamvis eandem signi- 95
ficationem servent, diversae tamen sunt coniugationis in usu, ut 'denso
densas' et 'denseo denses'; 'strideo strides' et 'strido stridis'; 'ferveo fer-
ves' et 'servo servis'; 'cieo cies, cio cis'; 'dureo dures', unde 'duresco',
'duro duras' - Lucanus in VI:

5 Auribus incertum feralis strideat umbra.

Virgilius in VIII:

striduntque cavernis

Stricturae chalybum et fornacibus ignis anhelat.

idem in eodem:

20 Fervere Leucaten auroque effulgere fluctus.

1 sunt *D* efferunt add. *d* 2 es] aes *D* es ut ut *K* 3 haereses *Rr*
4 manui *B* 5 essurio essuris *LK* 6 creminor creminaris *LK* 7 eris]
aeris *Dr* 9 iris penultima producta ut *B* munior *eg* munio corr. *K* 10 au-
dieris (e *adraso*) *B* 11 positione uerbi primae *GL* positione **** prime (uerba)
B positione verbi prima ad (e) *L* 12 ad diversas] *r* aduersas *R* proficis-
cuntur] *l* profiscuntur *L* uel om. *D* uel uiriae *Rr* 13 ad confusionem *G*

fundis et fundo quod *R* 14 mandatū *L* 15 vero] *r* enim *R* uero adic-
tionem *L* 18 apollo *Dd* appello ad pulsionem *L* appellis *Dd* appellis com-
pellationem *GLK* 22 denseo denses] *r* densse odenses *R* strido] *ex corr. b*

strid. *B* 23 cies et cio *BG* duresco et duro *GLK* 24 *Luc. Phars. VI 623*
III. *GL* III *K* VIII *D* 25 ferali *K* 26 *Verg. Aen. VIII 420 sq.* 27
tridentique *Med.* *triduntque (praeced. gemitus) *Pal.* 28 chalibum *RB* calibum *D*

calibum *GLK* anelat *D* hanelat *r* hahelant *R* 29 *Verg. Aen. VIII 677* 30

leuaten *Rr* leocaten *GLK* effulgere *G*

p. 837. 38 P.

p. 428 K.

idem in I Aeneidos:

Fervet opus redolentque thymo fragrantia mella.

idem in X:

Postremi addensent acies. ||

idem in I georgicon:

et Iuppiter umidus Austris

Denset, erant quae rara modo, et quae densa relaxat.

Lucanus in IIII:

Densaturque globus, quantum pede prima relato

Adstringit gyros acies -,

'tueor tueris' et 'tuor tueris' - Statius in I Achilleidos:

Namque modo infenso utero mihi contuor enses.

Lucretius in VI:

dilutaque contra

Cum tuimur misceri absinthia, tangit amaror -,
'oleo oles' et 'olo olis' - Afranius in fratriis:

Non potest, quin illa stacta longeque et cunctis olat.

Plautus in mustellaria:

Non omnes possunt olere unguenta exotica,

nam nisi corripias paenultimam, iambus stare non potest. Terentius
in adelphis:

olet unguenta de meo -,

96 'excello excellis' et 'excelleo excelles' - Lucretius in I:

1 Verg. Aen. I.436 2 timo G thimo BLK flagrantia GLK Rom. Fr. (r in
litura Rom.) flagrantia Med. frag**** Pal. 3 Verg. Aen. X 432 4 Idem
postremo addensent acies. idem in priuo geor,
in X geor & iuppiter Gg Postremo K Extremi lib. VIII § 43

cum Verg. addensent] etiam lib. VIII l. l. cum Pal. pr. m. addensen Rr ad-
densant Verg. Med. Rom. et Pal. ex corr. 5 Verg. georg. I 418 sq. (deficit
Pal.) 6 iupiter L eupiter K umidus] D cum Rom. humidus RBGL umidus
Med. 7 denset etiam Med. m. pr. Rom. densest (n) L densat Med. m. alt. rara
rassa G et om. L 9 Lucan. Phars. III 780 sq. III] B (?) Krehlii II 530. 573
cf. Cortium ad Luc. l. l. VIII RDGK nono L 10 Denseturque v. l. ap. Luc.
pede om. G primo K 11 asstringit R astriguit Darmst. b adstrinxit B adstrin-
xit D astrinxit GLK constrinxit Voss. A, al. constrixit Voss. B constringit al. codd.
Luc. 12 tueoris D et tueor R Stat. Achill. I 131 in l. in
Rr achileidos K 13 infenos ex infenus ni f. corr. L mihi infestos utero
modo edd. Statii ensis K 14 Lucret. VI 929 sq. (929. 934) 16 cum tuimur

G contuimur BDKr *tuimur (c?) L tangit K amaror] Lucretius amaro B amara rell.
17 ollo R afranius GLK Afran. fratriar. fr. 6 p. 174 Both. 215 Neuk. XII p. 159
Ribb. in] a D fratriis libri Noniani 147, 1 fratribus libri Prisc. cf. Bothian l. l.
p. 173 Neukirchium p. 213 18 quin] qui in B illa stacta] Nonius illa est acta
RBDG illa acta LK longeque L et multis Nonius olit GLK 19 Plaut.
mostell. I 1, 41 (v. 42) 20 omnes om. L ungenta GLK exotica B 21
Ter. adelph. I 2, 37 22 andria B 23 olet] r Terentius cf. lib. VIII § 43
XVIII § 243 olet RB rell. ungenta GK demeo in litura R 24 excelleo] r
excello R Lucret. I 27

p. 828 P.

p. 428. 29 K.

Omnibus ornatum voluisti excellere rebus.

Cicero in I epistularum ad filium: quare effice et elabora,
ut excelleas —, 'fulgeo fulges' et 'fulgo fulgis'. Lucanus in X:

Fulget gemma toris et iaspide fulva supellex.

5 Virgilius in VIII: |

auroque effulgere fluctus —,

'sono sonas' et 'sonis' - Ennius in XI annalium:

Tum clipei resonunt et ferri stridit acumen.

Lucretius:

10 Caligare oculos, sonere auris —,

'uno unas', 'unio unis'.

De singularum igitur coniugationum regulis latius mox tractabimus.
scendum tamen, quod videmur in praeterito perfecto plerumque barytona
quoque Graecorum imitari in commutatione consonantium teste Didymo,
15 qui ostendens omnia, quae habent in arte Graeci, habere etiam Latinos,
exemplis hoc approbat.

Nam cum primam coniugationem dicunt βαρυτόνων, quae tres cognatas
habet consonantes, id est $\beta \pi \varphi$, pro qua nos ph scribimus in ple-
risque, et in omnibus huius coniugationis verbis per ψ declinant ἀόριστον,
20 hoc est praeteritum infinitum spatio temporis, utrum paulo ante an multo
sit perfectum, ut κρύβω ἔκρυψα, λεῖπω ἔλειψα, ἀλεῖψω ἔλειψα, nos quo-
que in praeterito perfecto, quod pro παραπεμένου, id est paulo ante per-
fecto, et pro ἀορίστον teste Probo habemus - nam 'amavi' 'περίηγκα' καὶ

1 ornatum Prisc. hic et lib. X § 36 cum correctore oblongi oralatum Lucr. ob-
long. pr. m. et quadratus 2 Cic. in I epp. ad filium: fr. 1 p. 467 Or. aepistolarum K 3 Luc. Phars. X 122 4 fulcit Voss. A et al. codd. Luc. gemmato-
ris K thoros Voss. A toros al. codd. Luc. suppellex D suppellex BGLK sup-
pelles corr. in suppellex, spscr. i. e. thoros fulcit Voss. B 5 Verg. Aen. VIII 677

7 et sono sonis L Enn. ann. XI 1 E. S. fr. vi p. 54. LXXI Vahl. 8
Tunc lib. VIII § 38 libri Clepei LK resonant et] codd. libri VIII l. l. reso-
nunt aes K resonantes. Rr resonant aes BGL resonant, ae*. (ae ex ac ni f. corr.)

D stridet in stridit corr. D 9 Lucr. III 156 11 et unio Kk 12 latius
om. L "tractabimus" mox G tractabimus ex tractauimus corr. B 13 uide-

tur D plerumque add. d BAPITWNA B baritona G baritona L barithona K

14 emitari G imittari K dydimo RG didimo K Didymi de Latinitate (cf. lib. I
§ 20) fr. 3 p. 347 Schmidt. 16 hoc eras. in L adprobat B 17 βαρυτό-

w] r BAPYTWNⁱ L BAPITONWN BDK BAPYTWN^{bis} R BAPITONWN G 18 ph add. d

19 et cum in d eius G uer^c Rr declinabant G ΑΟΡΙΣΤΩΝ RK ΑΟ-

PICTON D 21 ΚΡΥΒO BG ΚΡΥW ΕΙΚΡΥΨΑ ΛΙΒΩ ΕΛΙΨΑΝΤΩΣ ΛΙΒΩ ΕΜΨA Rr ΚΡΙΒΩ

R ΕΚΨΑ ΛΙΠΩ ΕΛΙΨΑ ΛΕΙΨΩ ΕΚΡΥΨΑ ΛΥΠΩ ΕΛΥΨΑ ΛΕΛΥΨΑ Κ

λεῖψω ἔλειψα ἀλεῖψω ἔλειψα] sic, nisi quod λεῖψω et ἔλειψα scripsi, 2 ΛΥΠΩ ΕΛΥΨΑ.
ΛΕΛΥΨΑ G ΛΙΒΩ ΕΛΙΨΑ ΛΙΠΩ ΕΛΙΨA D ΛΙΒΩ ΕΛΙΨΑ ΛΙΡΩ ΣΑΙΨΑ ΓΡΑΦΟ ΕΓΡΑΨΑ B

22 quod] quem RBD pro om. D ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΩΝ R ΠΑΡΑΚΑΙΜΕΝΟΥ DL καρα
και μενού GK ΠΑΡΑΚΙΜΕΝΟΥ l. 23 αορίστου D Probo] Berytio? cf. ann. ad

lib. V § 45 εφιλεκα & D πεφίλησα & ἐφίλησα 2 πεφιλεκάταφιλαίσα R πε-
φιλεκα ετ εφιλεκα πει εφιλεκα (φιλη εα corr. in lit.) B πεφίδας και τεφιανα G

p. 838. 39 P.

p. 429. 30 K.

'έψιλησα' significat, similiter 'fecī πεποίηκα' καὶ 'έποιησα', 'vidi ξώρα' καὶ 'εἶδον', et sic omnia cetera —, cum in praesenti in 'bo' vel in 'po' desinat verbum, plerumque in 'psi' facimus praeteritum perfectum in tercia coniugatione, ut 'scribo scripsi', 'nubo nupsii', 'scalpo scalpsi', 'repo repsi'; nam pro ψ Graeca duplii in principio syllabarum posita Romani 'ps' solent scribere.

In secunda autem coniugatione βαρυτόνων Graeci, quae γ vel ζ vel χ habet, per ξ efferrunt praeteritum infinitum, ut λέγω ξεξά, λέγω ξηξά; εἶκω εἰξά, ἄγχω ηγξά. nos quoque in 'go' vel in 'co' desinentibus idem frequenter facimus in praeteritis perfectis, id est per ξ declinamus hoc 98 tempus, ut 'rego rexī', 'pingo pinxi', 'duco duxī', 'dico dixī'. nam in 'pho', 'cho', 'tho' nullum terminat Latinum verbum. itaque 'triumpho' Graecum est ἀπὸ τοῦ 'θριαμβεύω'; sed translatio fuit aspirationis a prima ad postremam syllabam, quomodo 'κύθρα χύτρα', quod est Ionicum, 'ἐνθάντα' pro 'ἐνταῦθα', ad cuius imitationem Latini pro 'θριαμβος' 'triumphus' per transmutationem aspirationis protulerunt; ideo tamen b in p conversa est, quia b aspirari non potest.

Tertiam quoque illorum imitamus coniugationem, quam per δ τ φ efferrunt, ut ὁδω ησα, ἀνύτω ηνυσα, πλήθω ξπλησα; nos 'ardeo arsi', 'laedo laesi', 'ludo lusi', 'concutio concussi'. 20

ΠΕΦΙΚΑΙ ΠΕΦΙΑΝΥΣΑ **K** ΠΕΦΙΛΕΚΑ ετ *ΕΦΙΕΣΑ ίη̄ littera l 1 feci^(t) **L** fecit. πε-
ποιν. και επον πονα. **G** fecit. πεποιηκαιεπονπονα **K** πεποίηκα] εποιησι **D**
πεποίηκα καὶ ξποίησα] in littera l πεποικα·κεποιησα **B** πεποικα τε πονα **Rr**

εωρακα κειδον **B** εωρακακα κιειδον **Rr** εωραπα και κειδον **G** εωρακακειδον **K**
εορακα και ειδον in littera l 2 ειδον **D** et om. **K** cetera. Nos quoq; cum **B**

uel po **L** et in po **K** 4 reppo repsi **L** 7 βαριτων **R** βαρυτον **B** βαρυ-
τονων **K** βαριτονων **G** βαριτονων **L** quae spect. **K** γ. κ. x. **GLK** g uel c
uel h **RB** g uel ch **D** 8 ξ] x **RBD** αερω ελεξα λιγω (λιτω τ) ελεια
RBD αερω ελεξα **K** αερω ελεξα **L** αντω ελεξα **G** 9 εικο **GL** αικω r εικω
ειξα] om. **D** ειξω — ηγξα] λιγω εξα αχιεω ειχεακω (in mg. add. ειξω) in li-
tura k αγχω αγχα **GL** αγχω. εξα **D** εγξα **RB** vel in co] b uel co **BGK**

10 in praeteritis] b i praeteritis (m?) **B** 11 pinguo **L** dico dixi om. **R** in
add. r 12 terminatur **G** 13 απω των τριαμβευων **Rr** των **B** θριαμβευων **D**
θριαμβευως **G** θριαμβευος **L** 14 quomodo κυθαμβευω. quod est ionicum. ET EN-
ΘΑΥΤΑ PRO ΕΝΤΑΥΤΑ. Ad **B** κυθα **K** κιτρα **L** κατρα **Rr** κιτρα **G** κιτρα **L**

τηρα **K** iolicum **K** ένθαντα] κ ενθαυτα **K** ενθαита **GL** ενтайта **Rr** 15 PRO
D ENTHAUTA R ENTHAUTA G ENTHAUTA L ENTHAUTA K pro add. k οριαμβων **RB**

16 tamen] autem **B** 18 quoque eorum **GL** imitatur] g emitatur **G**

quam] que **B** per Δ. Θ. * **K** per d. t. th **RBD** per d. t. uel th r 19 ὁδω
ησα] uel opo ιων **K** ινα **Rr** ινα **L** ινα **BDG** ινιτω ινικα **L** ινικα **BK** ινικα

^H ινω επιλανс
D ινικα πατω πλανα **Rr** πληθω επιλанка **D** πληθω επиланка **GLK** 20 concusci **L**

p. 839. 40 P.

p. 430. 31 K.

Ad quartae quoque imitationem, quae per ξ vel duplicitam σ proferuntur et praeteritum per σ facit, ut φράξω ἔφράσσα, πλάσσω ἔπλασσα, nos quoque ‘pitissō pitissavi’, ‘patrisso patrissavi’, ‘mussō mussavi’.

Quinta per liquidas apud illos profertur easque servat in omni praesertito, ut τίλλω ἔτιλα, νέμω ἔνειμα, τείνω ἔτεινα, σπείρω ἔσπειρα. nos 99 quoque in plerisque seryamus liquidas, non tamen in omnibus, ut ‘caelō caelavi’, ‘doleo dolui’, ‘volo volui’, ‘domo domui’, ‘timeo timui’, ‘emo emi’, ‘tono tonui’, ‘teneo tenui’, ‘cano cecini’, ‘aro aravi’, ‘terreō terrui’. ideo autem diximus ‘in plerisque’, quia inveniuntur et m et n et r in praesentū, 10 quoae in praeterito perfecto vel abiciuptur vel mutantur, ut ‘rumpo rupi’, ‘premo pressi’, ‘sterno stravi’, ‘temno tempsi’, ‘tero trivi’, ‘uro ussi’.

Sextam coniugationem dicunt, quae per ω puram || effertur, ut ἴππεύω, πλέω, βασιλεύω, qualia sunt apud nos omnia secundae et quartae coniugationis verba, quippe in ‘eo’ vel in ‘io’ desinentia. inveniuntur tamen 15 etiam primae et tertiae coniugationis, non solum e vel i antecedentibus, sed et aliis vocalibus, ut ‘inchoo inchoas’, ‘mutuo mutuas’, ‘meo meas’, ‘hio hias’. tertia tamen a vel e ante aspirationem invenitur habere | paenultimas, ut ‘traho traxi’, ‘veho vesi’, i vero vel u puras sine aspiratione, ut ‘facio facis’, ‘ruo ruis’.

20 Sed de omnibus formis praeteriti perfecti quaūtor coniugationum et generalibus regulis ad omnem verbi declinationem pertinentibus latius in sequenti libro disseremus. nunc de personis tractemus, quas ideo cum XVIII 100 numero in extrema parte accidentium posuimus, quod non omni verbo, quomodo supra dicta accidentia, adhaerent, sibi autem semper sociantur 25 in verbo et in omnibus quae declinari possunt partibus; nam in adverbio

1 ξ] ε G σ] s RBDK 2 praeteritūm K σ] s RBD φPAZO BL

c

ΕΦΡΑΓΚΑ Rr ΠΑΑΑССW K ΠΑΑΑСС R GL ΕΠΑΑАСС R ΕΠΑААСС G ΕΠΑААСС LK ποβ
— pitissoui in litura k 3 pitissō] r petisso RGL pytisso B petissoui GL py-
tissoui B patrissoui rov. γρω. mussō B muso musoui L masso massoui g
5 ut—. ποβ om. D in mg. add. d τίλλω] σ τίλλω GL *πλάω (ιτ?) R πλάω BK
πλάω uel τίνω d επίλλα B επίλλα Kd ειτάλλα nemū R είτα, ανείλλω r

w

ΕΝΕΙΑΔΑΝ ΕΝΕΜΑ K τείνω ἔτεινα] α τίνω ετίνα B τίνο ετίνα G τίνω εγίνα Rd
τίνω ετίνα r τίνο ετίνα (τίνο ex τίνω factum) K πίνο επίνα L σπείρο ex σπειρώ factum
K ετίπειρω r πειρώ d επιτίπειρα B ευπειρά L 6 celo B 7 celaui BD

8 caneo Rr cecini] d cenici D aro arui L terco D terui RrD
9 inueniuntur in m B 10 uel in litura B abicitur BD abiicitur GLK mutatur BDL motatur GK 11 praemo RB pressi siuo siui sterno B tempno

RBK temsi D uro ussi tero triui B treui D ussi (s) L usi RK 12

ω] r o RGL ut om. GL πεύω Rr ππειω GL επειω K 13 πλέω] add. d
πλειω G βασιλεύω D βασιλαεψω G βασιω ειω L βασιο ειω (o ex w mut.) K
apud nos om. L 14 quippe uel in G in io uel in eo L eo] o D 16 mu-
tuo motnas G 17 inueniuntur Rr 18 puras in mg. add. K 19 ruo ruis facio
facis, L 22 disereremus K 23 in add. r 24 accidentia K 25 et in omni-

bus] quomodo supradicta Rr
et in omnibus

p. 840. 41 P.

p. 431. 32 K.

possunt et numeri sine personis et personae sine numeris inveniri: numeri, ut 'quinquies', 'decies', personae, ut 'meatim', 'tuatim'; quamvis enim a singulari pronomine derivantur, indifferenter tamen tam singulari quam plurali numero verborum coniunguntur, ut 'meatim dicis' et 'meatim dicitis'. sed in adverbio species quaedam invenitur haec habens di-
visa, in verbo vero et nomine et pronomine et participio omnes voces vel singulares habent numeros vel plurales et personas simul cum numero vel finitas vel infinitas. nomen tamen et participium in omni casu tertiae sunt personae absque vocativo, qui solus ad secundam profertur personam.

DE PERSONIS.

10

101 Sunt igitur personae verborum tres. prima est, quae de se loquitur vel sola vel cum aliis, ut 'dico dicimus', secunda, ad quam loquitur, de ipsa vel sola vel cum aliis, ut 'dicis dicitis', tertia, de qua extra se et illam, ad quam dirigit sermo[n]em, posita loquitur prima, ut 'dicit dicunt'. et prima quidem et secunda verborum personae finitae sunt, praesentes enim demonstrantur, tertia vero infinita est itaque eget plerumque pronomine, ut definiatur. et prima quidem et secunda persona verborum pronominalibus iungi possunt solis, tertia vero etiam nominibus, quae per se tertiae sunt personae, absque vocativo casu, quod ante diximus, ut 'lego ego', 'legis tu', 'legit ille' vel 'legit Cicero'. nam si dicam 'lego Cicero', soloecismus est, nisi addidero pronomen, dicens 'lego ego Cicero' vel 'legis tu Cicero', exceptis illis verbis, quae sunt substantiae vel vocandi, ut 'Priscianus sum, Priscianus vocor, Priscianus nominor, Priscianus nuncupor'. et prima quidem potest sibi et secundam et tertiam coniungere, ut 'ego et tu facimus, ego et ille facimus', secunda vero non potest coniungere sibi nisi tertiam, ut 'tu et ille faciatis', tertia vero nec primam nec secundam, sed alteram tertiam, ut 'iste et ille faciunt'. et prima quidem potest etiam secunda et tertia absentibus per se loqui, ut saepissime apud comicos videmus induci personas, quae ipsae ad se loquantur, ut Simo in Andria:

30

Non dubium est, quin uxorem nolit filius.
secunda vero vel tertia sine prima non potest esse; potest tamen prima et

1 in voce. numeri sine desinit lacuna cod. H personne sinuae H 3 diriu-
ter Br deriuentur b indiferenter G indiferenter K tamen om. BDGLK spcr.
H tam] tum G 4 et om. H 5 quaedam species B deuisa L 6 noxes
tam singulares h̄t L 7 personasimul B 9 saccundam D 10 INCIPIT DE PER-
SONIS. D una linea vacua in H 11 quae de ipsa loquitur D 13 extra] r intra R
14 derigit G ut dici dicunt B 15 quidem om. L persona D 16 post
tertia uero sgg. — tertia uero om. R add. r 18 etiā b et*** B per se r
19 personae sunt GL abque Rr 20 dicam] d dico D 21 solocismus L
uel add. r 23 p̄scianus h̄l. quater GLK 25 uero add. r adiungere L
26 ne c primam Rr 27 primam quidem Rr 30 Ter. Andr. I 2, 1 31 du-
biu[m]t Bas. 32 secunda K esse non potest GL

p. 841. 42 P.

p. 432. 33 K.

secunda sine tertia, et prima et tertia sine secunda inveniri. est enim ubi ipsa prima persona ad se quasi ad secundam loquitur personam, sed figurate, ut Dido in IIII Virgilii:

Infelix Dido! nunc te facta impia tangunt?

Tunc decuit, cum sceptrum dabas.

Et quoniam sunt quaedam verba, in quibus naturaliter vel omnes vel 102 quaedam deficiunt personae, de his breviter dicamus. in imperativis prima persona singularis non potest esse, quod naturaliter imperans ab eo, cui imperat, dividitur; cum ergo prima persona est, quae loquitur, ipsa sibi 10 imperare non potest. unde hic modus et vocativum casum asciscit, qui in secunda tantum persona invenitur, ut 'doce grammaticē'; nam tertiae quoque personae imperantes internuntia utimur || secunda persona, ut 'grammaticē legat discipulus tuus'. ergo si absit secunda persona, non possumus imperare tertiae, nisi figurate ad nosmet ipsos loquentes quasi ad 15 secundam personam. itaque quae Latini in plurali numero imperativa primae personae accipiunt, haec Graeci ὑποθετικά vocant, id est suppositiva sive hortativa. dicunt enim, quod superior debet | ostendi qui imperat eo cui imperat, hic autem suam quoque coniungens personam, similem se sociumque in hac ipsa re, de qua imperat, ostendit futurum illis, 20 quibus imperat, ut 'pugnemus', 'legamus', quasi ad socios videtur hoc modo uti; itaque melius illis visum est hanc personam numeri pluralis separare ab imperativis. sciendum tamen, quod frequentissime iste modus 103 pro optativo ponitur vel deprecativo, ut:

Musa, mihi causas memora, quo numine laeso,

et apud Terentium:

Fac amabo.

ergo si ad deos, qui omnibus superiores sunt, imperativo utimur modo, cur non etiam ad socios vel ad eiusdem naturae quoscumque homines, quamvis maiores nobis vel similes, per commumerationem nostri quoque, 25 quae fit in prima persona plurali, hoc modo [id est imperativo] utamur?

1 secunda persona sine **K** 2 quasi] **r** que **R** 3 *Verg. Aen.* III 596 *sq.*

^{lib.}
III. virgilii libro **GL** .III. Virgilii **Kk** III aeneidos virgilii **B** 4 facta **H** fata **R**

5 Tum *Verg. Med.* 7 dicamus] disseremus **GL** disseremus **K** 8 cuīmpērat **Hh** 9 dividitur] **h** dividatur **H** quae loquitur **add. r** 10 unde et hic **H** modus in **mg.** **add. K** modus uocatiūm **G** modus de uocatiūm **H** adscicit **B** qui ** in **H** 11 grammaticē **B** grammaticē **K** 12 imperantes perso-

næ **B** internuntia] **r** internuncia **R** grammaticē (a) **K** 14 imperere **H** figuraē **G** figuraē **H** 15 plurali ex plurale ni f. corr. **H** 16 ὑποθετικά] **r**

17 ^hortatiua **H** 18 coniungens **RD** post person-
bus

nam in **mg.** per omnia **add. b** p̄similem **D** 19 illis quis imipera **Rr** 21 ui-
sum ^{est} hanc **Rr** numeris **B** 22 frequentissime **B** 23 aptatiuo **Rr** depraeca-
tio **RBH** *Verg. Aen.* I 8 24 mussa **G** causa (*sic*) mihi **B** causes om.

^{ss}
G laedo **L** 25 aput **H** *Ter. eun.* III 3, 28 post Terentium: in **add.**
RBHGL in euucho **r** in andria **h** in II. **K** 27 ad eos **L** modo utimur **B**

p. 842. 43 P.

Infinita quoque et impersonalia et gerundia vel supina carent personis naturaliter. praeterea in nominationibus, id est ὀνοματοποιίαις, sive nonumus seu verborum novis conformationibus, non omnes declinationis motus sunt quaerendi, ut 'tinniat' - Persius:

Ne qua subaerato mendosum tinniat auro -,
'taratantara' - Ennius:

At tuba terribili sonitu taratantara dixit -,
104 ut etiam apud Graecos σῆς ὁφθαλμός, ἐκλαγέσσαν δ' ἄρ' ὀστού, φλοισθος.

'Pluit' et 'tonat' et 'fulminat' et multa similia, quae ad homines non pertinent, proprie quidem ad tertiam dicuntur personam, possunt 10 men etiam in prima inveniri persona et secunda per poetarum προσωποποιίας, id est conformatioes, vel per responsa dei et per apostrophas, quasi ad ipsum Iovem praesentem, et sunt quasi propria || verborum, quae ad solum Iovem pertinent.

Reperiuntur tamen et alia verba, quae in usu deficiunt personis, ut 15 'cedo', 'sodes', 'salve', 'furis', 'ave', 'infat', 'foret'. quamvis et infatio et furo apud Varronem inveniuntur et 'forem' apud Terentium in hecyla:

Nam si utrumvis horum, mulier, umquam | tibi visus
forem.

'fore' quoque dicitur, ex quo 'confore' Terentius in Andria compo-
situs protulit:

et id spero confore.

1 quoque impersonalia <i>G</i>	impersonalia <i>B</i>	2 οΝΟΜΑΤΟΠΟΙΙΑΙC <i>BHG</i> et
T AC		
extremo i erazo <i>L</i> οΝΟΜΑΣΥΠΟΙΟC <i>Rr</i> *ΟΝΟΜΑΤΟΠΟΙΙAC <i>D</i> ΑΝΟΜΑΤΟΠΟΙΙAC <i>K</i>		3 seu] siue <i>K</i> & Pers. sat. 5, 106 5 neq; Pers. <i>Vat.</i> oro Montepess. pr. <i>Vat.</i>

6 *Enn. ann. II* 35 *E. S. ann. fr. inc. VIII p. 67. XL Vahl.* 7 ait at *L* Ad tubas tribili(s) *D* . Taratantara *H* 8 σῆς — φλοισθος in mg. add. d *Hom. Od. VIII 394 σῆς* οἰης *d* ΣΙΣΕΦΕΔΑΜΟC *B* ΣΙΖΕΦΕΔΑΜΟC *H* οφεδαμοc *R* οφεδαμοc *G* οφεδαμοc *L* οφεδαμοc *K* *Hom. II. 1 46* ΕΚΛΑΓΞΑΝ *HGLK*

¹ ΕΚΛΑΓΧΑΝΔΑΡΑ, οιστου *Rr* ΕΚΛΑΓ. ΖΑΝΔΙΑΡΑΝΟΙΤΟI *d* ΔΑΡΑ *BGLK* οιс.тои *G* οιстов *B* οисгот *K* φλοισθοс *v. Hom. II. V 322. 469 X 416 XX 377* φλωιсвсю *R* φлойсвсю *H* 9 fulminat in fluminat corr. *D* 10 non *eras.* in *K* propriae *K*

propriae *Rr* addicuntur *Rr* 11 πρωσωποποιετάς *Rr* προσωποποιίαc *B* προσωποποιειαc *GR* προσωποποιειαc *D* προσωποποιειαc *H* iac in lituram inseruit h πρωσωποποιαc *L* 12 id est]. Item *B* [conformatioes] *h* conformatioes (i?) *H* per om. *B* diei *K* apostrophos *R* 13 post Iouem: praesentem — Iouem om.

R add. r 14 pertinunt *Rr* 15 reperiuntur *L* 17 et ** furo (in) *R* furo (e?) *D* furo inter *Varronis fragm. inc. posuerunt edd. v. § 59, de infla v. § 61*

Terent. hec. IIII 1, 10 18 haecyla RDH hecira K echyra GL echyra B 19 utrum ues *K* harum mulierum quam *LK* mulier umquam] *rd* mulierum quam *RBD* usus *D* 21 *Ter. Andr. I 1, 140 post Terentius: compositum add. DLKr compositum] *h. etiam l. extat in RLK ***** (cōpositū?) D* 22 protulit posuit *L* 23 et spero Terentiani libri confore sp̄cer. *r* confore. eleua litteras *LK* confore eliuā litteras *G**

DE NVMERO.

Numerus accidit verbis uterque, quomodo et omnibus casuālibus, singularis, ut 'lego', pluralis, ut 'legimus'. necesse est autem in omnibus declinabilib⁹bus utrumque simul inveniri, sicut supra dictum est, numerum et personam. sciendum tamen, quod, quamvis et in nominibus et pronominibus et in participiis inveniantur voces communes singularis et pluralis numeri — ut 'poetae', 'viri', 'fluctus' genetivi singulares et nominativi plurales sunt, similiter 'caedes', 'verres', 'dies', 'res' nominativi tam singulares sunt quam plurales, 'ipſi' vero et 'isti' et 'illi' dativi singulares et nominativi plurales —, in verbo numquam hoc invenitur apud Latinos, quamvis apud Graecos in multis, ut ἐννιτον tam singulare est primae personae quam plurale tertiae praeteriti imperfecti, similiter ἔχαιρον, ἔψευτον, ἔπαρτον, ἔλαῖον, ἔποτον. | ||

1 INCIPIT DE NVMERIS. D 2 accedit K omnibus] r in omnibus RG 3 ne
se est bilibus
ces autem Rr 4 declinationibus Rr declinationibus H 5 tamen om. L
quamvis in B nominibus] r omnibus R et in pronomiis] r et pro omnibus R
6 et in particiis Dd et participiis L et pluralis] r ut pluralis R 8 post sunt:
similiter — sunt om. R add. r nominati tam Ll 10 et in nominativi Rr
11 et ΥΠΤΟΝ K ΥΠΤΟΝ D ΕΤΙΤΤΟΝ B et ΕΥΤΤΟΝ G ΕΥΤΤΟΝ R ΕΤΙΤΤΟΝ L 12 plu-
φετον. ΑΓΤΟΝ. ΛΑΛΟΙΝ. ΠΟΤΟΥΝ.
τηλε B Tertia R ΕΧΑΙΡΩΝ ΕΤΥΑΓΩΝ ΕΛΛΑΣΩΝ. ΕΠΙΤΤΟΝ Rr ΕΚΥΡΟΝ ΕΥΤΤΟΝ ΕΥΥ-
ΑΤΤΟΝ ΕΛΛΑΣΩΝ ΕΠΟΙΟΥΝ. D ΕΧΑΙΡΟΝ ΕΦΕΤΟΝ ΕΠΥΑΤΤΟΝ ΕΛΛΑΣΥΝΝΕΠΟΙΟΥΝ H ΕΧΑΙΡΟΝ
ΕΦΕΤΟΝ ΕΠΙΑΤΤΟΝ ΕΛΛΑΣΙΝ ΕΠΟΩΝ L ΕΧΑΙΡΟΝ ΕΦΕΤΟΝ ΕΠΥΑΤΤΟΝ (sic g ΕΠΙΑΤΤΟΝ G) ΕΑ-
ΛΟΥΝ (ΕΛΛΑΟΙΝ G) ΕΠΟΤΟΥΝ GK

Aris Prisciani viri disertissimi gramatici caesariensis doctoris urbis rome consipit
litinae praceptoris mei liber VIII de uerbo explicitus.

Incipit eiusdem liber VIII (viii r) de generali uerborum declinatione Rr

ARTIS PRISCIANI (PRISCIANI GL) VIRI DISERTISSIMI GRAMATICI CAESARIENSIS (CAESAREN-
SIS B? L) DOCTORIS VRBIS ROMAE CONSTANTINOPOLITANAE (CONSTANTINOPOLITANE R) PCEP-
TORIS MEI LIBER ·VIII· DE VERBO EXPLICITVS FELICITER.

INCIPIT EIVSDEM LIBER VIII (ix L) DE GENERALI VERBI (BERBI B) DECLINATIONE BGL

R1

ARTIS PRISCIANI VIRI DISERTISSIMI GRAMATICI CESAENSIS DOCTORIS VRBIS ROME CON-
STANTINOPOLITANE NO PREECEPTORIS MEI LIBER VIII. DE VERBO EXPLICITVS

INCIPIT EIVSDEM LIBR VIII. DE GENERALI VERBI DECLINATIONE H

explicit liber VIII de uerbo

incipit eiusdem liber VIII de regulis generalibus praeteriti perfecti omnium coniugationum et postea de praeterito perfecto prima et secundae coniugationis D

INCIPIT EIVSDEM LIBER VIII. DE GENERALI VERBI DICTIONE K

ARTIS PRISCIANI VIRI DISERTISSIMI GRAMATICI CESAENSIS DOCTORIS VRBIS ROMAE CON-
STANTINOPOLITANAE PRAECEPTORIS MEI LIBER VIII. DE VERBO EXPLICITVS EST FELICITER.

INCIPIT EIVSDEM LIBER NONVS DE REGVLIS GENERALIBVS PRAETERITI PERFECTI OMNIVM
CONIUGATIONVM ET POSTEA DE PRAETERITO PERFECTO PRIMA ET SECUNDAS CONIUGATIONIS.

PLAVIANVS THEODORVS DIONISII V. D. MEMORIALIS SACRI SCRINII EPISTOLARVM ET AD-
IVTOR V. M. QVAESTORIS SACRI PALATII SCRIPSI ARTEM PRISCIANI ELOQVENTISSIMI GRAMMA-
TICI DOCTORIS MEI MANV MEA IN VRBE ROMA CONSTANTINOPOLI. DIE TERCIO IDVVM JANVAR
MAVORTIO. V. c. | consule inductione. v. Darmstad.^b

L I B E R N O N V S.

p. 843—45 P.

p. 435. 36 K.

DE GENERALI VERBI DECLINATIONE.

I 1 Dictionum aliae sunt uniformes, id est indeclinabiles, ut adverbia, coniunctiones, praepositiones, interiectiones, aliae declinabiles, ut nomina, verba, participia, pronomina. earum ergo aliae in principio moventur, ut pronomina transeundo in personas, 'mei tui sui', 'mihi tibi sibi', 'me te se'; 'meus tuus suus', 'mei tui sui', 'meo tuo suo'; in genera vero et numeros et in casus transeuntia finem movent, sicut nomina, pronomina quoque, quae discernunt genera, ut 'ille illa illud', 'ipse ipsa ipsum', nec non etiam participia, quibus omnia fere accident tam nominibus quam verbis accidentia, || unde non solum in fine per genera et casus et numeros, sed etiam in principio est quando moventur per tempora, ut 'lavans lauturus', 'fövens föturus', 'mövens möturus'. verba autem et in principio et in fine et in medio moventur, non tamen per singula tempora 2 omnes motus necesse est pati, sicut ostendetur. oportet igitur de his ratione congrua exponere. cur tamen a praesenti, sicut a nominativo, declinationis exordium sumimus, superius tractatum est, quod scientes de ceteris diceimus.

Praeteritum imperfectum apud Latinos principium numquam moveat, sed finem, ut 'amo amas amabam', 'doceo doces docebam', 'lego legebam', 'facio faciebam', 'munio muniebam'. et in prima quidem coniugatione a habet ante 'bam' - secunda enim persona in 'as' desinens abiecta s || assumit 'bam': 'amo amas amabam', 'meo meas meabam' -, in aliis vero omnibus e productam: 'docēbam', 'legēbam', 'audiēbam'. in quarta enim coniugatione est quando antiqui transmutantes locum voca-

2 uniformis ^e *Rr* ^d auerbia *D* 3 coniunctiones] *rk* coniunctiones *RK* 4 ea-
rum] *d* eorum *BHLKr* et *ni f. D* alia *H* 6 et in numeros *BDHG* et
in numeros et casus *L* 8 quae *om. D* genera *in ras. B* 9 nec non] *k* nec
nec *K* omnia *R* 11 in princio *H* 12 föturus *H* möturus *H*
13 "et in medio "et in fine *K* 15 sicut nominatiuo *kk* 16 .Superius *H*
tractum *R* 17 dicamus *H* dñs *K* 19 sed] *r de R* am*q* *D* lego] *r lego*
legis *Rh* lego legi** H* legēbam *Rr* 21 secunda] *rb* secundae *R* secunda *B*
22 adsumit *B* bam ut amo *Bd* 23 e add. *d* audiebam. quarta enim con-
iugā est *K* audiebam. Quarta autem coniugatio est *GL* 24 enim] tamen in littera *h*

p. 845. 46 P.

p. 436. 37 K.

lium pro i et e 'ei' diphthongum proferre solebant, quam postea in i longam verterunt, ut 'polibam' pro 'poliebam', 'munibam' pro 'muniebam'. in 'eo' vero desinentibus verbis eiusdem quartae coniugationis nec possumus aliter proferre praeteritum imperfectum nisi i ante 'bam' ser-
5 vantes, ut 'eo ibam', 'adeo adibam', 'veneo venibam', 'queo quibam'; nec mirum, cum haec verba ex secunda persona faciunt tam praeteritum imperfectum quam futurum ad similitudinem primae et secundae coniugationis; nam tertia et quarta coniugatio solet ex prima persona gignere tam
10 praeteritum imperfectum quam futurum: praeteritum imperfectum mutatione o in e productam et additione 'bam', ut 'lego legēbam', 'facio faciēbam', 'audio audiēbam', futurum mutatione o in 'am': 'lego legam', 'facio faciam', 'audio audiam', exceptis in 'eo' desinentibus, quae, sicut supra
diximus, a secunda persona faciunt supra dicta tempora.

Præteritum perfectum tres habet motus, in principio et in medio plerumque, non tamen semper, in fine vero semper; in principio et in medio et in fine: 'caedo cecidi', 'cado cecidi'; in medio et in fine: 'decerno decrevi', 'porrigo porrexī'; in fine tantum: 'pando pandi', 'defendo defendi'. est etiam invenire quaedam verba, in quibus principium movetur et finis medio integro manente: 'mordeo momordi', 'tondeo totondi'.

²⁰ Plusquamperfectum eosdem motus habet, quos et præteritum perfectum, a quo et nascitur.

Futurum principium quidem servat in omnibus verbis, finem autem movet, ut 'amo amas amabo', 'doceo doces docebo', 'eo is ibo', 'lego legam', 'audio audiam'.

²⁵ Positio activorum vel neutrorum verborum in o desinit. et in prima quidem coniugatione pares habet syllabas pri|ma et secunda persona: prima enim mutat o in 'as' et facit secundam, ut 'amo amas', 'meo meas', 'hio hias'. in secunda vero coniugatione prima persona in 'eo' desinit, quas in 'es' productam mutans facit secundam, itaque necessario una syllaba minor est secunda: 'doceo docēs', 'moneo monēs'. in tercia vero, si i ante o habuerit prima persona; abiecta o assumit s et facit secundam, itaque minuitur una syllaba, ut 'cupio cupis', 'facio facis', 'sapio sapi'. alia vero quacumque litera ante o posita o in 'is' convertens facit secundam, ut 'veho vehis', 'ruo ruis', 'lego legis', 'gero geris'.

1 ei] r & R proferræ H solebant] r solebam R 5 ueneo ex uenio corr. H uenio uenibam (sic) sup. lin. G ueniebam RDH queo D quie-
bam Rr 8 tertia et quarta] r tertiae et quarte R tamēn Rr 10 additione Rr facio spscr. L 11 futurum — audiam add. r ut lego GL 12 except-
tis] r exceptis R f. exceptis 14 in medium Rr 16 caedo] d cedo RD ut caedo
K cecidi] cicidi DGLKr cedi R 19 integrā K 23 doceo add. h 24 au-
diebam Rr 26 habent r "persona" prima et secunda K 28 in. e Dd
quas] r quos R quam h 29 secundam] r secundum R 31 adsumit B faciet Rr
32 syllaba ex corr. h 33 quacumque] r quecumque R lytera G faciat D

p. 846. 47 P.

p. 437. 38 K.

Excipiuntur 'fero', 'volo', 'edo', quae inaequalem habent declinacionem, ut 'Iuppiter Iovis', 'iter itineris', 'femur feminis'; sic etiam in verbis, ut 'fero tuli', 'volo vis vult', 'edo es est', de quibus non incongruum esse videtur in praesenti quae possumus rationabiliter tractare.

5 'Fero' per concisionem, id est syncopen, i literae secundam et tertiam facit personam: 'fero fers fert' pro 'feris ferit', quod puto differentiae causa fieri, ne, si 'feris ferit' diceremus, putaretur ab eo esse, quod est 'ferio feris', cum nulla scripturae esset differentia, quamvis temporum syllabicorum esset. hoc autem in multis solet fieri dictionibus, ut 'praeter regulam habeant declinationes vel accentus differentiae causa, ut 'coniunx' coniugis' pro 'coniungis', ne verbum putetur esse, et 'nostras' ultima circumflexa quando est nominativus singularis ad differentiam pluralis accusativi. pluralia supra dicti verbi in prima et tertia persona secundum rationem tertiae coniugationis proferuntur: 'ferimus ferunt', in secunda vero per concisionem: 'fertis' pro 'feritis'. in praeterito quoque imperfecto et in futuro regulam servat tertiae coniugationis: 'ferebam feram feres feret'. in omnibus quoque aliis modis servat rationem eiusdem coniugationis, exceptis illis, quae solent a secunda persona nasci. in his enim servat eiusdem personae concisionem, ut || 'fers fer ferte fertote ferrem ferre'. nam quae a prima persona accipiunt regulam, rectam declinationem sequuntur: 'fero ferebam feram'.

6 A 'volo' quoque secundam personam per concisionem l consonantis et mutationem o in e et adiectionem 'is' per diphthongum proferebant antiquissimi: 'volo veis' pro 'volis', sed 'ei' diphthongum in i longam postea converterunt more Boeotio. et possumus in hoc quoque dicere, quod in 'fero fers' verbo diximus, differentiae causa hoc esse factum, ne, si 'volis' diceretur, dativus et ablativus pluralis existimari posset nominis, quod est 'vola', vel quod in Graecis dictionibus plerumque Latini gaudentes brevitate faciunt concisiones, ut in vocativis in 'ie' desinentibus tam

1 edo uolo B 2 iupiter D iteneris GLK iteris B foemur feminis H 3 ingruum K 4 uidetur esse L possimus] d possimus D ci

5 concisionem Rr est per syncopen B 6 fert] l fer* L 7 casa Bb 8 ferio feris ferit cum BGLK nulla* scriptura* K esse BD 9 syllabicorum] r

syllabarum R solet in multis fieri B 10 uel accentus uel d 11 pro coniugis

Rr putaretur G 12 nominativus Dd post accusatiui in mg. a nra nominatio singulari add. r 13 et in tertia G 15 uero persona per B per concisionem per concisionem L pro feritis om. R add. r quoque perfecto R 16 futuro r

futuram R 17 serua Rr 18 illis **** (illis) L persona spscr. d personasci Rr 19 ut om. D fertote om. RB add. r 20 rectam] r recta R 21 sequuntur] r secundur RBH sequuntur K feram add. r 22 secundam] r secundum R 23 mutatione B ejectionem D is] his R proferebat B 24 pro uolo uolis L volis] r ualis R diphthongon B 25 more boetio B more poetico GL et in litura k dicero Rr 26 uerbo om. L 27 et ablativus] uel ablatius BDHr 29 breuitati RBGKl

p. 847. 48 P.

p. 438. 39 K.

Graecorum quam Latinorum nominum: 'Palladi' pro 'Palladie' et 'Terenti' pro 'Terentie', similiter 'Πολυδεύκης Pollux', 'διδῶ do', 'ἔμε me', et in non inibus literarum pro 'alpha', 'beta' 'a', 'b' dicentes, et in his anomalis verbis, quae sine dubio a Graecis sumpsimus: 'fero', 'volo', 'edo', 5 'sum' quoque per abscisionem i finalis et additionem s in principio loco aspirationis, sicut 'ξε̄ sex', 'ξε̄τα septem', 'ημισῡ semis', et mutatione ε in u: 'ειμῑ sum', ut 'διδῶ do'; βούλομαι quoque forte brevitatis causa 'volo' fecerunt diphthongo mutata, ut 'βοῦς bos', ut 'πούς pes'. tertia 7 quoque persona per concisionem i profertur: 'volt' pro 'volit'. in hac 10 quoque o in u conyertentes 'vult' dicimus, quamvis rationabilius sit 'volt' dicere, quo magis vetustissimi utuntur. in pluralibus prima quidem persona pro i u | habet paenultimam: 'volumus' pro 'volimus'. secunda vero per concisionem i profertur tertiae personae singulari addita 'is', sicut in aliis 15 quoque solet verbis: 'amat amatis', 'docet docetis', 'legit legit', 'fert fertis', 'est estis', 'volt' vel 'vult' 'voltis' vel 'vultis'. tertia secundum formam supra dictae tertiae coniugationis a prima persona o in 'unt' conversa profertur: 'volo volunt'. per cetera quoque tempora indicativi hoc verbum servat regulam tertiae coniugationis: 'volebam voi|lui volueram volam voles volet'. in imperativo deficit; nec mirum, quippe corrupta secunda persona indicativi, ex qua solet imperativi secunda nasci, tertia quoque, quamvis in hac coniugatione ex prima persona indicativi fieri solet mutata o in 'at': 'lego legat', 'dico dicat', 'fero ferat'. et poteramus ab eo, quod est 'volo', dicere 'volat', tamen, ne dubitatio fieret significacionis, non est ab auctoribus usitatum; utimur ergo subiunctivo pro hoc: 20 'velis velit'. aliam quoque quidam rationem de hoc conati sunt reddere, 8

1 pro palladiae R et om. GLK 2 terentię D terentiae RB terentiae H
terrentiae L πωλαδεύκης R πωλαδείκες G πωλαδείκες L πωλαδέκες K
polludences B polydeuces πωλαδεύκης Dd polydeuces πωλαδεύκης Hh διδῶ]

r ΔΙΔΩ K ΔΙΔΟ R ΔΥΔΩ G διδῶ do] ΔΙΔΟΔΩ B εΜΗ G ἔμε me]
εΜΗ Μᾶ H in omnibus K 3 lyterarum G et beta a. b. e. B
in h is RD 4 sumpsimus] rb sumpsimus RBL 5 i finalis — mutatione in

mg. add. d 6 sicut est D ΤΕΙΔ DGLKr εΞΑ B εΠΤΑ B ΤΕΙΜΙC R εΜΙC
B ΤΕΙΜΙC D ΤΕΙΜΙC GK ΤΕΙΜΙC L ΤΕΙΜΥ* H ΤΕΙΜΥC h semi* H et] sed B
mutationē BD ει] ei BD e G e LK 7 ei. mi. B ΤΕΙΜΙ D ΤΕΙΜΙRr ΤΕΙΜI GLK
ut ΤΕΙΜI H ut] et r ΔΥΔΩ GK διδῶ do] r ΔΙΔΟD R ΔΙΔΩΔΟ eras. in B
BOYAMAI G BOYADAI H BOYALLAI R BOYAWO K boilmai L causa add. r 8 ut

ante πούς om. DHGLK πούς pos pes in litura K πούς Rr ποίς G post
πούς: πος add. Hr pos BDGL cf. lib. I § 34 pes] h pes H 9 volt] h uult
BHGL pro uolet B 10 volt] uolit ex corr. h uult nī f. H 12 vero autem
HG 13 consonem R uulteriae R 14 fer fertis R 15 voltis] h uolt H

uel uoltis K Tertiaę Rr Tertia(m) B 16 formulam BH persona indicatiui
fieri solet o B 19 uolet. Imperatiuo GLK deficit G de|deficit H correpta
in litura b 20 ex quo RrD secunda persona nasci RDK secunda perso nasci
Hh 22 et K at ut lego GL 25 quidam] r quidem R de hoc rationem L
reddere dicentes quod BDHGLK

p. 848. 49 p.

p. 439. 40 K.

quod imperativus modus necessitatem significat, voluntas autem libera debet esse: itaque hoc verbum, quod carere debet necessitate, caret imperativo. ex hoc tamen compositum habet imperativum in secunda persona in i desinente: 'noli'. licet tamen et subiunctivo, ut supra diximus, uti pro imperativo, id est 'velis', 'fac velis'. in prima enim et tertia persona omnium verborum imperativus praesens similis est subiunctivo. optativus quoque eius verbi tam in praesenti sive in praeterito imperfecto quam in futuro similiter corruptit regulam, ut 'vellem' et 'velim'. et praesentis quidem, quod et praeteritum est imperfectum, causa est corruptionis corruptio secundae personae indicativi, ex qua oritur, futuri vero synonymia, id est anceps significatio, quae fieret, si 'volam volas volat volamus volatis volant' diceremus. itaque pro 'volam' 'velim' auctoritas non irrationabiliter tradidit | dicere. et 'volim' tamen pro 'velim' proferebant. Cicero in II de natura deorum: quo facilius id, quod docere volimus, intellegi possit. alia vero omnia, quae a prima persona supra dictae coniugationis solent nasci, integrum servant declinationem exceptis supra dictis synonymiae causa.

9 'Edo' quoque per syncopam [id est per concisionem] d literae facit secundam personam et per synaeresim e et i in 'ei' diphthongum coacta et 'ei' diphthongo in e productam conversa differentiae causa, ne, si 'eis' diceretur, aliud significare putaretur: 'edo ēs'. quod non dubito differentiae causa esse factum, ne, si 'edis' diceretur, dubitationem facheret scriptura, quomodo deberemus pronuntiare e, productam an correptam. huic opponitur: 'cur ergo in prima persona, cum similis esset dubitatio, hoc non est factum?' ad quod dicendum, quod, etsi concisio d literae facta esset, multo maior fieret erratio. si enim 'eo' diceretur pro 'edo', nulla esset,

1 necessitatem L 3 tamen om. GLK 4 liquet L 5 persona plurali omnium K 7 huius L eiusdem HK tam om. BDH add. bh tam in praesenti sive] in praesenti tam GL sive] ** K sū k quam futuro K 8 corruptit G et uellim Rr 9 corruptionis corruptio secundae personae] scripsi corruptio secundae (saecundae Rr) personae RB

corruptionis secunda persona DGLK corruptio secunda persona Hh 10 quo Dd synonimia BHGLK sinomina D sinonimia d 12 pro in mg. K irrationabiliter B 13 tamen om. H inter uelim et proferebant ad mg. antiqui proferebant add. d Cicero] a Caro D Cicero de nat. deor. II 32, 81

14 deorum ex rerum corr. H docere Rr volimus] sic libri quidam Cic. Lambiani, ex Prisciano f. interpolati uolumus libri Cic. tantum non omnes uoluimus (quod ex dittographia uolumus et uolumus ortum videtur Struvio lat. Decl. u. Conj. p. 321) Creuzeri Paris. alter. 'sic saepe veteres Grammatici, quas in vitiatis exemplaribus suis sorores reperissent, pro archaismis venditant' Heindorfius ad Cic. l. l., quod non tantum ad veteres grammaticos pertinere docet censor Krehli Ienensis l. l. p. 422, cui uolumus indicativi forma videtur esse 15 omnia] d nomina D 16 solent — supradictis add. r 17 synonymiae] d synonymiae B sinonimiae G synonymia D 18 facit om. L, post secundam personam sup. lin. add. G 20 diphthong] dyptongū D dyptongan L diphthongon B diceretur om. G 22 factum quomodo declinare debeas ne LK ejdis D 23 opponitur] k apponitur GK 24 ergo] igitur DHLK 25 facta esset d literae GL 26 multo] d multū D pro edo] praedo H proedo h post pro edo sqq. usque ad pro edo om. R add. r

p. 849. 50 P.

p. 440. 41 K.

non dico scripturae, sed nec temporis differentia inter ‘eo is’, et ‘eo’ quod pro ‘edo’ poneretur. itaque iure mansit integra prima persona. II 10 tertia vero nascitur a secunda addita t, quod in hoc solo et alio uno inventur: ‘sum es est’. et certum est, id quoque fieri differentiae causa, ne, 5 si secundum proportionem aliorum verborum secunda persona s in t convertente tertia proferretur ‘es et’, ut ‘doces docet’, coniunctio, non verbum esse putaretur. non solum autem in omnibus aequalibus verbis secunda persona s in t vertit et facit tertiam, sed etiam ‘fero’ ‘fers fert’ facit, quod est inaequale. ‘edo’ tamen in plurali numero servat regulam 10 tertiae coniugationis: ‘edimus editis edunt’. similiter in praeterito imperfecto et futuro: ‘edebam edam’, et in omnibus, quae solent in hac coniugatione a prima nasci persona, hoc est in tertia persona imperativi: ‘edat’, et in futuro optativi, qui est etiam | subiunctivi praesens: ‘edam edas edat’. in omnibus vero, quae solent a secunda nasci persona, corruptam 11 15 invenies regulam coniugationis, ‘es’ tamen productam, quam a secunda acceperunt persona, servatam ubique: ‘ēs, ēst ēste ēsto ētote ēssent ēsse’.

Nec mireris, si non ubique differentiam faciat vel defectionem anceps significatio; non solum enim in verbis, sed etiam in nominibus et aliis 20 partibus orationis est quando faciunt differentiam vel accentuum vel literarum mutatione auctores, est quando non faciunt. ergo, quia de praeterito imperfecto loquentes anomalorum ratio coagit pluribus uti per medium verbis, breviter de illo repetamus, ut ad cetera facili via pervenire possimus.

25 Praeteritum imperfectum diximus a praesenti fieri sic: in prima quidem et in secunda coniugatione et quarta in ‘eo’ desinente a secunda persona ablata s finali et addita ‘bam’: ‘amas amabam’, ‘doces docebam’, ‘is ibam’; in tertiae vero omnibus verbis et quartae in ‘io’ desinentibus

1 °o is Dd 2 proedo h praedo H ponetur GL iuræ Rr 3 t] r est R ·es-t.
 RH sola Rr et in alio D 4 ut sum GL certum D est om. D
 differentia G 5 proporcionem D post s in t sqq. usque ad s in t om. R add. r
 6 tertia] tertia persona d proferretur] d proferretur DGL proferretur es et in litura K coniunctio H uerbum (or) B 7 esse om. R in omnibus etiam seruat regulam
 om. GL 8 sed fero K 9 inaequale est K nume tertiae Rr 11 fu-
 turo] d futurum D coniugatio H coniugationē h 12 "nasci "a prima L post
 persona: hoc est in tertia persona om. R add. r 13 aptatiui Rr qui] rd quae
 R quid D est] r ec R subiunctatiui K aedam H edas om. D 14
 corrupta B 15 es in litura K producta H 16 seruata H ubique seruatam GL
 es. es. este B este] *** H estote esteto Rr essent esse] essent uel essem esse
 H essem esset D 18 faciat differentiam L **** D facit H defencionem Rr
 19 in nominibus et in aliis k in omnibus aliis K et in aliis L 20 defec-
 tientiam faciunt K uel litterarum uel accentuum B 21 mutationē BDH
 et est K et est L 23 repetamus L 25 ut diximus b fieri. Sic in G sic
 ex sit corr. K 26 et secunda K 27 finalis B ut amas h

p. 850. 51 P.

p. 441. 42 K.

prima persona mutat o in e productam et assumit 'bam': 'lego legēbam', 'facio faciēbam', 'venio veniēbam'. et in prima quidem coniugatione et tercia et quarta 'io' desinente una syllaba vincitur prima praesentis personā a praeterito imperfecto: 'meo mēabam', 'dico dicebam', 'mūnio muniebam'; in secunda vero et quarta in 'eo' desinente pares habet syllabas: 'doceo docebam', 'eo ibam'. nec mirum, cum haec minuant secundam personam una syllaba, sicut supra dictum est: 'doceo doces', 'eo is', prima autem pares habet in utraque persona syllabas: 'curo curas', 'tertia vero in omnibus aliis absque in 'io' desinentibus, ut 'lego legis', 'ruo ruis', 'traho trahis'. sed quamvis in 'io' desinentia solent minui in secunda persona tam tertiae quam quartae coniugationis: 'facio facis', 'aperio aperis', tamen non a secunda, sed a prima faciunt praeteritum imperfectum, sicut docuimus. |

DE PRAETERITO PERFECTO.

III 13 Praeteriti perfecti multiplices et variae sunt regulae. itaque commōdum putavimus primo quae in eo generalia esse contemplati sumus disseverare, postea vero per singulas syllabas tractare de eo.

Omne igitur praeteritum perfectum primam personam in i terminat: 'amavi', 'docui', 'dixi', 'comperi', et assumpta 'sti' facit secundam: 'amavisti', 'docuisti', 'dixisti', 'comperisti', t vero ascita et correpta i 20 tertiam: 'amavit', 'docuit', 'dixit', 'comperit', 'mus' primam pluralem: 'amavimus', 'docuimus', 'diximus', 'comperimus', i tamen paenultima correpta. secunda pluralis a sua singulari || fit addita s: 'amavistis', 'docuistis', 'dixistis', 'comperistis', tertia autem ex prima singulari nascitur, i finali conversa in e productam et addita 'runt' vel 're': 'amaverunt' 25 vel 'amavere', 'docuerunt' vel 'docuere', 'dixerunt' vel 'dixere', 'compererunt' vel 'comperere'.

Et nascitur hōc quoque tempus a praesenti, sicut mox docebimus, et

1 mutat o] b mutato B mutata o RL motata o K et om. G assumpta R assumpta GLK adsumpta BDH 2 uenebam Hh quidem om. L 3 quarte Rr in io LK

5 munio munio muniebam R muebam Hh uero coniugatione et H et in quarta in BDGLKr 6 syllabas doceo docebam eo is R post syllabas: doceo docebam — dictum est add., docebam in doces mut. r docebam munio muniebam eo K 7 unam syllabam r 8 "syllabas in utraque persona G 9 aliis del. r 10 soleant BK 11 tam om. D 12 non a secunda in littera K praeteritum in littera K 14 de p̄terito perfecto omnium generaliter coniugationum D

inscr. unius lin. spatio rubricatori rel. om. H 16 in o D disserere] rh disserere RH 17 deo RrD 18 terminant D 19 compleri Rr adsumpta B 20

dixis compleisti Rr adscita B 21 tertam K complerit Rr pluralem addita amauimus (fuit addita sc. gloss. ad mus) RB 22 complerimus Rr 23 singulari sua GL amauistis H 24 compleristis Rr 25 productam] r producta R ut amauerunt GLK ut amauerunt H 26 amauero Rr

p. 451. 52 P.

p. 442. 43 K.

vel pares habet cum eo syllabas, ut 'iuvo iuvi', 'moneo monui', 'lego legi', 'munio munivi', vel minuitur una syllaba, ut 'facio feci', 'fugio fugi', 'venio veni', vel vincit una syllaba, ut 'oro oravi', 'curro cucurri'.

Si sint primae coniugationis, abundat praeteritum una syllaba: 'accuso accusavi', 'domo domui', 'sto steti', exceptis duobus: 'iuvo iuvi', 'lavo lavi'. antiqui tamen haec quoque secundum analogiam saepe profreabant, unde Terentius in eunicho:

Dum haec mecum †.puto, accersitur lavatum interea
virgo

• 'lavatum' dixit, quod est a 'lavavi', pro 'lautum' vel 'lotum'. in secunda 14
dae vero coniugationis et tertiae verbis in 'io' desinentibus et in omnibus
quartae numquam crescit praeteritum perfectum, sed vel pares habet praesenti
syllabas vel minuitur: pares, ut 'pareo parui', 'habeo habui', 'cupio cupivi', 'munio munivi', 'aperio aperui'; minuitur una syllaba, ut
is 'augeo auxi', 'ardeo arsi', 'video vidi', 'facio feci', 'comperio comperi';
in aliis vero omnibus verbis | tertiae coniugationis modo pares habet, modo
una syllaba vincit, numquam autem minuitur: pares; ut 'ago egi', 'frango fregi', 'vinco vici'; vincit: 'credo credidi', 'accerso accersivi', 'occido occuli', 'curro cucurri'. et notandum est in omnibus verbis disyllabis,
» quibus interposita est consonans, quod, si pares sint in praeterito et in
praesenti syllabae, paenultima vel natura vel positione producitur, sive sit
in praesenti longa sive non, ut 'iūvo iūvi', 'rēgo rēxi', 'lēgo lēgi', 'frāngō frēgi', 'scāndo scāndi', 'lūdo lūsi', exceptis 'scindo scidi', 'findo fidī',
'bibō bibi'. si enim pura sit paenultima, in plerisque corripitur etiam 15
» in praeterito, ut 'luo lūi', 'nuo nūi', 'spuo spūi', 'suo sūi', 'ruo rūi',
'eo ūi' (invenitur et 'īvi'); in paucis producitur, ut 'struo strūxi', 'fluo flūxi', 'neo nēvi'. idem fit etiam, cum a trisyllabis praesentibus disyllaba
fiunt praeterita, ut 'sedeo sēdi', 'video vidi', 'facio fēci', 'capiō cēpi',
'iacio iēci', 'augeo aūxi', 'ardeo ārsi', 'loveo fōvi', 'faveo fāvi'. in cres-
centibus vero, in quibus repetitio fit principii per praeteritum, paenultimae

3 ueni moneo monui uel Dd 4 abundant Dd habundat R 5 domo del. r 6 hoc D

vel proferebant

protulerunt G 7 Terent. eun. III 5, 44

8 reputo Terentius accersitur] rd

accessitur R accersitur DK arcensit G arcensit Ll 11 coniugationis tertiae Rr

12 habet pares LK praesentis GLK 13 par·ui (a) R habe Rr 14 ap-

aperiū iūniūtura una (uitur una in litura r) Rr 15 auge. Rr 17 minuitur in li-

tura k ut om. G 18 uiñci RrH vincit] om. DGL uincit una syllaba RK cres-

cit. Vt d ut credo Hr arcenso B acerso accersiu Hh arcenso arcessini LK

occulto H 19 notandum in K 20 in quibus K 23 fregi add. r scandali

et findo fidī

Dd sciudi sciendi. Si Rr sciendi K sciendi(n?) H et findo BD fidi(n?) H

24 bibo bibi om. BDGLK et bibo bibi d penultima in plerisque pura sit K

corripit R 25 suo sui om. G 26 ut est struo GLK 28 capiō H coepi B

30 repetitio L repetitio K fit repetitio G et per Rr per add. d

p. 462 l.

p. 443. 44 K.

vel antepaenultimae principalis syllabae praesentis tempora servantur in praeteriti paenultima, ut 'caedo cecidi', 'cūrro cucūrri', 'mōrdeo mōrdi', 'tōndeō totōndi', 'spōndeō spopōndi', 'fāllo fefelli', 'pēdō pepēdi', 'cādō cecidi', 'pārio pepēri', 'cāno cecini', 'tēndo tetēndi', 'pōsco pōsci'. excipiuntur 'pēllo pepūli', 'tāngō tētīgi'; 'pāngō pepīgi', 'pūngō pupūgi', 'dīsco dīfīci', 'percēllo percūli' et 'tūndo tutūdi', unde Horatius in epistularum libro II:

Speratum meritis. diram qui contūdit hydram.

Et in prima quidem coniugatione principium immobile manet in supra dicto tempore exceptis quattuor verbis: 'sto steti', 'do dedi', 'lāvo lāvi', 'iūvo iūvi'. illa enim duplicant consonantem, haec vocalem in praesenti correptam paenultimam in praeterito perfecto producunt, quod in nullo alio supra dictae coniugationis accidit verbo. in secunda vero et tertia in omni loco est, ubi invenimus moveri literas vel syllabas praesentis per singulas igitur tam vocales quam consonantes per ordinem ostendemus solitas fieri mutationes.

A brevis modo manet eadem, ut 'cāreō cārui', 'rāpio rāpui', 'vāleo vālui', modo producitur: 'fāveo fāvi', modo mutatur in e correptam, ut 'cādō cēcidi', 'tāngō tētīgi', modo in e productam, ut 'āgo ēgi', 'fācio fēci', 'iācio iēci', 'frāngō frēgi'. producta vero non mutabitur: 'rādō 17 rāsi', 'pāreo pārui'. et sciendum, quod, cum a brevis in e productam convertitur, vel disyllabum est tam praesens quam praeteritum, ut 'āgo ēgi', 'frāngō frēgi', vel a praesenti trisyllabo praeteritum disyllabum fit, ut 'fācio fēci', 'iācio iēci'; in e vero correptam ex contrario, quando a praesenti disyllabo praeteritum fit trisyllabum: 'cādō cēcidi', 'tāngō tētīgi'.

E correpta modo eadem manet, ut 'ēgeo ēgui'; modo producitur, ut

1 principalis syllabae] sic etiam h. l. DH principalis syllabae B praesentis tempora] om. R praesentis tempora principalis syllabae BDHr 2 praeteriti] d praete-

rito BD cādō Gg cēcidi Rr cēcidi Gg cēcidi(a) H cicidi DLK post cucurri: parco peperci pendeō pependi

***** Dd parco peperci in mg. H 3 tondo Hh spospondi K 4 cano cecini pario peperi (pepiri L) DHGLK pēperi Rr tedendi G 5 pepegi

B pepegi Gg 6 percello percūli om. L et K tutūndi (sic) Dd orā K Hor. epp. II 1, 10 7 in del. r om. DHGLK aepistolarum K 8 contūdi k

contulit K 9 immobile principium G 11 iōuo iuuō H dpli cant Rr 12 in ante praeterito add. h praeteritum perfectum Rr 13 accidit ex accedit, ni f., corr. H et in tertia in omni est ubi inuenimus loco G 14 in om. B 17 manet ut B eadem careo K 18 ualui eadem modo B favi] h faue H 20 non mutatur H 21 sciendum est quod H quod add. b 22 conuertit Rr

tam praesentis Rr 23 trisyllabo D trisyllaba L praeterito Rr 24 correp- tam uero Hh 25 trisyllabum D ut cado G 27 correptam Rr modo eadem modo H eadem modo K ut egeo Rr ego Dd modo producitur in mg. add. K

p. 852. 53 P.

p. 444. 45 K.

'lēgo lēgi', || 'sēro sēvi', 'cērno crēvi', 'sēdeo sēdi', 'vēnio vēni'; modo mutatur in a productam, ut 'stērno strāvi'; modo in i correptam, ut 'ēo ūi'; productam, ut 'tēro trīvi'; modo in u correptam, ut 'docēo docūi', 'monēo monūi'. producta si fuerit, in praeterito quoque producitur vel 5 natura vel positione, ut 'cēdo cēssi', 'crēdo crēdidi'.

I correpta modo manet eadem, ut 'n^{it}eo n^{it}ui'; modo producitur, ut 18
'v^{id}eo v^{id}i', 'cup^{io} cupi^vi'; modo in e convertitur vel natura vel positione
longam: 'incip^{io} inc^epⁱ', 'aspic^{io} asp^exⁱ'; modo in u, ut 'rap^{io} rapuⁱ'.
producta manet eadem, ut 'figo fixⁱ', 'r^{ide}o r^{is}i', 'n^{it}or n^{it}us', 'fido
19 sis^sus'.

O correpta modo manet eadem, ut 'dōceo dōcū', 'cōndo cōndidi', modo producitur, ut 'mōveo mōvi', 'fōveo fōvi', 'fōdio fōdi'. o producta in quibusdam manet, ut 'ōro ōravi', 'dōno dōnavī', in aliis corripitur, ut 'pōno pōsui', 'cōgo cōegi'.

15. V correpta modo manet eadem, ut 'rō rū'; modo producitur natura vel positione, ut 'ſūgio ſūgi', 'ſtrō ſtrūxi', 'ſluō ſluūxi'. producta quoque modo manet modo mutatur, ut 'excūdo excūdi', 'lūdo lūsi', | 'tūndo tūtudi'.

'Ae' diphthongus in quibusdam manet: 'quaero quaesivi', 'laedo
laesi'; in aliis mutatur in i productam: 'caedo cecidi'.

'Au' manet eadem, ut 'augeo auxi', 'haurio hausi'; mutatur in uno 19 anomalo in 'abs': 'aufero abstuli'.

B manet: 'bibo bibi', 'habeo habui'; mutatur in 'ps' vel duas s: 'scribo scripsi', 'nubo nupsi', 'iubeo iussi'. (quaeritur tamen de 'scripsi' et 'nupsi', cur non per b, sed per p scribantur; et est causa euphoniae, quod in principio syllabae b ante s vel ante t inveniri non potest, ut 'ipse', 'aptus'. nam 'absonus', 'abstinens' et similia non in principio syllabae habent coniunctas b et s, cum praepositio separatim est syllaba-

p. 883. 54 P.

p. 445. 48 E.

accipienda. Igitur participia quoque supra dictorum verborum rationabiler per p et t scribuntur: 'scriptus', 'nuptus', et nomina ex his derivata: 'SCRIPTOR', 'NUPTIAE').

C modo manet, ut a 'doceo docui', 'facio feſſi'; modo duplicatur, ut 'cano cecini', 'cado cecidi', 'caedo cecidi'; modo transit in s, ut 'mulceo mulsi', 'farcio farsi'; modo in x, ut 'duco duxi', 'sancio sanxi'.

D manet eadem: 'candeo candui', 'defendo defendi'; duplicatur: 'perdo perdidi', 'credo credidi'; transit in s: 'laedo laesi'; vel in duas s: 'cedo cessi'.

F manet: 'ferveo servi', 'frango fregi'; duplicatur: 'fallo fefelli'. 15

G servatur eadem: 'egeo egui', 'lego legi'; vel mutatur in s, ut 'algeo alsi', 'turgeo tursi', 'mergo mersi'; vel in x: 'frigeo frixi', 'augeo auxi', 'tingo tinxi', 'pingo pinxi'; subtrahitur: 'gigno genui'.

H est ubi manet integra: 'habeo habui'; est ubi mutatur in x: 'traho traxi', 'veho vexi'. 15

L manet per se, ut 'oleo olui', 'alo alui', 'occupo occului'; vel mutatur in s, ut 'vello vulsi'; vel subtrahitur, ut 'percello perculi', 'pello pepuli'.

M manet: 'timeo timui', 'emo emi'; assumit 'ps': 'demo dempsi', 'como compsi', 'promo prompsi'; geminatur, ut 'mordeo momordi'; subtrahitur: 'rumpo rupi'. 25

N servatur eadem, ut 'moneo monui'; assumit s, 'maneo mansi'; mutatur in s: 'pono posui'; vel in 'ps': 'temno tempsi'; vel in u loco consonantis: 'sterno stravi', 'decerno decrevi'; subtrahitur: 'linquo liqui', 'vinco vici'. 25

P manet: | 'satio sapui', 'rapio rapui', 'pareo parui', 'peto petivi'; repetitur: 'pello pepuli', 'parco pepercis', 'pendeo pependi'; assumit s: 'repo repsi', 'scalpo scalpsi'; conduplicatur: 'reperio repperi'.

Q manet eadem: 'quaero quaesivi', 'queo quivi'; transit in s: 'torqueo torsi'. 30

1 rationabiter G 2 et nuptus et GLK ex his om. GLK deriuativa D di-
rinuativa G 3 et nupiae GLK 4 a eras. in H duplicantur H 5 caedo
cicidi DGLK caedo caecidi H 8 ut perdo GLK credidi] credi B duas ss.
BDH 9 ut cedo GK ut cedo (a) L caessi L 10 ferbeo DHGLK servi]
r feruui RB ferbui DHGLK ut ante fallo in mg. add. K 12 turgo^o Dd uel
om. GL 13 subtrahitur RD 14 *** L habeo Rd ut traho B 16 L
littera B alo alui post occului add. r occulo — vulsi) occusi G 17
subtrahitur D 19 ut timeo GLd emni D adsumit B 20 cosi D promsi
DL 21 subtrahitur D ut rumpo K 22 adsumit s ut B 23 temno(p) K
tempo B 24 consantis L consonantis H consonantis posita G liqui(a) H
25 uinci D uisci(n) H 26 sapiui GL 27 repetitur L pendeo pepe-
deo Dd penpendi H adsumit B 28 duplicatur D 29 queo D post
transit in s sqq. — transit in is om. R add. r ut torqueo K

p. 864. 66 P.

p. 446 K.

R manet: 'curro cucurri', 'terreo terrui'; transit in s: 'quaero quae-sivi', 'uro ussi', 'haurio hausi'; vel in u loco consonantis: 'tero trivi'.

S manet: 'censeo censui', 'arcesso arcessivi'.

T manet: 'verto verti'; transit in s: 'mitto misi', 'concutio concussi'.

X manet: 'texo texui', 'nexo nexui'.

Sunt igitur formae generales praeteriti perfecti octo: in 'vi' syllabam, IIII 21 'ii', 'ui' divisas, 'si', 'xi' et i antecedente consonante, quae in praesenti tempore ante o vel 'eo' vel 'io' inveniuntur, et quae in principio geminat consonantem et quae in fine.

Et in 'vi' qui|dem quattuor coniugationum sunt verba, quae terminant praeteritum, ut 'amo amas amavi', 'fleo fles flevi', 'cupio cupis cupivi', 'munio munis munivi'.

In 'ii' vero tertiae et quartae, quae in 'ivi' desinentia intercepta u consonante corripiunt i paenultimam, ut 'cupivi cupi*ii*', 'arcessivi arcess*ii*', 'sivi s*ii*', 'munivi mun*ii*', 'audivi aud*ii*'.

In 'ui' divisas omnium coniugationum verba inveniuntur terminantia: primae, ut 'tono tonas tonui', 'seco secas secui'; secundae: 'teneo te-nes tenui', 'habeo habes habui'; tertiae: 'annuo annuis annui', 'pono po-nis posui', 'alo alis alui'; quartae: 'aperio aperis aperui', 'prosilio prosi-lis prosilui'.

In 'si' secundae et tertiae et quartae; secundae: 'ardeo arsi', 'ri-deo risi', 'suadeo suasi'; tertiae: 'ludo lusi', 'cedo cessi', 'uro ussi', 'scalpo scalpsi'; quartae: 'raucio rausi', 'haurio hausi', 'farcio farsi'.

In 'xi' similiter secundae et tertiae et quartae; secundae: 'augeo auxi', 'frigeo frixi', 'mulgeo mulxi'; tertiae: 'duco duxi', 'pingo pinxi', 'coquo coxi', 'vivo vixi'; quartae: 'sancio sanxi'.

I habent post consonantem ante o vel 'eo' vel 'io' praesentis tem- 22 poris et in prima, ut 'iuvo iuvi', 'lavo lavi'; et in secunda, ut 'prandeo prandi', 'sedeo sedi', 'video vidi', 'foveo fovi'; et in tertia: 'bibo & bibi', 'lego legi', 'defendo defendi', 'fugio fugi', 'fodio fodi'; et in

1 ut curro d 2 usi *LK* consonantis add. r 3 ut tero *G* 3 ut censeo
Gd anseo *D* arcessivi] *h* arcersiu*H* 4 ut uerto r uerti*(*t*) *B* mi-to
 misi(*t-s*) *L* concusi *K* 5 ut texo *d* texeo *B* 6 DE FORMIS PREFERITI PER-
 FECTI. *inscr.* *B* 7 in ii in ui *Krd* si et xi *B* in si in xi et in i *d* con-
 sonante qui in *H* consonante que in *h* 10 sunt coningationum *B* 12 muniui. In
 secunda uero et tertiae *B* 13 in ivi] in ui *DK* u om. *G* 14 peniultimam *D*
 ut om. *GLK* 15 siui sii om. *BD* 16 inueniuntur uerba *K* tamen termi-
 nantia *Rr* 17 tono tonas *L* ut teneo *LK* 19 posuit *K* aperio aperis
 aperui prosilio prosilis prosilui *H* 21 secundae ^{et} tertiae *Rr* 22 suadeo sasi *G*
 tetiae *R* caedo *R* cessi *K* ussi] *r* usi *RLK* 23 raucio] *r* rautio
RDH hausij ausi *B* fartio *Rr* 24 aus *Rr* 25 mulgeo *Kk* mulgeo mulxi om.
L mulsi *Dd* mulxi(*i*) *H* coquo ex quoquo corr. *R* coco *GLK* 26 sancio
Rr uincio uinxij post sanxi add. *Hd* 27 consonantem positam ante *h* uel eo
 nel eo uel io *Rr* 28 et add. *R* lauo laut prandeo, in mg. ui et in secunda
 add. *K* 29 fovi] fodi *R* 30 bi^{bi} *Rr* defendo *G* defendi *spcr.* *r*

p. 885. 56 P.

p. 446. 47 K.

quarta: 'reperio repperi', 'comperio comperi'. geminant consonantem in | prima quidem coniugatione duo monosyllaba: 'do dedi', 'sto steti'; in secunda principales modo syllabas: 'mordeo momordi', 'tondeo totundi'; in tertia alia principales, alia finales: principales quidem, ut 'disco didici', 'cano cecini', 'pello pepuli'; finales vero, ut 'credo credidi', 'vendo vendidi'.

Formis igitur generalibus praeteriti cognitis nunc necessarium esse existimo de paenultimis quoque uniuscuiusque formulae syllabis generaliter tractare. non minus enim hae quoque ad omnem rationem declinationis tam praeteriti perfecti quam plusquamperfecti nec non etiam participiorum eiusdem temporis necessariae sunt.

23 In 'ui' terminantium omnis paenultima || longa est vel natura vel positione, et vel in praesenti quoque habent u loco consonantis, ut 'iuvo iūvi', 'lavo lāvi', 'moveo mōvi', 'caveo cāvi', 'paveo pāvi', 'faveo fāvi', 'foveo fōvi', 'voveo vōvi', 'volvo vōlvi', 'solvo sōlvi'; vel a secunda persona praesentis nascuntur abiecta s et assumpta 'vi': 'amas amāvi', 'oras orāvi', 'fles flēvi', 'complex complēvi', 'cupis cupīvi', 'audis audīvi'; vel pro n vel r vel 'sc', quae in praesenti tempore inveniuntur ante o, u habent loco consonantis principalem extremae syllabae in praeterito perfecto, ut 'sino sīvi', 'decerno decrēvi', 'tero trīvi', 'quiesco quiēvi', 'pasco pāvi'.

24 Et primae quidem coniugationis et tertiae verba in 'vi' syllabam facultia praeteritum perfectum, quae a prima persona nascuntur, pares habent tam in praesenti quam in praeterito perfecto syllabas, ut 'iuvo iūvi', 'lavo lāvi', 'sterno stravi', 'sino sīvi', 'tero trīvi', 'ascisco ascīvi', excepto 'quaero quaeſivi', 'pono posivi' antique, quod nunc dicimus 'posui'. quae vero a secunda persona nascuntur, superant in praeterito secundam personam una syllaba, ut 'accusas accusavi', 'deles delevi', 'cupis cupīvi', 'munis munīvi'.

1 reperio D repperio K ^P reperi G 2 coniugatione om. K coniugacione D tantum

3 principales monosyllabas B modo om. GLK modo Rr tantum in mg. h tonandi G 4 tertiae Rr aliae K aliae RBDH aliae K aliae RBDH ut disco ut didici R 7 praeteritis R * esse (?:) H 8 exestimo G enim

9 minus Hh hae] om. LK hec B he(c) D 11 penultima post quoque add. R unc. incl. r rationem declinaciónis D 10 praeteri R 11 eiusdem tempo-

rum K 13 iugo Br 14 lauo laui om. GLK moveo movi] moneo moui G paneo paui om. D paneo — uoui om. BHGLK fauco — uoui sup. lin. add. D 16 et abiecta K et adsūta b et absūmpta D et addita B amo amas G ut amas d oro oras G 17 *oraui H fleo fles G 22 coningacionis et terciae D syllabam] r syllaba R faciencia D 24 praesenti r prensenti R

quam et in R 25 lauo lauo laui K siuo D sino ⁿ sino L tro L adscisco adscisiui B adscisui D 26 pono .s. posui D posivi] r posui RH posui dicimus B 27 nascuntur D 28 deler Rr

p. 886. 57 P.

p. 447. 48 K.

Secundae vero, quae u loco consonantis ante 'eo' habent, producunt paenultimam, quae in praesenti corripitur, et 'eo' in i convertentia una syllaba minuuntur in praeterito perfecto, ut 'căveo căvi', 'mōveo mōvi', 'păveo păvi', 'vōveo vōvi', 'făveo făvi', 'fōveo fōvi'.

In 'ui' divisas praeteritum perfectum exire in omni coniugatione inventur, et si vocalis sit paenultima ante o in praesenti, pares habet syllabas eius praeteritum. inveniuntur autem eiusdemmodi verba in secunda vel 25 tertia vel quarta coniugatione, ut 'doceo docui', 'moneo monui', 'rapio rapui', 'annuo annui', 'aperio aperui', 'cooperio cooperui'; sin vero consonans sit ante o in praesenti, praeteritum una syllaba abundat, quod in prima quidem coniugatione in omnibus in 'ui' divisas terminantibus praeteritum invenies, ut 'domo domui', 'veto vetui', 'sono sonui', 'seco se cui'; in tertia vero hoc idem observatur || in iis omnibus, quae non habent vocalem ante o, ut 'occupo occului', 'tremo tremui', 'pono posui', 15 'succino succinui', quod in secunda vel quarta coniugatione non potest inveniri, cum haec i, illa e semper habent ante o finalem. et attendendum, quod paenultimae vel antepaenultimae praesentis tempora servant in huiuscemodi praeterito, sive pares habeant syllabas sive abundant, ut 'dōmo dōmui', 'vēto vētui', 'trēmo trēmui', 'nōlo nōlui', 'pāreo pārui', 'cāndeo cāndui', 'hābeo hābui', 'apērio apērui', excepto uno: 'pōno pōsui', quod cum in praesenti producit paenultimam 'po', in praeterito eandem antepaenultimam factam corripit; nec mirum, cum solum hoc in 'no' desinens et n in s mutavit in praeterito et in 'ui' divisas terminavit et, sicut supra diximus, veteres in 'vi' quoque syllabam hoc protulerunt. omnis autem 26 paenultima supra dictae formae (hoc est in 'ui' divisas desinentium) corripitur; raro enim in Latinis dictionibus vocalem paenultimam ante alteram vocalem productam invenies. ideo autem diximus 'raro', quia in 'fio' verbo auctores producunt paenultimam, ut Virgilius in bucolico:

Omnia vel medium fiant mare; vivite silvae,

1 ante.o Rr 2 paenultimam] om. R penultimam sup. lin. add. r antepenultimam *BD* antepeneultimam *G* corruptior *Dd* conuertentia *D* 3 minuuntur. *loueni H* praeterito] r preteriti *R* 4 paneo pauo uouei om. *BHGLK*

5 exire om. *D* 7 eius] ei *HK* autem] tamen *B* eiusmodi *BDHGLK* vel] et *GLK* 8 tercia *D* vel] et *K* coniugacione *D* 9 adnuo adnui *B* 10 bahs

silbabundat *R partim a pr. m., partim ab r corr., a qua m. ha profectum est, quod tamen et ipsum iam a pr. m. add. videtur fuisse* 11 coniugacione *D* in ui add. r 13 his libri

15 succino succinui *K* succinui om. *L* succinui *D* 16 illę e] ille *B* habent den

Dd attendum *Kk* adtendum *B* 17 quod in penultimae uel antepenultimae praesenti *R* vel] et *K* 18 habent *GLK* abundant(h) *H* habudent *RD* 19 molo molui *K* 20 uno om. *GLK* 21 in om. *R* penultimam (*sic*) add. d. om. *DHGLK* 22 corripit *R* rell. in o *K* desinens n *H* 24 autem]

enim *G* 25 est ui *L* divisas] divisas *G* 28 verbo] u (i. e. uero) *L* autores *D* ut om. *G* *Verg. ecl. 8, 58 (deficit Rom.)* 29 Omnia aut uel *Hh*

flat *Med. Pal. Gud.* uniuiae *D* *Med.* diuiae *B* syluae *K* syluae *H*

GRAMMATICI LATINI II.

p. 867. 68 P.

p. 448. 49 K.

in 'ius' enim terminantis genetivi paenultima anceps est. in Graecis autem dictionibus saepe hoc invenitur, ut 'Menelāus', 'spondēus', dia Camilla.

V 27 In 'si' terminantium perfectum paenultimae vel natura vel positione producuntur: *natura*, ut 'rideo r̄isi', 'ludo l̄usi', 'raucio rausi', 'hauro hausi'; positione vel geminata s, ut 'gero ḡessi', 'cedo c̄essi', 'premo p̄ressi', 'uro ūssi', 'percutio percūssi'; vel l n r p ante 'si' positis, ut 'algeo ālsi', 'maneo mānsi', 'ardeo ārsi', 'tergeo tērsi', 'repo rēpsi', 'scalpo scālpsi'. et secundae quidem vel quartae minuunt unam syllabam in praeterito, ut 'rideo risi', 'suadeo suasi', 'urgeo ursi', 'ardeo arsi', 'farcio farsi', 'raucio rausi', 'sarcio sarsi'; tertiae vero pares habent tam in praesenti quam in praeterito, nisi si vocalem habeat ante o, ut 'ludo lusi', 'mitto misi', 'rado rasi', 'rodo rosi'. si enim vocalem habeat, minuit ea || quoque unam syllabam, ut 'concutio concussi', 'excutio excussi'; secunda enim quoque et quarta ideo minuunt, quia vocales habent ante o.

28 In 'xi' terminantia praeteritum perfectum secundae et tertiae et quartae coniugationis inveniuntur. et tunc tantum natura quoque producunt paenultimam, quando sit e, ut 'rego rēxi', 'tego tēxi', 'illicio illēxi'. in aliis enim positione sunt longae tantum, ut 'traho trāxi', 'vincio vīnxi', 'duco dūxi', quod ostenditur esse correptum ex nomine, quod ab eo derivatur et corripitur, 'dux dūcis', sicut 'rēxi' produci approbatur ex nomine, quod ab eo nascitur, 'rex rēgis'. (quaeritur igitur, an 'luceo lūxi' debeat natura producta accipi, cum 'lūx' producatur. in quo etiam illud quaeritur, nomen a verbo an magis ex nomine verbum natum sit, quod esse mihi verius videtur, quomodo ab igne 'igneo' et 'ignesco' et a flamma 'flammo').

29 Quae praesentis temporis consonantes servantia ante o vel 'eo' vel 'io' positas easdem ante i habent finalem in praeterito, paenultimas vel natura vel positione habent productas, sive sint in praesenti correptae sive productae, ut 'iūvo iūvi', 'lāvo lāvi', 'vīdeo vīdi', 'sēdeo sēdi', 'fāveo fāvi',

1 anceps est ut unius. R 2 ut om. GLK menilaus L dia Camilla] Verg. Aen. XI 657 cf. lib. II § 46; sic dica illa D 4 perfectum] praeteritum K uel naturae Rr 5 . Natura in mg. add. K . Natura est ut B rauco Rr 6 ausi Rr

praemo H praemo præssi Rr premo pressi B 7 ussu Rr percussio D uel l uel n uel r uel p Lk uel n uel l uel r uel p GK 1 add. r 8 tergeo tergeo si H 10 urgeo H ursi Rr farto Rr 11 rautio Rr sartio Rr habent sillabas h 12 si] r om. RDH del. l habeant HGLK ante o in res.

B 13 missi D mi+si(s) L enim i uocalem B habeant HL minuit H (?)

14 una syllaba H concutio concusi K 15 quarte D qui Dd 19 positiones B sunt longe positione K longuae sunt G 20 ab eo] abeo r habeo RD 21 ex quo nomine quod B 22 quod habeo RrD diriuatur uel nascitur K 23 *debeat(de) L 24 a] ex GLK 25 uerius om. GK 28 positas easdem posita Rr habeant K et uel natura B 29 positionem Rr producetas habent K

p. 858. 59 P.

p. 449. 50 K.

'lēgo lēgi', 'defēndo defēndi', 'fōdio fōdi', 'fūgio fūgi', 'vēnio vēni'. excipiuntur | quae in praesenti paenultimam i habent correptam eamque servant in praeterito quoque paenultimam. ea enim non producitur in praeterito per hanc formam, etiamsi in praesenti positione fit longa, ut 'bībo bībi', 'fīndo fīdi', 'scīndo scīdi'. et sciendum, quod in his quoque in 'eo' vel in 'io' desinentia verba una syllaba minuuntur in praeterito, ut 'sedeo sēdi', 'foveo fōvi', 'moveo mōvi', 'paveo pāvi', 'prāndeō prāndi', 'venio vēni', 'reperio rēppēri', quod notandum est, quod antepaenultimam, non paenultimam produxit positione; alia vero pares habent syllabas cum praesenti, ut 'iuvo iūvi', 'lego lēgi', 'frango frēgi', 'defendo defēndi', 'ago ēgi'.

Repetunt consonantes primae quidem coniugationis duo monosyllaba: 'do dēdi', 'sto stēti', et ex his composita: 'reddo || reddīdi', 'resto restīti'; habent autem paenultimas breves. secundae vero in principio repetunt quaedam et habent paenultimas positione longas, sicut in praesenti antea paenultimas, ut 'tōndeō totōndi', 'mōrdeo momōrdi', 'spōndeō spopōndi', 'pēndeō pepēndi'. tertiae autem quaedam in principio repetunt, quaedam 30 in fine: in principio repetentia, si in praesenti paenultimam brevem habuerint, in praeterito quoque corripiunt eam: 'cādo cecīdi', 'cāno cecīni', 'pariō pepēri'. sin longa sit in praesenti, paenultima naturaliter in praeterito quoque producitur, ut 'caēdo cecīdi', 'pēdo pepēdi'. sin positione sit in praesenti paenultima longa, est quando servatur in praeterito, est quando abiecta consonante corripit; servatur in his: 'pōsco popōscī', 'pārco pepērcī', 'fāllo fefelli', 'tēndo tetēndi', 'pēndo pepēndi', 'cūrro currī'; abiecta consonante corripit in his: 'disco didīci', 'pēllo pepūli', 'tāngo tetīgi', 'pāngo pepīgi', 'pūnço pupūgi', 'tūndo tutūdi'. et attendendum, quod omnia ea, quae geminant principalem, servant non solum consonantem, verum etiam vocalem primae syllabae praesentis temporis tam in prima quam in secunda syllaba, nisi si a sit; ea enim in e con-

1 fodeo *K* fōdio fodi] foueo soui *D* fōdio fodi foueo soui *H* foueo soui fōdio fodi *B* 2 quale] *d* quoque *D* eamque] *r* eamquae *R* 4 etsi *R?*

praesenti sit positione longa *G* sit *BDHLK* 7 moui add. *r* 8 repperi *K*.

non penultimam (*sic*) add. *d* 9 post positione in *H* interposita sunt duo folia, quae continent verba ab a serueo § 42 usque ad validior usus § 50 10 diffendo

diffendi *K* 11 Repetunt *L* 12 do add. *r* et add. *rd* redo redidi *Rr*

^{resti^{ti}}

Dd resteti *k* 13 repetunt in principio *G* repetunt *L* 15 totondi] *b* totondi *B* 16 pendo *R* repetunt *L* 17 in fine: in principio repetentia] *d* et habent paenultimas positione ad *praecedens* quaedam in principio repetunt revertens

D del. d repetentia *L* 18 caneo *Rr* 19 peperi *K* pepiri *G* siⁿ *Rr* Si

D 20 cedo *RD* cecidi *DG* cedi *Rr* cicidi *LK* pepidi *B* 21 est q̄si* servatur *K* 22 servatur] *d* seruate *D* 23 tendeo *RrD* tetendi ex tetendo corr.

H pendeo *Rr* pendo pependi *Hh* 24 didisci (d) *L* 25 panguo *K*

pepigī ex pepepigī ni f. corr. *K* adtendendum *B* adtendum *Rr* adtendentem *Dd* 26 principalem syllabam *L* 28 si om. *DGLK* si+(t) *H* sit .a. *GL* conuertitur — disco add. *r*

p. 869. 60 P.

p. 450. 51 K.

vertitur, ut 'posco poposci', 'tendo tetendi', 'pendo pependi', 'curro curri', 'disco didici', 'pungo pupugi'; excipitur 'pello pepuli'. a vero in e mutatur, ut 'fallo fefelli', 'parco pepercii', 'tango tetigi', 'pango pepigi', 'cano cecini', 'cado cecidi'. et vide, quod, si paenultima longa sit, ea quoque servat e, ut 'parco peperci', 'fallo fefelli', sin brevis, in i convertitur: 'tetigi', 'pepig', 'cecidi', 'cecini'.

31 In hac enim coniugatione (id est tertia) etiam in fine fit repetitio eiusdem syllabae ubique paenultima correpta: 'vendo vendidi', 'credo credidi', 'reddo reddidi'. et sciendum, quod una syllaba abundat praeteritum, in quo fit repetitio principalis vel finalis, tam in prima quam in tertia coniugatione, nisi si i sit ante o, ut 'do dedi', 'sto steti', 'resto restiti', 'curro cucurri', 'parco peperci', 'cano cecini', 'caedo ce*cidi*'; 'pario' vero, quia i habuit ante o, pares habuit syllabas tam in praesenti quam in praeterito perfecto: 'pario peperi'.

DE PRAETERITO PERFECTO PRIMAE CONIVGATIONIS.

15

VI 32 Quoniam igitur de generalibus praeteriti perfecti temporis verborum formis collectim docuimus, nunc separatim per singulas coniugationes de variis eiusdem temporis speciebus, cuius difficillima est tractatio omnium verbi quaestionum, disserere conemur.

Primae coniugationis verba a secunda persona indicativi modi, quae in 'as' desinit, tam in activa quam in neutrali significatione abiecta s et addita 'vi' faciunt praeteritum perfectum, ut 'amo amas amavi', 'oro oras oravi', 'accuso accusas accusavi', 'meo meas meavi', 'hio hias hiavi', 'flo flas flavi', 'no nas navi'. excipiuntur haec, quae in 'ui' divisas faciunt praeteritum subtracta a: 'domo domas domui', 'crepo crepas crepu', 'frico fricas fricui', 'mico micas micui', 'seco secas secui', 'sono sonas sonui', 'tono tonas tonui', 'veto vetas vetui'. 'plico plicas plicui' vel 'pli-

1 pendo pependi *Hh* 2 pupugi *K* pupugi. tundo. tutudi. Excipitur *B*

3 mutantur *D* ut *om.* *K* post peperci: uel in i *add. h* pepigi ex pepegi corr. *H* 4 pario peperi *post cecidi add. d* qnod *add. b* penultima praeteriti *Hd* 6 ut tango. tetigi. pango. pepig. cado. cecedi. cano. cecinis. *B* cecini cecidi *K* 7 hac eadem Rr enim *eras. in B* repetitio

G reppeditio *L* 9 reddodi *K* scyllaba *H* habundat *RBD* 10 reppeditio *L* 11 si *om.* *G* resteti *K* 12 cedo RB cado D cicidi *GLK* 14 peri *R* pepiri *H* 15 DE BRAETERITO PRIMAE CONIVGATIONIS *r et post* conemur *lin.* 19 *D* huc usque de praeterito perfectio tractauimus. Incipit tractare (tracta L) de coniugationibus. *GL* Huc usque de praeterito perfecto tractauimus. incipit de coniugatione *K* vsqve hvc de PRAETERITO PERFECTO sq. totius lin. litura H inscr. om. R 16 temporibus Rr 17 singulas ex singulos corr. H 18 dificillima G tratatio R 20 uerba secunda GK 21 hac-tina Rr 22 *ui(a?) H ama^r Rr oro — meavi] om. R add. r, post meau: propino proinas (sic) propiuau. Iuuenat. I. hiscere tamquam habeas tria nomina quando propinat (Iuv. sat. 1 5, 127) al. m. add. in R 23 flo flas flavi hio hias hiaui B

24 haec qua. Rr

p. 860. 61 P.

p. 461. 52 K.

cavi', quod maxime ex compositis dinoscitur. nam cum praepositione magis per 'ui' divisas, cum nomine vero compositum per 'avi' terminat perfectum, ut 'implico implicui', 'applico applicui', 'explico explicui', 'replico replicui', 'complico complicui'; 'duplico' vero 'duplicavi', 'triplico triplicavi', 5 'multiplico multiplicavi'. invenitur tamen etiam cum praepositione in 'avi' faciens praeteritum, sed in raro usu. Pacuvius:

Qua te adpli|cavisti tam aerumnis obruta.

Cicero rhetoricon II: quod in itinere tam familiariter se applicaverit. Varro de poetis libro I: deinde ad Siculos se applicavit. 'cubo' quoque 'cubui' facit, a quo composita tam primae 33 quam tertiae coniugationis inveniuntur, eundem tamen habent perfectum: 'incebo incubas incubui' et 'incumbo' adiecta m 'incumbis incubui'. 'nexo' quoque 'nexas' vel 'nexis', ut Probo placet, 'nexui'. Virgilius tamen in V:

15 *Nexantem nodis seque in sua membra plicantem,*
secun|dum primam protulit coniugationem. Livius vero in Odissia:

*Nexebant multa inter se flexu nodorum
Dubio.*

Accius in Deiphobo:

20 *Nos continuo ferrum eripimus, omnibus manicas ne-
ximus.*

1 maxime in compositis *BD* 2 composituum *R* 3 applicui(a) *H*
replico replicui explicui explicui *GK* replico replicui explicui explicui *L* 5
multiplicau*H* Inueniuntur *H* 6 raro in *G* pacubius *GLK* Pacuv.
fab. inc. 28 p. 152 Both. VII p. 103 Rabb. 7 Qua] *B* et sic ex uno
Krethii codice Ribbeckius l. l. quea *B* ex corr. cum reliquis omnibus adpli-
ciisti *Hh* applicauisti *RBDGLK* tam] ms. G. I. Vossii, edd. ante π, Vossius
castig. et not. p. 118 tamen mei omnes obruta ex obrutis corr. *B* orrua *GL*
abrua *K* 8 Cic. de inv. II 13, 43 rhetoricon *DGL* in Cicero, om. libri
Prisc. itenere *GLK* se tamen familiariter Cicero applicauerit *RBHGK* ap-
plicaueris *L* applicari Victorinus p. 131 *Or.* 9 Varro de poetis libro I] p. 260
ed. Bip.; Plautian significari, qui 'dicitur' 'ad exemplar Siculi properare Epicharmi'
(Hor. epp. II 1, 57 sq.) perspexit Bergius de rell. com. Att. ant. p. 148. Varro-
nen in primo hoc libro de Plauto egisse docet Gellius I 24, 3 cf. Ritschelium mus.

phil. VI 515 se ***** applicauit *H* applicauit *RBGLK* 10 prima ^o *Rr*
11 quam tertiae ex corr. h. 12 adiecta] b abiecta *B* 13 nexas ex corr. r
Prob. de cathol. verb. p. 1487 P. 142 L. Verg. Aen. V 279 15 Nexantem]

sic. etiam Rom. Nixantem Pal. Ver. Gud. Nixantem Med. Nexantem nodos Verg.

codd. dett. novis *Ll* m̄bra *D* 16 Livius] b lauius *B* Livius in Odissia]
Hermannus elem. doctr. metr. p. 622 haec refert ad Hom. Od. III 678, ad Od. VIII 264 sq. Duentzerus de versu Sat. p. 45 odysia *GLK* odyssia *D* 17 Nexe-

bant] d nexabant *Dlr* cum codd. lib. X § 48 et Diomede lib. I p. 366 P., ubi necta-
bant Monac. necabant Paris. *B* se] sic et Prisc. infra l. l. et Diomedes se** (se
ni f.) *B* sese *G* nodorum eripimus dubio *K* 19 Att. Deiphobi fr. 1 p. 196
Both. Deiphobi (i. e. Antenoridarum, v. p. 247. 319 sq.) fr. III p. 128 Rabb. dei-

phoebo *G* deipoebō *L* deipho *K* 20 ferrum] l ferrum *L* eripimus *Rr* omni-
bus] sic codd. etiam lib. X § 48, ubi omnes solus Erl. 1 Krethii manibus Ribbeckius
manicas Erl. 1 lib. X l. l.

p. 861 P.

p. 452. 53 K.

'necto' tamen eius est primitivum; nam quomodo a participio 'amplexus', quod ex verbo nascitur 'amplector', sit verbum frequentativum 'amplexor amplexaris', sic a participio 'nexus', quod nascitur a verbo 'necto', sit frequentativum 'nexo nexas'. unde manifestum, quod rationabilius hoc secundum primam coniugationem protulit Virgilius. a 'necto' tamen similiter 'nexui' protulerunt plerique, quidam tamen etiam 'nxi', 'necto nxi' dicentes et 'nexus', ut 'flecto flexi' et 'flexus'. Virgilius in V:

Et paribus palmas amborum innexuit armis.

Lucilius in V:

hic solus vigilavit, opinor,

Et cum id mi visus facere est, tum retia nexit.

34 supra dictis addunt quidam 'neco necavi' vel 'necui', sicut et Probus et Charisius et Diomedes, ideo quod participium praeteriti passivum et 'necatus' a 'necavi' et 'nexus' a 'necui' facit. Horatius in I epistula|rum:

Spem mentita seges, bos est enectus arando.

Livius ab urbe condita XXI: fame, frigore, illuvie, squalore enecti. Cicero Tusculanarum I:

enectus siti

Tantalus.

sed proprie 'necatus' ferro, 'nexus' vero alia vi peremptus dicitur. Ennius:

Hos pestis necuit, pars occidit illa duellis.

1 est om. K amplexus quod nascitur a uerbo necto D ex uerbo *et vocc. post* nascitur: amplector — nexus, quod nascitur in mg. add. d 2 ex] a K amplector H 3 necto] neco in neto corr. R 4 manifestum * quod (?) G manifestum est quod H 5 secundam H primam] .i. sup. lin. K coiugationem Rr necto qq Gg nexui similiter B 6 quidam om. GL necto nxi om. R

7 ut flecto GL fluxus Rr Verg. Aen. V 425 V aeneidos R 8 in exuit B intexit Med. 9 Lucil. sat. V 7 Dous. 8 Gerl. lucilius satirarum (satyrarum Paris. AB) curarum retia (recia Paris. B) nectit codd. Diomedis p. 366 P. 10 uigelauit K 11 mi] Dousa mihi libri etiam lib. X § 48 nexit k exit K 12 Probus] necui hodie certe nec in arte II 3 (de cath. verb.), 9 p. 1485 P. nec in arte min. § 772 p. 395 anal. Vind. reperitur cf. ann. ad lib. V § 45 13 carius R Charisius p. 215 P. 145 L diomides LK Diomedes I p. 362 P.

Ideoque participium K praeteritum Rr 14 necatus] r necas R nectus] necatus K orā K Hor. epp. I 7 87 in ** primo L in. epistolarum H aepistolarum K 16 spem merita L arando in litura d 17 Luius — Tantalus in mg. add. d Liv. ab u. c. lib. XXI 40, 9 condita lib. XXI. B illuise L 18 enecti Rr tragoediae inc. fragm. ap. Cic. Tuscul. I 5, 10 (trag. fr. inc. LIX p. 214 Ribb. cf. Fleckeisenum in Iahni ann. LXVI 207) Tusculanarum I.

om. G 1] Krehlius II. B V RHLK V d 19 enectus siti] sic Ciceronis cod. Reg. siti enectus libri Cic. rell. 20 tantulus BH Tantalus Fleckeisenus l. l. post Tantalus: quare necatus et quare nectus (nectus sit B) add. BDHGLK 21 propriæ Rr fero R peremptus D 22 Enn. ann. XVI 19 E. S. ann. inc. sed.

p. 861. 62 P.

p. 453 K.

Excipiuntur praeterea haec quattuor: 'sto steti', 'do dedi', 'iuvo iuvi', 'lavo lavi', quod antiqui tertiae quoque coniugationis declinatione proferunt, 'lavo lavis lavit'. Plautus in Pseudulo:

Gestas tabellas † . eas lacrimis lavis.

5 Virgilius in X:

lavit improba taeter

Ora cruor.

idem in III:

fluidum lavit inde cruem.

10 a 'do' quoque composita et a monosyllabis praepositionibus tertiae sunt 35 coniugationis, ut 'addo addis', 'reddo reddis', 'trado tradis', 'prodo prodis'. nam 'circundo' 'circundas' facit, quia 'circum' et disyllabum est et magis adverbium. et hoc solum verbum primae coniugationis a paenultimam in praesenti et in praeterito imperfecto et futuro et infinito et participio praesertim || corripit: 'damus datis daris datur däbam däbo däre datus däturnus' et quae ex hoc solent fieri, ut 'däbamini'. 'da' enim ubique ante finem corripitur in hoc verbo simplici, ut 'däturnus datum dätu dätor'. Virgilius in I Aeneidos:

Vix e conspectu Siculae telluris in altum

20 Vela däbant laeti.

in eodem:

Adsit laetitiae Bacchus dätor et bona Iuno.

in eodem:

O passi graviora, däbit deus his quoque finem.

25 idem in eodem:

Si däturnus Italianam sociis et rege recepto.

idem in VI:

Cui däturnus haerebam custos cursusque regebam.

idem in III:

30 Et pater Anchises däre fatis vela iubebat.

fr. LXXXV p. 80 Vahl. 2 quoque ^{tertiae H} declinatione] h declinationis H
 3 ut lauo GL Plaut. Pseud. I 1, 8 (v. 10) psedulo L psedolo G se-
 dulo H seudolo h 4 tabellas tecum eas Plautus lauis in lauit mut. D lauit Br
 et in littera h 5 Verg. Aen. X 727 sq. cf. lib. VIII § 36 6 improba* D im-
 proba RBGL teter RBDGLK 8 Verg. Aen. III 663 9 fluuidum BDHGL
 cum Med. Pal. Fr. m. alt. 11 coniugationis] b coniugationis B ut om. G

12 Nam a circundo circundas facis G cirdo as K 14 praesenti et in om. GLK
 et in futuro LK et infinito add. r praeteriti temporis BD praeteriti et futuri
 H 15 datis daris Ll 16 hoc ex his corr. K ut om. GLK dabi-
 mini D ubi^q ante Rr 17 daturus om. D datu datum D dator] r dator
 ut R refl. Verg. Aen. I 34 sq. 20 uela ex uila corr. H laeti ex corr. H
 21 in eodem — Iuno om. H In eodem. si datur Italianam adsit Dd Verg.
 Aen. I 734 22 Adsit] assit RGLK atsit Med. bacchus GLK bacchus D 23
 Verg. Aen. I 190 24 pasi GLK dabit ex datur corr. B 25 Idem ex corr. K
 Verg. Aen. I 553 26 datur] k däatur (ic) D dator LK Italianam in lit. B
 27 Verg. Aen. VI 350 28 haherebam Rr regebam] gerebam Pal. 29 Verg.
 Aen. III 9 30 vela] h uale H iubebat ex iueuat corr. B iuebat K Med.

Persius:

Quin dāmus id superis, de magna quod dare lance
Non possit magni Messalae lippa propago?

VII 36 a 'sto' quoque composita servant duplicationem praeteriti, ut 'resto re-
stiti', 'consto constitui', 'prosto prostiti'. Ovidius tamen 'abstit' pro 'ab-
stitit' protulit in XI metamorphoseon:

Alcyonae lacrimas et quae pars admonet abstit.
et 'absisto' enim et 'absto' 'abstiti' facit.

Supinum vel participiale in 'um' desinens omnia primae coniugationis
verba, quae in 'avi' praeteritum terminant, 'vi' in 'tum' convertentia fa-
ciunt, ut 'amavi amatum', 'oravi oratum', 'flavi flatum': quae vero in 'ui'
divisas desinunt, si c ante o habuerint, mutant 'ui' in 'tum', ut 'frico scri-
cui frictum', unde Iuvenalis in II:

si prurit frictus ocelli

Angulus.

similiter 'seco secui sectum'. sic ergo 'necui nectum' fecit. Ovidius in
III metamorphoseon:

Nec tu iam poteras enectum pondere terrae

Tollere, Nympha, caput.

'mico' quoque 'micui mictum' debet facere. sed dubitationis causa, quia 20
'mingo' quoque 'mictum' facit, in usu non invenitur, quamvis ab eo verbo
compositum 'dimico' 'dimicavi' facit et 'dimicatus' - Livius in +XXXIII:
iusta quoque acie et collatis signis dimicatum, quidam auc-
tores sunt -, quamquam 'emico' 'emicui' faciat. Lucanus libro I:

Qualiter expressum ventis per nubila fulmen

Emicuit.

1 Pers. sat. 2, 71 sq. 2 id] hic B superius H de] k d* K 3 pos-
sint D magni om. Pers. Montep. pr. magna Pers. Vat. Messalae] codd. Per-
siani plerique messale libri Messala Pers. Vat. Messallae libri aliquot Pers. dett.

lyppa D 4 quoque** (qq) L resteti K 5 prosto prostiti consto constitui B
consteti K prosteti K 6 Ovid. metam. XI 473 7 Alcyonae] sic Ovidii
S. Marci veterimus et unus Mediceus cum uno Vossiano' alcyone RGLK altione DH
alcione B Halcyones (Alcyones, Alciones) pars libr. Ovid. ammoniet L abstit
sic etiam pars libr. Ovid. abdit, abstat, astat, abstet, obstat, obstet, obsit aut

8 abstiti] abstitit RBD 9 "Supinum — desinens. "Omnia — conuertentia fa-
ciunt. Vt Hh Sopinum quoque vel K participale Lr parcipiale G 12 frigo

frigui D 13 Iuuenal** (is) B Iuv. sat. II 6, 578 sq. U. K 14 purit
Iuv. Pitt. m. pro ocelli* B ocelli GL 16 ergo neco necui GLK Ovid. me-
tam. III 243 sq. 18 enectum D; in multiplices corruptiones abit pars libr. Ovid.

pondera K 19 Nympha] Ovidius nimpha librī capud RrD 20 quia] k quod
K 21 mingno Dd habeo RrD 22 demico demicau GL dimicavi] b di-
micui B demicatus GL Liv. ab u. c. lib... XXXIII] numerus corruptus;
locum indagare non potui. XX cprrr. Heidelb. in marg. teste Lindemann 23 luxia B
acie] k a**ae K demicatum G quidam auctores sunt] om. K eras. in H
del. d quidam auctores sunt usi B quidam auctores sunt usi in compositione rationa-
biliter dimicau R 24 facit r Luc. Phars. I 151. 153 in lib I B 25-ex-
psum G fulmen | Aetheris impulsu sonitu mundique fragore | Emicuit. Lucanus

p. 862. 63 P.

p. 454. 55 K.

‘plico’ etiam et ‘plicatum’ et ‘plicitum’ facit, quia et ‘plicavi’ et ‘plicui’. 37
ex eo igitur composita paenultimam a vel i habent in supino: || ‘duplicavi
duplicatum’, ‘explicui explicitum’, | ‘implicui’ vel ‘implicavi’, quod in raro
usu est, ‘implicitum’ et ‘implicatum’. unde Lucanus in III:

Implicitas magno Caesar torpore cohortes,
Cicero vero in Pisonem: quid avaritiae, quae criminibus infinitis implicata est, summam nunc explicem? in eodem: familiaritate implicatus. Sallustius in III historiarum: implicatae rates ministeria prohibebant.

Alia vero in ‘ui’ divisas praeteritum desinentia ‘ui’ in ‘itum’ converunt in supino paenultima correpta: ‘domui domitum’, ‘cubui cubitum’, ‘sonui sonitum’, ‘tonui tonitum’ (Horatius tamen in epodo ‘intonata’ protulit secundum analogiam pro ‘intonita’:

Non me Lucrina iuverint conchylia

Magisve rhombus aut scari,
Si quos Eois intonata fluctibus

Hiemps ad hoc vertat mare),

‘vetui vetitum’, ‘crepui crepitum’ [‘accubui accubitum’]. Statius in I Achilleidos:

quem quisque sacrasset

Accubitu genioque locum.

haec tamen ipsa et secundum tertiam vetustissimi protulisse inveniuntur 38 coniugationem, ut Ennius in XI annali:

.2 penultimam b penultima B 3 explicui explicitum] r explicauit explicatum R
implacauit

implicauit quod in raro usu est Hh 4 Luc. Phars. III 432 5 implicitas
Kk magnos K terrore aliquot libri Luc. coortes GLK 6 Cic. in Pis. or.
35, 86 uero om. K Pisonem] x in II. pisone B pisone (pisone G pisone L)
rell. in criminibus H in creminibus GLK 7 implicata] DKr et codd. Barberini
n. 1066 sup. lin. pr. m. et 1067 teste Garatonio ad Cic. l. l. cun libris
Cic. implicata RBHGL et Barberin. n. 1066 in lin. Cic. in Pis. or. 29, 70
8 Sall. hist. III 30 p. 333 Kr. IIII] r III. R implicatae RHL in
implicitae D implicatae GK Implicite B 12 ad sonitum in mg.: Horatius tamen in
libro I. sermonum ponit sonaturum. Ingenium cui sit. cui mens diuinior. atque os
Magna sonaturum des nominiis huius honorem (Hor. serm. I 4, 43 sq. cf. lib. XI
§ 34) add. b oratius K Horat. epod. 2, 49 sqq. in add. r aepodo D
intonata] b Intona B a tonau sup. lin. add. h 14 Non] r nam R Non me] no-

mine GL concilia R conchilia BGL concilia K 15 magisue ronibus L magis
uer omnibus K ue rombus b uero. CYAKIO umbus B rombus HGr rembis R

scaris R scarissi quos K 16 eo. is Rr eo. is D 17 iems Rr hiems HGLK
ueritat Ll mare ueritat K mare G 18 accubui accubitum om. RBDH

add. h Stat. Achill. I 109 sq. 19 achileidos B achileidos K 20 quemuis

que sacras sed R quem qui se sacrassse et r quisque] h quisque D quiique H quisce
K quis se L quisce B quis G sacrarar. Lips. 1 Krehli cum edd. Stati sacravit
cum gloss. elegit Heidelberg., sacrassse Dresd. 2 Krehli 21 genioque] r genio quo-

que R genioque Kk locus v. l. ap. Statuum 22 protulisse vetustissimi G
23 Ennius in XI annali] v. 1 E. S fr. VI Vahl. cf. lib. VIII § 96

p. 863. 64 P.

p. 453. 56 K.

Tunc clipei resonunt et ferri stridit acumen.

idem in XIIII:

Litora lata sonunt.

Accius in Clytaemnestra:

sed valvae resonunt regiae. 5

Lucretius:

Caligare oculos, sonere aures.

'steti' vero 'statum' supinum paenultima producta debet facere, unde Lucanus in II:

Constatura fides superum, 10

cum 'datum' et 'datus', sicut superius ostendimus, corripiant a paenultimam. est tamen in hoc quoque notandum, quod nomina ab eo derivata a paenultimam corripiunt vel antepaenultimam, ut 'status stata statum statibilis'. Lucanus in X:

quorum stata tempora fatus. 15

idem in V:

Quam non e stabili, tremulo sed culmine cuncta
Despiceret.

composita ab eo varie vetustissimi protulerunt, 'asto astitum' et 'astatum', 'praesto praestitum' et 'praestatum'. Aemilius Porcina orator in oratione, uti lex Aemilia abrogetur: tempore adstitutum atque petiturum me esse. Brutus in epistulis: occiso Gaio Caesare, postquam mare transierat, praestatum est.

Vero longam ante 'tum' unum habet: || 'iūtum' et ab eo composi-

1 Tum lib. VIII l. l. clepei GLK strident D 2 Enn. annal. XIII 8
E. S. XIV iv p. 57. LXXIII Vahl. XIIII] libri mei praeter L, & VIII, L XIII
 libri Krehlianii ut vid. plerique cum edd. refl. 4 attius K Att. Clytaem. fr. 1
 p. 194 Both. Clytaem. (s. Aegisthi, v. p. 298 coll. Dürntzer ad Litv. Andr. fr. 1
 p. 25) fr. I p. 117 Rabb. clytaemnestra R et ni f. H clytaemnestra BD dytemnestra
 GLK clytēmnestra h 5 sed valvae] sualde K ualde RBDG ualde L rosos-
 nant rigiae K 6 Lucr. III 156 7 calicare GK sonere] d sonare RDL so-
 nare K aures] aures regiae libri regiae e versu Attū irrepisse vidit Lackmannus

ad Lucr. l. l. auris codd. Lucr. 8 seti Hh stat. tum Rr Lucan. Phars.
 II 17 11 corripiat RDH corripit r corripiunt K 12 nomina ex omnia corr. K
 ab eo] in mg. add. K habeo Rrd diriuatiua G 14 Luc. Phars. X 240 cf.
 lib. IIII § 13 15 temporas Rr 16 Luc. Phars. V 250 sq. cf. lib. IIII § 26
 17 e inseruit h om. H refl. sed culmine sed culmine cuncta K culmina G

cunta. Rr 18 dispiceret DGK 19 uariae Rr uariae K assto astitum et as-
 statum Rr adsto adstitum et statum Bb 20 Aemilius] ex corr. h Emilius GK
M. Aemilius Lepidi Porcinæ or., uti lex Aemilia abrogetur: v. Meyerum orr. R. fr.
 p. 195 orator] orat' (i. e. oratur) GLK 21 'aemilia' lex H emilia DK eme-
 lea G arrogetur G adstitutum B astitutum RHGK adque D 22 me esse]
 'forte ne abessem' Falsterus memor. obsc. p. 11 M. Iunius Brutus in epp.: v.
 Meyeri ann. ad inscr. Bruti Cic. p. 11 ed. suae, Drunannum hist. R. IIII p. 40

aepistolis K Gaio] om. GLK g. DH 23 post quem D trasierat B 21
 longam]. d longum D et habeo D

p. 864 P.

p. 456. 57 K.

tum 'adiūtum'. 'au' quoque unum: 'lautum', quamvis vetustissimi etiam 'lavatum' solebant dicere. unde Terentius in eunuco:

Abeunt lavatum, perstrepunt,

pro 'lautum', et Ovidius in III fastorum:

Silvia Vestalis - quid enim vetat inde moveri? -

Sacra lavaturas mane petebat aquas.

'potum' quoque pro 'potatum'. Virgilius in bucolico:

39

Et potum pastas age, Tityre, et inter agendum.

Terentius autem in Phormione perfecte protulit:

Nam potatus [†]apud me est.

Virgilius in bucolico:

Huc ipsi potum venient per prata iuvenci.

idem in georgicon IIII:

Quoque modo potis gauderent intiba [†]fibris.

Lucanus in V:

Strymona sic gelidum bruma pellente relinquunt

Poturae te, Nile, grues.

Sciendum autem, quod in 'um' desinens supinum accepto verbo infinito, | quod est 'ire', facit infinitum futuri, ut 'oratum ire', 'domitum ire', 'lautum ire' vel 'lavatum ire', 'statum ire'. frequenter tamen antiquissimi neutro participio futuri addebat 'esse' et infinitum futuri significabant, 'oratum esse' pro 'oratum ire' dicentes et 'facturum esse' pro 'factum ire'. Cato in V originum: illi polliciti sese facturum omnia, per ellipsis 'esse' pro 'factum ire', quod Graeci dicunt ποιήσειν, quod est infinitum futuri. Lucilius in XVII ad Penelopam conuersus:

2 Ter. eunuch. III 5, 52 iuuacho K 3 habeunt RD labatum B 4
pro lau*tum K et om. G Ovid. fast. III 11 sq. III. Kr 5 Silua] sic
etiam Ovid. fere omnes cum Petav. et Vrsiniano Ilia Arundelianus et gloss. Gotting.
age

moneri G 6 petebant K petebat D 7 Verg. ecl. 9, 24 8 egyptityre D

tytere RGK 9 Ter. Phorm. V 5, 9 autem om. G protulat Rr 10 est
apud (aput Bemb.) me Terentius 11 Verg. ecl. 7, 11 12 venient] d uenient

D cum Verg. Leid. 13 Verg. georg. IIII 120 cf. lib. XI § 17 in I. georgicon B III*(I) R I DGLK 14 potis] positis Verg. Longob. intiba] etiam Med.

Pal. Fr. (deficit Rom.) intuba L fibris] libri hic et lib. XI l. l. et Longob. Verg., quod ortum est ex georg. lib. I versu 120, cuius Strymoniae grues versus Lucanianu

incident in scholastici memoriam. riuis ex Vergilio corr. h 15 Luc. Phars. V 711 sq. 16 strimona HGLKr cum Voss. utroque: sic igitur f. Prisciani archetypus strimonia R relictum L relinquunt Voss. B 17 nilse graues K 19 infiniti futurum B post futuri: ut oratum — futuri om. D add. d domitum K

20 lautum uel K uel om. L statum ire om. L 21 esse om. G infiniti futurum B 23 factum] bh facturum B factus H Caton. origg. lib. V fr. p. 116 Kr. fr. 104 p. 286 Rth. fr. LXXXVII p. 55 Wr. V. de originum GLK 24

ellipsis] g ellipsis R ellipsis G elypsin D eclipsin H esse facturum pro B
noincrin RHGK 25 lucilius GL Lucil. sat. XVII 4 Dous. Gerl. XVII ex XIII corr. L paenelopam R penelopam D conuersus ait DG

p. 864. 65 P.

p. 457. 58 K.

Nupturum te nupta negas, quod vivere Vlixen
Speras.

in hoc quoque subaudiendum est 'esse', id est 'nupturum esse' pro 'nup-
tum ire', γαμηθήσεσθαι. Sulla in vicesimo primo rerum suarum:
ad summam perniciem rempublicam peruenturum esse, pro
'peruentum ire', ἐλεύσεσθαι.

DE PRAETERITO PERFECTO SECUNDÆ CONIVGATIONIS.

VIII 40 Secunda coniugatio in 'eo' desinit. et ea terminatio propria est se-
cundae coniugationis, exceptis paucis primæ coniugationis: 'meo meas',
'beo beas', 'laqueo laqueas', 'nauseo nauseas', 'enucleo enucleas', 'creo 10
creas', 'screo screas', 'calceo calceas', quod alii 'calcio calcias', et quartæ
duobus: 'eo is', 'queo quis' et quae ex eis componuntur, ut 'adeo, redeo,
pereo, veneo, nequeo'. in 'eo' i antece[l]dente unum invenitur, 'cieo'. unde
Virgilius in I:

Bella ciente primaque vetant consistere terra. 15
idem in VI:

Aere ciere viros Martemque accendere cantu.
invenitur tamen hoc idem etiam in 'io' | desinens quartæ coniugationis.
unde Statius in IIII Thebaidos:

suus excit in arma

20

Antiquam Tiryntha deus.

Lucanus in II:

Nunc urbes excite feras, date gentibus arma.

Lucretius:

1 nupturam *Gerlachius!* te nuptam *RBGK* ulixena *H* 4 ΓΑΜΗΘΕΤΑΙ
RD ΓΑΜΗΘΕΟΓΑΙ *r* ΓΑΜΗΘΕΟΓΑΙ *GL* ΓΑΜΗΘΕΟΓΑΙ *H* ΓΑΜΗΘΕΟΓΑΙ | ylla Sylla *K*
 sylla *DHLrb* sillæ *G* syllaba *RB* *L.* Cornelii *Sullæ rerum suarum lib.* XXI fr.
 p. 291 Kr. fr. 18 p. 338 Rth. uigesimo primo *D* uicensimo primo *L* 5 réppu-
 blica *Rr* rempublicam *GK* 6 peruentum] *ex* peruenturum corr. ni f. *H* pernen-
 tum *K* peruenturum *B* ire ut EYCECAI in *litura H* ἐλεύσεσθαι] *r om.* *K*
 ΕΛΕΥΣΕΤΑΙ *R* ΕΛΕΙΣΕΟΓΑΙ *D* 7 De preterito perfecto secundæ coniugationis 1 de
 pietro secundæ coniugationis. *D* et in lacuna ab *L* *relicta l* DE SECUNDÆ CONIVGATIONE.
RK SPECIES PRAETERITI PERFECTI SECUNDÆ CONIVGATIONIS. *B* Incipit de secunda ciu-
 gati *G* inscr. om. *H* 8 proprio *D* 9 pacis *B* 10 enucleo *ex* enucleas corr. *H*
 ***** enucleo enucleas (enucleo) *L* creo creas om. *DHG* add. d. in mg. post
 screas add. *K* 12 duabus *Rr* ex his *BDHGLK* 13 ueneo *Rr* ueneo ve-
 num eo *BHGLK* cieo id est uoco *HGLKb* cieo *** uoco *B* 14 Verg. Aen.
 I 541 16 Verg. Aen. VI 165 17 uiros in mg. *K* accedere *Rr* accidere *K*
 cantum *K* 18 insio(h) *D* 19 Statiusj *bh* et in *litura d* terentius *RBH* terren-
 tius *GLK* Stat. *Theb.* IIII 146 in IIII Thebaidos om. *G* IIII] 1 III. *RBDHL*
U. K tebaidos *LK* 21 tyrrinta *Rr* tyrrinta *DHGLK* tyrrinta *B* 22 Luc.
Phars. II 47 sq. date gentibus iras | Nunc urbes excite feras, coniuret in arma (armis
 pars codd.) | (*Mundus etc.*) II. lib. *K* 23 dat *GL* et in *litura K* gentilibus *B*
 24 *Lucr.* V 211 Terraique solum subigentes cimus ad ortus. idem versus extat ibi
 dem I 212, sed Priscianum ad lib. V spectasse docet auraruni; ita enim ibi pergit Lu-
 cretius: Sponte sua nequeant liquidas existere in auras. aliter Lachmannus ad *Lucr.*

aurarum cimus ad ortus.

Livius in CXVIII: adversus interfectores Gai Caesaris ultoribus manum comparans concibat. praeteritum eius tam in 'vi' quam in 'ii' desinit, 'civi' vel 'cii'. Lucanus in VII:

5 quantas in proelia numquam

Concivere manus.

Virgilius in V:

Famaque finitos et clari nomen Acestae

Excierat.

10 Observandum autem in omnibus est verbis, quod, si minuat praesentis syllabas praeteritum, necessario paenultimam producit, sive producta sive correpta sit in praesenti, nisi syncopam patiatur, ut 'cieo cīvi' et per syncopam 'cīi', 'rideo rīsi', 'laveo fāvi', 'augeo auxi', 'moveo móvi', 'se-deo sēdi', 'facio fēci', 'fugio fūgi', 'fodio fōdi', 'venio vēni'. ergo 'liqueo lietū' et 'langueo langū' pares habent in praeterito et in praesenti syllabus, corripiunt enim paenultimas praeteriti, idque usus comprobatur. Ovidius in VI metamorphoseon:

Inposito fratri moribunda relangūit ore.

idem in IIII:

nectare corpus

Delicūit.

idem in VII:

Delicūit stagnumque suo de nomine fecit.

V loco consonantis ante 'eo' habentia 'eo' in i conversa faciunt praeteritum et producunt paenultimam necessario secundum praemonstratam

V 211: 'Priscianus p. 865 Lucretius aurarum cimus ad ortus. sic ille librarii errore deceptus, aurarum, cum is grammaticus quem exscribit edidisset Lucretius de natura rerum'. terrai pro aurarum scribi iusserset G. I. Vossius de arte gramm. V 35 p. 870 bis ed. Eckstein. 1 ad ortus] r adhortus RB 2 Libius K Lucanus in VXVIIo Lips. 1 Krehlii Liv. ab u. c. lib. CXVIII fr. t. XIII p. 795 sq. Drkb. ed. Stutg. p. XIII fr. 49 Wessb. CXIIX Vossius de arte gramm. l. l. et in ed. a. 1635 tom. III p. 124 et in opp. t. II (Amstelod. 1695 fol.) p. 318. XCVIIH cod. Prisc. (?) a C. Barthio ad Stat. Theb. IIII 146 l. XVIII rell. codd. omnes cum 'vetustissimo' Barthii et ms. Vossii. CXVII Barthius et sic Vossii ed. Ecksteiniana ġ. DHGL g. K ultores manuum ēperans ēcibat alter cod. Barthianus (?) 3 comparans RDGLK

4 civi] uel cuius BDH ut cuius GLKrb Lucan. Phars. VII 361 sq. VI. RH

VIII. r 5 praelia G 6 exciue codd. Lucani et sic duo 'excimia' mss. Prisciani a Cortio inspecta 7 Verg. Aen. V 106 sq. 8 aceste R a cestē (c) G aceste D acestiae L a cestiae Med. 9 excierat] sic etiam Pal. ex corr. exierat Pal. m. pr. Rom. 11 producit penultimam G 12 sit] fit K praesenti nisi] b praesenti** nisi B post syncopam: patiatur — syncopam om. R add. r pacia- fodi. foneo

tur D 14 fodio soui Bb fodi spscr. r 15 li*cui B langeo GLK 16 Coripiunt R Ovid. metam. VI 291 18 Inposito ex Inposita corr. B Imposito RHGL moribundo GLK relangit L 19 idem om. GL Ovid. metam. III 232 sq. cf. § 55 .Ull. K 20 nectare om. H add. h 21 Delicuit] h Lips. 1 Ert. 2 Krehlii et sic R § 55; deliguit H dilicuit cett. 22 Ovid. metam. VII 381 23 Delicuit] H dilicuit cett. delinuit v. l. ap. Ovidium 24 ante e habentia GLK conuententia HGLK

p. 865. 66 P.

p. 459. 69 K.

regulam, ut 'moveo móvi', 'foveo fóvi', 'faveo fávi'. inveniuntur autem auctores, qui, quomodo in praeterito primae coniugationis in 'vi' syllabam terminante faciunt in secunda tam singulari quam plurali et in tertia plurali in 'unt' desinente persona paenultimae syncopam syllabae, sic etiam in secunda coniugatione, quando praeteritum in 'vi' desinit, ut Virgilius in IIII:

Hyrcaeaque admorunt ubera tigres,
pro 'admoverunt'. Horatius in sermonum I:

Hunc hominem velles si tradere, dispeream, ni
Summoses omnes. ||

42 'coniveo', quod etiam 'conivo' secundum tertiam protulerunt veteres, praeteritum tam in 'vi' quam 'xi' habuit. Ninnius Crassus in XXIII Iliados:

nam non conivi oculos ego deinde sopore.

Turpilius vero in paraterusa:

Dum ego conixi somno, hic sibi prospexit vigilans
virginem.

'erveo' quoque etiam 'servo' invenitur, ab utroque tamen praeteritum 'servi' dicitur. Terentius in adelphis:

1 soueo soui om. L faueo faui add. r 2 "coniugationis "prima K 4 in
runt b penultimae r penultimam R 5 praeteritum] r praeteritur R Verg.
Aen. III 367 7 hyrcaneaque B hyrcaneq. GL hircaneque K ammorunt GL
ad+morunt K ubera ex corr. (ex libera?) B tygres R tigris BDHGLK 8
ammouerunt GLK oratius GLK Hor. serm. I 9, 47 sq. in sermonum I
pro summoses

om. G 9 hominum Rr si uelles v. l. ap. Hor. 10 summoses Ll sum-
moses summos omnes K submoses omnis libri Horat. 11 Coniugeo Rr co-
niuo ** (F. m?) B conibo K 12 quam in xi BDGrh ninius H nimius K Ninnius

Crassus in XXIII Iliados] v. Non. p. 475, 14 coll. Scioppio suspect. lect. V 1, Vossio
de arte gramm. V 24 p. 830 Eckst., Huschko de C. Annio Cimbro p. 9 sq., Bernhardio
in hist. lit. Rom. p. 406 ed. alt. Cueius Mattius Ios. Scaliger coniect. ad. Varr.
de l. L. VII § 95 t. II p. 236 ed. Bipont., Gisb. Cuperus observ. III 6 cf. etiam lib.
X § 10 crasus GLK XXIII] Scaliger l. l. coll. Hom. II. XXIII 637 οὐ γέρω
τῶν μύσαν δοσε νπὸ βλεφάρους ἐποιῶν. XXIII libri 13 Iliados] r aliados R
iliados GLK Mattii Iliidis fragmentis, quamvis dubitans (v. p. 569) h. l. inseruit
Wernsdorfius poet. Lat. min. IIII 572 fr. 10 14 egeō Rr 15 Turpilius(!) B
Turpilius GLK Turpilius paraterusa fr. 6 p. 89 Both. VI p. 36 Grautoff. V p. 91
Rubb. paraterusa] r paraturusa R paterusa G 16 sompno K somno hic sibi
somno hic sibi Rr sibi om. G 18 ferueo — ferbesco p. 479, 22] eo ordine, quem

secutus. sum quique a Prisciani more haud abhorret, totum hunc locum exhibent libri,
nisi quod post verum Calvinum in HGK, post Terentianum in D, post Persianum in L
inseritur sententia: quaeritur — dominatio (v. ann. ad p. 480, 17), nota scil. marginatis,
quae ubique nexus sententiarum intercidit, uncis, in mg. addens: aspice librum
istum quando de figuris partici narrat, haec inclusit g, nota XP ad initium et ad finem
appicta d, quae praeterea, sicuti bkh aliis signis appictis ordinem quandam sententiarum
constituere conata est, quo exempla ad voc. coniued et ferueo pertinentia inter se
coniungerentur, sequentibus edd. inde ab a: ita scilicet, ut post versum Turpilianum sin-
guiae sententiae sece exciperent hoc modo: Calvus — largior, ferueo — adulescentiam,
a ferueo — ferbesco, nec solum — olis, a strideo etc. (nec solum — fulgis, a stri-
deo — fluctus, denseo — olis, a denso etc. b) etiam] et b ferueo] d ferueo D

utroq. Hh tamen] b tam B 19 Ter. adelph. I 2, 72 in adelphis om. G

p. 666 P.

p. 480 K.

Sperabam iam defervisse adulescentiam.

nec solum ea diversarum coniugationum inveniuntur verba, sed multa p[re]a- 43
terea, ut 'strideo strides' et 'strido stridis', 'fulgeo fulges' et 'fulgo ful-
gis', 'denseo denses' et 'denso densas', 'oleo oles' et 'olo olis'. Calvus
⁊ 'conivere' infinitum secundum tertiam coniugationem correpta paenultima
protulit:

Cum gravis ingenti conivere pupula somno.

Persius vero secundae protulit:

Vae, nisi conives! oleum artocreasque popello

10 Largior.

a 'serveo' Virgilius in I:

Fervet opus redolentque thymo fragrantia mella.

idem in VIII a 'servo':

Fervore Leucaten auroque effulgere fluctus.

15 Lucilius:

fervit nunc, servet ad annum.

Terentius in adelphis:

†Cum maxime fervit, tam placidum quasi ovem reddo.

unde 'ferbesco'. dicitur tamen etiam per b 'ferbeo', ex quo 'ferui'. Ho-
20 ratius in I sermonum:

Velatumque stola, mea cum conferbuit ira.

unde et 'ferbesco'. a 'strideo' Lucanus in VI:

Auribus incertum feralis strideat umbra,

a 'strido' Virgilius in VIII:

25 striduntque caverpis

Stricturae chalybum et fornacibus ignis anhelat.

1 iam del. RK adolescentiam R adulidentiam DHGL adolidentiam K 2

coniugatione D 3 fugo Hh 4 C. Licinii Calvi fr. 11 ap. Lachmannum Catull.
p. 82, fr. XIII ap. Weichertum poet. Lat. rell. p. 144 5 prenultima B 7 in-
genti] om. L urgenti Nic. Heinsius popula GLK sompnō K 8 Pers. sat.
6, 50 sq. vero] om. L uero et G 9 Ve D uenisi R uaenisi uenisse GLK
conlues Montepess. pr. Vat. Pers. oleum] oleuo GLK artocreas quae H arto
creasque L orto creasque K 10 largiar Montepess. pr. Vat. 11 Verg. Aen.
I 436 cf. lib. VIII § 95 12 thymo D thimo BLK tymo r fragrantia R fla-
grantia DHGLK 13 Verg. Aen. VIII 677 a servo] om. K a feruo feruere.
feruere b 14 leocaten GLK effulgere K fluctis R 15 Lucil. sat. lib. VIII
fr. 14 Dous. 10 Gerl., libro nono assignatum a Nonio p. 502 extr., plenius: Fervit aqua
et feruet: feruit nunc, feruet ad annum laudatum a Quintil. inst. or. I 6, 8 cf. Stru-
cium lat. Decl. u. Conj. p. 189 sq. Lachmannum ad Lucr. II 44 16 fervit] r fer-
uet RHGLK feruet G feruit r ad add. r 17 Ter. adelph. III 1, 18 Cum
feruit maxime (Bemb. feruet maxime Bas.) tam placidum quam ouem reddo libri
Terent., unde vel c. f. m., tam placidum, quam ouis est, reddo vel quasi ex Pris-
ciano accepto c. f. m., tam placidum quasi ouem reddo scribendum visum est Bentleio
feruit] r cum Ter. Bemb. et Donato feruet R rell. iouem G 19 oratius K
Hor. serm. I 2, 71 20 in I sermonum om. G 21 mea c feruit G cum libris
nonnullis Hor. ira add. r 22 et ferbesco] d exferbesco RDGL A strideo B
Lucan. Phars. VI 623 III. H 23 ferali K 24 Verg. Aen. VIII 420 sq.
25 striduntque] d stridentque D 26 structurae h uel structurae b chalibum
BDHL calibum RG calybum K

p. 886. 67 p.

a 'fulgeo' Virgilius in V:

Ductores auro effulgent,
a 'fulgo' idem in VIII:

auroque effulgere fluctus.

a 'denso' Ennius in VIII annalium:

Densantur campis horrentia tela virorum,
a 'denseo' Virgilius in X:

Extremi addensent acies.

ab 'oleo' Terentius in adelphis:

olet unguenta de meo,

ab 'olo' Plautus infiniti verbi secundam syllabam corripuit in mus-
tellaria:

Non omnes possunt olere unguenta exotica.

44 Supinum a praeterito fit mutata 'vi' in 'tum', ut 'civi citum', 'movi
motum', 'fovi foton'. nec solum in secundae coniugationis verbis in 'vi' is
praeteritum facientibus, sed etiam in aliis est || observandum, ut 'amavi
amatum', 'accusavi accusatum', 'adiuvi adiutum', 'cupivi cupitum', 'accersivi
accersitum'; 'arcessivi arcessitum'. excipiuntur 'lavi lautum', 'cavi caustum',
'favi fautum', quae differentiae causa pro a longa 'au' diphthongum habue-
runt, propter 'latum', 'catum', 'fatum', quae alias habent significaciones. ei
sciendum, quod in omnibus huiuscemodi supinis paenultima producitur, ex-
ceptis 'saturn' a 'sero sevi' - quod etiam 'serui' habuit in usu antiquitas, unde

1 Verg. Aen. V 132 sq. auro | Ductores longe effulgent

res RK effulgent L fulgent K 3 Verg. Aen. VIII 677

2 Ductores] r docto-

res RK effulgent L fulgent K 3 Verg. Aen. VIII 677

5 Enn. ann. VIII 47

E. S. fr. inc. 5 Hug. fr. XIII p. 43. LXIII Vahl. VII. G 6 densatur Rr
horrentia] r horrentia RL 7 denseo ex denso corr. H Verg. Aen. X 432 cf.
lib. VIII § 95 9 Ter. adelph. 1 2, 37 cf. lib. VIII § 95 in adelphis om. G10 olet H olet BDL ungenta G meo] b me* B 11 Plaut. mostell. I 1, 41
(v. 42) 13 omnis D ungenta Bb ungenta GLK exotica B exetica D14 De supinis secundae coniugationis. inscr. I Supino Rr 16 amauit K 17 post
adiutum in B, paulo post post arcessitum in R interposita, a k ad mg. iterum adiecta
sunt ea verba, quae variis § 42 locis, ut ad p. 478, 18 dictum est, inseruerunt DHGLK:
quaeritur, cur cum 'spiro spiras' et 'halo halas' 'spiravi' et 'halavi' faciant, rerum
vocabula i habeant, 'spiritus' et 'halitus'? quae puto esse anteriora verbis ideoque
non sequi derivativorum regulam. quomodo 'iudicatus', id est 'indicatio', et 'domi-
natus', id est 'dominatio'. (cur cum) d circum D cum R cur G et om. G halo]
r abalo R faciunt K et k habent DGK et k spiratus K alitus R an-
teriora esse HLK et k uerbi B regulam diriuatiuorum K et k id est uru-
bique add. r iudicatio(a) L. totam hanc sententiam una cum voc. sgg. cupiui cupi-
tum accersiu accersitum delendam indicavit b accersivi accersitum] r om. GLK ar-
cessiu arcessitum R 18 arcessivi arcessitum] d arcessiu arcessitum D arcessitum.
entiaeQuaeritur etc. R v. ann. ad lin. 17 19 differuntur D 20 laetum RrH etum la-
tum K casum D catum H fatum 'catum G fatum om. D 21 produci-
tur penultima(m) B 22 satum a sero (s) K antiquitus Struvius lat. Decl. u.
Conj. p. 299

p. 460. 61 K.

p. 887. 68 P.

p. 461. 62 K.

'seratum' — et a 'sino sivi' 'satum', et a 'pono posui', vel 'posivi' secundum antiquos, 'positum'. 'latum' quoque et 'itum' notanda sunt. Virgilius georgicon IIII:

et paribus lita corpora guttis.

5 In 'deo' exeuntia, longa vocali naturaliter antecedente vel 'air' syllaba, 45
 'deo' in 'si' conversa faciunt praeteritum perfectum, ut 'suādeo suasi',
 'rīdeo risi', 'ardeo arsi', e vero vel i brevibus ante d positis, producunt easdem vocales et 'eo' in i mutata faciunt praeteritum: 'sēdeo sēdi' et ex eo composita, 'insideo insēdi', 'subsideo subsēdi', 'resideo resēdi'; 'vī-
 deo vīdi', 'invideo invīdi', 'provideo provīdi'. et notandum, quod a 'se-
 deo' composita, quamvis in praesenti e in i convertant, in praeterito tamen eandem e productam servant, ut 'possideo possēdi'. 'strideo' quoque 'stridi' | facit, quod etiam 'strido stridis' teriae coniugationis invenitur,
 i autem tam in praesenti quam in praeterito productam habet. Virgilius
 is in VIII:

• striduntque cavernis

Stricturae chalybum et fornacibus ignis anhelat.

Lucanus in VI:

Auribus incertum feralis strideat umbra.

2 Statius in IIII:

Huius inaspectae luco stridere sagittae.

Accius in Alcestide:

Cum striderat retracta rursus inferis.

sin autem prima syllaba in 'deo' terminatorum post mutam aliquam vel in VIII 46
 25 semivocalem e vel o correptas habuerit in aliquam liquidam deßinentes,
 duplicatur, sic tamen, ut priori geminatarum extrema consonans subtraha-
 tur, et sic 'eo' in i conversis fit praeteritum perfectum, ut 'pēndeō pe-
 pendi', 'tōndeō totondi', 'mōrdeō momordi', 'spōndeō spopondi', a quo
 etiam s in secunda demitur syllaba euphoniae causa. in compositione

1 seratus RBDHK possui uel posui Rr 2 et quatum post itum add. d
 Verg. georg. IIII 99 3 in georgicon IIII. B 4 paribus (t) D lita] illa Fr.
 illa Fr. m. alt. gutis D 5 In deo in litura K In eo Rr Inde o. H In deo quo-

que G antecede | uel G 6 de_o K suasi] sasi G 8 sedeō D 9 post
 composita: insideo — composita om. D add. d subsideo B 10 praeudio prae-
 uidi DK 11 conuertunt K 13 strido stridis om. K 14 quam in praeterito
 om. L Verg. Aen. VIII 420 sq. 16 que om. L cauernistricturæ D cauer-

nistricturæ Hh 17 chalibum BD calybum RK calibum G chaliphum L ignis
 ex ignibus corr. K 18 Luc. Phars. VI 623 in VI om. G 19 ferali K

20 Stat. Theb. IIII 428 in IIII. om. G 21 Cuius Stat. Cass. loco RrK
 sagittae K 22 Att. Alcest. p. 184 Both. p. 120 Rabb. in Alcestide om. G

23 striderat] lib. X § 29 strideret h. l. libri petracta D rursum G 24 Sint

Rr 26 extræma H 28 totundi Dd "mordeo momordi "tondeo totondi Gg

spondeo spopondi etiam (s) K 29 saecunda D euphoniae D euphoniae G

GRAMMATICI LATINI II.

p. 868 P.

p. 482. 63 E.

tamen haec eadem non geminant supra dictam syllabam, ut 'respondeo respondi', 'dependeo dependi', 'demordeo demordi', 'praemordeo praemordi', 'detondeo detondi'. vetustissimi tamen etiam 'detotondi' protulerunt. Ennius in annalibus:

Et detondit agros laetos atque oppida cepit.

at Varro in magno talento:

Detotonderat forcipibus vitiarium feris.

'au' ante 'deo' habentia per participium in praeterito declinatur nunc: 47 'audeo ausus sum', 'gaudeo gavisus sum'; vetustissimi tamen et 'ausi' pro 'ausus sum' et 'gavisi' pro 'gavisus sum' protulerunt. Cato Censorius in oratione pro Lucio Autronio: beneficii postridie iussisti adesse. in diem ex die non ausi recusare. Livius in Odissia:

Quoniam audivi, paucis gavisi.

L. Cassius Emina in II annalium: idque admiratum esse gavisi. in hoc verbo etiam illud animadvertisendum, quod 'ausim ausis ausit' pro subiunctivo 'audeam | audeas audeat' invenimus. Virgilius in II georgicon:

Ausim vel tenui vitem committere sulco.

Ovidius in VI metamorphoseon:

Et nihil est, quod non inopino captus amore

Ausit, nec capiunt inclusas pectora flamas.

1 tamen add. g 3 detondeo detondi d detundeo detundi D detotundi Dd

4 Enn. ann. III 13 E. S. fr. inc. XXXVII p. 72 cf. p. L sq. LXV Vahl. 5
detondit] b Struvius lat. Decl. u. Conj. p. 309 sq., olim propositum sed alteri coni. de que totondit agros, a Merula quoque prolatae, posthabuit a G. I. Vossio de anal. III 19 p. 810 Eckst.; sed huic adversatur particula adversativa at, qua Varronianum exemplum Enniiano opponitur. detotondit RBGLKd et ex detotondii ni f. mut. h detonauidit D coepit BDr 6 Varro. magn. talent.: sal. Menipp. LI 1 p. 149 Oehl.

tallento K 7 detotunderat Dd [forcibus B vitiarium feris] M. Haupius uitari-
feris RD^b uitariferis B uitariferis H uitam feris h ui tarpiris L ui tarpiris K ui
tarpiriferis G uiticarpiferis x uiticapiferis Ausonius Popma 8 de_o Kk

per add. b declinatur Gg 9 ut audeo BDGr tamen om. L auxi Dd

10 gauissi D gauissus D gauis G Caton. or. pro L. Autonio: v. Meyerus
orr. R. fragm. p. 139 sq., qui distinguendi notam post in diem posuit cum Nic. Hein-
sio ad Tac. ann. VI 20; libri h. l. omnino non distinguunt 11 in oratione om.
G Lucio] r lutio R post tridie HG *ost tridie (p) D 12 ausi] r casi R

ausi sunt B recurare Rr lynius G libius L Liv. Odiss. lib. XVI cf. Hom.
Od. XVI 92, Hermannum elem. doctr. metr. p. 626 13 odysia GL odyssia RDH
14 audiuit B 15 lucius B casius G et ex cusius corr. H hemina GL he-
mina D L. Cassii Hemiae ann. lib. II p. 160 Kr. fr. 19 p. 291 Rth. ammir-
atum HL 16 illud] r aliud R ainmaduertendum K animaduertendum est G
17 audeas] h audea* H Verg. georg. II 289 18 secundo 1 III. RBDHGL

III. K 19 comittere D soleo Rr 20 Ovid. metamorph. VI 485 sq. 21
non om. K inopino] inophino L in ophino K hiophino G effreno libri Ovidiani.
nisi quod inopino pro v. l. cod. Vrb., addita scilicet ex Prisciano. indeque certe han-
serunt Pers. et Iuv. schol. Oxon. ab Heinsio ad h. Ovid. l. l. 22 nec] uel G
inclusas BGLKr

p. 808. 809 P.

p. 463. 64 K.

Omnia autem supra dicta verba 'deo' in 'sum' convertentia faciunt supina: 'redeo risum', 'ardeo arsum', 'video visum', mordeo morsum', 'pendeo pensum', 'tondeo tonsum', 'respondeo responsum', 'audeo ausum': 'gaudeo' vero etiam i post u assumpsit euphoniae causa 'gavisum'. a 'se-deo' praeterea geminat s 'sessum', et fortasse differentiae causa, ne, si 'sesum' diceretur, duae partes esse putarentur. alia vero omnia in 'deo' 48 desinentia per 'ui' divisas proferunt praeteritum, ut 'candeo candui', 'stu-deo studui', 'frondeo frondui', 'splendeo splendui', quorum supina mutatione 'eo' in i et assumptione 'tum' debent fieri, ut 'candidum, studitum, n fronditum, splenditum'. rarissime tamen ab omnibus neutris secundae coniugationis, quae in 'ui' divisas faciunt praeteritum, invenio vel huiusce-modi supinum vel participium futuri, ut 'caleo calui', 'tepeo tepui', 'hor-reo horrui', 'langueo langui', 'flacceo flaccui', 'rubeo rubui', 'palleo pallui'; si qua tamen inveniantur, i brevem ante 'tum' habent. unde Iuvenalis 15 a 'careo carui' in II:

tollere dulcem

Cogitat heredem cariturus turture magno,
et Cicero 'valiturus' a 'valeo'. excipitur 'prandeo prandi'. Plautus
in Menaechmis:

20 Prandi et potavi, scortum accubui.

id tamen quoque in 'sum' facit supinum, quomodo superiora, ut 'pransum', quod tamen, quamvis neutrum sit, habet participium praeteriti 'pransus', ut 'caeno caenatus', 'iuro iuratus', 'careo cassus', 'pateo passus', 'titubo titubatus'. et multa praeterea a vetustissimis similiter sunt | pro- 49
25 lata participia praeteriti a neutralibus verbis, ut a 'seneo senectus', ὁ γη-
ράσας; 'discedo discessus', ὁ ἀναχωρήσας; 'intereo interitus', ὁ ἀναιρεθεὶς;

1 de_o Kk 2 redeo Rr 3 mordesum H 4 etiam om. L 5 tandeo tansum D tendeo ten-sum R sessum] bh sensum B (H?) 6 adsumpsit B 7 geminault BDH geminant GLK 8 splendeo splen-deo Dd 9 adsumptione B 10 spenditum K 11 deuisas L 12 calui. terreo. terrui. tepeo B 13 langeo K langeo Hh 14 inueniatur B inueniuntur D 15 a cerui carui H 16 dulce B 17 turturae RrH 18 Ci-cero] veluti in or. de imp. Cn. Pompei 16, 46 in epp. ad fam. XIII 16, 3 Excipiuntur D Plaut. Menaechm. III 2, 11 (v. 476) 19 in Menaechmis om. G meanechmis RBDKH mechenis L 20 et om. libri Plautini pataui K 22 quamus ex quodus corr. D 23 post pransus: ut — passus om. D add. d ceno cenatus DGLK cenatus B casus Rr pasus GLK 24 a om. G uetus-tissimis tamen Rr similiter h. l. add., infra non del. g prolata similiter parti-pia G 25 senectus add. r οΓΕΡΑCAC G ΟΙΤΡΑCCAC Rr ΟΙΤΡΑCCAC H 26 dis-cessus L ὁ w Rr οΑΧΩΡΗCAC K intereo — ἀναιρεθεὶς post κοθεὶς collocat K οΝΑΙΡΗΘΕΙC G οΑΝΑΡΕΘΕΙC D

p. 800 p.

p. 464 K.

‘οβεο οβίτος’, ὁ τεθνεώς; ‘occido occasus’, ὁ δύνας; ‘potus, ὁ πεπωκός’ καὶ ‘ὁ ποθεῖς’, ut ‘iuratus ὁ δύσσας’ καὶ ‘ὁ δύοθεῖς’. Catullus:

Sed haec . . fuere; nunc recondita

Senet quiete;

‘senesco’ enim inchoativum est. Sallustius in IIII historiarum: omnes quibus senecto corpore animus militaris erat. Caelius in IIII: custodibus discessis multi interficiuntur. Claudius: pugna acriter commissa multis utrimque interitis. Laevius in Protesilao:

Cupidius miserulo obito.

Lucilius in II:

quae horis sublata duabus
Omnia sunt sole occaso ductoque.

a ‘decresco’ quoque ‘decretum’ Laevius protulit in III erotopaegnion:

nocte dieque

Decretum et auctum.

Terentius in hecyla:

Quid ais? cum virgine una adulescens cubuerit
Plus potus.

hoc tamen idem Iuvenalis passive protulit in IIII:

epotaque flumina Medo

Prandente,

ΤΕΕ
1 ωποενειως Rr οτενειως B οτενηος G ορενειως D ΔΙΝΑC L potus]

ΩΠΩΕΕΙC

potos B οπεποκως καιοπεειC Rr πεπωκάς] l πεπωκως L 2 καὶ ὁ ποθεῖς] κυπωεειC B ποπειC D ωμωωωως R οολλωωως H σολλωωως L σομωωωως G οολλωωως K οομωωως κοομωεειC B ὁ] om. G w R ομορθεειC D ομορθεειC H ομοσιC K Catullus] r catulus R rell. Catull. carm. 4, 25 sq. 3 haec feruere GL haec prius fuere Catullus 4 quiete] h quite RH qui te LK 5 se-

nesco] d Senesquo D iniquatiuum Dd Sall. hist. IIII 64 p. 354 Kr. in IIII. historiarum om. G 6 Coelius B L. Caelio Antipatri ann. l. III fr. p. 192 Kr. fr. 39 p. 318 Rth. cf. Nautam de L. Coelio Antip. disp. fr. 21 p. 36 sq. 7 in IIII. om. G Q. Claudii Quadrigarii ann. lib. inc. fr. p. 263 Kr. fr. 80 p. 351 Rth. 8 ja-

criter commisa K utriusque ex utriusque corr. D utrumque Bb utrumque G 9 leuius BGLK liuius Rd Laevius in Protesilao] Laevii fr. XI ap. Weichertum poet. Lat. rell. p. 78, qui de inscr. carm. cf. p. 81 in pro in protesilao Rr prothesilao G processilio K 10 cupidus L misserulo G 11 Lucilius] r Lucius GLK et, ni f., R Lucil. sat. II 3 Dous. Gerl. in II om. G 12 q ab horis G oris

R 13 sunt om. L occasum Rr occusso K occaso obducto que tenebris Fr.

Dousa 14 Leuius GLK Leuius H Liuius RBD Laevii erotopaegn. lib. III v. Weichertum l. l. p. 44 fr. II in III erotopaegnion] n G eroto prēgnion H heroto-

paegnion R Erotepegnion D erotopregnion L erato pregni n K 18 Ter. hecgr. l 2, 63 sq. in hecyla om. G haecyla RH haecira D echira LK hechira B

19 agis RBD adulescens] d adolescens RH aduliscens DGLK cubuerit om. R

20 potus sese etc. Terentius potissime etc. Bas. 21 Iuv. sat. IIII 10, 177 sq.

VII. GL 22 Epotataque k

p. 889. 70 P.

p. 464. 65 K.

sicut et 'iuratus' tam active quam passive profertur. Cicero in II Verrinorum: malo ei iurato suam quam iniurato aliorum tabellas committere. Lucanus in VIII:

mihi per Latium iurata tonantem.

5 a 'titubo' quoque 'titubatus'. Virgilius in V:

vestigia presso

Haud tenuit titubata solo.

idem in II:

nunc cassum || lumine lugent,

10 quamvis a 'careo' futuri participium non 'cassurus', sed 'cariturus' faciat, ut supra ostendimus Iuvenalem in II protulisse. a 'pateo' quoque 'passus' nascitur teste Virgilio, qui ponit in III Aeneidos:

Et pater Anchises passis de litore palmis.

idem in II:

passis Priameia virgo

Crinibus. |

In 'geo' desinentia, l vel r antecedentibus; 'geo' in 'si' conversa 50 faciunt praeteritum perfectum, ut 'indulgeo indulsi', 'fulgeo fulsi', 'algeo alsi', 'urgeo ursi', 'urgeo tarsi', 'tergeo tersi', quod Probus et Chari-

rius et Celsus et Diomedes comprobant et ipse omnibus validior

15 usus. Iuvenalis in I:

sed mox et pecula torques

Saucius et rubra deterges vulnera mappa.

idem in V:

vasa aspera tergeat alter.

Horatius in II sermonum:

1 actiuae *H* passiuae *H* Cic. in *Verr. act. 1* 10, 32 in II Verrinorum
^{om. G} 2 malim et iurato libri Ciceron. malo enim iurato schol. Cic. in *lemmate*
³ *Luc. Phars. VIII 219* in VIII: mihi *om. G* 4 Prisca manent mihi *rd* per
 — tonantem *al. m. in ras. in Voss. B* lacium *D* tonentē *R* 5 *Verg. Aen.*
^{V 331 sq.} in V. *add. r* 6 *praesso H presto Pal.* 7 *haut LK* 8 *Verg.*
Aen. II 85 9 *casum K* legent *H* 10 *participium] r participiunt R* 11
^{em.} *Iuvenalis(.) Rr Iuv. sat. II 6, 38 sq. v. § 48* 12 *pasus GLK post in III:*
Aeneidos — Idem in III. (sic pro II) in mg. add. r, primis vocc. usque ad Anchises nunc
in sol. extr. abscissis Verg. Aen. III 263 cf. lib. X § 27 qui hoc ponit B 13
ⁱ *E] om. G at g ut K* *passis GLK littore D palmas H* 14 *Verg. Aen.*
^{II 403 sq.} *III. GLKr* 15 *passis GLK Priameia] r priameta R priamea G*
^{17 l]} *n L* 19 *tergeo] tergeo uel tergo Bk et tergeo uel tergo RDHGL*
quod et probus BDHGLK v. Probum iuniorem p. 1480 sq. P. 136 L. chari-
sus ex cariseus corr. G carissimus Rr Charis. p. 217 P. 145 L. 20 cellus K
diomides G Diom. p. 363 P. 21 Iuv. sat. I 5, 28 sq. in 1 om. D
prima Rr 22 *et] ut H* *procula Rr* 23 *saciis L deterges] r detergas R*
detergis Iuv. schol. et cod. Norimb. 3 24 *Iuv. sat. V 14, 62* 25 *uassa Rr*
uassa K uasta G *tergat Rr* 26 *oratius L Horat. serm. II 2, 23 sq.* in
II sermonum om. G

posito pavone velis quin

Hoc potius quam gallina térgere palatum.

Terentius in eunicho:

Egone? imperatoris virtutem noveram et vim militum,
Sine sanguine hoc non posse fieri: qui abstergérem
vulnera?

est éním quaternarius iambus, qui stare non potest, nisi paenultima 'abstergérem' producatur. 'mulgeo' quoque 'mulsi' facit, quamvis differen-
tiae causa quidam 'mulxi' protulerunt, quia 'mulceo' quoque 'mulsi' fa-
cit. sed Virgilius in III georgicon: 10

Quod surgente die mulsere horisque diurnis,
Nocte premunt.

Ennius in VII annalium:

Mulserat huc navem compulsam fluctibus pontus.

idem in VIII:

Ciclopis venter velut olim turserat alte
Carnibus humanis distentus.

Lucilius in XX:

Purpureo tersit tunc latas gausape mensas.

idem in III:

Obtursi ebrius.

syllaba vero naturaliter longa ante 'geo' posita, mutant 'geo' in 'xi' et
faciunt praeteritum perfectum, ut 'lúgeo luxi', 'augeo auxi', 'frígeo frixi'. 20

51 Alia vero omnia in 'geo' desinentia 'eo' in 'ui' divisas mutant in
praeterito, ut 'egeo equi', 'indigeo indigui', 'rigeo rigui', | 'vigeo vigui'. 25
quaedam supina in 'si' praeteritum terminantia i in 'um' convertentia fa-
ciunt, sive secundae seu tertiae sint coniugationis - nam quartae in 'tum'

1 pauore *K* uellis *GL* 2 potius hoc *H* putius *G* turgere codd. non
nulli *Hor. dett.* 3 *Ter. eunuch.* III 7, 8 *sq.* in eunicho *om. G* 5 posse
fieri non *Bemb.* qui *H* quin *Bemb.* 7 penultima *b* penultimā *B* peneultimam *G*
peniultimam *L* 8 mulgeo] *r* mulceo *R* Mulceo *G* mulgeo quoque mulsi *in littera K*
uelc

9 mulxi quidam *G* produxerunt *L* mulgeo *G* mulceo quoque mulsi *in littera K*
10 *Verg. georg.* III 400 *sq.* III. *LK* 11 orisq. *R* horisquae *D* 12

primunt *Dd* 13 Ennius in VII annalium] *v. 54 E. S. fr. inc. 5 Hug. xi p. 30. LIX*
Vahl. in VII annalium *om. G* annali *H* 14 nauim *GLK* compulsam *DG*
compulsa *H* 15 *ENN. ann. VII 75 sq. E. S. VIII 4 Hug. XVI p. 49. XLVII*

sq. Vahl. 16 cyclopis *RBHGLK* uenter *ex uento corr. K* *uelim Rr* turserat] *d*
uelc

terserat *D* turserat *G* alte *I. Dousa apud Merulam* *ENN. p. 10 alti libri* 17
humanis *ex humanibus ut vid. corr. K* 18 *Lucil. sat. XX 9 Dous. Gerl.* in XX

om. G 19 *Purpureo LK et, in mg. add., G* tuncelatas *B tunelatas L*
mesas *K* 20 *Lucil. sat. III 26 Dous. 21 Gerl.* in III *om. G* VIII.

LK 21 ebreus *GLK* 22 "ante geo' longa *G* post in xi: et faciunt — frixi
om. R add. r 23 *ui om. G* 24 *ui diui* | *mutant R* 25 *uigui *** supina D*
quaedam in quidem corr. supscr. *d* 26 *quaedam*] Quidem *GL* Sopina quae-
dam *K* 27 *seu* *D* sint] *r om. H* sunt *RD*

p. 870. 71 P.

p. 466 K.

faciunt supinum —, ut ‘indulsi indulsum’ vel ‘indultum’, unde Marcellinus rerum gestarum XIII: tamquam licentia crudelitati indulta, ‘fulti fulsum’, ‘alsi alsum’, ‘tersi tersum’, ‘arsi arsum’, ‘laesi laesum’, ‘lusi lusum’, ‘mulsi || mulsum’ et ‘mulctum’. Sallustius in 5 IIII historiarum: dein lenita iam ira postero die liberalibus verbis permulcti sunt. (unde Cicero in contionem Metelli: permulsa atque recreata est. Varro in satira: capite permulso.) ‘torsi’ quoque et ‘tortum’ et ‘torsum’ facit, itaque ‘tortores’ et ‘torsores’ dicuntur. Cato in IIII originum: Marsus hostem occidit prius quam Paetilinus, propterea Marrucini vocantur, de Marso detorsum nomen. Terentius in Phormione:

† Bonorum contortor, legum distortor.

Cicero in IIII Verrinarum: quod fanum denique, quod non aversum atque extersum reliqueris? a ‘tergeo terci’ ‘tersum’ dixit 15 secundum supra dictam proportionem. excipitur ‘ussi’ ‘ustum’ faciens supinum.

In ‘xi’ vero proferentia praeteritum, cuiuscumque sint coniugationis, X 52 ‘xi’ in ‘ctum’ vertentia faciunt supinum, ut ‘luxi luctum’, ‘auxi auctum’, ‘frixi frictum’, ‘aspexi aspectum’, ‘illexi illectum’, ‘duxi ductum’, ‘dixi dictum’, ‘neglexi neglectum’, ‘traxi tractum’, ‘struxi structum’. ‘finxi fic-

1 post indulsum: mulsum et multum torsum et tor et tortum add. Rr mulsum et (i mulsum* L) mulctum torsum et tortum (tortum H) BHGLK mulsi mulsum et multum torsi torsum et tortum D om. edd. Ammianus Marcellinus rer. gest. XIII

1, 4 2 re* gestarū (x) D in XIII. Rr ligentia D liquentia LK linquātia G diligentia RB crudelitate RLK cridelitate G credulitate DH crudulitate d inulta

Rr 3 falsi falso K fulsi — lusum ante Marcellinus — indulta collocat D fultum G 4 mulsi mulsum et mulctum om. D Sall. hist. III 95 p. 299 Kritz.

III libri et sic post altos Cortius in ed. Sall. p. 980 Debroissius Sall. fr. III 20; III (vel tertii vel 3) edd. in — ira om. G 5 posteri LK 6 unde — permulso post torsi — facit collocat BDHL et ordine dein notis appicitis instaurato G Cicero in contionem Metelli] fr. 2 p. 450 Or. contra contionem Metelli lib. XIII § 5 Quint. VIII 3, 50 Augustin. rhet. p. 327 Capp. contra Metellum lib. X § 18 contra contionem Q. Metelli Gell. XVIII 7, 7 Iul. Victor VI 3 p. 220 Or. concionem GL contione RB concione D 7 Varron. sat. Menipp. fr. inc. 1 p. 238 Oehl. in satira om. G satyra r satira b 8 et torsum et tortum DHGK et torsum om. L itaque — dicuntur post locum Catonianum exhibet D 9 Caton. origg. lib. II fr. p. 106 Kr. fr. 66 p. 278 Roth. et, optimorum librorum testimoniis spretis, fr. LVI p. 42 Wr.

in IIII originum om. G IIII] secundo D 10 pelignus RBDGLK proptereas Marrucini vocantur om. G marucini R masucini L marsucini K 11 De R Ter. Phorm. II 3, 27 Bonorum extortor, legum contortor. — Geta. in Phormione om. G formione DHK 12 et legum r 13 Cic. in Verr. or. II 11, 52 in — auersum om. G non extet euersum reliqueris Cic. Lag. 42 m. pr. euersum libri gessigestum

Ciceron. 14 extorsum B tergo D 15 Excipiatur ussi ustum Dd Excipiuntur ussi ustum gessi gestum facientia h 18 ursi urtum GLK facit L 18 in uictum K conuertentia GLK sopinum B 19 minxi mictum (minctum G) post

frictum add. RBDGL ninxi ninctum add. K 20 stuxi stuctum L fictum] in ras. b (fictum B?) fictum RDr

p. 871. 72 P.

p. 466. 67 K.

tum' et 'pinxi pictum' et 'strinxi strictum' et 'minxi mictum' euphoniae causa n in supino abiciunt, quamvis 'iunxi iunctum' et 'tinxi tinctum' et 'vinxi vinctum' et 'cixxi cinctum' | et 'punxi punctum' et 'sanxi sanctum' servent in supino quoque n. excipiuntur 'flexi, fluxi', quae in supinis quoque servaverunt x: 'flexum, fluxum', quamvis vetustissimi et 'fluctus' pro 'fluxus' et 'flucturus' pro 'fluxurus' soliti sunt dicere, unde et 'fluctus' ipse motus aquarum. in 'gui' vero facientia praeteritum, quia neutralia sunt, non habent in usu supina, debent autem secundum analogiam in 'itum' ea facere, sicut supra dictum est.

In 'queo' desinens unum invenitur secundae coniugationis in 'si' terminans praeteritum, 'torqueo torsi', et ex eo composita 'distorqueo distorsi', 'contorqueo contorsi', 'extorqueo extorsi'. supina secundum paulo ante expositam regulam in 'sum' proferunt: 'torsum, distortum, contorsum, extorsum'; inveniuntur tamen etiam in 'tum', et frequentius.

53 In 'leo' desinentia, si ante l aliam consonantem habuerint coniunctam ei in ea|dem syllaba, et ab 'oleo' vel 'leo' composita per 'ui' syllabam faciunt praeteritum perfectum, ut 'imleo implevi', 'compleo complevi', 'suppleo supplevi', cuius simplex verbum non legi, 'fleo flevi', 'defleo deflivi', 'cleo clevi', 'oleo olevi', 'aboleo abolevi', 'adoleo adolevi', 'exoleo exolevi', 'deleo delevi', 'releo relevi', quamvis 'oleo' et 'olui' et 'olevi' faciat, et similiter 'redoleo' et 'redolui' et 'redolevi', quia non mutavit significationem. Horatius in I epistularum:

Vina fere dulces oluerunt mane Camenae.

Lucilius vero in XXX:

Quis totum scis corpus iam perolessे bisulcis,
pro 'perolevisse'. Virgilius in XII:

1 ⁿ strixi *Dd* strictum fluxi fictum *K* minxi *D* euphoniae] *d*. Euphoniae
DHG 2 ⁿ uinxi uinctum *GLK* iunxi iunctum *Dd* ^c ⁿ tinxi *H* tinxi tintum *Dd*
3 et ⁿ uinxi uinctum *h. l. om. GLK* ⁿ victum *H* uinxum *Rr* et punxi] *L* et
pupugi et punxi *DGK* et pupugi et pupunxi et punxi *RB* et pupugi ***** et
pupunxi?) *H* et punctum *B* 4 scanciū *K* seruet *K* et fluxi
BDGr 5 quoque add. *d* seruarunt *D* x] *r* ex *ni* f. in litura *R* fluxam
flexum *R* 6 floctus *Rr* flexurus *K* sint *B* 7 vero] quoque *G* 9 in ti-
tum *RBH* dictum est] diximus *B* 11 distoquo *R* 12 et extorqueo *GL*
extoqueo extosi *Rr* Sopina (sic) spscr. in *K* 13 profere *Rr* 15 In leo *Hh*
16 ei] om. *R* et *GLK* per add. *r* 17 praeteritum om. *L* perfectum om.
G ut om. *H* 19 cleo clevi verbum ceterum ignotum ditto graphia ex oleo oleui
ortum videtur Struvio lat. Decl. u. Conj. p. 222 aboleo oleui *Rr* adoleni ob-
soleo obsoleui exoleo *B* 20 exoleo exoleui deleo deleui om. *D* peroleo peroletui ex-
oleo exoleui deleo deleui in *mg.* add. *d* oleui et olui *BDGK* oleui et olui(e) *H*
oleui faciat et olui. *L* 21 Et similiter *Rr* redoleo redoleui quia *B* et] *d* om. *DHGL* et del. *d* 22 mutavit] motavit *K* mutant *DGL*, unde mutat conie-
rat Struvius l. l. p. 260 Oratius *GLK* Hor. epp. I 19, 5 in I epistularum
om. *G* aepistolarni *K* 23 ferae b fera *B* ferre *GL* 24 Lucilius] *d* Lucius *D*
licilius *B* Lucil. sat. XXX 87 Dous. 85 Gerl. in om. *H* 25 bisulcis *K*
26 pro perolevisse] *h* proprio leuisse *H* Verg. Aen. XII 438

p. 812 P.

p. 467. 68 K.

mox cum matura adoleverit aetas.

Varro tamen etiam 'adolui' protulit in libro III rhetoriconum: postquam adoluerunt haec iuventus. Cassius ad Tiberium II: at contra Aegyptiis sacrificium, ubi integrum anserem adoleverunt. passivi quoque participium 'adultus' pro 'adolitus' prolatum est. Antias in LXXXIII: eo omnes hostiae, vituli viginti et septem coniecti, et ita omnia adulta sunt. 'obsoleo' quoque 54 'obsolevi' facit. non est enim a 'soleo', quod 'solitus sum' vel 'solui' secundum Sallustium facit perfectum, qui in II historiarum ponit: neque subsidiis, uti soluerat, compositis, sed ab 'obs' et 'oleo', sicut 'obscenus' ab 'obs' et 'canendo' vel 'caeno' vel ἀπὸ τοῦ κονιοῦ, unde et 'inquino'. Cicero de imperio Gn. Pompei: obsolevit iam ista oratio, re multo magis quam verbis refutata. idem in I rhetoricon: hoc vero a plerisque eorum desertum obsolevisse. idem pro Caelio: chartae quoque, quae illam pristinam severitatem obtinebant, obsoleverunt. 'exoleo' quoque 'exolevi', unde 'exoletus exoleta exoletum'. Plautus in medico:

1 tum *Verg. Med.* adoleuerat *Med.* adleuerit *Pal.* aetas *Rom.*
 2 Varro in III rhetoriconum] sic etiam recte hoc fr. inscripsit Riccobonus de historia p. 277 ed. 1579 v. *Ritschelium mus. phil.* VI 534 sq.; antiquitatum rer. hum. libro III perperam inseruerunt Aus. *Popmas Varr.* opp. p. 174 ed. 1601 et *Bipontini* p. 205 rhetoriconum] r rhetoriconum *DHGK* rhetoriconum *R* rhetoriconum *BH* 3 adoluerunt] r adoluerint R adoluerit h Cassius] r Casius *RGLK* Cassius ad Tiberium II] sed et in sacrificio actius (accius *Par. AB*) cassius ad Tiberium secundo adoleuit (adolebit *Par. A*) dicit. sic est contra aegyptiis (aegyptus *Mon.* aegyptius corr. in aegyptio *Par. B*) maximum sacrificium uiui (uuu. *Mon. l.* ubi) integrum anserem adoleuerunt (adoluerunt *Mon.*) codd. *Diom.* p. 370 P., ubi Titus Cassius coni. *Kordesius* in ann. II ad *Eberhardtii libellum über den Zustand der schönen Wissenschaften bei den Römern* § 34 p. 214, Seuerus Cassius *Weichertus de Vario et Cassio Parm.* p. 205. at is certe intellegendus, quem Cassii nomine laudatum vidimus lib. VII § 55 et quem pleno nomine Cassius (caius *Mon.*) Seuerus brevi ante (p. 368 P.) appellaverat *Diomedes*, apud quem h. l. pro actius (accius) l. actue ad Tiberium II om. G tyberium

R 4 ad Rr Aegyptiis] *Weichertus l. l. ex Diomede aegyptios BDK egyptios RGL aegyptos H sacrificium ubi integrum om. G adoleuerunt ex Diomede Struvius lat. cōbustus Decl. und Conj. p. 270 et *Weichertus l. l.* adoluerunt codd. *Prisc.* 5 adultus Hh adholitus Rr 6 *Valerius Antias ann. lib. LXXXIII fr. p. 274 Kr. fr. 60 p. 362 Rth.* in — coniecti et om. G LXX Rr LXX III D LXXII. LK
 viginti et septem] R viginti septem Br XXVII rell. 7 adulta Hh obsoleo R 8 solitus ex solitus corr. K 9 *Sall. hist. II 64 p. 180 Kr.* fecit B 10*

opbs Rr 11 vel] uult R ceno *DHGK* ANO TOY in litura r - TOI Gg

1 κονοῦ B κονοῦ DHGK κονοῦ L 12 inquino G Cic. de imp. Cn. Pompei or. 17, 52 de imperio Gn. Pompei om. G g.n. R gnei B pompe_ii Hh pōpeii D obsolevit] r **soluit R 13 oratio, re] Cicero ora*** (tio?) B oratione b rell. on

ratio re Cic. cod. Fuld. Cic. de invent. I 3, 4 14 rhetoricon] om. G rhetoricon Rr rhetoricon DL retioricon H rhetoricon K(?) disertum GL 15 Cic. pro M. Caelio or. 17, 40 coelio B celio GLK 16 seueritatem obtinebant om. G

obtinebant in optinebant corr. B obtinebat Dd continebant Cicero obsoleverunt] d obsoluerunt RBDH absoluerunt Cic. Erf. m. rec. corr. 17 Plautus in medico] i. e.

p. 872. 73 R.

p. 468. 69 E.

Domi reliqui †. exoletam virginem,
id est grandem, quae exoleverat. ‘aboleo’ vero, vélut ‘redoleo’, et ‘ab-
olui’ et ‘abolevi’ facit praeteritum, unde et ‘aboletam’ et ‘abolitum’ et
‘abolitio’ dicitur. Livius in VIII: etsi omnis divini humanique
moris memoria aboleverit. Persius:

Hoc iuvat? hic, inquis, veto quisquam faxit oletum.
Cicero in Verrem de praetura urbana: vereor, ne haec cuiquam
nimis antiqua et iam obsoleta videantur. a ‘deleo’, cuius sim-
plex [id est ‘leo’] in usu non est, ‘deletum’, a ‘delino delitum’ na-
scitur, || quod Probus et Caper comprobant, usu quoque adiuvante.
Virgilius in IIII georgicon:

et paribus lita corpora guttis.

Cicero epistularum ad Calvum primo: tuli moleste, quod li-
terae delitae mihi a te redditae sunt. idem in IIII Verrina-
rum: tabulae sunt in medio, quae se corruptas atque interli-
tas esse clamant. Accius in Atreo:

Epularum fector, scelerum fratris delitor.

55 supina secundum iam praedictam regulam in ‘vi’ syllabam praeteritum ter-
minantium faciunt, ut ‘completum’, ‘defletum’, ‘obsoletum’, ‘abolevi ab-
oletum’, ‘abolui abolitum’, ‘deletum’ a ‘deleo’. unde et ‘letum’ ipsa
res, quae delet, quasi a ‘leo’ simplici, quod in usu non est, profertur.

Alia vero omnia verba in ‘leo’ desinentia ‘eo’ in ‘ui’ divisas trans-

in parasito medico v. *Ritschelium parerg.* I 132; *medici fr.* 3 p. 439 *Both.* in me-
dico: Domi om. G 1 f. ego exoletam 2 grandem dh grad. ē D gradem H

velut] r uelud *RBD* 3 et unde et K 4 abolicio D abolito *GK* *Liv.* ab n.

c. lib. VIII 11, 1 in VIII om. G *UIII. D* omnis] d om̄s *RDG* omnes *BHK*

5 moris addidi ex *Livio* absoluuit *Liv.* *Medio.* aboleuit *Paris.* rell. *Pers.*
sat. 1, 112 *psius* ni f. in *litura R* *Ipsius* r 6 hic] hoc *B* faxit *H*

7 *Cic.* in *Verr.* II 1 21, 56 in — antiqua om. G uesror *Rr* ne* (c) *B*

haec] sic etiam *Cic.* *Guelf.* 1 haec forte rell. *Cic.* cuiquam haec *H* 8 antiqua

B et iam om. L etiam *RDHGK* obsoleta] d absoleta *DLKr* obsooluta *R* 9

quod et probus et *B* Probus] *Berytius* ni f. cf. ann. ad lib. V § 45 *Caper* v.

Osannum de Capro p. 16 comprobant] r comprobant *R* comprobat *BG* comprobat *H*

10 *Verg. georg.* III 99 12 *Cicero epp.* ad *C.* *Licinium Calvum* I fr. 1 p. 467

Or. aepistolarum *K* in *epifaru* D epistularum — tuli om. G primo tuli om.

LK quod uim lyterae *G* 13 redite *Rr* *Cic.* in *Verr.* or. II n 42, 104 in

III Verrinarum om. G *Ull.* L 14 corruptas *B* corruptasque atque *D* 15

Attius *G* accitius *H* Att. *Atrei* fr. 1 p. 184 *Both.* XI p. 138 *Ribb.* fector scelerum

fratris deditor delitor thes. *Lat. ap. Maium auct. class.* VIII 178 fector scelerum, fra-
tris perlitore ibid. 301 in Atreo: Epularum om. G (non *R*) atreo epistolarum.

Fector *B* 16 epillarum *Rr*. Fector *H* 17 Sopina et sic saepius *B* iam

om. G 18 aboletum *R* aboletum *Dd* obsoletum aboletum *BH* aboletum abo-

leui *L* aboletum aboleui *GgD* aboletum ab aboleui *K* 19 abolui] r om. G aboleui

R abolitum abolui *L* abolitum ab abolui *DK* loetum *RDH* 20 resque dehet

RrKk delet uitam quasi *GL* quasi oleo *Rr* a leor *BDHGLK* 21 deni-

sas *L*

p. 873. 74 P.

p. 469. 70 K.

ferentia faciunt praeteritum; ut 'doleo dolui', 'calleo callui', 'palleo pallui', 'excelleo excellui', quod et 'excello' invenitur.

Alia quoque omnia secundae coniugationis verba, quacumque consonante ante 'eo' posita, 'eo' in 'ui' divisas convertentia faciunt praeteritus perfectum, ut 'habeo habui', 'rubeo rubui', 'doceo docui', 'arceo arcui', 'timeo timui', 'iaceo iacui', 'teneo tenui', 'caneo canui', 'candeo candui', 'stupeo stupui', 'tepeo tepui', 'pareo parui', 'careo carui', 'horreo horruui', 'floreo florui', 'censeo censui', 'pateo patui', 'liqueo liquui', ex quo 'liqueesco' inchoativum. Ovidius in IIII metamorphoseon:

Protinus inbutum caelesti nectare corpus
Delicuit terramque suo madefecit odore.

a 'liceo' quoque 'licui' facit. excipiuntur haec: 'iubeo | iussi', 'sorbeo' 56 vel etiam 'sorbo', ut Probo placet, 'sorpsi' vel 'sorbui' - Lucanus in IIII:

Absorpsit penitus rupes et tecta ferarum.

Cicero in II Philippicarum: sanguinem civilem exhausit vel potius exsorbuit. idem pro Murena: difficultatem exsorbuit -, 'mulceo mulsi', 'maneo mansi', 'neo nevi', 'haereo haesi', 'luceo || luxi', 'polluceo polluxi'. Plautus in Sticho:

Vt decimam partem †. Herculi polluceam.

Naevius in Colace:

1	caleo calui <i>GLK</i>	calui <i>Rr</i>	2 quod et excello] <i>r om. GLK</i> quod	
et collo <i>R</i>	3 quoque] uero <i>G</i>	4 ante <i>om. R</i>	5 ^h abeo <i>Rr</i>	7 stipui <i>D</i>
tepeo] <i>b</i> *stapeo <i>B</i>	8 orreorruui <i>B</i>	9 inchotium <i>G</i>	Ovid. <i>metamorph.</i>	
III 252 sq.	in IIII metamorphoseon <i>om. G</i>	11 Protinus] protulit <i>G</i>	imbū-	
tum <i>LK</i> imbustum <i>G</i>	12 dilicuit <i>BHGLK</i>	terram quae <i>B</i>	it made fac <i>Rr</i>	
quod non est in usu				
malefecit <i>GLK</i>	13 A liceo quoque licui <i>Hh</i>	liaceo <i>Rr</i>	iusi <i>K</i>	14 sorbo
ex sorbeo corr. <i>K</i>	Probus inst. gramm. II 3, 8 p. 1485 P. 140 Lind.: bo terminata, primae si sint, bauui facient specie perfecta.. tertiae uero correptae, psi, ut nubo ... aut bui, ut sorbo sorbis sorbui - sic enim legendum pro sorbeo sorbes sorbui			

sorbsi <i>D</i>	sobui <i>Rr</i>	<i>Lucan. Phars.</i> IIII 100	15 in IIII <i>om. G</i>	III*(<i>I</i>)
<i>Rr</i>	16 obsorbsit <i>K</i>	rupes ac tecta <i>pars libr.</i> <i>Luc. cum Voss. B</i>	17 Cic. or.	
Philip. II 29, 71	gustaras ciuilem sanguinem uel potius exsorbueras	in II — uel		
<i>om. G</i>	philippicarum <i>K</i> philippicarum <i>D</i> philippicarum <i>B</i>	** sanguinem <i>H</i>		

In sanguinem rell. f. Is sanguinem exausit <i>H</i> exausit <i>DLK</i>	ue <i>Rr</i>	18 ex-
sorbuit <i>G</i> exsorbuit <i>B</i>	post exsorbuit: idem — exsorbuit <i>om. R</i> ; videtur addidisse	
<i>r</i> in <i>mg. inf.</i> , <i>quo absesso in mg. sup. add. al. m.</i>	Cic. p. <i>Mur. or.</i> 9, 10	ex-
sorbuit] <i>r</i> exsorbuit <i>RB</i> exsorbuit <i>G</i>	19 mulceo mulsi <i>Hh</i>	excipitur luxi. <i>ΔΗΜΟΣΙΟΥ</i> . pol-
mulceo <i>B</i>	20 <i>Plaut. Stich.</i> I 3, 80 (v. 233); sic etiam libri <i>Plautini</i> , nisi quod decu-	lueo
in Sticho: <i>Vt om. G</i>	21 <i>Vti Camerarius</i> decumam α partem si	lueo <i>B</i>
<i>Herculi Ritschelii</i> partem hinc <i>Herculi v. d. in Geredorffii Repert.</i> 1851 IV 187		
herculi <i>D</i>	<i>Neuius libri Novianis fragmentis Colacem praeceunte Bentleio ad</i>	
<i>p. 167 cf. God. Hermannum opusc.</i> II 277 sqq. <i>Ritschelium parerg.</i> I 99. <i>Naev. Co-</i>	<i>Ter. eun. prol. v. 25 perperam addiderunt Bothius l. l. fr. 4 p. 43 et Munkius l. l.</i>	<i>lac. fr. 1 p. 141 Klussm. p. 9 Ribb.</i>
	in — partes <i>om. G</i>	collate <i>K</i>

p. 874 P.

p. 470. 21 K.

Quid decimas partes? quantum mi alieni fuit,
Polluxi tibi iam publicando epulo Herculis
Decimas.

Supino in 'ui' quidem divisas facientia praeteritum neutra deficiunt, sicut supra diximus, ut 'canui', 'stupui', 'tepu', 'horru', 'parui', 'egui'; deficit etiam 'metui', 'timui'; nam a 'carui' vel 'caritum' vel 'cassum' videtur posse dici, quia futuri participium 'cariturus', praeteriti 'cassus' invenitur. Iuvenalis in II, quomodo ante felatum est:

tollere dulcem

Cogitat heredem cariturus turture magno.

Virgilius in II Aeneidos:

Demisere neci, nunc cassum lumine lugent.

57 activa vero plerumque 'ui' vocales in i correptam convertentia assumunt 'tum', ut 'habeo habui habitum', 'inhibeo inhibui inhibitum', 'praebeo praebui praebitum', 'moneo monui monitum'. pauca autem 'ui' in 'tum' vertunt, nisi consonantium natura prohibeat, ut 'tenuo tenui tentum', 'dico docui doctum', 'censui' vero 'censum', quia in simplici dictione n antecedente s et t sine r sequi non possunt. 'iussi' vero et 'mulsi' et 'mansi' et 'haesi' secundum praenuntiatam regulam in 'si' proferentium praeteritum i in 'um' convertentia faciunt supinum: 'iussi iussum', 'mulsi mulsum', 'mansi mansum', 'haesi haesum'. a 'sorbui sorbitum', a 'sorpsi' vero 'sorptum' debet fieri supinum, ut ab 'habeo habitum' et 'praebeo praebitum' et a 'scripsi scriptum' et 'nupsi nuptum', quorum neutrum adhuc in usu inveni (id est nec 'sorbitum' nec 'sorptum'). a 'luxi' quoque 'luctum' et a 'polluxi' 'polluctum' exigit ratio in 'xi' terminantis praeteriti, sed auctoritas deficit. 'nevi' vero in 'vi' terminantium servat regulam, in supino convertens 'vi' in 'tum', ut 'nevi netum'. | ||

1 Quid Barberin. teste Ribbeckio Lips. 2 Krehli G. Hermannus l. l. p. 280
Qui rell. decumas α decumas partis Hermannus partes add. r mi
add. Hermannus alienum D 2 Polluxi] Hermannus polluxit RBDHLK poluxit
G iam Hermannus a libri epulo Herculis decimas om. G herchulis Dd
herculi B 3 decumas α 4 Supina D Sopina GLK praeteritum om. G

5 stipui Rr orru B 6 uel a caritum D casum D 7 cariturus Rr
praeperi Bb casus Rr 8 Iuv. sat. II 6, 38 sq. v. § 48 quomodo in li-
tura r ante relatum scripsi ante latum libri 11 Verg. Aen. II 85 12 Dimi-

sere K Demissere L - neci ex nec corr. K nec L casum D 13 ui] R ni r, IN
sed in postea eraso adsumunt B 14 habeo om. G inhibeo om. G. 16 con-
uertunt B docaeo K 17 censui uero censui censem G n antecedente etc.]

ut est monstrum ad mg. K 19 praenunciatam R praetiatam Kk profereuntiam Rr
22 sorbsi H sorpsi L sorbitum H ut habeo habitum praebeo K 23 et
a scripsi] in lit. B et scripsi H 24 in usu om. L non inueni BDHGLK et m.

quaedam al. in R so+um Rr sorbitum H 25 et appolluxi appolluctum K 26
autoritas D 27 regulam seruat K supino] r supin* R netū b ne** B
netum facit sopinum. GLK

ARTIS PRISANI VIRI ELOQVENTISSIMI GRAMATICI CAESAR DOCTORIS VRBIS ROMAE CONSTATPOLITANAЕ LIBER. VIII. EXPLICITVS. | INCIP LIBER X. DE PT PERFECTO TERTIAE CONIVGATIONIS R EXPLICIT (EXPEI B) ARTIS PRISCIANI VIRI ELOQVENTISSIMI. GRAMATICI CAESA-RIENSIS DOCTORIS VRBIS ROMAE CONSTANTINOPOLITANAЕ LIBER. (LIBRI B) VIII. INCIPIT LIB. X. DE PRAETERITO (PRAETERI B) PERFECTO TERTIAE CONIVGAT; BH Artis psciani viri eloquentissimi grāmatici caesariensis doctoris urbis romae constantinopolitanæ lib.

VIII. expli. GL. incip. lib. X. mus. de p̄terito perfecto. add. G Incip VIII de uerbo III et IIII coniugationis. L liber. VIII. expli. incipit liber. X. mus de p̄terito perfecto K .I. III. coniugationis add. k EXPLICIT LIBER NONVS PRISCIANI DE PRAETERITO PERFECTO TERTIAE CONIVGATIONIS ET QVARTAE. INCIPIT IDEM SECUNDVS. DE VERBO DECIMVS. SED PRI-MVM DE AIO. D

LIBER DECIMVS.

p. 875 P.

p. 472. 13 K.

DE PRAETERITO PERFECTO TERTIAE CONIVGATIONIS.

In 'io' a antecedente unum invenitur 'aio', quod in prima quidem persona i loco consonantis habet duplicitis, quae et geminabatur a vetustissimis 'aiio', in secunda vero et tertia transit in vocalem necessario, quia consonans sequitur, 'ais ait'. itaque pares habet in tribus personis syllabas, cum omnia in 'io' desinentia tertiae vel quartae coniugationis una syllaba minores habent prima persona secundam et tertiam, ut 'facio facis facit', 'audio audis audit'. sed in hoc primae personae paenultima positione producitur, secundae vero et tertiae corripitur [sicut quibusdam uidetur, tertiae est coniugationis] nec per totam in usu invenitur declinatio nem. cuius praeteritum, cum 'ait' in tertia inveniatur persona, debuit 'ai' primam facere, quae in usu non est; potest tamen 'ai' quoque praesens intellegi pro praeterito. sed cum imperativus in i terminans repeatratur, quartae | magis ostenditur esse coniugationis. Naevius:

An nata est sponsa praegnas? vel ai vel nega. 15

E quoque antecedente in 'io' unum invenio 'meio' tertiae, in quo similiter i loco consonantis est. Iuvenalis eius infinitum profert in I:

1 a post io sup. lin. add. H 2 *uetustissimi* Rr uetustissimis H 6 'de
sinentia in io H quartae] quate r quate R 9 secundae uero sicut quibusdam
uidetur tertiae est coniugationis] et tertiae corripitur. Rr Secundae uero sicut quibus
dam uidetur tertiae coniugationis et tertiae corripitur B secundae uero sicut quibusdam
uidetur tertiae est coniugationis. *et tertiae corripitur Dd secundae uero et tertiae cor
ripitur, sicut in quibusdam uidetur tertiae est coniugationis G secundae uero *****
dam uidetur tertiae esse coniugationis ***** et tertiae corripitur (sicut quibusdam uidetur) Hh secundae uero
et tertiae corripitur et sicut quibusdam uidetur tertiae est coniugationis. LK 10 totam
ex totum corr. B inuenitur B 11 interita inueniatur Rr persona inueniatur
LK persona om. G 12 quoque om. L quoque etiam intellegi praesens K
praesens] r prae R 13 repperiatur Dd repperiatur BHL 14 Naevius] sic etiam
bis § 52, ubi altero loco codd. plerique Ennius; Naevius (neuius Mon. Paris. B ne
uius Paris. A) 'alicubi' Diomedes p. 370 sq. P. Naev. fr. com. inc. 25 p. 198
Klussm. XIX p. 125 Ribb. Novii virginis praegnanti ascribunt Bolthus (fr. 3 p. 55) et
Munkius l. l. p. 181, quos refutat Klussmannus l. l. p. 180 sq. Neuius DGLK 15
ann
amata DdKk an est nata Diomedes, unde est delendum uidetur Osanno ad Cic. de
rep. p. 450 est sponsa est K praegnas] BH § 52 l. priore praegnans RDH
pregnans B prignans GLK 16 tertio L 17 Iuv. sat. I 1, 131 I. libro k

p. 875. 76 P.

p. 473 K.

Cuius ad effigiem non tantum meiere fas est.

Persius:

Pinge duos angues: pueri, sacer est locus, extra
Meite.

5 quidam tamen etiam 'meio meias' dici putaverunt. sed 'mingo' quoque
dicitur, ex quo praeteritum in usu est 'minxi', unde Horatius:

Hunc perminxerunt calones,

ex quo secundum regulam in 'ctum' nascitur supinum 'mictum'. Horatius in I || sermonum:

10 Mentior at si quid, merdis caput inquiner albis

Corvorum, atque in me veniant mictum atque cacatum.

unde etiam meditativum 'micturio', ut 'lectum lecturio', 'partum partu-
rio', 'esum esurio'; a supinis enim meditativa solent fieri.

In 'io' quoque u antecedente unum invenio 'inquio', quod plerique 2
is artium scriptores putant in usu non esse. Sed Cicero ponit hoc in se-
cundo de oratore: adtendere et aucupari verba oportebit,
inquio, ut ea quae sunt frigidiora vitemus. in eodem: tu vero,
inquisti, molestus non eris. idem in Verrem de signis: qui
me ubi viderunt, ubi sunt, Pamphile, inquiunt, scyphi? idem
in IIII ad Herennium: quid enim tibi vis? aliquis inquietat. ex
quo appetet, secundum analogiam 'inquiām' quoque debere dici. idem ad
eundem in V: at non Africani nepotes, inquit, istiusmodi fue-

1 imm *Ll* meire *K* meire *RG* 2 Pers. sat. 1, 113 sq. 3 pingue *RLK*
pueri] r pueris *RGLK* 4 meite] h meiite *GL* et ex meiete corr. *K* meiere *H cf.*
tib. XIII § 35 5 di: putauerunt: ci *H* 6 oratius* *H* horatius in *R* horatius.
In *B* oratius in *DGLK* Horatius in I. sermonum *Heidelb.* *Horat. serm.* I 2, 44

7 hinc *Rr* permiserunt *Dd* perminxerunt *semierasum* in perminxeri *nut.* in *B*
8 Oratius *GLK* *Horat. serm.* I 8, 37 sq. 9 in — coruorum *om.* *G* 10

at] et *B* capud *Rr* inquirer *K* aluis *D* aluis *BLK* 11 atque] *h* et
BDHGLK veniant] sic etiam aliquot codd. *Hor.* ueniat cum optimis libris *Hor.* duo
ab

Prisc. ms. a Bentleio ad h. Hor. l. l., Heidelb. Darmstad. ueniet liber quidam

Prisc. ms. apud Bentleium adque *D* cacatum *OYPON.* *KOTPPON.* Vnde *B* 12
micturio] d innecturio *D* ut add. *b* 13 essum essurio *GLK* esum esurio *D*
enim in litura *h* meditatio inchoatiua (ex inchoatiuo corr.) solent *B* 14
de

antecente *Rr* inquo add. *r* 15 Cic. de or. II 63, 256 16 oratione *BHGLK*
attendere *GLK* acupari *B* occupari *G* 17 inquo] in quo aut. in quibus

Kbri Cic. inquo *Kk* sunt] r cum *Cic. Lagom.* 2. 36 alius sint *RDHGK* *Cic. de*
or. II 64, 259 18 *Cic. in Verr. act.* II III 14, 32 in — signis *om.* *G* 19
me ubi] simul ut me *Cic. dett.* palphile *H* sciphi *BDHGL* sophi *K* rhet.
ad Herennium III 3, 5 20 *UHL.* *G* inquiet] sic aliquot libri rhet. opt. inquit
Virceb. inquit vel inquiet rell. 21 inquiām] inquam *r* rhet. ad Herenn. V: III
31, 42 cf. *tib.* III § 19. V *h. l.* scribendum esse docet *Kayserus* *l. l.* cumque numerum
praebent libri mei omnes 22 at] in litura *r* aut *B* (*R?*) africani *HK* apricam
L nepoti *BLK* inquit] *rD* ex corr. inquit *RBD* pr. inquieti codd. rhet. opt.
inquiet vel inquiet rell. istimodi *R* et istiusmodi *r*

p. 878. 77 P.

p. 473. 74 K.

runt. in eodem: videte nunc, inquis, iudices, quemadmodum
me Plagioxippus iste tractarit. Persius:

Hoc iuvat? hic, inquis, veto quisquam faxit oletum.
Terentius quoque imperativum eius 'inque' in Phormione posuit:

Tum autem Antiphonem video ab sese amittere 5

Invitum eam, inque.

ergo secundum analogiam tertiae coniugationis invenitur eius tota fere de-
clinatio verbi; supinum vero ab eo non inveni nec quae solent ab eo
nasci.

3 In 'cio' a antecedente mutant eam in e productam et abiecta o pro-
ductaque i faciunt praeteritum perfectum, ut 'facio feci', 'iacio ieci'. ex
his composita cum praepositione quamvis in praesenti mutant a in i, ta-
men praeteriti regulam servant, quae est in simplicibus, ut 'efficio effeci',
'proficio profeci'. ideo autem dixi, 'cum praepositione || composita' mu-
tare a in i, quia, si cum alia parte componantur, servant a, ut 'calefacio 15
calefeci', 'tepefacio tepefeci', 'tremefacio tremefeci', 'stupefacio stu-
pefeci'. 'abicio' quoque 'abieci' facit, 'conicio conieci', 'inicio inieci',
'proicio proieci'; invenitur tamen etiam simplex, 'icio icis'. unde Vir-
gilius in XII:

ictum iam foedus et omnes 20

Compositae leges.

Alia vero i ante 'cio' habentia eandem i in e convertunt et 'cio' in
'xi', ut 'aspicio aspexi', 'conspicio conspexi', 'illicio illexi', 'pellicio pel-
lexi'; excipitur 'elicio elicui' - Livius ab urbe condita libro V: ad
colloquium vatem elicit -, et puto ideo, nè, si 'elexi' diceremus, z
necessario participium 'electus' fieret et esset dubitatio significationis.
'pellicui' quoque pro 'pellexi' veteres protulerunt. Laevius in Lau-
damia:

1 rhet. ad Herenn. V: IIII 31, 42 eadem L inquiet vel inquit libri rhet.
inquiet Orellius quemadmodum] r quemammodum RBL 2 me add. d me
Plagioxippus om. G Plagioxippus vel Plagioxypus codd. rhet. fere omnes plagi-
xippus. r plagiuxiphus R plagiostiphus B plagiaphus DLK plagiophus Hh Pla-
giotype Klotzius tractari BLK retractari G tractauit v. l. codd. rhet. Pers.
sat. I, 112 4 Ter. Phorm. V 8, 25 sq. formione RG 6 eum GLK 7
eius om. D 8 nec quae] nec quoq. G neeq. D neq; B 10 a add. r antece-
dente G e] eq. Dd producta i GL produc i K 11 "perfectum" praeteri-
tum K 12 mutent] r mutant R post a in i sqq. usque ad alterum a in i om. D
add. d 14 perficio perfeci HG 15 quia si] quasi H si om. G 16 tepe-
facio tepefeci add. r tremefacio — stupefeci om. G 17 ad abicio et sqq. se-
cundum supradictam regulam sup. lin. adnotat K 18 Verg. Aen. XII 314 sq. 20
ictu B sictum Rom. fedus K 21 cpositae D compositae RGLK composite B 22
eundem L 23 ut om. GL 24 Excipiuntur Rr eliceo B. Liv. ab u. c. lib. V 15, 6

ab — V om. G condata H II r 25 ne si] d nexi D 26 necessariū B
electus] r elatus R 27 pro] om. GL .i. pro g Leuius D leuius GLK et ni f.
H Liuius RB et in litura h Laevius in Laudamia] fr. Laev. X ap. Weichertum
poet. Lat. rell. p. 76 sqq. Livii Andron. Laodamiae fr. 1 p. 12 Both. at cf. Klussman-
nam Liv. Andron. dram. rell. p. 23 in — affluens om. G

p. 877. 78 P.

p. 474. 76 K.

†Aut nunc quaepiam alia te illo
 Asiatico ornatu affluens,
 Aut Sardiano ac Lydio
 Fulgens decore et gratia
 Pellicuit.

sed Terentius in *Phormione*:

is senem per epistolas

Pellexit, modo non montes auri pollicens.

invenitur etiam 'allicuit' et 'pellicuit'. Piso historiarum I: cuius
 unius praemio multorum allicuit animos. P. | Varro belli Se-
 quanici libro II:

Deinde ubi pellicuit dulcis levis saporis.

Supina ex illis quidem, quae a habent ante 'cio', fiunt a praesenti 4
 'io' conversa in 'tum', ut 'facio factum', 'iacio iactum'. in omni enim
 is verbo, sive paenultima sive antepaenultima sit, a servatur etiam in supino,
 quamvis mutetur in praeterito perfecto, ut 'facio feci factum', 'iacio ieci
 iactum', 'capiro cepi captum', 'ago egi actum', 'frango fregi fractum',
 'cado cecidi casum'. ex his composita, quae in praesenti mutant a in i,
 ut 'facio inficio', 'capiro incipio', et in supino a in e convertunt, ut 'fac-
 tum insectum', 'captum inceptum'; illa vero, quae componuntur a verbis
 in 'go' desinentibus, quamvis mutant a in i, tamen in supino immutabi-
 lem servant eam, ut 'ago exigo exactum', 'frango infringo infractum',
 'tango contengo contactum', 'pango impingo impactum'; quae vero in 'xi'
 terminant praeteritum secundum praemonstratam regulam, 'xi' in 'ctum'
 z convertentia faciunt supinum, 'aspxi || aspectum', 'illexi illectum'; 'eli-
 cui' vero 'elicitum' facit, unde Lucanus in VIII:

1 alia B illa D Aut nunc alia te quaepiam | Asiatico *Ios. Scaliger connect.*
 ad *Varr. de l. L. VI § 94 t. II p. 157 ed. Bipont.* aut | Nunc quaepiam alia te
 illo, | Asiatico G. I. *Vossius castigg. p. 9* 2 ornata Dd affluens] r affluens RK

3 sardanio G aclydio H acludio DG aclidia L lydeo Rr 4 fugens Hh

decoro Dd gratia *Hauptius ex lex. Vat. ap. Maium auct. class. VIII 417 gloria*
libri 6 *Ter. Phorm. I 2, 17 sq.* 7 *epistolae] b cum Bemb. epistulas Bas.*
aepistolae K epistolam B et libri lib. XVIII § 242 cum aliquot codd. Ter. 9 alli-
cui B et plenitudo D et prolixuit *BGLK* et pollicuit k L. *Calpurnii Pisonis his-*
tor. lib. I fr. p. 147 Kr. fr. 23 p. 299 Roth. piro GLK 10 proemio B
animus B P. om. *DGLK* Publius d P. *Varronis belli Sequan. lib. II fr. v.*
ap. Wüllnerum de P. Terentii Varronis Atacini vita et scriptis p. 11 sq. bellis
equani L 12 ubi GLK pellicuit] d pollicuit BDHK prolixuit GLK so-

poris D 15 uerbo add. r siue D sive] h. l. etiam D sine antepenultima
 in mg. add. h etiam om. G 17 coepi B 18 casum Rr 19 et] om. GL
 etiam et Hh conuerlunt L uertunt BDHGK factum] ^{tum} feci Rr 21 mutant] r mo-
 tent K mutant D mutant RGL tamen supino immutabilem B 22 habent G
 23 impingo B 26 elicitum ex elicatum corr. K facit] fecit DHGLKrb *Luc.*
Phars. VIII 932 in VIII om. G

p. 878. 79 P.

p. 475. 76 K.

Virus et elicitum iussumque exire repugnat,
et Statius in IIII Thebaidos:

Tam penitus durae quam mortis limite Manes
Elicitos.

5 In 'dio' desinens unum invenio, 'fodio fodi' et ex eo composita, 'per-
fodio perfodi', 'effodio effodi', quod paenultimam praeteriti produxit neces-
sario secundum praedictam regulam, qua ostendimus, quod, si minuantur
praesentis syllabae, in praeterito producitur paenultima, nisi per synco-
pam vel apocopam proferatur. supinum in 'sum' facit geminata s, ut
'fodi fossum'. omnia enim verba, quae in 'di' finiunt praeteritum perfec-
tum, in 'sum' faciunt supina, ut 'prandi pransum', 'momordi morsum',
'tetendi tensum', 'pandi pansum', 'defendi defensum', 'ascendi ascensum',
'sedi sessum', excepto 'dedi', quia prijnae est coniugationis, quae num-
quam in 'sum' facit supinum, et ex eo compositis, quae in tertiam trans-
eunt coniugationem et a paenultimam simplicis supini in i convertunt, ut
'do dedi datum', 'reddo reddidi redditum', 'perdo perdidi perditum', 'vendo
vendidi venditum', 'credo credidi creditum', 'condo condidi conditum'. in
'dior' quoque deponentia in 'sum' faciunt supinum: 'ordior orsum', 'ingre-
dior ingressum'.

In 'gio' similiter producta antepaenultima et ablata o extrema faciunt
praeteritum perfectum, ut 'fugio fugi', 'confugio confugi', 'perfugio per-
fugi', 'refugio refugi'. supinum o in 'tum' convertit: 'fugio fugitum', 'con-
fugio configitum', 'perfugio perfugitum', 'refugio refugitum'.

II 6 In 'pio' 'ca' antecedente mutant a in e productam et abiecta o pro-
ductaque i faciunt praeteritum perfectum, ut 'capiro cépi'. ab eo compo-
sita in praesenti quidem mutant a correptam simplicis in i brevem, praet-
eritum vero integrum manet, ut 'incipio incépi', 'recipio recipi', 'suscipio
suscépi'. supinum tam eius quam omnium in 'pi' vel 'psi' vel 'mi' ter-
minantium praeteritum per 'ptum' profertur, ut 'cepi || captum', 'incepi in-

1 elicit dum G elicta K illicitum nonnulli codd. Luc. iussum q GL iusum q
K repugnat Dd 2 Stat. Theb. IIII 413 sq. in — penitus om. G 3 Tam

penitus om. BDHLK add. d penitos Rr dure LK manens R 4 elicitos
K 5 et om. K 6 effodi] effodo B quod] q K 7 praedictam] b praedictam] a

tam B quam ostendimus RBD 9 profertur H geminata s facit K ut
fodiq Rr 11 faciunt supinum D prandi] r prando R momorsum Hh 13

sesum L nū quam Rr 14 conpotis Hh 15 coniugationem ex coniugationes
corr. B conuertitur & 18 quoquè om. G ut ordior B 19 ingressum L

20 producta H 22 ut fugio D 23 perfugio perfugitum om. H 24 a] a cor-
reptam ex libris nonnullis Krelius, quibus tamen nec H adnumerare debebat nec, si
Lindemann silentio fides, Heidelb. 25 coepi B *abeo(h) D 27 incoepi B

recipio recipi*(o) B suspicio Rr suspicio D 28 uel in psi uel in mi G
psi] spi L si* D 29 praeteritum perfectum per B praeteritum perfectum profer-
tur in ptum (ptum K) ut GLK ptum] r *stum R profertur add. r cepi]
coepi D

p. 879 P.

p. 476. 77 K.

ceptum', 'coepi coeptum', 'rupi ruptum', 'scalpsi sculptum', 'compsi compsum', 'prompsi promptum', 'dempsi demptum', 'scripsi scriptum', 'nupsu nuptum', 'emi emptum', 'ademi ademptum'. 'rapui' quoque 'raptum' facit; similiter ex eo composita, 'corripui correptum', 'arripui arreptum'.

5 'Cu' vero ante 'pio' habentia o in 'vi' convertunt et producunt paenultimam in praeterito, ut 'cupio cupivi' vel 'cupii' et ex eo composita, 'concupio concupivi' vel 'concupii'. vetustissimi autem etiam secundum quartam coniugationem solent proferre hoc verbum. Lucretius:

effringere ut arta

10 Natura e primus terrarum claustra cupiret.

in 'ui' divisas faciens praeteritum unum invenio supra dictae terminationis, 7 'rapio rapui' et ex hoc composita, 'eripio eripui', surripio surripui'; nam 'surpui' per syncopam protulerunt quidam poetarum, ut Horatius in IIII carminum:

15 Quae me surpuerat mihi,
Felix post Cinaram.

'sapi' tam 'sapui' vel 'sapii' quam 'sapii' protulisse autores inveniuntur; Prob o tamen 'sapui' placet dici, Charisio 'sapui' vel 'sapii', Aspro 'sapii' et 'sapii' secundum Varro nem, quod Diomedes etiam approbat. 20 Nonius tamen Marcellus de mutatis coniugationibus sic ponit: 'sapii' pro 'sapui'. Novius virgine praegnante:

1 coepi coeptum] coepi ceptum *BH* concepi conceptum *h* scalsi *L*
P comsi *K* 2 prompsi promptum] *d* prumpsi prumpium *D* 4 ex] et ex
BDHr 5 vi] i *G* 6 praeteritum *B* ut concupio *G* 7 concupi^{ui} uel con-
 cupii (i n̄ f.) *Hh* autem] tamen *B* etiam sup. lin. add. *h* 8 solent] *R* so-
 lebant rell. Lucretius *D* Lucret. I 70 sq. 9 effrigere *D* confringere libri
Lucr. frangere corr. oblongi perfringere (perfringe) Non. 506, 33 10 portarum Lucretius
 cupiret] sic etiam Nonius et add. at. uideret (*h. e.* ualeret, v. Maehly annal. philol. LXXI
 204) corr. oblongi *Lucr.* cuperet quadr. et obl. pr. m. 11 supradictae d supradicta D
 12 hoc] eo *Gr* eripio eripuo *B* surripio surripui add. *r* 13 per sinagopam surpui *K*
 quidam protulerunt *G* Horatius *dl* oratius *RDGLK* Hor. carm. IIII 13, 20 sq.
 in IIII carminum] om. *G* in IIII in carminum *Rr* 16 post Cinaram] uel post
uel

amaram *h* cynaram *R* 17 sapui quam sapii quam sapiui *Kk* sapiui uel sapii
uel quam sapui *B* sapui uel sapii quam sapui *H* quam sapiui om. *R* inveniuntur]
r inueniantur *R* 18 apud Probum p. 1483 *P*. rapio rapui uel *ii*, quod ex sapio
 sapui uel sapii ortum esse conicil Struvius ab. d. lat. Decl. u. Conjug. p. 295, ipse
 dubitans, quod Prisc. sapui tantum apud Probum legerit: at illud uel *ii* ad sequens
 exemplum cupio pertinere, docuit Lindemannus p. 138 ed. sua. equidem *h.* etiam l. intel-
 legendum arbitror Probum Berytium, cuius notitiam Priscianus Capro debuerit, cf. O.
Iaknium ad Pers. prot. p. cxxxix et ann. ad lib. V § 45 Charisio] r carisio *LK*
 cariseo *G* Charisius *R* Charis. p. 218 *P.* 147 *L.* vel sapivi] *r* uel sapii *R*
 Aspero *k* 19 et sapii] uel sapii r uel sapui r assapui *D* Varr. fragm. p. 340
ed. Bip. diomides *GLK* apud Diomedem p. 366 *P.* extr. sapio sapui libri,
 sapio sapiui et sapui *edd.* sapio sapiui et sapii ex hoc Prisciani l. Struvius l. l.; cor-
 rupis contra Diomedis exemplaribus, cui quidem sapiui et ipse restituit, Priscianum
 usum esse censem *H.* Keilius adprobat *B* 20 Nouius *G* Non. Marcell. cap. X

p. 508, 20 multis *Rr* 21 pro sapui add. *r* Neuius *Dr* Noeuius *B* Nov.
 virg. praegn. fr. 1 p. 54 Both. p. 181 Munk. p. 227 Ribb. prignante *GLK*

quando ego

Plus sapivi, qui fullonem compressi quinquatribus.
Terentius similiter:

cum intellego

Resipisse,

pro 'resipivisse'. Caper utrumque in usu esse contendit. Afranius in Brundisini:

Equidem nunc resipivi, postquam pectus est laetitia onustum.

Plautus in rudente:

Pol magis sapisset, si dormivisset domi.

'coepio', quod in usu non est, 'coepi' facit praeteritum. Terentius tamen in adelphis praeteritum imperfectum subiunctivi eius verbi, quod nascitur ex praesente, profert:

sinerem [ego] illum? ac non sex totis mensibus

Prius olfecissem, quam ille quicquam cooperet?

supinum a 'cupivi' et 'sapivi' secundum supra dictam analogiam mutata 'vi' in 'tum' profertur, 'cupitum' et 'sapitum'.

In 'rio' unum inveni, 'pario peperi'. ^{vejj}tustissimi tamen et secundum quartam coniugationem hoc protulisse inveniuntur. Ennius:

Ova parire solet genus pinnis con|decoratum.

sed Terentius in Phormione:

Neque parere iam diu haec per aetatem potest.

1 quanto *Merceru*s ego] ergo D uero G 2 quin libri Non. fullonem R fullonem L compresi R LK cōpressi G quinquatrubus libri Non. quinquatrubus R 3 Ter. heautontim. III 8, 2 sq. 4 te gnate cum intellego Bemb. gnate cum te intelligo Bas. intellege LK intellige G 6 pro resipivisse] r pro resipuisse R Caper] v. Osannum de Capro p. 16 contendit ostendit BDHKr afranius K Afran. Brund. fr. 3 p. 162 Bth. IV p. 182 Nk. II p. 143 Rabb. in Brundisini om. G 7 Brundisini] bd brundisini D brundissimis K brundisini B brundisini Rr Brundusinae vel Brundisii nomen fabulae apud alios tribuitur v. fragm. edd.

8 resipui (i) R resipui BDHGK laetitiae honustum Rr leticia honustum D 9 honustum B 10 Plaut. rud. III 1, 8 (v. 899) in rudente om. G 11 sapisset L sapiisset BG sapiisset K sapisset Palat. uterque dormisset B non domina GL 12 usu est K Ter. adelph. III 3, 42 sq. 13 adelphis G

preritum p̄teritum Rr subiunctiui (ta) D 14 praesenti BL presenti r p̄sente D

15 sinerem illum lib. XVIII § 252 cum Terentio sinere illum Bemb. ergo G ac] at GLK aut libri Ter. cf. lib. XVIII § 1. 16 olfecissem L et in olfecissem corr. K cooperit lib. XVIII l. l. cum Bemb. Bas. 17 secundum] b secundum (a) B pdictam regulam (in mg. uel analō) G 18 ut cupitum B 20

Enn. ann. fr. v. lib. VIII § 33 21 pennis HGLKr pennis D 22 Terentius in Phormione] immo in adelph. V 8, 8: Scio. - Parere iam diu haec per annos non potest. formione G 23 pare Rr pareret G iādiu k iādiu GK

p. 880 P.

p. 478 K.

idem in Andria:

Hanc simulant parere, quo Chremetem absterreant.
 supinum 'partum' debet esse, unde et 'partus' et 'parturio' meditativum.
 plerumque enim regulam supini sequuntur tam meditativa quam frequenta-
 tiva, exceptis quibusdam, de quibus in significatione verbi diximus, ut
 'lectum lecturio' et 'lectito', 'mictum micturio' et 'mictito', 'dictum dictu-
 rio' et 'dictito'. sic ergo 'partum parturio' et 'partito'. Statius tamen
 in XII Thebaidos participio futuri addidit i:

Misceat atque hosti veniat paritura marito.

10 Deponentia in 'rior' desinentia, 'orior' et 'morior', tam secundum
 tertiam quam secundum quartam coniugationem declinaverunt auctores,
 'orior oreris' et 'oriris', 'morior moreris' et 'moriris'. Lucanus in IIII:

Non gratis moritur, iugulo qui provocat hostem.

Ennius in XIIII annalium:

15 Nunc est ille dies, cum gloria maxima sese
 Nobis ostendat, si vivimus sive morimur.

Terentius in eunicho:

Risu temoriri omnes denique.

Virgilius in II Aeneidos:

20 telis
 Nostrorum obruimur, oriturque miserrima caedes.

Lucilius in III:

Conturbare animam potis est, quicumque adoritur.
 eorum supina 'ortum' et 'moritum', quamvis 'oriturus', non 'orturus' in- 9
 25 veniatur participium futuri, sed praeteriti 'ortus', non 'oritus' dicitur.

Horatius epistularum libro II:

1 Ter. Andr. III 1, 14 andrea K 2 simul ^{ant} Hh pare ^{re} Rr 4 regulam
 add. h secutur RB sequuntur GK 5 in sup. lin. add. G 7 sic] Si R
 ergo est k paturio GL Stat. Theb. XII 539 8 tebaidos K [participio] r

participium R i om. R 9 Misceat] R om. rell. Adqne D 10 orior et
 morior tam add. d 12 oreris et oriris(i) H Lucan. Phars. IIII 275 in IIII
 om. G 13 Non gratis moritur] Vincitur haut (sic Voss. uterque) gratis Lucanus;

Moritur haud gratis, ex Prisc., ut videtur, interpolatus Luc. Cassell. m. alt. iulo
 Rr 14 Ennius annal. XI 18 sq. E. S. XIV vi p. 58. LXXIII Vahl. in — sese
 om. G XI Merula referens haec ad verba ex or. Catonis apud Livium XXXIIII 13,
 5 servata, at v. Vahlenium p. LXXIII 15 maxima gloria Heidelb. 16 ostendit

Ir ostental Zwic. 2 Krehii si] si Hh siue B 17 Terent. eunuch. III 1, 42
 Risu omnes, qui aderant, emoriri; denique et sic add. initio v. sq. metuebant Heidelb.
 in eunicho om. G iunicho K 18 Bisu] iusu K 19 Verg. Aen. II

410 sq. in om. G 20 Talis D 21 Nostrorum om. L oriturque B 22
 Lucil. sat. III 27 Dous. Gerl. 20 ap. Vargesiun Luc. sat. ex lib. III q. s. p. 7
 in III om. G III. ex IIII. corr. H tertio L VII. r 23 animam] animum cogni.

Vargesiun l. p. 19 adoratur Rr 24 ortum ex oritum corr. B et mortum
 H 25 non oritus add. r 26 oratius GLK Hor. epp. II 1, 17 cf. lib. XI
 § 18 aepistolarum K epistularum libro II om. G

p. 880. 81 P.

p. 478. 79 K.

Nil oritur alias, nil ortum tale fatentes.

a 'moriō' quoque notandum, quod, cum 'moriturus' secundum analogiam faciat participium futuri, 'mortuus' fecit praeteritum geminata u, quod in nullo alio participio invenies, pro 'mortus' vel 'moritus', quod proportio magis exigebat.

In 'tio' desinens per 'si' facit praeteritum geminata s: 'quatio quassi', quod teste Charisio in usu non est, 'percutio | percussi', 'incutio incussi'. supinum secundum regulam in 'si' terminantium perfectum in 'sum' exit, 'quassum', unde frequentativum 'quasso quassas'; similiter 'percussum', 'incussum'. nam 'ussi || ustum' et 'torsi tortum' vel 'torsum' excipiuntur et quae quartae coniugationis in 'si' terminant praeteritum perfectum: 'farcio farsi fartum', 'sarcio sarsi sartum', 'fulcio fulsi fultum', 'hauiro hausi haustum'. p vero ante 'si' posita, sicut supra dictum est, per 'ptum' faciunt supinum: 'demo dempsi demptum', 'promo prompsi promptum', 'nubo nupsi nuptum', 'scribo scripsi scriptum'.

In 'tior' deponens tam tertiae quam quartae coniugationis unum inventur, 'potior'. Virgilius in III Aeneidos:

Fas omne abrumpit, Polydorum obtruncat et auro
Vi potitur.

i secundum tertiam coniugationem corripuit paenultimam. Lucilius vero in V:

Deficit alma Ceres nec plebes pane potitur
secundum quartam coniugationem producta paenultima protulit. similiter Ninnius in Iliadis secundo:

1 Nil] h Nihil Hr nihil RDLK tale] r telo R 2 moritus ¹¹ Hh 3 fe-
cit] facit Dr 4 nulo Rr mortus in litura h 5 exigebant Dd 6 per si Kk
quattio B 7 carisio R cf. Charis. p. 218 P. 146 L., cuius quidem et Fa-
briciana et Putschiana h.l. inter exempla formae tertii ordinis quintaes, qua perfectum
in si literas cadit, ponunt: quatio tis si, in usu non est, sed concutio et percutio tis si;
at cod. teste Keilie co***** (necutio tis recte restituit ed. pr.) concussi, ut illae edd.
ex Prisciano suppletac sint . est, sed percutio coni. Osannus Beiträge etc. II 338

10 ussu Rr ussi K usi G et gessi gestum post ustum add. d torsum uel tor-
tum R. num tortum [uel torsum], ut locus ex lib. VIII § 51: interpolatus sit? 12
sartio Rr fultio Rr 14 ptum] praeteritum GL supino Rr prompsi RDH
promptum om. G promtum L 15 nubsi K scripsi] scribi R 16 quam add.
rd inuenitur unum G 17 Verg. Aen. III 55 sq. 18 abrumpit] rd om. D ab-
rupit cum nonnullis libris Verg. R polidorum RDL .truncat Rr 20 post
coniugationem sqq. usque ad coniugationem om. D add. d Lucius K Lucil. sat.

V 17 Dous. 18 Gerl. uero in V om. G 21 .II. H .I. LK 22 defecit K
plebis RLK pane] om. G panis LK 23 Similiter D similiter (. om.) rell. 24
Ninnius, ut perhibetur, Scriverius ad Baudii amores p. 416, Bernhardius Grund-
riss d. röm. Lit. ann. 360 p. 406 ed. alt. cf. lib. VIII § 42 neuius RBDHLK
neuius G Neuius π Laevius G. I. Vossius de art. gramm. V 35 p. 872 Eckst. G.
Hermannus elem. doctr. metr. p. 333; refertur scilicet hic versus ad Laevii, quae per-
hibetur, Cypriam Iliadem, in Charisiū (p. 118 P. p. 84 L.) codice sub Naevii nomine
et ipsam laudatam et ad Naevium relatam a Wernsdorffo poet. Lat. min. III 573
cf. Weichertum poet. Lat. rell. p. 86 sq. iliados L secundo] sic π cum RBDH

p. 881 P.

p. 479. 80 K.

penetrat penitus thalamoque potitur.

infinitum tamen secundum quartam semper invenitur. Cicero in II in vectivarum: rerum potiri volunt. supinum in 'itum' desinit paenultima producta, 'potitum'.

In 'uo' divisas quacumque antecedente consonante desinentia mutant o in i, ut 'acuo acui', 'imbuo imbui', 'induo indui', 'diluo dilui', 'annuo annui', 'spuo spui', 'suo sui', 'metuo metui', 'arguo argui'. Virgilius in VIII:

Nisus ad haec: me nulla dies [umquam] tam fortibus
ausis

Dissimilem arguerit; tantum fortuna secunda.

idem in XI:

Verba redarguerit.

excipiuntur 'struo struxi', 'fluo fluxi', 'pluo pluvi'. Liviūs in I ab urbe II condita et in XXI et in XXII: lapidibus pluvisse et in XXIII: sanguine pluvit. nam 'unguo' Nisus quidem et Papirianus et Probus tam | 'ungui' quam 'unxi' dicunt facere praeteritum, Charisius

om. GLK Faecundo Darmst.^b II. Foecundo Darmst.^a et sic secundo (*vel* II *vel* 2; secundo μ). Foecundo *edd.* tantum non omnes. an III? cf. Hom. Il. III 447 1 penetrat GL

2 Cic. in Catil. or. II 9, 19 in II. invectivarum *om. G* II invectivarum] lib.

XVIII § 163. 189. 251 tertie invectivarum H tertio invectivarum h III invectivarum Rr

III invectivarum rell. 6 inbuo inbui B 7 suo meo Rr mejuo Dd Verg.

Aen. VIII 281 sq. Euryalus: me nulla etc.; versus initium Nisus ad haec ex v. 207

Euryalus sumptum est 9 Nisus Rr umquam] *om. DH* unquam GLK hoc voc. ex eiusdem

Aen. libri VIII v. 447 hic intrusum est: nulla dies umquam memori uos eximat

aeuo 10 ausis add. r 11 dissimilem] r dissimilem GL augerit

Rom. fortuna secunda] fortunas BD fortunas GLK fortuna se Hh fortuna sequatur d 12 Verg. Aen. XI 688 13 ueba R redarguerit] BDHGLKr cum Pal.

redargueret R Darmst.^a cum Med. Rom. 14 strui H pluui Rr Liv. ab u. c. I 31, 1 in I ab urbe condita *om. G* 1 Drakenborchius ad Liv. l. l. II libri

b 15 condita et in XXI et in XXII. Lapidibus Hh Liv. ab u. c. lib. XXI 62, 5; et in XXII

XXII 36, 7 et in XXI et in XXII] et in XXI Rr et in XXI D pluuisse libri Liv. I 31, 1 et aliquot ex dett. libris ll. lib. XXI et XXII ll. Liv. ab u. c. XXIII 10, 7 sanguine pluuisse XXIII Drakenborchius ad Liv. l. l. XXIII libri

16 sanguinē cum aliquot Liv. codd. dett. D pluivit] rh pluuit D pluuit RHGL
ungo D ungo BL Nisus] cf. L. Carrionem antiqu. lect. II 11 Graefenhanium hist.

p. 83 sq. paririanus G at Papirianus de orthographia secundum epitom. Cassiod. p. 2295 P. 'ungo uero non ungui, sed unxi facit'. apud Probum iun. p. 1484 P. 139 L. 'G. huius literae ante uo positae verbum primae coningitationis non inveni. sed tertiae correptae, cui faciens specie perfecta, ut arguo, arguis, argui et unguo, unguis, unxi' pro 'unguis' 'ungui et', etiam si ipse dubitans, Priscianum legisse censem Struvius lat. Decl. u. Conj. p. 313 (cf. Osannum Beitr. II 210 sq.). at mihi haec quoque ad

Berytum videntur esse referenda, cf. not. lib. V § 45 17 un Rr ungi H .dicunt n
Dd Carisius RDHGK Charisius p. 218 P. 146 L.

p. 881. 82 P.

p. 480 K.

vero 'unxi' tantum. 'coquo' vel, ut alii, 'coco coxi', 'linquo liqui', 'tinguo' vel 'tingo tinxi'. haec tamen non videntur in 'uo' divisas terminare, in quibus u vim literae amittit, unde in 'guo' quidem syllabam terminantia huiuscemodi servant regulam in 'go' terminatorum, sicut et quae in 'quo' finiuntur, rationem sequuntur in 'co' desinentium: dicimus igitur 'unguo' 'unxi' et 'linguo linxi', ut 'pingo pinxi', et || 'linquo liqui', ut 'vinco vici', 'ninguo' quoque 'ninx', unde et 'nix', sicut a 'dux' 'dux', a 'rexi' 'rex'. Virgilius in III georgicon:

Interea toto non setius aequore ninguit.

Accius in Andromeda:

Cum ninixerint caelestium molem mihi.

'extinguo' etiam 'extinxi', cuius simplex 'stinguo' in raro est usu. Virgilius in III:

Cum genere extinxem, memet super ipsa dedisset
pro 'extinxissem' protulit. Cicero tamen in Arato 'stinguens' participio usus est, quod a verbo 'stinguo' nascitur:

Quem neque tempestas perimet neque longa vetustas
Interimet stinguens praeclara insignia caeli.

idem passivum eius verbi in prognosticis protulit:

Vt cum luna means Hyperionis officit orbi,
Stinguuntur radii caeca caligine tecti.

12 illud quoque sciendum, quod in 'ui' divisas terminantia praeteritum perfectum cum soleant corripere paenultimam, 'tamen vetustissimi inveniuntur etiam produxisse eandem paenultimam, in his maxime, quae a praesentu in 'uo' desinente divisas profiscuntur, ut 'eruo erui', 'arguo argui', 'an-
nuo annui'. Ennius in II:

Adnūit sese mecum deeernere ferro.

Supina eorum i praeteriti in 'um' convertunt et producunt u paenultimam: 'acui acūtum'; 'imbui imbūtum', 'indui indūtum', 'annui annūtum',

1 quoquo D quoco uelut alii quoco quoxi B liqui R post liqui: unco uici add. G tingo uel tingo r 2 terminari d 3 ammittat BGL ammittat D Vnde ex corr. r in guo ex unguo corr. B 4 go] b guo B 5 secundur

RBH sequuntur GK inguo Dd ungo L 6 unxi in mg. add. L ping+o (u) L
ut liqui] lici G ** (cl) L 7 ningoo Dd ningoo H 8
Verg. georg. III 367 III. K 9 sepius B aequore cum Prisciano Verg. cod.
Arundel. aere Vergilius 10 actius R Att. Andromed. fr. 5 p. 171 Both. fr. II
p. 125 Rabb. in Andromeda om. G 11 ninixerit D 12 Extingo G stingo
RG Verg. Aen. III 606 14 generem B ipsa B 15 Cicer. Arat. fr. II
opp. III 2, 519 Or. stingens GLK 16 stingo B 17 Quem] sic in mg. etiam
K Quod K Quae r tempestas] uetustas G 18 stingens L 19 Cic. prognostic.
fr. 1 l. l. p. 555 Or. prognosticis] d pronosticis DHLK ponosticis R prognosticis r

20 lana H hiperionis GLK orbis GLK 21 stinguntur RBDGLK 22
quoque sciendum] etiam notandum, in mg. uel quoque G 23 "etiam produxisse" in-
veniuntur L 25 adnūo adnui B 26 Enn. ann. II 18 E. S. II xi p. 22.
XXXIX sq. LXXVIII Vahl. 27 annuit RGLK sese om. GLK, m. rec. add. in G
29 ut acui G inbui inbutum B adnui adnūtum hinuui hinoutum B

P. 882. 83 P.

P. 480. 81 K.

'innui innūtum', 'argui argütum', unde et participium 'argutus' | - id est 'convictus'. Plautus in Pseudulo:

argutus malorum facinorum -

et futurum 'arguturus' et derivativum ex hoc verbum 'argutor argutaris'. invenitur tamen in usu etiam 'arguiturus' pro 'arguturus'. Sallustius in II historiarum: quod adversum multi ex Bithynia volentes adcurrere, falsum filium arguituri. [Plautus iterum in Pseudulo de sycophanta:

Ecquid argutus +es?

[pro 'convictus'.] excipitur 'rātum' vel 'ruitum', quod u. corripuit vel quod i servavit; nam secundum futuri participium, id est 'ruiturus', debet 'ruitum' esse - Lucanus in IIII:

ruituraque semper

Stat mirum moles -,

is secundum praeteritum vero debet 'rātum' dici paenultima correpta. Virgilius in XI:

Nec mihi cum Teucris ullum post erūta bellum
Pergama.

et videtur hoc per syncopam i vocalis in praeterito prolatum, 'erutus' pro 'eruitus', ideoque tempus perfecti simplex, quod habuit u ante i, servasse. a 'spuo' et 'metuo' et 'pluo' secundum analogiam 'sputum' et 'metutum' vel 'metuitum' et 'plutum' a 'pluvi', velut 'adiutum' ab 'adiuvi', debent facere, sed in usu ea non inveni. alia vero supra dictae terminationis verba 13 extremam syllabam praeteriti in 'ctum' convertunt, ut 'struxi structum', 'unxi unctum', 'liqui lictum'; excipitur 'fluxum', ut iam supra dictum est.

Deponentia in 'quor' mutant eam in 'cu' et assumentia 'tum' faciunt

2 Plaut. Pseud. II 4, 56 (v. 745) Ecquid argutus (argutus est libri)? - Malorum facinorum saepissime in Pseudulo om. G seudulo H pseudulo L 4 diri-

uatiuum k diriuatuum LK 5 pro arguturus add. d argaturus Rr Sall. hist.
Il 57 p. 175 Kr. 6 in II historiarum om. G quos BDHGLK ex et Hh

bithinia BDL bethania G 7 adcurre Rr accurrere HLK acenrre G occurre BD arguturi K Plaut. Pseud. II 4, 56 (v. 745) i. e. loco cum maxime citato. vel aliunde igitur vel ex Plauto neglegenter inspecto hoc scilicet alterum participii argutus exemplum ad marg. additum et postea hic non suo loco adglutinatum est. a Prisciano ipso non esse profectum satis indicat iteratum illud 'pro conuictus'. haec non posse non turbata esse pronuntiavit Kitschelius ad Plauti l. l. in Pseudulo

de sycophanta om. G - 8 seudulo RrD pseudolo L pseudolo K sicophanta RH syncopantha LK syncopantha B 9 ecquid Rr et quid BDHGLK arguturus L argutus es] v. supra 10 conuictus ex coniunctus corr. K 12 Lucan; Phars. III 435 sq. 15 uero om. G correpta penultima K correpta peneultima G correpta penultima L Verg. Aen. XI 279 sq. 17 cum add. h teocris L 20 temuel cis

pus praeteriti perfecti L simplex L simplicis G seuasse L seruasse. spuo K 21 metutum] r ei ex metuitum corr. B mututum R 22 plautum Rr pluvtum Dd uelud B 23 non inueni post adiutum posuit R, del. et post usu ea add. r

24 praeteriti om. G struxi Dd stuxi H 25 unxi R unctum ex unxtum corr. L iam] etiam GL 26 quor] d cor D cu(m) B adsumentia B

p. 883. 84 P.

p. 481. 82 K.

supinum: 'loquor locutum', 'sequor secutum'; 'fruor' vero 'fructum' facit, sicut 'struo structum'. Cicero in Hortensio: et amio enitate summa perfructus est. Vlpianus tamen ad Sabinum futurum fruiturum dixit, non 'fructurum', quomodo 'ortum oriturum', 'eratum eruiturum', 'mortuum moriturum', quae cum in praeterito non habeant i, in futuro 5 habent.

In 'vo', u loco consonantis posita, in 1 | quidem desinente paenultima, o extremam in i convertunt et faciunt praeteritum, ut 'solvo solvi', 'volvo volvi', 'calvo calvi', unde Sallustius in III historiarum infinitum passivi protulit: contra ille calvi ratus, 'calvi' pro 'decipi'. vocali vero natura longa antecedente 'vo' in 'xi' convertitur in praeterito, 'vivo vixi'. supinum i in 'tum' convertentia faciunt, v necessario in vocalem redeunte, 'solvi solutum', 'volvi volutum'. sic debet etiam 'calvi calutum' facere, quod tamen in usu non inveni, et puto columnias ex hoc esse derivatum. 'vixi' autem in 'xi' terminantium regulam in supino servat 'victum'. 15

III 14 In 'bo' desinentia verba vocali longa antecedente 'b' in 'ps' convertentia faciunt 'praeteritum perfectum, ut 'scribo scripsi', 'nūbo nupsi': numquam enim b ante s in principio syllabae potest inveniri, ut 'Pseudonus', 'ipse'. alia vero o in i mutant in praeterito, ut 'bibo bibi'. Cicero in Verrinarum II: an iste umquam de se bonam spem habuis-20 set, nisi de vobis malam opinionem animo inbibisset? Ovidius in VI metamorphoseon: ||

Vberaque ebiberant avidi lactantia nati.

'lambo' quoque 'lambi'. Lucilius in XXIII:

Iucundasque puer qui lamberat ore placentas. 25

1 sequor] d seco D facit om. H 2 Cic. Hortens. fr. 67 opp. lll 2, 484
Orell. in Hortensio om. G hortentio LK 3 perstructus GL persuctus K

ulpianus in ulpianus mut. R ulpianus L Vlpianus ad Sabinum: Vlp. fr. 2 ap. Dirksenium fragmenta IClor. Rom. p. 103. fruiturus idem Vlpianus dixit ad edictum:

v. Dig. X m 7, 10 ad Sabinum om. G sabinum K sauinum RBDHL futurum
futurum fruiturum K fruiturus D 4 fructurus D 5 mori***turum (tam ni f.)

B habeant] h habent DHL 7 peneulma G 8 extremam o GK uolo Dd

9 Sall. hist. III cf. lib. VIII § 76 10 illae LK decepi Rr 11 xi+ (i) H

13 etiam debet GLK 14 non sup. lin. add. H et] ut B pato K

caluni^{as} B calumniam GLK (R?) 15 Vixia autem R 16 In bo autem K
bo in psi BDHGLK 17 scribo ex corr. B 18 enim add. g potest est H

Pseudulus] d pseudulus Br pseudulus G seudulus D pseudulus K 19 Cic. in Verr.
act. I 14, 42 20 in — habuisset om. G in uerrem .II. BDH in uerrem in .II.
LK unquam iste G de se umquam Cic. Guelserb. I habuisset om. L 21
opinionem G imbibisset RGLh imbuisset ni f. II Ovid. metamorph. VI 342
22 in VI. metamorphoseon om. G VI ex V corr. B V. D 23 Vbera quae B

audiui GK aui. dilactantia B lactantia G 21 Lucilius] b Lucius K Lucius
BL Lucil. sat. XXIII 2 Dous. 1 Gerl. in XXIII. om. G 25 Iocundasque Bk

p. 884 P.

p. 482. 83 K.

similiter ‘scabo scabi’. idem Lucilius in VIII:

Scaberat ut porcus contritis arbore costis.

unum excipitur ‘incumbo incumbis’, quod etiam ‘incubo incubas’ secundum primam coniugationem profertur, quod ‘incubui’ facit praeteritum, et omnia a ‘cubo’ composita, sive primae sive tertiae sint coniugationis, ut ‘accumbo’ vel ‘accubo accubui’, ‘incumbo’ vel ‘incubo incubui’. et nunc quidem simplex eorum, id est ‘cubo cubas’, primae est coniugationis, vetustissimi tamen et hoc et omnia, quae in ‘ui’ faciunt divisas praeteritum perfectum in prima coniugatione, etiam secundum tertiam solebant declinare. supina vero in ‘psi’ quidem terminantium praeteritum ‘si’ in ‘tum’ 15 convertunt, ut ‘scripsi scriptum’, ‘nupsi nuptum’, in ‘bi’ vero assumunt ‘tum’, ‘bibitum’, ‘lambitum’, ‘accubitum’, unde et ‘cubitus’ dicitur. et notandum, quod, cum omnia in ‘si’ terminantia praeteritum, sicut supra docuimus, in ‘sum’ terminant | supinum, exceptis quartae coniugationis verbis, haec quoque, quae p vel m ante ‘si’ habuerint, ‘si’ in ‘tum’ convertunt, ut ‘nupsi nuptum’, ‘scalpsi sculptum’, ‘scripsi scriptum’, ‘demi demptum’, ‘sumsi sumptum’, in quibus etiam p euphoniacae causa interpolatur, quod etiam in praeterito quibusdam placuit ascribere.

In ‘bor’ deponentia mutant ‘bor’ in ‘psum’ et faciunt supinum, ut 20 ‘labor lapsus’. nulla autem alia causa est mutandae b in p ante s vel t in principio syllabae positae, nisi euphonia, cuius ratio apud Graecos quoque observantissimos eius servata est in supra dictarum consonantium scripture, ut κρύβω ἔχοντα κέκρυπται, λείψω ἔλειψα λέλειπται. pro ψ enim Graeca nos in principio syllabae ‘ps’ scribimus, ut ‘nubo nupsi nups tum’, ‘scribo scripsi scriptum’, ‘scalpo scalpsi sculptum’.

In ‘co’, n antecedente, abiecta n et o in i conversa faciunt praeteritum, paenultima quoque producta, ut ‘vinco vici’, ‘convinco convici’ -

1 *Lucil. sat. VIII 26 Dous.* 21 *Gert.* 2 scaberat *Rr* abore *Hh* custis

K 3 unum *om.* *DK* 4 *incubui*] *r* *inbni* *K* *imbui* *RB* *inbui* *L* 5 siue primae *om.* *B* coniugationis sint *K* 6 nunc] *num* *B* 7 prima *B* 8 et hoc] *r* hoc *R* et haec *GLK* 9 prima] *d* prime *D* tertiam *om.* *L* 10 terminantium qui-

dem *H* *psi* in *tum* *DHKr* *psi* in *tum* *K* *psi* in *ptum* *BGLh* 11 adsunt *B*

12 ambitum *accubui* *accubitum* *K* 13 *omnia*] *oo* *K* 14 *supinum* *Rr*

15 *habuerint* *L* *habuerunt* *DK* *ptum* *B* *conuerterunt* *G* 16 *salptum* *Hh* *dem-*
si *g* *dempsi* *K* *dempsi* *RBDHG* 17 *sumpsi* *BDH* 18 *quod*] *quam* *Hlr* *ad-*
scribere *B* 19 *in psym*] *d* *ipsum* *D* *sopiuva* *DK* 20 *alia add.* *in mg.* *H* 21 *positae*]

om. *DK* *z* (*i. e.* est) *L* *ephonita* *Hh* *euphoniae* *RD* *euphonias* (*q?* *euphonias* *b*)

quare mutatur b in p ut scribo scripsi. cuius ratio *B* 22 eius *add.* *r* eius *Kk* 23 *κρίψω* *εκρίψα* *εκρίπται* *B* *κεκρυπται* *R* *εκρυπται* *dh* *λύψω* *R* *λιψω* *BDH* *λιψω* *GLK*

ελύψα *R* *ελύψα* *BDG* *ελύψα* *HLK* *λελύπται* *R* *ελύπται* *DH* *λελύπται* *BL*

λέπται *G* *λέπται* *K* PRO *D* 24 *syllabae* *positae* *ps* *Rr* 26 *antecedente* *H*

p. 884. 85 P.

p. 483. 84 K.

'linquo' quoque, quod consimilem videtur habere terminatiōnem, 'liqui'¹ facit praeteritum abiecta n, sicut supra quoque docuimus -; s vero praecedente mutant 'sco' in 'vi', nisi sint inchoativa - illa enim carent praeterito perfecto -: 'quiesco quievi', 'pasco pavi', 'cresco crevi', 'ascisco ascivi', 'consuesco consuevi' vel 'consuetus sum' - Charisius tamen² 16 etiam 'consueo' ponit .. omnia tamen, quae praeteritum perfectum in 'vi' terminant adiectam, frequenter invenimus per secundas et tertias personas syncopam paenultimae pati syllabae, cum ab u loco consonantis incipit, ut 'amavi amavisti' vel 'amasti amavit amavimus amavistis' vel 'amas-tis amaverunt' vel 'amarunt'; 'neo nevi nevisti' vel 'nesti nevit nevimus³ nevistis' vel 'nestis neverunt' vel 'nerunt'. ideo autem addidimus 'adie-c-tam', quoniam, si in positione sit u consonans, syncopam pati non potest, ut 'lavo lavi lavisti', non possumus dicere 'lasti' nec pro 'lavistis' 'lastis' nec pro 'laverunt' 'larunt'. similiter 'faveo favi favisti', nemo dicit 'fasti', nec pro 'fovisti' 'fosti', nec pro 'solvisti' 'solsti'. sed invenio, Horatium auctoritate fecisse in quibusdam concisionem, quamvis positio verbi | habeat u consonantem: 'moveo movi movisti', ex quo 'summoses' posuit Horatiu-s pro 'summovisses' in I sermonum:

Hunc hominem velles si tradere, dispeream, ni

Summoses omnes. - non isto vivimus illic,

Quo tu rere modo.

20

item 'commorit' pro 'commoverit' idem Horatius ponit in II ser-monum:

at ille,

Qui me commorit - melius non tangere, clamo ..,

25

Flebit.

17 unum invenitur in 'sco' desinens verbum apud vetustissimos, cuius praeteritum perfectum in 'xi' protulerunt teste Capro: 'conquinisco conquexi'.

^{qua} 1 linco *DG* quod om. *G* similem *DHr* 3 inchoativa *ex* inchoativa corr. *B* 4 creiñi *K* adscisco adsciu*B* 5 carissius *DHGLr* carissius *K* Charisius p. 224 P. 149 *Lind.*, ubi consueo consuesco pro consueui consuesco, *quod* in cod. reperitur, restitu*G. Fabricius* 6 etiam in *mg. K* [tamen] enim *G*

7 abiectam *B* adiectam *tm̄ L* 8 syllabae pati *GK* incipit ut *Hh* 9 uel amasti *om. R* 10 uel amauerunt *D* neo — nerunt in *mg. K* 11 uel nerunt

add. r addidimus *H* addidimus *G* addimus *K* abiectam *B* 12 quoniam] *r* quam *R* 13 lauasti *K* possimus *K* lasti pro lauisti nec *D* lavistis] *K* la-

uisti *K* 15 foſti *D* ^h oratum *D* oratum *K* 16 positione *Rr* uerba *D*

17 summoses *K* oratus *D* oratus *K* Hor. serm. I 9, 47 sqq. cf. lib. VIII § 41

dispeream

19 tradere ** ni(am) *Rr* 20 summoses *K* uiuitur libri aliquot Horati*i* 21 quat urere *GLK* 22 pro commemorit *G* oratus *DK* Hor. serm.

II 1, 44 sqq. 26 fleuit *L* fleuit *B* 27 invenitur in soō] *r* inuenitur ** co *R*

28 Capro] *v. Osannum de Capro p. 16* ^{qua} couexi *G* conquexi *B*

p. 885. 86 P.

p. 484. 85 K.

est autem 'conquinisco' caput inclino. Pomponius in vacca vel marsupio ait:

simul intro veni, accessi ad patrem, prendi
manum;

5 In terram ut cubabat nudam ad eum ut conqueri,
interim

Mulieres conspicunt.

excipiuntur praeterea eiusdem terminationis 'compesco compescui', 'dispesco dispescui', quod ponit Apuleius in dialogo, qui est de deo Socratis: cum et habitacula summa ab infimis tanta intercapedine fastigii dispescant, pro 'dissent'. excipitur praeterea 'disco didici', 'posco || poposci' et ex eis composita, quae similiter faciunt praeteritum, 'dedisco dedidici', 'deposco deposci'. vocali vero natura longa antecedente in 'co' desinentia 'xi' syllaba finiunt praeteritum, ut 'duco duxi', 'dico dixi'. r antecedente unum inveni, 'parco', quod et 'pepercic' et 'parsi' facit praeteritum. Lucanus in II:

parvum sed fessa senectus.

Sanguinis effudit iugulo flammisque pepercit.

Terentius in hecyla:

20 heu me infelicem, hancine ego vitam parsi
perdere?

'ico' praeterea paenultima brevi profertur in praesenti teste Capro, sed producit eam in praeterito perfecto et mutat o finalem in i: 'ico ici', unde 'ictus'. Cato Censorius de Veterio: hostem | num icit?

1 conquisco *B* capud *Dd* Pomponii vaccae vel marsupii (marsupii *Ribb.*) fr. p. 122 *Both.* 159 *Mk.* 212 *Ribb.* Baccha *B* f. recte, qui titulus fabulae et togatae (v. *Ritschelium parerg.* I 156) et, quod quidem secus se habere videtur *Ritschelio*, palliatae esse potuit: nam *Bacchus* scripserunt *Antiphanes*, *Diocles*, *Lysippus* et *Novii* certe *Atellanis* hetaeram et *Phoenissas* immixtas inventimus. baccha tres codd. *Krehl.* *Bacca Lips.* 1 eiusdem marsupio *L* 3 intro veni] in utroquo ueni *G* 5 terra *K* nuda *BHGLK* conqueri* (?) *H* 7 conspicunt ex conspicunt corr. *D* 8 Excipitur *GK* praeterea del. *h* compesco compescui *k* compisco compisci *GLK*

dispisco dispiscui *GL* dispesco dispesco dispescui *H* 9 apuleus *G* *Apul.* de deo *Socr.* cap. III p. 44 *Elmenh.* quid *Rr* 10 et sic etiam *Augustinus* de civ. dei VIII 12 ea libri *Apul.* plerique, om. duo codd. *Lindenbrogi* ab] sic etiam *Aug.* l. l. om. *K* et libri *Apul.* plerique infimis] r infimis *RB* interea pedine *G* interea pede ne *LK* intercapedine fastigii dispescant] intercapedo fastigii dispescat libri *Apul.* et *Augustinus* l. l. 11 festigli *K* uestigii *GL* dispescant] *k*

dispescant *GLK* 12 ex his *G* 13 dedidi^{ci} *K* antecedente *K* 14 xi] x *R* in xi *D* 15 pepercic parsi *B* 16 *Luc. Phars.* II 128 sq. in II om. *G* 17 parum pars librorum *Luc.* 18 effundit *Voss.* A cum al. codd. *Luc.* ingulis *B* ungulo *GLK* flammis quae *B* 19 *Ter. hecyl.* III 1, 2 in hecyla om. *G* haecyla *RH* hecira *D* echira *B* echira *LK* 20 hancine] *h* *Bemb.* *Bas.* hancina** *H* hancine *RD* hanc me *LK* 22 *Capro*] effugit h. l. *Oeannum* 24 *Caton. Cens.* de

Veturio (cf. lib. VI § 16) or. fr. ap. *Meyerum* l. l. p. 64 ** (in) *L* debeturio *K* *Veturio*] *d* beturio *DLr* buturio *R* betuturio *G* num] *BDrh Darmst.** numum

R Heidelb. numim *GL* nummi *K* **|num *H* numun *Darmst.*^b numini *Monac.* 280 *A* numium *Lips.* 1 (non *H*) numium *Zwick.* 2 *Dress.* non *Lips.* 2 *Krehl.* numiicit

p. 886. 87 p.

p. 486 K.

Caelius in I: qui cum is ita foedus icistis. Lucretius tamen etiam in praesenti producit paenultimam:

exim corpus propellit et icit.

Supina in 'ci' quidem terminantium praeteritum i in 'tum' ~convertunt: 18 'vici victim', 'convici convictum'. eandem servat regulam etiam 'liqui lictum' et ex eo composita, 'reliqui relictum', 'deliqui delictum'. nec mirum, cum post q u posita vim literae amittat, in 'ci' desinentium regulam sequi. quae vero in 'vi' syllabam proferunt praeteritum perfectum, mutant eam in 'tum' et faciunt supinum, 'requievi requietum' - unde participium futuri sit 'requieturus'. Cicero contra Metellum: nisi eorum exitio non requieturam -, 'cresco crevi cretum', 'ascisco ascivi ascitum', 'descisco descivi descitum' - Livius in XXVI ab urbe condita: descitum ab Romanis. (et notandum, quod ab inchoativo 'scisco' composita primitivi, id est 'scio', habuerunt praeteritum, secundum rectam vero proportionem debent eorum quoque perfecta ab 'ascio' et 'descio' esse) -, 'nosco novi notum' - similiter ex eo composita: 'ignosco ignovi ignotum'. Terentius in adelphis:

Ignatum est, tacitum est, creditum est,
unde et participium futuri 'ignoturus'. Cicero in Catone [maiore]:
ignoturum alteri, quod patrem, alteri, quod tutorem secutus esset. Cato in V originum: quod eorum nemo quisquam quicquam mihi ignoturus est; quidam tamen contra regulam a praesenti tempore hoc || derivatum protulerunt, 'ignosco ignosciturum'. Piso

reg. IX saec. [7497], sed inter lin. ead. m. ini teste Dübnero in Meyeri orr. R. fr. ed. Paris. p. 134 *icit(n) L 1 Coelius B L. Caelii Antipatri hist. lib. 1 fr. p. 190 Kr. fr. 9 p. 315 Roth. is] sic ex corr., ut videtur, R his BGLKd is ita] ista Heidelb. icitis HGLK Lucr. III 161 3 ^aexim B, ut apparet, iure suo suspicatum esse Ritschelium in mus. phil. VII p. 475 sic in H scriptum fuisse. eximi Monac. exico in litera h exin RDGLK 4 Supino B praeterito Gr

5 Eadem Dd seruant BK 10 futuri om. G requieturus] d quieturus DGLKr Ciceronis contra Metellum (cf. lib. VIII § 51) or. fr. 3 p. 455 Or.

metallum Rr 11 requieturum r 12 descisso R Libius Rr Liv. ab u. c.

lib. XXVI 14, 9 in — condita om. G XXV libri 13 discitur Rr 14 pri-

mitiuo Rr scio] r ciui R 15 perfecta om. R add. r ab ascio] scripti ascio Rr adscio BDH a scio GLK; an legendum: debent eorum quoque supina a scio esse?

desci^o Rr 17 Ter. adelph. III 4, 28 in adelphis om. G 18 ignotumst tacitumst creditumst Bemb. 19 particium II Cic. Caton. fr. 3 opp. III 2, 487 Or. in Catone maiore om. G Catone maiore libri maiore induxi coll. Macr. sat. VI 2, 33; possit etiam Catone minore conicere. laudem Catonis istum librum dicit Gellius noct. Att. XIII 20 (19), 3, qui locus docere poterat Krelium, eum non 'in laudem Catonis maioris conscriptum' fuisse; cf. Fr. Schneiderum in comm. de Ciceronis Catone minore act. ant. Darmstad. 1837 n. 140 sq. p. 1141 sqq., qui ipsum Priscianum

aeque lapsum esse censet p. 1147 catione K cantione L 20 igno+urum L patrem alteri quod Hh 21 Caton. origg. lib. V fr. p. 116 Kr. fr. 100 p. 283 Rth. fr. LXXXIX p. 56 W'r. in V originum om. G quisquam] b quis B

22 mihi in mg. add. H autem Rr 23 deriuatiuum D Piro K L. Calpurnii

p. 887 P.

p. 486. 86 K.

Frugi in II annalium: quodcumque deliquisset, ignoscitum adfirmabat. notandum tamen, quod ‘cognosco cognovi cognitum’ et ‘agnosco agnovi agnitum’ in frequentiore usu faciunt, pro o| paenultima producta, quam vetustissimi servabant analogiam sequentes, i| 5 correptam adhibentia. unde Iuvenalis in I:

Agnitus accipies, iubet a praecone vocari
Ipsos Troiugenas,

Lucanus in II:

calida mihi cognitus axis

10 **Aegypto** atque umbras numquam flectente Syene.

Sallustius tamen secundum analogiam in II historiarum: neque inermos ex proelio viros quemquam agnōtum. **Pacuvius** secundum utrumque protulit:

In turba Oresti cognita agnōta est soror ..

13 ‘pasco pavi’ servavit in supino s solum: ‘pastum’. ‘compesco compescui’ et ‘dispesco dispescui’ et ‘posco poposci’ et ‘disco didici’ a praesenti tempore faciunt supinum mutatione o in i correptam et additione ‘tum’: ‘posco poscitum’, ‘compesco compescitum’, ‘disco discitum’. unde Apuleius participium futuri protulit in Phaedone de anima: sic auditum, sic disciturum, qui melius sit, haec omnia et singula sic agere aut pati, ut patiuntur atque agunt.

In ‘xi’ finientia praeteritum perfectum faciunt supinum secundum praedictam regulam: ‘dixi dictum’, ‘duxi ductum’; ‘peperci’ vero vel ‘parsi parsum’ facit supinum secundum in ‘si’ terminantium regulam, unde ‘parsurus’ participium futuri. **Varro** in Laterensi:

Pisonis Frugi ann. lib. II fr. p. 150 Kr.. fr. 24 p. 300 Roth. 1 quoquunque L

quocunque G diliquisset GL 2 affirmabat RHGLK 3 agnoco Rr et agnatum D frequentiori BHK 5 Iuv. sat. I 1, 90 sq. in I om. G I. ex

II. corr. R 7 iugenas Rr 8 Lucan. Phars. II 586 sq. in II om. G II & III. libri 9 callida G calida medius mihi libri Luc., & medius calida mihi, Prisciano non laudato, Cortius 10 aegipto G nusquam Voss. A cum

plerisque codd. Luc. flectente Syene] ex corr. h flentes hyene Rr flectentes (in flectentes corr.) yene R flectentes hiene G flectentes hieme L flectentes inene K 11 Sall. hist. II 73 p. 183 Kr. in II historiarum om. G 12 ex praelio inermes G inermos] in inermis (ab r?) corr. R, in inermes H inermos B inermes

L inermis (sic) in mg. add. K pelio D viros] r vires R pacubius LK pacubius G Pacuv. fr. inc. XXII p. 107 Ribb.; Dulorest. fr. 35 p. 122 Hermion. 3 p. 124 Both.; ad Dulorestem retulit Ribbeckius p. 284 14 soror add. d 15 serua Dd compisco compiscui GLK 16 dispesco dispescui] r cf. Struvium lat. Decl. u. Conj. p. 223 depesco depescui RBDH depisco depiscui GLK et eras.

in H pasco Rr 17 tempore] h tempori H correptum B correpta D addizione D dicione Rr 18 posco poscitum Rr compisco compescitum GLK disco om. G appuleus G Apuleius in Phaedone: Apul. fr. 10 t. II p. 638 Hild. 19 phēdrone r phēdonae K phēnode G 20 quid G 22 finientia GLK

supradictam GLK 24 parum Hh 25 Varro in Laterensi logistorico: v. Varr.

Parsurus pecuniis bene partis.

Livius in XXVI ab urbe condita: nedum eos Capuae parsuros
20 credam. 'senesco' inchoativum | est: nam positivum eius 'seneo' inveni-
tur in usu. Accius in Telepho:

Iamiam stupido Thessala somno

Pectora languentque senentque.

Pacuvius in Periboea:

Quamquam aetas senet, satis habeam virium, ut te
ara arceam.

a 'seneo' igitur, non a 'senesco' fit praeteritum 'senui'. Sallustius 10
in I historiarum: nisi cum ira belli desenuisset. idem etiam
participium praeteriti temporis ex eo protulit, quamvis sit neutrale, in
III: omnis, quibus senecto corpore animus militaris erat;
nec || mirum, cum in aliis quoque plurimis eiusdem significationis verbis
inveniantur veteres praeteriti temporis participia proferentes, ut 'prandeo 15
pransus', 'caeno caenatus', 'placeo placitus', 'mereo meritus', 'pateo pas-
sus', 'careo cassus', 'poto potus' pro 'potatus', 'titubo titubatus'. 'iuro'
quoque 'iuratus' tam in activa quam in passiva invenitur significatio. et
haec quidem etiam iunioribus in usu manserunt, illa vero obsoluerunt:
'discedo`discessus', hoc est 'qui discessit'; similiter 'intereo interitus',
'occido occasus'. sed eorum usus in libro, qui inscriptus est de participio,
III 21 invenies. deponentia vero in 'scor' desinentia, in antepaenultima quidem
syllaba a vel i correptas habentia, in 'ctum' faciunt supinum, ut 'paciscor
pactum', 'profliscor profectum', 'expergiscor experrectum' facit, quamvis
vetustissimi | etiam 'expergitus' dicebant. Lucilius in III: 25

t. II p. 323 ed. Bip. Ritschelium de Varr. logistor. p. VI. XII; versus f. sic ordinan-
dus cum Fleckeisen: .!..... pársurus pecuniis | Bene pártis 1 pecuniis] pe-
curus L 2 Liv. ab u. c. lib. XXVI 13, 16 in — condita om. G XXVI
Ecksteinus ad Vossium de arte gram. V 25 p. 832 XXV. ex XXXV. corr. R XXV
rell. necdum GK parsurus D 3 credamus r 4 Att. Telephi fr. 1
p. 241 Both. II p. 184 Rabb. in Telepho om. G thelepho d 5 thesala DHK

sompno K 6 languentque HG plangentque K langen B
in senentque literae duae extremae adrasae in B 7 Pacuvius D Pacubius LK Pau-
cubius G Pacuv. Periboeae fr. 28 p. 142 Both. fr. XXIII p. 96 Rabb. in
Periboea om. G periboea K 8 habeam] Bothius habeam rem RBDHGLK,
quod 'nihil aliud significat, quam librarium legi voluisse haberem pro habeam'. ha-
beam tamen Heidelb. r (non R) tamen habeam Ribbeckius, qui numeros sic ordinavit:
quamquam aetas senet, | Satis tamen habeam virium nt te ara arceam virium tute
r virumute R 10 Sall. hist. I 95 p. 115 Kr. 11 in I historiarum om. G
Sall. hist. III 64 p. 354 Kr., ubi hic Prisciani locus addendus est 12 in III om.
G 13 VI in litura h Omnes BDGL quibus senecto] Heidelb. r et codd. lib.

VIII § 49 quibus aetas (etas D) senecto R rell. 14 in aliis K 15 ueteris B
prande^o Rr. 16 ceno HGLK cenatus DHGLK place^o Rr pasus L
prande^o Rr. 16 ceno HGLK cenatus DHGLK place^o Rr pasus L

17 casus L patus Rr 19 obsoleuerunt GLK 20 disco Rr hac Rr 21 oc-
cassus G occasus K qui scriptus B est] R Heidelb. est nobis BDHLKr est a
nobis Gh 22 DEPONENTIA. | Deponentia H 23 uel e post uel i add. dh 24
profectum. similiter expergiscor. B quia a rego est post expergiscor add. Rbd
quia a pergo est codd. aliquot Krehlii, inter quos Heidelb. 25
Lucil. sat. III 19 Dous. Gerl. 7 Varges. ego e somno puero (puteros Paris. A

p. 888 P.

p. 488 K.

E somno pueros cum mane expergitus clamas.

Caecilius vero secundum analogiam protulit in Imbriis:

surdo mihi
Dormitum suadet ut eam quisquam? et si ego obdor-
mivero,

5

Tute idem ubi eris experrectus?

‘nanciscor’ etiam ‘nactum’ facit absque n, ut Probo et Capro et Pollio et Plinio placet. sicut et ‘pangor pactum’ et ‘fingor fictum’ et ‘tangor tactum’. sciendum tamen, quod sunt verba, quae servant n in 10 participiis praeteriti sive in supinis, ut ‘iungor iunctus’, ‘pungor punctus’, ‘fungor functus’, ‘emungor emunctus’, ‘extinguor extinctus’, ‘tingor tinctus’, ‘plangor planetus’, ‘angor anctus’; quae autem servant vel quae non, de participio tractatum reperies; quod autem corripitur antepaenultima ‘päciscor’ et ‘nänciscor’ et ‘profisciscor’ et ‘expärgiscor’, ex compositis sive 15 primitivis eorum potest dinosci: ‘päciscor depäciscor’, ‘profisciscor’ a ‘fäcio’, ‘expärgiscor’ a ‘përgo pergis’, ‘nänciscor’ vero a ‘näncio’ est, quod in usu fuit vetustissimis. Gracchus pro se: si nanciam populi desiderium, conprobabo reipublicae commoda. alia vero abs- 22 que c in ‘tum’ flunt supina, ut ‘irascor iratum’, ‘ulciscor ultum’, ‘nascor

pueros B) cum (cui Mon.) mane expergitus clamo codd. Diomedis p. 372 P. in III om. G 1 e somno] esono H sompno L expergitos ex expergitus, ut vid., fecit K 2 Caelius DHL Kr Coelius B celius G Caecilius Imbrior. fr. 7 p. 31 Sp. III p. 43 Ribb., qui sic l. constituit: Mihi surdo dormitum suadet ut eam. — At si obdormiuero [Tute idem ubi eris experrectus? quisquam ex nequ quam interpretamento vocis surdo ortum esse censens; Vmbrorum vel umbrarum fr. 2 p. 149 Both. experrectus post protulit add. h Imbriis conjectura assecutus est Meinekius Men. et Phil. rell. p. 89 umbris rh imbris cett. 3 surdo] Ribbeckius sordo H pars codd. Krethii sordi RBDGKh sordida Lips. 1 Krethii sordido 1 surdo mihi Fleckeisenus; mihi praeponitur in codd. sordi, dormitum (i) L 4 dominum G suadet H quisquam] om. G quisque K quisque moechetur Lips. 1 obdormiero B 6 idem add. d ubi eris] r. uberius R 7 actum Dd nactus K ut et BDHL Probo] cf. Osannum Beiträge etc. II p. 211, cui ad M. Valerium Probum Berytium haec spectare videntur haud improbante O. Iahnia prolegg. ad Pers. p. CXXXIX. atque id recte me quidem iudice cf. ann. ad lib. V § 45 Probo om. G [Capro] cf. Osannum de Capro p. 18 Pollio] ad Astrium Polionem confidentius quam a Thorbeckio Arin. Poll. p. 80. 123 factum est, hanc l. referre licet post Mauricii Hauptii in ind. l. Berol. aest. 1855 p. 3 sqq. disputationem, ubi is ipse tangitur p. 5. M. Antonini philosophi praeceptore v. vit. M. Antonisi in hist. Aug. c. 2 coll. Graefenhaino hist. philol. III 259 intellexerat Meyerus fragm. orr. R. p. 501 8 plenio K plioni B Plini libror. dub. serm. fr. LXXXVII ap. Lerschianum Sprachphilosophie d. Alten I 197 panguor K fingor] d frigor D 10 iunguor K pungor — tinctus add. r 11 fun+gor (c?) B funguor K emunguor K extinguor] d extinguor BGL

tinguor H tinguor RK 12 plagor H planguor K seruant n uel RDG non sef

H 13 de participiū Rr tractum G reperies (p) D reperies BLK quod] r Quo R antepenultima G 15 depiciscor GLK 16 est om. G 17 Gracchus BGK Gracius DHL C. Gracchi pro se (adversus L. Opimum? de legibus a se promulgatis?) or. fr.: v. Meyerum l. l. p. 233 Ellendianum brev. eloq. R. hist. p. 43 ed. alt. nanciam] r nantiam RBDH 18 disiderium G cprobabo D comprobabo RBGLK reipublicae K post alia uero: quae non habent a uel e corf in antepenul add. h 19 tum finiunt BGKd tum faciunt H tum faciunt in tum

finiunt mut. L irasco Rr ulcor Rr

scis

p. 888. 89 P.

p. 488. 89 K.

natum', 'obliviscor oblitum'. excipitur 'defetiscor' 'defessum' faciens || supinum et participium praeteriti 'defessus', ut Terentius in adelphis:

Defessus sum ambulando.

idem in Phormione:

Neque defetiscar usque adeo experirier;
nam ab eo quod est 'deficio' 'defectus' fit participium praeteriti. excipiuntur etiam duo composita, quae quamvis antepaenultimam i habeant correptam, in 'tum' tamen, non in 'ctum' faciunt supinum: 'communiscor commentum', 'adipiscor adeptum'. nam a 'reminiscor' supinum vel participium praeteriti vel futuri in usu non inveni, quamvis ratio hoc quoque rementum, quomodo 'commentum', exigit dici.

In 'do' desinentia, si paenultimam naturaliter longam habuerint, 'do' in 'si' convertentia faciunt praeteritum perfectum, ut 'ludo lusi', 'rādo rasi', 'laedo laesi', 'rōdo rosi', 'vādo vasi', 'evādo evasi', 'illido illisi', 'clādo' vel 'clūdo clausi' vel 'clusi'. invenitur tamen etiam 'clādeo', sed et 'clādo' pro 'clādico'. Sallustius in III historiarum: coniuratione claudit. Caecilius in epiclero:

An, ubi vos sitis, ibi consilium cladeat?
'cedo cessi' geminavit s in praeterito, ex quo Virgilius 'accestis' pro 'accessistis' posuit in I Aeneidos:

penitusque sonantes

Accestis scopulos.

23 excipitur 'caedo cecidi' - Lucanus in IIII:

1 defetiscor] r defesciscor R_Hb defsciscor BDGL diffisciscor K 2 praeteri D
praeteritum B terentius Rr Terent. adelph. III 6, 1 in adelphis om. G
3 defesus H defessus sum] defessum GLK 4 Terent. Phorm. III 1, 23
formione K 5 defesciscar BDHr defsciscar RGLK defetiscar usque adeo] sic
etiam lib. XVIII § 96 defetiscar usquam adeo Heidelb. adeo defetiscar umquam Bend.
defetiscar (t ex c vid. corr.) umquam ego Bas. experirier] r experir D ex
perier RGLK Heidelb. 6 deflo r Heidelb. cens. Krethli Lenens. p. 431 deficitor DLK
fit om. G 7 posita D habit DH 8 communiscor B 9 adeptum ex
adiuptum corr. H 11 rementum] k rementum K 12 habuerint] r habuerunt R
14 illisi] ex illusi corr. K illesi L illesi G 15 clusi uel clausi K claudeo
Hh 16 cladico H Sall. hist. III 98 p. 300 Kr. in om. R in III histo-
riarum om. G UI LK conjugatione Rr 17 nec ignorantia rem claudit, ea sci-
licet verba iam a Lipsio var. lect. II 6 cum hoc l. comparata laudari putans, quae in
oratione Macri (hist. III 82 § 25 p. 191 Kr.) sic leguntur: neque enim ignorantia res
claudit, Klotzius Archiv für Phil. und Paedag. XV 368 sq. Caecilius] r celius R
claudius G Caecil. epicleri fr. 2 p. 132 Both. 3 p. 18 Spgl. II p. 34 Rabb. in
epiclero om. G 18 ibi] r ubi RBD 19 Caedo RBD Verg. Aen. I 200 sq.
(deficit Pal.) accessitis G pro accestis D pro accessitis R pro accessis Kk
21 sonentes Rr sonantis Med. Rom. Fr. 22 accessiatis Rr copulos Dd
23 caedo om. G cecidi DG cicidi LK Lucan. Phars. III 714 in III
om. G

p. 889 P.

p. 489. 90 K.

donec vetuerunt castra, cecidit „,
 ‘pedo pepedi’. Horatius in I sermonum:

vin tu

Curtis Iudeis obpedere? - Nulla mihi, inquam,
 Religio est.

5 idem in eodem:

Nam displosa sonat quantum vesica, pepedi.
 ab eo quod est ‘sido’ praeteritum non inveni. Lucanus in III:
 sidentia pessum

10 Corpora caesa tenent.

Virgilius ex eo compositum in V:

Subsidunt undae tumidumque sub axe tonanti
 Sternitur aequor aquis.

eius passivum Statius protulit in II Thebaidos:

15 summisque insiditur astris.

‘cudo’ secundum Diomeden et Charisium et Phocam ‘cusi’, secundum alios ‘cudi’. et videtur etiam Virgilius sic protulisse in I Aeneidos:

Ac primum silicis scintillam excudit Achates

20 Suscepitque ignem foliis.

‘excudit’ enim tam praesens quam praeteritum potest intellegi, sed quia ‘suscepit’ subiunxit, melius praeteritum intellegitur. idque etiam Servius in commentario Aeneidos comprobatur his verbis: excudit autem

1 uentuerunt Rr cecidit Rr cecidit Dd cicidit GLK cum Voss. b et al. libr. Luc. recidit nonnulli codd. Luc. 2 pepidi B oratius GK Hor. serm. I 9,

60 sqq. in I sermonum om. G sermonem Rr 3 Vin^h nis parci quidam codd. Hor., Bentleius vin tu uinctu G uinctu K 4 cursis K obpedere] r

obponere R oppedere BDHGLK nullam GLK mihi om. K 5 regio Bb religio GK religio pars codd. Hor. 6 Hor. serm. I 8, 46 idem in eodem om. H

in eodem om. G 7 uesica(s) B uesica G uesica Kk pepedi*(i) D pepedi* ‘e Codd.’ Krehlius 8 ** est quod est sodo (ab) R Ab eo quod sido praeteritum non inueni in marg. adscr. r Luc. Phars. III 674 sq. 9 pesum GL

10 cessa G 11 Verg. Aen. V 820 sq. 12 subsidunt K 13 aequor] h aquor

H equis Med. 14 Stat. Theb. II 36 et tantum fessis insiditur astris V GL

.U. H tebaidos GK 16 diomedē B diomedem GL diomidem K Diom. p. 386 P. cudo cusi (sic Par. b cudo cussi Par. AB om. Monac.). quibus quae addita sunt in ed. Coloniensi a. 1533 ‘sed potius cudi, ut eius compositum: Tum primum silicis scintillam excudit Achates’ a libris abesse testatur Henr. Keilius Charis.

p. 218 P. 146 L. focam R phocam B phoccam G at Phocas p. 1715 P. 347 L. ‘cudo cudi’ cf. Vossium de arte gramm. V 26 p. 839 Eckst. cuisi(s) B 17

virgilius* (m) B Verg. Aen. I 174 sq. (deficit Pal.) 19 a Dd silici Med. Rom. excudit add. r excudit Rom. acates D 20 succepitque r cum Med.

Rom. Servio ad h. l. et ad eiusdem libri v. 144 ignem foliis add. r 22 Idque Dd 23 commentaria Rr aeneidis RD aeneidos H is R excludit D autem] om. Serv. Danielis autem id est LK autem est Servius vulgo

p. 880. 90. p.

p. 490. 91 K.

feriendo eiecit, quia cūdere est ferire. unde et ^dincus diciatur, quod illic aliquid cūdamus, id est feriamus. sciendum autem, quod eius frequentativum ‘cuso cūsas’ est, ex quo composita ‘incuso incusas’ et ‘recuso recusas’ et ‘accuso accusas’ et ‘excuso excusas’.

A ‘do’ verbo, quod simplex primae est coniugationis, composita cum praepositione tertiae sunt et primitivi servant perfectum duplicitantia ‘di’, quamvis in illo paenultimam e habeat, ut ‘do dedi’, ‘reddo reddidi’, ‘prodo prodidi’, ‘perdo perdidi’. ‘credo’ quoque ab eo componitur, quasi ‘cretum do’, et ‘vendo’ ‘venum do’, et ‘condo’ compositum a ‘do’ et ex eo ‘abscondo’. itaque omnia idem praeteritum perfectum servant: ‘creddi’, ‘veni-¹⁰ di’, ‘condidi’, ‘abscondidi’. Plautus in carbonaria:

secundum † ipsam aram aurum abscondidi.

N vero ante ‘do’ habentia o in i mutant in praeterito perfecto et, si ante n u vel i habuerint, amittunt n, ut ‘fundo fudi’, ‘scindo scidi’. vetustissimi tamen etiam ‘scicidi’ prōferebant, quod solum quoque in usu esse putat Asmonius in arte, quam ad Constantium imperatorem scribit, sed errat. ‘nam Lucanus in III ‘scidit’ ponit:

Qua mare tellu^rem subitis aut obruit undis
Aut scidit et medias fecit sibi litora terras.

Statius in VIII Thebaidos:

Oraque pectoraque et viridem scidit horrida vestem.

idem in XI:

Alloquio; scidit ipsa novo terrore cruenta
Eumenis.

Martialis in III epigrammaton:

1 eiecit] d et sic et eiecit codd. Serviani eicit D iecit RGLK elicit Serv. Danielis efficit Burmannus et om. G 2 aliqui Rr autem] tamen BD 3 cusa D est om. GLK 4 incusa D et accuso et accusas r et excuso excusas add. r 5 / composita quod simplex primae est coniugationis // G composita in mg. K 6 seruant praeteritum perfectum B 7 quamuis inultimā e D penultima B redidi G 8 habeo. D ab eo Hh 9 venum do] r uenundo R a om. BDH et ex] .ex G abconde Rr 10 idem] bd euendem GL euendem RBDHK credi R 11 Plaut. carbonar. fr. 1 p. 435 Both. 12 secundum campse coni. Fleckeisenus 13 et si ante n in mg. K 14 et scindo GK scidi ex iterato scindo corr. H 15 tamen om. GLK sciscidi R 16 asinonius L

Asmonius] cf. de metris Terentii § 6 Falsterum mem. obsc. p. 23 sq. contantium H * imperatorem (a) L 17 Luc. Phars. III 60 sq. 18 Qua ex Quā corr. H

mare] ma^re (t) H metere G subitis] r subitis D subbitus R 19 scidit (n) Voss. B medicas R litora H litoras D litore B 20 Stat. Thebaid. VIII 354 in VIII Thebaidos om. G VIII. RDLK VII. B tebaidos K 21 ora-

que] h cum Statio ora H rell. uide Hh orrida D 22 Stat. Thebaid. XI

197 sq. in XI om. G 23 ipsa orsa Statius noua D 25 Martialis] r Mar-
cialis RH marciellialis D Martial. epigr. III 12, 1 sq. epigrammaton] om. G

Epigrammaton D epigrommaton H

p. 890. 90 P.

p. 491 K.

Vnguentum, fateor, bonum dedisti
Convivis here, sed nihil scidisti.

sed Afranius more antiquo dixit in homine:

Satis fortiter + paulo vestras scicidistis colus.

5 Accius Sotadicorum I:

Num ergo aquila ita, ut hi praedican, sciciderat
+ pectus?

Naevius in testicularia:

Immo quos scicidimus, conscindam atque abiciam.

10 Ennius in Melanippa:

cum saxum sciciderit

et videntur hi rationabilius protulisse, ne minorum sit temporum praeteritum quam praesens, quod rarissime invenitur. 'sindo' quoque 'fidi' facit, 25 licet quidam 'fissi' putaverunt. sed Virgilius in VIII:

15 Et media adversi liquefacto tempora plumbo
Diffidit ac multa porrectum extendit arena.

Horatius in III carminum:

Demersa exitio, diffidit urbium

Portas vir Macedo et subruit aemulos.

20 cetera vero servant n, ut 'pando || paendi', 'defendo defendi', 'scando scandi', 'accendo accendi'. excipiuntur duplicantia principalem syllabam: 'pendo pependi', 'tendo tetendi', 'tundo tutudi', paenultima a plerisque

1 ungentum GLK 2 haere GLK 3 afranius LK Afranius in homine] cf. lib. VI § 36 omnis fr. 10 p. 180 Both. XI p. 232 Nk. VI p. 184 Rabb. in homine satis G 4 paulo] palo Bothius Paula baccheos cum creticis coniunctos procurans Neukirchius puellae Rübeckius, unde efficitur tetram. troch. catal. ab initio una syllaba carens; equidem anapaestos effici hos: Satis fortiter extemplo vestras scicidistis colus uerras K + ras(ner?) L uras l post ueras excidisse aliquid, cuius modi

est manu, ratus creticos esse statuit G. Hermannus opusc. V 283 sq. scicidistis Hh scicidistis R colus TAC ΔΔΑΚΑΤΑC (l. τάς τηλεπάτας) B 5 Att. Sotadicorum i. e. didascalicon I; v. Lachmann in ind. lect. acad. Berol. lib. 1849 p. 5. eundem versus ex Sodaticorum libro I l, Gellius noct. Att. VI (VII) 9, 16, quem eodem atque Priscianus auctore usum esse suo iure censem Lachmannus; ipsam Gellium Prisciani auctorem fuisse putarat Iac. Gronovius in ann. ad Gell. l. l. 6 Num] Gellii

cod. regius, Lachmannus Non libri Prisciani omnes et Gelliani reliqui ego H hi Gellius, om. libri Prisc. praeedicam K scicidest R sciciderat ea pectus Lachmannus 8 Neuius libri Naevii testicul. fr. p. 20 Both. 176 Klusen. 19 Rabb.

in testicularia om. G 9 scicidimus] d scicidimus R scicidi minus DGL eos ante conscindam tetram. troch. ab initio, ut ipse videtur, mutillum instauraturus add. Rübeckius 10 Enn. Melanipp. fr. 4 p. 57 Both. V p. 42 Rabb. VI p. 133 Vahl.

in Melanippa om. G imlanippa Rr menalippa BD meneläpa K meläpa L 11 scicidest R 12 uidentur inrationabilios B 13 rarissime in littera H facit om. K 14 putaverunt] om. GL protulerunt B Verg. Aen. VIII 588 sq. VIII.

GLK 15 plumo G 16 diffidit Rr barena BHGLK cum Pal. Rom. 17 oratius K Hor. carm. III 16, 13 sq. III] h III. RH 18 demersas RBHd dimersas GLK dimersa unus altere Hor. cod. excidio Reginensis Bentleü et libri aliquot al. Hor. 21 duplicantia] r duplia R 22 tudo Rr tutundi DH a add. r

p. 891 P.

p. 491. 92 K.

correpta, a quibusdam autem etiam producta propter supra dictam rationem (id est ne vincatur in compositis ab eo temporibus syllabarum a praesenti praeteritum). Horatius in IIII carminum correpte protalit:

Quod regum tumidas contuderit minas;
est enim 'contuderit' choriambus. idem in III:
Non auspicatos contudit impetus
Nostris;
est enim dactylus 'contudit'. Virgilius in VIII: |
et lapsa ancilia caelo
Extuderat.

V 26 solent autem composita servare simplicium tempora: 'cādo cecidi', 'concidō concidi', paenultima correpta; 'caedo cecidi', 'concido concidi', paenultima producta. vetustissimi tamen tam producebant quam corripiebant supra dicti verbi [id est 'tutudi'] paenultimam. Ennius in XIII:

Infit: o cives, quae me fortuna ferox sic
Contudit, indigno bello confecit acerbo.
ecce hic corripuit. idem in XVI:
Ingenio forti dextra latus pertudit hasta.
idem in annalibus:

viresque valentes

Contudit crudelis hiems.

hic produxit paenultimam. 'cado' quoque 'cecidi' facit, ne, si 'cadi' dicamus, nomen esse putetur. composita tamen non duplicant paenultimam syllabam, ut 'perpendo perpendi', 'extendo extendi', 'pertundo pertudi', 'incido incidi', 'concido concidi', exceptis a 'do' et a 'sto' compositis et a 'disco', 'posco', ut 'prodo prodidi', 'resto restitu', 'dedisco dedidici',

2 uincantur D 3 oratius K Hor. carm. IIII 3, 8 quarta ex quartis efficit K 5 Es R coriambus BGLK Hor. carm. III 6, 10 sq. 6 Non auspi-

catos] inauspicatos ^{au} ^u *codd. nonnulli Hor. ospicatos Rr 7 Nostris* sic etiam a m. pr. cod. 'vetustissimus et optimus' Prisc., quem l. Bentleius ad hunc Hor. l. cum libris meis omnibus, Heidelberg. aliisque Krethianis nostros cum libris Horatianis Zwiccc. 2 Erl. 2 Krchlü, si ei fides est habenda, eiusdem lectionis testem H excitant 8 dactilus libri

contulit Rr Verg. Aen. VIII 664 sq. VIII. HK 9 anchilia G achilia L 10 extuderant Rom. 11 concido concidi] d occido occidi GLK con+do con+di D 12 caedo — producta om. GK cecidi in cicidi mut. D 13 producta] prodū d prodid D corripiebant L 14 Enn. ann. XIII 15 sq. E. S. viii p. 58. LXXIII sq. Vahl. in XIII om. G 15 infuso(ul) D furtuna GK ferox Columna fero RBDHGL ferox sic] ferocie *vetus codex Merulae*, qui cum Doua suspicatur ferocem Enn. fr. p. ioxlvi sic ex sit corr. B 16 acerbo] L aceruo rell. 17 Enn. ann. XVI 7 E. S. iii p. 60. LXXVI Vahl. 18 dextram Merula pertudit] r pertulit R asta D 19 Enn. ann. XVI 35 sq. E. S. inc. xxxii p. 71 Vahl. in annalibus om. G 20 Viresque G Virosque f 21 cre-

dules H hiems BD 22 Cado ex Codo corr. B cecidi H cadi Hk mensura m 23 dicamus D 25 et a sto B et sto H 26 et posco HK et a posco D re-
steti K dedidici ex dededici corr. K dedici Rr didici G

p. 881. 92 P.

p. 492. 93 K.

‘deposco depoposci’. a ‘curro’ composita utroque modo prolate inveniuntur ab auctoribus, ut ‘decurrō decurrī’ et ‘decucurri’. excipitur etiam ‘divido’, quod praeteritum ‘divisi’ facit. supina illa quidem, quae a ‘do’ componuntur, mutant o in i correptam et assumunt ‘tum’, ut ‘reddo redditum’, ‘credo creditum’, ‘perdo perditum’. alia vero omnia ‘do’ in 27 ‘sum’ convertant, ut ‘ludo lusum’, ‘rādo rasum’, ‘caedo caesum’, ‘defendo defensum’, ‘tundo tunsum’. Virgilius in IIII georgicon:

Profuit et tunsum gallae admiscere saporem.

idem in I eorundem:

durum procudit arator

Vomeris obtunsi dentem, cavat arbore lintres.

‘cudo’ simili[ter] ‘cusum’. idem in eodem:

lapidemque revertens

Incusum aut atrae massam picis urbe reportat.

15 ‘cado’ quoque ‘cāsum’ facit, ‘ca’ tamen paenultima producta. in omni enim supino sive participio praeteriti producitur a paenultima, exceptis ‘dātum’ et ‘stātum’ et ‘sātum’ et ‘rātum’. illud etiam sciendum, quod n ante ‘do’ habentia, quae amittunt n in praeterito, amittunt eandem in supino et geminant s, si sit paenultima brevis in praeterito, ut ‘fīndo fīdi fissum’, ‘scīdo scīdi scissum’. sin producatur, unam s habet, ‘fundō fūdi fusum’; composita simplicium terminaciones sequuntur. ‘cedo’ etiam ‘cessum’ et ‘pando’ ‘passum’ faciunt, quamvis etiam a ‘patior’ et a ‘patēo’ ‘passum’ dicimus. unde Virgilius in III:

At pater Anchises passis de litore palmis.

20 idem in I:

Crinibus Iliades passis peplumque ferebant.

1 deposco depoposci dedisco dedidici *B* ^{po} deposci *Rr* a curro] Accuro *Rr* 2
^{ca}
 et decurri *Rr* 3 diuido *ex* diui+o corr. *B* præteteritum *H* 4 adsumunt *B*
 assumunt *H* assumunt *G* rēndo *R* reddidūtum *K* 5 do] *r* to *R* 7 tus-
 sum *L* tussum *G* tussum *K* Verg. georg. III 267 8 Proderit *K* cum Vergilio
 tonsum *D* tussum *L* tussum *GK* tussum *Med.* ammiscere *H* amiscere *GL* 9
 Verg. georg. I 261 sq. 10 procudit *ex* producit corr. *B* 11 obtussi *GL* obtusi
K uacat cauat *H* cauat * arbores *B* abores *H* lyntres *BH* *Med.* *Pal.* *Rom.*,
 ut *ex codice suo Vergiliiano sic etiam Priscianus scripsit* 14 Incusum *Med.* *Pal.*
Rom. picis *Rr* ube *Med.* 16 a add. *r* 17 et statum et satum et ratum] *r* et statum et ratum et statum *DH* et statum et ratum *R* et statum et satum *LB* et
 ratum *sup. lin.* add. *b* et ratum et statum *K* 19 ut om. *K* fidi in litura *r*
 uel *s*
 20 producitur *RK* 21 fudi fussum *Rr* terminaciones] *r* terminacionem *GL* ter-
 minationis *RB* secuntur *RB* sequuntur *K* Caedo *BHGKd* Cado *D* 22 cae-
 sum *GLK* pasum *Lb* et in litura *k* pansum *B* pasum(n) *G* 23 pasum *GLK*
 Verg. Aen. III 263 III. *GLK* 24 At] sic *Med.* m. alt. Et *K* et sic *codd.*
 fere omnes lib. VIII § 49 et S. de XII vss. Aen. § 188 p. 128 Lind., ubi om. rell., *Med.*
 m. pr. *Pal.* (deficit *Rom.*) pasum *GLK* de] * (a), in mg. de *R* littore *D* lic-
 tore *H* 25 Verg. Aen. I 480 26 ilides *K* pasum *GLK* sparsis aliquot libri
 Verg. dett. pepulumque *Rr*

p. 892 P.

p. 493. 94 K.

28 ab eo quod est 'pedo' supinum in usu non inveni. a 'comedo', quod est anomalum, 'comesum' et 'comestum' invenitur. Cicero pro Cluentio: abditum aliqua in parte panis, quam si totum colliquefactum in potionē esset, celerius potius comestum quam epotum in venas atque in omnes partes corporis permanaret? s. Virgilius autem ab eo, quod est 'adedor', 'adesus' protulit in VIII: et postibus haesit adesis.

'tendo' praeterea et 'tentum' et 'tensem' facit. Virgilius in VII:
Audiit, et si quem tellus extrema refuso
Submovet oceano, et si quem extenta plagarum
Quattuor in medio dirimit plaga solis iniqui.

Lucanus in I:

Et varias ignis tenso dedit aere formas..

idem in II:

tensisque rudentibus actae.

'ostendo' quoque ab eo compositum similiter facit 'ostentum' et 'ostensum'. Lucanus in II:

Vt scelus hoc Sullae caedesque ostensa placeret,
Agnoscendus erat.

Apuleius in Phaedone: et causam gignendi ostensurum et inmortalitatem animae reperturum. Varro rerum rusticarum I: ostentus soli. idem divinarum III: salute ostenta. Cato pro Lucio Caesare ad populum: quod | ego me spero

1 in usu sup. lin. add. G 2 comesum et K Cic. pro Cluentio or. 62, 173
cf. infra § 30 Cluentio add. r 3 aditum v. l. codd. Cic. collinquefactum B
colligquefactum K colligquefactum cett. 4 postione(r) B celerius D caelerius H
celeritas G potuit Cicero comesum v. l. ap. Cic. quem potum Rr 5 potum v. l. ap. Cic. q. potum inuenias D epotum inuenias K uenias G partiis omnis Cic. Laurent. xlviij 12 permaneret BGLK permanare H Cicero permanere Cic. Salisburg. 6 Verg. Aen. VIII 537 *abeo(h) D adessum GLK
7 hostibus R? adesis(h) D adhesis R adessis GLK cf. v. l. § 30 adhesis ha

Rom. adesis Med. 8 praeterea tentum GK Verg. Aen. VII 225 sqq. 9 audit Rom. extrema — si quem om. BDHGLK add. d 10 summovet R Pal. Rom.

Fr. submobet Med. hoceano Rr siqusem(id) H si quidem Rr siquam Rom. ^{asi quem}

11 iniqui] h ini H 12 Luc. Phars. I 531 1. in litura r 13 uaria signis LK uario signis G tenso etiam de XII vers. Aen. § 84 et sic Luc. Voss. B al. denso alii codd. Luc. cum Voss. A, cui uel tenso spscr. m. ant. 14 Luc. Phars. II 683 15 densisque et exteuisisque vv. ll. libr. Luc. 16 quoque et ab B 17

Luc. Phars. II 192 sq. 18 scecius K h Voss. B h^{oc} Voss. b sillae GLR siliae R syllae BDHK 20 apoleius GLK Apuleius in Phaedone] Apul. fr. 11 t. II p. 638 Hild. ** in B in Phaedone om. G phaedone B phonone K gigmendi R ostensurus GLK 21 immortalitatem HGLKr animae om. G repperturum GL Varo R Varr. r. r. I 25 rerum rusticarum I om. G 22 in I. LK ostensus DHGLKr soli Varro (cf. etiam ibid. I 24, 1 soli ostensus) idem] Id est B Varr. rer. div. III fr. p. 215 Bip.; om. Merkelius [II]. In RBD in LK salute nostra ostenta G 23 Catonis pro L. Caesare ad pop. or. fr. v. apud Meyerun l. l. p. 187 (cf. p. 266). eadem verba a Diomedes p. 372 P. Rutilio Rufo tribuuntur, qui eius de vita sua librorum fragmento laudato: idem

p. 892. 83 P.

p. 494 K.

ostenturum. 'ostentum' quoque, quando monstrum significat, nomen est participiale, quomodo 'factum' et 'dictum' et 'visum', ab ostendendo futura dictum. 'strido' et 'strideo' tam tertiae quam secundae coniunctionis invenitur. Virgilius in VIII:

5 stri[d]untque cavernis
Stricturae chalybum et fornacibus ignis anhelat.

Lucanus in VI:

Auribus incertum feralis strideat umbra.

Iuvenalis in III:

10 Iam strident ignes, iam follibus atque caminis.

Horatius sermonum libro II:

Stridere secreta divisos aure susurros,
correpta paenultima. Statius vero eandem productam protulit in VIII:
Nil stridere domi.

Isidem in VIII:

Stridebit vestros Tydeus in humatus ad ignes.

praeteritum perfectum eius debet secundum analogiam in 'do' vel in 'deo'
desinentium et paenultimam vel antepaenultimam naturaliter longam ha-
bentium in 'si' terminari, ut 'rādo rasi', 'trūdo trusi', 'lūdo lusi', 'ri-
deo risi', sed puto euphoniae causa non esse in usu 'strisi', sed 'stridi',
quod, ut superius diximus, usus quoque comprobatur. Statius in III:

Huius in aspectae luco stridere sagittae.

Accius in Alcestide:

Cum striderat retracta rursus inferis.

25 'sido' praeterea 'sidis' facit, cuius etiam passivum 'sidor sideris' in-
venitur. Lucanus in III:

(item Par. A) ait pro L. Caesutio (pro l. cesutio Par. uterque pro l. ce trium qua-
tuorve literarum lac. rel. rell. om. Mon. pro Lucio Caerucio Pulschius) ex hoc deriuauit
participium: quod ego me spero ostenturum (ostenta Par. B m. rec. spser.), non ostensu-

rum. populum Hh me add. k 1 Ostensum L significat nomen] d signifi-
cationem D Nomen H 2 participiale ex corr. d participale R vis. Rr

3 strodo Rr 4 Verg. Aen. VIII 420 sq. 6 calybbum Rr calibum DGL cha-
libum H anelat Rr anelat D hanelat H anhelat L 7 Lucan. Phars. VI 623

in VI om. G 9 Iuv. sat. IIII 10, 61 in IIII om. G 10 stridet H stridunt
Iuv. codd. dett. plerique 11 oratins GL Hor. serm. II 8, 78 in sermonum D ser-
monum libro II om. G 12 diuissos L susuros HL 13 Statiō (i. e. Statiuo in Sta-
tius uero corr.) Hh Stat. Theb. VIII 256 eadem producta BDGL 14 Nihil GL 15

Stat. Theb. VIII 299 16 tudeus L tudeos G tideus D 17 do et in G 20

post risi: strido strisi add. L? putep Dd 21 Stat. Theb. IIII 428 * in IIII
om. G 22 Cuius Stat. Cass. in aspectu G loco Dd sagittae] r sagite R

23 Accius in Alcest. cf. lib. VIII § 45 alcestide ex corr. r aldestide D 24
Cum] tum L 25 sidis] ex corr. d sidi Gb sidi ni f. D sedi Wagnerus ad Verg.
eci. 7, 1 passivum] b. passiuo B 26 Luc. Phars. III 674 sq. in III om. G

sidentia pessum

Corpora caesa tenent.

Statius in II:

summisque insiditur astris.

cuius praeteritum in usu non est dubitationis vel alternitatis causa; debuit
 'sisi' esse. sed utimur praeterito 'sedeo' verbi, id est 'sedi', pro supra
 dicti quoque verbi praeterito.

30 In 'do' unum anomalum invenitur, 'edo es est'. vetustissimi tamen
 etiam 'ēdo ēdīs ēdit' dicebant correpta prima syllaba. Naevius in car-
 bonaria:

Tibi servi multi apud mensam adstant, ille ipse ad-
 stat, quando ēdit.

non potest enim in hoc iambo paenultima syllaba longa esse, ut intelle-
 gatur praeteritum, ne sit scazon. Plautus in lipargo:

Nil moror mihi fucum in alveo, apibus qui perēdit u-
 cibum,

corripitur enim paenultima. Lucilius in IIII:

+ qui ēdit se, hic comēdit me.

supinum eius tam 'esum', ut supra dictum est, quam 'estum' usus exi-
 git ut possit dici. Virgilius in VIII:

et postibus haesit adesis. .

idem in II:

Ambesas subigat malis consumere mensas.

Cicero pro Cquentio: abditum aliqua in parte panis, quam si
 totum conliquefactum in potionē esset, celerius potius co-
 23

2 cessa G 3 Stat. Theb. II 36 cf. § 23 in II Thebaidos om. G 5 de-
 buit enim BDHGLKr 6 utimur in praeterito B 8 anomalum invenitur in hī. b
 9 etiam om. K Neviū libri Naevii carbonariae fr. p. 12 Both. 140
 Klussm. 8 Ribb.; trochaicum esse versum Tibi servi multi apud mensam astant, ille
 ipse astat quādō edit vidit Ritschelius parerg. I 98, de ipsa carbonaria Naeviana

dubitatem movens, cf. tamen ibid. p. 106 in carbonaria om. G 11 astant G

astant RLK asstat r astat G astat LK 13 hoc penul' iambo syllaba K 14
 scatōn GLK Plantus in lipargo] lipargum alterum nomen parasiti pigri esse censuit
 Scaliger ad Varr. de l. L. VII 62 t. II p. 213 ed. Bip., quem secuti sunt fragmento-
 rum Plautinorum editores (parasiti pigri s. lipargi fr. 4 p. 440 Both.), at v. Ritsche-
 lium parerg. I 156 sq. lipargo B; 'codd. Erl. 1 Lips. 1 Ligargo, vel Leycorgo'
 Krelius sitillierto W. Freundius v. Ritschelium mus. phil. X 445 sqq. 15 Nil

Scaliger Nihil libri facum Rr fructum in futum mut. K alveo] Ritschelius l. l.
 p. 446 albo G albo B aluo rell. apidbus K peredit] dk perdit D peradit K

17 lucius D Lucius H Luc. sat. III 25 Dous. 20 Gerl. VII. BD 18
 edit sese coni. Fleckeisenus se edit Gerlachius hic spscr. b 19 esum] k esum
 K esus RBDH esus GL ut praedictum D estum] K esitus B estus (ex esitus
 corr. in H) ceteri 20 Verg. Aen. VIII 537 cf. § 28 VIII. GLK 21 adessis
 GK adhēsis D adessit L 22 Verg. Aen. III 257 23 ambessas GL consumere
 Verg. Hamburg. alter m. alt., ex Prisciano scil. interpolatus absumere Vergilius
 24 Cic. pro Cquent. or. 62, 173 cf. § 28 25 colliquefactum RH positione D
 celerius D clerius K

p. 893. 94 P.

p. 493 K.

mestum quam epotum in venas atque in omnes partes corporis permanaret?

In 'go' r antecedente, si non sint a 'regen|do' composita, 'go' in 31
 'si' convertentia faciunt praeteritum perfectum, ut 'mergo mersi', 'spargo
 sparsi', 'tergo tersi'. dicitur tamen et 'tergeo'. alia vero in 'xi' con-
 vertunt 'go' praesentis et faciunt supra dictum tempus, ut 'rego rex',
 'cingo cixi', 'ango anxi', 'tingo tinxi', 'pingo pinxi'. a 'regendo'
 composita, quamvis in praesenti syncopam e paenultimae patientur, tamen
 in praeterito perfecto eam euphoniae causa servant, ut 'porgo porrex',
 'pergo perrex', 'surgo surrex'. nam 'porrido' et 'corrigo' et 'arrigo'
 e in i convertentia aptissime servant secundum proportionem simplicis de-
 clinationem. excipiuntur 'frango fregi', 'ago egi', 'lego legi', quorum
 composita sequuntur simplicium declinationem: 'confringo confregi', 'per-
 fringo perfregi', 'exigo exegi', 'subigo subegi', 'cogo coegi', 'perlego
 perlegi', 'relego relegi'. excipiuntur ex hoc composita: 'neglego neglexi'
 et 'intellego', quod antiqui 'interlego' proferebant, 'intellexi' et 'diligo
 dilexi'. 'pango' quoque 'pegi' et ex eo 'impingo' 'impegi' facit. Pacu- 32
 vius in Medo:

tonsillam pegin laevo in litore.

»Lucanus in V:

Sufficit ad satum belli favor iste laborque

Fortunae, quod te nostris in pegit arenis.

simplex tamen 'pango' etiam 'pepig' facit secundum Charisium et
 'panxi'. sed antiqui 'pago' quoque dicebant pro 'paciscor'. Cicero in
 ad Herennium: pacta sunt, quae legibus observanda sunt,

1 in venas] euenias GL inuenias h inuenias H inuenias (i) K partes add. h

2 permaneret GLK permanat B permanare H permane Rr 4 faciant Rr

6 praesentis om. K 7 ago Dd 8 paenultimae e G patiuntur RH ta H
 9 porgo] libri & Struvius lat. Decl. u. Conj. p. 291 porrigo edd. meae praeter
 omnes 10 Nam et porrigo et r 11 aptissimae H proportionem H 12
 non frexi

fregi Hh 13 secundetur RB sequuntur K sequunt L 14 perligo Gg perligo K

15 relegi] L religo L negligo GLd neglo B 16 intelligo DGL intel-
 ligere intellexi quod B intelligo intellexi quod K "interlego" antiqui G inter-

lego Dd diligo] g deligo GK 17 delexi K impingo K impingo impegi
 B Pacubius LK Pacuv. Medi fr. 17 p. 132 Both. I p. 86 Ribb. cf. Fest.
 p. 356*, 31: Pacuius in Medio: Accessi ad eam (Accessi ad eam Vrbinus Accessi
 ad terram Bothius Accessi Aeam Bergkius mus. Rhen. III 1835 p. 78 Accessi Aean
 Müllerus ad Fest. p. 413) et tonsilla pegin laeto in litore 18 im medio G in me-
 dio L in medio K medoton sylla B 19 tonsilla DHGLK paegi K leuo

RBDHGK lecto Bergkius l. l. litore RDHG 20 Lucan. Phars. V 696 sq.
 in V om. G 21 fatum] factum BDHGLr summam Voss. uterque cum aliis cod.
 Luc. et sic cod. quidam Prisc. a Cortio ad Luc. l. favor] dh favor BDGL fa**

H fabor K labor iste faborque Voss. A cum parte codd. Luc. 22 furtunae G
 quod] quae Voss. A et schol. Voss. B al. quo et qui vo. ll. aliorum librorum Luc.

impegit RGK harenis BDHLK cum Voss. B habere G 23 pepegi G

carisium DK Charis. p. 220 P. 147 Lind. 'pango pangis pepigi et pansi et panxi'
 cf. Lind. p. 146 ann. 20 24 sed — in II in mg. add. K rhet. ad Herenn. II

13, 20 in II ad Herennium om. G 25 legalibus Rr sunt om. L

p. 804. 86 P.

p. 495. 96 K.

hoc modo: rem ubi pagunt orato, ni pagunt. 'tango' praeterea 'tetigi' facit et 'pungo' 'pupugi' vel 'punxi'. Varro in I humanarum: ut habent Parii, qui vocantur ὄφιογενεῖς, et in Africa Psylli. quorum ophiogenis cum arbitrantur subpositum esse in stirpe aliquem, ei admovent, ut pungat, colubram: cum pugnerit, si de genere sit, vivere, si non sit, mori. in eodem: admota aspis cum pupugerit, si non occidat, sciat, ex Psyl-lorum esse stirpe. Naevius in glaucoma:

quod de opsonio

Stilo mihi in manum pupugit.

'expungo' vero 'expunxi' dicimus, at 'repungo repupugi' et 'repunxi', ut Capro videtur. cum ei, qui nos pupugit, talionem, id est vicem a nobis redditam ostendimus, 'repupugi' dicimus, quan|do vero de ratione VI 33 vel calendario loquimur, 'repunxi' dicimus. a 'tango' composita non duplicant primam syllabam: 'contingo contigi', 'attingo attigi', in quibus u notandum, quod paenultima praeteriti corripitur, praesentis vero produc-tur. ab 'ago' et 'frango' et 'lego' composita servant simplicium praeteritum, ut 'exigo exegi', 'prodigo prodegi', 'dego degi', 'abigo abegi', 'infringo infregi', 'perfringo persfregi', 'colligo collegi', 'relego relegi', quod differentiae causa non mutavit 'le' in 'li', quamvis etiam 'perago' ²⁰

1 pagunt orato, ni pagunt] *Bosius, Krehlius* pagunt orationi (r orctioni R horatio[ni] B) pagunt *codd. Prisciani indeque, ut videtur, libri aliquot rhet. ad Herennium, cum vv. II. oracioni vel oratione vel orationem pangunt etc. paciscuntur libri ultriusque familiae prae-stantioris omnes; cf. *Dirksenium Uebersicht d. bisher. Versuche zur Krit. u. Herstel-**

tung des Textes der Zwölf-Tafel-Fragmente p. 188 sqq. 2 Varrā D Varron.

antig. hum. lib. I fr. p. 204 Varr. ed. Bip. humanarum Hh 3 Parii] ^o cf. Strab. XIII 1, 14 p. 588 Cas. Plin. nat. hist. VII 2, 13 Muretum var. lect. II 2 Tur-nebum adversar. XVI 6 pharii RB' farii DHGLK ὄφιογενεῖς] om. DK add. d οφιγενεῖς r οφιοτενεῖς G africa K psilli BGLK Psyllos Muretus 4 quoru

L ophiogenis cum] 3 ('Οφιογενεῖς cum Muretus ophiogenes cum Turnebus) ^o phio-
genistum ^{uel originistum} D ophyogenistum R ophioginistum G ophiogenistum BH ophioginistum L

aphiaginistum K suppositum BDGLK esse om. K 5 stirpem B ei ad-movent, ut pungat, colubram] Muretus si admoueant (amoueant Rr ammoueant DHGL

an moueant K) ut pungat (pungat Rr) colubra libri 6 degenera Dd uiuimus G
Varron. antiqu. hum. lib. I fr. p. 204 Varr. ed. Bip. 7 ammota BDHGLK

aspicū Hh psillorum BLK 8 styrpe RD Neuius libri Naev. glaucom. fr.

p. 15 Both. 152 Kl. 12 Ribb., qui creticos cum baccheis compositos efficit:quód de eo opsónio | Stilo mihi in manum pupugit.....; Quód de opsonió mihi stilo in ma-num pupugit... coni. Fleckeisenus glauconia GLK 9 quod de eo α opsonio Ribbeckius obsonio RBDH opsonio GLK 10 in marū K 11 expunguo K et expunxi B repungo] h repugno HG repunguo K repugni GLK 12 Capro] ap. Osannum de Capro p. 16 13 ostendimus] g ostenderemus G repugni GLK 14 kalendario GL kallendario K tanguo K 15 continguo K contigi(n) L attigi (a) K 18 exigo exegi K

p. 366. 96 P.

p. 496. 97 K.

a immutabilem servavit et 'dego' syncopam euphoniae causa protulit. excipiuntur mutantia simplicis significationem, quae superius posuimus: 'neglego neglexi', 'diligo dilexi', 'intellego intellexi', quamvis Aemilius Macer in XVI annalium: omnium nostrum neglegerit auctoritatem, pro 'neglexerit' ait. supina in 'si' quidem facientia praeteritum per 'sum' proferunt secundum supra dictam regulam, ut 'mergo mersi mersum', 'spargo sparsi sparsum', 'tergo' vel 'tergeo terci tersum'. alia vero omnia 'go' in 'ctum' convertunt, ut 'rego rectum', 'iungo iunctum', 'tingo tinctum', 'lego lectum', 'pungo punctum', 'ago actum'. abiciunt tamen n in euphoniae causa haec, quae paenultimam a habent vel i, ut 'frango fractum', 'pango pactum', 'tango tactum', 'singo fictum', 'pingo pictum', 'stringo strictum', 'ringo rictum'. excipitur 'cingo cinctum', 'tingo tinctum' et 'stingo stinctum' et ex eis composta: 'succingo succinctum', 'extingo extinctum'. 'ango' quoque differentiae causa servavit n in supino 'anctum', nam ab 'ago' 'actum' fit. quidam tamen etiam 'anxus' eius participium protulerunt. et omnia in com- 34 positione integras servant simplicis literas, quamvis in aliis modis mutentur, ut 'rego rectum', 'pergo' et 'porgo perrectum' et 'porrectum', 'ago actum', 'cogo coactum', 'abigo abactum', 'tango tactum', 'contingo contactum', 'frango fractum', 'defringo defractum'; 'pango pactum', 'impingo impactum'. et possumus hoc existimare differentiae causa in plerisque fieri, ne, si 'perrictum' et 'abictum' et 'defrictum' et 'impilictum' diceremus, alias significationes monstrare putarentur. *Lucanus* in V:

In pactae cessere fores.

1 immutabilem *B* seruant *K* dego per *Hd* post syncopam: a add. *BDHLKr* pertulit *K* 2 posuimus] docuimus *G* negligo *DGL* 3 deligo delexi *L* intelligo intellexi deligo delexi *K* intelligo *DGL* emilius *DGL* emelius *K* Aemilius Macer in XVI ann.] ad Aemilius Macrum omissa libri titulo eadem refert *Dionedes* p. 366 P.; at *C. Licinius Macrum laudandum fasces intellexerunt et W'eichertus poet. Lat. rell. p. 92 et Krausius fragm. hist. R. p. 239, qui Licinii nomen ipsis grammaticorum verbis illaturi sunt, cf. Lachmanni ad *Lucr.* VI 17 annot., Rothium l. l. fr. 23 p. 367 4 nostrorum *B**

^{ta} auctoritem *Hh* autoritatem *D* 5 si] xi *D* patientia *H* 7 tergo .si .sum
uel tergeo .si .sum *G* 8 g^o] **go(in) *L* 9 tingo om. *G* tingo — rictum

om. *D* in mg. add. *d* 10 ephoniae *Gg* caussa *Rr* 11 tango tactum pango
pactum *G* tactum fri^ogo (n) frictum singo fictum *B* "pingo pictum singo fictum

G 12 Excipiuntur *BDk* 13 cingo cingo cinctum *K* cintum *D* post cinctum sqq. — succinctum add. *r* tinguo *r*. et stingo stinctum om. *GLK* copo-

sita *H* 14 suuccingo succinctum *D* sucingo succinctum *GL* Ago *D* 15 serua*it k*
supina modis

seruant ni f. *K* 16 omnia *Hh* 17 alii modis *DH* alii *K* 18 "porgo
'pergo *G* 'pergo et porgo" in litura *D* et pargo *K* parrectum (o) *L* et per-

rectum *Hh* 19 cogo om. *G* abiectum *Dd* 20 inpingo impactum *B* 21 pos-

simus *Dd* exhibistimae *B* implerisque *K* 22 perictum *H* inpectum *B*

23 diceremus] h diceremus *H* dicemus *L* putentur *K* putentur *GL* *Luc.*
Phars. V 209 24 In pactae] sic etiam *Luc.* palimpsest. *Vindob.* (v. ann. lit. *Vind.*

p. 206 p.

p. 497. 98 K.

in 'gor' deponentia mutant eam in 'ctum' et faciunt supinum, ut 'fungor functum'.

In 'ho' desinentia mutant 'ho' in 'xi' et faciunt praeteritum, ut 'veho vixi', 'traho traxi', et secundum supra dictam regulam in 'xi' terminantium praeteritum perfectum [per 'ctum'] proferunt supinum, ut 'vectum', 'tractum'.

In 'lo' finientia praeiens per 'lui' exeunt in praeterito, ut 'alo alui', 'colo colui', 'molo molui', 'consulo consului', 'occupo occului'. Statius in V Thebaidos:

raptum quae sola parentem

Occului.

excipiuntur duplicantia I, quae si a muta incipient, geminant principalem syllabam, etsi non servent ubique eandem vocalem, ut 'pello pepuli', 'fallo fefelli', 'tollo tetuli', pro quo nunc in usu frequenti est | 'susstuli'. 35 a 'tulo' quoque, quod veteribus in usu fuit, 'tetuli' dicebatur. in compositione tamen non geminant principalem syllabam, ut 'refello refelli', 'compello compuli'. alia quoque eiusdem terminationis o in i convertunt, ut 'vello velli', sed et 'vulsi' dicitur, 'percello' quoque 'perculi' et 'excello' vel 'excelleo exculi' vel, ut alii, 'excellui', quorum simplex in usu non est. 'psallo' etiam 'psalli' facit praeteritum. Cicero de suppliciis: revellistis atque in profundum abiecistis. Virgilius in bucolico:

Cum canerem reges et proelia, Cynthius aurem
Vellit et admonuit.

Lucanus in IIII:

Castrorum siccas de cespite vulserat herbas.

idem in VI:

percussaque viscera nimbis
Vulsit.

Anz. Bl. XXVI 24) impactae RL cum Voss. A impulsae spscr. schol. in Voss. B et sic vel impulsae al. codd. Luc. impertae G cessere D 1 mutant eam Hh funegor B 3 "motant" dissidentia K 4 traxi. secundum GLK praedictam G 5 per ctum] rd per inctum R om. DGL in mg. add. K ut om. D 7 lo dissidentia K praesens tempus per B 8 colui] cului B ocului Hh Stat. Theb. V 35 sq. 9 thebaidos D tebaidos GLK 10 rapsum G raptum quae] raptumque RBDH parente D parentum LK 11 ocului D 12 quae Hh si om. G geminant Rr principalem H 13 servent] r seruant RG 14 quo add. rb usi R 15 quoque] ueno G uerib. ueteribus H 16 ut om. LK

18 sed conuksi B percelo Rr 20 Cicero de suppliciis] immo de signis: in Verr. act. II m. 11, 26 21 suppliciis] h simpliciis H atque] neque Cicero Verg. ecl. 6, 3 sq. (deficit Med.) 23 reges] silvas BDHGK sil+uas (!) L praelia G Cynthius] k cynthius RBGL qui intius K 24 et m. alt. add. Pal. ammonuit D ammonuit HGL ammonuit K monuit Rom. 25 Luc. Phars. III 414

in III om. G 26 cepite H 27 Luc. Phars. VI 545 sq. 28 percussaque G nimbis] membris G cum nonnullis Luc. codd.

p. 886. 87 P.

idem in eodem:

Illa genae florem primaevō corpore vulsit.

idem in VIII:

Avulsitque manu telumque affixit arenae.

5 Lucretius ab 'excello excellis' infinitum protulit 'excellēre' paenultima 36 correpta:

Omnibus ornatū voluisti excellēre rebus;

Cicero vero in I epistularum ad filium: quare effice et elabora, ut excelleas, quod est ab 'excello excelles', cuius praeteritum debet 'excellui' esse, ut 'calleo callui', secundum proportionem secundae coniugationis. idem tamen Cicero in Verrinis praecellunt protulit secundum tertiam coniugationem et in I pro Cornelio: qui eloquentia ceteris antecellit. ex quo debet 'exculi' quoque esse praeteritum perfectum, sicuti 'percello perculi'. Virgilius in V:

15 Perculit et fulva moribundum extendit harena.

Bassus in II lyricorum:

Calliope princeps sapienti psallerat ore.

Supina in 'tum' quidem exeunt, quae nascentur ab unam habentibus, ut 'occulo occultum', 'colo cultum', 'consulo consultum'; quae vero duplicant, per 'sum', ut 'fallo falsum', 'pello pulsum', 'vello vulsum', 'excello excelsum', 'percello perculsum'. a 'psallo' supinum non legi, ab 'alo' vero tam 'altus' quam 'alitus' dicitur. Cicero pro Plancio: ubi altus est. similiter Sallustius in Iugurthino: et | omnem aetatem Arpini altus; in quibusdam autem codicibus etiam 'alitus'

1 idem om. B Luc. Phars. VI 562 2 e (ex, a) corpore aliquot codd. Luc. cum Voss. b 3 Luc. Phars. VIII 765 4 manum R telumque] telum quae B piloque Lucanus telege Luc. Zwick. affixi^t Rr affixit K arenae] sic etiam Luc. Voss. A al. harenas Bd haraenae G haraene K harenis (Voss. B) vel arenis libri Luc. plerique 5 Lucr. I 27 cf. lib. VIII § 96 excellere in mg. K 7 voluisti Rr 8 Cic. epp. ad Atium lib. I fr. v. lib. VIII § 96 I om. R aepistolarum K effice** (re) D 9

praeiteritum tempus debet B 10 esse πανοπρο ut calleo B calui G 11 praecellunt in Ciceronis Verrinis non inventi ac quantum eviderit scio huius verbi sola forma praecellens utitur Cicero uerrensis G procellunt. K percellunt ni f. H percellit h 12 Cic. pro Cornelio or. I fr. 38 p. 451 Or. cornilio K eloquentia H 13 antecellit] in litura k antec**** K 14 Verg. Aen. V 374 II. r 15

percutit Med. percutit Rom. moribunda Rr moribundū L moribundus K arena D

16 Caesius Bassus lyricorum II cf. Weichert de L. Vario etc. p. 145 Lerschium philolog. I 622 coll. O. Iahnio ad Pers. sat. 6, 1 p. 211 sqq. prolegg. p. XXVIII sq. Bernhardio in hist. lit. Rom. p. 465 ed. alt. U. G lyricorum D 17 calliope GK sapienti princeps GLK psalleret G 18 exeunt quidem H

una B 19 occulo (t) K 20 duplicant l B duplicant HHK pulsum (e?) in el uel excusum pulsum corr. B uolo Rr 21 excelo R excelsum Dd excellsum RK uel non inueni non legi Rr 22 ab alto Rr Cic. pro Planc. or. 33, 81 ubi altus aut doctus est cf. ibi ann. Garatonii plantio RHGLK plangio B 23 Sall. Iug. 63, 3 iugurino H et per omnem aliquot libri Sall. 24 aetatem] pueritiam libri Sall.

alitus etiam nonnulli nostrorum codd. Sall. quodicibus D

p. 897. 98 P.

p. 499 K.

invenitur. a 'tollo' quoque deficit supinum, sed pro eo utimur 'sublatum'. 'volo' quoque anomalum 'volui' facit praeteritum, ex quo nomen participiale nascitur 'vultus', quomodo ex 'colo cultus' et ex 'occulo occultus'.

VII 37 In 'mo' desinentia, si vocalis longa antecedat, o in 'psi' conversa proferunt praeteritum, ut 'promo prompsi', 'demo dempsi', 'como compsi'. haec autem 'si' in 'tum' convertentia faciunt supina, ut 'sumo sumpsi sumptum', 'promo prompsi promptum', 'demo dempsi demptum', 'como compsi comptum'; alia vero in 'mo' desinentia per 'ui' divisas exeunt in praeterito, ut 'vomo vomui', 'gemo gemui', 'fremo fremui', 'tremo tremui'. excipiuntur 'emo emi' et 'premo pressi'. et in 'ui' quidem terminantium supina fiunt 'ui' in 'itum' conversis correpta paenultima, quomodo in omnibus, quae ex huiusmodi praeteritis nascentia i habent ante 'tum', ut 'vomui vomitum', 'gemui gemitum', 'fremui fremitum', 'tremui tremitum'. 'emi' vero 'emptum' facit, quod ideo assumpsit p, 15 quia non potest m ante 'tum' sine p inveniri euphoniae causa, ut 'sumptus', 'promptus', 'comptus'. 'pressi' vero secundum in 'si' terminantium regulam i in 'um' convertens facit supinum, ut 'pressi pressum'.

In 'no' o vel g antecedentibus per 'ui' || divisas faciunt praeteritum, ut 'pono posui' et ab eo composita, 'suppono supposui', 'compono com- 20 posui'. antiqui tamen et 'posivi' protulisse inveniuntur. Plautus in vidularia:

Nunc apud sequestrum vidulum posivimus.

Apuleius in I Hermagorae: et cibatum, quem iucundum esse 38 nobis animadverterant, eum adposiverunt. 'gigno genui', pro quo 'geno' vetustissimi protulisse inveniuntur - Varro in andabata: sed quod haec loca aliquid genunt -, cuius infinitum passivum Lucretius in III protulit, 'geni':

1 in*****uenitur *H* defecit *GLK* 2 uoloque anomalum *R* uoluit *D*
 3 participale *Dd* 6 ut sumo sumpsi promo *DH* promsi *RD* promsi *H* 7
 in ptum *B* 8 promsi *D* prosi *G* proptum *R* promtum *D* 11 praemo *R* ui
 diuisas quidem *D* 12 supine faciunt *Rr* in tum *DH* 13 praeteritas *Hk*
 14 tum] tu *LK* ut uomio uomui *B* genui *G* 15 adsumpsit *B* 17 promptus] ^m *rd* promptus *R* promptus *D* presi *Rr* Pressi *B* 18 pressi pressum *B* 20
 et habeo *Rr* copono coposui *H* 21 posivi] *r* potui *R* Plaut. vidul. fr. 8
 p. 442 Both. 23 capud *R* uidulum *D* uitulum *h* posuimus *RrH* 24 Apuleius in I Hermag.: Apul. fr. 7 t. II p. 637 Hild. iucundum] *k* iocundum *BGLK*
 25 animaduerterent *G* animaduerterant *Dd* adposiuere *B* apposuerunt *rell.*
 26 quo add. *r* uetustissime *Rr* Varro in andabata] cf. lib. VI § 17. Varr. sat. VII fr. 6 p. 95 Oehl. cf. Krahmerum de Varr. ex Marciani satura supplendo
 retius p. 20 28 Lucanus *Rr* Lucret. III 796 sq. III Krelius III. libri

tanto magis infitiandum est,

Totum | posse extra corpus durare genique.

a canendo 'quoque composita similiter praeteritum in 'ui' divisas finiunt: 'succino succinui', 'occino occinui'. quidam autem et 'eccano 5 oceanui' protulerunt, ut Sallustius in I historiarum: iussu Metelli cornicines occanuere. sed Probus 'occini' quoque existimat posse dici, cum simplex 'cano cecini' faciat, quomodo a 'cado cecidi': incido incidi' et a 'tango tetigi: contingo contigi'. in antecedente 'no' in 'psi' conversa facit praeteritum perfectum, ut 'temno tempsi'. alia 10 omnia per 'vi' coniunctas proferunt praeteritum: 'sino sivi', 'sterno stravi', 'cerno crevi'. non solum enim τὸ κοσκινίζων κρένω sic facit praeteritum, sed etiam cum pro 'video' accipitur. Titinius in gemina:

simul ut pueras

Has nocte suspirare crevi,

is pro 'vidi'. Plautus in cistellaria:

†Cum ego tē amavi, mea Antiphila, et mihi amicam
esse crevi,

similiter pro 'vidi'. 'sperno' quoque 'sprevi' facit et 'lino livi' vel magis differentiae causa ad nomen Livi 'levi', quod a 'leo' quoque simplici nascitur, quod in usu non est, ex quo 'deleo delevi'. unde et 'letum' dicitur, quod delet vitam. Iuvenalis in III:

Nam quis plura linit victuro dolia musto?

Terentius in heatontimorumeno:

Relevi dolia omnia, omnes serias.

vetustissimi tamen etiam 'lini' in praeterito protulisse inveniuntur, ut 39

^a infitiandum

1 inficiendum R inficiandum B Lucr. quadratus V 140 inficiendum GL et ex infiendum corr. K i. corrumpendum add. k est om. libri Lucretiani et h. l. et simili V 140 3 deuisas L 4 flouint] faciunt GL hoccoano hoccoanui Rr 5 Sall. hist. I 69 p. 99 Kr. iusu LK iussum B 6 Probus nī f. Bergtius. iuniorum intellegit Osannus Beiträge II p. 211 cf. ann. ad lib. V § 45 posse existimat D 7 facit H 8 et attango H 9 in si D temno (p) R tempno BD

Alia uero omnia H 10 sino sini L 11 cereui K TOKOCKINEIZWN ἔΚΠΙΝΩ Rr TOKOCKINEI.ZEN KPINW (sic) add. d KOCKKINEIZON BHGL KOCKINEITON K KPINO B ti

12 tinnius G Titinius geminae fr. 16 p. 64 Both. p. 116 Neuk. fr. X p. 121 Rib. 13 simul ut pueras has ego | Nōcte suspirare crevi G. Hermannus opusc. V p. 271 Simul ut pueras hásce nocte suspirare crevi... possit etiam simul ut pueras Hac nocte s. c. Ribbeckius 14 Has sic etiam Barb. m. alt. hac Barb. m. pr. et non nulli codd. Krehliani nocte has ad baccheos efficiendos Neukirchius noctes B 15 Plaut. cistell. I 1, 1 sq. cistellaria (a) L 16 Cum ego antehac (ex antid. hac corr. Vet.) te amavi et mi (mihi Vet.) amicam esse crevi, | Mea Gymnasium Plautus amau_i K antiphilā (h-p) R 20 letum] letum D loetum H deletur

in deletū corr. B 21 Iuv. sat. III 9, 58 22 uictoro H delia Rr 23 Ter. heatontim. III 1, 51 heatontimorumenon G heatontimorumeno D heatonti

morumenon H heatuntimorumenon L eatontimoř K 24 releui G omnia dolia

B omnia om. H series DdH seras h 25 protulise K

p. 898 99. P.

p. 500. 501 K.

Varro rerum rusticarum: cum oblinerunt vasa. supina in 'ui' quidem divisas terminantium praeteritum subtracta u et addita 'tum' proferunt, correpta tamen paenultima, ut 'posui positum', 'genui genitum'. a 'cano' tamen composita primitivi || servant in supino terminationem; 'cantu' enim et 'succentum' dicimus, quamvis in ipso verbo a in i conver-tunt ex eo composita, sed in supino iterum i in e transferunt: 'succino succentum', 'occino occentum'; 'tempsi' vero 'temptum' facit, sicut omnia in 'psi' per praeteritum exeuntia. in 'vi' vero syllabam desinentia mutant eam in 'tum' secundum praedictam regulam, ut 'sivi situm', 'stravi stratum', 'crevi cretum', 'sprevi spretum'. ergo 'livi' quoque vel 'lini litum', unde **Virgilius** in IIII georgicorum:

et paribus lita corpora guttis.

Sallustius in *Iugurthino*: simul gladium sanguine oblitem ostentans, et sciendum, quod tam 'litum' quam 'situm' et 'itum, qui-tum, citum, satum' corripiunt paenultimas, quod in aliis supinis, quae a praeteritis in 'vi' terminantibus nascuntur, non invenitur, ut 'amavi amatum', 'movi motum', 'nevi natum', 'savi fautum', 'cupivi cupitum', 'muniui munitum'. (Caper: ut 'sino situs', sic 'nequeo nequitus' corripit paenultimam, quod usus ubique approbat. Cicero pro Cornelio: coep-tum igitur per eos, qui agi volebant, desitum est per hunc, qui decessit. ecce hic manifestissime ostendit orator, a 'desinor' esse 'desitum'; sic ergo et a 'sinor' 'situs'.) quod autem paenultimae supra dictorum supinorum corripiuntur, poetarum exempla docebunt. **Virgilius** a 'praetereor' in VIII:

25
O mihi praeteritos referat si Iuppiter annos.

idem in X ab 'obeor':

Morte obita qualis fama est volitare figurās.

Ovidius in fastis:

1 in *Varr. rer. rust. libris* hodie haec non reperiuntur, immo se oblierunt uisco legitur III 7, 7. verba hic l. f. ad ephemeredem rusticam s. agrestem pertinent oblierint LK uassa K 3 tamen correpta R tamen add. d gemui gemitum G 4 in sopino

seruant G terminationem] l termin***** L 5 sucentum Rr succentum ex suc-cinctum corr. K conuentant DH 6 sed] r sic R 7 occino K teptum D 8 per om. BK add. b uero om. K 9 regulam om. G 10 spraeui spraetum BH 11 Verg. georg. IIII 99 georgic DH geor G 12 guttis] d in guttis D 13 Sall. Iug. 101, 6 in *Iugurthino*] om. G ingurtino Rr gla-

dium] r gaudium R sanguine om. G 14 ostentans add. r ostentas Dd ostendere **Sallustius** et sciendum om., Et sciendum tamen in mg. add. K 15 satum

nt citum D corripiunt Rr 16 terminantibus] desinentibus L disinentibus GK 18 Caper] ap. Osannum l. l. p. 16 corripuit R 19 quod] r quem ni f. R ad-probat B Cic. pro Corn. or. I fr. 35 p. 451 Or. cf. § 55 cornilio GK 20 agi ex § 55 addidi. om. h. l. libri uolebat D 21 manifestissimo LK manifes-timo G orator] h arator H adhesinor Rr 22 penultimae (sic) add. d 23 supinorum spcr. l Verg. Aen. VIII 560 24 VIII. H 25 resert Pal. iupi-ter L 26 Verg. Aen. X 641 cf. lib. VIII § 31 27 quales HLK volita^{re} Hh

28 Ovid. fast. IIII 583 sq.

p. 899. 900 P.

p. 501. 502 K.

Sol adītus, quam quaeris, ait, ne vana labores,
Nupta lovis fratri tertia regna tenet.

Terentius in hecyla:

Nam cum compressa est nata, forma in tenebris nos-
ci non quīta est;

5 est enim quaternarius iambicus. Lucanus in VIII:

Hic situs est Magnus. placet hoc, fortuna, sepul-
chrum.

idem in eodem:

10 Illita tela dolis nec Martem comminus usquam.

Virgilius in IIII georgicon, ut praedictum est:

et paribus lita corpora guttis.

a ‘cio’ composita tam corripiantia quam producentia paenultimam inve- 41
niuntur.

15 In ‘po’ desinens m antecedente unum invenio ‘rumpo’, quod sub-
tracta m et o in i conversa facit praeteritum paenultima || producta tam
in simplici quam in compositis ab eo: ‘rumpo rūpi’, ‘abrumpto abrūpi’,
‘corrumpo corrūpi’. e vero brevem paenultimam habentia mutant o in ‘ui’
divisas in praeterito, ut ‘strēpo strepui’, ‘obstrēpo obstrepui’; r vero vel
z l vel e productam ante ‘po’ habentia o in ‘si’ convertentia faciunt praet-
eritum, ut ‘scalpo scalpsi’, ‘sculpo sculpsi’, ‘carpo carpsi’, ‘rēpo repsi’,
‘serpo serpsi’, ‘sarpo.sarpsi’. Lucanus in III:

Sed per iter longum causa repere latenti.

supina in ‘pi’ quidem terminorum sunt mutata i in ‘tum’, ut ‘rupi rup-

1 aditum GLK quā Rr queris R 3 Ter. hecyl. III 1, 57 in hecyla
om. G haecira R haecira Dr echyra B chyra H echira LK 4 cum compressa]
ē comp̄sa G cu. p̄ssa Dd cumpressa Rr cum compressa ex cum compressa(n?) corr.

Bas. nata nata K 6 iam̄bus Rr Lucan. Phars. VIII 793 7 sepulchrum]
r et sic Luc. Voss. A sepulerum RGK cun̄ Voss. B 9 Lucan. Phars. VIII 382
10 illita ex illata corr. B comminus usquam] sic libri fere omnes § 56 et
h. l. GLK cun̄ Voss. B et al. codd. Luc. comminus uni BDH comminus sum R com-
minus unum r Heideib. comminus unquam d Darmstad. b et § 56 Heideib. (comminus
unquam ut vid. aliū codd. Krehliani) cun̄ parte librorum Luc. (unquam Voss. A); et sic f.
h. l. cod. Theodori 11 Verg. georg. III 99 georgicorum (an geor̄ vel georḡ?)

RK praeditum Rr 12 corpora Kk guttus H 13 ciō H cieo Kr uel a
cito in mg. k cito B tam corripiantia in mg. add. L 15 unum inuenio m ante-
cedente K substratā R 16 penultimate Rr ** producta L 17 rumpi G

abrupti ex abrupti corr. K abrupti Dd 19 uero uel r GLK 20 si(p) D 21
sculpsi H carpo carpsi h. l. om. K sculpsi D carpo carpsi serpo serpsi
repo repsi GL repo repsi serpo serpsi carpo carpsi sarpsi K 22 sarpo sarpsi]
eligo

scarpo scarpsi Rr scarpo scarpsi Dd scarpo scarpsi H ΛΜΠΕΛΟΥΣΚΑΔΕΥΩ scarpo scarpsi
B Lucan. Phars. III 458 III. ex III. corr. H III. B 23 Sed (Et) pariter

v. l. aliquot libr. Luc. seper Rr longo Dd longum causam in lit. B causam
RDGL 24 in pitum B ut rupti D

P. 900 P.

P. 643 K.

tum'; in 'ui' vero separatas subtracta u et addita 'tum': 'strepui strepitum'; in 'psi' autem exeuntia secundum supra dictam regulam mutata 'si' in 'tum', ut 'scalpsi sculptum', 'sculpsi sculptum', 'repsi reptum', 'carpsi carptum'.

In 'ro' finita per 'vi' syllabam terminant praeteritum, ut 'tero trivi', ⁵
 'quaero quaeſivi', 'sero ſeris ſevi', nam 'ſero ſeras', a ſera obdita natum,
 'ſeravi' facit. a 'ſero ſeris' tamen composita, quando mutant simplicis
 ſignificationem, per 'ui' separatas proferunt praeteritum o in 'ui' con-
 versa. 'deſero' pro 'relinquo' 'deſerui', 'inſero' pro 'immitto' 'inſerui'.
 ſi enim de arbore dicam, 'inſero inſevi' facit et particiپium 'inſitus', non ¹⁰
 'inſertus'. Virgilius in bucolico:

Insere nunc, Meliboee, piros, pone ordine vites.
idem in II georgicon:

mutatamque insita mala

Ferre pirum.

vetustissimi tamen etiam in simplici 'serui' protulisse inveniuntur, pro 'ordinavi' et pro 'sevi'. Ennius in praeceptis:

Vbi videt avenam lolium crescere inter triticum,

**Se legit, secernit, aufert; sedulo ubi operam addidit,
+Quam tanto studio seruit.**

duo inveniuntur supra dictae terminationis verba, quae duplicant s ante i
in praeterito: 'gero gessi' et 'uro ussi'; 'verro' enim secundum Servium
'versi' facit, secundum Charisium autem 'verri', quod et usus compro-
bat. Licinius Macer pro Tuscis: quis oportuit amissa resti-
tuere, hisce etiam reliquias averrerunt. Publius in Mur-
midone:

1	uero om. <i>G</i>	separatas <i>ex</i> separatas <i>corr.</i> <i>B</i> separatas <i>G</i>	3 psi in ptum <i>i</i>
<i>B</i>	sculpsi sculptum <i>add.</i> <i>r</i>	4 carpsi <i>add.</i> <i>r</i>	5 praeteritum <i>add.</i> <i>k.</i> treui
<i>Dd</i>	6 quaessiu <i>G</i>	sequi <i>B</i>	a sera — sero. is (<i>sic</i>) in <i>mg.</i> <i>add.</i> <i>K</i>
<i>Rr</i>	7 sero seris seu <i>BH</i>	simplices <i>Dd</i>	9 "deserui 'pro relinqno <i>G</i> in- mitto <i>B</i> 10 non] uñ (i. e. unde) <i>G</i> 11 <i>Verg. ecl.</i> 1, 74 12 mœliboe <i>H</i> melyboee <i>G</i> et, <i>ex</i> melybocae mut., <i>K</i> pyros <i>G</i> 13 <i>Verg. georg.</i> II 33 sq. georgicorum <i>L?</i> 15 fere <i>B</i> 17 et seu <i>K</i> sequi <i>B</i> Ennius in praeceditis] <i>Emn. fragm.</i> p. 191 sq. <i>Hessel.</i> προτερηκίου σive praecceptorum <i>fr.</i> II p. 185 (cf. <i>p. XCI</i>) <i>Vahl.</i> ; alter enim eiusdem libri titulus viris doctis merito videtur protrepticus a Charisio p. 40 <i>P.</i> 29 <i>L.</i> laudatus cf. <i>Lindemannum</i> inedit. <i>Lat. part.</i> I p. 4 <i>Vahlen-</i> <i>ium l. l. p. XCI</i> 18 Is ubi <i>Th. Hugius ap. Vahlenium</i> videt) uidelicet <i>H</i> 19 Selegit <i>D</i> seligit <i>D ex corr. rell.</i> aut fert <i>R</i> is operam addit sedulo Quae tanto cum studio seruit <i>Hugius</i> et <i>Vahlenius</i> Vbi — seruit] Vel bis operam addi uelit, quon tanto studio seruerit <i>Lindemannus</i> l. l. 20 seruit <i>H</i> 21 uerba supradictae ter- minationis <i>K</i> ss <i>L</i> i] e <i>RB</i> 22 ussi capw <i>B</i> verro] r Varro <i>R</i> (<i>B?</i>) <i>Serv.</i> <i>ad Verg. Aen.</i> I 59 23 versi] uer <i>R</i> charissimum <i>RLK</i> carisium <i>DH</i> <i>Charis.</i> <i>p. 218 P. 147 Lind.</i> 24 Licinius <i>RBHGLK</i> Lucinius <i>D</i> <i>C. Licinii Macri pro Tuscis</i> <i>or. fr. v. Meyerum l. l. p. 387</i> quis scripti quo <i>libri</i> quibus <i>Meyerus</i> restituero <i>Rr</i> 25 hisque <i>DL</i> reliquias <i>G</i> puplins <i>GK</i> Publius in Murmidone] <i>P.</i> <i>Publi-</i> <i>Lochi Syri Murnarconis</i> <i>fr.</i> p. 258 <i>Ribb.</i> in Murmidone om. <i>G</i> <i>Murmidone</i> <i>scripti, ut aliquid saltem proferrem, coll. Stratidis (et Philemonis) Myrmidonibus, quos</i>

p. 980. 981 P.

p. 502. 503 K.

Cellas servorum converri.

‘curro etiam repetita | priori syllaba ‘cucurri’ facit praeteritum, quod in VIII 43 compositione inveniatur apud quosdam auctorum geminationem primae syllabae servans, apud alias autem minime, ut Virgilius in IIII Aeneis neidos:

Decurrere iugis, alia de parte patentes
Transmittunt cursu campos.

Livius in XXII ab urbe condita: qua cuique proximum fuit, decucurrerunt. idem in XXV: et si ferocius procucurrisse. Cato contra G. Pisonem: video hac tempestate concurrisse omnes adversarios. Terentius in hecyla:

Vna illarum interea propere praecucurrit.

Caesar ad Virgilium: excucuristi a Neapoli. Plautus in Sticho:

15 Praecucurri, ut nuntiarem nuntium exoptabilem.

Supina eorum, quae in ‘vi’ syllabam terminant praeteritum, mutatione ‘vi’ in ‘tum’ proferuntur secundum supra dictam regulam: ‘trivi tritum’, ‘quaesivi quaesitum’. ‘sevi’ vero secundum analogiam ‘setum’ de-

huc referri posse docent Laberii cacommemon, colax, ephebus, hetaera, necyomantia, scylax cf. etiam gloss. Val. VI 534 class. auct. ed. Mai: myrmidores dolosi, quam Ribbeckius in ann. ad h. l. attulit. murmurithone R muromontheou B muromonthones b muro. munthone D Murmurithone H more munthone L Darmst. b muromunthon K murmurithone Znicc. 1 Krehlii Darmst. Mimo Mutone teste Fleckeisen suo exemplo Putschiano ascripsit Niebuhrius. Moro mentone, Murrinone, Moquopodawri temptavit Ritschelius parerg. 1 p. 107 cf. Bothm l. l. p. 222 sq. 275. Murmurcone coll. thes. nov. Lat. ap. Maius l. l. VIII 362 (ubi Mumurcones edidit Maius, murmurones coni. Hildebrandus gloss. Lat. bibl. Paris. p. 214) Ribbeckius, qui olim cogitaverat de Muto Mutuno vel Muro Mutuni vel Murco mutone muro: Mutone cellas &

2 repetita GL priore BDHGL cucurit H 4 servans] b seruant B

Verg. Aen. III 153 sq. 6 Decucurrere Rr Decurre K Ver. patentes Dd patentis Rom. (Ver.?) 8 leuius G Liv. ab u. c. lib. XXII 4, 6 in om. H in — condita om. G ab urbe condita add. d qua cuique] quacunque K quale

Put. et Colb. Liv. 9 decucurrunt Rr decucurrerunt K decurrerunt B Liv. ab u. c. lib. XXV 11, 3, ad quem locum haec recte retulit Siganus in annot. ad Liv. l. l. XX. libri ferocius L ferotius D procurrissent Rr decucurrisse L

10 Catonis contra C. Pisonem or. fr.: v. Meyerum l. l. p. 143 gaium B, piissimum LK “video ‘hac Ll hoc Dd concurrisse] d concucurrisse DH 11 Ter. hecyl. III 3, 11 in hecyla om. G echyra B echira LK 12 Vna exterrum ‘codex vetus’ Prisciani teste Bentleio ad Ter. l. l. illarum forte interea Bas.

procucurrit HK praecurrit L cucurrit B praecurrit Bemb. 13 Caesaris Aug. ad Vergilius ep. fr.: v. Fabricium Imp. Caes. Aug. p. 158 sq. Weichertum Imp. Caes. Aug. scriptor. rell. I epp. fr. 27 p. 159 excucuristi H anea poli K ad neapolim B neapuli Rr nepoli G Plaut. Stich. II 2, 67 (v. 305) in Sticho om. G 14 sthico R stico D 15 procucurri K nunciarem Dd exoptabilem etiam Plauti Ambrosianus exoptabilem D exoptabilem (m) H obtabilem vel optabilem libri Plautini ceteri 16 syllaba R 18 qssini qssitum G Saeui BH

p. 301. 302 P.

p. 302. 304 K.

buit facere, sed differentiae causa veteres 'Setum' pro 'Zethum' dicentes hoc 'saturn' proferre tradiderunt. et sciendum, quod in nullo alio supino sive participio seu nomine participiali a paenultima corripitur, nisi in supra 44 dicto et aliis tribus, id est 'satus, ratus, datus, status'. 'reor' quoque 'ratus' facit participium, ut puto differentiae causa, quia 'ritus' aliud significat et 'retus' pro 'reitus' dicebant, quomodo 'saccus' pro 'sauciatus' et 'lassus' pro 'lassatus' et 'lacerus' pro 'laceratus' et 'potus' pro 'potatus'; difficile enim invenis e verbi in a converti per participium sive supinum nisi in supra dictis. in compositione vero a supra dictorum supinorum sive participiorum in i convertitur correptam: 'satus, insitus, ob-situs'. Virgilius in II georgicon:

mutatamque insita mala

Ferre pirum.

Cicero in frumentaria: ut cum obsitum Leontinum agrum vidis|ses. 'deserui' vero 'desertum' et 'inserui insertum' et 'exerui exer-tum' faciunt supina; quae vero duplicant s ante i, mutant 'si' in 'tum' in supino: 'gessi gestum', 'ussi ustum'. duplicantia vero r ante o in praesenti 'ro' in 'sum' convertentia faciunt supinum, ut 'curro cursum', 'verro versum'.

45 In 'so' desinentia o in i convertentia assumunt 'vi' et faciunt prae-teritum perfectum: 'lacesto lacesivi', 'arcesso arcessivi' - Sallustius in I historiarum: Domitium proconsulem ex citeriore Hispania cum omnibus copiis, quas paraverat, arcessivit. idem in II historiarum: argentum mutuum arcessivit. Cicero pro Roscio: arcessivit aliquem. quem aut quando? ('lacesto lacesivi': sic Probus, et videtur mihi melius dicere, participium enim passivum

^{en}
1 differtiae *Ll* - ueteres *om. K* Setum pro Zethum] *DHGL* et, setum pro in
mg. add., *K* setum pro zetum *RB* 2 alio *infra lin. add. K* 3 sive] *r se R* aut
K 4 status datus *D* status *add. k* quoque *add. k* 5 et puto *k* 6 rec-

tus pro re+titus (c) *H* retitis *Rr* sauius *L* 7 lasus pro lasatus *GK* lassatus *L* 8-inuenies *K* per *add. d* 9 a *add. r* 11 *Verg. georg. II 33 sq.*
14 *Cic. in Verr. act. II* in 18, 47: campus Leontinus, cuius antea species haec erat, ut, cum obsitum vidisses, etc. frumentaria ut Cum *L* leontinum *K*
15 uero *om. G* exerui] *r exerui D* exerui *B* exuri *R* 17 duplicantia]. Duplicia

^r uel accerso uel *r*
R 19 uero *Rr* 20 adsumunt *B* 21 arcesso arcessui *G* arcesso arcessui
accesso accersiui *B*. *Sall. hist. I* 71 p. 99 *Kr.* 22 historiarum] *r istor** R*

^{ti} domidum *Rr* domitium *H* domicium *GL* domicilium, in *mg.* uel domitium *K* 23

^c
quos *K* arcessiuit *G* post arcessiuit: idem — arcessiuit *om. RG add. r*
Sall. hist. II 94 p. 100 *Kr.* 24 mutum *LK* *Cic. pro Rosc. Amer. or. 28, 76* 25
aliquem aut quando *L Darmst.* cum *Cic. Par. 1* aliquem at quando *vel* aliquem aliquando (*sic Guelferb.*) codd. *Cic. ut vid. rell. omnes* 26 Probus] *Berytius scil. v. O.*
Iahnium ad Pers. prolegg. p. CXXXIX coll. ann. ad lib. V § 45. ad iuniorem Probum
*h. l. refert Osannus Beitr. II 211 mihi *om. K**

P. 992 P.

P. 504. 606 K.

'lacessitus'; Caper tamen 'lacessi' dicit esse, ut 'fcessi', et profert exemplum Lucilii, quo usus est in X^{III}:

Num vetus ille Cato + lacessisse appellari quod
Conscius non erat ipse sibi?

5 sed potest 'lacessisse' per 'syncopam esse prolatum 'vi' syllabae, ut 'cupisse', 'petisse' dicimus pro 'cupivisse' et 'petivisse'.) Sallustius in III historiarum: diversa, ut solet rebus perditis, capessivit. idem in IV: igitur legiones pridie in monte positas arcessivit. 'fcesso' vero et 'capesso' et 'viso', quae possumus desiderativa di- 46
10 cere - significat enim 'fcesso' 'desidero facere' et 'capesso' 'desidero capere' et 'viso' 'desidero videre'; frequentativa enim esse non possunt, cum primae coniugationis non sunt —, haec eadem secundum Diomeden et Charisium o in i convertentia faciunt praeteritum perfectum: 'fcesso fcessi', 'capesso capessi', 'viso visi'; similiter 'quaeso quaesi'; Probus is tamen 'quaesivi' dicit, et melius, quamvis primitivum quoque eius, id est 'quaero', 'quaesivi' facit praeteritum. sed Sallustius in I historiarum: Curionem quaesit, uti adulescentior et a populi suffragiis integer aetati concederet Mamerici. Cicero in divinatione: ipse profecto metuere incipies, ne innocentia periculum fa-
20 cesseris; invenitur tamen in quibusdam codicibus 'fcessieris'. 'pinsor pinsui' facit praeteritum, quod Probus usu Pomponii comprobat:
neque malis molui neque palatis pinsui.

1 Caper] v. *Osannum de Capro* p. 16 lacesi Rr 2 *Luc. sat.* X^{III} 7 *Dous. Gerl.* 3 Nam G Num uetus ille Catoni' lacessisse Apulus iram | Consciu' non erat ipse sibi ? Lachmannus ad *Lucret.* III 1034; rell. conjecturas a vv. dd. hunc ad l. *temptatas*, *Sardos venales*, enumerat H. A. Kochius exercit. crit. in *priscos poetas Rom.* p. 16 sq., quem ipsum olim a se excogitata prae Lachmannianis spernere compertum habeo. ego, de certa emendatione desperans, id tantum addo, eam, ut mihi quidem videtur, proficiisci debere a Catonis oratione, si se Caelius tribunus plebis appellasset, ut fere miretur *Lucilius*, *Caelium eam ob rem a Catone accusatum fuisse*, quod is ipse se accusari ab illo ignoraret
Cato om. K [lacessisse] b lacessisse B 6 et om. BG Sall. hist. III 78 p. 270 Kr. cf. Non. p. 116, 20a in III. historiarum om. G 7 ut b [capessivit] sic etiam Nonius lacessuit GLK 8 Sall. hist. III 43 p. 341 Kr. accersiuit B 9 uero spcr. K uiso G uiso (s) D 10 fcesso desiderio G capesso ex lacesso ni f. corr. L desidero capere et uiso add. d 12 diomiden GL diomedem BDH diomiden K Diomedes p. 367 P., ubi tantum capesso et uiso laudatur, non fcesso 13 charissimum L chasium K Charisius p. 218 P. 146 L.
conuertenti^a Bb 14 *Prob. inst. gramm.* p. 1487 P. 142 L.; ni hic quoque Berytius intelligendus est 15 melius sunt quamuis r 16 sed om. D eras. in K Sall. hist. I fr. 55 p. 86 Kr. II. L 17 quaesit] G quaesiuit RBHLK quesuit D adulescentior DHGL adolescentior K 18 integer (r) H integer aetati] integratati GL integrati K concideret B Cic. in Q. Caeciliūm divin. 14, 45 19 ipso RGLK post facessieris: inuenitur — facessieris in mg. add. K 20 Inueni-
tur (un) L facessieris] sic ex nostris codd. Cic. Lag. 29 facessieris. H fa-
cessieris. ΚΠΛΩΥΠΑΝΙΚΟC. Pinsor B pinsor GL 21 *Probus*: cf. p. 534, 26 pomponei K Pomponii atell. inc. (pistoria? Munkius l. l.) fr. 5 p. 123 Both. p. 161 Munk. inc. VI p. 214. XIII Ribb. cf. Diom. p. 370 P. thes. nov. Lat. in Maii auct. classe. VIII 416 22 malis] Ribbeckius molis RBDH et ex moles corr. K molis GL molui K palatis] palatis ex pal** **** efficit R vel r pallathis K pilis μ pilatim

p. 902. 903 P.

p. 506. 508 K.

Supina eorum in 'situm' exeunt: 'arcessitum', 'lacessitum', 'capessitum', secundum in 'vi' desinentium regulam, de qua saepe in superioribus diximus. a 'pinso' autem 'pistum' debet esse, unde 'pistor' nomen verbale, ut 'pastum pastor', 'ustum ustorum', 'gestum gestor'.

47 In 'to' c antecedente invenio 'pecto', cuius praeteritum plerique 'pexui', Asper tamen 'pectui', Charisius 'pexi' protulebuntur. Maecenas in Octaviam: pexisti capillum naturae muneribus gratum. similiter 'necto nexui' et 'nexi'. Virgilius in V:

Et paribus palmas amborum innexit armis.

Sallustius in historiarum I: nexuit catenae modo. Lucilius in V:

hic solus vigilavit, opinor,

Et cum id mi visus facere est, tum retia nexit.

Propertius:

At tibi, qui nostro nexisti retia lecto.

'flecto' vero 'flexi' facit et 'plecto plexi' antique. Laevius in V erotopaeignion:

Te, Andromacha, per ludum manu
Lascivola ac tenellula,

Bothius pistillis Munkius 1 accersitum *B* 2 in iui *LK* in iui terminatum *G* diximus in superioribus *K* 3 diximus om. *L* autem om. *K* 6 pectui] pectii *R* pecui *H* pectui *h* pexui *Asper teste Prisciano de XII vers. Aen. § 131*

p. 1254 P. 88 *L. cf. Struvium l. l. p. 275 sqq.* charius *Hh* carisius *R* *Charis.* p. 218 P. 146° *L.* pecto pectis pexi et sic etiam apud *Prisc.* de XII vss. *Aen. l. l.*; at p. 217 P. 146^a *L.* pecto tis pexui, quod insiticum videtur *Struvio l. l. p. 276.* uinxii peci...e...cedo cod. *Char. p. 233 P. 155 L.* Maecenas] d Mecenas *RBHGL*

macenas *D* macenas *K* 7 in *supscr.* *K* octauia linea sup. a fere evanida *B* octauia 1 Octauia *π*, *Metabomius* Maecenas p. 148, *Bothius fr. tr. p. 260*, *Neukirchius l. l. p. 90*, *Lion Maecenatiana p. 46 ed. alt.*; *praetexta scil. fabula vv. dd. visa est Octavia. at praeter Scrivérium et Deltrium v. Langium vind. trag. Rom. p. 11, cui hoc fragmentum magis gallianos quam tragicam spirare videtur. et gallianis quidem Maecenatem usum esse testatur Attil. Fortun. p. 2077 P. 319 sq. Gaisf., ex his vero verbis gallianum efficere equidem nequeo, possis Bacchus dum Neukirchio; at mihi cum God. Hermanno opusc. V 265 orationis pedestris esse videntur; inter varias opiniones fluctuatur Frandsenius Maecenus p. 124 sq. 162. Octavio Falsterus mem. obscur. p. 84*

octavo *Krehlius II 574* 8 *Verg. Aen. V 425* 9 *pasmas D* 10 *Sall. hist.*

1 *fr. 23 p. 23 Kr.* in historiarum I om. *G* ^historiarum *R* I. r om. *R* rell. cataene *R* cataenę *r* nodo *B* *Lucil. sat. V v. lib. VIII § 33* 13 post

Et in mg. quid add. *K* it *Rr* mi *Dousa* mihi libri tunc *G* 14 profertius *GL* *Propert. el. III (III) 8, 37. Maecenati hunc versum tribuit Diomedes I p. 366*

P. cf. Hertzbergium in ed. Propertii III 290 coll. I 229 15 ad *D* existi *Rr*

16 et iam plecto *K* Leuius *BDGLK* Leuius *Hh* Liuius *R* *Laevii erotopaeagn. lib. V fr. v. Weichertum poet. Lat. rell. Laev. fr. IV p. 44 sqq.* VI. *K* edd. *Weichertus* erotopaeignion *K* erota paegnion *L* eruta paegnion *G* erectopegnion *B* erotopaegnionte andromacha *RH* erotopaegnion. de andromacha *D* 18 per ludum] *RB* et sic *Scaliger lectt. Auson. II 27 et v. d. vel *Puteanus vel Fruterius a Spengelio Caecil. Stat. p. 49 l. ad marg. ed. Stephan.* perdudum *DHGLK* 19 lascivola] *la**ciuola K**

p. 903. 904 P.

p. 506. 507 K.

Capiti meo trepidans, libens

Insolito plexi munere.

nunc enim 'plector' et 'amplector' dicimus. sed 'plector' passivum esse Terentius ostendit in Phormione:

5 Ego plectar pendens.

e brevi antecedente in 'to' desinentia duo inveni: 'pēto petivi' et 'mēto messui'. Catō in II originum: in campo Tiburti ubi hordeum demessuit, idem in montibus serit, ubi hordeum idem iterum metit. Cassius Emina in III annalium: in campo Tiburte ubi hordeum demessuerunt. r antecedente similiter duo inveni, 48 'verto verti', 'sterto stertui' - Persius:

Cor iubet hoc Enni, postquam destertuit esse

Maeonides, Quintus pavone ex Pythagoreo -,

geminata vero t ante o unum, 'mitto misi', et in 'sto' unum, 'sisto', cuius ius praeteritum quando activam habet significationem, tam in simplici quam in composito deficit; quando vero absolutam et similem 'sto' verbo, commune cum eo habet praeteritum, ut 'resisto' vel 'resto restiti', 'consisto' et 'consto constiti', 'persisto' et 'persto perstisti'.

Supina eorum, quae in 'xui' vel 'xi' praeteritum terminant, per 'xum' 20 exeunt, ut 'nexui nexum', 'pexui' vel 'pexi pexum', 'flexi flexum'. similiter faciunt supinum, quae in 'ctor' desinunt deponentia: 'amplector amplexum'; 'petivi' vero secundum analogiam in 'vi' terminantium praeteritum 'petitum' facit paenultima producta; similiter 'messui messum', sicut 'censi censem'. 'misi' duplicavit | s in supino: 'missum'. a 'stertui' 25 enim supinum non inveni nec a 'sisto'.

Deponentia in 'tor' desinentia nulla antecedente consonante 'tor' in 'sum' convertunt: 'utor usum', 'nitor nisum'; || invenitur tamen etiam 'nixum'.

1 capi timeo tripidans *K* liuens *G* 2 insolita plexit munera *Grotius v.*
Vossium de arte gramm. V 31 p. 857 Eckst. 3 dñs i. e. dicimus *k* dm^s *K*
 esse] r est *R* 4 *Ter. Phorm.* I 4, 42 in Phormione ostendit *K*
 formione *G* 5 plector *K* 7 mesui *L* *Coton. origg. lib.* II fr. p. 107 *Kr.*
fr. 61 p. 277 *Roth. fr.* XLII p. 38 *Wr. cf. de XII vss. Aen.* § 132 secūn *in lit. b*
tyburti D Tiburte Krehlī censor Ienensis p. 422 tiburtino cod. Lind. S de XII vss.

Aen. l. l. ordeum *BGLK* 8 demesuit *L*; Idem *RDGLK* erit *D*
 serit ibi *BHGLKr* ordeum *HGLK* idem *BDG* 9 casius *G*
Cassii Eminae ann. lib. III fr. p. 161 *Kr.* fr. 26 p. 293 *Roth. cf. de XII vss.*

Aen. l. l. tyburti *Dd* tiburtiae *H* tiburi r 10 ordeum *GLK* demesuerunt *LK*
 11 *Pers. sat.* 6, 10 sq. 12 *Enni*] enim *RDGK* 13 meonides *RBDHGDK*
 menides r Quintus *D* quintus *RBHGLK* pavone] *k* pau+ne *K* paunonem *Pers.*
Vat. et Montepess. alter pithagoreo *GL* pythagoreo *D* pitagoreo *B* pithagoraeo *K*
 14 't uero *Hh* missi *DL* 16 defecit *L* [absolutam] r absolutum *R* 17
 communem *B* consisto in mg. add. *K* 18 uel consto *L* et persisto *K* uel
 persto *L* 19 uel in xi *DG* termina *K* 22 petiuerō *Dd* 23 petitum]

perfectum *H* petitum in mg. add. *h* 24 Missi *L* facit add. *k* mesui *Dd* mesui *L*
 mesum *L* 24 Missi *L* s] add. r ss *HK* 26 desinentia] exeuntia *B* 27 ta-
 men om. *G*

p. 904 P.

p. 507. 508 K.

In 'xo' duo inveniuntur o in 'ui' convertentia in praeterito: 'exo te-xui' et 'nexo nesis' vel 'nexas nexui'. Ovidius in VII metamorphoseon:

Luna quater plenum temmata retexuit orbem.

Cicero in II de oratore: sic omnia, quae sunt quaeque aguntur, lenioribus principiis natura ipsa retexuit. Virgilius in V:

Nexantem nodis seque in sua membra plicantem.

idem in codem:

Et paribus palmas amborum innexuit armis.

Livius:

Nexabant multa inter se flexu nodorum

Dubio.

Accius in Deiphobo:

Nos continuo ferrum eripimus, omnibus manicas ne-
ximus.

supina alterum per 'tum', alterum per 'xum' finiunt: 'textum', 'nexum'. unde Virgilius in VIII:

et clipei non enarrabile textum.

idem in V:

Qui primus nodos et vincula linea rupit,

Quis innexa pedem malo pendebat ab alto.

DE PRAETERITO PERFECTO QVARTAE CONIVGATIONIS.

VIII 49 Quartae coniugationis verba omnia activa vel neutralia in 'io' desinunt, exceptis 'eo' et 'queo' et 'veneo' et ex eis compositis.

In 'cio' igitur desinentia duarum excedentia numeruni syllabarum simplicia n antecedente 'cio' in 'xi' conversa faciunt praeteritum perfectum, ut 'vincio vinxi', 'sancio sanxi' - vetustissimi tamen etiam 'sancivi' vel 'sancii' proferebant. Pomponius Secundus ad Thra|seam: sancierat ius utile civitati -; sin autem n non habuerint, 'cio' in 'si' mu-

1 inueniuntur uerba o G 2 nexeas K Ovid. metamorph. VII 531
III. K 4 quatter L 5 Cic. de or. II 78, 317 omnium v. l. codd. Cic.

fingunt H fiant GL 6 leuioribus v. l. codd. Cic. rexuit Rr praetexit
Cicero Verg. Aen. V 279 cf. lib. VIII § 33 8 membra D plicantem] r

placentem R 9 Verg. Aen. V 425 cf. § 47 10 palmis G innexit Hh
11 Liv. Andr. Odiss. fr. v. lib. VIII § 33 12 Nexabat G Nexebar lib. VIII l.l.

nudorum D 14 actius Rr Achius DK Att. Deiphob. fr. cf. lib. VIII § 33
in Deiphobo om. G deiphobo k 17 textum] texum G 18 Verg. Aen.
VIII 825 19 clepei K enarrabile K inenarrabile L 20 Verg. Aen. V 510 sq.
Non valuit; nodos etc. 21 primos D 22 inexta B 24 Quartae coniugationis
om. GL post neutralia collocat K 25 veneo ex eis D 26 sylluarum B 28 sanc-

cio (c) H *sanciui uel sancii etiam H 29 Pomponius Rr thra+seā (n) B tra-
seam D sancierat K 30 utile] utile H uti legi RBGLK habuerunt D

P. 304. 305 P.

P. 308. 309 K.

tata faciunt praeteritum, ut 'sarcio sarsi', 'farcio farsi', 'raucio rausi', 'fulcio fulsi', quod et Probo placet, quamvis alii differentiae causa 'fulxi' posuerunt. Cicero in I de oratore: at Aesopum, si paulum inraserit, explodi. in eodem: peranguste referisit in oratione sua. 5 idem pro Cornelio libro II: qui eis rebus urbem Italianamque referserunt. idem in II Tusculanarum: ex quibus verbis etiam omnia referserunt.

Alia vero omnia supra dictae coniugationis verba secundae personae praesentis abiecta finali s et addita 'vi' faciunt praeteritum perfectum, quod 10 tamen etiam subtracta u consonante et correpta paenultima i dicet proferre, ut 'scio scis scivi' vel 'scii' et ab eo composita: 'ascio ascivi' vel 'ascii'. similiter 'cio cis', quod et 'cieo cies' dicitur, 'civi' vel 'cli', et 50 ab eo composita, 'concio concis concivi' vel 'concii', 'audio audivi' vel 'audi', 'mollio mollivi' vel 'mollii', 'munio munivi' vel 'munii', 'saevio saevi' vel 'saevii', 'eo ivi' vel 'ii', 'queo quivi' vel 'quii', 'veneo venivi' vel 'venii' - Solinus in collectaneis: Tatius in arce, ubi nunc aedis est Iunonis Monetae, qui anno quinto quam ingressus urbem fuerat a Laurentibus interemptus est, septima et vicissima Olympiade hominem exivit. Sallustius in Catilinario: sed neque pretio neque gratia impelli quivit. idem in I historiarum: neque se recipere aut instruere proelio quivere, 'sufflio suffivi' vel 'suffii', quod quamvis a neutropassivo componatur, tamen, quia significationem mutavit, mutavit etiam declinationem. unde Virgilius in III georgicon:

1 ut om. L sartio Rr rautio Rr 2 Probo] Berytio haec tribuenda videntur. cf. ann. ad lib. V § 45. alter Osannus Beitr. II 211 sq. fulxi) h fluxi RDH potuerunt D 3 Cie. de or. I 61, 250 II. k ad GLK palum irrauerserit G

irraserit H irrauerserit Cic. Pal. 8 irrauxerit cod. Victorii irrauererit, irracuerit, irrauererit etc. libri Cic. refl. irrauererit est in oratione sua. Idem pro cornilio lib. II. explodi in eodem peranguste referisit in oratione sua. idem pro cornilio lib. II. qui eis K 4 in eodem — refererunt add. r Cic. de or. I 35, 163 referisit H

5 Cic. pro Corn. or. lib. II fr. 8 p. 453 Or. cf. Cic. or. 70, 232 qui rebus his urbem Italianamque omnem refererunt Cic. l. l. 6 Cic. Tuscul. disput. II 2, 6: ex quo libris omnia refererunt 9 s add. r quod] quem G. Quae BDH q LK

10 liquet GK et in licet corr. L 11 post et ab eo composita sqq. usque ad eadem verba om. R add. r adscio adsciu uel adscii B 13 concio concis om. H 14 molio R saevio — venii] add. r saeui R 16 Solinus in collectaneis: v. lib. I

§ 28 in collectaneis uel polyhistore lib. I l. l. statius BDHGLK caedis B

aedes d cum libris lib. I l. l. 17 quam spscr. K inḡsus K 18 interemptus Rr uicesima RBDHLK 19 olimpiade BDGL holimpiade L Sall. Catil. 49, 1: neque precibus neque gratia neque pretio Ciceronem impellere potuerunt (aliquot Sall. libri om. verba neque precibus, aliū neque gratia, aliū denique neque pretio, in aliis horum verborum ordo varie est permutatus) catilenario GK catilluario BH 20 pretio B

peio D impelli RGLK Sall. hist. I 97 p. 116 Kr. hidem R 21 proelia Rr praelio GL 22 sufficio D sufficio R suffi G 23 unde] r Vt R Verg. georg. III 241 cf. lib. III § 17

p. 906. 906 p.

p. 509. 10 K.

At suffire thymo cerasque recidere inanes

'suffire' dixit secundum rectam rationis declinationem, cum simplex eius 'fieri' est. excipiuntur 'haurio hausi' - invenitur tamen etiam 'haurivi' vel 'haurii'. Varro in XXIII ad Ciceronem: cum indidem haurierint -, 'saepio saepsi', 'sentio sensi', 'venio veni', 'aperio aperui' - quod videtur a 'pario' compositum, quod vetustissimi non solum secundum tertiam, sed etiam secundum quartam coniugationem declinabant, unde Ennius:

Ova parire solet genus pinnis condecoratum.

igitur ex eo composita, si principalem syllabam puram nec ex integra praepositione habuerint, 'io' in 'ui' convertunt in praeteritō, ut 'aperio aperui', 'cooperio cooperui'; 'reperio' vero duplicavit p in praeterito, quippe deminuto una syllaba, 'reperio repperi'. simile est praeteritum a 'comperio' 'comperi'. sunt alia ex hoc ipso composita deponentia: 'experior', 'opperior', quorum participia 'expertus' et 'opportus' ostendunt a 'pario' esse composita, cuius participium 'partus' est -, 'salio salivi' vel 'salii' et 'salui'. Virgilius in bucolico:

*Dulcis aquae saliente sitim restingere rivo;
idem praeteritum in II georgicon:*

Mollibus in pratis unctos saliere per utres.

in quibusdam tamen invenitur codicibus etiam 'saluere' scriptum. idem in XI:

portisque ab equo regina sub ipsis

Desiluit.

idem in V:

*Haut mora, prosiluere omnes, ferit aurea clamor
Sidera.*

1 At] ā (i. e. aut) G sufficere K thymo RBDHGLK timo r coe-
rasque GK caerasque L recedere K inanes H 3 uel haurii sp̄cer. K
aurii R aurii D 4 Varron. de ling. Lat. ad Ciceronem lib. XXIII fr.: Varr.
opp. I 188 ed. Bip. de ling. Lat. p. 596 Spgl. 267 Muell. XXIII. GL
haurierunt Rr haurierunt (sic) L 5 sepio RBDGLK saepi H sepsi BDGLK

apporio Rr 7 coniugationem H declinanabant R Enpii ann. fr. v. lib.
VIII § 33 8 pennis GLK 9 nec habuerint ex integra praepositione G
ex intiga praepositione, in mg. sine op̄ssione consonantum K 10 habuerint
ex habuerunt corr. D convertunt] b convertunt B 11 'duplicauit' uero H 12

deminuta BLH deminuta G diminuta R dempta K repperio L simile] r simi-
liter R 13 compiri L 14 opperior] d operior DGLK expertu Rr operatus
BGLK 15 pario] k pario K 16 et] uel K Verg. ecl. 5, 47 cf. lib. VII § 52
17 aquae] r seque R restinguere G restinguere HL cum nonnullis codd. Verg.
dett. 18 Idē r Idest R Verg. georg. II 384 19 unctos ex unctor corr. H
unctos Rr saliere] sic etiam Verg. Med. e corr. saluere Med. m. pr. Rom. 20
etiam] r autem R saluere H Verg. Aen. XI 499 sq. 22 partisque K

ab hequo K habetrio G 23 desiluit L desiluit D disiluit G 24 Verg. Aen. V
versus 140 sq. Haud mora, prosiluere suis, ferit aethera clamor | Nauticus contaminati
cum Aen. XI 832 sq. ferit aurea clamor | Sidera 25 haud BHGLrd

p. 906 P.

p. 510 K.

Lucanus in III:

Insiluit solo nociturus pondere puppim.

Statius tamen in VIII Thebaidos:

'excussi salierunt cuspide dentes.

5 in eodem:

Insiliere vadis magnoque fragore solutus
Ager.

Ovidius in XI metamorphoseon:

Cum saepe adsiluit defensae moenibus urbis.

10 idem in III fastorum:

Per flammam saluisse pecus, saluisse colonos.

Quadrigarius in VI annali: Artorius Taureae dextrum ume-
rum sauciat atque ita resiluit. 'cambio', *ἀπειβω*, ponit Chari- 52
sius et eius praeteritum 'campsi', quod *ἄπο τοῦ καμπτω* *καμψα* Graeco
15 esse videtur, unde et 'campso campsas' solebant vetustissimi dicere. En-
nius in X:

Leucatam campsant.

'aio', cuius declinatio in usu frequenti non est, quartae coniugationis esse
ostenditur ab imperativo in i terminante. sic enim Probus de dubio
20 perfecto tractans ostendit Naevium protulisse:

An nata est sponsa praegnas? vel ai vel nega.

Accius in Ione:

1 *Luc. Phars.* III 626 Ul. K 2 puppim (pupim DK) etiam lib. XVIII § 236 puppi
Luc. Remens. puppem alii 3 *Stat. Theb.* VIIII 132 in VIII B in VIII The-baidos om. G thebaidos H tebaidos K 4 Excusi Rr expulti *Statius* 5
Stat. Theb. VIII 230 sq. 6 insilire edd. *Statii et sic certe Cass.* magnoque
fragore etiam 'antiquissimi optimique libri' *Stat. teste Barthio* magno stridore al.7 ager G ager K 8 *Ovid. metamorph.* XI 526 in XI metamorphoseon om. G9 assiluit GLr adsiliit h insiluit K assiliit, adsaluit vv. ll. ap. *Ovidium* 10
Ovid. fast. III 805 fastorum om. G 11 flammam cod. *Ovid. Guelferb.* flammam
libri *Ovidiani fere omnes* [saluisse] sic etiam utruberque 'meliores' *Ovidii* codd. cum
Petaviano 1, siluisse *Ilfeld.* saluisse libri *Ovidiani* plerique colonos B *Ovidius*
colones DHL calones RGKdl 12 Q. *Claudit Quadrigarii ann. lib.* VI fr. p. 257 Kr.
fr. 39 p. 345 Roth. taurea R taureg D taurea GLK humerum BDHL 13
saucia GKC saucia L resiluit ex corr. h *ἀπειβω*] add. d AMERYbw R AMENw G
carissius RGK carissius L Charistius p. 219 P. 147 L. cambio, cambis,
campsi (sic cod. Neap.), h. e. muto, p. 233 P. 155 L. cambio campsi 14 *ἄπο* —B
Ἐκαμψα om. D add. d ΑΠΩ R ΤΩΥ R ΤΟΙ G ΚΑΜΠΤΩ (πει ut vid. corr.)
Rr ΚΑΜΠΤΩ D ΚΑΜΙΤΩ (sic) H ΚΑΜΙΤΩ GL ΚΜΙΤΩ K ΕΚΑΜΨ αγρέο B a græco
HGL 15 camso RH camsas H Enn. ann. X 36 E. S. II p. 50. LXVIII Vahl.17 Leucatan *Vahlenius* Leucatan RrHHD leocaten GLK leucatem B camsant
DH 18 "non est" "frequenti G 19 Probus] *Berytius* ut videtur cf. ann. ad lib.
V § 45. ad iuniorum coll. inst. gramm. p. 1482 P. 138 L. referre studet Osannus
Beitr. II 212 sq. 20 Naevium] v. § 1 neuum RBDGL 21 an corr. ex ai ni f.K prægnans D prægnans Rr prignans GLK nega] d gena D 22 Auti
Ion. fr. 1 p. 211 Both. III p. 158 Rabb. lone] R (H?) ioe BDLr et ex corr. h
Ioe K oe G

quibusnam

Te aibant ortum locis,
 pro 'aiebant', quod in hac conjugatione fieri solet. et est notandum in
 hoc verbo, quod pares habent syllabas tres personae, 'āio āis āit', quod
 in alio huius coniugationis verbo non invenis, et quod paenultima prīnae;
 solius personae producitur, quae sola i habet loco consonantis; unde tertia
 quoque pluralis, quae solet a prima fieri, similiter i consonantem habens
 producit paenultimam; quod autem in aliis cor|riptur, ostendit usus. Vir-
 gilius in I Aeneidos:

Sic āit et dicto citius tumida aequora placat.

[et Naevius:

An nata est sponsa praegnans? vel āi vel nega;
 nam nisi corripiatur a, iambus stare non potest.] invenimus tamen tertiam per-
 sonam praeteriti 'ait', quasi a prima 'ai aisti ait', quae in usu non sunt, unde
 neque perfecti neque plusquamperfecti nec futuri subiunctivi in hoc verbo 15
 declinatio invenitur. potest igitur etiam 'ait' praesens pro praeterito accipi.

53 Supina in 'xi' quidem terminantium secundum supra dictam regulam
 in || 'ctum' exeunt: 'vinxi vinctum' et 'sanxi sanctum', 'sancivi' vero 'san-
 citum', unde Lucretius:

Quod porro nequeas, sanctum quandoquidem extat.²⁰

In 'si' vero praeteritum finientia l vel r antecedentibus mutant eam
 in 'tum' in hac conjugatione et faciunt supinum, ut 'farsi fartum', 'fulti
 fultum', 'sarsi sartum', unde et 'sartores' et 'fartores', et ex his composita
 'confervio confertum', 'refervio refertum' - Cicero in II Tusculanarum:

Tum iecore opimo farta et satiata -;
 alia vero in 'si' desinentia supra dictam regulam servant, id est generalem in
 'si' desinentium: 'sensi sensum', 'rausi rausum', unde Lucilius in XVIII:

Rausuro tragicus qui carmina perdit Oreste.

2 aibant *K* ortum aibant *Bothius* ortam *Ribbeckius* 3 pro age-
 bant *D* pro aiebant *K* notandum est *K* 4 haben *Rr* habet *B* 5 inuenies
GLK 7 pluralis aiunt quae *D* i *ea*; u ni f. corr. *K* "habens" consonan-
 tem *G* 8 *Verg. Aen. I 142* 10 dicta *R* 11 Naevius] v. *suprap* 541, 20 neuius

Rd ennius *BHGLK* 12 pregnans *RB* prignans *GLK* 13 a, iambus] .ai. ambus
Dd tamen etiam tertiam *K* 14 sunt] est *GLK* 15 neque praeteriti perfecti *G*
 plusquamperfecti nec om. *G* 16 praesens in mg. add. *K* pro add. *bd* 18
 unxi unctum *H* et om. *GLK* del. *r* sanxi *K* sanctum *D* post san-
 citum: unde — sanctum add. *r* 19 Lucrecius *H* *Lucret. I 588* 20 Quid Lu-
 cretius nequas *B* nequeant *Lucretius* sanctum *L* extat] ex corr. extat *B*
 extat *H* 21 eam] ea* *H* 22 supinum in mg. add. *K* 23 unde sartores *GLK*

is *R* eis *D* 24 confervio *Rr* confertio *D* confertum refervio add. *r* referv-
 tio *DH* Cic. Tusc. II 10, 24 in conversione Promethei soluti Aeschylī secunda
Rr 25 Tunc *GLK* optimo *RHGLK* satiata] *r* satiata *R* saciata *D* sati-
 tiata *G* satiatio *L* 26 seruant regulam *GLK* 27 Lucil. sat. XVIII 8 *Dous.*
 9 Gerl. in XVIII om. *G* 28 rausero *K* rausero *B* traicens *H* perdit
 resto *B* oreſtae *RHGL*

p. 907. 908 P.

p. 511. 12 K.

'haurio hausi haustum' differentiae causa assumpsit t, quamvis et aspiratione differat; 'saepsi' vero 'saeptum' secundum proportionem in supra dictis expositam facit. 'veni ventum' et 'aperui apertum' faciunt, sicut 'pario partum' et omnia ex eis composita: 'advenio adventum', 'convenio conventum', 'comperio compertum', 'experior expertum'. alia vero omnia, 54 quae tam in 'vi' quam in 'ii' terminant | praeteritum perfectum, in 'itum' faciunt supinum paenultima producta tam in hac quam in aliis coniugationibus, ut 'audivi' vel 'audii audītūm', 'munivi' vel 'munii munītūm', 'scivi' vel 'scii scītūm', 'arcessivi' vel 'arcessii arcessītūm', 'cupivi' vel 10 'cupii cupītūm'. 'excipiuntur in 'eo' desinentia et disyllaba aliarum coniugationum, quae paenultimam supini corripiunt, ut 'eo ivi' vel 'ii itūm', 'adeo adivi' vel 'adii adītūm', 'praetereo praeterivi' vel 'praeterii praeterītūm', 'queo quivi' vel 'qui quītūm', 'sino sivi' vel 'sii sitūm', 'lino livi' vel 'lii', quod in rarissimo usu est, 'litūm'. 'cieo' quoque 'civi' vel 'cii 15 citūm' corripit paenultimam, quando vero a 'cio cis' quartae coniugationis est, producit eam. 'pono' quoque, quod antique 'posivi', in frequenti autem usu 'posui' facit praeteritum, corripit paenultimam in supino 'positūm'. 'veneo' quoque secundum analogiam 'venītūm' debet facere supinum, pro quo magis 'venum' in usu est.

20 Et supra dicta omnia auctoritate veterum comprobantur, sicut iam superius ostendimus, rursusque referamus || in memoriam. Virgilius in VIII:

O mihi praeteritos referat si Iuppiter annos.

idem in VIII:

25 Amphitryoniades armenta abītumque pararet.

idem in V:

Hos adītus iamque hos adītus omnemque pererrat.

idem in X:

Morte obīta qualis fama est volitare figurās.

1 adsumpsit B 2 sepsi BDGLK septum RBDGLK 3 aperui[r] aperio R 4 ex his K 5 comperio comperio K et experior D 6 quam] tam, in mg. uel quam G

8 munui uel munisi* (ex munitum n/f. corr.) munitum Rr 9 siui H uel arcessii om. D
• arcessītūm accersiui uel accersii accersītūm cupiui B 11 ivi vel ii] r ii uel i R 12 adii
uel adini r addītūm Rr 13 quao H quoq D siui (n) L 14 lii litum quod BGLK
quoque

15 cis** H 16 antiqui B posivi] bh possiui BH 18 Vene secundum Rr

19 usu* H 20 veterum auctoritate B uerum Rr 21 . Rursusque referamus
B Verg. Aen. VIII 560 22 VII. K 23 Iuppiter] r iupiter RDL 24 Verg.
Aen. VIII 214 VIII] eodem B VII. G 25 amphitryoniades B amphitryonides G

amphitryoniades K amphy troni ades H amphytrona desarmenta (i) L habi-
tumque RrD habitumque B cum Rom. bitumque Pal. parare B parabat Med.
pararent Rom. 26 idem om. D Verg. Aen. V 441 Nunc hos nunc illos (nunc
illos nunc hos Rom.) aditus omnemque pererrat (perrat Rom.) et sic h. versus h. l.
laudatus totidem verbis legitur Aen. XI 766 27 aditus] rd aditus R auditus D
iam que R ianque G iamque hos aditus in mg. add. K a+ditus(u) D 28
Verg. Aen. X 641 cf. lib. VIII § 31

p. 908 P.

p. 512. 13 K.

Ovidius in IIII fastorum:

Sol aditus, quam quaeris, ait, ne vana labores,
Nupta Iovis fratri tertia regna tenet.

idem in heroidibus:

Tempore quo nobis inita est Cerealis Eleusin. 5

Terentius in hecyla:

Nam cum compressa est gnata, forma in tenebris nosci
non quita est.

Iuvenalis in IIII:

nam coitus iam longa oblivio vel, si 10

Coneris, iacet exiguis cum ramice nervus.

55 antepaenultima quoque in futuri temporis participio idem comprobat. Virgiliius in II:

Si periturus abis, et nos rape in omnia tecum.

Lucanus in V:

15 tum lurida pallens

Ora tulit vultu sub nubem tristis ituro.

'cieo cito' correpta paenultima, ut diximus, facit. Statius in III Thebaidos: |

Atque hic ingenti Capaneus Mavortis amore 20

Excitus et longam pridem indignantia pacem .

Corda tumens;

a 'cio' vero 'cito' paenultima producta, ut Virgilius in III Aeneidos:

At genus e silvis Cyclopum et montibus altis

Excitum ruit ad portus et litora compleat. 25

'sinor situs' et 'desinor desitus' paenultima correpta Cicero pro Cor-

1 Ovid. fast. III 583 sq. 2 Rr XVII. G VII. HLK 3 sat D aditum GLK
 quem K ne in littura h 4 Ovid. heroid. 4, 67 eroidibus GL eroidibus K 5 uobis v.
 l. codd. Ovid. inita] uisa vel itoti codd. nonnulli Ovid. coerealis lensin KK caerealis leu-
 bid GL Eleusis libri Ovidiani tantum non omnes 6 Ter. hecyr. III 1, 57 in hecyla
 om. G haecrya R haecira D echira LK echrya B 7 cu. pissa Rr compressa
 DHGLK nata § 40 cum Bemb. Bas. a forma K 8 quita. Iuvenalis GL 9
 Iuv. sat. III 10, 204 sq. 10 coituitus K sic honeris Rr sic oneris B 11
 coneris] conuersi Pith. conetur codd. aliquot dett. Iuv. 12 participio corripitur.
 Idem h idem] r Idem B id est R Verg. Aen. II 675 13 in II. in mg. add.
 K 14 ab his D no H 15 Luc. Phars. V 549 sq. 16 tum om. GLK

17 nubes libri nonnulli Luc. itero Rr itura cod. Luc. Tigur. 18 Stat. Theb.
 III 598 sqq. in III Thebaidos om. G III. LK tebaidos K 20 hic spcr.

K 21 p***dem K 23 ut om. D Verg. Aen. III 675 sq. UI. K III. B

24 e] in G syluis Rr ciclopum GK et] e Med., ubi hic versus in marg.
 add. est et Pal. 25 at Med. littora D littora H compleat D complet RGLK
 complent B Med. 26 correpta spcr. K Cic. pro Cornelio or. I fr. v. § 40
 cornilio K

p. 908. 909 P.

p. 513 K.

nelio in I: coeptum igitur per eos qui agi volebant, desitum est per hunc qui decessit. idem in I rhetoricon: et si non ab eo, quod in proximo desitum erit, deinceps incipietur. inde etiam 'situs' dicitur pro 'neglegentia'. Virgilius in VII:

5 Sed te victa situ verique effeta senectus.

idem in II georgicon:

mutat amque insita mala

Ferre pirum,

et in IIII eorundem:

et paribus līta corpora guttis.

ideo autem diximus disyllaba in ‘vi’ desinentia secundae vel tertiae coniugationis in supinis vel participiis praeteriti corripere paenultimam, quia, sive disyllaba sint quartae, producunt, ut ‘scio sc̄itus’, sive ultra duas syllabas alterius quoque coniugationis [producitur]: ‘arcessivi arcessitus’, ‘cu-¹⁵ pivi cupitus’, nisi sint a disyllabis composita, ut ‘insitus’, ‘incitus’, ‘illitus’.

Lucanus in VIII.

Illita tela dolis nec Martem comminus usquam

Ausa pati virtus.

Virgilius in XII:

quatit ungu||la cursu

Incita nec domini memorum proculcat equorum.

similiter 'impositus, propositus'. Luvenalis in I:

Si te propositi nondum p̄det atque eadem est mens.

Virgilius in III:

Inpositis auro dapibus.

praeterea notandum, quod 'sepelio sepelivi' vel 'sepelii' 'sepultum' in fre-

1 ceptum *HG* 2 *Cic. de invent.* I 20, 28 rhetoricon *HGLK* non habeo *B*
3 eo quod in proxime *Cic. Vircebburg.* eo quo in proximo *in ras.* et *ex corr. Paris.*
eo in quo proxime *Ciceronis codd. plerique* (*deficit Leid.*) 4 *Verg. Aen.* VII 440

5 effeta] k effeta G effecta BL affecta K effata (prius a erg. vel in ras.) Rom.

ta m r
6 *Verg. georg.* II 33 *sq.* 7 *mutamque Dd nala D* 8 *fere Kk pirum.*
Idem *georgicon* .III. *eorundem. et B* 9 *et add. r* *Verg. georg.* IIII 99 10
lita* *K* 13 *sint disyllaba X* 14 *arcessitus accersiui accersitus cupiui B*

^{ui}
eupi *B* 15 cūposita *D* incitus] *d* om. *RDH* incitus, in *mg.* illicitus *~, G*
uel incitus
illicitus *L* iniquitus *K* illitus incitus *B* 16 *Luc. Phars.* VIII 382 cf. § 40 in

at

VIII om. *G* VIII. *B* 18 auscipiens *Rr* 19 *Verg. Aen.* XII' 533 sq. crebro
 super (*sic Med. m. alt.*, *crebros notant m. pr.*) *ungula pulsu* (*cursu Verg. Goth. 2*)
incita etc., *qui l. hic contaminatis est cum parte altera v.* *Aen.* XI 875 *cursu quatit*
ungula campum XII] om. *BHG VIII. hg* (*rf. Verg. Aen.* VIII 594 *Quadrupedante*
putrem sonitu quatit ungula campum) VII. *K* 21 ad v. 534 cf. *tib.* VII S 78

memorum add. *r* proculat *Rr* proculquat *K* equorum *D* 22 propositus add. *b*
Iuv. sat. I 5. 1 in *I om. G* 23 propositae *H* propositi *K* adque eandem

p. 909. 10 P.

p. 513. 14 K.

quentiore usu est supinum, antiquissimi etiam 'sepelitum' dicebant; unde Cato in Thermum: mortuus est, sepelitus est. 'salio' quoque 'salivi' vel 'salii saltum' facit, unde Virgilius in VI:

Cum fatalis equus saltu super ardua venit

Pergama.

idem in XI:

At medias inter caedes exultat Amazon;

solent enim frequentativa plerumque a supinis vel participiis praeteritis nasci.
57 'sallio sallitum' facit, 'sallo salsum', quomodo 'vello vulsum'. Sisenna:
sic in eam paludem multi pisium sallendorum causa a
navibus semionustis comeant, a 'sallio' 'sallendorum' dixit, non
'sallendorum'. Sallustius vero in III historiarum: parte consumpta
reliqua cadaverum ad diuturnitatem usus sallerent, 'sallerent'
dixit a 'sallo', non a 'sallio'. similiter Lucilius in VIII:

Sallere muraenas, mercem in || frigdaria ferre.

inde etiam participia futuri 'salliturus' et 'salsurus'. Novius:
salliturus istaec est, mittam salem.

Mummius:

istaec sum multo sale

Salsurus.

sed et praeteriti participium 'sallitus' et 'salsus'. Cornelius Severus

1 usu est add. d . Supinum antiquissimi B 2 Caton. in Thermum or. fr.:
cf. lib. VIII § 12 Meyerum l. l. p. 73 termum D thermo B est om. B
sepelitus L quoque om. G 3 Verg. Aen. VI 515 sq. VI] sic ni f. R ante corr.
et H, ubi tamen numerus non satis dilucide appetat, ut etiam III legi possit III. Br.
VII. G VIII. D 4 equus D ecus Med. equus Rom. saltus Pal. 6 Verg.

Aen. XI 648 7 ad D intercedes K caedes H exultet Dd exul-
tata mazon B 8 frequentiua K 9 salitum Rr sallum D faci B
sulsum] b salum (?) B salsum(?) K L. Cornelii Sisennae hist. lib. inc. fr.
p. 316 Kr. fr. 12 p. 376 Roth. sisenna sic in (.) R sisenna sic; in r 10 eas] eadem G eadem H puludem K saliendorum Rr sallendorum G sallendorum H
saliendorum l 11 semionusti coni. Rothius comeant K salio L saliendorum Rr sallendorum L 12 salendorum L Sall. hist. III 7 p. 206 Kr. cf. Diod.
p. 372 P.: Sallustius historiarum quarto ait: reliqua cadavera ad diuturnitatem usus
sallere (sic ex codd. legendum est secundum H. Keilium) uero om. GK in tres

III. D in I. G in II. K 13 sallerent (p) B salerent H sallerent] h om. RBDHGKLK
psallerent al. m. in R 14 salio Rr Lucil. sat. VIII 8 Dous. 7 Gerl. 15 sal-
lere (p) B murenas libri mercedem in frigdaria frigdaria G frigdaria RBDK

16 unde r salsurus K Novius] B Krelius nouimus Dresd. 2 Krelii
neuius Hr Heidelb. lucius R lucius L Darmst. incu' D Darmst. liuius K Lips. 1
Krelii Sallustius Lips. 2 eiusdem. Naevi inc. fab. fragm. 19 Both. l. l. p. 24, Novii
inc. fab. fr. p. 183 Munk., assentiente Klussmann Naev. vit. et rell. p. 189, XIII p.
230 Rabb. 17 iste ē salliturus Barb. Iste est salliturus si mittam salem vel
istic est salliturus: Mittam salem? Ribbeckius ista haec DH isthec K ista hac, ut
vid., voluit h 18 Mummi atell. inc. fr. p. 185 Munk., fr. II p. 231 Rabb. 19
ista et sum D 21 et] etiam HK partipium G cornilius K Cornelius Se-
verus in VIII de statu suo] cf. I. Beckerum in act. antiqu. Marburg. a. 1848 n. 74 sq.

p. 910 P.

p. 514 K.

in VIII de statu suo: ad quem salliti pumilliones afferebantur.
 'ambio' ab 'eo' compositum solum mutavit paenultimam e in i; itaque in
 'io' quidem desinentium regulam servavit in participio et in supino, quippe
 producta paenultima: 'ambitus ambīta ambītum', in nomine autem sive
 vocabulo rei, differentiae causa in 'eo' terminantium regulam servans, cor-
 ripuit paenultimam 'ambitus' - ut Ovidius in I metamorphoseon:

Iussit et ambītae circumdare litora terrae.

Lucanus in I:

letalisque ambītus urbi

10 Annua venali referens certamina campo -,
 quamvis Scaurus in utroque similem esse tenorem putavit. sed Velius
 Celer respondens Hadriano imperatori per epistulam de hoc interroganti,
 declinatione et tenore 'ambitus' nomen a participio ostendit dis-
 cerni, quod usu quoque, ut ostendimus, confirmatur. | //

Bernhardium hist. lit. Lat. p. 408 sg. ed. ult. VIII (rerum Romanarum sc.): distractos adque salitos pumilliones | Aspernabantur vel VIII: distractos adque salitos | Pumilliones aspernabantur coll. Diomede p. 372 P. Beckerus l. l. n. 75 p. 594 sq.

1 salliti om. G pomilliones H pomilliones affaerebantur Rr 2 penultima
 L 3 quidem om. G 5 terminantium in eo K 6 penultimam i RB am-
 bitus om. G Ovid. metamorph. I 37 metaphor. L 7 circundare GLK

a littora Rr litore Dd 8 Luc. Phars. I 179 sq. 9 letalisque RBGLK
 loetalisque Voss. AB urbi BH cum Lucano urbis RDGLK Luc. cod. Hulstian. et
 Remens. pro v. l. 10 certamina] ex corr. H certamine GLK 11 Scaurus] est
 Terentius Scaurus, qui hanc quaestionem tractasse videtur in arte sua grammatica, cf.
 Graefenhanius hist. phil. IIII 88 sq. 99 sq. uellius D Velleium Celerem
 hunc grammaticum vocant vv. dd. secundum edd. inde ab α, veluti Falsterus mem. obsc.
 p. 168 Graefenhanius l. l. p. 99 12 adriano BDGLK aepistolam K 14 quod] r
 quo R

Artis prisçiani niri eloquentissimi grammatici caesariensis doctoris urbis romae
 constantinopolitanae lib. X. expl. | Exp̄. lib. X de uerbo. incip. lib. XI. de partici-
 pio R ARTIS PRISCIANI VIRI ELOQUENTISSIMI GRAMMATICI CESARIENSIS DOCTORIS VRBIS
 ROME CONSTANTINOPOLITANE LIBER .X. EXPLICIT DE VERBO | INCIPIT LIBER VNDECIMVS DE
 PARTICIPIO. B explicit lib. decimus de uerbo. Incipit lib. (lib. om. K) undecimus de
 particípio HGK explicit liber X de uerbo. (L) incipit lib. XI (incipit X l) de particípio.
 sed primum de eo quod participium tertio (tercio l) loco debet esse et quod alii no-
 men esse alii uerbum putauerunt. (add. l) Dlt

LIBER V N D E C I M V S.

p. 909—11 P.

p. 515 K.

DE PARTICIPIO.

I 1 Qui tertio loco participium posuerunt, rectius fecisse videntur. cum enim nomen et verbum primum et secundum tenuerunt locum, participium, quod ex utroque nascitur, sequentem iure exigit. quaesitum est tamen, an bene separaverint id ab aliis partibus grammatici et primus Trypho, quem Apollonius quoque sequitur, maximus auctor artis grammaticae. stoici enim quomodo articulum et pronomen unam partem orationis accipiebant, infinitum articulum vocantes, quem grammatici articulum, eique adiungentes etiam infinita nomina vel relativa, quod etiam Didymus facit tractans de Latinitate (finitum autem articulum dicebant idem stoici, quod nunc pronomen vocamus finitum, quod et vera ratione solum pronomen est dicendum. ergo Romani || quoque artium scriptores stoicorum secuti magis traditionem pronomina finita dixerunt et infinita; nam articulos non habent) -, sic igitur supra dicti philosophi etiam participium aiebant appellationem esse reciprocum, id est ἀντανάκλαστον προσηγοράν, hoc modo: 'legens est lector' et 'lector legens', 'cursor est currens' et 'currens cursor', 'amatore amans' et 'amans amatorem',

3 locū ex loqū corr. B 4 ex utro R 5 separauerunt BDHGK grammatici et BH, idque assecutus est ten Brinkius in *Mnemosyne* t. II 1853 p. 54 sq. grammatici. et RDGKh grammatic*. et L 6 tripho RBGLK cf. de Velsenium *Tryphonis gramm. Alex.* fr. p. 33 apollonius RHGLK Apollonius praesertim in libris IIII περὶ μερισμοῦ τῶν τοῦ λόγου μερῶν et περὶ μετοχῆς seu περὶ μετοχῆς hac de re disputasse censendus est; nunc cf. de synt. I 3 p. 15, 20 sqq. Bk.; eius de participio doctrinam attigerunt Lerschius *Sprachphil.* II p. 130 sqq. Graefenhanus hist. phil. III 113 sq. Skrzeczka die Lehre des Apollonius von den Redetheilen Region. 1853; 4. p. 7 sq. artis om. B 7 grammaticae] l grammatic* L stoici] cf. Apollon. de pron. p. 4 B sqq. coll. Prisc. lib. XVII § 52 Classenio primord. gramm. Gr.

p. 75 sq. R. Schmidtio stoicorum gramm. p. 39 sqq. 45 sq. 8 accipebant H quem ex quam corr. D articulum] in mg. add. K articum B 9 adiungentes H infinita nomina ex corr. k 10 dydimus RH „dy. dimus G didimus. DLK ⁱ Didymi de Latinitate fr. 2 p. 347 fragm. ed. M. Schmidtius cf. lib. I § 20 lani-
tate Rr 11 uocamus *finitum (in) B quod ue+r(a)te Dd 12 ergo add. k

13 secuti *** magis(quoq;) B tradicionem Rr 14 nam] b non B 15 ANTANA-
KAACTON HGL ἀντανάκλαστον προσηγοράν] om. D ANTANAKLACSTON ПРОСЕГОРІАН
D ANTANAKLACSTON ПРОСЕГОРІАН K 16 ПРОСЕГОРІАН γ ПРОСЕГОРІАН R ПРОСЕГО-
РІАН B legens id est K

p. 911. 12 P.

p. 516—17 K.

vel nomen verbale vel modum verbi casualem. unde videntur nostri asci-
visse inter verba | gerundia vel participialia, cum videantur ea diversos
assumere casus. ideo autem participium separatim non tradebant partem 2
orationis, quod nulla alia pars orationis semper in derivatione est nullam
5 propriam positionem habens, nisi participium; ceterae enim partes primo
in positione inventae sunt, ad quam etiam derivativa aptantur.

Omnis enim pars orationis quocumque modo derivativa vel in eadem
notione sive definitione primitivi sui accipitur et eandem habet ei divisio-
nem et eadem accidentia, vel in aliud, quod iam ante erat suppositum in
10 propria naturali positione, unde etiam derivativum propter similitudinem
eius, quod iam erat ante ex se ortum, ei addebat, ut 'pater' nomen et
'paternus' nomen, similiter 'rex' et 'regalis', 'taurus' et 'taurinus' no-
mina: quidquid enim accedit primitivo, accedit etiam derivativo. 'ferveo'
verbum et 'fervesco' verbum, similiter 'facio' et 'facco', 'video' et 'viso'
15 verba sunt ab eodem in idem. sed etiam 'bene', 'male' derivata adver-
bia a nominibus ab alio ad aliud ad similitudinem nata sunt ante in pro-
pria positione inventorum, ut 'paene', 'nempe', 'fere'; haec enim a se
orta sunt: quidquid enim accedit his, accedit etiam illis et, quod suum est
adverbiorum, per omnia verba percurrunt. quantum ergo ad hoc, id est 20
quod in primitivis et in sua positione non inveniuntur participia, videntur
stoici bene fecisse. sed rursus prohibet ea esse nomina temporum diver-
sorum assumptio, quae fit in propriis transfigurationibus ad similitudinem
verborum. sed si quis dicat, quod nomina quoque multa inveniuntur
25 tempus significantia, respondebimus, quod hoc interest inter participia et
nomina temporalia, quod nomina illa nihil aliud significant nisi ipsum tem-
pus per se, ut 'annus', 'mensis', 'dies', 'meridies', 'hodiernus', 'hester-
nus', 'crastinus', nec in propriis sunt transfigurationibus; participia vero
actionem vel passionem aliquam in diverso fieri tempore demonstrant, non

3 adsumere *B* partem *ex* partes corr. *D* 4 nula *Rr* 5 ceterae *r*
uel a

caetera *H* primae *L* primae *G* primo in positione] *Heidelb. teste Krehlio*
primo impositione *libri mei* prima in positione *Lips. uterque et Dresd. 2 Krehlii,*
Krehlius II 537 6 diriuatua uel in ea aptantur *R* 7 modo deriuata *L* modo
diriuata *GK* eadem notio[n]e (it?) *R* eadem notio[n]e *K* eadem notio[n]em *BGL*
8 definitionem *BL* definitionem *G* sui add. *r* habet ei** (us) *R*
"divisionem" *ei K* 9 erat ei suppositum *R* 11 ante ** se (ex) *L* 12

paternus. Similiter *G* regealis *K* 13 Quicquid *RBDGLKh* accedit *K* acce-
dit *L* accedit *LK* 14 uerbum et et *K* 15 sed] Sic *B* et male *GLK*

malae *R* diriuatua *r* deriuatua *BDH* 16 aliud *H* nate *B* in ^{ad} *prima Rr*
17 pene (sic) add. *r* nemphe *L* nimphe *K* nemphe *k* ferme *K* 18 horts *D*
Quicquid *RBDGLK* quod] *r* quo *R* 20 et add. *r* 21 esse *B* 22 as-

sumtio *L* adsumptio *B* fit om. *G* transfigurationis *Hh* 23 quoque ^{bu} *in mg.*
add. *K* 26 per quem se *Rr* menses *K* haesternus *Rr* haesternus *H*

uel
27 vero] uero *K* uero uel *L* uel *G* 28 tempore fieri *B*

p. 912. 13 p.

p. 517. 18 K.

tempus ipsum per se, et quod eos sequuntur casus, quos et verba, ex quibus nascentur, et quod verborum significationes habent et quod pro verbo ponuntur, quorum nihil est suum nominis.

Omne enim nomen a quocumque verbo natum vel genetivum sequitur casum vel dativum figurate per compassionem, quam Graeci συμπάθειαν vocant, ut 'amicus illius', 'speculator illius', 'auditor illius', 'victor illius', et dativum, ut 'amicus illi est', 'lector illi est', 'speculator illi est', 'victor illi est'. et nota, quod plerumque substantivum verbum, quod Graeci 4 ὑπαρχτικόν vocant, solet adiungi huiuscmodi figurae. inveniuntur tamen pauca etiam ablativum sequentia, ut 'dignus illa re', 'mactus virtute', accusativum vero figuratae: 'exosus bella', 'praescius futura'; participiorum enim loco videntur posita illorum constructionem servasse. verba autem et participia genetivo vel dativo vel accusativo vel ablativo solent associari: 'miseror illius, miserens illius'; 'parco illi, parcens illi'; 'oro illum, orans illum'; 'careo illo, carents illo'. et activa quidem plerumque accusativum sequuntur, passiva vero ablativum vel dativum figuratae, genetivum vero admodum pauca. sed de his, si deus annuerit, cum de dispositione vel constructione partium orationis scripserimus, id est περὶ συντάξεως, expōnere latius conabimur.

5 Ergo si verborum servaverint consequentiam, participia sunt, sin amissis temporibus casus quoque, quos nomina solent verbalia sequi, attrahant, transeunt in ea, ut 'amans illum' participium est, 'amo' enim 'illum' dicimus, 'amans' autem 'illius' nomen, ut 'amator illius'; itaque et tempus amitit et comparationem assumit, ut 'amantior amantissimus'; 'acceptus ab illo' participium, quia et 'accipior ab illo', 'acceptus illi' nomen, ut 'amicus illi', ideoque tempore quidem caret, comparationem vero asciscit, ut 'acceptior acceptissimus'. et ea quidem sunt, quibus ostend-

1 et * quod eos *** (eos) L secuntur RB sequuntur K 4 nomen add. r 5 CYNTAEIAN RDHLL CINTIAEIAN G CYNTA*AN K CINTAEEAN B 6 uocant***** ut L 8 nota plerum-

que B 9 ὑπαρχτικόν] om. D ΥΠΑΡΤΙΚΟΝ d ΥΠΑΡΤΗΚΟΝ B huiusmodi Rr figuratae (i)

L 10 mactus] h *actus H Accusatiuo D accusatiuo BH accusatiuo accusa-

tiuo ^vfigurate uero Rr 11 figurate H p̄cius Dd 13 datiuo ***** uel (figurate?) K

associari] adsociari B adiungi GLK ut misereor G 14 miserans Dd mis-

rans H miserens illius] om. R miserans illius Br parceps Rr 16 secuntur R

secuntur casum, Passiuia B figuratae H genitum B 17 ammodum H ammodum BL

de ^{dis}positione Rr 18 περὶ συντάξεως] om. D περὶ CYNTAEOC add. d περ.

CY NTAEWC G περὶ CYNTAEOC L CYNTAEEOC BH CYNTAEEOC Rr CYNTAEWC K

21 ammissis Gg solent ex s**ent mut. B uerbalia om. B 22 adtraheant B

trahant at K attrahant R 23 nomen est ut H 24 adsumit B 25 participium quia

Dd illo acceptus Rr 26 et comparationem GLK comparationem B uero

om. HGLK 27 assciuit G adsciuit B ut om. GLK

p. 913. 14 P.

p. 518. 19 K.

ditur participium aliud esse quam nomen. verbum autem id esse non potest, cum casus habeat et declinationes et genera ad nominum formam; nullum enim verbum haec habere potest.

Itaque cum et verbi quaedam sua prohibent hoc esse nomen, id est 5 tempora et significaciones, et nominis propria prohibent esse verbum, id est genera et casus - quaecumque enim pars orationis habet genera apud Graecos vel Latinos, habet et casus, et quaecumque habet casus, habet et genera, exceptis paucis indeclinabilibus —, mansit participium medium inter uomen et verbum. unde rationabiliter hoc nomen est ei a grammaticis 10 inditum per confirmationem duarum partium orationis principalium. nec solum participium non ab aliqua propria vi, sed ab affinitate nominis et verbi nominatum est, sed aliae quoque quinque partes orationis non a sua vi, sed ab adiunctione, quam habent ad nomen vel verbum, vocabulum acceperunt: 'pronomen' enim dicitur, quod pro nomine ponitur, et 'adver- II 6 bium', quod verbo adiungitur, et 'praepositio', quae tam nomini quam verbo praeponitur, et 'coniunctio', quae coniungit ea, et 'interiectio', quae his interiacet. unde est dicendum, quod, si non sit nomen et verbum, nec alia pars orationis constare poterit. itaque quibusdam philosophis placuit nomen | et verbum solas esse partes orationis, cetera vero admini- 20 cula vel iuncturas earum, quomodo navium partes sunt tabulae et trabes, cetera autem, id est stuppa et clavi et similia vincula et conglutinationes partium navis [hoc est tabularum et trabium], non partes navis dicuntur. sed est obiciendum ad hoc, quod cera et stuppa non ex eadem constat materia, ex qua tabulae et trabes, coniunctiones autem et praepositiones 25 et similia ex eadem sunt materia, ex qua || et nomen et verbum constat, hoc est literis et syllabis et accentibus et intellectu. itaque etiam per se 7

1 partipium *G* autem *om. L* 2 potest] *h* potens *H* cum et casus *B*
 supradicta 3 4 *uerbum haec K* 5 *et nominā Rr* 6 *post genera: apud — genera om. R add. r* 7 *vel] et Br* 8 *casus*
esse B 8 *post genera: apud — genera om. R add. r* 7 *vel] et Br* 8 *casus*
quaecumque G 9 *ca+sus(u) B* 10 *nec] ū*
qui 11 *ab alia Rr* 12 *sed ab sqq. usque ad ui sed ab a D omissa in*
mg. add. d 13 *abiunctione Hh*
a 14 *acciperunt K* 15 *ponitur] dicitur D post po-*
nitur sqq. usque ad praeponitur in mg. add. K 16 *verbō] d uero D que]*
quod GL 17 *quaef] quod GL* 18 *coniugit R* 19 *interiectio l *interiectio L*
si 20 *ne alia Rr* 21 *potuerit Rr* 22 *quibusdam philosophis] quos l.*
Lerschius Sprachphilosophie d. Alten II 51, cui hoc loco dialectici (v. lib. II § 15) in-
telligendi esse videntur; aristotelef spscr. k ea Ammonio ad Aristot. de interpret. p. 99
ed. Brandis comm. h. l. petitum esse indicavit idem Lerschius l. l. p. 51 sg. 23 *caera HGL coera X*
minucula R amminicula DHGLb 24 *thrabes Rr* 25 *materea G* 26 *qua*
21 id est cera stuppa B 27 *stupa G* 28 *conglutinationes B* 29 *partium] partici-*
pium Rr 30 *trabium et tabularum H* 31 *trauium B* 32 *caera HGL coera X*
stupa RG 33 *ex om. H* 34 *constant D* 35 *thrabes Rr* 36 *materea G* 37 *qua*
nomen G 38 *et litteris et B* 39 *etiam spscr. K* 40 *per in litura B*

P. 914. 15 P.

P. 519. 20 K.

prolatae, quod partes sunt orationis, ostendunt. quid enim est aliud pars orationis nisi vox indicans mentis conceptum, id est cogitationem? quaecumque igitur vox literata profertur significans aliquid, iure pars orationis est dicenda. quod si non essent partes, numquam loco earum nomina ponerentur, cum loco cerae vel stupuae in navi tabula fungi non potest; invenimus enim loco adverbii nomen, ut 'una, multum, falso, qua', et pronomen similiter: 'eo, illo', et loco coniunctionis tam nomen quam pronomen: 'quare, ideo', et adverbium loco nominis, ut 'mane novum' et 'sponte sua' et 'euge tuum' et 'belle' et 'cras alterum'. sed si, quia compaginem videntur praestare nomini et verbo, non sunt partes orationis dicendae, ergo nec partes corporis debemus accipere nervos, quia ligant membra et articulos, quod penitus videtur absurdum. multo melius igitur, qui principales et egregias partes nomen dicunt et verbum, alias autem his appendices. quod autem participium nomen accepit a confirmatione nominis et verbi, nihil mirum, cum inveniuntur quaedam nominationes etiam ex abnegatione nascentes, ut 'neutrū' genus, quod nec masculinum est nec femininum, et 'infinitū verbum', quod personam non habet.

8 Participium est igitur pars orationis, quae pro verbo accipitur, ex quo et derivatur naturaliter, genuis et casum habens ad similitudinem nominis et accidentia verbo absque discretione personarum et modorum. ideo autem repertum est participium, quod nomini verbum adiungitur, sed non aliter, nisi sit nominativus casus ei personae adiunctus, secundum quam profertur verbum, ut 'facio ego bonus, facis tu bonus, facit ille bonus'. cum igitur flectas nomen in obliquos casus, verbum adiungi ei non potest intransitivum, id est *μεταβατικά* dicuntur, id est transitiva, quae ab alia ad aliam transeunt personam, in quibus solent obliqui casus adiungi verbis, ut 'misereor tui', 'moderatur imperator militibus': hic enim, quia ab alia persona ad aliam transit verbi significatio, utimur obliquis.

1 est enim *BDH* enim aliud *GL* 2 id] hoc *H* est *eras*. in *L* cogitationem] r cogitationes *R* 3 uox literalis *G* proferatur *BDHGLK* 4 est *uerborum*
add. d eorum *RBHLK* earum (earum *ex corr. d*) *Dd* 5 caerae *HGL* coere *K* vel] et *L* stupuae *RGL* in naui in *litura h* naue *B* 6 una] *d unum*
D 7 illo] **** *G* 8 auerbium *D of. lib. XIII* § 17 *XVIII* § 298 9 euge *ex e+ge corr.*
B belle *Rr* belle tuum *dk* 12 quod] r quo *R* penitus *R* penitus *D* absor-
sum *LK* igitur faciunt qui *K* 13 qui] quam *R?* *principales* *egregias Rr* dicunt nomen *B* autem in *lit. B* 14 Quo r accipit *B* ad confirmationem *Rr* confirmationis *D* confirmationie *d* nominationes] terminations *G* 16 ex abnegatione *rdh* ex obnegatione *R* ab exnegatione *DHGLK* est om. *LK*
17 feminini *Rr* non add. r 20 discriptione *L* 21 reppertum *GLK* 22 se-
cum dum *Rr* 24 adiungi] *h* adiun *H* 25 id] hoc *R* *ἀμεταβατος*] r *AMETABON*
B *ametabalon R* 26 *μεταβατικά*] *h* *ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΑ Rr ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΑ H ΜΕΖΑΒΑΤΙΚΑ G*
uel ad *i* *ad* in *G* 28 *mēsereor G* *miseor H* moderator *B* hic] r *Hoc R*

p. 915. 16 P.

p. 520. 21 K.

Cum igitur sunt intransitiva, quia non possunt obliqui casus his adiungi, loco verbi subit participium, ut 'bonus homo loquebatur', 'boni hominis loquentis orationem audivi', 'bono homini loquenti dedi', 'bonum hominem loquentem audivi', 'bono homine loquente delectatus sum'; ubi 9 que enim participium loco verbi intransitivi accipitur. vocatius quoque, quomodo nominativus, intransitivis adiungitur, ut 'doctus loquens proficis' et 'docte loquens proficis' vel 'profice'. sicut igitur pronomen ideo est inventum, ut adiungi primae et secundae verbi personae possit - nomina enim tertiae personae coniungi volunt absque vocativo casu, qui semper 10 secundae adiungitur personae -, sic participia inventa sunt, ut quod deest verbis, id est casus, compleant coniuncta nominibus.

Nec solum per obliquos casus est utile participium, sed etiam per nominativum. diversa enim verba absque coniunctione adiungere non potes, ut 'lego disco' vel 'doceo discis' non est dicendum, sed 'lego et 15 disco' vel 'doceo et discis': nam hoc proprium est tam transitivorum quam intransitivorum; participium autem si proferas pro aliquo verbo et adiungas ei verbum, bene sine coniunctione profers, ut | 'legens disco' pro 'lego et disco' et 'docente me discis' pro 'doceo et discis'. contra autem 10 nomina diversa, si ad unum referantur, sine coniunctione oportet ea proferre, nisi si adiectiva geminentur, ut 'pius Aenæas', 'Marcus Tullius Cicero'; si enim dicas 'pius et Aeneas' vel 'Marcus et Tullius et Cicero', quasi de alio et alio dicis. accidentia vero sive adiectiva si geminabuntur, necesse est interponi coniunctionem, ut 'bonus et pius et iustus et fortis Aeneas'. verba quoque et participia si sequantur sese, egent coniunctione, 25 ut 'legit et scribit doctor', 'loquens et currens fecit'. nec mirum, propria, quae inseabilem substantiam demonstrant, ut 'Socrates', 'Scipio', nec non appellativa, quae secabilem [id est] generalem || vel specialem [quae dividi potest] substantiam indicant, ut 'animal', 'corpus', 'homo', 'taurus', 'equus', 'aurum', 'lapis', non egere coniunctione: diversae enim

pos b i
1 non sunt *Hh* oliqui *Rr* 2 uerbo *Dd* subit] *r* subiit *R* loquebatur
D hominis] *r* homines *R* homini *B* 3 loquentis] *h* *loquentes *H* bono] *rd*
boni *RD* bono] *K* 4 hominem in litura *h* audiui add. *r* homini *R* de-
lectatus] *k* dilectatus *GLK* 5 exim(n) *H* loco *K* Vocabitu*s* *Dd* 6 doc-
tus loquens *H* 7 igitur] enim *G* ideo om. *GLK* 9 coningi *Dd* abque
Rr casu add. *g* 12 utile est *B* etiam per *ex* etiam pro corr. *D* 13 con-
ne*gl*
iugatione *Dd* potes] *h* et in litura *l* potest *RHGK* 14 post discis sqq. usque ad
discis add. *rd* 15 vel] et *r* Nam proprium hoc est *K* 16 pro aliquo uerbo
det. *h* 19 referantur *L* 20 nisi si] *d* nisi *DH* adiectatiua *G* verba post
Cicero sqq. — Cicero add. *g* 22 geminabuntur] *k* geminabantur *K* 24 egunt *H*
curens *Dd* 26 verba post inseabilem sqq. — secabilem add. *r* socratis
HK 27 nec non] *r* nec rell. appellatiua *D* inseabilem *G* secabilem(in) *HLK*
29 equus *D* equus *K* aurum *ex* iterato taurus corr. *K*

p. 916. 17 P.

p. 521. 22 K.

substantiae in uno coniungi non possunt. itaque cum dicam 'Publius Cornelius Scipio Africanus', non egeo coniunctionibus: unam enim his indico esse omnibus substantiam. similiter 'homo est animal rationale, mortale, disciplinae capax', cum unam substantiam significo quamvis multorum communem, non egeo coniunctionibus, quae diversas solent res coniungere; diversae enim substantiae in eodem esse non possunt. accidentia autem, quae substantiae iam ante suppositae accidunt, possunt esse diversa in eadem substantia, ut si dicam 'Marcus Tullius Cicero', quia una est substantia, non eget coniunctionibus, sin autem dicam 'sapiens et eloquens et felix Cicero', diversa ostendo accidentia in una substantia, itaque egent in coniunctione. illud quoque admonendum, quod, quemadmodum coniungitur adverbium verbo, sic etiam participio. nec mirum, cum pro verbo ponitur, ut 'bene legens delectat' pro 'bene legit et delectat'.

Et quamvis ab indicativis derivantur verbis participia, potestate tamen et vi significationis omnes continent modos hoc pacto: 'exponens doce' pro 15 'expone et doce', 'utinam exponens docerem' pro 'utinam exponerem et docerem', 'cum exponens doceam' pro 'cum exponam et doceam', 'exponens docere volo' pro 'exponere et docere volo'. ergo eius obtinet vim modi, cuius verbo coniungitur; et in hoc quoque quantam habeat cum infinito coniunctionem ostenditur. infinita enim similiter cum ab indicativo nascuntur, pro omni accipiuntur modo: dico enim 'scribere me indico' pro 'scribo', 'scribere te impero' pro 'scribe', 'scribere me opto' pro 'utinam scribam', 'scribere volo, tum legere' pro 'cum scribam legere'. nec mirum in his una voce tam diversas inveniri significationes, cum in multis aliis quoque dictionibus hoc invenitur, ut 'circum' nomen et adverbium, 'eo' pro 25 nomen et verbum et adverbium et coniunctio. similiter in aliis plurimis hoc invenis, sicut supra dictum est.

12 Igitur participium inventum est, ut nominativus quidem sine con-

1 substancial Rr coniugi D dicom Rr pupilius cornilius GLK 2
 africanus K his enim D 3 rationale] r rationabile RBDHK 5 res solent
 G coniungere] dh coniugere D contigere H 6 diuersa Rr enim] autem
 BDHLK in eodem — substancial post substancial om. G 7 ^{sup}positae Kk
 8 ut] at GL 9 eagent L sin] si L eloquens] d loquens DGLK 11 amo-
 pendum Kk ammonendum BDL quemammodum Kk quemammodum BL coniun-
 gitur adiungimur G 12 uerbo sic ex uerbū sic corr. B participia R pro
 add. r 13 benq d dilectat GLK 14 uerbis deriuantur B
 potestate(s?) B 15 ui B doceo B 16 doceo B docerem, utinam
 G 17 doceam, exponens] doceam. cum exponens G 18 Eius ergo DH obtinet]
 rk optinet RBHGLK 19 coniunctionem cum infinito GLK 20 ostenditur post
 infinita enim repetit D del. d 21 omnia B 22 scribe] scribe** K utinam
 scriberem GLK 23 scribere volo] r scribere me uolo R rell. legere uolo. Nec
 uoce
 K 24 unam tam Rr inuenire GLK aliis om. K 24 et nomen et K pro-
 nomen] pronom R 27 inuenies B 28 nominativus] scripti cum (quem K) nomi-
 nativo RBDHGLK ut cum nominatiuus sit k ut in nominatiuo edd.

p. 917. 18 P.

p. 522. 23 K.

iunctione proferatur cum alio verbo, ut 'legens doceo' pro 'lego et doceo', quae compositio intransitiva est, hoc est ipsam in se manere ostendit personam; obliqui vero casus participiorum ad hoc sunt utiles, quod non solum sine coniunctione proferuntur cum obliquis casibus nominum, sed 5 etiam ad alias transeunt personas, ut 'docentis potior' et 'docenti respondeo' et 'docentem audio' et 'illo docente didici'. ergo nominativus et vocativus intransitivus solet esse, ut 'legens ego homo facio' pro 'lego ego homo et facio', et similiter vocativus: 'o homo bene legens fac', id est 'o homo bene lege et fac'; ceteri vero magis transitivi sunt, ut praedictum 10 est, ut 'bellantis hominis misereor' pro 'bellat homo et eius misereor', 'imperanti homini oboedio' pro 'imperat homo et ei oboedio', 'docentem hominem audio' pro 'docet homo et eum audio', 'lucente sole video' pro 'lucet sol et video'. nisi si ipsa in sese faciat, id est *χαρὰ ἰδιοπάθειαν* proferatur: tunc enim utimur consuetudine transitivorum, | quae *ἄλλονάτι θεῖαν* significant, ut 'misereor mei legentis', 'praebeo mibi legenti', 'accuso me legentem', 'fruor me legente', et ad eum casum maxime coniunguntur, quem verba desiderant, ut supra dictum est: 'misereor tui', 'miserens tui'; ut 'invideo tibi', 'invidens tibi'; 'accuso te', 'accusans te'; 'dignor te illa re', 'dignans te illa re'.

20 DE ACCIDENTIBVS PARTICIPIHS SED PRIMVM DE GENERIBVS.

Accidunt autem participio sex: genus, casus, significatio, tempus, III 13 numerus, figura.

Genus masculinum, ut 'amatus', femininum, ut 'amata', neutrum, ut 'amatum', commune trium generum, ut 'hic' et 'haec' et 'hoc amans'; nam commune duum generum et epicoenum in participio inveniri natura ipsa prohibet. cum enim verba, ex quibus nascuntur participia, pariter omnibus adiunguntur generibus: 'legit vir', 'legit mulier', 'legit mancipium', necessario participium, quod ex eo profiscitur, eisdem generibus associa-

1 proferatur] *r* proferuntur *Rb* proferuntur *B* 3 sunt *add. d* 4 obliquis ^{qu}
o patior *Rr* 6 docente] loquente *G* didici] *k* dedici *K* 7 *esse*] etiam *Dd*

8 est ^o homo *Rr* 9 ^o fac et ^o lege *Dd* 11 imperanti] *r* imperatiui *R* oboe-
uel au dio] oboedio *Gg* obaudio *LK* post: oboedio: pro — oboedio *add. r* oboedio]
uel au oboedio *Gg* obaudio *LK* docentem — eum audio *om. DLK add. d* 12 homi-

nem et audio *Rr* 13 si *om. HGK* est. *AN.* proferatur *Dd* ^{TI} *IΑΙΟΝΑΘΙΑΝ RBH*

IΑΙΟΝΑΘΙΑΝ GL 14 *ΑΛΛΟΠΑΤΑΝ Rr* *ΑΛΛΟΠΑΘΙΑΝ B* allopathia *DGL* allo pathia *H*
allopadiam K 15 significat *B* ut *om. G* mei] *r* me *R* ^{ge} lentiis *Hh* 16 causum *Rr*

- 18 tui et inuideo *H* tui. Et inuideo *h* acuso *G* donor *Rr* 19 et dignans *D* 20 *DE ACCIDENTIBVS inscr. BHGK* 23 femininum amata, neutrum amatum *G*

25 epicenum *GL* epice *K* epykoenū *B* inuenire *H* 26 proibet *D* 27 ^{ad} iunguntur *K* ut legit vir *BGd* 28 profiscitur *ex* profiscatur corr. *H* ad-
sociatur B

p. 918 P.

p. 523. 24 K.

tur. et siquidem in 'ns' desinat, quod sit in praesenti tempore, quod est etiam praeteritum imperfectum, sine dubio trium est generum commune ad formam nominum adiectivorum, quae cum in duas desinunt consonantes, trium sunt generum communia. sin vero in 'us' finiantur masculina, pariter ad similitudinem adiectivorum in a finiunt feminina et in 'um' neutra, quod sit in omni praeterito tempore et futuro. nec mirum ad formam adiectivorum haec dirigi, cum paene vim habeant participia quoque nominum adiectivorum; accidentia enim propriis vel appellativis nominibus significant, velut illa, ut 'bonus homo', 'scribens homo', et illud accedit et hoc 14 accidit: 'fortis Scipio', 'legens Scipio'. nec nos moveat, quod sunt quae- 10 dam verba, quae naturaliter ad mares pertinent vel ad feminas, quae videntur exigere, ut participia vel masculina sint solum vel feminina, ut 'futuo, nubo', 'futuens, nubens' - nam illud ad mares, hoc ad feminas pertinet solum -, sed illud attendamus, quod adeo | natura ipsius verbi et participii communis est trium generum, quod sive vituperationis causa sive 15 figurata licet maribus aptuum verbum vel participium feminis quoque adiungere et contra facere, utputa 'bona anima futuit illam feminam' pro 'bonae animae vir'. ergo et 'bona anima futuens feminam gignit bonam animam' et 'bonum corpus futuens gignit bonum corpus'. nec vitiosam facio orationem, adiungens et feminino et neutro generi hoc verbum et partici- 20 pium, quod ad mares solos videtur attinere. et contra vituperationis causa possum dicere, ut Iuvenalis in I:

nubit amicus,

et 'nuptus vir', et figurata 'bonus mulieris animus nubit mihi' et 'nuptus est mihi'. ergo sine dubio omne participium vel in duas desinens conso- 25 nantes trium est generum vel mobile, id est in 'us' masculinum, in 'a' femininum, in 'um' neutrum terminat. ||

1 quodq ^f <i>Dd</i>	quod etiam <i>Rr</i>	2 imperfectum <i>B</i>	dubio trium in <i>lit. B</i>
4 commonia <i>Dd</i>		Si+(n) <i>H</i>	finiatur <i>H</i>
		5 in] ^ in, in <i>mg.</i> ^ ad, <i>G</i>	6 ad- iectiuorum ad formam <i>Gg</i>
		7 dirigi <u>declinari</u> <i>Dd</i>	nominum quoque <i>G</i>
		dentia — homo add. <i>d</i>	8 acci-
		enim propriis <i>Rr</i>	d <i>illut Dd</i>
		apellatiis <i>D</i>	occidi-
dit <i>Dd</i>		10 occidit <i>Dd</i>	11 natu*raliter* <i>Z</i>
		12 ut add. <i>k</i>	sunt <i>Rr</i>
		13 futuo <i>R</i>	femina <i>RG</i>
		fotuo <i>GLK</i>	14 futuens <i>GLK</i>
		fotuens <i>B</i>	futuens <i>B</i>
		15 participiis <i>Rr</i>	16 vituperationis <i>H</i>
		figuratae] <i>d</i> figurae <i>DGL</i>	17 adiungire <i>K</i>
		liquet <i>L</i>	18 ut pote
		femininis <i>Brgl</i>	<i>L</i>
		adiungere <i>K</i>	futu <i>it</i> <i>Rr</i> fotuit <i>GLK</i>
			feminam] mulierem <i>GL</i>
			bonae animae] <i>d</i> bono
animo <i>D</i>		18 animae. Vir ergo <i>H</i>	19 futuens ex
		Ego <i>Dd</i>	futiens corr. <i>mg.</i> rec. in <i>B</i> fotuens <i>GLK</i>
		fotuens <i>GLK</i>	20 femino <i>G</i>
		mares <i>G</i>	genere <i>RrD</i>
		uidetur solos <i>B</i>	21 solos
		22 <i>Iuv. sat. I 2, 134</i>	24 figuratae <i>H</i>
			25 in
duardinens consonantes <i>Rr</i>		26 est add. <i>d</i>	mouile <i>G</i>
			in a femininum add. <i>r</i>
27 neutrum terminat] <i>d</i> terminū ***** <i>D</i>			

DE TEMPORIBVS.

Tempora coniuncta habent praesentis et praeteriti imperfecti, praeteriti IIII 15 perfecti et plusquamperfecti tam participia quam infinita verbā ad similitudinem optativorum. nascitur autem participium praesentis et praeteriti 5 imperfecti a prima persona praeteriti imperfecti in omni coniugatione. nec mirum, cum prima persona honestior est ceteris. ipsa enim sine illis esse potest, illae autem sine hac esse non possunt, et ea illas sibi coniungere potest, illae autem minime. 'ego' enim 'et tu et ille facimus' licet dicere, 'tu' autem 'et ego facitis' vel 'ego et ille faciunt' nemo dicit. Virgilius 10 in II Aeneidos:

divellimur inde

Iphitus et Pelias mecum.

Fit autem participium mutatione extremae syllabae supra dicti temporis et personae, id est 'bam' in 'ns', ut 'amabam amans', 'docebam do-
cens', 'legebam legens', 'faciebam faciens', 'muniebam muniens', exceptis
in 'eo' desinentibus quartae coniugationis verbis, quae contra aliorum regu-
lam i habent ante 'bam' productam - quam tamen antiqui diphthongum
scribentes transmutationem vocalium factam ostendebant: 'adeibam, quei-
bam' pro 'adiebam, quiebam' ..., quod etiam in aliis verbis saepe solet
20 fieri, ut 'polibam' pro 'oliebam', 'insignibam' pro 'insignebam'. nec
tamen id prohibuit participia ad perfectorum regulam nasci; dicimus enim
'iens, adiens, quiens, poliens, insigniens'. haec tamen eadem parti- 16
cipia, quae a verbis in 'eo' desinentibus quartae coniugationis nascuntur,
anomale per obliquos casus pro 'ie' 'eu' habuerunt: 'iens euntis', 'quiens
25 queuntis'. futuri vero temporis participia, si sint a verbis activis vel neu-
tris vel deponentibus, fiunt ab extremo supinorum addita 'rus': 'amatu-
amaturus', 'doctu docturus', 'lectu lecturus', 'auditu auditurus', 'statu sta-
turus', 'locutu locuturus'. a communi quoque verbo, quod in futuro tem-
pore duo habet participia, unum quidem activum in 'rus', alterum vero

1 De nativitate hoc est de formatione participiorum. *L inscr. om. DHG* 2 in-
perfecti *B* et praeteriti *D* praeteriti perfecti *add. r* 3 participia] *r* participio *R* particia *H* 5 imperfecti *B* a prima persona praeteriti perfecti *bis scriptis*
R alterum del. r imperfecti *B* 7 illas] *l illae(a)* *K* liquet *K* 9 ille et
minime B enim in *titura H* tu ille *G* illae(a) *K* liquet *K* 9 ille et
ego H Verg. Aen. II 434 sq. 10 III. *GK* tertio *L* 11 Deuellimur *GLK*

inde in *titura K* 12 pellejas *Rr* 13 mutationem *R* 17 antiqui diptongum
mutationem

H 18 trans *R* transmutatione *LK* transmutatione *G* facta *GLK* ad-
ibam quibam *GLK* queibam *H*, 19 pro adiebam pro quiebam *D* adiebam]

ex corr. h adeibam ni f. H quebam G sepe uerbis G 20 polibam] polibam

(e) *H poleibam α insignibam] insignibam(e) H insignebam α 21 it Rr 22*

pro adiens K adiens Rr particia H partipia K 24 anomala Rr anomalae K

i 25 queuntes H queuntis G a add. b 26 ab om. GLK additurns Rr
28 loquutu B locutu locuturus om. HGLK add. h commonio R commoni r
29 iu rus actiuum B

p. 919. 20 P.

p. 525. 26 K.

passivum in 'dus', illud, quod in 'rus' desinit, secundum praedictam fit regulam: 'criminatu criminaturus', 'osculatu osculaturus'. passiva vero eiusdem temporis participia fiunt a genetivo participii praesentis temporis 'tis' finali in 'dus' conversa: 'amans amantis amandus', 'docens docentis docendus', 'legens legentis legendus', 'audiens audientis audiendum', 'prae-teriens praeterereuntis praetererendus', 'transiens transeuntis transeundus'. praeteriti vero temporis participia, quae in 'tus' vel 'sus' vel 'xus' desi-
17 nunt, similiter a supino extremo fiunt, addita s et correpta u. nascuntur autem a verbis passivis et communibus et deponentibus et neutropassivis et quibusdam neutris: a passivis, ut 'amatu amatus', 'domitu domitus', 'doctu doctus', 'deletu deletus', 'mersu mersus', 'pexu pexus', 'auditu auditus'; a communibus: 'criminatu criminatus', 'osculatu osculatus'; a de-
ponentibus: 'for fatu fatus', 'reor ratu ratus', 'vereor veritu veritus', 'lo-
quor locutu locutus', 'molior molitu molitus'; a neutropassivis: 'gavisu ga-
visus', 'factu factus'; a neutris vero paucis praeteritum nascitur: 'caenatu caenatus', 'pransu pransus', 'placitu placitus', 'nuptu nuptus'. excipitur 'mortuus' a 'morior', cuius supinum cum secundum analogiam 'moritu' et hinc 'moriturus' facere futurum debeat et praeteritum 'moritus', 'mortuus', non 'moritus' facit. praeterea dubitatur, utrum 'potatu potaturus' et 'po-
tatus' secundum analogiam, an 'potu potus poturus' per syncopam melius dicatur, quae in usu non sunt. Virgilius in bucolico:

Huc ipsi potum venient per prata iuvenci.

idem in IIII georgicon:

Quoque modo potis gauderent intiba + fibris.

Lucanus in V:

Strymona sic gelidum bruma pellente relinquunt

Poturae te, Nile, grues,

18 ex quo ostenditur 'potus' quoque participium esse; nec mirum, cum 'lau-
tus' et 'lauturus' pro 'lavatus' et 'lavaturus' in usu est. nam secundum

1 dus] D ndus d supradictam K 2 creminatu creminaturus GLK 3
faciunt Rr temporis praesentis HL 4 finalis D ut amans d 6 praeter-
untis] h praeterereuntis ni f. H 7 "temporis" uero K uel in sus BDGr nel

in xus BGr 9 a uerbis add. h commonibus Dd 10 quidam Hh 11

ductu ductus GLK 12 commonibus Dd ut creminatu creminatus GLK oscu-

latu] d osculo D 14 loquu G loquutu loquutus D loquitu loquutus H gra-

uisu grauisus G 15 caenatu caenatus Dd cenatu cenatus HK 17 morior K

18 hinc] d hic D 19 non moritu+s (ru) H dubitatur] bk dubitatur K dubitare

B 21 in usu] r lausu R non] om. GL auctorum h Verg. ecl. 7, 11 22
ipsi ad potum DGL per] prae D per petrata Hh 23 Verg. georg. III 120

cf. lib. VIII § 38 24 quomodo Rr intiba] r intima RB 25 Luc. Phars. V
711 sq. 26 strymona H strymona (1) R strymonia K strymonia B bruma] b bruma

B 27 potura(e) K 28 latus RrH 29 latus H

p. 920. 21 P.

p. 526. 27 K.

Terentium 'lavatus' et 'lavaturus' debet proferri, qui supinum protulit
'lavatum' in eunocho:

Vix elocuta est hoc, foras simul omnes proruunt se,
Abeunt lavatum, perstrepunt.

5 unde Ovidius in III fastorum:

Silvia Vestalis - quid enim vetat inde moveri? -
Sacra lavaturas mane petebat aquas.

(quaeritur 'ortum ortu', unde 'ortus', an 'oritum oritu', unde 'oriturus' -
Horatius in II epistularum:

10 Nil oritum alias, nil ortum tale fatentes -,
'partum partu', unde || 'partus', an 'paritum paritu', unde 'pariturus',
'erutum erutu', unde 'erutus', an 'eruitum eruitu', unde 'eruiturus' -

Lucanus in IIII:

ruituraque semper

15 Stat, mirum, moles -,
'cassum cassu', unde 'cassus', an 'caritum caritu', unde 'cariturus' - lu-
venalis in II:

tollere dulcem

Cogitat heredem, cariturus turture magno.

20 Virgilius in II Aeneidos:

Demisere neci, nunc cassum lumine lugent -?

• quibusdam tamen hoc, id est 'cassus', magis nomen esse videtur, ut 'las-
sus'. in anomalis quoque supra dictae regulae servantur: 'latu latus
latus', 'ferens ferentis ferendus', 'esu esurus esus', 'edens edendus'.

25 Et sciendum, quod, si deficiant supina, deficiunt | etiam participia tam 19
futuri temporis in 'rus' desinentia quam praeteriti, quae ex ipsis nascun-
tur, quod invenis in omnibus meditativis et inchoativis, in quibus deficiunt
supina duo extrema, quibus deficientibus supra dictorum quoque temporum
deficiunt participia. rarissime inveniuntur supra dicta supina in usu a

1 Ter. eun. III 5, 51 sq. proferi R ' 2 eunocho G 3 eloqua D elo-
cutast Bemb. 4 habeunt D habeunt RK perstrepunt G perstreper Dd 5
Ovid. fast. III 11 sq. v. lib. VIII § 38 UI. K III. D 6 Silvia] d silua DGL

ueta Rr 7 lauaturus H lauatus K 8 unde ortus om. G unde ortus an
oritum oritu in mg. add. K 9 Hor. epp. II 1, 17 cf. lib. X § 9 10 Ni Rr
nihil B nihil RBHK 11 partus] parturus L 12 rutum G an om. H

eruitu om. GLK eruitus Hh 13 Luc. Phars. IIII 455 sq. lacanus. Inruitu-
raq; B lucanus irruitaque GL lucanus erruitaque K in IIII om. H IIII] om. D

III. r 16 casum casu L casu RrH unde om. G casus L Iuv. sat. II
6, 38 sq. 17 U. K 20 Verg. Aen. II 85 U. K 21 Demissere K nunc]

d n D casum Rr casum LK lugent* H 22 casus RLK lassus] r lasus
R 23 lauti lauturus Rr 24 essu essurus essus G essu essurus essurus essus K
edens edentis edendus d edendus in litura H 26 desinentia add. r prae-

teriti] b praeterit* (o?) B 27 inchoatiitis H 29 rarissime] d rarissim* Rr rarissimo BDGLK

p. 921. 22 p.

p. 527. 28 K.

neutris secundae coniugationis vel tertiae in 'uo' desinentibus, quae in 'ui'
divisas faciunt praeteritum perfectum, ut 'lecturio', 'parturio', 'esurio',
'horresco', 'calesco', 'fervesco', 'amasco', 'miseresco', 'labasco', 'lusco',
'horreo', 'tepeo', 'egeo', 'caleo', 'ferveo', 'stupo', 'lateo', 'candeo', 'niteo',
'albeo', 'luo'. rarissime tamen, ut diximus, inveniuntur ex quibus;
dam huiuscemodi verbis supina vel futuri temporis participia, ut 'doleo
doliturus', 'careo cariturus'. et alia tamen multa inveniuntur deficientia
in aliis quoque significationibus vel generibus verborum tam supina quam
ex eis nascentia, ut 'urgeo', 'spuo', 'metuo', 'timeo', 'medeor', 'disco',
'posco', 'compesco', 'cresco', et quocumque tempore defectiva sint verba,¹⁰
deficiunt etiam participia, ut 'ambigo', 'scando', 'niteo', 'vergo', 'arcedo',
'mando mandis', 'strideo', quamvis apud vetustissimos eorum quoque praeterita
inveniuntur. 'ferio' quoque et 'vescor' quia praeteritum tempus non
habent, deficiunt etiam participiis eiusdem temporis. 'coepi' non habet
praesens et futurum nec participium, sed tantummodo 'coepitus'. similiter¹⁵
'odi', 'novi', 'osus', ex quo 'perosus' et 'exosus', 'notus' - Plautus in
Amphitrione: ||

Inimicos semper osa sum optuerier.

et verbale | tamen nomen ex eo protulit idem Plautus in **asinaria**:

Madidum, nihil, incontinentem atque osorem uxoris²⁰
suae -,

et 'memini meminens'. Laevius **erotopaegnion** in IIII:

ineminens Varro corde volutat,

quia 'memini' tam praesentis quam praeteriti vim habet, quomodo 'odi'.
unde et 'osus' pro praesenti, et 'meminens' pro praeterito licet accipere,²⁵

V 20 nam 'novi' praesens 'nosco noscens' facit. similiter impersonalia defi-
ciunt in supinis et participiis, quae ex supinis nascuntur, ut 'piget', 'pu-
det', quamvis quidam 'puditum' posuerunt, ut Plautus in **Bacchi-
dibus**:

2 diuisas om. **GLK** "parturio" lecturio **G** essurio **GL** 3 horresco) r
horesco **RG** labasco) h lusco **H** rell. 5 albico r ante luo: suo add. **B** es-
tuo **DGL** aestuo **R** exuo **Hd** (*idem post luo add. m. rec. in R*) spuo r renuo **h**
6 doleo om. **L** 9 ut uergeo **L** spueo **H** 10 cresco. Ex quocumque **G** di-
fectatiua **K** 11 nideo **RDH** 13 ferio] **H** Ferior rell. fescor **K** non ha-
bent tempus **GLK** 14 quoque **L** 15 sed tantum. sed tantummodo **Rr** praeteriti

ante coepitus add. **BDHGLr et sup. lin. K** ceptus **H** 16 exosus et noui notus
B Plaut. **Amphitr.** III 2, 19 (v. 900) 18 inimico **D** optuerier **B** cum **Vet.**
Plaut. obtuerier rell. 19 nomen spscr. **K** .Idem **B** Plaut. **asin.** V 2, 9

(v. 859) assinaria **K** 20 nihil **Plautus** nihil libri **Prisc.** continentem **Rr**
22 et memini] r Enemini **R** Leuius **BDHGK** Linius **Rh** Laevii **erotopaegn.**
lib. IIII fr. Laevii IV ap. **Weichertum** poet. **Lat.** rell. p. 44 in IIII] r in iui **R**
III. **DH** III. **GLK** 24 quam p̄ praesentis tam **K** liquet **L** liquet **K** 25
et meminens pro **R** liquet **G** 26 noscens] noscis **h** impersonalia **B** 27
Plaut. **Bacchid.** III 1, 12 (v. 379) cf. lib. VIII § 62. in **Bacchidibus** om. **G** ba-
chidibus **BDHLK**

Neque mei neque tui te intus puditum est factis,
quae facis —,

taedet', 'paenitet', 'liquef', 'licet', 'libet', 'oportet'; sed compositum 'pertaesum' invenitur et 'paenitens', unde 'paenitentia', et 'libens' et 'licens', unde 'licentia', et 'licitus'. Virgilius in VIII:
et licito tandem sermone fruuntur.

Horatius:

licentum satyrorum greges.

sciendum tamen, quod haec omnia inveniuntur perfectorum declinationem
habentia in usu veterum teste Capro: 'pigeo', 'taedeo', 'pudeo', 'paeniteo',
'liqueo', 'liceo', 'libeo', 'oporteo', quomodo 'placeo', 'contingo', 'evenio',
'vaco', 'attineo', 'accido', 'iuvo', 'delecto', quorum tertiae personae
impersonalium vice funguntur: 'placet', 'contingit', 'evenit', 'vacat', 'accidit',
'attinet'. non tamen etiam si participia deficiant, deficiunt et verba;
illa enim ex eis, non ista ex illis nascuntur. sunt tamen quaedam parti- 21
cipia, quorum quamvis deficiant verba in usu, ratio tamen analogiae quod
dici possunt ostendit, ut 'triumphatus', 'erratus', 'regnatus', 'laboratus',
'decursus'. Virgilius in VI:

Ille triumphata capitolia ad alta Corintho.

idem in VI:

regnata per arva

Saturno quondam,

et in I:

Arte laboratae vestes.

idem in III:

errata retrorsus

* Litora Achaemenides, comes infelicis Vlixi.

Terentius in adelphis:

^{mei}
1 *mei] d me Hh me RBDGLK* est *om. K* 3 licet liquet *G* libet —
libens *om. L* pertessum *K* 4 invenitur et] inuenitur ut *GK* licens et libens
D liquens *K* 5 *Verg. Aen. VIII 468* 6 sermoni *Rom.* 7 apud Horatium
haec non leguntur: num memoriae Prisciani obversabantur nympharum leues cum saty-
ris chori (carm. I 1, 31)? at potius cum Fleckeisen post Horatii nomen lacuna statu-
enda videtur, ut exciderit unus ex iis locis Horatianis, ubi voc. licentia invenitur (v.
indicem vocc. Hor.), et eius poetae nomen, a quo haec sive senarii iambici sive septena-
rii trochaici clausula licentum satyrorum greges profecta sit 8 satirorum *K* 9
omnia specr. *K* *fectorum *K* prosectorum *k* 10 Capro] ap. Osannum de Capro
p. 16 11 liceo liquo *H* continguo *GLK* 12 dilecto *GLK* 13 impersona-
lium *B* continguit *K* 14 post attinet: iuuat delectat add. *h* deficiunt add. *r*

17 triumphantus *Dd* 18 *Verg. Aen. VI 836* 19 Ille] *r*, m. alt. add. *Rom. Illa*

R capitolia] ex capitalia corr. *B* ex capotolia *H* capitalia *K* chorinto *D*
20 *Verg. Aen. VI 794 sq.* VI Kretilius VII. libri 21 per annos *Rom.* 23

Verg. Aen. I 639 24 ueste *dd* 25 *Verg. Aen. III 690 sq.* 26 errata et
retrorsus *B* 27 litora *H* Achaemenides] *d* cum *Rom. Ver. achemenides RH*

(*B?*) cum *Med. achamenides D achimenes GLK* infelices *Rr* ulixis *RBD*

ulixi Pal. 28 *Terent. adelph. V 4, 6 cf. lib. VIII § 10-* *adelphus G*

decurso iam spatio.

quid enim prohibet verbis quoque eorum uti, nisi auctoritas desiceret? nec mirum hoc fieri in participiis: in nominibus quoque inveniuntur et in verbis quaedam derivativa [vel composita], quorum primitiva [vel simplicia] in usu non sunt, ut dicimus 'puella' diminutivum, quod videtur a pueris nasci - ut enim 'tenera tenella', sic 'puer puer puella' debuit dici -, quo tamen, quia auctores, quorum maxime usus regnavit, non sunt usi, nec nos utimur, licet inveniantur vetustissimi protulisse et 'haec puer' et 'hic' et 'haec puer'; 'ocior' quasi ab oco, quod in usu non est, licet a Graeco est ὥκεως; 'offendo' quasi a verbo 'fendo' componitur, quod non est lectum, sicut 'aspicio', 'inspicio', 'despicio', 'suspicio', 'conspicio' a 'specio' [non est in usu]. similiter hoc idem in plurimis aliis invenies.

22 Sunt quaedam, quae cum formam habeant participiorum, tamen parentia tempore nomina esse ostenduntur, ut 'galeatus', 'scutatus', 'pilatus', 'tunicatus', 'manuleatus', 'caligatus', 'baccatus', 'paludatus', 'togatus', 'praetextatus', 'trabeatus', 'comatus', 'braccatus', 'paenulatus', 'soleatus', 'cristatus', 'hastatus', 'lunatus', 'stellatus', 'literatus', 'cerritus', 'turritus', 'pellitus', 'cornutus', 'astutus', 'hirsutus'. quaedam enim primae coniugationis participiorum formam obtinent, id est in 'atus' desinentia, quaedam vero tertiae, id est in 'itus' vel 'utus' terminantia. sunt alia eadem et nomina et participia: 'armatus' ὁ ὄπλισθεὶς καὶ ὁ ὄπλιτης, 'doctus' ὁ παιδευθεὶς καὶ ὁ εὐπαιδευτος', 'sanctus' ὁ θεοποιθεὶς καὶ ὁ θεοπέσιος' οἵτοι ἄγιος', 'acus' ὁ ὀξυνθεὶς καὶ ὁ ὀξύς', 'sapiens' ὁ φρονῶν'

2 uti nisi in ras. b 3 in nominibus] r in omnibus R cum in nominibus LKh
in] add. r om. R 4 deriuatiua (diriuatiua r) uel simplicia quorum primitiva
composita

in usu Br deriuatiua uel simplicia quorum (.Quorum H) primitiva in usu DdH^h diriu-

atiua uel simplicia in usu R 6 tenella add. K 8 uetusissime Rr puera et
hic] d puer hic DK 9 puer o ΤΑΚΥΤΕΡΟΣ ΤΟΥΤΑ Ocior B oco D 10 ὥκεως]
om. D οκεως DGr οκως R οκεος K οκεοσχεως βαληνικου οσοβος B 11 deficio

Rr conspicio despicio suspicio K 12 a specio] K om. RBDHG respicio a verbo
spicio add. d a uerbo spicio Lh in usu non est BDHLK in usu n̄ est G quod in
usu non est dh cf. lib. IIII § 14 plurimis in mg. add. K 14 tempora B
uel pilatus

pilleatus Dd 15 tonicatus K manuliatus G bacchatus Rr paludatus] rd
parudatus R plaudatus D 16 bracatus RH braccatus(h) D penulatus RBDGLK

"cristatus" soleatus L 17 cristatus ocreatus hastatus B hastatus H tur-
ritus cerritus BDHGLK 18 hastatus Dr hastatus R 19 optinent BBHLK
20 uel in utus K disinentia, in mg. uel terminantia, G 21 Graeca per totum h.
l. om. D ὁ om. B ὁπλισθεὶς] l οπαίσθεις R οπαίσθεις L οπαίκεις K ὁ
om. B 2 ὁπλίτης] de XII vss. Aen. § 20 p. 1222 P. 18 L. (ὁπλίτης 2) οπαίτις
π. αες

B οπλισθεὶς HGLK οπαίσθεις R ὁπλιστής α 22 ΠΑΙΔΕΥΘΕΙΣ Rr ΠΑΙΔΕΥΘΕΙΣ H ΠΑΙ-

ΔΥΤΗΣ K καὶ] κ B εὐπαιδευτος] r ΠΑΙΔΗΘΕΙΣ R ΕΠΙΑΙ. ΔΥΤΟΣ G ΕΠΙΑΨ-
ΔΥΤΟΣ B ΘΕСПΙΚΟΘΕΙΣ R ΘΕΩΡΕΙΣ] r ΘΕΩΤΕΙΟΣ R ΘΕΟΠΙΟΣ HGLK 23
ΝΕΤΟΣ R ΝΤΟΥ B ΕΤΟΙ GK ὁ add. 2 (ό), om. libri ΟΙΣΘΕΙΣ R ΟΣΥΝΕΙΣ GLK
καὶ ὁ ὀξύς] μ (καὶ ο οξυς), om. R καὶ οεις Kr καὶ οεις BHGL φρωνος R
φρονων H φρονωι K

p. 923. 24 p.

p. 530 K.

καὶ ὁ φρόνιμος ητοι σοφός, ‘monitus’ ὁ ὑπομηθεῖς καὶ ἡ ὑπόμησις, ‘iudicatus’ ὁ κριθεῖς καὶ ἡ κρίσις, ‘armatura’ ἡ ὀπλίσουσα καὶ ἡ ὄπλισις, ‘scriptura’ ἡ γράψουσα καὶ ἡ γραφή, ‘usura’ ἡ χρησομένη καὶ ὁ τόκος, ‘litura’ ἡ ἀπαλεύουσα καὶ ἡ ἀπαλούση, ‘factum’ τὸ γενόμενον καὶ τὸ ἔργον, ‘dictum’ τὸ λεχθέν καὶ ὁ λόγος, ‘visum’ τὸ ὄραθέν καὶ τὸ ὄραμα, ‘legendum’ ὁ ἀναγνωσθέομενος καὶ ὁ ἀναγνωστός, ‘amandus’ ὁ φιληθήσομενος καὶ ὁ φιλητός; sic et alia plura, quae cum tem- 23 poribus participia sunt, absque his nomina.

Illud quoque attende, quod, cum a nominibus nomina et verba et adverbia et coniunctiones soleant per derivationes vel compositiones proficiisci, ut ab Aenea ‘Aeneius’, a patre ‘patrisso’, a claro ‘clare’, a ‘qua’ et ‘re’ ‘quare’, et a verbis similiter nomina et verba et participia et adverbia, || ut a ‘lego, lector, lecturio’ et ‘legens’, a ‘curro, cursim’, ab adverbiosis nomina et adverbia: ‘ultra, ulterior ulterius’, a participiis participia non possunt nasci nec verba, sed vel nomina, ut ‘indulgens, indulgentia’, vel adverbia, ‘indulgenter’.

DE CASIBVS PARTICIPIORVM.

Casus quoque participia sex habent, quomodo nomina, nec sunt in VI 24 ipsis deficientia aliquo casu. nec mirum, nam in eo quoque imitantur adiectiva, quae nullo deficiunt casu, sive sint mobilia sive in duas conso-

1 φρονιμως R φρονιωс H ητωι R σοφροс G σοφωс R μunitus B
 ητωи B
 γηтомнечесic Rr γηтомнечесic καһynоннycyc B η] n RHG υπόμησιс] l πτο-
 ισειс
 ηтомнecic Lr γηтомнecic K ηтомнecic G 2 iudicatus — κρίσις om. G κριг Rr
 κριоeic K η] n H armatus R οπаicoуca H οπаicoica K οπаicoica Br
 κα B καὶ — γράψουσα] in mg. add. K 3 η] n H οπаilicic B παιсес G
 IT A
 πаicic H παιсic K παιсic Rr γράψουσα] in litura rl γρaφoғa GK τpaғ.ouca
 H πpaғouca κaнgrapf B η γρaғpη] πpaғouca K πtаtaphi in litura r κpco-
 menh B κpcoменh H κpcoменh GL κpcoменh K 4 κai τokos G ο om. B
 π
 τwкos R litura Rr η] n RB απaлiфouca B απaлiфouc ea H αltaлiфoса
 Rr αпaлiфoфеа G αпaлiфoфеа K αпaлiфouca in litura l κaнnапaлiфi B η] n.
 RH αжaлoвiр] de XII vss. Aen. § 20 l. l. π αпaлiфi RDG αпoaiфi H αпoaiфe
 K αпoaiфe in litura γeнuмeнoн R тeнoмeнoн G oуnomenoн K 5 tw R o G

A
 εрton G лeхeн R лeхeн H лeкeн GLK κaтologoc B to R alogoc
 Rr opaиh RGLK 6 δqamа] г aрma R oрoмa in litura l aнaгnиoфeсoмeнoс B aнaгnиoфeсoмeнoс R GL aнaгnиoфeсoмeнoс GL aнaгnиoфeсoмeнoс H κaὶ
 C
 κ RBH aнaгnиoстeоc GL aнaгnиoстeоc Rr aнaгnиoсeоc B 7 фianhенcoмeнoс G
 H
 фialencomenoc H фialencomenoc L фialeiсomenoca фianhенoc B фialiteoc
 G фianhенoc H фialteoc LK in фialiteoc mul. L alialia R 8 post nomina:
 Illud — nomina add. r 9 et adverbia add. r 10 coniunctiones] h conjugaciones

ni f. H 11 aena Dd 12 re et quare Rr 13 lecturio] r et lecturio RDHGLK
 14 ulteriori participiis G participia om. G 17 DE CASIBVS PARTICIPIORVM] om.
 G participium L 18 quoque om. G 19 emitantur K omittantur G 20 * casu H

p. 924. 26 P.

p. 530. 31 K.

nantes desinentia. quae enim deficiunt, fixa sunt, ut 'fas', 'dizione', 'Iuppiter', 'lovis', 'iter', 'preci' et 'prece', 'vicem' et 'vice', 'tabi' et 'tabo', 'maria', 'aera'. nam 'frugi' et 'nihil' et 'mancipi' et 'huiuscemodi' et similia non deficiunt aliquo casu certo, sed pro omni casu eadem terminatione funguntur, quamvis possunt haec eadem figurate magis pro-s lata, ut dictum est, per genetivum vel dativum quam indeclinabilia esse videri, ut si dicam 'cordi homo | est mihi', 'cordi hominis', hoc est 'hominis qui mihi est cordi', 'cordi homini', 'cordi hominem', et possum cum omnibus casibus figurate iungere dativum. sic 'frugi homo', id est 'qui frugi est', hoc est 'utilitati', similiter omnibus casibus adiungitur figura-te et est magis dativus. sed haec etiam de nomine latius tractavimus.

Declinantur autem participia ad similitudinem et regulam nominum in 'ns' desinentium vel in 'us' mobilium, exceptis, ut supra dictum est, illis, quae nascuntur a verbis quartae coniugationis in 'eo' desinentibus, quorum genetivus vocales nominativi 'ie' mutat in 'eu': 'iens euntis', ¹⁵ 'quiens queuntis', quamvis Plautus 'abiendi' dixit pro 'abeundi' in Amphitryone:

abiendi nunc tibi etiam occasio est.

DE TEMPORIBVS.

VII 25 Tempora participiis accident eadem, quae et verbis infinitis, id est praesens, quod est etiam praeteritum imperfectum, ut 'osculari' et 'osculans', praeteritum perfectum, quod est etiam praeteritum plusquamperfectum, ut 'osculatum esse' vel 'fuisse' et 'osculatus', futurum, ut 'osculatum iri' et 'osculaturus'.

Et sciendum, quod non ex omni significatione omnia tempora inventiuntur. nam cum quinque sint significations, id est activa, neutra, passiva, communis, deponens: ab activa quidem et neutra praesentis et futuri veniunt participia, ut 'amans', 'amaturus'. in quibus quia praeteritum deficit, loco participii verbo utimur et nomine infinito, ut 'qui amavit', ὃς ἐφίλησεν, id est ὁ φιλήσας. quomodo enim loco verbi participium ac-

1 dizione] r ditione RDH decione G decione K 2 iupiter L preci et in figura h 3 * aera (&) R et huiuscemodi Rr 4 et is similia R 8 quid mihi D possum] b possunt B 9 figuratae H datiuum sic; frugi RB 10 figuratae H 11 de add. h latius de nomine GLK 12 similitudem B in ns] In s R 15 genitib; Z uocalis B ie] i.i.n.e. G mutant D ut iens G 16 quiuentis G Plautus] d platus G plautum D Plaut. Amph. fr. 11 p. 422 Both. ante abiendi: supinum (sopinum GLK) eius add. RBHGLK gerundium eius D habeundi D habeundi R 17 amphitryone R amphitryone G amphitrione BDK 18 tibi etiam occasio est add. r 19 DE TEMPORIBVS om. G 20 accident om. G 21 q[uod] etiam G 23 ut ante osculatum iri add. r om. RDHGLK

24 osculaturis Rr 25 omnia] r omni R inueniuntur — deponens add. d

26 quique K sint] r sunt R id est] om. D id LK passiva neutra B / passiva communis deponens / neutra G 27 depones L quidem] r quid est R 29 defecit r 30 ος εφίλεσεν R ὃς — φιλήσας] om. D ος εφίλεσεν id est

cipitur necessitatis causa cum verbo substantivo, sic etiam, ubi participium deficit, necessario verbum infinito nomine substantivo iunctum participii officio fungitur.

Passivum quoque praeteritum et futurum habet, 'amatus', 'amandus'; in praesenti autem deficit, pro quo similiter verbum cum praedicto nomine proferimus dicentes, 'qui amatur', δές φιλεῖται, pro ὁ φιλούμενος. ex quo quoque ostenditur significatio participii, quod tam nominis quam verbi vim oblinet, quod et hoc pro illis et illa pro hoc ponuntur. dicimus enim 'legens est', 'qui legit' et 'qui legit, est legens', 'caenatus est, qui caenauit' et 'qui caenavit, caenatus est'.

Ibid: quoque sciendum, quod saepe et praesenti pro praeterito et praefinito pro praesenti utuntur auctores necessitatis causa, cum deficiant et in 'or' desinentia praesenti et in o terminantia praeterito. praesentis tamen participium, quod etiam praeteritum imperfectum significat, solet is coniungi verbis praeteriti perfecti et plusquamperfecti et significationem eorumdem temporum completere, quomodo verba praesentis temporis, si adiungantur participes praeteriti, praeteritum significant, ut 'caenatus sum, caenatus es, caenatus est' pro 'caenavi, caenavisti, caenavit'. sic ergo, si dicam 'caehans fui, fuisti, fuit' pro 'caenavi, caenavisti, caenavit', si 'caehans fueram, fueras, fuerat' pro 'caenaveram, caenaveras, caenavera' potest accipi. itaque quod deest Latinitatis linguae naturaliter, compleetur iuncturae ratione, multa tamen in his quoque, quae regula exigit dici, sive euphoniae causa deficiunt sive quod in usu non sunt, sicut et in aliis partibus orationis.

A neutrīs, ut diximus, sicut ab activis, duum temporum participia veniunt, praesentis, 'stans', futuri, 'staturus'. inveniuntur tamen quaedam ex eis. etiam praeteriti temporis, ut 'caeno caenatus', 'prandeo pransus', 'placeo placitus', 'nubo nupta', 'pateo passus' - et a 'patior' tamen 'passus'

οφιλεσας d οφιλεσας GLK οφιλεσας H οφιλεσας h εφιλεσην B φιλεσην B participium K 1 post substantiuo sqq. — substantiuo add. g 2 nominis R 3 officij d officii D 4 quoque] spscr. K uero D 5 deficit add. r 6 pferimpe B δες — φιλούμενος] om. D οφιλειται pro οφιλοιμενος add. d pro οφιλειταιοι αβενος. G φιλειται H pro ὁ om. K φιλουμενος L 7 quoque μηνος δ οστεindit quoque H 8 optinet BDHL illa] d ille D 9 legens est D legens est. Rr codd. per totum h. l. inter caenandi et cenandi formas fluctuantur 10 et preterito qui cenauit add. r 11 et pro p̄senti Dd 12 pro add. r deficiunt r deficiunt R 15. perfectis Rr et significationem om. G 16 adiungintur Rr 17 caenatus sum add. r 18 caenasti G cenasti K sic] r si R sic ergo si] h si ergo H 19 pro om. G cenasti G cenasti K 20 Caenan fuerā B cenaueras cenaueras K tatis 21 postea H Latini Hh 22 tamen] r inen R quae add. r 23 ephoniae D ephonie D ephoniae H sicut in R 26 ut stans RB 28 & ex D preri Rr pradeo B 29 pasus LK a om. D pasus LK

p. 926 P.

facit ..., 'assuesco assuetus', quod quibusdam nomen esse magis videtur, sicut 'quiesco quietus'. 'iuro' etiam 'iuratus', quod etiam in passiva significazione invenitur, quippe etiam verbum ipsum Lucanus in V protulit:

Et laetae iurantur aves bubone sinistro:

Statius etiam in VII:

captivis etiam iurabere Thebis.

'coniurato' Virgilius in II georgicon:

Aut coniurato descendens Dacus ab Histro.
addunt quidam etiam a 'careo' 'cassus', quod si esset, deberet 'cassurus'
facere futurum, non 'cariturus', quod Juvenalis in II protulit:

tollere dulcem

Cogitat heredem cariturus turture magno,
ut supra memoravimus. ergo 'cassus' magis nomen est, sicut 'lassus', et
maxime cum vanum signifcat, ut:

Cassa fraude parat.
'titubo' quoque 'titubatus' facit. Virgilius in V:

vestigia presso

Haud tenuit titubata solo.

et in aliis multis neutrorum praeteriti participia vetustissimi protulisse in-
veniuntur, ut 'discessus', 'interitus', 'obitus', 'occasus', 'potus', 'senectus'.

28 Neutropassiva quoque, quae sunt quinque, trium temporum habent
participia, ut 'gaudeo gaudens gavisus gavisurus', 'audeo audens ausos au-
surus', 'soleo solens solitus soliturus', 'flo fiens factus futurus' differentiae
causa, ne, si 'facturus' dicamus, simile sit participio, quod venit a 'facio'
verbo, quod vim activam possidet 'flo' verbi, unde a supino eius nascitur
passivum praeteriti participium et futuri activum: 'factum factu', factus
facturus'; 'fido' quoque 'fidens fisis fisurus'.

A communi verbo quattuor nascuntur participia, praesentis sive pre-

sc
facit pasus G 1 asuēto asuetus Rr adsuesco adsuetus B esse uidetur ma-
gis LK "uidetur magis esse Gg 2 quietur Rr quod] r quo R in passiva
etiam B 3 Luc. Phars. V 396 4 iurantur] h iurant+ H. aures K seuis-
tro K 5 Stat. Theb. VII 103 VII. thebaidos dh 6 iurauerat thebis d iura-
uerat aevis GLK iurauerat huius BDH 7. coniurato] coniurato. GLKd coniuratio
D Verg. georg. II 497 8 Aut] A K coiurato K descendens] k disce-
dens GLK 9 etiam om. G casus Rr casus LK esse deberet cassurus face-
ret B casurus Rr casurus L 10 Iuv. sat. II 6, 38 sq. [in II protulit] profert
in II. B 12 haeredem GLK turturae H 13 casus Rr casus LK est om.
R sicut] ut L lasus LK 14 Luc. Phars. V 130 15 casa' L 16 Ti-
tubo ex Tituuo corr. B Verg. Aen. V 331 sq. V. Aeneidos H H. aeneidos B
17 praesso Rr pssa G 18 haud] aut GLK 20 intuseritus K 21 Neutro-
passiva ex Neutrapassiva corr. H Neutrapassiva B participia habent G 22 par-
ticipia gaudeo DGLK audiens K asus Hh 23 futurus] d facturus D 25
possedet K 26 factus et facturus G 27 fixus fixurus Rr 28 commoni Rr

p. 532. 33 K.

p. 926. 27 p.

p. 533 K.

teriti imperfecti, quod activam solum habet significationem, ut 'criminor criminans', 'ὁ διαβάλλων οὐκέτι' καὶ 'ὁ διαβαλλόμενος', praeteriti perfecti et plusquamperfecti, quod communem habet significationem tam passivi quam || activi, ut 'criminatus' 'ὁ διαβαλόν' καὶ 'ὁ διαβληθεὶς', futuri unum activum in 'rus' desinens, ut 'criminaturus', et unum passivum in 'dus', ut 'criminandus'. omnia tamen in 'dus' desinentia participia eadem etiam nomina esse possunt, cum amittunt tempus, ut 'amandus' 'ὁ φιληθσόμενος' καὶ 'ὁ φιλητός', 'docendus' 'ὁ διδαχθσόμενος' καὶ 'ὁ διδακτός', 'legendum' 'ὁ ἀναγνωσθσόμενος' καὶ 'ὁ ἀναγνωστός'.

10 A deponenti trium temporum veniunt participia, praesentis vel praeteriti imperfecti, 'sequens', praeteriti perfecti vel plusquamperfecti, 'secutus', futuri, 'secuturus'. multa tamen ex huiuscemodi verbis inveniuntur apud antiquissimos participia praeteriti temporis tam activam quam passivam significationem habentia, ut 'meditor' μελετῶ, 'meditatus' μελετήσας καὶ 'μελετηθεὶς' - Terentius in Phormione:

Meditata mihi sunt omnia mea incommoda -,
'auxiliior auxiliatus' 'βοηθήσας' καὶ 'βοηθηθεὶς'. Lucilius:
a me auxiliatus.

sic et 'amplector amplexus' καὶ 'περιπλακεὶς' καὶ 'περιπλεγθεὶς' - Petronius:

1 solam GLK * creminor creminans GLK 2 criminans ειαβαλλων. Non

etiam οιαβαλλομενος B ΔΙΑΒΑΛΩΝ RK ΔΙΑΒΑΛΛΑΝ G ΔΙΑΒΑΛΩΝ Ll Graeca
h. l. et in proxime sgg. usque ad ἀναγνωστέος om. D add. d ΔΙΑΒΑΛΟΝ. ΟΥ. ΚΕΠΗ H
ΟΥΚΕΤΙ Gr ουκετι L οικετι K ΔΙΑΒΑΛΛΟΜΕΝΟΣ (λ) R ΔΙΑΒΑΛΛΟΜΕΝΟΣ HL ΔΙΑ-
ΒΑΛΛΟΝΕΝΟΣ K ΔΙΑΒΑΛΕΝΟΝΟΣ G 3 tam actui quam passiui B 4 quam et actui

DGK ut om. D creminatus GLK οιαβαλλοκοδιαβανοεις B οιαβαλλον

και ο διαβανεις Rr οιαβαλον και ο διαβανεις H οιαβαλεσειν και ο διαβανεις G
c ολ^ον

οιαβαλων και ο διαβα*εις Ll ΔΙΑΒΑΝΘΕΙC K 5 ut criminatus om. H add. h
creminatus GLK 6 creminandus GLK 7 esse non possunt G amittant
Hr φιληθσομενος R φιληθσομηνος G post φιληθσόμενος: καὶ δι-
δαχθσόμενος om. B 8 φιληθος R φιληθος G φιληθος L διδαχθσόμε-
νος] l διδαχθηνος H διδαχθεινo G διδαχθηνo L πιλαχθηνo K κοδιλαχθεος B

ΔΙΑΛΑΚΟΒΟΣ R ΔΙΑΔΑΚΤΕΟC Ll ΔΙΔΑΚΤΕΙC K 9 ΑΝΑΓΝΟΣΘΕΟΜΗΝΟC G ΑΝΑΓΝΟΣΘΕΟΜΗ-
ΝΟC K ΑΝΑΓΝΟΣΘΕΟΜΕΝΟC Rr ΑΝΑΓΝΙΣΘΕΜΕΝΟC B ὁ om. GK ΑΝΑΓΝΟΣΤΕΟC BHLK

ΑΝΑΓΝΟΣΤΗC G ΑΝΑΓΝΟΣΤΕΩC R 10 A add. r participia ueniunt G 11 im-
perfecti — plusquamperfecti] r perfecti uel plusquamperfecti R ut sequens h
vel] et K sequutus B 12 sequuturus D uiusmodi Rr huiusmodi H
14 meditior Rr medior D ΜΕΛΕΤΩ γ ΜΕΛΕΤΟ K ΜΕΛΕΤΟ B medita^ous Kk
ΜΕΛΕΘΕΑC R ΜΕΛΕΘΕΑC γ ΜΕΛΕΤΕΑC G ΜΕΛΕΤΕC K ΜΕΛΑΝΤΗC B 15 μελετηθεὶς]
ὅμελετηθεὶς 2 ΜΕΛΕΑΝΤΗC E ΜΕΛΕΑΝΤΗC RD ΜΕΛΕΑΝΤΗC G ΜΕΛΕΑΝΤΗ-
ΗC H ΜΕΛΕΑΝΤΗC K ΜΕΛΕΑΝΤΗC B Ter. Phorm. II 1, 18 16 sunt mihi
BDG 17 auxiliior] d Auxiliior D βοηθήσας] r βοηθεαc B βοηθεac R
o .θε

ΒΗΘΕΗC K ΒΟΗΘΑΙΕΙC G ΒΟΗΘΙC R ΒΟΗΓ C D Lucilius: v. lib. VIII § 15 19

Et sic et GLK sic etiam B plector Rr amplexor Dd Graeca add. d πε-
ριπλακεὶς] om. B περιπλακεις D περιπλακεις HLK παριπλακεις G καὶ] κιci L

animam nostro amplexam p[er]ctore.

Cicero pro Roscio: quo uno maleficio scelera omnia videantur complexa esse —, ‘adminiculor adminiculatus’ ‘βοηθήσας καὶ βοηθεῖς’. Varro: tribunio auxilio adminiculatus. sed sciendum, quod verbis quoque plurimis, quae nunc in usu deponentia sunt, veteres sicut communibus usi sunt, de quibus, cum de verbo tractabamus, docuimus.

A verbo ‘sum’, quod est anomalum, veteres praesentis temporis proferebant participium ‘ēns’, unde componitur ‘potens’; nam ‘futurus’ magis a ‘fio’ verbo videtur nasci, potest tamen etiam a ‘fui’ esse existimari. ■

DE NVMERO.

Numerus participiis accidit uterque, singularis, ut ‘currens’, pluralis, ut ‘currentes’. et sicut non deficiunt casibus, sic nec numeris defectiva invenies participia.

DE FIGVRIS.

VIII 31 Figuras habent, quas a verbis accipiunt. nam per se numquam componitur part[ic]ipium, nisi prius verbum eius componatur. ergo vel simplicia sunt vel decomposita plerumque, quae Graeci παρασύνθετα vocant, id est a compositis verbis derivata, ut ‘efficio efficiens’, ‘intellego intellegens’; si enim ipsa per se componantur non prius verbis compositis, trans- 20 eunt in nominum vim, sicut etiam, si comparentur: ‘nocens innocens’, ‘sapiens insipiens’. simplicia enim eorum possunt et participia esse et nomina, composita vero sine dubio nomina sunt. ideo autem addidimus ‘plerumque’, quod sunt quaedam, quae non servant compositionis verborum compaginem, unde appareat, ea ex se composita, ut ‘effringor effractus’, ‘contingor contactus’ et similia. (‘indulgens’, ‘amans’, ‘acceptus’, si

ΦΙΓΙ Ζ ΝΑΙ Κ ΠΕΡΙΠΛΗΧΘΕΙΣ Ρ ΠΕΡΙΠΛΗΧΘΕΙΣ Β ΠΕΡΙΠΛΗΧΘΕΙΣ Λ Γ ΠΕΡΙΠΛΗΧΘΕΙΣ Η ΠΑΡΙΠΛΗΧΘΕΙΣ Κ Petronius] cf. lib. VIII § 16 1 nostram BGL in pectore libri lib. VIII l. l. 2 Cic. pro Roscio Am. or. 13, 37 roscio ex ruscio corr. B uno in littera H complexa esse uideantur lib. VIII § 16 cum libris Cic. 3 complexa RBDHLK

ni admiculatus Dd amminiculatus GLK adminiculatus — auxilio adminiculatus] r adminiculatus R βοηθήσας καὶ βοηθηθεῖς] post auxilio adminiculatus sup. lin. add. D ΒΟΗΤΕΙΑΣ ΚΙ ΒΟΗΘΕΙΕΙΣ B 4 de Varronis fr. v. lib. VIII § 15 tribu-

nitio H amminiculatus DHGLK 6 ueteres G commonibus G 7 documus Rr 8 veteres] r uacteres G ueteris R 10 verbo fio K 11 DE NVMERO] om. G DE NVMERIS DL de numeris incipit K 12 pluralis ut add. r 13 sic] sic H si R numeris ex numerus corr. H defectiuia G 14 inuenientes G 15 DE FIGVRIS. om. G 17 / eius / uerbum H eius om. K 18 ΠΑΡΑΠΙΝΩΤΑ RB ΠΑΡΑΠΙΝΩΤΑ

PYNOETA L ΠΑΡΙΣΗΤΑ GK uocant Dd 19 ut ab efficio d 20 prius a uerbis H 23 post nomina sunt: indulgens — acceptior (lin. 26), om. sunt, collocant GLK addidimus] r addidimus RL 24 compositions B opositionis G

25 compaginem om. B ex se ea K ea opossita esse ex se G ut infingor in effractus Dd 26 et contingor B acceptus add. d

p. 928. 29 P.

p. 534. 35 K.

comparentur, nomina sunt: 'indulgentior', 'amantior', 'acceptior'; sic et similia.)

De diversis quoque consonantibus, quae ante 'us' in praeteritu temporis participiis inveniuntur, quamvis per singulas verbi terminations, cum de supinis tractabamus, docuimus, tamen hic etiam generaliter comprehenderem non incongruum videtur esse. omnia igitur participia praeteriti temporis vel in 'tus' desinunt, ut | 'amatus', 'adiutus', 'datus', 'domitus', 'solitus', 'cultus', 'munitus', 'conventus'; vel in 'ctus', ut 'sectus', 'doctus', 'lectus', 'sanctus'; vel in 'ptus', ut 'raptus', 'captus', 'sumptus'; vel in 'stus', ut 'quaestus'; vel in 'sus', ut 'risus', 'morsus', 'lusus', 'iussus'; vel in 'psus', ut 'lapsus'; vel in 'xus', ut 'fluxus', 'flexus', 'plexus'.

In 'tus' desinunt omnia, quae praeteritum in 'vi' syllabam terminant, mutatione 'vi' in 'tus', ut 'amavi amatus', 'oravi oratus', 'adiuvi adiutus', 'delevi deletus', 'cupivi cupitus', 'lacessivi lacessitus', 'decrevi decretus', 'stravi stratus', 'munivi munitus', 'audivi auditus'. excipiuntur differentiae causa tria a longam in 'au' convertentia: 'lāvi laetus', 'fāvi fatus', 'cāvi caetus', ne, si 'latus', 'fatus', 'catus' diceremus, alias significaciones habere putarentur.

Et sciendum, quod haec omnia paenultimas productas habent tam in verbis praeteriti quam in participiis, exceptis 'sevi satus' et 'sivi situs', quae in participiis paenultimas corripiunt, et 'lini' vel 'livi litus'. a 'civī' quoque 'citū' licet et corripere et producere paenultimam; ab 'ivi' quoque vel 'ii' composita et 'quivi' vel 'quii' corripiunt in participiis i ante 'tus', ut 'aditus', 'obitus', 'praeteritus', 'nequitus'. 'solvī' enim 'solūtus' et 'volvī volūtus' abiecta i produxerunt tamen u. a vero correptam ante 'tus' in quattuor solis participiis inveni, duobus primae coniugationis, quae duplicant in praeterito priorem syllabam, 'dedi datus' et 'steti status', quod participio simile nomen est, unde futurum 'staturus'; secundae quoque unum inveni a deponenti 'reor', 'ratus', et tertiae unum, de quo supra diximus, 'sevi satus'. unde Virgilius in II georgicō:

indulgens — acceptior h. l. om. GLK v. lin. 23 1 comparentur] b comparantur (a?) B sic et similia om. GLK 3 De om. H add. h 5 de supinis cum ba
 G tractatimus Hh 6 esse uidetur G 8 cultus] occultus GL occultatus K
 10 stus] d tus D questus DGL lusus iussus] lussus lassus K 11 xus] pxus
 D pexus] plexus r 12 syllabam] h syllaba H 13 audiui auditus ante ad
 iuui adiutus add. B 14 cupitis lacessiu lacessitus Rr tria differen-
 tiae causa B 16 trea G a longa R 18 puterentur Rr 19 habent produc-
 tas D tam uerbis Rr 20 saeui HL 21 liui uel lini BDHGLK 22 aci-
 tuis R 23 uel ab ii B composita uel quiui G quii] d qui D i* in parti-
 ciplis ante (n) K 24 additus D abitus Rr enim] quoque G solitus K
 25 correpta R ante tus] antus K 26 inueni participiis BDHGLK in-
 uenij Rr 27 et ante steti om. BDH del. r & status Rr quod in participio
 G 28 participio] d participium D nomen est participio simile K est add. r
 30 seui B Verg. georg. II 33 sq.

mutata tamque insita mala

Ferre pirum.

'sepelivi' etiam notandum, quod 'sepultus' facit - antiqui tamen et 'sepelitus' dicebant -, et 'sallivi sallitus' et 'salsus'.

Præterea notanda sunt a 'salivi' vel 'salii' 'saltus' et 'salturus'. ab 'halo halas halavi' 'halitus' nomen participiale, non 'halatus', et a 'spiro spiras spiravi' 'spiritus' similiter nomen participiale factum [non 'spiratus' facit]; a 'pavi pastus', non 'patus', ab 'ambio ambitus' cor|repta paenultima, quando nomen est; nam in participio producitur. Ovidius in I metamorphoseon:

Iussit et ambitae circumdare litora terrae.
quod autem 'halavi' est ab 'halo', ostendit usus. Iuvenalis in IIII:
et omni

Bellorum pompa animam exhalasset opimam,
pro 'exhalavisset'.
15

34 I vero correptam habent ante 'tus' omnia, quae praeteritum in 'ui'
divisas terminant, nisi sint ex praesentibus in 'lo' vel 'uo' divisas desinentibus, ut 'domui domitus', 'vetui vetitus', 'attonui attonitus', 'habui habitus', 'elicui elicitus', 'genui genitus', 'strepui strepitus'.

Excipiuntur primæ quidem coniugationis duo, quae per synaeresin i proferuntur, 'secui sectus' et 'fricui frictus'. a 'neco' quoque verbo 'necatus' et 'nectus' inveniuntur participium. sed 'necatus' proprie dicitur ferro, 'nectus' alia vi. illud quoque est notandum, quod Horatius ponit in epodo:

Non me Lucrina iuverint conchylia
Magisve rhombus aut scari,
Si quos Eois intonata fluctibus
Hiemps ad hoc vertat mare,

1 insiti B 3 ⁴ sepiui G et sepilitus L 4 ^{et} salns et sallitus G
5 salii] B et ex corr. r salu R? salui rell. cf. lib. X § 51 6 ^h alo D ^h alatus
D alatus R 7 spiritus] r spiratus R 8 facit om. HGLK 9 Ovid. metamorph.
137 in I metamorphoseon om. G 10 metaphoroseon L 11 iusit L
circundare GLK 12 ^h alau D ^h aliaui Rr ^h alo D ostendit] hoc ostendit L hic
ostendit K hic ostendit G Iuv. sat. IIII 10., 280 sq. 14 bellunum R
uel haec ^{or}
exalasset RD opina D 15 exalauisset D exalauisset H 16 in ui divisas
praeteritum GLK 17 lo] io BH(K?) uel in uo BHGr deuisas L 18
uetui D uentus Rr 19 gen* L 20 synheresin B sinheresin RDH syncrisin
G sincrisin L sincrisin K i] * (i?) Hh 21 sec*tus (u) D nequo Rr 22
propriæ RrD 23 nectus] r natus R nectus uero alia GLK est om. K
notandum est BG oratius Dd oratius HL Hor. epod. 2, 49 sqq. 25 iu-
erint in lit. b conchilia BDHr conclylia LK tolchilia G conci R 26 magis uero. in.
b; LK magis ueronibus aut sacris quos B magis ueronibus aut carisi quos G rom-
bus H rombus aut scarsi Dd scarisi quos LK 27 eosis(h) R 28 hiems HGLKr

p. 930 P.

p. 536. 37 K.

‘intonata’ dixit, non ‘intonita’, cum Virgilius:

A^ttonitus magno imperio monituque deorum.

‘sonaturus’ quoque pro ‘sonitrus’ Horatius in I sermonum protulit:

Ingenium cui sit, cui mens divinior atque os

Magna sonaturum, des nominis huius honorem.

5 Virgilius in VI:

Dum flamas Iovis et sonitus imitatur Olympi.

In secunda quoque coniugatione excipiuntur in ‘ui’ divisas praeteritum desinentia, quae paenultimam i in participiis non habent, haec: ‘docui¹⁰ doctus’, ‘tenui tentus’, ‘censui census’; tertiae quoque ‘rapui raptus’ et ex eo composita, ‘corripui correptus’, ‘praeripui praereptus’. similiter a VIII 35 canendo composita absque i faciunt participia secundum primitivi formam: ‘canor cantus’, ‘occinor occentus’, ‘accinor accentus’, quamvis ‘occinui’, ‘accinui’ faciant praeteritum. in ‘rui’ etiam et in ‘xui’ per idem tempus¹⁵ exeuntia non habent i in participiis: ‘desero deserui desertus’, ‘dissero disserui dissertus’, ‘insero inserui insertus’, ‘aperio aperui apertus’, ‘nexui nexus’, ‘pexui pexus’. ‘messui’ quoque ‘messus’ facit, ut ‘censui census’.

In ‘lui’ vero desinentia ‘ui’ in ‘tus’ convertunt in participio, ut ‘colo colui cultus’, ‘occulo occului occultus’, ‘consulo consului consultus’, ‘alo²⁰ alui altus’ et ‘alitus’. unde etiam ‘volo volui’ ‘vultus’ facit, quod nomen est participiale, quomodo ‘colui’ ‘cultus’, quando quartae est declinationis, quae etiam o verbi in u convertunt. quae vero in praesenti in ‘uo’ desinent, i extrema praeteriti in ‘tus’ conversa faciunt participia: ‘polluo pollui pollutus’, ‘acuo acui acutus’, ‘suo sui sutus’, ‘tribuo tribui tributus’,²⁵ ‘eruo erui eruptus’, quod solum paenultimam corripit. apud antiquiores tamen etiam ab hoc compositum producit paenultimam, ‘diruno dirui dirutus’. a ‘do’ quoque composita i brevem habent ante ‘tus’ in participio 38

1 Verg. Aen. III 282 Attonitus tanto monitu (munitu Med. m. pr.) imperioque deorum 2 attonitus BDHGr imperio nominatuque B 3 sonaturus] b^t soni-
tu^sr^s K son^trus (?) B sonitrus] r sanitrus R Hor. serm. I 4, 43 sq.

4 diuinor Dd *os (h) B hos DG 5 sonaturum des in lit. B des] de GLK

denominis H honorem] h honore DHGLK 6 Verg. Aen. VI 586 7

flammis Rr flammam Pal. iquis ex iou* corr. B sonus Med. imitantur D

omittatur G emitatur K olimpi RGLK 8 praeteri D in praeterito d 9 ter-
minantia G docui in litura H 10 doctus ex ductus corr. B et add. r

11 pre^ripui B a caenando Rr 12 apsque Rr 13 accinor accentus add. r

v et a nt
occini occinui facia Dd 14 et accinui GLKh faciat RH facit B et
xui BDH 15 ut desero BHGLK desero add. r dissero disserui dissertus
om. GLK 16 insertus add. d 19 cului B occultus G post occultus: con-
sulo — cultus om. D add. d alo om. K 20 fecit GLK 22 in u] om. G in
um B coquertunt in u K in uo in praesenti GK 23 pulluo pullui pullutus
GLK pullui D 25 apud sup. lin. add. K 26 ab] r ad R 27 habent] om.

G habet D

p. 930. 31 P.

p. 537. 26 K.

praeteriti, ut 'reddo redditus', 'credo creditus', 'prodo proditus', 'perdo perditus', 'vendo venditus'.

In 'ctus' faciunt participia praeteriti passiva, quae verba per idem tempus activorum in 'xi' faciunt, ut 'intellexi intellectus', 'duxii ductus', 'vexi vectus', 'auxi auctus', 'traxi tractus', 'pexi pectus', 'iunxi iunctus'; excipitur 'flexi', quod 'flexus' facit participium. similiter in 'ci' vel 'qui' vocali longa antecedente desinentia in praeterito: 'fecici factus', 'ieci iactus', 'vici victus', 'reliqui relicitus'; similiter in 'gi', ut 'legi lectus', 'tetigi tactus', 'fregi fractus'.

In 'ptus' exeunt participia praeteriti passiva, cum activa eiusdem temporis in 'pi' vel in 'psi' vel 'mi' terminantur, ut 'cepi captus', 'coepi coepitus', 'rupi ruptus', 'scalpsi scalptus', 'compsi comptus', 'sumpsi sumptus', 'prompsi promptus', 'dempsi demptus', 'scripsi scriptus', 'nupsi nupta' - 'nuptus' enim naturaliter siletur nisi per irrisionem vel figuram dicatur, quamvis vetustissimi 'novus nuptus' protulisse inveniantur, quod nunc in usu non est -, 'emi emptus', 'ademi ademptus', 'redemi redemptus'. 'rapui' quoque 'raptus' et ex eo composita, ut 'corripui corruptus', 'principui praereptus'.

37 In 'stus' unum inveni deponens, 'queror questus', et passivum, 'passor pastus', cum alia eiusdem formae soleant abicere s: 'nascor natus',²⁰ 'irascor iratus', 'obliviscor oblitus', 'paciscor pactus', 'nanciscor nactus', 'proficiscor profectus', 'ulciscor ultus', 'expergiscor experrectus'; 'defetiscor' solum duplicavit s in participio, 'defessus'. x | quoque antecedente unum invenio in 'tus', a 'texui' 'textus'.

In 'sus' desinunt participia, quae ex verbis veniunt in 'si' vel in 'di'²⁵ praeteritum activi terminantibus, nisi sint a 'do' composita, de quibus superius diximus, vel quartae coniugationis, quae nullum participium in 'sus' terminant, ut 'laesi laesus', 'mersi mersus', 'iussi iussus', 'mordeo momordi morsus', 'prandeo prandi pransus', 'tondeo totondi tonsus', 'obsideo obsedi obsessus', 'video vidi visus', 'fodio fodi fossus', 'tendo te-

1 perdo perditus prodo proditus <i>GLK</i>	3 idem] <i>d</i> diem <i>D</i>	4 in <i>xi</i> fluunt <i>r</i>
in <i>xi</i> flunt <i>H</i> intellectos <i>Rr</i>	ductus rexi rectus uexi <i>K</i>	5 anxi <i>G</i> auxi
— iunctus <i>del.</i> <i>r</i>	<i>ui</i> nxi <i>uinctus BGLK</i>	<i>upxi</i> <i>upctus H</i>
	i i	
	— 6 Excipiatur (un) <i>D</i>	
	1 <i>uel</i>	
<i>fe</i> xus <i>H</i> ci et qui <i>Kk</i>	11 vel in <i>psi</i>] <i>r</i> <i>uel</i> <i>psi RDHGLK</i>	<i>cepi] coepi</i>
<i>H</i> <i>coepi r caepi DL</i>	<i>coeptus] ceptus H</i>	13 <i>proptus R</i> 14 <i>irrisio</i> nem <i>B</i>
<i>irrisio</i> nem <i>K</i> 15 <i>quamvis</i>] <i>quam R</i>	<i>inueniuntur K</i>	17 et <i>om. BDLK add.</i>
<i>d</i> ut <i>om. HGLK</i>	<i>praeripi] om. H</i> <i>praerepu] D</i>	19 <i>tus Hh</i> queror <i>B</i>
		ci
questus <i>D</i> questus (i?) <i>H</i>	20 aliae <i>G</i> s habicere <i>B</i> abicere <i>D</i>	21 <i>pascor</i>
<i>Rr</i> 22 defetiscor] <i>rd</i> defeciscor <i>Hb</i> defisciscor <i>RBGLK</i>	<i>et vel sic vel defisciscor in ras. D</i> 23 <i>s] rd om. RD</i>	<i>et vel sic vel defisciscor in ras. D</i> 23 <i>s] rd om. RD</i>
<i>participium]</i> <i>r</i> <i>participlu] R</i>	24 <i>texui] textui K</i> 25 <i>uel. di. GLK</i>	27 <i>par-</i>
<i>uiesus L</i>	26 <i>textui] textui K</i> 25 <i>uel. di. GLK</i>	28 <i>obsesus L</i> uidi <i>uidi</i>
<i>uissi uissus K</i>	<i>fosus RL</i> tendo] <i>r</i> tendeo <i>RB</i>	<i>te</i> tendi <i>Bb</i>

p. 931. 32 P.

p. 538. 39 K.

tendi || tensus', 'tundo tutudi tensus', 'prehendo prehendi prehensus', 'scindo scidi scissus', 'fundo fidi fissus'; excipiuntur 'ussi ustus', 'gessi gestus', 'torsi torsus' et 'tortus' antique; a 'torreo' quoque 'tostus' fit. similiter faciunt participia, quae in 'li' vel 'ri' vel 'ti' terminant praeteritum activorum, ut 'velli' vel 'vulsi vulsus', 'fefelli falsus', 'pepuli pulsus', 'perculi percusus'. 'sustuli' anomalum est et 'sublatus' facit. 'decucurri 38 decursus', 'verri versus', 'verti versus'. excipitur 'peperi partus' differentiae causa; 'peperci' enim 'parsus' facit.

Quartae coniugationis in 'si' vel 'ri' praeteritum terminantia in 'tus' non autecedente i faciunt participia: 'farcio farsi fartus', 'sarcio sarsi sartus', 'fulcio fulsi fultus', 'haurio hausi haustus', 'reperio repperi repertus', 'comperio comperi compertus'.

In 'psus' unum invenio a deponenti 'labor': 'lapsus'.

In 'xus' tria invenio passiva: 'nexus' a 'nexui', 'pexus' a 'pexui', 'flexus' a 'flexi'. similiter faciunt participia 'amplector amplexus', 'complector complexus'.

Supra dictas formas servant in participio praeteriti communia et deponentia, quae facile ex simili terminatione passivorum dinosci possunt, quomodo faciant per singulas coniugationes participia praeteriti temporis. neutra pauca habent praeteritum, ut supra dictum est: 'caeno caenatus', 'prandeo pransus', 'iuro iuratus', 'careo cassus', quod et nomen est, 'passus' a 'pateo', 'titubo titubatus', 'placeo placitus', 'quiesco quietus'. a 39 neutropassivis quinque sunt: 'gaudeo gavisus', 'audeo ausus', 'soleo solitus', 'fio factus', 'fido fisis'. vetustissimi tamen et ex aliis plurimis neutris inveniuntur protulisse participia praeteriti, quomodo superius ostendimus, quae nunc in usu non sunt.

Participium quoque futuri activum vel neutrale a supino fit: 'amatu amaturus', 'domitu domiturus', 'doctu docturus', 'flexu flexurus', 'fultu

ⁿ
 1 tutundi *Rr* ⁿtusus *Dd* tussus *GL* prendo preendi prensus *B* 2 scidi
 scissus] *d* scissi scissus *D* scissus *L* fissus] *d* fixus *D* fissus *L* ussi] *al. m.*
 in *R* corr. usi *R* gessi gestus] add. edd. praeter *n*, om. libri mei omnes 3 tortus et tortus (s) *R* a pr. *m.* ni *f.* mut. tortus et torsus *DHLK* tortus *G* antique *Rr*
 antiqui *H* Antique torreo *d* Antiqui a torreo ni *f.* *D* 4 sic similiter *BLKr*
 *** similiter (sic?) *D* participia] *d* praeterita *D* uel in *ri* *Dhr* uel in *ti* *D*
 5 ut] *k* om. *K* ut uello uelli uulsus fallo fefelli *B* pulsus om. *R* 6 A
 suffero sustuli *B* sustuli *R* 7 verri versus verti versus] uerti (ri? in uerti corr.
g) uersus ***** *G* uerti *K* Excipiatur(un) *D* pepiri *G* 9 uel in
 ri *D* 10 non add. *r* 11 fulco *D* ausi *D* 'repperio *BLK* repertus
BLK 12 comperi om. *RK* add. *r* 14 trea *G* pexus — flexi add. *d* 17
 formis *L* participia *B* et om. *G* : 18 facili *G* passiourum om. *GLK*
 19 faciunt *RDGLK* coniugationes] *r* coniunctiones *R* participia] *r* participii *R*
 20 est om. *B* ceno cenatus *HK* cenatus *B* 21 cassus] *r* casus *RL*
 pasus *GLK* 23 neutrapassiuis *H* 24 fixus *Dd* tamen ex *G* 25 protulisse
 inueniuntur *G* 27 uel a neutrale *Rr* ut amatu b 28 domitu domiturus om. *K*
 fultu fulturus] *r* fluctu flucturus *R*

p. 932 — 34 P.

p. 539 K.

sulturus', 'factu facturus', 'sanctu sancturus'. pleraque tamen neutrorum secundae conjugationis in 'ui' divisas desinentia praeterito deficiunt in supinis, || ut 'horrui', 'rubui', 'tepuī', 'ferbui', 'senui', 'egui', 'frigui', 'rigui', 'durui', 'stupui' et similia. et quia superius diximus, quod verba activa vel neutra carent praeteriti temporis participio, sicut et passiva et com-munia et deponentia deficiunt in participiis instantis temporis, sed pro his substantivo nomine et verbo utimur, ut ὁ φιλήσας 'qui amavit', ὁ φιλούμενος 'qui amatur', sciendum, quod antiqui in activis et neutris verbis pro praeteriti temporis || participiis etiam instanti tempore utebantur; ὁ ἐρχόμενος' καὶ ὁ ἔλθων' 'veniens' dicentes, similiter ὁ παραγενόμενος' καὶ παραγινόμενος' 'adveniens'. Virgilius in X:

Cæculus, et veniens Marsorum montibus Vmbro,
hic enim 'veniens' ὁ ἔλθων significat. Terentius in Phormione:
offendi adveniens,

Quicum volebam et ut volebam + collocatam filiam, 15
hic enim quoque 'adveniens' παραγενόμενος significat. Statius in I
Thebaidos:

Et caligantes abrupto sole Mycenas,
'caligantes' pro 'caligatas' dixit. || |

1 factu facturus om. BDHGLK sanctus B sanctu sancturus] sanctu .rus
G Plaeraque R 2 deuisas L 3 tepuī rubui G feruī B 5 praeteri G
et communia et deponentia] litura viginti fere litterarum in D, om. K communi^a
Rr 7 Graeca h. l. add. d φΙΑCΑ B φΙΑNCAC d φΙΑLOMENOC R φΙΑLOMENOC d
φΥAOYMEΝOC H φΙAΟIMHNOC G 8 quod "in actiuis et neutris uerbis 'actiui pro G
uerbi^b Da 9 pro om. G temporis pro participiis K 10 εΡХOMHNOС G εAOH
BG εΛΕОН D εΛHΩN H εΛεωN R εΛεωBωN K πАРАГEMЕНОС B πАРАТННОС G 11
πАРАГIНWМЕНОС R πАРАГIНMЕНОС H πАРАГIНMЕНОС h πАРАГIНMЕНОС K πАРАГIН***
(OMENO?) L πАРАГIНW l πАРАTНMЕНОG Verg. Aen. X 544 12 morsorum L
Vmbro, id est qui uenit. Mic R 13 ὁ ἔλθων] ΔελθωN K ο εРХOMENOC
significat in lit. l / εΛεωN Rr εΛеОН D ut terentius K Ter. Phorm.
V 1, 31 sq. 15 quocum H Bemb. et] sic etiam Bemb. atque Bas. et collocatam Dr collocatam filiam] sic etiam Bas. conlocatam amari Bemb. conlocatum eam
iri los. Krauss mus. phil. VIII 542 filiam locatam Bentleius 16 πАРАTНMЕНОС G
πАРАГENUWМEНОC R Stat. Theb. I 325 17 tebāi G tebaidos L 18 abrupto B
mycoenas B micenas K et sic Stat. Cass. nicens D myenas G 19 dixit pro caligatas G

Explicit lib. XI de participiis. | Primitiu — erat gloriosus (v. p. sq.). | Incipit lib. XII de pronomine R artis prisciani uiri desertissimi grammatici caesariensis doctoris urbis romae constantinopoli lib. XI. explicitus in mg. r ARTIS PRISCIANI VIRI DISERTISSIMI GRAMMATICI CESARIENSIS DOCTOR VRBIS ROME CONSTANTINOPOLIS LIBER XI. EXPLICIT. INCIPIT LIB. XII DE PRONOMINE. B FINIT DE PAR | Primitiu — ego non addebat (v. p. sq.) finit arstis prisciani uiri desertissimi grāmatiç caesariensis doctor urbis rome constantinopoli. liber XI. explicitus. incipit. liber. XII. de pronomine. H EXPLICIT LIBER XI. DE PARTICIPIO. INCIPIT LIBER XII. DE PRONOMINE. D ARTIS PRISCIANI VIRI DISERTISSIMI GRAMMATICI LIB. XI. EXPE. | INCIPIT XII DE PRONOMINE. L ARTIS PRISCIANI VIRI DISERTISSIMI GRAMMATICI CAESARIENSIS DOCTORIS VRBIS ROMAE CONSTANTINOPOLIS LIB. XI EXPLICITVS. AMEN..~ | INCIPIT LIBER XIII. DE PRONOMINE...~ K inscr. om. G

In R et plenius in H Darmst.^a (Δ) locis supra indicatis extat additamentum a Krehlio ex H in add. vol. I p. XXI sq. prolatum, a Friderico Ritschelio ex cod. Vind. n. 349 (Φ) in mus. phil. I 315 sqq., ex B, ubi ad calcem lib. XVI reperitur, ibidem III 579 sq. editum, restitutum, illustratum:

[Primitiva sunt pronomina octo, derivativa septem: 'ego, tu, sui, ille, ipse, iste, hic, is'; 'meus, tuus, suus, noster, vester'; 'nostras, vestras', ὁ ήμεδαπός, ὡνέμεδαπός. 'quis' οὐσίας καὶ ἐρωτηματικόν, 'qui' ἀριθμούς; 'qualis' ποιότητος, 'talis' ἀνταποδοτικόν; 'quantus' ποσότητος, 'tantus'; 'quot' ἀριθμοῦ, 'tot'; 'quotus' δοσάτιος, 'quotus venit?' ἀλλὰ πόστος; 'totus'. ταῦτα τινες ἀντανυμέναι ἐνόμισαν εἶναι, εἰσὶν δὲ ὄνόματα.

'Cuius cuia cuium' ποιότητος καὶ ποιότητον. Virgilius:
cuium pecus?

Terentius in eunacho:

Quid virgo, cuia est?

Plautus 'hic cuias, huius cuiatis' declinavit in Bacchidibus:

Scio spiritum eius maiorem esse multo
Quam folles taurini + habeant....

Praenestinum opinor esse, ita erat glriosus.

'Evidem' coniunctio est et non compositum ab eo, quod est 'ego quidem'; quamvis ita esse quidam putaverunt, sed male: nam 'evidem facio, evidem facis, evidem facit' dicimus, 'ego autem facis' et 'ego facit' nemo dicit, sed ad primam personam tantum refertur 'ego facio'. et 'evidem' simplex esse etiam Sallustius ostendit in Catilinario: evidem ego sic existimo, patres conscripti. quod si esset compositum 'evidem' ab eo, quod est 'ego quidem', postquam 'evidem' dixisset, 'ego' non addebat.]

Pronomina primitiva sunt *B* diriuatiua *RΦΔ* semptem *R* sui sibi se a se ille *RBHΔ* iste om. Δ nostras nostratis uestras uestratis *RH* nostras uestras nostratis uestratis *BΔ* δ] om. *R* ΟΝΜΕΔΑ ΠΟC *H*. ΟΝΜΕΔΑΙΤΟC ΣΥΜΕΔΑΠΟC *B*

ΟΝ ΜΕΛΛΑΠΟC ΜΕ ΛΑΠΟC Φ δ] c Δ ὁ ὑμεδαπός] ΣΥΜΕΔΑΠΟC *Rr* ΟΥ.ΜΕΛΑΠΟC *H* ΟΙΚΙΑC Φ καὶ ἐρωτηματικόν] ΚΕΡΩΤΗΜΑΤΙΚΟN *BΔ* ΚΕΡΩΤΗΜΑΤΙΚΟ. *R* καὶ ΕΡΩΤΗΜΑΤΙΚΟΝ *H* ΚΕρωτηματικόν *Φ* καὶ ἐστιν ἐρωτηματικὸν *Ritschelius* ΑΟΡΙΣΘΟΝ

R ΑΟΡΙΣΘΟΝ *B* ποιότος *Rr* ποιοπήτος Δ ιτοιότητος *B* ποτοτητος *H* ποτο πητος. Φ TaLis Φ ΑΝΤΑΙΔΟΤΙΚΟN *B* ΑΝΤΑΠΟΔΟΤΟΚΟN *H* αΝΤΑΤΙΩ.αοτοΝοN. Φ

ποσοτητος *B* πεσοτος *Rr* ποσοντητοс *H* ΠΟСО Тη ТОС Φ ποσορωνтос Δ ΤΑΝΤУС

H ΑΡΙΕΜΟI *Rr* ΑΡΙΕΜΟУ *H* ΑΡΙΕΜΟI. *B* ΑΡΙΕΜΟΙΤΟT Δ ΔριεМОУΤΟT. Φ

T₁ οσσαοс *Rr* οσσαпос *HΔ* οσσαпос Φ τάξεως *Ritschelius* ἀλλὰ πόστος; scripsi ΑΝΑΠΟCΤΟC *R* ΑΝΑΠΟCΤΟC *BH* ΑΝΑΠΟC τΟC. Φ ΑΝΑΤΙΟC.ΤΟC Δ ἀνα[νταπόδοτον τό] πόστος

Ritschelius ΤΑΙΤΑ *R* ΤαΙΤΑ Φ ΠΑΙΤΑ Δ ΤΑΙΤΑΝ·НЕС *B* **НЕС *Rr* ΤΙΝΕCAN TW ΝΥΜΙΑ ΚΕΝΟΜΙΑΝ Φ ΑΝΤΛΩΝ·МАС *H* ΑΝΤΩΝΙΜΙАC Δ ΑΝΤΩΝΙΝΙАC *B* ei.NAI. Φ ΕΙCИNA.ЕКНОMАTA *H* ei.CINE ΟΝΟΜΑΤΑ. Φ δ] AE Δ εια] cui Δ ποιοκτήτοс *R* ποποκτητοс καὶ πιοκτητοн Δ ποιοκτηтос καπιποκитон *H* ποιοκтетоc κα παокитон. Φ ποιοκтитон *B* ποјкитнtw^N. *Rr* Verg. ecl. 3, 1; 5, 87

Ter. eun. II 3, 29 eunacho *H* Plaut. Bacchid. fr. cf. Philarg. et Servii additam. Burmann. ad Verg. georg. III 171 Plautus: quam folles taurini habent, cum liquescunt petrae ferrum ubi (ibi Serv.) sit. Non. p. 474, 32 Plautus Bacchidi-

bus: Praenestinum opino esse ita erat gloriosus (*Bacchid. fr. 11 p. 429 Both.*). *terrametros bacchiacos restituit Ritschelius l. l. III 579 sq. coll. p 148 sq. et I 318 sqq.*

^c uias *Rr* declinabit *A* bachidibus *RBHΦA* ei *A* multa *Φ* Quamque *B* quod *A* habeant] habant *Hh* halitant *God. Hermannus probante Ritschelio l. l. III 579* halitant, quom liquescunt | *Petrac.*, ferrum ubi sit. *B.* cuiatis [tibi visust?] | *A.* Praenestinum opino *Ritschelius ibidem p. 580* opino] *Noxius* opinor *RBHΦA* erit *BΦ* in gloriosus desinit *R* composita *Φ* quod ego *A* quid amputauerunt *A* facia] facit *Φ* et quidem simplex est etiam. *A* salutius *BΑΦ* *Sall. Cat.* 51, 15 catillinario *BHΑ* quid si erunt *Φ* compo- situm *H* si] sic *B* adderet *Φ* finit add. *A*

LIBER DVODECIMVS.

p. 933. 34 P.

p. 540. 41 K.

DE PRONOMINE.

Pronomen est pars orationis, quae pro nomine proprio uniuscuiusque ⁱ accipitur personasque finitas recipit.

Pronomini accidentum sex: species, persona, genus, numerus, figura, ⁵ casus.

Species pronominalium bipartita est; alia enim sunt primitiva, alia derivativa. primitiva: 'ego', 'mei', 'tu', 'tui', 'sui'; derivativa: 'meus', 'tuus', 'suus'. et primae quidem personae primitivum est 'ego' et reliqui casus sequentes; secundae 'tu' et eius obliqui; tertiae vero 'ille', 'ipse', 'iste', ¹⁰ 'hic', 'is', 'sui', quod nominativo caret, quomodo 'εαυτοῦ' apud Graecos. et ea quidem octo pronomina sunt primitiva vel simplicia. derivativa sunt septem: 'meus', 'tuus', 'suus', 'noster', 'vester', 'nostras', 'vestras'.

In his igitur quindecim pronominalibus nulla fit controversia, quin omnes fateantur, ea esse pronomina. quaeritur tamen, cur prima quidem ⁱⁱ persona et secunda singula habeant pronomina, tertiam vero sex diversae indicent voces? ad quod respondendum, quod prima quidem et secunda persona ideo non egent diversis vocibus, quia semper praesentes inter se sunt et demonstrativa, tercia vero persona modo demonstrativa est, ut 'hic', 'iste', modo relativa, ut 'is', 'ipse', modo praesens iuxta, ut 'iste', ²⁰ modo absens vel longe posita, ut 'ille'. si enim super omnes alias partes ² orationis finit personas pronomen, rectissime tertiarum quoque personarum differentia profertur, quae plurimas habet diversitates. unde non

3 personas quoque L 4 Pronomina B accedunt G 6 biberna GLK

^{uel i}

.γτον

sunt add. r 9 eius in litura h Tertia Rr 10 εαυτοῦ ex corr. l ea. Dd
εαυτων K αιτων G εαυτον apud grecos in lit. b 11 octo] VII. D uero post deri-
natiua add. RBD del. r 12 semptem Rr 13 fit] d sit D contraversia K quin] d
qui D 14 post pronomina: quaeritur — pronomina om. R add. r et secunda qui

dem persona G 15 habent H habent B 16 indicent & indicant libri voces* ex
uocem, ni f., corr. B respondendum quod B 17 ideo om. L sup. lin. add. K

18 . Terti. Rr demostratina G 19 is in litura b 20 supra B 21
orationes Rr personarum differentia] in lit. et ad mg. b personarum B 22 dif-
ferentia Dd distinctae H quae] r qui R

p. 834. 35 P.

p. 541 K.

irrationabiliter tertias verborum personas infinitas Apollonius dicit, cum nulla in eis certa finiatur persona et profundae multititudinis sint capaces, quomodo et pluralis numerus nominum, nisi adiungas eis vel nomen vel pronomen, cum prima et secunda persona eis non egeat. si enim dicam 'scribo' vel 'scribis', in ipsa voce definiti etiam personam scribentis et ostendi; sin || dicam 'scribit', incertum quis, donec addam vel nomen vel pronomen. et primae quidem personae pronomen et secundae et tertiae cum non discernunt genera, inaequalem habent etiam casuum declinationem tam in singulari quam in plurali numero, ut 'ego' 'mei' vel 'mis' 'mihi' 'me' 'a me', 'nos' 'nostrum' vel 'nostri' 'nobis' 'nos' 'a nobis'; ¹⁰ similiter secunda; nam tertia, quae est 'sui' 'sibi' 'se' 'a se' non solum genera, sed etiam numeros confundit; nec mirum: nam cum relativa sit, ex antecedente cognitione possumus ad quod genus vel numerum referuntur scire, quod facit in genere primae et secundae personae ipsa demonstratio ¹³ et praesentia utriusque. illa vero, quae distinguunt genera, certam habent ¹⁵ et aequalem per utrumque numerum declinationis et casuum regulam, ut 'ille', 'iste', 'ipse' et reliqua novem.

Sunt autem eorum alia demonstrativa, alia relativa, alia et demonstrativa et relativa, unde notabiles et certae fiunt personae. et primae quidem et secundae personae pronomina sunt semper demonstrativa - utraque ²⁰ enim, ut dictum est, praesens ostenditur persona, et eius, qui loquitur, et illius, ad quem loquitur, tertiae vero alia sunt demonstrativa, ut 'hic', 'iste', alia relativa, ut 'is', 'sui', alia modo demonstrativa modo relativa, ut 'ille', 'ipse'. 'ille' demonstrativum Terentius in eunucho:

Viden tu illum, Thais?

relativum Virgilius in VII:

sic Iuppiter ille monebat.

25

1 inrationabiliter *B* personas uerborum *K* infinitas esse *D*. Apollonius] de synt. I 3 p. 12, 20 Bk. de pron. p. 10 C 3 Bk.; quem, librum in sqq. ibi tantum commemoravi, ubi vel Priscianus eum afferit vel ubi ad ipsa eius verba constituenda criticae quid opis videtur praestare. ad rem cf. etiam lib. VIII § 101. appollonius GLK

2 sint] sunt GLK 3 eis nomen *D* 4 dicam] *r* dicat *R* 5 scribo scribis *r* 6 incertum est quis *B* addam nomen *r* 7 personae pronominum *HK?* pronomō

secundae *G* 11 similiter et secunda *H* sibi ex sui corr. *B* 12 confudit *Dd* reuelatiua *G* sit] fit *L* 13 ad] *d* at *D* uel ad quem numerum *K* 14

scire quod] *r* scire quo *R* 15 distinguunt *BDHGLK* 16 ^{et} casuum *Dd* 17

iste ipse] *Bdh* ipse iste *GK* iste *L* iste *RDH* 18 alia relativa alia demonstrativa (sic, om. et) in marg. add. *K* reuelatiua (ue) *L* alia demonstrativa *HG* 19

reuelatiua *GK* reuelatiua (ue) *L* 21 enim add. *r* praesens (presens *B*) esse ostenditur *Br* loquitur et] *d* loquitur ut *D* 22 alia sunt - modo relativa] *r* aliae sunt

demonstrativa, ut hic, iste, aliae (*d* alia *D*) relativae, ut is, sui, aliae (alii *K*) modo (aliae uero modo *B*) demonstrativa, modo relativae (relativa *B*) RBHGLKDd

24 *Ter.* eun. III 6, 16 iunicho *K* 25 uides tu *GLK* illum *m. rec. ex*

illam corr. in Bemb. tais *R* 26 Relativum est virgī *Bb* Verg. Aen. VII

110 VIII. *LK* 27 iupiter *L* ille] *Prisc.* sic etiam lib. XVII § 59. de XII res. Aen. § 172 cum Med. *m. alt.* ipse Med. *m. pr.* Pal. Rom.

p. 833. 36 P.

'ipse' vero, si per se proferatur in tercia persona, 'relativum est - Virgilius in III:

ipse arduus altaque pulsat.

Sidera ,

si vero cum aliis pronominibus iungatur, eorum accipit significationem, ut idem poeta in V:

Ipse ego paulisper pro te tua munera inibo;
est enim hic demonstrativum, quoniam et 'ego', cui adiungitur, est demonstrativum. invenitur tamen saepissime absque aliis per ellipsis prola- 4
tum et tamen eorum habet significationem, quae cum eo subaudiuntur, ut Virgilius in II Aeneidos:

, quaeque ipse miserrima vidi;
subauditur enim 'ego', quamvis verbum ipsum primae personae, || [id est vidi] habet in se intellectum pronominis eiusdem personae.

Interest autem inter demonstrationem et relationem hoc, quod demonstratio interrogatori reddita primam cognitionem ostendit - 'quis fecit?' 'ego' -, relatio vero secundam cognitionem significat: 'is', 'de quo iam dixi'. iure igitur 'hic', quod primam cognitionem indicat, praeponitur, unde et 'praepositivum' nominatur, 'is' autem, quod secundam cognitionem significat, subiungitur, unde et 'subiectivum' pro merito nuncupatur, quod redigat in memoriam primae cognitionis, ut si dicam: 'Aeneas filius fuit Veneris; is est qui vicit Turnum.' 'ipse' quoque in tercia persona, ut dictum est, 5 per se positum ad recordationem personae refertur iam cognitae; recte igitur demonstrationem, quae significatur per 'ille' et 'iste' pronomina, reparat memoriae pronomen, quod est 'ipse'; non tamen etiam 'ille' et 'iste' referri ad pronomen 'ipse' possunt: prima enim cognitio est per demonstrativa pronomina, secunda vero per relativa. hoc idem pronomen, hoc est 'ipse', quidam commune existimaverunt, quia tribus adiungitur personis: 'ego ipse', 'tu ipse', 'ille ipse'; non est tamen verum; figurate enim vel discretionis vel significantiae causa primae et secundae adiungitur. quod autem tertiae est, ostenditur ex eo quod dicimus 'ego feci', 'tu fe-

1 uero om. G Verg. Aen. III 619 sq. 2 VI. L 5 iungantur
DHG 6 Verg. Aen. V 846 : 7 munera] r numera R 8 hic add.
r et] * R & r 9 ellipsis B elipsis D eclipsin RH illipsis L illi-
sin G 11 Verg. Aen. II 5 12 ut queq; B ipse] b ipsa RB misserrima K
vidi] r dido R 14 habet inter se G intellectum tam R pronominis
quamque RBH pronominis quoque Dh 15 demonstrationem L 16 redditam K

ut quis d 17 Relatiuum Rr "cognitionem secundam G ut is GLK
18 quod] d quia D indicat cognitionem B 19 quod om. D add. d 20 Vnde
et et G subiectuum. K nunc cupatur D redigatur d 21 memoriam] d
memoriae D cognitionis primae GLK dicat L fuit sup. lin. add. K 22
per se ut dictum est G 23 recordationem tertiae personae K 24 demonstrationem K

25 reparat L ille **** iste G 26 referri L possent (i) K 29
ini K ipse; Non est r ipse; Nomen est R Figurae L 30 discretionis L

p. 836. 37 P.

p. 842. 43 K.

cisti', 'ipse fecit', et quod tertiae personae in id transferri possunt, quod maxime in interrogationibus animadverti potest. numquam enim interrogante aliquo 'quis dixit?', 'quis fecit?', 'quis audivit?' respondemus 'ipse' 6 pro 'ego' vel pro 'tu', sed pro aliqua tertia persona. quidam etiam nomen hoc putaverunt, quia est quando pro 'solus' accipitur, ut Virgilius in VI: 5

Ips e r a t e m c o n t o s u b i g t v e l i s q u e m i n i s t r a t .
sed hic quoque per significantiam vel discretionem profertur. nam cum pro nomine accipitur, quod suum est pronominis implet.

Verba primae et secundae personae adiuncta pronominibus perfectio-
nen faciunt: || 'ego scripsi', 'tu docuisti', nominibus autem non, nisi sint 10
verba substantiva vel vocativa, ut 'Trypho dicor', 'Cicero sum'; 'ipse' vero
omnibus verbis adiunctum perfectionem habet: 'ipse dedi', 'ipse dedisti'.
ergo hoc pronomen [id est 'ipse'] ἐπιταγματικόν, hoc est impositivum vel
subiunctivum, vocant Graeci, quod vel subiungit vel subiungitur alteri
pronomini. 15

II 7 Derivativa septem diximus. a prima persona derivantur tria; a singu-
lari genetivo unum, 'mei meus', a plurali duo, 'nostrum' vel 'nostri',
'noster' et 'nostras'; a secunda quoque tria, a singulari unum, 'tūi tūus',
unde et corripitur paenultima, quomodo in primitivo, a plurali pariter duo,
'vestrum' vel 'vestri', 'vester' et 'vestras'; a tertia vero persona unum, 20
'sui suus'. et quia primitivum tam singularis quam pluralis est numeri
commune, derivativum quoque intrinsecus, ex qua parte possessoris per-
sona significatur per genetivum primitivi, ex quo nascitur, utriusque est
numeri commune, ut 'suus' illius et 'suus' illorum; in omnibus enim de-
rivatis pronominibus duae intelleguntur personae, intrinsecus possessoris, 25
extrinsecus possessionis. unde intrinsecus personae, in quibus genetivi
primitivorum, sicut dictum est, intelleguntur, ex quibus et derivantur,

1 transferri *H* transferri *D* 5 quando ^{pro} solus *K* quando solus *GL* Verg.
Aen. VI 302 V. *RH* II. *BLr* III. *K* 6 r a t e m *D* 7 discretionem *L* 8
suum est nominis *DGLKrb* suum nominis *ni f. B* 9 Yerba quoque primae *B*

perfectionem *Rr* 11 verba substantiva] *r* perfectionem (in perfectionem *hoc quoque*
l. mut. r.) faciunt *repetierat R* uel subuocatius *K* uel subuocatius *RL* tripho
+

BDLK triplo *G* 12 uebris omnibus G 13 ΕΠΙΤΑΓΜΑΤΙΚΟΝ *G* ΕΠΙΤΑΓΜΑΤΙΚΟΝ *H*
C TA

ΕΠΙΤΑΓΜΑΤΙΚΟΝ *Ll* ΕΠΙΤΑΓΜΑΤΙΚΟΝ *K* ΕΠΙΤΑΓΜΑΤΙΚΟΝ uocant Dd etiam post ἐπι-
ταγματικόν add. libri, uncis incl. *r* impositum *Rr* impositivum *B* 14 prono-
mini alteri *B* 16 septem] pronomina septem esse *BDGr* dicimus *G* trea *G*

17 mei] *r* met *R* plurali *K* 18 trea *G* tu *Rr* 19 plurali pluraliter *D*
plurali riter *d* 21 sui suus et quia primitivum *om. GL* est *om. G* 22 intrin-
secus] al. m. in *R* extrinsecus *R* parte **** (parte) *H* persona significat *B*

23 primitivum *GK* qua *Rr* numeri est *K* numeri commune est *G* 24
suus hoc est illius et suus hoc est illorum. *r* 26 et extrinsecus *GLK* posses-
sionis] *h* possessoris *H* // primitiuorum / genitiui *GL* 27 sicut] ut *L* quibus
et deriuantur *Hk*

p. 937. 38 P.

p. 543. 44 K.

confundunt genera, quomodo et primitiva eorum, extrinsecus vero distinguunt ea pro generibus nominum, quibus adiunguntur: ‘meus servus’, ‘mea ancilla’, ‘meum mancipium’. numerus vero intrinsecus hic intellegitur, quem habent genetivi primitivorum, ex quibus derivantur. genera etiam possessorum demonstratio ostendit, quemadmodum in primitivis. extrinsecus vero terminatio distinguit numerum, quomodo et genera et causas possessionum; in quibus regula eorum consequiam servat mobilium nominum. (quaeritur cur ‘nostras’ et ‘vestras’ a plurali tantummodo numero derivantur? ad quod respondendum, quod patriam seu gentem significant, patria autem vel gens unius esse non potest, sed semper multorum possessio. itaque ‘nostras’ dicimus, qui est a nostra patria vel gente, quam multi possidemus, hoc est tam mea quam meorum civium.) et possessiva quidem egent adiectione nominum ad plenam significationem, primitiva vero non semper. itaque perfectum ad discretionem est ‘ego quidem affui, tu autem non aderas’, deficiens vero quantum ad discretionem ‘affui quidem, non aderas autem’. iure igitur apud Graecos prima et secunda persona pronominum, quae sine dubio demonstrativa sunt, articulis adiungi non possunt nec tertia, quando demonstrativa est: nam ὁ αὐτός quando dicunt, relativo utuntur, non demonstrativo. cum igitur et articulus relationem et pronomen relationem habet, bis eundem ad cognitionem referri ostendunt. ergo illos secuti nos quoque declinando pronomina non addimus his articularia. quid enim absurdius quam, cum Graeci articulos pronominibus non praeponant, nos pronomina pronominibus praeponere in declinatione, ad quam dumtaxat ‘hic haec hoc’ loco articulorum accipiuntur: nam in omni oratione pronomina sunt; nihil enim aliud nisi οὗτος αὐτη τοῦτο significant. nec mirum, loco articulorum ea nos accepisse in declinatione, cum apud Graecos quoque isdem vocibus et in

1 distingunt libri, quod probari possit coll. lib. X § 33. at v. lib. VIIII § 11

2 ut meus *B* 3 ancilla *GLK* 4 genitiui habent *LK* genitiui *h̄ G* ex qui *bus*
Hh 5 possessorum] in lit. b possessorum *LK* possessorum *RG* quemadmodum *BL* 6

distingit *BL* 7 possionum *Rr* 8 quur *R* plurali in litura *h* numero *om. D* 9 seu
add. r 10 multorum semper *G* 12 possedemus *K* quam multorum ciuium *B*

13 possia *Rr* adiunctione *BDHGK* 14 discretionem *L* ego quidem
f 15 autem aderas *H* 16 Iure autem igitur *Rr* 17 demonstrativa] 1

^{ess} *TOYC*
demonstrativa *RBDHL* demonstrativa *GK* sunt *spcr.* *K* 18 οὐαίων *Rr* οὐαί-

^{toc} *G* οὐαίτοις *L* οὐαίτοις *K* 20 articuli *RGb* articulis *B* pronomen] pronomina *d* habent *BDHGLK* eundem vel eandem in litura *D* idem *d* 21 ref-

ferri *L* sequuti *B* 22 addimus in litura *K* articula *Dd* absordius *GK*
cum *add. rdh* 24 ad quam] *d* atque *D* hic et haec et hoc *D* 25 acci-

^{ria} *TO*
piantur] *h* accipitur *BDHGLK* 26 οὗτος αὐτη τοῦτο] *om. D* οὐαίτοις οὐαί-

(ο - α) *H* οὐαίτοις οὐαίτοις (*A*) *B* οὐαίτοις οὐαίτοις *r* οὐαίτοις *d* οὐαίτοις.
οὐαίτοις. οὐαίτοις. *G* οὐαίτοις *LK* loco *add. r* 27 apud *** graecos (nos) *R*
hisdem *BGLK*

p. 938. 39 P.

p. 544. 43 K.

articulis et in pronomibus solent uti, ὅς η ὁ, ex quibus apud nos 'hic haec hoc' nascuntur pronomina articularia. itaque quia illa apud Graecos aspirantur, quae a vocali incipiunt, ea | quoque apud Latinos et a vocali 10 incipiunt et aspirationem habent. possessivis solent praeponi articuli, sed ad sequentia nomina necessario intelleguntur. ὁ ἐμὸς δοῦλος, id est ὁ δοῦλος μου; sic 'hic meus servus', hoc est 'hic servus meus'. et primitivorum quidem nominativi, si cum verbis iunguntur, perfecti sunt: 'ego scribo', 'tu vides', 'ille facit'; possessiva vero transitiva sunt semper: 'meus scribit', 'tuus dicit'. || quemadmodum autem nomina tertiae sunt personae absque vocativo, tunc vero etiam primae et secundae, quando 10 verbis substantivis vel vocativis iunguntur, sic etiam ea, ut 'meus es amicus', 'meus diceris cognatus', 'tuus sum filius', 'tuus nominor pater', 'tuus vocor socius', 'tuus nuncupor patronus'. et sciendum, quod vocativum non habet aliud pronomen nisi secundae personae primitivum: 'o tu', 'o vos', et primae possessivum, quando ad secundam transit personam; nam possessio est, quae vocatur ab ipso possessore, ad quam loquitur prima persona, ut Terentius in eunicho:

o mea tu,

idem in Andria:

o noster Chremes,

uno enim eodemque pronomine tam prima quam secunda in hoc significatur persona.

Et primae quidem personae possessivum tam ad secundam quam ad tertiam transit personam, secundae vero ad primam vel ad tertiam, ut 'tuus sum', 'tuus est'; ipsa enim sese possidere non potest, quomodo 25 nec prima; nam possessiva necessario in duabus diversis intelleguntur personis et sunt transitiva. si igitur transit a secunda persona possessivum, necesse est, cum separatur ab ea, vel primae adiungi vel tertiae, quiae ca-

1 ὅς η ὁ] rd et in ipso contextu (νοστρός) h om. D oc n o* R + ὁ+η+ὁ H
Hoc He Ho ad marg. h nos om. B 2 Ita G 3 accipiunt Rr incipiunt L
ea quoque apud Latinos et a vocali incipiunt ea quoque apud Latinos et a vocali
incipiunt K 4 aspirationem (h) D articuli praeponi GLK 5 ὁ] hoc K

ο ἐμὸς — μου add. d EMAOC GK EMAOC L AMOC l hoc K 6 moy Rr
EMAOG GLK EMOC H, al v. Bekkerum ad Apollon. de pron. p. 18 A 2 cf. Kreliam in
add. t. I p. XXII hoc] r hic R id L 7 iungantur B 8 cribo R 9

Quemammodum BL nomina **** L 10 tunc etiam* (u) L ueroq; etiam G
etiam uero K 12 filius sum G 13 noncupor DGK 14 aliud add. b 17
persona om. G Terent. eunuch. IIII 3, 22 mea tu; o mea tu laudatur etiam lib.
XIII § 2 et lib. XVII § 109, 129, 206 eunocho G iunicho K 19 Ter. Andr.
V 2, 5 20 Chremes] al. Chreme ap. Ter.; Bemb. et Bas. lectiones ad h. l. eno-
tatas non habeo, quod locum perperam a me olim quaesitum tum demum inveni, cum
hanc amplius apud me esset librorum illorum collatio 21 enim om. B prono-
mina Dd 24 uero om. G 25 se Rr possedere K 27 transit ad secun-
dam personam GL a secunda persona a secunda K 28 ea Hh caret B

p. 939. 46 P.

p. 545. 46 K.

rent vocativo, qui semper inter primam et secundam invenitur personam: prima enim vocat, secunda vocatur. et quaeritur, cur, si prima non potest possidere primam nec secunda secundam, tertia possidet tertiam? in quo pariter ostenditur multitudo diversa, quae significatur per tertiam personam, unde et varias habuit voces et loca, sicut docuimus. quamvis ergo alia sit possidens et alia, quae possidetur, et in diversis personis et transitivis intellegatur, tamen potest in tertia simul utraque inveniri in diversis, quod in prima et secunda non potest, ut ipsa habeat et possessorem una et possessionem, nisi figurate dicamus 'meus sum' et 'tuus es', ¹¹ hoc est 'meae potestatis' et 'tuae', vel pro reciprocis, quae apud Graecos compositae sunt: ἐμαυτοῦ φίλος εἰμι, 'meus amicus sum', ut Persius:

Vindicta postquam meus a praetore recessi,
et Terentius in Phormione:

ego meorum solus sum meus.

is nec mirum, cum etiam tertia persona solet figuratae primae adiungi, ut Virgilius:

Ille ego, qui quondam gracili modulatus avena,
et Cicero in IIII in vectivarum: ego sum ille, patres conscripti, cui non forum, in quo omnis aequitas continetur. et ²⁰ primae quidem possessivum personae transit tam ad secundam quam ad tertiam, sicut supra dictum est, ut 'tu meus es' et 'ille meus est'; secundae quoque possessivum tam ad primam dicitur quam ad tertiam, ut 'ego tuus sum' et 'ille tuus est'; tertiae vero ad primam vel secundam transire non potest nisi figurata, ut 'suus illius sum' vel 'suus illius es ¹² filius', sed ad aliam tertiam, 'suus illius iste' vel 'suus istius ille'. et attendendum, quod, quomodo 'sui, sibi, se, a se', quod est primitivum, ad omnes voces tertiae personae potest esse relativum, ut 'sui causa facit iste' et 'ille' et 'ipse' et 'hic' et 'is', sic 'suus', quod ab

² secunda vocatur — nec secunda in mg. add. G potes Rr 3 possedere
^K secundam add. d secundā Cur tertīā possidet tertīā B possedet ⁵ K docuimus] diximus GLK 6 possedens K 7 transiuis R intellegantur BH

^{ne} potest] possunt GK 8 et in secunda BHGLKr 10 me Dd meae potestatis et tuae potestatis GLK 11 ἐμαυτοῦ φίλος εἰμι] add. d EMAY φίλος είμαι G ΕΜΟΣ φίλος, ει, ει, ει, ει in litura l ΕΜΑΥ φίλος εία μι K ειμι R εικι h Pers. sat. 5, 88 13 Ter. Phorm. III 1, 21 in Phormione om. G 15 soleat K

^{ille}
16 Verg. Aen. I init. in libris dett., om. Med. Rom. Ver. deficit Pal. 17 Ego Rr graci R modulatus K 18 Cic. in Catil. or. III 1, 2 in III in vecti-

ⁱⁿ uarum om. G uectinarum Dd uectuarum LK ille] ille consul libri Ciceroniani patres] h patris HGLK conscripti R 19 cuius B omnis] rdh omnes RDHG aequitas omnis Cic. Lagom. 10 continetur]. uariatur Cic. Bonnensis

^{ess}
20 possimum Rr 21 supra om. G meus. Secundae GL 23 sum om. DHGLK tuus. Tertiae DGLK tuus. Tertia H uel ad secundam BDL 24 figuratae D figuratae dicatur r 26 attendendum B attendum D sibi ex siu corr. B est Rr primitivum est G 28 hic is suus G quod *abeo (h) D

p. 940. 41 P.
 eo derivatur, possessivum est omnis tertiae personae, ut 'suus illius, istius, ipsius, huius, eius'. illud quoque sciendum, quod 'sui' non solum *έατον* vel *έον*, sed etiam *αὐτόν* vel *ού* significat, id est non solum tunc refertur ad tertiam personam, quando ipsa in se agit per reciprocationem, id est *κατ'* *αντανακλασμόν* vel *αὐτονάθεαν*, ut 'ille sui misseretur' vel 'sibi prodest' vel 'se custodit', sed etiam cum ipsa agit et sic alia in ipsam, id est cum retransitive dicitur, ut Terentius in Andria:

Orare iussit tēra, si se ames, ut ad se venias.

DE PERSONIS.

10

III 13 Personae pronominalium sunt tres, prima, secunda, tertia. prima est, cum ipsa, quae loquitur, de se pronuntiat; secunda, cum de ea, ad quam directo sermone loquitur; tertia, cum de ea, quae nec loquitur nec ad se directum accipit sermonem. nam si dicamus, prima est, quae loquitur, potest nihil de se loqui, sed de secunda vel teritia, et fit dubitatio; si 15 militer de secunda si dicamus, ad quam loquitur, potest intelligi et ad primam et ad tertiam: nam locutio ipsa pertinet non solum ad secundam, sed etiam ad primam et ad tertiam; de tertia quoque si dicamus, de qua loquitur, commune invenitur trium personarum: nam et de prima et de secunda et de tertia loquitur. melius igitur Apollonius, quem nos, 20 quantum potuimus, sequi destinavimus, praepositis personarum definitionibus est usus.

Enucleatim tamen in singulari numero prima dicitur persona: nam in plurali conceptionem facit aliarum personarum, hoc est secundarum vel tertiarum; secundarum quidem, quando ad ipsas praesentes loquitur, ut 25

1 ut illius *R* *suis illius suis istius L* 3 post *έατον* uel: *έον* sed etiam *αὐτόν* uel *om. R*, *post* id est: sed etiam *αὐτόν* uel *ού* significat id est add. *r*
ΕΟΥ *** *H* +*ού* (*ε*) *L* *έτον* *K* *αὐτόν* *v.* *Bekkerian ad Apollon. de pron. p. 100*
B 2 4 tunc] *d* *t* *D* 5 *κατ'*] *KATA libri* *κατὰ αὐτανακλασμόν* *add. d*
αὐτανακλασμόν] *I ANTANAKAACMON R ANTAN.KAAACMO. G ANTANAKAACMON H ANTANA-*

*ΚΑΛΛΗΜΟ K ***ANAKAACMON L* *vel αὐτοκάθειαν*] *add. d* *ΑΥΤΟΝΑΤΕΙΑΝ Rr AITO-*
ΝΑΤΕΙΑΝ G ΑΥΤΟΝΑΤΙΑΝ in litura h 7 *cum retransitive*] *rd et in litura h cum se*
transituio R *cum retransit quea BDGK* *cum retransiti** (*tū*) *L* *cum retransituia l*
Ter. Andr. IIII 2, 4 oráre iussit, si se ames, era (hera Bas.), iam ut ad sese

venias 9 orare] *b* orate *B* era *Rr* aera *HL* era* *B* uenias *ex* uenies

corr. H 10 *De personis*] *om. DG* *De personis pronomūm K* 12 *verba post* loqui-

tur *sqq. usque ad* loquitur *add. r* *de ea* pronuntiat ad *r* (?) *de persona ea ad*

Dd adquam *in mg. L* 14 *sermonem*] *d *** D* 15 *de se nihil B* *sed de*
secunda Dd 16 *si dicamus Rr* 17 *loquutio D* 18 *tertiam ut dido locuta est.*
De B 19 *commune L* *nām et de prima et de secunda nam et de prima et de*
secunda K *et secunda H* 20 *appollonius RHGLK v. Apollon. de pron. p. 22*
A 9 *sqq. Bk. coll. eiusdem ann. ad lin. B 3 v. etiam de synt. I 3 p. 13, 19 *sqq. II*
*10 p. 113, 15 *sqq. III 25 p. 254, 4 *sqq. et 27 p. 259, 14 *sqq. Bk.* 21 *sequi* (d)****

H *distinaimus K* *definicionibus Rr* 22 *usus enucleatim. Tamen H usus.*
enucleatim Tamen h 23 *Enucleatim G* *dicitur k, ex dicatur corr. H dicatur Kb*

p. 941. 42 P.

p. 547. 48 K.

'ego et vos facimus', tertiarum vero, quando ad alios loquens, id est ad secundam personam, alios sibi vel praesentes adiungit vel absentes, ut 'ego et isti facimus' vel 'ego et illi fecimus'; potest tamen et utrasque simul sibi adiungere, ut 'ego et vos et illi fecimus'. secunda vero ter-
 5 tiām concipit solam, 'tu et ille' vel 'vos et illi fecistis'; tertia autem ter-
 tiām solam 'isti et illi fecerunt'. itaque etiam in hoc ostenditur late pa-
 tens tertiae personae copia, quae omnibus adiungi potest. quid igitur
 'quod multi simul loquentes dicunt, nos fecimus'? non est supra dicto
 contrarium: unusquisque enim loquentium conceptionem facit eorum, qui
 10 una secum loquuntur, quippe cum unusquisque pars est totius, qui si ve-
 lit ceteros indicare secum loquentes, necessario secundae vel tertiae eos
 attribuit personae. idque tam in pronominibus quam in verbis contingit,
 in quibus et finiuntur personae.

Et sciendum, quod in prima quidem et secunda persona pronomen-
 15 ponitur, in tertia vero non, nisi demonstratione egeat vel relatione. nam
 plerumque nomen in eius locum ponimus, ut si Pompeius dicat ad Caesa-
 rem 'ego et tu et Crassus | teneamus rempublicam'; sin autem egeat de-
 monstratione vel relatione, tunc ponimus pro||nomen, ut 'ego' et 'tu' et
 'ille, quem vides' vel 'ego' et 'tu' et 'is, de quo dixi'; nam omne 15
 20 nomen tertiae est personae absque vocativo, sicut supra dictum est, nisi
 substantivo vel vocativo verbo coniungatur, et iure, quia ipsa positio prima
 nominum non ad aliquem, sed de aliquo habet locutionem; dicimus enim
 'nominetur hic, qui natus est, Virgilius', nominativum proferentes; prima
 enim et secunda, nisi figurate, adiunctione nominis non egent, cum et
 25 substantiam et qualitatem tam suam ipse qui loquitur, quam eius, ad quem
 praesens praesentem loquitur, videtur scire vel aspicere. tertiae vero per-
 sonae ideo congrue adiunguntur nomina, quia potest vel abesse persona
 vel spatio eius qualitas obscurari. itaque pronomine quidem substantia per
 se, nomine vero etiam qualitas manifestatur, de qua saepe fit dubium in
 30 ea persona, ut Virgilius in VI:

Quis, pater, ille, virum qui sic comitatur euntem?
 cum ignoratur propria eius qualitas, quaeritur nomen. solam enim sub-

1 et nos faciamus *RL* ad aliis *H* ad aliis *h* 2 sibi praesentes *GHLK*
 3 fecimus *BDHLK* vel] et *GLK* 4 adiungire *K* 5 ille fecisti nel *G* 9
 enim add. *r* faciunt *L* 10 locuntur *RDH* Quipe *L* cum add. *b* 11
 cetero *R* ceteros *r* necessario uel secundae (secundæ *D*) uel *BDHGLK* 12 ad-

tribuit *B* Id^a tam *Rr* 14 prima] *r* primo *R* 15 preponitur *Rr* proponitur
 el at ^M *prae*

B ratione *Hh* 16 nomen] noi *G* 17 tu *crassus Rr* rempublicam *G* 20
 tertiae est] ex corr. *r* tertia ee ni f. *R* est om. *G* vocatiuo casu *B* 21 sub-
 tantiuo *H* uerbo om. *B*, in mg. post substantiuo add. *b* coniungantur *Rr* 23
 qui] quia *R* 24 enim om. *K* figuratae *H* cum enim et *K* 25 qui om. *G*

quam tam eius *Kk* 27 congrue] *r* congruae *RH* adiunguntur congrue *B* 28

spacio *Dd* qualit *Dd* 29 manifestetur *D* demonstratur *BGLK* 30 *Verg. Aen.*
 VI 864

p. 842. 43 P.

p. 848. 49 K.

stantiam, non etiam qualitatem significant pronomina, quantum est in ipsius prolatione vocis.

DE GENERIBVS PRONOMINVM.

VI 16 Genera pronominum sunt quinque: masculinum, 'hic', femininum, 'haec', neutrum, 'hoc', commune, 'nostras', 'vestras', trium generum, ut 'ego', 'tu'. cum igitur omnia pronomina, ut supra docuimus, sint quindecim, alia omnia mobilia sunt, id est ex masculinis feminina et neutra faciunt, absque tribus primitivis primae et secundae personae, 'ego' et 'tu', in quibus demonstratio ipsa secum genus ostendit, et 'sui', quod cum sit relativum, ut docuimus, tam genus quam numerum non vocis discretione, sed priore cognitione subicit. relatio enim est cognitionis ante latae repraesentatio, ut 'scribit Virgilius ad laudem sui', 'rogat te ille, ut sui causa facias'. quodsi quis dicat 'cur ergo etiam 'is', cum sit semper relativum, non est commune trium generum?', respondemus, quod [] 'sui, sibi, se a se', non solum relationis causa, quod supra 15 diximus, sed etiam ipsius terminationis singulorum casuum, qui consimiles sunt primae et secundae, hoc habuit, ut confundat genera. quomodo enim Graeci per tres personas primitivorum obliquos casus similiter habent terminantes, qui et communes sunt omnium generum: $\dot{\epsilon}\mu\sigma\bar{v}$ $\sigma\sigma\bar{v}$ $\sigma\bar{v}$, $\dot{\epsilon}\mu\sigma\bar{l}$ $\sigma\sigma\bar{l}$, $\dot{\epsilon}\mu\epsilon$ $\sigma\sigma\bar{\epsilon}$, sic nos quoque illorum auctoritatem in plerisque secuti per tres personas habemus pronomina similiter terminantia per obliquos casus et omnis communia generis: 'mei tui sui, mihi tibi sibi, me te se, a me a te a se'; alia vero omnia, sicut apud Graecos, mobilia sunt, ut 'ille illa illud, iste ista istud, hic haec hoc, is ea 17 id, ipse ipsa ipsum'; derivativa quoque: 'meus mea meum, tuus tua tuum, suis sua suum, noster nostra nostrum, vester vestra vestrum'. duo tantum inveniuntur communia 'nostras' et 'vestras', quorum perfecta 'nostratis' erant et 'vestratis'. unde quia 'ti' syllabae syncopa facta est,

1 est] r esse R 3 DE GENERE VOCIS PRONOMINV B DE GENERE **** PRONOMIN.

ni

(ⁱ ex s corr.) H De generibus LK inscr. om. DG 4 ut hic D feminum H
5 ut haec D commune — pronomina add. r Commune hic et hec nostras B
6 docuimus G sint] add. r sunt L 7 alia] rh alia autem RDH
masculinis] b masculis B 9 ipsa add. G 10 ut om. B 11 subiecit Rr

relatio] r Ratio R est om. G 12 rogat H rogate ille R 13 ut] d et D

causa sui DHL facias spscr. K ego Dd 16 qui] d que R que BDHr
cum similes B 18 ca+sus(u) B 19 terminantes] r terminaciones RK
qui] quae RDLK commune B EMAY LK $\dot{\epsilon}\mu\sigma\bar{v}$ — \bar{v}] om. D ḡ. d, quac ipsa
vocc. in mg. add. EMAL. COY. FOY. EAAOY. COY. FOY. EMHCE. FE. G $\sigma\bar{v}$] add. r

20 $\dot{\epsilon}\mu\sigma\bar{l}$] h EMO* H EMOY COY OY B EMO* CO* FO* (Y-Y-Y?) Ll EMOY COY FOY
K ol] r oy R $\dot{\epsilon}\mu\bar{v}$] l EM* (u?) L EMH K illorum] illorum auctornm Rr co-

rum D auctoritatem illorum G 21 implerisque B 22 obliquo Rr commo-
nia D meil] r me R 23 a me add. d 24 iste] istae B 25 ipsae K
26 tantum] tamen K 27 et om. GK 28 et om. G tis b

p. 943. 44 P.

p. 519. 50 K.

mansi in a accentus perfecti, quomodo et in aliis multis, ut 'Arpinas' pro 'Arpinatis', 'fumat' pro 'fumavit', 'cupit' pro 'cupivit', 'illuc' pro 'illice'; itaque neutrum quoque eorum in e finitur: 'nostrate', 'vestrate', ex quo ostenditur illorum quoque nominativus in 'tis' secundum analogiam a vetustissimis prolatus esse. Cassius Emina in III annalium: hos libros si quis nostratis sapiens. M. Cato in legis Meviae suacione: rex Seleucus arma nostratia facit. Plautus in Sticho:

Ergo oratores populi summates viri

Summi accubent, ego infimatis infimus,
pro 'infimas'.

Necesse est autem omnia pronomina tria habere genera vel in una 18 eademque voce confusa vel in diversis distincta terminationibus ideo, quia pro uniuscuiusque rei propriis accipiuntur nominibus, quae tam in masculinis et femininis quam in neutrī inveniuntur generibus, quae in pronominibus quoque necesse est ostendi, seu demonstratione sive relatione.

Quaeritur tamen, cur habeat genus neutrum prima et secunda persona, cum naturaliter sermo non nisi inter mares aut feminas exercetur, quorum sunt primae et secundae personae, id est a quibus profertur et ad 20 quos dirigitur loquella? ad quod dicemus, quod possunt equidem etiam hominum inveniri nomina neutri generis, ut in maribus 'hoc Basion, Heliconion', quomodo etiam in feminis 'Glycerium, Dorcium'. possumus tamen etiam ad res, quae non habent naturam loquendi vel audiendi, per conformatiōnēm, id est προσωποιῶν, primas et secundas ad 25 iungere personas, etiamsi sint generis neutri, ut foro, mari, caelo. illud 19

1 quomodo et] r quomodoet R 2 pro om. K arpinates *Hh* fumati] fumānt *Rr* illi *B* 3 illicet *RBDHL* 5 *Cass. Hem. ann. lib. III fr. p. 161 Kr.*; lib. IIII *Krethium secutus assignavit Rothius l. l. Cass. fr. 38 p. 294* IU inter III et IIII fluctuans *H* Emina] D v. lib. VII § 11 *Hemina RBHLK* Emina in III annalium om. *G* annalium] r analium *RD* 6 *M. Catonis suasio legis Meviae: Cat. or. 88 p. 124 sq.* ap. Meyerum l. l. Meviae] d maeuiae *BD* meae uiae *GLK* Maeniae Popma

7 *Plaut. Stich. III 2, 36 sq.* (v. 402 sq.) cf. lib. VII § 61 in Sticho] om. *G* in isticho *R v. Osannum de tab. patronum Lat. p. 17 Lachmann ad Gai. I 100 et ad Lucret. III 283 coll. eiusdem cod. v. l. ad lib. II § 17 VI 81: istromoniae, istoici*

9 oratores ex hortores corr. D 10 accubent *RBDHLK* infimis *RrD* infimis *BK* 12 habere tria *K* habere trea *G* 13 terminationibus ex terminationebus corr. *K* quia] r om. *K* que *R* 14 post nominibus: quae tam — pronominiis in mg. add. d masculinis et] masculinis quam in *G* 15 quam ineutris *B* quae add. g 16 quoque add. g sive] sū *K* seu *G* relatione(ue) *R* relatione *B* 18 sermo] se literis extr. abscisis *B* nonisi om. *GLK* aut] r et *R* 19 secondae *D* 20 loquella] *BDH v. Lachmanni ad Lucr. III 1014 ann. loquela*

RGLKdh et ad *K* quod possuit *K* quod posunt r quo posunt *R* aequidem *DG* 21 hominum add. d bassion *BDHGL* 22 hoc ante Heliconion *repet.*

DHGLKr eliconion *BHG* elicion D elicomon *K* femininis *BH* gligerium *GK* gligerium *L* 23 habeant *BGLr* 24 προσωποιῶν] om. *D* gr. et in mg.

gr. προσωποίειαν d προσωποίειαν *H* πρωτωποίειαν *Rr* πρωτοποίειαν *L* προσωποίειαν *G* προσωποίειν *K* prosopēia *B*

p. 944. 45 P.

p. 550. 51 K.

quoque notandum, quod derivativa pronomina, quae sunt septem, ut supra ostendimus: 'meus, tuus, suus, noster, vester, nostras, vestras', alterius sunt intrinsecus generis, hoc est communis trium generum, in quo possessor ostenditur, et alterius extrinsecus, hoc est mobilis, in quo possessio denuntiatur, quod terminatione consequenti discernitur, quomodo et 5 numerus, sicut supra docuimus, quamvis qualitatem ipsius possessionis non declarant, nisi adiungas nomen. et sciendum, quod intrinsecus proprii loco funguntur, extrinsecus vero magis appellativi.

Nec solum in pronominibus derivatibus, sed etiam in nominibus possessivis et quae a propriis derivantur, infinitae possunt intellegi possessio- 10 nes, nisi adiectio nominis alicuius discernantur, ut 'meus filius', 'Tela- 20 monius natus', 'Euandrius ensis', et vide, quod appellativa magis asciscunt, quae communis sunt qualitatis. tam autem possessiva pronomina quam nomina in genetivum primitiorum resolvuntur. quid est enim 'meus filius'? 'mei filius'; 'Euandrius ensis'? 'Euandri ensis'. 15

Commune habent possessiva pronomina cum possessivis nominibus, quod in utrisque possessione subauditur, quod binae intelleguntur personae, quod in genetivos primitiorum similiter resolvuntur cum possessione; non commune, quod pronomina possessiva || omnis sunt communia possessoris, nomina vero possessiva non omnis - 'Hectoreus' enim 'clipeus' 20 unius est proprium possessoris; nec non ab appellativis quoque derivata, quamvis sint multorum communia possessorum, non tamen sic possunt esse communia, quomodo pronomina, ut 'humanus', 'marinus' -, et quod nomina tertiae intelleguntur personae, nisi adiungantur verbis substantivis vel vocativis, pronomina vero et primae et secundae inveniuntur personae. 25

3 generis intrinsecus *G* 5 denunciantur *Rr* denuntietur *K* 6 sicut add. r
 noⁿ *Rr* 7 diclirant *K* 8 extrinsecus] ****+nsecus literis primoribus abscissis *B*
 appellatiui *D* 9 nominibus] *b* omnibus *B* 10 possessionis *Rr* 11 adie-
 ctione] *k* adiunctione *K* adiunctione alicuius nominis *H* filius meus *G* *L* *K* thela-
 monius *G* 12 Euandrius *D* *Verg. Aen. X* 304 Euandrius abstulit ensis apel-
 latua *D* adsciscunt *BDHr* 13 commonis *D* communes *G* 14 quam] tam *LK*
 quam nomina add. r 15 mei *Rr* nisi mei *DGLh* ensi *Lt* ensis nisi eu-
 andri *GL* Euandri ensis add. d 16 possiuis *Bb* 17 utrisque] *k* utrisque *H*
 subaudiatur *Rr* quod] . Quod *D* et *R* et quod *r*; copulam omisi coll. *Apollonio*
de pron. p. 133 A 10 *Bk.* uine *B* intelleguntur *Rr* 18 quod cf. *Apoll. l. l.*
p. 134' B 1 et quod *R* ; Cum possessione non *R* possessione non commune.
 Quod *BD* possessione non commune quod *d* non commune] v. *Apoll. l. l. B* 2
 non commune habent *R* 19 omis] *rd* omis *D* omni *R* commonia *Dd* 20
 uero om. *G* Hectoreus] *r* hectorius *RGK* haectoreus *BDH* enim] autem *D*
 clypeus *B* clipeus *K* 21 est om. *G* possessores *H* ab om. *G* deriuatua
Dd deriuati *Hh* 22 commonia *Dd* non] nec *L* 23 commonia *Dd* quod
 add. g 24 adiunguntur *D* substantiis *R* 25 Promina *H*

p. 945. 46 P.

p. 581. 52 K.

dubitatur numerus possessoris in nominibus possessivis, quae ab appellatiis derivantur, ut, si dicam ‘taurina vestigia’, possunt et unius et multorum intellegi taurorum, in pronominibus vero non, quia tam per singularem quam per pluralem numerum positiones sunt, excepto ‘suus’, cuius primitivum, id est ‘sui’, commune est utriusque numeri. possessiva nomina ascendentibus non solent adiungi, ut ‘Hectoreus pater’ non dicimus, ‘frater’ vero vel ‘servus’ dicimus; pronomina vero adiunguntur, ut ‘meus pater’.

DE FIGVRIS.

10 Figura pronominiū duplex est; aut enim simplicia sunt pronomina V21 aut composita. simplicia sunt omnia alia per nominativos, tria tantum componuntur unam interpretationem apud Graecos habentia οὐτος: ‘iste’, ‘hic’, ‘is’. componuntur igitur ‘iste’ et ‘hic’ secum, ut ‘istic istaec istoc’; ‘is’ vero cum adverbio ‘idem’, quod significat ‘is demum’, ex quibus et componitur [hoc est ‘iterum is’]. eius femininum ‘eadem’, neutrum ‘idem’ i correpta, quae in masculino producitur. Virgilius in IIII Aeneidos:

Idem ambas ferro dolor atque eadem hora tulisset.

Iuvenalis in I:

et tamen alter

20 Si fecisset idem, caderet sub iudice morum.

in neutro tamen praetera geminatur compositio: dicimus enim ‘identidem’, id est ‘idem | et idem’, cuius obliqui deficiunt casus. et nominativus quidem tam masculini quam neutri ex duobus est corruptis nec non accusativus tam masculini quam feminini: mutatur enim m in n ante d euphoniae causa, ut ‘eundem, eandem’, quod in aliis quoque compositis fieri solet propter eandem consonantem, ut ‘quendam, quandam; quorundam, quarundam’, quae tamen possunt et per adiectionem habere extremam syllabam. ceteri vero casus supra dictorum pronominiū, hoc est ‘eadem, 22 eiusdem, eidem, eadem, eisdem, easdem, eosdem’, ex integro et

1 numerus] om. R uero numerus r, at cf. Apoll. l. l. C 1 numerus “in omnibus” possessoris possesiuis K in nominibus] b in omnibus BHGL appellatiis D. appellatiis G 3 uero add. d 4 quam pluralem DK positiones G possesiones D 6 haectores Brh hectorius GLK haectorius RDH 7 uero adiunguntur om. GLK add. k 9 DE FIGVR ABL inscriptionem om. DG 10 Figura quoque pronominiū K sunt omnia pronomina GLK 11 nominatiuos H Tres G

12 interpretationem B οὐτος] α (οὐτος' 3) ^ο ΑΥΤΟC d ΑΥΤΟC D refl. 13 is hic GLK isthic isthaec K isteo D 14 istue Rr isthoc K 15 et om. GLK 16 correpta] r correplam RB Verg. Aen. III 679 (deficit Rom.) 17 IIII] d VII. D 18 ferre R hora] sic etiam Verg. Fr. ora LK Pal. 19 Iuv. sat. I 4, 11 sq. in I om. G 21 cadere] rh cadere RBHGLKd cadarei D 23 et D caesus(u) B 24 duobus] d duabus DLr et ex duabus effectum H cor- reptis Rr accussatiu L 28 quarundam] h quarandam H 30 eadem] eodem D eodem easdem G

p. 946 P.

p. 552 K.

corrupto inventiuntur. itaque regula exigit per duas i vel per e et i tam nominativum pluralem masculini quam dativos et ablativos omnium plurales scribi, id est 'iudem' vel 'eodem' et 'iisdem' vel 'eisdem'. Iuvenalis in V saturarum:

dat eisdem ferre cinaedis.

solent autem auctores etiam per synaeresin unam i ponere pro duabus, ut Virgilius in I:

10
et crudelia secum

Fata Lyci,
pro 'Lycii', et

ille urbem Patavi,

pro 'Patavii', Iuvenalis in IIII:

Antoni gladios potuit contempnere, si sic,
pro 'Antonii'. 'iste' vero et 'hic' non componitur nisi per eos casus,
qui in c desinunt, absque dativo, id est per nominativum, accusativum, is
ablativum singularem, per pluralem vero nullum nisi nominativum neutri,
qui est et accusativus. nam hic solus in plurali numero c habet finalem -
ut 'hic istic, haec istaec, hoc istoc, hunc istunc, hanc istanc' (Teren-
tius in heautontimorumenο):

Suspicionem istanc ex illis quaere),
'hoc istoc, hac istac, haec istaec' -, qui semper singularem sequitur fe-
minini. quidam tamen haec quoque per metaplasimum finis quam compo-
sitionem proferri confirmant, unde nec aspirationem servant, quomodo nec
23 'illuc illaec'; quod autem composita servant, ostendunt adverbia 'adhuc',
'abhinc'.
25

Nam 'egomet' et cetera, quibus adiungitur 'met', magis per porrec-
tionem vel assumptionem, quam Graeci vocant ἐπέκτασιν vel παραγωγήν,

duas

1 duas ii R _{BH}	ii Dd	2 pluralium scribi GLK	3 iudem et eidem D
iisdem] ex eisdem corr. B	Iuv. sat. V 14, 30	4 in V saturarum om. G	V

Krechius II 538; II. libri saturarum Rr saturarum D saturarum G saturarum Im-
plet et ad moechos dat B; versus integer assertur lib. VII § 15 XIII 15 XVIII 288.

5 cinedis H cenaedis G ^caeneidis Kk 6 pone ^{re} Rr 7 Verg. Aen. I 221 sq.
in I om. D 8 crudilia K crudeli G 9 fatalici H lici BD 10 pro Ly-
cii om. D licii R Verg. Aen. I 247 11 ile R ille urbem om. B pe-
taui G 12 pro patani R pro petauii G Iuv. sat. IIII 10, 123 III. RBDHK
tertio L 13 gladios] r gladius RDH potuit contempnere posset si B con-
tempnere RKd conteneare D possit post contempnere add. DHGLK del. dh 15

et accusativum K 16 nominativum] b nomina B 17 est accusativus Rr 18
isthie K istaec] st̄e R isthaec K isthoc K isthunc K isthanc K Terent.
heautontim. V 2, 41 19 heautontimorumenο RD eayontimorumenο B eayontimo-
rumeno(h) L easautontimoro meno K phormione G 20 Suspicionem] sic Bemb. Bas.
suspitionem DH istā Bas. q̄rere G 21 isthoc K isthaec K isthaec K semper
per singularem B feminini sequitur K feminī D 24 illaec] illuc t̄ situra
h illac K autem] b atem B adhuc Rr 25 et abhinc GLK 26 adiungi-
tur] h adiunguntur H 27 adumptionem B uocant add. h ἐπέκτασιν vel
παραγωγήν] om. D GR et in mg. ΕΠΕΚΤΑΣΙΝ uel ΠΑΡΑΓΩΓΗΝ d paragogen R πΑΡΑ-
ΓΟΓΗΝ BK πΑΡΑΓΟΓΗΝ G

p. 946. 47 P.

p. 552. 53 K.

solent professari. et primae quidem personae omnibus | adiungitur || casibus:
 ‘egomet, meimet, mihiemet, memet’, secundae vero personae obliquis solis:
 ‘tuimet, tibimet’ - Statius in VIII Thebaidos:

Ceu tibimet sceptræ et proprios latus honores –,
 & ‘temet’; nominativo autem ideo non additur, ne dubitationem faciat, cum
 etiam verbum intellegi possit, si dicamus ‘tumet’. itaque brevem ‘te’
 syllabam pro ‘met’ ei addere solent auctores vel ‘temet’. Lucretius in
 primo:

Accipe praeterea, quae corpora tutæ necesse est.

10 idem in eodem:

Tutemet a nobis iam quovis tempore vatum.

Ennius:

O Tite tutæ Tati tibi tanta tiranne tulisti.

Alphius Avitus in II excellentium:

15 Seu tutæ malis hospites,
 Seu tutæ captivos habes;

sunt enim dimetri iambici. unde neque in alio casu eandem ‘te’ syllabæ
 adiectionem invenies. nec non pluralis numeri casibus additur ‘met’ aliis
 absque genitivo: ‘nosmet, nobismet’ et ‘vosmet, vobismet’ - Cicero
 20 de domo sua: vobismet ipsis pontifices –, tertiae quoque personæ 24
 triptoto, id est ‘suimet, sibimet, semet’.

‘Pte’ quoque ablativum [trium] pronominum possessivorum invenio as-
 ciscere: ‘meapte, tuapte, suapte, nostrapte, vestraptæ’.

Sciendum tamen, quod ‘met’ et ‘te’ adduntur supra dictis pronomi-
 25 nibus vel discretionis causa plerumque vel significantiae, ut Terentius
 in adelphis:

3 ut tuimet GLK Stat. Theb. VIII 67 in VIII Thebaidos om. G VIII.

RB tebaidos L 4 screpta B laturos G honores tenet. Nominatio R
 5 iddeo Dd 6 uerbum in mg. post intellegi add. k 7 solent addere GLK
 Lucret. I 269 8 prima DHL 9 Accipere B quæsic] sic etiam Lucr. oblongue,

‘corrector oblongi quod, quadratus et schedæ omittunt’ lute Rr est om. G
 10 Lucret. I 102 11 Tutemet] r tu autem et R quoquis etiam corr. cod. Lucr.
 oblongi quodius libri Lucr. opt. rell. 12 Enn. ann. I 151 E. S. 49 Iibg. lxxi
 p. 18. XXXVIII Vahl. 13 tiranne] R tyranne rell. 14 auitius K Alphii Aviti

excellentium lib. II fr. v. ll. lib. VIII § 44 ll. 15 tote Rr mavis Valesius in
 adnot. ad excerpt. Petresc. p. 82 hospites Rr ospites GL obsides Valesius l. l.
 16 captiuos, habes Andr. Schottus in (Aur. Vict.) de vir. ill. c. 23 habe Vale-

sius l. l. aues Stenechius ad Apuleium p. 150 17 demetri Hh iambi D 18
 numeri(s) H additur met casibus G 19 nobismet uosmet et B Cic. de domo
 sua or. 17, 45 20 domu GK uosmet G 22 trium] in mg. add. K quinque edd.
 et sic scriptisset Priscianus cf. § 1. 29 possesiuorum pronominum G possesiuorum

pronominum K asciacere Rr adsciscere BDH 23 tuapte om. D 24 quod et
 met et LK et met et te et pte B et met et te Dd pronomiuiibus supradictis

D nominibus Rr 25 uel pro discretionis B Ter. adelph. III 4, 20 26
 in adelphis om. G

p. 947. 48 P.

p. 553. 54 K.

Egomet rapui,

intellegimus enim 'ego et non aliis'. Cicero pro Murena: quid? quod, cum admoneris, tamen quasi tute noris, ita salutas? 'tute' dixit pro 'tu ipse per te et non per alium'. nam 'tete' utraque producta accusativus esse geminatus ostenditur vel ablativus, quod et in prima et in tertia solet fieri persona, ut 'mème', 'sése'; composita tamen ostenduntur accentu paenultimo acuto. nec mirum, eam compositionem in his solis casibus inveniri, qui soli inter obliquos supra dictorum pronominum singulares sint monosyllabi: supra dicta enim geminatio in 25 aliis casibus fieri non solet. et sciendum, quod hoc quoque ad Graecorum imitationem facimus, ut inveniantur quidam casus adhibentes compositionem vel adiectiōnem, alii vero abnegent. solent enim apud illos Attici ἔγως, ἔμοις per duos casus, id est nominativum et dativum, addere, quae παραγωγή per alios casus non inveniuntur; ἐμαντοῦ, σαντοῦ deficiunt nominativo.

'Ce' quoque solebant per omnes casus vetustissimi addere articulari bus vel demonstrativis pronomini bus, hoc est ab aspiratione incipientibus, ut 'hicce, huiusce, haecce, hocce', unde 'hoc' quasi duabus consonantibus sequentibus solent poetae producere, ut:

Hōc erat, alma parens, quod me per tela, per hostes
Eripis?

et sic in antiquissimis codicibus invenitur bis c scriptum, quomodo est apud Terentium in Andria:

Hoccine est credibile aut memorabile?

2 et ego et DG Cic. pro Murena or. 36, 77 3 quod cum] cum Cic. plerique quod Hebst. quaeso Oxon. T ammoneris DHGLK admoneres B tamen] eciam Cic. Oxon. T tamen quesiti tute Rr ita et GLK salutes Cic. Monac. 68

5 quod in prima G 6 compositamen Rr tamen haec ostenduntur G 7
compossessionem K 9 sunt d 10 et sciendum, quod hoc quoque ad om. GLK
sciendum hoc quoque ad add. l 11 emitationem K 12 negant K illos] ḡ
cos B 13 Graeca per totum h. l. om. D γώγε H εγος B εγωγε εμωγε
add. d .et. ετωτε εαμούτε G et ετωτε *μό*τε Ll et τε εγοε εαμούτε K εμοι
τε Rr casus add. d 14 adere Rr παραγωγή] om. D παραγωγε Rd παρα-
γωγε B παρατωθεν. G inueni*+tur(un) L ἐμαντοῦ, σαντοῦ] add. d εμαγτυ

CAΥΤΩ R ΕΜΑΥΤΟΥ ΣΑΤΟΥ G ΕΜΑΥΤΟΥ ΣΑΤΟΥ(A) L ΕΜΑΙΓΟΥ ΣΑΥΓΟΥ B ΣΑΙΤΟΥ H
ΕΑΥΤΟΥ K 18 arddere K 18 hocce haecce K 19 Consequentibus R cc se-
quentibus Bd c sequentibus DHGLK Verg. Aen. II 664 sq. 20 Hoc] sic etiam

Med. Pal. Ver. (deficit Rom.) hocce dh cf. sqq. et lib. XIII § 9 hoc L hoc Kk hocce
R tela per ignis per hostis Hh tela hostes Bb hostes] ignes Priscianus lib. XIII § 9 et
sic vel ignis (Med.) codd. Verg. (in Pal. h. l. lacuna, de Rom. v. supra); hostes vi-
detur gloss. ad tela pertinens, cui genuina lectio ignes cessit 23 Ter. Andr. III
1, 1 24 est sup. lin. add. Prisc. vet. cod. Cantabrig. a Bentleio ad hunc Ter. l.
est. credible * aut(ē) L

p. 948. 49 P.

p. 554. 55 K.

nunc vero eorundem pronominalis his casibus frequenter additur 'ce', qui 26
in s desinunt, euphoniae causa: 'huiusce, hisce, hosce, hasce'. nec so-
lum poetae, sed etiam oratores his utuntur supra dictis adiectionibus. Ci-
cero in II in vectivarum: hosce ego non tam milites acris
5 quam infitiatores lento esse arbitror. inveniuntur tamen etiam
nominativum pluralem 'hisce' proferentes antiqui, ut Terentius in eu-
nucho:

hisce hoc munere arbitrantur

Suam Thaidem esse,

10 in quo videntur euphoniae causa s interposuisse. nec non similiter 'illicce',
unde 'illic' quasi apocopa facta in fine servat accentum. Terentius in
Andria:

illic est huic rei caput.

'illiusce', 'istiusce', 'illucce', 'istucce' veteres dicebant teste Papi-
15 riano, qui de orthographia hoc ostendit. Terentius in heauton-
timorumeno:

illancine mulierem alere cum illa familia.

Haec igitur, hoc est 'met te pte ce' adiectiones esse ipse sensus
arguit, qui nullus in his separatis potest inveniri: nihil enim compositum
20 dividitur, quod cum separetur, quamvis sit ex corruptis, non tamen haec
eadem corrupta ab integris esse ostendat, ut 'expers' ab 'ex' praepositione
et 'pars', 'conficio' a 'con' et 'facio', 'idem' 'is demum'. ergo
'egomet, tute, suapte, huiusce' minime dicenda sunt composita, quia
additio, si separetur, nihil significare possit per se. ||

25 Quaeritur, 'eccum, eccam, ellum, ellam, eccos, eccas, mecum, te-VI
cum, secum, nobiscum, vobiscum' pronomina sint composita an adver-
bia? ad quod dicendum, quod adverbia personas simul et numeros et ca-

^o 1 erundem Rr qui] quae B 3 utuntur his adiectionibus supradictis. G
subradictis H Cic. in Catil. or. II 10, 21 4 milite sacris B acris GLK
atque libro Cic. 5 inficiatores Rr inficiatores GLK lento om. Cic. Rhenaug.

6 hisce] v. Ritschelium monum. epigraph. tria p. 20. Ter. eunuch. II 2, 38 sq.
in eunuchom om. G iunuchom K 8 hisce etiam Remb. hijce Bas. arbitrent**

Bemb. 10 interposuisse] d interposuisse D illice GL 11 accen Rr Ter.

Andr. II 6, 27 . . . illic est huic (hui^c Bas.) rei caput 13 illicce huius H huic]
B huius rell. et sic certe Donatus Fl. caput] r caput RD 14 illicce LK istucce LK
paperiano GK 15 hortographia R ortographia BK ortographia GL ortografia H in
frustulis Papiriani a Cassiodoro excerptis haec non servata sunt hoc add. r Ter. heau-
tonim. III 5, 3 in heautontimorumeno om. G eayontimorumeno B heautontimoru-
meno L eaauton K 17 illancine RH muliere malere GL mulierem malere K

alere ex corr. h 18 iq L pte ce te K 19 nullis H his] d he D 20
quod] r quo R quod *** cum B quod non cum LK . Quod non cum H quod „cum

non G quam uix Dd non om. DGLK del. h 21 ostendit GL expers] r

expres R positione Hh 22 conficio ex conficia corr. L is et demum BGd

23 quia] quae B 24 posset B 25 ellam] add. r om. R rell. 26 sint] r

sunt H sunt RBDK an] r in R

sus in eodem habere non possunt. sunt enim quaedam personas tantum significantia, ut 'meatim facis' et 'facitis', quaedam casus videntur certos nominum habere, carent autem personis, ut 'domi, domo, domum', quaedam numeros, ut 'semel, bis'; omnia autem simul supra dicta nisi in pronominibus, inveniri non possunt. sunt igitur sine dubio pronomina. adeo autem non est idem dicere 'ecce' et 'eccum', quod 'ecce' adverbium licet tam mares quam feminas et unum et plures demonstrantibus dicere, 'eccum' autem non nisi marem et unum et 'eccam' non nisi feminam et unam, 'eccos' et 'eccas' non nisi plures. quid est enim aliud 'eccum' nisi 'ecce eum'? 'eccam' nisi 'ecce eam'? 'eccos' nisi 'ecce eos'? 'eccas' nisi 'ecce eas'? 'ellum' nisi 'ecce illum'? quae omnia tam genera diversa quam casus habent accusativos utriusque numeri, quos exigit verbum 'vide' vel 'aspice' vel 'cerne', quod saepe per ellipsis sollet intellegi.

'Mecum' autem et 'tecum, secum, nobiscum, vobiscum' per anastrophēn cum pronomine praepositio est, unde et casus, qui serviunt praepositioni 'cum', id est ablativi, in utroque numero trium personarum componuntur; quomodo igitur, si dicam 'propter te' et 'te propter', idem significo et 'cum quibus' et 'quibuscum', sic 'cum me' et 'mecum'. nam antiquissimi utrumque dicebant, sed in plurali primae personae cācēphati causa solebant per anastrophēn dicere 'nobiscum' pro 'cum nobis'. itaque propter hoc reliquarum quoque personarum ablativos similiter praepostere proferre coeperunt teste Plinio, qui hoc in II sermonis dubii ostendit, et Cicerone, qui de oratore his utitur verbis: noluimus 'cum me' et 'cum te' dicere, ne eadem computatione adiungendum esset 'cum nobis', sed potius 'mecum' et 'te cum' et 'nobiscum' diximus, 'cum' praepositione,

1 eadem <i>K</i>	significantia tantum <i>G</i>	6 et <i>eccum</i>] et haec <i>eccum R</i> ut <i>eccum</i>
<i>r</i> 7 <i>mores Rr</i>	unum plures <i>G</i>	demonstrantibus <i>L</i> 8 <i>Eccū ex Eccē corr.</i>
<i>B</i> marem <i>H</i>	et non nisi unum <i>G</i>	9 plurales <i>G</i> quidem <i>Rr</i> 10 nisi
ecce eum <i>add. d</i>	et eccam <i>G</i> eos <i>G</i>	11 omnia] <i>r</i> communia <i>R</i> 12 accusatiōis <i>ex accusatiōis corr. D</i> numeris <i>B</i> quos] <i>r</i> . Quo ^o <i>Hh</i> quem <i>RDG q LK</i>
13 uerbo <i>D</i>	ellipsis <i>B</i> elipsis <i>D</i> eclipsin <i>H</i> eclypsim <i>R</i>	15 et <i>tecum</i> et <i>secum D</i> ^{cum} <i>nobis Ll</i> <i>vobiscum</i> cum per <i>K</i> 16 cum pronomē <i>Hh</i> qui <i>add.</i>
<i>r</i> 18 propter te et propter <i>B</i> 19 significatio <i>D</i> 20 Nam et antiquissimi <i>R</i>		
cacenphati <i>RHGLK</i> cacenphatin <i>D</i> 23 plenio <i>K</i> <i>Plinii dub. serm. lib. II fr. Cl ap. Lerschiani Sprachphilosophie d. Alten I 200</i>		
<i>ap. Lerschiani Sprachphilosophie d. Alten I 200</i> 24 in <i>Ciceronis de or. libris haec hodie non leguntur: idem argumentum tractatur in or. 45, 154 cf. epp. ad M. Terentium Varronem (vg. epp. ad fam. lib. VIII) ep. 22, 2. haec Pliniana esse loco mota, ipsa Ciceronianā periisse arbitratur Krehlii censor Ienensis l. l. p. 423 de oratione <i>L</i></i>		
25 nolumus <i>K</i>	eadem computatione <i>GLK</i> eidem computationi <i>DH</i> ne+dem comp.
uta	
compositioni <i>Rr</i> ne+dem computatione <i>B</i>	26 adiungendum <i>D</i>	27 diximus cum
cum <i>B</i>		

p. 950 P.

p. 555. 54 K.

quae facit obscenum, assidue postposita. antiqui tamen absque 29
observatione naturali ordine haec protulisse inveniuntur. nulla tamen monosyllaba praepositio anastrophen patitur nisi ea, et fortassis ideo enclitici vice fungitur, quia enclitica monosyllaba sunt: 'que, ve, ne'.

Nec mirum, supra dicta pronomina unius causa idem pati, cum in aliis quoque quibusdam structuris haec eadem sola communes habent quasdam proprietates. 'interest' et 'refert' genetivo solent adiungi omnium casualium absque supra dictis quinque pronominibus, pro quorum genetivis ablativos ponimus possessivorum, ut 'interest' et 'refert mea, tua, sua, nostra, vestra'. 'cuia' quoque infiniti possessivum cum supra dictis verbis pro genetivo primitivi ponitur - Cicero pro Varenio: ea caedes si potissimum crimini datur, detur ei, cuia interfuit, non ei, cuia nihil interfuit, cuius gentile non solum 'cuias', sed etiam 'cuiatis' proferebant communi genere. Plautus in Poenulo:

15 Quid sit, cuiatis, unde sit, ne parseris. -

Quid est? cuiates estis? aut quo ex oppido?

'pte' quoque ea sola in eodem ablativo assumere solent: 'meapte, tuapte, 30 suapte, nostrapte, vestrapté'.

Sed si quem forte tangit, quod in fine sit 'cum' praepositio, in compositione autem plus dicatur valere ea pars, quae in fine sit, sciat, quod coniunctiones et praepositiones et adverbia vim nominum vel pronominum ante se positionum in compositione non mutant, ut 'uterque, quisque, quicumque, qualiscumque, totidem, idem, tantundem', cuius genetivus solus ex obliquis in usu invenitur, 'tantidem' - Terentius in adelphis:

25 tantidem emptam -,

quod quamvis videatur pro 'eiusdem' poni, tamen significat quantitatem, quae in pronomine esse minime potest, quod substantiam solum, ut saepe diximus, significat. est igitur nomen, quomodo et simplex eius, 'tantis tanta tantum'. usus quoque hoc confirmat. 'tantidem' dixit 'emptam',

^b 1 oscenum G assidue Rr adsiduae H 2 obsseruatione R 3 nisi ea fortassis G enclitici] r encliaci R enclitici D enclitic K 4 enclitica DK

que ue L "ne 'ue G 6 quoque] d eoque D cumunes D communas H

habeant L quadāspriaetates Dd "proprietates 'quasdam G 7 propriaetates R

11 primitivi add. d Cic. pro Varenio or. fr. 9 p. 443 Or. mureno K

caedes Rr 12 si crimini datur, detur ei potissimum *Patricius* creminu LK cre-

mina G datur datur detur r ei] r et R aei H post interfuit: non — interfuit add. r 13 nihil spscr. in L 14 commune B Plaut. Poen. V 2, 33 sq.

cf. lib. XVII § 23 in Poenulo om. G penulo DH penulo RBLK 15 Quid]

sic libri etiam lib. XVII l. l. qui Plautus quopatis Plaut. Pall. cuiatis ut desit

B parseris] d passeris RBDHGLK parleris Pall. 16 Quid est] r quidem RB

Ano Pall. quotates Pall. estis D estis unde aut quo*(d) R ex quo

B 19. si quem] rh si quidem RH post fine sit sqq. — fine sit add. r 20

ea pars valere G sit] fit GK 22 ante positionum Rr compositione mutant Rr

24 in usu om. G Ter. adelph. II 1, 46 in adelphis om. G adelphys R

25 emtam H 26 ponij r prono R 27 substantiam ut sepe diximus significat solam K solam GL 29 eptam G

p. 950 - 52 P.

p. 556. 57 K.

quantitatem similem pretii ostendens. ‘tan||tundem’ ergo nihil aliud significat nisi relationem et similitudinem quantitatis, quod etiam si posset pro ‘idem’ accipi, non tamen iam et pronomen esset. non enim id, quod pro aliquo accipitur, omnimodo etiam ex eadem specie accipiendo est.

- 31 Componuntur nomina cum pronominibus, ut ‘huiusmodi, istiusmodi, huiuscemodi’, sicut et apud Graecos αὐτοκαστηνητος, αὐτοδιδαχτος, φιλαντος, et sunt omnia nomina, etiam quae in fine pronomen habuerint: cum enim qualitatem significant, pronomina esse non possunt, componuntur etiam cum adverbii pronomina: ‘eccum, eccam, eccos, eccas, ellum’; cum praepositione etiam secundum Donatum: ‘mecum, tecum’. nec mirum, per singulos quosdam casus ea componi, quomodo et ‘meme, tete, sese’, cum nomina quoque supra dicta per genetivos composita sint solos; quos enim casus separata per appositionem habere exigebat structura, eos in compositione servavere. quid est enim ‘eiusmodi’ nisi ‘modi eius’? ‘eccum’ nisi ‘ecce eum’? ‘mecum’ nisi ‘cum me’? quod vestissimis erat in usu, sicut supra dictum est.

DE NVMERO.

- 32 Numerus pronominibus accedit, qui et nominibus et verbis et participiis, id est singularis et pluralis. sola enim declinabilia possunt habere ex eisdem vocibus tam singularem quam pluralem numerum, id est quae sub personas finitas cadere solent, sine quibus numeri declinabiles, id est singulares et plurales, inveniri non possunt. itaque si careat verbum persona, quod dictum est iam, caret necessario etiam numero, ut infinita et impersonalia et gerundia. || principales igitur duae partes, nomen et verbum, et quae loco eorum funguntur, hoc est participium et pronomen, supra dictos numeros habent in declinatione. aliae autem quattuor partes, hoc est praepositio, coniunctio, adverbium, interiectio, declinatione carentes numeros supra dictos habere non possunt. quamvis igitur adverbia sunt

1 preter B praecii Rr pili ex pte corr. G 2 possit D 3 quod aliquo G
 5 huiusmodi] eiusmodi L huiuscemodi huiusmodi istius modi (huiusmodi in mg.)
 K istiusmodi add. r 6 ΑΥΤΟΚΑΤΣΙΓΝΗΤΟC B ΑΥΤΟΚΑΙΓΝΗΤΟC H ΑΥΤΚΑΙΓΝΗΤΟC GLK
 TAKH a se diuidicatus H
 ΑΥΤΟΚΑ*****ΤΟC (a se diuidicatus spscr. r) Rr om. D GR. et in mg. ΑΥΤΟΚΑΤΑΚΡΙΤΟC
 d ΑΥΤΟΚΑΤΑСНHTOc l αντάρετος Apoll. de pron. p. 79 C 2 Bk. αντοδιδαχτος] add.
 d φιλαγωτος] add. d φιλαγωτος HGLK φιλαγωτωc R ΑΥΤΟΦΙΛΑΓΩΤΩC r at v. Apollon.
 nomina P
 l. l. C 3 7 omnia cum pronominibus quae Gg finem D nomen Hh nomen
 b 9 ellum et cum B prapositione Rr Donatus II 13, 2 p. 1759 P. 21 Lind.:
 (adverbia) personalia, ut mecum, tecum, secum, nobiscum, nobiscum 11 et] r
 om. R 13 sint] sunt B enim om. GLK 14 servavere] h seruarē RDHGLK
 huiusmodi K 17 De numeris GK finit de figura. Incipit de numero L 18
 ponominibus H 19 declinabilia K 20 isdem Rr hisdem GLK isdem H singula-
 rem numerum quam pluralem GL numerum singularem qum pluralem K 21
 finitas] finitas siue infinitas BHGLrd finitas K declinabiles K 22 non
 possunt inueniri G si add. r careant D 23 uti B 24 impersonalia B
 25 earum GLkd hoc] id L 26 autem om. L partes orationis hoc G 28 sint K

p. 952 P.

p. 557. 58 K.

quaedam numerorum, tamen non ex eadem voce singularem et pluralem significant nec ad personas vel singulas singularem vel plures pluralem, quomodo supra dictae partes, reddunt numeros, sed similiter vel uni vel pluribus eadem adiunguntur, sive singularis sint numeri sive pluralis, ut ‘semel facio, facis, facit, facimus, facitis, faciunt’, similiter ‘bis, quater, saepe’, cum declinabiles partes necessario sibi adiunctae eosdem numeros servant, ut ‘facimus nos, faciunt homines, faciunt scribentes’: ecce omnes plurales. et iterum ‘facio ego, facit homo, facit scribens’: en ubique singularibus utimur. cum igitur duo in pronomine quoque, quomodo in nomine, sint numeri, singularis et pluralis, sunt quaedam numero communia, ut ‘idem’, dicimus enim ‘idem vir’ et ‘idem viri’; sunt alia non solum numero, sed etiam diverso genere communia, ut ‘haec mulier’ et ‘haec mancipia’. possessiva autem, quemadmodum iam diximus, duplarem significant numerum. et intrinsecus quidem eundem habent, quem primitiva eorum, extrinsecus autem pro terminationis forma singularem et pluralem: ‘meus mei, noster nostri’. unde ‘suus’, quia et primitivum eius utriusque est numeri commune, id quoque intrinsecus utriusque est numeri commune tam per singularem quam pluralem declinationem: dicimus enim ‘suus illius’ et ‘suus illorum’. | ||

1 singularem uel ⁿ R 2 significat ⁿ H ^c ne ad Rr singulas ex singulares
ⁱ uel faciunt
 corr. D plurales K 4 sine singulares D sunt G 7 facimus homines K facimus homines GL post scribentes: ecce — scribens add. d 9 quomodo om. L 10 numero
 quaedam G communia D 12 communia D ut haec mulier ^a BH haec
 ut haec mulier K 13 quemammodum BL significant L 15 pro + terminatio-
 nis(p) R f^rmā(i?) B formā b singularem G pluralem numerum K 16
 quia et Rr 17 sq. numeri commune est K 18 commune tam D quam per plu-
 ralem BHGLKr declinationem K 19 et suus illorum] illorum G suus illorum g

Explicit liber XII. | Incipit lib. XIII de pronomine (de casibus in mg. add. r)
 Theodorus uero memorialis ss epistolarum et adiutor uero questoris spī scripsi manu
 mea in urbe rome constantiopolis nonas febroyarias mauortio uero d consule. DE CASIB; Rr
 EXPLICIT LIB. XII. DE PRONOMINE INCIPIT LIB. XIII. DE CASIBVS. Theodorus memorialis ss.
 sacri scripii epistolarum et adiutor questoris spī scripsi manu mea in urbe rome con-
 stantinopoli nonis febroyariis mauortio consule. B Explicit lib. XII de pronōe. | Theodo-
 rus memorialis ss. epistolarē et adiutor (sic) quaestoris spiriti scripsi manu mea in
 urbe rome constantinopoli nonis febroyariis martio consule. | Incipit. xiii. lib de casi-
 bus G expli liber XII | Theodorus s̄r epistolarum et adiutor q̄storis spiriti scripsi
 manu mea in urbe rome constantinopoli nonis febroyariis martio consule. | incipit lib.
 XIII de pronomine K EXPLICIT LIB. XII. INCIPIT XIII. | Theodorus memorialis ss epifarum
 et adiutor questoris spī scripsi manu mea in urbe rome constantinopoli nonis feb-
 uortio consule. D EXPLICIT LIB. XII DE PRONOMIN. INCIPIT LIBER. | THEODORVS. ME-
 MORIALIS. SS. EPISTOLARVM ET ADIVTOR questoris spī. scripsi. manumea. inurberoma.
 constantinopoli. nonis. febroyariis. martio consule. | DE CASIBVS H Explicit XII lib | In-
 cipit XIII de pronomin eiudē casibus. Sed primum de vocatiuo L

In B. G. Teubner's Verlag in Leipzig sind ferner erschienen:

- Additamenta ad civitatis Platonicae libres X.**, Lipsiae A. MDCCCXXX.
XXXI. XXXIII. editos a C. E. Chr. SCHNEIDER. gr. 8. 1854. geh. 15 Ngr.
Die Ausgabe des Platonischen Staats von Schneider, zu welcher diese
Additamenta gehören, habe ich im Preise von 6 $\frac{1}{2}$ Thlr. auf 2 Thlr. herabgesetzt.
- Alciphronis rhetoris epistolae cum annotatione critica editae ab Augusto**
MEINEKIO. gr. 8. 1853. geh. 1 $\frac{1}{2}$ Thlr.
- Apollonii Argonautica. Emendavit, apparatus criticum et prelogomena**
adjectit R. MERKEL. Scholia vetera e codice Laurentiano edidit HENRICUS KEIL. gr. 8.
1854. geh. 5 Thlr.
- Bernstein, G. H., das heilige Evāngellium des Johannes. Syrisch in Har-**
klesiischer Uebersetzung mit Vokalen und den Punkten Kuschoi und Rucoch nach
einer Vaticanischen Handschrift nebst kritischen Anmerkungen. Gedruckt mit neuen
syrischen Typen. gr. 8. 1853. geh. 2 $\frac{1}{2}$ Thlr.
- Bionis Smyrnaei Epitaphius Adonis. Edidit Henricus Ludolfus Ahrens.**
8. 1854. geh. 15 Ngr.
- Boeckh, A., zur Geschichte der Mondeycelen der Hellenen.** gr. 8. 1853.
geh. 22 $\frac{1}{2}$ Ngr. (Siehe auch Jahrbücher f. Phil.)
- Bredovius, F. I. C., quæstionum criticarum de dialecto Herodotea libri**
quatuor. gr. 8. 1846. geh. 2 Thlr.
- Bucolicorum Graecorum Theocriti Bionis et Moschi reliquiae accedenti-**
bus incertorum idyllis edidit HENRICUS LUDOLFUS AHRENS. Tonus primus textum
cum apparatu critico continens. gr. 8. 1855. geh. 2 Thlr. 12 Ngr.
- Catonianæ poesis reliquiae. Ex recensione Alfredi Fleckensi.** gr. 8.
1854. geh. 6 Ngr.
- Comicorum Latinorum praeter Plautum et Terentium reliquiae. Recensuit**
Otto RIBBECK. gr. 8. 1855. geh. 3 Thlr.
- Cornifici Rheticorum ad C. Herennium libri IIII. Recensuit et interpor-**
tatus est C. L. KAYER. gr. 8. 1854. geh. 2 Thlr. 20 Ngr.
- Didascalia apostolorum Syriaca.** gr. 8. 1855. 4 Thlr.
- Didymi Chalcenteri grammatici Alexandrinī fragmenta quæ supersunt.**
Collegit et disposuit MAURICUS SCHMIDT. gr. 8. 1854. geh. 3 Thlr.
- Ennianæ poesis reliquiae. Recensuit Ioannes Vahlen.** gr. 8. 1854.
geh. 2 Thlr.
- Fleckensen, Alfred, zur Kritik der altlateinischen Dichterfragmente bei**
Gellius. Sendschreiben an Dr. MARTIN HERTZ in Berlin. gr. 8. 1854. geh. 9 Ngr.
- Friederichs, Dr. K., Praxiteles und die Niebegruppe nebst Erklärung**
einiger Vasenbilder. Mit einer Kupfertafel. gr. 8. 1855. geh. 1 Thlr.
- Q. Horatii Flacci sermonum libri due. Germanice reddidit et triginta codi-**
cum recens collatorum grammaticorum veterum omniumque Msstorum adhuc a variis
adhibitorum ope librorumque potiorum a primordiis artis typographicæ usque ad hunc
diem editorum lectionibus excussis recensuit apparatu critico instruxit et commen-
tario illustravit C. KIRCHNER. Pars I. Satiras cum apparatu critico continens. gr. 8.
geh. 1854. 2 Thlr.
- — — , **Voluminis II pars I commentarium in satiras libri primi conti-**
nens. gr. 8. 1855. geh. 2 Thlr.
(Vol. II pars II, den Commentar zum II. Buch der Satiren enthaltend, wird
von Herrn Professor Teuffel in Tübingen mit Benutzung der vom Herrn Rector
Kirchner hinterlassenen Vorarbeiten bearbeitet.)
- Grammatici Latini ex recensione Henrici Keillii. Vol. II. fasc. I. & II.**,
Prisciani institutionum ex recensione MARTINI HERTZII. Vol. I. continens.
E. s. t.
- Prisciani Grammatici Caesarlensis institutionum Grammaticarum libri**
XVIII. ex recensione MARTINI HERTZII. Vol. I, libros I—XII continens. gr. Lex.-8.
1855. geh. 6 Thlr. 10 Ngr.

Jahrbücher, neue, für Philologie und Pädagogik. Begründet von M. Joh-
hanu Christian Jahn. Gegenwärtig herausgegeben von R. KLOTZ, R. DIETSCHE und
ALFRED FLECKEISEN. Erscheint seit 1826. Jahrlich in 12 Heften. Preis 9 Thlr.

Dazu als Supplement:

Archiv für Philologie und Pädagogik. Herausgegeben von R. Klotz und
R. DIETSCHE. In Bänden von 4 zwanglos erscheinenden Heften. Im Ganzen 19 Bände.
Preis eines Bandes 2 Thlr. 20 Ngr.

Ferner: .

Jahrbücher für Philologie und Pädagogik. Erste Abtheilung: für clas-
sische Philologie, herausgeg. von A. FLECKEISEN. Supplemente. Neue Folge. Erster
Band. 1. u. 2. Heft. gr. 8. 1855. geh. à 16 Ngr.

~~K~~ Einige noch vorhandene vollständige Exemplare der Jahrbücher f. Phi-
logie mit den Supplementbänden (von 1826 bis December 1852) im Ladenpreise
von circa 300 Thlr. liefere ich für 80 Thlr. baar pr. Exempl.

Naevi, Cn., de bello Punico reliquiae. Ex recensione Ioannis Vahleni.
gr. 4. 1854. geh. 12 Ngr.

Prisciani inst. gramm. libri ed. Hertz, s. unter Grammatici Latini.

Ross, Ludwig, archäologische Aufsätze. Erste Sammlung: Griechische
Gräber — Ausgrabungsberichte aus Athen — zur Kunstgeschichte und Topographie
von Athen und Attika. Mit 8 farbigen und sechs schwarzen Tafeln und einigen
Holzschnitten. gr. 8. 1855. geh. 4 Thlr.

— **eine alte lokrische Inschrift von Chaleion oder Oeantheia, mit den**
Bemerkungen von J. N. OKKONOMIDES. Mit 1 lithogr. Tafel, gr. 8. 1854. geh. 15 Ngr.

Rossbach, Aug., und R. Westphal, Metrik der griechischen Dramatiker
und Lyriker nebst den begleitenden musischen Künsten. Erster Theil: Griechische
Rhythmis.

Auch unter dem Titel:

Rossbach, Aug., Griechische Rhythmis. gr. 8. 1854. geh. 1½ Thlr.

Salusti, C., Crispi Catilina et Iugurtha. Allorum suisque notis illustravit
RUDOLFUS DIETSCHE. Vol. I. CATILINA. 1 Thlr. Vol. II. IUGURTHA. 1 Thlr. 15 Ngr.

Sallusti, C., Crispi opera quae supersunt. Ad fidem codicium manus scripto-
rum recensuit, cum selectis Cortii notis suisque commentariis edidit, indicem accurat-
um adiecit FRIDERICUS KRITZIUS, professor Erfurtensis. Vol. III. Historiarum fragmenta
continens.

Auch unter dem Titel:

— **Historiarum fragmenta. Pleniora, emendatoria et novo ordine dispo-**
sita suisque commentariis illustrata edidit et indices accuratos adiecit FRIDERICUS
KRITZIUS. Accedit codicis Vaticanani et Palimpsesti Toletani exemplum lapidi inscriptum.

1853. gr. 8. geh. 3 Thlr.

Scenicae Romanorum poesis fragmenta recensuit Otto Ribbeck. 2 voll.
gr. 8. geh. 6 Thlr.

Vol. I. Tragicorum reliquiae 3 Thlr. Vol. II. Comicorum reliquiae 3 Thlr.

Sophoclis tragœdias. Graece et Latine. Ex recensione Guill. Dindorfii.
2 voll. 8. 1850. 2 Thlr. 9 Ngr. Auch jedes Stück einzeln à 7½ Ngr.

Struve, Caroli Ludovici, directoris quondam Gymnasii Urbici Regimen-
tani, opuscula selecta edidit IACOBUS THEODORUS STRUVE. 2 voll. gr. 8.
1854. geh. 5 Thlr.

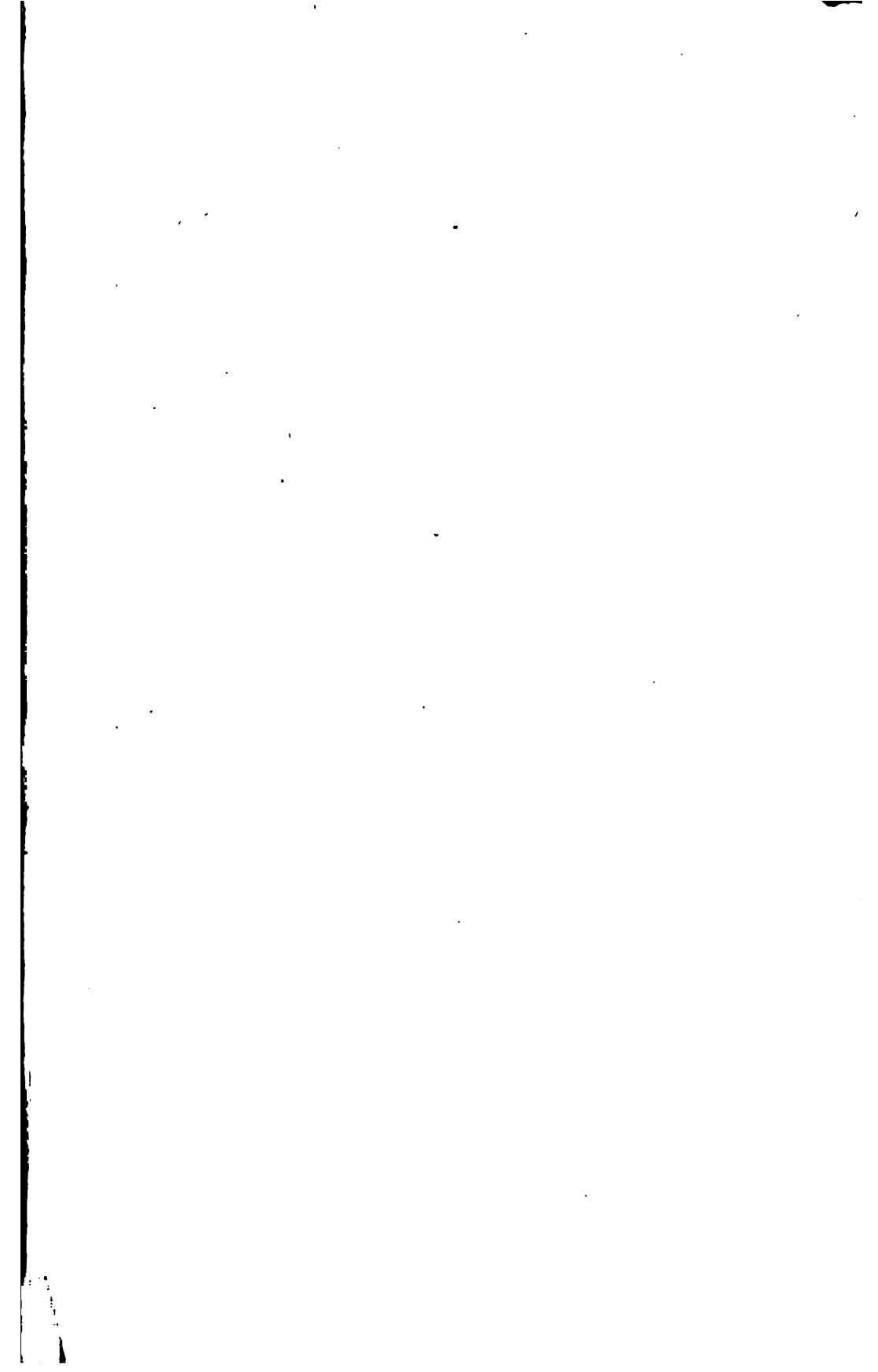
Susemihl, Dr. Franz, die genetische Entwicklung der platonischen Phi-
losophie einleitend dargestellt. Erster Theil. gr. 8. 1853. geh. 3 Thlr.

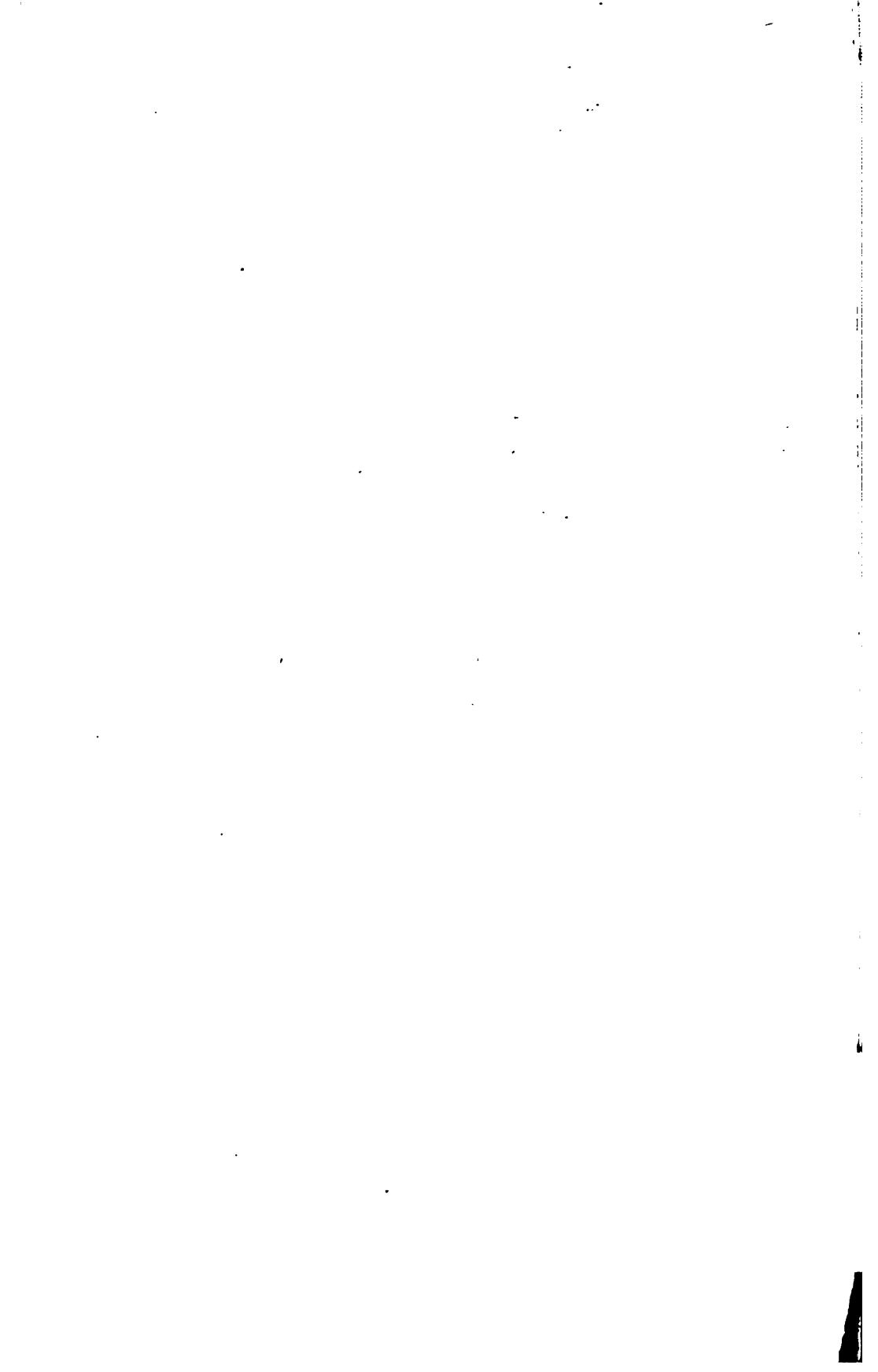
Tragicorum Latinorum reliquiae. Recensuit Otto Ribbeck. 1852. gr. 8.
geh. 3 Thlr.

Das classische Alterthum in der Gegenwart. Eine geschichtliche Betrach-
tung von Dr. WILH. HERBST. 8. 1852. geh. Preis 1 Thlr.

Zur Geschichte der auswärtigen Politik Sparta's im Zeitalter des pele-
ponesischen Kriegs. Von Dr. WILH. HERBST. I. 8. 1853. geh. 12 Ngr.

24
1-D

THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY
REFERENCE DEPARTMENT

This book is under no circumstances to be taken from the Building

